తెలుగు వ్యుత్పత్తి కోశం

(క - ఘు)

Acc. No. 391

రెండో సంపుటం

ప్రధాన సంపాదకుడు

డా॥ ఎల్. చక్రధరరావు, ఎమ్.ఏ., పిఎచ్.డి.

సహాయకులు

డాక్టర్ జి.వి.యస్.ఆర్. కృష్ణమూర్తి, ఎమ్.ఏ., పిఎచ్.డి.
డాక్టర్ అత్తలూరి నరసింహారావు, ఎమ్.ఏ., పిఎచ్.డి.
డాక్టర్ బి. అరుణకుమారి, ఎమ్.ఏ., పిఎచ్.డి.
శ్రీ ఇ. విశ్వనాథరెడ్డి, ఎమ్.ఏ.
శ్రీ ఎల్.కె. మల్లేశ్వరరావు, ఎమ్.ఏ.
శ్రీమతి టి. కనకమహాలక్ష్మి, ఎమ్.ఏ.

1981

ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ ప్రెస్సు
వాల్తేరు, విశాఖపట్టణం 530 003

కాపీలు : 1,500

ఫిబ్రవరి, 1981

Acc. NO. 391

© ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ
సిరీస్ నెం. 166

R
394.133
CHI
V-12

వెల : రు. 60/-

ప్రతులకు :
డిప్యూటీ డైరెక్టరు
ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ ప్రెస్సు
వాల్తేరు, విశాఖపట్టణం 530 003

ముద్రణ-ప్రచురణ : జి. మదనరాజ్, డిప్యూటీ డైరెక్టరు, ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ ప్రెస్సు, వాల్తేరు, విశాఖపట్టణం 530 003

ప్రతిభాశాలి

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మాజీ ప్రధాన న్యాయమూర్తులు

శ్రీ ఆవుల సాంబశివరావు

ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషదుపాధ్యక్షులు

ముందుమాట

తెలుగు వ్యుత్పత్తి కోశం రెండవ సంపుటాన్ని ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్తు తెలుగు సంస్కృతికి కానుకగా అర్పిస్తోంది.

ఈ కోశం ఎనిమిది సంపుటాలుగా వస్తుంది. మొదటిదాన్ని 1978 లో అందించాం. అందులో 'అ' నుండి 'ఔ' వరకు వున్న పదజాలాన్ని ఉటంకించాం. ఇందులో 'క' నుండి 'ఘ' వరకు ఉన్నాయి. 19,670 పదాల సమీకరణ యీ సంపుటం.

ఆదిలో ఆచార్య గంటి జోగిసోమయాజిగారు, ఆచార్య భట్టిప్రోలు కృష్ణమూర్తిగారు నాటిన భావబీజం ఈ కోశానికి అంకురార్పణ. ఆ మొక్కని ఎంచలెంచలో మేధావులు యీ ప్రయత్నానికి పూనిక యిచ్చారు. ఆచార్య జి.యస్. రెడ్డిగారు, ఆచార్య తూమాటి దొణప్పగారు, బెజవాడ గోపాలరెడ్డిగారు, వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్యగారు, పట్టమూరి గోపాలకృష్ణయ్యగారు, మేకా రంగయ్యప్పారావుగారు—మరెంతలో మహోపకారులు అనరా యివ్వగా జరుగుతున్న క్రియ యిది. ఇంత బరువు తను భరిస్తూ, పనిజరుపుతున్నవారు మా డాక్టర్ అబ్బంసాని వర్ధనాచార్యులుగారు.

ఆర్థిక భారాన్ని యూనివర్సిటీ గ్రాంట్సు కమీషనువారు, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వంవారు, మా విశ్వవిద్యాలయమూ భరిస్తున్నవి.

పైన ఉటంకించిన వారందరకు హార్దికాభివందనాలు అర్పిస్తున్నాను.

ఈ వ్యుత్పత్తి కోశం కొంత నత్తనడక నడిచింది ఇప్పటివరకు. అదిలో అలాగే ఉంటుందికదామరి! ఇక్కడనుండీ ఏడాదికి రెండు చొప్పున సంపుటాలు ప్రకటిద్దామని మా ఆశయం, ఆశ. మూడవది అచ్చుకు ఇచ్చేశాంకూడా. మా విశ్వవిద్యాలయ ముద్రణాలయ ఈ పనికి సిద్ధంగా వుంది.

పోతే మరొక ఆలోచన. వ్యుత్పత్తి కోశమని అంటున్నాం. అసలు తెలుగు పదాలు, అవి ఎలా పుట్టాయి అనే మౌలికమైన ప్రశ్న ఇంటిలోనుంచి ఉదయిస్తుంది. సంస్కృతం తెలుగుకు తల్లి అని ఒక వాదమైతే, తమిళమే దీని మాతృక అని మరొక వాదం. తెలుగునకు స్వతంత్ర పుట్టుక వుంది అనేది ఒక భావం. దీన్నిగురించి పరిశోధన జరగడం అవసరం. తెలుగు పుట్టుపూర్వోత్తరాలను పరిశీలించవలసిన అవసరమచ్చి చాలా కాలమయింది. మా విశ్వవిద్యాలయం అందుకు పూనుకొంటుంది. తెలుగు భాషాభిమానులు అందర్నీ పదేపదే అర్థిస్తూ వున్నాను, ఈ పరిశోధన నిశితంగా చెయ్యండీ అని. అందుకు మా విశ్వవిద్యాలయ సాయం ఎల్లప్పుడూ వుంటుంది.

ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్తు జనకులు శ్రీ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారి ఉజ్జ్వల స్మృతికి అంకితంగా ఈ సంపుటాన్ని అర్పిస్తున్నాం. ఈ ఏడు వారి శతవార్షిక జయంతి. అయిననూరు విశ్వకళాపరిషత్తును విడిచివెళ్ళి ముప్పైరెండేళ్ళు గడిచినా, వారు జీవితరంగంనుండి వెళ్ళిపోయి ముప్పైఏండ్లు దాటినా, ఆ మహామేధావి స్ఫూర్తి వెలుగు దివ్వెలాగా వెలుతురును విరజిమ్ముతూ, ఈ పరిషత్తు ముందుకు సాగడానికి బాటలు చూపుతూనే వున్నది, ఉత్సాహాన్ని కలిగిస్తూనే వున్నది. రామలింగారెడ్డిగారిది తెలుగువారిమీద ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్తుమీద ఎన్నటికీ చెరగని ముద్ర. ఏనాటికీ తరగని పలుకుబడి. వారే ఉండివుంటే ఈ వ్యుత్పత్తికోశాన్ని మీవి

ఎంత తృప్తిపడివుండేవారో ! శతవార్షిక జయంతి సందర్భంగా వారి జ్ఞాపకానికి ఆంధ్ర విశ్వకళా పరిషత్తు మనసారా అందిస్తున్న చిరుకానుక ఈ సంపుటం.

ఈ రెండవ సంపుటాన్ని తెలుగు ప్రజలకు అందిస్తూ, ఈ ప్రయత్నాన్ని ఆశీర్వదించవలసిందని కోరుతున్నాను.

మీ

వాల్తేరు
16-3-1981

ఆవుల సాంబశివరావు
ఉపాధ్యక్షులు, ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్తు

పీఠిక

ఆచార్యులు డా॥ వి.యస్. కృష్ణ, బ్రహ్మశ్రీ గంటి జోగిసోమయాజి, డా॥ భద్రిరాజు కృష్ణమూర్తిగార్ల కృషిఫలితంగా 1957 లో ఏర్పడిన తెలుగు వ్యుత్పత్తికోశ పథకం 1976 వరకు ఆచార్యులు శ్రీ గంటి జోగిసోమయాజి (1957 – 62), డా॥ తూమాటి దొణప్ప (1970 – 76) గార్ల పర్యవేక్షణలో కొనసాగింది (1962 ఏప్రిల్ 1 నుంచి 1970 మార్చి 31 వరకు ఈ పథకం నిధులకొరతవల్ల ఆపివేయబడింది). ఈ వ్యుత్పత్తికోశ పథకానికి డైరెక్టరుగాను ప్రధాన సంపాదకుడుగాను అప్పటికి (ఇప్పటికీ) తెలుగు శాఖలో ఉపన్యాసకుడుగా ఉన్న నన్ను నియమించగా 1–6–1976 న ఈ నిఘంటు నిర్మాణ బాధ్యతల్ని స్వీకరించాను. తెలుగు వ్యుత్పత్తికోశ పథక సలహా సంఘ సభ్యుల విలువైన సలహాలవల్ల, ఈ పథక సిబ్బంది నిరంతర కృషివల్ల తెలుగు వ్యుత్పత్తికోశ ప్రథమ సంపుటాన్ని (అ – ఔ) 20–11–1976 నాటికి పూర్తిచేసి, ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషన్ముద్రణాలయానికి ఇచ్చాం. నాటి కేంద్ర విద్యాశాఖామాత్యులైన డా॥ పి.సి. చందర్‌గారిచే ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్ స్వర్ణోత్సవ సందర్భంగా 10–7–1978 న ఆవిష్కరించబడింది. 19,670 ఆరోపాలతో కూడిన రెండో సంపుటం (క – ఘ) 16–11–1978 న ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషన్ముద్రణాలయానికి ఇచ్చాం. ఈనాటికి ఈ సంపుటం ముద్రించబడి ఆవిష్కరణకు ఆయత్తమైంది. మొట్టమొదట మూడు సంపుటాలుగా ఉంటుందని భావించబడ్డ ఈ కోశం పరిమాణాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని మొత్తం ఎనిమిది సంపుటాలుగా ఉండాలని నిర్ణయించాం. ఈ నిఘంటువు మూడో సంపుటం (ప – ణ) పూర్తిచేయబడి ముద్రణకు సిద్ధంగా ఉంది. ప్రస్తుతం నాలుగో సంపుటం (త – న) వ్రాతప్రతిపని ఒకవంక జరుగుతూండగా ఇంకోవైపు ఐదో సంపుటం (ప – భ) పని చురుకుగా సాగుతోంది. ఈ నిఘంటువు ఆరో సంపుటం (మ – శ) మార్చి 1982 నాటికి, ఏడో సంపుటం (ష – శ) మార్చి 1983 నాటికి, ఎనిమిదో సంపుటం (స – హ) మార్చి 1984 నాటికి పూర్తికాగలదు. ఎనిమిది సంపుటాలలో లక్ష పదాలతో వెలుగొందే ఈ తెలుగు వ్యుత్పత్తికోశం మొత్తం 1984 మార్చి 31 నాటికి వెలుగులోనికి రాగలదని ఆశిస్తున్నాను.

మొదటి సంపుటంలో ఉపారోపాలుకూడా ప్రధానారోపాలుగా ఇవ్వబడ్డాయి. దీనివల్ల జాగా వ్యర్థం కావటమే కాక ప్రయోజనం కన్పించలేదు. 30–10–1978 తెలుగు వ్యుత్పత్తి కోశ సలహా సంఘ సభ్య సమావేశంలో ఈ విషయాన్ని చర్చించి 'ప్రధానారోప భాగం ఏమాత్రం మార్పు పొందని ఉపారోపాల్ని తిరిగి ప్రధానారోపాలుగా ఇవ్వనవసరం లేదని తీర్మానించబడ మైనది,' అని నిర్ణయించగా ఈ సంపుటంలో ఈ ముఖ్య నిర్ణయాన్ని పాటించాం. ఈ విధంగా చేయటంవల్ల మొత్తంమీద 450 పుటల పరిమాణం తగ్గి రూ॥ 50,000 మిగలటమే కాక కోశం సుందరంగా శోభిల్లుతుంది. పదాల అర్థాలు కాలానుగుణంగా ఇవ్వబడాలనే సదాశయం ఈ భాగంలో సాధ్యమైనంతవరకు పాటించబడింది. ఈ భాగంలో దంతోష్ఠ్యోష్మశ్వాస మహా ప్రాణోచ్చారణ (f) ను తెలపటానికి ఫ అక్షరాన్ని ఉపయోగించాం. లేఖనంలో భిన్నంగాఉన్నా ఉచ్చారణలో భేదంలేని నాదాల్ప ప్రాణదంత మూలీయ తాడిత వర్ణాన్ని (ర) నాదాల్ప ప్రాణదంత మూలీయ కంపిత వర్ణాన్ని (ఱ) ఇతర నిఘంటువులలోని ఆరోపాల్ని యథాతథంగా గ్రహించాలనుకొనే మేము ఈ కోశంలో భిన్నంగా స్వీకరించి పర్యాయపదాలుగా ప్రదర్శించాం. ఇదే కారణంచేత నాదాల్ప ప్రాణమూర్ధన్య పార్శ్విక వర్ణమైన ళకారంతో సంయుక్తంగా ఉన్న నాదాల్ప ప్రాణదంత మూలీయ పార్శ్విక వర్ణమైన లకారాన్ని, నాదాల్ప ప్రాణ మూర్ధన్య పార్శ్విక వర్ణమైన ళకారాన్ని భిన్నంగా గ్రహించాం. ఈ వ్యుత్పత్తికోశం ప్రధానంగా వ్యుత్పత్తి

ప్రదర్శకంగా ఉన్నప్పటికి చారిత్రక వర్ణనాత్మకాభిధాన లక్షణాలనుకూడా సంతరించుకొన్నదనే విషయాన్ని గమనించగలరు.

ఈ రెండో సంపుటం కృషిలో భాగస్వాములు : డా॥ ఎల్. చక్రధరరావు, డా॥ జి. వి. యస్. ఆర్. కృష్ణమూర్తి, డా॥ అత్తలూరి నరసింహారావు, డా॥ బి. అరుణకుమారి, శ్రీ ఇ. విశ్వనాథరెడ్డి, శ్రీ ఎల్. కె. మల్లేశ్వరరావు, శ్రీమతి టి. కనకమహాలక్ష్మి, శ్రీ జి. వి. సీతారాం (ట్రైపిస్టు), శ్రీ బి. నూకారెడ్డి (ప్యూన్). ప్రస్తుతం నిఘంటు నిర్మాణంలో కృషి చేస్తున్న వారు : డా॥ ఎల్. చక్రధరరావు, డా॥ బి. అరుణకుమారి, శ్రీ ఇ. విశ్వనాథరెడ్డి, శ్రీ ఎల్. కె. మల్లేశ్వరరావు, శ్రీమతి టి. కనకమహాలక్ష్మి, కుమారి కె. వి. రమణ, కుమారి వి. సీతామహాలక్ష్మి, శ్రీ ఎమ్. సీతారామయ్య, శ్రీ జి.వి. సీతారాం (ట్రైపిస్టు), శ్రీ బి.వి. రమణారెడ్డి (ప్యూన్).

న్యాయవాదిగా, న్యాయమూర్తిగా, ప్రధాన న్యాయమూర్తిగా వివిధ విధులను శ్లాఘాపాత్రంగా నిర్వహించిన నరసులు సహృదయులు సద్గ్రంథకర్తలు సాహితీసద్విమర్శకులు తెలుగువ్యుత్పత్తికోశ పథక నలహాసంఘాధ్యక్షులు ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషదుపాధ్యక్షులు అయిన శ్రీ ఆవుల సాంబశివరావుగారికి చేతలద్వారా మాటలద్వారా మనఃస్ఫూర్తిగా తెలుగువ్యుత్పత్తి కోశ పథకానికి సహాయాన్ని అందిస్తున్నందుకు హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతాకుసుమాంజలులు.

1976 నుంచి తెలుగువ్యుత్పత్తికోశ పథకానికి నిధులను సమకూర్చి కొనసాగించిన నిఘంటు నిర్మాణ పోషణక్షణులు కళాపోషకులు సంస్కృతాంధ్రభాషాప్రియులు శ్రీ ఎమ్.ఆర్. అప్పారావుగారికి—

తమ అమూల్యాలైన నలహాలద్వారా పథక విజయానికి కారకులయిన, అనుభవజ్ఞులైన తెలుగు వ్యుత్పత్తికోశ పథక నలహా సంఘ సభ్యులు : డాక్టర్ బెజవాడ గోపాలరెడ్డి, డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య, డాక్టర్ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య, శ్రీమతి టి.ఎన్. అనసూయాదేవి, ఆచార్య జి.ఎన్. రెడ్డి, డాక్టర్ కొర్లపాటి శ్రీరామమూర్తిగార్లకు—

ఈ వ్యుత్పత్తికోశ పథకాభివృద్ధికి సర్వదా, సర్వథా సహకారాన్నందిస్తున్న ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ కార్యనిర్వహణదక్షులు సహృదయులు రిజిస్ట్రార్ శ్రీ ఎమ్. గోపాలకృష్ణారెడ్డి, ఎమ్.ఏ. (ఆనర్స్), బి.యల్. గారికి—

ఈ కోశాన్ని సర్వాంగసుందరంగా ముద్రించడంలో పూర్తిగా సహకరించిన సన్ముద్రణ దీక్షాపరతంత్రులు ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషన్ముద్రణాలయం డిప్యూటీ డైరెక్టరు శ్రీ జి. మదనరాజు గారికి, అసిస్టెంట్ డైరెక్టరు శ్రీ ఎమ్.ఆర్.బి. నరసింహారావుగారికి, ముద్రణాలయ సిబ్బందికి

హార్దిక కృతజ్ఞతలు.

తమ నిరంతర కృషివల్ల కోశ సంపూర్తికి కారకులయిన మా వ్యుత్పత్తికోశ పథక సిబ్బందికి

మనఃపూర్వకమైన అభినందనలు.

వాల్తేరు
27-1-1981

లకంసాని చక్రధరరావు
డైరెక్టరు, ప్రధాన సంపాదకుడు
తెలుగు వ్యుత్పత్తికోశ పథకం

ఆంధ్రరాష్ట్ర అవతరణకు
అనువులను అర్పించిన

అమరజీవి

శ్రీ పొట్టి శ్రీరాములు

తెలుగు వ్యుత్పత్తికోశ సలహా సంఘం

అధ్యక్షులు:

శ్రీ ఆవుల సాంబశివరావు, బి.ఏ., బి. యల్.
ఉపాధ్యక్షులు, ఆంధ్ర విశ్వకళా పరిషత్తు

సభ్యులు:

డాక్టర్ బెజవాడ గోపాలరెడ్డి, డి.విట్.
గౌరవాచార్యులు, రవీంద్ర సాహిత్యం
ఆంధ్ర విశ్వకళా పరిషత్తు

వాఙ్మయ మహోధ్యక్ష

డాక్టర్ వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
కళా-ప్రపూర్ణ

హైదరాబాదు

శ్రీమతి టి.ఎన్. అనసూయాదేవి
మదనపల్లి

డాక్టర్ వావిలాల గోపాలకృష్ణయ్య
కళా-ప్రపూర్ణ
సత్తెనపల్లి

ఆచార్య జి.ఎన్. రెడ్డి, ఎమ్.ఏ., పిఎచ్.డి.
తెలుగుశాఖ, శ్రీ వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయం

డాక్టర్ కొర్లపాటి శ్రీరామమూర్తి, ఎమ్.ఏ., పిఎచ్.డి., డి.విట్.
తెలుగు శాఖ, ఆంధ్ర విశ్వకళా పరిషత్తు

డాక్టర్ ఎల్.చక్రధరరావు, ఎమ్.ఏ., పిఎచ్.డి.
కార్యదర్శి
డైరెక్టర్, ప్రధాన సంపాదకుడు
తెలుగువ్యుత్పత్తికోశ పథకం

అంకితం

మహామేధావి

ఆంధ్ర విశ్వకళాపరిషత్తు తొలి ఉపాధ్యక్షులు

కీ.శే. డాక్టర్ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డి గారికి

తెలుగు వ్యుత్పత్తి కోశం

(క – ఘ)

క

క[1] వి. హల్లుల్లో తొలి వర్ణం, జిహ్వామూల హనుమూలీయ ధ్వాన స్వర్యం, అల్పప్రాణం. అన్ని ద్రావిడ భాషల్లోనూ ఉంది.

< మూ.ద్రా. *క.

-క[2] ప్రత్య. వ్యతిరేకక్త్యార్థంలో వచ్చే ప్రత్యయం. ఉదా. కొట్టక, తిట్టక.

త. కై. క్రియానామాల చివర వచ్చే ప్రత్యయం < చెయ్-కెయ్; గోం. వాకె. వ్యతిరేకార్థక క్రియా విశేషణం; కుఇ. అరన్గే, అరఅ; కువి. -అకి; పర్జి. అక; గదబ. -అక.

< మూ.మ.ద్రా. -*ఆ-*క్.

< మూ.ద్రా. *ఆ.

-క[3] అనుచిత విభాగంవల్ల తెలుగులోని వ్యాకరణాదుల్లో ఏర్పర్ధ వ్యతిరేకక్త్యార్థక ప్రత్యయం.

-క[3] ప్రత్య. కొన్ని ధాతువులకు వచ్చే కృత్ప్రత్యయం. ఉదా.: ఆలుక, కినుక. పోక.

-క[4] ప్రత్య. ఆత్మనేపదార్థంలో అనుప్రయుక్తమైన "కొను" ధాతువుయొక్క క్త్వార్థక రూపమయిన "కొని"కి వికల్పంగా వచ్చే ఆదేశం. ధాస్క.రా.ఆర. 2.102, కైమినీ భా. 7.23 (ఇది కవిత్రయంవారి గ్రంథాల్లో లేదు).

-క[5] (న్) ద్రు. యూ.చూ. కా[1](న్) ప్రత్య. "అగు"ధాతువుయొక్క నుజ్యంత రూపం; (క్రియావిశేషణత్వ విపక్షలో అనుప్రయుక్త మవుతుంది.)

ఉదా.: తెన్సగ(న్), తెట్టుగ(న్).

కంనలతొట్టి యూ. కంనల్తొట్టి. వి. బంగారం పనిచేసేటప్పుడు కంసాలి నీళ్లపోసి పెట్టుకొనే మట్టిపాత్ర.

కంన్తొట్టి యూ.చూ.కంనలతొట్టి. వి. బంగారం పనిచేసేటప్పుడు కంసాలి నీళ్ళుపోసిపెట్టుకొనే మట్టిపాత్ర.

కంపారివంవని పో.చూ. కంసాలి. వి. చెక్కలలో ఇంటిని కప్పే పని.

కంపాల యూ. కంసాలి, కమసాలి, కమసాలె, కమ్మసాలి. వి. స్వర్ణకార జాతి. భోజ. 5.322.

నం. కర్మశాలా. కర్మాగారం, ప్రతిరోజూ పనిచేసే గది; ప్రా. కమ్మసాలా. కర్మాగారం; హిం.కర్మకార్. స్వర్ణకారుడు, కంసాలి, కమ్మరివాడు.

పో.చూ. క. కమ్మఱి, కమ్మాఱి. కమ్మరవాడు; తు. కమ్మారె; మ. కమ్మాళన్. శిల్పి, చిత్రకారుడు.

< ప్రా. కమ్మసాలా (ఆర్థవిపరి.).

కంపాలవాడు యూ. కమసాలవాడు. వి. కంసాలి.

కంసాలి యూ.చూ. కంసాల. వి. 1. స్వర్ణకారుడు. ఆం.భా. 2.284; 2. కొయ్యపనిచేసేవాడు, వడ్రంగి.

కంసాలికప్ప వి. టక్ టక్ మని శబ్దంచేసే కప్ప.

కంసాలిలాజు వి. నమానమైన మట్టంలో ఇటికలను నిలువన అతికి కప్పు వేయటం.

కంసూరి వి. ద్వారబంధంపైకమ్మిమీద అర్ధంగా నిలిపిన చిన్న పట్టె.

కక వి. పెద్ద ఆరవల్లోనూ, రాతికొండలపైన చిన్న పొదలాగ పెరిగే చెట్టు (Flocourtia Romoutchi: Gardenia latifolia).

కకపల్ల వి. లేత పసుపుపచ్చరంగు పూలుపూసే ఒకరకం మొక్క (Tylophora asthmatica).

కకపాల యూ. కక్కపాల. వి. 1. నన్యానులు చంకన ధరించే నంచి. హర. 5.10; 2. మంగలిపొది. ఆం.భా. 2.301.

నం. కక్షపాల-; ప్రా. కక్ఖపాల-

క. కచ్చవాళి, కక్షపాల. చంకన తగిలించుకొనే నంచి.

< ప్రా. కక్ఖపాల-.

కకవిక యూ.చూ. కకాపిక. విణ. చెల్లాచెదరు, మిక్కిలి చెదరిన. అష్ట.మ.క. 2.105. వి. అల్లకల్లోలం, కలకలం, గత్తర.

కకవికవడు యూ. కకపికవడు. ఆ.క్రి. 1. చలించు, హంన. 5.15; 2. మిట్టిపడు, గర్వించు. **కకవికలుగా** క్రి.విణ. అల్లకల్లోలంగా. **కకవికలుచేయు** అ.క్రి. గందరగోళంచేయు; **కకవికవడు** (-పడు) యూ.చూ. కకపికపడు. అ.క్రి. 1. చలించు; 2. గర్వించు.

కకవిక యూ.చూ. కకాపిక. వి. 1. కారుమాను నుశ. 22; 2. భ్రుంఖితం, కలతనొందినది. నృసింహ. 2.7; 3. అల్లరి, గత్తర; అవ్య. చెల్లాచెదరు. కళా. 8.102.

కకవికచేయ న.క్రి. కలచు, క్షోభింపజేయు. లక్ష్మీ. వి. 2.7. **కకవికవడు** యూ.చూ. కకపికవడు. ఆ.క్రి. 1. మిక్కిలి చెదరు; 2. రలగు; **కకవికలు** వి.బ.వ. యథాయథలు, చిందరవందర. నుశ. 22; విణ. మిక్కిలి చెదరిన.

కకావిక యూ. కకపిక, కకవిక, కకావిక. విణ. చెల్లాచెదరు. వరాహ. 3.59.

నం. కాకపిక్కా-; ప్రా. కాకవిక్కా, కకవిక్కా.

పో.చూ. క. కక్కరిబిక్కిరి. క్రూరత్వం.

కకావిక యూ.చూ. కకాపిక. వి. చెల్లాచెదరు. కళా. 8.58; విణ. కలిగిన, భయపడిన. శుక. 1.312.

కకావికలు వి.బ.వ. 1. యథాయథలు; 2. అల్లరి, గందరగోళం, గత్తర.

కకిముట్టి వి. ఒక రకం మొక్క (Caltis Cinnamomea).

కక్క[1] రూ. కక్కాయి. వి. 1. పినతండ్రి; 2. అయ్య, నాన్న, తండ్రి.

నే. కాకా. పినతండ్రి; ఒ. కాకా; హిం. కాకా. అన్న, పినతండ్రి; గు. కాకా. పినతండ్రి; మరా. కాకా; పార. కాకా. అన్న, పినతండ్రి; ఉ. కాకా. పినతండ్రి.

క. కక్క, కాకా. పినతండ్రి; పో.చూ. మ. కాక్క. అన్న; త. కాక్క.

<ఉ. కాకా.

కక్క[2] వి. 1. పాయసం; 2. పిండివంట; 3. నంకటి.

పో.చూ. నం. కల్క-. జిగురు, జిగురుపదార్థం; పో.చూ. ప్రా. కక్క- గుజ్జులాంటి పదార్థం; పో.చూ. పా. కక్క. జిగురు. బంక.

<ప్రా. కక్క-.

కక్క[3] వి. 1. మూనం; 2. పోకచెక్క, వక్క; 3. అసహ్యం, మురికివస్తువు, అశుభ్రం.

క. కక్క. అశుభ్రం.

కక్క[4] వి. చేప.

పో.చూ. త. కయల్. ఒకరకం చేప; మ. కయ్యాన్. నదుల్లో ఉండే ఒకరకం చేప; గోం. క్రైక్. చిన్నచేప; పర్జి. కెయ్; కొలా. కయె; నా. కయ్యె.

పో.చూ. నం. కైవర్త-. జాలరి; ప్రా. కెవట్టు-.

కక్క[5] వి. పాడె.

కక్కగట్టు వి. తిట్టుమాట.

కక్కపాల రూ.చూ. కకపాల. వి. 1. నన్యాసులు చంకనదాల్చే నంచి. విప్ర. 2.97; 2. మంగలిపాది.

కక్కర రూ. కక్కెర, క్రక్కెర. పో.చూ. కొక్కెర. వి. పెద్ద జాతి కొంగ (Anthropoides Virgo).

నం. కృకవాకు-. కోడి, నెమలి, తొండ, ఒకవిధమయిన పక్షి; పా. కక్కర;

క. కక్కర. ఒకజాతి పక్షి.

కక్కరకోడి వి. కొంజు, తిత్తిరిపిట్ట, చకోరం, ఒకజాతి కముజుకోడి (Francolinus pictus); కక్కరచీమవాయి వి. ఒకరకం చీనువపక్షి (Urolloncha punctulata).

కక్కరము విణ. కఠినమైన, మోటైన, కరుకు. ద్వి. భాగ. 4; వి. 1. కర్రచేయి, దారుహస్తం. మల్ల. 1.94; 2. కాఠిన్యం.

నం. కర్కర-. కఠినమైన, గట్టిగావున్న; ప్రా. కక్కర-. కరకుతనం, గరుకు; దేశీ. కక్కర. నమిలేటప్పుడు పేలినట్లు ధ్వనిచేసే పదార్థం; అమా. కక్కర-; పా. కక్కరతా. కరుకు, కటువు; కక్కరియ. కటువు; హిం. కర్కర్. గట్టి, కఠినమైన; గు. కకరుమ్. మృదువుగా లేని, గట్టి.

తు. కొక్కర. గరుకు.

< ప్రా. కక్కర-.

కక్కరించు ఆ.క్రి. మొరుగు, పెద్ద శేకలువేయు, అరచు. చెన్నబస. 2.30.

కక్కరాలు వి.బ.వ. గోధుమపిండివంట.

కక్కరించు చూ. కక్కరము.

కక్కనట చూ. కక్క-[2] వి. ముద్దపాకం, మంచిజిగురుపాకం.

కక్కనవడు చూ. కక్కనము.

కక్కనవెట్టు చూ. కక్కనము.

కక్కనము రూ. కరకస, కరకసా, క్రక్కస. విణ. 1. క్రూరం, ఘోరం. వేంక. పంచ. 3.11; 2. కరకు, వాడియైన, తీక్ష్ణం. పాండు. 4.236; 3. ఇరుకైన. ద్వి.వరమ. 1.44; 4. కఠినం, మోటైన. వి. 1. కళాబేధం, ఒకవిధమయిన కొరడా. జైమినీ.భా. 4.77; 2. దుష్కరత్వం. ఆము. 4.214; 3. కారిన్యం, నిర్బంధం. వైజ. 1.97; 4. నంకటం, బాధ, మనఃక్లోభం; 5. గట్టి.

నం. కర్కళ-. విణ. గట్టి, స్థిరమైన, నిశ్చలమైన; ప్రా. కక్కస- కఠినమైన, కరుకైన; అమా. కక్కస. గట్టి, కఠినమైన, కరుకైన; పా. కక్కస. గరుకు, మోటైన, కఠినమైన; కక్కస్స.; హిం. కర్కస్. గట్టితనం.

క. కక్కస, కక్కసత. గట్టితనం; త. కక్కచమ్. కష్టం, గట్టితనం.

<ప్రా. కక్కన-.

కక్కనవడు ఆ.క్రి. 1. బాధవడు; 2. తపించు, నంతాపించు; 3. మోటుగా ప్రవర్తించు; 4. గాసిల్లు. కక్కనపెట్టు రూ. కక్కనవెట్టు. న.క్రి. 1. బాధపెట్టు, నంకట పరచు. రామా. 8.192; 2. నొప్పించు, పీడించు. కక్కనవెట్టు (-పెట్టు) రూ.చూ. కక్కనపెట్టు. కక్కసాలాడు న.క్రి. వాదప్రతివాదాలుచేయు. కక్కపించు న.క్రి. బాధించు, హింసించు. రామాయ్య. 6.172; కక్కపిల్లు అ.క్రి. నిండు, కిక్కిరిసి యుండు. ద్వి.సా.చ. 1.15.

కక్కనవెట్టు చూ. కక్కనము.

కక్కసాలాడు చూ. కక్కనము.

కక్కపించు చూ. కక్కనము.

కక్కపిల్లు చూ. కక్కనము.

కక్కను రూ. కక్కున్, కక్కొఱి, కక్కొడీ, కక్కోను. వి. మరుగుదొడ్డి.

రచ్చి. కఖుఱన్. మరుగుదొడ్డి.

క. కక్కను. మరుగుదొడ్డి; త. కక్కుచు, కక్కూన్.

<రచ్చి. కఖుఱన్.

కక్కాయి రూ.చూ. కక్కి[1]. వి. పినతండ్రి.

కక్కి[1] రూ. కక్కిత[1], క్క్తి. వి. 1. ముష్టియుద్ధంలో ఒకటి.

నం. కషిన్. వి. మల్లబంధ విశేషాల్లో ఒకటి.

కక్కి[2] వి. పినతల్లి.

నే. కాకి. పినతల్లి; ఒ., ఉ., హిం., గు., మరా., పార. కాకీ.

క. కక్కి. పినతల్లి, నవతితల్లి.

కక్కించు చూ. కక్కు-[1].

కక్కిత[1] రూ.చూ. కక్కి-[1]. వి. మల్లయుద్ధ విన్నాణాల్లో ఒకటి. ప్రబంధ. 87.

క. కక్కిపడ. మల్లుల కుస్తీపట్లలో ఒకటి.

కక్కిత[2] వి. పొదలాగ ఎగబాకే ఔషధ విశేషం (Argeyreq speciosa).

కక్కిర పో.చూ. కక్కెర. వి. పొడకోడి, మచ్చలకోడి.

కక్కిరిజమ్ము వి. జమ్ములో ఒకరకం (Typhaceae species).

కక్కిరిబిక్కిరి వి. తారుమారు, తత్తరపాటు.

క. కన్నాబిక్కరి, కక్కాబిక్కి. భయం, హడలు; కక్కిరిబిక్కిరి. క్రూరత్వం, కుటిలం.

కక్కివచెట్టు వి. ఒకరకం చెట్టు (posoqueria uliginosa). పో.చూ. క. కక్కి, కక్కె. పసుపువచ్చ పూలను గుత్తులు గుత్తులుగా పూసే ఒకరకం చెట్టు; తు. కక్కె.

కక్కు[1] రూ.చూ. క్రక్కు. న.క్రి. 1. వెలిబుచ్చు, వెదలించు. భార.భీష్మ. 2.397; 2. కడుపులోనిది వెలిబుచ్చు, వైజ. 2.100; వి. వాంతి, కక్కిన పదార్థం.

కక్కించు న.క్రి. డోకించు, వెదలించు, కక్కేట్లుచేయు; కక్కుటాకు రూ.చూ. కక్కులటాకు వి. పసిబిడ్డలు పాలు కక్కుతుంటే, కక్కు ఆగిపోవటానికని వేలికి తొడిగే సన్నటి ఉంగరం; కక్కుడు వి. కక్కటం; కక్కుడుదోవె రూ.చూ. కక్కుదోనె. వి. మోటబొక్కెన సీళ్ళు కుమ్మరించే చోటు; కక్కుడుమొత్త వి. మోటబొక్కెన సీళ్ళు కుమ్మరించే చోటు; కక్కుతెవులు రూ. కక్కుఁదెవులు. వి. వాంతిరోగం; కక్కుదోవె రూ. కక్కుడుదోనె. వి. మోటబొక్కెన సీళ్ళు కుమ్మరించే చోటు; కక్కుఁదెవులు రూ.చూ. కక్కుతెవులు; కక్కులటాకు రూ. కక్కుటాకు. వి. కక్కులను ఆపటానికి వేలికి తొడిగే సాదా ఉంగరం; కక్కువాయి వి. కానరోగ విశేషం. త. కకుక్కువాయ్, కకుక్కువాన్. ఒకరకం దగ్గు.

కక్కు[2] పో.చూ. కఱుకు. వి. రంపం మొదలగువాని పల్లు. భోజ. 4.60, పి.శకు. 4.86; 2. నన్నిక్కలుకు వేసే గాటు.

కక్కుకొట్టు న.క్రి. గంట్లువేయు; కక్కుపెట్టు రూ. కక్కుపెట్టు. న.క్రి. పదునుపెట్టు; కక్కుబాయి వి. కరుకు రాయి, సానంద. 2.6; కక్కులకళ్ళెము వి. 1. రంపం కక్కులవంటి కక్కులున్న కళ్ళెం; 2. నిర్బంధించటం; కక్కులకొడవలి వి. పదునువైపు కొక్కులు కొక్కులుగా ఉన్న కొడవలి; కక్కువెట్టు(-పెట్టు) రూ.చూ. కక్కుపెట్టు. న.క్రి. పదునుపెట్టు; కక్కువేయు న.క్రి. ఒరపిడిపెట్టు, రంపానికి పదునుపెట్టు. క. కకుక్కు. రంపం మొ. వాటి కరుకు భాగం.

కక్కుపాల వి. ఒకరకం చెట్టు, కుక్కిరిక, వెర్రిపాల.

క. కక్కోల. పరిమళద్రవ్యం తీసే ఒకరకం చెట్టు.

కక్కురితి రూ.చూ. కక్కుటిత. వి. 1. లోభం, ఆశ; 2. అశ్రద్ధ; 3. కష్టం, ఇబ్బంది; 4. తగనివనికి పాల్పడటం.

కక్కుర్తి రూ.చూ. కక్కుటిత. వి. 1. లోభం, ఆశ; 2. ఆలస్యం; 3. అశ్రద్ధ.

కక్కుర్తికాఁడు రూ.చూ. కక్కుటితికాఁడు. వి. అత్యాశాపరుడు. లోభి. పిసినిగొట్టు, ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 542 పం., కక్కుర్తివడు రూ.చూ. కక్కుటితిపడు. న.క్రి. ఆశపడు. శివరా. 3.72.

కక్కుటితి రూ. కక్కురితి, కగ్గుర్తి, కక్కూతు, కక్కూరితి, కక్కూర్తి, కక్కూటితి, కక్లూతు. వి. 1. ఆశ, లోభం. హరి. ఉ. 3.237; ప్రభా. 1.118, జైమినిభా. 6.234; 2. అశ్రద్ధ.

క. కక్కూతె, కకుళతె, కక్కులాతె, కక్కులతె, కక్కులితె. ఆశ, లోభం.

కక్కుటితికాఁడు రూ. కక్కుర్తికాఁడు కక్కూటితికాఁడు. వి. లోభి. నార.వంచ. 1.320: కక్కుటితివడు రూ. కక్కుర్తిపడు, కక్కూటితివడు. న.క్రి. ఆశపడు. శివరా. 3.72.

కక్కున్ రూ.చూ. కక్కను. వి. మరుగుదొడ్డి.

కక్కూతు రూ.చూ. కక్కుటితి. వి. కక్కుర్తి, లోభం.

కక్కూరితి రూ.చూ. కక్కుటితి. వి. లోభం, ఆశ.

కక్కూర్తి రూ.చూ. కక్కుటితి. వి. 1. ఆశ, లోభం; 2. ఇబ్బంది, కష్టం.

కక్కూర్తికాఁడు రూ.చూ. కక్కుటితికాఁడు. వి. అలాపరుడు, లోభి; కక్కూర్తిగా క్రి.విణ.ద్ర. కష్టంగా, ఆశగా; కక్కూర్తివఱుచు న.క్రి. ఆశపెట్టు, లోభపెట్టు.

కక్లూటితి రూ.చూ. కక్కుటితి. వి. ఆశ, లోభం. సారంగ. 2.109.

కక్లూటితికాఁడు రూ.చూ. కక్కుటితికాఁడు. వి. లోభి, ఆశాపాతకుడు. ద్వి.హరిశ్చ.ఉ. 452; కక్లూటితివడు(-వడు) రూ.చూ. కక్కుటితిపడు. న.క్రి. ఆశపడు. చంద్రా. 2.74; కక్లూటితివఱుచు న.క్రి. ఆసగొల్పు, లోభపెట్టు.

కక్కెర రూ.చూ. కక్కర. వి. 1. పక్షివిశేషం. హరిశ్చ. 2.23; రసిక. 1.67; 2. ఒక పెద్ద జాతికొంగ. ఆం.భా. 2.92.

కక్కోటి రూ.చూ. కక్కను. వి. మరుగుదొడ్డి.

కక్కోడి రూ.చూ. కక్కును. వి. మరుగుదొడ్డి.

కక్కోను రూ.చూ. కక్కను. వి. మరుగుదొడ్డి.

కక్కి రూ.చూ. కక్కి.[1] వి. మల్లబంధ విశేషం; ముప్పయి రెండు విన్నాణాల్లో ఒకటి.

కక్లూతు రూ.చూ. కక్కుటితి. వి. అత్యాశ, తగనివనికి పాల్పడటం.

కక్షిదారుడు వి. వ్యాజ్యంలో ఎదిరిపక్షంవాడు.

క. కచ్చ-గాఁబో.

<నం. కక్షిన్ - + పార. దార్ + - డు.

కగ్గ రూ.చూ. కగ్గము. వి. కత్తి, ఖడ్గం.

కగ్గము రూ. కగ్గ. వి. కత్తి, చాకు. ఘటికా. 1.88.

నం. ఖడ్గ- కత్తి; ప్రా., అమాగ., పా., అవ. ఖగ్గ; హిం. ఖర్గ్, ఖగ్గ్, కఢ్ఢ్.

క. కడుగ; త. కత్తుమ్.

<ప్రా. ఖగ్గ-.

కగ్గించు చూ. కగ్గు.

కగ్గు అ.క్రి. 1. నల్లబడు. కకుత్థ్స. 1.210; 2. కందు. విక్ర. 2.53; 3. వివర్ణమగు. వి. వివర్ణం. అష్టమక. 3.172.

పో.చూ. క. కర్గు. నల్లబడు: కరి. కములు, మాడు; తు. కర్ నొటుని. వెలిసిపోవు; కర్ జ్కు. మాడిపోవు, కమిలిపోవు; త. కరుకు, కములు; కరుక్కు కములు, వేడివల్ల నల్లబడు; మ. కరియుక. వేడివల్ల నల్లబడు; కొద. కల్ ఖ్- (కట్ట్-). -నల్లబడు; కర్ య్. కములు;

గోం. కర్లీ-. కాలు; కర్వానా. మండు; పర్షి. కైర్-కెర్వ్. మండు, కాలు; గ. కరిబ్-. మాడిపోవు; కువి. కరిఅ. వలువు; కుడు. ఖరయ్. కమిలిపోవు; ద్రా. ఖర్-. కోపం, నివ్వు.

పో.చూ. నం. కాల-. నలుపు; పో.చూ. పార. క్రకెజ్. ముదురు ఎరుపు; ఉ. క్రకెజ్.

<మూ.ద్రా. *కర్-.

కగ్గించు న.క్రి. కందజేయు, ఐంకించు; కగ్గులు వి. బ.వ. 1. ఆగ్నికణాలు; 2. మిణుగురులు; కగ్గువాటు ఆ.క్రి. రంగుమాయు, కందు, నల్లబడు.

కంక[1] చూ. కంగ, కనక[2]. వి. నదనవు వెదురు, పెన్వెదురు, సన్నగా పొడుగ్గా గట్టిగా వుండే ఒకరకం వెదురుమొక్క (Bambos stricta, Dendrocalamus strictus).

పో.చూ. త. కల్ముంగిల్.

కంకవ్వుర్లి వి. నవాడు నేతలో పేకదారం చుట్టిన వుల్ల.

కంకబద్ద చూ. కంకిబద్ద. వి. 1. గూన పెంకును నునువు చెయ్యటానికి కుమ్మర్లు వాడే పలచని కొయ్యముక్క; 2. వింటిబద్ద; 3. ఉన్ని ఏకటానికి నరం కట్టిన వెదురుబద్ద; కంకబొంగు నేలమీద మోసే ఊతకొయ్య.

కంక[2] వి. 1. ఒకవైపు నూకిలాగాను, రెండోవైపు వెడల్పుగానూ, వలుగుబున్న పనిముట్టు; 2. కొండప్రాంతాల్లో కలువతీయడానికి ఉపయోగించే ఒకరకం పనిముట్టు.

కంకటి[1] చూ. కంగటి. వి. మంచం. భక. 1.115.

పో.చూ. నం. ఖట్వాకా, ఖట్వా. మంచం; పో.చూ. ప్రా. ఖట్టా; అమాగ. ఖట్టంగ. మంచంకోళ్లు మొదలైనవి; నే.కుమా.ఆ.బె.బీ. ఖాట్; హిం. ఖట్, ఖాట్. మంచం; ఖట్వా. చిన్నమంచం; గు. మరా. ఖాట్; వం. ఖాట్ట్; ల. ఖాట్; సిం. ఖటా; ఉ. ఖట్, ఖాట్, ఖట్వల. చిన్నమంచం.

క. ఖట్వా, ఖట్వె. మంచం.

కంకటిరర్జు వి. మంచం అల్లేవాడు, నులక.

కంకటి[2] వి. 1. ఆయుధ విశేషం; 2. కత్తి.

కంకటిలు చూ.చూ. కంకటిల్లు. ఆ.క్రి. ఎక్కిళ్ళు వచ్చేట్లు ఏడ్చు, దెబ్బలు.

కంకటిల్లు చూ. కంకటిలు. ఆ.క్రి. ఎక్కిళ్ళు వచ్చేట్లు ఏడ్చు, దెబ్బలు.

కంకణం వి. స్తంభంచుట్టూ కట్టగావేసిన వలచని రేకుచుట్ట.

కంకణము పో.చూ. కంకణాయి. వి. 1. జలపక్షి విశేషం, కంకణాయి. ఆము. 4.101, యయా. 2.24; 2. రావులుగు. ఆం.భా. 2.91; 3. ముళ్యాలు, పగడాలు మొదలైనవి చేర్చికట్టే నరం.

నం. కంక-. వారాయణపక్షి; ప్రా. కంక. పక్షివిశేషం; పా. కంక. నారాయణపక్షి; అమా. కంక. పక్షివిశేషం.

క. కంక. నారాయణపక్షి; త. కంకణామ్. జలపక్షి విశేషం.

కంకణాయి పో.చూ. కంకణము. వి. 1. జలపక్షి విశేషం; 2. గట్టిగా కూతకూసే ఒక చిన్నపిట్ట; 3. బిగ్గరగా నృటంగా మాట్లాడటం (అర్థవివరి.).

కంకర[1] చూ. కంకరి. వి. 1. ఇళ్ళు మొదలైనవాటికి ఉపయోగించే లేవనద్రవ్య విశేషం, రానున్నం. ఆం.భా. 2.17; 2. శిలావిశేషం; 3. సన్న గులకనేల, మొరెపు రాళ్ళున్న నేల; విజ. పదుషం.

నం. కర్కర-. గట్టి, స్థైర్యం; ప్రా. కక్కర. రాయి, గులకరాయి; మహా.ప్రా. కక్కర. గట్టి, కదుకు; అమా. కక్కర. చిన్నరాయి, గులకరాయి; పా. కక్కరతా. గరుకుతనం; కక్కరియ. కరుకుతనం; నే. కంకర్. చిన్నరాయి; అ. కఁకర్; బెం. కాకర్, కాంకర; హిం. కంకర్, కాకర్. చిన్నరాయి; సిం. కకిరో; ఒ. గు. కంకర. చిన్నచిన్న రాతిముక్కలు; మరా. కయ్కర్; ఉ. కంకర్. అనేకటోట్ల దొరికే నున్నపురాయి.

క. కంకరె. రాతిమొదుం, చిన్నరాయి; త. కంకర్. నున్నపురాయి.

<ప్రా. కక్కర-.

కంకరగాడిద చూ. కంచరగాడిద. వి. అశ్వతరం, కంచరగాడిద. సానంద. 2.80. కంకరతల వి. మూర్ఖుడు, అజ్ఞాని. కంకరవేల వి. మొరపురాళ్ళనేల. కంకరమొరం వి. నున్నపురాతిముక్కలు. కంకరరాయి వి. గట్టిరాయి.

కంకర[2] చూ. కంకెన, కంకెర. వి. 1. గింజటి పట్టని ఎన్ను; 2. గింజలు రాల్చిన కంకి, యెదిగిన కంకి.

కంకరచేడ వి. గూనపెంకును నునుపుచేయటానికి కుమ్మర్లువాడే పలచని కొయ్యముక్క.

కంకరము వి. 1. నీళ్ళు కలిపిన మజ్జిగ; 2. కుచ్చితం.

కంకరి చూ.చూ. కంకర.[1] వి. 1. నున్నం మొదలయినవి; 2. లేపన విశేషం.

కంకరేటు చూ.చూ. కాంక్రీటు. వి. సిమెంటు, నన్నగులక, ఇనక కలిపిన మిశ్రం.

కంకాలము వి. ఏవైనూరు అస్థ్యాల్లో ఒకటి.

కంకాళం వి. పెద్ద ఆకారం.

నం. కంకాళ-. అస్థిపంజరం.

<నం. కంకాళ-. (అర్థవివరి.).

కంకి[1] వి. 1. వరిఎన్ను, కొన్నఎన్ను, కంకెర. రామలిం.శ. 15; 2. గింజలు పట్టిన ఎన్ను. ఆం.భా. 2.236.

క. కంకి, కంకు. కొన్న, నట్ట మొదలయినవాని ఎన్ను. పో.చూ. తు. కొరలు. ఎన్ను; పో.చూ. త. కయక్కాయ్. పరిపక్వానికిరాని చిన్నపండు, పల్చటి ఎన్ను.

కంకికర్ర వి. దిమ్మెన దుక్కును పట్టిఉండే పొడుగాటి కొయ్య. వ్యు. కంకివంటి కర్ర. కంకికాడ వి. కొన్న దంటు, పీయంచ. కంకిగుండు వి.గింజలు రాల్చటానికి కళ్ళంలో వడుగుమాద తోలించే రాతిగుండు. కంకిబర్లి వి. దొల్లకంకులు పోనుకునిపోవటానికి వెదురు బద్దల్తో అల్లిన పెద్ద జల్ల. కంకిదంతె వి. కళ్ళంలో, కంకులు నెరపటానికి ఉపయోగించే కొయ్య పనిముట్టు. కంకిపోరు వి. వికారమైన ముఖం. వ్యు. కంకివంటి పోరు. విశాలమైన పోరు అని వలికార్థం. కంకివడు కంకులు నెరపిన కళ్ళం. కంకివుడుసు వి. కొన్నకుపట్టే ఒకవిధమైన తెగులు. కంకిపొనక చూ. కంకిపొనక. వి. దొల్లకంకులు

పోనుకొనిపోవటానికి వెదురుబద్దల్తో అల్లిన జల్ల. కంకిపావక రూ.చూ. కంకిపొదక. కంకిబొడ్డె వి. చిన్నకంకి. కంకిమండె కంకులతో వేసిన నలుచదరపు కుప్ప. కంకివేయ రూ. కంకెవేయు. అ.క్రి. పైర్లు పంటకారుకువచ్చు.

కంకి[2] పో.చూ. కంకి.[1] రూ. కంగి. వి. పొదగా పెరిగే కంచె మొక్క (pisonia aculeata, wiled).

కంకివుత్తడి వి. ఓషధీ విశేషం. కంకివుత్రి వి. ఓషధీ విశేషం. కంకిబద్ద రూ.చూ. కంకబద్ద. వి. నన్నగా, పొడుగ్గా వుండే ఒకరకం వెదురుమొక్క. కంకిబొంగు వి. కంకివుత్రి, ఒకరకం కంచెమొక్క (pisonia aculeata).

కంకిరెచ్చు న.క్రి. బలవంతంగా గుంజిరెచ్చు.

కంకివాయువురోగము వి. ఒకవిధమైన జబ్బు.

కంకినేరు చూ. కను[1].

కంకు[1] న.క్రి. గద్దించు, తిట్టు. వి. 1. గద్దింపు, తిట్టు; 2. వోట్లోపెట్టుకొని పళ్ళతో కొరికి తినటం; 3. అయిష్టం.

పో.చూ. క. కంగు. కోపం.

పో.చూ. సం. కాంక్ష-. కోరు, ఆశించు, వేచియుండు; క్ష. పోటీ, స్పర్ధ; ప్రా. కంఖ్. కోరు; అ.మా. కంఖా. కోరిక, సంపద కావాలనే కోర్కె, అత్యాశ; పా. కంఖా. శంక, అనిశ్చితం.

<ప్రా. కంఖ్ (అర్థవిపరి.).

కంకుడు[1] వి. గద్దింపు, తిట్టు. కంకులుపెట్టు న.క్రి. దూరు, నిందించు, తిట్టు.

కంకు[2] న.క్రి. ఎగరవేయు.

కంకుడు[2] వి. ఎగరవేయటం. కంకుడుకాయ వి. పిల్లలాడుకునే బంతివంటి గుండ్రని కాయ. చమ. 3.117.

కంకుడు[3] రూ.చూ. కుంకుడు. వి. నల్లులాగ నురగనిచ్చే ఒక రకం కాయ, కుంకుడుకాయ (Sapindus trifoliatus).

కంకెడు రూ.చూ. కమికెడు. వి. పిడికెడు.

కంకెన రూ.చూ. కంకర[2]. వి. కళ్ళంలో గింజలు రాల్చిన కంకి, దొబ్బిన కంకి.

కంకెర రూ.చూ. కంకర[2]. వి. 1. కళ్ళంలో గింజలు రాల్చిన కంకి, పిప్పికంకి; 2. కొన్న, సజ్జ మొ॥వాని ఎన్ను.

కంకెవేయు రూ.చూ. కంకివేయు. అ.క్రి. పైర్లు పంటకారుకు వచ్చు.

కంకేళి రూ. కంగేలి, కంగేళి. వి. అశోకవృక్షం. యయా. 4.20. సం. -కంకేలి-.అశోకవృక్షం; ప్రా. కంకేలి, కంకెల్లి, కంకెల్ల; అ.మా. కంకిల్లి, కంకెల్లి; మరా. కంకోల; క. కంకెల్లి, కంకలి; త. కాకోలి.

<సం. కంకేలి-.

కంకేళ్ళు పో.చూ. కంకర[2]. వి. కళ్ళంలో గింజలు రాల్చిన కంకి, పిప్పికంకి.

కంఖాణము రూ.చూ. కంఖాజి. వి. 1. గుర్రం. నిరంకు. 4.125; 2. ఆఫ్ఘనిస్థాన్ సరిహద్దుదేశం, ఆ దేశంనుంచి వచ్చిన గుర్రం.

కంఖాజి రూ. కంఖాణము. వి. ఆఫ్ఘనిస్థానం పరిసర ప్రాంతాలనుంచి కొనితెచ్చిన మేలిరకం గుర్రం. వరాహ. 5.27.

కంగ రూ.చూ. కంక[1]. వి. సన్నగా, పొడుగ్గా, గట్టిగా వుండే ఒకరకం వెదురుమొక్క (Bambusa Stricta, Dendro Calamus Strictus).

కంగటి రూ.చూ. కంకటి[1]. వి. మంచం. పండి.చ. 3.521, కంగటికాలు వి. మంచంకోడు. జైమినీ భా. 5.85. కంగటికాళ్ళు వి.బవ. గాడిదకాళ్ళులాగఉండే కాళ్ళు, వంకరకాళ్ళు, పంగటికాళ్ళు. కంగటికాళ్ళవాడు వి. ముట్టుమోకాళ్ళవాడు.

కంగరు రూ. కంగారు[3]. వి. ఒకరకం నిచ్చెన, నూలునిచ్చెన.

కంగలు చూ. కంగు[3]. వి.బ.వ. వేయించిన సెనగలు.

కంగవ వి. స్థానం, చోటు, నెలవు, కందువు.

కంగాణము వి. కళ్ళంలో కావలి (చిట్టివలన శాసనం, విశాఖ జిల్లా. క్రీ.శ. 1080).

త. కంకాణమ్. పొలాల్లో భూస్వామికి బదులుగా ఉంచిన కావలి; కంకాణి. పై విచారణచేయు; పొలాలను అజమాయిషీచేసే అధికారి; కట్. కన్ను; కాట్. చూచు.

<త. కంకాణమ్.

కంగాణముచేయ న.క్రి. ధాన్యాన్ని నూర్చు.

కంగాణాలు చూ. కంగాణము. వి.బ.వ. పంటకళ్ళంలోని కావలి మంచెలు.

కంగామింగా రూ. కంగామింగా. క్రి.విణ. 1. నలిగీనలగనట్లుగా; 2. తొందరగా (ధ్వన్యను.).

కంగామింగా రూ.చూ. కంగాబింగా. క్రి.విణ. 1. నలిగీనలగనట్లుగా; 2. తొందరగా.

కంగారి[1] క్రి.విణ. చీదరగా వుండే.

కంగారి[2] రూ.చూ. కంగారూ. వి. ఒక జంతువు.

కంగారి[3] చూ. కంగాడు[1]. వి. కలత, పోరు.

కంగారు[1] పో.చూ. కలఁగు. వి. 1. కలత, కలవరం. భాగ. 9.583; 2. మనఃక్షోభం. మొల్ల. రా. కిష్కిం. 24; 3. యుద్ధం. ఆం.భా. 2.222.

నే. ఖంగార్. వినాశం; ఒ. ఖంగార. భయంకరం, తీవ్రం; మరా. ఖంగార్. నాశనం. గిడిలం; పార. కంగర్. మూర్ఖత్వం.

క. కంగాలు, కంగారు. కోపం, కలవరపాటు; కంగు. కోపం; తు. కంగాలు. కలవరపాటు.

<మరా. ఖంగార్.

కంగారువడు అ.క్రి. తికమకపడు, తొందరపడు, గాబరాపడు.

కంగారు[2] రూ.చూ. కంగారూ. వి. ఆస్ట్రేలియాలో ఉండే ఒకరకం జంతువు.

కంగారు[3] రూ.చూ. కంగరు. వి. ఒకరకం నిచ్చెన.

కంగారూ రూ. కంగారి,[2] కంగారు[2]. వి. ఆస్ట్రేలియాలో నివసించే ఒకరకం జంతువు.

ఇం. కంగారు (Kangaroo). ఆస్ట్రేలియన్. కంగారూ, కంగారు.

<ఇం. Kangaroo.

కంగాలు పో.చూ. కంగాళి. వి. 1. అసహ్యం, రొచ్చు;

2. చెడిపోయినది ; విణ. చెడిన, నీచమైన.

హో.చూ. క. *కంగాలి*. దైన్యం, దౌర్భాగ్యం.

కంగాళము యూ.చూ. గంగాళము. వి. వర్తులాకారంగా ఉన్న లోహపాత్ర.

కంగాళి యూ.చూ. కంగాళీ. వి. **1.** అల్లరి ; **2.** తడబాటు ; **3.** కల్లీ.

కంగాళిచేయ న.క్రి. కంగారుపెట్టు, లోతుపాటులు తెలిసికొను.

కంగాళీ యూ. కంగాళి. విణ. **1.** నీచమైన ; **2.** కలవరపడిన ; **3.** పాడైపోయిన ; **4.** దిక్కుమాలిన ; వి. **1.** సంకరం ; **2.** రోత ; **3.** అల్లరి.

దెం. *కంగాల్*. దారిద్ర్యం ; ఒ. *కాగాల్* ; హిం. *కంగాలీ* ; సిం. *కకాల* ; మరా. *కంగాల్* ; పార. *కంగాలహ్*.

క. *కంగాలి, కంగాళి*. యాచకుడు.

<మరా. *కంగాల్*.

కంగాళీబత్తెము వి. నీచమైన బత్తెం, పనికిమాలినబత్తెం. కంగాళీమంచము వి. అనహ్యంగాఉన్న పడక, దౌర్భాగ్యపు మంచం. కంగాళీవాఁడు వి. నీచమైన బుద్ధిగలవాడు.

కంగి యూ.చూ. కంకి[2]. వి. పొదగా పెరిగే కంచెమొక్క (Pisonia aculeata).

కంగించు చూ. కంగు.[3] న.క్రి. **1.** గుట్టు బయటకు లాగటానికి యత్నించు ; **2.** కదిలించు, ప్రోత్సహించు ; **3.** కోపింప చేయు.

కంగివేత హో.చూ. కంగి. వి. పెదుసుబద్దల అల్లకం.

కంగినె వి. యుద్ధం. ఆం.భా. 2.222.

మ. కజాబిప్ప. తగాదా, పోట్లాట.

కంగు[1] వి. **1.** జరీ మొదలైనవాటితో వంకరగా ఏర్పరచిన కన్ను. రం.రా. 1.75, విజయ. 2.157, ఉ.హరిశ్చ. 1.59; **2.** నరిహద్దు ; **3.** మడత.

త. *కంగు*. వరస, క్రమం, అంచు.

కంగు[2] యూ.చూ. క్రంగు. వి. మోగటంలో ధ్వనికి అనుకరణం.

త. *కణిర్*. ఇత్తడి, కంచు మొదలైన లోహవస్తువులు ఒకదానికొకటి తగలటంవల్ల కలిగే ధ్వనికి అనుకరణం.

కంగుకంగు వి. మోగడంలో ధ్వనికి అనుకరణం. కంగువ క్రి.విణ. క్రు. **1.** పెద్దగా, వ్యవ్వంగా ; **2.** ప్రతిధ్వనిలా. కంగుమను అ.క్రి. గంటవలె మోగు, ప్రతిధ్వనించు.

కంగు[3] ఆ.క్రి. **1.** తప్తమగు. రాజ.చ. 3.79 ; **2.** చలించు, కదలు.

హో.చూ. క. *కఱుంగు*. నల్లబడు ; *కంగు*. కోపం ; తు. *కరెంబుని, కరంటుని*. నలుపుచేయబడిన ; *కరంకు, కములు* ; త. *కరుకు*. *కమిలిపోవు* ; *కరుక్కు*. మండు, కములు ; మ. *కజఙ్క్*. మాడు.

కంగు[4] వి. బిర్రబలుపోపే చమురాలామదం, ఉగ్గు.

కంగు[5] వి. **1.** వరిహద్దు ; **2.** మడత ; **3.** పక్షం ; **4.** ఉప్ప బట్టీలోని గీతపై పిల్లవాడు నిల్చొని ఇటుఆటూ దాటిపోకుండా కాయడం.

కంగురాయి హో.చూ. కంగు[1]. వి. తులసికోటపై అంచున అందానికి కట్టిన ఆకుపంటి నిర్మాణం.

కంగులు వి.బహు. కొర్రలు.

కంగేలి యూ.చూ. కంకేళి. వి. అశోకవృక్షం.

కంగేళి యూ.చూ. కంకేళి. వి. అశోకవృక్షం. యయా. 4.20.

కంగొత్తివబావ వి. పానదానికివాడే మట్టిపాత్ర.

కంగొవబొఱు ఆ.క్రి. అలుముకొను, విస్తరిల్లు.

కంగోరా వి. వజ్రాసేతకోసం అమర్చిన దొడ్డిలో కన్నాల బల్ల నుంచి కుచ్చులాళ్ళకిందికి గుంజి తగిలించటానికి గాళ్ళు చేసిన చెక్క.

కంగోరా(లు) వి. పూలమొక్కలు పెంచడానికివాడే చిన్నతొట్టి.

కంగోరి వి. ఆర్చి, డోము, ఇటుకలతో కట్టిన విలువంపుగా ఉండే నరంబి.

హిం. *కంగూర*. శిఖరం, బురుజుపై గోడ ; మరా. *కంగోరా* ; గు. *కంగూర* ; పార. *కంగూరా*.

క. *కంగోరె*. ఆర్చి, డోము (నగిషీ చెక్కిన).

<మరా. *కంగోరా*.

కంగోరు వి. **1.** నిరువుకాసె ; **2.** చెరగునేతలో డిజైను పెయ్యటానికి పొడుగ్గా దూర్చిన రంగుదారం.

క. *కంగోరె*. నగిషీలు చెక్కబడిన మదురు, నొక్కులు పడిన గీత, నొక్కులు నొక్కులు చర్ల గీతలు.

కంగోరుపావడ వి. పొడుగు కొవలుంచి కుట్టిన గాగర. ఆం.భా. 2.158.

కంగోర్‌మరాయి వి. అంచులు ఒత్తిఉన్న తూడా.

కచ యూ.చూ. కచ్చ[1]. వి. **1.** దట్టి, కాసె ; **2.** గోచి, గుహ్యాంబరం ; **3.** వెనుకకు దోపుకునే దోపతి కొంగు ; **4.** ఆడుగురి.

కచరించు స.క్రి. కచ్చపోసి బట్టకట్టు. పాంథో. 5.8.

కచటం యూ.చూ. కచ్చరము[1]. వి. పైన గూడుఉన్న వ్రయాణపు బండి.

కచడా యూ.చూ. కచ్చరము[1]. వి. బండిమీది గూడు, నవారి.

కచరం యూ.చూ. కచ్చరము[1]. వి. పైనగూడుఉన్న వ్రయాణపు బండి.

కచలం యూ.చూ. కచ్చరము[1]. వి. పైనగూడు ఉన్న వ్రయాణపు బండి.

కచిక యూ.చూ. కచ్చిక. వి. **1.** కాలిన పిడక చూర్ణం ; **2.** బాగా కాలి చల్లారిన పిడకముక్క.

కచిక్కు వి. పొడిచేటప్పుడు కలిగే ధ్వనికి అనుకరణం. విష్ణు. వ. ఉ. 4. ఆ.

క. *కచక్, కచిక్, కచంక్*. బురదలో రాయి పడటంవల్ల కల్గిన శబ్దం ; తు. *కచకచ*. జిగట ద్రవాన్ని గిలకరించేటప్పుడు వచ్చే ధ్వని ; త. *కచక్క*. బురదలో రాయి పడటంవల్ల కల్గిన శబ్దం. హో.చూ. కోట. *కోచక్క*. ఆకస్మాత్తుగా.

కచిగడ్డి వి. ఒకవిధమైన నూనెను తయారుచేయడానికి ఉపయోగించే సుగంధభరితమైన గడ్డి (cymbopogon colaratus).

కచివివి మందారవ చెట్టు (Bauhina variegata).

హి. కచనర్ : ఉ. బొరర ; త. సెగపుము బోరి.

కచిహరి చూ. కచేహరి. వి. కార్యాలయం.

హిం., ఉ. కచ్‌హరీ.

< ఉ. కచ్‌హరీ.

కచేరి చూ.చూ. కచేరీ. వి. కార్యాలయం.

కచేరీ చూ. కచేరి, కచ్చిరి, కచ్చీరి, కచ్చేరి, కచ్చేరీ, కసేరీ. వి. **1.** ప్రభుత్వ కార్యాలయం ; **2.** న్యాయస్థానం ; **3.** భోగమాట ; **4.** నటనం ; **5.** ఇష్టాగోష్ఠి ; **6.** కొలువు కూటం ; **7.** గాననభ.

సం. కృత్యాగార-; ప్రా. కచ్చా ఆర-; టెం. కాచారీ; హిం., ఉ. కచ్‌హరీ. చావడి, కార్యాలయం ; మరా. కచేరీ. కార్యాలయం, న్యాయాలయం ; సింహ. కచరీ ; పార. కచేరీ.

ఓ. కచేరి. కచ్చేరి. వరామందిరం, చావడి, న్యాయాలయం, కార్యాలయం ; త. కచ్చేరి. కార్యాలయం, న్యాయాలయం మొ.

<మరా. కచేరీ.

కచేహరి చూ.చూ. కచిహరి. వి. కార్యాలయం.

కచోరము వి. కచ్చూరం, గంధకచోరం (Curcuma zedoo-ria).

సం. కచోర, కర్పూర ; ప్రా. కచ్చూర. ఔషధమూలిక ; నే. కచ్చూర ; హిం. కచుర్ ; పం. కచూర్ ; మరా. కచోరా, కచొల ; పార. కచూర్ ; ఉ. కచూర్.

క. కచోర, కచ్చూర.

<మరా. కచోరా.

కచ్చ[1] చూ. కచ. వి. **1.** దట్టి, కాసె. ధార.విరా. 2.17 ; **2.** గోచీ, గుహ్యాంబరం. హరి.వూ. 7.13 ; **3.** ఉపస్థేంద్రియం. ఆం.భా. 2.136 ; **4.** వెనుకకు దోపుకొనే దోవతి కొంగు.

క. కచ్చె. గోచి, గుహ్యాంబరం, కౌపీనం, వెనుకకు దోపుకునే ధోవతి కొంగు ; కొడ. కచ్చె ; తు. కచ్చ, కచ్చె. గోచి, గుహ్యాంబరం ; త. కచ్చె. మొలకాడు, దట్టి, కాసె ; కచ్చము. గోచి ; కచ్చు. దట్టి, కాసె ; మ. కచ్చ. గోచి, దట్టి, కాసె ; కోట. కచ్చో ; కొడ. కొంచ్.

సం. కచా. దోవతికొంగు, మొలగుడ్డ ; పా. కచ్ఛా. మొలగుడ్డ ; అమాగ. కచ్ఛ. మొలగుడ్డ ; ప్రా. కచ్ఛ-కచ్ఛా. మొలగుడ్డ.

<ప్రా. కచ్ఛ-.

కచ్చకాఁడు వి. కౌపీనవంతుడు, ముని. భువలచ. 5.40.

కచ్చ(గట్టు[1] అ.క్రి. కాసె బిగించు. **కచ్చపోయు** అ.క్రి. గోచీపెట్టు. **కచ్చబిగించు** 1. అ.క్రి. పోరుకు సిద్ధమగు ; **2.** గోచిపెట్టు. క్రీడా. వు. 92. **కచ్చమొదలు** వి. యోని మూలం. **కచ్చల్లోకందులువేయించు** అ.క్రి. అతికామియగు ; స.క్రి. కొందరపెట్టు. **కచ్చించు**[2] అ.క్రి. **1.** కచ్చకట్టుకొను, కచ్చ బిగించుకొను. బనవ. 6.579 ; **2.** నన్నద్ధమగు. హరి.వూ. 9.95.

కచ్చ[2] చూ.చూ. కచ్చా. విణ. నాటు, మొరటు.

కచ్చ[3] చూ.చూ. కచ్చె[1]. వి. కక్ష, పగ.

కచ్చ(గట్టు[2] అ.క్రి. పగవట్టు. **కచ్చపోతు** చూ.కచ్చపోతు. వి. **1.** పగసాధించేవాడు ; **2.** కుళ్లుబోతు. **కచ్చలుగిల్లేవాడు** వి. విరోధాలు కల్పించేవ్యక్తి.

కచ్చకాయ(రంగు) చూ.చూ. గచ్చకాయ (రంగు) వి. గచ్చకాయ రంగు, సిమెంటు రంగు.

కచ్చడ చూ.చూ. కచ్చడము. వి. పైన గూడుఉన్న ప్రయాణపు బండి.

కచ్చడవుబండి చూ. కచ్చడము[1].

కచ్చడము[1] చూ. కచటం, కచడా, కచరం, కచలం, కచ్చర, కచ్చురం, కచ్చలం. వి. **1.** దూది మొ. వాటిని తెచ్చేబండి ; **2.** నవారీ బండి.

సం. శకట-. బండి ; మరా. భకడా. బండి.

క. శకటు, చక్కడి. బండి.

< సం. శకట-వర్ణవ్యత్యయం.

కచ్చడవుబండి వి. పెద్ద బండి, గూడుబండి.

కచ్చడము[2] చూ. కచ్చ[1]. చూ. కచ్చరము. వి. **1.** కౌపీనం, గోచి. విక్ర. 2 92, మను. 2.78 ; **2.** వేశ్యలు ధరించే చీర.

సం. కచ్ఛటికా ; ప్రా. ఖచ్ఛట్టి. ఖచ్ఛోటి. కౌపీనం ; క. కచ్చటు, కచ్చటు, కంచడి. (<కచ్ఛావట) గోచి, కౌపీనం ; త. కచ్చట్టుమ్ . కుచ్చిళ్లు, మడతలు.

<ప్రా. ఖచ్ఛట్టి.

కచ్చరము[3] వి. **1.** సొగటాలు నడపడం ; **2.** నెచ్చెలులు ఆడుకొనే జూదం.

కచ్చరి(కాయ) చూ.చూ. కిచ్చిలి. వి. ఒక రకం నారింజ.

పో.చూ. క. కంచి. ఒక రకం వల్లనారింజ.

కచ్చరం చూ.చూ. కచ్చరము. వి. గూడుబండి.

కచ్చరము చూ.చూ. కచ్చడము[2]. వి. గోచి, గుహ్యాంబరం. పార్శ్వ. 6.97.

కచ్చళ్లు చూ. కంచరి. వి. కంచరివని చేసేవాళ్లు. కోటితీర్థం కాననం నెల్లూరు జిల్లా క్రీ.శ. 1000.

కచ్చలం చూ.చూ. కచ్చడము[1]. వి. గూడుబండి.

కచ్చలవ చూ.చూ. కచ్చునలవ.

కచ్చర్ధి వి. బ్రహ్మచర్యం, వ్యభిచార రాహిత్యం.

కచ్చవలవ చూ.చూ. కచ్చునలవ.

కచ్చా చూ. కచ్చ[2]. విణ. **1.** పండని, పచ్చి ; **2.** కుదరని ; **3.** పీచమైన, అల్పమైన ; **4.** తక్కువ.

కా. కొంచ్. పచ్చి, పండని ; తు. కాచొ ; నే. కచ్చా, కచ్చూ. అనుభవంలేని, బాధ్యతలేని ; కాఁచొ, కాచొ. ఉడకని, పచ్చి ; టెం. కాఁచా. పండని ; ఒ. కాచా ; హిం. కాఁచొ, కచ్చా. పచ్చి, పండని ; పం.ల. కచ్చా ; సిం. కచొ ; గు. కాఁచు ; మరా. కచ్చా. పండని, ఉడకని, పచ్చి ; ఉ. కచ్చా. పచ్చి, పండని, పక్వానికి రాని.

క. కచ్చ, కచ్చా. పండని, పచ్చి. ఉడికించని, పచ్చి, మొరటు ; మ. కచ్చి. చెత్తా చెదారం.

<మరా. కచ్చా.

కచ్చావచ్చా చూ. కచ్చాబచ్చ. వి. తెగతెంపులు. విణ.

నలిగే నలగని. కచ్చాబచ్చ రూ.చూ. కచ్చావచ్చా. విణ. నలిగీనలగని. కచ్చామవిడి వి. సీచుడు, తుచ్చుడు. కచ్చామాట వి. నిరర్థక భాషణం, అర్థంలేని మాట. కచ్చారంగు వి. 1. పనికిరాని రంగు; 2. పచ్చిరంగు; 3. ద్రావకం అట్టే వెయ్యకుండా తయారుచేసిన రంగు; 4. ఉప్పువేసిన వేడినీళ్లలో కలిపి నూలుకు అద్దేరంగు. కచ్చావనూలు వి. వనూలు చెయ్యవలసిన మొత్తం తేలకముందు నుమారుగా చేసే వనూలు, చేసిన వనూళ్లకు లెక్క చెప్పించటం. త. కచ్చావయాల్. ఆక్రమంగా వినియోగించిన మొత్తాన్ని వనూలు చేయటం. కచ్చాసేరు వి. తక్కువ కొలతగల సేరు.

కచ్చి[1] వి. 1. సాలెవాడు లాకకొయ్యలను వడుగులో కొప్పించే వందు; 2. వడుగులో కింది పోగులూ పై పోగులూ × ఆకారంలో కలిపే చోటు; 3. అనికి రెండువైపులా తొడిగిన లాకల నడుమ ఉండే వడుగుభాగం; 4. వడుగులో రెండు అనుల మధ్యభాగం; 5. నేతలో రెండు పేక పోగులమధ్య వచ్చిన వెలితి; 6. నేసిన రెండు బట్టల నడుమ, వెల్తెడుమేర పేకదారం వెయ్యకుండా వదిలిన వడుగు పోగులు; 7. సాలెవాడు.

పో.చూ. క. కచ్చి. రెండింటిని కలుపు, కలుపు.

కచ్చికట్టు న.క్రి. 1. ఆమపోసిన వడుగులో ఆమలకు దారంతో కట్లు కట్టు; 2. నరిచేసిన తరువాత వడుగులో అనిపోగులు కూర్చి దారంతో కట్టు. కచ్చికొట్టు న.క్రి. విత్తులు (వట్టలు) కొట్టు; విణ. విత్తులు కొట్టిన. కచ్చికొయ్య వి. ఆనుపోసేటప్పుడు వడుగులో ఆనులు వదలటానికి కచ్చి పేటకు బిగించిన వల్ల. కచ్చికోయు న.క్రి. అచ్చులో బద్దె పోగులు వరవగా కోయు. కచ్చిచివర వి. నేతవడుగులో అనివెంబడి దూర్చిన నన్న వెత్తం. కచ్చికారు వి. వడుగులో అనిపోగులు కలిపి కట్టిన కారు. కచ్చివట్టె వి. ఆనుపీటల్లో మధ్యది. కచ్చివదు ఆ.క్రి. నేత వల్లగా వచ్చు. కచ్చివీట వి. కచ్చివట్టె, ఆనుపీటల్లో మధ్యది. కచ్చివెట్టు న.క్రి. నేతలో వేరెడు వెడల్పున పేకదారం వెయ్యకుండా వడుగులో వదలివేయు. కచ్చిబద్ద వి. 1. ఆనుకట్టుబడిలో అనికొయ్యల దగ్గర బిగించిన కింది వరవ కొయ్య; 2. వడుగులో అనివెంబడి దూర్చిన వెదురుబద్ద. కచ్చిబద్దె వి. అచ్చుతుక్కోటానికి నుమారు వెత్తెడు వెడల్పు నేపి చివర కారెడు పొడుగు దారాలు వదలిన గుడ్డ. కచ్చిబర్లి వి. కచ్చివీట, ఆనుపీటల్లో మధ్యది. కచ్చిలాక వి. వడుగులో అనివెంబడి దూర్చిన వెదురుబద్ద.

కచ్చి[2] వి. కచ్చిదేశవ గుర్రం. ఆం.భా. 2.196.

వం. కచ్ఛ-. కచ్చిదేశం; ప్రా. కచ్ఛ-. పా. కచ్ఛ. మాగాణిభూమి; అమా. కచ్ఛ. అన్ని వైపులా నీరున్న ప్రదేశం; హిం. కచ్ఛి. ఒక దేశం పేరు, కచ్చిదేశవ గుర్రం.

క. కోచ్ఛ. ఒక దేశం పేరు.

<నం. కచ్ఛ-.

కచ్చి[3] రూ.చూ. కచ్చె[1]. విణ. పోట్లాడే స్వభావంకల.

కచ్చిపోతు రూ.చూ. కచ్చపోతు. వి. 1. పగసాధించే వాడు; 2. పట్టలోతు.

కచ్చి[4] వి. తీగలతో ఉన్న వాద్యవిశేషానికున్న రంధ్రం.

కచ్చిక రూ. కచిక. వి. 1. కాలిన పిడక. ఆం.భా. 2.242; 2. కాలిన పిడక చూర్ణం.

కచ్చిగడ్డి వి. ఒకరకం గడ్డి. దీనినుండి ఒకరకం నూనెనుకూడా తయారుచేస్తారు (Cymbopongon Martini, Andropogon Schoenanthus).

క. కసిపుల్లు, కుంతిపుల్లు; పో.చూ. త. క. ఎత్తన్‌పిల్లు, కన్నయ్‌పిల్లు.

కచ్చించు[1] చూ. కచ్చు[1].

కచ్చించు[2] చూ. కచ్చు[2].

కచ్చించు[3] చూ. కచ్చ[1].

కచ్చించు[4] న.క్రి. నరిపెట్టు, ఇంటిగోడ మొ.వాని కొలతలను నిశ్చయించు.

కచ్చించుకొను చూ. కచ్చు[2].

కచ్చితము విణ. పొచ్చుతగ్గులు లేకుండా నరిగాఉన్న, నిర్దిష్టమైన.

నం. ఖచిత-. చెక్కబడిన, చిత్రించబడిన; ప్రా. ఖైఅ, ఖచిఅ; అమా. ఖచియ; పా. ఖచిత-, రత్నాలు మొ.వానితో పొదగబడిన; హిం. ఖచిత్. రానిన.

పో.చూ. క. ఖచిత. అతికించిన, పొదిగిన, కలిపిన, దృఢం, కచ్చితం; త. కచ్చితమ్. కచ్చితం, నరి, పరిశుభ్రం.

<నం. ఖచిత-.

కచ్చించు[1] చూ. కచ్చు[1].

కచ్చించు[2] చూ. కచ్చితము. విణ. ఎచ్చుతగ్గులు లేకుండ ఉండే, నిక్కచ్చి, బొటాబొటి. వి. 1. నశైన ఏర్పాటు, నిర్ణయం; 2. కట్టడానికి కొలతలు నిర్ణయించటం, చదరంగంలో ఒక ఎత్తు వెయ్యడం.

కచ్చియ[1] రూ చూ. కచ్చె[1]. కలహం.

కచ్చియ[2] రూ. కచ్చె[2]. వి. ఒకరకం బట్టమడత.

క. కచ్చలు, కచ్చడి. గోచి, గుహ్యాంబరం.

కచ్చిరి రూ.చూ. కచేరీ. వి. కార్యాలయం.

కచ్చిలము పో.చూ. కచ్చడము. వి. వస్త్రవిశేషం. సిం. ద్యా. 8.188.

కచ్చీరి రూ.చూ. కచేరీ. వి. కార్యాలయం.

కచ్చు[1] న.క్రి. గవ్వలాట మొదలైన ఆటల్లో కాయల్ని నడువు.

పో.చూ. క. కచ్చు. కరచు, కుట్టు, నొప్పించు; త. కచ్చు (కచ్చి-). కరచు, కొరుకు.

పో.చూ. నం. కచా. ప్రతిఘటత్వం.

<ప్రా. కచ్చా.

కచ్చించు[1] న.క్రి. గవ్వలాట మొదలైన ఆటల్లో కాయల్ని నడువు. హరి.హ. 9. **కచ్చించు**[1] వి. చదరంగవుబెత్తు.

కచ్చు[2] వి. 1. గర్వం, లింకం. కాశి. 1.122; 2. డాబు. ప్రబంధ. 78.

పో.చూ. త. కెచ్చు. గర్వం-; పో.చూ. త. కరుక్కన్. గర్వి, వెర్రివాడు; పో.చూ. మ. కెఱుచ్ర. గర్వం.

కచ్చించు[2] అ.క్రి. గర్వించు. కచ్చించుకొను అ.క్రి. గర్వించు. వండి.చ. 5.484. కచ్చుకొను న.క్రి. 1. పట్టుపట్టు, పంతంపట్టు. ఆం.భా. 3.129, చంద్రాంగ. 3.27; 2. ఢీకొను. చమ. 1.30; 3. ఆశించు. రసిక. 5.159. కచ్చు(దవము వి. ఔద్ధత్యం, గర్వం. నమిర. 6.141. కచ్చులాడి వి. దాంబికురాలు. కచ్చులు వి. బ.వ. కాంకులు, మెయవులు. కచ్చువెట్టు న.క్రి. 1. ఎదిరించు, ఢీకొను. భార.శల్య. 2.125, ప్రతిఘటించు; 2. పగవట్టు < కచ్చు[2] + పెట్టు.

కచ్చు[3] వి. 1. సిగబంతి, పూబంతి. కాశీ. 3.238; 2. రేకు, దళం. వను. 4.133.

నం. కవా. చుట్టుగోర, ప్రహరి, ప్రైవారం, చుట్టుకొలత; ప్రా. కచ్చా. శ్రేణి, పంక్తి, వరస.

కచ్చు[4] వి. అపేక్ష, కోరిక. పాండు. 2.11.

నం. కాంక్ష; ప్రా. కచ్చు, కచ్చి. అభిలాష, హర్షం. < ప్రా. కచ్చు.

కచ్చుకొను స.క్రి. ఆశించు, వాంఛించు. రసిక. 5.159.

కచ్చు[5] వి. 1. కీటు, మట్టిగోడ కట్టడంలో కడవకు మూరెడెత్తున నిర్మించే గోడభాగం; 2. చుట్టు గుడిసెల కప్పుకింద చక్రాలకి పోతు, పెంటి వాసాలను తగిలించేవడ్రంతి; 3. మూలవానం; 4. చెక్కడప్పనిలో ఉబ్బెత్తుగా ఉండేభాగం; 5. వాసాల చివర చెక్కిన భాగం; 6. ఇటికకు అతుక్కున్న మట్టి పెళను; 7. దనలిదారం వడికే పూన్పు కొమ్ముకొన; 8. ఆనికి రెండువైపులా తొడిగిన లాకల నడుమ ఉండే పడుగుభాగం.

పో.చూ. క. కచ్చు. కలుపు, ముక్క, తునక.

హిం. కచ్చా. వానం.

కచ్చుగీటు వి. మట్టిగోడ నిర్మాణంలోని దళలను గుర్తించే గీత. కచ్చుగుంజ వి. ఉన్ని పడుగు తోడేటప్పుడు ఆనిపడే గుంజ. కచ్చులమొద్దు వి. కచ్చిపీట, ఆనుపీటల్లో మధ్యది. కచ్చువానము వి. 1. ఇళ్ళకువేసే పెద్దవాన; 2. దూలంలో దొప్పించిన వానం. కచ్చువిచ్చు అ.క్రి. పరిపీడి పోవు. రుక్మాం. 2.48.

కచ్చుకడా చూ. కచ్చుగడా. వి. తాబేటిపెంకు, దీన్ని ఖర్గమని కూడా అంటారు.

హిం. కచ్చా, కఛుఆ-. తాబేటిపెంకు; గు. కచ్ఛ కడుమ్. తాబేటిపెంకు.

కచ్చుగడా చూ.చూ. కచ్చుకడా. వి. తాబేటిపెంకు.

కచ్చుగుంజ చూ. కచ్చి[5].

కచ్చుపెట్టుకలుగు అ.క్రి. బాధ, గాయం, ప్రమాదం మొ. కలుగు. తాళ్ల. నం. 6.176.

కచ్చులనలవ చూ.చూ. కచ్చునలవ.

కచ్చువేయు చూ. కచ్చెంవేయు. న.క్రి. ఒరల తయారీలో అరుగు బిళ్ళమీద చుట్టూ మట్టితాలికలు అంచెలుఅంచెలుగా వేళ్ళతో పైకిపెట్టు.

కచ్చునలవ చూ. కచ్చులవ, కచ్చునలప, కచ్చులనలప. వి. గాబులు, గోలేలు మొ. వాటిని సర్వేటప్పుడు పూజ చేయడానికి వాడే నలప.

కచ్చె[1] చూ. కచ్చు[3], కచ్చి[3], కచ్చియ[1]. వి. 1. కలహం. పార్శ్వ. 2.128; 2. విప్రలాపం, విరోధోక్తి. ఆం.భా. 1.116.

క. కేక, కచ్ప, కచ్చె. వాదాన్ని వ్యతిరేకించటం, లేక తిరస్కరించటం. పో.చూ. గజఱ్, గజఱు. పెద్దగా శబ్దాన్ని కలిగించు, గద్దించు, విరోధోక్తి. కసరు. పెత్తకారం; మ. కయర్ క్క. కోపంతో ప్రారంభించు, కలహమాడు, శిక్షించు.

నం. కవా. పోటీ, స్పర్ధ; ప్రా. కచ్ఛ-. విరోధం, కలహం. ద్రావిడ పదమని కొంచరు.

కచ్చెకుకాలుతవ్వు అ.క్రి. కయ్యానికి కాలుదువ్వు. కచ్చెపోతు వి. కలహశీలుడు.

కచ్చె[2] చూ. కచ్చియ[2]. వి. 1. ఒకవిధమైన బట్టమడత. ఆం.భా. 2.158; 2. కచ్చబేదం, కచ్చియ.

కచ్చె[3] చూ. కచ్చి[1]. వి. అనికి రెండువైపులా తొడిగిన లాకలనడుమ ఉండే పడుగుభాగం.

కచ్చెకట్టు వి. పడుగులో అనిపోగులు చెదిరిపోకుండా దారంతోవేసిన కట్టు. కచ్చెకుంచె వి. నరిచేసేటప్పుడు పడుగు ఆరే పడునులో ఉండగా కచ్చికి కచ్చికి ఆవతూ, కచ్చులమధ్య భాగాన్ని దువ్వే కుంచె. కచ్చెకుట్టు న.క్రి. పడుగులో అనిచెంబడి లాక దూర్చు. కచ్చెవట్టి వి. మరాను కట్టుబడితో పడుసులు దూర్చే బెజ్జాలుగల రేకుముక్క.

కచ్చెయిటిక చూ. కచ్చా. వి. కాలీకాలని ఇటిక.

కచ్చెర వి. పూరిపాక కప్పునుండి రాలే దుమ్ము మొ.

క. కచ్చడ, కచ్చర. మురికి, దుమ్ము, అసహ్యమైన, పనికిమాలిన; మ. కచ్చి. గడ్డిపరక, కనవు, వలరికి.

నం. కచ్చర-. మురికి, చెర్ద. పో.చూ. ప్రా. కచ్చవార. కనవు; హిం. కచ్రా. తునకలు, ముక్కలు.

కచ్చే వి. తమలపాకుల కట్ట, పిడి.

కచ్చేరి చూ.చూ. కచేరీ. వి. 1. ప్రభుత్వ కార్యాలయం; 2. న్యాయస్థానం; 3. కొలువుకూటం; 4. పెండ్లి మొ. నంద ర్భాల్లో చాలామంది కూడిన చోటు, వేళ్యలు మొ. వారు జరిపే గాననభ మొ. జరిగే నృత్యగానాది నభ.

కచ్చేరీ చూ.చూ. కచేరీ. వి. కార్యాలయం.

కచ్రబారుగొర్రె వి. ఒకరకం గొర్రె.

కజానా చూ.చూ. ఖజానా. వి. ధనాగారం, బొక్కసం.

కజాయము చూ.చూ. కజ్జము[1]. వి. ఒకరకం తీపి పిండివంట, భక్ష్యవిశేషం. పాండు. 4.276.

కజాయి చూ.చూ. కసాయి. వి. కటికవాడు.

కజారము చూ.చూ. కజ్జారము. వి. ఖజ్జారపుచెట్టు, ఖర్జూరపు వండు, పేరీదు.

కజ్జ[1] చూ.చూ. కజ్జము[1]. వి. అపూపం. భక్ష్యవిశేషం. కథుత్స. 3.104.

కజ్జావవన వి. మేలురకం పనస.

కజ్జ[2] చూ.చూ. ఖజ్జా. వి. తగాదా.

కజ్జము[1] చూ. కజాయము, కజ్జ[1], కజ్జాయము, కజ్జియము, కజ్జెము, ఖజ్జము. వి. ఖాద్యం, భక్ష్యం, భక్ష్యవిశేషం, అపూపం. భార. ఉద్యో. 3.170.

నం. ఖాద్య- తినుబండారం, ఆహారం; ప్రా. ఖజ్జి- ఖజ్జయ; అ.మా. ఖజ్జి-, ఖజ్జగ-; పా. ఖజ్జ-. (విణ) తినేది, ఖజ్జక. (విణ) తినేది, ఖజ్జతి. తిను; నే. ఖాజా. ఒక విధమైన తీపి పిండివంట; ఒ. ఖాజా, ఖజుఅ, ఖజాలా; మరా. ఖాజా. తీపి పదార్థాలు; హిం. గు. ఖాజా. తిను బండారం. పో.చూ. ఉ. కజీమ్. గుర్రాలకుపెట్టే దాణా; కొజా. ఒకరకం తీపి పిండివంట.

పో.చూ. క. కజ్జ, కజ్జాయ. ఒక విధమైన తీపి పిండి వంట; తు. కజ్జాయ.

<ప్రా. ఖజ్జ-.

కజ్జము[2] రూ. కర్జము. వి. కార్యం, పని. బనవ. 6.686.

నం. కార్య- పని, వ్యాపారం, ఉద్దేశం; ప్రా. కజ్జి- కర్తవ్యం, క్రియ; కచ్చం. కార్యం; అవ. అ.మా. శౌ. కజ్జం; పై. కచ్చం. వ్యాపారం, వ్యవహారం; పా. కారియ- చేయబడు: హిం. మరా. కాజ్. పని.

క. కజ్జ. కార్యం, పని.

<ప్రా. కజ్జ-.

కజ్జా రూ. కజ్జ[2], కజ్యా, ఖజ్యా. వి. జగడం, పోరు, కలహం.

ప్రా. కజ్జాసణా; పో.చూ. హిం. కజ్జాక్. దొంగ తనం; పం. కజ్జయ. కలహం; మరా. కజ్జా. కలహం, పోరు; కజియహ. తగాదా; అర. కథియా. ప్రతిజ్ఞ.

పో.చూ. క. కచ్చు. హోట్లాడు, కోత, గంటు.

<మరా. కజ్జా.

కజ్జాకోరు వి. పేచీకోరు, జగడమాడే స్వభావం కలవారు.

కజ్జాయింపు రూ. కంజాయింపు.[1] వి. జగడం, పోట్లాట.

కజ్జాలకోరు. వి. పేచీకోరు.

కజ్జావపన చూ. కజ్జ[1].

కజ్జాయము రూ.చూ. కజ్జము.[1] వి. అరిగె, కజ్జం. రాజ.వి. 2.105, ఆం.భా. 2.254, పాండు. 4.176.

కజ్జాయాలు వి.బ.వ. నివ్వట్లు.

కజ్జికాయ రూ. కజ్జెకాయ, కజ్జెముకాయ, గజ్జెకాయ. చూ. కజ్జము.[1] వి. ఒకరకం తీపి పిండివంట.

కజ్జిపుకుండలు వి. కుమ్మరి కరణాలకు ఇచ్చే మట్టిపాత్రలు.

కజ్జియము రూ.చూ. కజ్జము[1]. వి. అరిసెలు, ఒక రకం తీపి పిండివంట.

కజ్జురము రూ.చూ. కజ్జూరము. వి. ఖజ్జూరం. ఆం.భా. 2.79.

కజ్జూరము రూ. కజూరము, కజ్జరము, గజ్జురము. వి. ఒకానొక ఫలవృక్షం, ఖర్జూరం. యయా. 5.48.

నం. ఖర్జూర. ఒకానొక ఫలవృక్షం, ఖర్జూర; ప్రా. ఖజ్జూర; అ.మా. ఖజ్జూర; నే. అ. బెం. ఒ. హిం. ల.గు. ఖజూర్, సిం. ఖజూరీ; మ. ఖజూర; ఉ. ఖజూర్. తియ్యని పదార్థం.

క. కజూర, కజ్జూర, కర్జూర. ఖర్జూరవృవంతు; తు. గజ్జిరదవరుండు; త. కచ్చూరమ్; మాల్తో. క్‌జీ.

<పా. ఖజ్జూర, (phoenix paludosa & phoenix dactyliferad).

కజ్జెకాయ రూ.చూ. కజ్జికాయ. చూ. కజ్జము.[1] వి. భక్ష్య విశేషం. రామా. 2.115.

కజ్జెము రూ.చూ. కజ్జము.[1] వి. కజ్జం. పండిచ. 5.358.

కజ్జెముకాయ రూ.చూ. కజ్జికాయ.

కజ్యా రూ.చూ. కజ్జా. వి. జగడం, పోరు.

కంచ పో.చూ. కంచము. రూ. కంచా. వి. పెనం.

కంచం రూ.చూ. కంచము. వి. 1. భోజనపాత్ర; 2. మూరె తెత్తులో రెండు మూరల వ్యానంతో కింది భాగంలో అడుగు పెట్టి ఒరకు అతికించే మట్టివలయం.

కంచంకుడక వి. అన్నం తినడానికి ఉపయోగించే కంచంలాంటి మట్టిపాత్ర. **కంచంగోలె** వి. చౌకంగా పొర వుగా రెండంగుళాల ఎత్తుగల మట్టి తొట్టి. **కంచంచివ్వ** వి. గుండ్రంగా గుంతగా ఉండే మట్టి మూకుడు.

కంచగార్లు వి. బ.వ. కంచరిపనిచేసేవాళ్లు. కొత్తూరు శా. అనంత పురం జిల్లా. 699-700. పో.చూ. క. కంచగార.

కంచటము వి. సీటిచిర్రికూర, జలతండులం.

కంచరము వి. తంటెం, తగిరన, చక్రమర్దవృక్షం.

కంచంతకాపురము చూ. కంచి.[1]

కంచము రూ. కంచం. చూ. కంచు. వి. 1. కంచుపాత్ర. హర. 5.16; 2. భోజనపాత్ర. పి.శకు. 2.165; 3. పళ్లెం. ఆము. 2.16.

నం. కంస- ఒకరకం లోహం, పాత్ర; ప్రా. కంస. లోహ విశేషం; అ.మా. కంస. కంచు; పా. కంస. కంచు, కంచువళ్లెం, కంచునాణెం; హిం. కంస్; మరా. కాసఱీ. కంచుపాత్ర.

క. కంచు. కంచు, కంచుగిన్నె; కంచరళి; పో. చూ. తు. కజిబా. భోజనపాత్ర; త. కజ్బమ్. కంచు, పానపాత్ర; పో.చూ. మ. కజ్జానమ్. రూటికుండ.

<ప్రా. కంస-.

కంచంపొత్తు వి. నహవంక్తి భోజనాలుచేసే ఆనుకూల్యం.

కంచంపొత్తు చూ. కంచము.

కంచర చూ. కంచు. రూ. కంచరి. వి. కంచుపనిచేసి బతికే ఒక జాతి.

నం. కంసకార-, కాంస్యకర-, కాంస్యకార-. కంచు, ఇత్తడి మొ.వాని పనిచేసేవారు; ప్రా. కంసఆర-. కంచు పనిచేసేవారు; పా. కంసకార-.

క. కంచగాఱి, కంచుగాఱి. కంచుపనిచేసేవాడు; మ. కంచికారె; త. కంచికారన్; మ. కంచారన్. కంచర జాతి.

<ప్రా. కంసఆర-.

కంచరది రూ. కంచరిది. వి. కంచరకులానికి చెందిన స్త్రీ. **కంచరవాడు** వి. కంచరి, కంచుపనిచేసేవాడు. **కంచరబండి** వి. కంచరసామాన్లు పెట్టుకొని అమ్మటానికి ఊరూరా తిరిగే బండి.

కంచరము[1] వి. 1. రథవిశేషం. గాడి; 2. ఒక తక్కువజాతి బండి, కల్లాబండి.

నం. కచ్చర- ఖచ్చర-. కంచరగాడిద. పో.చూ. వంక్కర. బండి, వాహనం;

ద్రా. ఖచర్, ఖచల్. కంచరగాడిద.

<నం. కచ్చర- (ఆనునాసిక్యం, ద్విత్వ లోపం).

కంచరగాడిద పో.చూ. కంకరగాడిద. వి. బంతికి కట్టే ఒకజాతి గాడిద, అశ్వతరం.

కంచరము[2] చూ. కంచర. వి. కంచరపని.

కంచరి చూ.చూ. కంచర. వి. కంచువనిచేసేవాడు. కలుచుంబర్రు. ప.గో. జిల్లా. క్రీ.శ. 945-970 నం. ఆం.భా. 2.284.

కంచరిది చూ.చూ. కంచరది. వి. కంచరకులానికి చెందిన స్త్రీ. కంచరివుర్రుగు వి. ఈలపుర్రుగు, కీచురాయి.

కంచల చూ. కంచెల[1]. వి. రవిశె. భాగ. 10. ఉ. 803.

నం. కంచులకా. రవిశె; కంచూల, కంచుల, కంచుక; ప్రా. కంచు, కంచుఅ, కంచుయ, కంచులిఅ. రవిశె; అ.మా. కంచుఅ, కంచుగ. రవిశె; పా. కంచుక. బిగుసైన జాకెట్టు, పాముకుబునం; మరా. కంచోలి. రవిశె.

క. కంచుక; త. కంచుళి.

<ప్రా. కంచులిఅ.

కంచలకంచుకి వి. రవిశె, కంచెల.

కంచల్లము వి. ఉద్యానవనాల్లో పెంచే అందమైనమొక్క (Bauhinia accuminata),

కంచా చూ.చూ. కంచ. వి. పెనం.

కంచి[1] వి. కాంచీపురం. హర. 2.23, విజయ. 3.200.

నం. కాంచిపుర. గ్రామనామం, కాంచి; ప్రా. కంచి, కంచి.

క. కంచి (కాంచియొక్క తద్భవరూపం); త. కంచి, కంజీవరం, కాంచి. కాంచీపురం, కచ్చి.

< ప్రా. కంచి.

కంచంతకావురము వి. పెద్ద కావురం, గొప్ప కావురం. పాండు. 3.81; <కంచి[1]+ అంత+కావురము. కంచి ఇడ్లి వి. మసాలా వేసి వండిన పెద్ద ఇడ్లి. కంచికామాక్షి దీవం వి. మొక్కుబడి ఉన్నవాళ్లు గుడిలో వెలిగించే దీవం ప్రమిద. కంచిమేక వి. ఒక జాత మేక, కంచిపట్టణపు మేక. క. కంచిమేక. చిన్న తెల్లని మేక.

కంచి[2] చూ.చూ. కంచె. వి. ముళ్లకంపతో కట్టిన దడి.

కంచిచిక్కుడు వి. చిక్కుడుజాతికి చెందిన ఒక నన్నని తీగ (Dolichos Ciliatus). కంచిచెముడు వి. పాలచెట్టు, తెల్లని కర్రకలిగి చిన్న పూలు పూసే చెట్టు (Euphabia Tuircalli). కంచిపాల వి. సీమ చిత్రమూలవుచెట్టు, దశుల్లో పెంచబడే ఎర్రని పూలుపూసే ఒక మొక్క (Pedilanthus trithymaloides).

కంచిగరుడసేవ చూ.చూ. కంచుగరుడసేవ.

కంచియ చూ.చూ. కంచె. వి. పొలంచుట్టూ ఏర్పరచిన ముళ్ల కంప, వెలుగు, బీటినేల.

కంచీ చూ. కాంచి, కైంచి. వి. ముక్కోడాం ఆకారంలో కొయ్యతోనో, ఇనప బద్దలతోనో నిర్మించిన చట్రం.

కంచు వి. లోహభేదం. భార.శాంతి. 1.314.

నం. కాంస్య- లోహభేదం, గ్లాను; కంస-; ప్రా. అ.మా. కంస. కంచు; పా. కంస. కంచునాణెం, భోజనపాత్ర; బెం.ఒ. కాసా; వం. కాంసీ; హిం. కాఁసా; సిం. కంఝొ; గు. కాంసు; మ. కాంసేం.

క. కంచు, కంచ. (కాంస్య తద్భవరూపం) లోహభేదం, కంచుగిన్నె; తు. కంచి. కంచు; త. కంచమ్.

<నం. కంస-.

కంచుఅడ్డెన వి. కంచుతో చేసిన ధూపార్తి. కంచుకంచము వి. కంచుతో చేయబడిన దీపస్తంభం. కంచుకంటు వి. చేయించటం మొ. వానికుపయోగించే పాత్ర, బాణలి, కందువు. ఆం.భా. 2.248. కంచుకాగడా వి. ప్రకాశవంతమైన దీపం. కంచుకుండ వి. కంచుతో తయారైన పాత్ర. కంచుకొమ్ము వి. ఈడే ఒకానొక వాద్య విశేషం. సైజ. 4.78. కంచుగరుడసేవ రూ. కంచిగరుడసేవ. వి. 1. పెట్టిదాకిరి, జీతం లత్తెం లేని కొలువు; 2. కంచిలో జరిగే గరుడోత్సవాన్ని చూడటం (కంచుగరుడ విగ్రహం తోమడం బహు కష్టం. తద్వారా పెట్టిదాకిరి అనే అర్థం వచ్చి ఉంటుంది). కంచుగిన్నె వి. పోతపోసిన గిన్నె. కంచుదుమారము వి. ఒక రకం కోడి, ఒక రకం తక్కువజాతి కుక్క. కంచుడి రూ. కంచుడు. వి. భోజనపాత్ర. కంచుడు రూ.చూ. కంచుడి. వి. వక్లెం, చట్టివంటి మట్టిపాత్ర. కంచుడుకోవె వి. చావునాడు అగ్ని తీసుకొని పోవడానికి వాడే మట్టిపాత్ర. కంచుతల్య వి. కంచుతో చేసిన భోజన పాత్ర. నం. కాంస్యస్థాలి-; త. తళిగై. కంచుతుల వి. కంచుతో చేసిన పాత్ర విశేషం. కంచుదివ్వకంభము వి. కంచుతో చేయబడిన దీపస్తంభం. కంచుదివ్వదండు వి. కంచుతో చేయబడిన దీప దండం. కంచువదము రూ. కంచువదును. విణ. మెత్తని, మృదువు. రాధా. 2.32. కంచువదును రూ.చూ. కంచువదను. విణ. సున్నితం. కంచుప్రతిమ వి. కంచుతో చేయబడిన స్త్రీ ఆకారంగల దీపస్తంభం. నం. కాంస్యప్రకృతి. కంచుబండ వి. దర్వాజా ఉత్తరాసిమీద పరిచే బండ. కంచుబుత్తడిదివియ వి. స్త్రీ ప్రతిమాకారంలో చేయబడిన దీపస్తంభం. కంచురాయి వి. కంచులాగ మోగే ఒక రకం రాయి. ('క్వార్ట్') జాతికి చెందిన మిశ్రశిల. దక్షిణ భారతదేశంలో లభించే పేలుడురాళ్ల జాతికి చెందిన నల్లని రాయి. కంచువాద్యము వి. భోజనం మొ. చేసేటప్పుడు మోగించే కంచుతాళాలు. కంచుమేద్దరాయి వి. కనికరాయి, రబ్బిరాయి (Metamorphic rock).

కంచుమించు[1] చూ. కొంచ. వి. శ్యేనభేదం. ఆం.భా. 2.90. ఒక విధమైన డేగ.

కంచుమించు[2] విణ. అగోచరమైన. రం.నా. 3.173, 16.

అదృశ్యం, అంతర్ధానం.

కంచుమించుగా క్రి.విణ. ద్రు. వేగంగా. రామా. 5.808.

కంచె రూ. కంచి[2], కంచియ. వి. 1. పశువులు మొ. వాటినుంచి రక్షించడానికి పొలంచుట్టూ నాటిన ముళ్లకంప. ఆం.భా. 2.6; 2. దున్నని భూమి, బీడు, బడుగునేల; 3. ప్రభుత్వ అధీనంలో ఉన్నబీడు.

నం. కష- (వం.) మరుగుదొడ్డు, అడివి, కష. నరిహద్దు; ప్రా.మహా. కచ్ఛ. గీత, వరన; అ.మా. కచ్ఛ. (వం.) నరిహద్దు, ఒడ్డు; పా. కచ్ఛా. ఆవరణ; కచ్ఛచిత్తడినేల.

మాల్తో. కాంచె. అంచు.

కంచెకత్తెర వి. కంచెలను అనవసరమైనప్పుడు కత్తిరించడానికి ఉపయోగించే పెద్దకత్తెర. కంచెకోట వి. వెదురు, చేము మొ. వానితో కోటచుట్టూ ఏర్పరచిన ఆవరణ. కంచెగడ్డి వి. మెట్టనేలల్లో మొలిచే కలువమొక్క (Apluda aristata). కంచెగోడ వి. కంపపాతిన గోడ. కంచెచాటు అ.క్రి. కంపపాతు. కంచెరాయి వి. "నున్నపురాయి" అనబడే ఈ శిలాజాతిరాయి కొన్ని పరిణామాలకు లోనై చలవ రాయిగా పరిణమిస్తుంది. రకరకాల రంగుల్లో దొరుకుతుంది. కంచెగా ఈ రాతిపలకను పాతుతున్నందున దీనికి కంచె రాయి అనే పేరు వచ్చింది. కంచెరుమములు వి. పుల్లరి, బీటిపుల్లరి.

కంచెంచ్ చూ.చూ. కంచెంచు.

కంచెంచకమ్మి చూ.చూ. కంచెంచుకమ్మి.

కంచెంచు చూ. కంచెంచ. చూ. కంచి[1]. వి. సాదాపోగులు, జరీపోగులుఅయిమూల వరసల్లో వడేటట్టు నేసి, పిందెమాదిరి డిజైను పెట్టి నేసిన అంచు.

కంచి[1] + ఆంచు[3].

కంచెంచుకమ్మి చూ. కంచెంచకమ్మి. వి. చీరకొంగులో గీరలు పెట్టి అంచులకు రెండువైపులా మందపు దారాలు పెట్టి నేసిన కమ్మి. కంచెంచుచీర వి. అంచుతో మూడు తెల్లగీరలు మూడు ఎర్రగీరలు పడేట్టు నేసిన చీర.

కంచెమ్మ వి. ఒక గ్రామదేవత.

కంచెల[1] చూ.చూ. కంచల. వి. రవికె. శృం.నై. 6.22, మను. 5.74, ఆం.భా. 3.46.

కంచెల[2] చూ. కంచె. వి. 1. బీరునేల. ఆం.భా. 3.46; 2. కంచె.

సం. కచ్ఛ- బీరునేల, తీరం; ప్రా.పా. కచ్ఛ-; అ.మా. కచ్ఛ. చుట్టూ నీటిచే కప్పబడిన ప్రదేశం.

కంజాట వి. బాలురాడుకునే ఒకవిధమైన ఆట.

కంజాయించు చూ. కజ్జాయింపు. న.క్రి. ఏర్పాటుచేయు.

కంజాయింపు[1] చూ.చూ. కజ్జాయింపు. వి. సీళ్ల తగాదా.

కంజాయింపు[2] వి. తగినఏర్పాటు, బందోబస్తు; విణ. విడివిడిగా ఏర్పాటుచేయబడిన.

కంజిరి వి. ఎనిమిదంగుళాల కైవారంతో మట్టితో సారెమీద చేసిన గుండ్రని వలయం. దీనికి ఒకవైపు ఉడుముచర్మం కట్టి మువ్వలుపెట్టి వాయిస్తారు.

కంజిరిచివ్వ వి. ఎనిమిదంగుళాల కైవారంతో మట్టితో సారెమీద చేసిన గుండ్రని వలయం. దీనికి ఒకవైపు ఉడుముచర్మం కట్టి మువ్వలు పెట్టి వాయిస్తారు,

కంటిమంచం చూ.చూ. కమచీమంచము. వి. చేముతో అల్లిన మంచం.

కంటీల వి. పాయిమేకు, బండిచక్రం ఊడకుండా ఇరుసుకు వేసిన మేకు.

కంజా[1] చూ.చూ. కముజు. వి. పక్షివిశేషం, కొంజుపిట్ట.

కంజా[2] చూ.చూ. కలుజు[1]. వి. చేనిచుట్టూ వుంచే రాతిగోడ.

కట[1] వి. ఇంటిముందరి అరుగు, తిన్నె.

కట[2] చూ.చూ. కట్ట[3]. అవ్య. నంకాపనూచకపదం. విక్ర. 3.46.

కట[3] చూ.చూ. కట్ట[1]. వి. వడ్డకట్ట (మోవు).

కటక[1] వి. ఆషాఢ మాసంలో వచ్చే కార్తె. పుష్యమి.

సం. కర్కటు-. పీత; ప్రా. కక్కడ-; పా. కక్కటుక; మరా. ఖెకడీ.

కటక[2] వి. కటికి రెక్కలను మూసిఉంచే గడియ. సం. కటుక. వలయం, కడియం, కీగ.

<సం. కటక-. (అర్థవిపరి.)

కటకం[1] చూ. కట్టకం. వి. 1. కట్టబడిన నిర్మాణం; 2. గద్దె; 3. పాఠె.

క. కట్టుడ, కట్టుణ-, కట్టణ. భవనం; త. కట్టుటమ్. భవనం, వున్నవానికి వేసిన పైఅట్ట; కట్టుణమ్. భవనం, చేయబడిన ఆధరణం; మ. కెట్టుకమ్. ఇల్లు.

కటకం[2] వి. 1. గర్దగోరు; 2. కటికిరెక్కలు గాలికి వాలకుండా వట్టిఉంచే పరికరం. పో.చూ. కటకం[1].

కటకట[1] చూ. కటకటా. 'కట' యొక్క ద్విరుక్తి. చూ. కట్ట[2]. అవ్య. అకట (నంకాప సూచకం). భాగ. 1.373, శృం.నై. 4.109; వి. 1. బాధ, కష్టం. ధర్మ. 2.120; 2. కోపం.

కటకటఅమ అ.క్రి. జనం కిక్కిరిసి దట్టంగా మూగు, కిటకిట అను. కటకటపడు చూ.చూ. కటకటబడు. అ.క్రి. కష్టపడు, బాధపడు, నంకాపపడు. భార. ద్రోణ. 2.335. కటకటబడు చూ. కటకటపడు. అ.క్రి. 1. కోపపడు, భార.విరా. 4.97, భార.ఉద్యో. 4.80; 2. కలతచెందు; 3. దుఃఖించు. కటకటపెట్టు న.క్రి. బాధపెట్టు. కటకటలాడు అ.క్రి. కష్టపడు, కలవరపడు.

కటకట[2] పో.చూ. గతగత. వి. కొరకడం మొదలగు వాటిలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. నవనాథ. 3. భా.

క. కటుకటుకటి. వంర్లమ కొరకటం, గట్టి పదార్థాలను నమలినపుడు ఏర్పడే శబ్దం; త. కటుకటు. గతగతధ్వని; తు. వదరటం లేక అతిగా మాటలాడటంలోని ధ్వని.

కటకటా చూ.చూ. కటకట[1]. అవ్య. అకట, హర. 2.99, మను. 3.91, ఆం.భా. 3.67.

కటకటాక్కారము వి. పళ్ళు కొరకడం, పళ్ళు నూరడం.

కటకటాకమ్ములు చూ. కటకటాలు.

కటకటాలకమ్ములు చూ. కటకటాలు.

కటకటాలు వి. బ.వ. ఇనపఊచలు లోనగువానిచే ఏర్పరిచే అడ్డు.

క. కటుకటె. కంచె, స్తంభాలవరస.

కటకటాకమ్ములు వి.బ.వ. 1. ఇనపకమ్ములు మొ.వాటితో ఏర్పరిచే అడ్డు; 2. మదగజాలు. కటకటాలకమ్ములు వి.బ.వ. ఇనప కమ్ములులోనగువానిచే ఏర్పరచే అడ్డు.

కటకరము వి. ఒకానొక మృగం, కడతి, గంధర్వం, ఒంటెపిల్ల. ఆం.భా. 2.85.

క. కడితి, గణజి, కడజు, కడంజు. కణజి, కణజు. ఒకరకం లేడి.

కటకరోజి చూ. కటకరోని. వి. కటకరోహిజి. నల్లనిది.

సం. కటుకరోహిణి-.

క. కటుకరోణి.

<వం. కటుకరోహిజి.

కటకరోని రూ.చూ. కటకరోజి. వి. ఓషధీవిశేషం. కటకి రోహిజి. విణ. నల్లని.

కటకవరలు రూ. కటకనరులు. వి. ల.వ. ఒకరకం వర్లు.

కటకనరులు రూ.చూ. కటకనరలు. వి. ధాన్యవిశేషం.

కటకారుడు వి. 1. మేదరి, వెదురుపనివాడు, చాపలల్లేవాడు; 2. ఒక నంకీర్ణ జాతివాడు, శూద్రస్త్రీకి వైశ్యునివల్ల పుట్టినవాడు.

కటనము రూ.చూ. కట్నము. వి. కానుక.

కటపట చూ. కటపెట. వి. విజృంభణం. కకుత్స్థ. 2.104. వి. చెలరేగటం, వికానం.

కటపెట వి. 1. వర్షంపడేటప్పుడు కలిగే శబ్దానికనుకరణం. మైథి. 2.146; 2. రాపిడిలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. ద్వి.భాగ. 7.

త. కటపటాప్ ఎనల్.

కటమర రూ. కట్టమర. వి. హనువు, చెక్కిలిమీది భాగం. ఆం.భా. 2.143, చంద్రాంగ. 1.68.

క. కటువాయా, కటువాయి, కటుబాయి. నోటిచెక్కిళ్ళు, చెంప, బుగ్గ, దవడ, కణత; త. కటుమ్. పనుగుకణత; నం. కటు. పనుగుకణత; పా. కడ. కణత. తలపక్కిబోటు.

కటంబలి వి. కొన్ననూకలతో వండిన అన్నం, కొన్నన్నం.

క. కట్టుమ్మలి. మట్టిగలో కొన్నఅన్నాన్ని పిసికి తాగరం.

కటరా రూ.చూ. కటోర.

కటవ వి. చిన్నతిప్ప, గడ్డివేయటానికి ప్రత్యేకించిన బోటు.

కటవరాయి వి. ఎర్రకంచు రాయి, బూడిదరంగులో ఉండే ఒకరకం రాయి.

కటా రూ.చూ. కట్టా[2]. అవ్య. అకట. నిర్వ. రా. 5.103.

కటాకటి[1] వి. నంజేహం.

కటాకటి[2] విణ. 1. కచ్చితం; 2. అతికష్టం.

క. కటాకటి. క్రమం, తగిన, కచ్చితంగా.

కటాకటిగా క్రి.విణ. కఠినంగా, కష్టంతో.

కటాకటి[1] వి. జగడం, పోరు, బాధ, కష్టం.

నం. కటుకటా. ధ్వన్యనుకరణం; నే. కట్‌కట్. నొప్పి లేక బాధ కలగటం, బాధ, శ్రమ, దుఃఖం, కష్టం; చెం. కట్‌కట్. ఆశ్చర్యాన్ని సూచించే ధ్వని; ఒ. కట్‌కట. కఠినమైన బాధ; హిం. కటాకట్. కొట్లాట, జగడం; కటాకటి. పళ్ళు నమలడం, బాధ, కష్టం; గు. కట్‌కట్. పీడిస్తున్న.

క. కటుకటు, కటుకటి. బాధ, శ్రమ, దుఃఖం, కష్టం.

కటాకటి[2] క్రి.విణ. 1. మిగలకుంఠ; 2. బొటాబొటిగా.

కటాంజనం వి. ఇంటిముందున్న కటకటాలు.

క. కటాంజన. కంచె, రక్షణకోసం ఇంటిముందువేసిన చెక్క (కొయ్య), వాకిలి లేక ఇనపకడ్డీలు.

కటానం వి. కండి, పెనర మొ. వప్పుదిను లన్నింటికి సామాన్యంగా వాడే పేరు.

కటామణి రూ.చూ. కటామని. వి. నూర్పిడి, కుప్పలు నూర్చడం.

కటామని రూ. కటామణి. వి. నూర్పిడి.

క. కటాన్ర. కోయటం; కటాయిను. పంటకోయు, ఫలమనుభవించు, ముగించు; త. కటు. రుకువు, కాలం; నే. కటాని, పంటకోత, కోతకాలం.

బీ. కట్ని; హిం. కాట్ని; మరా. కాట్ని.

కటాయి చూ. కటావు. వి. కోయడం.

నే. కటామ్. కోయడం, కోస్తున్న కోత (పంటకోత); మరా. కటా. చావు, ఖూని; హిం. కటాఝ్. కోయడం, ధాన్యం కోత; తు. కటాఝ్. కోస్తున్న, కోత; త. కటి-న్-టి. కోసివేయు.

కటాయించు స.క్రి. ఎగబెట్టు, ఎగవేయు. రంగా. చ. 2.171. దుడాదులను అపహరించు.

ఉ. కటానా. విభజింపచేయు, దాటజేయు, చంప; హిం. కటానే. విభజింపచేయు, దాటజేయు, కత్తిరింప జేయు; క. కటాయిసు. కోయించు, కోయు, ముగించు; త. కటాచు. ఎరవేయు, విసరివేయు.

<ఉ. కటా.

కటారము రూ.చూ. కటారు. భాగ. 10. ఉ. 418. వి. కటారి; బాకు, కత్తి.

కటారి రూ.చూ. కటారు. వి. 1. కత్తి, బాకు. రసిక. 3.81; 2. ఒకవైపున మొనదేలిన గుర్తులు దగ్గరదగ్గరగా వచ్చేటట్టు నేసిన డిజైను; 3. ఒకరకం అద్దకం.

కటారిలించు వి. 1. ఒకవైపున మొనదేలిన గుర్తులు దగ్గరదగ్గరగా వరసగా వచ్చేటట్టు నేసిన డిజైను; 2. ఒక రకం అద్దకం. కటారికత్తియ రూ. కటారికత్తె. వి. 1. కటారి కలది (ఆడది), సౌందర్యంచేత పురుషుల హృదయాల్ని కలచేది. కళా. 1.31; 2. అందగత్తె; 3. కటారి చేపట్టిన స్త్రీ. కటారికత్తె రూ.చూ. కటారికత్తియ. వి. కటారికలది (ఆడది). సౌందర్యంచేత పురుషుల హృదయాల్ని కలచేది. కటారికమము వి. ఒకరకం డిజైను వచ్చేటట్టు నేసిన రవికల గుడ్డ. కటారిమర్చింగు వి. పదుగునూలుకు డిజైన్లు వచ్చేటట్టు రంగు అద్ది నేసిన చొక్కా గుడ్డ. < కటారి[1] + ఇం. Shirting. కటారికాడు రూ. కటారుకాడు. వి. కత్తి కలవాడు. కాళ. 2.140.

కటారు రూ. కటారము, కటారి[2], కఠారి. వి. కత్తి, బాకు. ఉ.రా. 7.211.

నం. కట్టార-, కట్టారక-, కర్తారికా; ప్రా. కటార-, కట్టారయ, కట్టారి; దే.ప్రా. కట్టారి; చెం. కటార్; ఒరి. కటార; హిం. కటార్; పంజా. కటార్; సిం. కటారో; గు. కటార్; మ. కటారి.

క. కటారి, కరారి; తు. కటారి; త. కట్టారి; మ. కటార్, కట్టార, కట్టారి; కొలామి. కటార్.

<ప్రా. కటార-.

కటారుకత్తియ రూ. కటారుకత్తె. కటారుకత్తె రూ.చూ. కటారుకత్తియ. కటారుకాడు రూ.చూ కటారికాడు. వి. కత్తి కలవాడు. కాళ. 2.140.

కటావజి రూ.చూ. ఖటావజి. వి. 1. వద్దు, 2. రహస్యంగా ప్రవేశించే అధికారం. 3. వాజ్యాలం.

కటావు వి. కోయడం.

కటిక[1] రూ.చూ. కట్టిక[1]. వి. మాంసం అమ్మేవాడు. విణ కఠినమైన, కరవైన, దిట్టమైన.

కటికతనము వి. క్రూరత్వం. వాని.రా. 2.193, 194;

ధీరత్వం. కటికవని వి. రసాయిపని. కటికముక్కలవాడు వి. కఠినాత్ముడు. కటికమెకము వి. ఖడ్గమృగం. కటికవాఁడు[1] వి. మాంసవిక్రేత. ఆం.భా. 2.286.

కటిక[2] వి. చెత్తం పట్టేవాడు.

కటికది వి. వేత్రహస్త. ఉ.రా. 4.223. కటికవాఁడు[2] యూ.చూ. కట్టికవాఁడు. వి. వేత్రహస్తుడు. కళా. 7.69.

కటిక[3] విఱ. శేవలం, పూర్తియైన, మొత్తం.

కటికచీఁకటి యూ. కటికచీఁకటి. వి. పెంజీకటి. మను. 1.18. కటికదరిద్రుడు వి. చాల పేదవాడు. కటికవస్తు వి. తిండి లేక మాడటం.

కటిక[4] యూ. కటికన, కట్టిక[2]. ఆం.భా. 2.207. వి. మల్ల సాధన విశేషం.

నం. ఖట్టిక-. కటికవాడు.

<నం. ఖట్టిక-. (అర్ధ వివరి.)

కటికన యూ.చూ. కటిక[4]. వి. మల్లసాధన విశేషం. ఆం.భా. 2.207.

కటికవివేకము వి. సమర్థుడని వివాహిత కన్యతో భర్తను కలుపటం.

కటికరోగం వి. నెత్తురు పారుకొనే జబ్బు.

కటికలకత్తెర వి. ఉన్నికత్తెర, గొఱ్ఱె దొచ్చు కత్తిరించే కత్తెర. (తె. 9).

కటికి యూ. కటుకు[2]. విఱ. 1. కఠినమైన, గట్టి. భార. ఆది. 6.178; 2. అధికమైన. భార.ద్రోణ. 2.276; 3. దట్టమైన. మను. పీఠి. 18; 4. తీక్ష్ణమైన. ఉ.రా. 6.280; 5. శేవలం.

క. కటుక. సూర్యుని వేడిమి, సూర్యప్రకాశం; కటుక. తీక్ష్ణమైన, వాడియైన, కఠినమైన; తు. కడు. తీక్ష్ణత, కఠినత, క్రూరత, మిక్కుటం, అధికం; త. కటి. అమిత మైన, తీక్ష్ణమైన; కటు. తీక్ష్ణమైన; కెట్టి. గట్టితనం, కఠినత్వం; మ. కటుక్కుర్. కఠినంగా తయారవడం, కోపపడటం; కొండ. కరె[1]. చాల గట్టి, చాల కఠినం.

కటికిచీఁకటి యూ.చూ. కటికచీఁకటి. వి. చిమ్మచీకటి, గాఢాంధకారం.

కటికేరు వి. ఇంటికప్పుకు పనికివచ్చే తృణ విశేషం.

త. కటుకు. ఆవాలు; మ. కటుకు. ఆవాలు; కొండ. కర్క్స్. ఆవాలు.

కటిక్కన యూ. కటుక్కున. క్రి.విఱ. 1. గట్టిగా; 2. మొగ మాటం లేకుండా.

కటిక్కిన యూ.చూ. కటుక్కున. క్రి.విఱ. 1. గట్టిగా; 2. మొగ మాటం లేకుండా.

కటికె వి. కటికినవ్వు. వి. తెచ్చిపెట్టుకొన్న నవ్వు, విషవనవ్వు.

కటుకు[1] యూ.చూ. కటుక్కు. వి. కొరికేటప్పుడయ్యే ధ్వనిని మాంచించే శబ్దం. పిం.ద్వా. 12.9.

కటుకు[2] యూ.చూ. కటికి. అచ్చ.భా. 14. వు. వి. క్రూరుడు, కటికివాడు; విఱ. కఠినమైన.

కటుకు[3] పో.చూ. గడుసు. వి. కఠినం.

పో.చూ. నం. కఠిన-. కఠినమైన, తీక్ష్ణమైన.

క. కడుగు. గట్టియగు, గడచు, గడను, గడుసు, గట్టి తనం, తీక్ష్ణత: త. కట్టు (కట్టి-). గట్టిపరచు; కుడు. కడర్చాక్డ్రా.

కటుకుపురినూలు వి. ఎక్కువ పురిగల నూలు.

కటుకు[4] వి. విరిస్తే ఎర్రగావున్న పచ్చిపనుపుకొమ్ము.

కటుకుతెగులు వి. దోన తెగులు, ఒక రకం కుమ్మరిపురుగు పట్టి ఆకులు మాడిపోయే తెగులు (రా. 9).

కటుక్కు యూ. కటుకు[1]. వి. కొరికినప్పుడయ్యే ధ్వనిని సూచించే శబ్దం. చంద్రాంగ. 2.84.

క. కటుకటుకడి, కట్టునెకడి-. పళ్లు నూరు (కట్టకట్టకడి); నమలటంలో కటకట శబ్దంచేయు; కటుకటెను-. చిటపట లాడు, కటుకనె-. కఠిన పదార్థాలను కొరికినపుడు పుట్టేధ్వని కటుకు, కటుకు, కటికటి. రొట్టె మొదలైన తినుబండా రాల కరకర ధ్వని; తు. కటుకుటు. కఠిన పదార్థం కొరికి నపుడుగాని నమిలినపుడుగాని పుట్టేశబ్దం; త. కటుక్కు-. కొరకటంలోగాని, చిన్న పటకారుతో తెంచేటప్పుడుగాని వచ్చే శబ్దం.

కటుక్కున యూ. కటిక్కున, కటిక్కిన. క్రి.విఱ. కటుక్కుమనే ట్లు, కటుక్కు. (ధ్వన్యను.)

కటుగు యూ. కటువు[1]. వి. శవయానం, పాడె.

నం. కటు-. 1. శవాన్ని మోసుకుపోయే గుర్రం లేక బండి; 2. స్మశానం,

క. కటు. కాడు.

కటుగొరగి వి. పన్ను లేకుండ అనుభవించబడే భూమి, పన్ను లేని ఈనాం.

కటుమఱలు యూ. కటుమర్లు, కటుమొరలు. వి. బ.వ. హనువులు, బుగ్గలు. చంద్రా. 1.98.

కటుమర్లు యూ.చూ. కటుమరలు. వి. బ.వ. బుగ్గలు.

కటుమొరలు యూ.చూ. కటుమరలు. వి. బ.వ. బుగ్గలు.

కటువు[1] యూ.చూ. కటుగు. వి. పాడె, కటుం.

నం. ఖాటి-. పాడె,

కటువు[2] విఱ. గట్టి, బలమైన.

నం. కటు-. తీక్ష్ణమైన, కారమైన, చేదయిన, భయంకర మైన.

క. కటు. తీక్ష్ణమైన, కఠినమైన; త. కటు. చేదు, తీక్ష్ణం, కారం.

<నం. కటు-. (అర్థ. వివరి.)

కటువురాయి వి. రాతినారరాని రాయి.

కటేకారుడు వి. హాస్యగాడు, విదూషకుడు, అరవ భారత నాటకాల్లోని విదూషకుడు.

కటోని వి. మేకలు పీకడానికి వాడే ఇనప పనిముట్టు.

కటోర యూ. కటరా, కట్ర, కొటార. వి. ప్లేటులాగా ఉండే చిన్న మట్టిపాత్ర, అంచుండదు, చెవులుంటాయి. మహమ్మ దీయులు వాడతారు.

కటోలవీణె వి. కిన్నెర, వీణవంటి తంత్రివాద్యం.

కట్కుంరొతు వి. గోడల కట్టుబడికి పనికివచ్చే రాయి.

కట్ట[1] యూ. కటి, కట్టవ. చూ. కట్టు. వి. 1. చెరువులోనగువాని గట్టు, ఒడ్డు, తీరం, పేటువు, ఆనకట్ట. ఈడేరు శాసనం. కృష్ణా జిల్లా. క్రీ.శ. 918–25; వి. 2. ఇంటిముందు ఎత్తుగా బల్ల

పరువుగా కట్టిన నిర్మాణం; 3. దాని పళ్ళేనికి చుట్టూకట్టిన కొద్దిపాటి ఎత్తుగల గోడ; 4. బావిచుట్టూ కట్టిన అరుగు; 5. మధ్యలో నీళ్ళుపోసి గచ్చు గట్టిపరచడానికి పీలుగా మట్టితో కట్టిన మడి; 6. సీటిమధ్య రాళ్ళుపేర్చి నిర్మించిన దారి.

క. కట్టు. గట్టు, అడ్డకట్టు; త. కట్టు. ఆనకట్ట కట్టడం, వున్తకానికి వేసికొనే పైఅట్టను మూయడం; మ. కట్టు. కట్టటం; కట్టు. మూట, గుంపు; కట్టు. ముద్ద, గట్టి; గొం. పర్జి. కట్టు. గట్టు; నా. -కట్టు. గట్టు, ఆనకట్ట.

<మూ.ద్రా. కట్-.

కట్టకొమ్మ దూ. కట్టుకొమ్మ. వి. ఆనకట్ట. **కట్టగట్టు** అ.క్రి. 1. సిద్ధమగు; 2. అందరు ఏకమగు; 3. వరసగా మూగు.

<కట్ట[1]+కట్టు. **కట్టకెముడు** వి. కెముడులో ఒక రకం. వ్యు. కట్టదగ్గర పెరిగే కెముడు. **కట్టలుతెగు** అ.క్రి. 1. గండిపడు; 2. పొర్లివచ్చు; 3. వశం తప్పు. **కట్టవేయు** న.క్రి. 1. అడ్డకట్టు; 2. గట్టుకట్టు. **కట్టస్తంభం** వి. రాళ్ళతో కట్టిన స్తంభం.

కట్ట[2] దూ. కట[3], కటా, కట్టా. అవ్య. అకట. నంతాపార్థకం.

నం. కష్ట-. కీడు, పీడ, శ్రమ; ప్రా. కట్ట-. చెడు, వ్యర్థం, పీడ, చిక్కు; అమా. కళ్ళు-. కష్టం; అవ. కళ్ళు. దుఃఖం; మ.రా. కటుకటూ. నంతాపసూచకం,

క. అకటు, అక్కటు, కటు; త. కట్టుమ్. కష్టం.

<ప్రా. కట్ట-.

కట్ట[3] దూ. కట్టు. వి. 1. ఒకటిగా చేర్చిన వస్తుసముదాయం, గుంపు, రెంటు వస్తువులు; 2. ఇరవై లడీల నూలు లేక కొంచై పోగులనూలు; 3. కుండలు నరవరా చేసినందుకు వరికోత సమయంలో రైతు కుమ్మరికిచ్చిన వరిపైరు మోపు.

క. త. కట్టు. కట్ట, మూట; మ. కట్టు. కట్టటం, మూట, గుంపు.

<మూ.ద్రా. *కట్-.

కట్టకం దూ.చూ. కటకం[1]. వి. కట్టిన భవనం, కట్టడం.

కట్టకంతాపి వి. కట్టులడిలో వాడే మందపాటి రేకుగల కొంచెం పెద్ద సైజు తాపి. **కట్టకంరౌతు** వి. ఎర్రకంచురాయి, కట్టులడికి పనికివచ్చేరాయి.

కట్టకర వి. మిక్కిలికర, చిట్టచివర. లక్ష్మీ. వి. 2.39.

క. కట్టుకడె, కక్కడె. మిక్కిలికర, చిట్టచివర; తు. కట్టుకడె; మ. కడె. చివర.

కట్టచేప వి. ఒకరకం చేప.

త. కట్టుకెకిచ్చాన్. నముద్రంచేప.

కట్టడ దూ. కట్టడి[2]. చూ. కట్టు. వి. 1. తీరు, విధం. నిర్వ. రా. 10.120; 2. ధర్మం, విధి. కాశీ. 7.52; 3. నియమం, కట్టుబాటు, ఏర్పాటు. కళా. 7.264; 4. ప్రకృతి, స్వభావం. భాస్క.శ. 5; 5. ప్రతిఫలంగా ఇచ్చే ద్రవ్యం. కవి. క. 6.45; 6. ఆజ్ఞ; 7. మర్యాద; 8. దేవతాకార్యనియమం; 9. అందం; 10. గుణం, స్వభావం.

క. కట్టులె, కట్లె. చట్టం, ఆజ్ఞ, క్రమపద్ధతి, తగిన నడవడిక, నత్యం; తు. కట్టులె, కట్లె. చట్టం, పద్ధతి, ప్రవేశపెట్టబడిన చట్టం; కట్టు (కట్టి). నియమం, విధి, ఆచారం; కట్టులమ్. న్యాయచట్టం, నియమం; త. కట్టుళై. ఆజ్ఞ, నియమం, కులం లేక సంఘనభ్యుల ప్రవర్తనను కట్టుబాటులో ఉంచే న్యాయచట్టం; మ. కెట్టుక, కెట్టు, కట్టు. పెండ్లిచేయు; కొం. కటో. కులాచారం; కొలా. కటో. కట్టు, నిర్మించు.

కట్టడచేయు న.క్రి. 1. నియమించు, ఏర్పాటుచేయు; 2. ఆజ్ఞాపించు. రం.రా. 2.136, పు.; 3. దయచేయు; 4. అనుగ్రహించు. ఉ.రా. 1.225; 5. ప్రసాదించు, ఇచ్చు.

కట్టడము చూ. కట్టు. వి. 1. ఇల్లు మొదలైనది; 2. కట్టన, బంధం, కూర్పు.

క. కట్టుడ, కట్టుణి, కట్టు. ఇల్లు; తు. కట్టోణి, కట్టుడ. ఇల్లు; త. కట్టుళుమ్, కట్టిళుమ్. ఇల్లు; మ. కెట్టుక. కట్టు, నిర్మించు, బందించు; కెట్టు. కట్టు, మోపు, ఆనకట్ట, గట్టు, ఇల్లు; కెట్టుకమ్. ఇల్లు; గొం. కట్టునా. మూయటం; కట్టా. వంక లేక కాలవకు అర్ధంగా ఉండే ఆనకట్ట, చేపలు పట్టు; పర్జి. కట్టో. కట్టటం, కట్టు; కడ్-క్. కట్టు, వున్త కానికి పైనవేసే దళసరి అట్ట; కళ్ళు. గట్టు, అడ్డకట్ట; ఒల్లా. కటో. కట్టు (బందించు), నిర్మించు, గట్టు, ఒడ్డు; కొలా. కటో. బందించు, నిర్మించు; కట్టా. తిన్నె వేదిక, చేని, గట్టు, అడ్డకట్టు; నా. కట్టో. బందించు, నిర్మించు; కట్టు. గట్టు, ఆనకట్ట, కందకం.

కట్టడంవుకానులుపేరు వి. కట్టడవు కానులచేరు, బంగారు నాణేలతో పొదిగింపబడి చక్కగా తయారుచేసిన ఆభరణం.

కట్టడంవుద్దులు వి. ఒకరకం దుద్దులు.

కట్టడంవుకానులుపేరు చూ. కట్టడము.

కట్టడంవుద్దులు చూ. కట్టడము.

కట్టడి[1] దూ. కట్టిడి. చూ. కట్టడ. వి. నియతి, భాగ్యం. ఆం. భా. 1.99.

కట్టడి[2] దూ.చూ. కట్టడ. 1. ఆజ్ఞ. దశా. 2.127; 2. (దేవతా ప్రసాదరూపమైన) నియమితద్రవ్యం. విజయ. 2.128; 3. నియమం, కట్టుపాటు. సిం.చ్యా. 1.16.

కట్టడికట్ట చూ. కట్టు. వి. చెరియలికట్ట, వేల. అచ్చ.రా. 6.162.

కట్టడి[3] చూ. కట్టడి[2]. వి. గ్రామ వృత్తులవారికి కళ్ళంలో మామూలుగా ఇచ్చే ధాన్య భాగం.

కట్టడి[4] దూ.చూ. కట్టిడి. వి. కరినుడు, కరినురాలు.

కట్టతుమ్మ వి. తుమ్మలో ఒక రకానికి చెందిన ముళ్ళచెట్టు.

కట్టవేము దూ.చూ. కట్నము. వి. 1. బంధం. హరి.ఉ. 2.16, కూర్పు; 2. కానుక, ఉపాయనం. జైమినీభా. 7105; 3. కట్టుకోక. ఆం.భా. 2.155; 4. లంచం.

కట్టనుంగు చూ. కడు. వి. మిక్కిలి ఇష్టుడు, ఎన్ని కైన స్నేహితుడు.

కట్టపుట్టచెండ్లు వి. బాలక్రీడలలో ఒకటి.

కట్టపోయు న.క్రి. పగలగొట్టిన మట్టిని కుప్పగాపోయు.

కట్టమట్టం చూ. కట్టు. వి. ఎత్తుగాఉన్న పంచ, కట్ట.

క. కట్టు-. కట్టు, మఱు, మట్టు, మట్టన, కొలత, హొడుగు, మట్టం; కొర. కెట్ట్- (కెట్టి-). కట్టు, తు. కట్టుని.

కట్టు ; చట్టు. మట్టం, నిర్మించు ; త. కట్టు-. కట్టు, మట్టం, ఒద్దుపొడవు కొలతల్లో సమంగా ఉండటం ; మ. కెట్టుక. కట్టు ; చట్టు. పొడవులలో ఒక విధమైన కొలత; చట్టుం. మట్టం.

కట్టమర రూ.చూ. కటమర. వి. చెక్కిలి మీదిభాగం, హనువు.

కట్టమేరలు వి. బ.వ. గ్రామ సేవకులపై విధింపబడిన చెల్లింపులు. కనిగిరి. శా. క్రీ.శ. 1476.

తు. కట్టుని. ప్రభుత్వ పనులకు చెల్లింపు; త. కట్టు (కట్టి). చెల్లించటం ; కొండ. కటు-కాచ్. చెల్లించు.

కట్టఁబెట్టు చూ. కట్టు. స.క్రి. 1. అంటగట్టు ; 2. బలవంతంగా పెళ్ళిచేయు.

కట్టయింటిగొడు వి. ఒక ప్రాంతంలోని కుమ్మరివాళ్ళ వర్గానికి కుల పెద్ద.

కట్టరము రూ. కట్టారము. వి. నాట్యబంధం. ఆం.భా. 1.130.

త. కటుఛట్, చటుయ్. నాట్యవిశేషం.

కట్టరాయి వి. ఆయుర్వేద వైద్యులు సిద్ధంచేసి పెట్టుకున్న వంగానుగతికమైన మందు, కుప్పికట్టు.

క. కుప్పికట్టు. సీసాలో నిండిన మందు, ద్రవ్యం; త. కుప్ప-చ్చరక్క. గాజుపాత్రలో ఉంచబడినమందు పొడరు. దీన్నిబట్టి చూడగా మందును కలిపి ఘనపదార్థంగా ఒక రాయివలె తయారుచేయగా దీనికి కట్టరాయి అని పేరు ఏర్పడి వుండవచ్చు.

కట్టరొత్తు వి. ఎర్ర కంచురాయి.

కట్టలుక చూ. కడు. వి. మనఃప్రియుల పొలయలుక. కు.సం. 8.146.

కట్టవ రూ.చూ. కట్ట[1]. వి. 1. పొలంలో పడ్డ వానసీళ్ళకు మట్టి కొట్టుకుపోకుండా మధ్యనవేసే మట్టి కట్ట ; 2. గడ్డి మేటుకు చుట్టూ దడిగా వేసిన ముళ్ళకంచె ; 3. బతికిన చెట్లతో కట్టిన దడి ; 4. ఆవరణ.

కట్టా రూ.చూ. కట్ట[2]. అవ్య. నంతాప నూచకపదం. ఆకటా. భాగ. 1.811.

కట్టాకు వి. నాటుకు సిద్ధమైన నారు.

కట్టాణి చూ. కడు. వి. మిక్కిలి గుండ్రని ప్రశస్త మౌక్తిక విశేషం, ఆణిముత్యం. భీమ. 1.116.

క. కట్టాణి. మంచి విలువగల ముత్యం; తు. కట్టాని. లంగారు గొలుసు; త. కట్టానిముత్తు. విలువైన ముత్యం.

<క. కట్టాణి.

కట్టాణిగుండ్లు వి. మెడ నగ, భూషణం, ముత్యాలహారం.

కట్టాణిముత్తెము వి. ఆణిముత్యం.

కట్టాయం[1] వి. రెండురాళ్ళు నిలువుగా రెండు ఆర్డంగా ఇటుకలను పేర్చడం.

త. కట్టాయమ్. పెడల్పుగా ఇటుకలను పేర్చడం.

కట్టాయం[2] వి. 1. దివ్యస్థలాంలో దేవునికి చేసిన మహానివేదనం, పూజారులందరు వంచుకొవేది. దానినే వారు యాత్రికులకు అమ్మకారు. దేవుని ప్రసాదం ; 2. నిశ్చయం.

త. కట్టాయం. పురాతనమైన వస్త్రం.

కట్టాయము రూ. కడ్డాయము, ఖడాయము. వి. బలాత్కారం, నిర్బంధం. కు.సం. 8.177,

క. కడ్డాయ. బలవంతం, తప్పనిసరి; త. కట్టాయం.

కట్టాయితపడు చూ. కట్టాయితము.

కట్టాయితము చూ. కడు, ఆయితము. వి. 1. నంసిద్ధత. ఉ. హరి. 2.25; 2. నన్నద్ధమైన సైన్యం. భాగ. 6.445.

పో.చూ. క. కట్టాయ. ఆయ, కఠినమైన నిబంధన, గట్టి నిర్ణయం.

త. కట్టాయం. బలం, బలవంతం, నిశ్చయంగా.

కట్టాయితవడు అ.క్రి. సిద్ధపడు, పూను. వేంక.పంచ. 3.158.

కట్టారము రూ.చూ. కట్టరము. వి. నాట్యబంధం.

కట్టారిగంపాయ్యి వి. అడుగుమట్టం పెట్టి గుండ్రంగా జానె డెత్తుతో మూడు గుబ్బలు పెట్టి చేసిన పొయ్యి.

కట్టావి చూ. కడు. వి. మిక్కిలి వేడిమి, ఆధికంగావచ్చే ఆవిరి.

క. కటుక. సూర్యుని వేడిమి, సూర్యప్రకాశం; కటు. వేడిమి; త. కటుయయ్. వేడిమి.

కట్టావులుతేరు చూ. కట్టావి. అ.క్రి. పొగలురమ్ము.

కట్టి వి. ఊడ్పులకు విత్తనం చల్లటానికి ముందు మళ్ళలో ఎరువుగా వేసిన తొక్కేచెట్ల ఆకు ; 2. పొట్టు, ఊక.

త. కట్టి. ముద్ద, గడ్డ, కూరటం.

కట్టిక[1] రూ. కటిక[1]. వి. మాంసం అమ్మే జాలి.

నం. ఖట్టిక-. కసాయివాడు, మూంసికుడు, వేటకాడు; ఖట్టికి. కటికది ; ప్రా. ఖట్టిఅ, ఖట్టెక్క. కసాయివాడు; హిం. ఖట్టిక. శౌనికుడు.

క. కటిక. కసాయివాడు; కట్టిగెయవ, కట్టిగెకార, కట్టిగెగార. హంతకుడు ; త. కటి-.

<నం. ఖట్టిక-.

కట్టిక[2] రూ.చూ. కటిక[2]. వి. వేత్రహస్తుడు, వేత్రహస్త.

కట్టికవాడు రూ. కటికవాడు[2]. వి. 1. వెండిదెత్తం వాడు, వేత్రహస్తుడు ; 2. స్తుతిపాఠకుడు.

కట్టిపడువు చూ. కట్టు.

కట్టించు చూ. కట్టు.

కట్టిడి రూ.చూ. కట్టడి[1]. వి. నియతి, భాగ్యం. ఆం.భా. 199.

వి. కఠినమైన, దుర్మార్గమైన, దయలేని.

కట్టిడితవము కఠినత్వం, క్రూరత్వం.

కట్టిడు రూ.చూ. కట్టిడి. వి. కసాయివాడు, క్రూరుడు.

కట్టిడి రూ. కట్టడి[1], కట్టడు. వి. 1. క్రూరుడు. భార.విరా. 2.297 ; 2. పోరుడు. వాల్మీ. 1.9 ; విణ. ఆయుక్తమైన చెరు.

క. కడుకు, కడిపు, కడుపు, కడుమె. కఠినత, క్రూరత; తు. కడు. తీక్షణం, క్రూరత; కడ్డు. క్రూరత ; త. కటు, కటుయయ్. క్రూరత, కఠినత, దుర్మార్గం ; మ. కటు. భయంకరం ; కటువు. వదుషత్వం, కఠినత్వం, ధైర్యం, పరాక్రమం.

కట్టినది చూ. కట్టు.

కట్టిపెట్టు[1] చూ. కట్టు.

కట్టిపెట్టు[2] చూ. కట్టు.

కట్టిమోత వి. వరి, చొప్ప మొ॥ వాని కట్టలుగట్టి మోయటం, ఘనమోత.

కట్టియ[1] చూ. కట్టె. వి. 1. వడక, చిగురు. భార.విరా. 1.78; 2. బాణం, అమ్ము. భార.ద్రోణ. 1.371.

నం. కాష్ఠ, కాష్ఠికా; ప్రా. కట్టియా, కట్ఠ-. కొయ్య, కడ్డి; అమా. కట్టి; హిం. కాష్ఠ.

క. కట్టిగె; తు. కట్టిగె; త. కొట్టు; గోం. కాటియ; బ్రా. కాట్.

<ప్రా. కట్టియ.

కట్టియ[2] వి. బంగారం, వెండి మొదలైనవాటిని తూచటానికి ఉపయోగించే గురివిందగింజ మొదలైనవి. ఆం.భా. 2.300.

కట్టియగాండ్లు వి.బ.వ. ఒట్టువాళ్ళు.

కట్టిల్లు అ.క్రి. నమకూడు, ఘటిల్లు.

నం. ఘటిత-. నమకూడు, ఘటిల్లు.

కట్టివేయు చూ. కట్టు.

కట్టు వి. 1. గట్టు, తీరం. చామలూరు కానను, కడపజిల్లా, క్రీ.శ. 750; 2. ఆకృతి విశేషం, కూర్పు. హర. 5.47; 3. గింజవట్టని వరి. ఆము. 4.13; 4. గృహాంతార్భాగం, మితి.యయా. 3.100; 5. స్నేహభావం; 6. కంది పప్పులోనగువాని రనం, యామం. ఆం.భా. 2.20; 7. (పొల్లుయొక్క) సమూహం; 8. నరిహద్దు, హద్దు; 9. బందం, ఏర్పాటు, ధాన్యం దాచుకోటానికి కట్టే వరిపై రక్ష ణగా గడ్డి మెలిచుట్టబడిన కట్టు; 10. తీవ్రం, గాఢం; 11. విశేచనాల్లో చివరవడే కల్మషం; 12. ఒప్పరల; 13. మట్టి, రాయి మొ. వాటితో రక్షణకోసం కట్టిన నిర్మాణం; 14. వలిగెం, మోటబొక్కెనపైన ఉన్న ఇనప కట్టు; 15. గొర్రు, గుంటక మొ. వాటి అర్ధపు బిగువుకోసం వేసే ఇనుపకట్టు; 16. నూలుపోగుల లెక్క; 17. చేతి మగ్గం వలకకు గుండు కలిపి బిగించిన దారం; 18. ఆన కట్ట, చక్రం పట్టా; 19. బండి; 20. కుల కట్టుదాటు; 21. విషకీటకాల విషం ఎక్కకుండా అరికట్టే మంత్రం; 22. రేఖామాత్రంగా ఏర్పడిన మీనం; 23. ఇంద్ర జాలంలో భ్రమ; 24. తూకం, 2 పీపెలు, 2 దడియాలు; న.క్రి. 1. బందించు. భార.ఆది. 3.28; 2. కూడబెట్టు. భార.ఆది. 5,58; 3. ఇల్లు మొ. వాటిని నిర్మించు. భార. ఆర. 1.114; 4. దండ మొ. వాటిని కూర్చు. పండి.చ. 1.55 పం.; 5. (వస్త్రాదులు) ధరించుకొను, కట్టు కొను, కట్టు. నిర్వ.రా. 1, భాగ. 10, పూ. 1257; 6. గర్భం ధరించు. భార.విరా. 1.228; 7. అగు, ఏర్పడు. ధాన్య.రా.యు. 919; 8. నిబద్ధమగు. మార్క. 2.34; 9. బందించు, మోపు. విజ్ఞా. 1.108; 10. ఇంద్రియాదులను నిరోధించు. వరాహ. 2.176; 11. మూయు, కప్పు. ఉ.హరి. 2.98; 12. ఘటిల్లచేయు, కలిగించు. సారంగ. 2.102; 13. ఆర్ద్రగించు, నిరోధించు. దశా. 6.70; 14. చెల్లించు, విధించు; 15. ఆరోపించు, మంత్రించు, మోపు; 16. అంత్యాక్షరాల నందుకొనిపద్యాలు చదువు; 17. పన్ను మొ. వాటిని చెల్లించు.

క. కట్టు. బందించు, నిర్బధించు, చేర్చు, సంపాదించు; తు. కట్టుని, కట్టుణా, కట్టుతొ. బందించు, నిర్మించు, కట్టు, కట్ట, కట్టు; కొటో. బంధించు, నిర్మించు, ఇచ్చు; త. కట్టు. బంధించు, నిర్మించు, కట్టుకొను. పో.చూ. కట్టై. బంధించు, జుట్టు ముడివేయు; కట్టు. కురువులాగ గడ్డ కట్టుకొను; మ. కెట్టుక. బంధించు, కట్టు, పట్టుకొను, కట్ట కట్టు, చేర్చు; కట్టి. ఆనకట్ట నిర్మించు, మసీద వింపచేయు, గడ్డకట్టు; కోట. కాజోఁ. బిగించు; తొద. కార్వో. బిగువగు; గోం. కట్టో. మూనుకొను; కొండ. కట్టో- (కచ్-). బిగించు, నిర్మించు, ఇచ్చు (ధర); కుయి. కట్టు. తాడులాగ మెలికపడు; గస్ప. వేలాడగట్టు; గాటి. ముడి, ఆతుకు; కాజ. గడ్డకట్టేటట్లుచేయు; కువి. గట్టికి. ముడివేయు; కాజో. గడ్డకట్టేటట్లు చేయు; వర్డి. కటో. కట్టు, బందించు, ఇల్లు నిర్మించు; కటూకటి. ఒకటిగా కలిపికట్టు; కోలా. కట్టో. కటో. కట్టు; నా. కట్టో. కట్టు; గద. కఢ్కె, కట్టో. కట్టు; కటో. వదులుచేయు; ఒల్లా. కటో; కుడు. కర్. రెంటిని కలిపి మెలివేయు; కఱుర్, కడ్. గడ్డకట్టేటట్లుచేయు; కఱుర్త్. మసీదవింపకేయు; మాల్తో. కఢ్ఢో. బిగించు; కఱ్కర్. నిబంధనలో పెట్టుకొను.

<మూ-ద్రా. .*కట్-.

కట్టిపడువు న.క్రి. నిర్బంధించి కుదుపు, ఆవశ్యమనుభవిం చేట్లు చేయు, బలాత్కారంగా అనుభవించేట్లు చేయు. సారంగ. 2.33. కట్టించు న.క్రి. నిర్మించేట్లు చేయు. కాశీ. 3.81, బందించేట్లు చేయు. హర. పీఠి. 9.10. కట్టినది వి. గర్భిణి, నూడిది (స్త్రీ, పశువు). ఆం.భా. 2.263. కట్టిపెట్టు[1] న.క్రి. మానివేయు, చదలి పెట్టు. కట్టిపెట్టు[2] న.క్రి. 1. బలవంతంగా పెళ్ళిచేయు; 2. అప్పగించు; 3. దాచించు; 4. దాచు; 5. ఆజగగొట్టు; 6. నిర్మించు; 7. బందించు; 8. అంటగట్టు. కట్టివేయు న.క్రి. 1. నిలువచేయు, బందించు, నిర్మించు. కట్టుకట్టు అ.క్రి. 1. నమ్మెచేయు, పనిచేయకుండు నట్లు నిర్ణయించు; 2. ఆవంలో నిలువగాను, అర్ధంగాను కుండల్ని పేర్చు. కట్టుకథ చూ.చూ. కట్టుకథ. వి. కల్పిత కథ. కట్టుకథ చూ. కట్టుకత. వి. కల్పితకథ. క. కట్టుకథె, కట్టుకధ. కల్పన; తు. కట్టుకతె. కల్పన. కట్టుకమ్మి వి. కట్టుచెరగు, చీరకట్టుకొనేటప్పుడు నడుముకు చుట్టుకొనే లోపలిచెరగు. కట్టుకర్పాని వి. రోగవిశేషం, చిడుం. త. కట్టుక్కర్పాన్. పిల్లలను బాధించే బొబ్బల్లాంటి రోగ విశేషం. కట్టుకర్ర వి. అల్లు చేసేటప్పుడు ఈడ్తెయొక్క ఆర్ధవర్తెవక్కున బిగించిన కర్ర. కట్టుకాలవ చూ. కట్టుకాల్వ. వి. చెరువుకు నీళ్ళువచ్చే కాలవ. కట్టుకాలు వి. వరిగానికి వేసిన అర్ధచువ్వ. కట్టుకాల్వ చూ.చూ. కట్టుకాలవ. వి. చెరువుకు ఏటినుండి నీటిని మళ్ళించే కాల్వ. కట్టుకావలి వి. కప్పంకట్టేవాడు, అరిగావు. కట్టుకూమపేరు వి. భూపా విశేషం, మెరలో వేమకొనే కానులదండ. కట్టుకూలి వి. సంవత్సరమంతా ఒక రైతుకే జీతానికి కూలిపనిచేసేవాడు. కట్టుకొంగు చూ.చూ. కట్టుగొంగు. వి. నడుముకు కట్టుకొనే చీరకొంగు, పైటకొంగు, కట్టుకొంగు. కట్టుకొంగుకమ్మి వి. చీరకట్టుకొనేటప్పుడు లోపలికివచ్చే అర్ధకొనలోనేసిన కమ్మి. కట్టుకొను న.క్రి. 1. సంపాదించుకొను, తెచ్చిపెట్టుకొను. భార.ఆను. 6.320; 2. అనుభవించు, (లాభాదులను)

హిందు. శా.స్త.రా. 2.60 ; 3. దరించు, తాల్చు. భాగ. 10, పూ. 1255 ; 4. బంధించుకొను. కువ.చ. 2.24 ; 5. పెండ్లాడు. కట్టుకొమ్మ రూ. కట్టుఁగొమ్మ. వి. అగర్తపై కట్టిన ఆనకట్ట. కట్టుకొమ్మ వి. సీదు కాలవలోకి మళ్ళించటానికి ఏటిపాయకు అడ్డంగా వేసిన ఆనకట్ట. కట్టుకొయ్య రూ.చూ. కట్టుఁగొయ్య. వి. మేతి, కళ్ళంలో పశువుల్ని కట్టడానికి పాతిన కర్ర. కట్టుకోక రూ.చూ. కట్టుఁగోక. వి. పలుమారు దరించే చీర, దరించే వస్త్రం. కట్టుకోల వి. పట్టాలు నేసే నార ఆనుపోసే కొయ్యగూటం. కట్టుగడ వి. కూడబెట్టిన నంచితం, చేర్చిపెట్టిన ధాన్యం. కట్టుగడ చేయు వ.క్రి. నిలువచేయు, కూడబెట్టు. కట్టుగడనరకులు వి. ల.వ. నిలవచేసిన నరుకులు. కట్టుగడూడ వి. కట్టుకారుకు వచ్చిన పెయ్య. కట్టుగరకోడె వి. వయసున ఉన్న కోడె, కట్టించే కారుకు వచ్చిన కోడె. క. కట్టిద. యుక్తవయసులో ఉన్న. కట్టుగూలి. తర్పీదుకోవం ఉంచిన ఎద్దు. కట్టుగ్రర వి. 1. ఎదురుదోనె గాడిలో, పడుగు దారాలు బిగించే వన్న పెత్తం ; 2. గొర్లను కట్టివేసే గుంజ. కట్టుగాడుబిగువు వి. స్థానబలం, పెంటబిట్టు. కట్టుగాఁడు వి. వానకట్టును బిగించే పనివాడు. కట్టుగారువర్ధ వి. కట్టే అదునుకు వచ్చిన గేదె. కట్టుగారుపెయ్య వి. కట్టే అదునుకు వచ్చిన ఆవు. కట్టుగుంజ వి. పశువులను కట్టే రాట, నిట్రాడి. కట్టుగుండు వి. 1. రాళ్ళను బద్దలుకొట్టడానికి ఉపయోగించేగుండు. ద్వి. వరమ. వి. 6.40 ; 2. తూనికరాయి. ద్వి. వరమ. వి. 6.480. కట్టుగుది వి. తేలికరకం కీళ్ళబట్ట, ఎద్దు నడిచేముందు కొద్దిదూరం వెనక్కాళ్ళు కుంటుతూ వెళ్ళడం. కట్టుగుళ్ళము వి. దొడ్డిపెట్టిన గుర్రం. కట్టుగొఱ్ఱె వి. వధించడానికి గుంజకు కట్టిన గొర్రె. కట్టుగోరు వి. పశువుల్ని కట్టటానికి పాతే కర్ర. కట్టుగ(గం)బము (-కంబము) ఏనుగు మొ. వాటిని బంధించే స్తంభం, కట్టుకొయ్య. కాశి. 5.135. కట్టుఁగొంగు రూ. కట్టుకొంగు, వి. చీరకట్టు చెరగు. దశా. 3.89. కట్టుఁగొమ్మ రూ.చూ. కట్టుకొమ్మ. వి. ఆనకట్ట, సేతువు. కట్టుఁగొయ్య రూ. కట్టుకొయ్య. వి. 1. మేధి. కళ్ళంలో పశువుల్ని కట్టడానికి పాతిన గుంజ, కట్రాడు. కాళ. 4.111 : 2. మేడితోరి. ఆం. భా. 2.234. కట్టుఁగ్రర్ర వి. కట్టుకొయ్య. కట్టుఁగోక రూ. కట్టుకోక. వి. మొలకు కట్టుకొనే వస్త్రం, అంతరీయం. కట్టుచారు వి. ఉడుకుతున్న పప్పునుండి తీసిన నీటితో చేసిన చారు. కట్టుచాలు వి. కొంత్రకలిపే చివరి దాలు. కట్టుచిలవ వి. నూలు లెక్క, లడీలో దెబ్బయ్యో వంతు నూలు. కట్టుచెరగు వి. చీరకట్టుకొనేటప్పుడు నడుముకు చుట్టుకోనే లోపలి చెరగు. కట్టుచేయు వ.క్రి. 1. కావనాడుల చేత వివారించు ; 2. ఆనతిచ్చు ; 3. ఆపు. కట్టుడురాయి వి. 1. ఎర్రకంచురాయి ; 2. గోధుమరంగు, బూడిచరంగు కలిపిన ఒకరకం మద్దరాయి ; 3. క్వార్ట్జాతికి చెందిన మిశ్రశిల. కట్టుతప్ప వ.క్రి. హద్దుతప్పు, సీతితప్పు. కట్టుతాడి వి. దేవతాడి. కట్టుతాపి రూ. కట్టెతాపి. వి. కట్టుబడిలో వాడే మందపాటి రేతుగల కొంచెం పెద్దసైజు తాపి. కట్టుతాల్చు అ.క్రి. తాడుపేను. కట్టుదెవులు వి. వెత్తురు పారుకునే జబ్బు. కట్టుదిట్టము వి. కట్టుబాటు, ఏర్పాటు. కట్టుదొవ వి. కోనేరు, చెరువు. చంద్రాంగ. 5.147. క. కట్టుదొఱె. కట్టువ కాపి రూ. కట్టుపకాను. వి. 1. ధీరుడు, శూరుడు. నిర్వ.రా. 4.47 ; 2. నన్నద్ధుడు ; 3. క్రుద్ధుడు ; 4. పోటుకాడు, బంటుకాడు. క. కట్టాళి. మిక్కిలి పరాక్రమవంతుడు. కట్టువకాను రూ.చూ. కట్టుపకాని. వి. 1. ధీరుడు, శూరుడు. భార.భీష్మ. 2.382 ; 2. పోటుకాడు, బంటుకాడు. కట్టువంచె వి. ధోవతి, మొలవంచె, అంతరీయం. కట్టువట్టు వి. ఆట పట్టు, నిధానం. కాశి. 2.50. కట్టువడు రూ.చూ. కట్టువడు. ఆ.క్రి. 1. బద్ధమగు. దశా. 5.128 ; 2. నియద్ధమగు, ఆగు, విరమించు ; 3. తక్కువగు, న్యూనమగు. క. కట్టుపడు. బద్ధమగు. కట్టువద్యములు వి.బ.వ. ముందరి పద్యంయొక్క అంత్యాక్షరాలతో ప్రారంభించబడే పద్యాలు. కట్టువఱచు రూ.చూ. కట్టువఱుచు. న.క్రి. ఆరికట్టు, కట్టుపడేట్లుచేయు. కట్టుపాటు వి. నిబంధనం, ఏర్పాటు, కూర్పు. కట్టుపాటుచేయు న.క్రి. 1. ఆజ్ఞాపించు ; 2. ఏర్పరచు, నియమించు. కట్టుపావ వి. మగ్గంగుంటలో మరమగూటానికి గుదులతో బిగించిన పావచెక్క. కట్టుపెండి వి. తాడుతోకట్టిన పెండి. కట్టుపెయ్య వి. కట్టే ఆదునుకు వచ్చిన ఆవు. కట్టుపోగు వి. చిలవలో చివరిపోగు. కట్టుపోతు రూ. కట్టుమోతు, కట్టుఁబోతు. వి. కట్టుమోతు, మంత్రాలమారి. కట్టుబట్ట వి. మొలనుచుట్టిన బట్ట. కట్టుబడి వి. 1. సేవచేయడానికి భృత్యులు మొ. వారికి శాశ్వతంగా ఇచ్చే మాన్యం. చంద్రాంగ. 4.24 ; 2. ఆవంలో కుండల్ని దొంతుల్లాగ క్రమంలో ఏర్పరచిన విధానం ; 3. రూకా మందుకు ధాన్యంలో ఇంత అని ఇచ్చేట్లు నిర్ణయించుకొని చేసే వ్యవసాయం, ఒకరకం కౌలు ; 4. ఒక మాన్యానికి కట్టవలసిన వన్ను ; 5. చేసినవనికి చెల్లించవలసిన మొత్తం ; 6. భవన నిర్మాణవరిమితి ; 7. గ్రామోద్యోగుల దగ్గర పని చేసే బంట్రోతు, తలారి ; 8. ఏర్పాటు, ముక్తాదాన్యం. కట్టుబడిఈవాము వి. తక్కువ కౌలుకిచ్చిన భూమి. కట్టుబడి ఖండ్రిక వి. తక్కువ ధర నిర్ణయించి ఇచ్చిన భూభాగం. కట్టుబడివన్ను వి. భూమిమీద చెల్లించవలసిన ఒకవిధమైన వన్ను. కట్టుబడిబంట్రోతులు వి.బ.వ. తక్కువ కౌలుకి భూములు పొందిన సేవకులు. కట్టుబడిమోకావి వి. సేవచేసినందుకు అతితక్కువ కౌలుకు ఇచ్చిన గ్రామం. కట్టుబడిరాయి వి. ఇసపరాయి (Sandstone). కట్టుబడివాడు 1. తలారి ; 2. మంకరి. కట్టుబండి వి. నరకులబండి. విష్ణు. వు. 6.121. కట్టుబిళ్ళ వి. అచ్చుకట్టేటప్పుడు వడిదారం చుట్టే కొయ్య. కట్టుమట్టు వి. 1. (పళ్ళాడులను) బందించే బోటు, పమలసాల. విక్ర. 4.78 ; 2. నివాసస్థానం, ఉనికిపట్టు. వరాహ. 6.87 ; 3. కట్టుబాటు, ఏర్పాటు. రామా. 5.325 ; 4. కుప్ప నూర్చిడిలో చిట్టచివరి పడుగుతో గింజలపై నిల్చిన గడ్డి. కట్టుమామిడి వి. 1. చిలకలు మొ. పక్షులు కొరక్కుండా బుట్టలుకట్టిన మామిడి ; 2. అంటుమామిడి. కట్టుమీఱు న.క్రి. హద్దుమీరు, కట్టడతప్ప. కట్టుముడి వి. నిబంధన. క. కట్టాలె, కడ్లె. చట్టం, కట్టుముడి ; త. కట్టైలై. చట్టం. కట్టుమొగులు రూ. కట్టుమొయిలు. వి. ఉదయాస్తమయాల్లో మార్యాదు కన్పించకుండా అడ్డుపడే మబ్బు. కట్టుమొయిలు

యూ.చూ. కట్టుమొగులు. వి. ఉదయాస్తమయాల్లో సూర్యుడు కన్పించకుండా అడ్డువడే మబ్బు. కట్టుమోతు యూ.చూ. కట్టుపోతు. వి. మాంత్రికుడు, మంత్రాలమారి. కట్టుంబోరలు వి. బ.వ. అడ్డగా ఉన్న లావుపాటివి. చేబర్ల శాసనం. క్రీ.శ. 709-746, వి. పొదలతోకూడిన కంచె. కట్టుబోతు యూ.చూ. కట్టుపోతు. వి. 1. మంత్రాలమారి, మంత్రగాడు, కట్టుమోతు, దెయ్యాలను పట్టించేవాడు, చిల్లంగివాడు, ప్రయోగంచేసేవాడు; 2. పొగడుబోతు. కట్టుమ్రోమ వి. వె. తెప్ప, ప్లవం, నావ. కట్టురొత్తు ఎర్రకంచురాయి. కట్టులేవివాడు వి. నియమంలేనివాడు, ఉద్దాముడు. కట్టుల్లు వి.బ.వ. కట్టుబాటు ('బందెకాన' అని కొందరు). కట్టువ వి. 1. వెలుగు, కంచె, ఎల్లకంచె. అచ్చ.రా. 5.95; 2. పొలం నరిహద్దులలో నిర్మించిన రాతికట్టడం; 3. వంకలకు అడ్డంగావేసిన కట్టలు; 4. చిన్నగుట్ట; 5. రెండు చేలమధ్య ఉండే ఎత్తైన గట్టు; 6. నీటిలోనిమన్ను పెల్లగించే గునిక; 7. వేటు విశేషం, 8. ఒకరకమైన ఉచ్చు. కట్టువడు యూ. కట్టువడు. ఆ.క్రి. 1. బద్ధమగు. హరి.వూ. 8.102; 2. అడ్డుపెట్టబడు. ఉ.రా. 1.285; 3. తక్కువగు. కట్టువర్ధము వి. కట్నం ఇచ్చే వస్త్రనముదాయం. శుక. 1.135. కట్టువఱచు యూ. కట్టువఱచు. వి. నిరోధించు. పి.శత. 2.113. కట్టువాక వి. రోజూ కట్టుకోడానికి వేసిన చీర. కట్టువిడువు వి. పైలగుడ్డ, మూవ. సాం.ని. 2.28. కట్టుక యూ. కట్టుగ. వి. పశ్వాదుల గర్భస్రావం. ఆం.భా. 2.264. అవ్య. కట్టుకొని, వరిపాలనాధికారం కలిగి. కట్టుగ యూ.చూ. కట్టుక. వి. గర్భస్రావం, పశ్వాదుల గర్భస్రావం.

కట్టె యూ.చూ. కట్టియ[1]. వి. 1. బాణం. భార.శల్య. 1.377; 2. కర్ర, కాష్ఠం, దండం. భీమ. 2.10, మను. 4.24; 3. గొర్రలి; 4. వంట కోసినతర్వాత మిగిలిన వేళ్ళతోఉన్న మోడు, ఉలవకంది మొ॥ వాటి ఎండుగడ్డి, 5. కొయ్యకాలు; 6. వడుగు ఏరేటప్పుడు ఉపయోగించే కర్ర; 7. శవం. విణ. 1. కఠినమైన; 2. క్రూరమైన.

కట్టెఒల్లు వి.బలహీనమైన శరీరం. కట్టెకట్ట వి. కర్రకత్తి, లాదుమొద మోది చదును చెయ్యడానికి వాడే కొయ్యకత్తి. కట్టెకొమ్ము వి. నన్నటి గట్టికొమ్మ. కట్టెకొలువు వి. గుర్రంగా ఉండే చిన్న ఆకులు కలిగి పచ్చగాఉండే వళ్ళుకాసే ఒక మొక్క. (Grewia populifolia). కట్టెగుఱ్ఱము వి. 1. కర్రను గుర్రంగా చేసి ఆడుకొనే ఆట, బాల క్రీడావిశేషం. హంస. 3.146; 2. కర్రతో చేసిన గుర్రంబొమ్మ. కట్టెగెడ వి. తలుపురెక్కల్లో ఒకదానికి బిగించిన పంగలిలికకొయ్య. కట్టెగోధుమ వి. గింజ ఎర్రగా పొడుగ్గా ఉండే రకం గోధుమ. కట్టెచవుడు వి. కొయ్యచవుడు, గట్టి తెల్లని చవిటినేల. కట్టెచిట్టె వి. కటికి రెక్కలను మూని ఉంచే గడియ. కట్టెచిర్ర వి. కోతివల్ల, నేత నేసేటప్పుడు అచ్చుకర్రలు నులువుగా లేవటానికి మగ్గంమాద దారంతో అర్ధంగా వేలాడదీసిన కొయ్యవుల్ల. కట్టెచీమ వి. నల్లని గండుచీమ. పో.చూ. కన్న. కట్టెరివి, కట్టుపహె. నల్లని పెద్ద గండుచీమ. కట్టెచొరవ వి. కొయ్యలతో కట్టిన మోట బావి ఉద్ది. కట్టెతాపి చూ. కట్టుతాపి. వి. 1. కొయ్యతో చేసిన తాపి; 2. లాదుమొద మోది చదునుచెయ్యడానికి వాడే కొయ్యకత్తి. కట్టెదావు వి. దిమ్మిన ఆడుగున ఉండే కొయ్యదుంప. కట్టెదిబాసా వి. ఉత్తరాసిమొద పరచిన చెక్క. కట్టెదిమ్మన వి. కొయ్యదిమ్మగల దిమ్మిన. కట్టెపంది వి. గింజలు తీయని చింతపండు, గింజలతోను, ఉట్టెలతోను ఉండే చింతపండు. కట్టెపర్పు వి. వలచని చెక్కలతో వేసిన కప్ప. కట్టెపనక వి. ఒక రకం ఉన్ని. కట్టెపాఁవర వి. ఒక రకం చెట్టు. కట్టెపాఠ వి. ఇనపరేకుకు బదులు వల్చని చెక్కకు బిగించిన పాఠ, కళ్ళంలో గింజలు పోగుచేసే కొయ్యపాఠ. కట్టెపాడు ఆ.క్రి. కట్టెవరె పొడవుగా గట్టిగా ఉండు, కొయ్యబారు. కట్టెపిట్ట వి. లక్ష్యం తక్కిన వ్యక్తి. కట్టెపురి వి. కొయ్యలతో కట్టిన మోటుబావి ఉద్ది. కట్టెపుల్లలు వి.బ.వ. ఆముకాల్చుకు వాడే ముళ్ళులేని కంపకట్టెలు. కట్టెపేవా వి. కలం. కట్టెపొంగలి వి. బియ్యం పెనరవవ్వతో పాలు పోయకుండా వండిన పొంగలి. కట్టెపొట్టు వి. కాయపొట్టు, పెనర, వేరుశెనగ మొ॥ కాయధాన్యాల పొట్లు. కట్టెపొడ వి. ఇనప రేకుకు బదులు వల్చని చెక్కకు బిగించిన పాఠ. కట్టెపొయ్యి వి. మూడువైపుల గోడలాగ పెట్టి ముందువైపు కట్టెలు పెట్టడానికి జానెడు వెడల్పు నూతి ఉండే పొయ్యి. కట్టె పొరదిండు వి. రాతిగనిలోని రెండో పొర. కట్టెబిర్ద వి. ఇంటికప్ప వేయడంలో వాడే వల్చని చెక్క, దంతులకు మధ్య బిగించేది. కట్టెబుద్ధి వి. కఠిన స్వభావం కట్టెమొద్దు వి. గానుగరాతిని తిగిలించే కొయ్యదూలం. కట్టెమోత వి. వరి, కొప్ప మొదలైనవాటిని కట్టలు గట్టి మోయటం, పనమోత. కట్టెలపొయ్యి చూ. కట్టిపొయ్యి. వి. మూడువైపులా గోడలాగ పెట్టి ముందువైపు కట్టెలు పెట్టడానికి జానెడు వెడల్పుగల మూతి ఉండే పొయ్యి. కట్టెలబట్టి వి. కట్టెపుల్లల్తో కాల్చే ఇటికబట్టి. కట్టెలాడికొమ్ము వి. ఒక రకం నాడె, వడుగు పైపోగులకు, కింది పోగులకు మధ్య వేకదారం నేయడానికి విసిరే కొయ్యనాడె. కట్టెలోపెట్టు న.క్రి. పైదులో ఉంచు. కట్టెవిరచినట్టుగా క్రి.విణ.ద్రు. కఠినంగా, వరుషంగా. కట్టెవిరుపుమాట. వి. వుల్ల విరువుమాట, పరుషవచనం, కఠినోక్తి. కట్టెపామాను వి. గృహ నిర్మాణానికి కావలసిన కలప సామాను. కట్టెమవ్వలు వి.బ.వ. ఎత్తెగుంట్లు, సారె తయారీలో సారె లోపలపెట్టే వెదురు చువ్వలు. కట్టెమాల వి. కట్టెవుల్లత్తో కాల్చే ఇటికబట్టి.

కట్టెడ చూ. కట్టు. వి. కట్టపాము.

పో.చూ. క. కట్టినపెలూచు; తు. కట్టుకడంబలె. తెల్లని చారలున్న విషనర్పం.

కట్టెదురు చూ. కదు. వి. మిక్కిలి ఎదురు.

కట్టెము యూ.చూ. కట్యం. వి. ప్రకటన చేయడానికి అరచి చెప్పడం.

కట్టెర వి. వుర్రె.

కట్టెత వి. 1. భర్త పోయిన స్త్రీని మరొకనికిచ్చి చేసే పెళ్ళి; 2. మారుమనువు.

కట్ట్క వి. కటికి రెక్కలను బందిస్తూ గుండ్రంగా తిరగటానికి వీలుగా అమర్చబడిన చిన్న గడియ.

నం. కటక-. నడికట్టు, చుట్టుకొని ఉండే గొలుసుయొక్క ఒక కొక్కెం, వలయం, చక్రం.

<నం. కటక-.

కట్నంగావికలు వి.బ.వ. కట్నం, కానుక, కట్నమంటే ప్రభుత్వానికి గౌరవార్థం చెల్లించే ద్రవ్యం, కానిక అంటే దేవునికి ద్రవ్యరూపంగా కాని ఫలరూపంగా కాని భక్తితో ఇచ్చే వస్తువులు, రాజుకు, దేవుడికి సమర్పించుకొనే వస్తువులు.

కట్నంకాడు వి. ఆకుతాడు, రాట్నం ఆకుకు చుట్టినతాడు.

కట్నము రూ. కటనము, వి. 1. కానుక, కానుకగా ఇచ్చే వస్త్రం, బనవ. 4 ప. 19. వం., భాగ. 10.1208; 2. నెల కట్టు. దశా. 1.272; 3. కట్టనం, కూర్పు. దశా. 2.281; 4. ఈనాం, పని మొదలుపెట్టినప్పుడు పూర్తి అయిన తరవాత ముఖ్యులకు ఇచ్చే బహుమానం.

త. కర్తుబం. పీజు, బాకీలు, కట్టడం. (పతిబ్బుబ్); కట్టు (ఇణ్-ఐ-వ). మినహాయించు, నిర్మించు.

కట్నాలు వి.బ.వ. 1. సోపానాలు, మెట్లు; 2. నిషేక ముహూర్తం.

కట్యం రూ. కట్టెము. వి. ప్రకటన చేయడానికి అరచి చెప్పడం.

కట్ర రూ. కొటార. వి. ప్లేటులాగ ఉండే చిన్న మట్టిపాత్ర.

కట్రాడ రూ. కట్రాడు. వి. కట్టుకొయ్య, గుంజ.

కట్రాడు రూ.చూ. కట్రాడ. వి. కట్టుకొయ్య, గుంజ.

కట్రాయి వి. ఎర్రరాయి, కట్టుబడికి పనికివచ్చే ఒకరకం రాయి.

కట్రోతు వి. నిర్మాణద్రవ్యంగా కొన్ని ప్రాంతాల్లో వాడే ఒక రకం రాయి.

కట్ల[1] ప్రత్య. నమయాన్ని సూచించే ప్రత్యయం

కట్ల[2] రూ.చూ. కట్టి[2]. వి. ఒకానొక తీగ, ఖట్వ.

కట్ల[3] వి. కట్టమంచం, మంచవదోలి. ఆం.భా. 2.201.

కట్లకట్టె చూ. కట్టు. వి. నార శుభ్రం చెయ్యటానికి బండమీద వేసికొట్టే కొయ్యగూటం.

కట్లకడవ చూ. కట్టు. రూ. కట్లుకడవ. వి. కట్టుపెట్టి చేసిన మట్టిపాత్ర.

కట్లకార చూ. కట్టు. వి. ఒకరకం కలువ మొక్క (Carpopogampuriens).

కట్లగుండియ చూ. కట్టు. వి. ఆయుధ విశేషం, ముమండి, కొయ్య గుదియ.

కట్లగుదియ చూ. కట్టు. వి. ఇనపకట్లలాటి కర్ర.

కట్లంక వి. వరన గుడ్డలపై ఉంచే ఒంటిగుడ్డ.

కట్లచెట్టు వి. ఒకానొక చెట్టు, శంఖిని. ఆం.భా. 2.82.

కట్లతెర్రి చూ. కట్టు. వి. కట్లుగల తెర్రి. ఆము. 4.89.

కట్లతీగ రూ. కట్టితీగ. వి. మెట్టభూమిలో మొలిచే తెల్లని నూగు నిండిన తీగ (Coculus villosus).

కట్లదండ చూ. కట్టు. వి. నల్లపూనలు గుచ్చి బంగారు కట్టు కట్టిన దండ.

కట్లపాము చూ. కట్టు. వి. మేనిపై కట్లవంటి చారలుగల ఒక జాతి పాము.

క. కట్టినహాభ్ర, కట్టుహాభ్ర. కాచు పాములో ఒక జాతి క్రూరమైన పాము; తు. కట్టుకడంబలె. తెల్లని చారలుగల ఒక పాము.

కట్లపీట వి. 1. కండెలపీట, కండెలుచుట్టే మనిషి కూర్చోటానికి రాట్నందగ్గర వేసుకొనే పీట; 2. గంజి పట్టించడానికి వడుగుపరచే పీట.

కట్లపువ్వుగు చూ. కట్టు. వి. కట్లపాము.

కట్లపూపూరంగు వి. లేత నీలంరంగు.

కట్లపొడి చూ. కట్టు. వి. బీదలు వక్కాకుతో వేసుకొనే పొగాకు కారల పొడి.

కట్లబద్ది వి. కత్తెరకాళ్ళ మధువుబల్ల.

కట్లమంచం చూ. కట్ల[3]. వి. యావ్యయానం, మంచపదోలి.

కట్లమారి చూ. కట్టు. కట్ల+మారి. వి. కట్లుగలది. చుట్టూ లోహంతోగాని, కర్రతోగాని చట్రంగలది. చంద్రాంగ. 4.127.

కట్లరి వి. కత్తులు, గరిటెలు మొదలైన వంట సామాను.

ఇం. *Cutlery*. కత్తులు, కత్తెరలు మొదలైన నరికే సాధనాలు.

<ఇం. Cutlery.

కట్లలం వి. కట్లతీగె.

కట్లనంచి వి. చుట్టూ అరలేర్పరచి కుట్టిన నిరుపాటి గుడ్డ నంచి.

కట్లనరి చూ. కట్టు. కట్లదండ. వి. బంగరుపూనలు నల్ల పూనలు ఒకదానితర్వాత ఒకటిగల దండ. హంస. 4.188.

కట్లసొర్ర చూ. కట్ట. వి. ఒకరకం చేప.

త. కర్లూ. సముద్రపు చేప. కటాల్-ఉల్లమ్.

కట్లా వి. తగాదా, వివాదం, కలహం.

కట్లి[1] రూ. కట్లె[3]. వి. మంచందోలి.

నం. ఖట్వ, ఖట్టి, కటూహా. మంచం; హిం. ఖాట్; త. కట్టిలై; మ. కట్టిర్; గోం. కట్లెల్; కువి. కటెలి; కుఇ. కటె; మాల్తో. కటె, కటి; బ్రాహు. కటో; కురు. ఖాటి.

కట్లి[2] రూ. కట్ల[3], కట్లె[3]. వి. ఒకానొక తీగ, ఎరచిపిడుక.

కట్లియ రూ.చూ. కట్లు. స్వర్ణాదుల్ని తూచడానికి ఉపయోగించే గురివిందగింజ మొదలైన తూకం రాళ్ళు.

కట్లు రూ. కట్లియ, కట్లె[1]. వి.బ.వ. స్వర్ణకారులు ఉపయోగించే తూకం రాళ్ళు.

క. కడలె, కడ్లె; తు. కడలె; త. కట్టాలై. 1. ప్రామాణికమైన తూకం; 2. పెనగవప్ప; మ. కటోల.

కట్లుకడవ చూ. కట్టు. రూ.చూ. కట్లకడవ, కట్లు పెట్టి చేసిన మట్టిపాత్ర.

కట్లుతీయ చూ. కట్టు. న.క్రి. కడవకు చుట్టూ చిన్న కాలికలు ఆంటించి బద్దలు బద్దలో కొట్టు.

కట్లుపాయ్యి చూ. కట్టెంపొయ్యి. వి. మూడువైపులా గోడలాగ పెట్టి ముందువైపు కట్టెలు పెట్టడానికి కానెడు వెడల్పు మూతి ఉండే పొయ్యి.

కట్లె[1] రూ.చూ. కట్లు. వి. స్వర్ణాదుల్ని తూచడానికి ఉపయోగించే రాళ్ళు. ఆం.భా. 2.300, కవిక. 3.193.

కట్లెనంచి వి. బంగారం తూచుకొనే తూకంరాళ్ళ నంచి.

కట్లె[2] రూ.చూ. కట్టి[1]. వి. కట్లమంచం.

కట్లె[3] రూ.చూ. కట్లి[2]. వి. ఎరచిపిడుక, ఒకానొక తీగ, కట్లెతీగ.

కట్లెతీగ రూ.చూ. కట్లతీగ. వి. పొదలమీద, చిన్న చెట్లమీద

పాకే ఒక తీగ (Coculus villosus).

కట్టెలి వి. బంగారం తూచుకొనే తూకంరాళ్ళ నంచి.

కట్వర్క్ వి. ఎంబ్రాయిడరీ నమూనాలో కొన్ని భాగాలు కత్తిరించి కుట్టడం లేదా కుట్టినతర్వాత కత్తిరించడం.

ఇం. *Cut work.* కత్తిరింపుపని.

<ఇం. Cut work.

కఠారి రూ.చూ. కటారు. వి. 1. బాకు; 2. కత్తి.

కఠిల్లు రూ. కఠీలు. వి. కొట్టడంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. మను. 4.37.

కఠీలు రూ.చూ. కఠిల్లు. వి. కఠిన పదార్థాల సంమర్షణం లేక తుపాకీ మొదలగు వాని ధ్వన్యనుకరణం. ప్రబంధ. 7.88.

కడ రూ. కెడ, గెడు. వి. 1. కాలం, వేళ. భార.ఆది. 3.12; 2. సమీపం, దగ్గర. భార.ఆది. 3.149; 3. పార్శ్వం, పక్క, వంక, వైపు. భార.ఆది. 4.94; 4. స్థానం, స్థలం, ప్రదేశం, చోటు. భార.ఆది. 4.228; 5. అంతం, తుది, అవధి, మితి, మేర. కు.సం. 6.5; 6. దిక్కు, దిశ, గతి. ఉ.హరి. 3.58; 7. మరణం, చావు. ఆము. 6.86; 8. దరి, ఒడ్డు. పారి.పీతి. 2.4; 9. దవ్వు, దూరం. కళా. 4.98; 10. పళ్ళ వుల చిపరి పక్కపన్ను; 11. పడుగుదువ్వే కుంచెవక్కపన్ను; 12. అంచులో చిట్టచివరి భాగం. విణ. 1. అంత్యం, చివరి, నీచమైన. భార.శాంతి. 1.281; 2. అన్యమైన, ఆం.భా. 3.24; అవ్య. ఇది ద్రుతాంతంగా ఉండి అంచు ఎడ, విషయంలో, వలన అనే అర్థాల్నిస్తుంది.

క. కడె. చివర, అంత్యం, హద్దు, మేర, నీచం, పక్క దోటు, దిశ; కొడ. కడె. అంత్యం; కడెకే. చివరకు; తు. కడె. అంత్యం, దిశ: త. కటువ. మార్గం, కోవ, దిశ; కన్నడ. అంత్యం, హద్దు, తక్కువతనం, నీచం; కడైచి. అంత్యం; మ. కటు. మార్గం, కడపటిమార్గం; కోట. కడెచ్. అంత్యం; కడెచ్ అకెయ్. పనికిమాలిన; కడెచ్ అచ్. వడునలో చివరివనిత; కొడ. కడెచ్-. అంత్యం; పర్షీ. కడ. అంత్యం, దగ్గర.

<మూ.ద్రా. *కట్-.

కడకట్టు[1] రూ.చూ. కడగట్టు. వి. 1. నిర్ణయం, ఏర్పాటు; 2. కుంచె చెంపకు చేసిన దారపుకట్టు. వ.క్రి. 1. యత్నించు; 2. ఏర్పరుచు; 3. నిశ్చయించు. కడకడ వి. 1. చివరిదిక్కు; 2. ఈశాన్యదిక్కు. అచ్చ.రా. 1.97. కడకడలి వి. 1. సముద్రం. యయా. 2.69; 2. పశ్చిమసముద్రం. నరస. 5.87. కడకంటిచూచు అ.క్రి. 1. కళ్ళను ఒక వైపుకు తిప్పి చూచు; 2. పక్కకు చూచు. కడకంటిచూపు వి. 1. కంటి చివరినుంచి చూచే చూపు. కటాక్షం. శృం.నై. 7.41; 2. అవసానకాలంలో చూసే చూపు; 3. (ప్రేమతోకూడిన) చివరిచూపు; క. కడెగన్ను. కడకంతలు వి.బ.వ. దూరంగాఉండే ప్రదేశం. కడకన్ను రూ. కడగన్ను, వి. ఔ. అపాంగం, నేత్రాంతం. భార.భీష్మ. 2.305. కడకళ్ళము వి. కళ్లం అంచులు. కడకాలము వి. అంత్యకాలం, మరణసమయం, తుదివేళ. మరణం. వేం.పంచ. 1.264. కడకాలు[1] వి.ఔ. 1. పాదం; 2. పాదాగ్రం. హరి.పూ. 5.106. కడకాలు[2] రూ. కడగాలు. వి. గోడ కట్టడానికి లోతుగా తవ్వినగాడి, పునాదిగొయ్యి. కడకాళ్ళు(ద్రోచు న.క్రి. 1. నిరసించు. భక. 1.70; 2. తన్ను, గెంటు. కడకుదోవు (-పోవు). అ.క్రి. 1. బహిష్కరుగు. ముట్టగు. దశా. 6.53; 2. దూరంవెళ్ళు. కడకేక వి. మరణసమయంలో వేసే కేక. కడకేగు అ.క్రి. బహిష్కరుగు, ముట్టగు. పాం.ని. మాన. 28. <కడ+-కు+ఏగు. కడకొంగు వి. కొంగు చివర, అంచులాగ్రం. హర. 5.16. కడకొత్తు న.క్రి. 1. దూరీకరించు, నిరసించు. పాండు. 4.220, 2. చివరకు గెంటు. పో.చూ. క. కడుత్తు, కడుఫ్. పండించు, తరిమివేయు. కడకొలివి వి. 1. నగం కాలి పొగ వచ్చే కట్టె. భార.ఉద్యో. 2.275; 2. కాలగా మిగిలిన కట్టె ద్వి.హరిశ్చ.ఉ. 2.056. కడగట్టు[1] రూ. కడకట్టు. న.క్రి. 1. నిర్ణయించు, నిశ్చయించు. హరి.పూ. 5.185. విధించు, నియమించు. పి.శకుం. 2.62. వి. నిర్ణయం, ఏర్పాటు. విక్ర. 8.61, కడగట్టు[2] వి. చక్రవాళపర్వతం. ప్రబంధ. 1.60. కడగట్టురేఖలు వి.బ.వ. రేఖాచిత్రంలోని కడగీతలు, సరిహద్దులు. కడగండ్లమారి వి. 1. కష్టజీలుడు; 2. తొందర మనిషి. కడగండ్లు (-కండ్లు). రూ. కడగళ్లు. వి. బ.వ. ఇక్కట్లు, ఇడుములు, విపత్తు. అచ్చరా. 1.93. వి. ప్లేగు వ్యాధి. కడగము అ.క్రి. 1. ముగియు; 2. నిశ్శేషమగు; 3. దరిచేరు; 4. శాంతినిపొందు. <కడ+గను. కడగమ్ము రూ.చూ. కడకన్ను. వి. ఔ. కంటి చివరి భాగం; <కడ+కన్ను. కడగళ్లు రూ.చూ. కడగండ్లు, వి.బ.వ. ఇక్కట్లు. కడగా క్రి.విణ.వ్య. పక్కగా, దూరంగా. కడగాలు రూ.చూ. కడకాలు[2]. వి. 1. తూమట్టానికి పైన పునాది గోడ, మీదనుండి కాల్వల కిందిభాగంవరకు కట్టబడిన గోడ; 2. గోడలమీద దూలం రాళ్ళకు మధ్య ఇటికముక్కలు వేయడానికి ఉంచిన జాగా. కడగాలురాయికట్టరం. వి. చెక్కని రాళ్ళతో కట్టిన నిర్మాణం. కడగాల్రాయి (కడగాలు+రాయి) వి. పునాదిరాయి. కడగిట్టు(-కిట్టు) న.క్రి. చేరు, సమీపించు. వేంక.ఆం. 2.73. కడగుండ వి. ఉన్నిపడుగుతోడే ఆనుగూటాల్లోకుండిది. కడగుదిపాయ వి. అచ్చుగుదిపాయల్లో చివరది. కడగొట్టు అ.క్రి. 1. చచ్చు, నశించు. సారంగ.చ. .1107. విణ. చిన్న, చివరి. బసవ. 3.408 పం. వి. కడసారివాడు. <కడ+కొట్టు. కడగోడ వి. ఇంటి పక్కగోడ. (దీనితర్వాత గదులుండవు). కడగోరు వి.ఔ. కొనగోరు. నభాగ్రం. నవనాథ. 2.90. వ. 10 పం. కడగంటిజూచు న.క్రి. దయతో చూచు. కడచవు రూ. కడనను. అ.క్రి. 1. ముగియు, సమాప్తమగు. భార.ఆది. 2.209; 2. సాంతమగు, ఫలించు. భార.ఆరణ్య. 3.68; 3. చచ్చు, మరణించు. భార. శల్య. 1.9; 4. నశించు, పోవు. భార. భీష్మ. 6.971, భార.ఆను. 1.99; 5. ఫలించు. విప్ర. 2.19; న.క్రి. దాటు. భాన్య. రా. కిష్కిం. 7.66; విణ. అపారమైన, అనంతమైన. కు. సం. 1.52. కడచిగురు వి. అంచు చివరి భాగం. పదుగు నాలుగేసి పోగులు కలిపినవ్వారు అంచు చివరిభాగానికి వాడే నూలుకు నాలుగేసి పోసులు అతుకుతారు. కడచిల్ల రూ.చూ. కడచీల. వి. బండిచక్రం బయట బిగించే ఇనపచీల. కడచీల రూ. కడచిల్ల, కడంచిల్ల,

కరంచిల, కరసీల, కడిసీల. వి. బండి చక్రం ఇరుసుకు బయట బిగించే ఇనపచీల. కరచుక్క వి. కరనక్షత్రం, రేవతీ నక్షత్రం. కరచెరు అ.క్రి. దిక్కుమాలు, గతిలేక ఉండు. జాహ్నవీ. 2.82. కరచేయు న.క్రి. విడుచు, వదులు, విడిచి పెట్టు. ద్వ్యనల. 2.629. కరచేరుచు యూ. కరచెర్చు. న.క్రి. 1. ధన్యనిచేయు. భార.ఉద్యో. 4.155; 2. కరతెర్చు, దరిచేర్చు. కరచేర్చు యూ.చూ. కరచేరుచు. న.క్రి. 1. కరతెర్చు, దరిచేర్చు; 2. ధన్యనిచేయు. కరజముర్లు వి.బ.వ. అంచుగట్టిదనంలోనం, అంచులో చిట్టచివరిదైవ నేతకు వాడే జమిలిపోగులు. కరజాతి వి. చివరి కులం, చండాల జాతి, చండాలకులం. పాండు. 3.95. కరజాతివాడు వి. చండాలుడు, బ్రాహ్మణస్త్రీకి శూద్రుడివల్ల జన్మించినవాడు. కరంచి వి. బండిచక్రం జారిపోకుండా పక్కన ఇరుసులోకి చక్రాల కరదించిన మేకు. కరంచిల్ల యూ.చూ. కరచీల. వి. కడిచెళ్ళు, బండి మొఱవాటి ఉండే చీలలు. కరంచీల యూ. చూ. కరచీల. వి. బండిచక్రం ఇరుసుకు బయటకు బిగించే చీల. కరంచు వి. బట్టకు చివర వదలిన నన్నటి అంచు. కరంచుబద్ద వి. పన్నె కట్టుబడిలో ఈనెవల్లల వరనకు చివర బిగించిన వెడల్పు బద్ద. కరచేయు (-చేయు) న.క్రి. అలక్ష్యం చేయు, కరతప్పువేత వి. చిట్టచివరిదాగం నేత. కరతల వి. చివరి ప్రదేశం, తుదిదోటు. కు.వం. 11.153. కరతాకు న.క్రి. తుదిముట్టు, అంతుచూచు. కరతెరు అ.క్రి. ముగియు, సమాప్తమగు. మొల్ల. 13.11. కరతెర్చు యూ. కరతెఱుచు, కరితెర్చు. న.క్రి. 1. కొనసాగించు, నెరవేర్చు, నిర్వర్తించు. భార.విరా. 3.21; 2. రక్షించు, కృతార్థత నొందించు. భార.ఉద్యో. 3.201; 3. చంపు. భార.ఉద్యో. 4.414; 4. నశింప చేయు. ఉ.రా. 4.27. కరతేఱు ఆ.క్రి. 1. నెరవేరు, సిద్ధించు. భార.విరా. 3.62; 2. చచ్చు. భార.భీష్మ. 11.28; 3. మూరు. భార.శాంతి. 6.126; 4. ముగియు. భార.శాంతి. 6.162; 5. పోవు, గతించు. హరి.పూ. 1.100; 6. కృతార్థతనొందు. విప్ర. 3.11; 7. బతుకు, వర్ధిల్లు, బాగుపడు. ఉ.రా. 6.322. కరతేఱుచు యూ.చూ. కరతెర్చు. వ.క్రి. 1. కరతేరజేయు, కృతార్థత నొందించు; 2. రక్షించు; 3. చంపు; 4. నశింపచేయు. కరచవరుచుక్క (-తవరుచుక్క) వి. కరచుక్క, రేవతీనక్షత్రం. వేంక.ఆం. 1.21. కరదబ్బ వి. పన్నెకట్టుబడిలో ఈనెవల్లలు వరనకు చివరబిగించిన వెడల్పుగల బద్ద. కరదెవ వి. చివరిదిక్కు, ఈశాన్యదిశ. అచ్చ.రా.బాల. 97. కరదెవకావరి యూ. కరదెవగావరి. వి. ఈశానుడు. వేంక.ఆం. 1.17. వ్య. తుదిదిక్కుమ పాలించేవాడు. కరదెవగావరి(-కావరి) యూ.చూ. కరదెవకావరి. వి. ఈశానుడు. కరద్రొక్కు(-క్రొక్కు) వ.క్రి. తుదిచూచు. కరద్రోచు(-క్రోచు) వ.క్రి. చివరకు తోయు. ఉ.హరిశ్చ. 1.67. కరమంచు(-ఉంచు) వ.క్రి. పరిత్యజించు, వదలివేయు, గెంటివేయు. కళుత్స. 1.13. కరంతరకాలము వి. జీవితాంతం. కరవటికొండ వి. చక్రవాళపర్వతం. వేంక.వంచ. 1.7. కరవటివాడు వి. చివరిరోజు. కళా. 2.52. కరవటిమల వి. చక్రవాళపర్వతం. కరవట్టు యూ.చూ కరచుట్టు. అ.క్రి. 1. చనిపోవు; 2. పొమ్మనిలు. కరవని వి. వేరొకపని. కరవల వి.బ. చివరి, కరవటి. హరి.ఉ. 9.40. వి. అంతం, చివరి. హరి.ఉ. 9.98. కరవలచేరు అ.క్రి. అంతమగు, నశించు, పోవు. భాగ. 10, పూ. 753. కరవళ్లు వి.బ.వ. చివరి భాగాలు. కు.వం. 10.13. కరవోవు యూ.చూ. కరవోవు. అ.క్రి. ఉడిగిపోవు. కరబంతి వి. పంక్తియొక్క చివర. కరమాయు అ.క్రి. నియమందాటు. కరమట్టబడు అ.క్రి. పారంగతుడగు, అవతలి ఒడ్డుకు చేరు. భీమ. 5.170. కరమట్టించు అ క్రి. అంతమొందించు. కరమట్టు అ.క్రి. సమాప్తమగు, ముగియు, నిశ్శేషమగు, సంపూర్ణమగు. కళా. 3.130. కరబట్టు(-వట్టు) యూ. కరవట్టు. అ.క్రి. 1. మూర్ఛిల్లు. వేంక.వంచ. 2 69; 2. చచ్చు. కరబడు(-వడు) అ.క్రి. 1. క్షయించు, తగ్గు. వేంక.వంచ. 1.176; 2. పడిపోవు. దశా. 4.183. కరయింటిపాడువ వి. అతిసంపాదనైన పోటు మానిసి. బనవ. 4.104. వ. కరయిల్లు(-ఇల్లు) వి. 1. పరలోకం, స్వర్గం. ద్వ్యభాగ.; 2. పక్కఇల్లు. కరయీమ(గు(-వీమ(గు) వి. దిగ్గజం. అచ్చ.రా.అయోధ్య. 38. కరయీలిక(-ఎలిక) వి. దిక్కాలకుడు. అచ్చ.రా. ఆరణ్య. 58. కరయొరయ(డు(-ఒడయ(డు) వి. దిక్కాలకుడు. కరయొత్తు(-ఒత్తు) వి. గృహనిర్మాణంయొక్క చుట్టుగోడలోని స్తంభాలమీది దూలం. కరరాలు(-ఆలు) వి. కరజాతి స్త్రీ, చండాల స్త్రీ. పండి.చ. 1.42. కరరావి వి. మానరాసి. కరలెవ్వ వి. కనురెవ్వయొక్క కొన. శృం.నై. 5.9. కరలెంచు న.క్రి. కరచు, దాటు. అష్టమ.క. 221. వ. కరవట్టు(-వట్టు) యూ.చూ. కరబొట్టు. వి. దూలం. కరవన్నె వి. బంగారంయొక్క చివరివన్నె, పదహారోవన్నె, పదహారోవన్నె బంగారం. ఇందు. 2.198. కరవన్నెగుబ్బలి వి. కనకాద్రి, మేరుపర్వతం. ఉ.రా. 7.110. కరవాడు వి. 1. సమీపంలో ఉన్నవాడు, సేవకుడు. భార.విరా. 1.96; 2. చివరివాడు, కనిష్ఠుడు. మను. 54; 3. అంత్యజుడు, చండాలుడు. మల్లు. 3.96; 4. దూరపువాడు, అన్యుడు. కరవీమ వి. చెవితుద, చెవిచివర. శృం.నై. 6.58. కరవెళ్ల న.క్రి. (దాటు) కరించు. ప్రభా. 3 124. అ.క్రి. సమాప్తమగు. కరవొట్టు యూ. కరవట్టు. వి. దూలం. కరవోవు (-పోవు) యూ. కరపోవు. అ.క్రి. ఉడిగిపోవు. శివ.పా.ఉ. 33 వ. కరవ్రేలు వి.బ. చిటికెనవేలు. కనిష్ఠిక. కళా. 3.120. కరవంక వి. సాయంసంధ్య, మలినంక. కళా. 8.10. కరవమ(-చమ) యూ.చూ. కరచను. న.క్రి. దాటు, అతిక్రమించు. పాండు. 5.51. అ.క్రి. 1. కరచు, గతించు. పాండు. 5.286; 2. నశించు, పోవు. ఉ.రా. 3.92. కరవందు వి. ఇంటిలోని చివరి గది. కరనరమ³ యూ. కరసారము, కరసారి. విణ. చివరి, తుది. కరపారము యూ. చూ. కరపరమ³. విణ. తుది, అంత్యం, చివర. కరపారి యూ.చూ. కరనరమ³. వి. చివరి పర్యాయం. కరపారిచూపు వి. మరణకాలంలో చూచే చూపు. కరపారివాడు విణ. 1. కరపటివాడు, కనిష్ఠ సోదరుడు; 2. అన్యుడు. కరపీల (-చీల) యూ.చూ. కరచీల. వి. బండి ఇరుసు చివరవేసిన

సీల. కడెత్తుగది వి. ఇంటిలో చిట్టచివరిగది. <కడ+ఎత్తు గది. కడెత్తుగోడ వి. ఇంటివక్క గోడ. <కడ+ఎత్తుగోడ. కడొత్తు వి. ఇంటికప్పు చివరవేసి బిగించే అర్ధవానం. <కడ+ఒత్తు.

కడంక రూ.చూ. కడఁక. చూ. కడఁగు. వి. 1. ఉడుటు, ఉద్ధతి, గర్వం. భార.ఆరణ్య. 1.816, రాఘవ. 2.110; 2. శక్తి, పాటవం. భార.ఏరా. 5.113; 3. విధం, రీతి, పోలిక. యయా. 5.109; 4. పొగరు. రాఘవ. 2.112; 5. దైన్యం. దగా. 1.275; 6. ఆధిక్యం, అతిశయం; 7. చేష్ట, వ్యాపారం; 8. పూనిక, యత్నం, ఉత్తేజం.

కడఁక రూ. కడంక, కడఁక[1]. చూ. కడఁగు వి. 1. ఉడుటు, ఉద్ధతి, గర్వం. భార.ఆరణ్య. 1.47; 2. పూనిక, యత్నం; ఉత్సాహం. భార.ఆరణ్య. 2.197; 3. తలంపు, ఊహ. కు.సం. 2.149; 4. శక్తి, పాటవం. నిర్వ.రా. 2.10; 5. చేష్ట, వ్యాపారం. భార.విరా 5.113; 6. ధైర్యం, స్థైర్యం. వసు. 3.179; 7. విధం, రీతి, పోలిక. యయా. 5.109; 8. ఆధిక్యం, అతిశయం. దగా. 1.275.

క. కడగు, కడంగు, కడుగు. ఆధికమైన కోరిక, తొందరపాటు, ఉత్సాహాదులతో ఉండు, కృషిచేయు; కడంగు. కోరిక, వాంఛ.

కడఁకు రూ. కడఁకు. వి. నిప్ప.

కడఁగించు చూ. కడఁగు.

కడఁగు రూ. కడఁగు[1]. అ.క్రి. 1. అతిశయిల్లు, వర్ధిల్లు, భార. ఆది. 4.288; 2. ఉద్యమించు, యత్నించు, పూను, ఉత్సాహించు. భార. ఆది. 6.59; 3. సాహసించు, తెగించు. భార.భీష్మ. 2.406; స.క్రి. ప్రారంభించు, తొడగు. పారి. 1.104.

క. కడగు, కడంగు. కృషిచేయు, కోరికతో ఉండు, కోరిక, కృషి; పో.చూ. కడు. దృఢత్వం; పో.చూ. త. కడున్. నైవేద్యం, కర్తవ్యం; కడు. వేగంగా కదులు, విందుగా ఉండు, వ్యాపించు; మ. కడున్.

కడఁగించు స.క్రి. ప్రోత్సాహపెట్టు, ప్రేరేపించు, ప్రోత్సహించు. భార.ఉద్యో. 4.242.

కడచు రూ. గడచు, గడుచు. స.క్రి. 1. ఉల్లంఘించు, జవదాటు, దాటు, అతిక్రమించు. భార.ఆది. 3.220; 2. తొలగించుకొను, తప్పించుకొను. భార.ఆది. 6.247; 3. (నదీనదములను) దాటు, తరించు. భార.ఉద్యో. 4.65; 4. మించు, అతిశయించు. భార.ద్రోణ. 3.71; అ.క్రి. 1. గతించు, జరిగిపోవు. భార.విరా. 3.106; 2. కడముట్టు, పారమునొందు. మార్క. 5.304; 3. చచ్చు, మరణించు. కాశీ. 6.88; 4. నశించు, పోవు. శివరా. 3.3; 5. తొలగిపోవు. సారంగ. 3.122; 6. ఎక్కువగు, హెచ్చగు, మీరు. బోజ. 5.24; 7. సుఖంగా కాలం గడుపు, మర్యాదలతో కాలం గడుపు; 8. మనుగడ సుఖంగా సాగు.

క. కడె, కడచు. దాటు, మీరు, ఉల్లంఘించు; తు. కడపుని. దాటు, అధిగమించు, ఉల్లంఘించు, హద్దుమీరి ప్రవర్తించు; త. కటు (న్ర్-; -ప్ప్-). అధిగమించు, అతిక్రమించు, ప్రపంచం, వట్టుక మొదలైనవాటినుండి తప్పించుకొను, దాటు; కటుట్టు. నడుపు, గడువు; కటుత్తు. నడుపు, విడుదలచేయు; మ. కటుక్క. దాటు, ప్రవేశించు, అధిగమించు; కుఱు. గ్రాప (-గ్రాత్-). దాటు; గ్రాన. దాటు; కువి. గ్రాంచలి. దాటు; పర్షి. కప్ప్-కడ్డ్-. దాటు; గ. కర్ప్-(కర్ద్). దాటు; కురు. కట్టునా. దాటు, అధిగమించు; కర్తా, అనా, కట్టా, అనా. అర్ధంగా తీసుకెళ్లు; కట్టో. నది మొఁ వానిని దాటు; కర్త్-. ఆర్ధంగా తీసుకుపెళ్లు; మాల్తో. కడెు. అధిగమించు, దాటు; కడ్రెగ్-. కాలం గడుపు; కల్. అధిగమించు; కడ్రట్. కాలం గడుపు; ఇరా. ళ్కారింగ్. కాలినడకను ముందుకు పోవు; ళ్కార్. ముందుకు పెళ్ళు, ప్రారంభించు. <మూద్రా. *కట్-.

కడకెంచు (కడచు+కెంచు) స.క్రి. కడచు, దాటు. ఆష్టమ.క. 13 వం. కడవఁగఁబడు రూ.చూ. కడవఁబడు. అ.క్రి. గతించు, కడచు. శుక. 3.3. కడవవాడు స.క్రి. మీరివటుకు, హద్దు, తప్పి మాట్లాడు. కడవఁబడు(-వడు) రూ. కడవఁగఁబడు. అ.క్రి. 1. గతించు, జరుగు. భార. ఆది. 2.222; 2. శేషించు, మిగులు. హరి.పూ. 8.37. కడవఁబెట్టు(-పెట్టు) స.క్రి. 1. తొలగించు. భార.ఉద్యో. 3.6; 2. కష్టాదులనుండి దాటించు. భార.ఉద్యో. 5.106.

కడజు పెంకుకవ్వగల వసారా.

కడంజు రూ.చూ. కడఁజు. వి. గోకర్ణ మృగం, ఒకజాతి దుప్పి.

కడఁజము రూ.చూ. కడఁజము. వి. ధాన్యాదులను దాచే కొట్టు, గాదె, పొఁజర. కకుత్స్థ. 1.129.

కడఁజు రూ. కడంజు, కణంజు, కణఁజు. వి. గోకర్ణ మృగం, ఒకజాతి దుప్పి. ఆం.భా. 2.85.

క. కడబు, కడబె, కడవ, కడచ్ర, కడనె, కడహ, కణుజు, కడితి, గణుజె. ఒకజాతి లేడి, గోకర్ణ మృగం; తు. కడచు. గోకర్ణ మృగం; త. కటువు, కటుమాన్. అడవిదున్న పోతు; కటుమై, కటుంపై. గోకర్ణమృగం; మ. కటుమాన్. గోకర్ణ మృగం; కొలా. కడస్; నా. కరస్.

కడత వి. 1. చెవ (కట్టు) గోడలో బిగించే దర్వాజా కమ్మి; 2. గోడలో బిగించే కిటికీ చట్రపు అంచు.

కడతకాడు వి. చేతిమగ్గంవలక, గుండు కలిపి బిగించిన దారం.

కడతెంచు చూ. కడచు.

కడమూకు రూ.చూ. కడవనూకు. స.క్రి. తొలగదోయు, గెంటు.

కడంత రూ. కడఁత. వి. కడకంటికి పక్కగా ఉండే చోటు, శిరఃపార్శ్వం, కణత.

కడంతి రూ.చూ. కణఁతి. వి. కస్తూరి మృగం. శుక. 1.176.

కడఁత రూ. కడంత, కణఁత, కంతో. వి. కంటికి పక్కగా ఉండే ప్రదేశం, శిరఃపార్శ్వం. భార.శల్య. 1.381.

క. కమోతల్. శిరఃపార్శ్వం.

కడఁతి రూ.చూ. కణఁతి. వి. కస్తూరి మృగం. ఆం.భా. 2.85.

కడవ[1] రూ. గడప. చూ. కడచు. వి. 1. ఇంటిగడప, దేహళి. కాశీ. 2.75; 2. ఇల్లు.

త. కటై. ద్వారం, ప్రదేశం; కటువై. గడప.

కడవకట్ట వి. గడపకింద కట్టిన ఎత్తైన కట్ట. కడవ బండలు వి.బ.వ. నావరాళ్లు. కడవమాను వి. దేహళి, కడవ, కడవరాయి వి.బ.వ. కడవబండలు, నావరాళ్లు. కడవరొంతు వి. కడవప్రాంతంనుండి వచ్చే చలువరాయి, ఎర్రరాయి. కడవళ్లాయి వి. కడవ ప్రాంతంనుండి వచ్చే చలువరాయి.

కడవ[2] యా. కడామి[1], కడిమి[2], కడివి, కడ్మి[2]. వి. కడిమిచెట్టు. హరి.పూ. 9.68.

నం. కదంబ-, కలంబ-; ప్రా. కయంబ-, కలంబ-; హిం. కదంబ, కదంబక.

క. కడంబు, కడవ, కడవలి, కడఱ్ఱు, కడహ, కడవడ (vanclea cadamba); త. కటుంపమ్, కటుంప్రు. కదంబ వృక్షం (antho cephallus cadamba); మ. కటుంపు (varella cadamba).

కడవ[3] వి. బండి చక్రానికి ముందు భాగాన బిగింపబడిన చెక్కపట్టి.

కడవట చూ. కడవల. వి. తుద, అగ్రం. క్రి.విణ. అంతం, చివర, తుదకు.

కడవలి చూ. కడవల. వి. 1. గోడ ఆంచుకూ, ద్వారం పెట్టిన చోటుకూ, మధ్య ఉన్న నేల; 2. తలవాకిలి ముందున్న నేల.

కడవిప్పుచ్చు చూ. కడవ.

కడవు చూ. కడచు. న.క్రి. 1. నడుపు. భార.ఆది. 3.84; 2. విడిచిపెట్టు, వదలు. భార.ఉద్యో. 4.70; 3. జరిగే ట్టు చేయ. భార.శాంతి. 2.4; 4. ఆవదాటు. రం.రా. 1.23 వ.; 5. ఉల్లంఘించు, మీరు. రం.రా. 1.27 వ. 3 వం.; 6. ఇయ్యక పొమ్మను, పొమ్మను. భార.ఆరణ్య. 5.13; 7. పోగొట్టు, కొలగించు. కాశీ. 2.69; 8. కడ గొట్టు. ద్వి.భాగ. 3 స్కం; 9. పారదోలు, తరుము. మను. 1.50; 10. చంపు, వధించు, కూల్చు. కాళ. 3.86.

పో.చూ. క. కళుకు, కలహం. దూరంగా పంపు, చర్చించు; తు. కడపుడుణ, కడపుడుని. పంపించు, అంపకం; త. కటుట్టు (కటట్టె). పంపించు, నడుపు; గడుపు; కటుప్పు. దాటు; కటువి, కటుఫ్రే. పంపు, నడుపు, కారీచేయు; కటూఫ్రే. జారీచేయు, స్వారీచేయు, నడుపు; కటూమ (కటాచి-), కటూమ (కటాక్), నత్తలాగ నడచు, మ. గ్రాస. (గ్రాసి). గడుపు; గ్రావ (గ్రాత్-). దాటు; మవి. గ్రావలి దాటు; ట్లునై- దాటు; వర్ణి. కడ్చె. (కడ్తె-) దాటు; కడ్చె. (కడ్తె-) వినుడు; ఓల్లా. కర్చ్- (కర్త్-) దాటు; కుడు. కట్టుణా. దాటు. అతిగమించు దాటు. కట్రై. కాలం గడుపు; ద్రా. ఖార్చింగ్. ముందుకుపోవు, దారిచేయు.

కడవిప్పుచ్చు న.క్రి. 1. ఆలిష్టం నెరవేర్చక వంప. ఉపేక్షించు. భార.ఉద్యో. 1.161; 2. ఆపాయంనుంచి తప్పించి వంప. కాశీ. 4.64; 3. ముందుకు పోకేయ. కాశీ. 4.64; 4. కప్పివుచ్చు, మరుగుపరచు. కళా. 5.17, 5. (కాలం) గడుపు. కళా. 5.121; కడవుచెయ్యి యా.చూ. కడవుచేయి. వి. చుక్కాని. కడవుచేయ (-చేయి) యా. కడవుచెయ్యి. వి. చుక్కాని, అరిత్రం, తెడ్డు. పారి. పీ. 24.

కడమ విణ. 1. శేషించిన, మిగిలిన, ఇతరమైన. భార.ఆది. 6.238; 2. న్యూనం, తక్కువైన, కొరతపడిన; వి. 1. కొరత, వెలితి, లోటు. హరి. 3.168; 2. లోపం. పి.శకు. 2.176; 3. కడపల. భోజ. 5.318; 4. శేషం, మిగులు. వరమ. 4.140; 5. కడ, అంతం, తుద.

క. కడమె, కడిమె. లోటు, తక్కువతనం, మిగిలినది; తు. కడమె. లోటైన, లోటు.

కడమవీడు యా.చూ. కడమవడు. అ.క్రి. 1. మిగులు. హరి.ఉ. 7.218; 2. కొరతపడు, లోపించు. భాగ. 10 వ. 384; 3. వ్యర్థికాకుండు. ఆము. 4.53. కడమవిచు న.క్రి. లోపింపజేయు. వేంక.వంచ. 1.526. కడమపెట్టు న.క్రి. చిన్నమొత్తాలుగా దాచు, కప్పిపుచ్చు. ప్రబో. 3.148. కడమవీడు యా. కడమపడు. అ.క్రి. 1. శేషించు, మిగులు. కేయూర. 2.105; 2. కొరతపడు, న్యూనమగు. కవిక. 4.163; 3. లోపించు. కడ(దీడు అ.క్రి. తగ్గు, పోవు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 210.

కడమంత యా.చూ. కడవముంత. వి. చెంబువంటి చిన్న మట్టి పాత్ర. హంన. 5.11.

కడములతోట వి. కడమిచెట్ల తోట.

కడమూకుడు చూ. కడవ. వి. మూతమూకుడు, కడవలు, పాల ముంతలు మొ॥ వాటిమీది మూతలకు, దీపాలు వెలిగించు కోటానికి, కీరులువస్తే నూనె పోసి సీడలు చూనుకోటానికి వాడే మట్టిమూకుడు.

కడమ్మంత యా.చూ. కడవముంత.

కడలకడల చూ. కడలి.

కడలడి చూ. కడలు.

కడలవైవేర్యం చూ. కడవ.

కడలాలిదోషం చూ. కడలి.

కడలి చూ. కడలు. వి. సముద్రం, మున్నీరు. శృం.నై. 8.120.

క. కడల్, కడలు. సముద్రం; తు. కడలు; త. కటుల్; మ. కటల్.

కడలకడల క్రి.విణ.ద్ర. దూరదూరంగా. కడలాలిదోషం వైదవ్యం, దోషం. కడలికడ వి. నేల. కడలికానువ వి. కల్పవృక్షం. కడలికాలువ వి. సముద్రపు పాయ. కడలి కూతురు వి. లక్ష్మి, సిరి. ఆం.నా.వం. 1.10. కడలిబత్తడి కడువేదారి యా. కడలిబత్తలికడువేదారి. వి. శివుడు. వ్య. సముద్రం అమ్ములపొదిగా కలవాడు. కడలిబత్తలికడువేదారి యా.చూ. కడలిబత్తడికడువేదారి. వి. శివుడు. వ్య. సముద్రం అమ్ములపొదిగా కలవాడు. కడలిమోగడమ్మద్ద వి. చంద్రుడు. ఆం.నా.నం. 1.15. కడలిమొలమాలుచేడియ వి. భూదేవి. వ్య. సముద్రం ఒడ్డాణంగా గల స్త్రీ. కడలిమొలమాలుచేడియ కన్నవడతి వి. సీత. వ్య. భూదేవి కన్న స్త్రీ. కడలియల్లుడు (-అల్లుడు) వి. విష్ణువు. పాం.ని. 1.4. కడలియొకిమోడు (-ఎకిమోడు) వి. వరుణదేవుడు. వ్య. సముద్రానికి రాజు. కడలిరాకకుడి వి. మొనలి. ఆం.వదా.అచర. 46. కడలి రావట్టి వి. 1. లక్ష్మి; 2. చంద్రుడు. వ్య. సముద్రుడి కూతురు లేదా కొడుకు. కడలిరాయడు 1. సముద్రాల్లో

గొప్పది, పాలనముద్రం. మను. 5.47; 2. నముద్ర ప్రభువు, నీటిరేడు, వరుణుడు. ఉ.రా. 1.316. కడలిజేఁడు వి. 1. వరుణుడు, నీటిరాయడు. మను. 5.47, 2. పాలనముద్రం. కడలివెన్న వి. చంద్రుడు. అచ్చ.రా.యద్ద. 64. కడలివెలఁది వి. మిన్నేరు. వ్య. నముద్రుడి స్త్రీ (భార్య). కడలివెలఁదుక వి. నముద్రుని భార్య, గంగ. ఆం.నా.నం. 1.33.

కడలు వి. 1. దిక్కు. కు.సం. 11.193; 2. తరంగం. నిర్వ. రా. 6.134; 3. వళువల నోటిలో చివరఉండే దంతాలు.

క. కడలుతెరె, కడలుదెరె. నముద్రపు కెరటాలు; కడల్. నముద్రం; తు. కడలు; కొడ. కొడ; త. కటల్; మ. కటల్.

కడలి వి. తరంగాల అతిశయం. కు.సం. 9.81. కడలుకొను యూ. కడల్కొను. ఆ.క్రి. 1. అతిశయించు. భార.విరా. 5.388; 2. మిక్కిలిగా సంతోషించు, పొంగు, ఉప్పొంగు. భార.ఉద్యో. 3.412; 3. కలుగు. దశా. 2.138. కడలుకొలుపు యూ. కడలుకొల్పు, కడల్కొల్పు. స.క్రి. కావించు, కలిగించు. శృం.నై. 7.41. కడలుకొల్పు యూ.చూ. కడలుకొలుపు. స.క్రి. 1. కడలు కొనేటట్టు చేయు, వ్యాపింపచేయు. భాగ. 8.719; 2. కావించు, కలిగించు. శుక. 2.32. కడలుద్రొక్కు (-క్రొక్కు) స.క్రి. చీకటి తవ్వజేయు. కడలువడు అ.క్రి. గుంపుకట్టు. కడలెత్తు అ.క్రి. పొంగు, తరంగితమగు. భాస్క.రా. 1.126. కడలొత్తు అ.క్రి. 1. పొంగు, తరంగితమగు. హరి.ఉ. 1.57; 2. వ్యాపించు. హరి.పూ. 8.168; 3. దిక్కులు చేరు. హరి.పూ. 8.168. కడల్కొను యూ.చూ. కడలుకొను. అ.క్రి. 1. వ్యాపించు, అతిశయించు. భార.విరా. 5.388. కడల్కొల్పు యూ.చూ. కడలుకొలుపు. స.క్రి. 1. వ్యాపింపచేయు. భాగ. 8.716; 2. కలిగించు. శుక. 2.32.

కడలెత్తు చూ. కడలు.

కడలొత్తు చూ. కడలు.

కడల్కొను చూ. కడలు.

కడల్కొల్పు చూ. కడలు.

కడవ యూ. కడువ. వి. 1. కుండ, కుండం. భార.ద్రోణ. 4.239; 2. విచ్చగాని పాత్ర, 3½ శేర్ల కొలగారవు కుండ; 3. నీళ్ళు తెచ్చుకోడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

క. కటుహ. గడపె. కడాయి, ఆర్ఘగోళాకృతిగల పాత్ర; తు. కడ్యా. నన్నని మూతిగల మట్టిపాత్ర; త. కండువై. నన్నని మూతిగల పాత్ర. పో.చూ. కలం. కుండ, పాత్ర.

కడవనైవేద్యం వి. అమ్మవారికి నైవేద్యం పెట్టడానికి కడవలలో తీసుకువెళ్ళే అన్నం. కడవచెవులపోతరి కుండకర్ణుడు. అచ్చరా.యద్ద. 1.224. కడవంచు (కడవ+అంచు) వి. గుండంచు. పాత్రల మూతికి కింద మూడుపెట్టి పైన గుండ్రని కడ్డి చుట్టినట్టు చేసిన అంచు. కడవడముంత యూ.చూ. కడవముంత. వి. నీళ్ళు తాగడానికి చెంబులాగ ఉండే చిన్న మట్టిపాత్ర. కడవతీటు వి. తుడుం కుండలాగ ఉండే వాద్య విశేషం, తీటు. కడవబిడ్డి యూ.చూ. కడవబుడ్డి. కడవబుడ్డి యూ. కడవబిడ్డి. వి. పూజబుడ్డి, చిన్న పిల్లలు నీళ్లు తీసుకురావడానికి వాడే చిన్న మట్టికడవ. కడవముంత యూ. కడముంత, కడమ్ముంత, కడవడముంత, కడుముంత వి. నీళ్లు తాగడానికి చెంబులా ఉండే చిన్న మట్టిపాత్ర. హంస. 5.11. కడవరాచి యూ. కడువరాసి. వి. కుంభరాసి. కడవరొత్తు వి. కడవల్ని చరచడానికి ఉపయోగించే రాయి. కడవరాయి వి. కుమ్మరి కడవల్ని చరచడానికి ఉపయోగించే రాయి. హంస. 5.9. కడవల్‌రాయి చూ. కడవరాయి. వి. కుమ్మరి కడవల్ని చరచడానికి ఉపయోగించే రాయి.

కడవగఁబడు చూ. కడచు.

కడవడము యూ.చూ. కళవళము. వి. కలత, క్షోభం. హరిశ్చ. 5.72.

కడవరించు యూ.చూ. కళవళించు. అ.క్రి. కలతపడు. బనవ. 6 వ. 430 పం.

కడవఁడు వి. మగగుర్రం. వరాహ. 5.95. విణ. సేవకుడు.

క. కడవ. గుర్రం, విత్తులు కొట్టలవని గుర్రం. (కణబ) త. కడప్. దున్నపోతు, మేక, గొఱ్ఱె; కటు. మేకపోతు, దున్నపోతు.

కడవనాడు చూ. కడచు.

కడవమాకు చూ. కడచు. యూ. కడనూకు. స.క్రి. తొలగఁదోయు, గెంటు.

కడవఁబడు చూ. కడచు.

కడవఁబెట్టు చూ. కడచు.

కడవరము వి. కుస్తీవట్టు.

కడవనము యూ. కడానము, కదానము, కలానం, కలానరం, కలాన్రం, కళవనము, కళానము. వి 1. యోగులు ధరించే ఎండు చర్మం. భార.ఆది. 7.225; 2. కమిది తోలు.

క. కడవస, కడాన. కూర్చోడానికి ఉపయోగించే చర్మం. మ. కడాసన్. తోలు ఆసనం.

కడవరము[1] యూ.చూ. కణనరము. వి. శ్యేన విశేషం. ఒకజాతి డేగ, ఈల గద్ద.

కడవి చూ. కడనరము[2]. విణ. కడపటి, తుది.

కడాకత్తు వి. ఆర్చికి వక్కనున్న రాతిపేర్పు.

కడాకు వి. కత్తితో ఆడే ఒక ఆట.

కడాజి యూ. కడాని. వి. బండి ఇరుసు, బండి చక్రం జారిపోకుండా వక్కన ఇరుసులోకి దించిన మేకు.

కడావ చూ. కడ. క్రి. విణ. కట్టకడపట.

కడాని[1] యూ. కడాసీ. వి. బంగారం. శృం.నై. 7.145. విణ. మేలిమి (బంగారం),

క. కడవర, కసవర. బంగారం.

కడాని[2] యూ.చూ. కడాజి. వి. బండి కడ చీల.

కడానీ యూ.చూ. కడాని[1]. వి. బంగారం, కాంచనం, మేలిమి బంగారం. చంపూ.రా. 3.79.

కడావేత వి. చిట్ట చివరిభాగం నేత.

<కడ+నేత.

కడామి[1] యూ.చూ. కడవ[3]. వి. కడిమిచెట్టు, కడవచెట్టు.

కడామి[2] యూ.చూ. కడిమి[3]. వి. నలిగిన గడ్డిపోగు.

కడామి[3] యూ.చూ. కడిమి[1]. వి. వట్టుదల, బలం, మగటిమి, దండోపాయం, పెద్దది, కడ్మి.

కడాయి[1] వి. కాలమోద బోర్లించిన పెంకుపై వంపు.

కడాయి[2] రూ. కడై. వి. కళాయి. పిండి కలుపుకోడానికి వాడే కంచంలాగ ఉండే అంచున్న మూకుడు.

కడాయించు న.క్రి. ఇబ్బంది పెట్టు.

కడారుగోడ వి. ఇంటిపక్క గోడ.

కడావము రూ.చూ. కడవసము. వి. ధార్య చర్మం, ధరించ టానికి ఉపయోగించే తోలు, కమిదితోలు. ఆం.భా. 2.177.

కడి[1] వి. 1. కలళం, ముద్ద. భాస్క.రా.యుద్ధ. 1467; 2. ఆహారం, తిండి. మను. 3.131; 3. గోమయాది పిండం; 4. అదముడు.

క. కడ, కడత, కడి, కడిత, కడుకు, నరకటం, నరుకు, ముక్క; తు. కడి. విరిగిన ముక్క, తునక, చిన్న ఖండం; త. కటి. తిరస్కారం; విస్తారం. కటి. ఆది అయిన, మిక్కుటమైన, కటి. నరికివేయు, ముక్కలుగా నరుకు, కటికై. నరికిన ముక్క; మ. కటి. ముంచి భోజనం పెట్టు, ఒక ముద్ద, కలళం; కుయ. కట్టునా (కట్యాస్) విభజించు.

కడికంచము వి. భోజనపాత్రం. వీర.వి. 2.75. కడిగొమ్ము (-కొమ్ము) న.క్రి. కలిపించు, మింగు, ముద్దగా గొను, భాగ. 8.246. కడియెత్తు అ.క్రి. భోజనం చేయు, ముద్దయెత్తు. శివ.సా. 479. <కడి[1]+ఎత్తు.

కడి[2] వి. 1. దుర్గంధం. కు.సం. 1.98; 2. నువానన, నుగంధం. ఆము. 2.14, ఆం.భా. 3.61.

త. కటి. నుగంధం, నువానన.

కడిపోవు రూ.చూ. కడివోవు. అ.క్రి. చెట్లకొమ్మలు, ఆకులు చిగురించక ఎండిపోవు, పాడగు,చెడిపోవు. కడివోవు రూ. కడిపోవు, అ.క్రి. 1. భద్రమగు. కు.సం. 1.98; 2. వానవపోవు, వాడిపోవు. హరి.పూ. 8.162; 3. తరుగు, తగ్గు, చెరు. ద్వి.హరిశ్చ.పూ. 24.14; <కడి[2]+పోవు.

కడి[3] వి. క్షతి, గాయం. ఆం.భా. 3.61.

క. కడి. నరుకు. కరచు, ఒకముక్క; తు. కడ్పని. నరుకు; త. కటి. కాటు, కరచిన గుర్తు, పిత్తరసం, ఈర్ష. చర్మరోగం, తామర; మ. కటి. నరుకు, కాటు.

కడి[4] వి. దోర సాధన విశేషం. ఉద్భటా. 2.239.

కడి[5] రూ.చూ. కడీ. 1. ఆరుబయట చాపిన వరుగు, రెండో పైపు కట్టటానికి నేలలో పాతిన రాతిస్తంభం; 2. మూల రాయి, పశువులవల్లగాని బండవల్లగాని మూలగోడలకు దెబ్బ తగలకుండ రక్షణ నిమిత్తం గోడ మూలల్లో పీఠిపైవున పాతిన పొడుగాటి రాయి.

కడి[6] రూ.చూ. కాడి.

కడి[7] వి. రాతిస్తంభపు తుండికి మోద వలయాకారంగా ఉబ్బెత్తుగా మలచిన భాగం.

కడికండములు చూ. కండ[2]. రూ. కడికండలు, కడిఖండలు వి.బ.వ. ఖండఖండాలు, ముక్కముక్కలు. భార.ద్రోణ. 5.114.

సం. ఖండ-, మక్క, తునక.

క. కడికండ ముక్కలుముక్కలు. కడ, కడి, కడత, కడిత, కడుకు, నరుకు, ముక్క, నరికినముక్క, ముక్క. కడియవికె; తు. కడి. విరిగిన ముక్క, తునక, ముక్క; త. కటుకై. నరికిన ముక్క; కురు. కట్టున (కట్యాస్.) విభజించు.

<కడి[1]+సం. ఖండ-.

కడికిండలు రూ.చూ. కడికండములు, వి.బ.వ. ముక్క ముక్కలు.

కడికిల్చి వి. మేడమీదికి పోవడానికి అనువుగా కప్పుకు పెట్టిన కంత, బంగళాదిద్ది.

కడిఖండలు రూ.చూ. కడికండములు.

కడిగట్టు వి. భూ నరిహద్దు, గనిమ.

<కడి[5]+గట్టు.

కడిగిపెట్టు చూ. కరుగు.

కడింపూజ రూ. కడెంకూజా. వి. కమండలం ఆకారంలో ఉండే నీళ్ళకూజా.

కడితము రూ. కడితము. వి. 1. గుడ్డమోద జిగురుతో కలిపిన మసి పూసి నల్లవరచిన అట్టలుగా జేసి వానితో ఏర్పరచిన లెక్కల పుస్తకం. (పలకమోద లాగ ఈ అట్టలమోద బలపంతో రాస్తాడు). పాండు. 4.80; 2. నల్లపీర. శివలీలా. 2.54.

క. కడిత. అట్టపలక; తు. కడత; త. కటితమ్. బహుళ. <క. కడిత.

కడితల వి. కేడెం, పలకం. కు.సం. 11.153.

కడితలకాఱు వి.బ.వ. కేడెం పట్టుకొనేవాళ్ళు. కు.సం. 11.145. కడితలవాడు. వి. కేడెం పట్టేవాడు. కు.సం. 11.189.

కడితి రూ.చూ. కణతి. వి. గోకర్ణమృగం, కడంజు. మను. 4.37.

కడితులు వి.బ.వ. కలళం బుర్రు, దేవాలయం గోపురంపై మేడలమోద అలంకారానికి పెట్టే కలళంలాంటి మట్టి పాత్రలు.

కడితేర్చు రూ.చూ. కడతేర్చు. న.క్రి. చంపు.

కడిద వి. నల్లగా చేసి, దానిపైన పిండి బలపంతో రాయటా నికి పీఠైన కాగితం. (ఇది పూర్వపు లేఖన సాధనాల్లో ఒకటి).

కడిదల వి. కటితలం, వరుం. కు.సం. 11.190.

కడిదొబ్బు అ.క్రి. (నీచార్థంలో) పెద్దపెద్ద ముద్దలు చేసి మింగు.

<కడి[1]+దొబ్బు.

కడింది రూ.చూ. కడిది. విణ. 1. తీక్షణమైన, దారుణమైన. ఆము. 2.64; 2. గొప్పదైన, అధికమైన, పెద్ద; 3. లోతైన, గంభీరమైన; 4. అసాధ్యమైన. అవశ్యమైన. వి. శౌర్యం, ఆవద, ఇక్కట్టు.

కడింది జడదారి వి. ధూర్జటి, శివుడు, మహాజటాధారి. కృ.శకు. 1.22.

కడిదలుగు చూ. కడిది. వి. చక్రాయుధం.

కడిది రూ. కడింది, కడుదు. విణ. 1. జయించ శక్యంకాని (వాడు). భార.ఆది. 2.3; 2. అసాధ్యమైన, అశక్యమైన.

భార.ఆది. 6.246 ; 3. గొప్ప, అధికమైన, పెద్ద. కు.వం. 4.79 ; 4. దుర్భరమైన, సహింపశక్యంకాని. భార.విరా. 1.92 ; 5. గంభీరమైన, లోతైన. రం.రా. యుద్ధ. 307-వ. 6. వం. ; 6. కఠినమైన, తీక్షణమైన, దారుణమైన. శృం. నై. 4.173 ; 7. మహోన్నతమైన ; 8. విశాలమైన. వి. 1. కడిమి, శౌర్యం. భార.నభా. 1.124 ; 2. ఆపద, ఇక్కట్టు. వేంక.వంచ. 1.376.

క. కడిదు. గట్టి, బలమైన ; కడదు. గొప్పతనం, విస్తారం ; తు. కడ్ప. మోతైన, గట్టి. కడ్డు. క్రూరత్వం, మోటుతనం ; త. కటితు, కష్టమైన, గట్టి. కటుమై. ఆతిమైన, మిక్కుటమైన.

కడిమ వి. తలుపులు మొదలైనవాటిని లాగి తెరవడానికి ఉప యోగపడే పరికరం.

కడిమము చూ.చూ. కలిమము. వి. మాంసం.

కడిమి[1] చూ. కడు. చూ. కడామి[3]. కడ్మి[1]. వి. 1. సత్త్వం, బలం, పరాక్రమం, శౌర్యం. భార.ఆది. 6.199 ; 2. దండో పాయం. కు.సం. 4.53 ; 3. పట్టుదల. భార.భీష్మ. 1.55 ; 4. ఆధిక్యం, అతిశయం. యయా. 2.124. విణ. అధిక మైన, పెద్ద. మను. 3.84.

త. కటుమై. మోటుతనం, క్రూరత్వం.

<కడు + ఇమి.

కడిమి[2] చూ.చూ. కరవ[2]. వి. నీపం, కడిమిచెట్టు. పాండు. 4.21.

కడిమి[3] చూ. కడామి[3]. వి. వరికుప్పలు నూర్చి కళ్ళం చుట్టూ తాత్కాలికంగా వేసిన గడ్డిపోగు, మేడివామి.

కడిమి[4] వి. కుతిక, పాత్రల అంచుకు కిందుగా ఉండే మెర ఢాగం.

కడిమిడి వి. 1. పచ్చికనేల. ధాన్య.రా.ఆరణ్య. 2.374 ; 2. గాద్వలం. పో.చూ. నం. కటుక-. కొందనడుమ.

కడియ[1] వి. వరలకు బదులుగా నూతికి అమర్చిన రాతివలక.

కడియవడ్డు వి. రాతినేత, దంతులమొద రాళ్ళను చేర్చడం.

కడియ[2] వి. గులకరాళ్ళు మొదలైనవి లాగి కుప్ప చేయడానికి వనికివచ్చే సాధనం, పళ్ళు లిగించిన ఆర్డకర్ర.

కడియవుటట్టు చూ. కడియము.

కడియము చూ. కడెము. వి. 1. వలయాకారంగా వుండే హస్త భూషా విశేషం, పాద భూషా విశేషం, కటకం. హర. 5.16 ; 2. భక్ష్యవిశేషం, కడియం ఆకారంలో ఉండే చక్కిలం మొదలైన భక్ష్య విశేషం. కాశీ. 7.185.

నం. కటుక-. దారం, నన్నని తాడు ; ప్రా. కడఅ-కడ్య- ; హిం. కటుక్, కడా. గాజు ; మరా. కడియాళీ, కడియాలి, కడియాలె. దస్తాపేజు, గొలుసు ; కడె. గొలుసు, గొళ్ళెం.

క. కడగ. కటక, కడియం ; కడె, కడెయ ; కొడ. కడగ. చావుపాటి లోహపుగాజు ; తు. కడగ. కడియం ; త. కటుయమ్. కడియం ; కటుకమ్. కడియం ; కళై. కొలికి, కొక్కి ; మ. కటుకమ్. కడియం, ఉంగరం.

<ప్రా. కడఅ.

కడియవుటట్టు వి. కడియంవలె వర్తులాకారమైన భక్ష్య విశేషం, చక్కిలం. కళా. 7.81. **కడియాలజోడు** వి. 1. హస్త భూషా విశేషద్వయం ; 2. కంకణద్వయం.

కడియాలజోడు చూ. కడియము.

కడిరంగు వి. తెలుపు, వర్ణపట్టికలోని మూలవర్ణాల మొత్తం రంగు.

కడిల చూ. కడిలము. వి. ఖట్వా, కడిలం, కట్లతీగె, ఒకానొక వృక్షం, ఎరచిపిరుక, వృక్షవిశేషం.

కడిలము చూ.చూ. కడిల. వి. వృక్షవిశేషం.

కడివి చూ.చూ. కరవ[2]. వి. కదంబవృక్షం, కడిమిచెట్టు (Lumnitzera raemosa).

కడివెడు చూ. కరవ. విణ. కుండ నిండుగాఉన్న.

<కడవ + -ఎడు.

కడివెంర్లు వి.ఇ.వ. బండి మొదలగు వాటికర ఉండే చీలలు.

కడిసి చూ.చూ. కొడిసె. వి. ఒక ముళ్ళచెట్టు.

కడిసీల చూ.చూ. కరచీల. వి. బండిచక్రం జారిపోకుండా, కుదవపక్కన ఇరుసులోకి దించిన మేకు.

కడిసె వి. వృక్షవిశేషం.

క. కడిస. చెవి పుడకలుగా ఉపయోగించే గోదుమ వర్ణంకల చిన్న కాయలుకాసే చెట్టు. త. కడిచ్చి. (Caseaˊria tomentosa).

కడిసెల చూ.చూ. కడిసెలము. వి. మత్స్యవిశేషం.

కడిసెలము చూ. కడిసెల. వి. మత్స్యవిశేషం. హంస. 4.187.

త. కటిచ్చె (మీన్). సముద్రపు చేప.

కడీ చూ. కడి[5]. వి. గోరటు కట్టేటప్పుడు చిన్న ఇటికలను రాళ్ళను మధ్య వుంచి నందులు తిప్పించి పక్కల మూలల్లో బలం కోసం వుంచే పొడుగాటి పెద్ద రాయి.

కడు విణ.ద్రు. అత్యంతమైన, మిక్కిలి. భార.నభా. 1.128. అవ్య. చాల.

క. కడు. చాల, గొప్పతనం ; తు. కడు. మించిన, అధికమైన ; త. కటు. నిండుగా. మ. కటు. అధికంగా.

<మూ.ద.ద్రా. *కట్.

కడురొంది వి. మిక్కిలి బురద. బసవ. 2.583.

కడుకొను అ.క్రి. 1. కడగు, పూను, యత్నించు, ఉత్పహించు. భార.ఆది. 6.118 ; 2. ఓపికపట్టు, శాంతం వహించు. భార. అరణ్య. 2.4 ; 3. నిదానించు. కు.సం. 9.44 ; 4. అతిశయించు. శేష. 4 ; 5. పాదపూరక శబ్దంగా ప్రయోగించవచ్చు.

కడుగు చూ. కడువు, కర్గు, కడంగు, కణఁగు[3]. స.క్రి. క్షాళనం చేయు, భ్రక్షం చేయు, ప్రక్షాళించి తొలగించు, తొలగించు, తీసివేయు. భార.నభా. 1.25, అశ్వ. 4.223. వి. బియ్యం మొ. వాటిని కడిగిన నీరు, తంబురీణం, కుడితి. ఆం.భా. 2.250.

క. కడువ్, కర్బు, కచ్చు. భక్షంచేయు ; కొర. కర్బో-(కర్టి-). భక్షంచేయు ; త. కఱుఛు. భక్షంచేయు, తీసివేయు ; కఱునీర్. బియ్యం కడిగిన నీరు ; కఱుఛు. భక్షం చేయు ; కాఱియన్. చాకలి ; మ. కఱుకుక. భక్షం చేయు ; కో. కర్బో- (కర్బి), కయ్ ; కుఇ. కహ్న. ముఖం

కడగటం; కువి. ఐరూపినయ్. నూనె రాయు; కురు. ఖజ్జనా, ఖజ్జి; మాల్తో. కజె, కజ్.

<మూ.ద్రా. *కాత్-/ *కత్- అచ్చు/ *కచ్- *కచ్-.

కడిగిపెట్టు న.క్రి. కడిగినట్లుగా ఏమీ లేకుండా చేయు. నిరంకు. 2.116. కడుగుచారు వి. కడుగుతో కాచిన చారు. కడుగుడు వి. కడగటం, వడగట్టటం, శోధనం, గాలింపు. ఆం.భా. 2.252.

కడుచిల్లలు యా.చూ. కడచీలలు. వి.బ.వ. బండి చక్రాలకడ ఉండే చీలలు.

కడుజు[1] యా.చూ, కఱుజు[1]. వి. శ్యేనబేధం, ఒకజాతి డేగ.

కడుజు[2] యా.చూ. కఱుజు[2]. పగడాల్ని తూచే మానవిశేషం.

కడుడు యా.చూ. కడిడి. వి. వీరం, శౌర్యం, మగటిమి, కడిది, కడిమి.

కడుడురీగ చూ. కడుడురు.

కడుడురు యా. కఱుడురు. వి. కండిరీగ. ఆము. 6.19.

క. కడంబులు, కడంబులై, కతజ, కణజ. కండిరీగ; తు. కణజదపురి. కండిరీగ; త. కటుంపై. ఒక రకం కండిరీగ; మ. కటున్నల్, కటున్నల్. కండిరీగ; గోం. గంధెల్. వనువురంగుగల పెద్ద కండిరీగ; కుఇ. క్రాండి. నల్ల కండిరీగ; పర్జీ. గార్దిబ్. కండిరీగ; కొలా. గాందిల్ పొక్పె. కుట్టే ఈగ.

నం. కణభ. పో.చూ. నం. గంధాలి. గంధోలి (కండిరీగ); ప్రా. గంధెల్లి. ఈగ; మహా. గాఁధేల్, గాఁదేల్ మాసి. జోరీగ.

కడుడురీగ వి. కండురీగ, గంధోలి.

కడువంటు చూ. కడుపు.

కడుపాత్రం మా. కడుపు.

కడుపు యా. కడ్పు. వి. 1. గర్భాశయం. భార.ఆది. 6.58; 2. ఉదరం, తుక్, పొట్ట. భార.ఆది. 6.174, విరా. 1.268; 3. గర్భం, చూలు. భాగ. 10.378; 4. గర్భస్థపిండం, భ్రూణం. ఉ.హరి. 3.157; 5. సంతతి. సంతానం. భీమ. 4.82; 6. బిడ్డ. మృత్యుం. 3.125; 7. పాత్రలకు ఉబ్బెత్తుగా ఉండే మధ్యభాగం.

పో.చూ. క. కితపొప్పె), కితిపొడె. గర్భాశయం, కూపకం.

కడువంటు అ.క్రి. కడుపు (ఆకలిచే పెన్నుకు) అంటుకొని పోవు. ఆము. 6.18 <కడుపు + అంటు[1]. కడుపాత్రం వి. 1. కడుపుకక్కుర్తి; 2. రక్తసంబంధం. < కడుపు + ఆత్రం. కడుపుకక్కుర్తి యా. చూ. కడుపుగక్కుఱితి. వి. ఉదరపోషణార్థం. దశా. 10.106. కడుపుకందవిత్తగు అ.క్రి. కందవిత్తువలె కడుపు మిక్కిలి వలించు, పంట వృద్ధియగు. ప్రభా. 4.41. కడుపుకాలు అ. క్రి. 1. సంతతి నశించు; 2. కడుపు మాడు. కడుపుకుట్టు వి. కడుపుమంట, ఓర్వలేనితనం. కడుపుకూడు వి. ఆపూటికి చారిసంతర్పణాత్రం తిండి, కడుపుకు సరివడే తిండి. భార. విరా. 1.198. కడుపుకొట్టు యా. కడువుగొట్టు. న.క్రి. బతుకుతెరువు పోగొట్టు. అ.క్రి. ఓర్వలేనితనంగు. కడుపుకోత వి. పుత్రశోకం. కడుపుగొట్టు యా.చూ. కడువుకొట్టు. అ.క్రి. ఎక్కువగా విరేచనాలగు. న.క్రి. జీవనోపాధిని తొలగించు. కడుపుగక్కుఱితి యా. కడువుకక్కుర్తి. వి. ఉదరపోషణార్థం. ప్రభా. 1.118. కడుపుగట్టుకొను అ.క్రి. లోభాదులచే తిండి మానుకొను. కడుపుచలువ యా. కడుపుచల్వ. వి. 1. ఒక తల్లికి జనించిన బిడ్డలందరు ఆతల్లి మృతిపరకు నశీవులై ఉండటం; 2. సంతతి క్షేమంగా ఉండటం. కడుపుచల్లకడలకయ్యండు అ.క్రి. శ్రమపడకుండు. రామా. 2.7. కడుపుచల్లగా క్రి.విఱ. తల్లికి పుట్టిన బిడ్డలందరు నశీవులై ఉండాలనే ఆశ్సు. భార.ఆది. 6.19. కడుపుచల్లన వి. సంతతి కలిగి ఉండటం, పుణ్యం కలిగి ఉండటం. ఉ.హరి. 2.75. కడుపుచల్వ యా.చూ. కడుపుచలవ. కడుపుచెఱువగు అ.క్రి. ఎక్కువ దుఃఖం కల్గు. కడుపుచేటు వి. ప్రసవవేదన తక్క తల్లికి, కన్నందులకు ఫలంలేదని భావం. భాగ. 1.12. కడుపుచేత(బట్టుకొను న.క్రి. పొట్ట పోసుకోడానికై జీవనోపాధికై వెదుకుకొను. కడుపుచేయ యా. కడుపుసేయ. స.క్రి. గర్భం నిలుపు, గర్భిణిగా చేయు. కడుపు(జిచ్చు (-చిచ్చు) వి. కడుపుమంట, ఆకటిబాధ. మను. 5.27. కడుపులగ్గి వి. ఆకలాగ్ని, కడుపుకిత్తి. <కడుపు + అగ్గి. కడుపువుకు వి. కడుపుమంట, అనహనం; అ.క్రి. కడుపుమండు. <కడుపు + ఉడుకు. కడుపుతోఉండు యా.చూ. కడుపుతో నుండు. అ.క్రి. అంతర్వత్నియగు, గర్భిణియగు. కడుపుతో మండు యా. కడుపుతోఉండు. అ.క్రి. గర్భిణియగు. కడుపుదిగు అ.క్రి. గర్భస్రావమగు. కడుపుదించు న.క్రి. గర్భస్రావం చేయు. కడుపువకు(చెట్టు యా.చూ. కడ్పునకుఁచెట్టు. న.క్రి. (శిశువులకు) ఉగ్గుపెట్టు, ఆముదంపెట్టు, పాలిచ్చు. ఇందు. 2.15. కడుపువ(చెట్టుకొను న.క్రి. 1. సంరక్షించు; 2. పెల్లడించకుండు; 3. జ్ఞప్తిలో ఉంచుకొను. కడుపునిండివబేరం వి. అక్కరలేని బేరం. కడుపునిండు అ.క్రి. సంతసమగు, తృప్తిపడు. కడుపునొప్పి వి. కడుపులో వచ్చే బాధ. కడుపువంటి వి. సంతతి. కడుపువండు అ.క్రి. సంతతి కలుగు. కడుపుబ్బరం వి. ఓర్వలేనితనం, కడుపుఉబ్బరం. కడుపుబ్బు వి. 1. కడుపు ఉబ్బరించేటక రోగం, ఆనాహం (ఇందుమల మూత్రబంధం). ఆం.భా. 2.128; 2. మూత్రవ్యాధి విశేషం; 3. ఈర్ష్య, అసూయ, ఓర్వలేనితనం. కడుపు + ఉబ్బు. కడుపుమంట వి. 1. కడుపుబాధ, క్షుద్బాధ. శుక. 3.379; 2. ఈర్ష్య, ఓర్వలేనితనం. కడుపుమసియగు అ.క్రి. 1. ఎక్కువ ఆకలి అగు; 2. సంతతి నశించు. కడుపుమాడు అ.క్రి. 1. ఎక్కువ ఆకలిఅగు; 2 సంతతి నశించు. కడుపుమోదగొట్టు అ.క్రి. వృత్తిచ్చేదంచేయు, జీవనాధారం పరగొట్టు. < కడుపు + మోదు + అ[7] + కొట్టు. కడుపులోచెట్టుకొను న.క్రి. 1. పెల్లడింపకుండు; 2. జ్ఞప్తిలో వంచుకొను; 3. సంరక్షించు. కడుపువెళ్ళు అ.క్రి. విరోచనమగు. కడుపుశోకం వి. బిడ్డలు పోవటంవల్ల తల్లికి కలిగే దుఃఖం, గర్భశోకం. కడుపుసెగ వి. సీటి చురుకు వ్యాధి (గసేరియా). కడుపుసేయ(-చేయ) యా.చూ. కడుపుచేయ. న.క్రి. గర్భిణిగాచేయు. కడుపూడ వి. 1. మలమూత్రాలు లంధించి కడుపుబ్బరించే పశురోగం. హరి.వం. 6.45; 2. ఈర్ష్య, అసూయ.

కడుపూద చూ. కడువ.

కడుపేడు వి. మేదరి కొన్ని వస్తువులకు కట్టే నన్నని వెదురు పేడు.

కడుము రూ. కుడుము. వి. కుడుం.

క. కడుంబు, కడుబు, కడబు. కుడుం ; మ. కడుబు. ఒక రకం రొట్టి.

కడుమంత రూ.చూ. కడవమంత. వి. నోరు వెడల్పుగాఉన్న మట్టిపాత్ర, నీళ్లు కాగడానికి చెంబులాగ చేసిన చిన్న మట్టిపాత్ర.

కడువ రూ.చూ. కడవ. వి. కుండ.

కడువకీటు వి. తుడుం, పీఱె. కడువరాసి రూ.చూ. కడవరాసి. వి. కుంభరాసి.

కడువు రూ.చూ. కడుగు. వి. బియ్యం మొ. వాటి కడుగు. మార్క. 3.254.

కడెం వి. 1. గానుగ దూలానికి చివర బిగించే 'S' ఆకారంగా ఉండే ఇనప కొక్కెర ; 2. రంగు సొర చివర తగిలించిన వంకి ; 3. చుట్టుగుడిసెకొప్పు చుట్టూ పేని నేసిన గడ్డిచుట్ట ; 4. గర్ద గోడను తగిలించే వలయం ; 5. కావడిలో వస్తువుల నుంచే వలయం.

కడెంమరాయి వి. కడింకూజా. వి. కమండలం ఆకారంలోఉండే సీళ్ళకూజా.

కడెంసొంగ రూ. కడెవుసొంగ. వి. వంకసొంగ. పొగ పీల్చడానికి వాడే మట్టిగొట్టం.

కడెక్కిపోవు అ.క్రి. తపించిపోవు.

కడెంకూజా రూ.చూ. కడింకూజా. వి. కడెంమరాయి, కమండలం ఆకారంలో ఉండే సీళ్ళకూజా.

కడెంచివ్వ వి. చెవుల చివ్వ. మూతివెడల్పు తక్కువ ఉండి పట్టుకోడానికి చెవులుండే మట్టిపాత్ర.

కడెత్తుగది చూ. కడ.

కడెత్తుగోడ చూ. కడ.

కడెంకీయు స.క్రి. కొద్దిగా నీళ్ళుపోసి ఉంచడానికి వీలుగా పిసికివ మట్టికి చుట్టూ అంచుకట్టు.

కడెవుసొంగ రూ.చూ. కడెంసొంగ. వి. వంకసొంగ, పొగ పీల్చడానికి ఉపయోగించే మట్టిగొట్టం.

కడెమంచు (కడెము+అంచు) వి. గుండంచు. పాత్రల మూతికింద మాడులాగ పెట్టి పైన కడియం చుట్టినట్లు చేసిన అంచు.

కడెము రూ.చూ. కడియము. వి. 1. వలయాకారంగా ఉండే హస్త భూషా విశేషం. ఉ.హరి. 4.157 ; 2. వలయంగా ఉండే భక్ష్య విశేషం ; 3. వలయంగా ఏర్పరిచిన ఎండు గడ్డి.

కడెమువేయు స.క్రి. కుప్ప నూర్చి గడ్డివాము వేయు.

కడై రూ.చూ. కడాయి².

కడొత్తు చూ. కడ.

కడ్డు రూ.చూ. కడుగు. స.క్రి. ప్రాళనం చేయు, శుభ్రం చేయు, ప్రక్షాళించు, తొలగించు. భార.ఆశ్వ. 4.223. వి. బియ్యం మున్నగునవి కడిగిన నీరు, తండులోదకం, కుడితి.

కడ్డాయంచేయు చూ. కడ్డాయము.

కడ్డాయము వి. రూ.చూ. ఖడాయము. 1. బలాత్కారం ; 2. నరకులపై హెచ్చు వెలలేనివాటిని కొనమని బలవంతం చేయటం.

కడ్డాయంచేయు స.క్రి. బలాత్కారం చేయు, బలవంతం చేయు.

కడ్డి రూ. కడ్డి, ఖడ్డి. వి. 1. పాళం, బంగారం మున్నగువాని కడ్డి, శలాక, వుడక. ఆం.భా 2.275 ; 2. బలవపుగోవు. పలకవుల్ల.

క. కడ్డి. చిన్నపుల్ల. కొయ్యముక్క, వలకవుల్ల.

కడ్డివత్తి వి. అగరువత్తి. శుక. 2.39. కడ్డివేయు స.క్రి. మూత్రాన్ని బయటకు తీసే గొట్టాన్ని చొప్పించు.

కడ్డీ రూ.చూ. కడ్డి. వి. 1. పాళం, బంగారు మున్నగు వాటి కడ్డి, శలాక ; 2. బలవపుగోవు, పలకవుల్ల ; 3. రాతి తిరగటానికి ఆధారంగా ఉన్న ఇరుసు ; 4. రచ్చా రాట్నం చక్రం తిరగటానికి నిలువులకు బిగించిన ఇనపచువ్వ ; 5. అచ్చు కట్టేటప్పుడు అచ్చులిళ్ళకు చేర్చి వడిదారం చుట్టే ఇనపవుల్ల ; 6. దోనెకు బిగించే పొడుగాటి ఇనపచువ్వ ; 7. మగ్గం గుంటలో పావుచెక్కల బిగింపుకు వేసిన అడ్డవుల్ల ; 8. రంగుల అద్దకంలో నూలు లడీలను తగిలించే ఇనపఊచ ; 9. రంగులో తడిపిన నూలుపిండటానికి నేలలో పాతిన పొడుగు రాట.

కడ్డీగంధకము వి. అమర శిలాగంధకం, కడ్డీలాగ ఉండే గంధకం.

కడ్డు వి. వట్టుదల, హఠం.

కడ్డువురోతు వి. ఎర్రకంచురాయి.

కడ్వు రూ.చూ. కడువ. వి. కుక్షి. హరి.వూ. 5,224. కడ్వు వఱుబెట్టు రూ. కడువనకుబెట్టు. స.క్రి. శిశువులకు ఉగ్గు పెట్టు, పాలిచ్చు. హరి.వూ. 5.194.

కడ్మి[1] రూ.చూ. కడిమి[1]. వి. 1. బలం, పరాక్రమం, శౌర్యం ; 2. దండోపాయం. విజ. అధికమైన, పెద్దదైన.

కడ్మి[2] రూ.చూ. కడవ[2]. వి. కడపచెట్టు, నీవం.

కడ్లపుడి వి. పొగాకుకాడల చిన్న తునకలు.

కడ్లాము రూ. కళ్ళము. వి. ధాన్యాన్ని నూర్చే దోటు, కళ్ళం.

కడ్డి వి. ప్రహరీ లోపిమోవ ఇటికవరసలమధ్యవచ్చే పెద్దనండు.

కథాకు వి. కత్తి వినుర్లో ఒకటి, శస్త్రచాలనలేదం. ప్రబంధ. 75.

<హిం. కథాకా.

కణకం[1] వి. గతికుడు, ఒక రాజకీయోద్యోగి.

కణకం[2] వి. మన్నుపాకం. మట్టిపాత్రల తయారీకి అనువుగా చిర్రుగా చిక్కటిపాకంలో ఉన్న బురదమట్టి.

కణకణ వి. నివ్వుకాంతి. ధ్వన్యను.

కణకణలాడు అ.క్రి. ఎర్రబడు, మెరయు.

<కణకణ + - లు + ఆడు.

కణగు అ.క్రి. చచ్చు, పోవు, ముగియు.

కణంగు రూ.చూ. కడుగు, అ.క్రి. హూను, ప్రయత్నించు.

కణక[1] రూ.చూ. కడఁక. వి. 1. హూనిక, యత్నం, ఉత్సాహం. వండి.చ. 1.81 ; 2. సంతోషం, వికానం, విక్ర. 3.107.

కణక[2] రూ. కడక, కణకు. వి. 1. కొరవి, ఇంగలం. కు.నం. 2.14 ; 2. వూనిక, వికానం.

కణఁకు రూ.చూ., కణక[2]. వి. కొరవి, ఇంగలం, నిప్ప. నాద. పంచ. 1.495.

కణఁగు[1] రూ.చూ. కడఁగు. ఆ.క్రి. 1. ఉద్యమించు, యత్నించు, వూను, ఉత్సహించు, భార.అరణ్య. 1.88 ; 2. తలపడు. భార.అరణ్య. 3.113 ; 3. అతిశయిల్లు. భార.విరా. 4.81.

కణఁగు[2] రూ.చూ. కడుగు. స.క్రి. ప్రక్షాళించు, క్షాళనంచేయు, తినివేయు వి. లియ్యం కడిగిన నీరు.

కణజ వి. ఆనకట్ట.

కణంజు రూ.చూ. కడఁజు. వి. గోకర్ణమృగం, ఒక జాతి దుప్పి. ఆం.భా. 2.85.

కణఁజ రూ.చూ. కణఁజము. వి. ధాన్యాదుల్ని దాచే కొట్టు. గాదె. హంస. 2.137.

కణఁజము రూ. కడఁజము, కణఁజ, కమజం. వి. 1. ధాన్యాదుల్ని దాచుకొనే కొట్టు. పరమ. వి. 546 ; 2. గాదె, పొజక. హంస. 2.226 ; 3. గంగాళం. ఉ.రా. 6.2 ; 4. పాతర.

క. కణజ, కళంజి, కలంజి, గళిగె, గళిగె. గాదె, ధాన్యం దాచుకొనే పెద్ద పొజక. కణజి. గాదె ; తు. కణజి. గాదె ; క. కలంచియమ్. గాదె, సామాన్లగది.

కణఁజు రూ.చూ. కడఁజు. వి. గోకర్ణమృగం, ఒక జాతి దుప్పి.

కణక వి. చేతి మగ్గం పలక వేలాడదియ్యడానికి ఆధారంగా ఉండే పక్కభాగం.

కణఁక రూ.చూ కడఁక. వి. కడకంటికి పక్కనున్న చోటు, శిరఃపార్శ్వం.పండి.చ. 1.40 వ.

క. కణుతలై. ముఖంమీది కణక.

కణఁకి రూ. కడంకి, కడఁకి, కడికి, కడికి[1]. వి. కస్తూరిమృగం. కాళ. 3.48.

క. కడవె, కడవ, కడబు, కడబె, కడవ్రె, కడహ, కడికి. ఒక రకం దుప్పి ; తు. కడమ. కణుజు. క. కడుమా, కడుమాన్. అడవి దున్నపోతు. కడుంపై, కడుమై ; మ. కడుమాన్ ; కొలా. కడన్ ; నా. కరన్ ; కుడు. కర్న. మగకణుజు.

కణపకమ్మ వి. ఒక రకం గడ్డి.

కణపచెట్టు[1] వి. మొక్కపచెట్టు (Baringtonia accutangula), గృహోపకరణాంకు పనికివచ్చే కలపనిచ్చే చెట్టు.

కణపచెట్టు[2] వి. తెల్లని క్షీర కలిగి తేత ఎదుపురంగు పళ్లుకాసే ఒక చెట్టు (Barringtonia racemosa).

కణపతీగ[1] రూ. కనిపతీగె. వి. తీగవంటి కొమ్మలు కలిగి తెల్లని పళ్లకాసే ఒక తీగ (Vitis cannosa).

కణపతీగ[2] రూ. కనపతీగె. వి. పొరలుగా ఉండే ఆకులు కలిగిన ఒక తీగ (Stemona tuberosa).

కణపదదిక వి. పొగమొక్క, అందంగా ఉండే పూలుపూసే ఒక మొక్క (Vanda roxburghii).

కణము వి. లోగాడివల్ల.

నం. కణా-. గింజ, నూక, లేశం, సూక్ష్మమైన.

కణయము వి. గారి ఉండే మేర, వాయువథం. రం.రా.ఉ. 68 వ.

కణయి వి. నూనె కాచుకొనే పాత్ర, కళాయి.

కణవరము రూ. కడనరము, కణపెరము, కనిపెరము. వి. శ్యేనవిశేషం, ఒక జాతి డేగ. రసిక. 1.115.

కణపెరము రూ.చూ. కణవరము. వి. ఒక జాతి డేగ.

కణాతిగోడ రూ.చూ. కనాతిగోడ, వి. బట్టతో ఏర్పరచిన గోడ, వరాతి.

కణాదిబొంగు వి. బొంగువెదురు.

కణి వి. బండి, గాడి.

కణీం రూ.చూ. కనిం. వి. కాడి మానులోని రంధ్రం.

కణిక[1] వి. పలకపుల్ల, బలపం, పొరవైన ముక్క.

క. కణికి, కణుకు. కంకెలులేని తొన్నదంటు. కడ్డికె. కొమ్మ లేక కాడ, తు. కణుకు. నిప్ప, క్రిలు.

పో.చూ. నం. కణినిక-. గట్టిది.

కణికరాయి వి. నలుపు, తెలుపు రంగులతో కలసిఉండే గట్టి పాలరాయి.

కణిక[2] వి. 1. సీతిబొట్టు ; 2. గోధుమ మొ॥ వాటి రవ్వ ; 3. కొంచెం ; 4. అత్యంత సూక్ష్మ వస్తువు, నెరను ; 5. నడిమి వేలు.

నం. కణక-. చిన్నకణం.

<నం. కణక-.

కణిక[3] వి. నెల్లిచెట్టు.

కణిచి రూ. కణిచి. వి. బండి, శకటం.

కణిజము వి. ధాన్యం కొట్టు, గాదె.

కణితము రూ.చూ. కడితము. వి. గుడ్డమీద జిగురుతో కలిపిన మసిపూని నల్లపరటి ఆట్టలుగా చేసి వాటితో తయారుచేసిన లెక్కలపుస్తకం.

కణితి[1] రూ.చూ. కణఁతి. వి. కడితి, గోకర్ణమృగం.

కణితి[2] రూ.చూ. కంతి. వి. ఒక విదమైన చేప.

కణితిచేప వి. ఒక రకమైన చేప, నూదిగా ఉన్న తల, పెద్ద కళ్ళుగల చేప.

కణిఁతి రూ.చూ. కంతి. వి. గ్రంథి. ఆం.భా. 2.74.

కణిశము రూ.చూ. కసినము. వి. నరైన పెల. క్రి.విణ. నుమూడుగా.

కణిశరాయి వి. క్వార్ట్ జాతికిచెందిన మిశ్రశిల (Metamorphic rock).

కణిసించు స.క్రి. ఉజ్జాయించు.

కణిసి పో.చూ. కణిక[1]. వి. కణిక, ముక్క.

కణిసించు స.క్రి. గమనించు, గుర్తించు.

కణిసెము వి. ఎన్ను.

కణీచి రూ.చూ. కణిచి. వి. బండి, శకటం.

కణుగూ-పెణుగూ క్రి.విణ. స్పష్టంగా.

కణుజ రూ.చూ. కణుజు[2]. వి. వగడాలు తూచే తూకం.

కణుజు[1] రూ. కడుజు[1]. వి. శ్యేనభేదం. పి.శకు. 1.110.

కణుజు[2] రూ. కడుజు[2], కణుజ. వి. వగడాలు తూచే మాన విశేషం. ఆం.భా. 2.277.

క. కణుజు. వగడాలు తూచే మానం ; త. కటించు. మూడున్నర రూపాయల విలువైన నాణెం ; మ. కఱించు. ఔన్సులో పదహారో భాగం, రెండు చిన్న పెండినాణాం

బరువు.

పో.చూ. నం. కఱుజు-. ఒకరకం తూకం.

కఱుజు[3] వి. కుక్కలకు పట్టేపురుగు.

కఱుజువాలిక వి. గలగిచెట్టు, పలచని ఆకులు కలిగిన ఒక చెట్టు (Litsea sebifera).

కఱుదురు వి. వృక్షవిశేషం. ఒకానొక చెట్టు. హంస. 4.2.

కఱుదురీగ చూ. కఱుదురు.

కఱుదురు రూ.చూ. కడుదురు. వి. కందిరీగ. భాగ. 10.99.

కఱుదురీగ వి. కందిరీగ. ఆం.భా. 2.95.

<కఱుదురు + ఈగ.

కఱువు రూ. కనువు, గఱువు, గనువు. వి. చెరుకు, చెరుకు మొ। వాటికి ఉండే కఱువు గ్రంథి, వర్వం.

కఱువులచెరుకు వి. ఇక్షువిశేషం, పంచదార, బెల్లం మొ। వాటి తయారీకి ఉపయోగించబడి పొడవుగా గడవలె ఉండే చెరకు (Saccharum officinarum).

కఱుము రూ.చూ. కనుము[3]. వి. ఒక రవిశకు సరిపడే నేత గుర్త.

కఱెము రూ.చూ. కన్నము. వి. 1. బండికాడికి చెందువక్కలా ఉండే రంధ్రంలో దిగవేసే కొయ్య చీలలలో గాడివల్ల, కణం; 2. చెరుకు గానుగలో వేసిన చెరుకును నలిపే గుండ్రని ఇరుసు.

కఱెయించు ఆ.క్రి. కదలక కూర్చుండు.

కఱేరు వి. బలవంతంగా ఆపడం.

కఱ్ఱిగాడ్లు వి.బ.వ. కంచర్లు. E.I. 30.14. క్రీ.శ. 699.700.

కంట[1] చూ. కను. వి. 1. పొందడం, భాగ్యాన్ని పొందడం. భార.ఆది. 4.62; 2. చూడటం. ఆం.భా. 1.58.

కంటబడు అ.క్రి. కనపడు. భాగ. 9, పు. 153.

కంట[2] వి. 1. నాట్యబంధం. ఆం.భా. 1.130; 2. నాట్య భేదం.

కంటం చూ. కంట్లం. వి. పాత్రల అంచుకు కిందవుండే మెర భాగం.

కంటకవుకోల చూ. కంటకము.

కంటకము వి. 1. విరుద్ధం, విపరీతం. భార.ఆరణ్య. 6.32; 2. ద్వేషం, విరోధం. నవనాథ. 4.266 పు. 22 పం; 3. పదుపవాక్యం, విరుద్ధవచనం. మను. 3.84.

క. కంటుక, కంటు, కంటియ. ముల్లు, నూదిమొన లేదా నూది, పులకరించినపుడు రోమాంచలు నిక్కబొడుచు రోరం. వినుగు లేదా బాధ కలిగించే వ్యక్తి, ఆటంకం, ప్రతిబంధకం, పాపం, అపాయం, గండం, ఉపద్రవం: తు. కంటుక. అపాయం, ఉపద్రవం; త. కంటుకై. క్రూరత్వం, కఠినత్వం; మ. కంటుకై. ముల్లు, అపాయకరమైన, అశుభమైన సమయం.

సం. కణ్టక-. శత్రువు, ఆటంకం, నూదితో పొడిచినట్లు కలిగేనొప్పి.

<సం. కణ్టక-. (అర్థవివరి.)

కంటకవుకోల రూ. కంటవుకోల. వి. 1. అల్లుకట్టేటప్పుడు వడుగులో చివర దూర్చిన చువ్వ; 2. అచ్చు కట్టేటప్పుడు అచ్చుపోగుల్లో అనిచెంబడి పోగులు చెదరకుండా పెట్టిన సన్నటి ఇనపచువ్వ. కంటగించు అ.క్రి. 1. నొచ్చుకొను. నిర్వ.రా. 9.79; 2. అనహ్యవడు, రోతపడు; భాగ. 7.194; 3. కోపించు, అనహ్యవడు. భక. 2.456. కంట గింపు వి. రోతపడటం, అనహ్యపడటం. చంద్రాంగ. 5.152. కంటగిలు రూ. కంటగిల్లు. అ.క్రి. నొచ్చు. పాండు. 5.8. కంటగిల్లు రూ.చూ. కంటగిలు. అ.క్రి. 1. నొచ్చు; 2. ద్వేషించువు; 3. కోపపడు.

కంటకి వి. వస్త్రాదులకు వేసేరంగుల్లో ఒకానొక రంగు. కవిక. 3.195.

త. కంటుంకి, కంటుక. స్త్రీలు కట్టుకొనే ఒకరకమైన గళ్ళ బట్ట.

కంటకివన్నెలు వి. బ.వ. కంటకి రంగువేసిన వస్త్రం. సిం. ద్వా. 3.206.

కంటగించు చూ. కంటకము.

కంటగింపు చూ. కంటకము.

కంటగిలు చూ. కంటకము.

కంటగిల్లు చూ. కంటకము.

కంటరము వి. చెరువు, ఆటంకం, విఘ్నం.

కంటవుకోల రూ.చూ. కంటకవుకోల. వి. 1. అల్లుకట్టేటప్పుడు వడుగులో చివరదూర్చిన చువ్వ; 2. అచ్చుకట్టేటప్పుడు అచ్చుపోగుల్లో అనిచెంబడి పోగులు చెదరకుండా పెట్టిన సన్నటి ఇనపచువ్వ.

కంటమేరవంచు న. క్రి. మట్టిపాత్రకు కుత్తిక ఏర్పడేటట్లు వేళ్ళతో పట్టు.

కంటంవట్టు న.క్రి. పాత్రకు అంచుఏర్పరచడానికి ముందు వేళ్ళతోను, బద్దలతోను కుత్తిక ఏర్పడేట్లువట్టు. వి. పాత్ర లకు అంచు ఏర్పరటానికి పట్టేవట్టు.

కంటలము రూ.చూ. కంట్లము; వి. 1. చిల్లరనరుకులుంచి ఎద్దు మొ। వాటిమీదవేసే నంచుల జత. హరి.హూ. 6.21; 2. దూదిమూట; 3. తొమ్మిది మణుగుల బరువు.

కంటనము చూ. కంటు[1]. వి. విరోధోక్తి, విప్రలాపం. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1694;

పో. చూ క. కంటిను. తిన్నగాచేయు, దు।ఖంకలగ చేయు; త. కంటునమ్. ఖండించటం, సాధించటం.

కంటవరము రూ.చూ. కంటవరి. వి. మెడలో ధరించే ఒకరక మైన నగ. చంపూ. రా. 3.23.

కంటవరి రూ. కంటసరము. వి. మెడలోధరించే ఒకనగ. పారి. 4.16.

సం. కంఠసర-; ప్రా. కంఠసర-;

త. కంటుసరమ్. గొలుసు.

<ప్రా కంఠసర-.

కంటవరులు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం.

కంటాజి రూ.చూ. కంతాజి. వి. కాగితాలు మొ। కుట్టుకో డానికి అనువుగా కర్రవిడి, గెడ్డంవున్న ఇనపఊచ.

కంటాము వి. అరవైనాలుగు వీసెలబరువు.

కంటాలము[1] రూ.చూ. కంట్లము. వి. 1. చిల్లరనరకులుంచి ఎద్దు మొ। వానిపై వేసే నంచులజత; 2. దూదిమూట; 3. తొమ్మిది మణుగుల బరువు; 4. ఇరవైమణుగుల బరువు.

కంటాలము[2] యూ.చూ. కంఠాజి. వి. కంటాజి.

కంటాళము యూ.చూ. కంట్లము. వి. నంచులజత.

కంటి యూ. కజిరి[2]. వి. ఒకరకం చేప.

కంటికలక చూ. కను[1].

కంటికిఱెప్పలీల చూ. కను[1].

కంటికొక్కు చూ. కను[1].

కంటిచేవ చూ. కను[1].

కంటింజెన్సీ వి. జరగదగినది, అనిశ్చయం, దైవమటన.

ఇం. *Contingency*. అనిశ్చితం.

ఇం. < Contingency.

కంటినొప్పి చూ. కను[1].

కంటిపావ చూ. కను[1].

కంటిపులి చూ. కను[1].

కంటిపువ్వు చూ. కను[1].

కంటిపుసి చూ. కను[1].

కంటిపొర చూ. కను[1].

కంటియ యూ.చూ, కంటె[1]. వి. చక్రాకారమైన కంఠాభరణం.

కంటిలోనివెరమ చూ. కను[1].

కంటివాలు చూ. కను[1].

కంటివింటివలీరు చూ. కను[2].

కంటివిరికి చూ. కను[1].

కంటివిప్పరి చూ. కను[1].

కంటివిప్పి చూ. కను[1].

కంటీలు యూ.చూ. గంటీలు, వి. బ.వ. చెవులకు పెట్టుకొనే పోగులు, నిరంకు. 2.116.

త. కంటి. కంఠాభరణం.

కంటు[1] వి. 1. శత్రువు, పగవాడు. రం.రా. ఆరణ్య. 192, 3 పం ; 2. పగ, ద్వేషం, వైరం. రామా. 7 204.

నం. ఖండన. ఖండించడం.

త. కంటునమ. ఖండించడం, సాధించడం.

కంటుపెట్టు న.క్రి. అనహ్యించు. కంటువరు న.క్రి. పగవట్టు, మచ్చరించు, విరోధించు.

కంటు[2] వి. 1. రాతిస్తంభాలమీద అర్ధచంద్రాకారంగా చెక్కిన గుంట ; 2. రంధ్రం; 3. దూలాలఎదురుమోపు ; 4. ఏతవ మాను ఆతుకు.

కంటె[1] యూ. కంటియ. వి. 1. చక్రాకారంలో ఉన్న కంఠాభరణం, కొరవిగానం మహాబూబ్‌నగర్‌జిల్లా క్రీ.శ. 892-922. ఆము. 6.6 ; 2. మంగళసూత్రం, కువ.చ. 4.49 ; 3. కందెనవేసేబోటు.

నం. కంఠికా. ఒకేతీగతో చేసినకంఠాభరణం, కంఠాభరణం ; ప్రా. కంఠిఅ. కంఠభూషణం, అ.మా. కంఠియా, కంఠక, కంఠికా. కంఠాభరణం ; హిం. కంఠీ. కంఠాభరణం.

క. కంఠి, కంఠిగె, కంఠె ; తు. కంటి ; ద్రా. కండే.

< ప్రా. కంఠిఅ.

-కంటె[2] (వ్). ప్రత్య. ద్రు. పంచమీవిభక్తిప్రత్యయం. భార. ఆది. 1.124.

త. కంటూల్. తప్ప.

< - కు + అంటె.

కంటెగోర వి. 1. మిద్దెపైఅంచులదగ్గర, బట్టీమనలపక్క కట్టే పల్చని మట్టిగోడ ; 2. మెట్లపక్కన కట్టేపల్చని పొట్టిగోడ.

కంటెదూలము వి. దావిమీదిఅడ్డపట్టె, అడ్డుగమ్మకంటెదారు.

కంటెపునజ్జ వి. పొడుగుకంకులువేసేనజ్జపైరు, కండనజ్జ.

కంటెదారు వి. కంటెదూలం.

కంటెబొట్టు చూ. కంఠె[1]. వి. 1. కాళిబొట్టు, వుస్తె ; 2. కంఠాభరణం, మెడలో వేసుకొనే ఒకరకమైన నగ.

కంఠెబొట్టువేయ న.క్రి. కంటెబొట్టుకట్టు. వుస్తెకట్టు, పెళ్ళారు.

కంటెమ్రానె వి. కంటెదూలం.

కంటైనర్లు వి. బ. వ. ప్రత్యేకవస్తువులను ఉంచడానికి ఉద్దేశించిన పాత్ర, పెట్టె.

ఇం. *Container*. పాత్ర.

< ఇం. Container + - లు.

కంటోన్‌మెంట్ వి. సైన్యం ఉండేదోటు.

ఇం. *Contonment*. సైనికులశిబిరం.

< ఇం. Contonment.

కంట్రాక్టరు వి. ఒప్పందం చేసుకొన్నవాడు, గుత్తకాడు.

ఇం. *Contractor*. ఒప్పందం చేసుకొన్నవాడు.

< ఇం. Contractor.

కంట్రాక్టు వి. ఒడంబడిక.

ఇం. *Contract*. ఒడంబడిక.

< ఇం. Contract.

కంట్రాక్టుబొగ్గు వి. నేలబొగ్గు.

< ఇం. Contract + బొగ్గు.

కంట్రోలు వి. 1. ఇష్టానుసారంగా కాకుండా అధికార్లు నిర్ణయించిన వెలకు నరుకులు అమ్మేటట్లు చేయడం ; 2. స్వాధీనం, వళం ; 3. అవ, అదువు, హద్దు, ఖాయిదా.

ఇం. *Control*. అధికారం, స్వాధీనం, అదువు, వళం ఏలు, అజమాయిషీ, కట్టుదాటులో ఉంచు.

< ఇం. Control.

కంట్రోలుధర వి. అదువులో ఉంచిన ధర. < ఇం. Control + ధర.

కంట్లం వి. పాత్రల అంచుకింద ఉండే మెరభాగం.

కంట్లవుఎద్దు చూ. కంట్లము.

కంట్లవుమోవె వి. గానుగలోనుండి అప్పుడే తీసిన నూనె.

కంట్లము యూ. కంటలము, కటాలము[1], కంటాళము, కంట్లాము. వి. 1. చిల్లరనరకులుంచి ఎద్దు మొ॥ వానిమీద వేసిన బుట్టలు మొ॥ వాటి జత. చెన్నబసవ. 3.33 ; 2. తొమ్మిది మణుగుల బరువు.

మహా. కంటాలి. మధ్యలో మూతిఉన్నంచి ; క. కంటులె, కంటూళి, కంటూళె, కంట్లె. అంతువుమీద వేసిన వంచులజత ; త. కంటూళ. ప్రయాణంనంచి.

కంట్లవుఎద్దు వి. కాడికట్టిన ఎద్దు. కంట్లముకట్టు న.క్రి. మూతికి ఉగ్గంలాగ కట్టు. కంట్లమువరు అ.క్రి. ఉరివరు, బాధకల్గు.

కంట్లాము యూ.చూ. కంట్లము. వి. 1. అంతువులమీద వేసే

నంచుల జత; 2. దూదిమూట; 3. కొమ్మిది మణుగుల బరువు.

కంట్లెపీట వి. ఇనప (చేయిపట్టా) రేకులు అల్లిన చిన్న నాలుగు కోళ్ల పీట.

కంఠవేరి వి. మెడలో ధరించే ఒక రకమైన నగ.శృం.నై. 6.44.

నం. కణ్ఠనర-. మెడలో ధరించే నగ.

<నం. కణ్ఠనర-.

కంఠాజి యూ. కంటాజి, కంటాలము². వి. కంటాజి.

కంఠీరాయవరహా వి. ఒక నాణెం. 2/92 లేదా 2/81 రూపాయలకు సమానం.

క. కంఠీరవరాయనవరహ. వది బంగారు నాణాలు (ఒక బంగారం నాణెం వెల 4⅔ అణాలు); కంఠీరవరాయనహన. ఒక బంగారం నాణెం; కంఠీరవరాయన హొన్ను. కంఠీరవరాయన వరహాలో నగం.

కండ[1] వి. 1. మాంసం, మాంసం ముక్క, ముతుకూరు కడప జిల్లా క్రీ.శ. 800, భార.బీష్మ. 8.284; 2. గుంజు. మను. 4.60.

క. కండి. మాంసం, కండ; కండపిడు. కండరాలను పెంచడం, బలాన్ని చేకూర్చుకోవడం; కొర. కాండ. మాంసం కండ; త. కంటుం. ముక్క; మ. కండ. తామరలాంటి దుంపచేళ్ళు, అరటి కొమ్మలు, రెమ్మలు పెరిగే కాండం; కొంద. కంట్‌పాట్. జంతువు యొక్క కొడవెనక భాగంలోని కండ; కంట్ కల్. కాలిపిక్క.

కండకమ్మలు వి.బ.వ. దుర్మాంసం పెరిగిన కంట్లు. కండకాయ వి. వంకాయ మొ. కండకాయలు, మృదుఫలాలు. కండకావరము వి. కొవ్వు, గర్వం. వేమన. 3.147. కండక్రొవ్వు వి. గర్వం. కైమిసీ. భా. 1.45. కండగరువము వి. గర్వం, మను. 4.34. కండచీమ వి. నల్లని పెద్ద చీమ. కండచుక్క వి. కడుపులో కుడివక్క నల్లగా ఉండే మాంస విశేషం, కాలఖండం. ఆం.భా. 2.133. కండవట్టు యూ. కండపెట్టు. ఆ.క్రి. బలియు. యూ. కండపెట్టు యూ.చూ. కండపట్టు. ఆ.క్రి. కండపట్టు. కండపొడుగు వి. పాలులేని పొడుగు. కండవేముక్క వి. నల్లగుండె.

కండ[2] యూ. కండము. వి. 1. ఖండం, తునక. భార.ద్రోణ. 3.158; 2. కలకండం; పటికబెల్లం, కండచక్కెర. కైమిసీ భా. 8.204.

నం. ఖండ-. పటికబెల్లం, ఒకరకం పంచదార; ప్రా. ఖండ. ముక్క, భాగం, చీపీ, పంచదార; మహా. ఖండ. కండచక్కెర; ఖండా. ముక్క, తునియ, భాగం; అ.మా. ఖండ. పంచదార, ముక్క, భాగం; పా. ఖండ. విరిగిన ముక్క, చిన్నభాగం; నే. ఖండ. భాగం, ముక్క, మూక, జిల్లా; హిం. ఖండ్. భాగం, ముక్క, విభాగం.

క. కండ, కండా, కండసక్కెర. ఖండచక్కర; త. కంటుం. ముక్క, బెల్లం, ఒక రకమైన చక్కెర; మ. కండం. ముక్క, భాగం, గుర్తముక్క, వస్త్రఖండం, భూభాగం; మాల్తో. కండ. ముక్క, భాగం.

<ప్రా. ఖండ-.

కండచక్కెర వి. పటికబెల్లం. కృ.శకు. 8.48. కండచక్కెర దిండి వి. చిలక. ఆం.భా. 1.45. కండతుండములు వి.బ.వ. ముక్కముక్కలు. జైమినీ. భా. 8.94. కండదూలం యూ.చూ. గండదూలం. వి. దూలానికి సమాంతరంగా గుజ్జుల మాదవేసే చిన్న దూలం.

కండ[3] వి. 1. రాతిగదిలోని ఇరవైరెండోపొర; 2. ఇనక ఉన్న పొర.

కండక్టరు వి. నడిపించేవాడు, దారి చూపేవాడు.

ఇం. *Conductor*. నిర్వాహకుడు.

<ఇం. Conductor.

కండవురాయి యూ.చూ. ఖండవురాయి. వి. నాలుగైదు సెంబర్లు గల పొలాలకు కలిపి హద్దుగా ప్రభుత్వంవారు పాతిన రాయి.

కండమట్టి వి. కుండలు చేయడానికి ప్రశస్తమైన బిగురుమట్టి.

కండము యూ.చూ. కండ[2]. వి. కలకండం, శర్కరాభేదం.

కండవడము యూ. గండవడము. వి. యవనిక, తెర. కు.నం. 4.415.

నం. కండవటు-. పైగుడారం, గుడారం చుట్టూ ఉండే తెర; ప్రా. కండవడ, కండవడ. యవనిక.

క. కండవటు, కండవడ. యవనిక, తెర, గుడారం చుట్టూ ఉండే తెర, పై గుడారం.

<ప్రా. కండవర-.

కండవాక్రర వి. అడ్డంగా దూలాలమీద వేసే కర్ర.

కండవారాయి యూ.చూ. ఖండవురాయి. వి. పొలాలకు ప్రభుత్వం వారు పాతిన రాయి.

కండవజ్జ యూ.చూ. కండెనజ్జ. వి. పొడుగు కంకులు చేసే నజ్జ పైరు.

కండి[1] వి. రాతితో కట్టిన ఆర్చీకి మధ్యభాగంలో బలంకోసం బిగించిన పెద్ద రాయి.

కండి[2] వి. గోడలు కట్టేటప్పుడు వాడే రాతిముక్క.

నం. ఖండ-.

కండిక యూ.చూ. గండిక. వి. ఖండ్రిక. భూభాగం.

నం. ఖండికా. ముక్క.

<నం. ఖండికా.

కండిగల వి. వంటచెరకుగా ఉపయోగపడే ఒక చిన్న చెట్టు. (Kandelia rheedii)

కండియ యూ. కండె, గండె[3]. వి. 1. ఊచకి చుట్టిన నూలి చుట్ట. పార్వ. 3.44; 2. వేసిన నూలిచుట్ట; 3. జొన్న మొ॥ వాటికంకి; 4. కండెం.

క. కండికె, కండు. చిన్నవుల్లకు చుట్టి మగ్గానికి పెట్టే దారం బంతి; త. కంటు. దారవుండ, దారంబంతి; తొ. కొడ్. వేముదారం.

నం. ఖండికా. ముక్క, భాగం; ప్రా. ఖండియా. చిన్న భాగం, ముక్క; పా. ఖండికా. విరిగినముక్క, కర్ర.

<ప్రా. ఖండియా.

కండిల్వప్ప యూ.చూ. కండెలుచిప్ప. వి. సాలెవాడు కండెలు వేమకానే మట్టిచిప్ప.

కండిగచేవ వి. ఒకరకం చేవ.

కండు వి. **1.** కండువ ; **2.** తోట ; **3.** ఖర్జువ ; **4.** అలజడి ; **5.** ఇడుమ ; **6.** కస్తి.

కండుకము వి. కండుకం. క్రీడా. 82, వాల్మీ. 3.182.

నం. *కందుక-*. కర్రబంతి, ఆడుకునే బెండు ; మహా. *కందుఅ, కందుగ*. బంతి ; మరా. *కందుక్*. ఆడుకునే బంతి.

<నం. కందుక-.

కండుబయిచేవ వి. సిరా ఆరటానికి చల్లే ఒక రకమైన ఇనకను తయారుచేయడానికి ఎముక ఉపయోగపడే ఒక శాఖ చేవ.

కండుబయివయిక వి. ఒకరకం చేపఎముక.

కండువ రూ.చూ. కండువా. వి. **1.** ఉత్తరీయం. పైన వేసుకునే బట్ట ; **2.** అర్ధదూలం.

కండువా రూ. కండువ, ఖండువా. వి. **1.** ఉత్తరీయం, పైన వేసుకునే బట్ట. జహళా. 4.174 ; **2.** అర్ధదూలం.

నం. *ఖండ-*. ముక్క, భాగం ; దే. *ఖండుఅ*. మహా. *కండ*. గుడ్డతో కప్పబడ్డ పట్టుదారం, మెరలోగాని మడి కట్టుకుగాని వేసుకొనే గుండ్రని పెండిగ ; పర్షీ. *గండె*. బట్ట.

కొలా. *ఖండవ*. వస్త్రం. *కండవా*. పంచె, బట్ట ; నా. *ఖండ, ఖండవ*. బట్ట ; ఒల్లా. *గరండ*. బట్ట.

కండువాదూలము వి. అర్ధదూలం.

కండె రూ.చూ. కండియ, వి. **1.** సామువల్ల గట్టిపడి కండె లాగ పుష్టిగాఉన్న భుజాదుల మాంస ఖండం, కండెం. పరమ. వి. 3.48 ; **2.** ఊచకు చుట్టిన నూలుచుట్ట. భక. 2.423 ; **3.** వేసిన నూలిచుట్ట ; **4.** కొన్న మొదలగువాని కండె ; **5.** బంగారు జరీ.

కండెఆట వి. నేత నేసేటప్పుడు అమర్చిన నాడె కుదిరి ఎగమలకు వస్తూపోతూ ఉండటం. **కండెకోక** వి. మేలైన నూలుచీర, పట్టుచీర. పార్శ్వ. 6.113. **కండెగొల** వి. నాల్గు హస్తాల కొలబద్ద. <కండె+కొల(త). **కండెచుట్టు** వ.క్రి. వుల్లకు దారం చుట్టు. **కండెచెక్కు** వ.క్రి. నాడెములుకు వేకదారం కండెగుచ్చు. **కండెచేవ** వి. ఒకరకం చేవ. **కండె తెగులు** వి. కొన్ని జాతుల తృణధాన్యాల ఎన్నులకు పట్టే ఒకరకం తెగులు. **కండెవాటు** వ.క్రి. నాడె ములుకు వేకదారం కండెగుచ్చు. **కండెమాలు** వి. నేతలో అడ్డానికి వాడే నూలు. **కండెబద్ద** వి. **1.** చూరుమట్టం వరిచూసి బాగుచేయడానికి వాడే సన్నటి బద్ద ; **2.** పొడుగ్గా సన్నగా ఉండే కొయ్యతాపి. **కండెబొండు** వి. వేకకు వాడే నూలుచిలవ. **కండెబోటు** వి. **1.** రాట్నమీద కొన్నదంతు ముక్కకు చుట్టిన చిన్న నూలుకండె ; **2.** నిండు కండెలో కొంతదారం ఉపయోగించుకోగా మిగిలిన కండె. **కండెమొల్లు** నాడెలో వేకదారం కండెగుచ్చే ఇనపవల్ల. **కండెలగుండ** వి. నూలు కండెలు వేసుకునే ఒక రకం మట్టిపాత్ర. **కండెలదిబ్బ** వి. నూలుదబ్బా తిరగటానికి వీలుగా వంపుతిరిగిన ఇనపచువ్వ దిగగొట్టిన కొయ్యమొద్దు. **కండెలవడిగం** వి. వేకదారం కండెలు వేసుకునే మట్టిచివ్వ. **కండెలరాటి** వి. కండెలు చుట్టే టప్పుడు చిలవ తగిలించే రాటి. **కండెలరాట్నం** వి. వేకకు ఉపయోగించే కండెలు చుట్టేరాట్నం. **కండెలుచివ్వ** రూ. కండిల్సివ్వ. వి. వేకదారం కండెలు వేసుకోసే మట్టిచివ్వ. **కండెవాము** వి. కండెకు కండె పూర్తిగా నేసిన జంపఖానా. **కండెవీరు** వి. వేకకు వాడే నూలుచుట్ట.

కండెం రూ. గండెం. వి. ఎత్తునుగాని లోతునుగాని చెప్పే పరిమాణం, రెండుగజాల కొలత.

కండెతుండములు రూ.చూ. కండతుండములు. వి బ.వ. ముక్కు ముక్కలు. రాజవి. 8.64.

కండెన్సరు వి. ఘనీభవింపజేసే యంత్రం.

ఇం. *Condenser*. ఘనీభవింపజేసేది.

<ఇం. Condenser.

కండెవురాయి రూ.చూ. ఖండవురాయి, వి. పొలాలకు ప్రభుత్వంవారు పాతిన శిలావిశేషం.

కండెము వి. వ్యాయామంతో గట్టిపడి, కండెలా పుష్టిగా ఉన్న భుజాల్లోని మాంసం ముక్క. విజయ. 1.109.

కండెరాయచ్చు వి. తారనరాయి చేసే అచ్చు.

కండెరాయి వి. నల్లని ఇనపఖనిజంతో కలిపిన క్వార్ట్‌రాయి (Magnetic ironove).

కండెలమండిక రూ. కండ్లెమండికి. వి. నేతపనివాడు కండెలు వేసుకోడానికి వాడే వెదల్పు మూతిగల గుండ్రని మట్టి పాత్ర.

కండెవట్టు(-వట్టు) చూ. కండె. అ.క్రి. నొప్పి కలుగు, లాగు.

కండెవులుడు వి. కందచెల్తు, ముళ్ళుండే కాండం గలిగిన ఒక చెట్టు (Mallotus repandus).

కండెవజ్జ రూ. కండనజ్జ. పొడుగు కంశెలువేసే నజ్జపైరు.

కండ్ర[1] వి. ఉలంగవం, పెద్ద నల్లచీమ.

కండ్ర[2] వి. కనరు, కరుకు.

కండ్రావి చూ. కన్నుఅ. వి. చూడటానికి మోరంగా ఉండేది, వ్యసనం, కామంవల్ల, కోపంవల్ల వుట్టిన దోష సంబంధమైనది.

కండ్రిక[1] రూ.చూ. గండ్రిక. వి. **1.** ముక్క, తునియ. అప్ప. 2.369 ; **2.** భూఖండం.

కండ్రిక[2] వి. శివాడు, గ్రామంలోని చిన్న విభాగం.

నం. ఖండికా. ముక్క, విభాగం.

<నం. ఖండికా.

కండ్లకమ్మి చూ. కన్ను[1]. వి. చీరకమ్మిలో అక్కడక్కడ ఎరుపు, నలుపు పోగులు మార్చివేసిన కమ్మి.

కండ్లకడిక చూ. కన్ను[1]. వి. పెదురుబద్దలమధ్య పెద్దపెద్ద కన్నాలుండేలా అల్లిన తరక.

కండ్లరావి వి. పిప్పలీకం, అశ్వనన్నిభం, ఒకరకం రావిచెట్టు.

కండ్లవడు చూ. కన్ను[1]. అ.క్రి. కనిపించు, కళ్ళల్లో పడు.

కండ్లార చూ. కన్ను[1]. క్రి.విణ. స్వయంగా, తనివితీరేటట్లుగా.

కండ్లుకలక చూ. కన్ను[1]. వి. ఒకరకం కళ్ళజబ్బు, కళ్ళు వాచి వునులుకట్టే కంటిజబ్బు.

కండ్లుకుట్టు చూ. కన్ను[1]. వి. కండ్లకలక.

కండ్లుపెత్తికెక్కు చూ. కన్ను[1]. అ.క్రి. పొగరెక్కు, నిక్కు.

కండ్లుమండు చూ. కన్ను[1]. అ.క్రి. అనాయపడు.

కండ్లెమండికి రూ.చూ. కండెలమండిక. వి. పాలీలు కండెలు వేసుకోడానికి వాడే వెదల్పు మూతిగల గుండ్రటి మట్టి

పాత్ర.

కత యూ. కదా. వి. **1.** చరిత్ర, కథ. భార. ఆది. 7.262; **2.** వృత్తాంతం, సమాచారం, నంగతి. భార. ద్రోణ. 4.227; **3.** చేష్ట, చర్య. నృసింహ. 5.86; **4.** లోకోక్తి. సామెత. ఉ.హరి. 4.102.

నం. కథా-. భూషణం, భావ, చరిత్ర, చర్య; ప్రా. అవ. కహా; పా. కథా-; హిం. కథా. వృత్తాంతం, మతానికి సంబంధించిన చర్చ, కథ; కహానీ. కథ.

క. కత, కతె. కథ; తు. కతె; త. కత్తై; మ. కత; కుఇ. కతె, కత్త; కువి. కత.

<నం. కథా.

కతకాచి వి. పెక్కు కథలు తెలిసినది. వేంక. వంచ. 1.554. **కతకారి** వి. కథలు చెప్పటంలో నేర్పరి, నేర్పరి. గడుసరి. అష్టమ. క. 1.34.23. **కతకారితనము** వి. కథాకథనంలోగల నైపుణ్యం. శుక. 2.236. **కతవత్రమిచ్చు** స.క్రి. గట్టిగా చెప్పు. పాండు. 1.168. **కతవత్రము** వి. ప్రమాణ పత్రం. పాండు. 1.63. **కతరాజు** వి. కథలు చెప్పటంలో నేర్పరి. ప్రబో. 3.79. **కతలకాచి** వి. పెక్కు కథలు తెలిసినది, కథానిధి. వేంక. వంచ. 1.554. **కతలకారి** వి. కథలు చెప్పటంలో నేర్పరి. హంస. 5.337. **కతలపుట్ట** వి. కథల కాణాచి. హంస. 2.71. **కతలుగట్టు** స.క్రి. ఉన్నవీ లేనివీ కల్పించు. <కత+-లు+కట్టు. **కతలుచేయు** స.క్రి. వికారపు చేష్టలుచేయు. **కతలువఱు** స.క్రి. వికారపు చేష్టలుచేయు, నటించు.

కతకరం చూ. కతుకు[1].

కతకము వి. ఇందుగచెట్టు. నీళ్లు తేర్చడానికి ఉపయోగపడే గింజలు కాసే చెట్టు (strychnospotatorum) (Logahlaceae Potatorum).

క. కతక; త. కతకం.

కతకమ్మ వి. నర్రలగిచెట్టు, వలచని ఆకులు కలిగిన ఒక చెట్టు (Litsaea Sabibera).

కతవ చూ. కతము. వి. కారణం. భార. ఆది. 8.93. విరా. 3.190.

కతమిచ్చు చూ. కతము.

కతము వి. **1.** కారణం, హేతువు. భార. ఆది. 6.140; పండి. చ. 4.15; **2.** తెలిపే విధం. రామా. 4.169; **3.** గుర్తు.

నం. కృత-, ఫలితం, లక్ష్యం, కృత్యం, పని; ప్రా, కత-; కా. కద, కత; అ.మా. కయ; మా. కద; అవ. కఅ.

క. కత. కారణం, హేతువు.

<ప్రా. కత-.

కతమిచ్చు స.క్రి. సూచించు, గురుతిచ్చు. వసు. 4.9.

కతవ చూ.చూ. కత్తువ[1]. వి. **1.** పంటకాలవ నుంచి పొలానికి తీసిన కాలవ; **2.** వాగుకు కట్టిన ఆనకట్ట, పొలంలో కురిసిన వాన నీళ్ళకు మట్టి కొట్టుకు పోకుండా అక్కడక్కడ పోసిన కట్ట(లు); **3.** కొయ్యలాకు.

కతాయించు పో.చూ. భాషా. స.క్రి. చేర్చు, ఎక్కించు, దాఖలు చేసికొను.

హిం. ఖత్, ఖఫ్. దస్తావేజు, పత్రం; మరా. ఖత; అర. ఖత్. పత్రం.

క. కత్తు, కత్. దస్తావేజు, పత్రం, ఆజ్ఞా పత్రిక ప్రాత.

కతాళి చూ.చూ. కక్తాళి. వి. ఒక రకం కృత్రిమమైన పట్టు.

కతావది చూ.చూ. ఖతావది. వి. ఆవర్తా వస్త్రకం, వద్దు, భాషా.

కతికి చూ.చూ. కత్తిక. వి. కృత్తిక కార్తె.

కతిరాగోదు వి. బాదంచెట్టు జిగురు.

హిం. కతీరా. ఒక రకం చెట్టు బంక; గోండ్. జిగురు. బంక; ఉ. కతీర్ గోండ్. ప్రసిద్ధమైన ఒక రకం బంక, జిగురు; పార. కతీర. బంక, జిగురు.

<ఉ. కతీర్ గోండ్.

కతుకు[1] చూ. కదుకు, గతుకు[1], గదుకు. స.క్రి. **1.** తిను, భుజించు. పార్శ్వ. 5.87; **2.** కుక్కలు మొదలైనవి నాలుకతో కొంచెం కొంచెంగా తాగు. భాస్క.శ. 5.

తు. గద్‌కుని, గదుకుని. గతుకు, వాకు; త. కతుక్కు (కతుక్కి-). మింగు; పో.చూ. కతుళ్. గ్రహించు, పట్టుకొను.

కతకరం వి. **1.** ఆకలి లేకుండా తినడం; **2.** లంచం తీసుకోవడం.

కతుకు[2] వి. గుర్తు, కత్తితో నరికినప్పుడు ఏర్పడిన గాయపు గుర్తు.

త. కతుక్కు. గాయపు మచ్చ, పుండు మచ్చ, మచ్చ.

<త. కతుక్కు.

కతుక్కు చూ. కటుక్కు. వి. కొరికేటప్పుడు వచ్చే ధ్వనికి అనుకరణం. శుక. 1.177.

కతువుకమ్మ వి. నర్రలగిచెట్టు, వలచని ఆకులు కలిగిన ఒక చెట్టు (Litsaea sebiferra).

కతువుకుండ వి. చావు కర్మలో వాడే కుండ.

నం. క్రతు-; కుండ – పాత్ర విశేషం.

<నం. క్రతు-+నం. కుండ-.

కతోలికు యూ.చూ. కాతోలికు. వి. పోపు అనుయాయులైన క్రైస్తవుల కాలం.

కత్తరము యూ.చూ. కత్తళము. వి. **1.** ఆయుధ విశేషం. కు.సం. 12.3; **2.** కవచం.

కత్తరి విణ. **1.** వర్ణ సాంకర్యంకల, సంకరం. విజ్ఞా. ఆచా. 112; **2.** అనేక వర్ణాలుకల శబలం; వి. **1.** భేదం తెలియని కూడిక; **2.** ఎరచిల్ల పురుగు.

నం. కర్బ-. నేసేవారు; కర్బనం. నేత.

<నం. కర్బ-.

కత్తరిఅవు వి. చాల రంగుల మచ్చలున్న ఆవు. **కత్తరికలియు** యూ. కత్తరిగలియు. అ.క్రి. సంకరమగు. **కత్తరిగలియు** (-కలియు) యూ.చూ. కత్తరికలియు. అ.క్రి. మిశ్రమగు, కలిసిపోవు, సంకరమగు. జైమినీ. భా. 8.213. **కత్తరిగుఱ్ఱము** వి. చాల రంగుల మచ్చలున్న గుర్రం. **కత్తరించు**[1] స.క్రి. చలింపజేయు, ఆడించు, కొలగించు.

వండి. చ. 5.871. కత్తరిల్లు అ.క్రి. చలించు, అల్లల్లాడు, కదలు. శృం.నై. 7.46.

కత్తరించు వి.చూ. కత్తిరించు. న.క్రి. ఖండించు, ముక్కలు చేయు. ఉ. హరి. 1.148.

కత్తలము వి.చూ. కత్తళము. వి. కవచం. అచ్చ. రా. 3.7.

కత్తలావ వి.చూ. కత్తలాని. వి. 1. అశ్వాది వాహనం. ఆం.భా. 2.196. కవచం తొడిగిన అశ్వం; 2. ఖడ్గాన దేశవు గుర్రం, తెల్లని గొరిజ, తోక, వెంట్రుకలున్న నల్ల గుర్రం.

కత్తలావము వి.చూ. కత్తలాని. వి. 1. అశ్వాది వాహనం. కువల. 1.7; 2. ఖడ్గాన దేశవు గుర్రం.

కత్తలావి వి. కత్తలాన, కత్తలానము, కత్తలాను, కత్తలా. కత్తలాని, కత్తళి, ఖత్తులాణము. వి. 1. ఖడ్గాన్ దేశవు గుర్రం. శృం.నై. 6.96; 2. అశ్వాది వాహనం; 3. కవచం తొడిగిన అశ్వం.

ఉ.పార. ఖత్లాన్. బదఖ్‌షాన్ దేశంలోని ఖత్లాన్ మండలం.

<ఉ. ఖత్లాన్.

కత్తలాము వి.చూ. కత్తలాని. వి. ఖడ్గాన దేశవు గుర్రం. చంద్రదా. 3.67.

కత్తళ(ఱు) చూ. కత్తలాని. వి. వర్మితాశ్వం, అశ్వాది వాహనం.

కత్తళము వి. కత్తరము, కత్తలము, కందళము. వి. 1. ఆయుధ విశేషం. కు. నం. 2.70; 2. కవచం. భార. శల్య. 2.39.

త. కత్తణమ్. కవచం, తొడుగు.

కత్తళా వి.చూ. కత్తలాని. వి. అశ్వాది వాహనం, ఖడ్గాన దేశవు గుర్రం. రాజనీ. 5.88, గంధ. 6.

కత్తళావి వి.చూ. కత్తలాని. వి. గుర్రం. వరాహ. 3.40.

కత్తళి వి.చూ. కత్తలాని. వి. గుర్రం.

కత్తళీ(ఱు) చూ. కత్తళము. వి. వర్మితుడు, కవచం తొడిగిన వారు. కవివంశ. 3, పు. 81.

కత్తళ్(ఱు) చూ. కత్తలాని. వి. ఖడ్గాన దేశవు గుర్రం.

కత్తవ[1] వి.చూ. కత్తువ[1]. వి. 1. మడికి చుట్టూ ఏర్పరచిన చిన్న గట్టు; 2. కొండల వరసకు అడ్డంగా తిరిగి ఉన్న కొండ చోటు; 3. ఏటి నీరు వక్కకు మళ్ళించటానికి అడ్డంగా వేసిన ఆనకట్ట; 4. చేను చుట్టూ కట్టిన గోడ, కరగోడ; 5. వీటిని పాదుదల కాలువలకు, భూవిస్తీర్ణాన్ని బట్టి, వంచిపెట్టే తూముల కలయిక, చిన్న యాగర.

కత్తవ[2] వి. 1. బాణంవంటి వస్తువు; 2. మట్టిని పెళ్ళగించే సాధనం, దోకుడు పారవంటి సాధనం.

కత్తవము వి. చిన్న మురికి కాలవ.

కత్తవా వి.చూ. కత్తవ[2]. వి. బొరిగ కంటె పెద్దవనిముట్టు.

కత్తాయి వి.చూ. కత్తాళి. వి. కలబంద.

కత్తాళి వి. కతాళి, కత్తాయి, కర్తాళి. వి. సాగవార మొక్క (Sanscviera zeylanica), కలబంద (Aloe barbtradensis).

క. కత్తాళి, కత్తాళి. కలబంద; త. కత్తాళై; మ. కత్తువాళ.

కత్తాళివార్ వి.చూ. కత్తెఱువార. వి. కలబంద నుంచి తయారైన నార.

కత్తి[1] వి. 1. ఆయుధవిశేషం ఆయుధం (తిప్పలూరు శాసనం. క్రీ.శ. 625-650). ఉ.హరి. 1.140; 2. చాకు, మంగలి కత్తి. ఆం.భా. 2.209; 3. ముప్పై రెండు విన్నాణాల్లో ఒకటి. ఆం.భా. 2.211; 4. కోత పనిముట్టు; 5. చెక్కే ఇనప పనిముట్టు; 6. కత్తివంటి కొయ్య పనిముట్టు; 7. ఒక రోజులో ఒకరు పైరును కోయటానికి నిరవడే భూమి, 40 ఎకరాల 4 కుంటలు; 8. భూమి కొలత, 17 ఎకరాలు.

నం. కర్నికా, కర్త్రికా. వేటకత్తి, చురియా, బాకు; ప్రా. కత్తియా-; హిం. కత్తీ. చిన్న కత్తి; సిం. కాతీ. కత్తి; మరా. కత్తి-;

క. కత్తి. చాకు, బాకు; కొడ. కత్తి; తు. కత్తి; త. కత్తి. బాకు, కోత పనిముట్టు, కొడవలి; కో. కత్త్య-; తె. కటార్‌కొత్త్య. బాకు, చాకు; గోం. కాతి. కోడి కాలికి కట్టే చురియ; వర్తి. కత్. కోయు; ఒల్లా. కత్; బ్రా. కత్తర్. కత్తి.

<ప్రా. కత్తియా.

కత్తికంకర వి. పొరలు పొరలుగా ముక్కలు ముక్కలుగా ఉండే వస్తువైన రాతిముక్క. కత్తికట్టు అ.క్రి. జగడానికి సిద్ధమగు. కత్తికర్ణధార వి. అధికారి, చేతిలో కత్తిని ధరించినవాడు. కత్తికరాడు వి. ఖడ్గి. కత్తికాను వి. వడ్లవాని పనిముట్టు, గీతకత్తె. కత్తికొడవలి వి. ఈత కొడవలి, కంపనరికే కొడవలి. కత్తిగంటము వి. ఒకవైపు కత్తి, రెండోవైపు గంటమూ ఉండి రాయటానికి పనికొచ్చే పనిముట్టు. భక. 2.416. కత్తిగొంటు వి. కత్తివలె తీక్షణమైనది, క్రూరస్వభావంగలది. కు.సం. 8.135. కత్తిచెముడు వి. ముళ్ళు కలిగిన వచ్చని కొమ్మలు కలిగిన ఒక చెట్టు (Euphorbia caducifolia). కత్తిమాకు అ.క్రి. కలహానికి సిద్ధమగు. కత్తివట్టె వి. డాలి కట్టుబడిలో కుక్క (కత్తి) బిగించిన కొయ్యవట్టె. కత్తివిట్టి వి. పక్షి విశేషం, గోయిల. కత్తివిడి వి. కత్తికి అమర్చిన పిడి. కత్తివిరక వి. ఈండ్రవాని కత్తులబుట్ట. కత్తివీటు వి. 1. కూరలు మొదలైనవి తరగటానికి ఉపయోగించే కత్తి అమర్చిన పీట; 2. కూరలు తరగటానికి పీటలో అమర్చిన కత్తి; 3. ఒక ఆట. కత్తివేరిమెకము వి. ఖడ్గమృగం. ఉ.రా. 7.890. కత్తివిల్లి వి. మరమగ్గం చట్రంలో, నిలువ పట్టెలకు సైన బిగించిన అడ్డపట్టె. కత్తివిల్లెము వి. ఈటె. కత్తిమందు[1] వి. 1. కత్తి ఒరకు పూసే వర్ణం; 2. కుతువలకు పూసే మందు; 3. పిడిలో కత్తి బిగించటానికి ఉపయోగించే బిగుడు. కత్తిమందు[2] వి. మూడు వలాల చెముడు చెట్టు, మూడు వలకలచెట్టు, ముళ్ళుకలిగిన ఒకచెట్టు (Euphorbia trigona). కత్తిమందుచెట్టు వి. ముళ్ళు గలిగి, కారంతో కూడిన పాలచెట్టు, కత్తిమందు చేయటానికి ఉపయోగించే చెట్టు. (Euphorbia trigona). కత్తిమీదిపాము వి. చాలా జాగ్రత్తగా చేయవలసిన పని, అపాయ కృత్యం. కువచ. 4.82. కత్తిరేఖ వి. సలపకు రాయికి అంటుకున్న

మట్టిని తీసివేయడానికి వాడే ఇనప రేకు. కత్తివాటు వి. కత్తిగాటు, కత్తిదెబ్బ. కత్తివాతి వి. దూసినకత్తి, విచ్చుకత్తి. ఆం.భా. 2.11. కత్తివాతితూపు వి. అర్ధచంద్ర బాణం. భాస్క.రా. 6.998. కత్తివాతియమ్ము వి. అర్ధచంద్ర బాణం. భార. ఆరణ్య. 6.250. కత్తులబోమ వి. కత్తులను ఆమర్చిన ఒక రకం బోను, జంతువులను పట్టటానికి, చంపటానికి కత్తులను అమర్చిన యంత్రం. చెన్న. ఇనప. 2.209. కత్తులపొవ వి. ఒరపిడి చక్రం, కర్షచక్రం, సాన. కత్తులుగట్టు (-కట్టు) అ.క్రి. వగహను. హర. 2.28. కత్తులు హాయి అ.క్రి. కలహానికి కాలుదువ్వు. కళా. 7.35.

కత్తి[2] రూ.చూ. కత్తిక. వి. కృత్తికకార్తె, వైశాఖ మానంలో వచ్చేది.

కత్తి[3] వి. పదిహేడు ఎకరాల భూమి.

కత్తిక రూ. కతికి, కత్తి[2]. వి. కృత్తికకార్తె, వైశాఖ మానంలో వచ్చే కార్తె.

నం. కృత్తికా. ఆశ్విని మొ. నక్షత్రాల్లో మూడోది.

-కత్తియ సమాసాల్లో మాత్రమే ప్రయుక్తం. రూ. కత్తె. అవ. మతుబర్థంలోనూ, స్వార్థంలోనూ వచ్చే స్త్రీ ప్రత్యయం. ఉదా. అందకత్తియ, చెలికత్తియ మొ॥

హో.చూ. క. ఇతి, ఇత్తి. స్త్రీప్రత్యయం. ఉదా. కొల్లటిగిత్తి, కోమటిగిత్తి;

హో.చూ. నం. కర్త్రీ, కర్త్రా. ప్రతినిధి.

కత్తియము రూ. కత్తెము. వి. 1. దారు, బంతి, వరస. గంధ. 6; 2. అంకెల అడ్డు బంతి.

క. ఖత్తు. వ్రాలు, ఆజ్ఞావత్రిక, దస్తూరి, గొలుసుకట్టు; మరా. ఖత్త. గీత.

కత్తిర రూ.చూ. కత్తెర[1]. వి. 1. పోటీగా పెట్టే కర్ర; 2. మూల కత్తెర ఆకారాన్ని బట్టి, అర్ధవిపరిణామం వస్తుంది.

కత్తిరగర్ర (-కర్ర) వి. పోటీగా పెట్టిన కర్ర. **కత్తిరగావు (-కావు)** వి. కట్టుబాటు. **కత్తిరవట్టు** రూ.చూ. కత్తెరవట్టు. వి. సాగె పైవాట తయారీలో మధ్యలోను చివర్లలోను మురతలు రాకుండా ఉండటానికి రెండు చేతుల బొటన వేళ్ళను చూపుడు వేళ్ళను కత్తిరి మాదిరిగా చేర్చి పట్టే పట్టు.

కత్తిరి రూ.చూ. కత్తెర[1]. వి. 1. ముక్కలుగా చేసే సాధనం; 2. కట్టుబడి సమయంలో దర్వాజాలు మొనవి కదలకుండా నిలపడానికి రెండు కర్రలను పై పైవునకట్టి కింద పంగటించి నిలిపిన తాత్కాలికపు ఏర్పాటు.

కత్తిరికట్టు అ.క్రి. ఆము పడుగులో కింద మూడు గోలేలు, వాటిమీద రెండు, ఆ రెండింటి మీద ఒకటి బోర్లించిపెట్టు. **కత్తిరికాలు** రూ. కత్తిరిగాలు. వి. ఏతపు దోనె కింద ఎత్తుకోనం వేసిన కర్ర. **కత్తిరిగాలు (-కాలు)** రూ.చూ. కత్తిరికాలు. వి. ఆనుగర్రమీద బరువున్న బండిని దించకుండా నిలబెట్టడానికి పోలుకర్ర కింద ఎత్తు పెట్టే కర్రల పరికరం. **కత్తిరిగూడు** వి. త్రిభుజాకారంలో ఉండే గూడు. **కత్తిరిగెడ** వి. ఆనుగర్ర, మీద బరువున్న బండిని దించకుండా నిలబెట్టటానికి పోలుకర్ర కింద ఎత్తు పెట్టే కర్రల పరికరం. **కత్తిరివడవ** వి. కుదురువాటం కింద నడిచేదారి. **కత్తిరివట్టు** రూ.చూ. కత్తెరవట్టు. వి. సాగె పైవాట తయారీలో మధ్యలోను, చివర్లోను మురతలు రాకుండా ఉండడానికి రెండు చేతుల బొటన వేళ్ళను చూపుడు వేళ్ళను కత్తెర మాదిరిగా చేర్చి పట్టే పట్టు. **కత్తిరిపోటురాయి** వి. భూమి ఉపరితలం మీద దొరికే ఒక జాతి కఠిన శిల. **కత్తిరిబంగళా** వి. చెన్నపట్నం, మంగుళూరు పెంకు కప్పు గల ఇల్లు. **కత్తిరిబొంగు** వి. పోటీగా పెట్టిన కర్ర. **కత్తిరివడ్రం** వి. కత్తిరిగోడ మీద బాబాలు, వాటి మీద గుజ్జలు, వాటిమీద పెన్ను, పైన దర్భబద్దగాని పెదురు తడికగాని వేసి పెంకు కప్పడం, కప్పేవని. **కత్తిరివావిలి** వి. ఆకులు కత్తిరించినట్లుండే ఒక వావిలి. **కత్తిరివానం** వి. మూల వాసాల పొడుగున రెండు వైపులా మేకు బందింపు చేసివేసిన వానం. **కత్తిరిరోటు** వి. సాగె పైవాట తయారీలో మధ్యలోను, చివర్లోను మురతలు రాకుండా ఉండడానికి రెండు చేతుల బొటన వేళ్ళను కత్తెర మాదిరిగా చేర్చి పట్టే పట్టు.

కత్తిరింగుకూజా వి. కాబేలు ఆకారంలో ఉండే నీళ్ళకూజా.

< ఇం. Cutting + కూజా.

కత్తిరించు రూ. కత్తరించు[2], కత్రించు. స.క్రి. కత్తెరతో చేదించు, చేదించు, ఖండించు. నిర్వ.రా. 5.17. శృం.నై. 7.93.

క. కత్తరిను. కత్తిరించు, చేదించు.

కత్తిరింపు వి. కట్టుబడిలో క్రమంగా తగ్గించే తగ్గింపు, పెంచే పెంపు.

కత్తిరిలు రూ. కత్తిరిల్లు. అ.క్రి. భిన్నమగు. ఈక. 1.171.

కత్తిరిల్లు రూ.చూ. కత్తిరిలు. అ.క్రి. భిన్నమగు. ఖండితమగు. ఈక. 1.177.

కత్తిరివడ్లు రూ.చూ. కత్తెరవడ్లు. వి. బ.వ. కృత్తిక కార్తెలో నాటిన వరిపైరు వండే ధాన్యం.

కత్తిరోటు చూ. కత్తిరి.

కత్తు[1] వి. 1. కత్తిగీత; 2. శత్రుపక్షం.

హిం. ఉ. ఖత్, ఖత్త్. రేఖ, గీత, వక్రం, దస్కతు, నిశాని, చిహ్నం.

కత్తు[2] వి. 1. తీరు, నక్రమ విధానం; 2. ప్రాయం; 3. తోడు.

కత్తుకలువు అ.క్రి. ఏకీభవించు.

కత్తు[3] రూ.చూ. ఖత్తు. వి. ఉత్తరం, లేఖ. ద.హిం.గా. 10.745, 35. క్రీ.శ. 1530,

కత్తులబోమ చూ. కత్తి[1].

కత్తులపొవ చూ. కత్తి[1].

కత్తులుగట్టు చూ. కత్తి[1].

కత్తువ[1] పో.చూ. కట్టు. రూ. కతవ, కత్తవ[1], కత్వా (బల్ల). వి. 1. ఆనకట్ట, ఏటికి అర్ధంగా కట్టిన అర్ధకట్ట; 2. గనిమ, చేనిగట్టు; 3. ఒక చిన్నగుట్ట.

పో.చూ. క. కట్టుహ. కట్టటం.

కత్తువ[2] వి. మట్టిని పెళ్ళగించడానికి ఉపయోగించే ఒక విధమైన వనిముట్టు.

-కత్తె సమాసాల్లో మాత్రమే ప్రయుక్తం. రూ.చూ. కత్తియ. అవ. 1. మతుబర్థంలోనూ, స్వార్థంలోనూ వచ్చే ఒక

స్త్రీ ప్రత్యయం. ఉదా. అందకత్తె, చెలికత్తె.

కత్తెరవము వి. వడుచుదనం.

కత్తెము చూ.చూ. కత్తియము. వి. అంశెల అర్ధ బంతి.

కత్తెర[1] చూ. కత్తిర. కత్తిరి. వి. **1.** కత్తిరించటానికి ఉపయోగించే సాధన విశేషం. వరమ. వి. 4.184; **2.** కుక్క (మృగాలను కత్తెరలాగ ఖండించటం వలన కుక్కకు పెట్టిన పేరు); **3.** ముప్పై రెండు విన్నాణాలలో ఒకటి; **4.** ముక్కోణం ఆకారంలో కొయ్యతోనో, ఇనప కడ్డీలతోనో నిర్మించిన చట్రం; **5.** అర్ధంగాగాని, నిలువునగాని ఇటికలను ఒకదాని కొకటి పోటీపెట్టి పేర్చిన పేర్పు; **6.** అచ్చు కట్టేటప్పుడు రెండు అచ్చు కర్రల వడి దారాలకు వేసిన లంకె; **7.** తివాసీ నేతకు వాడే ఉన్నిపోగులు కత్తిరించే కత్తెర.

నం. కర్తరి-, కర్తరికా, కర్తరీ. కత్తెర; ప్రా. కత్తరీ; పా. కత్తరి, కత్తరీ; హిం. కతరీ, కతర్నీ. కత్తెర; అవ. కత్తరియ;

క. కత్తరి, కత్రి. కత్తెర; కత్తరిసు. కత్తిరించు; తు. కత్తరి, కత్తెరి; త. కత్తరి, కత్తరికై; మ. కత్తరి; కువి. కధెరి; వర్టి. కెతర్నె; ఒల్లా. కత్. నరకు; మాల్తో. కప్పి. కత్తెర; ద్రా. కత్తార్. కత్తి; కైఖి. కత్తెర.

<ప్రా. కత్తరీ.

కత్తెరకాడు వి. జేబులు కత్తిరించి దొంగతనం చేసేవాడు. ప్రబంధ. 675. **కత్తెరకాలు** వి. పల్లకీ మొదలైన వాటి కాళ్ళకు అడుగున పోటీగా అమర్చే మార్పు కాలు. **కత్తెరకాయ్యె** వి. **1.** నేలమీద మోసే ఈ తెకొయ్య, ఈ తెకాలు; **2.** మరమగ్గం చట్రం విలబెట్టటానికి నేత బయలులో పాతిన ఒక రకం నిలువు గుంజ. **కత్తెరకోల** వి. ఒక రకం కత్తెర. **కత్తెరగడ్డ** వి. కుసితిరగడానికి వీలుగా దానికింద అమర్చిన గుంటగల రాయి. **కత్తెరగడ్డము** వి. కత్తిరించిన గడ్డం, కత్తెర వేసిన గడ్డం. ఈక. 2.412. **కత్తెరగాడి** వి. కత్తెర అడుగున ఉన్న కమ్మి. **కత్తెరగాయము** వి. కత్తెర వలె ఉండే గవాక్ష విశేషం. ఉ.హరి. 2.94. **కత్తెరగుంజ** వి. 1. మరానుబడ్డికి ఆధారంగా నేలలో పాతిన కొయ్య; **2.** కత్తెర కొయ్య. **కత్తెరగొయ్యె(-కొయ్య)** వి. కత్తెరఅడుగున ఉన్న కమ్మి. **కత్తెరగోడ** వి. చుట్టుగోడల మీద ముక్కోణం ఆకారంలో కప్పు వరకు కట్టిన పక్కగోడ. **కత్తెరచీల** వి. మీట, మునవలచీల వదిలి రాకుండ దాని చివరి రంధ్రంలో అడ్డంగా వేసేచీల. **కత్తెరజాయి** వి. రెండు కర్రలుపైన కలిసేటట్లు ఒకదానికొకటి మోటించటం. **కత్తెరజాల** వి. నలువులో ఎరువుచార. **కత్తెరదొంగ** వి. జేబులు కత్తిరించి దొంగతనం చేసేవారు. **కత్తెరవట్టు** చూ. కత్తిరవట్టు, కత్తిరివట్టు. వి. ఒక దానిమీద ఒకటిగా చేతులు పెట్టి కూనను లేపేవట్టు. **కత్తెరవట్టె** వి. నాలుగుసార్లు దున్నిన తరవాత చదును చెయ్యటానికి ఉపయోగించే మొద్దు. **కత్తెరపాటు** వి. పాకైపై వాటతయారీలో మధ్యలోను, చివర్లోను, మరతలు రాకుండా ఉండడానికి రెండు చేతుల దొటన వేళ్ళను, చూపుడు వేళ్ళను కత్తెర మాదిరిగా చేర్చి పట్టేపట్టు. **కత్తెరబట్ట** వి. నలువులో ఎర్రపొర. **కత్తెరబావిలి** వి. స్త్రీ కర్ణభూషా విశేషం. **కత్తెరబోము** వి. **1.** ఒక రకపు ఎలకలబోను; **2.** ఆపాయస్థితి. **కత్తెరమళ్** వి. కుసి తిరగడానికి వీలుగా దాని కింద అమర్చిన గుంటకల ఇనప దిమ్మ. **కత్తెరమాను** వి. మరమగ్గం చట్రం నిలబెట్టటానికి, నేతబయలులో పాతిన ఒక రకం నిలువు గుంజ. **కత్తెరరాయి** వి. కంచులాగ మోగే ఒక రకం నల్లరాయి. **కత్తెరవావము** వి. ఎదురెదురుగా కత్తెరలాగ ఉంచే వానం. **కత్తెరమడి** వి. పీవుమీద కత్తెర మాదిరి ఉండే నుడి. **కత్తెరార్చి** వి. త్రిభుజాకారంలో ఉండే ఆర్చి.

కత్తెర[2] వి. **1.** కృత్తికా నక్షత్రం. కాశీ. 1.188; **2.** భరణి మూడు, నాలుగు పాదాల్లోనూ, కృత్తిక నాలుగు పాదాల్లోనూ, రోహిణి మొదటి పాదంలో నూర్యుడు ఉండే కాలం.

నం. కృత్తికా. కృత్తిక కాత్తె, వైశాఖమానం; ప్రా. కత్తియా. నక్షత్ర విశేషం; పా. కత్తికా; హిం. కత్తికా;

త. కత్తిరి. కృత్తికా నక్షత్రం.

<నం. కృత్తికా.

కత్తెరకాపు వి. మొక్కలు కత్తెరలో కాసే కాపు. **కత్తెరకాయ**[1] వి. కృత్తిక కాత్తెలో కాసే కొబ్బరికాయ. **కత్తెరగాలి** వి. కృత్తిక కాత్తెలో వీచే వేడిగాలి. **కత్తెరచుక్క** వి. కృత్తికా నక్షత్రం. **కత్తెరవేల** వి. కార్తీక మానం. **కత్తెరయెండ (-ఎండ)** కృత్తికలో కాసే ఎండ. **కత్తెరవంగ** వి. కృత్తిక కాత్తెలో కాసే వంగకాపు. ఆం.భా. 2.59. **కత్తెరవర్ధు** చూ. కత్తిరివర్ధు. వి.బ.వ. కృత్తిక కాత్తెలో నాటిన వరిపైరు పండే ధాన్యం. **కత్తెరవావ** వి. కృత్తిక కాత్తెలో కురిసే వాన.

కత్తెరకాయ[2] వి. వంకాయ.

త. కత్తర, కత్తిరి, కత్తిరిక్కాయ్. వంకాయ. (Solanum melongena)

<త. కత్తిరి+కాయ.

కత్తెరకాయచీర వి. మూరెడు పొడుగు కమ్మి పెట్టి నేసిన ఒక రకం చీర, వంకాయ నమూనాలో డిజైన్లు నేసిన కమ్మి.

కత్తెరెముడు వి. ఒక రకం ముళ్ల చెట్టు (Euphorbia caducifolia)

కత్తెరార్చి చూ. కత్తెర[1].

కత్తెరువార చూ.చూ. కత్తారినార. వి. కలబంద నుంచి తయారైన నార.

కత్యవువాడు చూ. కత్యము.

కత్యము వి. చిరుదు.

కత్యవువాడు వి. **1.** బట్టు; **2.** దండోరా వేసేవాడు.

కత్యముచెవ్వ న.క్రి. చిరుదును ప్రకటించు.

కత్రి వి. జక్కిణి అనే నాట్యం యొక్క అంగ విశేషం. ఉ.రా. 6.139.

కత్రించు చూ.చూ. కత్తిరించు. న.క్రి. కత్తిరించు. రం.రా. యు. 351 వ. 14 వం.

కత్రివువవ్వె వి. వంగవువ్వు రంగు.

త. కత్తర, కత్తిరి. వంకాయ; కత్తిరిక్కాయ్.

వంకాయ.

<తె. కత్తిరి+వువ+వన్నె.

కత్వా (బల్ల) రూ.చూ. కత్తువ[1]. వి. నీటిపారుదల అవసరం లేనప్పుడు తూము రంధ్రానికి అర్థంగా పైనించి దించిన కొయ్యపలక, కొయ్యలాక.

కద[1] రూ. కదా. అవ్య. **1.** సంతాప సూచకం. భార. నవా. 1.141, దగా. 2.148; **2.** ప్రశంసా సూచకం. ఉ.రా. 4.172; **3.** ప్రశ్నార్థకం; **4.** సుప్రసిద్ధి సూచకం.

క. కద. నవ్యకు ధ్వన్యమకరణ శబ్దం. హా! హా! హా!

కదవ్వ రూ. కదన్నా. అవ్య. కద. భాస్క.రా. యు. 584. ప్రశ్న, ప్రసిద్ధి, ప్రార్థనం, నిశ్చయం, సంతాపం మొదలైన భావాలను సూచించే మహత్సంబోధనం.

కదవ్వా రూ.చూ. కదన్న. అవ్య. కద, ప్రశ్నాదుల్ని బోధించే మహత్సంబుద్ధి వాచక శబ్దం.

కదమ్మ రూ. కదమ్మా. అవ్య. ప్రశ్న, ప్రసిద్ధి, ప్రార్థన, నిశ్చయ సంతాపాలను సూచించే మహతీ సంబోధనం. మను. 5.61.

కదమ్మా రూ.చూ. కదమ్మ. అవ్య. కద (సంతాప సూచకం).

కదయ్యా రూ. కదయ్యా. అవ్య. ప్రార్థనా సూచకంగా ఆడగటం. దగా. 1.154.

కదయ్యా రూ.చూ. కదయ్య. అవ్య. ప్రార్థనా సూచకంగా అడగటం.

కదర రూ.చూ. కదరె. అవ్య. కద (సుమతి).

కదరమ్మ రూ. కదరమ్మా. అవ్య. కదమ్మ, కద. రసిక. 4.44.

కదరమ్మా రూ.చూ. కదరమ్మ. అవ్య. కదమ్మ, కద.

కదరయ్య రూ. కదరయ్యా. అవ్య. కదన్న, కద. సారంగ. 2.170.

కదరయ్యా రూ.చూ. కదరయ్య. అవ్య. కద, కదన్న.

కదరె రూ. కదర, కదరే. అవ్య. కద (సంతాపాది సూచకం). రసిక. 4.177.

కదరే రూ.చూ. కదరె. అవ్య. కద (సంతాపాది సూచకం). రుక్మి. 2.73.

కదవమ్మ రూ. కదవమ్మా. అవ్య. కదమ్మ, కద (సంతాపాది సూచకం). ఇందు. 3.9.

కదవమ్మా రూ.చూ. కదవమ్మ. అవ్య. కదమ్మ, కద (సంతాపానికి).

కదవయ్య రూ. కదవయ్యా. అవ్య. కదన్న, కద (ప్రార్థనానికి). శృం.నై. 1.107.

కదవయ్యా రూ.చూ. కదవయ్య. అవ్య. కదన్న, కద (ప్రార్థనానికి). ఉ.రా. 1.78.

కదవె రూ. కదవే. అవ్య. కద (ప్రార్థనకు). రసిక. 5.142.

కదవే రూ.చూ. కదవె. అవ్య. కద (ప్రార్థనకు). దగా. 1.223.

కద[2] రూ.చూ. కత. వి. వృత్తాంతం, కథ. భాస్క.రా. యు. 172.

కద[3] వి. బాణం కొన లేదా గాలపు కొక్కి.

కద[4] వి. ఎర్రతడ చెట్టు (Grewia tiliaefolia).

కదం రూ.చూ. కదము. వి. **1.** అడుగు, పాదం, అంగ, వన్నెండు అంగుళాల కొలత; **2.** మోటబానకు అడుగున తొండం కలిపే తోటు (అర్థవివరి.).

కదంతొక్కివే వి. అడుగున తూమున్న ఇనప బొక్కెన, మోట పరికరం.

కదగరచు న.క్రి. గట్టిగా అతుక్కొను.

<కదియు+కలుచు.

కదతుకొను అ.క్రి. పూను, నెలవు చేసుకొను.

కదమ రూ.చూ. కదము. వి. నమపైన గుర్రపు పరుగు, ఒక రకమైన అశ్వగతి.

కదవపాగు చూ. కదపా. వి. పాయకారి నైవేద్యం, సొంత భూమిలేని రైతు ఇతరుల భూమిని కౌలుకుగాని, పాలికిగాని తీసుకొని నైవేద్యం చెయ్యటం.

కదపా రూ. కదుపా. వి. ఒడంబడిక పత్రం, ఈనాందారుకు రైతు రాసి ఇచ్చే ఒడంబడిక.

మరా. కతాబా; అర. కితాబ్, కితాబత్, కిత్ప్.

క. కతబె. అంగీకార పత్రం.

<మరా. కతవా.

కదపాయించు న.క్రి. పందెంవేయు.

కదవు రూ.చూ. కదువు[2]. న.క్రి. కదిలేటట్లుచేయు.

కదబడు చూ. కదియు. రూ.చూ. కదియబడు. అ.క్రి. **1.** అన్నం ఉడికేటప్పుడు పొంగులు తగ్గి నరైన ఉడుకు వచ్చి కుదురుకొను; **2.** తడిసినప్పుడు గుడ్డనేత మొదలైనవి దగ్గరకు వచ్చి దట్టమగు; **3.** దట్టమగు.

కదమ రూ.చూ. కొదమ. వి. తక్కినది, మిగిలినది.

కదమవాడు వి.బ.వ. మిగిలినవాడు.

కదము రూ. కదం, కదను. వి. అశ్వగతి విశేషం, అస్కందితం.

హిం. మరా. ఉ. అర. కదమ్, ఆడుగు.

క. కదంనడిసు. గుర్రంవలె వేగంగా నడచు.

<ఉ. కదమ్.

కదంబకావులు రూ. కదంబము.

కదంబము వి. **1.** వివిధ రకాల కూరగాయలు వేసి వండిన వప్ప వులును, దప్పళం, మిశ్రం. ఆం.భా. 2.168; **2.** పలువన్నెల పూలతో కట్టిన దండ.

సం. కదంబ-. బాహుళ్యం, గుంపు, సమూహం.

క. కదంబ. సమూహం, వివిధ రకాల కూరలు మొ॥ వాటితో కలిసిన అన్నం; త. కదంబం. దేవాలయంలో నైవేద్యానికి పెట్టే దప్పళం.

<సం. కదంబ- (అర్థవివరి.).

కదంబకావులు వి. బవ. మిశ్రమైన కావిరంగు బట్టలు. సిం.ద్వా. 3.206, **కదంబించు** అ.క్రి. కూడుకొను, కలియు, అంటుకొను. పి.శకు. 1.86. న.క్రి. మిళితంచేయు, కలుపు, ప్రబంధ. 5.69.

కదంబకము వి. మిశ్రం, కలిపిండి.

సం. క. కదంబక-. సమూహం, గుంపు.

<సం. కదంబక- (అర్థవివరి.).

కదంబించు చూ. కదంబము.

కదలడము చూ. కదలు.

కదలంబాయు చూ. కదలు.

కదలాడు చూ. కదలు.

కదలారతి చూ. కదలు.

కదలారతివళ్లెరము చూ. కదలు.

కదలిక చూ. కదలు.

కదలించు చూ. కదలు.

కదలు అ.క్రి. **1.** చలించు, అస్థిరమగు. భార. ఆది. 8.150;

2. పోవ, నశించు. భార.విరా. 1.274; 3. బయలుదేరు. ప్రయాణమగు. భాస్క.రా.అయోధ్య. 1.101; 4. దండెత్తు. రాజ.చ. 2.59; వి. 1. కదలిక, చలనం. ఉ.హరి. 1.60. కా. 3.84; 2. ప్రయాణం, యాత్ర. ఉ.హరి. 5.109; 3. పూనిక, ప్రయత్నం. ఉ.హరి. 5.184.

క. కదడు, కదల్, కదలు, కలడు. చలించు, కంతపడు; కదడు, కదరు, కదలు. కలవరము, ఆల్లరి, గరబిడ; తు. గద్దుని. కదపు, గడబిడపరచు; గద్దాళుని. కదుపు; కదెలుని, కదెపుని, -కదెయుని. విరహీయ, వేరుచేయు; క. కతర (-వ్-ట్టు). త్వరగా, త్వరగా పరిగెత్తు, కతర్స్ – వేగం; మ. కదర్డు. చలనం; కొం. గడ్ (-గడ్ప్-). త్వరపెట్టటం; పర్షి. గడల్. కదల్చుట, పణకటం.

<మూ.ద.ద్రా. *కత్-.

కదంరమ్ వి. ప్రయాణం, యాత్ర. కదలఁబోరు అ.క్రి. చలించు, కదలకొచ్చు. కదలారు అ.క్రి. చలించు. కవిరా. 2.47. కదలారతి వి. ఒక విధమైన ఆరతి. చంద్రికా. 4.68. (వివాహాది సమయాలలో వధూవరులు మొదట ప్రవేశించేటప్పుడు, పసుపు జలాదులతో కూడిన తట్టలతో ఎత్తే ఆరతి.) కదలారతివళ్ళెరము వి. ఒకవిధమైన ఆరతి పళ్ళెం, వివాహాదుల్లో వధూవరాదులు ప్రవేశించేటప్పుడు పసుపు నీళ్ళతో కూడిన తట్టలతో ఎత్తే ఆరతి పళ్ళెం. చంద్రికా. 4.68. కదలిక వి. 1. చలనం. పరమ. వి. 4.101; 2. యత్నం. రామా. 6.106; 3. ఆవయవ విశేషం; 4. ఉత్సాహం. కదలించు చూ. కదలుచు. స.క్రి. కదలుచు, చలింపజేయు. హర. 6.44. కదలుచు చూ. కదల్చు. స.క్రి. చలింపజేయు. భాగ. 10. పూ. 289, జాహ్నవీ. 4.17. కదలుడు వి. యాత్ర, ప్రయాణం. శకాం. 4.187, అం.భా. 2.219. కదలుతులుము వి. మల్లబంధ విశేషం. కదలువిలుకడ వి. వదహారు ఉపపీఠాల్లో ఒకటి. కదలువడువడి వి. పన్నెండు విన్నాఠాల్లో ఒకటి, మల్లబంధ విశేషం. హంస. 1.206. కదలు మెలకువ వి. వదహారు ఉపపీఠాల్లో ఒకటి. కదలుమెవ వి. మల్లబంధ విశేషం. ప్రబంధ. 78, హంస. 1.206. కదల్చు చూ.చూ. కదలుచు. స.క్రి. కదలజేయు, చలింపజేయు.

కదల్చు చూ. కదలు.

కదా చూ.చూ. కద[1]. అవ్య. సంశార్థ సూచకం. భాగ. 10, పూ. 1011.

కదామతు వి. ప్రాచీనత.

హిం. కదామత్. ప్రాచీనం, ముందు; ఉ. కదామత్; పార. కదామత్. ప్రాచీనత; అర. కదామత్. ప్రాచీనం, ముందు.

<ఉ. కదామత్.

కదావం చూ.చూ. కలాత్రం. వి. వర్షేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోడానికి కింద వదుచుకొనే గొర్రె చర్మం.

కదావము చూ.చూ. కదవనము. వి. 1. భార్య చర్మం; 2. కమిది కోలు.

కదిమి చూ.చూ. కమిద. వి. పాత్రలను వర్షేటప్పుడు, కుమ్మరి కూర్చొనే చాప లేక గోతాం వట్ట.

కదిమికొట్టు చూ.చూ. కమిదికొట్టు. స.క్రి ఆముపొయ్యి రాచేసి మంట వ్యాపించడానికి కూర్చుని వినుడు. కదిమితోలు చూ.చూ. కమిదితోలు. వి. వర్షేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోడానికి కింద వదుచుకొనే గొర్రె చర్మం. కదిమివట్టు స.క్రి. ఆముపొయ్యిలో అగ్గి రాజేసి మంట వ్యాపించడానికి కూర్చొని చేటతోగాని వంచితోగాని వినుడు. కదిమిపావ (-చావ) చూ.చూ. కమిదపావ. వి. పాత్రల్ని వర్షేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చావ.

కదించు చూ. కదియు.

కదియఁబడు చూ. కదియు.

కదియిక చూ. కదియు.

కదియించు చూ. కదియు.

కదియు అ.క్రి. 1. సమీపానికివచ్చు. భార. ఆరణ్య. 2.169; 2. సమానమగు. భార. ఆరణ్య. 2.351; 3. కలియు, కూడు. భార. విరా. 1.162; 4. తగులు, తాకు, అంటు. విక్రా. 1.43; 5. కలుగు. దశా. 2.301; స.క్రి. 1. తీకొను, ఎదిరించు. ఉ.హరి. 1.61; 2. చేరు, సమీపించు. కైమినీభా. 7.80; 3. పొందు. (రతియందు) కూడు.

క. కదె. కలియు, తాకు, అంటు; కదుకు. నొక్కు, అదుము; కదుకు. నొక్కు, నొప్పించు, బాధించు; తు. కదియు (-వట్టుని). గట్టిగా నొక్కు, అదుము; త. కతుఴు (-కతువి-). బాధించు, కష్టపెట్టు, కలవరపెట్టు; కువి. కన్ట్- (కచ్-). కలియు; కొలా. గద్దే-. చేరు; గద్దియ్.

<మూ ద్రా. *కత్-/*కచ్-.

కదించు చూ.చూ. కదియించు. స.క్రి. 1. కట్టుకొను, ధరించు. హంస. 2.175; 2. బంధించు, బిగించు. హంస. 2.214. కదియఁబడు అ.క్రి. 1. కలియబడు మీదికురుకు, లంఘించు. నిర్వ.రా. 3.27; 2. కలుగు. కువ.చ. 3.100. కదియిక వి. కదియటం, దగ్గరకు రావటం. కదియించు చూ. కదించు. స.క్రి. 1. కదియ జేయు, కూర్చు, లగ్నంచేయు. హరి.ఉ. 3.7; 2. దగ్గరకు చేర్చు, సమీపింపజేయు. శృం.నై. 5.31; 3. కట్టు, బంధించు. భాగ. 10. ఉ. 1292; 4. రచించు, కూర్చు. వాశిష్ట. 1.14; 5. బిగించు, మూయు. హంస. 2.206; 6. గ్రహించు, పట్టుకొను. అని. 2.91.

కదిర చూ.చూ. కదురు[3]. వి. మత్స్య విశేషం.

కదిరిజి వి. జడ, వేణి.

కదిలింపు చూ. కదలు. వి. దర్వాజా నిలువ పట్టెకు రంగులు వేయడానికి తీసిన గాడి.

కదివి చూ.చూ. కమిద. వి. పాత్రలను వర్షేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోనే చావ లేక గోతాం వట్ట.

కదీము వి. మిరాసీకావు, పాతకావు.

హిం. కదీమ్. పురాతనం; మరా. కదీమ్. ప్రాక్తనం; ఉ. కదీమ్. వారసత్వం; పార. కదీమ్. ప్రాచీనం;

కదేమా. ఆదిమవాసి ; అర. కదేమ్. పూర్వకాలం నుండి నివసించేవాళ్ళు.

క. కదేమ్. పురాతనం ; కదేమ. పూర్వకాలంనుండి నివసించే గ్రామస్థులు, మిరాసేదారు.

<ఉ. కదీమ్.

కదుకు రూ.చూ. కతుకు[1]. న.క్రి. తిను, అనుభవించు.

కదుకొమ రూ. కదురుకొను. ఆ.క్రి. అతిశయించు. భాస్క.రా. యు. 2346.

కదుంకొట్టు న.క్రి. ఆముపొయ్యి రాజేసి మంట వ్యాపించడానికి కూర్చొని విసురు.

కదుపా రూ.చూ. కదపా. వి. ఒడంబడిక పత్రం.

కదువు[1] చూ. కదియు. వి. సమూహం, మంద. భాస్క.రా. కిష్కిం. 4.271. (నఖాతీయ పశుపక్ష్యాదుల) సమూహం, గోగణం, పశుసమూహం, సంఘం.

క. కదుపు. మంద, గుంపు ; త. కతుప్ప. పశువుల గుంపు.

పో.చూ. సం. కదంబ (క)-. సమూహం, గుంపు.

కదువుకట్టు ఆ.క్రి. గుమికూడు, కలసిఉండు. పి.శత. 2.49. కదువుగొట్టు(-కొట్టు) ఆ.క్రి. గుంపుకూడు. పి.శత. 2.49. కదువులుకదువులుగట్టు ఆ.క్రి. గుమికూడు, గుంపు కూడు. నిరంకు. 4.78. కదువులుగొమ(-కొమ) ఆ.క్రి. మందలుపెట్టు.

కదువు[2] చూ. కదలు. రూ. కదపు. న.క్రి. కదిలేటట్లుచేయు, జ్ఞాపకంచేయు.

కదుము న.క్రి. 1. ఆక్రమించు. విష్ణున. 6.98 ; 2. అదుము, అణచు. కాళ. 2.41 ; వి. దెబ్బతగిలినచోట నెక్కురు పేరుకొని వాచేవాపు, బొప్పి. ఆం.భా. 2.130.

క. కదుబు. ఆక్రమించు, దొంగిలించు, గట్టిగా పట్టుకొను ; కది. దొంగిలించు ; తు. కదిపు, కదుపు, కద్దు. దొంగతనం, దొంగిలించటం ; త. కతుప్ర. (కతువి-) దొంగిలించు, పట్టుకొను, రావలసిన భాగం కంటె ఎక్కువ భాగాన్ని తీసుకొను ; కురు. కజ్జే-. అదిమిపట్టు.

<మూ.ద్రా. *కచ్-/కర్-.

కదురు[1] అ.క్రి. 1. వ్యాపించు, వర్ధ్య. భార.విరా. 1.308 ; 2. కలుగు. భార. విరా. 2.33 ; 3. అతిశయించు, హెచ్చు. భార.విరా. 5.176 ; 4. విజృంభించు. కళా. 8.100.

క. కదె. చేరు, కదలె. గుంపు, సమూహం ; తు. కదికె. గాదె, నిధి ; గదరు. ముద్ద, పోగు ; త. కతిర్. పుష్కలంగా వుండు, ప్రకాశించు ; కతి. అధికమగు ; కతిప్ప. చిక్కదనం ; కతుప్ప. పశువులమంద ; పో.చూ. క. కళి. అధికంగా ఉండు ; త. కఱుము. చేరు, కలియు, హత్తిగా ఉండు ; కొఱ. దృఢమగు, పరస్పరం కలియు, ప్రమాణాన్ని మించి పెరుగు, అధికమగు ; మ. కయఱుక. అభివృద్ధిచెందు.

<మూ.ద.ద్రా. కర్-/కర్-.

కదురుకొమ రూ.చూ. కదుకొను. ఆ.క్రి. 1. అతిశయించు. చంద్రికా. 4.107 ; 2. కలియు, పైనపడు. దశా. 4.218.

కదురు[2] వి. 1. నూలువడికే సాధనం, తర్కువు, తంత్వాధార సూచిక. శుక. 4.419 ; 2. వాటల్ని కోయడానికి వాడే సన్నని పొడుగాటి కమ్మి.

క. కదిర్, కదరు, కదురు. నూలువడికే సాధనం ; త. కతిర్ ; మ. కతిర్.

కదురుబట్ట వి. సారెమోద పాత్రల స్వరూపం తయారవుతున్నపుడు నునుపు రావడానికి, అంచు ఏర్పడడానికి వాడే తడిబట్ట. కదురుముల్లు వి. వాటల్ని కోయడానికి వాడే సన్నని ఇనుపకడ్డీ.

కదురు[3] రూ. కదిర. వి. ఒకరకం చేప.

కది రూ. కదే. అవ్య. సంకాపాద్యర్థ సూచకం.

కదే రూ.చూ. కదె. అవ్య. సంకాపాద్యర్థ సూచకం.

కర్ద వి. కల్లుకొలవడానికి, తాగడానికి వాడే పొరవుగా ఉండే మట్టిపాత్ర.

కర్ది వి. అనురాగం, సంగతి. కావ్యా. 1.68.

క. కద్ది. అనురాగం.

కర్దుము విణ. దట్టమైన. యయా. 2.18.

కర్దజవి వి. చిన్న గృహోపకరణాలకు ఉపయోగించే కలప కలిగి ఉపమాలికలకు ఉపయోగించే గింజలు కాసే చెట్టు.

కవ అవ్య.ద్రు. 1. ఇది వాక్యాలంకారంగా ప్రయుక్తం. జైమినీ భా. 4.5 ; 2. కాబట్టి. వేంక.పంచ. 1.520 ; 3. సంబోధనంలో అనుప్రయుక్తమై అనురాగాదుల్ని సూచిస్తుంది ; 4. ఊతపదంగా ప్రయుక్తం.

కవం రూ.చూ. కన్నము. వి. బండి కాడిచివర చిరత చెయ్యటానికి చేసిన రెట్టం.

కవక[1] రూ.చూ. కనుక. అవ్య. కాబట్టి.

కవక[2] రూ.చూ. కంక[1]. వి. చెన్నెదురు. సన్నగా, పొడుగ్గా, గట్టిగా ఉండే ఒకరకం వెదురుమొక్క.

కవకతినము వి. నదనవ వెదురు, కలుపుమొక్క. (Dendro calamus strictus).

కవకట్టు వి. తూర్పార పోసేటప్పుడు మేలురాసి పక్కనపడే పొట్టూ గింజలుకలిసిన భాగం.

నం. కణి. ఒక గింజ, ధాన్యంగింజ ; ఖల-. ధాన్యం నూర్చే కళ్ళం.

క. కణి. గింజ, ధాన్యంగింజ, ధాన్యం నూర్చే కళ్ళం.

<నం. కణ-+కట్టు.

కవకండవెంజామర వి. బంగరుకాపుగల తెల్లని చామరం.

నం. కనకదండ-. బంగరుదండం.

<నం. కనకదణ్డ- + వెంజామర.

కవకతప్పెట వి. ఒకానొక వాద్యం, పటహం.

క. కనక. కణకణ శబ్దంగలది ; కనకతమటి. ఒకరకం కంజరి, చిన్న చర్మం వాద్యం ; త. కనకతప్పట్టయ్. కంజరివంటి చిన్న చర్మవాద్యం.

కవకతోక వి. తెల్లటి కుచ్చున్న తోక.

నం. కనక-. బంగారం.

<నం. కనక- + తోక.

కవకదండె వి. బంగారు దండం.

నం. కనక-. బంగారం ; కనకదండ-. బంగారుదండ, రాజచక్రం.

<నం. కనకదండ-.

కవకదండెలు వి.బ.వ. వస్త్రవిశేషం, ఒక దినును బట్ట.

నం. కనక-. బంగారం.

<నం. కనక- + దండె - + - లు.

కవకవ అవ్య. 1. కోపించటం, మండటం, ప్రకాశించటం, రాలటం మొ॥ వాటికి అనుకరణం. హర. 4.14 ; 2. కణ కణ మండు. దగా. 1.182. క్రి. విణ. నిప్పయెుక్క అధిక ప్రకాశం.

క. కనల్. (కనలోర్) కోపించటం, తీవ్రమైన కోపం, కోపం ; కనల్క. ఉగ్రకోపం, కోపం ; కని. మండు ; తు. కనియూరి. పొగవానన; కనెపుని, కనిపుని. బాధించటం, గట్టియైన, మట్టిపాత్రను కాల్చి గట్టిపడేటట్లుగా చేయు ; త. కనల్ (కనర్వ్-కనగ్రను). వేడిగా వుండు, ఉడుకు, కోపంగా ఉండు, మంట, విప్ప ; కనఱ్ఱు (కనట్టి). మండేటట్లు చేయు, వెచ్చచేయు, కాంతిగా ప్రకాశించు ; కనలి. సూర్యుడు ; కనళ్ళి. వేడి, మండు, కోపం ; కనఱుల్, కనల్యు. కోపం ; కని. ఎర్రగా కాల్చు, మండు, కోపం తెచ్చుకొను ; కానల్. సూర్యకిరణం, వేడి, వెలుగు, ఎండ మావులు ; మ. కనల్. మండుతున్న బొగ్గులు, నిప్ప, కనెకక్క. బొగ్గులాకాలు ; కనియుక. మండు ; కానల్. వేడి, అతి వెలుగు, ఎండమావులు ; కొండ. కన్. ఎర్రగా కాలిన ; కుయి. కంబు (కంబి). మండే నిప్పవల్ల దహించు, నిప్పవల్ల హాని లేక విధ్వంసం ; కప్ప (కక్ప్). మండేటట్లు చేయు, కాల్చి బొగ్గుచేయు.

నం. కనల-. మెరుపు, వెలుగు ; కనక-. బంగారం.

కవకవవవ్వు స.క్రి. హేళనచేయు. కవకవమను అ.క్రి. మిక్కిలి మండు. రామా. 7.18 ; మిక్కిలి ప్రకాశించు. లక్ష్మీ. వి. 3.65, మిక్కిలిగా వెలుగు. కవకవలాడు అ.క్రి. మిక్కిలి ప్రకాశించు. <కవకన + -లు + ఆడు.

కవకపాత వి. తెల్లవరిజాముచెట్టు (Baliospermum axilliare).

కవకపిల్లి వి. కరణం, పట్వారి.

తు. కనకపిల్లె. గుమస్తా ; త. కనకక్కపిల్లై, కనక్కుపిళ్ళయ్. గ్రామ కరణం, పరాలు, పొక్కువంపై అధికారి, గుమస్తా, ఒకనికి మారుగా వ్యవహరించటానికధికారం పొందినవాడు, ఓడమీద గుమస్తా, రశీదులు వసూలుచేసే వాడు ; మ. కణక్కపిళ్ళ. వద్దులు రాసేవాడు, గుమస్తా ; కణక్కు. గుణించటం, అంచనా, వద్దు.

<త. కనక్కపిళ్ళై.

కవకపులు వి. రెల్లు, శరం.

నం. కనక-. బంగారం.

<సం. కనక- + పులు (గడ్డి).

కవకవుల్లి వి. చేతినాడెగాడిలో అడ్డంగా బిగించిన వుల్ల.

కవకబద్ద చూ. కంకబద్ద. వి. 1. వింటిబద్ద ; 2. గూనపెంకును నునువు చెయ్యటానికి కుమ్మర్లు వాడే వంచని కొయ్య ముక్క ; 3. ఉన్ని ఏకటానికి వరంకట్టిన వెదురుబద్ద.

కవకమామిట్ల వి.బ.వ. కంకి తుప్పుగా ఉండే రకం.

కవగరంవత్తిదీవము వి. బంగారు వత్తిగల అఖండ వర్తి దీప స్తంభం. ద.హిం.శా. నం. 5. శా.నం. 5. క్రీ.శ. 1087.

నం. కనక- బంగారం.

కవగర్త వి. మత్స్యవిశేషం.

కవజం చూ.చూ. కణజం. వి. ధాన్యం నిలవచేసుకోటానికి ఇంట్లో నేలలో కట్టిన కొట్టు.

కవడేయు చూ. కను[1].

కవవగడ్డి చూ. కనుము[1]. వి. కనుముగడ్డి.

కవవతీగె చూ.చూ. కణపతీగ[1]. వి. పొరలుగా ఉండే ఆకులు కల ఒకరకం తీగ.

కవవపూలు చూ.చూ. కనువపులు. వి. రెల్లు, కనుపపూలు.

కవవరాకు వి. గన్నేరాకులవంటి అలుగు.

క. కణప, కణయ, కలెయ. ఒకరకం ఇనప పని ముట్టు.

కవవ్వంయుగ చూ. కనుము[2]. వి. పశువులవంటుగ, కనుము(గె),

కవవు[1] చూ.చూ. కనుము[1]. వి. 1. కొండకోనల నడిమితోవ ; 2. నందు, తోవ ; 3. కాంతారం.

కవవు[2] చూ.చూ. కలము. వి. గాయం మానిన మచ్చ.

కవవు వి. ఒక చెట్టు.

కవవుచేవ చూ. కననచేవ. వి. ఒక రకమైన చేవ.

కవ(బడకపోవు చూ. కను[1].

కవ(బరవివాడు చూ. కను[1].

కవ(బడు చూ. కను[1].

కవరిపిపాలు వి.బ.వ. ఒక తెగ నాజేలు.

కవరు[1] చూ.చూ. కనలు. అ.క్రి. కోపపడు. పి.శకు. 3.191. వి. 1. వెగటు. ఆము. 2.68 ; 2. కంద, వంకాయ మొ. వాటి నన, దురద ; 3. ఆనవ్యం ; 4. చేదు ; 5. పొగరు. మదం ; విణ. హితంకాని, వెగటైన. నమీర. 3.116.

క. కనర్. ఒగరైన, వులువ లేక చేదు, వచ్చి, ఒగరు. వులువ లేక చేదు రుచి, అంగీకారంకాని వానన, ప్రత్యేకంగా కాయుతున్న నూనె.

కవరుపోవు (-పోవు) అ.క్రి. వెగటగు, కాటుపోవు. పి.శకు. 1.185. కవరెక్కు అ.క్రి. వెగటగు, కాటుపోవు.

కవరు[2] వి. ఒకరకం చెట్టు.

కవరెక్కు చూ. కనరు[1].

కవలిక చూ. కనలు.

కవలించు చూ. కనలు.

కవలు చూ. కనరు[1]. అ.క్రి. 1. మండు, జ్వలించు, ధార.నభా, 1.253 ; హరి.వం. 6.147 ; 2. కోపించు. ధార.ఉద్యో. 3.100 ; 3. తప్తమగు. నుదా. 77 ; 4. తపించు. లక్ష్మీ. వి. 4.178 ; 5. క్వాల ; వి. కోపం. హరి.ఉ. 4.52 ; విణ. మండేది.

క. కనల్ (కనర్వ్-). కోపించు, తీవ్రమైన కోపం, కోపం; కనల్కె. ఉగ్రకోపం, కోపం ; కని, మండు ; తు. కనియూరి. పొగవానన, కనెపుని. బాధించు, గట్టియైన. కనిపుని. మట్టిపాత్రలా కాల్చి గట్టివర్చు ; కణాకు. వంటచెరకు. కట్టెలు. కణిపుని బాధించు ; త. కనల్. (కనల్ప్, కనవ్ర్) వేడిగా వుండు, మరుగు, కోపంగా ఉండు, మంట ;

కన్నఱు (కనఱి). మండించు. వేడిచేయు, కాంతిగా ప్రకాశించు ; కనలి. నూర్యుడు. కనర్చి. వేడి, వెలుగు, కోపం కనరల్, కనల్వు. కోపం ; కని. ఎఱగా కాలే, వెలుగు, కోపం తెచ్చుకొను ; కానల్. సూర్యకిరణం, వేడి, వెలుగు, ఎండమావులు ; కనరల్. కోపం ; కరు, కోపించు, కోపం తెచ్చుకొను ; కరుప్పు-. కోపం ; మ. కనల్. మండుతున్న బొగ్గులు, నిప్ప ; కనెక్క. బొగ్గువలె కాలు ; కనియుక. వెలుగు ; కానల్. వేడి, అతి మెరుపు, ఎండమావులు ; కో. కన్. ఎఱగా కాలే ; తుయి. కంబ (కంబి). మండేది, పనిచేయు, నివ్వవల్ల దహించు, నిప్పువల్ల విధ్వంసన, లేక హాని. కప్ప (కప్-). మండించు, కాల్చి బొగ్గు చేయు.

వం. కనల-. ప్రకాశించటం, కాంతి, కనక- బంగారం. పో.చూ. కన్దు (కనల. ప్రకాశించు) ; కన్. ప్రకాశించు.

<మూ.ద్రా.* కన్-/*కల్-, కన్*- ఆల్.

కవలిక వి. ఆలుక. కోపించటం. కవలించు న.క్రి. కనలజేయు. కోపింపజేయు. ఉ.హరి. 4.60.

కవన పో.చూ. కణితి[3]. వి. ఒకరకం చేప.

కవనచేప యూ. కనిచేప. వి. మత్స్యవిశేషం.

కవన్టేబిలు యూ. కనిష్టేబు, కానిస్టేబు, కానిస్టేబిలు. వి. రక్షకభటుడు.

ఇం. *Constable.* పోలీసువాడు.

<ఇం. Constable.

కవాకత్తు చూ. కనాసీటు. విణ. కొంచెం ఎక్కువైన.

కవాకవికష్టం యూ. కనాకష్టం. వి. చాల కష్టం.

నం. కష్ట- పీడ, కీడు.

కవాకష్టం యూ.చూ. కనాకష్టం. వి. చాలా కష్టం.

కవాకష్టం యూ. కనాకనిష్టం, కనాకన్టం. వి. చాలా కష్టం.

కవాతి యూ.చూ. కనాతు. వి. 1. బట్టతో ఏర్పరచిన గోడ. ఆం.భా. 2.159 ; 2. బట్ట.

కవాతిగోడ యూ. కణాతిగోడ. వి. వనన నిర్మిత కుడ్యం, బట్టతో ఏర్పరచిన గోడ, బట్టతో నిర్మించిన గోడ, నరాతి.

కవాతు యూ. కనాతి. వి. బట్టతో ఏర్పరచినగోడ. రంగా.చ. 1.150.

హిం. కనాత్. దళనరి గుడ్డతో నిర్మింపబడ్డ గోడ; మరా. కనాత్. గుడారానికి కప్పే గుడ్డ; ఉ. అర. కనాత్ దళనరి గుడ్డతో చేయబడిన గోడ.

క. కనాతు. బట్టతో ఉన్న గోడ.

<ఉ. కనాత్.

కవానీటు చూ. కనాకత్తు. విణ. కొంచెం ఎక్కువ.

కవారిలు చూ. కనరు. అ.క్రి. 1. తపించు. నమోర, 1.220 ; 2. కోపగించు, క్రోధయుక్తమగు. ఉ.రా. 3.314.

కవాలి యూ.చూ. కనాలు[1]. వి. కాలువ.

కవాలు[1] యూ. కనాలి. వి. కాల్వ.

ఇం. *Canal.* కాల్వ.

<ఇం. Canal.

కవాలు[2] వి.బ.వ. లోగాడి, వెలిగాడి వల్లలు.

కవిం యూ. కణిం. వి. కాడిమానులోని రంధ్రం.

కవికట్టు చూ. కను[1].

కవికవములు చూ. కను. వి.బ.వ. చూడటం, చూడకపోవడాలు. కాశిందీ. 1.182.

కవికవిచీఁకటి వి. మనక కనుచీకటి.

కవికరము యూ. కనికారము. వి. 1. కరుణ. దయ, జాలి, వరాహ. 10.48 ; 2. కరుణ, శోకం. మను. 2.9.

క. కని. దయ, కరుణ, కనికరం, దయ ; తు. కనికర. దయ ; త. కని. పెరిగే మృదుత్వం, మెత్తబడటం (ప్రేమతో హృదయం అయినట్టు), కరుగు, మెత్తబరు ; కనిఞ. ప్రేమ, దయ ; మ. కనియక. మెత్తనైన, కనికరంగల ; కనిఞ. మృదుత్వం, దయ, కరుణ ; కువి. కంబలి. కంపనె. పరిపక్వమగు.

కవికరించు. న.క్రి. జాలివడు, కరుణించు.

కవికరాయి[1] యూ. కనికెరాయి. వి. స్ఫటికాలుగా, బండలుగా దొరికే ఒక రకం మిశ్రశిల, క్వార్ట్.

కవికరాయి[2] వి. సారెమొలను దించడానికి గుబ్బిగర్దలో పొదిగిన రంధ్రమున్న రాయి, గుబ్బిరాయి.

కవికరించు చూ. కనికరము.

కవికారము యూ.చూ. కనికరము. వి. 1. దయ, జాలి ; 2. వగవు.

కవికెరు యూ.చూ. కమికెరు. విణ. 1. వేళ్ల ముడువని పెద్ద పిడికెరు ; 2. కొద్దిపాటి పరిమాణంగల.

కవికెరాయి యూ.చూ. కనికరాయి[1]. వి. ఎరుపు, తెలుపు కలిసిన రంగుతో గట్టిగా ఉండేరాయి.

కవికొమ చూ. కను[1].

కవికి వి. కణప చెట్టు. తెల్లని కర్ర కలిగి లేత ఎరుపుపళ్ళు కాసే ఒక చెట్టు (Baringtonia racemosa).

కవివట్టు చూ. కను[1].

కవివించు చూ. కను[1].

కవివుతీగ యూ.చూ. కణపతీగ[1]. వి. తీగలవంటి కొమ్మలు కలిగి తెల్లని పళ్ళుకాసే ఒక తీగ.

కవివెంచువయను చూ.కను[3].

కవివెట్టు చూ. కను[1].

కవివెట్టుకొమ చూ. కను[1].

కవివిపిరిచెట్టు వి. ఔషధ సంబంధమైన ఒక చెట్టు.

కవియ యూ. గనియ. వి. ముక్క, ఖండం, శకలం.

కవియు యూ. కమియు[1]. అ.క్రి. 1. కమియు, పరిపక్వమగు, మాగు, భార. ఆరణ్య. 4.445 ; 2. మెత్తగిలు, మెత్తబరు; న.క్రి. చూచు.

క. కని. జాలి, దయ ; కనికర. కనికరం ; తు. కనికర. కనికరం ; త. కని. పండిన, మిగల పండిన, కరుగు, లేతపెరుగుదల, మెత్తనైన, పరిపక్వం, పండిన పండు ; కనిఞ. పరిపక్వం, ప్రేమ ; క్రను. జాలిపడు ; మ. కని. పండినపండు ; కనియుక. పక్వమగు, మెత్తనగు ; కనివె. దయ, జాలిగుణం ; కువి. కంబలి, కంపినయ్. పక్వమగు ; కంబ్. పక్వమగు ; కుడు. ఖండ్. పక్వమగు. పండించు ; మాల్తో. క్వాన్ జ్ఞ. పండు.

<మూ.ద్రా. *కన్-.

కనిలురాయి దూ.చూ. కనేలురాయి. వి. గోడలు కట్టేటప్పుడు చిన్న ఇటికల్ని రాళ్ల మధ్య ఉంచి నందులు తప్పించి మూలల్లో బలంకోసం ఉంచే పొడుగాటి పెద్దరాయి.

కనివాడు వి. భర్తాజు.

కనినిచేప దూ.చూ. కననచేప. వి. మత్స్య విశేషం.

కనిపెరము దూ. కడనరము[1]. వి. ఒక రకం దేగ, శ్యేనం.

కనిష్టిబు దూ.చూ. కనస్టేబిలు. వి రక్షకభటుడు.

కనీంబాయి వి. వరలకు బదులు రాతి పలకలు వాడి కట్టిన బావి.

కనీనవక్షము వి. అధమ పక్షం.

నం. కనీయస్. లఘుతరమైన ; పక్ష-. పక్షం.

<కనీయస్ + నం. పక్ష-.

కనీపము విణ. అధమం, హీనం.

నం. కనీయస్-. లఘుతరమైన.

<నం. కనీయస్.

కను[1] దూ. కన్ను[1]. వి. 1. ఇంగితం, అభిప్రాయం, ఊహ. భార. భీష్మ. 2.668, భార. ఆరణ్య. 7.68 ; 2. నేత్రం, చూపు, దృష్టి. భార. ద్రోణ. 5.16 ; 3. (వల మున్నగు వాని) రంధ్రం. కవిక. 4.118 ; 4. నెమలివారికన్ను, చంద్రకం. ఆం.భా. 2.96 ; 5. (బండి) చక్రం ; 6. మద్దెల మొ। వాటిలో ఉండే గుండ్రటి నల్ల గుర్తు, బొనం వేసే పక్క ; 7. వంతెనద్వారం ; 8. కపట చేష్ట ; 9. వ్రణాది రంధ్రం.

క. కణ్. కన్ను, చిన్న రంధ్రం ; కణు, కణ్ణు ; కొర. కణ్ణి ; తు. కణ్ణు. కన్ను, చన్నాన, భయం, ఆద్దె ; మ. కణ్. కన్ను, నెమలి తోకలోని కన్నులు ; కో. కాణ్. కన్ను ; గోం. కన్. (బ.వ. కంక్.) కన్ను, రంధ్రం ; కోర్. (కణ్క్) ; కొం. కణ్. కన్ను, రంధ్రం ; కాణ్ (కడ్). చూచు ; కుయి. కను (బ.వ. కన్.గ.). కన్ను, రంధ్రం ; కనూ (బ.వ. కర్నుక) ; పర్జీ. కన్ (బ.వ. కనుల్). కన్ను ; కొలా. కన్. కన్ను, భూమిలోని చిన్నరంధ్రం ; నా. కన్. కన్ను, నెమలి పించం కన్ను ; ఒల్లా. కణ్. కన్ను, కను ; కురు. ఖన్న్. కన్ను, కంటి. తుళువ ; ఖన్. కంటికింపగు ; మాల్తో. క్వను. కన్ను ; ద్రా. ఖాన్. కన్ను.

<మూ.ద్రా. కణ్-/ *ఖాణ్-.

కంకివేరు వి. కోవయుక్త నేత్ర దోషం. కంటికలక వి. పునులు కట్టే కళ్ల జబ్బు. కంటికెవ్వలీల క్రి. విణ. మిక్కిలి జాగ్రత్తతో. రామా. 3.182. కంటిగొక్కు అ.క్రి. నచ్చు. కంటికి నచ్చు. కంటిచేప వి. పెద్ద కళ్లు కలిగిన చేప. కంటివాపి వి. పీడ. భక. 2.283. కంటిపాప వి. కంటిలోని నల్ల గుర్తు, కనీనిక. కంటివులి వి. గొడ్లకు కంట్లో వుట్టే మచ్చ, కనువులి. కంటివుప్పు వి. కంట్లో వుట్టిన కాయ, శుక్లం. కంటివుబి వి. దూపిక, పుసి. కంటిపొర వి. కంటి గుడ్డును కప్పిన పొర. కంటిలోనివెరమ వి. మిక్కిలి బాధ. మొల్ల. య. 1.20. కంటివాలు వి. చక్రాయుధం. కంటివినికి దూ. కంటివిన్కి. వి. పాము, కళ్లతో వినే శక్తి గలది. కంటివిన్కరి చూ. కంటివినికి. వి. పాము. కంటివిన్కి దూ. చూ. కంటి వినికి. వి. పాము. కవఁడేయు న.క్రి. కనబడేటట్లు చేయు. కవఁబడకపోవు అ.క్రి. అదృశ్య మగు. కవఁబడవివాఁడు వి. అదృశ్యుడు. కవఁబడు దూ. కనువడు, కన్పడు, కానఁబడు. అ.క్రి. అగపడు, కనుపట్టు, గోచరించు. భార. ఆరణ్య. 2.169. కవికట్టు దూ. చూ. కన్నుకట్టు. వి. 1. కళ్ళకు కనపడనీయకుండా చేయడం, గారడి ; 2. జాల విద్యావిశేషం. ప్రబంధ. 738. కవికొను న.క్రి. చూచు, కవిపెట్టు. కవివట్టు దూ.చూ. కనువట్టు. న.క్రి. 1. వెదకివట్టు, కనుగొను, తెలిసికొను. భార. శాంతి. 3.505 ; 2. కొత్తగా తెలిసికొను. కవివించు దూ. కన్పించు, కాన్పించు. న.క్రి. 1. కలుగజేయు, పొందచేయు, వుడు పోయు. నమిర. 1.224 ; 2. చూపు, చూపించు. చిత్ర.భా. 3.151 ; 3. కనజేయు, ప్రవ వింపజేయు, వుడుపోయు. చంద్రాంగ. 3.101, అ.క్రి. అగపడు, కనబడు, ప్రత్యక్షమగు. శుక. 2.415. క. కణిసు. చూచు, ఆలోచించు. కవిపెట్టు దూ.చూ. కనుపెట్టు. న.క్రి. దేనినైనా కొత్తదాన్ని తెలుసుకొను. కవిపెట్టుకొను న.క్రి. 1. ఎదుట చూచు. కళా. 5.197 ; 2. వేచు, ఆగు. కవుకట్టు దూ. చూ. కన్నుకట్టు. వి. గారడీ, కళ్ళకు కనబడకుండా చేయడం. మను. 4.27. కవుకను దూ.చూ. కనుగను. వి. ఔ. ప్రవతి నేత్రం. రం.రా. 1.77 ; అ.క్రి. జాగ్రత్త కలుగు. వేమ. 1.45. కవుకలి వి. చూపు, దృష్టి. భార. విరా. 2.27. కవుకుట్టు వి. 1. నేత్రబాధకుడు, బాధకుడు. రాఘవా. 3.8 ; 2. ఈర్ష్యాళువు, అసూయ పడేవాడు ; 3. పగవాడు. సాంబో. 2.145. కవుకుట్టుఁదనము(-కవము) వి. ఈర్ష్య, అసూయ. భోజ. 6.125. కవుకూరుకు దూ. కనుకూర్చు. కనుకొరుకు, కనుగూరుకు. కనుగూర్చు, కన్నుకురుకు. అ.క్రి. కను మూయు, నిద్రించు. రామా. 2.97. కవుకూర్చు దూ.చూ. కనుకూరుకు. అ.క్రి. నిద్రించు, కన్నుమూయు. కవుకొరుకు దూ.చూ. కనుకూరుకు. అ.క్రి. నిద్రించు, కన్నుమూయు. కవుకొలికి వి. నేత్రాంతం, కడకన్ను. కవుగట్టు(-కట్టు) దూ.చూ. కన్నుకట్టు. అ.క్రి. మాయచేయు, మోసగించు; వి. ఇంద్రజాలం, గారడీ. పాండు. 3.178. కవుగర(-కర) దూ.చూ. కన్గర. వి. 1. కడకన్ను, అపాంగం ; 2. దగ్గర. కవుగవ(-కవ) దూ. కనుకను. కన్గను. వి.ఔ. ప్రవతినేత్రం. కు.సం. 7.62. కవుగవ్వ(-కవ్వ). న.క్రి. మోసగించు. కవుగలుగు(-కలుగు) దూ.చూ. కన్గలుగు. అ.క్రి. జాగరూకుడగు, అప్రమత్తుడగు. కవుగిట్టు దూ. కనుగీటు, కన్గీటు. న.క్రి. కనుగీటు, కంటితో సంజ్ఞచేయు. కు.సం. 2.80 ; వి. కనుసైగ. కవుగిలుచు న.క్రి. కనుసైగచేయు. కవుగిలువు దూ. కనుగిలువు, కన్గిలువు, కన్గిలువు. న.క్రి. కనుసైగచేయు; వి. కనుసైగ. కవుగిలువు దూ.చూ. కనుగిలువు. న.క్రి. కనుగొలువు, కనుసైగచేయు, కన్గిలువు. రామా. 4.156. వి. కనుసైగ. కవుగీటు దూ. కన్నుగీటు. న.క్రి. 1. కనుసైగచేయు, పరిహసించు. హరిశ్చ. 1.181 ; వి. కనుసైగ. దశా. 4.358. కవుగుర్తు దూ.చూ. కనుగ్రుర్తు.

వి. నేత్రగోళం. కమగూరుకు యా.చూ. కనుకూరుకు. అ.క్రి. కనుమూయు, నిద్రించు. కమగూర్కు యా.చూ. కనుకూరుకు. అ.క్రి. కనుమూయు, నిద్రించు. కమగొలికి(-కొలికి) యా.చూ. కన్గొలికి. వి. కంటికొలికి. కమగొలువు(-కొలువు) యా. కన్గొలువు. న.క్రి. కనుసైగచేయు, కనుగీటు, కనుగిలువు. మృత్యు. 2.18. కమగ్రుడ్డు యా. కనుగుడ్డు. వి. కంటిగుడ్డు, నేత్రగోళం. రామా. 6.188. కమంగొను యా. కనుఁగొను, కన్గొను. న.క్రి. 1. చూచు, పరీక్షించు. భార. భీష్మ. 1.94; 2. మంచి చెడ్డలు విచారించు. విక్ర. 2.92; 3. పొందు, పడయు. పారి. 1.61. కమఁగడ (-కడ) యా.చూ. కనుగడ, కన్గడ. వి. కంటికొన, కడకన్ను. కమఁగవ (-కవ) యా.చూ. కన్నుఁగవ. వి. కళ్ళజత. కమఁగావు (-కావు) వి. కనుసంజ్ఞతో కాచుకొని ఉండే సేవకుడు. హర. 3.11. కమఁగొవ (-కొవ) యా.చూ. కన్గొన వి. నేత్రాంతం, క్రీగన్ను. హరి.ఉ. 3.180. కమఁగొను(-కొను) యా.చూ. కనుంగొను. న.క్రి. తెలుసుకొను, ఎరుగు. ఆము. 4.52. కమచాటు యా.చూ. కనుఁజాటు. వి. కనుపింపకుండటం, మరుగుగా ఉండటం రహస్యం. కమచీకటి వి. 1. నంజ చీకటి; 2. లేచీకటి; 3. కొంచెం చీకటి. కమచూవుమేర వి. కంటికి కనపడేంత దూరం. భక. 2.566. కమచూఱయినఁగు(-ఒఁగు) న.క్రి. యథేచ్ఛగా చూడనిచ్చు. కవిక. 3.151. కమచెదరు అ.క్రి. చెల్లాచెదరగు. కువల. 2.146. విణ. కంటి చూవును మించిన చక్కనైన. కమచోటు వి. రహస్యం, రహస్య స్థలం. ఉ.హరి. 3.46. కమఁజాటు(-చాటు) యా. కనుచాటు. వి. రహస్యం. రం.రా.ఉ. 92. వు. 15 పం. కమతాలు అ.క్రి. కంటికి గురుత్వంగా కనిపించు, గణనకువచ్చు, చూవులకు ఆను. కమదావురము వి. కనుచాటు, కనుమరుగు. గంధ. 67. కమదోయి యా. కన్దోయి. వి. కనుల జంట. కమనీరు యా.చూ. కన్నీరు. వి. కంటినీరు, కన్నీరు, అశ్రువు. భోజ. 4.167. కమవట్టు యా. కనిపట్టు, కన్పట్టు. అ.క్రి. గోచరమగు, చూవట్టు. భార. విరా. 3.192. కమవడు యా.చూ. కనఁబడు. న.క్రి. కనపడు, గోచరించు, చూవట్టు. హంస. 1.65. కమవండువు యా. కన్పండువు. వి. 1. నేత్రోత్సవం; 2. కంటికి పండుగ వంటిది. చంపూ.రా. 3.86. కమవరుచు న.క్రి. చూవు. కమవఱచు యా. కన్పఱచు. న.క్రి. చూపించు. కమపావ యా. కన్పావ. వి. నేత్రావయవ విశేషం, కంటిలోని ప్రతిమ, కంటిపావ. మను. 5.84. కమవులి యా. కన్పులి. వి. పశువుల కంటి మీద ఉండే తెల్ల మచ్చ. కమవులుము న.క్రి. మోనగించు. కమవెట్టు యా. కనిపెట్టు, కన్పెట్టు. అ.క్రి. ఎదురుచూచు, ప్రతీక్షించు. ఆము. 6.80, రక్షించు, పరమ. వి. 3.53; అ.క్రి. 1. ఎదురుచూచు, ప్రతీక్షించు. ఆము. 6.80. కమవెంటి యా.చూ. కనుబంటి. వి. కాగల ప్రయోజనాన్ని మాంచించే పక్షి. కమవొట్టలు వి. బ. వ. కంటిరెప్పలు. కమవడి[1] వి. 1. రాబడి, ఆదాయం, భోజను. 1.104; 2. ఉత్పత్తి; 3. అంచనా. కమవంటి యా. కనుపెంటి, కనుఁచెంటి, కన్పెంటి, కన్పెంటి. వి. జీలుగుపిట్ట, కాగల ప్రయోజనాన్ని సూచించే పక్షి. ఆము. 6.66. కమవొటు వి. దృష్టి, దృష్టి దోషం, దిష్టి. కమవేటము వి. 1. కళ్ళకుమరుగు; 2. చక్షుప్రీతి, చూడడంవల్ల కలిగే అనురాగం. దశకు. 3.123. కమవొమ యా. కన్నొమ, కన్నువొమ్మ. వి. భ్రూవు. మను. 5.94. కమవొమ్మ యా.చూ. కన్నువొమ్మ. వి. భ్రూవు, కంటిపైన నొనటికింద ఉండే చెంబ్రుకలచాలు. ఆము. 14. కమమబ్బు వి. కనుచీకటి, మనకచీకటి. వేంక. పంచ. 1.246. సంధ్యాకాలం చీకటి. కమమరువు వి. 1. అర్ధపాటు, వ్యవధానం; 2. కళ్ళకు కట్టే కంత. కమమఱి వి. రహస్యం, చాటు. కు.సం. 2.80. కమమఱుఁగు యా. కనుమఱువు, కన్నుమఱుఁగు, కన్నుమఱువు. వి. 1. ఆటంకం. ప్రబో. 4.112 వు. 4 పం.; 2. కన్నుంకు కట్టే గంత. యయా. 2.16; 3. గోపనం, కనబడకుండ దాయటం, రహస్యం. వ్యు. కంటికిమరుగు (ఆచ్ఛాదనం). కమమఱువడు అ.క్రి. కంటికిచాటగు, దాగుకొను. కు.సం. 2.215. కమమఱువు యా.చూ. కనుమఱుఁగు. వి. 1. కనబడకుండ దాచడం, రహస్యం, గోపనం; 2. కళ్ళకుకట్టే గంత; 3. ఆటంకం. కమమఱువుసేయు (-చేయు) యా.చూ. కన్నుమఱువుసేయు. న.క్రి. కనపడకుండాచేయు. 6.60. కమమనక వి. కొంచెం మనక చీకటి. కమమాటు యా. కన్మాటు. న.క్రి. కనుమొరుగు, మోనగించు, మోనం చేయు, కంటికి కనపడకుండా చేయు. రాధా. 1.99. కమమావు న.క్రి. మాయంచేయు. ద్వి. సారంగ. చ. 3.99 వు. 6 వం. వి. కొంచెం మూయటం. కమమావుచేయు న.క్రి. 1. కొంచెం మాయంచేయు; 2. కంటికి కనుపించకుండా చేయు. కమమావుమాయు అ.క్రి. కొంచెం మాయు. ద్వి. సారంగ.చ. 3.99 వు. 6 పం. కమమాయ వి. కనికట్టు, గారడీ, పనరు కట్టు. హరి. వూ. 9.135. కమమాయు అ.క్రి. కొంచెం మాయు. కమమూయు యా.చూ. కన్నుమూయు. న.క్రి. 1. మోనంచేయు, వంచించు. చంద్రాంగ. 4.167; 2. కన్నువడకుండ అర్ధుపెట్టు. అ.క్రి. 1. నిద్రపోవు. కవిక. 2.132; 2. మరజించు, దీర్ఘనిద్రచెందు. భక. 1.306 (ఆర్ధ వివరి.) కమమూసిగంత యా. కన్నుమూసిగంత, కన్గూసిగంత. వి. 1. దాగిలిమూతలు. కళా. 6.202; 2. కన్నులుకప్పి ఆడే ఒకానొక ఆట; 3. పిల్లలాడుకొనే ఆటల్లో ఒకటి; 4. కన్నులు కప్పటానికికట్టే తోలుబిళ్ళ. కమమొగుచు యా.చూ. కన్నుమొగుచు. అ.క్రి. 1. నిద్రించు; 2. ముకుళించు. న.క్రి. మోనగించు. కమమొఱఁగు యా. కన్నుమొఱఁగు, కన్మొఱఁగు. న.క్రి. వంచించు, మోనంచేయు, కనుకట్టు. భాగ్య.రా.యు. 1345. కమమోడుచు యా.చూ. కనుమోడ్చు. అ.క్రి. కన్నుమూయు, నిద్రించు. కమమోడ్చు యా. కనుమోడుచు, కన్నుమోడుచు. కన్నుమోడ్చు, కన్మోడుచు, కన్మోడ్చు. అ.క్రి. కన్నుమూయు, నిద్రించు. రం.రా.యు. 34. వు. 28. పం. కమమోనము వి. 1. చూపతిప్పడం, దృష్టిప్రమాదం, లక్ష్యం తప్పటం. భార. విరా. 4.230; 2. చూస్తుండగనే జరిగే వంచన. కమఁబాటు (-పాటు) వి. 1. దృష్టిదోషం. భార. విరా. 2.47; 2. చూవు. విక్ర. 8.52. కమఁబెంటి యా.చూ. కనుబంటి. వి. కాగల ప్రయోజనాన్ని సూచించే పక్షి, జీలుగుపిట్ట. హంస. 3.12. కమఁబ్రాము యా. కన్నుఁ

ద్రాము, కర్నాము. న.క్రి. మోనవచ్చు, కనుమూయు. రామా. 5.316. కమురెప్పపాటు వి. కనురెప్పపడేటంత కాలం. కమురెప్పవెంట్రుకలు వి.బ.వ. కనురెప్పకున్న వెంట్రుకలు. కమురెప్ప వి. కంటిరెప్ప. కవిక. 1.55. కమువిచ్చు రూ. కన్నువిచ్చు. న.క్రి. కళ్లు తెరచు. కమువినికి వి. పాము. యయా. 2.46. వ్య. కన్ను చెవిగాగలది. కమువినుకలి రూ. కన్నువినుకలి. వి. చతుర్భవం, పాము. యయా. 3.39. వ్య. కన్ను వీనుగాకలది. పాము కంటితో వింటుందని జనశ్రుతి. కమువినుకలివెలపు వి. 1. పాముపుట్ట. 2. పాతాళం, నాగలోకం, వ్య. పాములకు నెలవైనది. కమువినుకలివెలపుపుట్టు వి. వార్మికి. వ్య. పుట్టనుంచి పుట్టినవాడు. కమువిందు వి. నేత్రోత్సవం, కన్నులవంటపు. కతుత్స 1.160. కమువివ్వ వి. మేలుకొని ఉండటం. కమువివ్వకలుగు అ.క్రి. తెలిసివచ్చు. కమువెచ్చ వి. కంటివేడిమి, నులివెచ్చ. మను. 2.9. కమువెలఁగు వి. కంటికి చెలుగు (కంటికి చెలుఁగు వంటిది, మార్గదర్శకం అని భావం), మార్గదర్శకుడు, మార్గం చూపేవాడు. భార. ద్రోణ. 1.66. కమువేగు రూ. కన్వేగు. అ.క్రి. కొంచెం తెల్లవారు, తెలతెలవారు. భక. 3.204. కమువేఁదుఱు వి. 1. కనుపిచ్చి, వెర్రివలపు. మను. 3.33; 2. చూచినంతనే కలిగే ప్రేమ. కమువేయు రూ.చూ. కన్నువేయు. అ.క్రి. 1. వలపుగొను, మరులుకొను; 2. ఆశించి ఉండు. వరాహ. 11.52. కమువైచు రూ.చూ. కన్నువైచు. అ.క్రి. దృష్టి ప్రసరింపజేయు, అభిలాష కలిగివుండు. వరాహ. 11.52. కమువవ్వ రూ.చూ. కన్నువన్న. వి. నేత్ర వంజ్ఞ. పారి. 1.46. కమువవ్వ మెలఁగు అ.క్రి. ఆజ్ఞకు లోబడి వరచుకొను. కమువైగ వి. కనువన్న. కమువోగ రూ. కవ్వోగ. వి. విశాలనేత్రం, కంటిపొదవు. పిం. ద్వా. 3.139. కవ్వడ రూ.చూ. కనుఁగడ. వి. కడకన్ను, అపాంగం. పాండు. 4.112. కవ్వంట అవ్య. ప్రత్యక్షంగా. భాగ. 8.239. కవ్వను రూ.చూ. కనుకను. వి. ప్రతినేత్రం. భాగ. 8.239 కవ్వలుగు రూ. కనుగలుగు, కనుగ్గలు, కవ్వలు. అ.క్రి. జాగరూకుడగు, అప్రమత్తుడగు. భార. భీష్మ. 1.80. కవ్వల్గు (-కల్గు) రూ.చూ. కనుగలుగు. అ.క్రి. జాగరూకుడగు, అప్రమత్తుడగు. కవ్వవ రూ. కన్నుఁగవ. వి. కన్నులజత. కవ్విఱువు రూ.చూ. కనుగిఱువు. న.క్రి. కనుపైగచేయు. అచ్చ.రా.యుద్ధ. 125. కవ్విఱువు రూ.చూ. కనుగిఱువు. న.క్రి. కనుగొలువు, కనుపైగచేయు. ఆం. భా. 3.29. కవ్విట్టు రూ. కనుగీటు. న.క్రి. కనుగొలువు, కనుపైగచేయు. కవ్వొవ రూ.చూ. కనుఁగొన. వి. నేత్రాంతం. భాగ. 3.662. కవ్వొమ రూ.చూ. కనుఁగొను. న.క్రి. 1. చూచు, పరీక్షించు. నీలా. 3.46; 2. తెలిసికొను, ఎరుగు; 3. పొందు, పడయు. కవ్వొలికి రూ. కనుగొలికి. వి. కంటి చివరిభాగం. ఉ.రా. 4.158. కవ్వొల్పు రూ.చూ. కనుగొలుపు. న.క్రి. కనుపైగచేయు, కనుగీటు. నీలా. 1.18. కవ్వెదరు అ.క్రి. చెల్లాచెదరగు, భువ.చ. 2 146, కందెఱి[1](-కవ్వెఱి[1]) వి. కంటిరెప్ప, పక్ష్మలం, నేత్రచ్ఛదం, కంటికి తెరవంటిది. ఉ.హరి. 2.84. కందెఱి[2](-కవ్వెఱి[2]) వి. నేత్రాల్ని తెరచేటట్లు చేసేవాడు, నేత్రోత్సవాడు. భార. విరా. 2.241, కాశీ. 1.121. కందోయి (కవ్వోయి) రూ. కనుదోయి. వి. కనులజంట. కవ్వీరు రూ. కనుసీరు, కన్నుసీరు. వి. కంటిసీరు, అశ్రువు. భార. ఆది. 3.140. కవ్వీళ్లు వి.బ.వ. కన్నీరు. భార. ఆది. 7.27. కవ్వట్టు రూ.చూ. కనువట్టు. అ.క్రి. కవిపించు. హర. 2.25. కవ్వడు రూ.చూ. కనఁబడు. అ.క్రి. కనవడు, గోచరించు, చూపట్టు. భక. 3.354. కవ్వండువు రూ. చూ. కనువండువు. వి. నేత్రోత్సవం, కంటికి పండుగ వంటిది. కవ్వఱచు రూ.చూ. కనువఱచు. న.క్రి. చూపించు. కవ్వావ రూ.చూ. కనుపావ. వి. నేత్రావయవ విశేషం, కంటిలోని ప్రతిమ. అష్ట మ.క. 1.94. కవ్వించు రూ.చూ. కనిపించు. న.క్రి. 1. ప్రసరింపజేయు; 2. పొందచేయు, ఘటింపచేయు. అ.క్రి. కనపడు, అగపడు. భక. 2.415. క. కాణిను. చూపు, దృష్టిలోకివచ్చు. కన్నులి రూ.చూ. కనువులి. వి. పశువులకు కంటిమీద ఉండే తెల్లమచ్చ. కవ్వెట్టు రూ.చూ. కనుపెట్టు. న.క్రి. 1. కాచు, రక్షించు. వరమ. వి. 3.53; 2. ఆలోచించు, పరిశీలించు. సీతారా. 2.102. అ.క్రి. ఎదురుచూచు, ప్రతీక్షించు. కవ్వెంటి రూ.చూ. కనుబంటి. వి. కీలుగుపిట్ట. కవ్వొట్ట వి. కంటిరెప్ప. కవ్వెంటి రూ.చూ. కనుబంటి. వి. కీలుగుపిట్ట. నుద. 3.194. కవ్వొమ రూ. కనుదొమ. వి. భ్రూవు. విజయ. 1.184. కవ్వ్రాము రూ.చూ. కనుఁద్రాము. న.క్రి. కనువలుము, మోనవచ్చు. దశా. 5.3. కవ్మఱుఁగు రూ.చూ. కనుమఱుఁగు. వి. 1. గోపనం, రహస్యం, కళ్ళుకట్టేగంత. యయా. 2.16; 2. ఆటంకం. కవ్మఱువు రూ.చూ. కనుమఱుఁగు. వి. రహస్యం, గోపనం, కనులకు కట్టేగంత, ఆటంకం, నిరోధం. కన్మఱువుపేయు(-చేయు) రూ. కనుమఱువుసేయు. న.క్రి. కనవడకుండాచేయు. దశకు. 6.60. కవ్వాటు రూ.చూ. కనుమాటు. న.క్రి. 1. మోసగించు; 2. కంటికి కనబడకుండా చేయు. కవ్మూయు రూ.చూ. కన్ను మూయు. అ.క్రి. నిద్రించు, దీర్ఘనిద్ర చెందు. మరణించు. న.క్రి. కనుగవ్వు, వంచించు. (అర్థవివరి.). కవ్మూసిగంత రూ.చూ. కను మూసిగంత. వి. 1. దాగిలిమూతలు, గన్నులు గప్పి ఆడే ఒకానొక ఆట; 2. కన్నులు కప్పడానికి కట్టే తోలుబిళ్ల. చమ. 3.40. కవ్మొగుచు రూ.చూ. కన్ను మొగుచు. అ.క్రి. 1. కను మూయు, నిద్రించు; 2. ముకుళించు. కవ్మొఱఁగు రూ. కనుమొఱఁగు. న.క్రి. మోసంచేయు, వంచించు. ఆము. 1.2. కవ్మోడుచు రూ.చూ. కనుమోడ్చు. అ.క్రి. నిద్రించు. కవ్మోడ్చు రూ.చూ. కనుమోడ్చు. అ.క్రి. కన్నుమూయు, నిద్రించు. కవ్మోర్చు రూ.చూ. కన్నుమోర్చు. వి. నిద్ర. కవ్మోవము వి. చూస్తూండగానే మోసం ఆరగడం. భార. విరా. 4.230. కవ్రెప్ప రూ.చూ. కనుఱెప్ప. వి. కంటిరెప్ప, కనురెప్ప. కవ్వెలఁగు వి. రక్షకుడు. కంటివెలుగు, మార్గం చూపేవారు, మార్గదర్శకుడు. నుదంతా. 1.112. కవ్వేగు రూ.చూ. కనువేగు. అ.క్రి. కొంచెం తెలవారు, తెలతెలవారు. కవ్వోగ రూ.చూ. కనుమోగ. వి. విశాలనేత్రం, కంటిపొదవు.

కమ[3] వి. చెరకులోనగువాని గనువు, పర్వం, వెదురు.

వను. 3.53.

క. కణో. పెదురు కణువు, కొయ్య కణువు, గణలు. చెరకు ; కణపు, గణికె. ముడిలేక కణుపు ; తు. కారకణ్ణు. చీలమండ ; త. కణో. చెరకు లేక పెదురు కణువు, వేలి కణువు, వెన్నెముక యొక్క కణువు ; మ. కణో, కణు, కణ్ణు, కణ్పు. చెరకు కణుపు ; కో. కణో. పెదురు కణువు లేక చెరకు కణుపు: కురు. ఖన్). పెదురులేక చెరకు పిలకను నరికిన తర్వాత ఏర్పడిన ప్రదేశం.

<మూ.ద్రా. *కణ్.

కంటివింటివడీరు వి. ఇక్షుధన్వుడు, మన్మథుడు. ముకుంద. 3.69.

కమ[3] యా. ఖాను. న.క్రి. 1. పొందు, పరయు (భాగ్యాన్ని పొందు), పొందు. భార. ఆది. 4.61 ; 2. చూచు. భార. ఆరణ్య. 2.94 ; 3. ప్రవనవించు (విద్దను), ఖాంచు. భార. ఉద్యో. 4.38 ; 4. ఎరుగు, తెలియు. భార. సౌప్తి. 2.74 ;

క. కఱు, కఱు, కఱుఁగ్ర. దూడ, పెయ్య ; కంద, చిన్నవిద్ద ; కందు ; దూడ, పెయ్య, తల్లి చెట్టుచుట్టూఉన్న చిన్న ఆరటిపిలకలు ; కంతి, కంది, కందు. దూడను ఈనిన ఆవ ; తు. కంజి. దూడ, పెయ్య ; త. కన్తు. దూడ, పిల్లగుర్రం, చిన్న చెట్టు (లేత) మొక్క అంటు ; కఱ్ఱు-ఆ.- దూడను కలిగిన ఆవ ; మ. కన్ను (కర్రు). చిన్న వళువు, తల్లి చెట్టును అంటిపెట్టుకొని చుట్టూ ఉన్న ఆరటి పిలకలు ; కఱ్ఱి. బాలుడు, పెయ్య ; కణ్ణు. పెయ్య, దూడ ; కఱ్ఱు. బాలుడు, పెయ్య, దూడ ; కొ. కొఱో. నంపత్సరం లోవ గేదెపెయ్య ; వర్తీ. కర్. (కర్కుల్) (లేత) మొక్క అంటు ; గ. కర్. కను ; కురు. ఖద్దో. విద్ద, లేత మొక్క శేక పిల్లజంతువు ; ఖద్దన్. కొడుకు, బాలుడు ; ఖడ్డర్. విద్దలు ; ఖడా. చిన్నవిద్ద, చిన్న జంతువు, చిన్న ; ఖన్ట్. ఉత్పత్తిచేయు, పండునుమోయు ; ఖన్ట్పా. ఫలితం. పర్యవసానం ; ఖనింగ్. జన్మనిచ్చు ; ఖన్ ; మాల్తో. గూదె. కొడుకు.

<మూ.ద్రా. *కన్-.

కృద్రూపం. *కన్-ట్. <*కన్-ట్-.

కవిపెంచువయసు వి. నంతానాన్ని కనటానికి తగిన వయసు. దళా. 6.45. కమబరి[2] వి. 1. ఉత్పత్తి ; 2. అంచనా ; 3. రాబడి.

కమక యా.చూ. కన్క. అవ్య. ద్రు. 1. నుమా. విప్ర. 3.77 ; 2. కావున, కాబట్టి. విప్ర. 4.87 ; 3. వాక్యాలంకారంగా ప్రయుక్తం. ఉ.రా. 8.86.

కమకవి యా. కన్కని. వి. 1. వెరపు, భయం. భార. ఆరణ్య. 3.231 ; 2. తీవ్రత, అభినివేశం, పట్టుదల. బసవ. 7.570 ; 3. తత్తరపాటు. కళా. 7.158 ; 4. జాగరూకత.

కమకూలి వి. ధాన్యరూపమైన కూలి.

కమగవ్వరగాడు వి. గబ్బిలం.

కమగుపోతు వి. తోకలేని నెమలి.

కమగు[1] వి. ఒక దినును చేప.

కమగుజేప వి. మత్స్య విశేషం.

కమగు[2] వి. రవిశెల గుర్ద, కణం.

కమవవులు చూ. కనుము[1].

కమవవూలు చూ. కనుము[1].

కమపాలవిత్తులు వి.బ.వ. ఉలవలు.

కమపిరికి విణ. కొత్తదానిని చూచినవుడెల్ల బెదిరే గుణంగల.

కమవు యా. కన్ను, గనువు, కణువు. వి. పెదురు, చెరకు మొ॥ వాటిలో ఆక్కడక్కడ ఏర్పడి ఉండే గ్రంధి, పర్వం, గంటు, కన్ను. దళా. 10.99.

క. గణికె, గణలు. ముడి ; కణో. రెల్లుమొక్క కణువు ; తు. కారకణ్ణు. కాలియొక్క చీలమండ ; త. కణో. పెదురు కణువు ; కఱు. పెదురు కణువు, వెన్నెముక యొక్క కణువు, వేలి కణువు ; మ. కన్. కను, కన్ను, కన్పు. చెరకు కణువు ; కో. కన్. పెదురు కణువు ; తా. కొన్. పెదురు కణువు, చెరకు కణుపు ; కురు. ఖన్). పెదురు లేక చెరకు పిలకను నరికిన తర్వాత ఏర్పడిన ప్రదేశం.

<మూ.ద్రా. *కణ్-.

కమవుకొట్టు యా.చూ. కనువుగొట్టు. న.క్రి. 1. ముక్కలు చేయు ; 2. హోగొట్టు ; 3. చిందర వందరచేయు ; 4. చంపు, ఖండించు ; 5. క్షోభపెట్టు. కమవుగొట్టు యా. కనువు కొట్టు, కన్నుగొట్టు. న.క్రి. 1. చంపు. భార. భీష్మ. 3.248 ; 2. క్షోభపెట్టు. భార. ద్రోణ. 3.159 ; 3. హోగొట్టు, నశింపచేయు. ఉద్భటా. 1.8 ; 4. ఖండించు, నంహరించు ; 5. చిందరవందర చేయు. కమవులగుంర్లు యా. కన్నులగుంర్లు. వి.బ.వ. మణిమయమైన హస్త భూషణం. అక. 1.176. కమవులవిలుకాడు యా. కనువులవిల్కాడు, కన్నులవిలుకాడు, కన్నులవిల్కాడు. వి. మన్మథుడు. వ్యు. చెరకుగర విల్లుగా కలవాడు. రాజవి. 4.22. కమవులవిలుతుడు యా. కనువులవిల్తుడు, కన్నుల విలుతుడు, కన్నులవిల్తుడు. వి. మన్మథుడు. వ్యు. చెరకు గర విల్లుగా కలవాడు. కమవులవిల్కాడు యా.చూ. కనువుల విలుకాడు. వి. మన్మథుడు. కనువులవిల్తుడు యా.చూ. కనువులవిలుతుడు. వి. మన్మథుడు.

కమవుచెట్టు వి. రాతినేలల్లో పెరిగే ఒక పెద్దచెట్టు (Bosbella serrata).

కమవిపిరి వి. నన్నకొమ్మలు కలిగి నూగు ఉండే ఒక చెట్టు (Casearia Wyna adensia).

కమమ[1] యా. కనము[1]. వి. 1. కొండ కోనల నడిమి తోవ. ఆము. 3.27 ; 2. నందుతోవ, బిలం, కన్నం, కవిక. 4.120 ; 3. కాంతారం. చంద్రాంగ. 2.84.

క. కణమె, కణవె, కణిమె, కణివె. రెండు కొండల నడిమి నందు ; తు. కణిమె. ఆపవిత్రం చేయు, పోవు ; త. కణవాయ్. కొండతోవ, మిక్కిలి పొడవు లోతుగల లోయ ; కొండ. కణువెన్. కూర్గు ప్రాంతానికి తూర్పు దిక్కుగా ఉన్న నమతల ప్రదేశం.

కమమ[3] యా.చూ. కనుము[3]. వి. నంక్రాంతి పండగ, కనవ్వండుగ.

కమమరి యా. కన్మరి, కమార, కమ్మర, కమ్మరి, కరమల,

వి. కమ్మరి, ఇనప పనివాడు. అయస్కారుడు. కు.నం. 2.80, బనవ. 4.66.

సం. కర్మార-. కమ్మరవాడు ; ప్రా.పా. కమ్మార.- ; ఒ. కమార ; మరా. కమార్.

< ప్రా. కమ్మార.

కమ్మరి వి. **1.** పర్వతసానువు. భార. శాంతి. 1.807, ఉ.హరి. 4.56 ; **2.** కొండ శిఖరం మీది సమతల ప్రదేశం. ప్రబోధ. 2.411.

కమ్మరిబడు అ.క్రి. కొండపై నుంచి పడు.

కమ్ము[1] వి. **1.** రెల్లు. శివరా. 1.61 ; **2.** కదంబ వృక్షం.

కమ్మపువ్వులు యూ. కనపపూలు, కనువపూలు. వి. రెల్లు గడ్డి. మను. 2.9. కమ్మపూలు యూ.చూ. కనువపువులు. వి. రెల్లుగడ్డి.

కమ్ము[2] యూ. కనుము[2]. వి. **1.** మకర సంక్రమణం ; **2.** శవదహనం, గ్రామదహనం, శక్త్యుత్సవం చేసిన రోజు తరవాతి రోజు ; **3.** సంక్రాంతి వెళ్ళిన మరురోజు.

కమ్ము[3] యూ.చూ. కఱుము. వి. ఒక రవికెకు సరిపడే నేత గుడ్డ.

కమ్మవలి వి. సంకోచం. కు.నం. 8.135.

కమ్మువు యూ.చూ. కలువు[1]. సం.క్రి. కలువు.

కవెం యూ.చూ. కన్నము. వి. బండి కాడి చివర చిరత వెయ్యడానికి చేసిన బెజ్జం.

కవెక్షమ వి. కూడిక, చేరిక.

ఇం. *Connection*. కూడిక, సంబంధం.

< ఇం. Connection.

కవెంబొమ్మలు వి.బ.వ. కనుమ పండుగప్పుడు బ్రాహ్మణులు తీసుకుపోయే మట్టి బొమ్మలు.

కవేలురాయి యూ. కనిలురాయి. వి. గోడలు కట్టేటప్పుడు చిన్న ఇటికల్ని రాళ్ళమధ్య ఉంచి సందులు తప్పించి మూలల్లో బలంకోసం ఉంచే పొడుగాటి పెద్దరాయి.

కవోజ వి. కన్యాకుబ్జ దేశంలోని భాష.

కవోజ వి. కన్యాకుబ్జ నివాసి.

హిం. కనౌజియా. కన్నౌజ్ దేశవాసి ; ఉ. కనౌజీ.

< ఉ. కనౌజీ.

కవ్వ యూ. కనుక. అవ్య. ద్రు. **1.** అవధారణార్థకం. భాగ. 10 ఉ. 212 ; **2.** కాబట్టి.

కవ్వవి యూ.చూ. కనుకని. వి. భయహేతువు. కవిక. 3.229.

కవ్వడ చూ. కను[1].

కవ్వంటి చూ. కను[1].

కవ్వమ చూ. కను[1].

కవ్వలుగు చూ. కను[1].

కవ్వల్లు చూ. కను[1].

కవ్వవ చూ. కను[1].

కవ్విఱువు చూ. కను[1].

కవ్విలువు చూ. కను[1].

కవ్వీయు చూ. కను[1].

కవ్వెవ చూ. కను[1].

కవ్వెవు చూ. కను[1].

కవ్వొలికి చూ. కను[1].

కవ్వొల్పు చూ. కను[1].

కంత[1] యూ.చూ. క్రకంత[3]. వి. **1.** చిల్లి, రంధ్రం. వేమన. 1.287 ; **2.** నందు. సింహా.శ. 66 ; **3.** పొట్టు బట్టిలోని గాలిపోయే రంధ్రం.

కంతరివ వి. పెద్ద ఆరిసె, పెద్ద నిప్పటి.

< కంత[1] + అరిన.

కంత[2] యూ.చూ. కడంత. వి. కణత, కన్ను పక్క భాగం.

కంత[3] యూ.చూ. క్రకంత[1]. వి. **1.** పెళ్లిలో ఉప్ప, పప్ప, బియ్యం పెట్టెలో పెట్టి పెళ్లివారి కిచ్చింది ; **2.** పెళ్లికూతురు వారు పెళ్లికూతురికి తీసుకొనిపోయే ప్రధాన ద్రవ్యం.

కంత[4] యూ.చూ. క్రకంత[2]. వి. రచ్చ, నడి.

కంతపాల వి. సీమ చిత్ర మూలవ చెట్టు, దడుల్లోనూ, తోటల్లోనూ పెంచబడే ఎర్రని పూలు పూసే ఒక మొక్క. (Pendianthus trithymaloideo).

కంతము వి. హాయిగా ఉండేది, మఖంగా ఉండేది.

కంతరిగడ్డి వి. వళగ్రాసంగా ఉపయోగపడే ఒక రకం గడ్డి (Chorisirb completa).

కంతలుగట్టు (-కట్టు) చూ. గంత. వ.క్రి. మరుగుపరచు.

కంతి యూ. కణితి, గంత. వి. **1.** దొప్ప, దొడిపి. ద్వి. హరిశ్చ. 1503 వం. ; **2.** గర్భలా వచ్చే రోగ విశేషం, కణితి, చెన్న బనవ. 229, ఆం.భా. 2.74 ; **3.** దద్దురు.

సం. గ్రంథి-. ముడి, గెల లేదా గుత్తి ; ప్రా. గణ్ఠి, గంధి ; ఆ.మా. గణ్ఠి. ముడి, కట్టు ; హిం. గ్రంథి, గాంఠ్. కణితిలా పెరగడం ; మరా. కందం. గర్భ, దుంప.

< ప్రా. గంథి-.

కంతిరి యూ.చూ. కంత్రి. వి. సంకరుడు, మిశ్రజాతివాడు.

కంతిరీగ యూ.చూ. కందురీగ. వి. తేనెటీగ, మధువం.

కంతు వి. హద్దు, గడువు, నిర్ణీతకాలం.

క. కంత, కంతు. రబ్బు చెల్లించడానికి చేసుకొన్న ఒడంబడిక ; తు. కంతు ; మ. కందాయం. నాలుగు నెలల కాలం, పన్నులు చెల్లించే కాలం.

< క. కంతు.

కంత్రాటు వి. పనిచేయడానికి ఒప్పందం.

పో. *కంత్రాతు*. ఒడంబడిక, ఒప్పందం ; స్పా. *కంత్రాతా*. ఒడంబడిక, ఒప్పందం ; ప్రె. *కాంత్రా* ; ఇం. *Contract*.

< పో. కంత్రాతు.

కంత్రి యూ. కంతిరి, కంత్రీ. వి. సంకరం, సంకీర్ణం.

కంత్రీ యూ.చూ. కంత్రి. వి. **1.** మోసం ; **2.** నకలు ; **3.** బజారు రకం ; **4.** బలహీనమైనది ; **5.** సంకరం.

కంత్రీవాడు వి. సంకరుడు, నీచుడు.

కంద వి. **1.** కందమొక్క, నూరణం. నీలా. 2.57 ; **2.** కంద దుంప, సింహా.శ. 59 ; **3.** చిలగడ దుంప, రత్నపురి గర్భ.

సం. కంద-. కంద దుంప ; మహా. కంద. కంద దుంప ; పా. కంద-. ముల్లంగి దుంపలాంటి దుంప ;

హిం. కండీ. కంద ; మరా. కంద. వేరు, దుంప.

క. కందగర్ద. గర్ద, వావు, ముడి, కణుపు ; త. కంతం. తినడానికి పీలైన దుంప.

<నం. కంద-.

కందగర్ద వి. కందదుంప. కందమూలము వి. చిలగడ దుంప, గెనుసుగర్ద. <నం. కందమూల-. దుంప మొదలు (అర్థవిపరి.).

కందకము వి. 1. అగర్త. పరిఖ ; 2. పొలంలో పీటిని బయటకి పోయేట్లు చేయడానికి తీసిన కాలవ ; 3. నేలలో కట్టిన ధాన్యం కొట్టు.

నం. కంద-, కందక-. దుంప, ముడి ; హిం. కందర్. అగర్త.

క. కందక. అగర్త ; తు. కందుక. కందక, అగడ్త ; కొండ. కంద. పెళ్ళిళ్ళప్పుడు మంటవేసే అగర్త ; కుయి. కంద. మంటవేసుకొనే చిన్న అగర్త ; మాల్తో. కంద్రి. గోయి.

<నం. కందక- (అర్థవిపరి.).

కందగంగ వి. అందంగా పూలు పూసే ఒక చెట్టు (Hibiscus collinus).

కందగోగు వి. బంగారు రంగు గల వచ్చని పూలు పూసే చెట్టు. పత్తి దూదివంటి దూది నిచ్చే ఒక రకం చెట్టు (cochlospermum gossypicem).

కందంగి వి. అలంకారార్థం పెంచబడే ఒక మొక్క (Barringtonia racemosa).

కందచార్ యూ.చూ. కందాచారము. వి. దండు సంబంధమైన లెక్కలు రాయటం.

కందచారము యూ.చూ. కందాచారము. వి. 1. కట్టుబడివాళ్లు ; 2. సైన్య సంబంధమైన లెక్కలు రాయటం.

కందడిక వి. యూ.చూ. కందాడిక. కంబళి, గొంగళి, దొంత.

కందణము యూ.చూ. కందనము. వి. 1. గుండెకాయ ; 2. సొరంగం కొట్టు ; 3. మల్లుర ముప్పైరెండు విన్నాణాల్లో ఒకటి.

కందవం యూ.చూ. కందనము. వి. ధాన్యం దాచటానికి ఉపయోగించే పెద్ద మట్టి పాత్ర.

కందవకాయ చూ. కందనము.

కందవక్కిర వి. ఈరనక్కిర. ఉత్తర సర్కారుల్లోనూ, విశాఖ గోదావరీ మండలాల్లోనూ, రాతినేలల్లోనూ పెరిగే ఒక ముళ్ల పొద (Ximenia americana).

కందవగాయ చూ. కందనము.

కందవము యూ. కందణము, కందనం. వి. 1. మల్లబంద విశేషం, మల్లుర ముప్పైరెండు విన్నాణాల్లో ఒకటి. హంస. 1.206 ; ఆం.భా. 2.209 ; 2. గుండెకాయ ; 3. సొరంగం కొట్టు.

కందవకాయ యూ. కందనగాయ. వి. గుండెకాయ, ఎద. ఆము. 4.28. కందవగాయ యూ.చూ. కందనకాయ. వి. గుండెకాయ.

కందవట్టెలు వి.బ.వ. తలుపు వెనక అర్ధంగా వేసిన కర్ర ముక్కలు.

కందపెట్టె వి. పెళ్ళిలో పెళ్ళికొడుకు వెంట మోసుకొని పోయే ఒక రకం పెట్టె (ఇందులో ఒక కందగర్ద ఉంచుకారు, ఈ కందలాగ సంసారం పెరగాలని శుభాకాంక్షలు తెలిపే పాంగెం).

కందము[1] వి. పత్రవుల మూపురం. భార. విరా. 5.69.

నం. స్కంధ-, స్కంధస్. మూపురం, పీత పైభాగం ; ప్రా. ఖంధ ; అ.మా. ఖంద. భుజం, మూపు ; పా. ఖంధ-. స్థూలత (ఏనుగు), శరీరం యొక్క స్థూలత్వం, భుజం వెనుకభాగం.

<ప్రా. ఖంధ -.

కందము[2] వి. మాత్రాబద్ధమైన పద్యవిశేషం, జాతుల్లో ఒకటి. కవిక. 10.

నం. స్కంధక-. ఒకరకమైన ఛందస్సు ; స్కంధ-. ఒకరకమైన ఆర్యా ఛందస్సు ; స్కంధ-. ఆర్యా ఛందస్సులోని పద్యం ; ప్రా. ఖంద. ఛందస్సు ; హిం. అనంద కండ్. ఒకవిధమైన ఛందస్సు.

క. కంద. ఒకరకమైన ఛందం.

<ప్రా. ఖంద -

కందమొక్క చూ. కందు[1].

కందమ్మ వి. పొత్తుల్లోని శిశువు.

కందరిక యూ.చూ. కందరికము. వి. 1. ఎద్దుమూపుమీద వేసే గంత ; 2. ఆస్తరణంగా వేసుకొనే దొంత ; 3. గంతకింద దొంత.

కందరికము యూ. కందరిక, కందలికము, కందళము, కందాళము. వి. కంథాస్తరణం, వర్తకులు కూర్చోడానికి వేసుకునే దొంత, ఎద్దు వెన్నుపై అమర్చేగంత. ఆం. భా. 2.267.

నం. కంథా. చిరుగుగుర్ద, ఆతుకులు వేసినగుర్ద (సాదువులు కట్టుకొనేవి) ; ప్రా. కంథా. రజాయి, పరువు, దొంత ; మహా. కంథా. ఆతుకులగుర్ద.

కందలికము యూ.చూ. కందరికము. వి. ఎద్దుమూపుమీద వేసే గంత.

కందళము యూ.చూ. కందరికము. వి. ఎద్దు వెన్నుపై అమర్చే గంత.

కందళించు అ.క్రి. నంతసించు.

నం. కందిళ-. మొలక.

<నం. కందళ + -ఇంచు[3].

కందవము వి. ఎద్దుపీవుమీద వేసేగంత.

కందవెల్తు వి. కంటెవులురుచెట్టు, ముళ్లుండే కాండం కలిగినచెట్టు (Mellothus repandus).

కందా వి. 1. రాజబందువులకు, భృత్యులకు వేరుగా ఏర్పరచిన బల్ల ; 2. భోజనం ; 3. తేరతిండి.

కందాచారము యూ. కందచార, కందచారము. వి. 1. సేనకు సంబంధించిన లెక్కలు రాయటం ; 2 రక్షకదళం.

కందాడిక యూ. కందడిక. వి. గొంగళి, కంబళి.

కందాయము వి. 1. జ్యేష్ఠమానంనుంచి నాలుగేసి మాసాల కాలం. ఆం.భా. 1.86 ; 2. పన్ను, కప్పం, శిస్తు.

క. కందాయ. పన్ను, ఇంటిపన్ను, భూమిపన్ను, నాలుగునెల్ల కాలం ; త. కంతాయం. జ్యోతిషశాస్త్ర సంబంధ

మైన నాలుగు నెలల కాలం; మ. కందాయం. నాలుగు నెలల కాలం, పన్ను చెల్లించే కాలం.

కందారము[1] వి. మేఘం.

నం. కందార- నీళ్ళను ధరించేది (మేఘం).

క. కంద, కంధా-, కందార. మేఘం; త. కంఱతం. మేఘం.

<నం. కం-ధార-.

కందారము[2] వి. తామరతీగ, ఊర.

కందారి వి. ఒకానొకచెట్టు, తీక్ష్ణకంటకం.

కందాలరాజు వి. తేరతిండి మరిగి తిరిగే పెద్దింటి పోమరి.

కందాళము చూ.చూ. కందరికము. వి. ఎద్దుమూపుమీద వేసే గంత.

కంది[1] వి. 1. ధాన్యవిశేషం. భీమ. 3.57; 2. వన్యవిశేషం, తువరి. ఆం, భా. 2.28; గింజలు కూరగా, ఆకులు పళ్ళగానంగా ఉపయోగం. (Candanus indicus).

క. కడలె. కడ్లె. సెనగలు; త. కంతి. పప్పు; పర్షి. కెర్ది. కంది.

కందికట్టె చూ.చూ. కందికట్టె. వి. ఆముదాల్పుకువాడే కందిచెట్టు వుల్లలు. **కందికట్టె** చూ. కందికట్టి. వి. ఆముదాల్పుకు వాడే కందిచెట్టు వుల్లలు. **కందిచిక్కుడు** వి. ఒకరకం చిక్కుడు, కందివంటి చిక్కుడు. **కందిచెక్క** వి. కందిమొక్కలున్న మడి. **కందిపప్పు** వి. కందులు వినరగావచ్చే పప్పు బద్దలు. **కందిపొట్టు** కందులపై పొట్టు. **కందిమిడత** వి. ఒక విధమైన మిడత, కందిలాఉండే మిడత. **కందులు** వి. బ. వ. ధాన్యవిశేషం.

కంది[2] వి. తాపం.

కందికేర వి. ఒకజాతి కలుపుమొక్క.

కందించు చూ. కండు[1].

కందిచీల చూ.చూ. కందెన చీల. వి. ఇరుసుమీద ఉండే చీల.

కందిని చూ.చూ. కండీలు. వి. పెద్దదీపం, లాంతరు.

కందినివట్టు వి. పారెపై వాటతయారీలో మధ్యలోను, చివర్లోను మడతలు రాకుండా ఉండడానికి రెండుచేతుల లాటనవేళ్ళు చూపుడువేళ్ళు కత్తెరమాదిరిగా చేర్చిపట్టే పట్టు.

కందిము వి. పందిరిగుండ, బాజా.

కందియన చూ. కందెన. వి. 1. బండి ఇరుసుకు పూసేమసి, కందెన. తు. నం. 12.784; 2. బండికన్నులకు పట్టించే చమురు. ఆం.భా. 2.202.

క. కందయ. నల్లరంగు; కందెన. గ్రీజు.

కందిరి చూ.చూ. కంకిరి. వి. ఎనిమిదంగుళాల కైవారంతో మట్టితో సారెమీద చేసిన గుండ్రని వలయం (దీనికి ఒక పైవున ఉడుంచర్మం కట్టి మువ్వలుపెట్టి వాయిస్తారు.)

కందిరిచిప్పలు చూ. కందిర్పిప్పలు. వి.బ.వ. కంకిరి వాద్యానికి వాడే మట్టివలయాలు. **కందిర్పిప్పలు** చూ.చూ. కందిరిచిప్పలు. వి.బ.వ. కంకిరి వాద్యానికి వాడే మట్టి వలయాలు.

కందిరీగ చూ.చూ. కందురీగ. వి. మధుపం.

కందిర్పిప్పలు చూ. కందిరి.

కందిలి చూ.చూ. కందీలు. వి. లాంతరు.

కందిలు చూ.చూ. కందీలు. వి. లాంతరు.

కందీలు చూ. కందిని, కందిలి, కందిలు, కానుదీయలు. వి. దీపం, ప్రమిద.

రచ్చ. కందెలార్. కాక్వాత్తి. పో. కందీల్. దీపం; ప్రె. షాందెల్. పాదిరిగుడి దీపం; స్పా. కందెలా, కందీల్. చమురుదీపం, ప్రమిద.

క. కందిల్. లాంతరు, గాజుగోళం; మ. కందీల్. లాంట్రిన్; ఆర. కందీల్. లా. కెండిల్.

హిం. కందీల్, ఖందీల్.

<పో. కందీల్.

కందు[1] అ.క్రి. 1. తప్తమగు, తావంపొందు. భార. ఆది. 4.44; 2. నొచ్చు. భార. ఉద్యో. 2.57; 3. వివర్ణమగు, తేజోవిహీనమగు, మ్లానమగు. భార. ఉద్యో. 2.107; 4. కోపించు. భాగ. 8.320; 5. మలినమగు. శృం. నై. 1.68; 6. క్షీణించు, తగ్గు, కృశించు, నశించు. శృం. నై. 6.122; 7. ఎర్రవడు. కాశీ. 4.69; 8. భయపడు, కోవగించు. యయా. 1.76; వి. 1. మాలిన్యం, నలుపు. భార. నవా. 2.89; 2. వంకావం, దుఃఖం. నిర్వ. రా. 9.78; 3. నల్లని మచ్చ, కళంకం. భార. విరా. 2.52; 4. దోషం, లోపం. కకుత్స. 1.107, ఆం.భా. 4.49; క్రి. విఱ. నల్లని, కృష్ణవర్ణంకల. సిం.ద్వా. 10.83.

క. కందు. కాలు, ఎంద లేదా నివ్వు వేడికి కములు, ఎందవేడికి కమిలినట్లగు, కములు, కాంతిహీనమగు, కళతరుగు, వన్నెతగ్గు, పాలిపోవు, నలుపురంగు, నలుపు, మచ్చ, బాధ, మొ. తు. కందురి, కందు. నల్లనగు; త. కంతు. పాడగు, కను. నల్లనగు, సూర్యకాంతికి కందు, పాలిపోవు (ఆలసిపోయి), తిరికాటు. మండిపడు, తివా. వాడుకోడానికి వీలుకాకుండా గట్టిపడు (పెరుగుతున్నపుడు దెబ్బతగిలిన పండ్లలా),. కని. బాగాపండిపోవు, ఎర్రగాకాలు, మండు, హఠాత్తుగా కోపగించు, చిరాకుపడు, కనల్-వేడగు, మండు (నివ్వులా), మరుగు, కోవగించు, ఎర్రనగు, మండు; మ. కంతుక. వేడగు; కన్నెక. బొగ్గులామండు.

మూ.వ్రా. *కవ్.

కందఱాయి అ.క్రి. నల్లవడు, కందు, వన్నెచెడు. **కందించు** స.క్రి. ఎర్రవరచు, కందేటట్లుచేయు. **కందుగలి దుండగీడు** వి. చంద్రుడు. వ్య. మచ్చగలదుష్టుడు. **కందుచెప్పు** స.క్రి. గుర్తుచెప్పు. **కందుపాయి** చూ.చూ. కందువాయి. అ.క్రి. 1. తపించు; 2. మలినమగు; 3. నలువగు. **కందుబంగ్లు** వి.బ.వ. నల్లని పళ్ళు (దంతాలు). కు.నం. 6.87. **కందువేప్పె** వి. ఒకరకం నలువురంగు. **కందువాయి(-పాయి)**. చూ. కందుపాయి. అ.క్రి. 1. మలినమగు. మాయు. హర. 7.30; 2. వివర్ణతవొందు, నల్లనగు. **కందువెట్టు(-పెట్టు)** అ.క్రి. మురికగు, నల్లనగు.

కందు[2] చూ. కందువు. వి. చిర్ర, శిశువు, కొదమ, పిల్ల. మొల్ల. అయో. 1.46, ఆం.భా. 2.99.

క. కంద. పసిచిర్ర, కందు. తేగ, తల్లి ఆరటిచుట్టూ ఉన్న చిన్న ఆరటి మొలకలు, తిరగలిలో పై రాయి,

జంతువు గర్భంలోని పిండం ; తు. కనఁజి. తేగ, తిరగలిపై రాయి ; త. కన్దు. లేగ, దూడ, పలురకాల జంతువుల్లో చిన్న జంతువులు. (కొల్). మొలక, చిన్నమొక్క, అంటు ; మ. కణ్ణు. బఱ్ఱె లేదా ఆవుదూడ, తల్లరటి చుట్టూఉన్న ఆరటి మొలకలు ; కొ. కొఱ్. ఏడాదిలోవున్న బఱ్రెదూడ ; కురు. ఖద్దో. పసిబిడ్డ, చిన్నజంతువులు లేదా చెట్లు ; మాల్తో. క్వాడె. కొడుకు ; బ్రా. ఖనింగ్. కను.

కందు[3] వి. పటికబెల్లం.

కందుక్రీడ వి. నాట్యవిశేషం.

నం. కందుక్రీడా. బంతిఆట.

<సం. కందుక్రీడా (అర్థవిపరి.)

కందుఁడు వి. కుమారస్వామి. సాం.ని. 1.7.

నం. స్కంద-. కార్తికేయుడు, దేవసేనాని ; ప్రా. ఖంద-. శివుని పెద్దకొడుకు, కార్తికేయస్వామి ; మహా. కంద, ఖంద. శివుని కొడుకు కార్తికేయుడు ; హిం. స్కంద. శివుని చిన్నకొడుకు.

త. కంతఱ్. స్కంద, శివుని చిన్నకొడుకు.

<ప్రా. ఖంద-.

కందుతుమ్మెద వి. ఒక జాతి కలువ మొక్క.

క. కంద. ఒక రకం మొక్క.

కందురి చూ.చూ. కందూరి. వి. మొహరం నందర్భంగా పీర్లకు పెట్టే నైవేద్యం, పీర్లకు నివేదించే మాంసం. పెద.

కందూరీ చూ.చూ. కందూరి. వి. మొహరం నందర్భంగా పీర్లకు పెట్టే నైవేద్యం, పీర్లకు నివేదించే మాంసం. విశ్వ.శ.

కందురీగ చూ. కందుఱు[1].

కందుఱు[1] చూ.చూ. కడుఁదుఱు. వి. ఎర్ర తుమ్మెద, కందిరీగ.

కందురీగ చూ. కంతిరీగ, కందిరీఁగ, కంద్రీగ. వి. తేనేటీగ, మధువం. ఆం.భా. 2.95.

కందుఱు[2] వి. తృణవిశేషం. ప్రబంధ. 201.

త. కంబెరు. తృణవిశేషం (Gexdarusa).

కందుఱు[3] వి. గుండ్రని ఆకులు, ఎక్కువగా కొమ్మలు కలిగి తినడానికి పనికొచ్చే పచ్చనివళ్లుకాసే ఒక రకం చెట్టు. ప్రబంధ. 201. (Grewia populifolia).

కందుఱుపేర్పు చూ. కందోరుపేర్పు. వి. పానకం తయారు చేయడానికి వాడే మట్టి పాత్ర.

కందులు చూ. కంది[1].

కందువ చూ. కందువము. వి. 1. ఋతువు, కాలం. నిర్వ.రా. 8.68 ; 2. ప్రదేశం, స్థానం. నిర్వ.రా. 10.88 ; 3. కౌశలం, నేర్పు. భార. విరా. 4.29 ; 4. జార, ఆనవాలు, గుర్తు. భార. సౌప్తి. 1.161 ; 5. శపథం, ప్రతిజ్ఞ. భాస్క. రా. కిష్కిం. 75 ; 6. నివాసస్థలం. శృం.నై. 4.85 ; 7. మర్మం, కీలు. కాళి. 1.8 ; 8. ఏకాంతం. విక్ర. 1.123 ; 9. సంకేత స్థలం. కవికా. 4.103 ; 10. మాయమూల. నైష. 4.82 ; 11. తెగ, సంఘం. విష్ణుపు. 1.173 ; 12. చమత్కారం, విజయ. 1.142, కళా. 2.431 ; 13. మాయ ; విణ. 1. చిత్రమైన ; 2. కపటమైన ; 3. ఆనత్యం, లేని.

కందువ చుట్టము వి. ప్రియబంధువు. నార. పంచ. 4.99. కందువ దృష్టి వి. దివ్యదృష్టి. రం.రా.భాల. 7 వ. 27 వం. కందువవర్మము వి. దేవతావుప్పం. కందువమందిరము వి. ఏకాంత మందిరం. కందువమాటలు వి.బ.వ. డొంక తిరుగుడు మాటలు, శ్లేషోక్తులు. కందువ రాజులు వి.బ.వ. ఎక్కువగా నటించేవారు, కపటపీరులు. కందువెఱుఁగు ఆ.క్రి. గుట్టు తెలునుకొను. <కందువ + ఎఱుఁగు.

కందువము చూ.చూ. కందువ. వి. 1. నేర్పు, సామర్థ్యం ; 2. చమత్కారం.

కందువు[1] చూ. కందువ. వి. మోనం. కు.సం. 8.135.

కందువు[2] చూ.చూ. కందు[3]. వి. 1. బిడ్డ ; 2. మనసు.

కందువెఱుఁగు చూ. కందువ.

కందూరి చూ. కందురి, కందురీ. వి. మొహరం నందర్భంగా పీర్లకు పెట్టే నైవేద్యం, పీర్లకు నివేదించే మాంసం, సింహా.శ. ఉ. కందూరీ. భోజనం చేసేటప్పుడు కిందపరిచే వస్త్రం. క. కందూరి. మహమ్మదీయుల ఒకానొక విందు రోజు. <ఉ. కందూరీ.

కందెన చూ.చూ. కందియన. వి. బండి ఇరుసుకుపూసేమసి, బండి కన్నులకు పట్టించే నూనె. శృం.నై. 7.98.

కందెనకడుగు న.క్రి. అపకీర్తిని మూటకొను. కందెనచీల చూ. కందినచీల. వి. ఇరుసు మీద ఉండే చీల. కందెనబిళ్ళ వి. ఇరుసు మీద ఉండే కంతలున్న తోలుబిళ్ళ. కందెనపెట్టు న.క్రి. నష్టపరచు, మోసగించు.

కంది[1] (కన్దెఱు[1]). చూ. కను[1].

కంది[2] (కన్దెఱు[2]). చూ. కను[1].

కందోయి (కన్దోయి). చూ. కను[1].

కందోరుపేర్పు చూ.చూ. కందుఱుపేర్పు. వి. పానకం తయారు చేయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కంద్రీగ చూ.చూ. కందురీగ. వి. కందిరీగ.

కన్న[1] కనిన యొక్క సంక్షిప్తరూపం. కను[3] యొక్క భూతార్థక విశేషణ రూపం. విణ. కనిన. భార. ఆది. 7.87, కు.సం. 1.74.

కన్నకొడుకు వి. పొరనవుట్టుడు. ఆం.భా. 2.111. కన్నది[1] వి. తల్లి, మాత.సాం.ని. 2.8. కన్నవాకొడుకు వి. భయపడినవాడు. కన్నబిడ్డ వి. కనినబిడ్డ, సొంతబిడ్డ. కన్నయ్య[3] వి. తండ్రి, జనకుడు. సాం.ని. 2.8.

కన్న[2] కనిన యొక్క సంక్షిప్తరూపం. కను[1] యొక్క భూతార్థక విశేషణ రూపం. విణ.కనిన, చూచిన. వసు. 2.56.

కన్నచోట అవ్య. ఎక్కడైనా. కన్నతిళ్ళు వి.బ.వ. చెరుకు తిళ్లు. కన్నదేగతి వి. చూచిందే తిండి. కన్నమాటలు వి.బ.వ. నీచమైన మాటలు. కన్నవాడు. వి. ఎవరైనా వ్యక్తి.

-కన్న[3] ప్రత్య.ద్రు. పంచమీవిభక్తి ప్రత్యయం, కంఠె.భార. ఆది. 5.159.

కన్నగాడు చూ. కన్నము.

కన్నగోల చూ. కన్నము.

కన్నగత్తి చూ. కన్నము.

కన్నడ[1] చూ. కన్నడవు, కన్నడుగు, కన్నడువు, కన్నళవు,

కన్నుఱువు. వి. 1. ఆనాదరం, తిరస్కారం. విప్ర. 3.88, చంద్రాంగ. 1.21; 2. ఉపేక్ష.

కన్నరచేయ్ యా.చూ. కన్నడసేయ. న.క్రి. 1. తిరస్కరించు. అహల్యా. 2.81; 2. ఉపేక్షించు. కన్నరయినర్చు (-ఒవర్చు) న.క్రి. 1. తిరస్కరించు, అలక్ష్యంచేయు. చంద్రాంగ. 1.21; 2. ఉపేక్షించు. కన్నరసేయ(-చేయ) యా. కన్నడచేయ. న.క్రి. 1. కన్నడచేయు, కన్నడించు. చెన్న.బనవ. 4.333; 2. తిరస్కారం చేయు, ఉపేక్షించు. కన్నరించు[1] న.క్రి. ఉపేక్షించు, తిరస్కరించు, అనాదరం చూపు. కన్నరిడు వి. నిర్లక్ష్యంచేసేవాడు, ఉపేక్షచేసేవాడు. కన్నరీఁడు[1] విణ. (కన్నడ+ఈఁడు). ఉపేక్షించేవాడు.

కన్నర[2] వి. ఇరవై నాలుగు స్త్రీరాగాల్లో ఒకటి. ప్రబంధ. 95.

త. కన్నుటమ్, కన్నాటా. వాద్య విశేషం.

నం. కానడా. స్త్రీ రాగ విశేషం.

కన్నరగౌళ వి. సంగీతరాగాల్లో ఒకటి. చెన్న బనవ. 2.236, రాగవిశేషం. త. కన్నుట-గౌళమ్. రాగవిశేషం.

కన్నడఈడు చూ. కన్నము.

కన్నడము వి. 1. కర్ణాటదేశం. ఆము. 1.14; 2. కర్ణాట దేశం వారు మాట్లడే భాష, కర్ణాట భాష. ఆం ధా. 1.110.

నం. కర్ణాటు-కర్ణాటక, ఒకకాతిజనులు; ప్రా. కణ్ణాడ. ఒకానొక దేశనామం; అవ. కణ్ణాల. కర్ణాట దేశం; హిం. కర్ణాటు. కర్ణాట దేశం; మరా. కర్ణాటకె;

క. కర్ణాటు, కన్నాడ. కర్ణాటదేశం మరియు వారి భాష. కన్నడిగ. కర్ణాట దేశీయుడు, కర్ణాటుక. కర్ణాట భాష. కర్ణాట దేశీయుడు; తు. కన్నడ. కర్ణాటక; త. కర్ణాటుకమ్ కన్నాటుమ్. కర్ణాట దేశం, కర్ణాట భాష, కన్నొటున్, కన్నాటికన్, కన్నాటియన్. కర్ణాట దేశీయుడు. తె. కన్నన్. కన్నడ దేశీయుడు.

ఇది దేశ్యమనీ, కర్. నలువ. నల్లరేగడి+నాడు. >కర్ణాటగా మారిందని కిట్టెల్ మొ। వారి ఉద్దేశం.

కన్నడి వి. కన్నడ దేశవువాడు, కర్ణాటకుడు. సిం.ద్వా. 1.42. కన్నడించు[2] న.క్రి. కన్నడ భాషలోనికి మార్చు. కన్నడీఁడు[2] వి. కన్నడ దేశీయుడు.

కన్నరవు యా.చూ. కన్నడ[1]. వి. 1. తిరస్కారం. విప్ర. 5.21; 2. ఉపేక్ష; 3. అశ్రద్ధ.

కన్నరవుచేక వి. ఉపేక్ష, తిరస్కారం. విప్ర. 5.21.

కన్నడి[1] చూ. కన్నడము.

కన్నడి[2] వి. నిలువలద్దం.

క. కనడి, కన్నడి. అద్దం, కళ్ళకోడు; కొడ. కణ్ణాడి. అద్దం; తు. కణ్ణాడి, కన్నాడి; త. కన్నాటి, కన్నలి. లోహపు లేక గాజు అద్దం; మ. కణ్ణాటి, కన్నలు; తె. కొణాతి.

<క. కన్నడి.

కన్నడించు[1] చూ. కన్నర[1].

కన్నడించు[2] చూ. కన్నడము.

కన్నడిరు చూ. కన్నడ[1].

కన్నడీఁడు[1] చూ. కన్నడ[1].

కన్నడీఁడు[2] చూ. కన్నడము.

కన్నడుగించు చూ. కన్నడుగు.

కన్నడుగు యా.చూ. కన్నర[1]. వి. 1. ఆనాదరం, తిరస్కారం; 2. ఉపేక్ష.

కన్నడుగించు న.క్రి. ఉపేక్షించు. కన్నడుగుసేయ (-చేయ) న.క్రి. తిరస్కరించు, ఉపేక్షించు. వాల్మీ. 3.33.

కన్నడువు యా.చూ. కన్నర[1]. వి. 1. ఉపేక్ష; 2. అనాదరం.

కన్నఁడు చూ. కన్నయ్య[1]. వి. కృష్ణుడు.

కన్నది[2] చూ. కన్నె[1]. వి. బోగం సాని, కన్నె.

కన్నవ యా.చూ. క్రన్నన. క్రి.విణ. క్రమ. శీఘ్రంగా.

కన్నవుగత్తి చూ. కన్నము.

కన్నవుదొంగ చూ. కన్నము.

కన్నవురాయి యా.చూ. ఖండవురాయి. వి. పొలాలకు ప్రభుత్వం వారు హద్దుగా పాతినరాయి.

కన్నవురొంకు వి. సారెమొలను దించడానికి గుబ్బిగర్రలో పొడిగిన రంధ్రమున్నరాయి, గుబ్బిరాయి.

కన్నవెట్టు చూ. కన్నము.

కన్నవోవు చూ. కన్నము.

కన్నవ్వసోమవారం వి. చేనేత వనిచేసే శైకాలం వాళ్ళు కార్తీక మానంలో తొలి సోమవారంనాడు చేసుకునే పండగ.

ఈ కన్నవ్వ తులంలోనం ప్రాణ త్యాగం చేసిన పేరంటాలు.

కన్నమిడు చూ. కన్నము.

కన్నము యా. కణెము, కనం, కనెము. వి. 1. రంధ్రం, బిలం, దొంగ తవ్వే సొరంగం. బనవ. 5.340; 2. చిల్లి, బొరియ; 3. దొంగలు చేసే రంధ్రం.

క. కన్న. దొంగలు గోడలకు చేసే రంధ్రం, బొరియ; తు. కన్న. రంధ్రం; త. కన్నమ్. దొంగలు గోడకు చేసే రంధ్రం, దొంగతనం; మ. కన్నమ్. దొంగలు గోడలకు చేసే రంధ్రం.

కన్నగాఁడు (-కాఁడు) వి. ఖనకుడు, కన్నంవేసి దొంగిలించే దొంగ. కాళ. 4.52. కన్నగోల (-కోల) వి. దొంగలుపయోగించే కర్ర. కన్నగత్తి(-కత్తి) యా.చూ. కన్నవుగత్తి. వి. కన్నం తవ్వడానికి దొంగ లుపయోగించే కత్తి. కన్నడఈడు వి. దొంగ. కన్నవుగత్తి(-కత్తి) యా. కన్నుగత్తి. వి. కన్నం చేయటానికి దొంగ లుపయోగించే కత్తి. కన్నవుదొంగ వి. దొంగ, కన్నంవేసే దొంగ. కన్నవెట్టు యా.చూ. కన్నముపెట్టు. న.క్రి. అపహరించు, కన్నంవేసి దొంగిలించు. దశకు. 4.24. అ.క్రి. కన్నంపేయు. కన్నవోవు అ.క్రి. 1. కన్నం పెట్టబడినదగు. వరమ. 5.15; 2. కన్నం వేసి దొంగిలింపబడు. కన్నమిడు న.క్రి. 1. కన్నం వేయు. దశకు. 6.62; 2. కన్నం వేసి దోచుకొను. సిం.ద్వా. 10.115; 3. దొంగలు రంధ్రం చేయు. కన్నముగత్తి(-కత్తి) వి. కన్నం తవ్వటానికి దొంగలుపయోగించే కత్తి. కన్నముపెట్టు యా. కన్నపెట్టు, కన్నవెట్టు. వ.క్రి. 1. కన్నంచేయు; 2. అపహరించు; 3. కన్నంవేసి దొంగిలించు. కన్నముముట్టు వి. కన్నాన్ని తవ్వే (దొంగల)

సాధన విశేషం. కన్నముపేయ అ.క్రి. దొంగతనం చేయ.

కన్నపెట్టు(-పెట్టు) చూ.చూ. కన్నముపెట్టు. న.క్రి. 1. అపహరించు. భుతికా. 4.185; 2. కన్నంవేసి దొంగిలించు; 3. కన్నం వేయ.

కన్నయ్య[1] వి. శ్రీకృష్ణుడు.

నం. కృష్ణ-- కృష్ణుడు; ప్రా. కణ్హ-- ; అమా. కణ్హ-, కసణ-, కసణ-; అవ. కసణ, కాణ్హ; హిం. కన్హయా. శ్రీకృష్ణుడు; మరా. కన్హయా, కన్హైయ, కన్హ. శ్రీకృష్ణుడు. త. కియట్టినన్; మ. కణ్ణన్.

<ప్రా. కణ్హ-.

కన్నర చూ.చూ. కన్నఱ. వి. దుఃఖం, దురవస్థ.

కన్నరి చూ. కన్నఱి. వి. దుఃఖితుడు, దురవస్థలో ఉన్నవాడు. ఉ.హరి. 6.28.

కన్నఱ చూ. కన్నర. వి. దుఃఖం, దురవస్థ, కష్టం. రామా. 2.41.

పో.చూ. త. కన్నరై. గుడ్డితనం, గుడ్డివాడు, నిర్దయ, కఠినం.

కన్నఱి చూ.చూ. కన్నరి. వి. దుఃఖితుడు, దురవస్థలో ఉన్నవాడు.

కన్నఱ్ఱు చూ. అఱ్ఱు[1]. వి. పేర్యుపనరానికి మెరమీద ఏర్పర్చిన నలుగురు చర్మం.

కన్నళవు చూ.చూ. కన్నడ[1]. వి. ఉపేక్ష, తిరస్కారం.

కన్నళవుపేయు (-చేయు) న.క్రి. ఉపేక్షించు, తిరస్కరించు. వసు. 4.86.

కన్నళువు చూ.చూ. కన్నడ[1]. వి. ఉపేక్ష, ఆనాదరం, తిరస్కారం.

కన్నవిటి చూ. కన్ను[1].

కన్నవెట్టు చూ. కన్నము.

కన్నా విణ. అధికమైన.

కన్నాకగు చూ. కన్నాకు[1].

కన్నాకు వి. 1. నాయకుడు. నిర్వ.రా. 5.128, భార.భీష్మ. 1.76; 2. కమలపాకు పిడికి (చిన్న కట్టకు) పైన కనుతేలేటట్లు పెట్టి కట్టే మేలు ఆకు; 3. తాటాకుల వుస్తకంలో మొదటి లేక చివరి ఆకు; 4. చెట్టుయొక్క చివరి ఆకు, కోటాకు. విణ. శ్రేష్ఠమైన. ఆం.భా. 3.15.

నం. కర్ణిక-- కర్ణధారుడు, ప్రధానుడు.

కన్నాకగు అ.క్రి. 1. సేనావతి అగు; 2. శ్రేష్ఠమగు; 3. ఇంపగు.

కన్నాగు చూ. కన్ను[1].

కన్నాఁడు చూ. కనుఁ[3]. వి. తండ్రి.

<కన్న+వాఁడు.

కన్నాఱ వి. 1. మల్లబంధ విశేషం. ఆం.భా. 2.207; 2. ఒకానొక రతిబంధం. శృం. 95.

కన్నారఁజూచు చూ. కన్ను[1].

కన్నారబిల్ల వి. వజానేతకోనం ఆమర్చిన దొడ్డి చట్రంలో కుచ్చుతాళ్ళు దూర్చిన చెక్క.

కన్నాన చూ. కన్ను[1].

కన్నికలు చూ. కన్నె. వి.బ.వ. 1. నక్షత్ర కన్యలు; 2. చెరువు కట్ట మీద ఏర్పడిన ఏడు మట్టి గుర్రాలు.

నం. కన్యకా. అవివాహిత స్త్రీ; ప్రా. కణ్ణికా.

<ప్రా. కణ్ణికా.

కన్నింగలము చూ. కన్ను[1].

కన్నిచ్చకువచ్చు చూ. కన్ను[1].

కన్నిడకాల్పు చూ. కన్ను[1].

కన్నిడు చూ. కన్ను[1].

కన్నిడుపు అ.క్రి. 1. తాటికాయలలో ముంజు లేర్పడు; 2. సీతాఫలంలో కన్ను లేర్పడు.

కన్నియ చూ. కన్నె[1]. వి. 1. వివాహంకాని బాలిక. భార. ఆది. 1.143; 2. కూతురు. భార.విరా. 2.139; విణ. 1. మొదటి, ప్రథమమైన. శృం.నై. 1.84; 2. శేత. విప్ర. 3.19; 3. కొత్త. పాండు. 4.21.

నం. కన్యా, కన్యకా. బాలిక, కుమారి; ప్రా. కణ్ణా, కణ్ణిఅ, కన్నా, కన్నగా, కన్య; అ.మా. కణ్ణా; పా. కణ్ణకా; గా. కణ్ణిఅ, కణ్ణిఅ; అవ. కణ్ణయ; వం. కన్నెఅ.

క. కన్నికె, కన్నె; త. కన్ని. కుమారి; కన్నిమై. కన్యాత్వం; మ. కన్नि; ఒరయాన్. కన్యా. నూతన వధువు.

<ప్రా. కణ్ణిఅ.

కన్నియేరిడి చూ. కన్నెలేడి, కన్నెలేరు. వి. కారండవం, ఒక జాతి పక్షి. ద్వి.హరిశ్చ.చూ. 6.80. కన్నిరికము చూ.చూ. కన్నెఱికము. వి. 1. వెలయాలు, రజస్వల అయిన తర్వాత కానున్న విటుడుచేసే మొదటి సంపర్కం; 2. వేశ్యకి మొదటిసారి విటుడు ఇచ్చిన కన్యాశుల్కం; 3. కన్యగా ఉండే వేశ్యను స్థిరంగా ఉంచుకోవటం.

కన్నిరీకము చూ.చూ. కన్నెఱికము. వి. 1. వెలయాలు రజస్వలానంతరం విటుడితో జరిపే మొదటి కలయిక; 2. వేశ్యకు విటుడు మొదటిసారి ఇచ్చే శుల్కం.

కన్నిరికము చూ. కన్నియ.

కన్నిరీకము చూ. కన్నియ.

కన్నీరు చూ. కను[1].

కన్నీళ్లు చూ. కను[1].

కన్ను[1] చూ.చూ. కను[1]. వి. బ. 1. నేత్రం, చూపు, దృష్టి. భార.ఆది. 6.289, భార.ఆరణ్య. 1.270; 2. బండి చక్రం కన్ను. కు.సం. 4.439; 3. ఇంగితం, అభిప్రాయం, జాడ. భాస్క.రా.యు. 2668; 4. వల మొ. వాటి రంధ్రం. కవిక. 4.118; 5. మృదంగాది వాద్యాల ముఖభాగంలో ఏర్పరచబడిన వృత్త నీలమండలం. ఆము. 4.187; 6. నెమలివరికన్ను, చంద్రకం. ఆం.భా. 2.96; 7. కపట చేష్ట. ఆం.నా.శే. 55; 8. వంతెన ద్వారం.

కన్నవిటి వి. అంధుడు. భల్లా. 4. (కన్ను+అవిటి). కన్నాగు అ.క్రి. కన్నుచూరక మూతపడు, నిద్రించు. భాస్క.రా.యు. 584. న.క్రి. మోసగించు. కన్నారఁజూచు న-క్రి. తృప్తిగాచూచు. కన్నాన విణ. కంటికాళ కొల్వేది, కనుపండుచైనది. హంస. 5.215. కన్నింగలము వి. కంటి

లోని అగ్ని. వద్మ. 3.14. కన్నిచ్చపువచ్చు వి. కను పండువుగా ఉంఱు, కంటికింపగు. పాండు. 3.89. కన్నిడకాల్పు వి. కాల్పులో నల్లనికుండ అయితే తెల్లటి చుక్కలు, ఎర్రటి కుండయితే నల్లటి చుక్కలు కన్నుల మాదిరిగా ఏర్పడిన వడ్డికి, కన్నుకాల్పు. కన్నిడు అ.క్రి. 1. కన్నువేయు, మోహం కలుగు. భార.ఆను. 2.119; 2. దృష్టిపెట్టు. కవికా. 3.105. కన్నుకట్టు[1] రూ. కనికట్టు, కనుకట్టు, కనుగట్టు, కన్నుగట్టు. న.క్రి. వంచించు, మోవగించు. కు.సం. 5.65; వి. 1. బాలక్రీడా విశేషం. ప్రబంధ. 6.13; 2. గారడి. కన్నుకట్టు[1] రూ. కన్నుగట్టు[2]. అ.క్రి. సహించకపోవు, అసూయచెందు. కన్నుకట్టువిద్య వి. అతీంద్రియశక్తి, గారడివిద్య. కన్నుకప్పు న.క్రి. మోసం చేయు. కన్నుకాల్పు వి. కాల్పులో నల్లటి కుండకయితే తెల్లటి చుక్కలు, ఎర్ర కుండకయితే నల్ల చుక్కలు కన్నుల మాదిరిగా ఏర్పడిన తీరు. కన్నుకుట్టు[1] వి. కమ్మినేతలో అందరూ ఉండడానికి వీలుగులో దూర్చిన రంగుదారం. కన్నుకుట్టు[2] అ.క్రి. అసూయవడు, చూపోవకపోవు. కన్నుకురుకు రూ.చూ. కనుకూరుకు. అ.క్రి. నిద్ర కోసం కన్నుమూయు. కన్నుకొట్టు అ.క్రి. కనుగీటు, కనుసైగచేయు. కన్నుగట్టు[1] రూ.చూ. కన్నుకట్టు[1]. న.క్రి. మోసగించు, వంచించు. కన్నుగట్టు[2] (-కట్టు) రూ.చూ. కన్నుకట్టు[2]. అ.క్రి. సహించకపోవు, అసూయచెందు. కన్నుగవ్వ (-కవ్వ) న.క్రి. మోసగించు. కన్నుగావకపోవు (-కావకపోవు) అ.క్రి. మదమెక్కు, పొగరెక్కు, కిందుమీదు గానకుండు. కన్నుగానకుండు అ.క్రి. మదమెక్కు, కింద మీదు తెలియకుండు. < కన్ను + కానక + ఉండు. కన్నుగీటు రూ. చూ. కనుగీటు. అ.క్రి. కనుసైగ చేయు. కన్నుగవ (-కవ) రూ. కనుఁగవ, కన్గవ. వి. నేత్రద్వయం. శృం.నై. 1.67. కన్నుచెడు న.క్రి. పొగరును చూచివలచు. కన్నుండగంటిపాళ్ళమగాను అ.క్రి. చూస్తుండగానే మోసం జరుగు. ఉ.హరి. 5.288. కన్నుతిరుగు అ.క్రి. పైత్యప్రకృతం కలుగు. కన్నుదూలు (-తూలు) అ.క్రి. అందమనితోచు, నచ్చు. కన్నుదెబ్బ (-తెబ్బ) అ.క్రి. 1. తెలివొందు, మేల్కొను; 2. తప్పు తెలుసుకొను. కన్నుదోయి రూ.చూ. కండోయి. వి. రెండు కళ్ళు. కన్నుపీరు రూ.చూ. కన్నీరు. వి. కన్నీరు, ఆశ్రువు. ఆం.భా. 4.167. కన్నుపీలాలు వి.బ.వ. నీలమణులు. కన్నువడు రూ. కన్నువడు. అ.క్రి. కన్నువేయు, కోరిక కలుగు. కన్నుపేటు వి. నెమలికన్ను ఆకారంలోగాని గువ్వ కన్ను ఆకారంలోగాని వేసిన డిజైను. కన్నుపొడుచు అ.క్రి. 1. బుద్ధి చెప్పు, ప్రాయశ్చిత్తం చేయు. రాధికా. 3.68; 2. హాని చేయు; 3. పీడించు; 4. మోసగించు. కన్నుబుట్టా వి. కన్ను మాదిరిగా వేసిన పువ్వు డిజైను. కన్నుబొమ రూ. కన్ను బొమ్మ. వి. భ్రూవు. చంద్రాంగ. 4.210. కన్నుబొమ్మ రూ.చూ. కనుబొమ. వి. భ్రూవు. ఇందు. 2.161. కన్నుమచ్చ వి. ఎక్కువ కాలడం వల్ల లేక గడ్డి కంప అంటువల్ల కుండలపై కన్నులాగ ఏర్పడే మచ్చు. కన్ను మిక్కిలివేల్పు వి. శివుడు. అచ్చరా. సుందర. 87. వ్యు. ఒక కన్ను (అందరి కంటె) అధికంగా గల దేవుడు. కన్నుమిన్ను గానకుండు అ.క్రి. పొగరెక్కు. < కన్ను + మిన్ను + కానక + ఉండు. కన్నుమూయగ క్రి.విణ. నమ్మిద్దిగా. కన్ను మూయు రూ. కనుమూయు, కన్మూయు. అ.క్రి. 1. నిద్రించు. కవిక. 2.132; 2. దీర్ఘ నిద్ర చెందు, మరణించు. భక. 1.306. న.క్రి. కనుగవ్వు, వంచించు. చంద్రాంగ. 4.167. కన్నుమూసిగంత రూ.చూ. కనుమూసిగంత. వి. దాగుడుమూత, కళ్ళు కప్పటానికై కట్టే తోలుబిళ్ళ. కన్నుమొగుచు రూ. కనుమొగుచు, కన్మొగుచు. అ.క్రి. 1. కనుమూయు, నిద్రించు. కాశీ. 3.235; 2. ముకుళించు. కైవిసీ.భా. 2.101. కన్నుమొఱగు రూ.చూ. కనుమొఱఁగు. న.క్రి. మోసగించు. భీమ. 1.111. కన్నుమోరుచు రూ.చూ. కనుమోర్చు. అ.క్రి. నిద్రించు. కన్నుమోర్చు రూ.చూ. కనుమోర్చు. అ.క్రి. నిద్రించు. రాజ.వి. 1.15. కన్నుమోర్పు రూ. కన్మోర్పు. వి. కన్నుమూత, నిద్ర. హ.న. 2.53. కన్నుఱ్రాము రూ.చూ. కనుఱ్రాము. న.క్రి. 1. కనుమూయు. వద్మ. 9.93; 2. తప్పించుకొను, వంచించు, మోసవుచ్చు. కన్నులకచ్చి వి. బాలక్రీడా విశేషం. హంస. 3.146. కన్నులకద్దుకొను న.క్రి. పూజించు, గౌరవించు, < కన్నులకు + అద్దుకొను. కన్నులకఱవు వి. కన్నులకు చూచే భాగ్యం లేక పోవడం. కన్నులకలికి రూ. కన్నులకల్కి. వి. కన్నులలో మనోజ్ఞత కలది, స్త్రీ, ఆడది. వేంక. వంచ. 3.180. కన్నులకల్కి రూ.చూ. కన్నులకలికి. వి. కన్నులందు మనోజ్ఞత కలది, స్త్రీ, ఆడది. దశా. 2.321. కన్నులగట్టివట్టు అవ్య. ప్రత్యక్షంగా. కన్నులఁగట్టివట్టుండు అ.క్రి. ఎదుట కట్టి నట్లుండు, ప్రత్యక్షంగా కనవడుచుండు. చంద్రశే. 1.27. కన్నులఁగట్టు (-కట్టు) న.క్రి. మోసగించు. కన్నులఁగవ్వకొను న.క్రి. కన్నులకద్దుకొను, గౌరవంతో చూచు. అ.క్రి. మిక్కిలి ఆదరం కలిగి ఉండు. విజయ. 3.127. కన్నులఁజూపు న.క్రి. కన్నులకుచూపు, కనబరచు. గంధ. 68. కన్నులవిప్పలరాదు అ.క్రి. కోపంతో కన్ను లెఱ్రబడు. కన్నులవక్కి వి. నెమలి. కన్నులవండువ రూ.చూ. కన్నుల వండువ. వి. కన్నులవండువ. కన్నులవండువు రూ. కన్నులవండువ. వి. నేత్రోత్సవం, ఉత్సవం. భార. ఆశ్ర. 2.144. కన్నులవ్వగించు అ.క్రి. నిన్నహాయుడగు. < కన్ను + లు + అవ్వగించు. కన్నులఱ్రెక్కు వి. నమస్కార విశేషం. ప్రబంధ. 880. కన్నులఱుడు అ.క్రి. అగపడు, కనబడు. కువల. 3.59. కన్నులవిమ్మకలి రూ. కన్నులవిన్నకలి. వి. చక్షుఃశ్రవం. వ్యు. కళ్ళతో వినేది, పాము. నవనాథ. 4.159. కన్నులవిన్నకలి రూ.చూ. కన్నులవినుకలి. వి. పాము, చక్షుఃశ్రవం. వ్యు. కళ్ళతో వినేది. కన్నులార్పు అ.క్రి. కనునంజ్ఞచేయు, చిత్ర.భా. 4.54. కన్నులిచ్చు అ.క్రి. దిగ్భ్రమచెందు. ఆశ్చర్యపడు. కన్నులుచల్లవేసు అ.క్రి. కన్నులకు ఆనందకరమగు. కవిరా. 3.62. కన్నులుతలకెక్కు అ.క్రి. గర్వంతో కంటితో కింద చూడకుండు, పొగరెక్కు. కన్నులువాచు అ.క్రి. కను పొట్టలు ఉబ్బేటట్లు ధాకతై ఎదురు చూస్తూ ఉండు.

కమ్నలెఱ్ఱచేయు (కన్నులు+ఎఱ్ఱచేయు) అ.క్రి. కోపించు. రసిక. 4.170. కమ్నుల్మూయు అ.క్రి. నిద్రించు, దీర్ఘ నిద్ర చెందు, మరణించు. న.క్రి. కనుగవ్వ, వంచించు. భక. 4.24. కమ్నువేరు (-వేఱు) దూ.చూ. కన్నువేఱు. అ.క్రి. కన్నువేయు, కోరిక కలుగు. కమ్నువిచ్చు దూ.చూ. కనువిచ్చు. ఆ.క్రి. కనువివ్వు, కనుతెరచిచూచు. కమ్ను వినుకలి దూ.చూ. కనువినుకలి. వి. కళ్ళతో వినేది, పాము. ప్రబోధ. 34. కమ్నువిమకలితివ్వె దూ. కన్నువిన్కలితివ్వె. వి. శేషాచలం. ప్రబంధ. 34. కమ్నువివ్కలి దూ.చూ. కనువినుకలి. వి. కళ్ళతో వినేది, పాము. కమ్నువివ్కలితివ్వె దూ.చూ. కన్నువినుకలితివ్వె. వి. శేషాచలం. కమ్నువేయు దూ. కనువేయు. అ.క్రి. దృష్టి ప్రసరింపచేయు, అభిలాష కలిగి ఉండు. ఆము. 6.133. కమ్నువైచు అ.క్రి. గాఢంగా చూచు, దృష్టిని ప్రసరింపజేయు, అభిలాష కలిగి ఉండు. శివ.రా. 3.60. కమ్నువొందు (-పొందు) అ.క్రి. నిద్రపోవు, నిద్రించు. భార.ఆది. 6.289. కమ్ననవ్వ దూ. కనునన్న. వి. నేత్ర సంజ్ఞ. వరాహ. 11.42. కవ్వెడుగు న.క్రి. జాడతీయు. <కన్ను[1]+ఎడుగు. కవ్వెఱి దూ. కన్నెఱ్ఱ. వి. కోపం. రాజ.చ. 2.149. కవ్వెఱచేయు దూ. కవ్వెఱ్ఱ చేయు. అ.క్రి. కోపగించు, ఉద్రేకపడు. కవిక. 4.7. కవ్వెఱుగు న.క్రి. 1. జాడ ఎరుగు; 2. చూచు, తెలిసికొను. కవ్వెఱ్ఱ దూ.చూ. కన్నెఱ. వి. కోపం. కవ్వెఱ్ఱచేయు దూ.చూ కన్నెఱచేయు. అ.క్రి. కోపించు. రసిక. 5.164. కవ్వేయు అ.క్రి. కోరుకొను, కన్నువేయు. <కన్ను[1]+వేయు. కవ్వోట దూ. కన్నోటు. వి. కోపం. భార. శాంతి. 4.392. కవ్వోటు దూ.చూ. కన్నోట. వి. భయం. కవ్వోరు[1] అ.క్రి. చూడటానికి భయపడు.

కమ్న[2] దూ.చూ. కను[1]. వి. 1. పెదురు మొ: వాటి కణువ పిందిగుంట. 2. సారెమొలదించడానికి గుబ్బిరాయి మధ్యలో పెట్టిన రంధ్రం, గుబ్బికన్ను.

కమ్నులమండ వి. చెరుకు. కమ్నులమ్రావు వి. చెరకు. కమ్నులమ్రావ్విలుకాఁడు. వి. మన్మథుడు. వ్య. చెరుకు విల్లుగలవాడు. కమ్నులమ్రావ్విలుతుఁడు వి. మన్మథుడు. వ్య. చెరుకు విల్లుగా కలవాడు. కమ్నులవింటికోడు వి. చెరుకు విల్లుగా కల యోధుడు, మన్మథుడు. దశా. 2.321. కమ్నుల వింటివాఁడు వి. చెరుకు విల్లుగా కల యోధుడు, మన్మథుడు. కమ్నులవిలుకాఁడు దూ. కన్నులవిల్కాఁడు. వి. మన్మథుడు, ఇక్షుధన్వుడు. విష్ణువు. 3. కమ్నులవిలుతుఁడు దూ. కన్నుల విల్తుఁడు. వి. చెరుకు విల్లుగా కలవాడు, మన్మథుడు. ఆం. భా. 1.45. కమ్నులవిల్కాఁడు దూ.చూ. కన్నులవిలుకాఁడు. వి. మన్మథుడు. విష్ణువు. 3. ఆ. కమ్నులవిల్తుడు దూ.చూ. కన్నుల విలుతుఁడు. వి. చెరుకు విల్లుగా కలవాడు, మన్మథుడు.

కవ్వె[1] దూ.చూ. కన్నియ. వి. 1. వివాహంకాని బాలిక. కాశీ. 3.171, ఆం.భా. 2.106; 2. కుమారి, కూతురు. హర. 5.30, హరిశ్చ. 2.67; విణ. 1. మొదలు; 2. లేత; 3. కొత్త; 4. చిన్న.

కవ్వెక వి. 1. కన్నె. భక. 3.521; 2. స్త్రీ, ఆడది. దశకు. 10.23. కవ్వెకయ్యము వి. 1. మొదటి యుద్ధం, యుద్ధారంభం. భార. భీష్మ. 1.110; 2. కన్నెల కయ్యం. కవ్వెకలువ వి. ప్రథమ సంగమం, తొలికూటమి. శృం.నై. 7.151. కవ్వెకూరిమి దూ.చూ. కన్నెకూర్మి. వి. ప్రథమానురాగం, తొలివలవు. కవ్వెకూర్మి దూ. కన్నెకూరిమి. వి. ప్రథమానురాగం, తొలివలవు. శృం.నై. 1.84. కవ్వెకొమర దూ. కన్నెకొమరి. వి. ఓషధీ విశేషం, చిన్న కలబంద. హంన. 4.10. క. కుమారి. ఓషధీ విశేషం; త. కన్ని. కలబంద; కన్నడలై. మాని, కలబంద. కవ్వెకొమరి దూ.చూ. కన్నెకొమరి. వి. ఓషధీ విశేషం. కవ్వెకోమలి వి. ఔషధాల్లో ఉపయుక్త మయ్యే మూలిక విశేషం. కవ్వెగోరుకోఁత వి. పెళ్ళికాలంలో పెళ్ళికిముందు కన్యలకు గోళ్ళు తీసే సంస్కారం. కవ్వెచెఱ వి. 1. కన్నెరికం అనే బంధం; 2. పెళ్ళికాకుండా కన్యగా ఉంచటం. కవ్వెతవము వి. కన్యాత్వం, కన్యాధర్మం. శ్రీరాధా. 2.184. కవ్వెకారు వి. 1. మెరతాడు; 2. రాట్నం ఆకుల తాడును కదురును కలిపే గట్టి దారం, క. కట్టి. తాడు, మెరతాడు; త. కట్టి. పెనచేయు, పూలదండ, ఎర్రకు చేసే మెరతాడు, తాడు. కట్టు (-కట్టి). కాడిమానుకు కట్టిన తాడు. కవ్వెది వి. కన్య. కవ్వెపిట్ట[1] వి. కన్నెలేడి. కవ్వెపిట్ట[2] వి. ఒక రకమైన బాతు. కవ్వెబావి వి. 1. చిన్నబావి; 2. నీరులేని బావి. కవ్వెబెబ్బులికోలు వి. వయసులో ఉన్న పులితోలు. కవ్వెమావి వి. లేత మామిడి చెట్టు. కవ్వెమెరుగు వి. మెరుపుయొక్క కొత్త తళుకు. కవ్వెరకము దూ.చూ. కన్నెటికము. వి. 1. కన్యాత్వం; 2. వెలయాలి తొలి రతి. కవ్వెరాది వి. కన్యారాశి. కవ్వెర్కము దూ.చూ. కన్నెటికము. వి. 1. కన్యాత్వం. ప్రబో. 69. వ. 20 పం.; 2. వార కన్యల ప్రథమ సంగమం. కవ్వెటికము దూ. కన్నెరికము, కన్నెరీకము, కన్నెరకము, కన్నెర్కము. వి. 1. కన్యాత్వం. హరి.ఉ. 7.91; 2. వారకన్యల ప్రథమ సంగమం. కాళ. 4.49; 3. వేశ్యకు విటుడు మొదటసారి ఇచ్చే ముల్కం. కవ్వెటికముతీయ అ.క్రి. కన్నెరికం తొలగించు. కవ్వెటికము పెట్టు న.క్రి. కన్నెరికం తొలగించు. కవ్వెలేడి దూ.చూ. కన్నియలేడి. వి. కారండవం, కల్నెటిపక్షి. యయా. 2.24. కవ్వెలేరు దూ.చూ. కన్నియలేడి. కవ్వెవేడి వి. ఒక రకమైన మొగ్గ లేదా అంకురం. కవ్వెవేడిపిట్ట వి. కన్నియ లేడి, ఒక రకం పక్షి. కవ్వెవరులు వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం. హంన. 4.128.

కవ్వె[2] వి. 1. జనవనారతో అల్లిన వలలో తాళ్ళమధ్య నందు; 2. నరిచెయ్యటానికి చాపిన ఉన్ని పరుగులో చివర ఎక్కించిన కర్రను రాగోల కట్టెను కలిపే వంకర ఇనప ఊచ; 3. నరిచెయ్యటానికిగానీ, నేత నెయ్యటానికి గానీ, చాపిన ఉన్నిపరుగు బిగింపుకు తలగోలకు తగిలించిన తాడు; 4. నలుపు, బంధం.

క. కట్టి. తాడు, మోకు, కార్డు, మెరతాడు. కణి. ముడి, కట్టు; కొడ. కెణి. జంతువులను పట్టే బోను; తు. కట్టి. పీచు, నార; త. కన్ని. వల, బోను, ముడి, కట్టు,

పూలదండ, తాడు. కన్ను (కన్కి-). బిగించటం, కలపటం; కో. కయ్యా. కాడిమానుకు ఎద్దుకు కట్టే తాడు.

కన్నెదుగు చూ. కన్ను[1].

కన్నెము వి. కోడిగుండెకాయ.

క. కట్టె, కరటె. ముద్ద, గర్ధ, పిండం, మాంసం; త. కరటు. కాలియొక్క చీలమండ, కొయ్యముడి; మ. కరణా. చెరకు కణపు.

కన్నెముకాయ వి. కోడిగుండెకాయ.

కన్నెఱ చూ. కన్ను[1].

కన్నెఱచేయ చూ. కన్ను[1].

కన్నెఱుఁగు చూ. కన్ను[1].

కన్నెల్ల చూ. కన్ను[1].

కన్నెల్లచేయ చూ. కన్ను[1].

కన్నేయ చూ. కన్ను[1].

కన్నొజ యూ.చూ. కన్నొజీ. వి. కన్యాకుబ్జ దేశం.

కన్నొజా యూ.చూ. కన్నొజీ. వి. కన్యాకుబ్జ దేశం.

కన్నొజి యూ.చూ. కన్నొజీ. వి. కన్యాకుబ్జ దేశం.

కన్నొజీ యూ. కన్నొజ, కన్నొజా, కన్నొజి, కన్నోజా. వి. కన్యాకుబ్జ దేశం.

నం. కన్యాకుబ్జ-; ప్రా. కన్నెజ్జ-; నే. కన్నెజ; హిందుస్థానంలో ఒక పట్టణం పేరు.

క. కన్నొజ, కన్నెజె. ఉత్తర దేశంలోని ఒక పట్టణం పేరు.

<ప్రా. కన్నెజ్జ-.

కన్నోజా యూ.చూ. కన్నొజీ. కన్యాకుబ్జ దేశ భాష.

కన్నోట చూ. కన్ను[1].

కన్నోటు చూ. కన్ను[1].

కన్నోరు[1] చూ. కన్ను[1].

కన్నోరు[2] వి. 1. ఏవడో ఒకడు; 2. ప్రతివాడు.

కన్పట్టు చూ. కను[1].

కన్పరు చూ. కనువరు.

కన్పండువు చూ. కను[1].

కన్పఱచు చూ. కను[2].

కన్పావ చూ. కను[1].

కన్పించు చూ. కను[1].

కన్ప యా చూ. కనుపు. వి. చెదురు, చెరుకు మొ. వాటి కణువు. గ్రంథి. పర్వం. దశా. 7.129.

కన్పుగొట్టు యూ.చూ. కనువుగొట్టు. న.క్రి. 1. చంపు; 2. ఖండించు; 3. పోగొట్టు; 4. చిందర వందరచేయు; 5. క్షోభపెట్టు. కన్పుగొట్టు (-కొట్టు) యూ.చూ. కనువుగొట్టు. వ.క్రి. 1. చంపు; 2. ఖండించు; 3. పోగొట్టు; 4. చిందర వందరచేయు; 5. క్షోభపెట్టు. కన్పులగుండ్లు యూ.చూ. కనువులగుండ్లు. వి.బ.వ. మణిమయ హార్ధ భూషణం. కన్పులవిలుకాఁడు యూ.చూ. కనువులవిలుకాఁడు. వి. మన్మథుడు. కన్పులవిలుతుఁడు యూ.చూ. కనువుల విలుతుఁడు. వి. మన్మథుడు. కన్పులవిల్కాడు యూ.చూ. కనువులవిలుకాఁడు. వి. మన్మథుడు. కన్పులవిల్తుఁడు యూ. చూ. కనువులవిలుతుఁడు. వి. మన్మథుడు.

కన్పులి చూ. కను[1].

కన్పెట్టు చూ. కను[1].

కన్పెంటి చూ. కను[1].

కన్పొట్ట చూ. కను[1].

కన్ఫ-ర్మేషన వి. స్థిరీకరించటం.

ఇం. *Conformation*. స్థిరపరచటం, రూఢిచేయటం.

<ఇం. Conformation.

కన్ఫెస్-నర్ వి. 1. పాపం స్వీకరించేవాడు; 2. పాపవిమోచకుడైన క్రైస్తవ మతగురువు; 3. మతగురువు దగ్గర తన పాపాన్ని ఒప్పుకునేవాడు.

ఇం. *Confessor*. పాపవిమోచన చేసే క్రైస్తవ మతగురువు.

<ఇం. Confessor.

కన్పెంటి చూ. కను[1].

కన్పొవు చూ. కను[1].

కన్ప్రాము చూ. కను[1].

కన్మరి యూ.చూ. కనుమరి. వి. ఇనప్పని చేసేవాడు, కమ్మరి. ద.హిం.కా. వంపు. 4. కా.నం. 1884.

కన్మఱుఁగు చూ. కను[1].

కన్మఱువు చూ. కను[1].

కన్మఱువుచేయ చూ. కను[1].

కన్మాటు చూ. కను[1].

కన్మాయ చూ. కను[1].

కన్మాపిగంత చూ. కను[1].

కన్మొగుచు చూ. కను[1].

కన్మొఱఁగు చూ. కను[1].

కన్మోడుచు చూ. కను[1].

కన్మోర్చు చూ. కను[1].

కన్మోర్పు చూ. కను[1].

కన్మోనము చూ. కను[1].

కన్య విఱ. కొత్త. రామవ. 1.7.

నం. కన్యా. బాలికా, కుమారి.

<నం. కన్యా (అర్థవివరి.).

కన్రెవ్వ చూ. కను[1].

కన్వీనరు వి నమాచేళ కర్త.

ఇం. *Convener*. సభకూర్చేవాడు.

<ఇం. Convener.

కన్వెలుఁగు చూ. కను[1].

కన్వేగు చూ. కను[1].

కన్సర్వేన్సి వి. రక్షణం, కాపాడటం.

ఇం. *Conservancy*. రేవు మొదలగువాటిని ఆదువులో పెట్టే కమిషన్.

<ఇం. Conservancy.

కన్సైన్మెంట్ వి. బట్వాడా కావలసిన వస్తు సముదాయం.

ఇం. *Consignment*. వస్తువుల బట్వాడా.

<ఇం. Consignment.

కన్వోగ చూ. కను[1].

కన్వ్యక్షన్ వి. 1. నిర్మాణం, కట్టడం; 2. వాక్యాన్వయం.

ఇం. *Construction*. నిర్మాణం, వాక్యాన్వయం.
<ఇం. Construction.

కవచెట్టు వి. ఒకరకం చెట్టు.

కపాటు చూ.చూ. కపాతు. వి. విత్తులు తీసినకోడి.

కపాడు చూ. కపాది, కదాడి[1]. వి. ఎద్దుమీదగాని, గొడ్డు ఆవు మీదగాని మోటగా రెండుపక్కలా వేసేబరువు.

కపాడివాడు చూ. కపాదివాడు. వి. కపాడి అమ్మి జీవించే వాడు.

కపాతు చూ. కపాటు, కదాతు. వి. విత్తులుతీసినకోడె, కచ్చి తీసినకోడె.

దచ్చి. కపాదోర్, కపాదురా. కచ్చితీయరం; పో. కపాదు. కచ్చి (విత్తు) తీయడం; కఫార్. కచ్చితీయ; స్పా. కపాదోర్.
<పో. కపాదు.

కపాది చూ. చూ. కపాడు. వి. ఎద్దుమీదగాని, గొడ్డుఆవుమీదగాని మోటగా రెండువపక్కలా వేసే బరువు.

కపాదివాడు చూ.చూ. కపాడివాడు. వి. కపాది అమ్మి జీవించేవాడు.

కపాయి చూ.చూ. కదాయి వి. తురకలు తొడిగే ఒకబొక్కా.

కపారం చూ.చూ. కొపారం. వి. పెంకు కప్పక ముందున్న కప్పచట్రం.

కపాలు వి. ఒకానొక జెట్టి పెనకువ, కన్నాతు, మల్లవిద్యలో ఒకానొక విసురు.

కపితామ చూ. కప్తాను. వి. సేనాధిపతి, అధికారి, వ్యవహర్త. ఆనంద. 59.

దచ్చి. కప్తేన్. యజమాని; పో. కప్పితాను. దళవాయి, పడవాలు; ఫ్రెం. కపితన్. ముఖ్యుడు, ఏలిక, యజమాని; స్పా. కాపితాన్. దళవాయి; కాపితానియా. దళవాయితనం.
<పో. కప్పితాను.

కపిల చూ. కపిలి, కపిలె[1], కమిల. వి. ఎద్దులనుకట్టి బావినుంచి పొలాలకు నీరుతోడే సాధనం, మోట, కపిలి, కపిలె.

క. కపలి, కపలె, కపిలె, కవిలె, కవ్వలె. మోట; త. కపిలై.

కపిలబావి వి. 1. నీళ్ళుతోడటానికి కపిల అమర్చినబావి; 2. పొలాలకు పట్టడానికి నీళ్ళిచ్చే పెద్దలోతైనబావి, కపిల నూయి, మోటగలనూయి. **కపిలవానం** వి. మోటబొక్కెన వలిగానికి వేసిన అర్ధచువ్వ.

కపిలజడలు వి.బ.వ. మిశ్రగ. కపిలవర్ణం కలిగిన జడలు. భార. ఆది. 4.254.

సం. కపిల - + జడలు.

కపిలపొడిచెట్టు వి. మిశ్రగ. కుంకుమచెట్టు, వంటచెరుకుగా ఉపయోగపడే ఒకరకం చెట్టు. దీనినుంచి ఎర్రనిపొడి తయారుచేస్తారు. (Mallotesphillipinensis).

కపిలవన్నె వి. మిశ్రగ. 1. నారింజపండురంగు; 2. పసుప్పచ్చరంగు; 3. వీరపువ్వు, వసువువన్నెలు కలిసిన పట్టురంగు; 4. ఎయువలోని నలువువన్నె.

నే. కపిల్. బూడిదరంగు.

కపిలవర్ణం వి. మిశ్రగ. వక్కునల్లగానూ, బియ్యం తెల్లగాను ఉండే ఒక రకం వర్లు.

కపిలి చూ.చూ. కపిల. వి. మోట, కపిల.

కపిలె[1] చూ.చూ. కపిల. వి. ఎద్దులను కట్టిబావినుంచి పొలాలకు నీరుతోడేసాధనం.

కపిలెగుండు వి. మోటబొక్కెన మూతికిఉండే వలయం. కపిలెతోలు న.క్రి. మోటతోలు. కపిలెబిళ్ళ వి. మోటతోడటానికి ఉపయోగించే కొయ్యచక్రం, గిలకచక్రం.

కపిలె[2] వి. తూనికరాయి. వరాహ. 8.89.

కపిళవేళ వి. మధ్యాహ్నం మూడుగంటలసమయం.

కపురవుటవఁటి చూ. కపురము[1].

కపురవుబాగలు చూ. కపురము[1].

కపురబాగాలు చూ. కపురము[1].

కపురమద్ది చూ.చూ. కప్పరమద్ది. వి. నారింజరంగు కలిగిగట్టిగా ఉండే కాండకలిగిన ఒకచెట్టు. దీని కాండంతరిమెన పెట్టడానికి ఉపయుక్తం. (Eacsalpinia sappam).

కపురము[1] చూ.చూ. కప్పరము. వి. కర్పూరం. వసు. 2.116.

కపురవుటవఁటి చూ.చూ. కప్పరవుటనఁటి. వి. నవ్వపర్ణం, ఏడాకులనటి. **కపురవుబాగలు** చూ. కప్పరవుబాగాలు. వి.బ.వ. తావిపోకపలుకులు. రాజ. 1.134. **కపురవుబాగాలు** చూ.చూ. కప్పరవుబాగలు. వి.బ.వ. తావిపోకపలుకులు. భక. 1.32. **కపురవీడెము** చూ.చూ. కప్పరవీడియము. వి. కర్పూరం తోడి తాంబూలం. పైజ. 3.72. **కపురసిల** వి. మందుకువయోగించే ఒకరకం దినుసు.

కపురము[2] చూ.చూ. కప్పరము[2]. వి. జపానునుండి దిగుమతి చేయబడి తమిళదేశంలో లభించే ఒకచెట్టు (Einnamonum camphora).

కపురవీడెము చూ. కపురము[1].

కపురసిల చూ. కపురము[1].

కపురు వి. సొగసు, శోభ, కాంతి. భక. 2.456.

కపుఱాలు వి.బ.వ. గర్భగుడిపైవున్న రాతిదూలాలు.
<కప్ప[1] + ఱాలు.

కపేలా వి. పట్టుదారానికి వేసే నారింజరంగు.

కపేలాపిండి వి. పట్టుదారానికి నారింజరంగు వేయటానికి వాడేపొడి.

కపోదా వి. 1. పెద్దవిల్లు, గొప్పవిల్లు. ఆం.భా. 2.212; 2. శిథిలధనువు.

పా. కబాద-. నేర్చుకోడానికి ఉపయోగపడేసాదావిల్లు.

కప్పా చూ.చూ. కమిజు. వి. చొక్కా.

కప్తాను చూ.చూ. కపితాను. వి. సేనాని, అధికారి, వ్యవహర్త, ఓడకెప్తెను.

కప్పెరబోకి వి. పొలికుండ.

కప్ప వి. మండూకం, భేకం. బెకబెకమనే ఒక రకం ఉభయచరం. కు.నం. 6.57.

క. కప్పె. కప్ప; కొడ. కప్పె. కప్ప; కోరు. కెపక్. కప్ప, గోదురుకప్ప; తు. కప్పె. కప్ప; తా. కొపిన్. కప్ప; గోం. కప్పె. కప్ప; కొండ. కపోకి. కప్ప; కువి. కప్ప. కుప్ప.

కప్పకాటు వి. ఆనంభవం. ఉక్మాం. 5.28. వేంక.ఆం. 72. వ్య. కప్పకాటువేయటం జరగదు, కాబట్టి ఆనంభవం అనే అర్థం, 'కప్పకాటు' కు వచ్చివుంటుంది. కప్పకురువు యూ.చూ. కప్పకుఱువు. వి. అరికాలులో లేచే పొరలకురువు.

కప్పకుఱువు యూ. కప్పకురువు. వి. వేడివల్ల అరికాలులో లేచే బొబ్బ. కప్పగంతులాట వి. క్రీడావిశేషం, కప్పలా గెంతుతూ ఆడే ఒకరకం ఆట. కప్పగంతులు వి. బ.వ. కప్ప గంతులువేసేవిధంగా ఎగిరే దాడనంటా విశేషం. కప్పగుర్లి వి. అరికాలులో లేచిన పొరలకురువు. కప్పచిప్ప వి. సీళ్లలో దొరికే గుల్ల, శంబూకం, ఆరిచిప్ప. ఆం.భా. 1.161. కప్పరుగు చూ. కప్పలకావడి. వి. వానరాకపోతే చేసే కప్పనందరం. < కప్ప[1]+అరుగు. కప్పరర్లి చూ. కప్పంకావడి. వి. వానరాకపోతే చేసే నందరం. కప్పలేలు వి. పెద్దతేలు, మంత్రగర్భ. కప్పలాఉండే తేలు. కప్పలోక వి. మట్ట (మొదలు) చెడ్డుగా ఉండేలోక. కప్పవాటు వి. 1. వరనగా చేయవలసిన వాటిని నష్టమైనవాటిని మధ్యవదలి చేయడం; 2. పనిని మధ్యలోవదలి మరల ప్రారంభించటం; 3. చేసిన నేరం చేయలేదనటానికి చూపేప్రయత్నకారణం. కప్పవాగర్ యా.చూ. కప్పనాగరు. వి. నాముజబ్బు. కప్పవాగురు యూ. కప్పనాగర, కప్పనామర, కప్పనావురు. వి. చిరుకప్పకాటువల్ల పళవులకు కలిగే విరేచన రోగం. పవనాశ. 7.140. కప్పవాచు[1] వి. నాచులో ఒకరకం. కప్పవాచు[2] వి. వరిజెగులు. కప్పవామర యూ.చూ. కప్ప నాగురు. వి. నాముజబ్బులక్షణం. కప్పవాలిక వి. నాలిక కింద బొబ్బలు లేవటం. కప్పవావురు యూ.చూ. కప్ప నాగురు. వి. చిరుకప్పకాటువల్ల పళవులకు వచ్చే విరేచన రోగం. హరి.హూ. 6.45. కప్పపాక్కు వి. అరికాలిలో లేచే పొక్కు. కప్పయెలుగుపాము యూ.చూ. కప్పెలుఁగు దాము. వి. 1. కప్పగొంతుతో అరిచేపాము; 2. కృత్రిమ స్వభావం కలవాడు. కప్పయెలుఁగుబొమ్ము యూ.చూ. కప్పెలుగుఁదాము, కప్పెలుగుఁదాము. వి. 1. కప్ప గొంతుతో అరిచేపాము; 2. కృత్రిమస్వభావం కలవాడు. కప్పరతి వి. కప్పరొదగడ్డి (Panicum colonum). కప్పరద్దు వి. కప్పరొదగడ్డి (Panicum colonum). కప్పలకావడి వి. వానరాకపోతే కప్పల్ని కావడిలో వేసి చేమకాపే వందరం. కప్పలదేవర చూ. కప్పంకావడి. వి. వానరాకపోతే చేసే కప్పనందరం. కప్పవకరలు వి.బ.వ. ఒకరకం వస్త్రం. కప్పవందిరము చూ. కప్పలకావడి. వి. వాన రాకపోతే చేసే కప్పనందరం. కప్పెలుగుఁబొమ్ము యూ. కప్ప యెలుగుపాము, కప్పయెలుఁగుఁదాము. వి. కప్పఅరువు అరిచేపాము, వంచకుడు. భార. ద్రోణ. 3.107 (ఇది గోముఖవ్యాఘ్రం వంటిది). < కప్ప[1]+ఎలుఁగు+పాము.

కప్ప[2] వి. తాళనబుర్ర, కప్పతాళం.

మరా. కపా, కప్పా. తాళంకప్ప.

< మరా. కప్పా.

కప్పతాళము వి. తాళంకప్ప, ముర్దలీగం.

కప్ప[3] వి. యోని.

క. కప్ప, కప్ప, కప్పల్. నేలలోని బొరియ, గుంట; కప్ప. తవ్వ; కర్ప, కంత, గుంట.

కప్పచెట్టు వి. కొండఱువ్విచెట్టు. మొదట నిలువుగా పెరిగి తర్వాత ఇతరచెట్లమీద వాలి ఆ చెట్లను చంపివేసే నిరుప యోగకరమైన ఒకచెట్టు. (Ficus gibbosa).

కప్పటము[1] వి. ముప్పైరెండు ఆయుధాల్లో ఒకటి.

కప్పటము[2] యూ. చూ. కప్పరము. చూ. కప్ప. వి. కప్ప, మూత.

కప్పరము యూ. కప్పటము[2]. చూ. కప్ప. 1. చిరిగినబట్ట, జీర్ణ వస్త్రం. భార.ఆది. 7.225; 2. స్త్రీ కట్టుకోక. పాండు. 2.35; 3. కట్టుగుర్ర, వస్త్రం, బట్ట. 4. మానినబట్ట, నన్నా నుల కాటి.

నం. కర్పట. ఆతుకులువేసినవస్త్రం; ప్రా. కప్పడ, కప్పడ. వస్త్రం, జీర్ణవస్త్రం; మహా. కప్పడిటి. చిరిగిన బట్టలు కట్టినవాడు, బైరాగి, కప్పలు. మురికిగుర్ర, చిరిగిన గుర్ర; అమా. కప్పడి; హిం. కపడా, కప్పర్; సిం. కపిదా. వస్త్రం; మరా. కపడా.

క. కపడ, కప్పడ; తు. కప్పడ, కప్పడి, కప్పడె. వస్త్రం, పీలికలైనమురికి గుర్ర; త. కప్పుడం.

< ప్రా. కప్పర-.

కప్పరీడు వి. దానచిహ్నంగా కట్టిన వస్త్రాలుగల భక్తుడు, దానరి. వండి.చ. 5.391.

కప్పడి చూ. కప్పరము. ని. బైరాగి. బనవ. 87.

నం. కాయటిక. యాత్రికుడు; ప్రా. కప్పడిఅ. భిక్షు కుడు, బిచారి; మహా. కప్పడిటి. బైరాగి: మరా. కావడి. భిక్షుకుడు;

క. కప్పడిగ.

< ప్రా. కప్పడిఅ.

కప్పడికంబళి వి. ఒకరకం కంబళి. పండి.చ. 5.346.

కప్పరీడు చూ. కప్పరము.

కప్పకిలఁదు అ.క్రి. వెలికిలబడు.

కప్పతివ్వ వి. శేతవనువరంగు పూలుహూసే ఒకతీగ (I pomaea eymosa).

కప్పతీగ[1] వి. తీగముసిడి, లతావిషముట్టి. పొదలాగ పెరిగి ఉదారంగు పూలు, నారింజరంగు పళ్ళు కాసే ఒకతీగ (Lettsomiae elliptica).

కప్పతీగ[2] వి. చెట్లమీద పెరిగి పచ్చని పూలుహూసే ఒకతీగ (Tiliacora racemosa).

కప్పవాగులు చూ. కప్ప[1]. వి. బ. వ. మరణానికి కారణమైన గొంతుజబ్బు.

కప్పబండ వి. దర్వాకా ఉత్తరాసిమీద పరిచే బండ.

కప్పము వి. 1. పన్ను. భార. ఆది. 1.7; 2. కానుక. భార. ఆను. 3.44.

నం. కల్ప. విధి, ధర్మం, అధికారం, సంప్రదాయం; ప్రా. కప్ప-. గ్రహణ యోగ్యం, ఉచితం, అర్హం, సంప్రదాయం; అ.మా. కప్పాయ. పన్ను; పా. కప్ప.

క. తు. కప్ప. పన్ను; త. మ. కప్ప. పన్ను, నివేదనం.

< ప్రా. కప్ప-.

కప్పముకట్టు న.క్రి. కప్పం చెల్లించు.

కప్పరచీకటి యూ. కప్పిరచీకటి. వి. తెల్లబడుతున్న వేగు చీకటి.

కప్పరవడు చూ. కప్పరము[1].

కప్పరవఱుచు చూ. కప్పరము[1].

కప్పరపాటు చూ. కప్పరము[1].

కప్పరపోలు వి. గాఱుగుడ్డ.

కప్పరము[1] వి. సంభ్రమం, తొట్రుపాటు.

క. కవ్వరె, కవళె. కలవరం, అల్లకల్లోలం.

కప్పరవడు (కప్పరము+వడు) ఆ.క్రి. తత్తరపడు, తొందరపడు, తొట్రుపడు. కైమిసి. భా. 5.193. కప్పర వఱుచు న.క్రి. కలవరపెట్టు. కప్పరపాటు (కప్పరవడు +టు). చూ. కప్పరపడు. వి. సంభ్రమం, తొట్రుపాటు. భాగ. 6.332.

కప్పరము[2] వి. చిత్రవర్ణం.

సం. కర్బుర-. చిత్రవర్ణం; ప్రా. కబ్బుర-.

< ప్రా. కబ్బుర-.

కప్పిరచీకటి యూ.చూ. కప్పర చీకటి. వి. తెల్లబడుతున్న వేగుచీకటి.

కప్పరి[1] వి. ఇంటికప్పపైనున్న మొనదేలిన భాగం.

కప్పరి[2] యూ.చూ. కప్పలి. వి. ఓడ, నౌకాభేదం.

కప్పరిబద్ది వి. మందుకు సంబంధించిన ముడిపదార్థాన్ని శుద్ధి చేసే విధానం, కప్పరిని చూర్ణంచేసి గుడ్డలో మూటకట్టి నరమూత్రంతో ఏడుజాములు రోలాయంత్రంలో వండిన, గోమూత్రాన్ని రెండుజాములు గరిటెలోపోసి నేతితో ఏడుపొంగులు వచ్చేట్లు వండితే కప్పరిబద్ది ఔతుంది.

కప్పరుతాళ్ళు వి.బ.వ. మరమగ్గానికి డాబీ అమర్చి డిజైన్లు నేసేటప్పుడు అంచులకు కట్టినతాళ్ళు.

కప్పరుబండి వి. బరువుకట్టిన అంచుపేటు దారాలు తగిలించే కొయ్య గిలక.

కప్పలి యూ. కప్పరి[2]. వి. ఓడ, నౌక. హర. 1.27.

తు. కప్పలు. ఓడ, నౌకాభేదం; త. కప్పల్. ఓడ, నౌకాభేదం; మ. కప్పల్. ఓడ, నౌకాభేదం; కొ. కపాల్. ఓడ, నౌకాభేదం.

కప్పా యూ.చూ. కదాయి. వి. 1. చొక్కా, అంగీ; 2. రవికె.

కప్పారు చూ. కప్ప[2].

కప్పాలమ్మ చూ. కప్పలకావడి. వి. వానరాకపోతే చేసే కప్ప సంబరం.

కప్పాసు వి. పత్తి, దూది.

సం. కార్పాస-. పత్తి, దూది; ప్రా. కప్పాస-.

< ప్రా. కప్పాస-.

కప్పి[1] వి. పనికిరాని మన్ను.

కప్పి[2] యూ. కప్పిసే, కప్పి[1]. వి. గిరక, గిలక, యంత్రవిశేషం.

కప్పికోల వి. ఒక విధమైన కోల, దాణవిశేషం.

కప్పిడు చూ. కప్ప[1].

కప్పివకమ్ము చూ. కవ్వ[1].

కప్పివల్కు చూ. కవ్వ[1].

కప్పివుచ్చు చూ. కవ్వ[1].

కప్పిరము వి. కుష్ఠవ్యాధివల్ల రంగురంగులుగా ఉన్న చర్మం. ద్వి. హరిశ్చ. 3.1086.

కప్పిరి చూ. కవ్వ[2].

కప్పిరిగాడు (-కాడు). వి. పక్షివిశేషం. (Caprimulgus asiaticus)

కప్పిరిలు వి. బ.వ. వడ్రంగి నేసేటప్పుడు చివర బరువులు కట్టిన అంచుల పోగులు.

కప్పిరులనంచి వి. పడుగులో అతికిన పేటుపోగులు బిర్రుగా ఉండటానికి మగ్గానికి పైన దండెంమీదనుంచి వేలాడ దీసి చివరకట్టే బరువు.

కప్పిరులనంచి చూ. కప్పిరిలు.

కప్పిళ్ళు చూ. కవ్వ[1]. వి బ.వ. ఆముకాలినతర్వాత రేవులకి పెట్టే మూతలు. కుంపట్లు.

కప్పిసే యూ.చూ. కప్పి[2]. వి. మోట బావిగింక.

కప్పి[1] యూ.చూ. కప్పి[2]. గిలక, గిరక.

కప్పి[2] వి. బండి కుండలో బిగించిన ఆకులను పట్టివుండే గుండ్రటి కొయ్యచక్రం.

కప్పి[3] కర్రకు దవడలను అతికిన చోటు.

కవ్వ[1] ఆ.క్రి. వర్ష్య, వ్యాపించు, కమ్ము. భార.ఆది. 2.22. న.క్రి. 1 బందించు, మూయు, దాచు. భార. ఆది. 8.305; 2. ఆచ్ఛాదించు, మరుగువరచు, గోపనం చేయు, కు.సం. 5.605. వి. 1. ఆచ్ఛాదనం దగా. 8.33; 2. ఇంటి పైకప్ప. ఆచ్చరా. దాం. 47.

క. కప్ప. మరుగువరుచు, వ్యాపించు, కమ్ము; కవి. బందించు, వ్యాపించు; కవచు, కవిచు, కఛ్చు. వ్యాపించు, బందించు; గవసణి, గవసణిగె. మరుగు పరచే పెట్టె; గవసణిసు; తు. కబియుని. చుట్టుముట్టు, వ్యాపించు; గవసణిగె. పిడేలుయొక్క పెట్టె; త. కప్ప (కప్పి-). వ్యాపించు; కవి. చుట్టు, వ్యాపించు, బందించు, చుట్టుముట్టు; కవికై. వంచు, గొడుగు; కవిప్ప. మూత, చాందిసీ, వితానం, గొడుగు; కవిచల్లో. అట్టకాగితం, మూత, కత్తి పెట్టుకొనే ఒర; పొది. కమ్ము (కమ్మె) మేఘావృతం, మబ్బు, విచారకరమైన, కమ్మల్. మబ్బు, మేఘావృతం, మనక; మ. కప్పక, కమ్ముక. మూయు, వ్యాపించు; కవియుక. పొర్లు, ఆదిగమించు, అతిశయించు, కవియుక. వ్యాపించు; కవియన్. అట్టగలేదు; కవిచ్చల్, కమిచ్చల్. అక్రమమైన ఆక్రమణ, వరదవెల్లువ; తొ. కొఫ్క్. అధికంగాఉండు, గొప్పసంఖ్యలోవచ్చు; కొఫి. గొప్పసంఖ్యలో చుట్టుముట్టు, ఆన్నివైపుల; కో. కవ్ప. గుర్రకోకప్ప; కువి. కఫ, కఫనై. బయటఅంచు; పర్జీ. కప్ప్. మూయు, వ్యాపించు; కురు. ఖప్నా. ఖచ్చితంగా మూయు, కలియు; కప్ప్. వ్యాపింపజేయు; క్రవ్. దాగుకొను; ఖవ్. దాగుకొను. ఖ్రా. కప్ప్. కవ్వలేని.

సం. కవచ- కవచం, లోరవిశె.

< మూ. ద్రా. *కవ్-

కవ్వడు న.క్రి. దాచు, కప్పివుచ్చు. శేష.ద. 4.38. కవ్వివకమ్ము వి. మూనుకుపోయిన కన్ను. పండి.చ. 4.108. కవ్వివల్కు ఆ.క్రి. దాచిమాట్లాడు, ప్రచ్ఛన్నంగా పలుకు. కు.సం. 5.126. కవ్వివుచ్చు న.క్రి. మరుగువరుచు, దాచు.

శృం.శై. 1.84, కాశీ. 4.90. కవ్వకాలవ వి. తోటచుట్టూ పారే కాలవ. కవ్వకొండ వి. సారాయి బట్టీలో ఒద్దు బుడ్డిక పెట్టిన పెద్దరంధ్రానికి వరివడేటట్టు పెట్టే చిన్న మట్టిపాత్ర, కుమ్మరి బిందె. కవ్వకొమ్మ అ.క్రి. కమ్ము, వ్యాపించు. ధార. విరా. 2.86; న.క్రి. 1. ఆచ్ఛాదించుకొను. కు.సం. 11.142 ; 2. ఆచ్ఛాదించు, మరుగు పరచు. నరస. 3.5. కవ్వచెక్క వి. మగ్గం పొరుగుమీద లిగించిన చెక్క. కవ్వరు వి. ఆచ్ఛాదనం, కప్పు. కవ్వరుగాడు వి. పెంకు కప్పే పనివాడు. కవ్వరుబద్ద వి. ఆకుకవ్వమీది మిట్ట వల్లాలు నరిచేసే చెక్కసాధనం. కవ్వదెంచు (-తెంచు) అ.క్రి. కమ్ము. ధార.ద్రోణ. 1.89. కవ్వవడు చూ. కప్పవడు. అ.క్రి. 1. కప్పబడు ; 2. మరుగుపడు. కవ్వవరాట వి. ఇంటికప్ప వేయడంలో దంతులకు మధ్యలిగించే వల్సనిచెక్క. కవ్వవలక చూ. కప్పుడుబద్ద. వి. ఆకుకవ్వమీద మిట్టవల్లాలు నరిచేసే చెక్కసాధనం. కవ్వపెండె వి. ఇంటికవ్వన వల్లంతో కట్టేకట్టు. కవ్వబండ వి. 1. ఆడిబండ, మోటబావిలోపల వైపునున్న మాదిమాకులమీద ఆర్డంగావేసిన బండ లేక చావరాయి ; 2. ఇంటికవ్వకువాడేరాయి. కవ్వబల్లి వి. ద్వారం మీద గొడుగుబల్ల తన్నులల్లలకు నడుమఉండే పలక. కవ్వరాయి[1] వి. 1. ఇంటికవ్వనకు వాడేరాయి ; 2. దర్వాజా ఉత్తరాసిమీద పరిచే బండ ; 3. శంకువుమీదగాని, ఇటికబట్టిమీదగాని మూతగాపెట్టే పెద్దబండ. కవ్వలు వి.బ.వ. ఏతానికి రెండుపైవుల అమర్చే పలకలవంటి కొయ్యలు. కవ్వవడు చూ.చూ. కవ్వపడు. కవ్వవెట్టు(-వెట్టు) అ.క్రి. పోరాడటంలో దెబ్బతీయటానికి పొంచినిలుచు. మను. 4.28. కవ్వవేటివట్లు అవ్య. ఊపిరి లేకుండా ఉన్నట్లు. కవ్వనట్టి వి. పెళ్ళిపందిరికి ఉట్టికట్టి వేలాడగట్టిన మట్టిపాత్ర.

కవ్వ[2] వి. 1. చీకటి. హ.న. 4.5 ; 2. దంతక్షతం. హ.న. 4.8 ; 3. నలువు. ఆం.భా. 1.108 ; 4. వళ్ళకు పూసే మందుపొడి; విజ. సీలం, నల్లని. ఉత్త.రా. 4.155.

పో.చూ. క. కప్ప. చేదు, కతినం, నల్లదనంకోసం తలపెంట్రుకలకు వాడే మందు ; త. కఱుప్ప.

కవ్వాఱు (కవ్వ+ఆఱు) అ.క్రి. నల్లబడు. కు.సం. 8.267. కవ్వీరి వి. 1. నలువు. కు.సం. 10.38 ; 2. కొంచెంపాటి చీకటి. విజ. కొంచెం చీకటిగాఉన్న. కవ్వకెంపుపొళ్ళు వి.బ.వ. రక్తవర్ణంకెంపులు. కవ్వఁగుత్తుకవ్వలు చూ.చూ. కవ్వఁగుత్తుకవ్వలు. వి. సీలకంఠం, నెమలి. కవ్వఁగుత్తుకవ్వల్లు చూ. కవ్వఁగుత్తుకవ్వలుగు. వి. సీలకంఠం, నెమలి. అచ్చ. రా. కిష్కిం. 69. కవ్వఁగుత్తుకవాఁడు వి. సీలకంఠుడు, శితికంఠుడు, శివుడు. ఆచ్చ. రా. బాల. 18. కవ్వచీర వి. పోకరంగుచీర. కవ్వతిల్లాలు వి. కాశీ. వేంక.ఆం. 1.7. వ్య. నల్లని స్త్రీ. కవ్వదొరవుదారి వి. ఆగ్ని, కృష్ణవర్త్మ. కవ్వదేటిగొంగ వి. బలరాముడు. వేంక. ఆం. 1.21. వ్య. యమున (నల్లని నది)కు శత్రువు. కవ్వదేఱు వి. కృష్ణానది, యమునానది. వ్య. నల్లనిది. కవ్వపైడువ వి. కాశీ, పార్వతి. ప్రబంధ. 160. కవ్వపైడువ పెనిమిటి చూ. కవ్వపైడువపెన్మిటి. వి. శివుడు. కవ్వపైడువపెన్మిటి చూ.చూ. కవ్వపైడువపెనిమిటి. వి. శివుడు. కవ్వపైడువరాచపెంచు వి. శివుడు. కవ్వపెఱువ వి. పార్వతి. వ్య. నల్లని స్త్రీ. కవ్వపెఱువమేటికొడుకు వి. కుమారస్వామి. కవ్వదేవర వి. కృష్ణుడు, విష్ణువు, రాముడు, నల్లనయ్య. కవ్వదేవరయవ్వ వి. బలరాముడు. కృష్ణుడిఅన్న. కవ్వపీలి వి. ముదురు నీలిరంగు. కవ్వఁదెరువరి (-తెఱువరి) వి. అగ్ని, కృష్ణవర్త్మ. కవ్వఁదెరువుజాడ (-తెరువుజాడ) చూ.చూ. కవ్వఁదెరువుజాణ. వి. అగ్ని. కృష్ణవర్త్మ. కవ్వఁదెరువుజాణ (-తెరువుజాణ) చూ. కవ్వఁదెరువుజాడ. వి. కృష్ణవర్త్మ, అగ్ని. అచ్చ.రా. సుందర. 166. కవ్వఁదెరువుదొర (-తెరువుదొర) వి. అగ్ని. కవ్వఁద్రోవదొర (-త్రోవదొర) వి. అగ్ని. నమిర. 2.105. కవ్వఁద్రోవరి (-త్రోవరి) వి. కృష్ణవర్త్మ, అగ్ని. సాం.ని. 1.12. కవ్వవచ్చ వి. లేతవచ్చ. కవ్వమల్లి వి. కాటుకకొండ, అంజనాద్రి. కవ్వమసైడువ వి. కాశీ, గౌరి. సాం. ని. 1.6. వ్య. నుమంగళి అయిన నల్లని స్త్రీ. కవ్వమెరవులుగు చూ. కవ్వమెరవల్లు. వి. సీలకంఠం, నెమలి. కవ్వమెరవుల్లు చూ.చూ. కవ్వమెరవులుగు. వి. సీలకంఠం, నెమలి. కవ్వమెరవలంటి వి. శివుడు, సీలకంఠుడు. వ్య. నల్లనిమెరగలవాడు. కవ్వమేనిగాము వి. శనిగ్రహం. వ్య. నల్లనిమేనుకలగ్రహం. కవ్వమేవిరంటి వి. శని. కవ్వరంగు వి. నలువు, ఎరువు కలిసిన ఒక రకంరంగు. కవ్వరా చూ.చూ. కవ్వరాయి[2]. వి. నీలమణి, ఇంద్రనీలమణి, వల్లంటురాయి. కవ్వరాయి[3] చూ. కవ్వరా, కవ్వఱా, కవ్వఱాయి. వి. నీలమణి, ఇంద్రనీలమణి. ఆం.భా. 2.278. కవ్వఱా చూ.చూ. కవ్వరాయి[2]. వి. నీలమణి, వల్లంటురాయి. కవ్వఱాయి చూ.చూ. కవ్వరాయి[3]. వి. ఇంద్రనీలమణి, నీలం. ఆం.భా. 2.278. కవ్వవన్నె వి. 1. ఒకరంగుమీద వేసిన మరొక రంగు ; 2. ఎరువులోని మబ్బువన్నె ; 3. కొంచెం నలువువన్నె. కవ్వవేయు అ.క్రి. 1. పళవులు జబ్బుచేత నలుపెక్కు ; 2. జీవకళ తగ్గు. వి. 1. జలుబులుపోవడానికై చేసుకొనే చూర్ణం ; 2. పండ్లకు దాపెనరాసి వేసికొనిన రంగు. కవ్వవేల్పు వి. కతివేల్పు, కృష్ణుడు, విష్ణువు. కవ్వెక్కు అ.క్రి. నలుపెక్కు. వరాహ. 9.100.

కవ్వ[3] వి. క్రైస్తవ పాదర్లు ధరించే ఒకరకం వస్త్రం.

డచ్చి. కాపా. దువ్వటి, వచ్చరం ; పో. కాపా. పాదిరి అంగీ ; స్పా. కాపా. దువ్వటి, వచ్చరం.

< పో. కాపా.

కవ్వ[4] వి. చెక్కలమీద ఉలితో చేసిన నన్నటి కాలవ.

కవ్వ[5] వి. మరమేకులను బిగించడానికి వనికివచ్చే సాధనం.

కవ్వ[6] వి. కూనతున్న బయటికి కనిపించే వంపు.

కవ్వ[7] చూ. కవ్వ[1]. వి. ఉత్తరాసిమీద పరచిన చెక్క.

కవ్వ[8] వి. 1. చేతి అర్డకంలో మొదట అద్దిన రేఖాచిత్రం మీద వేరే రంగుతో అద్దే అచ్చు ; 2. రంగులో నిండు దనం.

కవ్వ[9] చూ. కవ్వ[1]. వి. కూజాలకు పెట్టే మూత.

కవ్వ[10] వి. గిన్నె, పాత్ర.

ఇం, *Cup*. గిన్నె, పాత్ర.

< ఇం. Cup.

కప్పగిన్నె వి. రంగు కొలుచుకొనే చిన్న పాత్ర.

కప్పచాలు చూ. కప్ప[1]. వి. కొంద్ర కలిపే చివర చాలు.

కప్పడుపొయ్యి వి. కళ్ళంలో గాలి పోవడానికి ప్రత్యేకంగా ఉంచిన పొయ్యి.

కప్ప(దట్ట) వి. డిజైను అద్దకంలో అచ్చుమీద కొట్టే క్రర.

కప్పరగంధము చూ. కప్పరము[1].

కప్పరగంది చూ. కప్పరము[1].

కప్పరవుటవఁటి చూ. కప్పరము[1].

కప్పరవుబాగములు చూ. కప్పరము[1].

కప్పరవుచెంద చూ. కప్పరము[1].

కప్పరవువంగ చూ. కప్పరము[1].

కప్పరబాగలు చూ. కప్పరము[1].

కప్పరబాగాలు చూ. కప్పరము[1],

కప్పరబోగి చూ. కప్పరము[1].

కప్పరబోగులు చూ. కప్పరము[1].

కప్పరభోగాలు చూ. కప్పరము[1].

కప్పరమద్ది చూ. కప్పరము[1].

కప్పరము[1] దూ. కవురము[1], కప్రము. వి. కర్పూరం. ఆము. 6.62.

నం. కర్పూర-.కర్పూరం; ప్రా. కప్పూర; పా. కప్పూర; కా. కపూర్; తె. కపూర్; ఒ. కపూర; హిం. కపుర్; మ. కపూర్; సిం. కపూర్; గు. కపూర్య. వచ్చిమామిడి ముక్కలు; మరా. కాపుర్. కర్పూరం; సింహ. కపుర్; అర. కాఫూర్.

క. కప్పర, కప్పుర, క్రప. కర్పూరం; తు. కపుర.

<ప్రా. కప్పుర-.

కప్పరగంధము వి. 1. కర్పూరంతో కలిపిన చందనం. ఉత్త.రా. 7.245; 2. కర్పూరపు వాసన. కప్పరగంది వి. 1. స్త్రీ, కర్పూరంవలె పరిమళించే శరీరంగల స్త్రీ. పారి. 3.11; 2. సువాసనగల ఉడుపులను ధరించిన స్త్రీ. కప్పరవుటవఁటి దూ. కవురవుటనఁటి, క్రవవనఁటి, క్రవ వుటనఁటి. వి. నప్తపర్ణం, ఏడాకుల అరటి. ఉత్త.రా. 6.24. కప్పరవుబాగములు దూ. కవురవుబాగలు, కవురబాగాలు, కప్పరబాగాలు. వి.బ.వ. తావిపోక పలుకులు. కప్పరవు బెండ వి. ఒకజాతి బెండ, గంధమూలం. కప్పరవు వంగ వి. ఒకజాతి వంగ, కూట వార్తాకి. కప్పర బాగలు దూ. కప్పరవు బాగములు. వి.బ.వ. తావిపోక పలుకులు. శకాం. 2.80. కప్పరబాగాలు దూ. కప్పరవు బాగములు. వి.బ.వ. తావిపోక పలుకులు. కప్పరబోగి వి. నన్న విశేషం. భీమ. 2.139. కప్పరబోగులు దూ.చూ. కప్పరభోగాలు. వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం, అక్కుళ్ళు. కప్పరభోగాలు దూ. కప్పరబోగులు. వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం. క్రీడా. వ. 54. కప్పరమద్ది దూ. కవురమద్ది. వి. ఒక జాతి మద్ది, గట్టి, నారింజరంగు కాండం కలిగిన ఒక చెట్టు. దీని కాండం తరిమిన పెట్టడానికి ఉపయుక్తం. పి. శకు. 2.14 (Caesalpinia sappam). కప్పరములక్రోవి వి. సౌందర్యరాశి. హంన. 2.20. కప్పరవిడియము దూ.చూ. కప్పరపీడెము. వి. కర్పూరం తోడి తాంబూలం. కప్పర పిడెము దూ.చూ. కప్పరపీడెము. వి. కర్పూరం తోడి తాంబూలం. కప్పరపీడియము దూ.చూ. కప్పరపీడెము. వి. కర్పూరంతోడి తాంబూలం. దశా. 9.220. కప్పర పీడెము దూ. కవురపీడెము, కప్పరవిడియము, కప్పర విడెము, కప్పర పీడియము, కప్పరపీర్యము, క్రవపీడి యము. క్రవపీర్యము. వి. కర్పూరంతోడి తాంబూలం. శృం.నై. 6.141. కప్పరపీర్యము దూ.చూ. కప్పరపీడెము. వి. కర్పూరంతో గలిపిన తాంబూలం.

కప్పరము[2] దూ. కవురము[2]. వి. ఆపానునుండి దిగుమతి చేయ బడి, తమిళనాడులో లభించే ఒకచెట్టు (Einnamonum camphora).

కప్పరవిడియము చూ. కప్పరము[1].

కప్పరవిడెము చూ. కప్పరము[1].

కప్పరపీడియము చూ. కప్పరము[1].

కప్పరపీడెము చూ. కప్పరము[1].

కప్పరపీర్యము చూ. కప్పరము[1].

కప్పూరాలు వి.బ.వ. మేకవట్టలు.

కప్పెక్కు చూ. కప్ప[2].

కప్పెట వి. పక్షి విశేషం. సుధ. 3.194.

కప్పెర[1] వి. 1. కపాలం, వుర్రె. ఉ.హరి. 2.126; 2. భిక్షా పాత్రం. వరమ. వి. 3.280; 3. కుంపటి. కళ. 2.192; 4. జులపాలజుట్టు; 5. ప్రధానమైన పొరవు పెంట్రుకల జుట్టుకు పక్కన కంచవలె దీర్చే పొట్టిపెంట్రుకల రేక; 6. దొంగగొర్రుకు మెళ్ళోకట్టే కొయ్యగంట.

నం. కర్పర-, ఖర్పర-. వుర్రె, పాత్ర; ప్రా. కప్పరు, ఖప్పర-. కపాలం, వుర్రె; పా. కప్పర-; హిం. కర్పర్, ఖప్పర్. వుర్రె, కపాలం.

క. ఖర్పర-. పుర్రె; మ. క్రప. భిక్షాపాత్ర.

<ప్రా. కప్పర.-

కప్పెరగిన్నె వి. రాటపై బద్దలను బిగించి, వాటిమధ్య బోర్లించి కట్టిన చిప్ప. కప్పెరచావ వి. వానకు తడవకుండా ఉపయోగించే గొడుగువంటి చావ.

కప్పెర[2] వి. దయ్యంపోకుడు, గ్రహదోషం. మొ. వాటి నివారణకు వాడే మట్టి పాత్ర.

కప్పెరచీకటి దూ.చూ. కప్పరచీకటి. వి. తెల్లబరతొచ్చిన వేగు చీకటి.

కప్పెలు(గు)బాము చూ. కప్ప[1].

కప్పొడి వి. కూళాలు మొ. నవి మెరిసేటట్లు చేయడానికి వాడే పొడి.

కప్రవవఁటి చూ. కప్రము.

కప్రవపుటవఁటి చూ. కప్రము.

కప్రము దూ.చూ. కప్పరము[1]. వి. కప్పురం. ఆము. 1.71.

కప్రవవఁటి దూ.చూ. కప్పరపుటనఁటి. వి. నప్తపర్ణి, ఏడాకుల అరటి. కప్రవపుటవఁటి దూ.చూ. కప్పరపుటనఁటి. వి. నప్తపర్ణి, ఏడాకులరటి. కప్రములక్రోవి వి. కప్పురపువంగ. కప్రవీడియము దూ.చూ. కప్పురపీడెము. వి. కర్పూరంతో కూడిన తాంబూలం. కప్రవీర్యము దూ.చూ. కప్పురపీడెము.

వి. కర్పూరంతోకూడిన తాంబూలం.

కర్పూరపీడియము చూ. కర్పరము.

కర్పూరపీడ్యము చూ. కర్పరము.

కప్పులు వి.బ.వ. **1.** చొక్కాచేతికి మణికట్టువద్ద ఉండే పట్టీలు; **2.** చొక్కాచేతికి మణికట్టువద్ద పట్టీలకు పెట్టుకొనే గుండీలు.

ఇం. *Cuff*. చొక్కా లేదా కోటు మణికట్టు చివర ధరించే బంద విశేషం.

హిం. కఫ్.

కఫీయతు రూ.చూ. కైఫీయతు. వి. నివేదిక, వృత్తాంతం.

కబచే రూ.చూ. కమీజు. వి. చొక్కాయి.

కబండలంకూజా రూ.చూ. కమండలంకూజా. వి. కమండలం కూజా.

కబరు[1] వి. గోరి.

హిం.ఉ. *కబ్*- గోరి; మరా. *కబ్*. నమాది; అర. *కబ్రూ*. నమాది.

<ఉ. కబ్.

కబరు[1] చూ. ఖబరు. రూ.చూ. కబురు, ఖబురు. వి. **1.** నమాచారం; **2.** సందేశం.

కబర్‌దార్ వి. జాగ్రత్త అనే హెచ్చరిక.

కబా రూ.చూ. కబాయి. వి. తురకలు తొడుగుకొనే ఒక చొక్కా.

కబాటు రూ.చూ. కపాతు. వి. విత్తులు తీసిన కోడి.

కబాటుకోడి వి. విత్తులు తీసిన కోడి.

కబారవువెద్దు చూ. కబాడము.

కబారవువారు చూ. కబారము.

కబారము రూ. కబాళము. వి. **1.** ఎర్రమిరపచేసి తెచ్చే కనవ మొ. వాటి జంటమోవు; **2.** బండెడు వంటచెరకు.

క. *కబాడ, కవాడ*. ఎర్రబండెడు లేక గుర్రపుబండెడు గడ్డి లేక కలప మొ.

హిం. *కబాడ్*. ఎద్దుబండెడు నరుకు; మ. *కబాడ్*. నరుకు, సామాను.

కబారవువెద్దు వి. బరువుమోసే ఎద్దు. **కబారవువారు** వి. వంటచెరకును అమ్మేవారు.

కబాడి[1] రూ.చూ. కపాడు. వి. ఎద్దుమిరపగాని గొడ్డుఆవుమిరపగాని మోటగా రెండు పక్కలా వేసే బరువు.

కబాడియెద్దులు(-ఎద్దులు) వి.బ.వ. వంటచెరకు మోసే ఎద్దులు.

కబాడి[2] చెరుగుడువంటి ఆట. ధ్వన్యను.

కబాతు రూ.చూ. కపాతు. వి. విత్తులు తీసిన కోడి.

కబాపల్లలపాయ్యి చూ. కవ్యాంపుల్లపొయ్యి. వి. మాంపం ముక్కలు కాల్చుకొనే పొయ్యి.

కబాబు వి. వేల్చిన మాంసం.

హిం. ఉ. *కబాబ్*; మరా. *కబాబ్*. ఒక రకం వేయించిన మాంసం; పార. *కబాబ్*.

క. *కబాబు*. వేయించిన మాంస పదార్థం.

<ఉ. కబాబ్.

కబాయి రూ. కపాయి, కప్పా, కధా, కధాయీ, కబ్బా[1], కబ్బాయి, కబ్బాయీ, ఖబ్బాయి. వి. **1.** అంగీ. కళా. 5.179, దళా.పీఠి. 42; **2.** శృంగారార్థం అన్నిటిపైన వేసికొనే చొక్కా. తురకలు తొడిగే ఒక రకం చొక్కా.

హిం. ఉ. *కబా, కబాయ్*. వదులువస్త్రం; మరా. *కఫ్ణీ, కఫ్ణీ*. అంగీ; *కఫన్*. శవంమీద కప్పే గుడ్డ. పో. *కబైయ*. ప్రాచ్య సీమల్లో వాడే నిలువుటంగీ.

<పో. కబైయ.

కబాయీ రూ.చూ. కదాయి. వి. అంగరఖా, అంగీ. హంన. 5.356.

కబాలు విణ. ప్రాతహూర్వకమైన.

హిం. *కబాలా*. దస్తావేజు, దానపత్రం; ఉ. *కబాల్*. ఇంటిదస్తావేజు; పార. *కబాలత్*. ఒప్పరలపత్రం, ప్రాత హూర్వకమైన పత్రం; అర. *కబాల్*. ఒప్పదలపత్రం.

<ఉ. కబాల్.

కబాళము రూ.చూ. కబారము. వి. ఎర్రమిరపచేసి తెచ్చే కనవ లోనగువాని జంటమోవు.

కబిజ[1] వి. పిడి.

హిం. ఉ. *కబ్జా*. పట్టు, గ్రహణం; *కబ్జా*. పిడి, వళం.

<ఉ. కబ్జా.

కబిజబావి వి. చిన్నబావి.

కబిజ[2] వి. రతీదు.

హిం. ఉ. *కబ్జూల్‌ఎసూల్*. రతీదు; మరా. *కబ్జ్*. రతీదు; అర. *కబ్జ్*. రతీదు.

<మరా. కబ్జ్.

కబురు రూ. ఖబరు, ఖబురు. వి. **1.** వృత్తాంతం. ఆం.భా. 3.53; **2.** దండం. ఆం.భా. 3.53; **3.** విశేషం, కొత్త సంగతి; **4.** సమాచారం.

హిం., ఉ. *ఖబర్*. వార్త, సమాచారం.

<ఉ. ఖబర్.

కబురుపెట్టు అ.క్రి. వార్తవంపు.

కబూలియతు రూ. కబూలియ్యతు, కబేలా[1]. వి. అంగీకార పత్రం.

హిం. ఉ. *కబూలియత్*. అంగీకారపత్రం; మరా. *కబూలాల్, కబూలా*. ఒప్పదం, కాలు ఒప్పందం; అర. *కబూల్*. అంగీకారంతో.

<ఉ. కబూలియత్.

కబూలియ్యతు రూ.చూ. కబూలియతు. వి. కదపా.

కబూలు రూ. కపులు, కాలు. వి. సమ్మతి.

హిం. ఉ. *కబూల్*. అంగీకారం; మరా. *కబూల్*. అంగీకారం.

క. *కబూల్, కబూల*. అంగీకరించు, అంగీకారం, మాల్తో. *కబులారె*. వాగ్దానంచేయు, అంగీకరించు, ఒప్పుకొను.

<ఉ. కబూల్.

కబేలా[1] రూ.చూ. కబూలియతు. వి. దస్తావేజు.

కబేలా[2] వి. కసాయి దుకాణం.

ఉ. హిం. *కర్బలా*. బలిస్థానం.

<ఉ. కర్బలా.

కబోదం వి. 'క' ఆకారంలోని చెక్కడపు మలుపు.

కబోది వి. అంధుడు.

పో.చూ. నం. కబంధ-. ఒక రాక్షసుడు, ఇతడి తల మొండెంలోకి దించబడింది.

క. కబోజి-. గుడ్డివాడు ; త. కపోతి. అంధుడు, అవివేకి.

కబోదివక్షి వి. తలకిందుల పక్షి.

కబోలు పో.చూ. కబేలా[1]. వి. అంగీకరింపబడటం, మంజూరు చేయటం.

కబ్జా రైతు శిస్తు చెల్లించి దున్నుకొనే సొంతభూమి.

హిం. ఉ. కబ్జా. పిడి, పట్టు, దఖలు, వశం.

<ఉ. కబ్జా.

కబ్బవుఁగూరువరి(-కూరువరి) చూ. కబ్బము.

కబ్బవుఁగూర్చరి చూ. కబ్బము.

కబ్బవుఁజేఁతరి చూ. కబ్బము.

కబ్బము వి. కావ్యం, ప్రబంధం, గ్రంథం. భీమ. 1.12.

నం. కావ్య-; ప్రా. కబ్బ-. అ.మా. కవ్వ ; హిం. కావ్య్. కావ్యం ; మరా. కావ్య్. కావ్యం.

క. కబ్బ. కావ్యం, కబ్బిగ, కవి ; త. కాప్పియం ; మ. కావియం.

<ప్రా. కబ్బ-.

కబ్బవుఁగూరువరి(-కూరువరి) చూ.చూ. కబ్బవుఁగూర్చరి. వి. కావ్యకర్త, కవి. కబ్బవుఁగూర్చరి(-కూర్చరి) చూ. కబ్బవుఁగూరువరి. వి. కావ్యకర్త, కవి. సీలా. 2.49.

కబ్బవుఁజేఁతరి(-చేఁతరి) వి. కావ్యకర్త, కవి. సాం.ని. 2.6.

కబ్బముఁదోయలు వి. వరవ్యతీదేవి. అచ్చ.రా. సుందర. 592.

కబ్బా[1] చూ.చూ. కదాయి. వి. అంగీ, చేతుల్లేని పొట్టికోటు.

కబ్బా[2] వి. 1. నిశ్చేష్టత ; 2. ఆశ్చర్యం.

కబ్బాయి చూ.చూ. కదాయి. వి. అంగీ. ద్వి.పరమ. 6.482.

కబ్బాయీ చూ.చూ. కదాయి. వి. అంగీ.

కబ్బి వి. 1. రహస్యం, కపటం ; 2. గంభీరం ; 3. మౌనం.

కబ్బిలి వి. శౌండికుడు, కల్లు అమ్మేవాడు, గమళ్ళవాడు.

క. కబ్బిల. చేటకాడు, వక్కల్ని చేటాడేవాడు, పల్లెటూరి వాడు.

కబ్బిలివాడు వి. శౌండికుడు.

కబ్బెల్లి వి. దయ్యం, పిల్లల్ని భయపెట్టటానికిగాను 'దెయ్యం వస్తుంది' అనే అర్థంలో 'కబ్బెల్లి వస్తాడు' అంటారు.

కబ్బెల్లిగాడు వి. దయ్యం.

కబ్బోరు వి. ఒక రకం వీరువా.

ఇం. *Cupboard*. వస్తువులనుంచుకొనే బల్ల.

<ఇం. Cupboard.

కమంగదచలు వి. ఒకరకమైన నముద్రంచేవ.

క. బంగదెయ్. నముద్రంచేవ ; త. కనంగెలుతి, కమంగదచలు, కన్నన్‌గవత ; మ. అయిల.

కమచీమంచము చూ. కంకీమంచం, కమికీమంచము. వి. పేముతో అల్లిన మంచం.

కమఱం చూ.చూ. కణఱము. వి. రెండుగోడలు కలిసేమూల ఆరగోడలుకట్టి తయారుచేసిన ధాన్యాగారం.

కమటము చూ.చూ. కమ్మటము. వి. ఆగసాలెవాని కుంపటి. వరాహ. 3.91.

కమటీఁడు చూ.చూ. కమ్మటీఁడు. వి. అగసాలె, కంసాలి.

కమటీఁడు చూ. కమటము.

కమండలంకూజా చూ. కమండలము.

కమండలము వి. సన్యాసుల జలపాత్ర.

నం. కమణ్డలు-. సన్యాసుల జలపాత్ర.

<నం. కమణ్డలు-.

కమండలంకూజా చూ. కలండలంకూజా, కమండ్లంకూజా, కమాండ్లంకూజా. వి. నీళ్ళువంచుకోడానికి, పోసుకోడానికి రెండువైపులా చెక్కాలుండి నీళ్ళువంచుకొనే రంధ్రానికి ఏదో ఒక జంతువు తలబొమ్మ పెట్టి పైనపెట్టుకోడానికి వంకపెట్టి కమండలాకారంలోఉండే మట్టిపాత్ర. <నం. కమణ్డలు + కూజా. కమండ్లంకూజా చూ.చూ. కమండలంకూజా. వి. కెట్లికూజా.

కమండ్లంకూజా చూ. కమండలము.

కమతకాఁడు చూ. కమతము.

కమతగాడు చూ. కమతము.

కమతము చూ.చూ. కమ్మతము. వి. 1. పాగుబడి, సేద్యం, కృషి ; 2. అనేకులుచేరి చేసే సేద్యం ; 3. పెద్దభూము లలో ఒకభాగం ; 4. జమీందారులసొంతభూమి ; 5. ఉమ్మడి వ్యవసాయం ; 6. ఒకరైతుసేద్యం ; 7. న్యయంగా వ్యవసాయం చేసుకొనే పొలం.

కమతకాఁడు చూ.చూ. కమ్మకాఁడు. వి. హాలికుడు, సేద్యగాడు. ఆం.భా. 2.229. కమతగాడు చూ.చూ. కమ్మతకాఁడు. వి. 1. ఆసామి తన ఇంట్లో అన్న వస్త్రాలిచ్చి నంవత్సరానికి ఇంతకీతం ఇచ్చేటట్లుగా నిర్ణయించి పెట్టుకున్న వ్యవసాయపు వనివాడు ; 2. పాలికి సేద్యం చేసేవాడు. కమతంపాట వి. ఆసామి, సాగుచేసిన రైతు పంటలో చెరినగం పంచుకొనేపద్ధతి. కమతీఁడు చూ.చూ. కమ్మతీఁడు. వి. సేద్యగాడు, కృషీవలుడు, హాలికుడు. సారంగ. 1.73. కమతుఁడు వి. కమతగాడు, సేవకుడు. రామా. 8.85.

కమతంపాట చూ. కమతము.

కమతీఁడు చూ. కమతము.

కమతుఁడు చూ. కమతము.

కమర్ చూ. కవయి[3]. వి. రాతికుంచాలమాద అర్ధచంద్రా కారపు సొట్టలాగ మలచినగుంట.

కమరక వి. కర్మరంగమనే వృక్షవిశేషం. హంస. 4.134.

నం. కర్మరఙ్గ-. శిరాలం ; ప్రా. కమ్మరంగ-.

<ప్రా. కమ్మరంగ-.

కమరకకాయ వి. కర్మరంగంఅనేకాయ.

కమరపొల[1] వి. ఇరసాల్‌కమ్మి.

కమరపొల[2] వి. ఒడ్డాణం, మొలతాడు.

కమరి చూ.చూ. కమయి[3]. వి. ఒడ్డాణం, కవచం. ఆం.భా. 2.150.

కమరించు చూ. కమయి[1].

కమరు[1] చూ. కముఱు. అ.క్రి. 1. కాలు, దగ్ధమగు, తాపం పొందు. భార.ఆది. 8.266 ; 2. ఉడికిపోవు, కరుగు. భార.ఆది. 8.266 ; 3. అరుగు, జీర్ణమగు. విజ్ఞా. 1.82 ; 4. వాడిపోవు. పి.శకు. 3.16 ; 5. కాగు, తప్తమగు. దశా. 3.16 ; 6. అమాయ మొఃనవి కలుగు ; 7. ఎండిపోవు, శుష్కించు. భార.ఆశ్ర. 2.151 ; వి. 1. కాలినకంపు, కాటువానన ; 2. కాలుపు.

క. కమరు. కాలు, మండు, కమలు ; తు. గమెలుని. వేడిగాఉండు, కావు, వేడి, వెచ్చన ; త. కమఱు. మితి మీరినవేడి, నిప్పుమీదమిరపకాయలనుండి వచ్చేకారంతో కూడిన వానన.

<మూ.ద్రా. *కా-వి-*కవ్-వి-*కమ్-వి.

కమరించు స.క్రి. 1. అనూయ మొ. కలిగించు ; 2. ఉడికించు ; 3. ఎండించు. **కమరుచు** చూ. కమర్చు, కముఱుచు, కమురుచు. స.క్రి. కమరజేయు. రం.రా. సుందర. 271. వ. 8 పం. **కమరులపోవు(-పోవు)** అ.క్రి. శుష్కించు, ఎండు. కు.సం. 5.169. **కమరువఱచు** అ.క్రి. కమరువానన చేయు, కమరుకంపుగొట్టు. కైమిని భా. 8.100. **కమరువానవ** వి. కాలినకంపు. **కమర్చు**. చూ.చూ. కమరుచు. స.క్రి. 1. కమరజేయు. భార. ఆశ్రమ. 2.151 ; 2. కందు (కోపంతో) కమలు.

కమరు[2] చూ. కమరి, కమ్మరు. వి. 1. ఒడ్డాణం. కాశీ. 3.240 ; 2. మొలనూలు. కాశీ. 7.5.

హిం.ఉ. కమర్. నడుం ; మరా. కమర్. నడుం ; కమర్‌పట్టా. బంగారం లేక వెండిపటకా ; పార. కమర్. క. కమ్మరుబంద. నడుముకిఠోలుపట్టి, పటకా.

<ఉ. కమర్.

కమర్చు చూ. కమరు.

కమర్షియల్ వి. వర్తకసంఘం.

ఇం. *Commercial.* వర్తక సంబంధమైన.

<ఇం. Commercial.

కమలం వి. 1. తామరపువ్వునమూనాలో నేసినడిజైను ; 2. తివాచీనేతలో వచ్చే ఒకరకం డిజైను.

సం. కమల-. పద్మం.

<సం. కమల-. (అర్థవిపరి).

కమలంకర్ణి వి. తామరపూలు, మొగ్గలు వరసగా నేసిన డిజైను. **కమలమంచు** వి. తామరపువ్వు ఆకారంలో డిజైను వేసిన అంచు. **కమలంపేటు** వి. తామరపువ్వు ఆకారంలో అంచులో నేసిన డిజైను.

కమలమంచు చూ. కమలం.

కమలాపండు వి. కమలాఫలం, నారింజభేదం.

సం. కమలా-. లక్ష్మి.

<సం. కమలా + పండు. మిశ్రస.

కమలాంబరం వి. ఒకరకంనేత ఎర్రరంగు.

సం. కమల-. పద్మం ; అంబర-. వస్త్రం.

<సం. కమలాంబర-. (అర్థవిపరి.).

కమలాలు వి.బ.వ. తమ్మెట్లు, ఒంటిరాయిదుద్దులు.

సం. కమల-. పద్మం.

<సం. కమల-+-ము+-లు. (అర్థవిపరి).

కమలించు చూ. కమలు.

కమలు అ.క్రి. 1. కందు, వివర్ణమగు, కాలు, దగ్ధమగు. రం.రా. సుందర. 2.71. వ. 20 పం. ; 2. తపించు. వి. వైవర్ణ్యం. పి.శకు. 1.39.

క. కమరు. కాంచెంకాలు, మండు, కమలిన ; కమర, కమరు, కమరికె, కమరిగె, కవరు, కవ్వరు. కొంచెం కాలిన, కమరిన, కాలుతున్ననూనె, నెయ్యినుండి వచ్చే నరి పదని, ఊపిరాడనివానన; కమఱు, కమురు. కుళ్ళుకంపు, కంపువానన, గవలు, గవ్వలు, కంపువానన ; తు. కెట్టు. కంపువానన, కుళ్ళికంపుకొట్టే ; కొట్టుని, కొట్టువి. కుళ్ళు కంపుఅగు ; తకవ్రల్, కొల్. చెడువానన ; మ. కవరీ కొర్. శరీరం యొక్క దుర్వానన.

కమలించు స.క్రి. 1. కందించు, నల్లవరుచు. వసు. 4.29 ; 2. కాల్చు ; 3. దుఃఖించు, ఏడ్చు. **కమలుచు** చూ. కమల్చు. స.క్రి. 1. కాల్చు. ప్రబంధ. 210 ; 2. కందించు, నల్లవరుచు. **కమల్చు** చూ.చూ. కమలుచు. స.క్రి. 1. కాల్చు; 2. కందించు ; నల్లవరుచు.

కమల్చు చూ. కమలు.

కమవగర్డలు వి.బ.వ. కాచగడ్డలు.

కమసాలవాఁడు చూ.చూ. కంసాలవాడు. వి. లోహకారుడు, బంగారువనివాడు.

కమసాలి చూ. కంసాల. వి. కంసాలి, స్వర్ణకారుడు.

కమసాలె చూ. కంసాల. వి. కంసాలి.

కమాటీ వి. వేద్యవకూలి.

కమాండర్ వి. సేనానాయకుడు, అధికారి.

ఇం. *Commander.* సేనాధికారి.

<ఇం. Commander.

కమాండింగ్‌ఆఫీసరు వి. అధికారం చేస్తున్న ఉద్యోగస్థుడు.

ఇం. *Commanding officer.* ఆజ్ఞాపించే అధికారి.

<ఇం. Commanding officer.

కమాండ్లంకూజా చూ.చూ. కమండలంకూజా. వి. కమండలం కూజా.

కమావ్ వి. బట్టి పొయ్యిమీద ఆడ్డంగా ఉంచిన రాయి.

కమాను[1] వి. 1. ఒకకుట్టుడీగా సిపాయీలు పోవడం ; 2. ప్రయాణం.

హిం. కమాన్. సైన్యం, బాధ్యత. పో. చూ. మరా. కమానీర్. సేనానాయకుడు; పో.చూ.మరా. కమానవిప్లటి. కత్తి పిడికిలి రక్షకుడు.

పో. కమిన్యార్. వయనించు ; స్పా. కమినో. ప్రయాణం, మార్గం ; ఫ్రెం. కామా. దండయాత్ర.

కమానపోవు అ.క్రి. చుట్టూ తిరుగు, దేశసంచారం చేయు.

కమాను[2] వి. 1. విల్లు, ధనుస్సు. రంగా. చ. 1.159 ; 2. విల్లు వంపు కట్టడం. చంపూ.రా. 1.56 ; 3. పడవ నడిపే సాధనం ; 4. బట్టీల్లో నిప్పు పెట్టటానికి తెరచిఉంచిన రంధ్రం ; 5. దూది ఏకేకొయ్య పనిముట్టు ; 6. మరాను మీద పరుగు తోడేటప్పుడు ఆనులు పడేట్టు పోగును ఇరవటానికి ఒక కొయ్యపట్టెను లిగించిన రేకుముక్క ; 7. మర

నాడె గాడిలో ముల్లుకు గుచ్చిన (కొయ్య) కండె ఊచ ఊడి పోకుండా బిగించిన ఇత్తడిదేకు; 8. నేతమోకు చుట్టే ఒక రకం చేతి గూటానికి బిగించిన ఇనప ఊచ; 9. తివాసీ మగ్గందోనె దగ్గర నూలు పడగు కట్టిన కర్ర.

హిం. ఉ. కమాన్. విల్లు, ఆజ్ఞ; కమాన్‌అఫ్సర్-. ఆజ్ఞలిచ్చే అధికారి; మరా. కమాఠీ, కమాన్. ధనురాకారం, విల్లు; పార. కమాన్.

తు. కమాను. ధనురాకారం; మ. కమాన్, కమానమ్. ధనురాకారం, నరంది.

<ఉ. కమాన్.

కమానుకట్టె వి. బట్టిపొయ్యిమీద అడ్డంగా వుంచిన రాయి. కమానుకర్ర వి. రంధ్రంచేసే పరికరం. కమానుగూడు వి. త్రిభుజాకారంలో ఉండే గూడు. కమానుదస్తా వి. వత్తిని శుభ్రపరిచే విల్లువంటి సాధనం. కమానుపొయ్యి వి. ముక్కోణాకారంలో ఉండే బట్టి పొయ్యి. కమానుబర్డ వి. గడియారం స్ప్రింగు. కమానుబెట్టు వి. 1. అదువు; 2. వదులకు లోన మాటమీద లక్ష్యం. కమానురాయి వి. 1. ఆర్చిలో బిగించిన రాయి, ఆర్చి నిర్మాణానికి వాడినరాయి; 2. రాతితోకట్టిన ఆర్చికి మధ్యభాగంలో బలంకోసం బిగించిన రాయి. కమానురోతు వి. 1. ఆర్చిలో బిగించిన రాయి, ఆర్చి నిర్మాణానికి వాడే రాయి; 2. రాతితో కట్టిన ఆర్చికి మధ్యభాగంలో బలంకోసం బిగించే పెద్దరాయి. కమానార్వ వి. ఆర్చికి పక్కనుండే రాతిపేర్పు.

కమానార్వ చూ. కమాను[3].

కమామిషు దూ.చూ. కమామీను. వి. 1. వ్యవహారం; 2. రెవెన్యూ వసూలు చేసేవని; 3. కాలం; 4. విశేషం.

కమామీషు దూ.చూ. కమామీను. వి. వ్యవహారం.

కమామీమ్ దూ.చూ. కమామీను. వి. 1. నిర్వాహకం; వ్యవహార దక్షత; 2. రెవెన్యూ పన్ను వసూలుచేసేవని; 3. కాలం; 4. విశేషం.

కమాయిషు దూ.చూ. కమామీను. వి. వ్యవహారం.

కమాయిషు దూ.చూ. కమామీను. వి. వ్యవహారం.

కమార దూ.చూ. కనుమరి. వి. కమ్మరవాడు, ఇనపపని చేసేవాడు.

కమాలు వి. ఎగతాళి, వేళాకోళం, గేలి.

హిం. ఉ. కమాల్. ఆద్భుత కార్యం, పరిపూర్ణత.

<ఉ. కమాల్.

కమామీము దూ. కమామిషు, కమామీషు, కమామీను, కమాయము, కమాయిము, ఖమామీను, ఖమాయిషు, ఖమామీను[1]. వి. 1. వ్యవహారం, నిర్వాహకం; 2. రెవెన్యూ వసూలు చేసేవని; 3. కాలం; 4. విశేషం.

క. కమాయిపి. వసూలు చేసిన ఆదాయం.

మరా. కమావీస్. ఆదాయపత్రాలు; కమావీస్‌దార్. జిల్లా ఆదాయాన్ని వసూలు చేసేవాడు.

<మరా. కమావీస్.

కమి వి. 1. వంచబడిన వేళ్లగల షడినిలి. భీమ. 3.7; 2. కబళనం. ఆం. భా. 2.260; 3. తృప్తి.

కమికిలి వి. పాణివిశేషం, వట్టిలి. ఆం.భా. 2.141.

కమికెడు దూ. కంకెడు, కనికెడు. వి. 1. పిడికెడు; 2. కొద్దిపాటి పరిమాణంగల. కమియార్ర క్రి.విణ. వట్టిలి నిండా, తృప్తి తీరునట్లుగా. భీమ. 3.7, కవిక. 1.40. కమియాఱు ఆ.క్రి. తోలి నిండేటట్లు పెట్టు, ఆవరించు.

కమిలి[1] వి. లావుపాటితీగ.

కమిచి[2] దూ.చూ. కమ్చా. వి. కొరడా, చబుకు.

కమిచీ దూ.చూ. కమ్చా. వి. కొరడా.

కమిచీమంచము దూ.చూ. కమచీమంచము. వి పేముతో అల్లిన మంచం.

కమిట్ దూ. కమిటు. వి. ఖైదులో పెట్టటం, ఒకదానికి కట్టుబడి ఉండటం.

ఇం. *Commit*. నేరం చేయు, భద్రతకై ఒప్పగించు, బాధ్యత వహించు.

<ఇం. Commit.

కమిటి దూ.చూ. కమిటీ. వి ప్రత్యేకంగా కార్యనిర్వహణానికై నియమింపబడిన సంఘం.

కమిటీ దూ. కమిటి. వి. ప్రత్యేకంగా కార్యనిర్వహణానికై నియమించబడిన సంఘం.

ఇం. *Committee*. ఏదైన పనిని చూడటానికి నియమించబడ్డ సంఘం.

<ఇం. Committee.

కమితి దూ.చూ. కమిద. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చాప లేక గోతాంవట్ట.

కమితిచేయ దూ. కవిదిచేయు, కొదిచేయు. న.క్రి. ఆము పొయ్యి రాజేసి మంట వ్యాపించడానికి వినుడు. కమితివట్టు న.క్రి. ఆము పొయ్యి మంట వ్యాపించడానికి వినుడు. కమితినుడు దూ. కమిదినుడు. న.క్రి. ఆము పొయ్యి రాజేసి మంట వ్యాపించడానికి వినుడు.

కమిది దూ. కడిమి, కదివి, కమితి, కమిది, కమిదె. కలిమి, కవుతె, కొతి, కొతె. వి. పాత్రలు నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చాప లేక గోతాంవట్ట.

కమిదకట్ట దూ.చూ. కమిదికట్ట. వి. నర్సేటప్పుడు పాత్రలు నొక్కుపడకుండా కదలకుండా ఒత్తుపెట్టుకొనే దిండు. కమిదచిప్ప వి. కుండల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కుదిపైవున పెట్టుకొనే సీళ్ళపాత్ర. కమిదరాయి దూ.చూ. కమిదిరాయి. వి. మోవురాయి. కమిదసావ (-చావ) దూ. కదిమిసావ, కయిదిచావ, కయిదుసావ, కయిద్సావ, కవితి సావ. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చాప. కమిదసట్ట వి. నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చావ.

కమిది దూ. చూ. కమిద. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చావ లేక గోతాంవట్ట.

కమిదికట్ట దూ. కమిదకట్ట, కమిదుకట్ట, కవితకట్ట. వి. నర్సేటప్పుడు పాత్రలు నొక్కుపడకుండా, కదలకుండా ఉండటానికి ఒత్తుపెట్టుకొన్న దిండు. కమిదకొట్టు దూ. కదిమికొట్టు. న.క్రి. ఆము పొయ్యి రాజేసి మంట వ్యాపించడానికి వినుడు. కమిదిగోని వి. నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కింద పరుచుకొనే గోతాం. కమిదితోలు దూ. కదిమితోలు. వి. నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోడానికి కింద పరుచుకొనే

గొర్రె చర్మం. కమిదిమెత్త రూ. కమిదుమెత్త, కవితిమెత్త, కవిదిమెత్త. వి. నర్సేటప్పుడు పాత్రల కింద పెట్టుకొనే మెత్తని దిండు. కమిదిరాయి రూ. కమిదరాయి, కమిదెరాయి. వి. కమిదమీద కూర్చుని కమిదకట్టమీద కుండను పెట్టి నర్సేటప్పుడు కుండ తిప్పినప్పుడు కమిదకట్ట జరగకుండా ఉండటానికి బరువుగా ఆవుగా పెట్టేరాయి, మోవురాయి. కమిదిమేరు రూ.చూ. కమితినురు. న.క్రి. ఆము పొయ్యికి నిప్పు రాజేసి మంట వ్యాపించడానికి విసురు.

కమిదుకట్ట రూ.చూ. కమిదికట్ట. వి. నర్సేటప్పుడు పాత్రలు నొక్కుపడకుండా వదలకుండా ఉండటానికి ఒత్తుకు పెట్టుకొనే దిండు.

కమిదుమెత్త రూ.చూ. కమిదిమెత్త. వి. నర్సేటప్పుడు పాత్రల కింద పెట్టుకొనే మెత్తనిదిండు.

కమిదె రూ.చూ. కమిద. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే దాప లేక గోతాంవట్ట.

కమిదెకట్టరాయి వి. కుండల్ని నర్సేటప్పుడు కమిదకట్ట జరగకుండా ఉండటానికి బరువుగా పోటుగా పెట్టేరాయి. కమిదెత్తురాయి వి. కుండల్ని నర్సేటప్పుడు కమిదకట్ట జరగకుండా ఉండటానికి బరువుగా ఆవుగా పెట్టేరాయి. కమిదెమెత్తరాయి వి. కుండల్ని నర్సేటప్పుడు కమిదకట్ట జరగకుండా ఉండటానికి కట్టపై బరువుగా ఆవుగా పెట్టేరాయి. కమిదెరాయి రూ.చూ. కమిదిరాయి. వి. మోవురాయి.

కమియ[1] రూ.చూ. కవియ. ఆ.క్రి. 1. మిక్కుటంగా వ్యాపించు. కు.సం. 6.726; 2. మాగు, మిగలపండు. హరి.హ్రు. 6.82; 3. అతిశయించు. భీమ. 2.29.

కమియ[2] న.క్రి. 1. తిను, తాగు. మార్క. 1.74; 2. కొరుకు. పారి. 3.56; అ.క్రి. 1. నలుగు, క్షతమగు. భాస్క.రా. సుందర. 5.85; 2. ఆవరించు, కమ్ము. రామా. 5.70; 3. కవియు, మీదికి వచ్చు. భాను. 1.2.

కమిరీ వి. కొలుభూమి. పద్మ. యు. 47.

ఉ. కమార్; పా. కమార్. కొలుకిచ్చిన భూమి.

<పా. కమార్

కమిల రూ.చూ. కపిల. వి. ఎద్దులకు కట్టి దానినుంచి పొలాలకు సీయతోడే సాధనం.

కమిషన్ రూ.చూ. కమిషను. వి. 1. బేరం చేసినందుకిచ్చే పెచ్చు ద్రవ్యం; 2. లంచం.

కమిస్సెనరు రూ.చూ. కమిషనరు. వి. ఒక పనిని చేయడానికి అధికారంపొంది పంపబడినవారు.

కమిస్సెరి వి. సైనికోద్యోగి.

రచ్చి. కమీసారీ. పోలీసు అధికారి, న్యాయాధిపతి; పో. కమిస్సారి; స్పా. కమీసారీ. పోలీసు అధికారి. న్యాయాధిపతి.

<పో. కమిస్సారి.

కమీజు రూ. కప్సా, కలచ, కవిసె. వి. (లోన ధరించే) ఒక రకం చొక్కా.

హిం.ఉ. కమీజ్; అర. కమీస్. ఒక రకం చొక్కా. పో. కమీజా; స్పా. కమీసా. చొక్కా; కామిసేరియా. చొక్కాలమ్మే దుకాణం; ఫ్రె. కమీజాల్. రైక; ర. కమీజూల్. స్త్రీల కూర్పానం.

<ఉ. కమీజ్.

కమీటు రూ.చూ. కమిట్. న.క్రి. ఖైదుచేయడం.

కమీషనరు రూ. కమిస్సెనరు. వి. పురపాలక సంఘం మొ. కచేరీలలో ప్రత్యేక విధులుగల ప్రభుత్వోద్యోగి.

ఇం. *Commissioner*. ఒక పనిని చేయడానికి అధికారం పొంది పంపబడినవారు.

<ఇం. Commissioner.

కమీషను రూ. కమిషన్. వి. 1. బేరానికి వచ్చే అదనపు సొమ్ము; 2. ఆజ్ఞ; 3. ఉద్యోగం; 4. అధికార పత్రిక; 5. రుసుం; 6. తరుగు; 7. లంచం; 8. ఆర్డరు పంపినందుకిచ్చే అదనపు సొమ్ము.

ఇం. *Commission*. నంమం, రుసుం.

<ఇం. Commission.

కముఖాటు రూ. కిముకాటు, కిముఖాటు. వి. విలువగల వస్త్ర విశేషం. హంస. 5.354.

కముచు న.క్రి. 1. గ్రహించు, పట్టుకొను. కు.సం. 8.118; 2. కలపించు, మింగు. నిర్వ.రా. 6.46; 3. చేర్చు, కూర్చు. దశకు. 7.113; 4. భక్షించు. దశకు. 10.162; 5. ఆను, ఆధరపానంచేయు. ఉ.హరి. 5.212; 6. నొక్కు, అదుము. శృం.నై. 7.166; 7. ఆకర్షించు. ఆము. పీఠి. 5; 8. మింగు. మను. 4.113; 9. ఆక్రమించు. పాండు. 4.113; 10. కొరుకు. చంద్రాంగ. 3.92; 11. ఊడలెరుకు. హంస. 5.10.

క. కవర్. బలవంతంగా తీసికొళ్లు, బలాత్కారంగా పట్టుకొను, ఒలుచు, దాచుకొను; కవరె, కవతె. బలవంతంగా తీసికొను, బలాత్కారంగా పట్టుకొను, ఒలుచుకొను; త. కవర్. బలాత్కారంగా పట్టుకొను, గ్రహించు, దొంగిలించు, స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకొను, తీసికొను, అనుభవం, కోరిక, సంబంధం పెట్టుకొను; కవర్చి. వశీకరణం, ఆకర్షణ; కవరయు-. కోరిక; కవచు-. కోరిక, కైగిలించుకొను, సంభోగంచేయు, సంభోగం; కవై. ఓడ్చుకొను, కలుసుకొను, కైగలించుకొను; మ. కవరుక. దోచుకొను, బలాత్కారంగా దోచుకొను; కవర్ప. దోపిడి, దోచుకొను.

కముజు రూ. కంజు[1], కయిజు, కయిదు, కవుఁజు, కైజు, కైదు, కొజు. వి. కపింజల పక్షి. ద్వి.నల. 3.333.

సం. కపింజల-. కొజు; ప్రా. కవింజల-; పా. కవింజల-.

క. కవిజు, కవింజు, కవుజు, కవుజుగ, గచ్ఛజుల్. గవుజిల్లకి, గవుజు; ఫ్రా. కపింజల్.

<ప్రా. కవింజల-.

కముదువేయ చూ. కమిద. న.క్రి. సారెమీదనుంచి తీసిన వాటలు ఆరిపోకుండా ఉండటానికి వాటిమీద కముదలు (నంచిపట్టలు) కప్పు.

కమురు రూ.చూ. కమరు[1]. వి. గుర్రకాలిన వానన. అ.క్రి. 1. కాలు; 2. వాడిపోవు.

కమురుగొల్పు(-కొల్పు) వి. 1. ముదరకాలిన ఇటిక;

2. ఇటుక మొ. ఎక్కువగా కాలడం. కమురుచు చూ.చూ. కమరుచు. న.క్రి. **1.** గుర్రకాలిన వానన కల్గజేయు ; **2.** మింగు ; **3.** లాక్కొను. కముర్చు చూ. కమరుచు. న.క్రి. **1.** గుర్రకాలిన వానన కల్గజేయు ; **2.** మింగు ; **3.** లాక్కొను. కమురుపెండ వి. ముదరకాలి నల్లబడిన పెండ.

కమురు చూ. కమరు.

కమెరాకు చూ.చూ. కమ్మిరాకు. వి. నల్లతమలపాకు (Piper bettle).

కమేల చూ.చూ. గమేళా. వి. తాపీపనివారు వాడే ఇనపగంప, ఇనపపళ్లెం.

కమ్మి చూ. కమిచి², కమిచీ. వి. కొరడా, చబుకు, కళం. చౌరప్ప సీ. 7.

మరా. కమ్చీ, కమ్చు. చిన్నకర్ర ; హిం.ఉ. కమ్‌చీ. బెత్తం, కొరడా.

క. కమిచి, కమిచ. కొరడా.

<ఉ. కమ్‌చీ.

కమ్మాలి చూ. కమ్మినేటి. వి. పల్లెటూరివారు, కోమటి.

కంప చూ.చూ. క్రంప. వి. **1.** కంటకాదిధారం, ముళ్ళమంత, ముళ్లపొద, ముళ్ళచెట్టుకొమ్మ. భక. 1.287, **2.** నశం (నూరు గొర్రెల గుంప) ; **3.** చెదపెట్టిన తరవాత, గింజలు పూడిపోవడానికి తోలే కంప ; **4.** ఆముకాల్చుకువాడే ముళ్ళ కంప ; **5.** కాన్రేగుచెట్టు (Flacourtia sekiarice).

కంపకట్టె వి. ఆముకాల్చుకుముళ్ళ కంపల్ని తీసుకొని రావడానికి వాడే వంగలకర్ర. కంపకరపాలు వి. వామిదొడ్డి. పొలం మొ. చుట్టూ ఆవరణగా కంపను పాతిన చాలు. కంపకాలకట్టె వి. ముళ్ళు గుచ్చుకోకుండా కంపను లాగడానికి వాడే సాధనం. కంపకొట్టు న.క్రి. ముళ్ళకంచె వేయు. కంపకోట వి. **1.** కోట మొ. వాటి రక్షణార్థం వెడురు మొ. వాటితో ఏర్పాటుచేసిన ఆవరణం, కంచెకోట ; **2.** ప్రాచీనం. కంపగట్టు న.క్రి. కంచెవేయు. విప్ర. 2.19. కంపగుద్దలి వి. దున్నటానికి ముందు పొలంలో చెట్లనుకొట్టే సాధనం. కంపగొడ్డి వి. దున్నటానికి ముందు పొలంలో చెట్లను కొట్టే సాధనం. కంపగోడ వి. కంపతో గోడలాగ చుట్టూ ఏర్పాటు చేసిన కంచె. కంపచిట్ట వి. పక్షి విశేషం. కంపతుదువ వి. రెండు ఎర్రతో తోలే కంపచీపురుకట్ట. కంపతొరుగు చూ. కంపతొదువ. వి. కంపలకట్ట. మను. 4.54. కంపతొదువ చూ.చూ. కంపతొరుగు. వి. కంపలకట్ట. కంపవల్లంచి వి. ఒకరకమైన పొద. కంపవాటు వి. వామిదొడ్డి చుట్టూ నాటిన కంపదడి. కంపవులుగు వి. శకునపక్షి. కంపవుల్ల వి. ఆముకాల్చడానికి వాడే ముళ్ళకంప. కంపలబర్డకాకి వి. ఎటు కదిలినా కష్టం కల్గే విషమస్థితి, కంపల్లోపర్డ కాకిస్థితివంటి స్థితి. కంపలువట్టు అ.క్రి. అడవుల్లో ఇరుకుపడు. కంపవెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. **1.** కంపలు కలదిగా చేయు. బిల్హ. 3.65 ; **2.** పాదుపెట్టు.

కంపణము వి. ఆయుధ విశేషం.

కంపపీ చూ. కంపపీ, కంపెని, కంపెపీ. వి. **1.** కూడాఉండటం, సహవాసం, ఒకటోట కూడినవారు, సంఘం ; **2.** ఆట్టు, పరిజనం ; **3.** విందుకు వచ్చినవారు ; **4.** భాగస్థులుగా చేరిన వర్తకుల సంఘం ; **5.** పటాలంలో నూరుగురు సిపాయిలు కల్సిఉన్న భాగం ; **6.** వేశ్యాగృహం, వ్యభిచార గృహం (అర్థవివరి.).

ఇం. *Company*. సహవాసం, వ్యక్తుల సముదాయం, సహచరులు, వర్తకసంఘం, కాల్బలంలో భటుల సమూహం.

<ఇం. Company.

కంపరము వి. **1.** పాడె. బనవ. 5.523 ; **2.** శవవాహనం ; **3.** జలదరింపు ; **4.** దురద ; **5.** గగుర్పాటు.

త. కంపరం. కంపరం ; మ. కంబం. వణకు, తల వణుకు.

కంపరమెత్తు అ.క్రి. గగుర్పొడుచు. <కంపరము + ఎత్తు

కంపల్లము చూ. కంపు.

కంపార్టమెంటు వి. గది, అర.

ఇం. *Compartment*. అర.

<ఇం. Compartment.

కంపాసు వి. దిక్కులు చూపే యంత్రం.

ఇం. *Compass*. దిక్సూచి.

<ఇం. Compass.

కంపిపీ చూ.చూ. కంపపీ. వి. **1.** ఆట్టు ; **2.** భాగస్థులుగా చేరిన వర్తకసంఘం ; **3.** వ్యభిచార గృహం.

కంపిరుగుడు చూ. కంపు.

కంపిల్లకము వి. గొలికూర.

కంపిల్లము వి. గోలికూర.

కంపు వి. **1.** నుగంధం, నువానన. భార.ఆను. 4.5 ; **2.** గంధం, వానన. భార.అశ్వ. 5.62 ; **3.** దుర్వానన, దుర్గంధం. సిం.ద్వా. 1.94.

క. కంపు, కమ్మ, కమ్ము. దుర్వానన, నుగంధం ; తు. కమ్మొన. నుగంధం, నువానన ; కమ. వూర్తిగా ఆక్రమించు.

<మూ.ద్రా. *కమ్-. (అర్థవివరి.).

కంపల్లము వి. నూగుఉండని ఆకులు కలిగిన ఒకరకం అల్లవమొక్క. అడవిఅల్లవమొక్క. < కంపు + ఆల్లము (Zingiber ligulatum). కంపిరుగుడు చూ. కంపు తిరుగుడు. వి. ఒకరకంచెట్టు, ఒకరకంవరిమళం, ఒకరకం వరిమళద్రవ్యం. <కంపు + ఇరుగుడు. కంపుకొట్టు అ.క్రి. **1.** నువాననకలదగు ; **2.** దుర్వానన కలదగు. కంపుగుమడు చూ. కంపుగుమ్ముడు. వి. నూగుఉండే ఆకులు కలిగిన ఒకరకం జేకుచెట్టు. కంపుగుమ్ముడు చూ.చూ. కంపుగుమడు. వి. నూగుఉండే ఆకులు కలిగిన ఒకరకం జేకుచెట్టు. కంపుతిరుగుడు చూ.చూ. కంపిరుగుడు. వి. భస్మగర్భ. ఒకరకం ఇరుగుడు <కంపు + ఇరుగుడు. కంపులెలుక చూ. కంపెలుక. వి. చుంచు, గంధమూషికం. <కంపు + ఎలుక. కంపుతుమ్మ వి. నువాననగల పూలుపూసే ఒకరకం తుమ్మచెట్టు (Acacia farnesiana). కంపుదుమ్మ (-తుమ్మ) వి. విష్టదిరం, వృక్షవిశేషం (Vachellia farcheotana). కంపునాగు వి. ఒకరకం నాగుపాము. కంపెక్కు అ.క్రి. కంపుకొట్టు. <కంపు + ఎక్కు. కంపెలుక చూ.చూ. కంపులెలుక. వి. చుంచు. <కంపు + ఎలుక.

కంపె వి. 1. తాంబూలపాత్ర. ఆం.భా. 2.166 ; 2. తలుకు.

కంపెక్కు చూ. కంపు.

కంపెని దూ.చూ. కంపసీ. వి. 1. జట్టు ; 2. భాగస్థులుగా చేరిన వర్తకసంఘం ; 3. వ్యభిచారగృహం.

కంపెనీ దూ.చూ. కంపసీ. వి. 1. జట్టు ; 2. భాగస్థులుగా చేరిన వర్తకసంఘం ; 3. వ్యభిచారగృహం.

కంపెనీపెంకు వి. యంత్రంతో చేసే పెద్దపెంకు.

కంపెలుక చూ. కంపు.

కంపోష్టుఎరువు వి. ఎరువు, పెంట.

ఇం. *Compost.* ఎరువు.

<ఇం. Compost. ఎరువు.

కంప్రం వి. పీవుమీదగాని, పొట్టమీదగాని నాలుగువైపులా ఉండే నాలుగుమళ్ళు.

కంప్లైంటు వి. 1. మొర, పిర్యాదు ; 2. వ్యాధి, జాడ్యం. జబ్బు.

ఇం. *Complaint.* పిర్యాదు.

<ఇం. Complaint.

కంబ వి. దద్దుగచెట్టు (Cinchona ehcelsa).

కంబం దూ.చూ. కంబము. వి. 1. ఆకులరాట్నం ఇరుసు బిగించే నిలువుకొయ్య ; 2. ఆరుబయట వరుగుచాపటానికి నేలలో పాతేరాతి స్తంభం ; 3. మరమగ్గం చట్రం నిలబెట్టడానికి ఆధారంగా నేతబయలులో పాతిన కొయ్య ; 4. మరమగ్గం చట్రంలో వక్కగా బిగించిన పొడుగువట్టె.

కంబక్కట్టు చూ. కంబము.

కంబటికోరి వి. పర్శేటప్పుడు మట్టిపాత్రల కిందఒత్తుగా పెట్టుకొనే మెత్తనిదిండు.

కంబడి[1] దూ.చూ. కంబళి. వి. గొంగళి. ఆము. 4.35.

కంబడి[2] వి. పట్టువురుగుల ఆహారంకోసం ఉపయోగపడే ఆకులు కాసే చెట్టు (Morus Indica).

కంబడిచుక్క వి. ద్రువనక్షత్రం.

కంబమయ్య చూ. కంబము.

కంబము దూ. కంబం, కంభము. వి. 1. స్తంభం, రాయి. శ్యం. నై. 7.78 ; 2. మల్లపరికరవిశేషం. ఆం.భా. 2.207.

సం. *స్కంభ*-. ఆండ, గోడ, దన్ను ; *స్తంభ, స్తంభం.* కొమ్మ, దన్ను ; ప్రా. *ఖంభ.* దన్ను, ప్రతిబంధకం, ఆటంకం, పక్షవాయువు ; మహా. *ఖంబ, స్తంభం* ; అమా. *ఖంభ.* స్తంభం ; హిం. *ఖంభ్.* స్తంభం ; మరా. *ఖంబిర్.* స్థిరమైన.

క. *కంబ, కంభ.* స్తంభం ; తు. *కంబ.* స్తంభం ; త. *కంపం.* స్తంభం, దీపస్తంభం ; మ. *కంపం.* స్తంభం.

<ప్రా. *ఖంబ*-.

కంబక్కట్టు వి. వేదికస్తంభం చుట్టూ కట్టినబట్ట. కంబమయ్య వి. స్తంభంలో వెలసిన అయ్య, నరసింహమూర్తి. యయా. 1.106. కంబముబొణములు వి.బ.వ. స్తంభాలమీద స్థిరంగా ఉంచిన బాణానంచా. కంబమురాయడు వి. స్తంభంలో వెలసిన అయ్య, నృసింహమూర్తి. యయా. 1.120. కంబవల్లి వి. 1. వరుగు కడవటి రోజునచేసే స్తంభపూజ మొ॥ సంస్కార విశేషం ; 2. వరుగు కడవటిరోజు ; 3. వివాహంలో కడవటి రోజున చేసే సంస్కార విశేషం. కంబమాత్రము వి. దొమ్మలనాడించటానికి దొమ్మకర్రకు కట్టినదారం. కంబొలాట వి. బాలికల ఆటల్లో ఒకాట. నాలుగుస్తంభాలాట.

కంబర్రాడు దూ. కంబరుతాడు, కంబారితాడు. వి. కొబ్బరి పీచుతో అల్లినతాడు.

కంబరుతాడు దూ.చూ. కంబర్రాడు. వి. 1. ఒకవిధమైన మోకు ; 2. కొబ్బరి దొవ్వపీచుతో పేనిన తాడు.

మ. *కంప.* లావు. తాడు, మోకు, తాటాకు పుస్తకం రాసినకవి.

కంబలి దూ.చూ. కంబళి. వి. 1. గొంగళి ; 2. పట్టుపురుగుల ఆహారంకోసం ఆకులు ఉపయోగపడే చెట్టు.

కంబలేటు చూ. కంబళి. వి. నాణ్యమైన ఒకరకం కంబళి.

కంబళిచిక్కుడు వి. ఒకరకం చిక్కుడు.

కంబళి దూ. కంబడి[1], కంబలి, కమ్మడి. వి. 1. కంబళి, గొంగళి. కు.నం. 6.100 ; 2. పట్టుపురుగుల ఆహారంకోసం ఉపయోగపడే ఆకులుకల చెట్టు (Morus Indica).

సం. *కంబల*-. ఊలు కంబళి, పైన వేసుకొనే బట్ట ; ప్రా. *కంబల.* ఉన్నిబట్ట ; మహా. *కంబల.* ఊలు కంబళి, ముతకఊలు ; అ.మా. *కంబల.* కంబళి ; పా. *కంబల.* ఊలు, ఊలుకంబళి, ఊలుదారం ; కా. *కయాలి* ; నే. *కమల్, కంబల్, కామ్‌రొ.* కంబళి ; ఒ. *కంబళి* ; హిం. *కమ్లి, క్మ్ల, కంబల్, కయల్* ; ల. *కమ్మల్* ; పిం. *కంబల* ; సిండీ. *కమరి* ; గు. *కాఁబ్లో, కామ్‌ళో, కాఁబ్లి, కాఁమ్ల* ; మరా. *కాఁబ్‌ళి, కాంబ్లేఁ, కామ్లిఁ* ; పార. *కమ్మల్* ; *కంబల్* ;

క. *కంబళి. కంబళి, నల్లకంబళి* ; తు. *కంబోలి.* ఊలుబట్ట, కంబళి ; త. *కంపళి.* ముతక ఊలుబట్ట ; మ. *కంపిళి.* ఊలుబట్ట, కంబళి ; వర్లి. *కంబ్ల.* కంబళి ; ఒల్లా. *కంబల్.* కంబళి ; మాల్తో. *క్మ్ల.* కంబళి.

<ప్రా. *కంబల*-.

కంబళికర్ర వి. ఒకరకం వంటచెరకు. కంబళివండు వి. పట్టువురుగు చెట్టు పండు. కంబళివురుగు వి. కంబళిలా ఉండే ఒకానొక వురుగు, గొంగళివురుగు ; క. *కంబళిపురుళు.* గొంగళివురుగు ; తు. *కంబోలిపురి* లేదా *పులి.* గొంగళివురుగు ; త. *కంపళి-ప్-పుచ్చి.* గొంగళివురుగు ; మ. *కంపిలిప్పుళు.* గొంగళివురుగు. కంబళిబూచి వి. పట్టువురుగుల ఆహారంకోసం ఉపయోగపడే ఆకులుకల ఒకచెట్టు (Mores Indica).

కంబవల్లి చూ. కంబము.

కంబమాత్రము చూ. కంబము.

కంబాయి వి. వస్త్రవిశేషం.

కంబారి దూ. కంబారీ. వి. 1. ఆసామి తన ఇంట్లోనే అన్న వస్త్రాలిచ్చి నంవత్సరానికి కొంత జీతం ఇచ్చేట్టుగా నిర్ణయించి పెట్టుకొన్న వ్యవసాయపు పనివాడు ; 2. నిత్యసేవ.

ఒ. కబారి. అడవినుంచి బొగ్గు తయారుచేసేవాడు.
<ఒ. కబారి.

కంబారిత్రాడు యూ.చూ. కంబరత్రాడు. వి. కొబ్బరి పీచు, తాడు. కంబారిపేర్యం వి. తీరగాళ్ళను పెట్టి చేయించే వ్యవసాయం.

కంబారీ యూ.చూ. కంబారి. వి. 1. పనివాడు, సేవకుడు; 2. నిత్యసేవ.

కంబారువట్ట చూ. కంబరుతాడు. వి. ఒకరకమైన మోకు.

కంబాల వి. ఒకరకం కూరాకు మొక్క.

కంబాలకూర వి. కూరాకుదంటు.

కంబాలాట చూ. కంబము.

కంబి యూ.చూ. కమ్మి[1]. వి. 1. కమ్మి; 2. కిటికీలో అడ్డంగా గాని నిలువుగాగాని బిగించిన ఇనపదర్ర; 3. తీగ; 4. గరిటె; 5. ఎదురుకమ్మి; 6. గానుగమొద్దు మధ్య నాటిన ఇనపకమ్మి.

కంబు వి. 1. నజ్జపైరు; 2. గంటిపైరు.
క. కంబు. ఒకరకం ధాన్యం; తు. కంబమీ. ఒక రకం ధాన్యం; త. కంపు. జొన్నలు, ఇటలీజొన్న.
కంబులు వి.బ వ. నజ్జపైరు. నజ్జధాన్యం.

కంబెచ్చు యూ.చూ. కమ్మచ్చు. వి. అగసాలెబంగారం వెండి మొ. వాటి తీగతీసే పనిముట్టు.

కంబోచ వి. కాంబోజదేశం.
సం. కాంభోజ-. ఒకదేశం.
<సం. కాంబోజ-.

కంబోడు యూ.చూ. కమ్మవారు. వి బ.వ. కమ్మకులంవారు.

కంభకట్టు చూ. కంభము.

కంభము యూ.చూ. కంబము వి. స్తంభం.
కంభకట్టు వి. వివాహవేళిక మొ. వాటి స్తంభం చుట్టూ కట్టినబట్ట. కు.సం. 9.3.

కంభారకియిచ్చాము(-ఇచ్చాము) వి. ఇంకా ఎక్కువగా ఇచ్చిన మాన్యం నేల.

కమ్మ[1]. వి. 1. కర్ణభూషావిశేషం, తాటంకం. హర. 5.44; 2. పత్రిక, జాబు. శుక. 3.443; 3. తాటాకు. ఆం.భా. 2.77; 4. మట్ట. ఆం.భా. 2.248; 5. శాకనాళం; 6. కాడ; 7. పత్రవృంతం; 8. తాటాకుమీద రాసిన దస్తావేజు.
త. కమ్మల్. స్త్రీలు చెవులకు పెట్టుకునే ఆభరణం; కువి. కమ్మ. పిడి; కొలా. కమ్మ. స్త్రీల చెవిదుద్దు (ఆర్థవిపరి.).
కమ్మకట్టు వి. 1. ఓడిన రాజు గెల్చిన వానికి నందివర తుల్ని అనునరించి చేసే సాయం. వేంక. వంచ. 1.513; 2. కూలి తీసుకొని యుద్ధం చేయడం; 3. రాతమూలకంగా సేవ చేయడానికి ఒప్పుకోవరం. కమ్మకట్టె వి. 1. ఆకులు మొ. తీయడానికి ఉపయోగించిన కొదవలి బిగించిన పొడవాటి వెదురు; 2. తునుమాయుధం; 3. వుప్పాత్రం. కమ్మకత్తి వి. కంపమంచలు నరిశే మొద్దుకత్తి. కమ్మ(గట్టు(-కట్టు) న.క్రి. గేలిచేయ, వెటకారం చేయ (గేలి చేయటానికి ఆపులు కదతారు). కమ్మచిచ్చు వి. మొక్కజొన్న తెగులు. కమ్మటాకు వి. ఆభరణ విశేషం. సిం.ద్వా. 4.140.

(కమ్మ[1]+ఆకు) కమ్మతెవులు వి. మొక్కజొన్న తెవులు. కమ్మవంజి వి. రత్నాలుండటం చేత దివిటీలాగ వెలిగే కమ్మ. రత్న తాటంకం. మను. 3.28. కమ్మవరువు వి. మట్టికప్ప మీద ఆకులు వేర్చరం. కమ్మవువ్వ యూ.చూ. కమ్మహూవు. వి. కమ్మవంజి. దశకు. 3.77. కమ్మహూవు యూ. కమ్మవువ్వ. వి. కమ్మవంజి, రత్నతాటంకం. కమ్మహొజ వి. కర్ణభూషావిశేషం. నుదా. 104. కమ్మరోగం వి. ఉల్లి తెగులు. కమ్మలకత్తి వి. కత్తిదోటి. కమ్మలు వి.బ.వ. తమ్మంట్లు, అంటుకోళ్ళు. కమ్మాకు వి. తాటాకు.
<కమ్మ[1]+ఆకు.

కమ్మ[2] వి. వ్యవసాయం ప్రధాన జీవన వృత్తిగా కల ఒక కులం పేరు. ఈ కులంవారు ప్రాచీన కాలంలో క్షత్రియులుగా ఉన్నప్పటికి అర్వాచీన కాలంలో శూద్రులుగా పరిగణించబడ్డారు. ద.హిం.శా. సంవు. 6.688, 684, 685. క్రీ.శ. 1158, భీమ. 1.32.
వ్యు. 1. క్రమరాజు సంతతివారు కమ్మవారు, 'క్రమ' శబ్దానికి తద్భవరూపం కమ్మ కావచ్చు. సం. క్ర్మ-. మనోహరమైన వారు అనే వ్యుత్పత్తితో సం. 'క్రమ' శబ్దాన్ని సాధించవచ్చు లేదా సం. కర్మన్. శబ్దానికి 'కరమ' తద్భవంగా గ్రహించి జనుల ఉచ్చారణత్వర వల్ల సం. క్ర్మ-. శబ్దం ఏర్పడిందని భావించవచ్చు; 2. కమ్మమెట్ట స్థావరంగా కలవారు; 3. కమ్మనాటిని పాలించే వారు కమ్మవారు; సం. కర్మన్-. వని; ప్రా. కమ్మ-. కర్మ రాష్ట్రమే కమ్మ రాష్ట్ర మనబడేది; 4. కూర్మ కులం వారు కమ్మవారు; 5. కమ్మల్ని (ఉత్తరాల్ని) అందించేవారు కాబట్టి కమ్మవారు. ఈ వ్యుత్పత్తి విశ్వసనీయం కాదు; 6. ఆ. రాక్షస బాధా నివారణార్థం కమ్మదీత ఋషికి లక్ష్మీదేవి తన చెవికమ్మ ఇవ్వగా ఆ కమ్మ నుండి 500 మంది పుట్టి రాక్షసుల్ని చంపి కమ్మవారయ్యారు. ఇదీ కల్పితంగా కన్పిస్తోంది; ఆ. ధర్మ పాలుడు శత్రు పీడితుడై పారిపోతుండగా నది అడ్డగించగా రేణుకాదేవి తన చెవి కమ్మను తీసి ఆ ఋషి కివ్వగా, అతడు సునాయాసంగా నదిని ఆ కమ్మ సాయంతో దాటి 'కమ్మ' నామాన్ని అతడు, అతడి సంతతి వారు ధరించారట, ఇది వాస్తవం కాకపోవచ్చు.
క్రమ రాజు సంతతి వారై కమ్మనాటికి చెందినవారు కమ్మవారు కావచ్చు.
క. కమ్మె-. బ్రాహ్మణుల్లోని ఎనిమిది వర్గాల్లో ఒక వర్గం (మైనారు స్మార్త బ్రాహ్మణులు); మ. కమ్మళ్. శూద్ర ప్రభువులు (పుళ్ళైలాగ) నాయర్ల వంటి జాతి.
<ప్రా. కమ్మ-<సం. కర్మన్ (ఆర్థ విపరి.).
కమ్మబ్రాహ్మణులు వి.బ.వ. పౌరోహిత్యం చేసే కమ్మ వారు. కమ్మవారు యూ. కంబోరు. వి.బ.వ. కమ్మకులంవారు.

కమ్మ[3] విణ. 1. నాసిక్రియమైన, నువానన గల. భార.ఆది. 5.188 హర. 2.20; 2. రుచికరమైన, మధురమైన. శృం.నై. 2.99; 3. చక్షుప్రియమైన, చక్కని. విక్ర. 4.44.
క. కమ్మ, కంపు. దుర్గంధం, నువానన, కమ్ము. నువానన గల, కంపిను. పరిమళభరితమైన, కమ్మగె, కమ్మనె. వాసనగల, పరిమళం, కమ్మిల్లు. నువానన

గలది, గమ. నువానన తెలిపే పదం, గమన. వానన; గంపు. పరిమళం. గబ్బు, కర్పు. దుర్వాసన; తు. కమ్మొన, కయ్యన. వానన. గమ్ము. మంచి లేదా చెడు వాసన, గమగమ. పరిమళం, కమ్మొనల్. నువానన వ్రవసరింపజేయటం; గమసు. దుర్గంధం, గమసుని. వానన వేయ, గమాయిసుని. నువానన వేయ; త. కమ్మొనల్. పరిమళించు, కపుకమ. ఎక్కువగా పరిమళించు, నువాసన. కపుఱు. పరిమళించు; మ. కమనం. కోరదగిన; కో. గమ్‌ల్. మువాసన. గమగమ్‌న్. పరిమళించు; కొలా. కమ్‌కంప్. వాసన. కప్. వాసన; కురు. గమగ్రమనా. పూలుపరిమళించు, గమకె. వానన, గమ్‌కార్న. పరిమళించు; గమక్. నువానన.

< ము.ద్రా. *కమ్.

కమ్మకత్తి వి. తునుమాయుధం. కళుత్ర. 3.78. **కమ్మ కసింద** యూ. కమ్మకసింది, కమ్మకసిచెంద. వి. ఒక జాతి కసింద. కాశీ. 7.185. **కమ్మకసింది** యూ.చూ. కమ్మకసింద. వి. ఒక జాతి కసింది. నువానన నిచ్చే ఆకు కలిగిన చెట్టు, **కమ్మకసిచెంద** యూ.చూ. కమ్మకసింద. వి. ఒక జాతి కసింద. **కమ్మకోడె** వి. ఒంగోలుజాతి కోడెదూడ. **కమ్మకోమటి** వి. కమ్మనాటికోమటి. **కమ్మగారుపు** యూ. కమ్మగార్పు. వి. మలయమారుతం. **కమ్మగార్పు** యూ.చూ. కమ్మగారుపు. వి. మలయమారుతం. **కమ్మతనము** వి. తియ్యదనం. **కమ్మవిణ.** కమ్మని. వి. కమ్మదనం, మాధుర్యం, సౌరభం, నువానన. **కమ్మనాడు** వి. ఆంధ్ర దేశంలోని ఒక భాగం, వ్యు. తియ్యని దేశం. **కమ్మని** విణ. ఉప్పూ కారం ఎక్కువ కాని, తియ్యని, మంచి వానన గల. **కమ్మనిమ్మ** వి. నిమ్మ పండులాంటి వర్ణంలో ఉన్న కిత్తలి, తియ్యని నిమ్మ, శర్కాంకం. **కమ్మనివింటిదోడు** వి. మన్మథుడు, ఇక్షుధన్వుడు. పి.శతు. 2.129. **కమ్మనివిల్తుడు** యూ. కమ్మవిల్తుడు. వి. తియ్యని విల్లు కలవాడు, మన్మథుడు. ఉ.హరి. 4.115. **కమ్మనీరు** వి. 1. వన్నీరు, హిమాంబువు. శృం.నై. 3.102; 2. మకరందం, తేనె. ఆము. 5.121; 3. తియ్యని నీరు. **కమ్మనూనియ** యూ.చూ. కమ్మనూనె. వి. నువానన ఉన్న నూనె. భార.ఆను. 2.308. **కమ్మనూనె** యూ. కమ్మనూనియ. వి. 1. నువానన ఉన్న తైలం. హర. 2.89; 2. మంచి నూనె. **కమ్మపేక** వి. ఆకుతో కప్పడం. **కమ్మపిల్లి** వి. గంధ మార్జాలం, వునుగుపిల్లి. పి.శతు. 1.98. **కమ్మపూత** వి. పరిమళద్రవ్యలేపం, మైపూత, అంగరాగం, వేంక. పంచ. 3.259. **కమ్మరేగు** వి. బదరీవిశేషం, నక్కరేగుచెట్టు. ఆం.భా. 2.45. (Artocarpus Lakorcha). **కమ్మరేవ** వి. బదరీ విశేషం. **కమ్మరేవవండు** వి. కమ్మరేగువండు. **కమ్మవడ** వి. భక్ష్య విశేషం. పాంచాలి. 4.59. **కమ్మవలచు** అ.క్రి. పరిమళించు. జైమినీ భా. 1.18. **కమ్మవిలు** యూ. కమ్మవిల్లు. వి. తియ్యని విల్లు. కవిరా. 2.158. **కమ్మ విలుకాడు** యూ. కమ్మవిల్కాడు. వి. మన్మథుడు. విక్ర. 8.57. **కమ్మవిలుతుడు** యూ. కమ్మవిల్తుడు. వి. మన్మథుడు. **కమ్మవిల్కాడు** యూ.చూ. కమ్మవిలుకాడు. వి. మన్మథుడు. **కమ్మవిల్తుడు** యూ.చూ. కమ్మవిలుతుడు. వి. ఇక్షుధన్వుడు, మన్మథుడు. **కమ్మవివిల్తువిమామ** వి. చంద్రుడు, వ్యు. మన్మథుడిమామ. **కమ్మవిల్బామేటి** వి. మన్మథుడు. వ్యు. చెరుకు విల్లుగా కలవాడు. **కమ్మవిల్లు** యూ. కమ్మవిలు. వి. తియ్యని విల్లు, చెరుకు విల్లు. **కమ్మొళదంటు** వి. తోటకూర.

కమ్మచ్చు చూ. కమ్మి[1].

కమ్మచ్చువడీయ చూ. కమ్మి[1].

కమ్మంచు చూ. కమ్మి[1].

కమ్మటము యూ. కమటము. వి. అగసాలెవాని కుంపటి. చంద్రాంగ. 4.17.

కమ్మటీడు యూ. కమటీడు. వి. అగసాలెవాడు, స్వర్ణకారుడు.

కమ్మటి యూ.చూ. కామోటి. వి. పలెటూరివాడు.

కమ్మటీడు చూ. కమ్మటము.

కమ్మడి యూ.చూ. కంబళి. వి. గొంగళి.

కమ్మతకాడు చూ. కమ్మతము.

కమ్మతగాడు చూ. కమ్మతము.

కమ్మతము యూ. కమతము. వి. 1. పొలం. పి.శతు. 4.175; 2. కమతం, సాగు. నార.పంచ. 5.18.

క. కమత. రైతు కౌలుకిచ్చి చేయించే సేద్యం; మ. కీమత్. స్వయంగా చున్నుకానే పొలం.

కమ్మతకాడు యూ. కమతకాడు, కమతగాడు, కమ్మతగాడు. వి. సేద్యం చేసేవాడు. ఉక. 3.50. **కమ్మతగాడు (-కాడు)** యూ.చూ. కమ్మతకాడు. వి. సేద్యం చేసేవాడు. **కమ్మతీడు** యూ. కమతీడు. వి. కమతం చేసేవాడు. మను. 5.47.

కమ్మతీడు చూ. కమ్మతము.

కమ్మర యూ.చూ. కనుమరి. వి. లోహకారుడు, కమ్మరవాడు.

కమ్మరగట్టు వి. బెల్లంపాకంతో చేసిన నూవుల ఉండ.

కమ్మరత వి. కమ్మరది. **కమ్మరది** వి. కమ్మరత. **కమ్మర మాన్యం** వి. కమ్మరవాడికిచ్చిన మాన్యం. **కమ్మరము** వి. ఇనపపనిచేసేవాని వృత్తి. ఆం.భా. 2.284. **కమ్మరంమేడ** వి. ఇనపమేడ. **కమ్మరవాడు** వి. కమ్మరి.

కమ్మరి యూ.చూ. కనుమరి. వి. ఇనపపనిచేసి బతికేజాతి. యయా. 2.89.

కమ్మరిఇనాం వి. కమ్మరివాడికిచ్చిన ఇనాం. **కమ్మరీడు** వి. కమ్మరి. వేమన. 1.52, సీలా. 3.10.

కమ్మరించు స.క్రి. కప్పు.

కమ్మరీడు చూ. కమ్మరి.

కమ్మరు యూ.చూ. కమరు[3]. వి. ఒడ్డాణం, మొలనూలు. వసు వ్యాఖ్య. 6.11, రసిక. 1.75.

కమ్మరుడు వి. కమ్మటివాడు, పల్లెటూరివాడు.

కమ్మరుబొందు వి. రెండుగాడి కొమ్ముల నడిమి లిగిబద్ద.

కమ్మవారి వి. కమ్మరి.

కమ్మవాలి యూ.చూ. కంపాలి. వి. స్వర్ణకారజాతివ్యక్తి.

కమ్మాకు చూ. కమ్మ[1].

కమ్మామ చూ. కమ్మ[3]. వి. మాధుర్యం, తీపి.

కమ్మామకొను అ.క్రి. మధురత నైకొను, తియ్యనగు. రాధికా. 4.20.

కమ్మి[1] చూ. కంబి. కమ్మి[1]. వి. 1. బండికంటికమ్మి, నేమి. హరి.పూ. 5.172 ; 2. చీరకు పేకలోఉండే అంచు. భీమ. 1.115 ; 3. నాసికాలంకార విశేషం. నీలా. 3.49 ; 4. పేముబొద్దు ; 5. రాట్నం తిరగడానికి ఆధారంగా నిలువులకు బిగించిన ఇనపచువ్వ ; 6. రథ్యారాట్నానికి గంటం బిగించే నిలువుచెక్క ; 7. ఆనుకొయ్యలకు ఆధారంగా ఉండే ఆడ్డపట్టె ; 8. మరానుమీద వరుగు పోపేటప్పుడు వరుగులో అనులు రావడానికి మేకులు బిగించిన పట్టె ; 9. చేనేత సాధనాల్లో వాడే ఇనపపుల్ల, గంటం.

క. కంబి. తీగె. బట్టంచుచుట్టూ ఉన్న గీతలు, ఇనప పట్టి, ఇనపచువ్వ ; తు. కంబి. తీగ, బట్టంచు, తిన్నగా ఉన్న ఇనపచువ్వ ; తె. కంపి. బంగారం, వెండి, ఇనుము మొదలైన లోహాలతో చేసిన తీగ, బట్టంచుకున్న నన్నని గీత ; కంపి. గుర్రపు కళ్ళెంలో ముక్క ; మ. కంపి. పీఁజ తీగ, బట్టంచుకున్న చార ; కంపి. ఇనపచువ్వ.

కమ్మచ్చు చూ. కంబెచ్చు, కమ్మియచ్చు, కమ్మెచ్చు. వి. కంసాలి బంగారం, వెండి మొ. వాటి తీగతీసే పనిముట్టు. కమ్మచ్చుపఁడీయ న.క్రి. 1. బలాత్కారంగా లొంగదీయు ; 2. లోహాదుల్ని పోగాయతో తీగగా పాగదీయు. కమ్మంచు వి. 1. సాగదీయటానికి సాధనమైన రకరకాల రంధ్రాలున్న ఇనప రేకు. సాంబో. 1.147 ; 2. కమ్మితీయు ; 3. ఉసిగొల్పు. కమ్మిచీర వి. నన్నంచు చీర. కమ్మించు న.క్రి. 1. కమ్మించులో పెట్టి తీగ సాగదీయు ; 2. ఉసిగొల్పు. కమ్మితీయు అ.క్రి. తీగతీయు. పార్శ్వ. 2.24. కమ్మిమాకు న.క్రి. కమ్మచ్చునతీయు. సారంగ. 2.42. కమ్మిపార వి. రెండు రేకులు ఒకదానికొకటి అతికిన ఇనపకామగలపార. కమ్మిబండి వి. కమ్మివేసిన మానిచక్రాలబండి. కమ్మియచ్చు(-అచ్చు) చూ.చూ. కమ్మచ్చు. వి. తీగతీయటానికి ఉపయోగించే రకరకాల రంధ్రాలున్న ఇనపరేకు. కమ్ములుపిండివార్చు న.క్రి. చాకలి బట్టల్ని చలవచేయు. కమ్ములువార్చు న.క్రి. చాకలి బట్టల్ని తెలువుచేయు. కమ్మెర వి. నన్నంచు చీర.

కమ్మి[2] వి. 1. లోపం, తక్కువ ; 2. న్యూనత, అల్పత్వం.

హిం.ఉ. కమీ ; పార. కమ్.

క. తు. కమ్మి. లోపం ; మ. కమ్. కొద్దిగా, లోపం ; కమి. లోపం.

< ఉ. కమీ.

కమ్మి[3] వి. కొలమానం.

కమ్మించుకడవ వి. పీర్లపంథగలో నీళ్ళు తేవడానికి వాడే మట్టి కడవ.

కమ్మిటబెట్టు న.క్రి. దాచు, గూఢంగా ఉంచు.

కమ్మివేటి చూ.చూ. కమ్మాటి. వి. 1. కొంగ ; 2. ఒకతిట్టు ; 3. పల్లెటూరివారు.

కమ్మిరించు చూ. కమ్మిరించు[2]. వి. పాత్రల అంచుల్లో ఒకరకం.

కమ్మినద్ద వి. నల్లలో ఒక రకం.

కమ్మీ[1] చూ.చూ. కమ్మి[1]. వి. 1. బండిచక్రం అరిగిపోకుండా అరుగున బిగించిన ఇనపకమ్మి ; 2. కిటికీలో అడ్డుగా కాని నిలువుగా కాని బిగించిన ఇనపబద్ది ; 3. కొయ్యవానం ; 4. లావు చువ్వ, మూరెడు పొడుగుండే ఇనపచువ్వ.

కమ్మీవట్ట వి. బండిచక్రం చుట్టూ బిగించిన ఇనప కట్టు. కమ్మీవలుగు వి. రాతికి కన్నాలు చేయడానికి పనికివచ్చే పరికరం.

కమ్మీ[2] వి. మరుగు, మాటు.

కమ్మీచేయు స.క్రి. కప్పు, మరుగుపరుచు. కమ్మీవడు అ.క్రి. 1. దాచబడు ; 2. మూతపడు. కమ్మీవఱచు న.క్రి. 1. దాచు ; 2. మూయు ; 3. కప్పు.

కమ్ము[1] చూ. క్రమ్ము. వి. 1. కప్పు. బిల్హ. 1.41 ; 2. అటక లమర్చేందుకు గోడలో నాటిన కొయ్యముక్క. న.క్రి. కప్పు, ఆవరించు, చుట్టుముట్టు.

క. కప్పు. కవ్వు, కమ్ముకొను, ఆవరించు ; తు. కలియుని. కమ్ముకొను. ఆవరించు (మేఘాల్లాగ) ; త. కప్పు (కప్పి). ఆవరించు, కమ్ముకొను, చుట్టుముట్టు, కప్పు (గొడుగులాగ), చీకటిచేయు, మూయు, పైన కప్పు, కవిప్పు. కవ్వు ; కమ్ము (కమ్మి.) మబ్బుకమ్ము. చీకటిగా వున్న, నల్లని ; కన్నడ. కాంతిహీనం (వజ్రంలా, దీపంలా, అద్దంలా). మబ్బు కమ్మిన, అన్నపట్ట ; మ. కప్పుక, కమ్మిక. కవ్వు, ఆక్రమించు, ఆవరించు ; కవియుక. ఆక్రమించు, కవియన్. కవ్వు, మూత, దిండుగలేబు. కవిక్కల్, కమిక్కల్. పెల్లువ, అతిక్రమించు (దురాక్రమణ) ; తా. కొళె (కొవె). గుమికూడు ; కువి. కఫ్‌నై. వర్షీ. కప్. కవ్వు, కమ్ము ; కురు. కప్నా. నరిగా కప్పు, కలువు.

సం. కవక. - కవచం, రవికె.

కమ్ముకొను స.క్రి. వ్యాపించు, గట్టిగా ఉంచుకొను. కమ్మురుదల చూ. కమ్ముదల. వి. మరుగుపాటు, దాగుడు, నీరు కాలవగుండా రాకుండా అడ్డగించడం, నిరోధించడం, అడ్డంకి. కమ్ముదల(-తల) చూ.చూ. కమ్ముడుదల. వి. కప్పదల, మరుగుపాటు. కమ్ముపీళ్లు వి. చలవచేసిన బట్టలు తడపడానికి ఉపయోగించే సీలిమందు నీరు, చౌడు, నున్నం కలిపిన నీళ్లు.

కమ్ము[2] అ.క్రి. అగు యొక్క విధ్యర్థకైకవచనం, అగు. భార. ఆది. 1.186.

కమ్ము[3] చూ. కమ్మి[1]. అ.క్రి. తీగతీయు. లోహాన్ని తీగలా సాగగొట్టు. వను. 2.

కమ్ముబావ వి. చాకళ్ళు ఉబ్బులో బట్టల్ని ఉడికించడానికి వాడే మట్టి పాత్ర, చాకలి గూన.

కమ్ములు[1] చూ. కమ్మి[1]. వి.బ.వ. 1. బండిచక్రానికి అమర్చిన గుండ్రని ఇనప ఊచలు ; 2. బండిపట్టాలు.

కమ్ములు[2] వి.బ.వ. చేపలు.

కమ్ములు[3] వి.బ.వ. విశ్వబ్రాహ్మణులు.

కమ్ములుపిండువార్చు చూ. కమ్మి[1].

కమ్ములువార్చు చూ. కమ్మి[1].

కమ్మె వి. వాసాంమీద వేసే మండలచుట్ట.

కమ్మెచ్చు చూ.చూ. కమ్మచ్చు[1].

కమ్మెదీయ (-తీయ) న.క్రి. చెప్పకుండా వెళ్ళిపోవ.

కమ్మెర చూ. కమ్మి[1].

కమ్మెరాకు చూ.చూ. కమ్మిరాకు. వి. కారంఉన్న నల్ల తమలపాకు.

కమ్మెరాకుతీగ వి. కారం నల్ల తమలపాకుల తీగె (Piper bettle).

కమ్మెరాయి వి. ఇంటి నేలమీద పరిచే పల్చనిరాయి.

కమ్మెరి చూ.చూ. కమ్మెఱి. వి. 1. అధికారవాంఛ; 2. తాను అధికుడినన్న అహంభావం.

కమ్మెఱి చూ. కమ్మెరి. వి. 1. అధికారవాంఛ; 2. తాను ఎక్కువ వాడినన్న అహంకారం.

కమ్మెలు వి.బ.వ. నియోగి బ్రాహ్మణులలో ఒక శాఖ, ప్రథమ శాఖ నియోగులు.

కమ్మేరాకు చూ.చూ. కమ్మిరాకు. వి. కారంఉన్న నల్ల తమలపాకు.

కమ్మోర్లదంటు చూ. కమ్మ[3].

కమ్యూనిటీ వి. ప్రజలు, జనం, నంఘం.

ఇం. *Community*. జనుల నముదాయం.

<ఇం. Community.

కమ్యూనిష్టు వి. సామ్యవాదాన్ని నమర్థించే రాజకీయపార్టీకి చెందిన వ్యక్తి.

ఇం. *Communist*. కారల్ మార్క్స్ సిద్ధాంతాను యాయి.

<ఇం. Communist.

కయల చూ.చూ. కైల[1]. వి. ఒకరంగు నలుచదరం గడిలో నేసిన వేరే రంగుగడి, తురకలు కట్టుకునే ఒకరకం లుంగీ.

కయావ వి. 1. కల్యాణం; 2. మంచివని.

నం. కల్యాణ-. మంగళం.

<నం. కల్యాణ-.

కయాలు వి. అస్థిర చిత్తం.

ఉ. హిం. ఖయాల్, ఖ్యాల్. ధ్యానం, ఆలోచన.

<ఉ. ఖయాల్.

కయాహము వి. గేదెదూడ.

కయి[1] చూ.కై[1]. వి. 1. చేయి, హస్తం. అచ్చ. రా. యుద్ధ. 4.98; 2. తొండం.

కయికట్టు చూ.చూ. కైకట్టు. వి. 1. నందర్భం; 2. చేతి కట్టు. కయికలవాడు చూ.చూ. కైకలవాడు[1]. వి. 1. చేనేత వృత్తిగా కలవాడు, పాలెవాడు; 2. చేయికలవాడు. కయికాడి వి. నిండుబండిని ఎద్దులకు కట్టినట్లే నిలబెట్టడానికి వెనకచట్టానికి పోటీ పెట్టే నిలువుకొయ్య. కయికానుక చూ.చూ. కైకానుక. వి. 1. రాజులను చూడడానికి వెళ్ళే ఉప్పుడు తీసుకపోయే కానుక. భక. 6.80; 2. కట్నం, లంచం. కయికావ్వ చూ.చూ. కైకానుక. వి. 1. రాజులు మొ॥ వారిని చూడటానికి వెళ్ళినపుడు తీసుకువెళ్ళే ద్రవ్యం. ఉపాయనం; 2. ఆలంబం. కయికావ్వచేయ న.క్రి. బహు మతులిచ్చు. భక. 4.80. కయికానము చూ.చూ. కైకానము. వి. రాపిడి, ఒరపిడి, వంత. కయికిలి వి. దినబత్తెం, కైకూలి. రోజూ చేతికిచ్చేకూలి. <కయి[1]+కూలి. కయికిలిపోవు అ.క్రి. కూలిపోవు. కయికూడు చూ.చూ. కైకూడు. అ.క్రి. నంధ వించు, కలుగు, వట్టు, సారంగ. 3.101. వ. 4. పం. కయికూలి చూ.చూ. కైకూలి. వి. రోజువారీబత్తెం, వ్య. రోజూ చేతికిచ్చే కూలి. కయికొను చూ.చూ. కైకొను. న.క్రి. 1. చేపట్టు, పొందు, చెందు. ఉ.హరి. 5.13, వను. 3.16; 2. లక్ష్యపెట్టు, నరకుగొను. హర. 7.100. కయికొలువు చూ.చూ. కైకొలువు. న.క్రి. 1. ఒప్పించు; 2. పొందు. కయికొల్పు చూ.చూ. కైకొలువు. న.క్రి. 1. ఒప్పించు; 2. పొందు. కయికోల చూ.చూ. కైకోల. వి. చేతికర్ర, కయికోలవాడు చూ.చూ. కైకోలవాడు. వి. తంతు వాయుడు, సాలెవాడు. కయికోలు చూ.చూ. కైకోలు. వి. 1. ప్రతిజ్ఞ; 2. అంగీకారం. కయిచాపులు చూ. కైచాపులు. వి.బ.వ. నమస్కారాలు. వ్య. చేతిని చాపటలు. కయిచివ్వ చూ.చూ. కైచివ్వ. వి. ఆల్చివ్వ. కయిచూఱ చూ.చూ. కైచూఱ. వి. కొల్ల, నమృద్ధి. ద్వి. భల్లా. 1.19. కయిచెఱ చూ.చూ. కైచెఱ. వి. 1. చేతిలోబంది; 2. లోబడింది. కయిచేయ చూ. కైసేయ. న.క్రి. అలంకరించు, ముస్తాబుచేయ. అలంకారాలుపెట్టుకొను. కయిజాపోర చూ.చూ. కైజాపోర. వి. 1. హయశీర్ష కంపనం; 2. కళ్ళింతో చెనుకకు బిగించిన మాతి. కయిజారు అ.క్రి. ఒరగు, అత్తమిల్లు. కయిజాఱు చూ.చూ. కైజారు. వి. మొలకత్తి. కయిజీతగాడు చూ.చూ. కైజీతగాడు. వి. ఎప్పటికప్పుడు ఇచ్చిన జీతంపై బతికేవాడు. కయిజీతము చూ.చూ. కైజీతము. వి. రోజు కూలి. కయితప్ప చూ.చూ. కైతప్ప. వి. పొరపాటు, చేతిపొర పాటు. కయితాళము వి. చేతితో వాయించే కంచుతాళం. కయిదండ చూ.చూ. కైదండ. వి. చేయాత, ఊత, సాయం. పారి. 3.40; కవిక. 4.12. కయిదండవట్టు (-వట్టు) వి. చేయాతనిచ్చు. కాళ. 2.6. కయిపడు చూ.చూ. కైవడు. అ.క్రి. కిందకు ఒరుగు. కయిపదము చూ.చూ. కైపదము. వి. నమన్య. కయిపారు చూ. కైపారు. అ.క్రి. కిందికొరుగు. కయిబార వి. చేతిబార. కాళిందీ. 2.90. కయిముట్టు న.క్రి. చేజిక్కించుకొను, చుట్టుముట్టు. భాగ. 10.560. కయిముడి చూ.చూ. కైముడి. వి. వాద్యవిశేషం. కయిమొలపు వి. హస్తలాఘవం, గారడి. కయిమోడుచు చూ.చూ. కైమోడుచు, కైమోడ్చు. న.క్రి. నమస్కరించు. కయిమోడుపు చూ.చూ. కైమోడుపు. వి. నమస్కారం. కయిమోడ్పు చూ.చూ. కైమోడ్పు. వి. నమస్కారం. కయిలాగు చూ.చూ. కైలాగు. వి. హస్తావలంబం, చేయాత. కువల. 2.47. కయిలాట చూ.చూ. కైలాట. వి. 1. మాయోపాయం, మాయ, మోనం; 2. కీడు. కయిలాటకత్తియ చూ. చూ. కైలాటకత్తియ. వి. మోనకత్తె, మాయావిని. కయిలాటకత్తె చూ.చూ. కైలాటకత్తె. వి. మోనకత్తె, మాయావిని. కయిలాటకాడు చూ.చూ. కైలాటకాడు. వి. మోనకాడు, మాయావి. కయిలాటకము చూ.చూ. కైలాటకము. వి. మాయోపాయం, మోనం.

కయిలాటము యూ.చూ. కైలాటము. వి. మోనం. కయిలాటవము యూ. చూ. కైలాటము. వి. నమస్కారం. కయిలానకి యూ.చూ. కైలానకి. వి. నాట్యవిశేషం. కయివడి[1] యూ.చూ. కైవడి[1]. వి. 1. ప్రకారం, రీతి, పోలిక. భార. భీష్మ. 2.93 ; 2. కరణవం, చేతివడి, చురుకు. సారంగ. చ. 1.76. కయివడు (-వరు.) యూ.చూ. కైవడు. అ.క్రి. కిందికొరుగు. కయివళి యూ. చూ. కైవడి[1]. వి. 1. చేతి చురుకు ; 2. రీతి, పోలిక. కయివనము యూ.చూ. కైవనము. వి. స్వాధీనం. కయివాఁడు వి. సాలెవాడు. కయివారవుఁజెయ్యి (-చెయ్యి) యూ.చూ. కైవారవుఁజెయ్యి. వి. నమస్కార విశేషం. కయివారము యూ.చూ. కైవారము[1]. వి. స్తోత్రం, పొగడ్త. బనవ. 2.26, వుటికా. 2.67. కయివారముచేయు అ.క్రి. పొగడు, వూజించు. కయివారి యూ.చూ. కైవారి. వి. స్తోత్రం చేసేవాడు. కయివాలు యూ. కయిఁవాలు, కైవాలు, కైఁవాలు. అ.క్రి. 1. వంగు, ఒరుగు, దీనవగు. నుద. 3.4. ; 2. పడు ; 3. మ్లానమగు ; 4. గతించు, కడచు. కయివాలుచు యూ. కైవాలుచు. స.క్రి. కైవాలజేయు. కయివాల్చు యూ.చూ. కైవాలుచు. స.క్రి. కైవాలజేయు. కయివీగు యూ.చూ. కైవేఁగు. అ.క్రి. అలయు, చేస్తున్నపనినుండి మరలు. కు.సం. 11.207. కయిఁవాలు యూ.చూ. కైవాలు. అ.క్రి. 1. పడు, జారు. ఆము. 4.25 ; 2. ప్రవహించు ; 3. వంగు. కయిఁవాలుచు యూ.చూ. కైవాలుచు. స.క్రి. కయివాలజేయు. కయిఁవాల్చు యూ.చూ. కైవాలుచు. స.క్రి. కయివాలజేయు. కయినడలు యూ. కైనడలు. అ.క్రి. కైవాలు, వంగు, చెయ్యికారు. కయినవ్వ యూ. కైనవ్వ. వి. చేతి సైగ, పిలుపు. కయిపాటిచుక్క యూ.చూ. కైసాటిచుక్క. వి. హస్తానక్షత్రం. కయిపేఁత (-చేఁత) యూ.చూ. కైసేత. వి. అలంకారం, ముస్తాబు. పాండు. 3.75. కయిసేయు (-చేయు) యూ. కైసేయు. స.క్రి. అలంకరించు, ముస్తాబు చేయు. భార. ఆది. 4.149. అ.క్రి. అలంకారాలు పెట్టుకొను. పారి. 2.43.

కయి[2] యూ.చూ.కై[2]. వి.కవి, పద్యాలు అల్లేవాడు. సాం.ని. 2.6.

కయివరము యూ.కైవరము. వి. నమస్య. కయినరుఁడు యూ. కయినరుడు, కైనరుడు. వి. కవీశ్వరుడు, కవిత్వం చెప్పేవాడు. <నం. కవీశ్వర-. శ్రేష్ఠుడైన కవి. కయినరుఁడు యూ.చూ. కయినరుఁడు. వి. కవీశ్వరుడు.

-కయి[3] యూ. కై[3]. అవ్య. 1. నిమిత్తం, కొరకు. భార.శాంతి. 1.39. చతుర్థీవిభక్తి ప్రత్యయం ; 2. దిశలో, వైపుగా. కువ. చ. 4.93.

కయిక యూ.చూ. కైక. వి. కైక, భరతునితల్లి, దశరథుని భార్య.

కయిజా యూ.చూ. కైజా. వి. వాగెనువెనక్కిఈడ్చికట్టడం.

కయిజాచేయు యూ.చూ. కైజాచేయు. అ.క్రి. కళ్ళెల పగ్గాల్ని బిగించు. కయిజామోర యూ.చూ. కైజామోర. వి. 1. హయశీర్షకంపనం ; 2. కళ్లెంలో వెనకకుబిగించిన మూతి.

కయిజారుకట్టు స.క్రి. అంగడిలో నుంకం కట్టు.

కయిజు యూ.చూ. కముజు. వి. కపింజలం, కొజు.

కయించి వి. 1. బట్టేపొయ్యి మీద అర్ధంగా ఉంచినరాయి ; 2. కట్టుబడి సమయంలో ద్వారబంధాలు మొ। కదలకుండా నిలవడానికి రెండుకర్రలను పైవైపున బిగించి కట్టెకింద పంగటించి నిలిపిన తాత్కాలికమైన ఏర్పాటు.

కయించికర్ర వి. పోటిగాపెట్టినకర్ర.

కయిత యూ.చూ. కైత. వి. కవిత్వం.

కయితగాఁడు(-గాడు) యూ.చూ. కైతగాఁడు. వి. కవి, కవిత్వంరాసేవాడు.

కయితచాలు వి. మడికిసీరుపెట్టి దున్నినచాలు.

కయితట్ట వి. బంగారంగిన్నె, బంగారం.

కయితము యూ.చూ. కైత. వి. కయిత, కవిత్వం.

కయితి వి. ఆముపొయ్యిఅంటుకొన్నప్పుడు గుర్తుగా వచ్చే వేడివేడి ఆవిరి.

కయిద యూ.చూ. కయిదు[3]. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే తీరు.

కయిది[1] యూ.చూ. కైది. వి. నేరస్థుడు, కైది.

కయిది[2] యూ.చూ. కయిదు[3]. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే తీరు.

కయిదికట్ట యూ.చూ. కయిదుకట్ట. వి. కమిదికట్ట.

కయిదిచావ యూ.చూ. కమిదసావ. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోడానికి వరుచుకొనే చావ.

కయిదు[1] యూ.చూ. కముజు. వి. కపింజలం, చాతకం, కైజు, ఒకజాతిపక్షి. చంద్రాంగ. 2.103.

కయిదు[2] యూ.చూ. కైదు. వి. కారాగారం.

కయిదు[3] యూ. కయిద, కయిది[3]. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే తీరు. వ్య. కైదులోఉన్నట్లు కదలకుండా కూర్చుని పని చేయడం.

కయిదుకట్ట యూ. కయిదకట్ట, కయిదికట్ట, కైదుకట్ట. చూ. కమిదికట్ట. వి. నర్సేటప్పుడు పాత్రలు నొక్కువడకుండా, కదలకుండా ఉండటానికి ఒత్తుపెట్టుకొన్న మెత్తనిదిండు. కయిదుచావ యూ.చూ. కమిదసావ. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోడానికి వరుచుకొనేచావ. కయిదుమెత్త వి. నర్సేటప్పుడు పాత్రల కిందపెట్టుకొనే మెత్తనిదిండు. కయిదుసావ (-చావ) యూ.చూ. కమిదిసావ. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోటానికి ఉపయోగించే చావ.

కయిదువ యూ.చూ. కైదువ. వి. ఆయుధం.

కయిదువు యూ.చూ. కైదువ. వి. బాణం.

కయిద్దావ యూ.చూ. కమిదిసావ. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోటానికి వరుచుకొనే చావ.

కయిపాల యూ. కైపాల. చూ. కకపాల. వి. తోలె.

నం. కకపాల-; ప్రా. కకపాల-. వైరాగులు చంకలో పెట్టుకొనేనంచి.

కయివు[1] యూ.చూ. కైవు[1]. వి. 1. ఉద్రేకం ; 2. కాఠిన్యం ; 3. కోపం ; 4. ద్వేషం ; 5. రోత ; 6. విజృంభణం ; 7. వైమనస్యం.

కయివు[2] యూ.చూ. కైవు[2]. వి. 1. మత్తు ; 2. మారకద్రవ్యం.

కయివుమిగులు అ.క్రి. మత్తిలు, చెదురు, వదులగు.

కయిపెక్కు అ.క్రి. మత్తిలు, చెదురు, వదులగు. < కయిపు + ఎక్కు.

కయిపెక్కు చూ. కయిపు[2].

కయిపియ్యతు రూ.చూ. కైఫీయతు వి. 1. వాఙ్మూలం ; 2. వర్ణన ; 3. సమాచారం.

కయిఫీయతు రూ.చూ. కైఫీయతు. వి. 1. వాఙ్మూలం ; 2. వర్ణన ; 3. సమాచారం.

కయిఫీయ్యతు రూ.చూ. కైఫీయతు. వి. 1. వాఙ్మూలం ; 2. వర్ణన ; 3. సమాచారం.

కయిఫీయ్యతునామా రూ.చూ. కైఫీయతునామా. వి. వృత్తాంతాల పుస్తకం.

కయిపు రూ.చూ. కైపు[2]. వి. మత్తు.

కయిమేకు చూ. కైలచీల. వి. బండి దొలుపును పోలు కర్రనూ బిగించి కొట్టిన మేకు.

కయిరడు రూ.చూ. కైరడు. వి. ఒక రకం గుర్రం.

కయిరవడి రూ. కైరవడి. వి. కవిరఉండ.

కయిరకాల వి. వరండా.

కయిరి రూ.చూ. కైరడు. వి. కైరడు, గుర్రం పేరు.

కయిల రూ.చూ. కవిల[1]. వి. 1. ఆవు ; 2. నలుపు, పసుపు కలిసిన రంగు. కయిలకట్ట వి. కవిలకట్ట. కకుత్స. 81. కయిలకరి వి. కపిలవర్ణంలో నలుపెక్కువ ఉన్న వన్నె. కయిలగడ్డి రూ. కయిలుగడ్డి. వి. గింజలు మిగిలిన వరిగడ్డి.

కయిలచీల రూ. కైలచీల. వి. బండి దొలుపునూ పోలు కర్రనూ బిగించి కొట్టిన మేకు.

కయిలు రూ.చూ. కైలు. వి. పండిన ధాన్యం కొలత.

కయిలుగడ్డి రూ.చూ. కయిలగడ్డి. వి. గింజలు మిగిలిన గడ్డి. కయిలుగింజలు వి.బ.వ. పని చేసేవారికి ఏటేటా ఇచ్చే మేరగింజలు. కయిలుచేయు రూ.చూ. కైలుచేయు. న.క్రి. పర్లరాసిని కొలుచు. కయిలుదారుడు రూ.చూ. కైలు దారుడు. వి. కైలు చేయించే అధికారి. కయిలుపాటు వి. పండిన ధాన్యం పరిమాణం.

కయివడి[2] రూ.చూ. కైవడి[2]. వి. తుంగ.

కయివడిముస్తె రూ.చూ. కైవడిముస్తె. వి. తుంగముస్తె.

కయివళ్లు వి.బ.వ. కవిరి ఉండలు.

కయివారవుడెయ్యి చూ. కయివారము[1].

కయివారము[2] రూ.చూ. కైవారము[2]. వి. చుట్టుకొలత.

కయివు[1] రూ.చూ. కైవు[1]. 1. ఉద్రేకం, విజృంభణం ; 2. అందం, సౌందర్యం, ఒప్పిదం ; 3. విధం ; 4. కపటం.

కయివు[3] రూ.చూ. కైపు[2]. వి. మత్తు.

కయివెక్కు రూ.చూ. కయిపెక్కు. అ.క్రి. మత్తిలు.

కయివెక్కు చూ. కయిపు[2].

కయివారుడు చూ. కయి[3].

కయ్యి రూ.చూ. క్రయ్య. వి. 1. కాలువ, ఏరు, నది. రం.రా. యుద్ధ. 310, వ. 19 పం. ; 2. పొలం, శేదారం. ఆం.భా. 2.280 ; 3. మంచె ; 4. మాగాణి చేనిమడి ; 5. ఉప్పు మడి ; 6. దంతెలాంటి పొడవుకొయ్య, దబ్బ ; 7. నీటి ప్రవాహంతో భూమిలో ఏర్పడిన గుంట ; 8. వరిమడిలో నిలవడానికి చేసిన మడవ.

కయ్యిలెత్తు న.క్రి. చిట్టికోళ్ళపేటకు ఉరులుపన్నేటప్పుడు గదులను ఏర్పరచు. కయ్యిలోబడు అ.క్రి. ఆవదలోపడు. కయ్యారము వి. కుదవన (రొంపిగా) దున్నిన కయ్యలో గనిమల్ని పారతోనరికి నరిచేయటం.

కయ్యివుఁగ్రచ్చ చూ. కయ్యము.

కయ్యివుఁదిండి చూ. కయ్యము.

కయ్యమిచ్చు చూ. కయ్యము.

కయ్యము వి. యుద్ధం, పోరు, జగరం, కలహం. భార.నభా. 1.269, విరా. 4.184.

క. పో.చూ. కేన, కిణ, అనూయ, కోపం, ఈర్ష్య ; తు.పో.చూ. కచ్చాడుని, కచ్చాడ. దెబ్బలాడటం ; మ. కయిక్క. దెబ్బలాడు, తిట్టు ; కయర్క. కోపంతో పోట్లాడు ; కుయి.పో.చూ. కాసె. పగ, విరోధం, వంశ కలహం ; కాసెంజు. మగళత్రువు ; కాసహ్ ; కువి. కసకసై. దూషం.

కయ్యివుఁగ్రచ్చ వి. జగడగొండి, పేచీకోరు. పండి.చ. 2.115. కయ్యివుఁదిండి (-తిండి) వి. కలహాళనుడు, నారదుడు. ఆచ్చ.రా. నుందర. 2. కయ్యమిచ్చు అ.క్రి. యుద్ధంచేయు. హరి.ఉ. 4.16. < కయ్యము + ఇచ్చు. కయ్యముపొడుచు రూ. కయ్యముపొడుచు. అ.క్రి. యుద్ధం చేయు. భార.భీష్మ. 1.142. కయ్యములిడు అ.క్రి. కలహాలు పెట్టు. కళా. 2.6. < కయ్యములు + ఇడు. కయ్యము పొడుచు (-పొడుచు) రూ. చూ. కయ్యము పొడుచు.అ.క్రి. కలహించు, యుద్ధం చేయు. కయ్యముపెల్లు (-చెల్లు) అ.క్రి. యుద్ధమగు. భార.కర్ణ. 2.215. కయ్యముపేయు (-చేయు) అ.క్రి. యుద్ధం చేయు. భార.విరా. 4.207. కయ్యాటము వి. పోరు, జగరం. కయ్యాలక్రచ్చ విణ. కలహశీలుడు, పేచీకోరు. పాండు. 4.210. కయ్యాలగడుసు వి. యుద్ధంలో నేర్పరి. కకుత్స. 1.205. కయ్యాలమెకము వి. నక్క. వ్య. కయ్యాలు పెట్టే జంతువు. కయ్యాలాడు అ.క్రి. పోట్లాడు, కలహించు.

కయ్యర వి. హీన జాతి ముత్తెం.

కయ్యాటము చూ. కయ్యము.

కయ్యార వి. హీనజాతి ముత్తెం, తక్కువజాతికి చెందిన మౌక్తికం.

కయ్యారము చూ. కయ్య.

కయ్యాలక్రచ్చ చూ. కయ్యము

కయ్యాలగడుసు చూ. కయ్యము

కయ్యాలమెకము చూ. కయ్యము

కయ్యాలాడు చూ. కయ్యము.

కయ్యి న.క్రి. వండిన వంటను నరిచేసి కొలిచి పెట్టుకొను.

కర[1] రూ. కరగ. వి. 1. తీరం, దరి, గట్టు. నృసింహ. 1.42 ; 2. పేకువ, వంతెన. ఆం.భా. 2.8 ; 3. తరంగం. ఆం.భా. 1.154.

క. కరె. గట్టు, తీరం, నరిహద్దు, గుర్తఅంచు ; కొడ. కర్. గుర్తు చివర రంగులతోనేసిన పట్టెలు ; తు. కరె. నముద్ర తీరం, నదిగట్టు, నరిహద్దు, గుర్తు యొక్క రంగుల

అంచు ; త. కరై. తీరం, గట్టు, పొలం గట్టు, గుడ్డ అంచు ; మ.కర. తీరం, నదిపక్క, సముద్రానికి ఎదురు భూమి. గుడ్డ యొక్క రంగుల అంచు ; కరయన్. పట్టెల గుడ్డ ; తొ. కర్. గుడ్డ చివర రంగులతో నేసిన పట్టెలు, నడిగట్టు, దిఙ్మండలరేఖ ; బ్రాహు. క్ఱకె. గట్టు, తీరం, అంచు, దగ్గర.

కరవట్టాలు వి.బ.వ. తీరపట్టణాలు. కరవాఱ్ ఱు. కరాక. వి. 1. ఉప్పుబేరు, పొల్లునీరు ; 2. సముద్రం గట్టున ఉండే చెమ్మనేల ; 3. రేవు, సముద్రం గట్టు.

కరి[2] ఱు. కరా. విఱ. తీక్ష్ణమయిన.

ఏం. కరలు.- కురచైన, లొంగని, ఇబ్బందికరవ్యక్తి ; కర్కర.- కఠినమైన, బలమైన ; కర్కళ-. మోటు, కఠిన మైన, గట్టి ; క్రకచ-, కరపత్ర-. రంపం ; ఖర-. గట్టి, కఠినమైన, మోటు, పదునైన అంచు, తీక్ష్ణమైన ; ఖరు. కఠినమైన, క్రూరమైన ; ప్రా. కరకయ. రంపం ; కా. చూరూన్. పదునైన, తీక్షణమైన ; పం. ఖర్ను. తీక్ష్ణ మైన, పదునైన ; సిం. ఖరఱు. తీక్ష్ణమైన, పదునైన ; గు. ఖరఁచ్ఱ. తీక్ష్ణమైన, పదునైన ; మరా. ఖర్. తీక్ష్ణ మైన, పదునైన.

క. కరడు. మోటుగాఉన్న, మెరక పల్లాలుగాఉన్న, నునుపుకాని, గట్టి, పనికిరాని, ఉపయోగంలేని, దుర్మార్గు డైన ; కఱుకు, కక్కు, కర్కు, గఱుకు, గరకు, గర్కు, గరసు-. పల్లు, గంటు, నొక్కు, రంపం లేక ఆకురాయి పన్నుభాగం, తిరగలియొక్క గరుకుభాగం, ఎత్తుపల్లాల ఉపరిభాగం, పదును ; తు. కరడు. మోటు, ముతక, వ్యర్థ భాగం, నష్టం, ధరించు ; కర్గోరు. కఠినత, కఠినహృదయత, కఠినహృదయం ; గరు. మోటు ; గరిమె. కఠినత, అనుల్లంఘ్యత ; గర్గాసు. రంపం ; త. కరడు. మోటు తనం, మెరకపల్లాలుగల, మోటైనస్వభావం ; కరట్టు, మెరకపల్లాలుగల, నాగరికతకాని ; కరట్. ఱురగాయలు. పళ్ల యొక్క మెరకపల్లాల ఉపరిభాగం, గాయం, మచ్చ ; కరు. ఱులం, బాడం మొ. వాటి కొనలో వెనక్కి తిరిగి ఉండే మొన ; కరుమై, కరిల్. కఠినత, క్రూరత్వం ; కరుకుఱు. రంపం లేక కొడవలి, తాటికమ్మగరి, పదును. మ. కరడు. మోటైన, ఎత్తుపల్లాలుగా ఉన్న ; కఱు. మోటు ; కఱుప్పు. మోటుతనం ; కరుయ. కత్తిపదును ; కరుకుఱు. రంపం లేక ఆకురాయివన్ను, తాటిగిరికమ్మ, ఎత్తుపల్లాల ఉపరిభాగం ; కరుకరక్కు. తీక్ష్ణంగా ఉండు, పదును, మోటు, కోపం పుట్టించు ; కరిక్కు. పన్ను చివరి భాగం ; కరిముల్. గట్టిముళ్లు, సీతాఫలానికి పైనఉన్న చర్మభాగం, పననవళ్లు ; కొ. కర్ప్. వాడి లేక కఠినత ; పర్జి. కకవ. రంపం ; ఖర. మోటు, రంపం.

<నం. ఖర-

కరపావ వి. 1. బాడాలు, మడులు మొ. వాటిని సాన పట్టే చక్రాకారమైన సాన. నిర్వ.బా. 6.43 ; 2. గంధం తీసుకోడానికుపయోగించే చిన్న సాన. క్రీడా. 226.

కరి[3] చూ. కర్రు. వి. 1. మరక, మచ్చ ; 2. నలువ.

కరగట్టు[1] అ.క్రి. మరకపడు. కరచిట్టావు వి. అచ్చు వేసిన ఆవు.

కరి[4] వి. 1. పొలంచుట్టూ వేసిన కంచ, పెలుగు ; 2. పైరు దంటు ; 3. పదును.

కరగాడి వి. కంచెవేసిన చోటు. కరగోడ వి. పెలుగు నాటడానికి పొడిమట్టితో ఏర్పరచిన గోడ, కారడి.

కరి[5] వి. 1. అచ్చుతుక్కోటానికి నేసిన బద్దెల్లో కొనపోగులు ; 2. అచ్చుతుక్కోటానికి నుమాడు బెత్తెడు పెరల్ను నేసి చివర జానెడు పొడుగు దారాలు వదలిన గుడ్డ.

కరగట్టు[2] న.క్రి. కంబళ్ళకు దారంతో అంచులు కుట్టు.

కరక[1] వి. హరీతకి, కరకచెట్టు. హర. 6.88 (punica grassatum).

క. కరక. కరకం ; త. కడు, కడుక్కాయ్. కరక ; మ. కడుక్కాయి, కడుక్కు. కరక ; తొ. కొఱుకయ్. కరక ; గోం. కర్కా, కకా. కరక ; కువి. కర్క. కరక ; పర్జి. కర్క. కరక.

కరకకాయ ఱు. కరక్కాయ. వి. కరక్కాయ. హర. 6.88. కరక్కాయ్ ఱు.చూ. కరకకాయ. వి. కరకచెట్టు కాయ. కరకంచు ఱు. కఱకంచు. వి. 1. కరక్కాయ నీటితో రాసిన అంచు. పిం.ద్యా. 7.45 ; 2. కరకంచు వస్త్రం. ప్రబంధ. 272.

కరక[2] విఱ. నల్లని. వి. కట్టెనిప్పుమీది భస్మం, నిగురు, నివురు.

కరకగడ్డము వి. మురికిగడ్డం. కరకనేల వి. నల్లరేగడి నేల.

కరకటి వి. ఒడ్డు, గట్టు, దరి.

కరకడి వి. 1. వేటాడ్డానికి ఉపయోగించే సాధనం. రుక్మా. 3.70 ; 2. ఒక వేట వనిముట్టు.

కరకంఠుఁడు ఱు.చూ. కఱకంఠుఁడు. వి. శివుడు.

కరకంఠువిల్లాలు ఱు.చూ. కఱకంఠునిల్లాలు. వి. భవాని, పార్వతి. వ్యు. శివుని భార్య.

కరకబాది వి. రంపపు అంచులవలె అంచులుండే ఆకులు కలిగి చిన్న పూవులు పూసే ఒక రకం చెట్టు (Burssera Servata).

కరకబొర్ర వి. బ్రహ్మమేడిమొక్క, అల్పంగా ఉండే ఒక చిన్న చెట్టు (Ficus hispida).

కరకబొద్దు వి. నన్నని పాలిపోయిన రంగుగల బెరడు, తెల్లని కర్ర కలిగి గంధపుచెక్కలు చెక్కడంలాగ గరుకు కాగితం లాగ ఉపయోగపడే ఆకులుగల ఒక చెట్టు (Ficus asperimma).

కరకమద్ది వి. నల్ల కరకచెట్టు. తోళ్ళను పదునుచేయడానికి, ఒక రకం పచ్చరంగు తయారుచేయడానికి, గృహాది నిర్మాణాలకు ఉపయుక్తం (Terminalia chebulla).

కరకర[1] ఱు.చూ. కఱకఱ1. అవ్య. రాయడం, నమలడం, పళ్ళు గీరడం, కొరకటం మొ. వానిలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. సారంగ. 3.127, నుద. 3.81.

కరకరవడు అ.క్రి. 1. మండిపడు. మొల్ల. ఆరణ్య. 1.15 ; 2. పగగొను ; 3. పట్టుపట్టు ; 4. అనూయపడు. కరకరలాడు అ.క్రి. 1. మండిపడు ; 2. పగగొను ; 3. పట్టుపట్టు ; 4. అనూయపడు. <కరకర[1]+-లు+ఆడు.

కరకర[3] యా. కరకరము, కఱకఱ[2]. చూ. కర[2]. క్రి.విఱి.ద్రు. 1. అత్యంతంగా, మిక్కిలిగా. ఉ.హరి. 5.10, రామాభ్యు. 6.205; 2. తీవ్రంగా.

కరకరము యా.చూ. కరకర[2]. క్రి.విఱి. 1. మిక్కిలిగా; 2. తీవ్రంగా.

కరకరి యా.చూ. కఱకఱి. వి. 1. ద్వేషం, స్పర్ధ, ఈర్ష్య, అసూయ. దశకు. 7.42, శృం.నై. 5.132; 2. క్రౌర్యం. మను. 3.60; 3. చలం, పట్టుదల. ఆం.భా. 1.135; 4. చెత.

కరకరించు అ.క్రి. 1. స్పర్ధపహించు. పార్శ్వ. 6.70; 2. పగపూను, వివాదపడు. కరకరివడు అ.క్రి. 1. ద్వేష పడు. పర్శ.ఉ. 2.82; 2. మండిపడు.

కరకస యా.చూ. కక్కసము. వి. 1. పగ, విరోధం; 2. అసూయ; 3. కర్కశత్వం. విఱ. కర్కశమైన.

కరకసభూమి వి. తగాదాలున్న భూమి.

కరకసి యా.చూ. కక్కసము. వి. 1. కరకస, అసూయ; 2. భూమి సరిహద్దు తగాదా; 3. పగ; 4. కర్కశత్వం; విఱ. కర్కశమైన.

కరకసిపోల వి. కరకుసేల. కరకసొన్లము వి. తగాదాలున్న స్థలం.

కరకు[1] చూ. కక్కు[2]. వి. రాతిలోని గుంట.

క. కక్కు, కఱుకు, కర్కు, గరకు. పల్లు, గంటు, నొక్కు, రంపం పళ్ళులాగ కోయబడిన క్రమంలేని ఉపరి భాగం.

<క. కఱుకు.

కరకు[2] యా.చూ. కఱుకు. వి. పైరుపెన్ను చూపడానికి ముందున్న పూవుదశ.

కరకుచెట్టు వి. కవుకిచెట్టు, పొడవుగా ఉండి నునానన్నిచ్చే పూలుపూసే చెట్టు (Millingtonia hortensia).

కరకుట్లు వి.బ.వ. ఉప్పు కారం కలిపి ఎండబెట్టిన మాంసం ముక్కలు, ఉప్పానులు.

క, కఱి. పచ్చిదిగాని, ఉడకబెట్టిన ఒక శాకం, మాంసం, కూర; త. కఱి. నమలటం, కొరుకుతూ తినటం, పచ్చివి లేక ఉడకబెట్టిన శాకాలు, పచ్చిది లేక ఉడకబెట్టిన మాంసం; కఱి-క-కూర్చు-. శాకం లేక శాకాలు కొంత ద్రవపూవంగా తయారు చేయటం; మ. కఱి.

<త. కటి-క-తూట్టు.

కరకేరు పో.చూ. కర[1]. న.క్రి. 1. పడుగులో పడుగేరే కర్ర మాది పోగులు వరసగా నర్దు; 2. పడుగును మొదటి నుంచి చివరివరకూ పాయలుగా విడదీయు.

పో.మా.క. కరె. గుర్తులేక దువ్వటికి నేతలేని దారాల అంచు.

కరకొమ్మ వి. ఈర్ష్య, అసూయ, మచ్చరం.

కరకొమ్ము వి. ఊదే వాద్యవిశేషం.

కరక్కాయ చూ. కరక[1].

కరగ చూ. కర[1]. వి. 1. కురివాడిగట్టు, చెరువుగట్టు; 2. ఆన కట్ట; 3. వంతెన.

కరగవడు అ.క్రి. క్షీణించు. మను. 6.9.

కరగవట్టు యా.చూ. కరగబట్టు. న.క్రి. పటుంతీయు.

కరగబట్టు యా. కరగవట్టు. న.క్రి. పటుంతీయు, కోలుపట్టిన తర్వాత మందంగా ఉండే మట్టిని దబ్బతో వల్చనగా చదునుగా వచ్చేట్లు చేయు.

కరగనము వి. రంపం, క్రకచం. రం. రా. ఉ. 52 వ. 8 పం.

నం. కరటు-. కురచైన, లొంగని, ఇబ్బందికరవ్యక్తి; కర్కర-. గట్టిపైన, దృఢమైన; కర్కళ-. మొరటైన, తీక్ష్ణమైన, దృఢమైన; క్రకచ, కరపత్ర. రంపం; ఖర-. దృఢమైన. పదుపమైన, మొరటైన, పదును అంచుగల; ప్రా. కరకయ, రంపం; హిం. కర్కళ్, కత్తి.

త. కరటు. మోటుతనం, ఎత్తుపల్లాలుగల, మొరటైన గుణం; కరత్తు. మెరకపల్లాలుగల, ఎత్తుపల్లాలుగల, నునువు కాని; కరఱ్. శాకాలు, పళ్లుమాదఉన్న ఎత్తుపల్లాల ఉపరిభాగం, మచ్చ; కరు. శూలం, బాణం మొ. వాని కొనయందు వెనుకకు తిరిగి ఉండే మొన, చీల; కరుమై, కరిల్. తీక్ష్ణత, క్రూరత్వం; కరుక్కు. రంపం లేదా కొడవలి యొక్క పన్ను. తాటిచెట్టు మట్ట యొక్క రంపం వల్ల అంచు, పదును; మ. కరటు. మొరటైన, లేక మెరకపల్లాలైన; కఱు. మొరటైన; కరుప్పు. మోటుతనం; కరువు. కత్తియొక్క పదును; కరుక్కు. రంపం లేక ఆకురాయి యొక్క పళ్ళు. తాటిచెట్టు మట్ట యొక్క ముళ్లు, క్రమంలేని ఉపరిభాగం; కరుకరుక్క. పరుషంగా ఉండు, పదునైన, మొరటైన, కోపంకలిగించే; కరిక్కు. వన్ను, అంచు; కరిమ్ము. గట్టిముల్లు, సీతాఫలం, పననవండు మొ॥ వాటికిపైన ఎత్తుగా వచ్చిన చర్మ భాగం; కరిమట్టల్-. పననవండు పైభాగం.

<నం. క్రకచ-.

కరగాబు వి. గల్లదాన, తోళ్ళు నానబెట్టడానికి చర్మకారులువాడే పెద్ద దాన.

కరగెడుమాన చూ. కరుగు[1].

కరంగి వి. ఎర్రటిక్కిచెట్టు. దీనిస్రవం మందుల తయారీలో ఉపయోగపడుతుంది (Gardinia lucida).

కరగ్గబొట్టు చూ. కరఁగు.

కరగించు చూ. కరఁగు.

కరఁగు న.క్రి. కరిగించు. భార. విరా. 2.27. అ.క్రి. 1. (ప్రేమాదులచే) కరిగిపోవు, పరవశమగు. హరి. పూ. 6.198; 2. ద్రవమగు, నీరగు, ద్యావంమాడు. భీమ. 4.141; 3. ధన్యమగు, నీరగు. మను. 2.9. వి. కరగటం.

క. కరగు, కరఁగ్లు, కరు. కరిగిపోవు, క్షీణించు, దయ ప్రేమ విషయంలో మెత్తబడు, ఐక్యించు; కరగిసు, కరిగిసు, కర్గిసు. కరగిపోవు, కరగు; కొర. కరి. ఆయగు; కరకె-. ఆయగు; తు. కరగుని. కరగు, ద్రవంగాచేయు, పలచనగు, కృత్రిమమగు, మెత్తనగు దయతో కరగు; కరగాఫ్రుని. కరగు, కరగించు, మనసు కరగించు, బాధించు; కరఫ్రుని. కరగించు, కరగు, ఆయగు; కరప్రుని. ఆడుగు; త. కర్రై. నీటిలోకరగు, ఘనరూపం

నుండి ద్రవరూపంలోకిమారు, క్రమంగా తగ్గించుకుంటూ పోవు, చిక్కిపోయిన, ఉన్నకొద్ది నన్నగిల్లుజేయు, సీటిలో కరగు, ద్రవంచేయు, నాశనంచేయు; కరైయల్. కరిగిపోవు, కరుగు, కరిగేది; కరైపు. కరగిపోవు; మనసుయొక్క మృదుత్వం; మ. కరకుక్క. కరగు, కరగిపోవు; తొ. కర్క్న్. కరగిపోవు, కరగు; కర్క. కరగిపోవు; గోం. గరె-చూన్-. కరగు; కొలా. కర్గ్. కరగిపోవు; కర్గ్. కరగిపోవు, కరగు; కువి. కరంగలి. కరగిపోవు, కరగించు; గ్లోంగినై. కరగు; కరంగ్. కరగిపోవు, కరగించు; పో.చూ. కర్గు. క్రాఁగు.

<మూ. ద్రా. *కర్-.

కరఁగఁగొట్టు న.క్రి. కరగించు. కరఁగించు న.క్రి. 1. మెత్తబరచు, కరగచేయు. భార. భీష్మ. 1.159; 2. ద్రవింపచేయు. వ్రతు. 2.18, కరఁగువడు చూ. కరఁగువడు. అ.క్రి. పోవు, నశించు. మను. 6.9. కరఁగువడు (-వడు) చూ.చూ. కరఁగువడు. అ.క్రి. కరగు.

కరఁచు చూ. కరఁగు. న.క్రి. 1. ద్రవింపచేయు. ఉ. హరి. 5.174; 2. బాధించు. విజయ. 3.9; 3. మెత్తబరచు. అప్ప. 1.20; 4. దూరచేయు. కువల. 4.28.

క. కరగు, కరణ్ణు, కర్గు. కరగించు, కరగిపోవు, పెద్దగా క్షీణించిపోవు, దయలేక ప్రేమతో మెత్తబరు, తుమ్మించుపోవు; కరగిసు, కరిగిసు, కర్గిసు. కరగింప చేయు, కరగు; కొడ. కర్. అరుగు; కరకె. అరుగు; తు. కరగుని. కరగించటానికి, ద్రవింపచేయు, వలచనగు, కృత్రిమమగు, మెత్తబరు, దయతోకరగు; కరగాఫుని. కరగు, కరగించు, మనసుకరగించు, బాధించు; కరఫుని. కరిగించు, కరుగు, అరుగు; కరఫుని. అరుగు; త. కర్రై. నీటిలోకరుగు, ఘనరూపం నుంచి ద్రవరూపానికి మారు, క్రమంగా తగ్గించుకుంటూపోవు, చిక్కిపోయిన, ఉన్నకొద్ది నన్నగిల్లచేయు, సీటిలోకరగు, కరగు, ద్రవంచేయు, నాశనం చేయు; కరైయల్. కరగిపోవు, కరుగు; కరైపు. కరగిపోవు, మనసుయొక్క మృదుత్వం; మ. కరకుక్క. కరుగు, కరిగిపోవు; తొ. కర్క్న్. కరిగిపోవు, కరుగు; కర్క. కరిగిపోవు, కరుగు; గోం. గరె-చూన్. కరుగు; కువి. కడంగలి. కరిగిపోవు, కరిగించు; గ్లోంగినై. కరుగు; కొలా. కర్గ్. కరిగిపోవు; కర్క. కరిగిపోవు, కరుగు.

కరఁటక వి. ఆంచు దళనరిగా ఉండే చిన్న మట్టిపాత్ర.

కరటము చూ. కరడ[1], కరవటము[2], కరవట్టు, కరవడము, కరాటము. వి. 1. బరిజి, వండి. చ. 1.317. వు.; 2. పగులు చూపిన బరిజి.

నం. కరోట-. పళ్ళెం, గిన్నె, వుర్రె; కరోటి-. పళ్ళెం, గిన్నె, వుర్రె; కరణ్ణాక-. బరిజె; ప్రా. ౙకోడియ. పళ్ళెం. గిన్నె, వుర్రె; మరా. కరటి. పైపెంకు, వుర్రె.

క. కరలు. కొబ్బరిచివ్ప.

<క. కరట<నం. కరోట-.

కరర[1] చూ.చూ. కరటము. వి. 1. బరిజి; 2. బుట్ట.

కరర[2] చూ. కరడె[2]. వి. ఆనద్ధ వాద్యాలు వద్దెనిమిదింటి లోనూ ఒకటి.

కరరకాండు చూ. కరడకాఁడు. వి. కరడాన్ని వాయించే వాడు, జేగంటను మోగించేవాడు. కరరకాఁడు. చూ.చూ. కరడకాండు. వి. జేగంట మోగించేవారు.

కరరము చూ. కర. వి. ఆల, తరంగం భీమ. 5.170.

కరరాబత్తులు వి.బ.వ. సాలెవారు.

కరరాలు వి. చేతివ్రాత, దస్తూరీ.

కరరి చూ. కరిడి. వి. ఎలుగుబంటి.

క. కరడి, కడ్డి. ఎలుగుబంటి; కొడ. కరడి; తు. కరడి.; త. కరటి. భారతదేశపు నల్ల ఎలుగుబంటి, బద్ద కపు ఎలుగుబంటి; మ. కరటి. ఎలుగుబంటి; కొం. కర్డి

కరరిశుచ్చులు వి.బ.వ. అలంకారానికి ఎద్దుకొమ్ములకు కట్టే శుచ్చులు.

కరరిగ చూ. కరడియ, కరడు[3], కరడె[1]. వి. వుప్పాదుల్ని ఉంచే కరండం, పూలనజ్జ, బుట్ట.

నం. కరణ్ణాక-. బరిజి, పూలనజ్జ; ప్రా. కరండ-, కరండగ-; మహా. కరండా. బుట్ట.

క. కరడగె, కరడిగె, కణ్ణిగె. లింగకాయ, శివలింగం పెట్టి మెరలోకట్టుకొనే చిన్న బరిజె.

<నం. కరణ్ణాక-.

కరరియ చూ.చూ. కరడిగ. వి. పూలనజ్జ. కృం.సా. 2.100 వ.

కరరు[1] చూ.చూ. కరుడు[2]. వి. తరంగం, అల.భార.ద్రోణ. 2.126.

కరరు[2] వి. పక్షి విశేషం. ప్రబంధ. 280.

నం. కరటు-. ఓదెకొంగ.

క. కరటు, కరేటు. ఓదెకొంగ.

<నం. కరటు-.

కరరు[3] చూ.చూ. కరడిగ. వి. వుప్పాదుల్ని ఉంచుటనే కరండం.

కరరు[4] వి. పెరుగు మొ. వాటి ముద్ద.

కరరుకట్టు చూ.చూ. కరడుగట్టు. ఆ.క్రి. పేరుకొను, ముద్దకట్టు. కరరుగట్టు చూ.చూ. కరడుకట్టు. ఆ.క్రి. పేరు కొను, ముద్దకట్టు.

కరరె[1] చూ.చూ. కరడిగ. వి. పూలనజ్జ.

కరరె[2] చూ.చూ. కణడియ. వి. ఒక తోలువాద్యం, ఉరుమ.

కరణకమ్మబ్రాహ్మణులు చూ. కరణము.

కరణకమ్మలు చూ. కరణము.

కరణవుకచ్చ చూ. కరణము.

కరణము చూ. కర్తము. వి. 1. గ్రామం లెక్కలు రాసేవాడు, ఒక రాజకీయోద్యోగి. చౌరప్ప. శ. 45; 2. గణకుడు, కరజీకుడు. ఆం.భా. 2.187; 3. కాయస్థుడు (ఇతని వృత్తి లెక్కలు రాయటం), లెక్కలు రాసేవాడు.

నం. కరణా-. లెక్కలు రాసేవాడు, లేఖకుడు, సహాయకుడు, స్నేహితుడు, కా. కర్ణి, కర్ణి. పని; కుమా. కర్ణి; ఒ. కరణి. శక్తి; హిం. కరణ్. లేఖనం, వృత్తిగా గల ఒక కులం; పం. కర్ణీ. పని; సిం. కర్ణీ; కరణా. సంభోగం; గు. కర్ణీ; మరా. కులకరణీ. కరణం; కరనీ. పని.

క. కరణ.వైశ్యునికి, శూద్రస్త్రీకి పుట్టిన కుమారుడు,

లెక్కలు రాసేవాడు, లేఖకుడు ; *కరణీక, కరనీక, కర్ణిక.* లెక్కలు రాసేవాడు, లేఖకుడు ; గ్రామం లెక్కలు రాసే వాడు లేక కరణం, రాజ సంబంధమైన లేఖకుడు, కరణం, కలెక్టరు కార్యాలయం తరపున స్థానికంగా ఉండే ఉద్యోగి ; త. కరణమ్, కరనమ్. కరణం.

<నం. కరణ-. (అర్థ విపరి.).

కరణకమ్మబ్రాహ్మణులు వి.బ.వ. రుగ్వేద ఆశ్వలాయన మాత్రానుస్థాతలు అయిన బ్రాహ్మణ జాతి. కరణకమ్మలు వి.బ.వ. ఒక శాఖ బ్రాహ్మణులు, రుగ్వేదనియోగ బ్రాహ్మణులు. కరణపుకర్చ వి. 1. మీదికి దోపని కర్చా (ధోవతి అంచు) ; 2. విరోధం.

కరణాయము వి. భూమిపన్ను.

కరణి[1] వి. విధం, రీతి. భార. శల్య. 1.232.

పో.చూ. నం. కరణి -. చేయటం, రూపొందించటం, దృక్పథం ; దే.ప్రా. కరణి. సాదృశ్యం, సమానత, అనుకరణం, అనుకరించడం.

<నం. కరణి-. (అర్థ విపరి.).

కరణి[2] వి. బమూలరాశి.

పో.చూ.త. కరతై. చెరుకుగెరని గోసినట్టు ఏటవాలుగా కోసిన ముక్క.

కరణిక వి. కనీనిక, కనుగుడ్డు, కంటిపాప.

పో.చూ.వం. కనీనికా. కనీనీ. కనుగుడ్డు ; పో.చూ.క. కనీనికె. కనుచూపు.

కరణికము యూ. కరణికము, కరిణికము, కరినీకము. చూ. కరణము. వి. కరణం యొక్క పని, గణక వృత్తి. ఘటికా. 1.22.

క. కరణ. కరణీకం.

కరణికుఁడు చూ. కరణము. వి. 1. కరణీకం మాన్యం. ర.హిం.గా. వంపు. 10 శా.నం. 758 క్రీ.శ. 1610 ; 2. కరణం చుట్టికై విధించబడ్డ పన్ను.

కరణిఁడు చూ. కరణము. వి. 1. వైశ్య వుడుప శూద్ర స్త్రీ జాతుడు ; 2. ఆదాయవ్యయ లేఖనోప జీవి.

వం. కరణ -. చేత, వాజిజ్యం, వర్తకుడు.

<నం. కరణ -. (అర్థవిపరి.).

కరంటు యూ.చూ. కరెంటు. విణ. చెల్లుతున్న, వ్యవహారంలో ఉన్న, ఇప్పటి. వి. 1. ప్రవాహం ; 2. గతి ; 3. విద్యుచ్ఛక్తి.

కరండము యూ.చూ. కరుడు[1]. వి. ఆల, తరంగం.

కరఁడు యూ.చూ. కరుడు[1]. వి. ఆల, తరంగం.

కరతిత్తి చూ. తిత్తి. వి. 1. పాత్ర విశేషం. పండి.చ. 1.354. వ ; 2. తమలపాకులు మొ. వాటి నుంచుకొనే చేతినించి. వేంక. పంచ. 4.244 ; 3. తోలునించి.

నం. కర-. చెయ్యి.

<నం. కర-.+తిత్తి.

కరదివియ యూ. కరదివె, కరదివ్వియ, కరదివ్వె. వి. కరదివ్వె. దివిటీ, కాగడా.

నం. కర-. చెయ్యి.

క. కరదీవిగె. దీవంగా వాడే నమంగా ఉన్న పెద్ద పళ్ళెం ; కరదీప. దీవంగావాడే, చెయ్యి ఉన్న పెద్ద లోహ పళ్ళెం.

<నం. కర-.+దివియ (<నం. దీపికా).

కరదివె యూ.చూ. కరదివియ. వి. కరదివ్వె, దివిటీ, కాగడా.

కరదివ్వియ యూ.చూ. కరదివియ. వి. కరదీపిక, దివిటీ, కాగడా.

కరదివ్వె యూ.చూ. కరదివియ. వి. కరదివియ, దివిటీ, కాగడా. ద్వి.హరిశ్చ.పూ. 1.856. వం.

కరదు[1] యూ.చూ. కరుడు. వి. కరలు, ఆల, తరంగం.

కరదు[2] వి. పైరుపొట్ట పెట్టటానికి ముందరి దశ.

కరదూవము చూ. కరి[2]. యూ.చూ. కరిదూవము. వి. ఇంటి కప్పులకు పొగ మొ. వాటి వలన పట్టే బూజు.

కరనము వి. కార్యనిర్వహణం.

నం. కరణ-. పనితనం, కార్యమవటం. కారణమైన.

క. కరణ. పనితనం, కారణమైన, నెరవేర్చడం, పని.

<నం. కరణ -.

కరపక్క పొ.చూ. కర[3]. వి. వన్నెతగ్గిన కెంప. ఆం.భా. 2.277.

పో.చూ.త. కరైప్పాక్కు. తక్కువయిన ; కరై. తప్పు, లోపం, నలుపుచీకటి.

కరపచెట్టు వి. కపుకిచెట్టు. పొడవుగా అందంగా ఉండి, నువానన నిచ్చే పూలుహాసే చెట్టు (Millingtonia hortensis)

కరపచ్చి వి. పచ్చికాల్పు, ఆముకాల్పులో కుండలు సరిగా కాలని స్థితి.

కరపాని యూ. కర్పాజి. వి. రోగ విశేషం, ఒక విరమైన చిరుం.

త. కరప్పన్. పిల్లలకువచ్చే పొక్కులు ; కరప్పాణ్. దద్దురు, చర్మనంబంధమైనవ్యాధి, కండటం, మంటతో కూడిన చర్మం వాపు, దద్దురురోగం ; మ. కరప్పన్. బొబ్బలు, తలమీది చుండ్రు.

హిం. కరపాన్. ఒకరకమైన చర్మవ్యాధి.

<త. కరప్పాణ్.

కరపుచ్చ యూ.చూ. కరబూజా. వి. సోమకర్కటి, కర్బూజా

కరపువని వి. వానపోతకు సంబంధించినవని.

కరపోకరాయి చూ. కరపక్క. వి. కృత్రిమమైనకెంప.

త. కరైప్పొక్కు-క-కలి. ఒంట్రునేలలో కనిపించే కృత్రితమైనమజి.

కరబుచ్చ యూ.చూ. కరబూజా. వి. సిద్ధవటందోన, కర్బూజా.

కరబుజము వి. ఇంత్రాలం.

పో.చూ. కరిబెళ్ళ-. మూతైన వాననతో కూడిన ఆకుల గల చిన్న చెట్టు, కూరాకుచెట్టు.

కరబూజ యూ.చూ. కరబూజా. వి. ఏటిఇసుకలోకాసే మేలు జాతి దోన, సిద్ధవటం దోన, కర్బూజా.

కరబూజా యా. కరపుచ్చ, కరబుచ్చ, కరబూజ, కరబూజ

కరుబూజ, కరుబూజా, కర్బూజ, కర్బూజ, కర్బూజా, ఖర్బూజా. వి. ఒకజాతిపండు, కర్బూజా, మేలుజాతితోన, పుచ్చకాయ.

హిం.ఉ. ఖర్‌బూజా. ఒకజాతిపండు. మరా. ఖర్బూజీ. ఒకజాతిపండు; ఖర్బూజా. ఒకజాతిపండు; పార. కిరబిజీ. కుర్బుగ్. పెద్దదోనకాయ.

క. కరబూజి, కరుబూజు, కర్‌బూజి, ఖర్‌బూజి. ఒకజాతిపండు.

<ఉ. ఖర్‌బూజా.

కరబూజు దూ.చూ. కరబూజా. వి. ఒకజాతి పండు.

కరబ్బీబీర వి. ఒకరకం నేతచీర.

కరమద్ది వి. ఉత్తర సర్కారులలోను, దక్కన్ కర్ణాటక ప్రాంతాల్లోను వర్షపాతం తక్కువగా ఉండే అడవుల్లో పెరిగే ముళ్ళమొక్క, కలేకంప.

నం. కరమర్ద -. ముళ్ళమొక్క.

క. కరమర్ది, కరమర్దక, కరవన్దిగె. ముళ్ళమొక్క.

<నం. కరమర్ద-.

కరమల దూ.చూ. కనుమరి. వి. కమ్మరి.

కరము క్రి.విణ. 1. అత్యంతం, మిక్కిలి. ద్వార.ఆది. 1.119; 2. పూర్తిగా, నిశ్శేషంగా. ఉత్త.రా. 1.104.

క. కరం. మిక్కిలి.

కరమొవ్వ అ.క్రి. మిక్కిలి ప్రకాశించు. కరవాడి విణ. మిక్కిలి వాడియైన. పాండు. 1.117. కరవేదన వి. అధికదుఃఖం. ప్రబోధ 8.8.

కరమొవ్వ చూ. కరము.

కరలాక వి. నేతపడుగులో దండెకు అవతల దూర్చిన వెడుదు బద్ద.

కరవ వి. గొర్ల శరీరం మీది తెలువు, నలుపులమచ్చ. పో.చూ.క. కతొ. నల్లదనం, నలువు లేక నలుపు రంగు మచ్చ.

కరవగు చూ. కరవు.

కరవటము[1] వి. క్రయ విక్రయస్థానం, అంగడి.

నం. ఖర్వట -. క్రయవిక్రయ పట్టణం.

<నం. ఖర్వట -.

కరవటము[2] దూ.చూ. కరటము. వి. బరిజి, శీర్ణకరండం, ఒక విధమైన బరిజి.

కరవట్టు దూ.చూ. కరటము. వి. కరవటం. పండి. చ. 2.452.

కరవరము దూ.చూ. కరటము. వి. బరిజి.

కరవడి చూ. కఱువాడు. వి. 1. ఉప్పుచేప; 2. ఎండిన చేప.

కరవడికొర్రెలు వి.బ.వ. వర్షం లేని కొర్రెలు, వ్యవసాయానికి ఉపయోగం లేనివి, జ్యేష్ఠ నుంచి రోహిణి వరకు గల కొర్రెలు.

కరవనుగొంగడి దూ. కరిబనుగొంగడి. వి. ముదురు గొర్రె బొచ్చుతో నేసిన గొంగడి.

కరవనుగొర్రె దూ. కరిబనుగొర్రె. వి. నలుపు, తెలువు వన్నె బొచ్చు గల గొర్రె.

కరవనువ్వి దూ. కరిబనున్ని. వి. కరుకుగా ఉండే ఉన్ని.

కరవాడ దూ.చూ. కఱువాడు[2]. వి. ఉప్పురాసి ఎండబెట్టిన నముద్రపు చేప.

కరవాడు దూ.చూ. కఱువాడు[3]. వి. 1. ఎండిన చేప; 2. ఉప్పు చేప.

కరవాడి చూ. కరము.

కరవాయి వి. లోహకారుడు నుత్తెతో పాత్రలను సాగ్గొట్టేటపుడు ఒత్తుడుగా వాని లోపల దొప్పించే మొన వంపు దిమ్మె మొగవు ఇనప కమ్మి.

క. కరవాయి. కంచరవాని పనిముట్టు, కంసాలివాని దాగలి.

కరవాలు వి. ఖడ్గం, కత్తి.అచ్చ.రా. సుందర. 58.

నం. కరవాల -, కరపీర -, కరపీరక. కత్తి; హిం. కరవార్. కత్తి; మరా. కరవాళ్. వాడిగల కత్తి.

క. కరబాల, కరపాల, కరవాల, కరవాళి, కరవాలు. కత్తి; ము. కరవాళమ్. కత్తి.

<నం. కరవాల-.

కరవు దూ.చూ. కఱువు[1]. వి. 1. కాటకం; 2. లేమి.

కరవగు దూ.చూ. కఱువగు. ఆ.క్రి. 1. లోటగు; 2. కాటకం కల్గు.

కరవేదన చూ. కరము.

కరవేరు వి. చెట్టువేరు (Levendulaearrosa).

కరషించు అ.క్రి. లాగు, ఆకర్షించు.

నం. కర్ష -. లాగు.

<నం. కర్ష - + - ఇంచు[3].

కరసు వి. పరుషం, పరుషవచనం.

నం. కర్ష -. రాపిడి, లాగటం.

<నం. కర్ష -.

కరప్పాండెంట్ వి. 1. జాబులురాసేవాడు; 2. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపేవాడు.

ఇం. *Correspondent.* ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరిపేవాడు.

<ఇం. Correspondent.

కరా దూ.చూ. కర[3]. విణ. తీక్ష్ణమైన.

కరాచురకత్తి వి. ఖడ్గం, కత్తి. మను. 4.28. కరాచురి దూ. కరాచూరి. వి. ఖడ్గం, కత్తి. మను. 5.71. కరాచూరి దూ.చూ. కరాచురి. వి. ఖడ్గం, కత్తి. రామాభ్యు. 1.61. కరాపువ్వు వి. కారంగల పువ్వు, అవంగం.

కరాక దూ.చూ. కరవాక. వి. నముద్ర తీరప్రాంతం.

కరాకు వి. పొడుగాటి పొగచెట్టు ఆకు.

కరాగ చూ. కరారు. క్రి.విణ.ద్రు. నికార్సుగా.

కరాటము దూ.చూ. కరటము. వి. 1. బరిజి, శీర్ణకరండం, ఒక విధమైన బరిజి. ప్రబంధ. 78. చంద్రాంగ. 1.45; 2. మందులు దాచి ఉంచే పరికరం.

కరాతు వి. మల్లబంధ విశేషం. మల్లు. 3.69.

కరాపాకు దూ.చూ. కరివేపాకు. వి. కూరల్లో ఉపయోగించే నువానన గల ఒక రకం ఆకు (Murraya Koringii).

కరాబు వి. గృహ నిర్మాణంలో పనికిరాని కొయ్యజాతి.

హిం. ఉ. ఖరాబ్. పాడు, చెడు, అశుభకరమైన, హీన కరమైన.

<ఉ. ఖరాబ్.

కరాబుచేయు న.క్రి. పాడుచేయు.

కరామతు రూ. ఖరామతు, ఖరామత్తు. వి. పని.

హిం. ఉ. కరామత్. అద్భుత కార్యం, చమత్కారం.

<ఉ. కరామత్.

కరారు రూ. ఖరారు. వి. 1. ఏర్పాటు; 2. నిర్ణయం, నిశ్చయం; 3. ఒప్పందం.

హిం. ఉ. కరార్. స్థైర్యం, ధైర్యం, ప్రతిజ్ఞ.

<ఉ. కరార్.

కరారుచేయు న.క్రి. ఒడంబడికచేయు. కరారువామా వి. ఒడంబడిక పత్రం, నమ్మతి పత్రం. కరారువట్టి వి. నిశ్చయ పత్రం.

కరాళి విణ. 1. భయంకరమైన. వరాహ. 4.75; 2. చెడ్డ. భక.ని. 3.349.

సం. కరాళ-. భయంకరమైన.

<సం. కరాళ-.

కరాళింప[1] ఆ.క్రి. 1. బొబ్బరించు. భార.విరా. 4.108; 2. నకిలించు. రం.రా.యు. 421; 3. మెరుగు. భాగ. 10. పూ. 1196; 4. పాటిఅగు. విష్ణుమా. 5.171; 5. మండిపడు; న.క్రి. మాయు, నిందించు. ద్వి.హరిశ్చ. 2.1474.

కరాళితనము వి. చెడ్డతనం, దౌష్ట్యం. నమీర. 3.3.

కరి[1] వి. 1. సాక్షి. భార.ఆది. 2.119; 2. నిదర్శనం. దృష్టాంతం. బసవ. 6.780; 3. గురి, లక్ష్యం. దశకు. 4.69; 4. మేర, హద్దు. హరి.పూ. 7.98; 5. నియమం. ప్రబంధ. 145; 6. వాడిదాణం; 7. ఉపస్థ, అట్చోటు, పశుయోని.

క. గురి, కురి. గుర్తు; త. కరి. నిదర్శనం, సాక్షి.

కరికొను రూ.చూ. కరిగొను. న.క్రి. సాక్షిగా చేసుకొను.

కరిగొను(-కొను) రూ. కరికొను. న.క్రి. సాక్షిగా చేసుకొను. రగా. 6.56.

కరి[2] రూ.చూ. కతి[1]. వి. కారునలువ. విణ. నల్లని.

కరిదూపము రూ. కరదూపము, కరుదూపం, కరు రూపము. వి. ఇంటికప్పుకు పొగ మొ. వాటివల్ల పట్టే బూజు. కరిబాయి రూ.చూ. కరివాయి.వి. పై పెదవిమీద ఉండే నల్లమచ్చ. కరివాయి రూ. కరిదాయి. వి. గొర్ల పై పెదవిమీద కీడు తెలియజేసే మచ్చ. కరివేల్పు వి. 1. విష్ణువు; 2. కృష్ణుడు; 3. రాముడు. కరివేల్పుడాకన్ను వి. చంద్రుడు.

కరి[3] వి. దారపోగు మెలితిరగగా వచ్చిన గట్టిదనం, వురి.

కరిపెట్టు న.క్రి. వురితిప్పు, మెలిపెట్టు.

కరికపిలి వి. కపిలగోవు, వుల్లావు.

కరికంది వి. గొంగడినేత చివరకు వచ్చినపుడు, పడుగులోతీసే పేకదారం దూర్చిన గొట్టం.

కరికరి వి. చిరచిర, కలత, కడదాటు. క్రి.విణ. త్వరత్వరగా, కోపంగా.

కరికరివడు ఆ.క్రి. పగకొను, కోపపడు. పద్మ.ఉ. 2.28; కరికరిపెట్టు ఆ.క్రి. బాధించు, హింసించు.

కరికాలదత్తులు వి.బ.వ. నేతవనిచేసేవాళ్ళలో ఒక తెగ.

కరికెచమ్ము వి. పాలు బాగారాని బియ్యపు చమ్ము.

కరికోత వి. 1. మిక్కిలి బాధ. మహార్ది. రాధికా. 3.69; 2. హింస, బాధ.

కరికోతపెట్టు న.క్రి. మిక్కిలి బాధపెట్టు, మిక్కిలి పీడించు.

కరిగ చూ. కరి[2]. వి. 1. పశుయోని; 2. కాసె; 3. మడి.

కరిగట్టు వి. మాగాజి, వల్లపునేల.

కరిగట్టువాగలి వి. దుంపనాగలి.

కరిగడ్డి వి. లడ్డగడ్డి. పాలు ఎక్కువగా ఇవ్వటానికి పశువులకు పెట్టే ఒకరకం గడ్డి (Panicum Repens).

కరిగి చూ. కరి[2]. వి. పశుయోని.

కరిచిలుక వి. ఒక పోటుముట్టు.

కరిజ రూ. కరిజు. వి. 1. భక్ష్య విశేషం. ప్రబంధ. 112; 2. బొంరు, నూర్చినపుడు వచ్చే నజ్జుకొన్న మొ. వాటి కంకి పొట్టు; 3. తూర్చారపోసేటప్పుడు మేలురాని పక్కన పడేసి గింజలు, పొట్టు కలిపిన భాగం; 4. పొల్లు వంట, దండెకట్టు.

క. కరజి, కర్చి. కరకికాయ.

కరిజకాయ వి. భక్ష్య విశేషం. హంస. 1.105.

కరిజు రూ. చూ. కరిజ. వి. భక్ష్య విశేషం. హంస. 1.105.

కరిడి రూ.చూ. కరడి. వి. ఎలుగుబంటి.

కరిడిపురుగు వి. వేరుసెనగ ఆకులు తినే గొంగళిపురుగు.

కరిడికర్ర వి. దింపలోచెక్క బండిచేగాన్ని తగ్గించటంకోసం చక్రాలకు ఆనేట్టు వెనకపరంచిన అమర్చిన కర్ర.

కరిణలు రూ. కరిబెలు. వి.బ.వ. నేతనేసేవారిలో ఒకతెగ.

కరిణబత్తుడు రూ. కరిబెలత్తుడు. వి. నేతనేసేవారిలో ఒక తెగవాడు. కరిణబత్తులు రూ. కరిజిబత్తులు, కరిబెలత్తులు, కర్ణిబత్తులు. వి.బ.వ. నేతనేసేవారిలో ఒక తెగ. కరిణవాడు రూ. కరిబెవాడు. వి. నేతనే సేవారిలో ఒక తెగకు చెందినవాడు.

కరిణబత్తుడు చూ. కరిణలు.

కరిణబత్తులు చూ. కరిణలు.

కరిణవాడు చూ. కరిణలు.

కరిజి[1] రూ.చూ. కరిజియ. వి. తబలాయొక్క నలుపువలయం.

కరిజి[2] రూ. కరిబె[1]. వి. చిన్నసైజు తాపీ.

కరిజికము రూ.చూ. కరజికము. వి. గణకకర్మ.

కరిజిబత్తులు రూ.చూ. కరిణబత్తులు. వి.బ.వ. నేతనేసేవారిలో ఒక తెగవారు.

కరిజియ రూ. కరిజి[1], కరిబె[1]. వి. మృదంగ ముఖ చర్మమండలి కృష్ణమండలం.

కరిజికము రూ.చూ. కరజికము. వి. గణికకర్మ.

కరిబె[1] రూ.చూ. కరిజియ. వి. మద్దెల ముఖచర్మంలోని నల్లటి భూత.

కరిబె[2] రూ.చూ. కరిజి[2]. వి. చిన్నసైజు తాపీ.

కరిబెబత్తుడు చూ. కరిబెలు.

కరిబెబత్తులు చూ. కరిబెలు.

కరిబెలు రూ.చూ. కరిణలు. వి.బ.వ. పాలెవారు.

కరిబెబత్తుడు రూ.చూ. కరిణబత్తుడు. వి. నేతనేసేవారిలో,

ఒక తెగవాడు. కరిణెబత్తులు యూ.చూ. కరిణబత్తులు. వి. బ.వ. నేతపనిచేసేవాళ్ళలో ఒక తెగ. కరిణెవాఁడు యూ.చూ. కరిణవాఁడు. వి. నేతనేసేవారిలో ఒక తెగవాడు.

కరిణెవాఁడు చూ. కరిణెలు.

కరిది వి. చర్మవ్యాధి విశేషం. ఆం.భా. 1.128.

కరిదిండు వి. బందబ్బద్ద, మొగరప్పేటకు దూలానికీ మధ్య వేసే చెక్క.

కరిదువ్వ వి. బూజు.

కరివి వి. చెవుల దగ్గర కంతిలాగ వుట్టే వ్రణవిశేషం.

కరివీకము యూ.చూ. కరణికము. వి. గణకవృత్తి.

కరిపాకు యూ.చూ. కరివేపాకు. నువానన గల ఒక రకం ఆకు (Murraya koringii).

కరిపించు న.క్రి. 1. అతికించు; 2. ఇరుపక్షాలను కయ్యానికి ప్రోత్సహించు.

కరిబన్‌వ్యవహారం వి. కరిబన్ సముద్ర ప్రాంతంలో తమ వాణిజ్య, సాంఘిక వ్యవహారాలను పెంపొందించటానికి అమెరికా, బ్రిటన్, ఫ్రాన్సు, నెదర్‌లాండ్సు దేశాల మధ్య క్రీ.శ. 1942 సం.లో జరిగిన ఒప్పందం.

కరిబనగొంగడి యూ.చూ. కరవనుగొంగడి. వి. ముదురు గొర్రె బొచ్చుతో నేసిన గొంగడి.

కరిబనుగొర్రె యూ.చూ. కరవను గొర్రె. వి. నలుపు, తెలువ వన్నె బొచ్చుగల గొర్రె.

కరిబనువ్వి యూ.చూ. కరవనున్ని. వి. కరుకుగా ఉండే ఉన్ని, కరవను గొర్రె ఉన్ని.

కరిబాజా వి. కృత్రిమమైన ఒక రకం పట్టు.

కరిమండలము వి. వరి, మిరప మొ. వాటి తెగులు, అగ్ని తెగులు.

కరిమి[1] వి. కలేకంప, ఉత్తరనర్మాదుల్లోను, దక్కన్ కర్ణాట ప్రాంతాల్లోను వర్షపాతం తక్కువగా ఉండే అరవల్లో పెరిగే ముళ్ళ మొక్క.

కరిమి[2] వి. పశువులలో ఆరడాని గురి (యోని).

కరింపాకు యూ.చూ. కరివేపాకు. వి. నువానన గల ఒక రకంఆకు (Murraya koringii).

కరియ వి. నల్లరంగు; విణ. నల్లని.

కరియపాకు యూ.చూ. కరివేపాకు. వి. నువానన గల ఒక రకం ఆకు (Murraya koringii).

కరియమదు వి. పచ్చికూర, వండినకూర.

కరియాయతి వి. తాలూకా.

కరివియ యూ.చూ. కరివె[1]. వి. ఇత్తడిలోనగు వానితో చేసిన వీణాదండాన్ని పొదివికొని ఉండేట్లు పొరణాయపై అమర్చే తరంగం. ఆం.భా. 1.126.

కరివె[1] యూ. కరివియ, కర్వె. వి. ఇత్తడిలోనగు వానితో చేసి వీణాదండాన్ని పొదివికొని ఉండేట్లు పొరణాయపై అమర్చే తరంగం. వాల్మీ. 3.132, చంద్రాంగ. 2.95.

త. కరువి. వాద్యవిశేషం; మ. కరి, కరివి, కరు. సాధనం, నాగలి, ఆయుధం.

కరివె[2] యూ. కలివె[1]. వి. కరమర్దం.

కరివెర యూ. కరివేద. వి. వర్షం కురియడానికి ముందే నేలదున్ని విత్తనాలు చల్లడం.

కరివేద యూ.చూ. కరివెర. వి. నేలదున్ని విత్తటానికి వాన కోసం చూడడం.

కరివేపాకు యూ. కరాపాకు, కరిపాకు, కరింపాకు, కరియపాకు, కరెంపాకు, కరేపాకు, కర్వేపాకు, కలివేపాకు, కట్టివయంపాకు. వి. నువానన గల ఒక రకం ఆకు (Murraya koringii).

క. కరిబెవ్ప; త. కరివెంపు, కత్తవెప్పిలై.

కరివేము వి. కృష్ణ (నురలి) నింబ.

కరిశె యూ.చూ. కలశం. వి. కలిశంబుద్ధి, మేడల మీద అలంకారానికి బోర్లించే మట్టి పాత్ర.

కరిసనము యూ. కరిసెనము, కరిసెము, కర్సనము. వి. 1. కృషి, సేద్యం, వ్యవసాయం. భార. ఆరణ్య. 4.298, హరి.హ. 7.130; 2. ఘర్షణం.

నం. కర్షణ -. లాగడం, ఒరపిడి; ప్రా. కరసణ -.; గు. కర్సణీ. సేద్యం, కృషి.

<ప్రా. కరసణ -.

కరిసించు న.క్రి. ఘర్షించు, తీకొను. బహుళా. 1.102.

కరిసింపు వి. ఘర్షణం. సత్య.సాం. 2.67.

కరిసించు చూ. కరిసనము.

కరిసింపు చూ. కరిసనము.

కరిసె వి. 1. (ఎనబైరకాలు) పలంలో నాలుగో వంతు, కాలుపలం. ఆం.భా. 2.269; 2. కృషి, సేద్యం.

ప్రా. కరిస -. మానవిశేషం, పలంలో నాలుగోవంతు. క. కరిజు; త. కరిబై.

<ప్రా. కరిస -.

కరిసెవము యూ.చూ. కరిసనము. వి. 1. కర్షణం; 2. ఘర్షణం; 3. కృషి.

కరిసెము యూ.చూ. కరిసనము. వి. 1. కర్షణం; 2. ఘర్షణం; 3. కృషి.

కరీదు యూ.చూ. ఖరీదు. వి. వెల.

కరుకు[1] వి. 1. వర్షరాసి చుట్టూ మనితో గీసిన గీత; 2. పొలిగీత; 3. మందాకుల బొగ్గుపొడి.

క. కరకు, కరికు. కాల్చబడుతున్న; త. కరు, కళు. నలువు, సూర్యరశ్మికి ఎండిన వరిపంట; మ. కరి, కరు. నలువు; కరియ, కరుయ. నల్లదనం; తొ. కరి. బొగ్గు. కరుకువట్టు న.క్రి. మసిపట్టు.

కరుకు[2] యూ. కరువ[1]. వి. ఆకు కప్పుపేర్పులోని మూరెడువన.

కరుకు[3] వి. అచ్చులో ఉన్న పచ్చి ఇటికకు నేలమీద నన్న రాళ్ళు, మట్టి అతకడంవల్ల ఏర్పడిన బుడిపె.

కరుకు[4] యూ.చూ. గరువు. వి. ఇనక, నన్న గులకరాళ్ళు కలిసిన నేల.

కరుకు[5] యూ.చూ. కరుగు[3]. వి. పైరు పొట్ట పెట్టడానికి ముందరి దశ.

కరుకుపొట్ట యూ. గరకుపొట్ట. వి. చిరుపొట్ట, ఎన్నులు పొటమరించే దశ.

కరుకు[6] విణ. గట్టి.

కరుకుపెట్టు స.క్రి. 1. మెరుగుపెట్టు; 2. కుండనున్నగా

మెరుగ్గా రావడానికి తడిగుడ్డతో సారెమీద కుండను వట్టు.

కరుగు[1] చూ. కరుగుడు, కరువో, కర్వు. వి. 1. అచ్చులో పోసిన బొమ్మ. చంద్రాంగ. 2.12; 2. పోతపోసే అచ్చు.

క. కరు. చెక్కడపు పని; కరువిడు. అచ్చు, నమూనా; తు. కరు, గరు. కరవై; త. కరు. పోతపోసే అచ్చు; కరుక్కు. చెక్కడం; మ. కరు. ఆకారం; కరుక్కుపని. చెక్కడపు పని;

కరగెడుమూన వి. 1. పోతపోసే అచ్చు; 2. అచ్చు పోసిన బొమ్మ.

కరుగు[2] చూ. కరుకు[3], కరువు[4], గరుకు. వి. 1. గర్భం. భార. ఆను. 1.111; 2. వరిపొట్ట కర్ర, వెన్నుమొరట వేసేనన.

క. కందు. జంతువుల గర్భం; త. కరు. గర్భం. జంతుగర్భంలోని పిండపు ఆరంభ దశ; మ. కరువిండం. గుడ్డులోని పసుపుసొన; కొం. కర్వ్. జంతుపిండం, తేనెటీగ పురుగు దశ; పర్జి. కెర్వ్. గుడ్డు; గ. కర్వె; ఒల్లా. కర్వె.

కరుగుడు చూ.చూ. కరుగు[1]. వి. సీనం, తగరం.

కరుగోల వి. చేలోని మొక్కల్ని వేళ్ళతో పెళ్ళగించడానికి ఉపయోగించే సాధనం.

< కట్టు + కోల.

కరుంగవత్తి వి. ఒక రకం తెల్లనిపత్తి.

కరుచు[1] అ.క్రి. కలసిపోవు.

కరుచు[2] చూ.చూ. ఖర్చు. వి. వ్యయం, పెచ్చం.

కరుడు[1] చూ. కెరడు. వి. అన్నంముద్ద, గట్టిపడిన ముద్ద. సారంగ. 2.205, వేంక. పంచ. 4.238.

కరుడుగట్టు (-కట్టు) అ.క్రి. పేరుకొను, ముద్దకట్టు, పిండ మగు. భార.స్త్రీ. 1.36, వరాహ. 3.119.

కరుడు[3] చూ. కరడు[1], కరండము, కరఁడు, కరదు[1]. వి. అల, కెరటం. శృం.నై. 8.28.

కరుడు[3] వి. దినవరి లెక్క.

కరుడుమొద్దు చూ.చూ. కొరుడుమొద్దు. వి. కొయ్యమొద్దు, తుంచ, తుండు.

కరుణ చూ.చూ. కరుణు. వి. కనరు, వెగటు.

కరుణు చూ. కరుణ. వి. కనరు, వెగటు.

కరుదు వి. పలుకు, నుడి, మాట.

కరుదువు చూ. కరుదువ్వ. చూ. కఱు[1]. వి. కరదూపం, పొగబూజు, వాసాలకు పట్టేబూజు.

కరుదువ్వ చూ.చూ. కరుదువు. వి. కరదూపం, పొగబూజు.

కరుదూపం చూ.చూ. కరిదూపము. చూ. కఱు[1]. వి. పొగవల్ల పట్టిన మసి.

కరుదూపము చూ.చూ. కరిదూపము. వి. పొగబూజు.

కరువు స.క్రి. నాటు, గుచ్చుకొనేట్లుగాచేయు, అంటుకొనేట్లుగా చేయు. భార. ద్రోణ. 1.173.

కరువువానం వి. మూలవాసాలమధ్య బిగించే లావుపాటి వానం.

కరువరిసెబిడె వి. మగ్గానికి అమర్చే పరుగు మొదటి భాగంలో దూర్చిన పొడుగాటి బెత్తం.

కరుబూజ చూ.చూ. కరబూజా. వి. పుచ్చకాయ.

కరుబూజకూజ వి. కరిపుచ్చకాయ ఆకారంలో ఉన్న కూజా. కరుబూజదోన వి. వృత్తకర్కటి, పుచ్చకాయ.

కరుబూజా చూ.చూ. కరబూజా. వి. కృష్ణబీజం, పుచ్చకాయ.

కరుమపుపాకిరి చూ. కరుమము.

కరుమము వి. కర్మ, చెయ్యి, చెయిది, చేత.

కరుమపుపాకిరి వి. చెయ్యలసాకిరి. కర్మసాక్షి, నూద్యుడు. ప్రబంధ. 788.

నం. కర్మన్. పని.

< నం. కర్మన్.

కరుమల చూ. కరుమలి. వి. కమ్మరపనిచేసే జాతి. ఆం.భా. 2.284.

నం. కర్మార-. ఇనప పనిచేసే జాతి.

< నం. కర్మార-.

కరుమలి చూ.చూ. కరుమల. వి. కమ్మర పనిచేసే జాతి. ఆం. భా. 2.284.

కరుమొంగ వి. కాయగ, వృక్షవిశేషం. (Averrhoa carambola).

నం. కర్మరంగ-. వృక్షవిశేషం.

< నం. కర్మరంగ-.

కరువ వి. కొండ, గుబ్బలి, గట్టు, పర్వతం. ఆం.భా. 2.27.

నం. గ్రావా. పర్వతం.

< నం. గ్రావా.

కరువటిల్ల అ.క్రి. వడకు, కంపిల్లు, తడబడు. కు. సం. 4.59.

కరువలి చూ. కర్వలి. వి. వాయువు, గాలి. ఈడు. భార. ఆది. 3.182.

క. గరువలి; త. వలి. గాలి, వాయువు; మ. వళి; గోం. వఱి; కుఇ. ఎలు. వ్లూ, పర్జి. వలి, వల్లి; గ. వల్; ఒల్లా. వల్.

కరువలికురువరి వి. పవనాశనం, గాలిమేతగా గలది, పాము. అచ్చరా. ఆరణ్య. 114. < కరువలి + కురువ + -అరి. కరువలికొరుకు వి. 1. గాడ్పుచూలి; 2. భీముడు. భార. భీష్మ. 3.220; 3. హనుమంతుడు. మొల్ల. సుందర. 6; 4. అగ్ని. కరువలిచుట్టము వి. వాయునఖుడు, అగ్ని. హరిశ్చ. 3.120. కరువలివట్టి చూ. కరువలి కొరుకు. వాయునుతుడు. కరువలిబలుతోలిదేవి వి. గాలిరూపం దాల్చిన రాక్షసుడు, తృణావర్తుడు. నీలా. 1.74. కరువలిమేతరి వి. పాము. వ్యు. గాలితిండిగాగలది. కరువలిమేవరి వి. గాలి తింది, పాము. అచ్చ.రా. అయోధ్య. 2. కరువలియిర(-ఎర) వి. గాలితిండిగాగలది. పాము. ప్రబంధ. 330. కరువలిరిక్క వి. వాయుదేవతాకమైన నక్షత్రం, స్వాతీ నక్షత్రం, మారుతీ నక్షత్రం. కరువలివిందు వి. అగ్ని, గాలి నెచ్చెలి. మొల్ల. యుద్ధ. 67.

కరువాడు వి. ఱుప్పుమత్స్యం, ఎండుచేప, నల్లచేప. ఆం.భా. 1.160.

కరువు[1] చూ. చూ. కరుకు[3]. వి. ఆకు కప్పు వేర్పులోని మూరెడు వన.

కరువు[2] చూ.చూ. కరుగు[1]. వి. 1. అచ్చునపోసిన బొమ్మ.

కు.సం. 5.99 ; 2. పోతపోసే అచ్చు.
కరువుగట్టు న.క్రి. అచ్చులోపోయు. కరవువఁబోయు న.క్రి. అచ్చులోపోయు, విగ్రహంగాచేయు. కళా. 3.13.

కరువు[3] చూ.చూ. కఱవు[1]. వి. దుర్భిక్షం.
కరువులో అధికమానము వి. ఉన్న కష్టాలు చాలక మరొక పెద్ద కష్టం రావటం.

కరువు[4] చూ.చూ. కరుగు[3]. వి. వరిపైరుయొక్క గర్భ వుష్పం.

కరుమ వి. 1. పరుషవాక్కు, నిష్ఠురోక్తి, కట్టెవిడువుమాట, కరుకుమాట. ఆం.భా. 1.117 ; 2. వర్చితోలు.
నం. ఘర్ష-. ఒరపిడి, రాపిడి.
<నం. ఘర్ష-.

కరెంటు చూ. కరంటు. విణ. చెల్లుతున్న, వ్యవహారంలోఉన్న, సాధారణమైన, వర్తమానపు, ఇప్పటి. వి. 1. ప్రవాహం, గతి ; 2. విద్యుచ్ఛక్తి.
ఇం. *Current*. ప్రవాహం, ఇప్పటి.
<ఇం. Current.

కరెన్సీ వి. 1. చెల్లటం ; 2. వ్యవహారం ; 3. ఒక రాజ్యంలోని నాణేల ఏర్పాటు.
ఇం. *Currency*. ద్రవ్యపు ఏర్పాటు, చెల్లుబడి, వాడుక.
<ఇం. Currency.

కరెము వి. పశువులకు ఏర్పడిన ఎక్కువ దర.

కరెంపాకు చూ.చూ. కరివేపాకు. వి. నువాననగల ఒక రకం ఆకు (Murraya Koringii).

కరేపాకు చూ.చూ. కరివేపాకు. వి. నువాననగల ఒక రకం ఆకు, కృష్ణ నింబం (Murraya Koringii).

కరోడా వి. పై విచారణచేసేవాడు, రాజెదారుపై అధికారి.
హిం. కరోడీ. కోశాధ్యక్షుడు ; మరా. కరోల.
<హిం. కరోడి (అర్థవిపరి.).

కర్కటి వి. ఆత్మ వినాశకం. బనవ. 1.97, భార. భీష్మ. 3.405. వ్యు. ఎండ్రకాయ (పీత) పిల్లల్ని కని తాను చనిపోతుంది అని ప్రతీతి. తెళ్ల విషయంలోకూడ ఇలాగే.
నం. కర్కటు-, కర్కటుక-. పీత, ఎండ్రకాయ; కర్కటి. ఆడపీత.
<సం. కర్కటీ.

కర్కాటక వి. ఆషాఢమానంలో వచ్చే కార్తె.
నం. కర్కటు-, కర్కటుక-. పీత, ఎండ్రకాయ : ప్రా. కక్కడ-; ప్రా. కర్కటుక; ఆ. కెఁకోరా. మగపీత; కెకురీ. ఆడపీత; బెం. కాఁక్ర; ఒ. కాఁకర, కాఁకక్, కాకారా ; హిం. కెఁకా. గెగ్గ; సిం. ककुरुवा. పీత; గు. ఖేక్ర; మరా. ఖేకడీ. పీత.
<నం. కర్కటుక- (అర్థవిపరి.).

కరెక్కు అ.క్రి. వుంకరించు. కు.సం. 10.36.

కర్కోటకుడు వి. క్రూరుడు.
నం. కర్కోటుక-. నాగజాతిలో ఒక క్రూర సర్పం పేరు.
<నం. కర్కోటక- (అర్థవిపరి.).

కర్చచెట్టు చూ. కఱువు. న.క్రి. కరిపించు, ఆతుకు, కలువు, అంటుకొనేట్లు చేయు.

కర్చీఫ్ వి. రుమాలు, (చేతి)గుడ్డ.
ఇం. *Kerchief*. రుమాలు.
<ఇం. Kerchief.

కర్చు చూ.చూ. ఖర్చు. వి. వ్యయం, వెచ్చం.

కర్ణకాయ చూ. కర్ణికాయ. వి. గజనిమ్మకాయ.

కర్ణము చూ.చూ. కరణము. వి. 1. గ్రామం లెక్కలు రాసే వాడు ; 2. గణకుడు ; 3. కాయస్థుడు.

కర్ణసామ వి. నేతపనివాళ్ళలో ఒక తెగ.

కర్ణాకర్ణికగా చూ.చూ. కర్ణాకర్ణిగా. క్రి.విణ. ద్రు. జనశ్రుతిగా.

కర్ణాకర్ణిగా చూ. కర్ణాకర్ణికగా. క్రి.విణ. ద్రు. జనశ్రుతిగా. ఉ. హరి. 5.296. ఎవరో ఒకరికి చెప్తే, వాడు మరొకరికి చెప్తే అలా పాకిన వార్తలవట్ల ఉపయోగించే మాట.
నం. కర్ణ-. చెవి ; ఆకర్ణన-. వినటం.

కర్ణాటు వి. మల్లయుద్ధ సంబంధమైన వినుడు.

కర్ణాలు వి.బ.వ. వాద్యవిశేషం.

కర్ణిబత్తులు చూ.చూ. కరిణబత్తులు. వి.బ.వ. నేతపనిజేసే వాళ్ళలో ఒక తెగవారు.

కర్తుడులేనిభారతము వి. అనలు సున్నా అయినది, అనలు లేనిది. వ్యు. కర్తుడు లేకుండా భారతం ఉండదు, ఏమీ లేకపోవటం.

కర్తునితలంపనిభారతము వి. దీనికంతా నువ్వే ప్రధానుడివి అనే టప్పుడుపయోగించే మాట. వ్యు. కర్తుడి తలమీదనే భారతం నిలిచి ఉందనరంవల్ల ఏర్పడిన వదబంధం.

కర్తేజపుడు వి. చెవి కొరిశేవాడు, చాడీలు చెప్పేవాడు.
నం. కర్తేజప- చెవిలో జపించేవాడు.
<నం. కర్తేజప-. (అర్థవిపరి.).

కర్తరిపాణి వి. ఒకచేతిని మరొక భుజంపైకి వచ్చేటట్లు చేతుల్ని కత్తెరలాగ కట్టుకోవడం. పండి. చ. 2.514 వ.
నం. కర్తరీ. కత్తెర, పాణి-. చేయి.

కర్తారుడు వి. అల్లా, సూర్యుడు.
హిం. కర్తార్. అల్లా.
<హిం. కర్తార్.

కర్తాళి చూ.చూ. కత్తాళి. వి. కలబంద. (Aloe barbtradensis).

కర్తిక వి. కృత్తికా నక్షత్రం.
నం. కృత్తికా. ఒక నక్షత్రకూటమి.

కర్తిమొల చూ. కఱ్ఱు. వి. గొర్రుచెక్కకు కర్రనుబిగించే ఇనప కొండి.

కర్తెరి వి. కృత్తిక కార్తె. వైశాఖ మానంలో వచ్చే ఒక కార్తె.
నం. కృత్తికా. ఒక నక్షత్రకూటమి.

కర్దం వి. ధాన్యం నిలవచేసుకోడానికి ఇంటినేలలో కట్టినకొట్టు.

కర్దవంగూరు వి. ద్వారబంధంమీద బొమ్మలు పెట్టుకోడానికి ఏర్పరచినగూడు.

కర్దవ వి. పై నుండి వేలాడే నుసి.

కర్నంవర్లు వి.బ.వ. కారణాలు.

కర్నకాయ వి. దబ్బకాయ, ఈడ.

కర్నకోల వి. కళ్ళంలో గడ్డిలాగడానికి ఉపయోగించే కొంకి కర్ర, దోలె.

కర్నలు చూ. కర్నేలు. వి. సైనికోద్యోగి. (మహాబలాధిపతి),

గౌరవపదవి.

ఇం. *Colonel.* సైనికాధిపతి.

<ఇం. Colonel.

కర్నాటీ వి. వాద్యవిశేషం. అని. 3.19.

మరా. కరణా, కర్ణా. పొడుగ్గాఉండే గొట్టం, శృంగం; ఉ. కర్నా. ఒకవాద్యం: పార. కర్నా. కర్న. కర్నాస్. కొమ్ములుగల, కొమ్ము, ముక్కలాగ ఎత్తుగాఉన్న పర్వతం, ఎత్తుగాగల పక్కలు; ఆర. కర్నా. వాద్యవిశేషం.

<ఉ. కర్నా.

కర్నాటకచీర రూ. కర్నాటకం చీర. వి. అంచులో ఒకమాదిరి డిజైనులో రంగుపోగు దూర్చి నేసినచీర. వ్యు. కన్నడ దేశంలో తయారైన చీర.

కర్నాటకంచీర రూ.చూ. కర్నాటక చీర. వి. డిజైనుతో రంగు పోగుదూర్చి నేసిన చీర.

కర్నాటకనేత వి. 1. చీరఅంచులో కొమ్ముల మాదిరి డిజైన్లు పడేట్టు నేసిన నేత; 2. రెండు రంగుల్లో రెండేసి పోగులు పెట్టి నేసిననేత. వ్యు. కన్నడదేశం నేత.

కర్నాటిచీర చూ. కర్నాటక చీర. వి. సీమపట్టు, దమయంతి సీమపట్టు రంగుల దారాలు వరసగా 20, 4, 10 కొలుకుల చొప్పున చివరి అంచు పెట్టి తరవాత 15–20 కొలుకుల కెంపు రంగుదారం పెట్టి లోపలి అంచుకు సీమపట్టు దమయంతి, సీమపట్టు రంగుదారాలు 16, 4, 10 కొలుకుల చొప్పున పెట్టి నేసిననేత.

కర్నాటికాంబరం వి. జానెడు వెడల్పు డిజైనుఅంచు పెట్టి నేసిన పట్టు వస్త్రం. వ్యు. కన్నడదేశపు పట్టువస్త్రం.

కర్నాటుపొరచీర చూ. కర్నాటక చీర. వి. ఒకరకం నేతచీర.

కర్నికాయ రూ.చూ. కర్ణకాయ. వి. గజనిమ్నకాయ, పెద్ద నిమ్నకాయ.

కర్నెపాది వి. కడుపుఉబ్బి పేడవెయ్యక పోవటం.

కర్నేలు రూ.చూ. కర్నలు. వి. సైనికోద్యోగి.

కర్పటైమ వి. కర్పూరతైలం.

ఇం. *Turpentine.* కర్పూరతైలం, దేవదారుచెట్టుబంక.

<ఇం. Turpentine.

కర్పాటి రూ.చూ. కరపాని. వి. రోగవిశేషం, ఒకరకమైన చిడుం.

కర్పూరకాంతులు వి.బ.వ. రత్నవిశేషం.

నం. కర్పూరకాంతి-. కప్పురంవెలుగు.

<నం. కర్పూరకాంతి- + -లు (అర్థవివరి.).

కర్పూరచక్కరకేళి వి. చక్కెరకేళిభేదం, పంచదరటి.

నం. కర్పూర-. కర్పూరం.

<నం. కర్పూర-. + చక్కెరకేళి. మిశ్ర.న.

కర్పూరపువంకాయ వి. లావుగా, గుండ్రంగా తొడిమెలకు ముళ్ళుండే వంకాయ.

<నం. కర్పూర + వంకాయ.

కర్పూరప్పాగ వి. ఆరటికాయలకు వేసేకర్పూరపుపొగ.

నం. కర్పూర-. కర్పూరం.

కర్పూరభోగాలు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం.

నం. కర్పూర- + భోగములు.

కర్పూరవర్తి అఖండదీపము వి. నిత్యం కర్పూరదీపానికై వినియోగించే దీపం.

నం. కర్పూరవర్తి-. కర్పూరానికై ఉండే, అఖండదీప. నిత్యంవెలిగే దీపం.

<నం. కర్పూరవర్తి- + నం. అఖండదీప- (అర్థవివరి.).

కర్పూరవర్తిలోహదండుదివియ వి. కర్పూరహారతికై వినియోగించే లోహదండంగల దీపం.

నం. కర్పూరవర్తి-. కర్పూరానికై ఉండే, లోహదండ. ఇనపదండం, దీపికా. దీపం.

కర్పూరవిడియము వి. కర్పూర ద్రవ్యంతో కూడిన తాంబూలం.

నం. కర్పూర-. కర్పూరం.

కర్ఫ్యూ వి. నిషేధాజ్ఞ.

ఇం. *Curfew.* ఇంగ్లండులో పూర్వం సాయంకాలం వాయించడానికి నిర్ణయించినగంట, సైనికశాసనం మొ॥ వానిలో ఒకనిర్దిష్టకాల వ్యవధిలో వెలుపలికి రాకూడదనే ఆజ్ఞ.

<ఇం. Curfew.

కర్బూజ రూ.చూ. కరబూజా. వి. పుచ్చకాయ.

కర్బూజా రూ.చూ. కరబూజా. వి. కృష్ణదీపం, పుచ్చకాయ.

కర్మ వి. 1. కొలువుకాడు, సేవకుడు, దేవాలయ పరిచారకుడు; 2. దురదృష్టం.

నం. కర్మన్. పని, కార్యం.

<సం. కర్మన్. (అర్థవివరి.)

కర్మకాలి రూ. కర్మంకాలి. అవ్య. దురదృష్టవశాత్తు. కర్మకాలిపోవగా. క్రి.విఇ.ద్రు. వినుగు వేనటలను తెలిపే ఊతపదం. కర్మంకాలి రూ.చూ. కర్మకాలి. అవ్య. దురదృష్టవశాత్తు. కర్మచాలక అవ్య. దురదృష్టవశాత్తు.

కర్మదాను వి. లోహకార కులానికి చెందిన సేవకుడు.

నం. కర్మదాస-. పనిచేసే నౌకరు.

<నం. కర్మదాన-. (అర్థవివరి.).

కర్మంతరాలదీపముచూచివట్లు అవ్య. ఒక కార్యంపట్ల ఆసక్తి చూపకుండా పట్టీపట్టనట్లు ప్రవర్తించినట్లు.

నం. కర్మన్. పని; అంతర-. భేదం.

కర్మలమాన్యం వి. కమ్మరివాడికి ఇచ్చిన మాన్యం.

కర్మాయి వి. కుంకుమరంగు; రచ్చి. కార్మాజియన్. పో. కర్మ; ఫ్రె. కార్మై; స్పా. కర్మేసి, కర్మిన్. రక్తవర్ణం.

<పో. కర్మి.

కర్మికరకాలు వి.బ.వ. దేవాలయసేవకులు, స్థానపతులు.

కర్ర రూ.చూ. కఱ్ఱ. వి. 1. పదుగుదాపినవ్రుడు, కింది పోగులు కలసిపోకుండా వేరుచేసే గుండ్రటి నన్నటి కర్ర; 2. అచ్చులో వడిదారం కలిన కర్ర; 3. మగ్గం గొయ్యిలో పావుచెక్కల బిగింపుకు వేసిన అడ్డపుల్ల; 4. రంగులో తడిపిన నూలు లడీలు పిండటానికి నేలలో పాతిన పొడుగు రాట; 5. కమ్మి నేతలో మూడుచేళ్ళ వెడల్పున నేసిన పట్టె; 6. రంగు ఆరిన నూలు లడీలు; 7. కొయ్యముక్క; 8. పార మొ. సాధనాలను పట్టుకోడానికి వీలుగా ఉండే పొడుగాటి కొయ్యపిడి; 9. వరి, జొన్న, నజ్జ మొ. పైరు

మొక్కలకాడ.

కర్రఏరు న.క్రి. పడుగేరే కర్రమీద పోగులు నెరిపి సావుచేయు. కర్రకట్టి వి. ఉండేలుబద్ద. కర్రకత్తి వి. వాదు మీద మోది చదును చెయ్యడానికి వాడే కొయ్యకత్తి. కర్రకొమ్ము వి. కర్రలాగ ఉన్న నన్నని గట్టి కొమ్మ. కర్రగట్టు న.క్రి. చీరకొంగు చివర బద్దె దారాలకు ముడులు వేసి అల్లు. కర్రగుండ వి. ఆముకాల్సులో వాడే చిన్నకత్తి ముక్కలు. కర్రగుమటాం వి. బేల్దారులు, వడ్రంగులు వాడే కొయ్య నుత్తి. కర్రగురుజు వి. తలుపు చట్రాన్ని బిగించడానికి వాడే కర్రవుల్ల. కర్రచిట్టె వి. కమ్మినేతలో చిన్న పట్టెకు రెండు వైపులా వేసిన మందపు దారాలు. కర్ర చెక్కముల్లు వి. కొయ్యచెక్కకు బిగించిన చేప దవడ. కర్రంచు వి. పెద్ద పాత్రలకు పెట్టే అంచు, రెండంచుల్లాగ లోపల నిలువు. బయట పడువుగా వస్తుంది, బోడంచు. కర్రంచుదాక వి. మూత పెడల్సుగాఉండి లోపల ఒక అంచు మీద వేరొక అంచుఉండే మట్టిపాత్ర. కర్రంచుమండ వి. అన్నం వండుకోడానికి వాడే మట్టిపాత్ర. కర్రతుమ్మ వి. తుమ్మలో ఒకరకం. కర్రతొక్కు న.క్రి. పడుగులో కర్ర దూర్చు. కర్రదారం వి. అచ్చువడుల్లో దూర్చిన బద్దెపోగుల్లో అని పెంబడి దూర్చిన దారం. కర్రదిండు వి. కర్రతో చేసిన కదురుదిండు. కర్రదిద్దు న.క్రి. పడుగేరే కర్రమీద పోగులు పరచి చిక్కులుతీసి సావుచేయు. కర్రదిమ్మివ వి. కొయ్యదిమ్మగల దిమ్మెన. కర్రవాంగలి వి. పెద్దరకం మెట్ట నాగలి. కర్రపాలక్కుళ్ళు వి.ల.వ. అక్కుళ్ళలో మంచిరకం వర్లు. కర్రపీట వి. కుండల్ని వానేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చో డానికి వాడే కొయ్యపీట. కర్రపెండలం దా.చూ. కఱ్ఱ పెండలము. వి. పెండలం మొక్కలాగ పెరిగే పెండలం (Manihot utidissima). తెగకు చెందిన దుంప. కర్ర పొట్టుపొయ్యి వి. కర్రముక్కలు మొ. రగిలించి వంట చేయడానికి వాడే పొయ్యి. కర్రబట్టి వి. కట్టెవుల్లలతో కాల్చే ఇటుకబట్టి. కర్రమగ్గు వి. వేళ్ళ నందులనుంచి ముగ్గుపిండి వదలుతూ గీసిన నమాంతర రేఖలు. కర్రమేకు వి. కొయ్యతోచేసిన మేకు. కర్రరావ వి. ఆము కాల్సుకు ముళ్ళ కంపల్ని లీనుకురావడానికి వాడే వంగలకర్ర. కర్రలక్షి వి. పట్టెలు పట్టెలుగా నేసిన ఒకరకం కమ్మి. కర్రమాత్రాలు వి.ల.వ. అంచుల్లో డిజైన్లు నేయడానికి డాబీ కోలలకు కట్టిన దారాలు. కర్రాము వి. కట్టెవుల్లలతో కాల్చే ఇటికబట్టి.

కర్రాము చూ. కర్ర[1].

కర్రి దూ.చూ. కఱ్ఱి[1]. విణ. నల్లని. వి. కార్య్యం, వల్లదనం.

కర్రిగొంగడి వి. నల్లరంగు ఉన్నితో నేసిన గొంగళి. కర్రిజాల దూ.చూ. కఱ్ఱిజాల. వి. నలుపుమీద తెలుపు మొ॥ మరొకరంగు చార. కర్రిదిట్ట వి. నలుపుమీద తెల్లమచ్చ. కర్రిదూనేర వి. తెలుపుమీద నలుపుచుక్క. కర్రిబొగ్గ వి. రైలుబొగ్గు, భూగర్భంనుంచి తవ్వితీసిన బొగ్గు, నేలబొగ్గు. కర్రిబొల్లి వి. శరీరం నలువు, మొగం తెలుపుగా ఉండే వ్యాధి. కర్రిమైల వి. 1. దేహం నలువు, మెరమీద తెలు పుగా ఉండటం; 2. నలుపుమీద తెలుపు, ఎరుపుమచ్చ. కర్రిరాయి వి. ఎక్కువగా కాలి నల్లబడిన ఇటిక.

కర్రు దూ.చూ. కఱ్ఱు[1]. వి. చివర వెడల్పుగా ఉన్న చిన్న గర్డపార; 2. గొర్రుచెక్కలకు బిగించిన ఇనపముక్క; 3. వంర్లమాను, కార్లపొలికె మొ. వాటి దిండుకు వేసిన కొయ్యపన్ను; 4. నాగేటి ఆదుకు అమర్చే పొడుగాటి ఇనపముక్క; 5. ఈడ్తెను నిలబెట్టే తాడుతో బిగించడానికి నేలలో పాతిన ఇనపగూటం; 6. బొంత రాతినేలను చెక్కే సాధనం.

కర్రుకర్రువదేలు (-తేలు) అ.క్రి. గర్డపార దిగటుండా ఉంటు. కర్రుకాలు వి. కర్రును ఆదుకు బిగించే ఇనపగొండి. కర్రుకోల వి. గొర్రుచెక్కలకు బిగించిన ఇనపముక్క. కర్రుగుద్దలి దూ. కఱ్ఱుగుద్దలి. వి. పెంటపోగులు లాగటానికి గట్లు వేయటానికి ఉపయోగించే పనిముట్టు. కర్రుగొండి వి. 1. కర్రును ఆదుకు బిగించే ఇనపగొండి; 2. గొర్రుచెక్కకు కర్రుబిగించే ఇనపగొండి. కర్రుబోరు దూ.చూ. కఱ్ఱుబోరు. వి. అరక కట్టటానికి ఉపయోగించే పగ్గాలు, పట్టెళ్ళు, మోకు, చెలకోల మొదలైన తాళ్ళగుది లేక కట్ట. కర్రుతంగోల దూ.చూ. కఱ్ఱుతంగోల. వి. మట్టితవ్వే పరికరం. కర్రుమొల దూ.చూ. కఱ్ఱిమొల. వి. గొర్రు చెక్కకు బిగించే ఇనపకొండి. కర్రువేయ న.క్రి. అనిపెంబడి కర్రతొడుగు.

కర్రె దూ.చూ. కఱ్ఱి[1]. విణ. నల్లని.

కర్రెగొర్రె వి. నలుపుతొక్కుగల గొర్రె. కర్రెపూలంచు వి. ఒకరకం డిజైన్‌తో నేసిన అంచు. కర్రెమన్ను వి. బాగా నల్లగాఉండే గడిమట్టి. కర్రేయ న.క్రి. సారె కర్రతో సారెను తిప్పు.

కర్రేయ చూ. కర్రు.

కర్వలి దూ.చూ. కరువలి. వి. గాలి. కాళ. 3.149.

కర్వు దూ.చూ. కరుగు[1]. వి. 1. పోతపోసే అచ్చు; 2. అచ్చులో పోసిన బొమ్మ.

కర్వె దూ.చూ. కరివె[1]. వి. ఇత్తడి మొ. వాటితో చేసి వీణా దండాన్ని పొదిగికొని ఉండేట్లు సొరకాయపై అమర్చే తదంగం.

కర్వేపాకు దూ.చూ. కరివేపాకు. వి. సువాసనగల ఒకరకం ఆకు. (Murraya koringii).

కర్వ్వము దూ.చూ. కరివనము విణ. 1. లాగే, ఈడ్చే; 2. గీచే, బిరిసే; 3. దున్నే. వి. కృషి, సేద్యం, దున్నడం, లాగడం.

కళ[1] దూ. కఱుక. కఱ్ఱు[1]. వి. 1. మచ్చ, మరక, డాగు. ధార. ఆది. 5.15, కు.సం. 8.116; 2. ఆకృతి. సారంగ. 3.220; 3. నలువు. విణ, నల్లని. రాజ. వి. 2.55, భక. 2.486.

పో.చూ. సం. కర్బురీ. కాటుక.

క. కతి, కళి. నల్లదనం, నలుపురంగు; త. కఱుప్పు. వలుపు, చీకటి, మచ్చ; కతై. మచ్చ, మరక, తుప్పు; మ. కళి. నల్లదనం, మచ్చ, మరక, తుప్పు; కఱు. నల్లని.

<మూ.ద్రా *కర్-.

కళంకంటుడు దూ.చూ. కఱుకంటుడు. వి. శివుడు. కళంకంఠుడు దూ. కరకంటుడు, కఱుకంటుడు. వి. శివుడు. ధార. ఆరణ్య. 1.327. సం. గరకంఠ -. శివుడు; క. కతిగొరల; త. కతైక్కట్టాన్. కళంకంఠతలయేఱు

వి. ఆకాశగంగ. వ్యు. శివుని శిరస్సుపై ఉండే నది. కఱకంఠునితలమానికము వి. చంద్రుడు. వ్యు. శివుని శిరో భూషణం. కఱకంఠువిల్లాలు యూ. కరకంఠునిల్లాలు. వి. భవాని, పార్వతి. ఆం.భా. 1.40. కఱకంఠురాణి వి. కరకంఠునిల్లాలు, పార్వతి. కఱగట్టు అ.క్రి. మచ్చ ఏర్పడు. కఱదూపము వి. పొగచూరిన ధూగర, గృహ ధూమం. దుందుమారం. భీమ. 2.45. కఱపోవు (-పోవు) అ.క్రి. నల్లబడు.

కఱ[1] యూ.చూ. కట్ట[2]. వి. 1. గంటి, వరి, మొ. వాటి దుబ్బు, నన్య గుచ్ఛం. ఆము. 4.118, ఆం.భా. 2.137; 2. చార, రేఖ. ఉక. 2.486; 3. కొయ్య; 4. దండం.

కఱకట్టులు యూ.చూ. కఱకట్టు. వి.బ.వ. కాల్చి పక్వం చేయడానికి ఇనపకాడకు గుచ్చిన మాంసం ముక్కలు. కఱకట్టు యూ. కఱకుట్టులు, కఱుకుట్టు, కట్టకుట్టు, కట్టుకుట్టులు, కట్టుకుట్టు. వి.బ.వ. కాల్చి వక్వం చేయడానికి ఇనపకాడకు గుచ్చిన మాంసం ముక్కలు, శూలానికి గుచ్చి కాల్చిన మాంసఖండాలు. బసవ. 3.662. కఱమూనె యూ.చూ. కట్టనూనె. వి. మానితైలం, క్రర నూనె.

కఱక యూ.చూ. కఱ[1]. వి. 1. మచ్చ, నలుపు, మరక, నల్లనిది; 2. అపకీర్తి.

కఱకంచు యూ.చూ. కరకంచు. వి. కరక్కాయ నీరాతో రాసిన అంచు.

కఱకరి వి. 1. కఠినం. మను. 2.61; 2. సమర్థుడు. నేర్పరి, దిట్ట. మను. 4.7; 3. వగవు, వంత.

పో.చూ. నం. కర్కర -. వయసైన, గట్టి.

కఱకఱ[1] యూ. కరకర[1], గరగర. వి. నమిలేటప్పుడు చేసే ధ్వనికి అనుకరణం.

క. గఱు. గట్టి పదార్థాలను కొరికేటప్పుడయ్యే ధ్వని; గఱుగు, గఱుగు. నమిలేటప్పుడయ్యే ధ్వని; తు. కరకర, కరుకురు. నమిలేటప్పుడయ్యే ధ్వని; త. కఱుకఱు (-ప్ప్-, -ట్ట్-). నమిలేటప్పుడు చేసే ధ్వనికి అనుకరణం; మ. కఱుకఱ. కొరుకురుధ్వని.

కఱకఱ[2] యూ.చూ. కరకర[2]. క్రి.విణ.ద్రు. 1. తీవ్రంగా; 2. అధికంగా.

కఱకఱి యూ. కరకరి. వి. 1. ద్వేషం. కాశీ. 1.100. ద్రవోద. 2.49; 2. బాధ. ఆము. 5.61; 3. బలాత్కారం.

కఱకఱించు అ.క్రి. పొగరెక్కు, వగగొను. కఱకఱిచెట్టు న.క్రి. పీడించు, బాధపెట్టు, నిర్బంధపెట్టు. ఆము. 5.61.

కఱకు యూ. కరకు[2], కఱుకు[2]. విణ. 1. కఠినమైన, క్రూరమైన, వయసైన, బిరుసు, ముదుగు, మోటు. భార.ఆది. 7.224; 2. తీక్ష్ణమైన, వడుసైన, భయంకరమైన. భాగ. 10. ఉ. 939; 3. గాఢమైన, దట్టమైన, సాంద్రమైన. కాశీ. 3.284; వి. 1. కాఠిన్యం, బిరుసుదనం. భీమ. 2.128; 2. శౌర్యం. ఆం.భా. 2.221; వి.బ.వ. 1. వయస వచనాలు. మూర్తిత్రయోపాఖ్యానము. 6.70; 2. క్రూర కృత్యాలు. భోజ. 5.109; 3. రంపం మొదలైనవాటి కుక్కులు. వేణుశ. 64.

క. కఱుకు, కర్కు, కక్కు, గఱుకు, గరకు, గర్కు, గరసు. రంపానికి పళ్ళున్న; కఱుక్కు. రంపం పళ్ళు, తాటికమ్మ అంచు; త. కఱుక్కు. రంపం పళ్ళు, గరికమ్మ; మ. కఱు. కరవైన; కఱుప్పు. కరకుదనం; కఱువు. కత్తివదును; కఱుక్కు. రంపంపళ్లు, తాటికమ్మ గరి; కఱుక్కిక. వదునుగా ఉండు, వదునైన, గరుకైన; కోట. కర్ప్. వాడితనం, చురుకుదనం, మోటుతనం.

పో.చూ. నం. కర్కర -. కఠినమైన, దృఢమైన; కర్కశా. వదునైన, గట్టి; క్రకచ -. రంపం; ఖర -. గట్టి, వదునైన; ఖరు. తీక్ష్ణమైన, క్రూరమైన; ప్రా. కరకయ -. రంపం; పా. కకచ -. రంపం.

కఱుకుగిలు యూ. కఱుకుగిల్లు, కఱుగిల్లు. అ.క్రి. బిరుసెక్కు. కవిక .5.110. కఱుకుగిల్లు యూ.చూ. కఱుకుగిలు. అ.క్రి. బిరుసెక్కు. కఱుకుచీకటి వి. భయంకరమైన చీకటి. కాశీ. 3.285. కఱుకుటమ్ము వి. వాడిగల బాణం. కఱుకుదుమ్ము వి. సికత, ఇనక. మను. 5.88. కఱుకుదవము(-తవము) వి. మోటుదనం, కాఠిన్యం, పారుష్యం, క్రౌర్యం. జైమిసీ. భా. 3.34. కఱుకుదేఱు(-తేఱు) అ.క్రి. గడిదేరు, గరునగు. కఱుకుమాటలు వి.బ.వ. కఠినోక్తులు. శృం.నై. 7.93. కఱుకులాడు వ.క్రి. కఠినోక్తులాడు. కఱుకులు అ.క్రి. వులకించు, గగుర్పొడుచు. కు.సం. 10.40. వి.బ.వ. 1. క్రూరకృత్యాలు. భోజ. 5.109; 2. వరుస వచనాలు, కఠినోక్తులు. కృ.శకు. 2.222; 3. రంపం మొ. వాటి కక్కులు. వేణుశ. 64. కఱుకువరహా వి. వరాహ ముద్రగల నాణెం, నాలుగు రూపాయల విలువగల నాణెం. కఱుకుపాన వి. సానరాయి, ఒరగల్లు, వదును పెట్టే సాన. దశా. 4.177. కఱుకెక్కు అ.క్రి. 1. వులకించు, గగుర్పొడుచు. కు.సం. 10.426; 2. ఆరితేరు. భాస్క.రా. యుద్ధ. 434; 3. గట్టిపడు, బిరుసెక్కు. హరి.హూ. 5.142; 4. క్రూరమగు. కవిక. 3.110. కఱుకొను యూ. కఱుగొను. అ.క్రి. 1. గట్టిపడు. వర్మ. 3.88; 2. స్థిరపడు. కఱుగిల్లు యూ.చూ. కఱుకుగిలు. అ.క్రి. వదునగు, బిరుసెక్కు. కఱుగొను (-కొను) యూ.చూ. కఱుకొను. అ.క్రి. 1. గట్టి పడు; 2. స్థిరపడు.

కఱుకెక్కు చూ. కఱుకు.

కఱుకొను చూ. కఱుకు.

కఱుక్కు యూ.చూ. కఱుకు. వి. పళ్ళు కొరకడంలోని ధ్వన్యను కరణం.

కఱుగిల్లు చూ. కఱుకు.

కఱుగు అ.క్రి. నీరగు, మెత్తనగు. న.క్రి. కరగించు, మెత్తగా చేయు.

కఱుగొను చూ. కఱుకు.

కఱుగొల వి. 1. లోపం, లోటు, దొనగు.భార.ద్రోణ. 1.223. కకుత్స్థ. 5.34, 35; 2. అపకీర్తి, అవమానం.

కఱుచీర్లు యూ.చూ. కఱుచేడలు. వి.బ.వ. భక్ష్య విశేషం.

కఱుచు[1] యూ. కఱుచు. న.క్రి. 1. పళ్ళు (దంతాలు) మొదలైన వాటితో పట్టుకొను. భార.ఆది. 2.73; 2. కాటువేయు, కొరుకు. భార.ఆది. 5.175, భార.విరా. 1.270; 3. నాటు, గుచ్చుకొను, తగులు, అంటు. భార.ద్రోణ. 1.173;

4. ఖండించు, ముక్కలు చేయు. శ.హరి. 1. 148, ఆము. 4.121; 5. ఆలవరచుకొను.

తు. కఱొపుని. నమలు, పళ్ళతోగాని ముక్కుతోగాని కొరుకు; త. కటి (-ప్ప్-త్త్-). నమలు, కొరికితిను, నమలడం, కొరికితినడం; కఱుంపు (కఱుంపి-). ముక్కలుముక్కలుగా తిను; మ. కఱుంపుక. ఆవులు కింది పళ్ళతో తినేట్టుగా తిను.

పో.చూ. త. కచ్చు.

కఱచు[2] స.క్రి. నేర్చు, అభ్యసించు, తెలియు. భార. ఆది. 3.12. ఆది. 3.203.

క. కత్(కర్త్); త. కత్ (కఱ్ప్-. కఱ్ఱ్). నేర్చుకొను, అభ్యసించు; మ. కత్క్క. (కఱ్ఱ్-). నేర్చుకొను; గోం. కఱితేనా. కఱి తన; కొం. కత్ (కర్ -); కుయి. ఱగాంబ (గ్రాంబి); కొలా. కల్ప్-, కరప్; నా. కరప్.

మూ. మ.ద్రా. *కత్త్-.

మూ. ద. ద్రా *క-త్త్.

కఱచెరలు యూ.చూ. కఱచేడలు. వి.బ.వ. ఒకదినును తిను బండారం.

కఱచేడలు యూ. కఱచీర్లు, కఱచెరలు, కఱచీర్లు. వి.బ.వ. భక్ష్య విశేషం.

క. చిడె. నేతిలోగాని, నూనెలోగాని చేయించబడి, గోళాకారంలో ఉండే భక్ష్యవిశేషం; త. చిట్టె. బియ్యం పిండిలోచేసే గుండ్రని భక్ష్య విశేషం; మ. చిటు. గుండ్రని రొట్టె లేక అట్టు.

పో.చూ. చీడి. భక్ష్య విశేషం.

కఱటి వి. 1. వంచకుడు, మోసగాడు, మోసకత్తె, తుంటరి. వంచకం. రం.రా. ఆరణ్య. 172 వ. 26 వం; 2. మూర్ఖుడు. వేంక. పంచ. 1.766; 3. అభాగ్యుడు. ప్రబు. 4.105 వ. 7 వం; 4. కుజనుడు, దుష్టుడు. ఆం.భా.3.7.

క. కరె. దాగుకొను; త. కర (-ప్ప్) -న్త్ -). దాచు, దొంగిలించు, దాగుకొను, వంచన, మోసం; కరవర్. దొంగలు; తె. కర్. దొంగలించు.

పో.చూ. నం. ఖర్పర-. దొంగ.

కఱడియ యూ. కరడె[2]. వి. వాద్యవిశేషం. కు.సం. 2.102.

క. కరడి, కరడె. రెండువైపులా వాయించే నిడుపాటి వాద్యం; త. కరటి, కరటిప్పత్తై, కరటికై. ఎలుగు బంటి ధ్వని చేసినట్లు మోగే ఒక వాద్యవిశేషం.

పో.చూ. నం. కరటు-. వాద్యవిశేషం.

కఱత[1] వి. చెర్డవని, దుండగం. భార. ద్రోణ. 5.26.

నం. కృత-. చేయబడిన.

కఱత[2] యూ.చూ .కఱ్ఱ. వి. ఒడ్డు, తీరం.

కఱతలయోగి వి. 1. పరమపదం పొందిన యోగి. తాళ్ళ. సం. 7.221; 2. ఆఱడుమెట్టు చేరినవాడు.

నం. కర్త-. చేసేవాడు.

కఱతలాఁడు చూ. కఱతలు.

కఱతలు వి.బ.వ. 1. దుశ్చేష్టలు, పోకిళ్ళు. నృసింహ. 4.135; 2. చేష్టలు, చేతలు. ఆవ్ప. 2.197.

నం. కృత-. చేష్ట; ప్రా. కత-.

<నం. కృత-.

కఱతలాఁడు యూ. కఱదలాఁడు. వి. 1. పోకిళ్ళమారి, దుశ్చేష్టలు చేసేవాడు. హరి. పూ. 5.242. నం. కర్త-. చేసేవాడు.

కఱద యూ. కఱదు. వి. 1. మాయమాట. పద్మ. 4.116; 2. చమత్కారం, వింతలు. ప్రభా. 3.47; 3. నంకోచం. ప్రబంధ. 555; 4. బుద్ధి. అవ్ప. 2.197; 5. మూట, వలుకు. ఆం. భా. 1.110; 6. దుండగం; 7. ప్రతిబింబం; 8. ఊహ.

కఱదతనము వి. 1. నేర్పు; 2. వింత; 3. మూట; 4. చేత, దుండగం. కఱదలాఁడు యూ.చూ. కఱతలాఁడు. వి. నేర్పరి, పోకిళ్ళమారి.

కఱదు యూ.చూ. కఱద. వి. మోసం, చెర్డవని, వంచనం.

కఱవడు చూ. కఱవు[1].

కఱవించు చూ. కఱవు.

కఱవు చూ. కఱచు. వి. బోధనం. దుర్బోధనం. భార. ఆది. 4.41, భీష్మ. 1.30; స.క్రి. 1. నేర్పు, బోధించు. భార. ఆది. 8.43, భార. విరా. 1.233; 2. కలిగించు. సు.నం. 2.133.

తు. కల్పావుని. బోధించు, పురికొల్పు; త. కఱువనై. నేర్చుకోవడం, అభ్యసించడం; తె. కల్ప్. బోధించు; కొం. కల్ప్. బోధించు; కుఱ. ఱగాప్ప (గ్రాప్). బోధించు, ఉసిగొల్పు.

కఱవించు చూ. కఱచు. స.క్రి. నేర్పించు.

కఱయ చూ. కఱ[1]. వి. కృష్ణవర్ణం.

కఱలువారు వి.బ.వ. పచ్చికూరలు తెచ్చిపెట్టేవారు.

కఱవ వి. ఒకానొక ఓషధి.

కఱవను చూ. కఱవు[1].

కఱవరి[1] యూ.చూ. కఱవాడు[1]. వి. సిగబంతి.

కఱవరి[2] యూ.చూ. కఱవాడు[2]. వి. వరుగుచేప.

కఱవవచ్చు చూ. కఱచు[1]. స.క్రి. 1. కనుడుకొను; 2. మీదికి వచ్చు.

కఱవాడు[1] యూ. కఱవరి[1]. వి. సిగబంతి.

కఱవాడు[2] యూ. కరవాడు, కరవాడు, కఱవరి[2]. వి. వరుగుచేప.

కఱవు[1] యూ. కరవు, కరువు[2]. వి. వాటకం, క్షామం, లేమి. భార. నభా. 1.271, భార. శాంతి. 4.72; విణ. అలభ్యమైన. భార. విరా. 4.20.

త. కురుప్ప-. కరువు; గోం. కరు, కర్, కరు, కర; కువి. కర్వు; కొలా. కరు. ఆకలి; నా. కరు.

<మూ.ద్రా. *కర-.

కఱవడు అ.క్రి. కొరతపడు, తక్కువగు, లోటగు. వేంక. పంచ. 5.58 <కఱవు[1]+పడు. కఱవేగు యూ. కరవగు. అ.క్రి. లేకపోవు, అరుదగు. రుక్మా. 1.186. కఱవువక కోరు ఆవవంట కలిగినట్లు అవ్య. బాధలో మరింత బాధ కలిగినట్లు. వ్య. కరువు మూలంగా కరువు మండుతుంటే ఆవాలు వండితే వాటిని కాచి తాగితే మరింత మంట ఎక్కువైనట్లు. కఱవువడివట్టు అవ్య. దొరికిందే చాలని ఎగ

బడినట్లు. భక. 2.344. కఱవువచ్చు అ.క్రి. కొరతకలుగు, లోటు ఏర్పడు. కఱవుసేయు (-చేయు) స.క్రి. లోటుచేయు. కఱవోకాలమొఅని అవ్య. దొరికిందే తడవుగా అనుభవించడానికి ఎగబడి.

కఱవు[2] వి. పూరిబ్బు నేసేటప్పు దేర్పరచుకొనే మితం. అచ్చ. రా. బాల. 47.

కఱవోకాలమొఅని చూ. కఱవు[1].

కఱి[1] రూ. కరి[3]. కర్రి, కర్రె, కటియ, కఱె, కట్టి, కట్టియ, కట్టె. విణ. నల్లని. యయా. 1.79; వి. 1. కార్ష్ణ్యం, నల్లదనం, ఆం.భా. 1.108, ప్రబంధ. 62; 2. పశుయోని; 3. ఆడు గురి.

క. కఱె, కఱి. నల్లదనం; కొడ. కరపి. నల్లదనం; కరతె. నల్లని; కరె. మచ్చు; తు. కప్పు. నల్లదనం; త. కఱుప్పు. నల్లదనం, చీకటి. మ. కఱు. నల్లదనం, మచ్చు. మరక, తుప్పు; కఱు. నల్లని; కఱుప్పు. నల్లదనం; కొ. కఱ్. మురికి, మరక; కొం. కార్ప్. నల్లదనం.

నం. కాల-. నల్లని, నలుపు.

పో.చూ. నం. కర్బరీ-. కాటుక.

కఱిగొను[1] (-కొను) ఆ.క్రి. నల్లగాఅగు. స.క్రి. మాడి పోయేట్లు చేసుకొను, అంటుకొను. సిం.ద్యా. 2.30. కఱిచిలుకు వి. బాణవిశేషం. కఱిచీర్లు రూ.చూ. కఱచేడలు. వి.బ.వ. ఒకడినను తినుబండారం. కఱిచేడియ వి. కాళి, పార్వతి. వ్యు. నల్లనిస్త్రీ. కఱిజాల రూ.చూ. కట్టిజాల. వి. తెలువుమాది నలుపు. కఱిదేవే వి. 1. విష్ణువు; 2. కృష్ణుడు; 3. రాముడు (వ్యు.) నల్లనివెల్పు. కఱిదేవేయవ్వ(-అవ్వ) వి. ఇంద్రుడు, బలరాముడు, వెన్నుని అన్న. ఆం.భా. 1.46. కఱివక్కము వి. కృష్ణపక్షం. కఱిపాము వి. నల్లనిత్రాచు, కృష్ణసర్పం. కఱిమడుగు వి. నల్లనిమడుగు, లోతైనమడుగు. కఱిమావికము వి. ఇంద్రనీలమణి, నీలం. యయా. 4.120, నీలా. 2.48. కఱిమెడదొర వి. శివుడు, నీలకంఠుడు. అచ్చ. రా. బాల. 1.70. కఱిమేనిదొర వి. నల్లనయ్య, విష్ణువు. కఱియావు(-ఆవు) వి. నల్లనిఆవు, కపిలధేనువు. ప్రభు. 5.151 వ. 3 పం. కఱిరతనము వి. నల్లని రత్నం. నీలమణి. కఱివంకొమలు వి.బ.వ. నల్లగా, వంకరగా ఉన్న కనుబొమలు. కు.సం. 368. కఱివన్నెవేలుపు రూ. కఱివన్నెవేల్పు. వి. విష్ణువు. నమిర. 7.79. కఱివన్నెవేల్పు రూ.చూ. కఱివన్నెవేలుపు. వి. విష్ణువు. కఱివలువప్రోడ వి. బలరాముడు. వ్యు. నల్లనిబట్టకట్టేవాడు. కఱివేపాకు రూ.చూ. కరివేపాకు. వి. కలియామాకు, కృష్ణనింబం. (Murraya koringii). కఱివేము వి. కలియామాకు. కర్వేపచెట్టు, కృష్ణనింబం. ధార. ఆము. 3.189, కాశీ. 7.185, ఆం.భా. 2.50 (Murraya koringii). కఱివేలుపు రూ. కఱివేల్పు. వి. 1. కృష్ణుడు. నీలా. 1.66; 2. విష్ణువు; 3. రాముడు. కఱివేల్పు రూ.చూ. కఱివేలుపు. వి. 1. విష్ణువు; 2. రాముడు; 3. కృష్ణుడు. కఱివేల్పుకొడుకు వి. విష్ణువు కుమారుడు, మన్మథుడు. కఱివేల్పుడాకప్పు వి. విష్ణువుయొక్క ఎరమకన్ను, చంద్రుడు. కఱివేల్పువిల్లాలు వి. లక్ష్మి, విష్ణుపత్ని. కఱివేల్పురిక్క విష్ణుదేవతాకమైన నక్షత్రం, శ్రవణానక్షత్రం. కఱివేల్పుహాయి వి. రప్పరాయి. నీలమణి. కఱివేల్పుహల్లి వి. 1. విష్ణుపదం; ఆకాశం. అచ్చ. రా. అయోధ్యా. 13; 2. విష్ణుదేవుని పాదం. కఱిపామివైదోడు వి. బలరాముడు.

కఱి[2] రూ.చూ. కఱ్ఱు[1]. వి. 1. నాగటిదుంపకు అమర్చే ఇనప బద్దె, కృషకం; 2. మెడ, డాగు; 3. గట్టు.

కఱికి వి. గట్టు. సీమానిర్ణయం. కఱివేల రూ.చూ. కట్టినేల. వి. ముప్పైరెండు కుంటల పొలం. కఱిమొన రూ.చూ. కట్టిమొన. వి. కర్రు యొక్క మొన. కఱిమొల రూ.చూ. కట్టిమొల. వి. ఆర్తరు తగిలించే నాగవానం.

కఱియ రూ.చూ. కఱి[1]. వి. నల్లని. భార.ఆను. 3.189, వి. కార్ష్ణ్యం, నల్లదనం. ఆం.భా. 1.108.

కఱియకంటి వి. నల్లని కళ్ళుగలది.

కఱు[1] వి. 1. వాడిమి; 2. వేడిమి; 3. ఒరపు.

కఱు[2] రూ.చూ. కఱ్ఱు[1]. వి. నాగలిదుంపకు అమర్చే ఇనప బద్దె.

కఱుకు[1] వి. నరకడం మొదలైన వాటిలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. దశా. 2.369.

కఱుకు[2] రూ.చూ. కఱుకు. విణ. కఠినమైన క్రూరమైన, పరుషమైన, బిరుసైన, ముదుగు; వి. 1. వీరం; 2. వేడిమి; 3. వాడిమి.

కఱుకెత్తు అ.క్రి. 1. వాడియగు; 2. గరుకగు; 3. వలకరించు.

కఱుకుట్లు రూ.చూ. కఱుకుట్లు. వి. కాల్చిపక్వం చేయడానికి ఇనపకాడకు గుచ్చిన మాంసంముక్క, ఊలానికి గుచ్చిన మాంస ఖండం. కాళ. 3.88.

కఱుకెత్తు చూ. కఱుకు[2].

కఱుక్కు రూ. కఱుక్కు. వి. నరుకుడుచప్పుడు, పళ్ళుకొరకడం లోని ధ్వన్యనుకరణం. దశా. 2.369.

కఱుగోల (-కోల) వి. పశువులకు వాత చేయడానికి ఉపయోగించే ఇనపకమ్మి, గొడువ.

కఱుచు రూ.చూ. కఱుచు[1]. స.క్రి. కాటువేయు.

కఱుదు వి. నేర్పు, ప్రోడతనం. హరి.ఉ. 10. 242.

త. కఱుప్పు. విజ్ఞానం, పాండిత్యం, పవిత్రత; కువి. జాపిత్ -. (- హ్రీ); నేర్పుకొను.

కఱుదులవువ వి. నేర్పరి. కళా. 6.183. కఱుదులాఁడు వి. కృషి, నేర్పరి, పెరవరి. హరి.ఉ. 7.80.

కఱె రూ.చూ. కఱి[1]. విణ. నల్లని.

కఱెవాక వి. నల్లనిప్రవాహం, యమునానది.

కఱ్ఱ రూ. కఱుక[2]. వి. ఒడ్డు, తీరం. ద.హిం.కా.నం. 4. కా.నం. 989. క్రీ.శ. 1163.

కఱ్ఱముదులనవర్గములు వి.బ.వ. కర్ర ముదుకు కావలిసిన రన వర్గాలు, కూరవండటానికి కావలసిన ఉప్పు, మిరియం. మొదలైన పదార్థాలు. ద.హిం.కా.నం. 5. కా.నం. 188. క్రీ.శ. 1316.

కఱ్ఱు[1] రూ.చూ. కఱు[1]. వి. 1. కళంకం, మచ్చు, మరక, డాగు. కు.సం. 8.116; 2. అపకీర్తి, చూరు. సారంగ. 3.220, విణ. నల్లని. హరి.పూ. 5.252, రాజని. 2.55.

కఱ్ఱ[2] రూ. కర్ర, కఱ్ఱ[2]. వి. 1. గంటి, వరి మొ. వాటి దుబ్బు, నస్యగుచ్ఛం. ఆము. 4.118 ; 2. చార, రేఖ. భక. 2.486. 488 ; 3. కొయ్య ; 4. దండం, వుల్ల, పుడక ; 5. చార.

త. కఱుల్. వంటచెరకు, ఇంధనం.

కఱ్ఱకుట్లు రూ.చూ. కఱకుట్లు. వి.బ.వ. కాల్చిపక్వం చేయడానికి ఇనప కాడకు గుచ్చిన మాంసం ముక్కలు. తూలానికి గుచ్చిన మాంసం ముక్కలు. కఱ్ఱజవ్వాజి రూ.చూ. కఱ్ఱజవ్వాది. వి. ఒక పరిమళ ద్రవ్యం. కఱ్ఱజవ్వాది రూ. కఱ్ఱజవ్వాజి. వి. కర్రకు అంటుకొని ఉండే జవ్వాది, మేలైన నంకుమదం, పరిమళ ద్రవ్యం. వసు. 2.11. కఱ్ఱంటింత వి. ఒక రకం చెట్టు. (Desmodium Pulchellum). కఱ్ఱతేనె వి. ఒక విధమైన తేనె. ప్రబంధ. 112. కఱ్ఱనూనె రూ. కఱ్ఱనూనె. వి. కర్ర నుంచి తీసిన నూనె. కఱ్ఱవివారు వి. వంట కట్టెలు తెచ్చేవాడు. కఱ్ఱవుట్ట వి. చిలికిన కొయ్య మీద లేచే వుట్టగొడుగు. కఱ్ఱవెందలము రూ. కర్రవెందలము. వి. దుంపజాతికి చెందిన వెందలం, మొక్కలా పెరిగే వెందలం (Manihot utilissima). కఱ్ఱవెత్తవము వి. 1. కర్ర చేతిలో ధరించి చెలాయించే అధికారం. తాను పనిచేయక, ఇతరుల చేత చేయించే పెత్తనం ; 2. అధికారం చెలాయించరం. కఱ్ఱమడ వి. తవ్వడానికి ఉపయోగించే పనిముట్టు, తవ్వగోల, గుద్దలి. నార.వంచ. 1.240. కఱ్ఱవరల వి. బండి ముదుడుడు తీగ (Calycopteris Floribunda). కఱ్ఱవేరు వి. బండి ముదుడుడు తీగ (Calycopteris Floribunda). కఱ్ఱవిరల్గి రూ. కఱ్ఱసిర్లి. వి. తెల్ల తీగ (Delbergia rubiginosa). కఱ్ఱసిర్లి రూ.చూ. కఱ్ఱసిరల్గి. వి. తెల్ల తీగె (Delbergia rubiginosa). కఱ్ఱులవ వి. అడవి కందిమొక్క (Rhynchoria Suaveorens). <కఱ్ఱ[2]+ఉలవ.

కఱ్ఱాబ్ రూ.చూ. కేరట్. వి. పచ్చముల్లంగి.

కఱ్ఱి రూ చూ. కటి[1]. వి. 1. అర్జునుడు. భార.ఆది. 5.244. ఆది. 8.128, ఉద్యో. 3.117 ; 2. నల్లని. విణ. నల్లని. హరి.పూ. 9.45. కాళి. 1.2.

కఱ్ఱిఅమడు వి. వండిందిగాని, పచ్చిదిగాని కూర. కఱ్ఱిజాల రూ. కర్రిజాల, కటిజాల, కఱ్ఱెజాల. వి. నలుపు మీది తెలుపు. కఱ్ఱివెచ్చలి వి. అర్జునుని చెలికాడు, కృష్ణుడు. కఱ్ఱివేల రూ. కటినేల. వి. ముప్పైరెండు కుంటలపొలం. కఱ్ఱివేస్తి వి. అర్జునుని చెలికాడు, కృష్ణుడు. ప్రబంధ. 216. ఆం.నా.నం.దేప. 1.7. కఱ్ఱిబిట్ట వి. నలుపు మీద ఉన్న తెల్లమచ్చ. కఱ్ఱిబొల్లి వి. శరీరం మీద నలుపుగా ఉండి ముఖం మాత్రం తెల్లబడే చర్మరోగ విశేషం. కఱ్ఱిమొవ రూ. కటిమొన. వి. కఱ్ఱుయొక్క మొన. కఱ్ఱిమొల రూ. కర్రు మొల, కటిమొల, కఱ్ఱుమొల. వి. అడ్డకు తగిలించే నాగవాసం. కఱ్ఱినంగాతి వి. అర్జునుని మిత్రుడు, కృష్ణుడు.

కఱ్ఱియ రూ.చూ. కటి[1]. వి. నలువ.

కఱ్ఱివయంపాకు రూ.చూ. కరివేపాకు. వి. నువానన గల ఒక రకం ఆకు (Murraya Koringii).

కఱ్ఱు[1] రూ. కర్రు, కటి[2], కఱు[3]. వి. 1. నాగలిచుంపకు అమర్చే ఇనపబద్దె, కృషకం ; 2. మెడ, డాగు ; 3. గట్టు.

క. కాఱు. త. కఱు. నాగటిదుంప.

కఱ్ఱుకుట్లులు రూ.చూ. కఱకుట్లు. వి.బ.వ. కాల్చిపక్వం చేయడానికి ఇనపకాడకు గుచ్చిన మాంసం ముక్కలు, తూలానికి గుచ్చిన మాంసంఖండాలు. కఱ్ఱుకుట్లు రూ.చూ. కఱకుట్లు. వి.బ.వ. తూలానికి గుచ్చిన మాంసంఖండాలు. కఱ్ఱుగుద్దలి రూ. కర్రుగుద్దలి. వి. చిన్న తవుగోల, తొలిక. కళా. 4.78. కఱ్ఱుకోడు రూ. కర్రుకోడు. వి. అరకకు కట్టే పగ్గం, ఏరగట్ట. కఱ్ఱుతంగోల రూ. కర్రుతంగోల. వి. అలుగు పొడుగ్గా ఉండే తవ్వుగోల. కఱ్ఱుమొల రూ.చూ. కఱ్ఱిమొల. వి. గొర్రుచెక్కకు బిగించే ఇనపగొండి.

కఱ్ఱు[2] వి. 1. తలుపు తీసినవ్వుడు కలిగేధ్వనికి అనుకరణం. వండి. చ. 1.44 ; 2. దాకి అదుపుకు అనుకరణం. భక. 2.228 ; 3. దగ్గుకు ధ్వన్యనుకరణం. భక. 3.30.

కఱ్ఱులవ చూ. కఱ్ఱ[2].

కఱ్ఱువట్టు (- వట్టు) చూ. కట్టి. అ.క్రి. కళంకితమగు.

కఱ్ఱె రూ.చూ. కటి[1]. విణ. నల్లని. ఆము. 6.19. వి. నలుపు.

కఱ్ఱెజాల రూ.చూ. కఱ్ఱిజాల వి. నలుపుమీది తెలుపు.

కల[1] వి. 1. స్వప్నం. భార. విరా. 1.10 ; 2. మూర్ఛ. సగం రావు.

క. కనసు, కనస. కల ; కొడ. కెనచి ; తు. కన. కల ; త. కన్రా, కన్రవు. కల, నిద్ర. కన్రవ్ఞ(కన్నవి -). కలగను ; మ. కినావ్ఞ. కల ; కో. కన్ప్. కొడ. కొనాఫ్. గోం. కంచ్‌కానా. కలగను, నిద్రలో కేకవేయు ; తుళ. కడింజి, కల ; పర్జీ. కెలయ్, కలగను, కెలయ్‌కుడ్‌క. నా. కల. కురు. ఖండ్‌నా. నిద్రించు ; మాల్తో. క్యాన్లె. క్వన్‌క్వె. నిద్ర.

కలగవ్వయ్యట్టలు(-అట్టలు) అవ్య. అస్పష్టమైనట్లు. భక. 1.544. కలలోనికామ్మ వి. అనంభవం. హరి.ఉ. 7.174. కలలోనివార్త వి. అనంభవం. పాండు. 4.238. కలలోమాట వి. కల్ల. అపురూపం.

కల[2] విణ. ఉన్న. భార. ఆది. 1.48, కు.సం. 1.78. అవ్య. 1. భవిష్యదర్థకం. భార. నభా. 1.238 ; 2. నమర్థను తెలిపేప్రత్యయం. భార.ఆరణ్య. 1.235. భార.భీష్మ. 2.11 ; 3. విధ్యర్థకం (వలసిన అనే అర్థాన్ని తెలుపుతుంది). భార. ఆరణ్య. 1.235 ; 4. ఉద్దేశాన్ని తెలుపుతుంది. హరి.పూ. 1.191 ; 5. అర్హతను తెలుపుతుంది. విజయ. 2.164.

కలకాలము వి. ఎల్లకాలం. భాగ. 10. పూ. 1129. కల తెఱగు వి. యథార్థస్థితి. భార. ఆది. 7.254. కలదెలిసి కొమ. న. క్రి. ఒకవ్యవహారం కొంతసాగింతర్వాత నిజం తెలునుకొను. కలపాటి విణ. ఉన్నదానికో, కలిగినవదార్థంతో. రాజ. చ. 3.10. కలయంత(అంత) అవ్య. కలంత, ఉన్నంత. కలయిందు(ఇందు) వి.బ.వ. దనంగలఱుళు. కవిక. 4.90. కలరు[1] రూ. చూ. కలవారు[1]. వి.బ.వ. కలిగిన వారు, ధనికులు, కలిమికలవారు. <కల[2]+వారు. కలరూపు వి. యథార్థం, సత్యం. భార. ఆది. 7.285,

(భూతార్థంలో)కల స్థితి. కలవాడు యూ. కలాఁడు. వి. 1. అయినవాడు, ఆప్తుడు. భార. ఉద్యో. 2.165 ; 2. శక్తుడు, సమర్థుడు. భార. ఉద్యో. 3.20 ; 3. ధనికుడు. భాగ. 10 హ. 896 ; 4. కుబేరుడు. కలవారు[1] యూ. కలఁడు[1]. కల్వారు[2] వి.బ.వ. కలిమికల్గిన వారు. కలాఁడు యూ.చూ. కలవాఁడు. వి. ధనికుడు. కల్వార్[2]. యూ.చూ. కలవాడు. వి.బ.వ. కలిమికలవారు, ధనవంతులు.

కలం[1] వి. కలంకారీ అద్దకానికి వాడే వెదురుముక్క.

కలం[2] యూ.చూ. కలము[2]. వి. ధాన్యంకొలత, 12 తూములు.

కలం[3] యూ.చూ. కలబం. వి. రంగు మొదలైనవి నూరేకల్వం.

కలం[4] యూ.కల్మ[1], కల్మే. వి. ఆరటి, నారింజ మొ. వాటిఅంటు. కొమ్మకు కట్టేఅంటు.

హిం. ఖలమ్. అంటు.

< హిం. కలమ్.

కలంఁపోవ వి. కాలుతున్నబట్టిపొయ్యిలోని ఊకలాగడానికి వాడే కర్ర.

కలక[1] వి. 1. చేపలు అప్పుడప్పుడు పైకెగిరిపడటం ; 2. ఎవరైన అప్పుడప్పుడువచ్చి మొహంచూపించి వరోక్షంగా నంగతులు తెల్సికొని వెళ్ళటం, 3. వరదైవచ్చిన నీరు పాత నీటితో కలియటం.

కలకవేయు అ.క్రి. నీటిపైకిపెగిరిపడు.

కలక[2] చూ. కలగర. వి. నాడుమడికి పెట్టేమొదటితడి.

కలకచాలు వి. చివరిసారి దున్నినదాలు.

కలకటరు యూ.చూ. కలక్టరు. వి. 1. జిల్లాఅధికారి ; 2. మామిడి పళ్ళలో ఒకరకం.

కలకలేరు యూ.చూ. కలక్టరు. వి. 1. కలక్టరు, జిల్లాప్రధానాధికారి ; 2. మామిడిలో ఒకరకం.

కలకండ యూ.చూ. కల్కండము. వి. 1. కర్కరాచేదం, కండచక్కెర, పటికబెల్లం ; 2. నగుబోటు

కలకండము యూ.చూ. కల్కండము. వి. చక్కెర, పటికబెల్లం.

కలకత్తాఅంచు వి. 1. సాదాఅంచునేసిన తరవాత ఒక కొలికి దారం తెలుపుది, ఒకకొలికి దారంరంగు పెట్టినేసిన అంచు ; 2. చిగురంచు వెదల్పుగానేసి రేండేసి కొలుకుల తెలుపు, రంగు దారాలు రెండు సార్లు తిరిగేట్టు నేసినఅంచు.

కలకత్తాకమ్మి వి. మూడుగీరలుపెట్టి, పట్టెలు పట్టెలుగా నేసిన కమ్మి.

కలకము వి. ఉపరసవంటి అనుపానవిశేషం.

కలకల ఆవ్య. 1. నవ్వేటప్పుడు వచ్చేధ్వనికి అనుకరణం. కు.సం. 5.119, భార. ఉద్యో. 3.51 ; 2. పక్షులుకూసేటప్పుడు వచ్చేధ్వనికి అనుకరణం. భాగ. 9.ఉ. 1002 ; 3. పలకరంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం, సిం.ద్వా. 2.17 ; 4. వొప్పికలగటంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం, అని. 2.79.

క. కలకల, కలకవ్. కళకళ. గలగల, గందరగోళంలో అయ్యేధ్వని; జనంగుంపుగా కూడిమాట్లాడేటప్పుడు వచ్చేధ్వని. కళకళ. పక్షులకూత ; తు. కళకళ. గందరగోళంలో అయ్యేధ్వని. గలగల. కంకణాలధ్వని. కళకళ, కళపళ. కొబ్బరికాయ కదిలించినప్పుడు లోపలినీళ్ల వల్ల కలిగేధ్వని ; త. కలకలకు. పక్షులు చేసే ధ్వని, జనం గుంపుగా చేరి మాట్లాడేటప్పుడు వచ్చే శబ్దం, కళకళ గల గలశబ్దంచేయు ; మ. కళకళ. గందరగోళంధ్వని ; కో. గలగలిన్. (ఇద్-). చెట్టుకదలిక ; మాల్తో. క్వల్, క్వల్కతి. నీళ్లనుతెలుకు.

పో. చూ. నం. కల. తప్పుడు ఉచ్చారణ, నీచస్వరం, మృదుస్వరం, కలకల, గందరగోళంధ్వని.

కలకలలాడు అ. క్రి. వికాసాన్ని పొందినదగు, కలకళము వి. 1. నద్దు, నందడి, జననమ్మర్దం, బనవ. 2.26 ; 2. వీణా ధ్వని ; 3. ధూపగుగ్గిలం.

కలకు వి. కళ్ళెం, లగాం, వాగె.

కలకుమత్తడినేర. వి. నల్లటి పొలుసులున్న ఒకరకం చేప.

కలకేవిద్య వి. ఇంద్రజాలవిద్య.

కలకొమ యూ.చూ. కలగొను[1]. అ.క్రి. వ్యాకులపడు క్షోభించు.

కలకోటిగింజలు వి.బ.వ. ఉలవలు.

కలక్టరు యూ. కలకటరు, కలకటేరు, కలెక్టరు, కల్కుటరు, కల్కులేరు. వి. 1. కలక్టరు, జిల్లాప్రధానాధికారి ; 2. మామిడి పళ్లలో ఒకరకం, చిత్తూరుమామిడి.

ఇం. *collector*. పోగుచేసేవాడు, ఒక ఉద్యోగి. < ఇం. collector.

కలగంప వి. కలగూరగంప, అనేకవస్తువులున్నగంప. విణ. అనేకం, పెక్కు.

కలగంపకడుపు వి. నంకాన నమృద్ధికలది. భాగ. 10.258. కలగంపవలపు వి. అమ్మ చూపేవలపు, విలువ లేనిప్రేమ. కాళ్ళ. నం. 3.620.

కలగర[1]. యూ. కలగలి, గలగర. వి. గుంటగలగర. ఆం.భా. 2.69.

కలగర[2] వి. నాడుమడికిపెట్టే మొదటి తడి.

కలగలపు యూ. కలగలువ, కలగల్పు. వి. 1. కలుపుగోలుతనం. పాండు. 3.62 ; 2. కొన్ని కూరలు కలిపివండిన కలగూర. పాండు 4.184.

కలగలపుచేయ న.క్రి. కలువు, కూర్చు. రాధికా. 3.45. కలగలపువెయ్యి యూ. కలగలువ నెయ్యి. వి. నూనె మొదలైనవి కలపటంవల్ల స్వచ్ఛంకాని నెయ్యి.

కలగలి యూ.చూ. కలగర[1]. వి. 1. గుంటకలగర ; 2. నాడుమడికిపెట్టే మొదటితడువు.

కలగలువు యూ.చూ. కలగలపు. న.క్రి. అన్నీకలిపిచేయు. వి. 1. కలుపుగోలుతనం ; 2. కలుపుగోలుమనిషి ; 3. కలగూర.

కలగలువుచేయ న.క్రి. కలువు. రాధికా. 3.45. కలగలువువెయ్యి యూ.చూ. కలగలపువెయ్యి. వి. నూనె మొదలైనవి కలపటంవల్ల స్వచ్ఛంకాని నెయ్యి.

కలగల్పు యూ.చూ. కలగలపు. వి. 1. కలుపుగోలుతనం. పాండు. 3.62 ; 2. కొన్నికూరగాయలుకలిపి వండినకూర కలగూర. పాండు. 4.184 ; 3. కలిసిమెలిసిపోవడం ; 4. కల్తీపదార్థం ; 5. కలయిక, కూటమి ; విణ. మిశ్రితమైన మంచిచెడ్డలు కలసిన.

కలగాని వి. మత్స్యవిశేషం.

కలగామగు వి. చిత్రవధ.

కలగాఫలగము వి. 1. కలగలుపు ; 2. గందరగోళం.

కలగాల్చు (-కాల్చు) వి. ఆముంపలికుండలు పొచ్చుతగ్గులు లేకుండా సమంగా కాలినస్థితి.

కలగుండగు చూ. కలగుండు.

కలగుండిడు చూ. కలగుండు[1].

కలగుండు రూ. కలగుఁడు. చూ. కలఁగు. వి. 1. కలత, క్షోభం ; 2. కలుషం, పాపం.

కలగుండగు అ.క్రి. క్షోభపడు, కలతనొందు. వసు. 2.142. <కలగుండు + అగు. కలగుండిడు న.క్రి. క్షోభపెట్టు, కలచు. ధాన్య.రా. సుందర. 5.115. <కలగుండు + ఇడు.

కలగుండుకొను రూ.చూ. కలగుండుగొను. అ.క్రి. కలతనొందు.

కలగుండుగొను (-కొను) రూ. కలగుండుకొను. అ.క్రి. క్షోభపడు, కలతనొందు. భార.ద్రోణ. 1.293. కలగుండుచేయు అ.క్రి. క్షోభపెట్టు, కలచు, చెన్న.బనన. 2.77. కలగుండువడు రూ.చూ. కలగుండువడు. అ.క్రి. 1. కలగు, క్షోభపడు; 2. చెల్లాచెదరగు. కలగుండువఱుచు న.క్రి. కలచు, కలగుండుచేయు. రాజ.వి. 3.65. కలగుండుపెట్టు రూ.చూ. కలగుండుపెట్టు. అ.క్రి. క్షోభపెట్టు, కలచు. కలగుండువడు (-వడు) రూ. కలగుండుపడు. అ.క్రి. 1. కలగు, క్షోభపడు. భార.భీష్మ. 2.207 ; 2. చెల్లాచెదరగు. కలగుండువెట్టు (-వెట్టు) రూ.చూ. కలగుండుపెట్టు. న.క్రి. క్షోభపెట్టు, కలచు. భార.భీష్మ. 3.64. కలగుండుపేయు(-చేయు) న.క్రి. క్షోభపెట్టు, కలచు. భార.భీష్మ. 3.64.

కలగుండు[2] వి. గండశైలం, కొండనుండి జారిపడ్డపెద్దరాయి. రామా. 5.312.

కలగుడు రూ.చూ. కలగుండు[1]. వి. 1. కలత ; 2. కలుషం, పాపం.

కలగుమ్మటము వి. అన్నిటినీ ఒక్కటిగా కలిపివేయటం.

కలగుమ్ము న.క్రి. అతును బాగా కలిసేటట్లు కాళ్ళతోతొక్కు.

కలగూటుటు వి.బ.వ. విదిసేవకులు. విక్రి. 5.10.

కలగూర(-కూర) రూ.చూ. కల్లెగూర. వి. 1. కూరాకు, తోట కూర మొ. శుక. 2.863 ; 2. కలిసిఉన్న పలురకాల ఆకుకూర, మిశ్రితనానావిధపత్రశాకం ; 3. పెక్కు దినుసులు కలిసిన కూర.

కలగూరగంప వి. 1. విషయసాంకర్యం. బహుళా. 1.110 ; 2. రకరకాల కూరలు కలిపినగంప ; 3. అనేక విషయాలుగల గ్రంథభాగం. కలగూరగంపచేయు న.క్రి. సంకరంచేయు. బహుళా. 1.110.

కలగొవన్ చూ. కలగొను[3].

కలగొవఁబొఱు చూ. కలగొను[1].

కలగొను[1] రూ. కలకొను. చూ. కలఁగు. అ.క్రి. క్షోభించు, వ్యాకులపడు. భార. విరా. 4.169.

<కలఁక + కొను.

కలగొనఁబొఱు అ.క్రి. కలతనొందు, కలగొను. భార. శల్య. 2.19. <కలగొను[1] + - అ[7] + పొఱు.

కలగొను[2] అ.క్రి. వ్యాపించు, కమ్ము. కు.సం. 10.7. న.క్రి. తూడు, కలియు. మార్క. 5.7. <కలవు + కొను.

కలగొనవే క్రి. విణ.ప్రా. 1. అంతట, నల్దెసలకు ; కు.సం. 9.117 ; భార.శాంతి. 5.472 ; 2. బాగుగా, చక్కగా. పద్మ. 11.50.

కలగొను[3] అ.క్రి. 1. బయటకురువచ్చు, వెలుపడు. భార.శాంతి. 5.472 ; 2. సామీప్యంలోఉండు. పద్మ. 10.30.

కలగొర వి. చేతఎరువువచ్చ రంగులవువ్వూ సేపెద్దచెట్టు, తగడ చెట్టు. (Streospermum Snaveolers) (Stereospermum Chelonoides)

కలంక రూ.చూ. కలఁక. వి. 1. కలశం, గుర్తు ; 2. దోషం ; 3. కలత ; 4. పాపం ; 5. కామవికారం ; 6. ఇంకు ; విణ. కలుషితమైన.

కలంకనీరు వి. కలుషోదకం, మురికినీరు. కలంకలు దేర్చు (-తేర్చు). న.క్రి. కలతలు పోగొట్టు. పారి. 2.52.

కలంకారి రూ.చూ. కలంకారీ. వి. కలంతోచేసే అద్దకవుపని. మృత్యు. 2.5.

కలంకారీ రూ. కలంకారి. వి. రాతపనివస్త్రం, అద్దకవు వస్త్రం. హంస. 5.360.

హిం. కలంకార్. కలంతో అందంగా బొమ్మలు, పటాలు గీయడం ; ఉ. కలంకార్. కలంతో పనిచేసే వ్యక్తి, లేఖకుడు ; కలంకారీ. రంగువేయడం, నగిషీ ; పార. కలంకార్. కలంతోపనిచేసే వ్యక్తి ; కలంకారీ. చిత్రలేఖనం, పనితనం.

<ఉ. కలంకారీ.

కలంకు రూ.చూ. కలఁక. వి. 1. భయం, జంకు ; 2. క్షోభం, 3. కామవికారం ; 4. నింద ; 5. పాపం ; 6. కాలుష్యం.

కలఁక రూ. కలంక, కలంకు, కలఁకు[2], కళంకు, చూ. కలఁగు. వి. 1. భయం, జంకు, వెనుదీయటం. భార.విరా. 2.70 ; 2. వ్యాకులత, క్షోభ. భార. ద్రోణ. 2.217 ; 3. కామవికారం, వలవ. రాఘవ. 3.23 ; 4. కలంకం, దూరు, నింద. చిల్ల. 1.37 ; 5. పాపం. శశా. 3.76 ; 6. ఆవిలత, కాలుష్యం, బురద. వాశిష్ట. 3.32 ; 7. నేత్రరోగవిశేషం.

క. కలంక, కలంకు, కళంకు. ఉద్రేకం, భయంకరత్వం, మచ్చు, మలినం, గుర్తు, నింద, తప్పు ; తు. కలంకు, కళంకు. మురికి ; త. కలక్కమ్, కలక్కు. విచారం, దుఃఖం ; కలంకలీ. మురికి ; మ. కలక్కమ్. మురికి, కలవరం.

కలఁకజలము వి. కలిగిననీరు, మురికినీరు, ఆము. 6.8.

కలఁకదేఱు(-తేఱు) అ.క్రి. ప్రసన్నతనొందు, అన్యాకులమగు. కు.సం. 6.115. భార. విరా. 1.55. కలఁకనీరు వి. కలిగిననీరు, మురికినీరు. రాఘవ. 3.126. కలఁకవడు అ.క్రి. కలగు, క్షోభించు. కలఁకపాటు వి. కలతపొందటం, వ్యాకులత, క్షోభ. భగా. 4.117. కలఁకపాటు అ.క్రి. 1. కలతపడు, క్షోభించు. భాగ. 10. పూ. 44 ; 2. వెలవెలపోవు ; 3. కలుషితమగు ; 4. బెదురు, గాయంతగిలి నొప్పిఎక్కువగు.

కలఁకు[1] చూ. కలను. వి. 1. కలుషదేశం. ఆం.భా. 3.51 ;

2. ప్రదేశం. ఆం.భా. 3.51.

'కళంకళ్' యొక్క అనుచిత విభాగంవల్ల కలఁకు[1] ఏర్పడింది.

కలఁకు[2] రూ.చూ. కలఁక. చూ. కలగు. వి. కలుషం, కాలుష్యం. ఆము. 4.126.

కలఁకువ వి. కలక, కలత, సంక్షోభం. భార.ఆరణ్య. 2.422.

కలఁగఁడ్రొక్కుకొమ్మ చూ. కలఁగు.

కలఁగవడు చూ. కలఁగు.

కలఁగపాఱు చూ. కలఁగు.

కలఁగఁబడు చూ. కలఁగు.

కలఁగఁబాఱు చూ. కలఁగు.

కలఁగించు చూ. కలఁగు.

కలఁగు అ.క్రి. 1. భీతిల్లు, భయపడు. భార. ఆది. 2.100. శృం.నై. 5.138; 2. చెదరు, చలించు. భార. నభా. 1.218, భార. ఉద్యో. 4.124; 3. ఆవిలమగు. భార. నభా. 2.23; 4. కలుషమగు. భార. శాంతి. 3.84. అ.క్రి. కలకరోగం కలది అగు.

క. కలంకు. కలతచెందు, చెల్లాచెదరగు, చలించు, కలతచెందించు, చలింపజేయు; కొడ. కలంగ్. కలత చెందు; తు. కలయని. కదిలించు; త. కలలకు. కలత చెందు; కలక్కు. గాభరాపెట్టు. కలక్కు, కలక్కమ్. మడ్డి, మన్ను కలసిఉండటం; మ. కలన్నుజ. కలుపు, కలతనొందించు; కలన్నున్, కలక్కుమ్; కోట. కర్ల్. కలువు, కల్క. కలువు; కుఇ. గ్లహ్ప్. కలియబెట్టు, గాబరాపెట్టు; కుయు. ఖలక్. నిశ్చలతనుపోగొట్టు, మురికి చేయు; మాల్తో. క్వల్గ్. నీళ్లను కదల్చు.

పో.చూ. నం. కలహా. తగాదా; కొట్లాట; కలుష. మడ్డిగాఉన్న, బురదగాఉన్న.

మూ.ద్రా. *కర్ - *కర్ - అంక్ -/ *కలక్క.

కలఁగఁడ్రొక్కుకొమ్మ అ.క్రి. తొట్రు పడు. కలఁగవడు రూ.చూ. కలఁగఁబడు. అ.క్రి. చెదరు, తారుమారగు. కలఁగపాఱు రూ.చూ. కలఁగఁబాఱు. అ.క్రి. చలించు, పోవు, నశించు. కలఁగఁబడు రూ. కలఁగవడు. అ.క్రి. 1. చెదరు, తారుమారగు. భార. భీష్మ. 2.215; 2. కలగు, సంక్షోభించు. భార. ద్రోణ. 4.5; 3. వ్యత్యస్తమగు, అపార్థం తీయబడు. భార. శాంతి. 6.527. కలఁగఁబాఱు అ.క్రి. 1. చలించు, పోవు, నశించు. భార.శాంతి. 6.202; 2. చెదరు. ఉ.హరి. 4.13; 3. కలుషమగు, ఆవిలమగు. దశా. 2.238; 4. వ్యాకులమగు, క్షోభపడు. చంద్రాంగ. 1.16. కలఁగించు స.క్రి. చలింపజేయు. చంద్రికా. 1.8; 2. ఆవిలంజేయు, కలుషం చేయు. ఉ.రా. 4.220. కలుఁగుడు వి. కలత. క్షోభం.

కలచ వి. కలుషం, పాపం.

సం. కలుష -. మురికియైన, మురికి, పాపం.

< సం. కలుష -.

కలజముడి వి. జటాజూటం, శివుని జటాజూటం. వేంక. ఆం. 1.5.

కలజువ్వి రూ.చూ. కలుజువ్వి. వి. కలుజుప్పి, కొండజువ్వి, కూటపర్కటి, పచ్చజువ్వి. ఆహల్యా. 3.29.

కలడోడాకులు వి.బ.వ. తెల్లటి పల్చని ఆకులు.

కలఁచియీడు చూ. కలఁచు.

కలఁచు చూ. కలఁగు. స.క్రి. 1. వ్యాకులపరుచు, క్షోభ పెట్టు. భార.ఆది. 4.11, భార.ఉద్యో. 4.409; 2. (మనోవైకల్యం) కలగజేయు, కామవశునిగా చేయు. మను. 2.68.

త. కలంకు (కలంకి). వ్యాకులపరచు, కలతచెందించు.

కలఁచియీడు (-ఆడు) స.క్రి. కలచు, క్షోభ పెట్టు. భార.విరా. 5.158.

కలది[1] రూ. కళది. వి. కందురు చెట్టు, దుంపతోనహా ఈ మొక్క అన్ని భాగాలనూ తింటారు. (Colocasia Antiquolum Grewia Pupulifolia).

కలదొక్కు రూ. కల్దొక్కు. స.క్రి. కాళ్ళతో తొక్కి అడుగు, కలుపు.

కలన రూ.చూ. కలను. వి. పోరు, కయ్యం, కలను.

కలవతపసి రూ.చూ. కలనితపసి. వి. నారదుడు. పోరోగిరవుతపసి. కలవతపసితల్లి రూ.చూ. కలనితపసితల్లి. వి. నరన్వతి, వాణి, నారదుని తల్లి.

కలవితపసి చూ. కలను.

కలవితపసితల్లి చూ. కలను.

కలవినక్క చూ. కలను.

కలవివవి చూ. కలను.

కలను రూ. కలన. వి. 1. స్థానం, ప్రదేశం. భార. భీష్మ. 1.99; 2. యుద్ధం. ధాన్య.రా. ఆరణ్య. 1.180; 3. కళ్ళం. మార్క. 4.102, 4. యుద్ధరంగం.

క. కళ, కణ. కళ్ళం, యుద్ధరంగం; కొడ. కళ. కళ్ళం; తు. కల. చదరం, వువ్వలపుడి, హరిజనులు నమావేశమయ్యే ప్రదేశం; కలను. యుద్ధం, కళ్ళం; త. కళమ్, కళన్. ప్రదేశం, బయలు, కళ్ళం, యుద్ధరంగం, మ. కళమ్. కళ్ళం, ధాన్యాన్ని ఆరబోయటానికి ఉపయోగించే చదరపు ప్రదేశం, యుద్ధరంగం; కోట. కళ్ళ. కళ్ళం, నాట్యం చేసే ప్రదేశం,కొడ. కొల్న్. కళ్ళం; గోం. కఢా. కళ్ళం, మండపం; కొం. కఢన్. కళ్ళం; కుఇ. క్ష్లె. కళ్ళం, మండపం; కువి. క్లైనూ, కలోమి; పర్జీ. కలి; కొలా. కలవె. కర్మాగారం; కళివె. కళ్ళం; గ. కలిన్; కుయు. ఖల్గ్. ప్రదేశం. వ్యవసాయానికి వనికి వచ్చే భూమి; ఖలీ. కళ్ళం; మాల్తో. క్వలు కొండలమీది ప్రదేశం.

పో.చూ. నం. ఖల. కళ్ళం, ప్రదేశం, కోటు, ధాన్యపు కొట్టు.

కలనితపసి రూ. కలనతపసి. వి. కలహప్రియుడైన ముని, నారదుడు. కలనితపసితల్లి రూ. కలనతపసితల్లి. వి. నారదుని తల్లి, వరన్వతి. ఆం.భా. 1.42. కలవినక్క వి. పోరిలోని జంబుకంలాగ అభధాన్ని కోరేవాడు. ఆము. 4.237. కలవివవి వి. యుద్ధ కార్యం, పోరాటం. కలనుచెవ్వు రూ. కలనుసెవ్వు. స.క్రి. యుద్ధాన్ని ప్రకటించు, ఉభయ

పక్షాల వారు యుద్ధం చేయటానికి ఒప్పందం చేసుకొను. దశకు. 2.10. కలమఁజూపరులతెమ్మ వి. నూర్యుడు. వ్య. యుద్ధంలో చచ్చిపోయిన వారి మార్గం. కలనుదిండితివని (-తిండితివని) వి. కలహాశనుడు, కలహముని, నారదుడు. అచ్చ.రా. బాల. 1.27. కలమువొడుచు (పొడుచు) అ.క్రి. కయ్యం పొడుచు, కలియు. కలమపెవ్వ (-చెవ్వ) రూ.చూ. కలనుచెవ్వ. న.క్రి. యుద్ధానికి సిద్ధంగా ఉండమని చెవ్వు, హెచ్చరించు. కలవెత్తు న.క్రి. 1. కలియపెట్టు; 2. గుడిగుచ్చు.

కలవెత్తు చూ. కలను.

కలవేత చూ. కలయు, రూ. కలినేత, కల్నేత. వి. 1. నిలువుకు ఒక రంగు, అడ్డానికి మరొక రంగుగల నూలుపెట్టి నేసిన గట్టి నేత; 2. రంగుదారపు కండెలు బిగించిన నాడెలు మార్చుకొంటూ నేసిన నేత; 3. నేతలో పోగులు కలసిపోయేట్టు చిక్కగా నేసిన నేత; 4. అని తొక్కి, పలకకొట్టి నెయ్యటం.

కలవేతచీర చూ. కల్నేతసీర. వి. నిలువుపోగులు ఒక రంగువి, పేక పోగులు మరో రంగువి పెట్టి నేసిన రెండు రంగుల చీర.

కలవేయు చూ.కలయు, రూ. కల్నేయు. న.క్రి. రెండు రంగుల పోగులు కలిపి నేయు.

కలంత[1] రూ. కలఁత. వి. 1. క్షోభం; 2. పాపం; 3. కామవికారం; 4. జంకు.

కలంత[2] వి. గళంతిక, పాత్రం, చిన్న కుండ, గరగ.

కలంతాజా చూ. కలము[3].

కలందాము వి. కలాలు ఉంచుకొనే పెట్టె. హంస. 2.29.

హిం.ఉ. కలందాన్. కలాలు పెట్టుకోటానికి ఉపయోగపడే స్టాండు; పార. కలందాన్.

క. కలముగాని, కలాదాని. కలాలు పెట్టుకొనే పెట్టె. <ఉ. కలందాన్.

కలఁత రూ.చూ. కలంత[1]. చూ. కలఁగు. వి. 1. క్షోభం; 2. పాపం; 3. కామవికారం; 4. జంకు.

కలఁతపడు అ.క్రి. కలగు, సంక్షోభించు. కలఁతపాటు వి. కలత.

కలవ[1] వి. నాగలి. ఆం.భా. 2.231; 2. ఇల్లుకట్టడానికి, వంట చేసుకోడానికి ఉపయోగించే దారు సామగ్రి, కాయ్యసామాను; 3. అడితి; 4. మంగలి కత్తి మొ. వాటిని పెట్టుకొనే పొడిగు పెట్టె.

క. కలపు: త. కలప్పై. నాగలి, నాగటికర్ర; మ. కలప్ప. నాగలికి సంబంధించినది.

కలవకాల్వు వి. 1. హలాయుధుడు, బలరాముడు; 2. శూద్రుడు. కలవదారి వి. హలాయుధుడు, సాం. ని. 2.3.

కలవ[2] రూ. కల్వ. వి. కొండల మీదపెరిగే ఒక రకం మొక్క.

కలవకట్టియ చూ. కలము[3].

కలవకట్టె చూ. కలము[3].

కలవగర్ర వి. రమారమి 20 అడుగుల పొడుగున పెరిగే మొదలు కలిగి పొదగా పెరిగేమొక్క, అడవి నాభి, గంజేరి, పొత్తిదుంప, దీనిదుంప విషప్రాయమైనది (Gloriosa superba).

కలవగొట్టు చూ. కలవ

కలవటంనేత చూ. కలవు. వి. రెండు రంగు దారాలు, రెండు నాడెల్లో పెట్టి నేసిన ఒక రకం నేత, కలనేత.

కలవడము చూ. కలయు. వి. కలపటం, మిశ్రణం. భక. 1.133.

కలవది వి. లప్పం, జనపనారను పీచును కీలులో తడిపి ఓడ నందుల్లో పొదగడం.

ర. కలాఘాతి; హో. కలాఘాతి; స్పా. కలాఘాతి. అర. కాలాఫగ్.

< పో. కలాఘాతి.

కలవవ[1] చూ. కలవు. వి. కలపటం, మిశ్రణం. ద్వి. పరమ. 5.417, 1 పం.

కలవవ[2] వి. 1. కలహం; 2. లేనిది కల్పించటం; 3. ఉపాయం, యుక్తి; 4. ఏర్పాటు. ఉ. హరి. 5.163.

కలవనగంప వి. 1. కలహశీలుడు. హరి. పూ. 5.92; 2. గంపల కొద్దీలేనిమాటలు కల్పించేవాడు. కలవవపిండి రూ.చూ. కలవనఁబండి. వి. క్షోభం. కలవవఁబండి రూ. కలవనపిండి. వి. క్షోభం. ఉ. హరి. 5.163. కలవవసేయు (-చేయు) న.క్రి. కలువు, కల్పించు, కలవర పెట్టు.

కలవనింపు రూ. కల్పనింపు. న. క్రి. నేసినబట్టచుట్టటానికి దోనెవలక తిప్ప.

కలవనేత వి. నేసినబట్ట దగ్గర్నుంచి పన్నెవరకూ మగ్గంమీద ఉన్నపడుగు.

కలవపుల్ల రూ. కల్పపుల్ల. వి. పన్నెకట్టు బడిలో దువ్వెన వళ్ళు మాదిరిగా కట్టిన కలప, దొన్న, గలుగు, వెదురు మొ॥ వాటి పుల్ల.

కలవము వి. 1. యక్షకర్దమం, లేపనద్రవ్య విశేషం. ధార. విరా. 1.105; 2. కలపటం. పి. శకు. 4.144.

క. కలపు. కలిసినది.

కలవముసేయు (-చేయు) న.క్రి. కలువు.

కలవర వి. ఒకరకం లిక్కి, గుంటక తోలేటప్పుడు పలుగుకు అంటిన చెత్తను తీసేపరికరం.

కలవవేయు రూ. కలవేయు, కల్వేయు.

న.క్రి. నేతనేసేటప్పుడు పడుగులో నాడెవేసిన తరవాత పోగు దగ్గర పడేటట్లు చేతివలకతో అదుము.

కలవికొను చూ. కలువు.

కలవు రూ. కలువు. చూ. కలము. స.క్రి. పెంచు, ఏకభవింప చేయు. శృం. నై. 4.120.

కలవగొట్టు (-కొట్టు) న.క్రి. కలిపేటట్లుచేయు. కలవికొను న.క్రి. కలిపేట్లు చేసుకొను. భార.ఆది. 8.38.

కలవేయు రూ.చూ. కలవవేయు. న.క్రి. నేతనేసేటప్పుడు పడుగులో నాడెవేసిన తర్వాత పోగుదగ్గరపడేట్లు చేతివలకతో అదుము.

కలవం రూ. కలం[3]. వి. రంగులుమొదలైనవి నూరేకల్వం.

కలబంద రూ. కలబందు, కలమంద, కలుబంద, కలుమంద. వి. ఘృత కుమారి, ఒకానొక మందుమొక్క, హంస. 4.10 (Aloe vera.)

కలబందవారి రూ. కలమందనార. వి. కత్తాళినార, కలబంద నుంచి తయారైనవార.

కలబందు రూ.చూ. కలబంద. వి. నాలుగైదు అడుగులపొడుగు వెడల్పుగా వుండే దళసరి మట్టలవంటి ఆకులు, ఆకుల అంచుల్లో ముళ్లు ఉండే ఎడారిమొక్క (Aloe vera.).

కలబెట్టు రూ.చూ. కలియఁబెట్టు న.క్రి. కలిసేటట్లు తిప్పు.

కలమ రూ. కనమ². వి. కనమ, గాయమానినమచ్చ.

కలమంద రూ.చూ. కలబంద. వి. ఒకానొక మందు మొక్క, ఘృతకుమారి (Aloe vera).

కలమఁదనార రూ.చూ. కలబందనార. వి కత్తాళినార; కలబంద నుంచి తయారైన నార.

కలమరి చూ. కలము[1].

కలమరించు అ.క్రి. 1. ఆరిగించుకోలేనట్లగు; 2. కడుపులో తిప్పినట్లగు.

కలమాగు ఆ.క్రి. పండు, బాగామగ్గు.

కలమాటు వి. ధాన్యంలోకలసి ఉన్నగడ్డిపరకలు, చెత్త మొదలైనవి.

కలము[1] వి. నావ, ఓడ, పోతం. భార. ఉద్యో. 4.116.

క. కల. కుండ, పాత్ర; కొడ. కల. పెద్దకుండ; తు. కర. మట్టికుండ; త. కలమ్. పాత్ర, పళ్ళెం, కుండ. ఓడ. కలవర్. నావికుడు; మ. కలమ్. కుండ, పాత్ర, ఓడ; కో. కల్మ్. కుంపలు తయారు చేయటానికిఉపయోగించే మట్టికుండ. పో.చూ. ట్రా. కలన్ఫ్. పగిలినమట్టికుండ, పాతకుండ.

పో.చూ.నం. కవా. ఓడ.

కలమరి వి. ఓడఎక్కిపోయేవాడు. భార. శాంతి. 5.588.

కలము[2] రూ. కలం[3]. వి. పన్నెండు తూముల పరిమాణం. పరమ. వి. 3.156.

మ. కలమ్. కాలమానం.

కలము[3] వి. 1. లేఖిని, రాతకుపయోగించే సాధనం, శ్రీనాథుని చాటువు. ఆం.భా. 2.189.; 2. బాణ విశేషం. భోజ. 1.118.

హిం. కలమ్; ఉ. కలమ్; పార. కలమ్.

క. కలయు. కుంచ; కలము, కలాము. రాత కుపయోగించే సాధనం; మాల్తో. కల్మె.

<ఉ. కలమ్.

కలంకాడా వి. కింద కనబరిచే అదనపు సంగతి. కలవకట్టియ రూ. కలపకట్టె. వి. రాసేకలం, కలంపుల్ల. కలవకట్టె రూ.చూ. కలపకట్టియ. వి. రాతకలం. కలముపుల్ల వి. రాతపనిముట్టు.

కలము[4] వి. కలుష గంధం.

కలముపెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. రెండుకొమ్ములిల్ని కలిపికట్టు.

కలముపేయు అ.క్రి. గండివడు.

కలఁపి రూ.చూ. కలయంపి. వి. కలయంపి. ఆం.భా. 2.23.

కలఁబడు చూ. కలయు.

కలంమామిడి రూ. కలాంమామిడి. వి. పొడుగ్గా, పెద్దదిగా ఎక్కువ తీపిగాఉండే ఒకరకం మామిడి.

కలంమట్టినగుర్తు వి. చదువురాని వాళ్ళు పత్రాలు రాయించి ఇచ్చినపుడు తమచేతిరాతకు బదులుగా వేసిఇచ్చిన వేలిముద్ర.

కలాంమామిడి రూ.చూ. కలంమామిడి. వి. పొడుగ్గా పెద్దదిగా ఎక్కువ తీపిగా ఉండే మామిడి పళ్ళల్లో ఒకరకం.

కలయ చూ. కలయు. అవ్య క్రు.క్రి.విణ. 1. అంతటా, పూర్ణంగా. భార.ఆది. 4.160, భార.ఉద్యో. 4.239; 2. మిక్కిలి, అధికంగా. భార. ఆది. 6.260, 3. అందరూ. భార. ఆది. 6.270, బాగుగా. భార. శాంతి. 1.2; 4. మనస్ఫూర్తిగా.

కలయఁగ క్రి. విణ. అంతటా. భార. ద్రోణ. 2.226.

కలయంపి రూ. కలఁపి, కలాఁపి, కల్లావు, కల్లేవు, కళ్ళాపి, కళ్ళావు, కళ్ళెపు, కళ్ళేవ. వి. 1. స్థలశుద్ధికోసం వేడతో కలయంపి చల్లేసీరు, కస్తూరి మొ. నవి కలిపి చల్లేసీరు. భార. విరా. 3.74; 2. అలకటం. ఆం.భా. 2.23.

కలయఁబడు చూ. కలయు.

కలయఁబర్వు చూ. కలయు.

కలయిక చూ. కలయు.

కలయికము చూ. కలయు.

కలయు రూ. కలియు. అ.క్రి. ఏకమగు, ఏకీభవించు. భార. శాంత. 2.243. స.క్రి. 1. చేరు, కూడు. ఉ. హరి. 3.108; 2. కూడు, రమించు. దశా. 3.24; 3. పొందు. దశా. 10.105.

క. కలి, కలె. కలియు; కలసు. కలుపు; తు. కలడుని. కలువు; కలపుని. కలియజేయు; త. కల, కలుపు. ఏకంచేయు; మ. కలరుయ. కలువు, ఏకంచేయు, కలియు; కలరుక. కలియు; కలన్నుక. కలియు; కో. కల్ప్వ్. (కల్ద్-). పిసికి కలువు; తొద. కస్ఫ్-(కస్ట్-). కలుపు (అన్నం మొ.); గొం. కలి. కలిసి కొగలించుకొను; కలియ్; కుఇ. గ్లఫ. కలియబెట్టి కలుపు; కువి. కల్ఫ్. కలుపు; కల్ట్. కలిసేటట్లుచేయు. కలియు; కొలా. కలయ్. కలియు; కురు. ఖల్. నీళ్ళు, మొ. పానీయాలతో కలుపు.

పో.చూ. నం. కల్క. మందుయొక్క ముద్ద; అన కల్కన. కలపటం.

మూ.ద. ద్రా.*కల్-అయ్.

మూ.ద్రా*కల్-.

కలఁబడి(-వడు) అ.క్రి. కలయబడు. చంద్రాంగ. 6.74. కలయఁబడు(-వడు) రూ. కలఁబడు. అ.క్రి. 1. కలియు, కూడు. భాస్క. రా. బాల. .687; 2. కలబడు, కలియు. భాస్క. రా. యుద్ధ. .755; 3. (ప్రేమతో) మేను మేను తాకించు. భాస్క. రా. యుద్ధ. .755; 4. ఒరసికొను, రాచుకొను. జైమిసీ భా. 3.62. కలయఁబర్వు అ.క్రి. అంతటావ్యాపించు. కలయిక రూ. కలయికము. వి. కూడిక, సంబంధం, సంగమం, కూటం. పాండు. 5.183. కలయికము రూ.చూ. కలయిక. వి. రతిబంధం, కూడిక. కలయమెలకువ వి. మల్లయుద్ధంలోని విశేషం. కలసిమెలసి అవ్య. 1. స్నేహంతో కూడి. హరి. ఉ. 4.192; 2. రతియందు కూడి. మను. 3.28. కలసిమెలసియుండు అ.క్రి. అన్యోన్యంగా

ఉండు. కలనివచ్చు అ.క్రి. లాభంకల్గు, అచ్చివచ్చు.

కలరా వి. విసూచి, మరిడీవ్యాధి.

ఇం. *Cholera*. వాంతులూ విరోచనాలు, అయ్యే అంటువ్యాధి.

<ఇం. Cholera.

కలరిచ్చు చూ. కలరు.

కలరు[1] వి. 1. రంగు, వర్ణం; 2. పాసీయ భేదం; 3. యువతీ నమూహం. అ.క్రి. సిగ్గువల్ల ముఖం ఎర్రబారు.

ఇం. *Colour*. రంగు.

<ఇం. Colour. (అర్థ విపరి.).

కలరిచ్చు న.క్రి. వాస్తవాన్ని మరుగుపరిచి చెప్పు. < కలరు + ఇచ్చు. కలరుకూడా వి. మెరుగురంగు వేసిన కూజా.

కలవ[1] దూ. కలువ[1]. చూ. కలయు విఱ. కలిసిన. వి. 1. కలియటం, కూడిక; 2. కలిపిన ఇనుక నున్నం; 3. తెలుపు, నలుపు రంగుల కలయిక.

క. కలసు, కలిసు. కలువు, ఏకంచేయు, కలిపినది. కలువలు వి.బ.వ. కలుషమైన జలాదులు.

కలవ[2] దూ.చూ. కలువ[2]. వి. కలువ.

కలవడము వి. 1. గోముఖం, అలకటం. ఆం.భా. 2.253; 2. పేడనీళ్ళు, కలయంపి, కలాపి.

కలవడు అ.క్రి. కలయు, ఏకమగు, కూడు, చేరు, పొందు. రుక్మా. 3.64.

కలవంటకము వి. 1. పెక్కు పదార్థాలను కలిపి చేసిన వంటకం, మిశ్రాన్నం. యయా. 4.9; 2. దధ్యోదనం. పాండాలీ. 4.59; 3. పులిహోగిరం, పులిహోర.

హో.చూ. క. కల్ప సన్న–. (కలును + అన్న). చింతపండు లేక నిమ్మరసం, పులిహోర.

కలవకోక వి. తెలుపు, నలుపురంగుల తోక.

కలవరవడు చూ. కలవరము.

కలవరవఱచు చూ. కలవరము.

కలవరపాటు చూ. కలవరము.

కలవరపోవు చూ. కలవరము.

కలవరము దూ.చూ. కళవళము. వి. 1. కలవరింత. ఆం.భా. 1.142; 2. కలత, క్షోభం, చింత, స్వప్న భాషణం; 3. పశ్చాత్తాపం.

కలవరవడు అ.క్రి. కలతపడు. ద్వి. సారంగ. 2.88, వు. 5 వం. కలవరవఱచు న.క్రి. కలతపెట్టు. కలవరపాటు వి. క్షోభపడటం, కలత, చాంచల్యం. విప్ర. 2.44. కలవరపోవు అ.క్రి. కలవరపడు. కలవరించు ఆ.క్రి. 1. (నిద్రామోహాదులచే) మైమరచిపలుకు. హరి. పూ. 8.20; 2. కలతనొందు, క్షోభపడు. శుక. 1.384. కలవరింపుకొను దూ. కల్వరించుకొను. అ.క్రి. (నిద్రమొ. వాటిచే) మైమరచి పలుకు. కలవరింత వి. నిద్రామోహాదులచే మైమరచి పలకటం, మైమరచిపలికినపలుకు. కళా. 5.53. కలవరింతలగు అ.క్రి. కలవరించు. కలవరింపు వి. స్వప్న భాషణం. ఆం.భా. 1.142. కల్వరించుకొను దూ.చూ. కలవరించుకొను. అ.క్రి. (నిద్రమొ. వాటిచే) మైమరచి పలుకు.

కలవరించు చూ. కలవరము.

కలవరించుకొను చూ. కలవరము.

కలవరింత చూ. కలవరము.

కలవరింతలగు చూ. కలవరింత.

కలవరింపు చూ. కలవరము.

కలవలము దూ.చూ. కళవళము. వి. కలవరం.

కలవారంచు దూ.చూ. కళావరంచు. వి. కళావరుచుక్కు ఆకారంలో డిజైన్లు నేసిన అంచు.

కలవారంచేయు న.క్రి. కలిపేటట్లుచేయు.

కలవారి దూ. కలవారు[2], కల్వరం, కల్వారి, కల్వారు[1]. వి. కొడవలి, లిక్కి.

కలవారు[2] దూ.చూ. కలవారి. వి. కొడవలి.

కలవారుపేటు వి. మొగ్గ మాదిరిగా నేసిన డిజైను.

కలశం దూ. కరిశె, కలిశి[1], కలిశెం. వి. కలిశంబుద్ధి, మేడల మీద మూలల్లో అలంకారానికి బోర్లించే మట్టిపాత్ర.

నం. కలశ–. నీళ్లకుండ, కుండ.

<నం. కలశ–.(అర్థ విపరి.).

కలశం మల్లెమొగ్గపేటు దూ. కలషం మల్లెమొగ్గపేటు. వి. పెద్ద కలశం ఒకటి, మల్లెమొగ్గఒకటి చొప్పున వరసగా నేసిన డిజైను.

కలషం మల్లెమొగ్గపేటు దూ.చూ. కలశం మల్లెమొగ్గపేటు. వి. పెద్ద కలశంఒకటి మల్లెమొగ్గ ఒకటి వరసగా నేసిన డిజైను.

కలసము వి. కుమ్మరి కుండలు చేపేసాధనం.

నం. కలశ–. కుండ.

<నం. కలశ–.

కలసరేగడి వి. ఇనక కలిపిన రేగడినేల, మసరరేగడి.

కలసిమెలసి చూ. కలయు.

కలసిమెలసియుండు చూ. కలయు.

కలసివచ్చు చూ. కలయు.

కలహారము దూ.చూ. కల్హారము. వి. సౌగంధికం, కహ్లారం. కు. సం. 9.271.

కలాచ్‌కడవ వి. మహమ్మదీయుల పెళ్ళిళ్ళలోవాడే ఎర్రగా కాల్చిన కడవ.

కలాడు చూ. కలరి.

కలాపవ్ దూ.చూ. కలాపము. వి. కలత.

కలాపము దూ. కలాపన. వి. కలత.

<నం. కలాప–.(అర్థ విపరి.). నం. కలాప–. గుంపు, సమూహం.

కలాపి దూ.చూ. కలయంపి. వి. 1. పేడనీళ్లు. ఆం.భా. 2.23; 2. అలకటం.

కలాయి దూ.చూ. కళాయి. వి. 1. తగరపుపూత, కలాయి; 2. పెద్దగిన్నె.

కలాయిలనల్ప వి. గాబులు, గాగెలు మొ. వాటిని సర్దేటప్పుడు పూజ వాడేనలవ.

కలాలి దూ. కలాలీ. వి. కల్లూ సారాయి అమ్మేవాడు. విఱ. కల్లు సారాయి సంబంధమైన, అబుకారి.

హిం. ఉ. కలాల్. మత్తుపానీయాలమ్మేవాడు; మరా.

కలాలీ ; ఆర. కల్‌వార్.

క. కలాపు. మత్తుపానీయాలను అమ్మేవాడు.

<ఉ. కలాల్.

కలాలుఖానా[1] చూ. కలీఖానా. వి. సారాదుకాణం. హిం. ఉ. కలాల్‌ఖానా. సారాదుకాణం. <ఉ. కలాల్‌ఖానా.

కలాలుఖానా[2] వి. పద్దు.

కలాలీ చూ.చూ. కలాలి. వి. సారాయికి సంబంధించిన రిజెన్యూ పదం.

కలాలుఖానా[1] చూ. కలాలి.

కలాల్‌ఖానా చూ. కలాలి.

కలావంతుఁడు వి. భోగంవాడు.

సం. కలావత్. కళలు కలవాడు. <సం. కలావత్ (అర్థవిపరి.).

కలావంతులు చూ.చూ. కళావంతులు వి.బ.వ. భోగంవారు, వేశ్యలు.

కలావంతులు చూ. కలావంతుఁడు.

కలావరు చూ.చూ. కళావరు వి. 1. చీట్లాటలోని నలుపుగుర్తున్న ఖాగితం ; 2. నాసాభరణం ; 3. కళావరుచుక్కమాదిరిగా నేసిన డిజైను.

కలావరంచు చూ.చూ. కళావరంచు. వి. కళావరుచుక్క ఆకారంలో డిజైన్లు నేసిన అంచు.

కలావరంచు చూ. కలావరు.

కలానం చూ.చూ. కడవనము. వి. కమిడితోలు, నర్సేటప్పురు కుమ్మరి కూర్చోడానికి వరుచుకొనే గొర్రెచర్మం.

కలావరం చూ.చూ. కడవనము. వి. కమిడితోలు, నర్సేటప్పురు కుమ్మరి కూర్చోడానికి వరుచుకొనే గొర్రెచర్మం.

కలాసి చూ. కళాశి, కళాసి[2]. వి. కళాసి, ఓడమీద పనిచేసే వారు, వడవలాగేవాడు.

హిం. ఉ. ఖలాసీ. పడవమీది నౌకరు.

క. కలాసి. కళాసి ; మ. కలాసీ. నావికుడు.

<ఉ. ఖలాసీ.

కలానిక చూ.చూ. కళానిక. వి. కలానకం.

కలావం చూ.చూ. కడవనము. వి. కమిడితోలు, నర్సేటప్పురు కుమ్మరి కూర్చోడానికి కిందపరచుకొనే గొర్రెచర్మం.

కలి[1] వి. 1. పులియబెట్టిన కడుగు. కు.సం. 8.135 ; 2. మర్యాద.

కలికలిచేయు స.క్రి. మాగాజి సీళ్ళలో దున్ను. **కలికలియగు** అ.క్రి. సీరగు, ద్రవించు. **కలికుండ** వి. గంజికుండ. **కలిపోవివెనకఉట్లు కలిగొనుట** వి. కార్యం మించిపోయినా వ్యర్థమైన ఆశపెట్టుకొని ఉండటం. దుక్మా. 4.75.

-కలి[2] అవ్య. కొన్ని ధాతువులపై భావార్థంలో వచ్చే ప్రత్యయం. ఉదా. వినుకలి.

కలికము విణ. స్వల్పమైన, తక్కువ. అచ్చ.రా. యుద్ధ. 21. వి. సైన్య నివారణార్థం కంటికి వేసే మందు.

క. కలె. ఏదైన వస్తువుయొక్క చిన్నభాగం, మొత్తంలో ఒక చిన్నభాగం.

కలికి[1] చూ. కల్కి. వి. ఆరడి, మనోజ్ఞురాలైన ఆరడి. భార. ఆది. 3.27. మను. 3.45. దంట, నేర్పరి. ఆం.భా. 3.62 విణ. మనోజ్ఞమైన. అందమైన. ఉ. హరి. 3.147.

క. కలికె. నేర్పు, నేర్చుకొనడం ; కలకేతి. కలభాషిణి ; పో.చూ.మ. కల్క. నేర్చుకొను.

కలికితనము చూ. కల్కితనము. వి. దిట్టతనం, నేర్పు. భార. విరా. 2.67. **కలికితలిరుబోఁడి** వి. చిగురుపరె మెత్తని మేనుగలది. స్త్రీ.

కలికి[2] వి. కొంగ తలఈక. ఆం.భా. 3.62.

కలికితురాయి చూ. కల్కితురాయి. వి. కొంగ తల ఈకలతో చేసిన శిరోభూషణం. వేంక. మా 1.134. **కలికిపిట్ట** వి. కొంగ.

కలిగా క్రి. విణ. ద్రు. 1. హెచ్చుగా ; 2. ప్రత్యేకంగా.

కలిగి చూ. కలిమి[3], కలిమె, కలివి[3], కలివె[2]. వి. 1. పొడగా పెరిగే ముళ్ళకంచె మొక్క ; 2. చిన్న ముళ్ళ పొద.

కలిగించు చూ. కలుగు.

కలిగొట్టు చూ. కలుగొట్టు. వి. కలగొరుచెట్టు, పాటలవృక్షం. మను. 3.84. (Bignonia chelonoides, Stereospernum Suaveolens).

కలింకాయ వి. వాక్కాయ.

కలింగరాన్నము వి. గంధమూలం, కులంజం.

కలింగలు వి.బ.వ. 1. ఆలుగు, పరీవాహం ; 2. చెరువు మొ॥ వాటిలో ఎక్కువగా ఉండే నీరు పోవడానికి ఏర్పరచిన దార్లు, చెరువు తూములు.

క. కలిజ్గల్.

కలిచల్లుట వి. బిర్ర పట్టగానే ఆ బిర్రపై నీరు జల్లటం.

కలిజువ్వి చూ.చూ. కలుజువ్వి. వి. ఊడలు లెల్లని కర్ర కలిగిన ఒక చెట్టు (Ficus tomentosa).

కలిజెం వి. ధాన్యాన్ని దాచిపెట్టుకోడానికి అరగుడిసెపరె ఇంటిలో కట్టేగది, వర్లకొట్టు.

కలిదేరాకు వి. కారంగా ఉండే తమలపాకు, కమ్మేరాకు, కుంబకోణం ఆకు.

కలిదులు వి. బ.వ. గొంగళ్ళు నేసే కురమలలో ఒక వంశం.

కలితనము వి. 1. ధూరత్వం. కు.సం. 10.161 ; 2. సామర్థ్యం. భార. విరా. 4.223.

సం. కలి-. యుద్ధం, కలహం.

క. కలితన. శౌర్యం.

<సం. కలి-+-తనము.

కలితాపసి వి. నారదుడు.

సం. కలి. కలహం, జగడం.

<సం. కలి-+తాపసి.

కలితి చూ. కలితీ, కల్తి, కల్తీ. చూ. కలియు. వి. మిశ్రం. విణ. మిశ్రితమైన, స్వచ్ఛంకాని.

కలితీ చూ.చూ. కలితి. చూ. కలియు. విణ. మిశ్రితమైన, స్వచ్ఛంకాని, కలవబడిన.

కలివేత చూ చూ. కలనేత. వి. రెండు రంగుల నూలు కలిపి నేసిన నేత.

కలివరగ చూ.చూ కలివరగ. వి. ఉత్సవ సమయాల్లో ఎత్తే జెండా, జెండా.

కలికికొమ చూ. కలుపు[1].

కలిపాటి వి. గాయాలు మొ. కాచడానికుపయోగించే గుడ్డ ముక్క. చంద్రాంగ. 4.176.

కలిమట్టు న.క్రి. బాగా కలియబెట్టు.

కలిమట్టుగడ్డి వి. కుప్పనూర్పిడిలో ధాన్యం రాలిన తర్వాత, బాగా వంకాలతో కలియబెట్టి, విదిలించి ఎత్తి, బయట కడిమిగావేసి తొక్కినగడ్డి, మట్టగడ్డి.

కలిమము రూ. కడిమము. వి. మాంసం. భార. శాంతి. 3.285.

కలిమి[1]. రూ. కల్మి. చూ. కలుగు. వి. 1. సంపద, ఐశ్వర్యం. భార. విరా. 1.140; 2. కలగడం, ఉండటం. భార. ఆరణ్య. 4.189; 3. పుట్టుక. మార్క. 8.206; 4. తట స్థించడం. ప్రభా. 2.50; 5. అవటం. కళా. 2.14.

కలిమికొండ వి. శైలం, సిరిగొబ్బలి. సిం.ద్వా. 8.152.

కలిమిగలవాడు (-కలవాడు) వి. 1. కుబేరుడు. వరాహ. 6.89; 2. ధనికుడు. కలిమిగుబ్బెత వి. లక్ష్మీదేవి. దశా. 1.164. కలిమిచూపులబోడి వి. కటాక్ష ప్రసారం చేత సంపదల నిచ్చే స్త్రీ, లక్ష్మి. హర. 6.78. కలిమిచెలి వి. లక్ష్మి. యయా. 4.9. కలిమితొయ్యలి వి. సంపదలకు అధిష్ఠానదేవత, లక్ష్మి. కలిమితొయ్యలిగొప్ప వి. లచ్చిమగడు, విష్ణువు. కలిమిదండుగ వి. 1. సేరంలేకుండా ధనవంతుడి దగ్గర రాజు పుచ్చుకొనే ధనం; 2. కష్టం. కలిమిలేములు వి.బ.వ. 1. సంపద, దరిద్రాలు; 2. కష్టసుఖాలు. కలిమివెలది వి. లక్ష్మి, కలిమి చెలి. వేంక. ఆం. 1.7. కలిమివెలదికోడలు వి. సరస్వతి. వేంక. ఆం. 1.7. కలుములచెలి వి. లక్ష్మీదేవి. ఆం.భా. 1.41. కలుములదొర వి. విత్తేశుడు, కుబేరుడు. కలుములవేవల వి. లక్ష్మీదేవి. అచ్చ.రా. బాల. 68.

కలిమి[2] రూ.చూ. కమిడ. వి. పాత్రల్ని నర్సేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చాప లేదా గోతాంవట్ట.

కలిమి[3] రూ.చూ. కలిగి. వి. పొడగాపెరిగే ముళ్ళకంచెమొక్క.

కలిమికాయ వి. నేరేడుకాయంత ఉండి, పుల్లగా ఉండే ఒక కాయ.

కలిమె రూ.చూ. కలిగి. వి. చిన్నముళ్ళపొద.

కలిమెడి వి. కళ్ళంలో మెదిగినగడ్డి, గింజలురాలిన గడ్డి.

కలియకట్టు చూ. కలియ.

కలియమాళు వి. కరివేపాకు చెట్టు.

కలియఁబడు చూ. కలియు.

కలియఁబెట్టు చూ. కలియు.

కలియిక చూ. కలియు.

కలియు రూ.చూ. కలయు. స.క్రి. రతియందుకూడు. విక్రా. 3.107; అ.క్రి. బంధు మిత్రాదులలోనికమగు, చేరు. హర. 4.64.

కలియకట్టు న.క్రి. 1. కలిపిగట్టిగా అంకకట్టు; 2. అంటుకట్టు. కలియఁబడు అ.క్రి. కలబడు. కలియఁబెట్టు రూ. కలబెట్టు. న.క్రి. 1. ఎనువు, ఎనియచేయు; 2. కలిసేట్లు కలపు. కలియిక వి. కలయిక. కలియికలాగులు వి.బ.వ. ఒకానొక రతి బంధం.

కలియుగమహిమలు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. ప్రబంధ. 112.

కలివరగ రూ. కలివడగ, కలివడము, కలువడము, కల్వరగ్గ, కల్వరము[1]. వి. ఉత్సవనమయాల్లో ఎత్తేర్పజం, పీరధ్వజం, కు.సం. 8.42.

కలివడము రూ.చూ. కలివరగ. వి. ఉత్సవనమయాల్లో ఎత్తే జండా.

కలివి[1] రూ.చూ. కలిచె[1]. వి. వృక్షవిశేషం. కరమర్దం, ఓక.

కలివి[2] రూ.చూ. కలిగి. వి. పొడగా పెరిగే ముళ్ళకంచెమొక్క.

కలివి[3] వి. తెలివి.

కలివికల్ల వి. ఆముకాల్పుకు వాడే కంప.

కలివిడి వి. 1. అన్యోన్యమైత్రి, కలసిమెలసి ఉండటం; 2. ఆనందం; 3. నందడి.

కలివిరి వి. ఒకానొక వృక్ష విశేషం. హంస. 4.9.

కలివె[1] రూ. కరివె[2]. కలివి[1], కల్వె. వి. కరమర్దం, ఓక. పండి. చ. 5. 848 వ.

క. కరమర్దక, కరమడి. తినేపళ్ళు కాసేముళ్ళ పొద (Carrissa Carandas); కళవె, కళా, కలివి. తినే నల్లని పళ్ళు కాసేముళ్ళ పొద, (Carissa spihrarum), బంగాళాదేశపు ఎండుద్రాక్ష పళ్ళు, నేపాలదేశపు బెరి బెరీ పళ్ళు; మ. కలాఫ్రు (Carissa carandas).

కలివె[2] రూ.చూ. కలిగి. వి. చిన్నముళ్ళపొద.

కలిశంబుద్ధి వి. కలశం. దేవాలయం గోపురం పైన గర్భగుడి పైనా మేడల మీద అలంకారానికి పెట్టే కూజాలాంటి పాత్ర.

కలిశంముంత వి. వరలక్ష్మి వ్రతంలో ఉపయోగపడే చెంబు లాగ ఉండే మట్టి పాత్ర.

కలిశ్రాయి రూ. కలిశ్రాయి. వి. చిన్న చిన్న పిడతల్ని కలశాల్ని నర్సేరాయి.

కలిశి[1] రూ.చూ. కలశం. వి. కలిశంబుద్ధి. మేడల మీద మూలల్లో అలంకారానికి బోర్లించే మట్టిపాత్ర.

కలిశి[2] వి. పిడత. గిన్నెలాఉండే చిన్నమట్టిపాత్ర.

నం. కలశ. కుండ.

<సం. కలశ-.

కలిశ్రాయి రూ.చూ. కలిశ్రాయి. వి. చిన్న చిన్న పిడతల్ని కలశాల్ని నర్సేరాయి.

కలిశెం రూ.చూ. కలశం. వి. కలిశంబుద్ధి. మేడలమీద మూలల్లో అలంకారానికి బోర్లించే మట్టిపాత్ర.

కలివిగుద్దులు వి.బ.వ. రెండుపొట్టేళ్ళ మధ్య విడదీయకుండా పోట్లాటపెట్టే పందెం.

కలీ రూ. కల్లి[3], కల్లీ. వి. నున్నంకాల్చిన తర్వాత మిగిలిన రాయి.

హిం.ఉ. కలీ. నున్నం; అర. కలఈ. నున్నం.

<ఉ. కలీ.

కలీతు వి. పావడ. చౌడప్ప నీ. 14.

ఉ. కలాత్. తుర్కిస్తాన్‌లోని ఒకపట్టణం, పార. కలాత్.

<ఉ. కలాత్ (అర్థవిపరి.).

కలీల్ఖాన్ రూ.చూ. కలాలుఖానా[1]. చూ. కలాలి. వి. సారాదుకాణం.

కలు[1] రూ.చూ. కల్లు[1]. వి. మద్యం, సుర. భార. కర్ణ. 2.48.

కలు[2] రూ.చూ. కల్లు[2]. వి. 1. శిల, రాయి. శృం.నై. 2.56; 2. బండిచక్రం. కాశీ. 1.77.

కలుకోట వి. రాతికో నిర్మింపబడ్డ దేవాలయ ప్రాకారం. కలుకోడి యా.చూ. కల్కోడి. వి. కల్కోడి (అశుభసూచకమైన కూత కూసేది), రాతికోడి. కు.సం. 1.54. కలుక్రొంత వి. క్రాయంతీలత, కలుగానుగ. కలుగచ్చ యా.చూ. కలుగ్రచ్చ. వి. ఒక విధమైనగచ్చ. కలుగాడి. వి. 1. రాతితో నిర్మింపబడ్డతొట్టి; 2. పశువులు నీరు తాగడానికై నీరు నింపడానికుపయోగింపబడ్డ రాతితొట్టి. కలుగానుఁగ యా. కలుగానుఁగు. వి. రాతిగానుగ. రామా. 1.127. కలుగానుఁగు యా.చూ. కలుగానుఁగ. వి. రాతిగానుగ. కలుగ్రచ్చ యా. కలుగచ్చ. వి. ఒక విధమైన గచ్చు. కలుఁగానుగు (-కానుగు) వి. క్రాయంతీ. కలుజువ్వి యా. కలజువ్వి, కలిజువ్వి, కల్జువ్వి, కిల్లుజువ్వి. వి. కూటపర్కటి, కొండజువ్వి. హంస. 4.11. (Ficus tomentosa). కలుపొన్న యా. కల్పొన్న. వి. ఒకానొక జాతిపొన్న. కు.సం. 1.54. కలుబంద యా.చూ. కలబంద. వి. కలమంద. ఆం.భా. 2.65. కలుమకేములు వి.బ.వ. రాతితో నిర్మింపబడ్డ మతాలు. భీమ. 2.47. కలుమంద యా.చూ. కలబంద. వి. కలబంద. కలుమచ్చు వి. నిష్ప్రయోజకుడు. కల్కోడి యా. కలుకోడి. వి. కలుకోడి. పండి. చ. 4.197. కల్జువ్వి యా.చూ. కలుజువ్వి. వి. కూటపర్కటి, కొంతజువ్వి. కాళ. 3.50. (Ficus tomentosa). కల్పొవ్వ యా. కలుపొన్న. వి. ఒకానొక జాతిపొన్న. పండి. చ. 197. వ.

కలుమ్కు అవ్య. మనను పొవ్వడంలోని అనుకరణం. సారంగ. 3.50.

క. కలకు. కదలించు, కదుపు, కలువు, కలవర పరచు, కలవరపడు.

కలుగు యా. కలువు. అ.క్రి. 1. ఉండు, నిలుచు. భార. ఆది. 1.119; 2. కలదగు, కలవాడగు. భార. ఆది. 8.4; 3. సంభవించు, లభించు, ప్రాప్తించు, దొరకు. భార.ఆరణ్య. 2.218; 4. అగు. మార్క. 7.18; 5. పుట్టు. భాగ. 9.159; 6. అర్హమగు, తగు. ఆము. 1.2; 7. చాలు, ఓపు. న.క్రి. 1. పొందు. భార.ఆది. 2.34.; 2. కలిగి ఉండు. భార.ద్రోణ. 2.287; 3. కడచు. విష్ణుపు. 2.228; 4. రమించు. అని. 2.141.

తు. కరియుని. సార్థమగు; త. కలి. కనబడు, సుఖంగా పెరుగు (నాటు) వృద్ధిచేయు; కొలా. కల్-. ఒకచోట, కలిగించు యా. కల్గించు. న.క్రి. 1. ఉంచు, నిలుపు. భార. ఉద్యో. 1.373; 2. వ్యక్తపరచు. భార. శాంతి. 479; 3. సృజించు, పుట్టించు. రం.రా. భాల. 53 పు. 19; 4. లభింపచేయు.

కలుగుడు వి. గరుగచెట్టు. తినేపళ్ళు కాసే ఒక పెద్దచెట్టు. (Garuga pinnata).

కలుగొట్టు యా.చూ కలిగొట్టు. వి. పాటలవృక్షం.

కలుఁగు యా. కల్గు[2]. వి. 1. రంధ్రం, కన్నం. కాశీ. 5.193; 2. గుహ, గుహలాగ తొలిచిన రంధ్రం, సొరంగం; 3. పుట్ట; 4. బైదు.

క. కు ఆకుబో. కన్నం, నమాది.

కలుఁగుకానువ తవది యా. కల్గుకానుపుతవసి. వి. వల్మీక సంభవుడు, వాల్మీకిముని. ఆచ్చ. రా. బాల. 27. కలుఁగువ్లాయవుఁదేజి (-తేజి) యా. కలుఁగులాయవుఁదేజి. వి. మూషిక వాహనం. కువ.చ. 1.7. కలుఁగులాయవుదేజి యా.చూ. కలుఁగువ్లాయవుఁదేజి. వి. మూషిక వాహనుడు. శశా. 5.90.

కలువ వి. 1. క్షోభం, కలత. భార. భీష్మ. 1.186; 2. కారణం. భార. శాంతి. 1.138; 3. దోషం. భార. శాంతి 4.183.

సం. కలుష-. దోషమైన, మురికిగా ఉన్న; ప్రా. కలుస-. మలినమైన, పాపమైన.

మ. కలళల్. సంభ్రమం, తత్తరపాటు.

< ప్రా. కలున -.

కలువపడు అ.క్రి. కలతపడు. నృసింహ. 5.4.

కలువు యా.చూ. కల్చు. స.క్రి. మోహించు, వలచు. ఆం.భా. 3.96.

కలుజు[1] యా. కల్జు[1]. వి. 1. రాకట్టు, శిలాబంధం. ఆం.భా. 1.162; 2. నూతిగోడ.

త. కలింకు, కలించు, కలుంకు. కాలవ, చెరువు మొ. వాటిని బంధించడానికి విరవడానికి ఉపయోగించే సాధన విశేషం.

కలుజు[2] యా.చూ. కల్జు[2]. వి. 1. స్వర్ణకారుడు; 2. అలుగు.

కలువు[1] యా. కల్పు[1]. చూ. కలియు. స.క్రి. చేర్చు, కూర్చు. ఉ.హరి. 5.33; వి. 1. కలయిక. శృం.నై. 7.151; 2. దది, పెరుగు, మిశ్రదధి. ఆం.భా. 2.295. శశా. 3; 3. పైరు మొ. వాటితో కలిసి మొలచిన గడ్డి మొ.

క. కలసు, కలిసు. కలువు; కలె. లాగు, తీయు, నాశనం చేయు, కలువు మొక్క; కొడ. కల్-. కలువు మొక్కలు; తు. కలెపిని. కలెపుని. తీసివేయు, తీయు; కలెప్రని. తీయబడు; త. కల్. కలువు తీయు, లాగు; కట్పు. కలువు తీయడం, కళ్ళాల్. కలువు తీయడం, లాగడం; కలై. కలువుతీయు, పైకిలాగు, తొలగించు, నిర్మూలించు, పూర్తిగా పోగొట్టు; మ. కళ. కలువు; కళయుక. పదిలించుకొను, రద్దుచేయు; తా. కొల్. చెట్లచెరడు తీసినవుడు చలికాలంలో ఆకులు లేకుండా నగం ఎండి నగం పచ్చగా ఉండు; కొలా. కళ్. కలువుకొను.

కలివికొను న.క్రి. చేర్చు, కలువు, ఒకటిగా చేయు. భార. ఆను. 3.2. కలువుకొండ్ర యా. కలువుఁగొండ్ర. వి. మొదటి అరక ఒకసారి చుట్టివచ్చేటప్పటికి నడిమి ఎరం మిగిలిన అరకలు పూర్తిగా కలిపేట్లు వేసిన కొండ్ర. కలువుకోలు యా.చూ. కలువుఁగోలు. వి. మైత్రి, ఐకమత్యం. కలువుగర్ర వి. పొలంలో కొండ్ర ఇంకా కలువుకోవలసిన భాగం. కలువుగుంటక వి. పైరులో కలువ తీసే రెండు, మూడు పదుగుల గుంటక. కలువుగుద్దలి వి. కలువ తీసే పనిముట్టు. కలువుఁగొండ్ర (-కొండ్ర). యా.చూ. కలువుకొండ్ర. వి. మొదటి అరక ఒకసారి చుట్టి వచ్చేనరికి నడిమి ఎరం మిగిలిన అరకలు పూర్తిగా కలిపేట్లు వేసిన కొండ్ర. కలువుగోలు (-కోలు) యా.చూ. కల్పుఁగోలు. వి. మైత్రి, ఐకమత్యం. కలువుఁగోలు (-కోలు) యా. చూ. కల్పుఁ

గోలు. వి. మైత్రి, ఐకమత్యం. చంద్రాంగ. 3.108. కలువుగోలుతనము వి. ఐకమత్యం. రామా. 5.134. కలువుచాలు రూ. కలువుజాలు, కలువుసాలు, కల్వుజారు, కల్వుజాలు. వి. 1. కొంద్ర కలిపేచాలు; 2. నాటు వెయ్యడానికి ముందు మాగాణిలో దున్నిన ఆఖరి చాలు. కలువుచీల వి. కొయ్య ముక్కకు ఇనపచువ్వ అమర్చిన కలువతీసే పనిముట్టు. కలువుజాలు రూ.చూ. కలువుచాలు. కలువుతొట్టె వి. రంగులుకలిపే తొట్టె. కలువుదంతి వి. పైరులో కలువు పోవడానికి చేత్తోలాగే వళ్ళదంతె. కలువుపైరు వి. కలువుతీయడానికి పీచైనంత ఎత్తుగా పెరిగినపైరు. కలువుపాలు రూ.చూ. కలువుచాలు. కలువుసేర్యం వి. కలువు పోవడానికి నేల గుల్లబారటానికి పైరులో పావటం, గుంటక మొ. నవి లాగటం.

కలువు[2] రూ.చూ. కల్వు[2]. చూ. కలుచు. వి. 1. ప్రేమ, మోహం; 2. రతి.

కలువు[3] వి. 1. మిశ్రదది, పాలతో తయారయ్యే ఏదైనా పదార్థం. ఆం.భా. 2.295, 2. పెరుగు.

కలువకూర వి. కలగూర.

కలువంద రూ.చూ. కలబంద. వి. ఒకానొక మొక్క. ఆం.భా. 2.65.

కలువు వి. 1. కలువగంధం. ఆం.భా. 1.106; 2. మురికి, మకిలి.

క. కలుంబు. కీళం, అశుచి, మైల, మాలిన్యం.

కలువులచెలి చూ. కలిమి.

కలువులదొర చూ. కలిమి.

కలువులనవల చూ. కలిమి.

కలురొట్టె వి. మైదాపిండి పులియబెట్టి తయారు చేసే మెత్తటి రొట్టె.

కలువ[1] రూ.చూ. కలవ[1]. విణ. కలిసిన. వి. 1. కూడిక, సంయోగం; 2. తెలుపు, నలువురంగులకలయిక.

కలువ[2] రూ. కలవ[2], కల్వ. వి. ఉత్పలం, కువలయం. శృం.నై. 3.66.

క. కలవె, కలువె. వానన ఉన్న నీటి కలువ.

కలువకంటి రూ. కల్వకంటి. వి. కలువలాంటి కన్నులున్న స్త్రీ, కువలయాక్షి. భీమ. 5.113. కలువగొంగ వి. కలువలకు శత్రువు నూర్యుడు. ప్రబంధ. 802. కలువచెలి వి. కుముదబాంధవుడు, చంద్రుడు. భర్తృ. 2.89. కలువదుంప వి. ఉత్పలమూలం. కలువవేస్తి వి. చంద్రుడు. వేంక. ఆం. 2.77. కలువరాయడు వి. కలువరేడు. శశా. 4.201. కలువశాకట్టు వి. శిలాబంధ వుష్కరిణి. కలువజేకు రూ. కల్వజేకు. వి. 1. కువలయదళం, ఉత్త.రా. 2.266; 2. పిరుదుల మీది నక్షత్రం. వేంక. ఆం. 2.77. కలువజేడు వి. చంద్రుడు. దశా. 2.302. కలువలచెలిరేక వి. నెలవంక. మృత్యు. 2.63. కలువలదాయ వి. నూర్యుడు. కలువలదొర వి. చంద్రుడు. రాజ.వి. 4.44. కలువలయమంగ రూ. కల్వలయనుఁగు. వి. చంద్రుడు. అచ్చరా. అయోధ్యా. 2.13. కలువలరాయడు వి. చంద్రుడు. ఉ.రా. 7.356. కలువలతెనితోడు వి. లక్ష్మీదేవి. ఆం.భా. 1.41. కలువలవిందు వి. చంద్రుడు, కుముదబాంధవుడు. కలువలమూడు వి. నూర్యుడు. కలువవిందు వి. చంద్రుడు, కుముదబాంధవుడు. రామా. 6.30. కలువవిల్తుడు వి. మన్మథుడు, వుష్పధన్వుడు. సానంద. 5.91.

కలువడము[1] రూ.చూ. కలివడగ. వి. ఉత్సవాదుల్లో ధ్వజస్తంభం మొ. వాటికి వేలాడ కట్టే కలువదండ, ప్రాలంబమాలిక. రం.రా.అమా. 88.

కలువడము[2] రూ. కల్వతము[2]. వి. విజ్ఞానం, మేలుకట్టు, సాం. ని. 2.19.

కలువము రూ.చూ. కల్వము. వి. మందునూరే రాయి.

కలువాయిబ్రహ్మజ్ఞానం వి. కలువాయి వేదాంతం, మెట్ట వేదాంతం.

కలువాయివేదాంతం వి. మెట్టవేదాంతం.

కలువు రూ.చూ. కలుగు. అ.క్రి. 1. పట్టు. వసు. 4.14; 2. కలదగు, కలవాడగు; 3. చాలు, ఓపు, సమర్థమగు; 4. ఉండు, నిలుచు; 5. అగు; 6. సంభవించు, లభించు, ప్రాప్తించు, దొరుకు; 7. అర్హమగు.

కలువ న.క్రి. కలువతీయ.

కలువకూర రూ.చూ. కలునుఁగూర. వి. 1. పప్పు, కూరలు కలిపిచేసిన కూర; 2. వులునుచేయని తీయనికూర; 3 పుల్లకూర.

కలువఁగూర (-కూర) రూ. కలునుకూర. వి. కలగలువు కూర. జైమినిభా. 3.50.

కలువారగంధి వి. స్త్రీ. ద. హిం. కా. సంపు. 6. కా. నం. 672 క్రీ.శ. 1139.

కలువారము రూ.చూ. కల్వారము. వి. కల్వారం.

కలెఅతుకు న.క్రి. అచ్చతికే పరుగులో కిందిపోగులూ, పైపోగులు కలిపి మొత్తం అతుకు.

కలెక్టరు రూ.చూ. కలక్టరు. వి. కలక్టరు, జిల్లా ప్రధానాధికారి.

కలెంగెడికాయ వి. పుచ్చకాయ.

కలెంపూచీర వి. నడిమినేతలో ఒకరకం వువ్వు డిజైను పడేట్టు నేసిన చీర.

కలేకంప వి. ఆము కాల్చడానికి వాడే అడవిచెట్టు రంప, కరమద్ది.

కలేజా వి. ధైర్యం.

హిం.ఉ. కలేజా. గుండె.

<ఉ. కలేజా.

కలొత్తుడు వి. కాలికి రాయిగుచ్చుకొన్నప్పటి బాధ.

కల్కటరు రూ.చూ. కలక్టరు. వి. జిల్లా అధికారి.

కల్కటేరు రూ.చూ. కలక్టరు. వి. జిల్లా ప్రధానాధికారి.

కల్కట్టె వి. ఆము కాల్చుకు ముళ్ళకంపల్ని తీసుకు రావడానికి వాడే వంగల కర్ర.

కల్కండ రూ.చూ. కల్కండము. వి. చక్కెర, పటికబెల్లం.

కల్కండము రూ. కలకండ, కలకండము, కల్కండ. వి. కండ చక్కెర, పటికబెల్లం. ప్రబంధ. 112.

సం. ఖల్లా -. ముక్క, భాగం.

<కలు[2] + సం. ఖణ్డ-.

కల్కి[1] రూ.చూ. కలికి[1]. విణ. మనోజ్ఞమైన, అందమైన. మను.

5.68. వి. 1. ఆరది, మనోజ్ఞమైన ఆడది. ఉ.రా. 5.69 ; 2. దంట, నేర్పరి.

కల్కితనము యూ.చూ. కలికితనము. వి. దిట్టతనం, నేర్పు.

కల్కి[2] యూ.చూ. కలికి[2]. వి. కొంగ.

కల్కితురాయి యూ.చూ. కలికితురాయి. వి. కొంగతల ఈకలతో చేసిన శిరోభూషణం.

కల్గొడి చూ. కలుఁ[2].

కల్గించు చూ. కల్గు[1].

కల్గు[1] యూ.చూ. కలుగు. అ.క్రి. 1. కలచగు, కలవాడగు. భార. ఆది. 6.291 ; 2. చాలు, ఓపు, సమర్థమగు. భార. విరా. 1.143 ; 3. సంభవించు. భార. విరా. 3.170 ; 4. పుట్టు. విక్ర. 1.39 ; 5. ఉండు, నిలుచు. విజయ. 3.15 ; 6. తగు, అర్హమగు.

కల్గించు యూ.చూ. కలిగించు. స.క్రి. 1. లలింపచేయు. ఉ.రా. 4.146 ; 2. ఉంచు, నిలుపు ; 3. వ్యక్తపరుచు ; 4. పుట్టించు.

కల్గు[3] యూ.చూ. కలుఁగు. వి. 1. గుహ, సొరంగం. అచ్చ.రా. యు. 445 ; 2. రంధ్రం, కన్నం ; 3. పుట్ట.

కల్గుకానుపుతవి యూ.చూ. కలుగుకానుపుతపసి. వి. వాల్మీకి.

కల్చరం వి. కలపరం.

కల్చు యూ. కలుచు. స.క్రి. మోహించు, వలచు. కు.సం. 8.142.

కల్జు[1] యూ.చూ. కలుఁజు[1]. వి. 1. రాకట్టు, శిలాబంధం ; 2. నూతిగోడ.

కల్జు[2] యూ. కలుఁజు[2]. వి. కంసాలి, వడ్రంగి. రామలిం.శ. 28.

కల్జుకూర వి. అనేకరకాల కాయలతో వండినకూర.

కల్జువ్వి చూ. కలుఁ[2].

కల్టెకు యూ.చూ. కల్లలేకు. వి. నీలగిరుల్లో పెరిగే ఒకచెట్టు (Dellinia bracteata).

కల్తి యూ.చూ. కలితి. వి. మిశ్రం. విణ. మిశ్రితమైన, స్వచ్ఛం కాని.

కల్తీ యూ. చూ. కలితి. వి. మిశ్రం. విణ. మిశ్రితమైన, స్వచ్ఛం కాని.

కల్తేకు వి. చిన్న దైనరాయి.

కల్దువ్వేలి వి. ఎర్రరంగుగల తువ్వనేల.

కల్దేగొడ్డు వి. ఎలుగ్గొడ్డు, ఎలుగుబంటి. కరిడి, కర్డి.

కల్దొక్కు యూ.చూ. కలదొక్కు. స.క్రి. కాళ్ళతోతొక్కి అదుము కలుపు.

కల్నీళ్ళు వి. చియ్యం కడిగిననీళ్ళు, కడుగు.

కల్పేటు వి. కన్నెలేడి.

కల్పేత యూ.చూ. కలనేత. వి. 1. నిలువుకు ఒక రంగు, అడ్డానికి మరొక రంగుగల నూలుపెట్టి నేసిన గట్టి నేత ; 2. రంగుదారపు కండెలు చిగించిన నాడెలు మార్చుకొంటూ నేసిన నేత ; 3. నేతలో పోగులు కలిసిపోయేటట్టు చిక్కగా నేసిన నేత ; 4. అనితొక్కి, వలక కొట్టి నెయ్యటం.

కల్పేతసీర యూ.చూ. కలనేతచీర. వి. నిలువుపోగులు ఒక రంగువి పేకపోగులు మరో రంగువి పెట్టి నేసినరెండు రంగులచీర.

కల్పేయు యూ.చూ. కలనేయు. స.క్రి. రెండురంగుల పోగులు కలిపినేయు.

కల్ప యూ.చూ. కలప[2]. వి. కొండమీదపెరిగే ఒకరకంమొక్క. కల్పగంట వి. లొన్నకాడలా ఉండే కలువమొక్క.

కల్పవింపు యూ.చూ. కలపనించు. స.క్రి. నేసినబట్టచుట్టటానికి దోనె పలకతిప్ప.

కల్పవుల్ల యూ.చూ. కలపవుల్ల. వి. పన్నెకట్టుబడిలో దువ్వెన పళ్ళమాదిరిగా వరసగా కట్టిన కలపకొన్న మొ. వాటివుల్ల.

కల్పు[1] యూ.చూ. కలుపు[1]. అ.క్రి. చేర్చు, కూర్చు. వి. 1. కలయిక ; 2. పైరు మొ. వాటిలో కలిసి మొలిచినగడ్డి మొ. ; 3. పెరుగు, మిశ్రదధి.

కల్పుగోలు యూ. కలుపుగోలు. వి. మైత్రి, ఐకమత్యం. చంద్రాంగ. 3.108 ; కల్పుజారు యూ.చూ. కలుపుచాలు. వి. 1. కొంద్రకలిపేచాలు, 2. నాటువేయటానికి ముందు మాగాజిలో దున్నిన ఆఖరిచాలు. కల్పుజాలు యూ.చూ. కలుపుచాలు. వి. 1. కొంద్రకలిపేచాలు ; 2. నాటువేయ టానికి ముందరదున్నిన ఆఖరిచాలు.

కల్పు[2] చూ. కలుచు. యూ. కలుపు[2]. వి. మోహం, వలపు. కు.సం. 5.74.

కల్పుమాదం వి. మట్టి, నీరుకలిపిఅదునుతొక్కడం.

కల్పేయ యూ.చూ. కలపవేయ. స.క్రి. నేతనేసేటప్పుడుపరుగు తో నాడె వేసిన తర్వాత పోగుదగ్గర పడేట్లు చేతిపలకతో అదుము.

కల్పొవ్వ చూ. కలు[2].

కల్ప[1] యూ.చూ. కలం[4]. వి. అరటి, నారింజ మొ. వాటిఅంటు, కొమ్మకుకట్టేఅంటు.

కల్మ[2] వి. నుమూడు అయిదంగుళాలమందంలో ఉండే చిక్కని రాతిపొర.

కల్మకిందచచ్చు వి. రాతిగనిలోని పొర, చెక్కలుచెక్కలుగా ఉండి రాయి సరిగా రానిపొర. కల్మమొదిచెక్కు వి. రాతిగనిలోని మూడోపొర, గోడకట్టుబడికి పనికివచ్చే రాయిగల పొర.

కల్మకోక వి. 1. నల్లటితోకకుచ్చు ; 2. తెల్లటితోకకుచ్చు.

కల్మి యూ.చూ. కలిమి[1]. వి. కలగడం, ఉంచటం. భార. ఆరణ్య. 4.784 ; 2. పుట్టుక. మార్క. 8.206. ; 3. తట స్థించడం. ప్రబా. 2.50 ; 4. అరవటం, కావటం. రఘు. 2.14 ; 5. సంపద, ఐశ్వర్యం.

కల్మిరాయి వి. గోడలకట్టుబడికి పనికివచ్చేరాయి.

కల్మే యూ.చూ. కలం[4]. వి. అరటి, నారింజ మొ. వాటిఅంటు, కొమ్మకుకట్టే అంటు.

కల్యాట్లు వి.బ.వ. ఆగచాట్లు, ప్రయాసలు.

కల్యాణతిలకంఅంచు వి. పెండ్లిబొట్టుమాదిరిగా, మూడేసి చుక్కలు రెండువరసలుపెట్టి, వాటికిమధ్యనిలువుగీరలు పడేట్లు డిజైను నేసిన అంచు.

<నం. కల్యాణతిలక- + - ముఅంచు.

కల్యాణము వి. వివాహం.

నం. కల్యాణ-. అందం, భద్రం, సుఖం, అదృష్టం.

<కం. కల్యాణ- (అర్థవివరి.).

కల్యామాకు దా.చూ. కరివేపాకు. వి. కరింపాకు.

కల్ల[1] విణ. **1.** అనత్యమైన. భార.శల్య. 2.281 ; **2.** మాయా కల్పితమైన. అచ్చ.రా.యు. 57 ; **3.** దొంగస్వభావం కల. అచ్చ.రా.యు. 6.416; **4.** తెచ్చిపెట్టుకొన్న; వి. **1.** తప్పు, నేరం. భీమ. 3.198 ; **2.** భంగం, హాని. పరమ. 3.297 ; **3.** అనత్యం. ఆం.భా. 1.116 ; **4.** పరుష వచనం ; **5.** మోసం.

క. కళీ (కర్ష్). దొంగలించు ; కళ. దొంగతనం; కళ్ళ, కళ. దొంగ ; కొర. కళ్ళే. దొంగతనం, అబద్ధం ; కళ్ళి. ఆడదొంగ ; తు. కళ్ళ. మోసమైన, నిజాయితీలేని ; త. కళి (కట్-కత్). దొంగలించు, వంచించు ; కళ్ళల్. దొంగలించటం ; కళ్ళన్. దొంగ, బందిపోటు, మోసగాడు; కల్లి. ఆడదొంగ, పనిదొంగ ; మ. కళ్ళమ్. దొంగతనం. దొంగసంతకంచేయడం, దొంగరవాణా; కొ. కొల్ (కొర్డ్-). దొంగిలించు ; కొల్ఫ్. దొంగ ; గోం. కల్లాన్, కల్లిన్. దొంగిలించు ; కల్లా. కల్లె, కల్వల్. దొంగ ; కొండ. కల్వ్ (కర్డ్). దొంగిలించు ; కురు. కల్‌బస్. దొంగ ; మాల్తో. క్వెల్. దొంగిలించు, దోచుకొను.

<మూ.ద్రా. కర్-.

కల్లగుట్టు వి. తెచ్చిపెట్టుకొన్న గాంభీర్యం. ఆము. 2.58. **కల్లగుల్ల** వి. దొంకులపోగు, అబద్ధాలాడేవారు. ఒంటి. శ. 17. **కల్లచేయ** దా.చూ. కల్లసేయ, మోన వచ్చు. **కల్లచ్చులు** వి.బ.వ. తప్పుతూనికకట్లు. **కల్లజగడము** వి. అబద్ధపు పోట్లాట. **కల్లతనము** వి. **1.** వంచన, మోసం. భాగ. 6.5 ; **2.** నేరం, తప్పు. భాగ. 9.14 ; **3.** చెడ్డతనం, దుశ్చేష్ట. కాశీ. 4.90. **కల్లబొల్లికబురులు** వి.బ.వ. మాయమాటలు. **కల్లబొల్లిమాటలు** వి.బ వ. మాయమాటలు. **కల్లరి** విణ. అనత్యమైన. భక. 1.55. వి. **1.** దుష్టుడు, దుష్టురాలు. భాగ. 10.98; **2.** వంచకుడు, మాయలాడు. దశా. 8.189 ; **3.** తప్పుచేసినవాడు, అపరాధి. సారంగ. 2.15; **4.** గదరి, దిట్ట. చంద్రాంగ. 2.74; **5.** అనత్యమాడేస్త్రీ. చెన్నబసవ. 2.24. **కల్లరికత్తె** వి. మోనకత్తె, అబద్ధాలాడేస్త్రీ. **కల్లరితనము** వి. సాహనకృత్యం. రాజ.వి. 3.45. **కల్లరీడు** వి. దొంగ, మోసరి. సాం. ని. 2.12 **కల్లలుపెనవు** న.క్రి. అబద్ధాలు సృష్టించు. ద్వి. కల్యా. 129. **కల్లవచ్చు** అ.క్రి. కీడు కలుగు. **కల్లవాటు(-పాటు)** వి. కలత, కలవళం. సారంగ. 11.16. పం. **కల్లవాపు** వి. **1.** నొప్పిలేనివాపు; **2.** పొదుగు లేదా గంగడోలు మీదివాపు. **కల్లవెల్లియగు** అ.క్రి. చెల్లాచెదరగు. బసవ. 4.34. పం. **కల్లసేయ (-చేయ)** రూ. కల్లచేయ. న.క్రి. మోనవుచ్చు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 1953.

కల్ల[2] వి. తోట మొ. వాని చెలుగు, కట్టువ, ముళ్ళకంపనాటి ఏర్పాటు చేసినదడి. ఆం.భా. 2.12. ఉ.హరి. 4.308.

కల్లగడ్డ వి. కంచెగా పెంచబడే ఒకరకం చెట్టు (Rhus-mysorensis). **కల్లచాలు** వి. ముళ్ళకంపతో వేసిన కంచె వరస. ముళ్ళకంచె.

కల్ల[3] వి. ఆముకాల్చడానికి ఉపయోగించే ఒక చెట్టు.

కల్లం రూ.చూ. కళ్ళము. వి. బట్టీదగ్గరున్న చదును చేసిననేల.

కల్లంలోకొలుచుకపోవు చూ. కళ్ళము. అ.క్రి. చేసిన ప్రయత్నం వృధాపోవు.

కల్లంగడి చూ. కల్లు[1].

కల్లచ్చు చూ. కల్లు[3].

కల్లటికె చూ. కల్లు[1].

కల్లచేపు రూ. కట్లేకు. వి. సీలగిరుల్లో పెరిగే ఒకచెట్టు (Dellenia bracteata).

కల్లడి విణ. పొంగే స్వభావం కల.

కల్లము వి. **1.** ముప్పైరెండు విన్నాణాల్లో ఒకటి, మల్లబంధ విశేషం. ప్రబంధ. 88, **2.** రతిబంధ విశేషం. రాధికా. 6.137.

కల్లరావి వి. కొండరావిచెట్టు, తెల్లని క్షీరకలిగిన ఒకరకం చెట్టు (Ficus Arnotliana).

కల్లరీడు చూ. కల్ల.

కల్లరు రూ.చూ. కల్లరుజు. వి. మత్స్యవిశేషం.

కల్లరుజు రూ. కల్లరు. వి. మత్స్యవిశేషం. హంస. 4.187.

కల్లవెల్ల వి. గజిబిజి.

కల్లాం రూ.చూ. కళ్ళము. వి. బట్టీలదగ్గర చదును చేసిన నేల.

కల్లాకపటములేవి చూ. కల్ల[1]. విణ. అమాయకమైన, నిర్మలమైన.

కల్లాపు రూ.చూ. కలయంపి. వి. పేడకలిపి చల్లిననీరు.

కల్లాస చూ. కల్లు[1].

కల్లి[1] రూ.చూ. కళ్లి. వి. నాగజెముడు లేదా నన్నజెముడు, ఒక కంచెమొక్క.

కల్లి[2] వి. **1.** గ్రామదేవతల కొలువులలో నిప్పులగుండం బదులు భక్తులు తొక్కడానికి పరిచిన మడిముళ్ళ పోగు; **2.** కష్టమైనపని నెరవేర్చడం; **3.** అల్లరి.

కల్లిచేష్టలు వి.బ.వ. చిన్నపిల్లలు చేసేతెలిలైన ముచ్చట చేష్టలు.

కల్లి[3] రూ.చూ. కలీ. వి. రాతిబండల్లో ఉండేమట్టి, నున్నం కాల్చిన తర్వాత మిగిలిన రాయి.

కల్లినున్నం వి. నున్నపురాతిని కాల్చి దబ్బాలతెత్తిన నున్నం.

కల్లి[4] అవ్య. పక్క, వెంట, వంక.

<-కు + చెల్లి.

కల్లివకవేల చూ. కల్లు[2].

కల్లీ రూ.చూ. కలీ. వి. నున్నంకాల్చిన తర్వాత మిగిలినరాయి.

కల్లు[1] రూ. కలు[1]. వి. **1.** మద్యం, సుర. కు.సం. 2.60. భార. విరా. 2.93 ; **2.** ఒకవిధమైన మద్యం. రం.రా. అమో.

క. కళీ, కళ్ళు, కల్లు, కల్లు ; కొర. కళ్ళి. మద్యం ; తు. కలి. తాటికల్లు ; త. కళీ. కల్లు, తేనె ; కలి. మత్తిలు, మత్తు, ఉత్సాహం, మదం; కలిప్ప. మత్తు ; మ. కళీ, కళ్ళు. కల్లు ; కో. కళీ. తాటికల్లు, సారా ; గోం. కల్ (కర్దా). పులబెట్టినమద్యం, కల్లు, బీరు, సీళ్లకలిపినసారా, ద్రాక్షసారా ; కువి. ఎఱు, కారూ. కల్లు ; కారూ . దేశీ సారా ; కాడు. కల్లు ; యారకాడు. సగ్గుబియ్యంసారా ;

కొలా. (కిన్). కల్. కల్లు ; నా. కల్.

నం. కల్యా. సారా. (మైకంకలగచేసేది.) ; ప్రా. కల్లా. సారా ; కల్యాల. సారా అమ్మేవాడు ; హిం. కల్ (వ)అర్, కలార్. సారా ; మరా. కడ్. మత్తిలు, కడంగ -. మైకంకలిగించేసారా.

<మూ.ద్రా. *కళ్.

కల్లంగడి వి. సారాకొట్టు. కల్లటిక వి. నురాభాండం, కల్లకుండ. వేమన. 3.170. కల్లాన వి. కల్లుమీద ఆన. కల్లుకడవ యూ.చూ. కల్లుగడవ. వి. కొబ్బరికాయ. కల్లుకర్ర వి. కల్లు పోయడానికి, తాగడానికి వాడే చిన్నమట్టిపాత్ర. కల్లుకుండ వి. కల్లుతో ఉన్నకుండ. కల్లుగడవ యూ. కల్లుకడవ. వి. కొబ్బరికాయ. కల్లుగ్లాను యూ. కల్లుగిలాను. <కల్లు + ఇం. glass. కల్లుగిన్నె వి. కల్లుతాగే గిన్నె. కల్లుగిలాను యూ.చూ. కల్లుగలాను. వి. కల్లుతాగే చిన్నమట్టిలోటా. <కల్లు + ఇం. glass. కల్లుగీత వి. కల్లుగీతలో ఈత చెట్టుకు కట్టే మట్టికడవ. కల్లుగుబ్బ యూ. కల్లుగొబ్బ. వి. అడుగున సన్నంగా పైన పెడల్పుగాఉండే చిన్నమట్టిపాత్ర. కల్లుగురిగ యూ. కల్లుగురిగి. వి. కల్లుతాగడానిక గ్లానులాగ పొడుగ్గా ఉండే మట్టిపాత్ర. కల్లుగురిగి యూ.చూ. కల్లుగురిగ. వి. కల్లుతాగడానికి గ్లానులాగ ఉండేమట్టిపాత్ర. కల్లుగొబ్బ యూ.చూ. కల్లుగుబ్బ. వి. అడుగున సన్నంగా పైన పెడల్పుగా ఉండేచిన్నమట్టిపాత్ర. కల్లుతేట వి. కల్లుపైన తేరినతేట. కల్లుత్రాగుట వి. నురాపానం. కల్లుపడి వి. కల్లుకొలిచి పోయడానికి వాడేమట్టిపాత్ర. కల్లుపాక వి. కల్లుఅమ్మేపాక. కల్లుపెంట వి. కల్లుఅమ్మేచోటు. కల్లుబింకి వి. అడుగుపలకలాగ మూతి పొడుగ్గా బుంగగా ఉండి కడవకన్నచిన్నదిగా ఉండే మట్టిపాత్ర. కల్లుబుంగ వి. కల్లుగీసేచెట్టుకు కట్టే మట్టికడవ. కల్లుబొచ్చి వి. కల్లు తాగడానికి వాడే చిన్నమట్టిపాత్ర. కల్లుమూంత వి. కల్లు తాగడానికి లేదా కల్లుకొలవడానికి వాడే మట్టిపాత్ర. కల్లురేగు అ.క్రి. పశువులు మిక్కిలి కలతపడు. కల్లులొట్టి వి. కల్లు తీయడానికి తాటిచెట్టుపైభాగంలో గీతకింద కట్టడానికి మెడ పొడవుగా మూతి బుంగగా ఉండే మట్టి పాత్ర. కల్లువర్ధన వి. కల్లువర్ధించరం. కల్లువర్ధించు వి. కల్లువర్ధన. కల్లువెల్లి వి. నురానముద్రం. కల్లునంద్రము వి. కల్లు నముద్రం. కల్లూట వి. అప్పుడప్పుడు ఆగివచ్చే ఊటబొట్లు. <కల్లు + ఊట.

కల్లు[2] యూ. కలు[3]. వి. బొ. 1. రాయి. కు.నం. 2.60 ; 2. బండి చక్రం, బండికన్ను. భార. కర్ణ. 3.341.

క. కల్, కల్లు, కలు, కడల్, కల్, కబ్, కన్. రాయి, గట్టివస్తువు ; కొడ. కల్లి. రాయి ; తు. కల్లు. రాయి ; త. కల్ (కఱ్, కన్). రాయి, గులకరాయి, రత్నం, మైలురాయి ; కల్లన్. రాతిగుండె కలవాడు ; మ. కల్లు. రాయి ; కల్, కల్లు. రాయి, రత్నం ; కల్ల. గాజుపూసలు ; కో. కల్. రాయి, మైలురాయి ; పర్జి. కెల్. రాయి ; గ. ఒల్లా. కండ్ (ఏ.వ.), కండు. రాయి. కండిల్ (బ.వ.). రాళ్ళు ; బ్రై. పెద్దగుండ్రాయి.

<మూ.ద్రా.*కల్.

కల్లచ్చు వి. ఒరగిల్లు. బసవ. 4.127. కల్లినకవేల వి. నల్లటి ఇనకనేల. కల్లుగానుగ యూ.చూ. కల్లుగాన్గు, రాతిగానుగ. కల్లుగామగ్ యూ.చూ. కల్లుగాన్గు. వి. రాతిగానుగ. కల్లుగాన్గు యూ. కల్లుగానుగ, కల్లుగానుఁగ. వి. రాతిగానుగ. సానంద. 3.57. కల్లుజువ్వి యూ.చూ. కలుజువ్వి. వి. ఊడలు, తెల్లనికర్ర కలిగిన ఒకచెట్టు (Ficus tomentosa). కల్లుప్ప వి. రాతిఉప్పు, సైంధవ లవణం. కల్లురాయి వి. చేయించిన చింతగింజల్ని చితగ్గొట్టే గుంకటి రాయి. కల్లువడు(-పడు). అ.క్రి. స్తంభించు, చేష్టలుడుగు, రావడు. మను. 5.19. కల్లేఱు (కల్లు + ఏరు) వి. బొ. 1. పట్టెనంలోని పీరభద్ర పర్వతపాద మూలంలో పారే ఒక ఏరు. కాశీ. 3.28 ; 2. సెలయేరు.

కల్లు[3] వి. కత్తి మొ. వాటి వాదరలో ఏర్పడిన చిన్నగండి.

కల్లు[4] వి. బండి కుండను పూటిని కలిపేకొయ్య.

కల్లూట చూ. కల్లు[1].

కల్లె వి. మొక్క.

కల్లెం వి. మరమగ్గం బొమ్మకు, నిలువు పట్టెకు ఏటవాలుగా బిగించిన కర్ర.

కల్లెగూర (-కూర) యూ. కలగూర. వి. 1. తోటకూరలా ఉండే ఒకరకం ఆకుకూర ; 2. పెక్కు దినుసులు కలిసిన కూర.

కల్లెర వి. 1. తరంగం, ఱేరం. మా. 1.132 ; 2. నురగ.

కల్లెరు యూ.చూ. కల్లేరు. వి.బొ. ఒకానొక పిట్ట. నుద. 3.194.

కల్లెత్తు వి. అరికాలికి ముల్లు మొదలైనవి గుచ్చుకొని దుర్మాంసం పెరగడం.

క. కల్లెత్తు అరికాలిలో రాయి గుచ్చుకొని పెరిగిన దుర్మాంసం.

కల్లెలుక యూ.చూ. కల్లెల్క. వి. పొలంలో కలుగుల్లోఉండే ఎలక.

కల్లెల్క యూ. కల్లెలుక. వి. పొలంలో కలుగులో ఉండే ఎలక. మను. 4.25.

<కల్లు[3] + ఎల్క.

కల్లేకు యూ.చూ. కళ్ళేకు. వి. లేత తమలపాకు.

కల్లేరు యూ. కల్లెరు. వి. బొ. ఒకానొక పిట్ట. మను. 4.58.

కల్లేవు యూ.చూ. కలయంపి. వి. పేడ కలిపిన నీళ్లు.

కల్లేఱు చూ. కల్లు[3].

కల్లోలము వి. ఆలజడి.

<సం. కల్లోల-. అల. (అర్థవిపరి.)

కల్వ యూ.చూ. కలువ[3]. వి. ఉత్పలం, కలువ. ఉ.రా. 2.124.

కల్వకంటి యూ.చూ. కలువకంటి. వి. కలువలలాంటి కన్నులున్న ఆడది. నీల. 2.77. కల్వరాయి వి. చంద్రకాంత శిల. ఆచ్చ. రా. బాల. 214. కల్వపేకు యూ.చూ. కలువపేకు. వి. 1. కలవరేకు. వేంక. ఆం. 2.75 ; 2. పిఱుదుల మీది నక్షత్రం. కల్వలదొరదారి వి. 1. పార్వతి, గౌరి ; 2. శివుడు. కల్వలయనుఁగు యూ.చూ. కలువలయనుంగు. వి. చంద్రుడు. అచ్చ.రా.బాల. 98. కల్వలపొమి వి. చంద్రుడు. ముకుంద. 2.183.

కల్వడగ యూ.చూ. కలివడగ. వి. ఉత్సవసమయంలో ఎత్తే ధ్వజం, జెండా. కు.నం. 12.205.

కల్వడము[1] యూ.చూ. కలివడగ. వి. ఉత్సవాల్లో ధ్వజస్తంభా

లకు వేలాడగట్టే కలపపూదండ, ప్రాలంబమాలిక.

కల్వడము[1] చూ.చూ. కలువడము[2]. వి. విశానం, మేలుకట్టు.

కల్వపువ్వంచు వి. కలవపువ్వు ఆకారంలో డిజైనుపడేట్టు నేసిన అంచు.

<కల్వ + పువ్వు + అంచు.

కల్వము చూ. కలువము. వి. మందునూరే రాయి. నవనాథ. 5.200.

కల్వరం చూ.చూ. కలవారి. వి. కొడవలి.

కల్వరించుకొను చూ. కలవరము.

కల్వారి చూ.చూ. కలవారి. వి. కొడవలి.

కల్వారు[1] చూ.చూ. కలవారి. వి. గడ్డికోయటానికి, పైరు కలుపు తియ్యటానికి పనికివచ్చే కొడవలి.

కల్వారు[2] చూ. కల్[2].

కల్వె చూ.చూ. కలివె[1]. వి. కరమర్దం, ఓక. సారంగ. 2.79. పు. 20 పం.

కల్హారము చూ. కలహారము, కలుహారము. వి. కహ్లారం, సౌగంధికం. ఎరుపు తెలుపు కల్గిన సుగంధభరితమైన కలువపువ్వు.

సం. కహ్లార-. సౌగంధికం; ప్రా. కల్హార-.

<ప్రా. కల్హార-.

కళ వి. 1. మూర్ఛ. కువ.చ. 2.139; 2. మూర్ఛన; 3. ఉపశాఖ, రెమ్మ.

క. కల. మూర్ఛన, మధురమైనస్వరం.

కళవట్టు చూ. కళవట్టు. అ.క్రి. మూర్ఛనొందు, సొమ్మసిల్లు. దశా. 10.160. కళబుట్టు(-వట్టు) అ.క్రి. మూర్ఛనొందు. కళవట్టు(-వట్టు) చూ.చూ. కళవట్టు. అ.క్రి. కళవట్టు. కళవాఱు(-పాఱు) న.క్రి. ఆళపడు. విప్ర. 4.16.

కళకళలాడు అ.క్రి. 1. నుందరంగాఉండు; 2. సంతోషంగా ఉండు.

ద్ర. కళ, కఱు. కాంతిగా; కళకలైసు. మెరయు, కాంతివంతంగాఉండు.

కళంకు చూ.చూ. కలంక. వి. మచ్చ.

కళంగిడి చూ.చూ. కళంగిరి. వి. పుచ్చకాయ.

కళంగిరి చూ. కళంగిడి. వి. పుచ్చకాయ. (Eucumis Colocynthis).

కళది చూ.చూ. కలది. వి. కందురుచెట్టు, గుండ్రని ఆకులు ఎక్కువ కొమ్మలు కలిగి తినడానికి పనికివచ్చే పచ్చని పళ్ళు కాసే చెట్టు (Grewia Pupilifolia).

కళవెళ చూ. కళివెళ. వి. 1. అరిచినప్పుడయ్యే శబ్దానుకరణం. అష్ట. మ.క. 2.70. పు. 20 పం.; 2. ఉడుకుతున్నపుడయ్యే శబ్దానుకరణం. సీలా. 3.34.

క. కళ. అన్నం ఉడుకుతున్నపుడయ్యే శబ్దానికి అనుకరణం, జననందోహం చేసే శబ్దం. కలకలసినగు. గట్టిగానవ్వు; గలగల, గళగళ. కటుక్కుమనే శబ్దం, గడగడధ్వని; కలకల. శబ్దం, పక్షుల కలకలం; తు. కలకల. కలకల శబ్దం, గలగల. కంకడాలధ్వని; త. కలకల. (-ప్ప-త్త) గలగల ధ్వనియగు; కళకళప్ప, కళకళమ్. రణగొణధ్వని; కొ. గలగల. కలకలశబ్దం; మాల్తో. క్వల్. క్వ్లలే; సీళ్లకదలిక, గవ్వలనవ్వడి.

నం. కల. అవ్యక్తధ్వని, మధురధ్వని; కలకల-. అవ్యక్తధ్వని.

కళపొయ్యి వి. ఒకపొయ్యికి కట్టెలుపెట్టి మంటవేస్తే పక్కనున్న రెండో పొయ్యికికూడా మంట వ్యాపించడానికి వీలుగా చేసిన నట్టి జాయింటు పొయ్యి.

కళవరము వి. మల్లబంధ విశేషం. ఉ. హరి. 3.69.

కళవళపడు చూ. కళవళము.

కళవళపాటు చూ. కళవళము.

కళవళమగు చూ. కళవళము.

కళవళము చూ. కలవరము, కలవలము. వి. 1 నిద్ర, మోహం, మొ. వాటివల్ల కలిగే కలవరింత. శృం. నై. 3.96; 2. సంభ్రమం, తొందర, తొట్రుపాటు. కాశీ. 5.66; 3. వ్యాకులత్వం, క్షోభం. శుక. 3.375.

క. కళవళ. కలవరపాటును మూటించే శబ్దం; కళవళికె. కలవరం. నిన్నృహ; కళవళిసు. కలపరపడు; తు. కళవళ. చింత, దుఃఖం; త. కలవలమ్. మానసిక సంక్షోభం, కలవరం; కలవరి. క్షోభించు.

కళవళపడు న.క్రి. 1. సంభ్రమించు. భాగ. 4.339; 2. కలతపడు. జైమినీ. భా. 4.151. కళవళపాటు వి. 1. తొట్రుపాటు. సీలా. 3.14; 2. కలత. కళవళపఱచు అ.క్రి. క్షోభించు, కళవళపడు. నృసింహ. 4.139. కళవళించు చూ. కలవడించు. అ.క్రి. 1. కలతపడు. భార. విరా. 2.31; 2. తొట్రుపడు. ఉ. హరి. 5.270; 3. చలించు. ఉ.హరి. 5.276; 4. విరహవ్యధపొందు. శృం.నై. 2.116; 5. కలవరపడి ఆరచు. కాశీ. 4.12.

క. కళవళిసు. దుఃఖించు, తొట్రుపడు.

కళవళిక వి. పోలిక.

కళవళించు చూ. కళవళము.

కళవనము చూ.చూ. కలవనము. వి. ధరించటానికుపయోగించే తోలు. కువ.చ. 2.35.

కళసిబ్బి వి. నగధాగం వరకు రంధ్రాలుండి గంజివార్చుకు వాడే రెండంచులలో ఉండే మట్టి మూకుడు.

కళాచిక వి. తమ్మపడిగం. ఆం.భా. 2.168.

నం. కలాచికా. ప్రకోష్ఠం, ముంజేయి మొదలు మోచేతి వరకు ఉండే ప్రదేశం.

<నం. కలాచికా. (అర్థవివరి.).

కళాచికలు వి.బ.వ. నాట్యభంగిమలు.

కళాంజి చూ.చూ. కాళంజి. వి. తమ్మపడిగం, తమ్మ ఊసే పాత్ర. అహల్యా. 5.19.

కళాయి చూ. కలాయి, కళాయీ. వి. 1. ఇత్తడి పాత్రలు మొ. పూసే తగరం పూత; 2. అద్దానికి వెనకపూసే పూత; 3. కళాయిగల గంగాళం; 4. పిండి కలపడానికి వాడే కంచంలాగ ఉండే అంచున్న మూకుడు.

క. కలయ. తగరపుపూత; మ. కలాయి. తగరపు పూత.

కళాయివెమ్ము వి. బాండీ మాదిరి లోతుగా ఉండి పట్టుకోడానికి వీలుగా చెవులుగల మట్టి పాత్ర.

కళాయీ చూ.చూ. కళాయి. వి. పాత్రలకు తగరం పూయడం

చిలుము పట్టకుండా ఉండటానికి పాత్రలకు పూసే తగరపు పూత.

కళావతు వి. బట్ట అంచులకుగాని, కమ్ములకుగాని, డిజైన్ల కోసంగాని వాడే నన్నటి మెరపు దారం.

కళావంతులజాం చూ. కళావంతులు.

కళావంతులు పూ. కలావంతులు. వి.బ.వ. వేశ్యలు.

కళావంతులజాం వి. దేవదాసీలకు వారి సేవకు పారితోషికంగా జమిందారులు, నవాబులు మొ. వారు ఇచ్చిన భూమి.

కళావరంచు చూ. కళావరు.

కళావరిఅంచు చూ. కళావరు.

కళావరు పూ. కలావరు. వి. 1. పేకముక్కల్లో ఒకదాని పేరు; 2. కళావరు చుక్క మాదిరిగా నేసిన డిజైను.

<రచ్చి. క్లోవర్. ఒకరకం పేకముక్క పేరు.

కళావరంచు పూ. కలవారంచు, కలావరుఅంచు. కళావరిఅంచు కీలావరంచు. వి. కళావరుచుక్క ఆకారంలో డిజైన్లు నేసిన అంచు. కళావరిఅంచు పూ.చూ. కళావరంచు. వి. కళావరుచుక్క మాదిరిగా నేసిన డిజైను.

కళాశి పూ.చూ. కలాసి. వి. కూలీ, పడవ మీది పనివాడు.

కళావగందవొడి వి. నున్నం మొ. లేపన ద్రవ్య విశేషం.

కళావము పూ.చూ. కరవనము. వి. ధరించడానికుపయోగించే తోలు. శృం.నై. 6.115.

కళాసి[1] వి. నాట్యవిశేషం. శ్రీరం.మా. 4.162.

కళాసిక మా. కలాసిక. వి. 1. తాండవాదులచివర చేసే నృత్యవిశేషం. శృం.నై. 8.187; 2. ముగింపు. పాండు. 4.37. కళాసించు అ.క్రి. 1. కళాసిక చేయు. కాశీ. 3.23; 2. అలయు. విక్ర. 5.61.

కళాసి[2] పూ.చూ. కలాసి. వి. ఓడలో పని చేసే వాడు.

కళాసివాడు చూ. కళాసి[2]. వి. ఓడలో పనిచేసేవాడు.

కళి వి. సంకటి.

<త. కళి. సంకటి.

కళికతీగ వి. బండిముదుడుతీగ (Ealycopteris floribunda).

కళింగ చూ. కలింగలు. వి. చెరువులో ఎక్కువగా ఉన్న నీరు పొర్లి పోవటానికి వల్లంగా ఉన్న చివర కట్టిన రాతి కట్టడం.

కళింగళం చూ. కలింగలు. వి. ఆనకట్ట, అర్ధకట్టు.

కళిపెళి పూ.చూ. కళపెళ. వి. బాగా కాగటం యొక్క అనుకరణం.

కళిపొరన వి. కొండ జువ్వి చెట్టు. ఇతర చెట్ల మీద పెరిగి ఆ చెట్లను చంపివేసే ఒక చెట్టు. (Ficus gibbosa).

కళుపు[1] పూ. కళ్కు[1]. విణ. ప్రకాశవంతమైన. వసు. 5.113. వి. 1. కాంతి. ఘటికా. 1.1; 2. పొడి. కళా. 1.10; 3. కిరణం ఆం.భా. 1.82.

క. కళె, కళకళె. కాంతి, కిరణం, అందం, గుర్తు.

కళుపు[2] పూ. కళ్కు[2]. వి. పక్షి భేదం. ఆం.భా. 2.98.

కళుపుకర్ల వి. ఆము కాల్చుకు వాడే ఒకరకం ముళ్లకంప.

కళేబరము వి. 1. శవం; 2. శరీరం.

నం. కలేబరం-. శరీరం. (అర్థ వివరి.).

కళ్కు[1] పూ.చూ. కళుకు[1]. విణ. ప్రకాశవంతమైన. వి. 1. కాంతి; 2. కిరణం; 3. పొడి.

కళ్కు[2] పూ.చూ. కళుకు[2]. వి. పక్షి భేదం. ఆం.భా. 2.98.

కళ్టి వి. ఎలుగుబంటి.

కళ్యము పూ.చూ. కళ్లియము. వి. కళ్లెం. భార.అరణ్య. 1.95.

కళ్లము పూ. కల్లం, కల్లాం. వి. 1. ధాన్యం నూర్చే బోటు. ఆము. 4.13; 2. బట్టీ దగ్గర ఉన్న చదును చేసిన నేల.

కళ్ళంచెయ్యడం వి. 1. వర్షు మొ. ధాన్యాల్ని నూర్చడానికి అనువుగా నేలను తయారుచేయటం; 2. వెదజల్లడం, అపరిశుభ్రంగా ఉంచడం. కళ్ళంపూజ వి. కళ్లంలో కంకి కుప్పకు చేసే పూజ.

కళ్లాలు స్త్రీ ప్రత్యయం. (ఇది సమాసాంతాల్లోనే ఉంటుంది) ఆలు వంటిది. వేంక. పంచ. 4.412.

< - కళ్ + మూ.ద్రా. *ఆళ్.

కళ్లి పూ. కల్లి[1]. వి. కెముడు. చంపూ.రా. 7.88.

కళ్లియము పూ. కళ్యము, కళ్లెము, కళ్యాము, కళ్యెము. వి. కళ్యెం. కవిక. 2.72.

నం. ఖలిన-, ఖలీన-. కళ్లెం; ప్రా. ఖలిణ, ఖలీణ. అ.మా. ఖలిణం.

క. కడియాఁణ, కడివాణ, కడ్డియన-. కళ్లెం; కొర. కడ్‌వళమ్. కళ్లాలు; తు. కడివాణ; త. కటివాళమ్. గుర్రం కళ్లెం; మ. కత్ర్వాళమ్. ముక్క; తె. కడణమ్. (కడాంత్) కళ్లెం.

<ప్రా. ఖలిణ-.

కళ్లె పూ. కళ్ళ, కళ్ళియ, గళ్ల, గళ్లె. వి. శైత్యం వల్ల చిక్కబడిన ఉమ్మి. అచ్చ.రా.కిష్కిం. 66.

కళ్లెము పూ.చూ. కళ్లియము. వి. ఖలీనం. దశా. 2.66.

కళ్ళ పూ.చూ. కళ్లె. వి. శైత్యం వల్ల చిక్కబడిన ఉమ్మి. నృసింహ. 2.69.

కళ్ళంచెయ్యడం చూ. కళ్లము.

కళ్ళంపూజ చూ. కళ్లము.

కళ్ళాపి పూ.చూ. కలయంపి. వి. పేడ కలిపిన నీళ్ళు.

కళ్ళావు పూ.చూ. కలయంపి. వి. పేడ కలిపిన నీళ్ళు.

కళ్ళాము పూ.చూ. కళ్లియము. వి. కళ్లెం.

కళ్ళి వి. రాశి, పోగు.

కళ్ళికోటపెంకు వి. యంత్రంలో తయారు చేసిన పెంకు, బరువుగా మందంగా ఉంటుంది.

కళ్ళియ పూ.చూ. కళ్లె. వి. శైత్యం వల్ల చిక్కబడిన ఉమ్మి.

కళ్ళి వి. లాల్చీ, కాలరులేని వదులైన జుబ్బా.

కళ్ళి వి. రంగుపూత.

కళ్ళేవ పూ.చూ. కలయంపి.ఉదయంపూట వాకిట్లో జల్లే పేడ నీళ్ళు.

కళ్ళేవువ్వ వి. కలువపువ్వు.

<కల్వ వువ్వు <కలువ పువ్వు.

కళ్ళెము పూ.చూ. కళ్లియము.

కళ్ళేకు పూ. కళ్లేకు. వి. లేత తమలపాకు.

కళ్ళేవ పూ.చూ. కలయంపి. వి. ఉదయం పూట వాకిట్లో జల్లే పేడ నీళ్ళు.

కవ వి. 1. శబ్దయం. కు. సం. 8.12 ; 2. యుగళం, జోడు. హర. 3.4 ; 3. పన్నెండంజెలకు లిగించినవుల్ల మధ్య వెలితి, రెండు పడుగు పోగులు పట్టేవెలితి. విజ. రెండు. భార. విరా. 5.45.

ACC NO. 391

క. కవల్-. యుగళం, జత ; తు. కబ. వేళ్ళమధ్య ప్రదేశం ; త. కవలై. అనేకదారులు కలిసిన చోటు ; మ. కవ, యుగళం. రెండుకొమ్మలకలయిక, శృంగాటం, కాళ్ళ మధ్య ఖాళీస్థలం; కవల. రెండు మార్గాలు కలిసిన ప్రదేశం.

కవకట్టె యూ. కవరకట్టె. వి. రాగోల, ముళ్ళకంపలు ఎత్తటానికి ఉపయోగించే పంగల కర్ర. కవగూడు (-కూడు) అ.క్రి. 1. జతగాకలియు. ఇందు. 3.56 ; 2. రతికి కూడు. కవగూర్చు (-కూర్చు) స.క్రి. జతచేయు. శ్రీ రాధా. 3.147. కవగొమ్ము (-కొమ్ము) స.క్రి. జతగూడు, కలియుహంస. 5.308 ; కవజాతి వి. నేతలో రెండు పోగులు తెగినప్పుడు వచ్చిన వెలితి. కవదివియకోలలు వి.బ.వ. జంట దివిటీలు. కవవడు అ.క్రి. నేతనేసేటప్పుడు రెండుపోగులు తెగి వెలితి ఏర్పడు. కవపాయు యూ.చూ. కవవాయు. అ క్రి. జతవిడుచు, వియోగంపొందు. కవపిట్ట వి. చక్రవాకం. నుదంతా. 2.151. కవపులుఁగు. యూ.కవపుల్గు వి. జక్కవ, చక్రవాక పక్షి. వేంక. ఆం. 1.13. కవపుల్గు యూ.చూ. కవపులుఁగు. వి. జక్కవ. కవపుల్గుదాయ వి. చందుయడు. వేంక. ఆం. 1.13. కవలకాయ వి. అమరకాయ, జంటకాయ. కవలపిల్లలు వి.బ.వ. ఒకతల్లికి ఇంచుమించుగా ఒకే సమయంలో జన్మించిన శిశుద్వయం. కవలవారు వి.బ.వ. 1. సకులసహదేవులు. భార. ఆది. 5.133 ; 2. కుశలవులు ; 3. యమళశిశువులు. కవలు[1] యూ. కవల, కవలి, వి.బ.వ. 1. కవల పిల్లలు. భార. ఆది. 8.213 ; 2. జంట. కవవాయు (-పాయు). యూ. కవపాయు. అ.క్రి. జతవిడుచు, వియోగంపొందు. కు.సం. 2.221. కవవేల్పులు. వి.బ.వ. అశ్వినీదేవతలు. కవసందు యూ. కవ్వసందు. వి. నేతలో రెండు పోగులు తెగినప్పుడువచ్చిన వెలితి.

కవకవ వి. 1. నవ్వడంలో ధ్వనికి అనుకరణం. ఉ.హరి. 1.80; 2. పక్షులకూతకు ధ్వన్యనుకరణం. ద్వి. నల. 3.969.

క. కవకవ-. కోపంతో మాట్లాడేటప్పుడు వచ్చేధ్వనికి అనుకరణశబ్దం. కవకవవవ్వు అ.క్రి. హేళనగానవ్వు.

కవకివ వి. పావురాలధ్వనికి అనుకరణం. శుక. 1.138.

క. కవకవ. కోపంతోమాట్లడేటప్పుడు అయ్యేఅనుకరణం.

కవట[1] వి. 1. చిగుళ్ళతో ఉన్న లేతకొమ్మ. పండి. చ. 5.236. వ. ; 2. స్కంధశాఖ, పెద్దకొమ్మ. భార. విరా. 1.162 ; 3. లేత తమలపాకు. విజ. లేత. మ. కవ. పంగలాగఉన్న కొమ్మలజత.

కవటాకు వి. 1. లేతాకు ; 2. లేత తమలపాకు.

కవట[2] వి. పశురోగ విశేషం నవనాథ. 1.41. వ. 4 పం.

కవట[3] వి. ఇటుక ఆములో రాళ్ళు బాగాకాలకపోవడం.

కవటాకు చూ. కవట[1].

కవడి వి. రొమ్ము, అక్కు, వక్షఃస్థలం.

కవడువాయు (-పాయు) అ.క్రి. బాధానివర్తియగు. తాళ్ల. సం. 8.64.

కవడె వి. వాద్యవిశేషం. ఆం.భా. 1.128.

క. కవచ. ధంకా.

కవడ వి. 1. కుత్సితుడు ; 2. పేదవాడు.

<సం. కృపణ-. కుత్సితుడు.

కవడకాడు వి. మల్లవిద్యావేత్త, జెట్టి. మల్ల. 1.13. ఆం. భా. 2.208.

సం. గమన-. నడక ; ప్రా. గమణ. గతి, గమనం.

<ప్రా. గమణ+-కాడు.

కవడము[1] యూ. కవళము. వి. ఉడకబెట్టిన ఉలవలు, దాడా. భార.ఉద్యో. 1.93 ; 2. ఆహారం. అచ్చ.రా. యు. 2.93.

సం. కబళ-. కవలఁ. ప్రా. కబల-. కవల. కా. కవల. అ. మా. కవల. మా. కవల. పాళి. కబల.

క. కవఱ, కవల, కవళ ; తు. కబళె. కవలె. గవల. త. కవళం ; మ. కవళం, కవిళె.

< ప్రా. కవల-.

కవడము[2] వి. చికిత్సార్థం కళ్ళకిట్టినకట్టు. బనవ. 6.480.

కవతము వి. 1. పచ్చిక ; 2. ఎండుగడ్డి.

కవము వి. గడ్డి, పచ్చిక. ఆం.భా. 2.76.

త. కవతై. గడ్డి.

కవము వి. క్రమం, వరస, పద్ధతి.

సం. క్రమ ; ప్రా. కమ-. యుక్తమగు, వరంవర, అనుక్రమం : అ. మా. కమ-. మర్యాద, నియతి.

క. కవ. 494.8133

< ప్రా. కమ-. CHA

కవయు న. క్రి. కూడు. రమించు. భార. ఆది. 4.44.

త. కవై. కలుసుకొను, కొగలించుకొను, కవచ్చు-. కలుసుకొను, కొగలించుకొనటం, సంభోగం. కవర్. కలిసికొను, కొగలించుకొను. V-2

కవర[1] యూ.చూ. గవర. వి. బలిజకులం.

కవర[2] చూ. కవడు[2]. వి. కొత్తరంగు గుడ్డనీళ్ళలో పెట్టినవుడు కొద్దిగా రంగు తరగడం, బట్టరంగు తగ్గడం.

కవరకట్టె యూ.చూ. కవకట్టె. వి. రాగోల, ముళ్ళకంపలు ఎత్తడానికి ఉపయోగించే పంగల కర్ర.

కవరగుజ్జు యూ.చూ. కొమరగుజ్జు. వి. వెనుగాడిని మోసేపెద్ద గుజ్జు. 47 - 60-200

కవరబారు అ.క్రి. పురిగొల్పకుండానే ఒకరిపైకిపోవు.

కవడు[1] వి. 1. ఏతవుకొమిరెకు చెక్కిన పంగలకొన ; 2. కర్రలకు చివర నహజంగా ఏర్పడే పాయ.

కవరుగుజ్జు యూ.చూ. కొమరగుజ్జు. వి. వెనుగాడిని మోసే పెద్ద గుజ్జు.

కవరు[2] యూ.చూ. కమర్. వి. రాతికుంచాల మీద అర్ధచంద్రాకారపునొట్టలాగ మలచిన గుంట.

కవరు[3] వి. ఒకరకం అడవిజాతి ఎద్దు.

కవరు[4] వి. 1. రాసినజాబును ఉంచే కాగితపుసంచి ; 2. పైకప్పు ; 3. వున్నకం ఆట్ట ; 4. పైకిలు బైరుకేను ; 5. తలదాచుకొనేకావు.

ఇం. *Cover*. పైకప్పు.

< ఇం. Cover.

కవళలు వి.బ.వ. పాచికలు. ఆము. 1.59.

కవల రూ.చూ. కవలు[1]. వి. జంట, జత.

కవలి రూ.చూ. కవలు[1]. వి. జత.

కవలు[2] వి.బ.వ. వేదాదులపఠనంలో కొంతసామ్యంచే ఒకటి విడిచి మరిఒకటి కలిసే భాగాలు. కళా. 4.41.

కవలుకొను అ.క్రి. 1. కవలువోవు, వేదాదిపఠనంలో ఒకటి విడచి వేరొకటి వచ్చికలియు. విక్ర. 4.50. కవలువోవు (-పోవు) అ.క్రి. వేదాది పఠనంలో కొంతసామ్యంచే ఒకటి విడవబడి మరొకటి వచ్చికలియు. పాండు. 2.19.

కవల్య వి. తమలపాకులమోద.

కవల్లు వి. చమురులో ఊరబెట్టిన తెల్లచేప.

క. స్వాదిబలంజిల్ ; త. చూదహ్ ; మ. చూడహ్. నెలూరి.

కవళము రూ.చూ. కవడము[1]. వి. 1. యాచించి పెట్టించుకొనే కూటిముద్ద ; 2. అన్నంముద్ద, కబళం.

కవళికలు రూ. కవిళికలు. వి.బ.వ. మాయలు, పోలికలు.

కవాడము వి. ఎద్దులు మోసే (గడ్డి, ధాన్యం మున్నగువాని) బరువు, గడ్డిచొప్ప.

క. కవాడ, కబాడ. ఎద్దులు లేక గుర్రాలు మోసే (గడ్డి, కట్టెలు మొ.) బరువు.

హిం. కబాడ్. బరువు, గుర్రం లాగే బరువు ; మరా. కబాడ్. బరువు, సామాను.

< క. కవాడ.

కవాడి వి. ఇటికలకుప్ప.

కవాతు వి. దండువారు చేసే సాధనం, కనరతు. (డ్రిల్లు).

హిం. కవాయిద్. యుద్ధనియమాల్లో ఒకటి; మరా. కవాయిత్. సైన్యం చేసే కనరత్తు, సేనావిన్యాసం ; ఉ. కావాయిత్. సైన్యవిన్యాసం.

క. కవాతు, కవాయిత, కవాయితు. సేనావిన్యాసం ; మ. కవాయత్. కనరత్తు, సైన్యంచేసే కనరత్తు.

< ఉ. కవాయిద్.

కవాలగడ్డి రూ.చూ. కవ్వాలగడ్డి. వి. ఎర్రనేలల్లో ఎక్కువగా మొలిచే కలుపుమొక్క, పశువుల మేతకు ప్రశస్తమైనది.

కవి వి. 1. పెట్టు, మొగి.కు.నం. 12.101 ; 2. సంభోగం ; క్రి.విణ.ద్రు. ఒకేసారిగా, వూర్తిగా.

కవిగొను(-కొను) అ.క్రి. 1. కవియు, వ్యాపించు. కవిక. 4.30 ; 2. ఢీకొను, కవిచేయు అ.క్రి. 1. పరిగమనంచేయు. జైమిసీ. భా. 5.109 ; 2. వ్యాపించు ; 3. దృష్టిపడు ; 4. రచించు. కవించు రూ.చూ. కవియించు. న.క్రి. 1. వరికొల్పు భాగ. 9.102 ; 2. ఘటిల్లజేయు, కలిగించు. శృం.నై. 3.10 ; 3. పరవు, ప్రయోగించు ; 4. పడపైచు. కవిదల(-తల) వి. కలియటం, ఢీకొనటం, చెలరేగటం. కు.నం. 2.69. కవింపు రూ. కవ్వింపు. వి. రెచ్చగొట్టటం.

కవికిపోవు అ.క్రి. కాయలు మొ. కిందపడటంచేత దెబ్బతిని కుళ్ళిపోవు.

కవిటి చూ. కమిద. వి. పాత్రలను సర్వేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చాప లేక గోతాంవట్ట.

కవిడి[1] వి. లేతమట్ట.

కవిడి[2] వి. చర్మవాద్య విశేషం.

కవితికట్ట రూ.చూ. కమిదికట్ట. వి. సర్వేటప్పుడు పాత్రలు నొక్కుపడకుండా ఉండటానికి ఒత్తు పెట్టుకున్న దిండు.

కవితికొట్టు రూ. కవుదికొట్టు. న.క్రి. ఆముకు అగ్గిపెట్టడానికి ముందు పొయ్యిల ముందు నివ్వ రాజేసి చేతతోగాని తడి కతోగాని వినురు.

కవితిగుడ్డ వి. సర్వేటప్పుడు మట్టిపాత్రలకింద ఒత్తుమడతవేసి పెట్టిన బట్ట.

కవితిమెత్త రూ.చూ. కమిదిమెత్త. వి. సర్వేటప్పుడు పాత్రల కింద పెట్టుకొనే దిండు.

కవితిపావ రూ.చూ. కమిదిపావ. వి. పాత్రలను సర్వేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోడానికి పరుచుకునే చాప.

కవిదిచేయు రూ.చూ. కమితిచేయు. న.క్రి. ఆము పొయ్యి రాజేసి మంట వ్యాపించడానికి వినురు.

కవిదిమెత్త రూ.చూ. కమిదిమెత్త. వి. సర్వేటప్పుడు పాత్రల కింద పెట్టుకొనే మెత్తని దిండు.

కవిబికిమొద్దు వి. ఆములో మొదట చాక పెట్టడానికి వాడే ఒక రకం కర్ర తుండు.

కవియించు చూ. కవియు.

కవియు రూ. కమియు[1]. ఆ.క్రి. 1. పర్వు, వ్యాపించు. భార.ఆది. 2.132 ; 2. పైపరు, పైకొను, పరు. కు.నం. 2.200. 12.102, భార. భీష్మ. 2.371 ; 3. కప్పు, ఆచ్ఛాదించు, కు.నం. 6.100 ; 4. ఎదుర్కొను, మార్కొను. భార. భీష్మ. 2.250 ; 5. కలుగు, సంభవించు. కాశీ. 7.139 ; 6. పొదువకమ్ము. ఆం.భా. 3.117 ; 7. చేరు, నమీపించు. ఆం.భా. 3.124.

క. కవి. మీదకు వచ్చు, పైబడు, ఎదుర్కొను, పొదువు, వ్యాపించు; కవరో. బలవంతంగా తీసికొను, పైబడు, పట్టుకొను, దాచుకొను, గవి, గభ్ర ; తు. కబియుని. అతిగా వ్యాపించు, చుట్టుకొను ; త. కవి. మూయు, కవిప్పు. మేలుకొట్టు, బలవంతంగా పెట్టుకొను, గ్రహించు; కవరో. బలవంతంగా పట్టుకొను, దోచుకొను, వశం చేసుకొను ; మ. కవియుక. పొర్లిపోవు, మించు, ఆధిగమించు; కమియుక. అతిగా వ్యాపించు, అధిగమించు ; కో. కవ్ప్. పూర్తి చేయు, బట్టతో కప్పుకొను. కవచ. కవచంలాంటి రవికె.

< మూ.ద్రా. *కవ్. ఓ-.

కవియించు రూ. కవించు, కవ్వించు. న.క్రి. 1. పరవు, ప్రయోగించు. భార. ఉద్యో. 5.342 ; 2. పడపైచు. రం. రా. కిష్కిం. 287 వ. 12 వం; 3. వరికొల్పు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 2.708. వం. 4. ఘటిల్లజేయు, కలిగించు. కవియుదెంచు (-తెంచు). ఆ.క్రి. 1. కవించు. భార. విరా. 5.192 ; 2. కూడవచ్చు, కలసివచ్చు. భార. ఉద్యో. 5.192 ; 3. పర్వు, వ్యాపించు, భార. భీష్మ. 1.300 ; 4. విజృంభించు. భార. ఆరణ్య. 3.97 ; 5. పైకొనవచ్చు; మార్కొనటానికి వచ్చు. హరి. పూ. 7.85 ; 6. దృష్టి పరవు, కన్నువేయు.

కవిరి[1] వి. 1. పోకచెక్కలు కాపగా ఆడుగుకు దిగిన పదార్థం

ఖాదిరం, కాచిన పోకచెక్కల సారం.

నం. ఖాదిర-, ఖదిర-. వృక్షజాతి, పోకచెట్టు ; ప్రా. ఖయర-, ఖయిర-. ఖదిర వృక్ష సంబంధి ; అవ. ఖయర-.

<ప్రా. ఖయిర-.

కవిరియుండ వి. పీడియంతో సేవించడానికి చేసిన జావి ఉండ, ఖాదిరగుటిక.

కవిరి[2] వి. ఆటవకింది రాట.

కవిల[1] దూ. కయిల, గవిల, గవిలా, గవిలె. విణ. కపిలవర్ణం గల.భార. ఆది. 4.253.

నం. కపిల-; ప్రా. కవిల-. వర్ణవిశేషం ; అ. మా. కవిల; పా. కపిల-. హిం. కపిల్. గోధుమరంగు, ఆవు రంగు లాంటి తెల్లని రంగు.

క. కవలె, కవిలె. గోధుమరంగు ఆవు. కవిల్, కవిల, కవిలు-. గోధుమరంగు.

<ప్రా. కవిల-.

కవిలమెదవు వి. కపిలగోవు, పుల్లావు. భార. ఆను. 3.19.

కవిల[2] దూ.చూ. కవిలియ. వి. 1. కట్ట ; 2. తాటాకుల లెక్కల పుస్తకం, లెక్కల పుస్తకం.

కవిలతూము దూ. కవితెతూము. వి. మాదెళ్ళ (దర్శి. పొదిలి) సీమలో వాడుకలో ఉన్న పెద్ద కొలత తూము, ముప్పైరెండు మానికల పరిమాణం. కవిలనంచి వి. బంగారం వర్తకుడు మచ్చు ముక్కలు, ఒరపిడిరాయి మొదలైనవి వేసుకొనే సంచి. వరాహ. 4.138.

కవిల[3] వి. మోట.

కవిలగుట్ట వి. కవిలతో నీళ్ళు తోడటానికి వీలుగా బావికి అమర్చిన గుట్ట.

కవిలి[1] వి. మరమేకులను బిగించడానికి పనికివచ్చే సాధనం.

కవిలి[2] వి. ముక్కోణం ఆకారంతో కొయ్యతోనో ఇనప బద్దల తోనో నిర్మించిన చట్రం.

కవిలిగడ్డ వి. 1. ఘట్టించిన నీలపటపు లెక్కల పుస్తకం, కడితం. భోజ. 3.55 ; 2. తాటాకుల లెక్క పుస్తకం ; 3. ధనాదాయ వ్యయాదుల దిననరి లెక్కలు రాసే పుస్తకం ; 4. ప్రాంతీయ చరిత్ర ; 5. అయిదరిటాకుల కట్ట.

నం. కపిలిత-. కపిలవర్ణం గలదిగా చేయబడ్డ ; ప్రా. కవిలిఅ. గోధుమరంగుపూత పూయబడిన.

క. కవళిగె, కవళిక. తమలపాకుల లేక అరిటాకుల కట్ట, రాసిన తాళపత్రాల కట్ట.

<ప్రా. కవిలిఅ + కట్ట.

కవిలియ దూ. కవిల[2], కవిలె. వి. 1. కట్ట; 2. తాటాకుల లెక్కల పుస్తకం, లెక్కల పుస్తకం.

కవిలు వి. చీలికలాగ ఉండే రంధ్రం.

కవిలె దూ.చూ. కవిలియ వి. 1. ఘట్టించిన నీలపటపు వర్ణం లెక్కల పుస్తకం, కడితం. ఘటికా. 1.22 ; 2. తాటాకుల లెక్కల పుస్తకం ; 3. ధనాగమవ్యయాదుల దిననరి లెక్కలు రాసే పుస్తకం ; 4. ప్రాంతీయ చరిత్ర ; 5. అయిదరటాకులకట్ట.

కవిలెకట్ట వి. ఆస్తిపాస్తుల సంబంధమైన కాగితాలకట్ట. కవిలెకెక్కు అ.క్రి. జాబితాలోనికిచేరు. వండిచ. 2.471. వు· కవిలెతూము దూ.చూ. కవిలతూము. వి. ధాన్యం కొలత' ముప్పైరెండు మానికల పరిమాణం. కవిలెవట్టు వి. కడిత పుస్తకం. సానందో. 2.59 ; లెక్కలు మొదలైనవి రాసిన పాత కాగితాల కట్ట. కవిలెవుట్టి వి. ధాన్యంకొలత, 640 మానికలు, పెద్ద వుట్టి.

కవిళికలు దూ.చూ. కవళికలు. వి.బ.వ. పోలికలు, కవళికలు.

కవిసె దూ.చూ. కమిజు. వి. చొక్కా, కప్పా.

కవు దూ.చూ. కవును[1]. వి. 1. వృత్తిలో 'కాను' శబ్దానికి మీదివర్ణం లోపించగా మిగిలిన రూపం ; 2. శరీరం, మేను ; 3. నడుం.

కవుకి వి. నువాననగల పూలుపూసే అందమైన మొక్క (Millingtonia hostensis).

కవుకుదెబ్బ వి. బయటకి కన్పించని గట్టి దెబ్బ.

కవుకున క్రి.వి.ణ. ద్రు. తటాలున, ధ్వన్యనుకరణం. శుక. 2.249.

కవుకులు వి.బ.వ. 1. కష్టాలు, ఇబ్బందులు, ఆగచాట్లు; 2. పసిపిల్లలు.

కవుగిలి దూ.చూ. కొగిలి. చూ. కవుగిలు. వి. బొ. 1. రొమ్ము, కళా. 5. 99 ; 2. ఆలింగనం. సాం.ని. 3.51 ; వర్తి. కబ్‌గిల్, కంగిల్-. ఒడి.

కవుగిలించు చూ. కవుగిలు.

కవుగిలింత చూ. కవుగిలు.

కవుగిలింపు చూ. కవుగిలు.

కవుగిలు దూ. కొగిలు. న.క్రి. కొగిలించు. పారి. 4.10.

కవుగులించు దూ. కొగిలించు. న.క్రి. కొగిలించు. భార. విరా. 1.247. కవుగిలింత దూ. కొగిలింత. వి. ఆలింగనం. కాళ. 1.42. కవుగిలింపు దూ.చూ. కొగిలింపు. వి. కొగిలింపు, ఆలింగనం.

కవుచిప్ప వి. ఆల్చిప్ప, ముత్యపు చిప్పల ఇంట.

కవుచు దూ. కవును[1], కొచు, కొసు[1]. వి. 1. ఆమ మాంస గంధం, మాగుడు పొలకంపు. ఆము. 2.3. వేంక. పంచ. 1.751 ; 2. మాంసం. ఆం.భా. 2.131 ; 3. చేపమీది పొలుసు.

క. కప్పుట. కాలుతున్న నూనె, చేప, పచ్చిమాంసం, గుడ్డు మొ॥ వాని అసహ్యమైన వాసన.

కవుచుముచ్చు వి. రక్కసుడు. కవుచుమేఁతరి వి. రాక్షసుడు, పొలతింది. కవుచుమేవరి వి. పొలతింది, రాక్షసుడు.

కవుఁజు దూ.చూ. కముజు. వి. 1. కొఁజు ; 2. గువ్వజాతిలో చేరిన అడవి పూరి పిట్ట.

కవుట దూ.చూ. కవుటు[1]. వి. గొడ్డలు కాలు బిగిసిపోయే జబ్బు.

కవుటు[1] దూ. కవుట, కొట, కొటు. వి. గొడ్డలు కాళ్ళు బిగపట్టే జబ్బు.

కవుటుగుల్ల వి. పటవుల గిట్టలోని వుండు.

కవుటు[2] వి. పొగమొక్క కాండానికి ఆకులూ మధ్య వేసే పిలకలు, పొగచెట్టు పూత.

కవుటు[3] దూ. కవను[2]. వి. మురిగిన కుళ్ళునీళ్ళు.

కవుడీలు చూ. కౌడీలు. వి.బ.వ. తోహోర్లు, మొక్కులు.

కవుడు దూ. కౌడు. వి. 1. ప్రమాదం, తప్పు. పి.శ.కు. 1.76; 2. కపటం. ఆం.భా. 1.13; 3. అపస్వరం, స్వరం తప్పడం.

నం. కపటు-; ప్రా. కవడ-. మాయ, పా. కపటు. మోసం.

క. కబటు, కవడ, కవడి. మోసం; తు. కబటు. వంచన; కబటి. మోసకత్తె; త. కవటు. మోసం; మ. కపటు. మోసం, జిత్తు.

<ప్రా. కవడ-.

కవుడువెట్టు(-పెట్టు) స.క్రి. మోసగించు, కికురించు.

కవుడువు దూ.చూ. కౌడువు. వి. మాదిరి, శైవడి, రీతి. ఆం.భా. 2.302.

కవుది దూ.చూ. కమిద. వి. పాత్రలను సర్దేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చాప లేదా గోతాంపట్టి.

కవుదికొట్టు దూ.చూ. కవితికొట్టు. స.క్రి. ఆముకు అగ్గిపెట్ట డానికి ముందు పొయ్యిల ముందు నిప్పు రాజేసి చేటతో గాని తడికతోగాని వినురు.

కవును[1] దూ. కవ, కొ-[2], కొను[1]. వి. 1. మధ్యం, నడుము. దశా. 2.294; 2. లస్తరకం, వింటి నడిమి భాగం.

కవుమ[3] దూ. కొను[3]. వి. 1. పాదరక్షావిశేషం; ఒక విధమయిన చెప్పు. ఆం.భా. 2.298; 2. ఆకుచెప్పు.

కవుప్పిలు దూ.చూ. కొన్పిలు. వి. ఆలోచన సభ.

కవురు[1] దూ.చూ. గవర. వి. బలిజకులం.

కవురు[2] దూ. కౌరు. వి. 1. ముదురురంగు, వర్ణాధిక్యం. ప్రబంధ. 78, హంస. 3.198; 2. తుమ్మెదల గుంపు. హంస. 3.198; 3. గుడ్డకు కొత్తగా వేసిన ఎక్కువైన ముదురుచాయ, ఎర్రనిరంగు; 4. స్తంభం, స్తంభానికి చెక్కిన గాడి.

కవురు[3] వి. తలకొమ్మ గిల్లిన తర్వాత వుట్టే చిగురు.

కవుల వి. 1. దర్వాజ పక్కన గోడమీందుగా కట్టబడే రాతి దిమ్మ; 2. గోడ కట్టుబడిలో గట్టిదనంకోసం మధ్య మధ్య స్తంభాకారంలో కట్టే నిర్మాణం.

కవులకాలు వి. కవుల పక్కనున్న రాతిదిమ్మ.

కవులవపరము వి. కపిలగోవు, వుల్లావు.

కవులు[1] దూ.చూ. కౌలు. వి. రాజులు లోనగువారు రైతులు లోనగువారికి జారీచేసిన ఒడంబడిక.

కవులుదారు దూ.చూ. కౌలుదారు. వి. రైతు, ఆరకారు.

కవులునామా దూ.చూ. కౌలునామా. వి. ఒడంబడిక పత్రం.

కవుల్లాయము వి. కొళ్ళమీద వచ్చే రాబడి.

కవులు[2] వి.ల.వ. వేదాదులలోని కవులు, పననలు మొ॥వాటి క్రమం. చిత్రభా. 1.4.

కవుల్లాయము చూ. కవులు[1].

కవుళిగ వి. 50 ఆకులుగల తమలపాకుల కట్ట. పిడి.

క. కవళిగె. తమలపాకుల కట్ట.

<క. కవళిగె.

కవుమ[1] దూ.చూ. కవుచు. వి. మాంసం.

కవుసు[2] దూ.చూ. కవుటు[3]. వి. కుళ్ళునీళ్ళు.

కవెల చూ. శైల[1]. వి. మహమ్మదీయులు కట్టుకోటానికి నేసిన ఒకరకం గళ్ళ లుంగీ.

కవెలనంచి చూ. కవిలియ. వి. 1. పాతపుస్తకాల కట్టలుంచుకొనే సంచి; 2. తూకం రాళ్ళు వగైరాలుంచుకొనే సంచి.

కవేలవట్టు స.క్రి. సారెమీద దోనెపెంకును తయారుచేసే టప్పుడు వెదురు బద్దతో పట్టు.

కవేలపెంకు దూ. కవ్వేలపెంకు. వి. వెన్నుగాడికి వాడే పెద్ద సైజు పెంకు.

కవేలి వి. దోనెపెంకు, ఇంటి వెన్నుగాడిమీద పరిచే పెంకు.

కవేలిల్లు వి. పెంకుటిల్లు.

కవ్యాంపుల్లపొయ్యి దూ. కదాలవుల్లలపొయ్యి. వి. మాంసం ముక్కలు కాల్చుకొనేపొయ్యి.

కవ్వ[1] చూ. కవ. వి. 1. ఆనుపోసిన నూలులో ఒకటి పైకి ఒకటి కిందికి వచ్చిన రెండు పోగుల దారం; 2. అచ్చు కట్టే టప్పుడు, రెండు ఆచ్చుకర్రల వడిదారాలకు వేసిన లంకె; 3. నాడె వాటేసినప్పుడు, పడుగులో ఒకవైపు నుంచి మరొక వైపుకు అడ్డంగా కలిసి మళ్ళీ తిరిగే వరసలో కలిపిన దారం.

కవ్వకమ్మి వి. గోరంచు కమ్మి మాదిరిగా, రెండు పోగులు పెట్టి సన్నగా గీరవడేట్టు నేసిన కమ్మి. కవ్వనందు దూ.చూ. కవనందు. వి. పన్నె దండెలమధ్య బిగించిన వుల్లల మధ్య వెలితి.

కవ్వ[2] వి. 1. కొన్న, చోడి మొ॥ వాటి పొట్లులో మిగిలిన నాపగింజ, దీన్ని దంచి ఉడకబెట్టి పశువులకు దాణాగా వేస్తారు; 2. నూగు.

కవ్వగుమ్ముడు వి. కారు గుమ్ముడుచెట్టు, నుళ్ళు కలిగిన ఒక చెట్టు (Gelina asiatica).

కవ్వడి వి. అర్జునుడు. భార. ఆది. 8.185.

నం. కపర్దిన్-. జడలు కలవాడు, శివుడు; ప్రా. కవడి, కవడ్డి-. శివుడు, యక్షవిశేషం; దే॰. కవ్వాడో-. కుడిచేయి; ఆవ. కవడ్డియ, కవర్దికా.

<ప్రా. కవడి (అర్థ వివరి.).

కవ+వడి. అని వ్యాకర్తలు. రెండు చేతులతో బాణాల్ని వేయటంలో వాడికలవాడు అని వారి వ్యుత్పత్తి.

కవ్వడికొడుకు వి. అభిమన్యుడు. కవ్వడిచెలి వి శ్రీకృష్ణుడు. వ్య. అర్జునుని మిత్రుడు.

కవ్వపుగట్టు చూ. కవ్వము.

కవ్వపుగళ్ళ చూ. కవ్వము.

కవ్వపుగొండ చూ. కవ్వము.

కవ్వపుమల చూ. కవ్వము.

కవ్వపుమలక్రాడు చూ. కవ్వము.

కవ్వపుమలదాల్పు చూ. కవ్వము.

కవ్వము వి. 1. మంథానం, పెరుగు చిలికే సాధన విశేషం. హరి. పూ. 5.196; 2. రంగు రుద్దే కర్ర.

క. కవ్వరి, కొవరి, కవ్వలి (కొబలితె), కాళికోవరి-. గుండ్రంగా తిరగడం, కలవరం, సంభ్రమం; త. కవచ్. కవ్వం.

కవ్వపుగట్టు వి. కవ్వమైన కొండ - మందర పర్వతం.

మంథాద్రి. సీలా. 2.41. **కవ్వవుగల్ల(-కల్ల)** వి. తరిగోల, తక్రాటం, పెరుగు చిలికే సాధనం. **కవ్వవుగొండ(-కొండ)** వి. కవ్వమైనకొండ - మందర పర్వతం, మంథాద్రి. శివరా. 2.10. **కవ్వవుమల** వి. కవ్వవుకొండ, మందరపర్వతం. **కవ్వవుమలక్రాడు** వి. నాగుపాము. వేంక. ఆం. 3.102. **కవ్వవుమలదాల్పు** వి. మందర పర్వతాన్ని ధరించినవాడు, కూర్మావతారంలోని విష్ణువు.

కవ్వలు వి.బ.వ. గింజలులేని ధాన్యం, తరకలు, పొల్లుగింజలు.

కవ్వళ్ళు వి.బ.వ. మూడు, నాలుగు అంగుళాల పరిమాణం కలిగిన చిన్న మంచిసీటి చేపలు.

కవ్వాలగడ్డి రూ. కవాలగడ్డి. వి. ఎర్ర నేలల్లో ఎక్కువగా మొలిచే పశువుల మేతకు ప్రశస్తమైన కలుపుమొక్క (Elensina algyptiace).

కవ్వించు రూ.చూ. కవియించు. న.క్రి. రెచ్చకొట్టు, ఉసికొల్పు.

కవ్వింపు రూ.చూ. కవింపు. వి. రెచ్చగొట్టటం.

కవ్వు న.క్రి. 1. కబళించు; 2. అపహరించు.

క. కప, కబ, గబ, గప్ప. గుటుక్కున మింగేటప్పుడు ఆతురతను సూచించేశబ్దం; తు. గబగబ. భూమిలోనికి చొచ్చుకొని పోయే సముద్ర భాగం, మింగటం; త. కప్పు. బలాత్కారంగా పట్టుకొను, ఆతురతగా పట్టుకొను; మ. కప్పక; కొండ. కబ్బ్-(కబ్బి-). వెడల్పుగా తెరిచిన పెద్దనోటితో బలవంతంగా పట్టుకొను. (కక్కు, వలి మొ.) కుయి. కప్ప (కప్ప్-). ద్రవాన్ని ద్వేషంతో మింగు, తాగు, గుటుక్కున మింగు; కురు. ఖవ్పహా. మింగు, తాగు.

కవ్వుకొను న.క్రి. 1. ఆరుకొను; 2. ఆక్రమించు.

కవ్వేలపెంకు రూ.చూ. కవేలపెంకు. వి. పెన్నుగాడికి వాడే పెద్దసైజు పెంకు.

కవ్వేము వి. వల్లకి మోసేవారి ద్వన్యానుకరణం.

కశింకొట్టి వి. కలం కారీ అద్దకం చేసేం దెల్లం, ఇనుముకలిపిన మిశ్రమం పోసిన పాత్ర.

కశబా రూ.చూ. కసుబా. వి. పెద్దగ్రామం, శాఖానగరం.

కశ్త వి. గూడ, గుంటకు నీళ్ళు వచ్చేకాలవ.

కశ్మీ వి. ఉత్తర సర్కారులలోని అడవి ప్రాంతాలన్నిటిలోను పెరిగే ఒక చెట్టు.

కష్టవుజచ్చుట వి. దుర్మరణం, చెరుచావు. భార. శల్య. 2.55.

నం. కష్ట-. కీడు, దుఃఖం.

కష్టవుబాటు వి. భంగం, చెరువు. ప్రభా. 1.78.

నం. కష్ట-. దుఃఖం, కీడు.

కష్టమాఫీను వి. దిగుమతులు మీద నుంకం వసూలుచేసే కార్యాలయం.

ఇం. *Customs Office*. దిగుమతులపై నుంకం వసూలు చేసే కార్యాలయం.

<ఇం. Customs Office.

కస[1] రూ. కసము. వి. గుర్రం మొదలైన వాటిని కొట్టే చబుకు, కొరడా. కు.సం. 2.160.

సం. కశ, కశా. కొరడా, చబుకు; ప్రా. కస, కసా. చర్మయష్టి, చబుకు; కసిఅ, కసిఆ. కొరడా; అ.మా. కసా; పా. కసా; హిం. కశా. కొరడా; కశ్. మరా. కశా. కొరడా.

క. కస, కశె. కొరడా; మ. కశ. కొరడా.

<ప్రా. కస-.

కసగోల (-కోల). వి. కొరడా కర్ర. కు. సం. 2.160.

కస[2] పో.చూ. కసటు. వి. 1. రంజక ద్రవ్యాలు మొదలైన వాటిసారం; 2. కసటు, మాలిన్యం.

సం. కషాయ-. ఓషధులు వేసి కాచినసీరు; పా. కసాయ-, కసావ-. వగరయిన కషాయరసం.

క. కస. తుక్కు, చెత్త, తుడవడం, వ్యర్థమైన మొక్క. తు. కస. చెత్త; మ. కశ. కోడిలో ఒకభాగం; మాల్తో. కసె. శరీరం మీది మురికి.

కసకసముంగి వి. ఒకరకం చిన్నపాము.

కసకస్కు వి. పొడవటం మొ. వాటి ధ్వన్యనుకరణం.

కసకస్కువ క్రి. విణ. గట్టిగా, ఉన్నట్లుండి.

కసగు న.క్రి. ఇచ్చు. అ.క్రి. లొంగు.

కసటు వి. 1. విషాదం, ఖేదం, దుఃఖం. భార. భీష్మ. 1.223; 2. అపరిశుద్ధం. భార. మౌసల. 8.7; 3. పాపం. భార. ఆరణ్య. 6.307; 4. నిష్ఠురత్వం, పారుష్యం. రం.రా. అయోధ్య. 97; 5. వెగటు, అరుచి; 6. మలినపదార్థం.

పో.చూ. క. కస,కసవు. చెత్త, తుడవటం, వ్యర్థమైన మొక్క; మావి. కసరు. చెత్త మొ. కల్మషం; గసి, గస్తు. నీరు మొ. వానిలో అడుగున చేరేమురికి, మన్ను లేక కాచిన వెన్న లేక ఆవకాయ; తు. కజిచ్ర, కజాచ్ర. చెత్త, మావి; కజిలు. మావి; కస. చెత్త, తుడవటం; కసంటు. నీరు మొ. వానిలో అడుగున చేరేమురికి; కసరు. నీరు మొ. వానిలో అడుగున చేరేమురికి, కాచిన ఇనప చిట్టం, లోహంలోని మన్ను; గజిళిం-. మురికిగానున్న, మలిన మైన; త. కచటు. అపరిశుద్ధం. మురికి, మడ్డి, తప్పు, కళంకం, అనంపూర్ణం. కచంటు. మడ్డి; కన్నడ. తుడవటం, తిరస్కారం, చెత్తకుప్ప; మ. కచ్చి. కృణం, చెత్త; వర్డి. కసటు. మురికియైన; కుయు. కస్సా. శరీరంమీద మురికి; మాల్తో. కసె. శరీరంమీద మురికి.

నం. కల్మర-. మురికి, మలినమైన, దుర్మార్గుడైన.

కసవిసె రూ.చూ. కసమస. వి. 1. నమలడంలో కలిగేధ్వనికి అనుకరణం; 2. ఆదుర్దా, కొందర.

కసవా రూ.చూ. కసుబా. వి. పెద్దగ్రామం, శాఖానగరం.

కసబు వి. 1. విషాదం, ఖేదం, దుఃఖం. భార. భీష్మ. 1.223; 2. నిష్ఠురత్వం, పారుష్యం. రం.రా. అయోధ్య. 93.

సం. కష్ట-. పై. కసిటు. దుఃఖం, పీడ, వ్యధ; పా. కసటు. చెడు, మిథ్య, అనత్యం.

<ప్రా. కసట-?

కసలెవె రూ.చూ. కసమస. వి. బాగానూరటం మొదలైన వాటిలో కలిగేధ్వన్యనుకరణం. నవనాథ. 5.211.

మ. కళకళ. నలిపి పొడిచేయు, చేతితో నొక్కు.

కసవిసె రూ. కసపిస, కసబెస, కసిమస, కసిమసి. వి. 1.

తొందర, వేగం.కృం.నై. 3.72, 5.57 ; 2. తొట్రుపాటు, సంభ్రమం. విక్ర. 8.87 ; 3. తినటం మొ. వాటిలో అనుకరణం. నవనాథ. 1.47. ఫ. 11. పం.

మ. కళకళ. వుబుపు, వగరు రుచుల్ని అనుకరించేశబ్దం.

కవము యూ.చూ. కన[1]. వి. కళ, కొరడా.

కవరగొంగడి వి. అన్నిరంగులూ కలిసిన ఉన్నితో నేసిన గొంగడి.

కవరతు యూ. కనరత్తు. వి. 1. కవాతు; 2. శరీర వ్యాయామం; 3. అభ్యాసం.

హిం. ఉ. కస్‌రత్. వ్యాయామం.

< ఉ. కస్‌రత్.

కవరత్తు యూ.చూ. కనరతు. వి. 1. కవాతు ; 2. శరీరవ్యాయామం ; 3. అభ్యాసం.

కవరికొట్టు చూ. కనరు[1].

కవరు[1] యూ. కనురు[1]. అ.క్రి. 1. విజృంభించు, హెచ్చు. కాశీ. 2.40 ; 2. చలించు. ద్వి.భాగ. 7 ; 3. కోపపడు, వినుగు కొను. పాండు. 4.210 ; 4. లొంకు, అసత్యమాడు. స.క్రి. ఉపాలంభించు, తిట్టు. మను. 5.23. వి. 1. కోపం. ఆము. 5.60 ; 2. దోషం. రత్న. 28 ; 3. పొగరు, గర్వం. ద్వి. సారంగ. 3.105 ; 4. విజృంభణం, అతిశయం. కవిరాజ. 5.265 ; 5. గాలివాన. రాజ. వి. 3.19 ; 6. పెచ్చు, లాభం.

క. గజఱ్, గజఱు. పెద్దధ్వని చేయు, గద్దించు, ధ్వని, కోపంగా చేసేధ్వనిలేక మాట. కసము. చమత్కారం కాని ; త. కటుళ్ర. కోపంతో, కటుళ్. కోపంతో ; కచైకు. నిర్దయతో ; కచక్కు. బాధించు ; కచ. అనవ్యాయంగా ; కాయ్. అలసటతో, నిర్దయతో ; మ. కయిర్‌క్క. కోపంతో లేచు, క్రూరం, గద్దించు, దండించు. కయర్క, కయఱుక. గద్దించు ; కుడు. కచ్‌కచ్‌నా. కోపించు, తొందరపడు ; కచ్‌కచ్. తొందర, కోపం. కచ్‌కచ్‌రీ. కోపించు.

మూ.ద.ద్రా.*కచ్-./*కత్-.

<మూ.ద్రా.*కాచ్-./*కాయ్-.

కనరికొట్టు స.క్రి. తిట్టు. చంద్రాంగ. 1.62. కనరుకొను యూ. కనురుకొను. అ.క్రి. 1. కోపపడు. నరస. 5.19 ; 2. హెచ్చించు. నరస. 5.19. కనరుదనము (-తనము) వి. దోషం. పి. శకు. 56. కనరెట్టు అ.క్రి. తుఫాను కలుగు. మను. 3.9.

కనరు[2] పో.చూ. కనటు. యూ. కనురు[2]. వి. పచ్చికాయ, పిందె. బావ్య.-నా. సుందర. 178. విజ. పచ్చి, లేత.

క. కస. గట్టి, పచ్చి, వగరువండు.

కనరుకాయ యూ. చూ. కనరుగాయ. వి. లేతకాయ.

కనరుగాయ (-కాయ) యూ. కనరుకాయ. వి. లేతకాయ. రం.రా.అయోధ్యా. 1.37.

కనరు[3] యూ. కనురు[3]. వి. 1. పసిపిల్లలు విసర్జించే ఆకుపచ్చని మలం ; 2. పొట్టలో బాగా జీర్ణంకావి ఆహారం ఒదిపి ; 3. జంతువుకడుపులోని మలం.

కనరు[4] వి. తీవ్రమైనగాలి, కొద్దివర్షంతో కూడిన వాతావరణం, వానగాలి.

కనరుకాలవ యూ. కనరుకాల్వ, కనురుకాలవ, కనురుకాల్వ. వి. ఏటినుంచి తోటకు నీళ్ళుపెట్టే కాల్వ.

కనరుకాల్వ యూ.చూ. కనరుకాలవ. వి. ఏటినుంచి తోటలోకినీళ్ళు పెట్టేకాలవ.

కనరెట్టు చూ. కనరు[1].

కనవు యూ. కనువు. కన్వు. వి. 1. గడ్డి, తృణం. కాశీ. 7.206 ; 2. పెంట, తుక్కు. భీమ. 3.62.

నం. ఘాస-; ప్రా. ఘాస-. గడ్డి, కనవు ; పా. ఘాస-. గడ్డి, పచ్చిక, తిండి.

క. కస, కసవు. చెత్త, పనికిరానిమొక్క ; తు. కస ; మ. కళ. కోడిలో ఒకభాగం.

< మూ.ద్రా.* కచ్.–

కనవుకోడి వి. 1. ఒకజాతికోడి ; 2. ఉల్లంగిపిట్ట ; 3. ముక్కుపుడుపిట్ట. కనవుగద్రా వి. చెత్తాచెదారం. బనవ. 3.532 ; కనవుగువ్వ వి. ఒకజాతిగువ్వ. కనవుగఱచు(-కఱచు) అ.క్రి. 1. చెడిపోవు, తక్కువగు. రామా. 7.272 ; 2. పూరిమేయు. కనవుగఱ్ఱ(-కఱ్ఱ) వి. గడ్డి పరక, తృణాగ్రం. రామా. 6.133. కనవుగువ్వ (-కువ్వ) వి. 1. గడ్డిమేటు ; 2. పెంటకుప్ప. కనవుపోచ. వి. గడ్డి పరక. హరిశ్చ. 2.49. కనవువాడు. వి. పెంటఊడ్చేవాడు.

కపాయి[1] యూ. కజాయి, కసాయి. వి. కటికవారు.

హిం. ఉ. కసాఈ. కపాయివారు ; చురా. కసాఈ. కసాయివారు ; అర. కస్సాబ్.

క. కసాట, కసాయి. కసాయివాడు ; మ. కసాబ్. కసాయివారు.

< ఉ. కసాఈ.

కపాయిచెత్త వి. కసాయి ఆంగళ్ళలో పారవేసే పనికిమాలిన చెత్త. కపాయితనం వి. జాలిలేకపోవటం, కర్కశత్వం.

కపాయి[2] వి. జేబు.

కపాయి యూ.చూ. కపాయి[1]. వి. కటికవాడు.

కపాలి యూ. కసాలా, కసాలు. వి. 1. డబ్బుపుఇబ్బంది, చిక్కులు ; 2. కష్టం, దుఃఖం.

హిం. ఉ. కసాలా. కష్టం, శ్రమ.

< ఉ. కసాలా.

కపాలా యూ.చూ. కసాల. వి. 1. తగవు ; 2. కష్టం.

కపాలు యూ.చూ. కసాల. వి. ఇబ్బంది, ఇక్కట్టు.

కపి[1] వి. 1. తమి, ఆపేక్ష. పండి. చ. 2.166 ; 2. తీట. దురద. భార. కర్ణ. 2.300 ; 3. కోపం, పగ.

కపిపోవు యూ.చూ. కసిపోవు. అ.క్రి. ఉపశమిల్లు, తగ్గు.

కపిమవగు అ.క్రి. 1. విజృంభించు, చెలరేగు, అతిశయించు. భార.ఆది. 4.201; 2. పారద్రోలు. భార.ఆది. 6.202 ; 3. అధికమగు, వ్యాపించు. వరాహ. 10.28 ; 4. నివుఱు డగు, ఆరికేదు. ఆం.నా.శే. 35; స.క్రి. 1. నరకు, ఖండించు. రామా. 5.20 ; 2. చంపు, సంహరించు. రామా. 6.9.

కపిమిరి యూ. కసిరె. వి. 1. దురద. ఉ. హరి. 5.21 ; 2. చర్మరోగవిశేషం. కపివోవు యూ. కసిపోవు. అ. క్రి. ఉపశమిల్లు, తగ్గు.

కవి[2] రూ.చూ. కను. విణ. 1. పచ్చి. వక్వంకాని, లేత. 2. అల్పమైన.

కవికందు రూ. కసిగందు, కనుకందు, కనుగందు, కనుఁగందు. వి. లేతబిడ్డ. పారి. 3.44. కవికాటు రూ. కసిగాటు. విణ. అల్పమైన. పాండు. 3.72; వి. 1. దంతక్షతం. నుగా. 128; 2. కొంచెపుపంటికాటు. విజయ. 3.4. కవికాట్లుచేయు ఆ.క్రి. కొంచెంగా కరచు, కొంచెంగాకొరుకు. ద్వి. సారంగ. 2.67. కవికోత రూ.చూ. కసిఁడికోత. వి. 1. ఎప్పుడూ పెట్టేదార. కువల. 3.99; 2. చిన్న చిన్నముక్కలుగా కోయటం. కవిగందు(-కందు) రూ.చూ. కసికందు. అ.క్రి. కొంచెంకందు. కవిగాటు రూ.చూ. కసికాటు. వి. 1. చిన్నకాటు. పాండు. 3.72; 2. దంతక్షతం. ప్రబంధ. 5.6; విణ. అల్పమైన, కొంచెమైన. దిరీప. 3.213.

కవికింద రూ.చూ. కసివెంద. వి. రోడ్లపక్క, బంజరేల్లో ఏటాలేచి తుప్పగా పెరిగేమొక్క (Cassia Occidentalis).

కవికిపోవు రూ. గసికిపోవు. అ.క్రి. క్రమేణా తరిగిపోవు.

కవిక్కు వి. ముళ్ళుమొదలైనవాటిని గుచ్చుకొనేటప్పటి అనుకరణం. సానందో. 2.5.

కవిగడ్డి వి. వాసనగల నూనె తయారీలో ఉపయోగించే ఒకరకం గడ్డి, కామంచిగడ్డి (Cymbopogon martini)

కవింకాలవ వి. 1. ఊటచాలవ; 2. మురికినీటికాల్వ.

కవిఁగాటు వి. అనిష్టభక్షణం.

కవిఁడి విణ. అల్పమైన. పాండు. 4.42.

కవిఁడికోత రూ. కసికోత, కవినికోత. వి. 1. ఎప్పుడూ పెట్టేదార. వరాహ. 5.93, పాండు. 4.145; 2. చిన్న చిన్న ముక్కలుగా కోసేకోత.

కవిదపింగర్ వి. ఒకరకం డిజైను నేతనేసేటప్పుడు అంచుల నూత్రాలు దింపటానికి పెట్టినకొయ్య.

కవిదుక్కి వి. నీళ్ళలో గడ్డలు బాగా కరిగిపోయి బురదయ్యేట్లు దున్నినదుక్కి.

కవిని రూ.చూ. కాసిన్ని. విణ. కొంచెం, అల్పమైన.

కవినికోత రూ. చూ. కసిఁడికోత. వి. చిన్న చిన్న ముక్కలుగా కోసేకోత. భక. 3.297.

కవింత[1] రూ. కానింత. వి. మరికొంచెం, కొంచెం, రవంత.

కవింత[2] రూ.చూ. కసివెంద.

కవింద రూ.చూ. కసివెంద. వి. పసుపుపచ్చని పూలు పూసే ఒక మొక్క (Cassia occidentalis), కానమర్దం. ఆము. 6.13.

కవిబిసి విణ. నలిగిన. భాస్క.రా. యు. 1.432; 2. పటుత్వం లేని. వి. 1. క్రోదం. ద్వి. భాగ. 6.121; 2. బాగా నలిగేట్లు నములతంలో అనుకరణం. పాంచాలీ. 1.78; 3. మనసులోని బాధను ఓర్వలేక పోవటం.

కవిమవ రూ.చూ. కనమన. వి. తొందరగా చినరంలో ధ్వన్యనుకరణం. వేంక. పంచ. 6.85.

కవిమసి రూ.చూ. కనమన. వి. 1. సంభ్రమం, కలవరం; 2. గజిబిజి.

కవిమింద రూ.చూ. కసివెంద. వి. ఒకరకం తుప్పమొక్క.

కవిమిందకంవ వి. ఆముకాల్పులో వాడే కసిమింద చెట్టు కంప.

కవిమిరి రూ. కసిరె. వి. తీట, దురద. ఉ.హరి. 5.21.

కవియ రూ. కసె. వి. కవుడు, తలకొమ్మ గిల్లిన తర్వాత పుట్టే చిగురు, పొగాకుమొగ్గ.

కవియము రూ. కసెము, కస్సెము. వి. 1. కషాయం; 2. నీటి ఊటగల ప్రదేశం.

సం. కషాయ-. ఒగరు, ఓషధులు వేసి కాచిననీరు; ప్రా. కసాయ-.

< ప్రా. కసాయ-.

కవిరె రూ.చూ. కసిమిరి. వి. 1. ఒకరకం చర్మరోగం, ఒళ్ళు దురద; 2. గొడ్డు ఎంతలో నిలవలేకపోవటం.

కవిరెగొర్రె వి. ఒకరకం గొర్రె, వెంట్రుకలు నెరిసినగొర్రె.

కవిలాడు అ.క్రి. కదలు, చలించు.

కవివింద రూ.చూ. కసివెంద. వి. కానమర్దం, పచ్చనిపూలు పూసే ఒకమొక్క (Cassia occidentalis).

కవివెంద రూ. కసికింద, కసింత[2], కసింద, కసిమింద, కసివింద. వి. కానమర్దం, రోడ్లపక్కనా, బంజరునేల్లోనూ ఏటాలేచి తుప్పగా పెరిగే మొక్క (Cassia occidentalis).

సం. కాసమర్ద-; ప్రా. కాసమద్దగ. కసిందచెట్టు; క. కసిండి. కసిందిచెట్టు.

< ప్రా. కానమర్దగ.

కవీదా రూ.చూ. కసీదు. వి. వస్త్రంమీద జరీ మొ. కుట్టుపని, బుటాపని.

కవీదు రూ. కసీదా. వి. వస్త్రంమీద జరీ మొ. వానితో పూలు మొ. కుట్టుపని, బుటాపని. ప్రబంధ. 179.

హిం. ఉ. కఢీదా. బుటాపని.

క. కసీది, కసుతి, కసాది. బుటాపని.

<ఉ. కఢీదా.

కవీనము విణ. నల్లని. కాశీ. 6.161, ఆము. 4.10. వి. 1. నల్లబట్ట. ఆం. భా. 2.155; 2. అన్నబేది.

సం. కాసీస-. ఉపధాభేదం; ప్రా. కసీస-.

< ప్రా. కసీన-.

కసు రూ. కసి. విణ. లేత, అల్పమైన. భిల్హ. 1.67.

క. కసు. పచ్చి, వందని, లేత; తొద. కసురు. పచ్చిది, వందని.

కసుకందు రూ.చూ. కసికందు. అ.క్రి. కొంచెం శ్రమపడు. కసుగందు రూ.చూ. కసికందు. అ.క్రి. 1. కొంచెం శ్రమపడు. భార.సౌప్తి. 1.70; 2. మిక్కిలి బాధపడు. శృం.నై. 4.34; 3. మిక్కిలి వాడిపోవు. భీషు. 4.146; కసుగందులుగందు (-కందు). అ.క్రి. మిక్కిలి వాడు. కళా. 4.103. కసుఁగందు రూ.చూ. కసికందు. వి. 1. లేత బిడ్డ, పసికూన, పారి. 3.38; 2. నలువ. మైరా. 1.134. కసుఁగమ్మ(-కమ్మ) వి. నన్నని నడుం. భిల్హ. 1.67. కసుఁగాయ (-కాయ) వి. లేతకాయ. నుమతి. 21. కసుఁగొమ్మ (-కొమ్మ) వి. సన్నని నడుం. భిల్హ. 1.67.

కసుగు అ.క్రి. నలుగు, గొణుగు. ద్వి. హరిశ్చ.ఉ. 1541.

న.క్రి. 1. బాధించు, మిక్కిలి బాధించేటట్లు తిప్పు. నవనాథ. 2.107; 2. అట్టిట్టు ఊపు. ఆడించు. నవనాథ. 2.148, 3. వులుము; 4. నలచు.

క. కసుక. వెళ్ళు, కదులు; గజిల్, గజిలు. పెద్ద ధ్వనిచేయు, కొనరు; మ. కుసుకుసు. గునగునమాట లాడు; కురు. కచ్‌కచ్. కోపం వుట్టించు.

కనుపా యూ.చూ. కనుబా. వి. పెద్దగ్రామం, కాఖానగరం.

కమబా యూ. కబబా, కనబా, కనుపా, కనుబె, కనుబే, కస్పా, ఖనుబా, ఖనుబె, ఖనువె, ఖస్పా. వి. 1. పెద్దగ్రామం, కాఖానగరం; నె.కా. 2. నం. కందుకూరు. క్రీ.శ. 1683-84; 2. తాలూకాలోని ప్రధాననగరం; 3. పట్టణం.

మరా. కస్‌బా. ముఖ్యపట్టణం; ఉ. కస్‌బా. చిన్న పట్నం; పార. కసబత్. పెద్దగ్రామం, చిన్నపట్నం; అర. కళబ్. ముఖ్యపట్టణం.

<ఉ. కస్‌బా.

కమబె యూ.చూ. కనుబా. వి. పెద్దగ్రామం, కాఖానగరం.

కమబే యూ.చూ. కనుబా. వి. పెద్దగ్రామం, కాఖానగరం. ద.హిం.కా. నంవు. 10. కానం. 759. క్రీ.శ. 1668.

కనుమూలము యూ. కనుమూలము. వి. 1. రోత. కాశీ. 7.206; 2. మలినవదార్థం. కాళ. 3.97. విజ. 1. క్రూరమైన. వేంక.పంచ. 3.323; 2. పాపిష్ఠమైన. బ్రహ్మో. 2.79; 3. పాపాత్ముడైన.

నం. కళ్మల-. మలినం, నింద్యం, పాపం; ప్రా. కష్మల -. పాపం.

క. కసుమాళ, కసకిల్ (లు). చీమదుకట్ట; తు. కజి; త. కసుమాలం; మ. కసుమాలం.

<నం. కళ్మల -.

కనుమూలము యూ.చూ. కనుమూలము. వి. అనహ్యం, కల్మషం.

కమరు[1] యూ.చూ. కనరు[1]. న.క్రి. చీదరించు.

కనురుకొను యూ.చూ. కనరుకొను. న.క్రి. 1. చీదరించు; 2. పశువు కొమ్ముతో పొరవడోవు; 3. కోపంతో మంద లించు.

కనురు[2] యూ.చూ. కనరు[2]. వి. 1. పిందె. నిర్వ.రా. 10.122; 2. లేతకాయ. భాస్క.రా.యు. 1179; 3. సముద్రం రేగి చేసేధ్వని; 4. పొగరు.

కనురు[3] యూ.చూ. కనరు[3]. వి. 1. (జంతువుల కడుపులోని) మలం; 2. ఒడిపి; 3. చీటిడబ్బు కట్టగా మిగిలిన పైకం.

కమురుకాలవ యూ.చూ. కసరుకాలవ. వి. ఏటినుంచి తోటకు నీళ్ళుపెట్టే కాలవ.

కమురుకాల్వ యూ.చూ. కనరుకాలవ. వి. ఏటినుంచి తోటకు నీళ్ళుపెట్టే కాల్వ.

కమురుగొట్టు (- కొట్టు) అ.క్రి. గాలి వేగంగావీచు.

కమువామి చూ. కనువ.

కమువు యూ.చూ. కవవు. వి. 1. చెత్త; 2. ఇల్లు ఊర్చుగా వచ్చిన చెత్త, దుమ్ము మొ. పశువుల తొక్కుడులద్దగడ్డి; 3. కోసిన రాగి, చేమ మొ. మెట్టపైర్ల దంట్లు.

కమువామి వి. గడ్డివామి, గడ్డికుప్ప.

కపె యూ.చూ. కసియ. వి. తలకొమ్ముగిర్లిన తర్వాత పుట్టే చిగురుపొగాకు మొగ్గ.

కపెం వి. నూలు రంగును పీల్చుకోటానికి తయారు చేసిన మిశ్రం.

కపెచేరులు వి.బ.వ. చొక్కా బొందులు.

కపెము యూ.చూ. కసియము. వి. జలప్రాయప్రదేశం, నీళ్ళు చిదచిదలాడే నేల. చెమ్మనేల.

కపేరిగడ్డి వి. ఎండుగడ్డి, ఇళ్ళకప్పులకు ఉపయోగపడే ఒకరకం గడ్డి. (Heteropogon contortus)

కపేరీ యూ.చూ. కచేరీ. వి. 1. కోర్టు; 2. గానసభ.

కపైకారు వి. బండికి చొప్పవేసి బిగించే తాడు.

కపెక్కి వి. ఆల్చిప్ప.

కష్టబాధలు వి.బ.వ. కష్టాలు, బాధలు.

నం. కష్ట -. కష్టం, బాధ -, నొప్పి.

<నం. కష్టబాధ -.

కష్టమ్స్ వి. దిగుమతులపై పన్ను.

ఇం. *customs*. దిగుమతి పన్నులు.

<ఇం. customs.

కస్టర్డ్‌పుడ్డింగ్ వి. గుడ్డు, చక్కెరకలిపి ఆవిరిమీదవండిన పదార్థం.

ఇం. *custard pudding* తినుబండారం.

<ఇం. custard pudding.

కష్టి వి. 1. కష్టం, శ్రమం, శోకం, దుఃఖం. కాళ. 3.72; 2. విపత్తు. ఆం.నా.నం. 2.59; 3. శోకం. ఆం.భా. 1.135; 4. ఆప్యవనూలు చేయటంలో చేసే ఒత్తిడి.

నం. కష్ట -. కష్టం, లోపం; హిం. కస్ట్. పో.చూ. మరా. కస్టి. నష్టం; పార. కశిదన్.

క. కస్టి. కష్టం; మ. కష్టమ్. గట్టి, చెడు, బాధగా, గట్టిగా, కష్టం.

కష్టివరు అ.క్రి. దుఃఖపడు. ఉత్త.రా. 6.251. కష్టి వఱచు న.క్రి. దుఃఖపెట్టు. శృం.నై. 8.180.

కస్తురి వి. 1. మృగమదం, ఒకవిధమైన పరిమళద్రవ్యం. కు.సం. 8.97; 2. కస్తూరీమృగం. పి.శకు. 1.98; 3. ఒకానొక చెట్టు. బహుళా. 2.21.

నం. కస్తురికా, కస్తూరికా, కస్తూరీ, కస్తూరి. మృగ మదం; పా. కత్థురియా, కత్థురిఆ; హిం. కస్తూరికా. కస్తూరి; కస్తూరియా. కస్తూరీ, కస్తూరీమృగం.

క. కస్తురి, కత్తురి. కస్తూరీ.

<నం. కస్తూరీ -.

కస్తురివట్టియలు యూ. కస్తూరివట్టియలు. వి.బ.వ. 1. పుష్పవిశేషం. భాను. 1.9; 2. ధాన్యవిశేషం. కస్తూరి వట్టెలు యూ.చూ. కస్తూరివట్టెలు. వి.బ.వ. 1. పుష్పవిశేషం; 2. ధాన్యవిశేషం; 3. ద్వారబంధానికి రెండువక్కల గోడలో బిగించి ఉండే నిలువుకొయ్యలు; 4. గుర్రపు తుండ్లు. కస్తురివనువు యూ.చూ. కస్తూరివనువు. వి. గంధ హరిద్ర. కస్తురిపిల్లి వి. కస్తూరిపిల్లి. కస్తురిమళ్ళచీర వి. స్త్రీవస్త్ర విశేషం. కస్తురిమెకము వి. కస్తూరీమృగం. యయా. 1.28. కస్తూరిపీజియ యూ. కస్తూరిపీజియ. వి. కస్తూరి

మృగం యొక్క బొడ్డుకాయ. భల్లా. 3. ఆ. కస్తురిపీడె రూ.చూ. కస్తూరిపీడియ. వి. కస్తూరీమృగం యొక్క బొడ్డు కాయ.

కస్తూరితుమ్మ వి. పొదగాపెరిగే ముళ్ళ కంచెమొక్క (Acacia Farnesiana).

కస్తూరివిగరాలు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. హంస. 4.128.

కస్తూరివట్టియలు రూ. కస్తురివట్టియలు, కస్తురివట్టెలు, కస్తూరివట్టెలు. వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం.

కస్తూరివట్టెలు రూ.చూ. కస్తూరివట్టియలు. వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. హంస. 4.128.

కస్తూరివసువు రూ. కస్తురివసువు. వి. సువాసనగల ఒక జాతి పసువు (Curcuma aromatica).

కస్తూరిమల్లు చూ. కస్తురి. వి. స్త్రీలుకట్టుకొనే ఒక విధమైన గళ్ళచీర.

కస్తూరిపీడియ రూ. కస్తురిపీడియ, కస్తురిపీడె, కస్తూరిపీడె. వి. కస్తూరీమృగం యొక్క బొడ్డుకాయ. పార్శ్వ. 1.62.

కస్తూరిపీడె రూ.చూ. కస్తూరిపీడియ. వి. కస్తూరీమృగం యొక్క బొడ్డుకాయ. పార్శ్వ. 1.62.

కప్పీలు వి.బ.వ. లంచాలు, మామూళ్ళు.

కప్పూ రూ.చూ. కసుదా. వి. బిల్లాలోని ప్రధాననగరం.

కస్మీర వి. కాశ్మీరదేశం.

నం. కాశ్మీర -. కాశ్మీరదేశం.

<నం. కాశ్మీర -.

కస్యము వి. తవ్వినకాలువ.

కస్వ్వ రూ.చూ. కనవ. వి. 1. గడ్డి, తృణం. బనవ. 3.532 ; 2. పెంటతుక్కు.

కస్సుమను అ.క్రి. కోపగించు, కోపించు.

కస్సెము రూ.చూ. కసియము. వి. జలప్రాయప్రదేశం, నీళ్ళు చిదచిదలాడే నేల ; చెమ్మనేల.

కహకహ వి. పెద్దనవ్వుకు అనుకరణధ్వని. కాశీ. 7.30.

క. కహా. అనుకరణధ్వని.

కహకహకహ వి. పెద్దనవ్వుకు అనుకరణం. నమిార. 4.44. హిం. కహకహా. పెద్దనవ్వుకు అనుకరణ ధ్వని.

కహకహనవ్వు అ.క్రి. కోపంతో నవ్వు.

కహళకాఁడు వి. కాపళ ఈదేవాడు.

కా

కా[1] చూ. అగు. అవ్య. ద్రు. 'అగు' ధాతువు యొక్క తుమర్థ భావ లక్షణాల్లో వచ్చేరూపం. 1. అర్థవిశేషం లేకుండానే తుమున్నంతాలకు అనుప్రయుక్తమవుతుంది. భార. ఆది. 6.247, ఉద్యో. 3.45. ; 2. అవటానికి, అయ్యేటట్లు మొదలైన అర్థాన్ని తెలుపుతుంది. భార. ఆది. 6.248 ; 3. అయి (ప్రయోజనాన్ని తెలిపే 'కి' 'కు' లకు అనుప్రయుక్తమవుతుంది). భార.ఆది. 6.277 ; 4. విధేయ విశేషణాలకు, క్రియావిశేషణాలకు అనుప్రయుక్తమై అయ్యేటట్లు మొ. అర్థాలనిస్తుంది. భార. ఆది. 7.155 ; 5. 'అని' (ఇది ఈ అర్థంలో తరచుగా ఏవార్థమైన 'అ' కారానికి తర్వాత కనబడుతోంది). భార. ఆది. 7.208 ; 6. హేతువును తెలిపే 'కి' 'కు' లకు అనుప్రయుక్తమవుతుంది. భార. విరా. 5.331 ; 7. అనునరించి, పట్టి అనే అర్థాన్ని ఇస్తుంది. పాండు. 2.171.

<అగు + -అ[7].

కా[2] అవ్య. కద (నిశ్చయార్థంలో). జైమినీ భా. 1.28.

కా[3] ప్రత్య. పెక్కునామవాచకాలకు వాచ్యమయ్యేటప్పుడు మతుబర్థంలో వస్తుంది. కొన్నిచోట్ల స్వార్థంలో కూడా వస్తుంది. తిర్యగ్వాచకాల్లో కూడావస్తుంది. ఉదా. ఆటకాఁడు, చెలికాఁడు, బట్టికాఁడు.

కాంది రూ.చూ. కామంచి. వి. 1. బోదగడ్డి వంటి తృణవిశేషం. (Cymlopogon caesieus) ; 2. కాసెగడ్డి తినటం వల్ల వచ్చే కరువు జబ్బు.

కాక[1] 'అగు' యొక్క వ్యతిరేకక్త్వార్థక రూపం. అవ్య. 1. తక్క అనే అర్థాన్ని తెలుపుతుంది. భార. ఆది. 2.159 ; 2. లేకుండా, కాకుండా, అనే అర్థాన్ని తెలుపుతుంది. భార. ఆది. 6.128 ; 3. ప్రతిజ్ఞా, నిశ్చయాదుల్ని తెలుపుతుంది. భార. ఆది. 6.200 ; 4. వికల్పాన్ని (ప్రక్కాంతరంలో) తెలుపుతుంది. భార. ఆది. 7.237 ; 5. అంతమాత్రమే కాని అనే అర్థాన్ని తెలుపుతుంది. భార. ఆది. 7.262 ; 6. 'కానిమ్ము' అనే అర్థాన్ని ఇస్తుంది. భార. ఉద్యో. 4.155 ; 7. 'కాని' అనే అర్థాన్ని తెలుపుతుంది. భార. ఆరణ్య. 3.365 ; 8. కలగక, సంభవించక, చాలక, అనే అర్థాల్నిస్తుంది. భార. ఆరణ్య. 3.328 ; 9. కామచారానుజ్ఞను తెలుపుతుంది. భీమ. 1.15 ; 10. ఆశీర్వాదాన్ని తెలుపుతుంది. పారి. 2.26 ; 11. కాపాన్ని తెలుపుతుంది.

కాకపోవు అ.క్రి. అవకుండు, చెడిపోవు. కాకువె అవ్య. 1. నిశ్చయాన్ని తెలుపుతుంది. భార. ఆరణ్య. 2.164 ; 2. కదా, కాదా, కాకపోవునే. కాకేమి అవ్య. మరోదాని లేమిని తెలుపుతుంది. ఏవార్థం. భార. ఆది. 1.97 ; అగు నటం, అదే, కాకయేమి. <కాక + ఏమి.

కాక[2] వి. చిన్నాయన, పినతండ్రి.

హిం. ఉ. కాకా. తండ్రి, సోదరుడు ; పార. కాకా. అన్న, మేనమామ.

<ఉ. కాకా.

కాక[3] దూ.చూ. కాఁక. వి. 1. ఆముకాల్పుయొక్కవేడి; 2. సెగ, వేడి, వేడిమి.

కాకకొట్టు దూ.చూ. కాకలుకొట్టు. న.క్రి. ఆముపొయ్యిలో కట్టెలు పెట్టడానికి ముందు నిప్పు రాజేసి, చేటతోగాని, తడికెతోగాని విసురు. కాకతీయ న.క్రి. ఆముపొయ్యి దగ్గర నిప్పురాజేసి ఆము మండడానికి చేటతోగాని, తడికెతోగాని విసురు. కాకవట్టు న. క్రి. ఆముపొయ్యి దగ్గర అగ్గి రాజేసి, మంట ఎక్కువ కావటానికి చేటతోగాని, తడికెతోగాని వినడు. కాకపెట్టు న. క్రి. కాకలుకొట్టు, ఆముపొయ్యి దగ్గర నిప్పు రాజేసి మండటానికి చేటతోగాని, తడికెతోగాని వినుడు. కాకలుకొట్టు దూ. కాకకొట్టు. న.క్రి. ఆముపొయ్యిలో కట్టెలు పెట్టడానికి ముందు నిప్పు రాజేసి చేటతోగాని, తడికకోగాని వినడు. కాకలుతీరు అ.క్రి. ఆరితీరు, ముక్కాకలుతీరు; గడితీరు. (అర్థవివరి.). కాకవిమరు న.క్రి. ఆముపొయ్యిదగ్గర నిప్పురాజేసి చేటతోగాని తడికెతోగాని వినరు. కాకెల్లగొట్టు న.క్రి. ఆముపొయ్యిదగ్గర అగ్గిరాజేసి మండటానికి చేటతోగాని, తడికెతోగాని వినుడు. కాకేయ న.క్రి. ఆముపొయ్యిలో కట్టెలు పెట్టడానికి ముందు అగ్గిరాజేసి మండటానికి చేటతోగాని, తడికెతోగాని వినుడు. <కాక[3]+ఏయ.

కాకకొడిసె వి. పాలచెట్టు, కొడగచెట్టు, తెల్లటిపూలు పూసే చెట్టు. తెల్లగాఉండే దీని కలప ఉత్తరదారక దేశంలో ఉపయుక్తం (Holarrhena antidyseuterica).

మ. కొడగ. పాల.

కాకడా దూ.చూ. కాగడా[1]. వి. దీపం.

కాకవేండాలు వి.బ.వ. వన్నరకం వర్లు.

కాకపాల దూ.చూ. కాకుపాల. వి. వాతనారాయణాకు (Zizyphus trineroius).

కాకమల్లి వి. ఆరవిమల్లి.

కాకమారి వి. కాకిచంపు. ఆకుపచ్చని పూలు. తెలుపు, ఎరుపు, నలుపురంగు కాయలు కాసే ఒకతీగ. (Anamirta cocculus).

కాకమేడి వి. అత్తి, మేడి, అంజూర

కాకర[1] దూ.చూ. కాఁకర. వి. సారవంతమైన భూములో విరివిగా కాసే తీగపైరు. (Momordica charantia).

కాకరకాయవడమ విణ. పెంకి స్వభావంకల. కాకరచిత్త వి. వరితెగులు. పచ్చపురుగులు పట్టి ఆకులు తింటాయి. కాకరపువ్వంచు వి. కాకరపువ్వు ఆకారంలో డిజైను నేసిన అంచు. <కాకరపువ్వ + అంచు. కాకరపువ్వు వి. ఒకరకం కమ్మి డిజైను. కాకరపువ్వుపేటు వి. కాకరపువ్వు మాదిరి డిజైను.

కాకర[2] వి. దూది ఏకే కమాను పలకలను బిగించిన తోలు పట్టె.

కాకరి వి. ఒంటరి, ఏకాకి, వ్యర్థుడు.

కాకా వి. కార్యసాధన కోసం చేసేసేవ.

కాకాతువ్వా వి. పసుపుపచ్చని జుత్తుగల పెద్దతెల్లచిలక.

పో. కాకాతూ; స్పా. కాకాతూ; ఆ.ప్రె. కకతూఎన్; ఠచ్చి. కకెతో.

కాకాదు అ.క్రి. ఎంతమాత్రంకాదు.

<కాదు + కాదు.

కాకాలి వి. 1. కలిగొట్టు; 2. అడవి ఉలవలు, కారుకొల్లి.

నం. కాకోలి. అడవిఉలవ.

<నం. కాకోలీ.

కాకాలుగుడించు స.క్రి. కాగుడించం రాయ.

కాకి వి. 1. కాకం. కు. నం. 4.35. కాీ. 3.84; 2. నల్లటివన్నె గల్గిన పందెం కోడిపుంజు. విణ. నీచమైన, అల్పమైన, చిన్న, తక్కువైన.

క. కాకి, కాకె, కాగె. కాకి; కాకికాకా కాఁళ్ళ కాళ్ళ. కాకుల అరుపు; కొడ. కాకె. కాకి; కా. కాకిఅరుపు; తు. కకెక్కె. కాకి; కాకే. కాకి; త. కాకైక్కి. కాకి; కాకమ, కాక్కాయ్. కాకి; కాకాక్కా. కాకులఅరుపు; కాక్కావ్ ఎనల్. కాకి అరుపు; మ. కాక్క. కాకి; కాక్కచ్చి, కాకన్. కాకి; కోట. కాక్, కామ్క. కాకి; తొ. కాక్, కక్. కాకి; గోం. కాకడ్, కావాల్; కొండ. కాకి; కుఇ. కాక, చావ; కువి. కావ్చ, కావ; పర్జి. కావల్; కొలా. కక. కాక; గద. కాకలి; ఒల్లా. కాకల్; కురు. ఖాఖా; మాల్తో. క్వక్వో; బ్రా. ఖాళో.

నం. కాక..కాకి; కాకీ. ఆడకాకి; ప్రా. కాక, కాగ; పా. కాక, కాగీ. ఆడకాకి; అ.మా. కాక, కాగ, కాగీ. ఆడకాకి

<నం. కాకీ.

కాకిఎంగిలి వి. చిన్న పిల్లలు గుర్తలో పెట్టి తినులండా రాన్ని కొరకటం. కాకి కర్రి విణ. కాకినలువు. కాకికలువ వి. అల్లివువ్వు, కాకోత్సలం. కాకిఘాత్ర వి. కాకిఅరుపు. కాకిగూడు వి. తొన్న, నజ్జ మొ. మెట్టవైర్లు కోసేసిన కట్టలు నాలు గైదిటిని కలిపి నిలబెట్టి గుడిసెలాగా వేసిన కుప్ప. కాకిగోల వి. 1. కాకుల వంగమం చూచిన వానికి దోషం తగులుతుందని దానిపరిహారార్థంగా, వాడు చనిపోయాడని అందువలకు తెలియజేసి దుఃఖించేట్లు చేస్తారు-ఈ చెడ్డవార్త విని చుట్టాలు చేసే గోల-వెంటనే నిజాన్ని చెప్పి ఓదార్చి దోషాన్ని పారదోలు తారు; 2. పదార్థం లభించి నంతనే కాకులన్నీ చేసేగోల. కాకిగోలచేయ అ.క్రి. అర్థంలేని నం రడిచేయ. కాకిచంపు వి. కాకమారి. తెలుపు, ఎరుపు, నలుపు రంగుల కాయలు, ఆకుపచ్చపూలు పూసే తీగ (Anamirta coculus). కాకిచంపువిత్తులు వి.బ.వ. కాకమారి. కాకుల్ని చంపటానికి ఎరగా ఉపయోగించే విత్తులు. కాకిచాయ వి. ఖాకీ గుడ్డరంగు. కాకిచావు వి. దిక్కుమాలిన చావు, ఆకస్మికమృతి. కాకిచిప్ప వి. సీటిగుల్ల, కప్ప చిప్ప, శంబూక. యయా. 3.30. కొలా. కాకె. గుల్లచేప; నా. కాకె. గుల్లచేప, నత్త. కాకిచిప్పర్. వి. చివ్వరలో ఒక రకంకలువమొక్క. (panicum prostratum) కాకిచిమ్మ వి. కాకిరోగం, మూర్ఛరోగం. పశువు నడుస్తూ, నడుస్తూ పడిపోయేరోగం. కాకిచూపు వి. పక్కకు చూడటానికి తలతిప్పిగాని చూడలేవట్టిచూపు, కాకిలాగ చూచేచూపు కాకిచూపుచూచు న. క్రి. మెల్లకంటి చూపు పెట్టు

కాకిచెప్పులమనిషి వి. అడ్డరపుమనిషి, విడ్డూరపు మనిషి. కాకిచెప్పులు వి.బ.వ. కాకిపోమాల. మూర్ఛలో గలిగే పెక్కువికారాలు. కాకిచెఱకు వి. శరం, తృణవిశేషం. అరవిచెరకు, చెరకువంటి ఒకానొక కనుపుగడ్డి. ఆం. భా. 2.75. క. కాగిగబ్బు, కాగిబిదురు. ఇంటికప్పుకు, పశుగ్రాసానికి పనికివచ్చే ఒకరకం గడ్డి (Saccharum Spontanecum). కాకిజొన్న వి. దొంతునల్లగా ఉండే రకం జొన్న. కాకితివ్వ వి. మూర్ఛల్లో ఒకరకం అపస్మారం, కాకిసొమ్మ. త. కాక్కై-వలి. మూర్ఛ జబ్బుపడటం. కాకితుమికి యూ.చూ. కాకితుమ్మికి. వి. నల్లతుమికి, కాకతిందుకం. కాకితుమ్మి యూ. చూ. కాకితుమ్మికి. వి. నల్లతుమ్మికి, కాకతిందుకం. కాకితుమ్మికి యూ. కాకితుమికి, కాకితుమ్మి, కాకితూకి. వి. నల్లతుమికి, కాకతిందుకం; త. కాక్కాయ్‌త్తాళి. ఒకరకం చెట్టు (Diosfyros-ebeeum). కాకితూకి యూ.చూ. కాకితుమ్మికి. వి. నల్లతుమికి, కాకతిందుకం. హంస. 4.11. కాకిదొండ వి. కాకతుండి, కొంచెం నల్లగాఉండి, పచ్చికాయలు చేదుగా, పళ్ళుతియ్యగా ఉండే దొండ (Cocinia indica). ఆం. భా. 2.60. క. కాగెదొండె, కాకతుండి, కాగతొండె. కాకిదోర వి. ఎరుపులో కొంత లెక్క నలుపు కల్గిన రంగు. కాకినెరడ వి. నల్లమబ్బు. కాకినేరెడు యూ.చూ. కాకినేరేడు. వి. నీలనేరేడు. కాకినేరేడు యూ. కాకినేరెడు. వి. నేలనేరేడు, కాకజంబువు. ఆం. భా. 2.46. పో. చూ. క. కాగినేఱిలె. కాకిపదువ వి. కాకులగుంపు. భార. కర్ణ. 2.61. కాకిపిట్ట వి. కాకి. నీలా. 1.111. కాకిపెంపుడు వి. కోయిల, పరభృతం. ద్వి. తి. సా. 12 వ. 6 పం. కాకిపెనర యూ. కాకిపెనరు. వి. పిల్లపెనర, కాకముద్ద. ఆం. భా. 2.58. కాకిపెనరు యూ. చూ. కాకిపెనర. వి. పిల్లపెనర, కాకముద్ద. ఆం. భా. 2.285. కాకిపెనలు వి.బ.వ. పిల్లపెనలు. ఆం. భా. 2.285. కాకిపొన్న వి. ఉప్పపొన్న చెట్టు, ఊడలుండే ఒకరకం చెట్టు (Rhizophola contrigata). కాకిబంగారమను అ.క్రి. కనిపించకపోవు. కాకిబంగారము యూ. చూ. కాకిబంగారు. వి. అభ్రకం. కాకిబంగారు యూ. కాకిబంగారము. వి. 1. అభ్రకం, మైకా. ఆం. భా. 2.278; 2. బంగారం వంటి రంగు ఉండేపూనలు. క. కాగెబంగార, కాగెబింగార; తు. కాకెబంగారు; త. కాక్కాయ్‌బ్పొన్, కాక్కైబ్పొన్. వివాహాలు మొ. శుభకార్యాల సమయంలో అలంకారార్థం ఉపయోగించే బంగారు రేకుల్లాంటి రేకులు. కాకిబరవట వి. కాకిగడ్డి, ఒకరకం కలుపుమొక్క. కాకిబలగము వి. ఎక్కడెక్కడి వారో కలిసిన బంధువుల సమూహం. కాకిబాతు వి. ఒకవిధమైన అడవిబాతు. కాకిబీర వి. ఒకజాతికిచెందిన తీగ (Hugonia mystax). కాకిబుడ్డాకు వి. ఒకరకం కలుపు మొక్క (Cardio sperum). కాకిబుసిరేలు వి. దొంతునల్లగా ఉండేరకం జొన్న. కాకిబెగర వి. కాకిబంగారు. ద్వి. పరమ. 4.323,14. కాకిబొచ్చ వి. నల్లగాఉండే బొచ్చు చేవ. కాకిబొంతరాయి వి. ఇటుక కాల్చడంలో మంట ఎక్కువై చిట్టెంగట్టిన నల్లటి రాయి. కాకిబ్రొమ్మ వి. భాకీగుడ్డరంగు. కాకిమల్లి వి. ఒకరకమైన తీగ, దీని విత్తనాలనుండి వచ్చే నూనె కొన్నిరకాల చర్మవ్యాధుల్ని నయంచేస్తుంది. కాకిమాచి వి. ముదురు పసుపురంగు పళ్ళుకాసే ఒకమొక్క, ఇది రమారమి 5 అడుగుల ఎత్తు పెరుగుతుంది (Solanum indicum). కాకిమారుజొన్న వి. పొట్టు (దొంతు) నల్లగాను గింజతెల్లగాను ఉండే రకం జొన్న. కాకిమారేడు వి. ఒకరకం మారేడు చెట్టు. కాకిముక్కులు వి.బ.వ. గింజలు పెద్దగాఉండే నల్ల రకం వడ్లు. కాకిమేడి వి. బ్రహ్మమేడి. అల్పంగాఉండే ఒకచిన్న చెట్టు. ఆం.భా. 2.42 (Ficus hispida). కాకిమొర్ప వి. ఆకాశం రంగు మొరననేల. కాకిరాయి వి. 1. క్వార్ట్ జాతికి చెందిన మిశ్రశిల (Metemorpticrock); 2. బండమీద నరకులు గుర్తిస్తూ గీశలుగీయటానికి వాడే ఎర్రరాయి. కాకిరెక్కలు వి.బ.వ. వడ్లునలుపు లియ్యం తెలుపుగల ఒకరకం వరి. కాకిరెక్కాకు యూ. చూ. కాకిరెక్కాకు. వి. పెదల్నాటి ఆకులుండే కలుపుమొక్క. కాకిరెల్లు యూ.చూ. కాకిరెల్లు. వి. శరం, రెల్లు, కాకిచెదురు (Soccharum spontanum). కాకిరేగు వి. ఒకరకం రేగిచెట్టు. కాకిరెక్కలు వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం. హంస. 4.128. కాకిరెక్కాకు యూ. కాకిరెక్కాకు. వి. ఒక జాతి కలుపుమొక్క. కాకిరెల్లు యూ. కాకిరెల్లు. వి. ఒకజాతిరెల్లు. కాకివన్నె వి. ఒకవన్నెగల పందెపు కోడిపుంజు. కాకివాసం వి. వస్త్రవిశేషం. కాకివెదురు వి. తృణవిశేషం, కాకిరెల్లు, రెల్లు. చెదురుకొయ్యలో ఒకరకం. హంస. 5.44. క. కాకిబిదురు. ఇంటికప్పుకు, పశుగ్రాసంగాను ఉపయోగపడే ఒక రకం గడ్డి (Saccharum spontanum). కాకిసొమ్మ చూ. కాకిచెమ్మలు. యూ. కాకిసోమాల, కాకిసోమాలు. వి. మూర్ఛావిశేషం, అపస్మారం. త. కాక్కివలి, మూర్ఛరోగం. కాకిసోమాల యూ. చూ. కాకిసొమ్మ. వి. అపస్మారం. కాకిసోమాలు యూ. చూ. కాకిసొమ్మ. వి. 1. చెరిమొర్రి తనం, పిచ్చినంచు, చెరిదాగుల తనం; 2. ఒకవ్యాధి, కాకిసొమ్మలు. కాకులిమెర వి. ఎర్రగొదచెట్టు. నలుపుగాని, నలుపుతో కూడిననిమెంటు రంగుగాని కల్గిన చెరడు, పసుపుగాని నలుపుతో కూడిన పసుపురంగులోగాని ఉండే కర్ర కలిగి, ఆకువచ్చని పూలు, ఎరుపులో కూడిన బూడిదరంగులో ఉండేపళ్ళు కాసే ఒకచెట్టు (Diospyros-monana cordifolia). కాక్షారివిత్తులు వి.బ.వ. కాచంపవిత్తులు.

కాకితము యూ. కాకిదము, కాగఱము, కాగతము, కాగదము, కాగితము, కాగిదము, కాయితము. వి. రాయటానికి ఉపయోగించే పత్రవిశేషం. భీమ. 1.78; ఉత్తరం, జాబు.

హిం. ఉ. కాగజ్. కాగితం.

< ఉ. కాగజ్.

కాకితమ్మ వి. కాకతీయుల కులదేవత.

< కాకిత + అమ్మ.

కాకిది వి. పెదవిక్కిచెట్టు. పెద్దపెద్ద ఆకులు, పూలు ఉండే ఒక చెట్టు (Gardenia latifolia).

కాకిదము యూ.చూ. కాకితము. వి. కాగితం.

కాకిరంగు యూ.చూ. కాకిరంగు. వి. భాకీగుడ్డరంగు.

కాకిరింగు వి. హిమాలయాల్లో పెరిగే ఒకరకం మందుచెట్టు.

కాకు వి.గాని. బాధ, అవమానం, నింద, ఈసడింపు. సిం. ద్వా. 7.9. విణ. 1. చెల్లాచెదరైన, చిందర వందరైన. రామా. 6.251; 2. కళావిహీనమైన. విష్ణు. వు. 2; 3. వ్యర్థమైన, వట్టి. మైరా. 1.72; 4. వివాదవడిన. పాండాలీ. 4.24.

క. కాకు, కాంకె, ఎక్కువగా వేడిచేసిన స్థితి, చిరాకు, ఆలసట, మార్యరశ్మి వలన కలిగిన స్థితి, బాధ మొ.; త. కాయ్. బాధించు, కష్టపెట్టు, నిందించు.

కాకువేయు యూ. కాకుసేయు. న.క్రి. 1. నిందించు, అవమానపరచు. హరి.పూ. 4.155; 2. వ్యర్థపుచ్చు. మైరా. 1.72; 3. అణచు. చంద్రాంగ. 1.21; 4. బాధించు, హింసించు. ద్వి.ఆ.సా. 1. వు. 6. పం. 12. కాకుఁదనము వి. దుశ్చేష్ట, దుందగం. వేంక. పంచ. 4.429. కాకువడు అ.క్రి. కలతవొందు. భాగ. 8.318. శకా. 4.127. కాకువర్చు యూ.చూ. కాకుపఱుచు. న.క్రి. గాబరాపెట్టు. కాకువఱుచు యూ. కాకువరచు. న.క్రి. వశపరచుకొను, అనుకూలం చేసుకొను. భాగ. 8 318. కాకుసేయు(-చేయు) యూ.చూ. కాకువేయు. న.క్రి. 1. అవమానపరచు, నిందించు. కాశీ. 5.88; 2. అణచు. మను. 8.19; 3. లేకుండా చేయు, లోపింపచేయు. కాశిండి. 6.17.

కాకువ్వె చూ. కాక1.

కాకుపాల యూ. కాకపాల. వి. 'ఆరిక్' రంగుతోకూడిన బూడిద రంగులో ఉండే కర్ర కలిగి కొమ్మలు లేక నిటారుగా పెరిగే ఒక చెట్టు (Zizyphus trinervia) వాతనారాయణాకు.

కాకులిమెర చూ. కాకి.

కాకెల్లగొట్టు యూ. కాక3.

కాకేమి చూ. కాక1.

కాకేయు చూ. కాక3.

కాకోటి1 వి. కావడిబద్ద.

కాకోటి2 వి. మజ్జిగ కుండలోకి చీమలు ఎక్కకుండా నీళ్ళుపోసి పెట్టే మట్టికుదురు.

కాగ్డా యూ.చూ. కాగడా1. వి. దివిటి.

కాక్మారీవిత్తులు చూ. కాకి.

కాగఁబము యూ.చూ. కాకితము. వి. కాగితం.

కాగంచు చూ. కాగు1.

కాగడ యూ.చూ. కాగడా1. వి. కాగడా.

కాగడా1 యూ. కాకడా, కాక్డా. కాగడ, కాఁగడా. వి. కొయ్య లేక గుడ్డతో ఏర్పరచిన చేతి దివ్వటి.

మరా. కాక్డా, కాంక్డా. గుడ్డతో చేసిన దీపవువత్తి.

కాగడా2 వి. వాననలేని బెంగుళూరు మల్లెపువ్వు.

కాగతము యూ.చూ. కాకితము. వి. కాగితం. విష్ణు. వు. 3.24.

కాగదము యూ.చూ. కాకితము. వి. కాగితం.

కాగా యూ. కాఁగ. అవ్య. కావున, కనుక, కాలట్టి.

కాగించు చూ. కాగు1.

కాగితము యూ.చూ. కాకితము. వి. కాకితం. దశా. 3.45, ఉత్తరం, జవాబు, ప్రత్యుత్తరం.

కాగితాలాట వి. కాగితాలతో ఆడే ఆట.

కాగితాలాట చూ. కాగితము.

కాగిదము యూ.చూ. కాకితము. వి. కాగితం.

కాగిన వి. మత్స్య విశేషం.

పో.చూ.త. కాక్కన్. సముద్రం చేప. రమారమి 1½ ఆం. పొడుగుంటుంది.

కాగు1 యూ.చూ. కాఁగు. వి. 1. నీళ్ళు కాగబెట్టటానికి ఉపయోగించే పెద్ద లోహపు పాత్ర; 2. ధాన్యంపోసే రొమ్ము లెత్తు మట్టికుండ; 3. మూతి చిన్నదిగా, పొట్ట పెద్దదిగా గుండ్రంగా ఎత్తుగా ఉండే పెద్దమట్టిపాత్ర; 4. రంగునీళ్ళు ఉరకబెట్టే పెద్దరబ్బా. అ.క్రి. 1. ఎండు, ఆరు; 2. ఉడుకు, వెచ్చనగు, వేడెక్కు, మరుగు.

కాగంటు వి. కాగులకు పెట్టే దబ్బగా ఉండే అంచు. కాగించు న.క్రి. కాచు, కాలేటట్లుచేయు. కాగుడుకుండ వి. నీళ్ళు కాచుకోడానికి వాడే మట్టి పాత్ర. కాగుపొట్ట వి. వర్లు నిల్వచేసుకోటానికి వాడే పెద్ద మట్టిపాత్ర. కాగురాయి యూ. కాగుల్రాయి. వి. కాగులు, తొట్లు మొ. వాటిని నర్సేరాయి. కాగుల్రాయి యూ.చూ. కాగురాయి.

కాగు2 యూ.చూ. కానుగు. వి. కానుగచెట్టు, ఐదేసి ఆకులు రెమ్మగా కలిగి పాటల వర్ణపు పూలు పూసే ఒక చెట్టు. దీని కలప బండి చక్రాల తయారీలో ఉపయుక్తం (Pongamia-glabra).

కాంకారి యూ. కాముగారి. వి. పని, మరమ్మత్తు.

హిం. ఉ. కామ్. పని.

కాంకీటు యూ.చూ. కాంక్రీటు. వి. కట్టుబడికి కావలసిన రాళ్ళు దొరికే గుట్ట.

కాంక్రీటు యూ. కంకరేటు, కాంకీటు. వి. సిమెంటు, నన్నగులక, ఇనక కలిపిన మిశ్రమం.

ఇం. *Concrete*. సిమెంటు ఇనక నల్లరాళ్ళ మిశ్రమం.

< ఇం. Concrete.

కాంగ యూ.చూ. కాఁగ. అవ్య. ద్రు. అవగా.

కాంగా యూ.చూ. కాఁగ. అవ్య. ద్రు. కావున, అగునట్టి. ద.హిం.కా. 10.776. క్రీ.శ. 1786.

కాంగు వి. ముతకగుడ్డ, సీలిగుడ్డ.

కాంగుండ వి. నీళ్ళుకాగబెట్టడానికి వాడే మట్టి పాత్ర.

కాంగో వి. ఒకరకం ఎరువురంగు, పొడిరంగు.

కాంగ్రెసు వి. భారతదేశ స్వాతంత్ర్య సిద్ధికై క్రీ.శ. 1885 లో స్థాపించబడ్డ రాజకీయ పక్షం.

ఇం. *Congress*. నభ.

< ఇం. Congress.

కాంగ్రెసుబార్డరు వి. ఒకవైపు పచ్చ, తెలుపు, ఎరువు రంగుల్లో వేలెడేసి వెడల్పు పట్టెలువేసిన అంచు, కాంగ్రెసు పార్టీ జండాలాగ ఉండే అంచు.

ఇం. *Congress border*. కాంగ్రెసు అంచు.

< ఇం. Congress border.

కాఁక యూ. కాక, క్రాఁక. చూ. కాఁగు. వి. 1. కోపం. జైమినీ. భా. 1.64; 2. కావం, బాధ. మను. 3.93; 3. విరహవ్యధ. ఆము. 5.155; 4. తపన్సు. వను. 2.46; 5. వేడిమి. ఉత్త.రా. 2.161, 6. జ్వరం; విణ. వేడిగా ఉన్న.

కాఁకరుపువ్వులు వి.బ.వ. వేడివల్ల వచ్చే కురుపులు. కాఁక చేయు స.క్రి. కాపుపెట్టు, నేర్పు గడించు, వేడిచేయు. కాఁకరేఁటి అ.క్రి. 1. తప్తమగు. కవిరా. 3.110; 2. గడి తేరు, గడునుమీరు. కాఁకవీరుడిరెవులు వి. అతిసారం, గ్రహణి. కాఁకమాటలు వి.బ.వ. కోపం మాటలు. కాఁకరా వి. వెలుగులరేడు, సూర్యుడు. ప్రబంధ. 216. త. కాయ్-కతిరోన్. సూర్యుడు. కాఁకలమదేఁటి అ.క్రి. ఆరితేరు, గడునుపొరు. హంస. 5.110. కాఁకలుతేరు అ.క్రి. 1. కరగండ్లపడు; 2. ఆరితేరు. కాఁకవడు అ.క్రి. తప్తమగు. కాలు. గంధ. 20. కాఁకవెలుఁగు వి. ఉష్ణరశ్మి, సూర్యుడు. రామా. 3.52.

కాఁకర్ రూ. కాకర[1]. వి. కారవేల్లం, కాకర. బహుళా. 4.14 (Mormordica charantia).

పో.చూ. త. కారై. లతావిశేషం (Balsauper); పో.చూ. వర్ణి. కాకఁది. వంగ; పో.చూ. ఒల్లా. కాకల్ కాకసిల్. వంగ.

కాఁకరపాదు వి. కాండవల్లి. కాఁకరపువ్వువత్తి వి. కాల్చే టప్పుడు కాకరపువ్వువంటి నిప్పుకణాలు రాశే ఒకానొక దూది నంచు. కాఁకరవత్తి వి. దూదినంచు విశేషం, కాకరపువ్వు వత్తి.

కాఁగ రూ. కాగా, కాంగ, కాంగా, కాఁగా. అవ్య.ద్రు. కనుక, కాబట్టి. చూ. కా[1]. ఆం.భా. 3.70.

త. ఆకైయాల్. కాబట్టి.

కాఁగఁబోలు చూ. కాన్. అవ్య. ఊహను తెలిపేది. హరి.ఉ. 6.107.

కాఁగడా రూ.చూ. కాగడా. వి. కరదీపిక, చేతిదివ్వెటి. హంస. 3.28.

కాఁగలించుకొను రూ.చూ. కౌగలించుకొను. స.క్రి. ఆలింగనం చేసుకొను.

కాఁగా రూ.చూ. కాఁగ. అవ్య.ద్రు. 1. కనుక, కాబట్టి. బహుళా. 108; 2 ఆయ్యేటట్లుగా.

కాఁగాని విణ. కూడని, కాని, తగని. శృం.శై. 7.151. త. ఆకాతు. తగని, కూడని. కాఁగానే అవ్య. ఆరిగిన వెంటనే[1].

కాఁగు రూ. కాగు[1], క్రాఁగు. చూ. కాయ[1]. అ.క్రి. 1. కోపించు. నృసింహ. 4.130; 2. కాలు, తప్తమగు. కాశి. 3.152; 3. బాధపడు. ప్రబంధ. 59. వి. 1. పెద్దదాన. ఉ.హరి. 4.86; 2. రాగిబిందె శేక డేగిసా. పాండు. 4.211.

క. కాంకె, కాకు, కాయ్పు, కాఁప్ర, కాపెు. వేడి; కాయ్, కాయ్‌ద్, కాద్. వేడెక్కు, కోపగించు; కాయిసు, కాసు. వేడిచేయు; కావర, కావుర. కోపం, మానసిక వేదన; కొడ. కాయ్. వేడెక్కు, కాగు; కాచ్. కాగు, కరగు; తు. కాయిపుని. వేడిచేయు, కాచు; కాయాఫుని. వేడిచేసినదానిని తీసుకొను; కాఫ్ర. వేడి; త. కాంజై. వేడి; కాయ్. కోపపడు, కాల్చు, ఆకలితో బాధపడు; కాంకు. పెద్ద మట్టికుండ; కాయ్చ్పల్. వేడిచేయటం; కాయ్చ్పు. నిప్పుల్లో వేడిచేయటం; కాయ్త్తు. కాలేటట్లు చేయు; కాయ్ప్ప. అయిష్టం; కాయ్మై. అనూయ; కాంకై. వేడి, జ్వరం తగిలినట్లుగా ఉండటం; కాంతు (కాంతి). కాల్చు, కోపపడు; కాంకు, కాంకై. సీళ్ళు కాచుకునే మట్టికుండ; మ. కాయ్‌ల్, కాయ్‌పు. వేడిపన్నువు; కావ్చల్. వేడి, ఉష్ణం; కాచ్చుక, కాయ్క్క. కాచు; కాయుక, కాంతుక. వేడిగా ఉండు; కో. కాయ్ (కాచ్-). వేడెక్కు; కచ్. వేడిచేయు; కాచ్. వేడిచేయు; కయ్. వేడెక్కు; తొ. కొయ్, కోయ్ (కోన్-). వేడిగాఉండు; కాచ్, కోచ్-. కాచు, వేడిచేయు; కాపానా. వేడిచేయు; కొండ. కసిస్. నిప్పు ఆంటించు, పొయ్యి ముందుగాని, నూర్యరశ్మితో కాని కాచుకొను; కాంద. వేడిగా ఉండు; కాస్ప. వేడిచేయు; కువి. కైయలి. వేడెక్కు; కదలి. కాల్చు నట్టి; కెయి. వేడి; కైయి, కీఅవి. వేడిచేయు; కాక. వేడి; పర్జి. కావిప్. వేడి; కాఁక. సీళ్ళు కాగటంవల్ల ఏర్పడ్డ వేడి; కొలా. కాంగ్, కాయ్‌చ్. వేడగు; కంగ్-. (కంక్‌ర్-), కప్. కాచు, మరగించు; నా. కాంగ్. వేడగు; కాప్. వేయించు, కాచు; గద. కాయ్‌ప్(కాయ్‌త్-). మరగించు; కాయ్‌కిల్, కాయ్‌కివ్. జ్వరం; ఒల్లా. కాయ్‌కిల్, కాయ్‌ప్. కాచు, మరగించు; కాయ్‌కర్. జ్వరం; కుడు. ఖాయ్‌హా. ఆరబెట్టటం; ఖైఖైర్నా. హూర్తిగా ఆరు; ఖైగ్‌నా, ఖైదఅనా. ఎండేట్లు చేయు, ఆరేటట్లు చేయు; మాల్తో. క్యాయె. ఎండు, ఆరు; ద్రా. ఖాబర్. నిప్పు, కోపం.

<మూ.ద్రా. *కాయ్-. *కా-క్-/-క్క.

కాఁగుబిందె వి. నీళ్ళు కాచుకోడానికి ఉపయోగించే రాగి బిందె, డేగిసా.

కాఁగుడు చూ. కాఁగు, వి. తపించటం, తపనం, కాగటం.

కాచగర్ద రూ. కమనగర్ద. వి. పరుగుకుపెట్టే గంజి తయారు చెయ్యటానికి పనికివచ్చే ఒకరకం దుంప.

కాచండి రూ. కానండీ. వి. పానపాత్ర.

నం. కాచ-. గాజు.

<నం. కాచ- + అండీ.

కాచి వి. ఏటా మొలిచి 3 అడుగుల ఎత్తు పెరిగే గడ్డిమొక్క (Solanum nigrum).

కాచికొను చూ. కాచు[1].

కాచికోలు చూ. కాచు[1].

కాచివుల్ల వి. దోనె గాడిలో, బద్దెచువ్వ తగిలించటానికి అమర్చిన కొయ్యవుల్ల.

కాచిపోవు చూ. కాచు[1].

కాచీకోక రూ.చూ. కాసీకోక. వి. బిగింపుకు కాని అందానికి కాని నడుంకి చుట్టుకొనే ఒకరకం బట్ట.

కాచు[1] న.క్రి. 1. కాపాడు, రక్షించు. భార.ఆది. 6.286; 2. మన్నించు, రక్షించు. భార.నభా. 1.45; 3. నమయ. కనిపెట్టు, ఎదురుచూచు. భార.ఆరణ్య. 3.45; 4. ఆవు. భాస్కరా.సుందర. 2.58; 5. పథ్యంచేయు; 6. గౌరవించు, లక్ష్యపెట్టు.

క. కాయ్, కాయి, కాయు, కా. రక్షించు; కాయిసు. పరిరక్షించు; కాపు, కాపు. రక్షించటం; కాయి, కాపా.

కావలివాడు ; తు. కావల్, కావల, కావలు, కావలి. కావలి ; కాపుని. నిరీక్షించటం ; కాతోనుని. నిరీక్షించు ; కాప్పు, కాప్ప్. నిరీక్షించటం ; కాపెలె, రక్షకుడు ; కావలు. రక్షణ ; త. కా. రక్షించు ; కాకైక్. కాపాడే ; కాప్ప, కావల్. రక్షణ, భద్రత ; కావలాన్. రక్షకుడు ; మ. కాక్కుక. రక్షించు, పాలించు ; కాప్ప్. జాగ్రత్తగా ఉంచు ; కాప్పిక్క. రక్షించు ; కావల్. కావలివాడు ; తా. కొలా, కోవ్. వరిరక్షించు ; గోండి. కేపానా. రక్షించు ; కెవన. కువికా, కావలి ; పర్జి. కాప్ ; కొలా. కయ్ ; గద. కాప్ ; కురు. ఖాప్నా ; మాల్తో. కపె ; ఫ్రా. ఖ్వాఫింగ్. మేత ; ఖ్వాహింగ్. మేయు.

మూ.ద్రా. *కా. కాపాడు.

కాచికొను యూ.చూ. కాచుకొను. న.క్రి. కాపాడు, రక్షించు. భార.ఆది. 7.43. ఆ.క్రి. ప్రతీక్షించు. కాచికోలు యూ. కాచుకోలు. వి. కాచుకొనటం, రక్షించుకొనటం. భార. ఉద్యో. 1.348. కాచిపోవు న.క్రి. అరసికొను, ఆపదలో ఆదుకొను. కాచుకొను యూ. కాచికొను. న.క్రి. కాపాడు, రక్షించు. విక్ర. 3.129 ; అ.క్రి. ప్రతీక్షించు, నిరీక్షించు. కళా. 4.177. కాచుకోలు యూ.చూ. కాచికోలు. వి. కాచుకోవటం, రక్షించుకొనటం. భార.ఉద్యో. 1.348. కాచువాడు వి. రక్షకుడు.

కాచు[2] చూ. కాయు[3]. అ.క్రి. 1. బయలుదేరిన కాయలు కలది అగు. భార.ఆది. 4.20 ; 2. (ఎండ మొ.) ప్రసరించు. కు.సం. 6.137 ; న.క్రి. (కాయ మొ. వానిని) కాయు. హరి.పూ. 5.142 ; (ఎండ మొ.) కాయు, ప్రసరింపజేయు, అచ్చరా. అయోధ్య. 42.

కాచు[3] యూ.చూ. కాఁచు[4]. వి. మాంసం.

కాచుమేవరి వి. మాంసాశనుడు, రాక్షసుడు. కాచుమేవరి కవము వి. మాంసాశనత్వం.

కాచు[4] వి. పోకను కాచగా అడుగుకు దిగిన మడ్డి, కవిరి వాడు గట్టిపడడానికి జిగురునీళ్ళతో కలిపి వాడే ద్రవ్యం.

కాజ యూ.చూ. కాఁజ. వి. ఒకజాతి కలువమొక్క.

కాజగడ్డ వి. ఒకరకం కలువమొక్క.

కాజవుత్తైలము యూ. కాయవుట్టి తైలము. వి. కాయవుట్టితైలం (Melalecua leucacadendran).

కాజా[1] వి. 1. గుర్రానికి పైన వేసిన జీను. రంగ.చ. 1.159 ; 2. కళ్ళెం.

ఉ. కాజి. కళ్ళెం ; పార. కాజి. దీర్ఘంగా ఉన్న కళ్ళెం.

<ఉ. కాజ.

కాజా[2] వి. భక్ష్య విశేషం.

హిం.ఉ. ఖాజా. భక్ష్య విశేషం.

<హిం. ఖాజా.

కాజా[3] వి. చొక్కాకు గుండీలు పెట్టుకోడానికి ఎదపట్టె మొ. చోట్ల ఉండే కన్నం.

మరా. కాజేఁ.

పో. కాజా ; సావ. కాహా. కన్నం, పెట్టె.

కాజాకుండ పో.చూ. కూజా. వి. గుండ్రంగా 12 అంగుళాల వ్యాసంలో అర్ధ ఆడుగు లోతులో ఆంచు సన్నగా ఆడుగున లోడిగా ఉండే మట్టిపాత్ర.

కాజి[1] వి. వృక్ష విశేషం. పారి. 2.49.

పో.చూ.త. కాంచి.

కాజి[2] యూ.చూ. ఖాజా. వి. మహమ్మదీయుల ఆచారి, మహమ్మదీయ న్యాయాధిపతి, న్యాయకర్త.

కాజీ యూ.చూ. ఖాజా. వి. న్యాయాధిపతి.

కాజుదారు యూ. కానుదారి (వాడు) వి. గుర్రపువాడు.

ఉ. కాజిదార్. గుర్రం కళ్ళెం గలవాడు.

<ఉ. కాజదార్.

కాజేయు యూ.చూ. కాఁజేయు. న.క్రి 1. చంపు ; 2. అపహరించు ; 3. తినివేయు.

కాంచరే యూ.చూ. కానర. వి. తినటానికి ఉపయోగించే పళ్ళు కాసే తీగె.

కాంచి యూ.చూ. కంచీ. వి. 1. ముక్కోణం ఆకారంలో కొయ్యతోనో, ఇనుప బద్దీలతోనో నిర్మించిన చట్రం ; 2. తిటికలో వాలుగా ఉన్న భాగం ; 3. నుమారు మూరెడు పొడుగుండే ఇనపచువ్వ.

కాంచిరంగు వి. వక్కరంగులో ముదురువన్నె.

కాంచు[1] యూ. కాఁచు[3], కానుచు, కాన్చు. న.క్రి. 1. దర్శించు, చూచు. భార.ఆది. 1.94. ఉ.హరి. 4.81; 2. (బిడ్డను)కను. భార.ఆది. 6.231 ; 3. పొందు. భార.ఆది. 8.298 ; 4. కలుగు, చాలు, ఓవ. భార. ఆది. 8.299 ; 5. కనిపెట్టు. భార.ఆరణ్య. 2.82. విక్ర. 1.154 ; 6. తలచు, ఎంచు. భార. ఆను. 3.125. శృం.నై. 1.7 ; 7. ఆశ్రయించు. భాస్క.రా. సుందర. 782.3.

క. కాణిసు. చూపించు, అగపరు కొడ. కటో-(కటి-). చూపించు ; తు. కాణుసాఁవుని, కాణిసాఁవుని. చూపించు ; త. కాటు (కాట్టి-) చూపించు. కణ్. కాట్చి. సంతోషకరమైన, ప్రీతికరమైన, కళ్ళ ఎదుట ఉన్నది, వింత, వేడుక, కనవరచటం, చూపటం ; మ. కాణిక్క. చూపించు, ప్రత్యేకించి కనవరచు, కాట్టుక. చూపించు, కనవరచు ; కొడ్మ. చూపించు ; కోట. కటో-(క.ట్-). చూపించు ; తొడ. కొ.టో-. చూపించు.

కాంచు[2] చూ. వాఁగు న.క్రి. 1. తొన్నలు, బియ్యం మొ. వాటి పిండి, గంజితియ్యటానికి ఉడకబెట్టు ; 2. (దనలికాయలు) కాచు, ఉడకబెట్టు.

కాంచువడియము యూ.చూ. కాఁచువడియము. వి. కవిరి కుప్ప.

కాంచెవమాంగరిచీర వి. నాలుగుపోగుల నల్చదరం రంగు గడిలో మధ్య రెండేసి రంగుపోగులు నిలువ, అర్ధం స్పుటంగా వడేట్టు వేసినచీర (ఒకానొక సినీతార పేరు మీద ప్రచారంలోకి వచ్చింది).

కాంజూమా వి. ఉగ్రాజి, కారుబారి.

కాఁచరే యూ.చూ. కానర (చెట్టు). వి. వృక్ష విశేషం. (Luffatuberosa) ఆం. భా. 2.70.

పో.చూ. క. కాసర, కాసరక, కాస్న, కాసారక, వృక్ష విశేషం (Strychnosnwevomica) ; తు.

కామెయదమర ; త. కాంచిరమ్, కాంచిరై, పై ; మ. కాన్తైరమ్.

కాచి వి. కాకమాచి, ఓషధి విశేషం. హంస. 4.10.

క. కాచిగిడ. ఓషధి విశేషం ; హో.చూ.మ. కాబ్బిల్. చిన్నరకం చెట్టు (Dioscorealata).

నం. కాకమాచికా, కాకమాచీ.

కాచు[1] రూ. క్రాచు. చూ. కాగు. న.క్రి. 1. కాగేట్లు చేయు, తపించేట్లు చేయు. భార. నభా. 2.89 ; శృం.నై. 4.120 ; 2. చలికాచుకొను, చలిపోగొట్టుకొను. నారవంచ. 1.504 ; 3. (నొప్పి మొ. పోవటానికి) వెచ్చచేయు.

క. కాసు, కాయిసు. వేడిచేయు. చలిపోగొట్టుకొను, నీళ్ళు మరగబెట్టు, వేయించు ; తు. కాయ్‌పు. వేడిచేయు, మరగబెట్టు, వేయించు; త. కాయ్చు. మరగబెట్టు, వండు, నిప్పులో వేడిచేయు ; మ. కాచ్చుక. వేడిచేయు, మరగ బెట్టు, బట్టీలో ఆవిరి వచ్చేట్టు వేడిచేయు.

కాచు[2] వి. ఖాదిరం, కవిరి. ఆం.భా. 2.167.

క. కాచు ; తు, కాచు, కాచి. వక్కలు ఉడకబెట్టిన తర్వాత అడుగున మిగిలిన మస్టు ; త. కాచు-క్-కట్టి. ఖాదిరం, కవిరి, లేతకొబ్బరికాయలు, వక్కలు మొ. వాటి వల్ల తయారైన మిశ్రమం ; మ. కాచ్చు.

కాచుకట్టె వి. కవిరి. కాచువడియము రూ. కాంచువడియము. వి. ఖాదిరం, కవిరి. ఆం. నా.శే. 55.

కాచు[3] రూ.చూ. కాంచు[1]. అ.క్రి. చూచు.

కాచు[4] రూ. కాచు[3]. వి. మానం.

కాచుమేవరి వి. రాక్షసుడు.

కాజ రూ. కాజ. వి. ఒకజాతి కలుపుమొక్క.

కాజర్ రూ.చూ. కానర. వి. కాచర.

కాజేయు రూ. కాజేయు. చూ. అగు. న.క్రి. 1. అయేట్లుచేయు, కావించు, కలుగజేయు. బనవ. 3.1001 ; 2. ముగించు కొను ; 3. అపహరించు, దొంగిలించు, పోగొట్టు ; 4. వెచ్చించు ; 5. చంపు.

కాట్ వి. మంచం.

ఇం. *Cot.* మంచం.

<ఇం. Cot.

కాట[1] వి. 1. పులిసిన అంబలి. చెన్నబనవ. 2.26 ; 2. కడుగు ; 3. గంజి.

క. కాటి. మజ్జిగ కలిపి తినే రాగి అంబలి ; మ. కాడి. అంబలి. సం. కటు. కారమైన, వుల్లని, పులిసిన ; పా. కటుక. చేదైన, వుల్లని, కారమైన, తీక్షణమైన ; అ.మా. కటుఅ, కటుక. చేదు, కారం, వుల్లని.

కాట[2] విణ. 1. పోకిరి స్వభావంకల ; 2. తొందరపాటుకల.

కాటకత్వము చూ. కాటకము[1]. రూ. కాటకాయితనము. వి. 1. కిరాతకత్వం ; 2. దొడు ; 3. దోపిడి.

కాటకము[1] చూ. కాడు. వి. కడువ, క్షామం.

క. కాటుక, కాడు. సంకటం, ఆపద ; కొడ. కటు. ఆపద, చెత్త ; తు. కాడ్యుని, గాడియుని, గాడ్యుని, కష్టపెట్టు, బాధ కలిగించు ; గాడు, గాడ. బాధ, హింస ; కాటు. కష్టం ; కాటుక, కాటికె, కాటిగె. బాధించేవాడు ; కాటాళె. మూర్ఖుడు.

కాటకము[2] చూ. కాటా. వి. పెద్ద బరువుల్ని తూచడానికి ఉప యోగించే త్రాసు.

కాటకాయితవము రూ.చూ. కాటకతనము. వి. 1. కిరాతకతనం; 2. దొడు ; 3. దోపిడి.

కాటరుబూటరు వి. పనికిమాలినవాడు.

కాటన్ వి. దూది, పత్తిచెట్టు, నూలుబట్ట.

ఇం. *Cotton.*

<ఇం. Cotton.

కాటమయ్య వి. అడవిలో పనుల దొపరుల ప్రతిష్ఠించి ఆరా ధించే దేవత.

కాటమరాజు వి. కాట్రేడు.

కాటా రూ. ఖాటా. వి. పెద్దకాను, డెబ్బైఅయిదుసేర్ల తూకం.

నం. కాష-. కాయ్యముక్క, కర్ర, పొడవును కొలిచే పని ముట్టు, ఒకరకం కొలమానం ; అ.మా. కట్టు ; పా. కట్టు. కాయ్యముక్క, పాకల మేకు ఉపయోగించే కర్ర సామాగ్రి, కర్ర. హిం. కాఠ్. కర్ర ; మరా. కట్టి. కాయ్య, కర్ర.

<ప్రా. కట్ట-.

కాటాగరు వి. పెద్దకాను తూచే మనిషి. కాటాదారుడు వి. పెద్ద కాను తూచే మనిషి. ఉ. పార-.దార్. కలవాడనే అర్థంలో వచ్చే ప్రత్యయం.

కాటాముదము చూ. కాడు[1].

కాటావేయు చూ. కాటు[1]. న.క్రి. రంధ్రంచేయు.

కాటిక రూ.చూ. కాటుక. వి. 1. కాటుక ; 2. వరి, నజ్జు, తొన్న మొ. పైర్ల తెగులు.

కాటికఎమ్మ వి. కాటికపట్టిన (నల్లబడిన) కంకి. కాటిక కంకి వి. కాటిక పట్టిన (నల్లబడ్డ) కంకి. కాటికకండ్లచీర రూ. కాటికండ్లచీర. వి. అయిదు కొలుకులు నలువు, ఒక కొలికి ఎరువు, ఒక కొలికి తెలువు, ఒక కొలికి ఎరువు చొ॥ నడిమి నేతకు పెట్టి ఎర్రంచు వేసిన చీర. కాటికకమ్మంచు వి. చిలకపచ్చరంగు చీరలో, ఒక కొలికి ఎరుపు (మడ్డి రంగు), చిలకపచ్చరంగుల దారాలు పెట్టి నేసిన ఒక రంగు అంచు. కాటికతెగులు వి. వరి, నజ్జు, ఆరిక, తొన్న మొ॥ పైర్ల తెగులు. కాటికపేమ వి. పొగాకుకు పట్టే నల్లవరుగు. కాటికమబ్బు వి. నల్లటిమేఘం. కాటికరోగం వి. వరి, నజ్జు, ఆరిక, తొన్న మొ. పైర్ల తెగులు. కాటికలుపోవు అ.క్రి. తొన్నకంకి నలుపెక్కు. కాటికాకు వి. ఒకరకం కలుపు మొక్క. <కాటిక+ఆకు.

కాటికండ్లచీర రూ.చూ. కాటికకండ్లచీర. వి. అయిదు కొలుకులు నలువు, ఎరువు, తెలువు, ఎరువు. వరసగా ఒక్కొక్క కొలికి చొ॥ నడిమి నేతకు పెట్టే ఎర్రంచు వేసిన చీర.

కాటికాకు చూ. కాటిక.

కాటికాడు రూ. కాటిగాడు. వి. పక్షివిశేషం. ఆం. భా. 2.98.

హో. చూ. త. కాళై. కోలంకి పిట్ట.

కాటికావరి చూ. కాడు[1].

కాటికావరితవము చూ. కాడు[1].

కాటికిగార్లచాచు చూ. కాడు[1].

కాటిగాఁడు రూ.చూ. కాటికాఁడు. వి. పక్షివిశేషం.

కాటిపావడు చూ. కాడు[1].

కాటిపావఁడు చూ. కాడు[1].

కాటిపావలవాఁడు చూ. కాడు[1].

కాటియ్యుదము చూ. కాడు[1].

కాటిరంగు పో. చూ. కాటుక. వి. బొగ్గుమాదిరి నల్లరంగు.

కాటిలేఁడు చూ. కాడు[1].

కాటి వి. అచ్చుకట్టేటప్పుడు, పన్నెగూళ్ళలోకి పోగులు దూర్చే పుల్ల.

హిం. కాఁటీ.

కాటు[1] చూ. కఱుచు.రూ. కాఁటు, కాఁడు. వి. 1. దంశనం, కరవటం. కు. సం. 9.117; 2. కరవటం వల్ల కల్గిన గాయం, గంటి. నృసింహా. 4.43; 3. దోన మొ. వాటి గుడ్డాన్ని తెలిసికొనటానికి మొదట చాకుతో వేసిన చిన్న చెక్షం.

క. కాటు. కొరకటం వల్ల కలిగిన గాయం, గొడ్డలివల్ల గాని, కత్తివల్లగాని తెగినగాయం; కడి. కరచు; కడిత, కడత. కరవటం; కొడ. కడి. కొరకు, గాయం; తు. కడిపిని, కడెయుని, కడెఱ్ఱని. కరచు, వంద్లుకొరకు; త. కటి. కరచు; కటిప్ప. గాయంమచ్చ; మ. కటి. కొరకటంవల్ల కల్గిన గాయం, కరవటం; కటుక్క. కరచు; కటియుక. బాధపడు, బద్దలగు; కోట. కయ్‌డి. కరచు; కయ్‌డి, కయ్‌డ్‌ల్. గాయం; తె. కొడ్‌య్ (కొడ్‌చ్-). గీకుకోవాలనే కోర్కెను కలిగిఉండు; కొండ. కటో. కరచు; కురు. కట్నా. పంద్లతో కొరికి గాయపరచు; బ్రా. గటో. గాయం.

కాటుకొలువు రూ. కాటుకొల్పు. న. క్రి. ఉసికొల్పు. కాటుకొల్పు రూ.చూ. కాటుకొలువు. న. క్రి. ఉసిగొలువు. కాటువడు రూ. చూ. కాటువడు. అ. క్రి. గాయపడు, క్షతమగు. కాటుపెట్టు న. క్రి. కరచు, గంటుపెట్టు. కాటుపోవు రూ. చూ. కాటుపోవు. అ. క్రి. మాడి అడుగంటు. కాటుబంటు వి. బాగా కాటు వేసేది (కుక్క మొ.). కాటుబంటుదనము (-తనము) వి. బాగా కరవగల్గినశక్తి. సారంగ. 1.92. కాటుమరుగు అ. క్రి. పులి మొ. అడవి మృగాలు ఊరిపశువులను చంపటానికి అలవాటు పడు. కాటులాట రూ. కాట్లాట. వి. కరచుకొనటం. కాటులాడు రూ. కాట్లాడు. అ. క్రి. కలహించు. భార. శాంతి. 1.45. కాటువడు (-వడు) రూ. కాటువడు. అ. క్రి. గాయపడు, క్షతమగు. నిర్వ.రా. 4.76. కాట్లకుక్క వి. కరిచేకుక్క. కాట్లాట రూ. చూ. కాటులాట. వి. కాటులాట. కాట్లాడు రూ. చూ. కాటులాడు. న. క్రి. కాటురాడు, పోట్లాడు, కోట్లాడు.

కాటు[2] వి. మాడువానన. రామలిం.శ. 55, మాడి అడుగంటటం.

క. కాళు, కాండు, గాళు, గాటు. పొగాకు, మిరప కాయలు మొ. వాటి మాటువానన; తు. గాటు, ఘాటు; త. కటి. వానన, వాననవేయు.

కాటుకాటుగా క్రి. విఁ. రుచిభంగంగా (వంటకం కాటు పోయి వాననగొట్టిన విధంగా). కాటుపీలి వి. మసి ఘాదిరి నలుపురంగు. కాటుపోవు రూ. చూ. కాటుపోవు. అ. క్రి. మాడిఅడుగంటు. కాటుబొగులు వి. పండి వండని స్థితి. కాటురంగు వి. 1. బొగ్గు మాదిరి నలుపురంగు; 2. నలుపు మాదిరిగా గోరగా ఉండే రంగు. కాటువానన వి. పొగతో కూడిన వానన. కాటువోవు (-పోవు) రూ. కాటుపోవు. అ. క్రి. మాడి అడుగంటు. సాంబో. 5. 295.

కాటు[3] వి. 1. కోరా నూలు, చలవ చెయ్యని ముడి నూలు; 2. పనుపు పచ్చరంగు.

కాటు[4] వి. 1. గాడిచెక్కలమోద ఉలితో తీసిన నన్నటి కాలవ; 2. పెద్దరాతి బండలనుంచి పొరలు పొరలుగా రాతి పలకలను వేరుచేయడానికి కొలత ప్రకారం పగలకొట్టడానికి, గుర్తుగా గీసిన గీత; 3. ఉన్ని కదురుపైన చేసిన గాడి; 4. వగులు.

కాటుకొయ్య వి. నరిశేకొయ్య కింద మోవుగా ఉండే కొయ్య దిమ్మ. కాటుచెక్క వి. నరిశే కొయ్య కింద మోవుగా ఉండే కొయ్యదిమ్మ.

కాటుక రూ. కాటిక. వి. 1. కజ్జలం, కంటికి ఉపయోగించే లేపనద్రవ్యం, పోతన చాటువు; 2. నన్నరోగ విశేషం; 3. నలువు; 4. నలువు, గోడుమరంగుల మధ్యస్థమైన రంగు.

క. కాడిగె. మసి, కాటుక; తు. కాడిగె; పో. చూ. త. కాఱు. గలుపుచేయు.

కాటుకకంకి వి. ఒకవిధమైన తెగులు వల్ల చెడిపోయి, నల్లబడిన తొన్న మొ. వానివెన్ను. కాటుకకట్టు వి. చచ్చిన వాని కండ్లకు కాటుక పెట్టడం, ఒకరకం కట్టు. కాటుకకంటి గుజ్జము వి. ఇంద్రాయుధమనే పేరుగల గుర్రం. కాటుకకనులు వి.బ.వ. కాటుకలాగ ఉన్న నల్లటి కండ్లు. కాటుకకొండ వి. అంజనాద్రి భార. ద్రోణ. 2.259. దగా. 3.185. కాటుకగింజలు వి.బ.వ. జిరిగివిత్తులు, బొల్లివిత్తులు,కటవిత్తులు. కాటుకగుబ్బలి వి. అంజనాద్రి. కాటుకచచ్చ వి. ముదురాకు పచ్చ. కాటుకచట్టు అ.క్రి. నలుపాయు, నల్లబడు. మను. 3.18. కాటుకచిట్ట వి. ఖంజనపక్షి, ఖంజరీటం, మంద పిచ్చుక. వను. 3.108. కాటుకరేకులపొడ వి. పులిపెంజర. కాటుకరేకులు వి. ధాన్య విశేషం. ప్రబంధ. 112. కాటుకళాయి వి. సోపీరాంజనం. కాటుకళేకులపాము వి. కాటుకలాగ నల్లగా పొడలున్న ఒకరకం పాము, పులిపెంజర. కాటుకళేకులు వి.బ.వ. ఒకదినును వద్లు. కాటుకవేయు న.క్రి. మోనగించు; అ.క్రి. వరిపంటకు తెగులేర్పడు.

కాటుగలియు (-కలియు) అ.క్రి. పెద్దజననమూహంలో పిల్లలు తప్పిపోవు.

కాటుగుంజ వి. రంగులో తడిసిన నూలులడీలు పిండటానికి నేలలో పాతిన పొడుగురాట.

కాటుచీర వి. ఒకరొకరికి ఎరువు రెండుకొలుకులు పోకరంగూ పెట్టినేసిన చీర.

కాటుపీట వి. పంటెకు నూలు చుట్టేటప్పుడు పంటెకారుకు ఊనికగా పెట్టేకొయ్య.

కాటుమొద్దు వి. పంటెకు నూలు చుట్టేటప్పుడు పంటెకారుకు ఊనికగా పెట్టేకొయ్య, నరిశేకొయ్య కింద మోవుగా ఉండే

కొయ్యదిమ్మ.

కాటెవము వి. వరి, తొన్న మొ. వాటి తెగులు.

కాటెళ్ళి యూ. చూ. కాటేటి. వి. ఒకానొక క్షుద్రదేవత.

కాటేజి వి. 1. గుడిసె ; 2. పలు వనతులు కల ప్రత్యేక గృహం.

ఇం. *Cottage*. పూరిల్లు.

<ఇం. Cottage.

కాటేజి ఇండస్ట్రీస్ వి.బ.వ. కుటీర పరిశ్రమలు.

ఇం. *Cottage industries*. గృహపరిశ్రమలు.

<ఇం. Cottage industries.

కాటేరష్ట చీర చూ. కాటేటి. వి. కోడలు కావరానికివచ్చినవరు అత్తగారు నేయించిపెట్టే చీర.

కాటేరికోక చూ. కాటేటి. వి. నల్లటి లద్దెఅంచులతో నేయించిన ముతక చీర.

కాటేరు చీర చూ. కాడు[1].

కాటేటి యూ. కాటెళ్ళి. చూ. కాడు[1]. 1. గ్రామంలోఉండి స్త్రీలకు పూనే ఒకానొక క్షుద్రదేవత ; 2. స్త్రీలకు మైలఅయ్యే వ్యాధి; 3. గయ్యాళి.

కాట్కుడు వి. కఠినుడు.

కాట్టెరుపు చీర చూ. కాటేరు చీర. వి. కాటేరి చీర.

కాట్నీపిండి వి. పట్టు దారానికి నల్లరంగు వెయ్యటానికి వాడేపొడి.

కాట్నేరేషం వి. ఒకరకం పట్టు.

హిం.ఉ. రేశమ్. పట్టు.

కాట్రుగడ వి. శత్రువులు రాకుండా, రక్షణార్థం దట్టంగా కొయ్యలునాటి కట్టినదడి.

కాట్రుగడ్డి వి. పూరింటి కప్పుకు పనికివచ్చే ఒకరకంగడ్డి.

కాట్రుబద్ద వి. రెండునొగల బండినొగలను వెనుకవైపున బంధించినకర్ర.

కాట్రేకు చీర చూ. కాడు[1].

కాట్రేదంచు చూ. కాడు[1].

కాట్రేడు చూ. కాడు[1].

కాట్రేడుచీర చూ. కాడు[1].

కాట్రేరు చూ. కాడు[1].

కాట్రేడుపావలవాడు చూ. కాడు[1].

కాట్రేని పూజ చూ. కాట్రేడు.

కాట్రేని వవము చూ. కాట్రేడు.

కాట్రేమ చీర చూ. కాడు[1].

కాట్రేవు చీర చూ. కాడు[1].

కాట్రేలు చీర చూ. కాడు[1].

కాట్రేవంచు చీర చూ. కాడు[1].

కాట్లకట్టె వి. నవారుమగ్గం నిలువుకొయ్యలమధ్య బిగించిన కర్ర.

కాట్లకుక్క చూ. కాటు[1].

కాట్లపీట వి. 1. రబ్బా రాట్నానికి చిన్న కదురు బిగించే చిన్న పీట ; 2. మట్టు మగ్గానికైన అమర్చిన కొయ్యపీట.

కాట్లమారి చూ. కాటు[1]. వి. కయ్యాల మారి.

కాట్లాట చూ. కాటు[1].

కాట్లాడు చూ. కాటు[1].

కాడ[1] యూ.చూ. కాఁడ. వి. 1. కడ్డీ, బలపం ; 2. కమండలం కూజా భాగంలో చేత్తోపట్టుకోడానికి అమర్చిన వంకీ ; 3. చేత్తోపట్టుకొని లాగటానికి వీలుగా దంతెకు వేసినకర్ర ; 4. సెలగపార మొ. వాటి పార (పలుగు) కు కాడు (కర్ర) తో కలిపే ఇనపకొండి లేక కాడ ; 5. తొన్న మొ. వాటి కంకికి ఆధారంగా ఉన్న కర్ర ; 6. పదుగేరే కర్రకు తగిలించే ఇనపగొలుసు కొక్కెం ; 7. పారను పట్టుకొనేపిడి ; 8. ఇటికచ్చుకు పట్టుకోడానికి పెట్టిన పొట్టికాయ; 9. కాపీరేకును పిడిని కలిపే వంగిన ఇనపచువ్వ.

కాడకర్ణి వి. డిజైను పనికివాడే చిన్నకరిచి. కాడగొను అ.క్రి. నాటుకొనిపోవు. కాడచూరు వి. నన్నగా, పల్చగా ఉన్న చూరు. కాడచెముడు యూ.చూ. కాడచెముడు. వి. కాండన్నుహి. కాడచెముడు యూ. కాడచెముడు. వి. కాండన్నుహి. నుమంత, దుర్గ, గండీరి. కాడతాపి వి. నన్నగా పొడుగ్గా కోలగా ఉండే రేపుగల చిన్నతాపి. కాడవుడుగు వి. తొన్న మొ. కణువుల్లో చేరిదంటు తాలిచేవుడుగు. కాడమల్లిపేటు వి. అంచులో ఒకరకం పూలు వరసగా పడేట్లు నేసిన డిజైను. కాడరాగి వి. నాలుగురిక్కల ఎన్ను లుండే ఒకరకం కలువమొక్క (Eleusine aegyptiaca desf).

కాడ[2] యూ.చూ. కడ. అవ్య. వద్ద, దగ్గర. వి. పరిస్థితి.

కాడిటికె చూ. కాడు[1].

కాడారంబము యూ. కాడారంభము. వి. దుక్కిదున్నారం, మెట్ట సేద్యం.

<కాడి + ఆరంబము[1].

కాడారంభము యూ.చూ. కాడారంబము. వి. వర్షాధారంపై చేసే మెట్టదుక్కు, మెట్టపంట కోసం చేసే సేద్యం. ద. హిం.శా. నంపు. 4. శా. నం. 80.

కాడి యూ.చూ. కావడి[1]. వి. 1. ఎద్దులమెడమీద మోపే అడ్డ కొయ్య ; 2. జడ్డిపక్కలనున్న బొంగు ; 3. ఇటుకతో రాళ్ళతో కట్టిగాని, కొయ్యతో చేసిగాని, నిటారుగా నిలిపి, పైనున్న వస్తువులకు ఆధారంగా వాడే నన్నటి పొడుగాటి నిర్మాణం.

కాడికట్టుతాడు వి. కాడిని పోలుగర్రకు కలిపి కట్టేతాడు. కాడికట్టె వి. కాడికున్న రంధ్రంలో పెట్టేకొయ్య ముక్క. కాడికుంటెన వి. నొగలు, కాడి కలిపి కట్టేతోలు లేక తాడు. కాడికొండె వి. కాడిమధ్య బిగించి ఉండే వంకిచీల. కాడి క్రిందకు వచ్చు అ.క్రి. ఎద్దు కాడికిందకు వచ్చినట్లే ఒకవ్యక్తి ఇంకొకనికి లోబడు. కాడిగట్టు (-కట్టు) యూ. కాఁడిగట్టు. వి. రెండు పొలాల మధ్య హద్దుగా వేసినమట్టి కట్ట. కాడిగట్టమీదు అ.క్రి. పక్కనుండు. కాడితగిలించు న.క్రి. ఇతకూర్చు, పెండ్లిచేయు. కాడితమ్మె వి. కాడికి తగిలించే పట్టెళ్ళకొనతాడు. కాడితాకించు న.క్రి. కోడెను సేద్యానికి మరవటానికి శుభముహూర్తంలో అర్చకు కాడితాకించి ప్రారంభించు. కాడితాడు వి. పట్టెళ్ళు లేనప్పుడు వాటికి బదులు ఎద్దులు మెడకిందుగా తిప్పి కాడికి కట్టేతాడు. కాడిదున్నకం వి. భూమికొలత, కాడిఎద్దులు దున్నగలిగిన నేలం, 6 గుంటలు లేదా 3/8 ఎకరం. కాడిపట్టె వి. పొలం చదును చెయ్యటానికి ఉపయోగించే పొడుగాటి

మొద్ద. కాఁవలుపు వి. కాఁతారు, పట్టెర, బండికాఁడికి ఎర్లను కట్టేతాడు లేక తోలుపరికరం. కాఁపాలు యి. కావడిపాలు. వి. ఆసామి పొలం, రైతు తననాగలితో దున్ని వంట చెరినగం వంచుకొనే వద్దకి. కాఁపీట వి. బండి పోలుకర్రకు కాఁగబెట్టి వైపు పైన అతికినపీట, పైపీట. కాఁపొత్తు వి. రైతులు తమతమ అరకలతో ఒకరికొకరు సహకరించుకొంటూ చేసే సేద్యం. కాఁమాకు వి. నాగలి, మోట, బండి, మొ. లాగటానికి ఎర్ల మెడమీద మోపే అర్ధకొయ్య. కాఁమోదం వి. ఎద్దుల మెడమీద మోపేకొయ్య. కాఁమోవ వి. నాగలి, మోట, బండి, మొ. లాగడానికి ఎర్ల మెడమీద మోపే అర్ధకొయ్య. కాఁమోను కొండి వి. కాఁ మధ్య వేసిన చీల. కాఁమోనుపీట వి. బండి పోలుకర్రకు కాఁకికి కట్టేవైపు పైన అతికిన పీట. కాఁనుడి వి. అర్రుమీద ఉండే నుడి.

కాఁ వి. వన్నె కట్టుబడిలో దంతెలమధ్య దువ్వెనపళ్ళ మాదిరిగా వరసగా కట్టిన కలప, కొన్న, గలుగు, వెదురు కొండ చీపురు మొ. వాటి వుల్ల(లు).

కాఁడు[1] చూ. కాటకము. వి.వొ. 1. శ్మశానం, వల్లకాడు. భార. ఆను. 3.210 ; 2. అడవి, కాన. శివరా. 2.109 ; 3. చెడు, కీడు. భీమ. 2.116; 4. చికాకు; 5. మరవ ; 6. నాశనం.

క. కాఁడు. అడవి ; కాఁటు, కాఁడ. అరవిమనిషి ; కాఁడు. దురుసుగా ప్రవర్తించు, కష్టపెట్టు ; కాఁడికె. కష్టపెట్టునట్టి ; కాఁడిగె. కష్టాలను కలగజేసేవాడు ; కాఁటు. కష్టం, బాధ ; కాఁటుక. కష్టాలను కలగజేసేవాడు, బాధలు పెట్టేవాడు ; కాఁర. కడి. అడవి ; కఁటు. కష్టం, బాధ ; తు. కాఁడు. అడవి ; కాఁడ. మొరటు, శక్యంకాని ; కాఁటు, కాఁటె. మొరటు, అలవికాని జంతువు ; కాఁయ్‌ని, గాఁడియని, గాఁయ్‌ని. కష్టపెట్టు, బాధపెట్టు ; గాఁడుగాఁడ. బాధ, హింస ; కాఁటు. కష్టం, బాధ, ఆపాయం ; కాఁటుకె, కాఁటుకె, కాఁటిగె. కష్టాలు కలిగించేవాడు ; కాఁటుకె. మొరటువాడు ; త. కాఁడు. అడవి, శ్మశానం ; వ్యయఱ్-.కాఁట్. వరిపొలం ; కాఁటిర్. అడవి, కాన, శ్మశానం ; కాఁటన్. అడవిలో తిరిగేవాడు ; కో. కఢ్. చెట్లులేని అరవి ; కొ. కొఢ్. వ్యవసాయంచేసే భూమి ; కొలా. వెగడ్. పొలం ; వెగడ్. మరొకపంట వేయటంకోసం కలువ మొ. వాటిని కాల్చివేసే పొలం.

< మూ.ద్రా. *కాట్-.

కాఁడామోదము చూ. కాటియాముదము(-ఆముదము). వి. నేపాళచెట్టు, పసుపురంగుతో కూడిన ఆకుపచ్చని పూలుపూసే ఒక చెట్టు. దీని గింజలనుంచి తీసిన నూనె మందుల్లో ఉపయోగిస్తారు (Tatropha curcaus). **కాఁడికావరి** వి. శ్మశానవు కావలివాడు. **కాఁడికావరితనము** వి. శ్మశానవు కావలి ఉద్యోగం. మార్క. 1.234. **కాఁడికిఁగాల్లచాఁచు** అ.క్రి. చావుకు సిద్ధపడు. ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 1057 వం. **కాఁడిపావఁడు** చూ.చూ. కాటిపావఁడు. వి. 1. వల్లగా మురికి అవటం ; 2. వల్లకాటిలో కావలి ఉండేవాడు ; 3. కుమ్మర్లను యాచిస్తూ వారి గోత్రాదుల్ని చెప్పేవాడు (మట్టి దొంగిలించిన కారణంగా వెలివేయబడ్డ కుమ్మరి ఆట). **కాఁడిపావఁడు** చూ. కాటిపావఁడు. వి. 1. గొల్లవాడు. బనవ. 4.138 పం. ; 2. శ్మశానంలో కావలికాసేవాడు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 2.184. క. కాటు, కాఁడ. అడవిమనిషి, వేట గాడు. **కాఁడిపావలవాఁడ్రు** వి.బ.వ. చేతవిద్యచేసే ఆటవిక జనులు. **కాఁడియాముదము (-ఆముదము)** చూ.చూ. కాటాముదము. వి. నేపాళచెట్టు, పసుపుతోకూడిన ఆకుపచ్చని పూలుపూసే ఒకచెట్టు. దీని గింజలనుంచి తీసిన నూనె మందుల్లో ఉపయోగిస్తారు (Tatropha curcaus). **కాఁడిజోఁడు** చూ. కాఁజోఁడు. వి. 1. మృగయలు మొదలైనవారు కొలిచే శివరూప దేవత. ఇందు. 2.71 ; 2. శివుడు, ముక్కంటి. కాళ. 3.49 ; 3. శ్మశానాధిపతి. **కాఁటేరుచీర** చూ.చూ. కాఁట్రేడుచీర. వి. ఒకరకం చీర. **కాఁట్రేకుచీర** చూ.చూ. కాఁట్రేడుచీర. **కాఁట్రేడుచీర.** కాఁట్రేఁచు వి. నీలిరంగు దారాలు పెట్టి నేసిన అంచు. **కాఁట్రేడు** వి. ఒక రకం వేటకుక్క. **కాఁట్రేడుచీర** చూ. కాఁటేరుచీర, కాఁట్రేకుచీర, కాఁట్రేనుచీర, కాఁట్రేవుచీర, కాఁట్రేలుచీర. వి. 1. కోడలు కావురానికి వచ్చినప్పుడు అత్తగారు నేయించి పెట్టే చీర ; 2. కడువుతోఉన్న స్త్రీకి ఆయిదోనెలలో పెట్టే ఒక రకం చీర ; 3. చిగురంచున ఇరవై జమిలిపోగుల తెలువు వదిలి ఇవతల ఆరు జమిలిపోగుల నీలిఅంచు, రెండు వేళ్ళ వెడల్పున కమ్మి నేసిన చీర ; 4. తెలువులో ఎరువు, నలువు గళ్లపడేట్లు నేసిన చీర ; 5. అయిదు రంగుల్లో పట్టెలు పట్టెలుగా నేసిన చీర. **కాఁట్రేఁడు** చూ.చూ. కాటిజోఁడు. వి. 1. వేట గాళ్ళు మొదలైనవాళ్లు కొలిచే శివరూప దేవత. శివరా. 3.83 ; 2. శివుడు, 3. శ్మశానాధిపతి. **కాఁట్రేఁడుపావలవాఁడు** వి. హస్తలామవం చేసేవాడు. **కాఁట్రేనిపూజ** వి. కాట్రేడు దేవత పూజ. కాళ. 3.43. **కాఁట్రేనివనము** వి. శ్మశానం. **కాఁట్రేమచీర** చూ.చూ. కాఁట్రేడుచీర. వి. ఒకరకం చీర. **కాఁట్రేవుచీర** చూ.చూ. కాఁట్రేడుచీర. వి. ఒకరకంచీర. **కాఁట్రేలుచీర** చూ.చూ. కాఁట్రేడుచీర. వి. ఒకరకంచీర. **కాఁట్రేవంచుచీర** వి. ఒకరకం అంచుపెట్టి నేసిన చీర. **కాఁడటికె** వి. శవాలు కాల్చిన బూడిదను నదిలో కలపడానికి ఎత్తుకొనిపోయే మట్టిపాత్ర. **కాఁడుచేయు** న.క్రి. 1. చీకాకు పరచు. భీమ. 4.180 ; 2. నాశంచేయు. **కాఁడుతెమురు** వి. తీగతెమురు, చిన్న పూలు పూసే ఒక తీగ (Sarcostemmabre nistignna). **కాఁడువడిపోవు** అ.క్రి. కనబడకపోవు. హరి.వూ. 6.89. **కాఁడువఱచు** చూ. కాఁల్చు. అ.క్రి. 1. కనబడకపోవు. భార.శాంతి. 3.158 ; 2. నశించు, చెరు. మార్క. 3.301 ; 3. చెర్రది ఆగు, దుష్టమగు. హరి. ఉ. 9.37 ; 4. ధర్మక్షయమగు, సర్వధర్మాలు నశించు. హరి.ఉ. 9.42 ; 5. క్షోభపడు, వ్యాకులమగు. ఆము. 6.12. క. కాఁటు-పటు. వృధాఅగు. **కాఁడువఱచు** చూ. కాఁడువఱుచు, కాఁల్చు, కాఁల్పుచు. న.క్రి. 1. క్షోభపెట్టు కు.సం. 5.65 ; 2. అవమానపరచు. పండి.చ. 1.53 వ. 3. నశింపచేయు, చంపు, పాడుచేయు. దశకు. 7.68 ; 4; భగ్నంచేయు. నమిసా. 1.196. **కాఁడువఱుచు** చూ.చూ. కాఁడువఱచు. న.క్రి. 1. క్షోభపెట్టు. భాస్క.రా.నుం. 259 ; 2 భగ్నంచేయు. భోజ. 7.170. **కాఁడుపాటు** చూ.చూ. కాఁట్పాటు.

వి. క్షోభ, కలత. కాడుబీడు విణ. వ్యర్థమైన. కాడొవరించు న.క్రి. కాడుచేయు. కాడ్పరు రూ.చూ. కాడువడు. అ.క్రి. 1. నశించు. ఉ.రా. 2.46; 2. క్షోభపడు, వ్యాకులపడు. ఉ.రా. 8.367; 3. కనబడకపోవు, నష్టమగు. కాడ్పఱుచు రూ.చూ. కాడువఱుచు. న.క్రి. పాడుచేయు. పాండు. 3.8. కాడ్పఱుచు రూ.చూ. కాడువఱుచు. న.క్రి. నశింపజేయు, అవమానవరచు, భగ్నంచేయు, పాడుచేయు, క్షోభపెట్టు, వ్యాకులపెట్టు. కాడ్పాటు రూ. కాడుపాటు. వి. క్షోభ, కలత. వేంక. పంచ. 1.482.

కాడు[2] అ.క్రి. కాడు, వ్రవించు. కు.సం. 11.56.

పో.చూ. త. కాల్. నోటినుంచి కొంగలాగ పాము కోరలనుండి విషంలాగ బయటకు కక్కు (కండ్లనుండి నీరు లాగ) నరంనుండి నెత్తురు కారిపోవునట్లుగా కాడు.

కాడు[3] అ.క్రి. వేడెక్కు. కు.సం. 11.56.

కాడురాయి రూ. కాడ్రాయి. వి. గోడల కట్టుబడికి పనికివచ్చే రాయి.

కాడొవరించు చూ. కాడు[1].

కాడ్పరు చూ. కాడు[1].

కాడ్పఱుచు చూ. కాడు[1].

కాడ్పుచు చూ. కాడు[1].

కాడ్పాటు చూ. కాడు[1].

కాడ్రాయి రూ.చూ. కాడురాయి. వి. భూమి ఉపరితలంమీద నర్వసాధారణంగా దొరికే రాయి, 'గ్నెనైట్,' ఎర్ర కంచు రాయి.

కాడ్లుకడుగు రూ.చూ. కాళ్లు కడుగు. వ.క్రి. కాళ్ళను సీళ్ళతో క్షాళనం చేయు, H.A.S. 13-32. క్రీ.శ. 1121.

కాణము[1] వి. కుళత్థాదికమైన ఆఢ్యాదిగ్రానం, గుర్రాలు మొద లైనవాటికి పెట్టే ఉలవలు మొ. భక్ష్యం, దాణా. భార ఉద్యో. 1.93.

సం. ఖాదన-. నమలటం, తినటం, ఆహారం, భోజన పదార్థాలు; మహా. ఖాణ. ఆహారం, తినటం; హిం. ఖాన్. ఆహారం; ఖానా. తిను.

క. ఖాణ, ఖాన. ఆహారం, దాణ; త. కాణమ్. ఉలవలు; మ. కాణమ్.

కాణము[2] చూ. కాణయాచి. వి. 1. వంశపరంపరాగతమైన హక్కు. ద.హిం.శా.నంవ. 6. శా.నం. 584.

కాణయాచి రూ. కాణాచి. వి. 1. చిరకాల నివానస్థానం. రామాభ్యు. 6.193; 2. ఆటవట్టు. విణ. వంశపరంపరా గతమైన. కాళ. 4.37.

క. కాణి. ఆస్థి, ఆస్థి మీదహక్కు, బహుమానం. కాణాచి. భూమిపై వంశపరంపరాగతమైన హక్కు, కార్యాలయమునుం. త. కాణి-యాట్చి. భూమి కార్యాల యాలు, నంస్థానాలు, రాజ్యాలు, మొ॥ వాటిమీద వంశ పరంపరాగతమైన హక్కు, వారనత్వం వల్ల నంక్రమించిన రాజ్యం, నంస్థానం, హక్కుభుక్తంలో ఉన్నది; కాణాచి, కాణి. భూనంబంధమైన ఆస్థి, నంస్థానం, స్వాధీనంలో ఉన్నది, హక్కు, వారనత్వపు హక్కు, 1.32 ఎకరాలను కొలిచే భూమికొలత, భూమి; అట్చి. యజమాన్యంమీది హక్కు కలిగివుండటం, నంతోషం.

కాణయాచిస్వాన్వ్యము వి. వంశపరంపరాగతమైన హక్కు.

కాణాచి రూ. చూ. కాణయాచి. విణ. 1. చిరకాలానుభూత మైన. వివ్ర. 5.17; 2. వంశపరంపరాగతమైన. కళా. 3.191; వి. 1. చిరకాల వానస్థానం. విజయ. 1.20; 2. వంశాచారం. కాళ. 4.25.

కాణాచికాఁడు వి. చిరకాలానుభవం కలవాడు. వరాహ. 11.14. చిరకాలనివాసి. ప్రబంధ. 216. కాణాచియగు (-ఆగు) న. క్రి. నివానం చేసికొను.

కాణి[1] రూ. చూ. కాని. వి. 1. రూపాయిలో అరవైనాలుగో వంతు విలువగల రాగినాణెం, ఆణాలో నాల్గవ భాగం. ఆం. భా. 2.272; 2. తమిళదేశంలోని భూపరిమాణ విశేషం, 1.3. ఎకరాల వైశాల్యం గల భూమి; 3. ఇరవై గుంటల నేల.

కాణి[2] రూ. చూ. కావడి[1]. వి. ఎద్దల మెడమీద వేసే కర్ర.

కాణిగరము న. క్రి. కాణి తాపిడిచేయు, కాడితాకించు.

కాణిగొలను వి. కాడికలిపి కట్టే తోలు లేదా తాడు.

కాణిక రూ.చూ. కానిక[1]. వి. కానుక, కట్నం.

కాణివతీగ వి. అల్పంగా ఉండే ఒకరకం తీగ (Vitispedata).

కాంట్రాక్టు వి. ఒప్పందం, గుత్త.

ఇం. *Contract*. ఒప్పంచం, గుత్త, ఒడంబడిక.

< ఇం. Contract.

కాండి రూ. చూ. కావడి[1]. వి. కాడి.

-కాండు రూ. చూ. కాఁడు[3]. ప్రత్య. వృత్తికారులకు మతు బర్థంలో చేర్చే ప్రత్యయం.

కాండ్ర[1] వి. ఒకవిధమైన గడ్డి. కాశీ. 6.262.

పో. చూ. త. కొన్రత్తై. ఒకరకం చెట్టు.

కాండ్రగడ్డి వి. ఒకరకం కలువమొక్క. కాండ్రదుబ్బులు వి.బ.వ. ఒకవిధమైన గడ్డిదుబ్బులు, జమ్ముదుబ్బులు.

కాండ్ర[2] వి. అనురుడు.

కాండ్రించు చూ. కాండ్రు.

కాండ్రింత చూ. కాండ్రు.

కాండ్రిల్లు ఆ. క్రి. నేల పగులుచూపు.

కాండ్రు వి. 1. ఉమ్మువేసేముందు చేసే ధ్వనికి అనుకరణం; 2. వలి గాండ్రింపు. ధ్వన్యను కరణశబ్దం.

తు. కాండరిపుని. ఉమ్మువేసేముందు చేసే ధ్వని. పో. చూ. త. కాఱు. కపాన్ని బయటకు తెచ్చుకొను; కాన్ఱువ్. దగ్గి కపాన్ని ఉమ్మివేయు.

కాండ్రించు అ.క్రి. ఉమ్మివేయటానికి పూర్వం శ్లేష్మాన్ని కంఠంలోకి తెచ్చుకోటానికి 'కాండ్రు' మని ధ్వనిచేయు. కాండ్రింత వి. కాండ్రించి ఉమ్మటం.

కాండ్రేగు[1] రూ. చూ. కానరేగు. వి. పొదగా 6 అడుగుల ఎత్తు పెరిగే ఒకరకం ముళ్ళచెట్టు (Flacountia Sapoda) (Flacourtia ramontchin).

కాండ్రేగుచెట్టు వి. కానరేగుచెట్టు.

కాండ్రేగు[2] వి. కడుపూడ.

కాండ్లు చూ. కాడి[1]. వి.బ.వ. ఎద్దుల మెడమీద మోపే ఆర్థు కొయ్యలు. భార. విరా. 5.58.

కాఁటు రూ.చూ. కాటు[1]. వి. గంటు, గాయం.

కాఁడ రూ. కాడ. వి. 1. బాణం. ఆము. 4.243; 2. కూరాకు మొ॥ వాటి కాడ, కూరాకులోని తొడిమ. ఆం.భా. 2.248; 3. తామరతూడు; 4. కమ్మ; 5. ఒకసేద్యపు పనిముట్టు.

క. కాడె. తొడిమ, కాడ; త. కాంప్పు. పువ్వు, ఆకు మొ. వాటి తొడిమ; కాల్. పువ్వు కాడ; కుఇ. కాండి, కాండ్రు. కాడ, తొడిమ; పర్షి. కాఖమ్. తొడిమ; పో. చూ. మాల్తో. కడె. కూరాకు మొ. వాటి కాడ.

సం. కాండ-.తొడిమ, కాడ, కొమ్మ, రెమ్మ; ప్రా. కండ-. తొడిమ, కాడ.

కాఁడగట్టాయి చూ. కాఁడు[1].

కాఁడుబాయి చూ. కాఁడు[1].

కాఁడి[1] రూ. చూ. కావడి[1], కాని. వి. 1. యుగం, ఎద్దు మొ. వాటిమెడపైన ఉండే కర్ర. భార. విరా. 5.53; 2. యుగం వంటి ఆయుధ విశేషం. మల్లువ. 3.69.

కాఁడిగట్టు(-కట్టు) రూ.చూ. కాడిగట్టు. వి. రెండు పొలాల మధ్య ఉన్న గనిరు, చిన్నగట్టు. కాఁడిగట్టు వ్యవసాయం వి. నడుము చిన్నగట్టు మాత్రం ఉండి రెండు పొలాల్లో ఇద్దరూ చేసే వ్యవసాయం. కాఁడిపొత్తు వి. రైతులు తమలో తాము సాయం చేసుకొనే సేద్యం. కాఁడిమాను వి. పశువులను, నాగలి, బండి మొ. వాటితో చేర్చి కట్టే వ్యవసాయ పరికరం. కాఁడిమ్రోఁకు వి. కూబరం, నొగ. సాం. ని. 2.46. కాఁడినుడి వి. ఎద్దుకు అఱుపై ఉండే నుడి.

కాఁడి[2] వి. కావుడుగంజి, కడుగునీరు. ఆం. భా. 2.250.

క. కాటి, కాటె. మజ్జిగతో కలిపి తాగే రాగి మొ. వాటి గంజి; త. కాటి. బియ్యం కడుగునీళ్ళు: మ. కాటి. ఎనరు, గంజి.

కాఁడు[1] న. క్రి. నాటు, గుచ్చుకొను. కు. నం. 4.78. భార. ద్రోణ. 2.82. అ. క్రి. 1. స్థిరపడు. పాండు. 4.48; 2. గుచ్చుకొను. రసిక. 3.176; 3. కమ్మ, సాంద్రమగు, దట్టమగు.

త. కాల్. పాముకోరలనుండి విషంవచ్చినట్లు వచ్చు, కంకిపెన్ను చేసినట్లు బయటకు వచ్చు.

కాఁడుగట్టాయి న. క్రి. గుచ్చు, నాటు. భార. శాంతి. 1.47. కాఁడుబాయి న.క్రి. గుచ్చుకొను.

కాఁడు[2] అ. క్రి. (వాడు) కాఁడు (అనుదాత్తపు యొక్క వ్యతిరేకార్థకమైన మహదర్థక ప్రథమ పురుషైకవచనం).

-కాఁడు[3] రూ. -కాండు. ప్రత్య. 1. మతుబర్థంలో వచ్చే ఒక పుం ప్రత్యయం. భార.ఆది. 6.33; 2. కొన్ని జంతువుల పేర్ల చివరకూడ చేరే ప్రత్యయం. ఉదా. ఇబ్బందికాఁడు.

కాత[1] చూ. ఆగు. రూ. చూ. కావుత. అవ్య. 1. కాక, జనను నరే, కావుఆ. అవుగాక, అంగీకారార్థకం. భార. ఆను. 3.39. మార్క. 8.9; 3. కాక. అనటానికి మారుగా ప్రయోగింపబడేది. భర్తృ. 1.32; 2. ఆశీరర్థకం. అచ్చ.రా.బాల. 1.6.

కాత[2] వి. కావు, పలింపు.

కాతపవన వి. ఎక్కువకాలం మన్నే కలపనిచ్చే ఒకచెట్టు, ఈ కలపపడవల తయారీకి ఉపయుక్తం (Ariocarpus-hisuta).

కాతరచేయు రూ. చూ. కాతరుచేయు. న. క్రి. లక్ష్యపెట్టు, ఆదరం చూపు.

కాతరవాడు అ. క్రి. వెతనొందు, తత్తరపడు.

కాతరము రూ.చూ. కాతరును. వి. ముతక కాగితం.

కాతరముకాకితము వి. ముతకకాగితం.

కాతరిల్లు అ. క్రి. 1. ఉత్సహించు, సిద్ధపడు. కు. నం. 1.98; 2. భయపడు.

క. కాతరిసు.

కాతరుచేయు రూ. కాతరచేయు, కాతీరుచేయు. న. క్రి. లెక్కచేయు, ఆదరంచూపు.

హిం. ఉ. ఖాతిర్. ఆదరం, నమ్మానం.

<ఉ. ఖాతిర్ + చేయు.

కాతరును రూ. కాతరను. వి. ముతకకాగితం.

పో. కరూష్. ముతకకాగితం; కర్తాజ్. అనుమతి పత్రం, కాకితం; స్పా. కర్తూచో. ప్రై. కర్తూష్. అర; కర్తాస్. కాగితం ఒడంబడిక పత్రం.

<పో. కర్తూష్.

కాతా[1] రూ. చూ. ఖాతా[1]. వి. 1. వ్యాపారంలో సంబంధం, లెక్క ఇచ్చి పుచ్చుకోలు లెక్క, తాత్కాలికంగా అరువు మీద వస్తువుల నిచ్చే వివరాలు రాయబడ్డ పుస్తకం.

కాతాపెట్టు న.క్రి. అరువుపెట్టు.

కాతా[2] రూ.చూ. ఖాకా[2]. వి. లెంకాయపీచు.

కాతాళము రూ.చూ. కాంతాళము. వి. 1. కోపం. జై మిసిభా. 7.94; 2. సామ్యం, పోలిక. వేంక. పంచ. 3.281; 3. దుడుకుతనం; 4. అనూయ; 5. పిరికితనం; 6. ఈడు ఉద్ది.

కాతాళించు రూ.చూ. కాంతాళించు. అ.క్రి. కోపించు.

కాతాళించు చూ. కాతాళము.

కాతీరుచేయు రూ.చూ. కాతరుచేయు. న.క్రి. ఖాతరుచేయు, లెక్కచేయు.

కాతేరుకంక వి. కాతేరు గ్రామంనుంచి తెచ్చే రాతి ముక్క.

కాతోలికు రూ. కతోలికు. వి. పోపు అనుయాయులైన క్రైస్తవుల శాఖ.

పో. కతోలికు. ఇం. *Catholic*.

<పో. కతోలికు.

కాదమ చూ. కాదు.

కాదా చూ. కాదు.

కాదు క్రి. విఙ. తగదు, కూడదు. భార.ఆరణ్య. 3.170; వి. 1. విరోధం, 2. పక్షం.

త. ఆకాతు. కాదు, కూడదు, పీలుకాదు.

కాదమ న.క్రి. నిరాకరించు, మెచ్చకుండు. భార. ఆది. 1.125. శల్య. 1.87. కాదా అవ్య. నిశ్చయాన్ని తెల్పుతుంది. పాండు. 4.276. త. ఆకాత్. అవునా, అదికాదా. కాదుపోదమ అ.క్రి. అంగీకరించకుండు. కాదె రూ. కాదే. అవ్య. ప్రశ్నార్థకం. భార. ఆది. 2.176, శాంతి. 1.79. కాదే

రూ. చూ. కాదె. అవ్య. 1. నిశ్చయార్థకం విష్ణు. వ. 7.184. 2. ప్రశ్నార్థకం. భార.ఆరణ్య. 1.330.

కాదె చూ. కాదు.

కాదే చూ. కాదు.

కాన[1] రూ. కోన[1]. వి. అడవి.

నం. కానన-. అడవి. పా. కానన-.

క. కా; తు. కాన; త. కాన్తమ్, కానకమ్, కాన్త్; కాల్. కా. అడవి, తోట. ఉద్యానవనం; కాన్తల్. అడవి, తోట. సముద్రతీరం, కొండవాలులో ఉన్న అడవి; మ. కానమ్. అడవి; కానల్. ఎండిపోయిన అడవి.

<నం. కానన-.

కావుంజు వి. అడవికోడి, పొడకోడి. సాం.ని. 4.83. కానరేగు రూ. కాండ్రేగు[1]. వి. ములువెలమ, కాండ్రేగుచెట్టు (Flacourtia Sepiarica). కానవిరి వి. వనలక్ష్మి. యయా. 3.41.

కాన[2] అవ్య. నంబోధనంలో ప్రయుక్తమై ప్రేమను, క్రోధాన్ని సూచిస్తుంది. శృం.నై. 3.5. వరాహ. 5.52.

కాన[3] రూ. కావన, గాన. అవ్య. ద్రు. కావన. భార. ఆది. 3.12. భార. ఉద్యో. 1.358.

కాన[4] వి. కాలవ, చెరువు మొ. వాటి నీటితో సాగుచేసే నేల.

కానక అవ్య. 1. చూడక, కనపడక. భార. ఆది. 1.96; 2. లేకలేక. శృం.నై. 3.95; 3. ఆలోచించక. ఉక. 4.54.

కానకకమ్మ న.క్రి. లేకలేక వడయు.

కానగ[1] రూ.చూ. కానిక[1]. వి. బహుమతి.

కానగ[2] రూ.చూ. కానుగ. వి. కానుగచెట్టు. ఐదేసి ఆకులు రెమ్మలుగా కలిగి పాటల వర్ణపు పూలు పూసే ఒకచెట్టు. దీని కలప బండి చక్రాల తయారీలో ఉపయుక్తం (Pongamiaglabra).

కానగు[1] చూ. అగు. అ.క్రి. అగు.

కానగు[2] రూ.చూ. కానుగు. వి. గానుగు.

కానఁగఁబడు చూ. కను. రూ.చూ. కానఁబడు. అ.క్రి. కనబడు, చూపట్టు. భార. ఆరణ్య. 2.238. హరి. ఉ. 6.68.

కానగను చూ. కను. అ.క్రి. అగపడు, కనబడు, చూపట్టు. భార. ఆరణ్య. 3.120. హర. 6.5.

కానవిది చూ. కను. వి. గుడ్డిది, అందురాలు.

కాననివాఁడు చూ. కను. విణ. అందుడు. భాగ. 7.182.

త. కాణార్.

కానవ్వవచ్చు రూ. కానచ్చు. చూ. కను. అ.క్రి. కనబడు, చూపట్టు. శృం.నై. 3.95.

త. కాట్వా, కాట్వరు.

కానమి చూ. కను. వి. 1. అజ్ఞానం. రం.రా.యు. 358; 2. కను. దాతువుయొక్క వ్యతిరేక భావార్థకం, చూడకపోవటం, కనబడకుండటం. భార. ఆది. 6.289.

త. కాణామై.

కానఁబట్టు చూ. కను. అ.క్రి. కనబడు, భాస్క. రా. యు. 15.

కానఁబడయు చూ. కను. న.క్రి. కను, చూచు, హర. 4.59.

కానఁబడు రూ. కానఁగఁబడు. చూ. కను. అ.క్రి. కనబడు, చూపట్టు. శృం.నై. 3.95.

కానరావఁడుగులమేటి వి. అగపడని కాళ్ళుగలది, పాము.

కానరావికాళ్లయది రూ. కానిరాని కాళ్ళయది. చూ. కను. వి. సర్పం, పాము. ఆం.నా.నం. 4.18.

కానరావిచుక్క చూ. కను. వి. అభిజన్న నక్షత్రం, అభిజిత్తు బొమ్మరిక్క.

కానరావివాడు చూ. కను. వి. 1. అందుడు; 2. అదృశ్యుడు.

కానవచ్చు రూ.చూ. కానన్‌వచ్చు. చూ. కను. అ.క్రి. అగపడు, కనబడు, చూపట్టు. విక్ర. 2.108.

కానా వి. 1. చిన్నరంధ్రం; 2. రాళ్ళ వరసలకు మధ్యఉన్న స్థలం; 3. బట్టలలో నివ్వుపెట్టడానికి తెరచి ఉంచిన రంధ్రం; 4. అలమార బిగించడానికి గోడలో వదిలిన బాణీ; 5. వంతెనకింద నీరు పోవడానికి ఏర్పరచిన గొట్టం లేక తూము, వంతెన.

కానాగమ్మి వి. మంటపేసే బట్టీపొయ్యి. కానాచెక్క వి. అలమారును అరలుగా విభజించే చెక్క. కానాలబీర వి. ఒక రకం గడిబీర. కానాలుకట్టు న.క్రి. ఇనకబట్టీలాగ ఆము పొయ్యులు నందులు నందులుగా కట్టు.

కానాయలు వి.బ.వ. నేతవనిచేసే దేవాంగుల దగ్గర అరుకొన్నే ఒక తెగవారు, వీరముష్టలు.

కాని[1] రూ. కాజీ. వి. 1. రూపాయిలో అరవైనాల్గోవంతు విలువగల రాగినాణెం, అణాలో నాల్గో భాగం. భార. శాంతి. 4.387; 2. భూమికొలత.

నం. కాకణి-, కాకణీ చిన్ననాణెం, కాకణీ; ప్రా. కాగిణీ; పా. కాకణి-, కకణికా; అమా. కాగణీ. బంగారం, వెండి తూచే రెండు వర్ణగింజల బరువుగల తూకం.

క. కాణి-.1/64 వంతు; పో.చూ.త. కాణి. 1/80 వ వంతు; కాణామ్. పూర్వకాలంలో ఉన్న బరువు, బంగారం, భాగ్యం; కాణి. భూమికొలత; మ. కాణి. కాలంలో లేక స్థలంలో ఒకభాగం.

<ప్రా. కాగిణీ.

కానికిగొను న.క్రి. తక్కువఇచ్చు, లక్ష్యపెట్టు. భార. శాంతి. 4.387.

కాని[2] రూ. కానీ. చూ. అగు. అవ్య. 1. పూర్వోత్తరాలైన వ్యాక్యార్థాలకున్న భేదాన్ని సూచించేటట్లుగా ప్రయుక్తం. భార. ఆది. 3.41; 2. తక్కు. భార. ఆది. 4.79; 3. కొన్నిచోట్ల అర్థవిశేషం లేకుండానే ఊతపదంగా ప్రయుక్తం. భార. విరా. 2.89; 4. వెదిరింపును తెలుపుతుంది. అష్టమ క. 1.89; 5. వర్యాలేదనే అర్థాన్ని తెలుపుతుంది. విణ. 1. చెర్ర; 2. ఓర్వలేని. న.క్రి. అంగీకరించు.

కానికాలము వి. మంచికాలం కానిది, చెరుకాలం. కానికులము వి. చండాలజాతి, తక్కువకులం. వాశి.రా. 2.229. కానికూడు వి. తగనికూడు. నీచార్జనం. కానిచ్చు ఆ.క్రి. జరగనిచ్చు. ఆము. 6.66; నెరవేర్చు.

కాని[3] వి. 1. భూమికొలత, 8 గొర్లు, గొర్రు = 3 ఎక. 12 సెం.; 2. ఎకరంలో నగం; 3. రెండెకరాల నేల.

కాని[4] రూ.చూ. కావడి[1]. వి. ఎత్తమెడమీద వేసే కర్ర. యుగం.

కానిగుంజ వి. రంగులో తడిసిన నూలు లడీలు పిండ

టానికి వీలుగా నేలలో పాతిన పొడుగురాట. కావిడాడు వి. కాడికి ఎడ్లను కట్టేవాడు.

కానిక[1] రూ. కాణిక. కానగ[1], కానికి. కానికె, కానిగ[1]. కానుక, కాన్క, కాన్కి. క్రానుగ. వి. 1. బహుమతి, కానుక. భార. ఆది. 3.26. యయా. 4.26 ; 2. ఉపాహారం. భార. ఆను. 4.433 ; 3. చూపు, దృష్టి.

క. కాణికె, కాణిక్కె. కానుక, బహుమతి ; కొడ. కణ్కి. దేవుని మొక్కు తీర్చుకోడం ; తు. కాణికె, కాణిగె. పై అధికారికిచ్చే బహుమతి ; త. కాణిక్కై. బహుమతి, దేవాలయానికి, చర్చికి, గురువుకి, లేదా గొప్ప వ్యక్తులకు ఇచ్చే బహుమానం, కాన్క ; మ. కాణ్చ, కాణ్య. కానుక ; కాణిక్క. బహుమతి, కానుక ; తె. కొలి్క్క. హిందూ దేవాలయానికిచ్చే కానుక.

కానికపెట్టు వి. గుడికివెళ్ళి దేవుడికి చేసే మొదటిపూజ. కానికమాడు వి.ద.వ. కానుకగా ఇచ్చే బంగారు నాణాలు.

కానిక[2] రూ.చూ. కానుగు. వి. ఒకరకం పెద్ద చెట్టు. (Dalbugia arborea Airtie).

కానికట్టె వి. కానిగుంజకు అమర్చిన అడ్డకట్టె.

కానికి రూ.చూ. కానిక[1]. చూ. కను[1]. వి. కానుపు, దృష్టి, చూపు.

కానికె రూ.చూ. కానిక[1]. వి. కానుక.

కానిగ[1] రూ.చూ. కానిక[1]. వి. బహుమతి.

కానిగ[2] వి. గోడలో పెట్టిన రంధ్రం, చువ్వలు లేనికిటికీ.

కానిగ[3] రూ.చూ. కానుగు. వి. ఐదేసి ఆకులు రెమ్మగా కలిగి పాటల వర్ణపు పూలు పూసే ఒకచెట్టు. దీని కలప బండి చక్రాల తయారీకి ఉపయుక్తం. (pongamia glabra).

కానిగవని వి. సామాన్యపు పని.

కానిగె రూ.చూ. కానుగు. వి. గానుగు, ఒకరకం చెట్టు.

కానితనము చూ. అగు. వి. 1. చెడ్డతనం, కూడని తనం ; 2. వగ, శ్రత్వం ; 3. దుర్మార్గం, దౌష్ట్యం.

కానికిరుగులు కిరుగు అ.క్రి. చెడుతిరుగుళ్ళు తిరుగు.

కానిక్రోవ చూ. అగు. వి. ఆకాశమార్గం లేక నక్షత్రమార్గం.

కానివని చూ. అగు. వి. చెడ్డపని, దుండగం, చెడుగు.

కానిపించు చూ. కానుము. రూ. కానుపించు, కాన్పించు. న.క్రి. 1. చూపు, చూపించు, దర్శింపచేయు. భార. ఆరణ్య. 7.7 ; 2. (అమాత్యులకు) దర్శనమిచ్చు. అ.క్రి. కన్పడు, ప్రత్యక్ష మగు, కనబడు, కనపరుచు, కవిరాజ. 4.83.

కానిపేరిది చూ. అగు. విణ. ఇష్టంలేని, పనికిరాని. భార. ఆరణ్య. 5.302.

కానిపోని చూ. అగు. విణ. లేనిపోని, అనత్యమైన. భక. 4.54.

కానిమాట వి. 1. ఊరక మోపిన నింద ; 2. అనరాని మాట ; 3. అశ్లీలం.

కానిమి వి. కాకపోవడం.

కానిరాని కార్యయది రూ.చూ. కానరాని కార్యయది. వి. ఆగపడని కాళ్ళుగలది, పాము.

కానివలసు వి. కానికార్యం, తగనిపని. కళా. 8.160.

కానివాడు చూ. అగు. వి. 1.తటస్థుడు, సంబంధించనివాడు. భార. ఆరణ్య. 7.416 ; 2. అందేద ; 3. తగనివాడు, కిట్టని వాడు, అయిష్టుడు. విణ. 1. పనికిమాలిన, అసమర్థుడైన. భార. ద్రోణ. 5.105 ; 2. అనర్హుడు. భార. శాంతి. 4.65 ; 3. అయిష్టమయిన.

త. అకారువన్. స్నేహితుడుకాని వాడు, అసమర్థుడు.

కానివావి వి. 1. తగనిపని. హరి. 1.235 ; 2. విరోధం.భక. 3.405.

కానిస్టేబిలు రూ.చూ. కనస్టేబులు. వి. పోలీసు ఉద్యోగి.

కానిస్టేబు రూ.చూ. కనస్టేబులు. వి. పోలీసు ఉద్యోగి.

కానీ రూ.చూ. కాని. ఆవ్య. 1. కానిమ్ము, అంగీకారం తెలుపుతుంది, కాని, అట్లే, వర్గె. విక్ర. 3.61. ఇదిప్రార్థనార్థ్యర్థక క్రియఅయినా క్రమంగా అవ్యయంగా మారింది ; 2. వికల్పాన్ని తెలుపుతుంది. కాశి. 2.9. కళా. 4.112 ; 3. తెదిరించేటప్పుడు ప్రయుక్తం. దశా. 1.243.

కానీమి చూ. అగు. రూ. కానీయమి. వి. 'కానిచ్చు' కు వ్యతిరేక భావార్థకం, కానీయక పోవటం.

కానీయమి రూ.చూ. కానీమి. వి. కానీయక పోవటం.

కానీలా అవ్య. 1. నిర్లక్ష్య సూచకం ; 2. భయపెట్టే మాట.

కాను[1] వి. నీరు కలియనిమట్టిగ, చిక్కనిమట్టిగ. కాళ. 4.93. ఆం. భా. 2.259.

త. కటి (ట్-ప్-). అధికమైన ఫలితం.

కాను[2] వి. ఉప్పుగడ్డి.

కాను[3] వి. వేళ, సమయం.

కాను[4] అవ్య. హేతువును తెల్పుతుంది, అవుతుండగా.

కాను[5] అవ్య. స్థలనిర్దేశాన్ని సూచిస్తుంది.

కాను[6] వి. 1. ద్వారాలున్న గోడలమధ్య దూరం, అర్ధగోడల మధ్యభాగా ; 2. ఓడ తట్టు మీద చేరిన నీరు బయటికి పోవటానికేర్పరచిన దారి.

పో. కాసు. గొట్టం, తూము ; స్పా. కాఙ. పొడవైన గొట్టం, చిమ్మనగొట్టం.

<పో. కాను.

కానుక రూ.చూ. కానిక[1] వి. బహుమతి ; దేవుడు, గురువు, రాజు మొ. వారికి గౌరవార్థంగాఇచ్చే ద్రవ్యం, ఉపాయనం. భాగ. 10. ఉ. 770. ఉత్త.రా. 1.235.

కానుకవట్టు న.క్రి. బహుమతిఇచ్చు. కళా. 5.2. కానుకపెట్టు రూ. కానుకవెట్టు. న.క్రి. బహుమతులిచ్చు. కానుకలందు అ.క్రి. బహుమతులుపొందు. <కానుక+-లు+అందు. కానుకలిచ్చు అ.క్రి. బహుమతులిచ్చు <కానుక+-లు+ఇచ్చు. కానుకలెత్తు అ.క్రి. బహుమతులుపొందు <కానుక+-లు+ఎత్తు. కానుకవెట్టు (-పెట్టు) రూ.చూ. కానుకపెట్టు. న.క్రి. బహుమతులిచ్చు. కానుకసేయు (-చేయు) న.క్రి. కానుకలిచ్చు.

కానుగ రూ.చూ. కానుగు. వి. గానుగుచెట్టు (pongamia glabra).

కానుగు రూ. కాగు[3]. కానగ[2], కానిక[2], కానగు[2], కానిగ[2], కానిగె, కానుగ, కాన్గ, కాన్గు, కాన్గె, గానుగ[1]. గానుగు. వి. గానుగు. వేంక. పంచ. 4.522, కరంజం, కాగుచెట్టు. నముద్రతీరవు అరవల్లోను, ఏటిగట్లమీద, కొండలమీద పెరిగే చెట్టు. ఆకునుపచ్చి ఎరువుగా ఉపయోగిస్తారు. దీని

గింజలనుంచి తీసిన చమురు వైద్యంలో ఉపయోగిస్తుంది. ఆకును పశువులు తింటాయి (Pongamia glabra).

క. కానగు. కలపకు పనికివచ్చే చెట్టు (Dalbergia cancedaria). త. కానాకణుమ్. ఒకపెద్దవృక్షం; కొండ. కాఱాని.

కానుగొయి యూ.చూ. కానూనుగోయి. వి. ముల్కీ ఉద్యోగి, మండలాధికారి.

కానుగోయి యూ.చూ. కానూనుగోయి. వి. ముల్కీ ఉద్యోగి, మండలాధికారి. అధికృతుడు, సర్వఖల్కీ, భూస్వామ్యంతో ఆర్జింపబడ్డ పెద్దమండలం యొక్క అధికారి, ఒకతాలూకా రివాజు ఎరిగి భూములు వివరపు లెక్కపెట్టుకొనే ఉద్యోగస్తుడు.

కానుచు యూ.చూ. కాంచు[1]. న.క్రి. చూచు, దర్శించు, కాంచు. విష్ణు.పు. 8.309.

కానుదీయలు యూ.చూ. కందీలు. వి. దీపం, ప్రమిద.

కానుపించు చూ. కానుపు.

కానుపించుకొను చూ. కానుపు.

కానుపు యూ. కాన్పు. చూ. కానుచు. వి. 1. ప్రాప్తి, పొందడం. భార. ఆది. 6.283; 2. దర్శనం, దృష్టి. భార. విరా. 2.84; 3. తలపు, అభిప్రాయం. భార. ఆను. 4.175; 4. భావించటం, జ్ఞానం. కాశీ. 6.78; 5. ప్రసూతి, ప్రసవించడం. ఆము. 4.78; 6. నంతానం. విప్ర. 1.28.

కానుపించు యూ.చూ. కానిపించు. అ. క్రి. కనిపించు, కాన్పించు. న.క్రి. చూపించు. కానుపించుకొను అ.క్రి. కన్పించు.

కానుముక్క వి. అంగీగుడ్డ, చొక్కాలకోసం నేసినబట్ట, రకరకాల రంగుల్లోను గళ్ళలోను, చారల్లోను, డిజైన్లలోను నేస్తారు.

కానులు వి.బ.వ. మరానుకట్టుబడిలో ఆర్ధపట్టెను ఆకులను బిగించిన కట్టెలు.

కానూను వి. శాసనం, చట్టం, నియమం.

హిం. ఉ. పార. కానూన్. చట్టం, నియమం.

< ఉ. కానూన్.

కానూనుగోయి యూ. కానుగొయి, కానుగోయి. వి. గ్రామంలో పై విచారణ చేసేవాడు (Overseer).

కానె చూ. కాని. వి. గుంజ.

కానెం వి. బూడిదగుంట, ఆమపాదు, మసిగాడి, మసిగుంట, మసిపాదు, ఆము దగ్గరగా బూడిదను తీసిపోసిన గుంట.

కానెంపొక్క వి. ఆముదగ్గర బూడిదపోసిన గుంట. కానేలు వి.బ.వ. మసిగుంటలు.

కానేలు చూ. కానెం.

కానోవు చూ. కాన్. అవ్య. 1. కాబోలు. భార. శాంతి. 3.310, కకుత్స్థ. 1.143; 2. బొనేమో.

కాన్క యూ. చూ. కానిక[1]. వి. దేవుడు, గురువు, రాజు మొ. వారికి గౌరవంగా ఇచ్చే ద్రవ్యం, ఉపాయనం. ఉ. రా. 1.235.

కాన్కి యూ. చూ. కానిక[1]. వి. 1. చూవు. కు. నం. 6.162; 2. కానువ; 3. దేవుడికి నమర్పించే ద్రవ్యం, కట్నం.

క. కాఱికె. కానుక, చూవు.

కాన్గ యూ. చూ. కానుగు. వి. గానుగు.

కాన్గు యూ. చూ. కానుగు. వి. గానుగు. హంస. 4.11; అచ్చరా. యు. 4.38, ఆం. భా. 2.47.

కాన్గె యూ. చూ. కానుగు. వి. గానుగు.

కాన్చు యూ. చూ. కాంచు[1]. న. క్రి. 1. కన్పట్టు, తెలిసికొను. భార. విరా. 3.99; 2. ఆశ్రయించు, శరణుజొచ్చు. భార. ఉద్యో. 4.289; 3. చూచు.

కాంతాలము యూ. చూ. కాంతాళము. వి. కోపం.

కాంతాలములవడు యూ. కాంతాళపడు. అ. క్రి. ఈర్ష్యపడు. చంద్రాంగ. 4.234.

కాంతాళవడు చూ. కాంతాళము.

కాంతాళము యూ. కాతాళము, చాంతాలము. వి. 1. తాలిమి లేమి, అధైర్యం. ప్రభా. 3.42; 2. కోపం, వ్యాకులం మీద వచ్చేకోపం. ద్వి. పరమ. వి. 8.607 వ. 8 పం.; 3. ఈర్ష్య. విష్ణువు. 2.

త. కాంతాళమ్. కోపం.

కాంతాళవడు యూ.చూ. కాంతాలములపడు. అ. క్రి. అధైర్యపడు. చంద్రాంగ. 4.275. కాంతాళించు అ.క్రి. కోపపడు, కినియు.

కాంతాళించు చూ. కాంతాళము.

కాందారి యూ. కాఁదారి. వి. నడిరేయి, అర్ధరాత్రి.

కాందారిప్రొద్దు యూ.చూ. కాఁదారిప్రొద్దు. వి. అర్ధరాత్రి. కాందారిమాందారి యూ.చూ. కాఁదారిమాఁదారి. వి. నడిరేయి, అర్ధరాత్రి. కాందారిమాందారిప్రొద్దు యూ. కాఁదారి మాఁదారి ప్రొద్దు. వి. నడిరేయి, నిశీథం. ఆం. భా. 1.94. కాందారిమాందారివేళ వి. నడిరేయి. మల్ల. 3.85.

కాంద్ర వి. ఇమ్ముగడ్డి, ఏనుగు గడ్డి. ప్రవాహాల పక్కన, మురికి కాల్వల పక్కన గుబురుగా, పొడుగ్గా పెరిగేగడ్డి, ఇళ్ళ కప్పుకిది ఉపయోగం (Typha elephantina).

కాఁదారి యూ. కాందారి. వి. అర్ధరాత్రి

కాఁదారిప్రొద్దు యూ. చూ. కాందారిప్రొద్దు. అర్ధరాత్రి, నడిరేయి. భీమ. 1.111. కాఁదారిమాఁదారి యూ. కాందారి మాందారి. వి. అర్ధరాత్రం. యయా. కాఁదారిమాఁదారి ప్రొద్దు యూ.చూ. కాందారి మాందారి ప్రొద్దు. వి. నడిరేయి, అర్ధరాత్రి. యయా. 2.89.

కాప్పించు చూ. కాప్పు.

కాప్పించుకొను చూ. కాప్పు.

కాప్పు యూ. చూ. కానువు. చూ. కానుచు. వి. 1. పొందు, ప్రాప్తి. భార. ఆది. 4.283; 2. దర్శనం, దృష్టి. భార. విరా. 2.84; 3. తలపు, అభిప్రాయం. భార. ఆను. 4.175; 4. భావించడం. కాశీ. 6.78; 5. ప్రసూతి, ప్రసవించడం. ఆము. 4.78; 6. నంతానం. విప్ర. 1.28.

కాప్పించు యూ. చూ. కానిపించు. స. క్రి. చూపు, చూపించు, దర్శింపచేయు. దశకు. 7.154; అ.క్రి. కన్పడు, ప్రత్యక్షమగు. కళా. 2.98; కాప్పించుకొను స.క్రి. చూచు. కాప్పుకుండ వి. ప్రసూతిగదిలో మలమూత్రా

లకు వాడే మట్టికుండ. కామ్పౌకెక్కు అ. క్రి. ప్రకాశించు, కనబడు. కాన్పుచేయు న.క్రి. ప్రసవ సమయంలో సాయపడు. కాన్పువడుపు న.క్రి. కాన్పుచేయు. కాళ. 4.10.

కాష్లమచ్చలు వి.బ.వ. ఆము పడుగులో మొదట పెద్దకుండలు తర్వాత మధ్యరకం కుండలు, వాటిపైన పేర్చిన చిన్న కుండలు.

కాష్వెంటు వి. క్రైస్తవులచే స్థాపింపబడిన పాఠశాల.

ఇం. *Convent*. క్రైస్తవులచే స్థాపింపబడిన పాఠశాల. ఒకచోట కలసి ఉండే (క్రైస్తవ మత) స్త్రీల సమాజం. అట్టివారుండే భవనం.

<ఇం. Convent.

కాష్వొకేషన్ వి. విశ్వ విద్యాలయ స్నాతకోత్సవం.

ఇం. *Convocation*. విశ్వవిద్యాలయ స్నాతకోత్సవం. సభ. రాష్ట్రాల పాదిరీల సభ; విశ్వ విద్యాలయాల శాసన సభ.

<ఇం. Convocation.

కావటము చూ.చూ. కాఁవడము. వి. కాపడం పెట్టడం.

కావంతము వి. 1. కుక్కమెడకు కట్టేకర్ర. ఆం. భా. 2.290; 2. కుక్కను కట్టేరాట.

పో. చూ. హిం. ఖావింద్. ప్రభువు, యజమాని.

కావరి చూ. కావు[1].

కావరొడ్డ వి. 1. కనువు, చెత్త, తాలు; 2. అరిగ, కొర్ర, చామ, వరిగె, మొ. వంటలు నూర్చగా మిగిలిన ఆకు, కాడ మొదలైనవి. ఇవి పశువులకు ఆహారం; 3. పశువులకు మేతగావేసే ఎండిన లేక పచ్చిదైన మొక్కలు, ఆకులు, దాడలు.

కావిలా వి. కావలి, కావుదల, కావుదారి.

<కావుదల.

కాపాడు చూ. కావు[1].

కాపాయము చూ. కాపేయము. వి. పొదువు, మితవ్యయం.

కాపి[1] చూ. కాపీ[1]. వి. రాత నేర్చుకోడానికి వైనపెట్టే వరవడి, నకలు.

ఇం. *Copy* నకలు, నమూనా.

<ఇం. Copy.

కాపి[2] చూ.చూ. కాఫీ. వి. కాఫీగింజలు, కాఫి, పానీయ విశేషం.

కాపికర్రలు చూ.చూ. కాఫీకలుపు. వి. వక్కరంగులో నలుపువన్నె.

కాపించు చూ. కావు[1].

కాపిడు చూ. కాపు[1].

కాపిళ్ళు వి.బ.వ. పాలుపట్టి తినటానికి అనువుగా ఉండే గింజలు.

కాపీ[1] చూ.చూ. కాపి[1]. వి. నకలు, నమూనా, చూచిరాయటం.

కాఫీ[2] చూ.చూ. కాఫీ. వి. 1. పానీయవిశేషం; 2. కాఫీ మొక్క, తెల్లని పూలుకల ఒకరకం మొక్క, దీని గింజలతో కాఫిపొడి తయారు చేస్తారు (Coffee ara Bica).

కావు[1] చూ.చూ. కాఁవు[1]. చూ. కాచు. వి. 1. రక్షణ, రక్షణం. భార. శాంతి. 5.299; 2. వసతు, లోలుడు. కువల. 4.133; 3. రక్షకుడు, కావలివాడు. ఉ.రా. 6.61; 4. వ్యవసాయం చేసేవాడు; 5. రెడ్డి, వంటకావు, మోటాటివాడు; 6. వ్యవసాయకుడు, నంసారి; 7. బలిజవాడు.

కావరి వి. కాపాడేవాడు, రక్షకుడు. భాగ. 1.482.

<కావు[1] + -అరి. కాపాడు న.క్రి. కాచు, రక్షించు. ఆము. 5.40. త. కాప్పాట్టు-. రక్షించు. కాపించు చూ.చూ. కాఁపించు. న.క్రి. కావచేయు, రక్షింపచేయు. మను. 3.19. కాపిడు చూ. కాఁపిడు. న.క్రి. కావుదలపెట్టు, కావలిపెట్టు. వండి. చ. 3.880. బసవ. 3.407. కావుకాఁడు వి. కావరి, రక్షకుడు. ఆచ్చరా.యు. 6.79. కావుకూలి వి. పశువుల కావరికిచ్చే భృతి. కావుగడ వి. రక్షణం. రం. రా. అయోధ్య. 138 వ. 9 వం. కావుచెక్క వి. పన్నెకట్టుబడిలో ఈనె వుల్లల వరనకు చివర ఈనెలు చెదిరిపోకుండా బిగించిన పెరల్బుబద్ద. కావుచేయు న.క్రి. నిరోధించు కావుడిట్ట వి. కమ్మి ఇవతల నేసిన రెండు పోగులు. కావుంచు న.క్రి. కావలాఉంచు. కావుదనం చూ.చూ. కావుదనము. వి. రైతుగా ఉండటం. కావుదవము(-తనము) చూ. కాపుదనం. వి. 1. కావుల పెత్తనం; 2. గ్రామపెత్తనం; 3. కర్షక జాతి. కావుదల(-తల) వి. ఏరుగడ. కావుదారి వి. చాపలా, కావలి, రక్షణ. కావుమాలు వి. కావులు వడికిన నూలు. కావువ్యాయం వి. రైతున్యాయం, నంసారి ధర్మం. కావులబద్ద చూ. కాబ్బద్ద. వి. పన్నె కట్టుబడిలో ఈనె వుల్లల ఈనెలు చెదిరిపోకుండా చివర బిగించిన పెరల్బు బద్ద. కావులిళ్ళు వి. పన్నెకట్టుబడిలో ఈనెవుల్లల వరనకు చివర బిగించిన పెరల్బులిళ్ళ. కావువెట్టు(-పెట్టు) చూ. కాపెట్టు. అ.క్రి. కావలి ఉండు. ఉ.రా. 4.130, విక్ర. 1.86. కాపెట్టు చూ.చూ. కావువెట్టు. న.క్రి. కనుపెట్టుకొను, కాచుకొను. హంస. 2.110. <కావు[1] + పెట్టు.

కాపు[2] చూ. కాయు[3]. వి. కాయలుకాయడం, కావుకు రావడం, పైరు పూర్తిగా వండిన దశ.

కావుగొవ్వ వి. పైరుకావుకు వచ్చేముందు కలువ మొక్కలు తవ్వటం. కావుకొడుగు అ.క్రి. వండు, పంటకు వచ్చు. కావుదిగు అ.క్రి. కాయలుకాయ.

కాపు[3] చూ.చూ. కాఁవు[3]. వి. కుండలు మొ. వాటిని కాల్చడం.

కావుకుండ వి. పారాగూన, సారాయిబట్టీలో వాడే అడుగు మందంగా ఉండే పెద్ద మట్టిపాత్ర. కావుదుదాన చూ.చూ. కావుదాన. వి. సారాగూన. కావుదాన చూ. కావుదుదాన, కాద్యాన. వి. సారాయిబట్టీలో వాడే అడుగు మందంగా ఉండే పెద్ద మట్టిపాత్ర, సారాగూన.

కావుదనంపార వి. చెలకపార, మట్టివని చేయడానికి పద్దెవారు, రైతులువాడే పార.

కావురావికివంపు చూ. కాఁవరము. న.క్రి. కోడరికానికి వంపు.

కావురావికివచ్చు చూ. కాఁవరము. అ.క్రి. పెద్దదగు, రజన్వల అగు.

కావులు వి.బ.వ. 1. చిన్నపిల్లల చేతులకుంచే కడియాలు; 2. ముంజేతికి పెట్టుకొనే ఆభరణాలు, ముదుగులు, గాజులు.

కాపెట్టు చూ. కావు[1].

కాపేయము చూ.చూ. కాపాయము. వి. పొదుపరితనం, కాపాయం.

కాఫ్రి చూ.చూ. కాఫ్రీ. వి. ఒకవిత్తనం.

కాఫిగింజలు వి. మ్లేచ్ఛపల, అట్రంతి.

కాఫీ యూ. కాపి, కాఫీ, కాఫి. వి. కాఫీగింజ.

ఇం *Coffee*. కాఫీమొక్క, కాఫీగింజలు, కాఫీపొడరు, పానీయ విశేషం.

<ఇం. Coffee.

కాఫీకలరు యూ. కాఫికల్రు, కాఫీకల్రు. వి. పక్కురంగులో నలుపువన్నె. ఇం. *Coffee Colour*. కాఫీపొడిరంగు.

<ఇం. Coffee Colour. కాఫీకల్రు యూ.చూ. కాఫీకలరు. వి. పక్కురంగులో నలుపువన్నె. కాఫీపిరక వి. గుండ్రని అంచు చిన్న మూడుఉండే చిన్నపిడత. కాఫీపొయ్యి వి. బొగ్గులు వేసి మంటరాజేసి చిన్న పాత్రపెట్టి కాఫీ మొ. కాచుకోడానికి ఉపయోగించే చిన్నపొయ్యి.

కాబూచి వి. పిల్లల్ని భయపెట్టడానికి 'కాబూసి' పేరు ఉచ్చరిస్తారు. పరాను 'బుస్సీదొర' బూసి, బూచి అయ్యాడు.

కాబేజి వి. కాబేజి, గోబీపువ్వు. పువ్వుగోబి, మధ్యపుష్ప.

ఇం. *Cabbage*. గోబీపువ్వు.

<ఇం. Cabbage.

కాబ్బర్డ్ యూ.చూ. కాపబర్డ్. వి. పన్నెకట్టుబడిలో ఈనెపుల్లల వరసకు చివర బిగించిన వెదల్చుబర్డ.

కాబ్బావ్ యూ.చూ. కాషదాన. వి. సారాగూన.

కామ్ వి. శిస్తుకు సంబంధించిన పదం.

హిం. ఉ. కామ్. పని.

<ఉ. కామ్.

కామ్‌లెక్క వి. చిత్తులెక్క, దినవహి, గ్రామకరణాలు రానుకొనే స్వంత లెక్కలు.

కామ వి. 1. పువ్వుకాడ. కు.నం. 5.168; 2. కలువ, తామర మొ. వానికాడ. భార. కర్ణ. 3.87; 3. గదాదండం. భార. కర్ణ. 1.169; 4. చక్రదండం. హరి. పూ. 7.178; 5. కూరకాడ, శాకనాళం. ఆం.భా. 2.248; 6. జెండాకర్ర. భార. కర్ణ. 2.118. 7. మగగురి, కళాశాస్త్రం. 3.62.64; 8. చన్ను మొన. పాండు. 5.278; 9. కట్టె, కాడ; 10. గొర్రెలికామ; 11. రంగు ఆద్దిన నూలుండీలు గుంజకు తగిలించి పిండే కర్ర, గుండ్రటిది, దీన్ని లడీల్లో దూర్చి మెలిపెడతారు. దీంతో పోగులు విదిలిస్తారు. కొన్నిచోట్ల రంగుసీళ్ళలో ఉడికే లడీలను దీంతో తిరగేస్తారు; 12. వట్టుదారం చుట్టే పంచె కట్టుబడిలో మధ్య బిగించిన కర్ర; 13. పార మొ. సాధనాలని పట్టుకోడానికి పిలిచ్చే పొడుగాటి కొయ్యపిడి.

క. కామ్రు, కామ, కామ్యూ. కాడ, కొమ్మ. కర్రపిడి; కొడ. కవ్. కర్ర; తు. కామ్రు.; త. కాంపు. పువ్వు కాడ, కొమ్మ, పూలకొమ్మ. తిన్నని చేతిపిడి; మ. కాంపు. కొమ్మ, కాడ, గొడుగుకర్ర; తొడ. కాఫ్. లోలుగాఉన్న కొమ్మ; గోం. కామె. చెమ్కాడ; కువి. కంబ, కాంబ. చేతిపిడి.

కామక యూ. కామకా. క్రి.విణ. ద్రు. తప్పకుండా.

కామకా యూ.చూ. కామక. క్రి.విణ. ద్రు. అగత్యంగా, గట్టిగా.

కామంకూతు వి. కాముని దహనం అనే ఒక నాటకం. ఈ ప్రదర్శనాల్లో కాముని చిత్రం కాలుస్తారు. ఢిల్లీలో రామలీల వంటిది. దాని అంతంలో రావణుని బొమ్మలు కాలుస్తారు.

కామంచి యూ. కాంసి, కామంజి, కావంచి. వి. 1. నిమ్మగడ్డి, తృణవిశేషం (Cymbopogon Caesius). ఆం.భా. 2.76, 2. నల్లబురుసర; 3. బోదగడ్డివంటి తృణ విశేషం. (Solanumnigrum).

క. కామంచ, కామంచి, కాచి, కాంచి, కావంచి. నిమ్మగడ్డి. (Andropogon Schochanthus).

కామంచిగడ్డి వి. ఒకరకం నూనె తయారీకి ఉపయోగించే గడ్డి, కసిగడ్డి. క. కచిపొల్లు. (Cymbopogon martini). కామంచి చెట్టు వి. నక్కద్రాక్ష.

కామంజి యూ.చూ. కామంచి. వి. 1. నిమ్మగడ్డి; 2. నల్లబురుసర.

కామఙ్ఞు వి. కాముడు, మన్మథుడు.

కామదార్లు వి.బ వ. ఒకరకం వడ్లు, ధాన్యవిశేషం. హంస. 4.178.

కామధేనువు అంచు వి. ఒకరకం రంగునూలుకో నేసిన అంచు.

కామందు యూ.చూ. ఖామందు. వి. యజమాని, భూస్వామి.

కామన్వెల్తు వి. బ్రిటిషు పరిపాలనకింద పూర్వం ఉండి ఇప్పుడు స్వతంత్రంగా ఉన్న కొన్ని రాజ్యాల కూటమి.

ఇం. *Common-Wealth*. ప్రజాప్రభుత్వం.

<ఇం. Common Wealth

కామపార వి. కొండిపార, కొయ్యపార.

కామప్ప వి. వర్షంకోసం కాపులు ఊరేగించి ఊరినరుమలో పెట్టే కామదేవుని ప్రతిమ.

కామభోగము వి. దేవునికి చేసే భోగ విశేషం.

నం. కామభోగ-. ఇచ్ఛాభోగం.

<నం. కామభోగ-. (అర్థవిపరి).

కామమద్దు వి. ఉన్ని వడికేటప్పుడు కదురు ఊచ తొడమీద పెట్టి తిప్పటం.

కామరా యూ.చూ. కామ్రా.వి. 1. గది, అర, 2. ఓడలోని గది.

కామర్లు యూ.చూ. కామాల[1]. వి.బ.వ. పచ్చకామెర్లు.

కామలు వి.బ.వ. 1. అంచులు; 2. చనుమొనలు.

కామవరపు జీడి యూ. కామారపు జీడి. వి. తగులుకొంటే వదలనిది.

కామవజ్ఞ వి. శివయోగి యొక్క పరికరం.

కామా వి. చదవటంలో కొంచెం నిలపవలసిన చోట చేసే గుర్తు (,).

ఇం. *Comma*. విరామ చిహ్నం.

<ఇం. Comma.

కామాకు వి. ఒక రకమైన కంద.

కామాక్షి వి. 1. మోగులుదాల్చే ఒకనగ; 2. ఒకానొక వాద్య విశేషం.

నం. కామాక్షి-. దేవీమూర్తి భేదం, కంచిలోని దేవి.

<నం. కామాక్షి-. (అర్థవిపరి.).

కామాటకము యూ.చూ. కామాటము. వి. 1. మోటపని, కూలిపని; 2. నంసార సామాగ్రి.

కామాటకము చేయ న.క్రి పటాటోపంచేయు.

కామాటము యూ. కామాటకము. వి. 1. మోటపని, కూలిపని.

రామా. 8.135 ; **2.** సంసారసామగ్రి, ఇంటిపరికరాలు. రామా. 8.185 ; **3.** పెద్దయెక్తున చేసేపని.

సం. కర్మఠ-. కార్యనిపుణుడు; ప్రా కమ్మఠ-. పనిలో నేర్పు కలవాడు.

క. కామాటు. కూలిపని ; కామాటె. రోజుకూలివాడు ; త. కామాట్టి. కూలివాడు, ఆడుడు ; మ. కామాట్టి. తాపీ పనివాడు, సేనకు ముందుదారి బాగుచేసే సిపాయి.

<ప్రా. కమ్మఠ-.

కామాటి దూ.చూ. కామాటి.వి. కార్మికుడు, మట్టిపనివాడు.

కామాటిలు వి.బ.వ. **1.** నెల్లూరి వానులైన అగ్ని కుల క్షత్రియులు ; **2.** బొంబాయిలో ఉన్న తెలుగువారు ; **3.** పోకిరులు.

కామావుచేయ న.క్రి. జరిగిన సంఘటనలను తెలియకుండా చేయ.

కామారపు జీడి దూ.చూ. కామవరపుజీడి. వి. తగులుకొంటే వదలనిది.

కామాల[1]. దూ. కామర్లు, కామెర[1], కామెల. వి. కన్నులు పచ్చ నయ్యేరోగ విశేషం. ఆం.భా. 2.127.

సం. కామలా. ఒకరకమైన కామెర్లు, పైత్యం అర్ధటం. క. కామలె, కర్మవలె, కామళి, కామని, కామాలె, కామిణి. ఒక రకమైన కామెర్లు ; తు. కామలె. కామెర్లు ; పిత్తకామలె. కామెర్ల, పైత్యం అర్ధటం ; త. కామాలై. మ. కామల, కామిల ; ద్రా. కవల్.

<సం కామలా.

కామాల[2] దూ.చూ. కాఁబోలు. అవ్య. కాబోలు.

కామాలి వి. కామెర్ల రోగి.

కామి చూ. అగు.వి. **1.** తగకుండటం. భార. ఆను. 2.240 ; **2.** కాకపోవటం. శృం. నై. 3.93 ; **3.** అగు. ధాతువు యొక్క వ్యతిరేక భావార్థక రూపం.

కామిమెపర వి. గిరుగుడు చెట్టు, చిలకదుద్ది చెట్టు (Ceacaseria tomentosa).

కామిరి దూ.చూ. క్రామా. వి **1.** ఓడలోని గది ; **2.** అర. గది.

కామిలేడి పిట్ట వి. ఒకరకమైన పక్షి.

కామిలు అవ్య. సంపూర్తి. శేషం.

కాము[1] వి. పిడి, తాపి, మొ. వాటిని పట్టుకోడానికి వీలుగా అమర్చిన కొయ్య ముక్క.

కాము[2] వి. నిలువున ఎత్తుగా పెరిగే పెద్దచెట్టు. పాటల వర్ణపు పూలుహూసే ఒకచెట్టు. కానుగు చెట్టు. (pongamia glabra).

కాముక అవ్య. నిక్కచ్చిగా, నిమ్కర్షగా, తప్పక.

కాముకువిలజ్జ వి. అనంభవం. రాధికా. 4.79. 'కామాతు రాణాం న భయం, న లజ్జా' అని శాస్త్రం. కాముకులకు సిగ్గు ఉండటం అసంభవం. కాబట్టి 'కాముకుని లజ్జ' అంటే అనంభవం అనే అర్థం వచ్చింది.

కాముగారి దూ.చూ. కాంకారి. వి. పనిమరమ్మత్తు.

కాముని పున్నమ వి. ఫాల్గుణ పౌర్ణమి, హొలీ.

కామెడి వి. నుఖాంత నాటకం.

ఇం. *Comedy*. నుఖాంత నాటకం.

<ఇం. Comedy.

కామెర[1] దూ.చూ. కామాల[1]. వి. కళ్లు పచ్చనయ్యే రోగ విశేషం. నహదేవ శిక్ష. 1.102.

కామెర[2] దూ.చూ. క్రామా. వి. **1.** గది, అర ; **2.** ఓడలో గది.

కామెల దూ.చూ. కామాల[1]. వి. కామల, వనరిక.

కామోటి దూ. కమ్మటి. వి. వడ్లెటూరివాడు.

కామ్రూ అవ్య. కాబోలు, కామాల.

కాంపుడు కాగు వి. సారాగూన, పారాయి బట్టీలో వాడే అడుగు మందంలో ఉండే పెద్ద మట్టిపాత్ర.

కాంపౌండు గోడ వి. ప్రహరీగోడ.

ఇం. *Compound*. ఆవరణ.

<ఇం. Compound.+గోడ.

కాంబోది వి. నస్య విశేషం. విష్ణుపు. 3.181.

క. కాంబోజి. స్త్రైసినిమొక్క ; త. కాంబోజి. నస్య విశేషం.

కాఁవరము చూ. కాఁవు[3].

కాఁవేత చూ. కాఁవు[1]. వి. భూద్ర స్త్రీ, కాపురి.

కాఁవిడి దూ.చూ. కాఁవుడి. వి. **1.** భూద్రజాతి స్త్రీ. ఉ. హరి. 4.33 ; **2.** పనిమనిషి.

కాఁవమాటలు చూ. కాఁవు[1].

కాఁపిరు దూ.చూ. కాపిడు. న.క్రి. కాపుంచు, కాపలా ఉంచు.

కాఁపించు దూ. కాపించు. న.క్రి. **1.** కాచేట్లుచేయు. నడనాథ. 1. 39. వ. 9. పం ; **2.** పొంగేట్లుకాచు.

పర్యా. కాపిప్-, కాపిల్. వేడిచేయు.

కాఁవు[1] దూ. కాపు[1]. వి. **1.** కర్షకుడు, సేద్యగాడు. భార. సౌప్తి. 1.31 ; **2.** పంటకులం, ఆంధ్రుల్లో ఒకకులం. ఆము. 4.133 ; **3.** భూద్రుడు. ఆం భా. 2.282 ; **4.** రక్షించటం.

త. కాప్పు. సంరక్షణ, కాపలి. కంచె.

<మూ.ద్రా.* కా-రక్షించు.

కాఁవమాటలు వి.బ.వ. మోటుదామ, కఠినపుమాటలు.

కాఁవుకాడు వి. **1.** సేద్యగాడు ; **2.** భూద్రుడు. **కాఁవుడు** వి. రక్షించటం. **కాఁవుతనము** వి. అనాగరికమైన పరిస్థితి, వ్యవసాయదారులస్థితి. **కాఁవుది** దూ. కాఁపది వి. భూద్ర స్త్రీ. ఉ. హరిశ్చ. 4.33 <కాపు[1]+అది. **కాఁవుఁడు** వి. భూద్రుడు, వ్యవసాయదారుడు. వేమన. 2.325.

కాఁవు[2] వి. **1.** గృహస్థు. భార. ఆది. 4.267 ; **2.** కాపురం, నివాసం. కళా. 3.260.

తు. కాపు. (కారిదకావు) కోడిగుడ్లు పెట్టడానికి కూర్చునే స్థలం ; త. కాప్పు. రక్షణ. (పిన్.) కా (క్ట్-ప్పు-) భద్ర వరచు, రక్షణ ; మ. కాప్పు. దాచు, ఆవరణ, తోలు,

చేపలుదాచేస్థలం, రక్ష(కాయెత్తు).

<మూ.ద్రా. *కా-రక్షించు.

కావుండు అ.క్రి. కావరముండు. హర. 7.177. కావులుండు అ.క్రి కావరముండు, నివసించు. భోజ. 5.147. కావులువచ్చు అ.క్రి. కావరంవచ్చు, నివసించడానికి వచ్చు. ద్వార. విరా. 2.237. కావులుపోవు అ.క్రి. కావరం వెళ్ళు, నివసించడానికి పోవు. ఆము. 1.87. కావువచ్చు అ.క్రి. కావరంవచ్చు, నివసించడానికి వచ్చు. ద్వార. విరా. 2.237. కావువోవు(-పోవు). అ.క్రి. కావరం వెళ్ళు, నివసించడానికి పోవు. ద్వార. ఉద్యో. 4.130. కావైయుండు అ.క్రి. నివసించు, కావరముండు. మను. 1.38. <కావు[2] + ఐ + ఉండు.

కావు[3] చూ. కాచు[1]. రూ. కావు. వి. కాపడం, వెచ్చ చేయటం.

కావడము వి. వెచ్చచేయటం.

కావురము చూ. కావు[2]. వి. 1. సంసారం. మను. 1.53; 2. నివాసం. ద్వి. వరమ. వి. 1 33. ఆము. 6.13.

కావురముచేయు రూ.చూ. కావురముసేయు. చూ. కావు[2]. అ.క్రి. నివాసంచేయు. కావురముండు చూ. కావు[2]. అ.క్రి. నివాసముండు. కావురమువారడివుచ్చు స.క్రి. కావరం చెడగొట్టు. హంస. 1.124. కావురములు కూల్చు స.క్రి. కొంపలార్పు. కవికా. 3.201. కావురముసేయు (-చేయు). రూ. కావురముచేయు. అ.క్రి. నివసించు. కావురమెత్తిపోవు అ. క్రి. కావరం పాడగు. భక. 2.133. కావురించు అ. క్రి. సంసారం చేయు. మల్లరూ. పై. 66.

కావురమెత్తిపోవు చూ. కావురము.

కావురస్తుడు చూ. కావు[2]. వి. నివాసంచేసేవాడు.

కావురస్తురాలు చూ. కావురము. వి. నివాసంచేసేస్త్రీ.

కావురించు చూ. కావురము.

కావైయుండు చూ. కావు[2].

కాబట్టి అవ్య. కనుక, కావున. కాశి. 1.76.

<అగు + - అ[7] (న్) + పట్టి.

కాబట్టు అ. క్రి. అవసరపడు.

<అగు + - అ[7] (న్) + పట్టు.

కాబడు అ. క్రి. అగు. కైమిసీభా. 2.61.

<అగు + అ[7] (న్) + పడు.

కాబోలు రూ. కాఁగఁబోలు, కామాల[2]. అవ్య. ఊహను తెలుపుతుంది. బొనేమో. హరి.ఉ. 7.107. విక్ర. 6.68.

<అగు + అ[7] (న్) + పోలు.

కామ్రూ రూ. కామరా, కామిరి, కామెర[2]. వి. 1. గది, అర; 2. ఓడలో మాలీము సరంగులు వరుకునే గది.

హిం. ఉ. కమ్‌రా. గది. పో. కాయరా. గది, అర; స్పా. కామారా. ఓడలోని గది; ఫ్రె. చాంబ్రె. గది, భాగం; డచ్చి. కమెర్; ఇటా. కామెర.

<ఉ. కమ్‌రా.

కామ్రేడు వి. 1. సహవాసి, కూడ ఉండేవాడు, స్నేహితుడు, 2. కమ్యూనిస్టు.

ఇం. *Comrade*. సహవాసి, కూడావుండేవాడు, స్నేహితుడు.

<ఇం. Comrade (అర్థవిపరి.).

కామ్లావండు రూ. చూ. కమలాపండు. వి. కిత్తలిపండు.

కాయ వి. 1. చెట్టు, తీగ మొదలైనవి కాచేకాయ, పచ్చికాయ. కు. సం. 4.106; 2. కిణం, రాపిడివల్ల శరీరంలో ఏర్పడిన కాయ. ద్వార. విరా. 2.221; 3. నేత్రరోగ విశేషం. బనవ. 3.11.16; 4. పీనుగు అమర్చిన పొరకాయ. మను. 2.27; 5. శిశువు, బిడ్డ. వేంక. పంచ. 1.588; 6. చెడిపోయిన ధాన్యం; 7. జూదం మొదలైన ఆటలు ఆడేటప్పుడు ఉపయోగించే సారె మొ.; 8. సీసా; 9. కల్లుతొట్టి; 10. వడంబంలో వేలాడే లోహపుముద్ద; 11. కొయ్య స్తంభపు పీటకు రెండు వైపులా అతికిన గుండ్రటి కొయ్యముక్క; 12. అర్థభేదంలేకుండా కొన్ని పదాలకు 'కాయ' పరాను బంధంగా చేర్చబడుతుంది. ఉదా. తలకాయ, పిల్లకాయ, చెంపకాయ; 13. ఒకచిన్న వుదుగు; 14. పొక్కు; 15. ఓటమి.

క. కాయ్, కాయ, కాయి, కాయు. పచ్చికాయ: తు. కాయి; త. కాయ్. పచ్చికాయ, జూదంలోని సారె; కాయ్‌ప్ప. మచ్చ; మ. కాయ్. చాయ; కాయిం. పచ్చికాయ; గోం. కైఅ. వండు; కుఱు. కాఁఁ. పండు, విత్తనం; కువి. కైయ. పండు; పో.చూ. ఒల్లూ. కరెక్క. పచ్చి మామిడికాయ. మాల్తో. కంజీ పై.

మూ.ద్రా. *కాయ్.

కాయకంటి వి. కుబేరుడు. పాపవశానకాయకాచిన కన్నుకలవాడు. కాయకన్ను వి. కాయకాచినకన్ను. కాయకన్నేటి. వి. కుబేరుడు. వ్యు. కాయకాచిన కన్ను కలవాడు. కాయకనరులు రూ. కాయగనరులు. వి.బ.వ. పచ్చికాయలు. పిందెలు. కాయకాచు రూ.చూ. కాయగాచు అ. క్రి. 1. కడుపవలించు; 2. పలించు. కాయకాఁడు వి. వేటకాడు. పార్శ్వ. 6.84. కాయకాయు అ.క్రి. 1. కడుపవలించు; 2. పలించు. కాయగనరులు(-కనరులు) రూ.చూ. కాయకనరులు. వి.బ.వ. పచ్చికాయలు. కాయగామ(-కామ) రూ. కాయకాఁయు అ.క్రి. 1. నంతానం కలుగు. వేంక.పంచ. 1.588; కకుత్స్థ. 2.64; 2. పనిచేయడం మొ. వాటిద్వారా చేతులు మొ. వాటిపై చర్మం గట్టిపడి కాయవలె ఏర్పడు. కాయగూరలు(-కూరలు) వి.బ.వ. కాయలు, కూరలు. కు. సం. 11.48. కాయజవాటు వి. కలసిరాని వార్త. కాయంచు వి. కాయ ఆకారంలో డిజైను నేసిన ఒకరకం అంచు. <కాయ + అంచు. కాయతవ్వ వి. కొంచెం పలుకున్న గింజ. కాయతరక వి. కొంచెం పలుకుగల గింజ. కాయతాలు వి. కొంచెం పలుకుగల గింజ. కాయతీయు స.క్రి. కత్తిరించిన గొర్రె లొచ్చులో చిక్కుకొన్న ముళ్ళకాయల్ని తీసివేయు. కాయదొండ వి. ఒకరకం దొండ (Bryonia grandis, Momordica, monodelpher). కాయధాన్యము వి. కాయనుంచి వుట్టే పెనలు మొదలైన ధాన్యం. ఉత్త.రా. 8.16. భక. 3.481. కాయపత్తి వి. పత్తిలో ఒకరకం. కాయపుగు వి. వేరుసెనగ కాయలో దూరి గింజలు తినేపురుగు. కాయ పెండలము వి. ఒక జాతి పెండలం, తీగ పెండలం, దుద్రాక్ష

చెండలం. (Dioscorea crispata). కాయపొట్టు వి. కాయ ధాన్యాల (చెనగ, వేడుచెనగ మొ వాటి) పొట్టు. కాయపోయు అ. క్రి. దసరిపురుగు దారంతో తనచుట్టూ గూడు అల్లుకొను. కాయలరాని వి. తప్ప వర్షపోగు. కాయలు వి.బ.వ. బేసినంఖ్యలు. కాయవంపెంగిరంగు వి. ఒకరకం ఆకుపచ్చరంగు. కాయలు కాసే సంపెంగ చెట్టు ఆకురంగు. కాయాకనరు వి. పచ్చికాయలు పిండెలు. కాయావండా అవ్య. పని అయించా లేదా అని అడిగేటప్పుడు ఉపయోగించే పలుకుబడి.

కాయకము వి. **1.** జీవనోపాయం, జీవనవ్యాపారం. బనవ. 5.9; **2.** సేవ, శరీరశ్రమ. పండి.చ. 1.477. వు. **3.** వృత్తి, వ్యాపారం. చెన్న బనవ. 3.202.

సం. కాయక-. శరీరసంబంధమైన; కాయిక. శరీరంచే చేయబడిన.

క. కాయక. శరీరసంబంధమైన, దేహంతో చేయబడిన పని, వ్యాపారం; త. కాయకమ్. వ్యాపారం, వర్తకం; మ. కాయికమ్. శారీరకమైన.

<సం. కాయక-. (అర్థవిపరి.).

కాయకాలు వి.బ.వ. **1.** బూటకాలు; **2.** కల్పనలు.

పో. చూ. సం. కాయక-. శరీరసంబంధమైన.

కాయన్స్ వి.బ.వ. నాణేలు.

ఇం. *Coins.* నాణేలు.

<ఇం. Coins.

కాయంకూలి చూ. కాయము[2].

కాయవఱుచు చూ. కాయము[2].

కాయపుట్టిశైలము రూ. చూ. కాజపుట్ శైలము. వి. కాయపు శైలం.

కాయపోష్టు వి. నమూనా, రూపురేఖ.

కాయప్పాడి చూ. కాయము[1].

కాయఫలచెక్క వి. కట్పల (Myrica sapida).

కాయబొక్క వి. **1.** ధాన్యం నిల్వచేసే మట్టిపాత్ర; **2** చిన్నబుట్ట.

కాయము[1] వి. దేహారోగ్యానికై బాలింతకిచ్చే లొంజి, పిప్పలి మొదలైన వాటితో చేసిన ఉండ, గుగ్గురమందు. నళ. 3.26.

సం. ఖాద-. తినటం, మింగటం, ఆహారం; కాయ-. శరీరం; ప్రా. ఖాఅ. తినబడ్డది, మింగబడ్డది.

త. కాయమ్, కాయ. మరుందు, ఆడవాళ్ళిచ్చే మందు.

<సం. కాయ-. (అర్థవిపరి.).

కాయప్పాడి వి. బాలింతలకిచ్చే పథ్యంపొడి. కాయము కొట్టు న. క్రి. బాలింతలకు వేడిని కల్పించటానికి శీతవాతాది దోషాలు పోవడానికి పిప్పళ్లు, వాము మొ. సామాన్లు దంచిపొడిచేయు.

కాయము[2] రూ. చూ. ఖాయం. వి. నిశ్చయం; విణ. శాశ్వతమైన.

కాయంకూలి వి. సంవత్సర మంతా ఒకేరైతుదగ్గర పని చేసేవాడు. కాయవఱుచు న. క్రి. నిర్ణయించు, స్థిరపరచు.

కాయలము వి. ఒకరకం చేప.

కాయవానం వి. తుండేటిబల్లకు ఎలకచూరుకూ నాటే వానం.

కాయశుద్ధిచేయు న క్రి. తన్నివదిలిపెట్టు, శాస్తిచేయు

నం. కాయశుద్ధి-. శరీర శుద్రత.

<సం. కాయశుద్ధి-. + చేయు.

కాయసిద్ధి వి. నిత్యయౌవనం. భక. 3.94.

నం. కాయసిద్ధి-. శరీరసిద్ధి.

<సం. కాయసిద్ధి- (అర్థవిపరి.).

కాయాకనరు చూ. కాయ.

కాయావండా చూ. కాయ.

కాయాపుట్టిశైలము రూ.చూ. కాజపుట్ శైలము. వి. కాజపుట్టి శైలం.

కాయికపువ్వి వి. దృఢంకానివని.

కాయికము వి. రోజువారి వడ్డీ.

సం. కాయిక-. గుంపుకు సంబంధించిన.

<సం. కాయిక- (అర్థవిపరి.).

కాయికములమారి వి. మోనగాడు.

కాయితము రూ.చూ. కాకితము. వి. **1.** ఉత్తరం; **2.** పేపరు, కాగితం.

కాయిద రూ.చూ. ఖాయిదా. వి. 1. ఏటేటా భూమి మొదలైన వాటిని వేలంవేసే చట్టం; **2.** కట్టుదిట్టం.

కాయిదమ్ము వి. మాగాణిలో నీళ్లుపెట్టి మొదటిసారి దున్నటం.

కాయిదా రూ.చూ. ఖాయిదా. వి. **1.** ఏటేటా భూమి మొదలైన వాటిని వేలంవేసే చట్టం; **2.** కట్టుదిట్టం; **3.** ఏటేటా వేలం వేయబడ్డ భూమి.

కాయిల్ వి. **1.** చుట్ట; **2.** ముడత.

ఇం. *Coil.* చుట్ట.

<ఇం. Coil.

కాయిలా రూ.చూ. ఖాయిలా. విణ. రోగభూయిష్ఠమైన.

కాయిలావేరు అ క్రి. అనారోగ్యం పొందు.

కాయు[1] న.క్రి. ప్రసరింపచేయు. ఛాన్స్.రా. బాల. 126; కాశీ. 3.23. అ.క్రి. ఎండ, వెన్నెల మొ॥నవి ప్రసరించు. కాశీ. 1.129.

క. కాయ్, కాయు. వేడెక్కు, కోపపడు; తు. కాయుని; త. కాయ్. ప్రకాశించు, కిరణాలు ప్రసరించు; మ. కాయుక. ప్రకాశించు; గోం. కాసా రా. వేడెక్కు; కుఱు. కాగ. కాచుకొను; కొప్ప. మండింపబడు; కొస్ప. వేడిచేయు; కువి. కైయలి. నీళ్లు కాగు; కైయు. వేడి అయిన; పర్జి. కాపిప్-, కాపిత్. వేడిచేయు; కొలా. కాప్; కురు. ఖాయ్. ఎండిపోవు, ఆవిరిఅగు, మాల్తో. కాయ్. ఎండిపోవు.

మూ.ద్రా. *కాయ్.

కాయు[2] అ.క్రి. కాయలు, పళ్ళు మొదలైనవి పుట్టు. సిం.ద్వా. 7.12.

క. కాయ్, కాయ, కాయి, కాయు. ధాయ; తు. కాయుని. పండు; కాయి. కాయ; త. కాయ్. కాయపుట్టు; కాయ్ప్ప. చెట్టు మొ॥ వాటినుంచి పుట్టు; మ. కాయ్పు. పండుపుట్టు; కాయ్పిక్కుక. పండు తయారయ్యేట్టుచేయు; కాయిక. పండు; తొద. కోయ్. పండు; గోం. కైఅ, కాయా. పండు; కుఱు. కాఅ; కువి. కైయ. కొలా. కయ్. కెఱుక్;

నా. కాయ్కే. కురు. ఖంజ్కా, ఖంజ్నా. ఖేనా. పంతని, పచ్చని; మాల్తో. కెన్హె. పండు. కెన్హె. పండు. కెసె. పండని, పచ్చని.

కాయు[3] చూ. కాచు[1]. న.క్రి. రక్షించు, కాపాడు. పరాహ. 1.129.

మూ.ద్రా, *కా-రక్షించు.

కాయువు చూ. కాయ్యు. వి. 1. శృంగారచేష్ట. నిర్వ.రా. 8.72; 2. ఇచ్ఛ, కాంక్ష. ఆం.భా. 1.187, 3. అనురాగం.

త. కాయక్కమ్. ఎక్కువ ప్రేమవల్ల కల్గిన మూర్ఛ; కాయ్. భాషి కరువుతో ఉన్నప్పటివలె బాధపడు.

కాయ్యు చూ.చూ. కాయువు. వి. 1. అనురాగం. కు.సం. 5.45; భార.విరా. 2.310; 2. కోరిక, ఇచ్ఛ, మార్క. 5.232; 3 శృంగారచేష్ట. భార.ఉద్యో. 2.109.

కార వి. వాసమర్థం, కసింద. ఆం.భా. 2.63.

క. కారె. The Apinuous shurb; త. కారై. ఒక రకమైన మొక్క; మ. కార. ఒకరకమైన ముళ్ళచెట్టు.

కారం చూ.చూ. కారము[3]. వి. 1 నూలురంగును పీల్చుకోడానికి తయారుచేసిన మిశ్రం; 2. చౌడు, నున్నం కలిపిన నీళ్ళు, కాయనీళ్ళు; 3. పురిటి బిడ్డలకు పోసే ఔషధం.

కారకంమాలు వి. చలవచెయ్యని ముడినూలు

కారకసిందె చూ.చూ. కారకసిచెంద. వి. కసింద.

కారకసివెంద చూ. కారకసింద. వి. కసింద. (Cassia occidentails).

కార్గి చూ. కారు[3].

కారంగి వి. వాసాలకు పనికివచ్చే కలపనిచ్చే చెట్టు.

కారచేవ వి. ఒకరకంచేప.

కారంచివ్వ వి. నన్నటి అంచుతో కొంచెం లోతుగా ఉండే మట్టి కంచం.

కారంచుట్లు చూ. కారము[1].

కారంజా చూ. కారంజీ, కారింజా, కార్జీ. వి. కృత్రిమమయిన నీటిబుగ్గ.

కారంజీ చూ.చూ. కారంజా. వి. కృత్రిమమయిన నీటిబుగ్గ.

కారట్టు[1] చూ. కేరటు. వి. ఒకరకం దుంప.

ఇం. *Carrot*. ఒకరకం దుంప.

<ఇం. Carrot.

కారటుదుంప వి. కారటు.

కార్ట్టు వి. 1. రత్నం తూనిక; 2. బంగారు వన్నె.

ఇం. *Carat*. రత్నాల తూనిక.

<ఇం. Carat.

కారడుగు చూ. కారు[1].

కారవక వి. రాజప్రతుల గురువు.

సం. కారణిక-. గురువు.

<సం. కారణిక-.

కారమువుతీగె వి. తెలువులేదా పాటల వర్ణపు పూలు, పెద్ద కాయలు కాసే కత్తి ఆకారంలో ఉండే చిక్కుడుజాతితీగ. (Canavalia ensiformis).

కారంకొట్టి వి. కలంకారీ అద్దకంకోసం పటికగుండ, తుమ్మజిగురు కలిపి తయారు చేసిన రసంపోసే తొట్టి.

కారపాకులు చూ. కారము[1].

కారపుకిళ్ళి చూ. కారము[1].

కారపుఱెక్క చూ. కారము[1].

కారపుతెగులు చూ. కారము[1].

కారపుమాలు చూ. కారము[2].

కారపుబూంది చూ. కారము[1].

కారపుమన్ను చూ. కారము[1].

కారపుఱబుగు చూ. కారము[3].

కారపుఱబూన చూ. కారము[1].

కారప్పూన చూ. కారము[1].

కారబ్బూంది చూ. కారము[1].

కారము[1] వి. 1. చౌడు. భార. శాంతి. 3.364; 2. కటువు, ఒర. శృం నై. 7.180; 3. బిడ్డలకు పోసేమందు. ఉ.రా. 5.288; 4. గురుగింజకారం. విణ. కటువయిన.

సం. కార-. కటువు; ప్రా. ఖార-. ఉప్పు, ఘాటైనది, కటువు; అ.మా. ఖార.

క. కార. కారం, ఘాటైనది, కోపం; తు. కార. కారమైన; కాయప్ప. త. కారమ్. కారం; మ. కారమ్. కారమైన, ఉప్పన; కోట. కర. వేడిగాఉన్న; కార్ప్పు. గాటుదనం.

<ప్రా. ఖార-.

కారంచుట్లు వి.బ.వ. చక్కిలాలు, జంతికలు. వ్యు. కారం కలిపి వరిపిండి మొదలైన వాటితో చేసే గుండ్రటి ఆకారంలో ఉండే భక్ష్య విశేషాలు. కారపాకులు వి.బ.వ. కారం గల తమలపాకులు. కారపుకిళ్ళి చూ. కారాకిళ్ళి. వి. మసాలా వస్తువులు చేర్చిన తాంబూలం. కారపుఱెక్క వి. దాల్చినచెక్క, గుడత్వక్కు. కారపుతెగులు వి. మిరప తెగులు. కారపుబూంది చూ. కారబ్బూంది. వి. కారంగా గుండ్రటి ఆకారంగల పిండివంట. కారపుమన్ను వి. చవిటి మన్ను, ఊషరమృత్తిక. కారపుఱబూన చూ. కారప్పూన. వి. సెనగపిండితో కారంకలిపి చమురులో వేయించి చేసే భక్ష్య విశేషం. కారప్పూన చూ.చూ. కారపుఱబూన. వి. సెనగ పిండితో కారం కలిపి చమురులో వేయించి చేసే భక్ష్య విశేషం. కారబ్బూంది చూ.చూ. కారపుబూంది. వి. కారంగా ఉండే గుండ్రటి ఆకారంలో ఉండే పిండివంట. కారముచల్లు న.క్రి. మోసగించు, కిఱుర్చు. కారముమారు అ.క్రి. కోపించు. కారమెత్తు అ.క్రి. 1. మిర్చి కారంతగులు; 2. తాటిదోనెతో నీళ్లుతోడు. <కారము[1]+ఎత్తు.

కారము[2] చూ. కారం. వి. నూలును తడిపే ఒకానొక ద్రవ్య విశేషం.

కారపుమాలు వి. అద్దకంపనిలో 'కారం' వేసి పికిన నూలు. కారపుఱబుగు(-వడుగు) వి. గంజిపట్టిన నూలు పడుగు. హంస. 2.11.

-కారము[3] ప్రత్య, ఒకానొక తద్ధిత ప్రత్యయం.

పో.చూ.నం. కార-. చేసేది, పనిచేసేది, పని.

క. కార, కాఱి, గార. చేసేదాన్ని తెలిపే ప్రత్యయం; తు. కారె-.; త. కారమ్. ఒక ప్రత్యయం, అనుకరణ శబ్దాలకు చేర్చే ప్రత్యయం

కారమెత్తు చూ. కారము[1].

కారంపాల వి. రమారమి 7 సెం.మీ. పొడవు. 4 సెం.మీ. వెడల్పుగల అండాకారపు ఆకులు కలిగి ఆకుపచ్చతోకూడిన తెల్లని పూలుపూసే ఒకమొక్క (Ichnocarpers blustescens).

కారయిల్లు వి. కారాగృహం, చెరసాల.

నం. కారా. చెరసాల.

<నం. కారా + ఇల్లు.

కారల్లము చూ. కాఱు[4].

కారల్లి వి. వర్ణరంగానికి ఉపయోగపడే ఎర్రనిమాను కలిగిన ఒక చెట్టు. (Carallia integenima).

కారవెట్టు న.క్రి. చెరపెట్టు, నిర్బంధించు, పట్టుకొను. భాగ. 8.696.

నం. కారా. చెరసాల.

<నం. కారా + పెట్టు.

కారసము రూ. కారినము. వి. బాధ. కు.నం. 2.78.

నం. కార్ష్య-. తగ్గుదల, కృశత్వం.

<నం. కార్ష్య-

కారవా[1] రూ.చూ. కార్వా[1]. వి. వృక్షవిశేషం.

కారవా[2] రూ.చూ. కార్వా[2]. వి. ఒకవిధమయిన నర్తనం.

కారవిచేవ వి. ఒకరకం చేప.

కారాకిళ్ళి రూ.చూ. కారపుటిళ్ళి. వి. మసాల వస్తువులు చేరిన తాంబూలం.

కారాకు చూ. కాఱు[1].

కారాకుమేపిచంపు చూ. కారాకు.

కారాకులుడుల్లినట్లు చూ. కాఱు[1].

కారాకూరమగు చూ. కారకూరము.

కారాకూరము వి. నిర్బంధం, క్షోభ. కాళ. 3.82; విణ. కలతపొందిన. ఉ.రా. 1.126.

త. కారాకిరకమ్. కారాగృహం.

కారాకూరమగు అ. క్రి. ఆల్లరిపడు, క్షోభపడు. ఉ. రా. 1.176. కారాకూరముచేయ న. క్రి. తత్తరపెట్టు, బలాత్కరించు.

కారాట చూ. కారాడు. వి. కమ్ముకోవడం, విస్తరించటం.

కారాడించు చూ. కారాడు.

కారాడు న. క్రి. తోలు, నడుపు. దశా. 2.388.

కారాడించు న. క్రి. తిప్పు, తిరిగేటట్లుచేయు.

కారామణి వి. అలంచంద గింజ, బొబ్బరగింజ.

కారామణులు రూ. కారామళ్ళు. కారాముళ్ళు. వి.బ.వ. నల్లబొబ్బర్లు. కారామళ్ళు రూ. చూ. కారామణులు. వి.బ.వ. తెల్లఅలచందలు. కారాముళ్ళు రూ. చూ. కారామణులు. వి.బ.వ. అలచందలు.

కారామణులు చూ. కారామణి.

కారామళ్ళు చూ. కారామణి.

కారాముళ్ళు చూ. కారామణి.

కారాలు వి.బ.వ. మురుకులనే భక్ష్యవిశేషం.

కారాలుతీర్చు చూ. కారము[2]. న.క్రి. రంగు అద్దేముందు నూలు కారంలో వేసి పిసుకు.

కారాలుమిరియాలునూరు న.క్రి. 1. కసురు; 2. తిట్టు, 3. కోపించు, 4. ద్వేషించు.

కారావు చూ. కాఱు[3].

-కారి ప్రత్య. ఒకానొక తద్ధిత ప్రత్యయం. ఉదా. మాటకారి.

క. కొరి. కాఱుస్త్రీ రూపం; ఆటుగాఱి. ఆటలాడే స్త్రీ; కారి. చేసేవ్యక్తి; మ. కారన్. చేసేవ్యక్తి.

నం. కార-. చేసే, పనిచేసే, పనిచేసేవాడు; కారిన్. కళాకారుడు, కార్యం, పని; ప్రా. కార-. పని, చేసేవ్యక్తి; పా. కారిన్. చేసే.

కారికం వి. చలవ చెయ్యని ముడినూలు.

కారికము విణ. 1. అనాహతం; 2. చలవచేయని; 3. కొత్త. వి. వస్త్రం.

త. కారిక్కమ్. వస్త్రం; కారిక్కన్.

కారికానీచీర వి. రెండు కొలుకులు ఒకరంగు, రెండుకొలుకులు మరో రంగుపెట్టి నేసిన గళ్ళచీర.

కారిగొర్రె వి. నలుపు తెలుపు చారలుగల గొర్రె.

కారింగువ చూ. కారు[2].

కారిజము రూ. కార్జము. వి. కాలేయం, కార్జం, కడుపులో కుడిపక్కన ఉండే మాంసఖండ విశేషం. రుక్మా. 3.226; మను. 4.60.

నం. కాలేయ-, కాలేయక-. కార్జం, యకృత్తు; ప్రా. కాలిజ్జ-, అ. మా. కాలిజ్జ-.

క. కాళజి-, కాలిజి-, కాలిజ-, కాళిజి-; తు. కలిజస్తనం.

<ప్రా. కాలిజ్జ-.

కారించు రూ. కాటించు. స.క్రి. 1. బాధించు, పీడించు. భార. ఆది. 5.166. భార.ఉద్యో. 1.314; 2. చంపు. రామా. 2.30; 3. పరాభవించు. రామా. 5.141.

కారింజా రూ. చూ. కారంజా. వి. కృతిమమైన సీటిబుగ్గ.

కారిటిక చూ. కాఱు[4].

కారివేల వి. తడిసేటప్పుడు ఊబిగాను, ఎండినప్పుడు గట్టిబడి తెల్లగాను ఉండేనేల.

కారియ[1] రూ. చూ. కాటియ[1]. వి. 1. బాధ; 2. కష్టం.

కారియపడు రూ. చూ. కాటియపడు. అ. క్రి. 1. బాధపడు; 2. కష్టపడు. కారియపెట్టు రూ. చూ. కాటియపెట్టు. న. క్రి. 1. ఇడుములు పెట్టు; 2. బాధపెట్టు.

కారియ[2] రూ. చూ. కాటియ[2]. వి. నలుపు.

కారియము వి. 1. కార్యం, పని; 2. విధి.

నం. కార్య-. పని; ప్రా. కారియ-. పని, విధి, శా. కారిఅ-.

క. కారియ, కారె. పని; తు. కార్య; త.మ. కారియం; ద్రా. కారెం.

<ప్రా. కారియ-.

కారిన్నము రూ. చూ. కారసము. వి. 1. బాధ. శ్రీరం. మా. 4.777; 2. నీరసం.

కారు[1] రూ. కాఱు[3]. వి. 1. వర్షాకాలం. కు. సం. 6.101. భాస్క.తా. కిష్కిం. 384; 2. కాలం, సమయం. భీమ. 3.65; 3. జ్యేష్ఠాదిమాన చతుష్టయం. వసు. 1.110; 4. ఎండా

కాలంలో చల్లేవరి ధాన్యం; 5. ఏడు, సంవత్సరం; 6. వయసు; 7. సమూహం; 8. రెండోసారి పెట్టే పైరు; 9. ఆదుమాసాలు; 10. ఆదును; విణ. 1. కీర్ణమైన; 2. పండిన.

క. కార్, కారి, కాఢ. మేఘగమనం. వర్షాకాలం, జూన్ మధ్యనుండి అక్టోబరు మొదటివరకు ఉన్నకాలం; త. కార్. వర్షాకాలం, పూలు పూచే కాలం; మ. కార్, కాఱు, మేఘం. కార్ కాలమ్. వర్షాకాలం.

కారడుగు వి. రెండవపంట. < కారు[1] + అడుగు. కారాకు వి. కీర్ణపర్ణం, పండుటాకు. భార.వీప్మ. 1.204. కారాకు మేపిచంపు న. క్రి. నానాబాధలూ పెట్టి చంపు. ఆము. 3.32. కారాకుఁడుల్లినట్లు అవ్య. గబగబా, శీఘ్రంగా. భార. వీప్మ. 1.104. కారుకాలము వి. పంటకాలం. కారు జల్లు న. క్రి. రెండవమారు పైరుజల్లు. కారుజొన్న వి. ఎండాకాలంలో చల్లేజొన్న. కారువంట వి. వర్షాలమీద ఆధారపడ్డ పంట. కారువున్నమ వి. 1. జ్యేష్ఠపౌర్ణమి; 2. వైశాఖ పౌర్ణమినాడు చేసే ఎద్దులపూజ. కారుమబ్బు వి. నల్ల మేఘం, వానమొయిలు, వర్షాకాలమేఘం. కారుమెరుపు వి. వసంతకాలంలో మెరుపు. కారుమెఱుఁగు యా. కార్మెఱుఁగు. వి. వర్షాకాలంలో మెరుపు. యయా. 4.91. ఉ.రా. 4.189. కారుమొగులు యా. కార్మొగులు, కాఱుమొగులు. వి. వర్షాకాల మేఘం. ఉ.రా. 2.61. త. కార్ మొకిల్. నీటితో ఉన్న నల్లని మేఘం. కారువర్లు వి బ.వ. ఎండాకాలంలో చల్లేవరిగింజలు. కారువరి వి. ఎండాకాలంలో చల్లేవరి. కారుమవ వి. సంక్రాంతి వెళ్ళిన తర్వాత వచ్చినవాన. కార్మెఱుఁగు యా. చూ. కారుమెఱుఁగు వి. వర్షాకాలంలో మెరుపు. ఉ.రా. 4.189. కార్మొగులు యా. చూ. కారు మొగులు. వి. వర్షాకాల మేఘం. వసు. 2.11.

కారు[2] యా. కాఱు[2]. వి. 1. ఉప్పదనం, ఉప్పు; 2. ఒగరు; 3. నున్నం, పొగాకు మొ. వాటిపూత; విణ. 1. ఉప్పని; 2. ఒగరైన; 3. సాంద్రమైన, పొగరయిన, పూతైన; 4. ఎక్కువయిన.

క. కార. కారం, తీక్ష్ణత, క్షారం; కొర. కర. కారమైన; తు. కారుప్పు. బలమైన లేక నల్లని ఉప్పు; త. కార్ (-ప్ప-ఱ్ఱె). కారంగాఉండు, తీక్ష్ణంగాఉండు, ఉప్పుగా ఉండు; కార్ప్పు. ఉప్పన, కారం. కరి (-ప్ప - త్త -) రుచికి ఉప్పుగాఉండు; కరిప్పు. కారం, తీక్ష్ణత, భయం; కరిల్. కారం, తీక్ష్ణత, భయం; కరకర (-ప్ప-త్త్ -). ఆగ్రహంచెందు, రోషం; కరకరప్ప. గొంతులో నొప్పి పట్టు, గొంతువాసిన, గొంతుకమ్మిన; కరకరఱాల్. గొంతులో నొప్పి పట్టు, గొంతువాసిన, గొంతుకమ్మిన; కారమ్. కారం, ఉప్పులో రకాలు; కరుకరుక్కు. తొందర పెట్టు, బాధించు, విపరీతమైన కోపం, రోషం; తో. కొరమ్. వదునుచేయు. కరి. చక్కిలిగింతపెట్టు.

పో.చూ. నం. క్షార-ఉప్ప.

కారింగువ వి. 1. ఎఱ్ఱటిక్కి. చెట్టు, మెరిసే ఆకులు, మందుల్లో ఉపయోగపడే ఒక రకంక్షవం కలిగిన ఒక చెట్టు; 2. గాలైన వాననగల ఇంగువ. < కారు[1] + ఇంగువ (Gardenia lucida). కారుకమ్మగావుండు (-ఉండు) స.క్రి. కరకరమనేటట్లు-కమ్మగాఉండు. కాశి. 3.66. కారుకొమ్ముమెకము వి. దుప్పి. కారుక్రమ్ము[2] అ.క్రి. దట్టంగా వ్యాపించు. పాండు. 3.158. కారువలుపు వి. ముతక నలుపు వన్నె. కారుసీళ్లు చూ. కారం. వి.బ.వ. 1. చౌడు, నున్నం కలిపిన సీళ్లు, రంగు అద్దే ముందు దీంట్లో నూలు లడీలువేసి ఉడకబెడతారు; 2. ఉప్పసీళ్లు. కారునేల వి. తడిసినప్పుడు ఊబిలాగా ఎండినప్పుడు గట్టిగా ఉండే తెల్లటి ఉప్పునేల. కారువ్వ వి. కఠినమైన ఉప్పు. < కారు[2] + ఉప్పు. కారుబ్బు వి. జంతువుల కరువుబ్బు వ్యాధి. కారుమన్ను వి. ఎర్ర మట్టి, చవుడు కలిసిన ఉప్పునేల. కారునముద్రము వి. ఉప్పు నముద్రం.

కారు[3] యా. కాఱు[7]. వి. కాడు. అడవి. భార. విరా. 1.88; విణ. 1. దున్నని (పొలం) భార.సౌప్తి. 1.31; 2. సాంద్రమైన దట్టమైన, అడికమైన.

పో.చూ. త. కాన్. అడవి; కాల్. అడవి; పో.చూ. మాల్తో. క్వారు. అడవి.

కారగ్గి వి. కార్చిచ్చు, దవానలం, భార. ఆశ్రమ. 2.168. < కారు[3] + అగ్గి. కారావు వి. అడవి ఆవు; త. కార్.-ఆ. నల్లనినాలుక, చను మొనలు కలిగిన ఆవు. < కారు[3] + ఆవు. కారుకంద యా. కాఱుకంద. వి. అడవి కంద, వనకుండలి. కారుకంది వి. 1. వనతులసి, అడవి కంది. ఆం. భా. 2.64. (Rhynchosia viscosa); 2. ఎర్రనేలల్లో ఎక్కువగా మొలిచే కలుపు మొక్క. ఆం. భా. 2.64; కారుకుక్క వి. 1. తోడేలు; 2. అడవికుక్క. కారుకొను[1] యా. కార్కొను[1], కాఱుకాను. అ.క్రి. నందడి చేయు. కారుకొట్టి యా. కార్కొట్టి. వి. 1. అడవి ఉలవ; 2. కలిగొట్టు. కారుకొల్లి యా. కార్కొల్లి వి. అడవి ఉలవ. ఆం. భా. 2.58. (Dolichos uniflorus). త. కార్-క్-కోల్. అడవి ఉలవ. కారుకోడి యా. కార్కోడి, కాఱుకోడి. వి. 1. అడవికోడి. పి. శకు. 1.98; త. కార్-క్-కోట్. నల్ల కోడి. కారుకోడె వి. కోడెదూడ, గిత్త. కారుగచ్చ వి. అడవి గచ్చ, దావంచాలు. ఆం. భా. 2.55. కారుగుగ్గిలము వి. వెల్లదబ్బ చెట్టు (Gelomicemlan ceolatum). కారుగుమ్మడి యా. కారుగుమ్మడు. వి. ముళ్ళుకలిగిన చెట్టు (Gielina asiatica.) కారుగుమ్మడు యా.చూ. కారుగుమ్మడి. వి. ముళ్ళున్న ఒక చెట్టు. కారుగురివెంద వి. స్థాలిపర్ణి. కారుగెనము వి. అడవిగెనను. కారుగొఱ్ఱె వి. అడవిగొఱ్ఱె. కారుగోగు వి. పొట్టిగాఉండే కాండం, సిమెంటురంగుతో కూడిన ఆకుపచ్చరంగు ఆకులుకలిగి చిన్నపూలు, పళ్ళుకాసే ఒక చెట్టు, దీని పుల్లలు పళ్ళతోము కోడానికి ప్రశస్తం. యయా. 4.13 (Salvadora persica). కారుచవ్వ వి. కారనపు తీగె. వి. తెలుపు లేక పాటల వర్ణపు పూలుకత్తి ఆకారంలో ఉండే కాయలు కాసే చిక్కుడు జాతి తీగ (Canavalia cusiformis) కారుచిక్కుడు[1]. వి. కారుకంది, కంది జాతికి చెందిన ఒకమొక్క. (Rhynchosia viscosa). కారుచిచ్చు యా. కార్చిచ్చు, కాఱుచిచ్చు. వి. 1. దవానలం, అడవిలో చెట్లు ఒకదానికొకటి రాచుకొనటం

వల్ల పుట్టిన నిప్ప. ఉ. హరి. 1.22; **2.** ఒకజాతి పందెంకోడి; త. కాట్టు (-ట్-టీ). అడవిలో పుట్టే పెద్ద మంట; మ. కాట్టు (-ట్-టీ). అడవిలో పుట్టే పెద్ద మంట. కారుచెఱకు వి. అడవిచెరకు, చెర్రిచెరకు. కారుజనుము వి. గిలక, శణపుప్పి. కారుటీ వి. వన్య వృక్ష విశేషం. కారుటెలుగు వి. పెద్దదొబ్బ. కారుతుంగ వి. అడవితుంగ. కారుతుమ్మ వి. కారనప తీగె. వి. తెలుపు లేక పాటల వర్ణపు పూలు. కత్తి ఆకారంలో ఉండే కాయలు కాసేచిక్కుడు జాతి తీగ (Canavaliaensiformis). కారుతొగరి వి. తొగరి తీగ, తుపరిక. కారుతొలసి వి. అడవితులసి, విషఘ్ని. నిద్రాలువు. కారుదున్న రూ. కాఱుదున్న. వి. ఆడవిదున్న, వనమహిషం. ఆం. భా. 2.83. త. కార్-అ. దున్న పోతు. కారునిమ్మ రూ. కాఱునిమ్మ. వి. ఎర్రమునుకుడు చెట్టు, ముళ్ళు కలిగిన పనువురంగు కాండంగల ఒక చెట్టు, అడవినిమ్మి (Atlantiamonophylla). కారుపిలి వి. రమారమీ మూడడుగుల ఎత్తు పెరిగి ఎరుపుతో కూడిన పనుపురంగు పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Indigofera argentea). కారుపువ్వు రూ.చూ. కారునూవు. వి. నల్లనువ్వు, అడవినూవు. కారునూవు రూ. కారునువ్వు, కాఱునువ్వు, కాఱునూవు. వి. అడవినూవు, నల్లనువ్వు. కారుపెల్లి రూ. కాఱునెల్లి. వి. అడవినెల్లి, వనాగ్నిమందం. కారుపత్తి రూ. చూ. కారుప్రత్తి. వి. అడవిపత్తి, వన కార్పాసి. కారుపంది రూ. కాఱుపంది. వి. ఆడవివంది, వనకరి. కారువనరము రూ.చూ. కార్వనరము. వి. అడవి పఱువ. కారుపనుపు రూ. కాఱుపనుపు. వి. కారల్లం, పనుపు జాతికి చెందిన ఒకమొక్క, కూరపనుపు మొక్క (Zingiber cassumena). కారుపిప్పలి రూ. కాఱు పిప్పలి. వి. అడవిపిప్పలి. కారుపిల్లి వి. అడవిపిల్లి, బావురు పిల్లి. కారుపుంజు రూ. కాఱుపుంజు. వి. అడవిపుంజు, పాత కోడి. కారుపెండలము వి. కర్రపెండలం (Dioscorea anguina). కారుపెనర రూ. కాఱుపెనర. వి. అడవిపెనర ముద్దపర్షి. ఆం. భా. 2.235. త. కాట్టు-పీ-పయఱు. కారుపొగాకు వి. ఒకరకం పొగాకు (Blumeaaurita). కారుపోక రూ. కాఱుపోక. వి. అడవిపోక, శైల పూగం. కారుపోతు రూ. కార్పోతు, కాఱుపోతు. వి. అడవిదున్న, ఎనుపోతు. నవనాథ. 1·47 పు. 6 పం. కారుప్రత్తి రూ. కారుపత్తి, కాఱుప్రత్తి. వి. పచ్చని పూలుపూసే ఒకమొక్క (Hibiscus vitifolius). కారు బచ్చలి రూ. కాఱుబచ్చలి. వి. అడవిబచ్చలి. వనకలంది. కారుబీర రూ. కార్బీర, కాఱుబీర. వి. అడవిబీర, పెద్దబీర. కారుబురద రూ. కాఱుబురద. వి. అడవిబురద, తీవ్ర గంధం. కారుబెండ వి. ఆడవిబెండ (Hibiscus species). కారుబొప్పాయి వి. కొండ తామర చెట్టు, సింధూరపు రంగు పూలుపూసే ఒక చెట్టు (Streculia colorata). కారు బోగివిత్తులు వి.బ.వ. కారుబోగి చెట్టుయొక్క బీజాలు. కారుమల్లియ రూ. కారుమల్లె, కాఱుమల్లె. వి. అడవిమల్లె, వనచంద్రిక. కారుమల్లె రూ.చూ. కారుమల్లియ. వి. ఆడవి మల్లె. కారుమామిడి రూ. కాఱుమామిడి. వి. పెద్దమామిడి, ప్రియాలం. కారుమినుము రూ. కాఱుమినుము. వి. అడవి మినుము. ఆం. భా. 2.68. కారుమువగ రూ. కారుమున్న, కారుములగ, కాఱుమునగ. వి. అడవిమునగ. ఆం. భా. 2.44 (Molinga concaengis). త. కాట్టుమురంగై. అడవిమునగ. కారుమున్న రూ.చూ. కారుమునగ. వి. అడవి మునగ. కారుములగ రూ.చూ. కారుమునగ. వి. కొండ మునగ, మునగజాతికి చెందిన ఒకరకం చెట్టు (Moreinga Concanensis). కారుమ్ములంగి రూ. కాఱుమ్ములంగి. కారు మేక రూ. కాఱుమేక. వి. అడవిమేక. కారుమొనలి రూ. కాఱుమొనలి. వి. ఒకరకం మొనలి, కుంబీరం. కారులిమ్ము వి. ఎర్రమునుకుడు చెట్టు, ముళ్ళుగల పనువు పచ్చని కర్ర కలిగిన ఒక చెట్టు (Atlantiamonophylla). కారుల్లి వి. ఒకజాతి ఉల్లిగడ్డ. కారువావిలి వి. మదుత్పుత్రి, ఒకానొక చెట్టు. కారువంపెఁగలు రూ. కాఱువంపెఁగలు. వి.బ.వ. ధాన్యభేదం. ప్రబంధ. 112. కారుసీకాయ వి. ముళ్ళుండే ఒకరకం చెట్టు, దీనికాయలు సబ్బులాగ నురుగునిస్తాయి (Acacia pennata). కారూటి వి. అడవిలోపెరిగే ఒక పెద్దచెట్టు. కారూరు వి. అటవీ గ్రామం. హరి.పూ. 5.142. <కారు³+ఊరు. కారెనుపోతు రూ. కాఱెనుఁబోతు. వి. వనమహిషం. ఆం. భా. 2.83. <కారు³+ఎనుబోతు. కారెనుము వి. వనమహిషం, లడవిదున్న. మను. 4.60. <కారు³+ఎనుము. త. కాట్టో-ఎరుమై. అడవిదున్న. కారేలకి వి. ఏలాపర్ణి. <కారు³+ఏలకి. త. కాట్టో-ఏయ్. ఏలకులు. కార్కొమ¹ రూ.చూ. కారుకొను¹. అ.ప్ర. సందడి చేయు. కార్కొట్టి రూ.చూ. కారుకొట్టి. వి. 1. అడవిఉలవ; 2. కవిగొట్టు. కార్కొల్లి రూ.చూ. కారుకొల్లి. వి. అడవి ఉలవ. కార్కోడి రూ.చూ. కారుకోడి. వి. అడవికోడి, శివరా. 4.46. త. కాట్టు-క్-కోళి. అడవికోడి. కార్చిచ్చు రూ. కారుచిచ్చు. వి. దవానలం. భార. భీష్మ. 3.278. కార్వనరము రూ. కారువనరము. వి. అడవిపఱువ. చంద్రాంగ. 2.46. కార్పోతు రూ.చూ. కారుపోతు. వి. అడవిదున్న. కార్బీఱ రూ.చూ. కాఱుబీఱ. వి. అడవిబీర.

కారు¹ విణ. నల్లని. చెన్నబసవ 4.264. వి. **1.** నలుపు; **2.** తాంబూలం వేసికొనటంవల్ల పట్టే గార; **3.** నల్ల రేగడి నేలలో ఇరవై అడుగుల ఎత్తు ఎదిగే ఒక రకం కంచి మొక్క; **4.** తెలుపులో నలుపు చారలు ఎరుపునలుపు కలిపిన రంగు.

క. కార్, కారు, కారి, కార. నలుపు; కరిదు. నలుపు; కర్తలె, కర్తులె, కత్తల, కత్తల్, కత్తాలసు. చీకటి; కొర. కరి. నలుపు; తు. కాఁఱు. కారి, నలుపు; కరియ. నలుపు; కర్దు. నలుపు; కత్తలె. చీకటి; కత్తలియుని. నల్లబడు; త. కార్. నలుపు, చీకటి; కరు. గాఢమైన రంగు; కాఱు. నలుపు; కఱు. నలుపెక్కుటం; కరుక్కల్. చీకటి; కరుక్కు. వేడి చేయటం వల్ల వచ్చే నలుపు; కరుకు. సూర్యరశ్మి వల్లగాని వేడిచేయటం వల్ల గాని నల్ల పడటం; కడుమై. నలుపు; కరి. నల్ల పడటం; కరికుల్. చీకటి; కారి. నలుపు; మ. కార్, కాఱు. చీకటి, నలుపు, కరకైన; కరి. కరు, నలుపు; కరిమ,

కరుము. నలుపు; కరిచ్ర, కరింపు. గాఢమైన రంగు: కణ్ణల్. చీకటి; కోట. కార్. నలుపు; కతల్, కతల్గ. నలుపు; కర్. నలుపు; తా. క, కక్స్, కక్క్స్. నలుపు; కసల్, కతల్; గోం. కళియల్, కారియల్. కార్కాల్. నలుపు; కువి. కరియ, కాదిఅ. నలుపు; కొలా. కార్. నలుపు; కారి, కార్. నలుపు.

<మూ. ద్రా. కార్.

కార్లగ్గు వి. కాయపనువు. వి. పనువుజాతికి చెందిన ఒక మొక్క (Zingiber cassumernoar). కారికిక వి. ముదరకాలిన ఇటిక. కారుకొను[2] యా. కార్కొను[3]. ఆ. క్రి. నలుపెక్కు. కాశీ. 4.4. కారుక్రమ్ము[1] అ. క్రి. కార్కొను, నల్లనగు. జాహ్నవీ. 1.131. కారుచిక్కుడు[2] వి. ఎర్ర చిక్కుడు తీగ, కోటింబి (Ceylista Scariosa). కారుపాయలు వి.బ.వ. కృత్రిమోపాయాలు. కారుబెడ్డ వి. ముదరకాలిన ఇటిక. కారుమైల వి. తెలుపులో నలువుదార. కార్కొను[2] యా. చూ. కాయకొను[2]. ఆ. క్రి. నలుపెక్కు.

కారు[5] యా. కాఱు[4]. వి. పొగరు; విణ. 1. వదరేన్వభావంకల; 2. పొగరైన; 3. పరుషమయిన.

కారుకూత వి. 1. వయసుకు వచ్చిన కోడిపుంజు చేసే అరకారల కూత; 2. సీచపుమూట, పొగరుకూత; 3. వోటికి వచ్చినకూత; 4. దబ్బరలు. కారుకూతలు వి.బ.వ. ఎదకోడి పుంజుకూసే కూతలు, వదరులు, దబ్బరలు. కారుకూతలుకూయు న. క్రి. తిట్టు. కారువట్టు అ. క్రి. మత్తెక్కు, పొగరెక్కు. కారులు వి.బ.వ. పరుషవాక్కులు. కారొడ్డెము. వి. అధిక్షేపం, హేళన.

కారు[6] యా. కాఱు[5]. వి స్రావణం, పటకారు.

క. కారు. స్రావణం, పటకారు.

కారు[7] చూ. కర్రు. వి. 1. గొర్రుచెక్కలకు బిగించిన ఇనప ముక్క. దున్నేటప్పుడు నేలలో బిగించే భాగం; 2 పంర్ల మాను, కార్లపొలికి ముందరగు వాటి దిందుకు వేసిన కొయ్య పన్ను; 3. నాగటిఆకుకు అమర్చే పొడుగాటి ఇనప ముక్క; 4 చివర చెరుల్పుగా ఉన్న గర్ధపార.

కారు[8] వి. యంత్రసహాయంతో నడిచే శకట విశేషం, మోటారు. ఇం. *Car*.

<ఇం. Car.

కారు[9] వి. పని, వృత్తి, కూలి, వ్యాపారం.

సం. కార్య -. పని.

<సం. కార్య -.

కారుకూవలు వి. గుమస్తా, పన్నులు మొ. నుంకాలు వసూలు చేసేవారు.

కారుకొను[3] యా. కార్కొను[3]. అ.క్రి. 1. వ్యాపించు, కమ్ము, అతిశయించు, మించు. శృం. నై. 7.141; 2. వేరునాటుకొను; 3. మాగాణిలో కాని తోలలో కాని నాటిననారు వేరుపట్టి బతుకు; 4. ఒగరెక్కు.

కారుఖానా యా. చూ. కార్ఖానా. వి. పనిచేసేస్థలం.

కారుగర్ద వి. చెరువులోపలి వైపు మిట్టగా ఉన్నభాగం.

కారుచు యా. చూ. కార్చు[1]. న. క్రి. నాటించు.

కారుణ్యముసేయ (-చేయు) న. క్రి. ఇచ్చు. మార్క. 3.8. సం. కారుణ్య -. దయ.

<సం. కారుణ్య -. + చేయు.

కారుదారు వి. వ్యవసాయం.

కారుదిండు వి. రాతిగనిలోని ఇరవైనాలుగో పొర.

కారుదిండుదర్ల వి. రాతిగనిలోని నాలుగోపొర.

కారుపెండలము పో. చూ. కర్రపెండలము. వి. ఒకరకం పెండలందుంప (Dioscorea angenina).

కారుబారి యా. చూ. కార్బారి. వి. కార్యకర్త, తీర్పరి.

కారుబారు యా. కార్బారు, భారుదారు. వి. 1. పెత్తనం, అధికారం చెలాయించడం. రాధికా. 36; 2. వ్యవసాయం, పని.

హిం. కారోబార్. వ్యాపారం; మరా. కారభార్. ప్రయత్నం; ఉ. కారోబార్. వ్యవసాయం; పార కార్బార్. వర్తకం, పని.

<ఉ. కారోబార్.

కారుబారులుచేయు అ.క్రి. 1. పెత్తనం చేయు. రాధికా. 1.49; 2. ద్రోహం చేయు.

కారుమంచిచీర వి. ఒకరకం కృత్రిమపు పట్టుతోసేసిన చీర.

కారురాయి యా. చార్రాయి, కాలురాయి[1]. వి. 1. కట్టురురాయి, శిలావిశేషం, ఉత్తర కోస్తాలో గృహనిర్మాణానికి వాడబడే గోదుమరంగు కలిసిన బూడిదరంగురాయి; 2. ఇసకరాయి, సాంకేతికంగా గ్రిట్ (Grit) అని పిలవబడుతుంది.

కారువా[1] యా.చూ. కార్వా[1]. వి. ఒకతరహా ముతక ఎర్ర చెట్టు.

కారువా[2] యా. చూ. కార్వా[2]. వి. ఒకవిధమైన నర్తనం.

కారువాచేవ వి. కరవ, ఒకరకం చేవ.

కారువాయి వి. వ్యవహారం జరపటం, తక్కాలానికి బందోబస్తు చేయటం.

కారువాయిధర వి. పంటలు పండినప్పుడుండే ధర, పంటలాగం.

కారుసు పో. చూ. కాయి[3]. వి. మూటు.

కారూటి చూ. కారు[3].

కారూరు చూ. కారు[3].

కారె వి. 1. ఒకవిధమైన గడ్డి, జాతృణం. ఆం. భా. 2.76; 2. ఇసకనేలల్లోనూ, చవిటి నేలల్లోనూ దాగా పెరిగే కలుపు మొక్క.

పో. చూ. క. కారె; పో. చూ. త. కారై.

సం. కార-. ఉప్పు.

కారె గడ్డి వి. ఇసకనేలల్లోనూ, చవిటినేలల్లోనూ దాగా పెరిగే కలువుమొక్క.

కారెకంది వి. గింజ కొంచెం నల్లగాఉండే ఒకజాతి కంది. నల్లకంది.

కారెపోతు చూ. కాయి[3].

కారెమము చూ. కారు[3].

కారెబాతులు వి.బ.వ. ఒకదినునువర్లు.

కారెము వి. సీసుతోడటానికి ఉపయోగించే సాధనం, చేద. ది. పరమ. వి. 4.265.

త. కారాఁర్చి. సీసుతోడటానికి ఉపయోగించే సాధనం

కార్ -. ఆయిపి. సీదుతోరటావికి ఉపయోగించే సాధనం.

కారెమెత్తు న. క్రి. సీళ్ళుకాలిదోనెతో తోడు. విప్ర. 3.84.

కారెమెత్తు చూ. కారెము.

కారెలు వి.బ.వ. బలిసిన పశువులకు ముఖ్యంగా ఎద్దులకు (ముందు, వెనక) ఎదకొల్బలమీద ఏర్పడే నలుపు మచ్చలు.

కారేగు వి. అడవిరేగు. ఉద్భటా. 2 138.

<కాన[1]+రేగు.

కారేలకి చూ. కారు[3].

కారొడ్డెము చూ. కారు[5].

కార్కొము[1] చూ. కారు[3].

కార్కొము[2] చూ. కారు[4].

కార్కొము[3] రూ.చూ. కారుకొను[3]. ఆ.క్రి. 1. వ్యాపించు, కమ్ము, అతిశయించు, మించు ; 2. వేరునాటుకొను ; 3. మాగాణిలో కాని తోటలోకాని నాటినవారు చేరులట్టి బతుకు ; 4. ఒగరెక్కు.

కార్కొట్టి చూ. కారు[3].

కార్కొల్లి చూ. కారు[3].

కార్కోడి చూ. కారు[3].

కార్ఖానా రూ. కారుఖానా. వి. కార్మాగారం, పనిచేసేస్థలం.

హిం. ఉ. కార్ ఖానా. యంత్రాగారం.

<ఉ. కార్ఖానా.

కార్చిచ్చు చూ. కారు[3].

కార్చు[1] రూ. కారుచు, కాఱుచు[1]. స. క్రి. కాడించు, నాటించు. ఆము. 6.81.

త. కాల్ (-న్స్ - ర్).

కార్చు[2] రూ. కాఱుచు[3]. వ. క్రి. కారజేయు. గ్వం. నై. 6.112.

కార్జము రూ. చూ. కారిజము. వి. కడుపులో కుడిపక్కన ఉండే మాంసఖండ విశేషం.

కార్టీ రూ. చూ. కారింకా. వి. కృత్రిమమైన (నీటి) బుగ్గ.

కార్టు వి. బండి. న.క్రి. బండిమీద వేసికొనుపోవు.

ఇం. *Cart*. బండి.

<ఇం. Cart.

కార్డంచు చూ. కార్డు.

కార్డు వి. 1. పోస్టుకార్డు ; 2. ఆట ; 3. ఆటకాగితం, చీటి.

ఇం. *Card*. ఆట.

<ఇం. Card (అర్థవిపరి.).

కార్డంచు వి. పోస్టుకార్డంత పెడల్పున నేసిన మామూలు అంచు. <ఇం. కార్డు+అంచు.

కార్తి రూ. చూ. కార్తె. వి. 1. కృత్తికానక్షత్రం ; 2. నూర్యుడుండే నక్షత్రం.

కార్తికములు వి.బ.వ. ఒకదినును వర్లు.

సం. కార్తిక -. ఒకమానం.

<సం. కార్తిక-. (అర్థవిపరి.).

కార్తికపున్నమి వి. నేతపనివాళ్ళు ఇళ్ళుశ్రభంచేసుకొని, శివుడికి పూజచేసి పోరెలు, నైవేద్యం పెట్టేరోజు, కార్తికపౌర్ణమి.

సం. కార్తికపూర్ణిమా. కార్తికమానంలో వచ్చేపున్నమి.

<సం. కార్తికపూర్ణిమా.

కార్తె రూ. కార్తి. వి. కృత్తికానక్షత్రం. భార. ఆను. 2.378 ; 2. నూర్యుడుండే నక్షత్రం.

హిం. కృత్తిక. నక్షత్ర సమూహం, మూడోనక్షత్రం.

త. కార్తెకై. తారాగణం ; మ. కార్తియ. మూడవ తారాగణం.

కార్తెమూల వి. కృత్తికా నక్షత్రపు దిక్కు, ఈశాన్యం.

కార్పీను వి. 1. గోడమీద ముందుకు పొడుచుకు వచ్చేట్లువేసిన కప్పు, కవ్వు ఎగరకుండా దానిమీద వేసేకట్ట ; 2. చెక్క డప్పని ; 3. వెడల్పయిన తరిణె.

హిం. ఉ. కార్నిస్. గోడమీద ముందుకు పొడుచుకు వచ్చేట్లు వేసినకప్పు.

<ఉ. కార్నిస్.

కార్పీనుగూడు వి. నగిషీపని చేసినగూడు. కార్పీను తలువు వి. అంచులువాలుగా నరికి మధ్య భాగం చదునుగా వుంచి తయారుచేసిన చెక్కల్ని చట్రంలో బిగించిన తలుపు. కార్పీనువని వి. చూరుని దించటం.

కార్పనరము చూ. కారు[3].

కార్పారి రూ.చూ. కార్బారి. వి. కార్యకర్త.

కార్పొరేషన్ వి. 1. నగర పరిపాలన సంస్థ. 2. సంస్థ.

ఇం. *Corporation*. సంస్థ, పలువురు వ్యక్తులతో కూడినసంస్థ చేసిన చట్టం.

<ఇం. Corporation.

కార్పోతు చూ. కారు[3].

కార్బన్ వి. బొగ్గు.

ఇం. *Carbon*. బొగ్గు.

<ఇం. Carbon.

కార్బారి రూ. కారుబారి, కార్పారి. చూ. కార్బారు. వి. తీర్పరి, కార్యభారాన్ని తీర్చేవాడు.

హిం. ఉ. కార్ బారీ. కార్యకర్త.

<ఉ. కార్ బారీ.

కార్బారు రూ.చూ. కారుబారు. వి. 1. వ్యవహారం ; 2. తొందర ; 3. ఇబ్బంది.

కార్బీలు చూ. కారు[3].

కార్తెఱుగు చూ. కారు[1].

కార్మొగులు చూ. కారు[1].

కార్యకారుడు వి. కార్యం నెరవేర్చుకొనేవాడు. ఆము. 4.268.

సం. కార్య-. పని.

త. కారెగార. కార్యకర్త ; త. కారియక్కారన్. పని నెరవేర్చుకొనేవాడు ; మ. కారాళర్ ; కార్యకర్త, ప్రతినిధి ; కారి. చేసేవాడు.

<సం. కార్య-+కారుడు (మిశ్రస.).

కార్యఖర్చములు వి.బ.వ. సామదండోపాయాలు, కర్తవ్యాంశాలు, యుద్ధప్రపత్తులు. ఆము. 4.259.

సం. కార్యఖర్చ . పనికత్తులు.

<సం. కార్యఖర్చ-. (అర్థవిపరి.).

కార్యము వి. 1. గర్భాదానం ; 2. దినకార్యం.

పో.చూ. త. కారియమ్. చనిపోయిన తర్వాత చివరగా

పదహారో రోజున చేసే కార్యం.

సం. కార్య-. పని.

<నం. కార్య- (అర్థవిపరి).

కార్యముతెగు అ.క్రి. పనిముగియు. విజయ. 1.41. కార్యము పాకముతవ్వ అ.క్రి. పనిచెడిపోవు. భార.భీష్మ. 1.18.

కార్రాయి చూ.చూ. కారురాయి. వి. కట్టుదురాయి.

కార్గగూటవ వి. మూడు పలుగుల గుంటక.

కార్గపొలికి వి. పైరులో కలువు పోవటానికిరోలే ఇనపమేళ్ల పరికరం.

కార్గీ వి. సన్నటి ముక్కలు.

కార్వా[1] చూ. కారవా[1], కారువా[1], వి. ఒక తరహా ముతక ఎర్ర చెట్టు; 2. ఆట; 3. ముతగ్గా ఉండే ఎరని నూలుబట్ట.

కార్వా[2] చూ. కారవా[2], కారువా[2], వి. ఒకవిధమైన నర్తనం.

కార్వాతు వి. ఒకవిధమైన నర్తనం 'సుండ' అనే దేశంలో చేసే కార్వార్ అనే ఒకవిధమైన నాట్యం.

కార్వాకు వి. క్షుద్రతృణ విశేషం. హంస. 5.45.

కాఱడవి చూ. కాఱు[3].

కాఱడి చూ. కాఱు[4]. వి. తిట్టు, ఆరడి, రట్టు.

కాఱించు చూ.చూ. కారించు. న.క్రి. బాధపెట్టు, కారించు.

కాఱియ[1] చూ. కారియ[1]. వి. 1. కష్టం. భార. కర్ణ. 3.10, హరి. ఉ. 1.157. 2. బాధ.

నం. కారికా. హింస, యాతన. ప్రా. కారిఅ.

<ప్రా. కారిఅ.

కాఱియవడు చూ.చూ. కాఱియవడు. అ.క్రి. బాధపడు. కాఱియపెట్టు చూ.చూ. కాఱియపెట్టు. న.క్రి. బాధపెట్టు. శృం.నై. 3.54. కాఱియ(బెట్టు(-పెట్టు) చూ.చూ. కాఱియపెట్టు. న.క్రి. బాధపెట్టు. మను. 3.9. కాఱియవడు(-వడు) చూ. కారియపడు, కాఱియపడు. అ.క్రి. బాధపడు. ధాన్య.రా. సుందర. 222. కాఱియపెట్టు(-పెట్టు) చూ. కారియపెట్టు, కాఱియపెట్టు. కాఱియఁబెట్టు. న.క్రి. 1. బాధపెట్టు భార. విరా. 1.77; 2. దండించు, శిక్షించు. భార. ఆను. 5.169.

కాఱియ[2] చూ. కారు[4] చూ. కారియ[3]. వి. నలుపు. ఆం.భా. 1.108; విణ. నల్లని.

క. కారు. నలుపు; తు. కారి. నలుపు, నల్లఆవుల్ని కూడా కారి అంటారు; త. కాఱు. నలుపు.

కాఱు[1] అ.క్రి. 1. రాలు. హరి. పూ. 4.144; 2. స్రవించు. దశా. 2.299; 3. ఒలుకు.

క. కాఱ్, కాఱు. వాంతిచేయు, ప్రసరింపచేయు, కాల్, కాలివె, కాలువె, కాల్వే. ప్రవహించు, పారు, ప్రవాహం; తు. కారుని. స్రవించు, కారువ, కారంజి. కృత్రిమపు చిమ్ముడుగొట్టం. భూమిలోపలి ప్రవాహం; కాలివె. ప్రవాహం, ప్రవహించు; త. కాల్. ప్రవాహం, నోటిలో ఊరే లాలాజలం. ప్రవహించు, బయటకివచ్చు, కంటినుండి నీరు రావటం, నీటి పాయదల ప్రవాహం, పెల యేరు; కాల్వాయ్. నదిలేక చెరువునుండి వచ్చే ప్రవాహం. నీటిపాయదల; కాఱ్. ప్రవాహం; కారీ. వాన, నీరు; మ. కాఱుక. రుచికలగడం. వాంతి; కాల్ప. కారటం; కొ. కాండ. సలివ. విచిత్రమైన, వికారమైన; గోం. కాలుమీ. చెమట, చెమర్చు.

<మూ.ద్రా. *కాఱ్.

కాఱుచు[2] చూ.చూ. కార్చు[2]. న.క్రి. కారజేయు.

కాఱు[2] చూ.చూ. కారు[3]. విణ. దట్టమైన, సాంద్రమైన. భార. ఆది. 4.19.

త. కాఱు. చెడిపోయిన, బూజుపట్టిన వాటిరుచి చూడటం, పగను దాచుకొనటం.

కాఱడవి వి. దట్టమైన అడవి. <కాఱు[2]+అడవి. కాఱు కొమ్మలమెకము వి. దుప్పి. కాఱువావవ వి. గాఢమైన వాసన.

కాఱు[3] వి. అజ్ఞానం, తెలివిలేమి. భార. ఆను. 4.202.

త. కార్.

కాఱు[4] చూ.చూ. కారు[5]. వి. 1. పరుషోక్తి, కఠినమైన మాట. (బహువచనంలోనే గ్రంథాల్లో తరుచుగా ప్రయోగాలు) భార. ఉద్యో. 3.107. పరమ. వి. 3.294; 2. అనత్యాలైన మాటలు (బహువచనంలోనే ప్రయోగాలు); 3. కామవికారం. అచ్చరా. అయో. 30; విణ. 1. నీచమైన, నింద్యమైన, వరాహ. 9.58; 2. పరుషమైన. రసిక. 4.170; 3. వ్యర్థమైన. కళా. 8.220.

కాఱుమూఱువరు అ.క్రి. మిక్కిలి నిందపడు. కాఱులఱచు అ.క్రి. దుర్భాషలాడు. రుక్మా. 5.86; 2. కారుకూతలు కూయు. మను. 5.14. కాఱులాడు అ.క్రి. వ్యర్థప్రలాపాలు పల్కు. అచ్చరా. అయో. 30. కాఱులుచెవ్వ అ.క్రి. కారుకూతలుకూయు. ద్వి. భాగ. 158. కాఱొడ్డెకాఁడు వి. పరుష వచనాలు పలికేవాడు. శేష. 8.269. కాఱొడ్డెము వి. 1. పరుషోక్తి. చంపూరా. 5.61; 2. పెలుసుమాట, కట్టెవిరువు మాట.

కాఱు[5] చూ.చూ. కారు[6]. వి. 1. పట్టుకారు. చంద్రాంగ. 4.17; 2. నీరుకారు, ఊడుగ్రోవి.

కాఱు[6] చూ.చూ. కారు[1]. వి. వర్షర్తువు.

కాఱుమొగులు చూ.చూ. కారుమొగులు. వి. వర్షాకాలపు మబ్బు.

కాఱు[7] చూ.చూ. కారు[3]. విణ. అడవి.

కాఱుకంద చూ.చూ. కారుకంద. వి. కారుకంద. కాఱుకొమ్మ చూ.చూ. కారుకొమ్మ[1]. అ.క్రి. నందడిచేయు. కాఱుకోడి చూ.చూ. కారుకోడి వి. కారుకోడి. కాఱుచిచ్చు చూ.చూ. కారుచిచ్చు. వి. కారుచిచ్చు. కాఱుదున్న చూ.చూ. కారుదున్న. వి. అడవిదున్న. కారువిష్ణు చూ.చూ. కారునిమ్మ. వి. అడవినిమ్మ. కాఱునూవ్వు చూ.చూ. కారునూవు. వి. కారునూవు, జర్తిలం. కాఱునూవు చూ.చూ. కారునూవు. వి. అడవినువ్వు. కాఱువెల్లి చూ.చూ. కారునెల్లి. వి. అడవినెల్లి. కాఱువంది చూ.చూ. కారువంది. వి. అడవివంది. కాఱువనువు చూ.చూ. కారువనువు. వి. అడవివనువు. కాఱువిప్పలి చూ.చూ. కారుపిప్పలి. వి. అడవిపిప్పలి. కాఱువుంజ చూ.చూ. కారువుంజు. వి. అడవివుంజు. కాఱువెనర చూ.చూ. కారువెనర. వి. కారువెనర. కాఱుపోక చూ.చూ. కారుపోక. వి. అడవిపోక. కాఱుపోతు చూ.చూ. కారుపోతు. వి. అడవిపోతు. కాఱుప్రత్తి చూ.చూ. కారుప్రత్తి. వి. అడవిపత్తి. కాఱుబచ్చలి చూ.చూ. కారుబచ్చలి. వి. అడవిబచ్చలి, వనకలంబి.

కాఱుబీఱ రూ.చూ. కారుబీఱ. వి. అడవిబీర, పెద్దబీర.
కాఱుబుడమ రూ.చూ. కారుబుడమ. వి. అడవిబుడమి, తీవ్ర గంధం.
కాఱుమల్లె రూ.చూ. కారుమల్లియ. వి. అడవిమల్లె, వనచంద్రిక.
కాఱుమామిడి రూ.చూ. కారుమామిడి. వి. పెద్ద మామిడి, ప్రియాలం.
కాఱుమినుము రూ.చూ. కారుమినుము. వి. అడవిమినుము, ఆర్ద్రమాష.
కాఱుమునగ రూ.చూ. కారుమునగ. వి. అడవిమునగ, మురంగి.
కాఱుముల్లంగి రూ.చూ. కారుముల్లంగి, వి. అడవిముల్లంగి.
కాఱుమేక రూ.చూ. కారుమేక. వి. అడవిమేక.
కాఱుమొసలి రూ.చూ. కారుమొసలి. వి. నక్రవిశేషం, కుంభీరం.
కాఱుసంపెఁగలు రూ.చూ. కారుసంపెఁగలు. వి.బ.వ. ఒక దినుసువర్గం.
కాఱెమఁబోతు రూ.చూ. కారెనుపోతు. వి. కారుపోతు.

కాఱుచు[1] రూ.చూ. కార్చు[1]. స.క్రి. నాటించు.

కాఱెమఁబోతు చూ. కాఱు[7].

కాఱొడ్డెకాఁడు చూ. కాఱు[4].

కాఱొడ్డెము చూ. కాఱు[4].

కాల వి. కప్పేటప్పుడు వెల్లకిలపెట్టిన పెంకు.

కాలకట్ట రూ. కాలికట్ట. వి. ఆముకుచుట్టూ గుండ్రంగా కుండల పైన అమర్చినగడ్డి.

కాలగండి ఒలుకు అ.క్రి. పెద్ద ఇబ్బండికలుగు.

కాలగట్టు(-క్టు) వి. మడికట్టులో (దున్నేటప్పుడు) ఎద్దుకాలికి గుచ్చే కర్ర.

కాలగింజలు వి.బ.వ. దావంచాలు, దారుదోగివిత్తులు.

కాలగుంజ రూ.చూ. కాలిగుంజ. వి. **1.** నిద్రాతికి చుట్టూగాని పందిరి గుంజలకు పక్కనగాని పాతిన పొట్టి గుంజ; **2.** ఇళ్ళకు ఒకపక్కగా దించిన వసారకు ఆధారంగాఉండే కొయ్యకంబం.

కాలటుక చూ. కాలు[2].

కాలటుక చూ. కాలు[3].

కాలటువ వి. గొర్రెలరప్పండులో (దొడ్డి) వేసిన అటుక.

కాలఱా వి. పాతపైన, చిన్నరబ్బు, కాని.

కాలదున్న చూ. కాలు[2].

కాలధర్మముచెందు చూ. కాలము.

కాలని వి. నగరంలో కొత్తగా నిర్మితమైన కొన్ని ఇళ్ళ సమూహం.

ఇం. *Colony*. వలసరాజ్యం, స్వతంత్రంగా నిర్మితమైన నగరం.

<ఇం. Colony.

కాలనీళ్ళు వి. దిప్టితీసిన పనుపునీళ్ళు మొదలైనవి.

కాలదున్న చూ. కాలు[2].

కాలిదె వి. మూన, అర్సీలు, క్లాలులు మొదలయినవాటి నిర్మాణానికి పనికివచ్చే తాత్కాలికపు కట్టు.

కాలమగు చూ. కాలము.

కాలమయిపోవు చూ. కాలము.

కాలము వి. సంవత్సరం.

నం. కాల-.నమయం.

<నం. కాల-(అర్థవిపరి.).

కాలధర్మముచెందు అ.క్రి. మరణించు (అర్థవిపరి.).

కాలమగు అ.క్రి. మరణసమయమగు, <కాలము+అగు (అర్థవిపరి). కాలమయిపోవు అ.క్రి. చనిపోవు. కాలముచేయు అ.క్రి. చచ్చిపోవు. వరాహ. 10.40. క. కాలమ్‌జెయ్, చచ్చు, కాల-కాలం. మరణసమయం; త. కాలమ్-చెయ్, చచ్చిపోవు; మ. కాలమ్-చెయ్‌క, చచ్చు. కాలము చేరు అ.క్రి. అంత్యకాలనమీపించు, మరణించు. కాలము చేరువగు అ.క్రి. కాలందాపురించు, మరణం ఆసన్నమగు. ప్రభా. 1.127.

కాలముఖము వి. కాలానుగుణమైన కార్యం.

నం. కాలముఖ-. సమయముఖం.

<నం. కాలముఖ-(అర్థవిపరి.).

కాలమెనర వి. గిడుగుడు, చిలకడుద్దిచెట్టు (Caseria Formeuotos).

కాలరాచు చూ. కాలు[2].

కాలరి చూ. కాలు[3].

కాలరివాఁడు చూ. కాలరి.

కాలరు వి. చొక్కామెడపట్టీ.

ఇం. *Collar*. మెడపట్టీ.

<ఇం. Collar.

కాలవ రూ.చూ. కాలువ. వి. కాలువ (నీళ్లుప్రవహించేదారి), కప్పుమీద నీళ్ళుపారటానికి పీలుగా వేసినగాడి, పునాదిపై తవ్విన పొడుగాటి గుంట.

కాలవగొట్టం వి. గట్టుతూము, నీళ్ళుప్రవహించడానికి పొలంగట్లకు అమర్చే మట్టిగొట్టం. కాలవమట్టి వి. నీళ్ళు లేని కాలవల్లోని జిగటమన్ను, కాలవనుండి తీసిన మట్టి.

కాలవేయ చూ. కాలు[1].

కాలసంఖ్య వి. దానమిచ్చిననంవత్సరం.

నం. కాలసంఖ్యా. సమయంయొక్కఅంకె.

<నం. కాలసంఖ్యా (అర్థవివరి.).

కాలవంచ చూ. కాలు[3]. వి. 'నంచ' అనేజబ్బు, గిట్టల్లోపురుగులు పట్టే జబ్బు.

కాలాగు చూ. కాలు[2].

కాలాఱు చూ. కాలు[3].

కాలాఱువవుడు చూ. కాలు[3].

కాలాదివఱుచు స.క్రి. దొరుతీయించు, గుర్రంమీదకూర్చుని దానిని ఆదిలించడానికి కాళ్ళను దొక్కలకు తాకించి పరుగెత్తమని సంజ్ఞచేయు. ఏనుగువిషయంలో ఇది ఆసాధ్యమైన భావార్థంలో ఉపయుక్తమైంది. నిరంకు. 3.36.

కాలాంతకుఁడు వి. అసాధ్యుడు.

నం. కాలాంతక-. యముడిహంతకుడు.

<నం. కాలాంతక- (అర్థవిపరి.).

కాలారి చూ. కాలు[3].

కాలారివాఁడు చూ. కాలు[2].

కాలాఱు అ.క్రి. పశువులుదొడ్డిలో ఉండి ఉండి బయటకి పోయి తిరిగివచ్చు.

కాలార్చు చూ. కాలు[3].

కాలావసరములు వి.బ.వ. కాలకృత్యాలు. పండి.చ. 2.452.

సం. కాలాచసర-. వేళకుఅవసరమైనవి.
<సం. కాలావసర-. (ఆర్థవిపరి.).

కాలికంచము చూ. కాలు[3].

కాలికట్ట రూ.చూ. కాలకట్ట. వి. ఆముకుచుట్టూ గుండ్రంగా కుండలవైన ఆమర్చినగడ్డి.

కాలికడ చూ కాలు[2].

కాలికడియము చూ. కాలు[2].

కాలికజ్జ చూ. కాలు[2].

కాలికిందదుక్క చూ. కాలు[2].

కాలికిందనిప్పులుకోయు చూ. కాలు[2].

కాలికిందబలాదురు చూ. కాలు[2].

కాలికిందుక్క చూ. కాలు[2].

కాలికిబంపంకట్టుకొనితిరుగు చూ. కాలు[2].

కాలికిబంధాలువేయు చూ. కాలు[2].

కాలికిబుద్ధిచెప్పు చూ. కాలు[2].

కాలికిముల్లుగ్రుచ్చుకొనకుండు చూ. కాలు[2].

కాలికివేస్తేమెడకు మెడకువేస్తేకాలికివేయు చూ. కాలు[2].

కాలికివేస్తేవేలికి వేలికివేస్తేకాలికివేయు చూ. కాలు[2].

కాలికొంకులు చూ. కాలు[2].

కాలికొద్ది చూ. కాలు[2].

కాలికొద్దివరిగెత్తు చూ. కాలు[2].

కాలికొద్దివరువెత్తు చూ. కాలు[2].

కాలికొంది చూ. కాలు[2].

కాలికొమ్మ వి. వాద్యవిశేషం. పల్నా. 4.

కాలికొలది చూ. కాలు[2].

కాలిక్రిందికవుగాఁజూచు చూ. కాలు[2].

కాలిగాలి చూ. కాలు[2].

కాలిగుండ్ల చూ. కాలు[2].

కాలిగూడు చూ. కాలు[2].

కాలిగోడికిదీటువచ్చు చూ. కాలు[2].

కాలిగోరువపొలకుండు చూ. కాలు[2].

కాలింగలు చూ. కలింగలు. వి.బ.వ. అలుగు, కలుజు.

కాలింగుపాయ్యి వి. రెండునక్కలతో చేసినపాయ్యి.

కాలికోడు చూ. కాలు[2].

కాలికోళ్ళతెగేదాక చూ. కాలు[2].

కాలిడవిచ్చు చూ. కాలు[2].

కాలిడినిల్చు చూ. కాలు[2].

కాలిడు చూ. కాలు[2].

కాలితెరువు చూ. కాలు[2].

కాలిత్రోవ చూ. కాలు[2].

కాలిదాటుగు చూ. కాలు[2].

కాలిదారి చూ. కాలు[2].

కాలిదిరువు చూ. కాలు[2].

కాలిదోవ చూ. కాలు[2].

కాలిద్రోవ చూ. కాలు[2].

కాలినడ చూ. కాలు[2].

కాలినడక చూ. కాలు[2].

కాలినవుండ్లమీదకారంచల్లు చూ. కాలు[1].

కాలినవుండ్లలోఉప్పులిచల్లు చూ. కాలు[1].

కాలిపట్టె చూ. కాలు[2].

కాలిపడుగు చూ. కాలు[2].

కాలిపాటు చూ. కాలు[2].

కాలిపాదువ చూ. కాలు[2].

కాలిపారువ చూ. కాలు[2].

కాలిపిందె చూ కాలు[2].

కాలిపీట చూ. కాలు[2].

కాలివట్టువు చూ. కాలు[2].

కాలిఫ్లవర్ వి. కోనువవ్వ.
ఇం. *Cauliflower*. ఒకరకంకూరపువ్వు.
<ఇం. Cauliflower.

కాలిబంటు చూ. కాలు[2].

కాలిబందము చూ. కాలు[2].

కాలిబాట చూ. కాలు[2].

కాలిబోను చూ. కాలు[2].

కాలిమట్టులు చూ. కాలు[2].

కాలిమడి చూ. కాలు[2].

కాలిమావిసి చూ. కాలు[2].

కాలిమీదకాలుతీయకుండా చూ. కాలు[2].

కాలిమీదకాలువేలిమీదరాయివేసుకొని చూ. కాలు[2].

కాలిముల్లు చూ. కాలు[2].

కాలిమూఁక చూ. కాలు[2].

కాలిమెర చూ. కాలు[2].

కాలిమొద్దు చూ. కాలు[2].

కాలియ వి. పిశాచం. మార్క. 1.236.
సం. కాలకా, కాలికా. స్త్రీపిశాచంపేరు ; ప్రా. కాలిఅ.
<ప్రా. కాలిఅ.

కాలియాఱు చూ. కాలు[1].

కాలిరప్తా చూ. కాలు[2].

కాలివప్పె వి. నోటికి, కాళ్ళకువుండ్లు ఏర్పడేజబ్బు.

కాలివంకెల చూ. కాలు[2]

కాలీ రూ.చూ. కాళీ. వి. 1. అవకాశం ; 2. తీరిక ; 3. రిక్తం. విణ. శూన్యమైన.
కాలీవవ్వె వి. మరమగ్గం. చట్రంలో మామూలువవ్వె అమర్చగా మిగిలినశాళిని నింపటానికి పెట్టిన చిన్నవవ్వె.

కాలీచవడగా చూ. కాలు[2].

కాలీజు రూ.చూ. కాలేజి. వి. పాఠశాల.

కాలు[1] పో.చూ. కాయు, కాఁగు, అ.క్రి. 1. దగ్ధమగు, తప్తమగు. భార.నభా. 1.133, కు.సం. 2.179 ; 2. మండు, ప్రజ్వలించు. కు. సం. 3.33.
తు. కాఱుణ. మండు ; త. కాన్గియమ్. వేడి ; కాస్తు. మండు, కారమైన, నొప్పివలె, కాల్చు; వేడిచేయు ; కాయ్. మండు, అధికమైనవేడి ; మ. కాళుక. మండు, వేడిగా ఉండు, జ్వలించు, ఆకలిగాఉండు, మొరుగు, అరుచు ; కాళవ్. పెద్దమంట, ప్రేమజ్వరం ; కుయి. కాంద. వేడిగాఉండు ; కువి. కార్చి. కోపం ; పర్జి. కాల్. కార.

మగు ; పో.చూ. మాల్తో. కెడు. కాళ్ళు, పాదం. పో.చూ. త. కాయ్.

<మూ.ద్రా. *కాల్.

కాలవేయు స.క్రి. కాల్చు, మండించు. కాలివుండ్లమీద కారంచల్లు స.క్రి. ఎక్కువబాధపెట్టు. కాలివుండ్లలోఉప్పలు చల్లు అ.క్రి. ఎక్కువబాధకలిగించు. తాళ్ళ. 12.38. కాలియాటు అ.క్రి. కాలిపోవు. కాలుకక్కినమొగ క్రి.విఁ. నిక్కచ్చిగా. కాలుకొను[1] చూ. కాలుగొను[1], కాల్కొను[1]. అ.క్రి. 1. వ్యాపించు, భార.ద్రోఁ. 5.275 ; 2. కాలు. కాలుకొలువు[1] చూ.చూ. చాలుకొల్పు. స.క్రి. కాలుకొన చేయు, మండించు. కాలుకొల్పు చూ. కాలుకొలువు[1] స.క్రి. మండించు. ఆక. స. 3.449. కాలుగొను[1] (-కొను) చూ.చూ. కాలుకొను[1]. అ.క్రి. 1. వ్యాపించు ; 2. కాలు. కాలుచు చూ.చూ. కాల్చు. స.క్రి. 1. కాలేట్టుగా చేయు ; 2. వాతపెట్టు. కాలుపించు చూ. కాల్పించు. స.క్రి. కాల్చు. కాలుపు చూ. కాల్పు. వి. మండలం. కాలువ బండ వి. నున్నవురాయి. వ్యు. మందుపెట్టి కాల్చితీసేబండ. కాలువుమచ్చ చూ. కాల్పుమచ్చ. వి. కాల్పులో నల్లని కుండ అయితే తెల్లటి చుక్కలు, ఎర్రకుండకయితే నల్లటి చుక్కలు కన్నులమాదిరి ఏర్పడిన మచ్చ. కాల్కొను[1] చూ.చూ. కాలుకొను[1]. అ.క్రి. 1. వ్యాపించు ; 2. కాలు, కాల్చిగంపలెత్తు స.క్రి. ఎక్కువగాబాధించు. కాల్పు చూ. కాలుచు. స.క్రి. 1. దహించు. భార. ఆది. 6.100. భార. ఆది. 8.259 ; 2. దహించు (నిందా సూచకం). ధాన్య.రా.బాల. 577 ; 3. నశింపచేయు. భీమ. 5.188 ; 4. వాతవేయు ; 5. వడలు మొ. వాటిని దాండలిలో చమురుపోసి వండు. కాల్చుకొనితిను స.క్రి. 1. వేధించు ; 2. పీడించు. కాల్పించు చూ.చూ. కాలుపించు. స.క్రి. కాల్పు. కాల్పు చూ.చూ. కాలుపు. వి. 1. మండలం. సానంద. 4.18 ; 2. కుండలు మొ. వాటిని ఆములో కాల్చటం. కాల్పుపోవు వి. కట్టె పెట్టేలట్టి పొయ్యి. కాల్పుబండ వి. దర్యాకా చట్టంకింద లేనుమెంటు పైన గడపగా వేసేరాయి. కాల్పుమచ్చ చూ.చూ. కాలుపు మచ్చ. వి. కాల్పులో నల్లకుండ అయితే తెల్లటి చుక్కలు ఎర్రకుండ అయితే నల్లటి చుక్కలు కన్నుల మాదిరి ఏర్పడిన మచ్చ. కాల్పురావ వి. ఆములో మంటను ఎగ దోయడానికి నాలుగైదు అరుగుల పొరవుతో ఉన్న పంగల కర్ర. కాల్పురాయి వి. 1. ఎర్రకంచురాయి ; 2. కనిక రాయి ; 3. నున్నంగోసం దాల్చిన తర్వాత మిగిలినరాయి ; 4. బాగాకాలిన ఇటిక. కాల్పువేరు (-వేరు) అ.క్రి. 1. దెబ్బతిను, ఓడిపోవు. కు. నం. 4.76 ; 2. కాల్పును పొందు, కాలు. కాల్పోర వి. ఆములో కాల్చిన కొట్టు. కాల్వాడి వి. తుపాకులు కాల్చడంలోని వేగం. చంద్రాం. 6.73.

కాలు[2] వి. 1. పాదం, అరుగు. భార. నభా.1.145. భార. శాంతి. 8.424 ; 2. నాల్గోవంతు, పాటిక. కాశీ. 5.326 ; 3. మంచం మొ. వానికోడు. జైమినీ. భా. 5.85 ; 4. పద్యచరణం. అప్ప. 4.181, 225 ; 5. పంటకోసిన తరువాత పొలంలో వేళ్ళతో మిగిలిఉన్న మోడు ; 6. ఇటికాము పొయ్యిని ఏర్పాటుచేస్తూ నూత్రం చూసినిలిపే ఇటికలవరస ; 7. నిచ్చెనకు రెండు వైపులావుండే పొడుగాటి కర్ర ; 8. సారెపలకను, చుట్టును కలుపుతూలిగించే కొయ్యముక్క ; 9. రాట్నం అర్ధపట్టె ; 10. ఊడ్తెకాలు.

క. కాల్, కాలు. పాదం, మోకాలికింది భాగం ; కొడ. కాలి. కాలు ; కలి. కాలు ; పాదం. పావుభాగం ; తు. కాయ. పాదం ; కాలు. కాలు ; పావుభాగం ; త. కాల్. చాలు, పాదం, పావుభాగం ; మ. కాల్. పాదం, కాలు, పావుభాగం, పంజా, ఆధారం, ఆశ్రయం, నీటి కాలువ ; కో. కాల్. కాలు, పాదం, పావుభాగం ; కల్. కాలు, పాదం ; తె. కోల్. కాలు, పాదం, పావుభాగం ; కోల్. కాలు, పాదం, పావుభాగం, గోం. కాలు, పాదం, (లేక) కాలు ; కుయి. కాడు. కాలు, పాదం ; కొండ కాల్. ; కొలా. కాలు. కాలు. పాదం ; పర్జి. కోల్. కాలు ; గద. కాల్. కాలు ; ఒల్లా. కాల్. కాలు ; మాల్తో. కుర. మంచంకోడు ; ద్రా.త్రికల్ ముక్కాలి బల్లయొక్క మూడు కర్రలమీద వేలాడుతున్న దేరా.

<మూ.ద్రా. *కాల్.

కాలటక చూ. కాలటుక వి. కుండలుంచటానికి రెండు మొనలు ఇరువక్కల గోడలందు పొడిగి ఊతగా కాళ్ళుంచి ఆర్డంగా అమర్చిన మాను. కాలటుక చూ.చూ. కాలటక వి. కుండలుంచటానికై మొనలు ఇరువక్కల గోడలందు పొడిగి ఊతగా కాళ్ళుంచి ఆర్డంగా అమర్చిన మాను. కాలదున్ను స.క్రి. తోసివుచ్చు. కాలఁదున్ను స.క్రి. 1. కాలితోతన్ను ; 2. తోసివుచ్చు <కాలి[2]+అ7+తన్ను. కాలరామ స.క్రి. తోసివుచ్చు. కాలరి చూ. కాలారి. వి. 1. దూత, వార్తాహరుడు. భార. ఉద్యో. 1.37 ; 2. పదాతి, కాలిబంటు. అచ్చ.రా.నుందర. 108 ; 3. పతికుడిచ్చే పన్ను. అనుపు. ఆం.భా. 2.192. త. కాల్-ఆల్. సిపాయి, పదాతిదళం. కాలరివాఁడు చూ. కాలారివాఁడు. వి. బాటసారి, దారిని నడిచేవాడు. కాలాఁగు అ.క్రి. కొంత కాలం ఆగు, నిలుచు. పి.శకు. 1.128. కాలాడు అ.క్రి. నడుచు, నడయాడు. కాలాడువవ్వడు క్రి.విఁ. శరీరంలో బలంఉన్నప్పుడు. కాళ. 3 117. కాలారి చూ.చూ. కాలరి. వి. 1. దూత ; 2. పదాతి ; 3. జనంమోద ఉపచేసేపన్ను. కాలారివాఁడు చూ.చూ. కాలరివాఁడు. వి. బాటసారి. కాలార్చు అ.క్రి. కాలాడించు. కాలికంచము వి. ఇనకలో కాలితో కంచంలా చేసి ఆడే ఆట. హంస. 3 146. కాలికడ చూ.చూ. కాల్కడ. వి. కాళ్ళకడ. పడుకొన్నప్పుడు కాళ్ళుంచుకొనే శయ్యా భాగం. కాలికడియము చూ.చూ. కాల్కడియము. వి. అందె. కాలికట్టు చూ.చూ. కాల్గట్టు. వి. అడిగట్టు, పాదుక. క. కాల్-కెర్పు. పాదానికి అంటి ఉండే పాదుక. కాలికిందదుక్క చూ. కాలికిందుక్క. వి. కుండల్ని నర్వేటప్పుడు మోకాలికింద మోపుగా పెట్టుకొనే కర్రదిమ్మ. కాలికింద విద్యలుతోయు స.క్రి. తొందరపెట్టు. కాలికిందబలాదురు వి. ఒకదానికంటె, తీసికట్టు అనే అర్థంలో వాడే వదబంధం. కాలికిందుక్క చూ.చూ. కాలికిందదుక్క.

వి. కుండల్ని నర్సేటప్పుడు మోకాలికింద మోపుగా పెట్టుకొనే కర్రదిమ్మ. కాలికిబలం కట్టుకొని తిరుగు అ.క్రి. 1. అదేపనిగా ఎక్కువగా తిరుగు ; 2. కాళ్ళు అరిగిపోయేట్టుగా తిరుగు, కాలికిబంధాలువేయు స.క్రి. ఆటకట్టుకొను. కాలికి బుద్ధిచెప్పు అ.క్రి. పారిపోవు. పండి.చ. 1.452. కాలికి ముల్లుగ్రుచ్చుకొనకుండు అ.క్రి. ఏమాత్రం అపాయం కలగ కుండు. ప్రబోధ. 4.56. కాలికివేస్తే మెరకు మెరకువేస్తే కాలికివేయు స.క్రి. ఏదోవిధంగా వాదంలో తికమకలు పెట్టు. కాలికివేస్తే వేలికి వేలికివేస్తే కాలికివేయు చూ. కాలికి వేస్తే మెరకు మెరకు వేస్తే కాలికి వేయు. స.క్రి. ఏదో విధంగా వాదంలో తికమకలు పెట్టు. కాలికొంకులు వి.బ.వ. డేగ మొ. పక్షుల కాళ్ళయందలి కొంకివంటి వంకరగోళ్ళు. కాలికొద్ది చూ. చూ. కాలికొలది. అవ్య. నడవటంలోను, పరిగెత్తటంలోను కాలిలోఉన్న శక్తినంతా ఉపయోగించ గలిగినంత. కాలికొద్దీవరుగెత్తు చూ. కాలికొద్ది పరుగెత్తు. అ.క్రి. ఎంతశక్తి ఉన్నదో అంతశక్తినీ ఉపయోగించి పరుగెత్తు. కాలికొద్దీవరువెత్తు చూ. చూ. కాలికొద్దీపరుగెత్తు. అ. క్రి. వేగంగా పరుగెత్తు. కాలికొంది చూ. చూ. కాలికొలది. అవ్య. నడవటంలోను, పరిగెత్తటంలోను కాలిలో ఉన్నశక్తినంతా ఉపయోగించ గలిగినంత. కాలికొలది. కాలికొలది చూ. కాలికొద్ది, కాలికొంది. అవ్య. 1. కి దాపా. ఆము. 4.35 ; 2. నడవటంలోను, పరిగెత్తటంలోను కాలిలో ఉన్న శక్తినంతా ఉపయోగించ గలిగినంత కాలిక్రిందికినవ్వగాఱుచు న. క్రి. హీనంగా చూచు. భక. 3.128. కాలిగాలి వి. పశువుల కాళ్ళకు వుళ్ళుపడే జబ్బుగాలి. కాలిగుంజ చూ. కాలగుంజ, కాలుగుంజ, కాళిగుంజ, కేళిగుంజ. వి. 1. నిద్రాటికి చుట్టుగాని, పందిరి గుంజలకు పక్కనగాని పాతిన పొట్టిగుంజ ; 2. ఇళ్ళకు ఒక పక్కగా దించిన వసారాకు ఆధారభూతమైన కొయ్య కంబం. కాలిగూడు వి. 1. కొర్ర, తొన్న, మొ. పైర్లు కోసికట్టిన కట్టలు కొన్ని నిలబెట్టి గుడిసెగా వేసిన కుప్ప ; 2. చిన్నగూడు, కాలిగోటికిదీటువవ్వు అ. క్రి. ఏమాత్రం సరిపోలకపోవు. కాలిగోరువ పోలకుండు అ. క్రి. ఏమాత్రం సరిరాకుండు. రామా. 5.179. కాలిజోడు వి.బ.వ. పాదరక్షలు. కాలిజోళ్ళతెగేదాక అవ్య. ఎక్కువగా అధికంగా. కాలిడవిచ్చు (-ఇచ్చు) న. క్రి. ప్రవేశించనిచ్చు. హంస. 3.114. కాలిడినిల్చు అ. క్రి. ధైర్యంగా నిలబడు. కు. సం. 10.144. కాలిడు అ. క్రి. 1. దొచ్చు, ప్రవేశించు, అడుగుపెట్టు, గృహప్రవేశంచేయు. వేంక. పంచ. 1.86 ; 2. కాపరముండు. క. కాల్ ఐడు. అడుగువేయు, నడుచు ; త. కాల్ ఐటు. అడుగు పెట్టు, ప్రవేశించు <కాలు²+ ఇడు. కాలితెరువు చూ. కాలిదెరువు, కాలుదెరువు, కాళ్తెరువు. వి. కాలితోవ. కాలిత్రోవ చూ. కాలిద్రోవ, కాల్ద్రోవ. వి. కాలితోవ. కాలిదాటగు అ.క్రి. కీడుతగులు. కాలిదారి చూ. కాల్దారి. వి. కాలితోవ. కాలిదెరువు (-తెరువు) చూ. చూ. కాలితెరువు వి. కాలితోవ. కాలిద్రోవ (-త్రోవ) చూ. చూ. కాలిత్రోవ. వి. కాలిదాట. కాలిద్రోవ (-త్రోవ) చూ.చూ. కాలితోవ. వి. కాలిదాట. కాలినడ చూ. చూ. కాల్నడ. వి. పాదచారం, కాలినడక. కాలివడక చూ.చూ. కాల్నడక, వి. బండి బడకాలేకుండా నడచిపోవడం. కాలివట్టె వి. రాట్నం అడ్డపట్టె. కాలివరుగు వి. ఒకబంతి ఎర్రచే తొక్కించే పలచటి పరుగు. కాలిపాటు వి. పశువుల కాళ్ళ సౌష్ఠవం, పొంకం. కాలిపాదువ వి. మల్లయుద్ధంలోని మెలకువ. కాలిపారువ వి. మల్లయుద్ధం మెలకువలలో ఒకటి. కాలిపిందె వి. ఎద్దుకాలికి వేసేకడియం. కాలిపీట వి. రాట్నం అడ్డపట్టె, తొక్కుడుపీట. కాలివుట్టువు వి. పాదజుడు, ఱొద్రుడు, నాలుగో వర్ణంవాడు, పాదంనుంచి పుట్టినవాడు. కాలిబంటు చూ. కాల్బంటు. వి. పదాతి, కాల్బలం. కాలిబందము చూ. చూ. కాల్బందము. వి. 1. బందం తాడు, కాళ్ళకు కట్టడానికి ఉపయోగించేతాడు, 2. చెట్టెక్కటానికి కాలికి వేసేబందం. కాలిబాట వి. మనుష్యులు నడకను పోవడానికి వీలయినదారి. కాలిబోవు వి. ఒక విధమైన రోను. మను. 4.37. కాలిమట్టులు వి.బ.వ. కాలితొక్కుళ్ళు. పారి. 1.28. కాలిమడి చూ.చూ. కాల్మడి. వి. కాలుమరుచుకొని విడిచేది, మూత్రం, ఉచ్చ. కాలిమానివి చూ.చూ. కాలుమానిసి. వి. కాల్బలం, పదాతి. పల్నా.వ.22. కాలిమీదకాలుతీయకుండా అవ్య. ఏమాత్రం పనిచేయకుండా, హాయిగా. కాలిమీదకాలువేలిమీదరాయివేసుకొని అవ్య. అట్టహాసంగా, పనిపాటాలేకుండా. కాలిముల్లు వి. కాలిలో గుచ్చుకొన్నముల్లు. ఉ. రా. 1 149. విణ. (కాలితోని ముల్లువంటివాడు) క్షణక్షణబాధకుడు. కాలిమోకి వి. పదాతిదళం, కాల్బలం. రంగా. చ. 1.187. కాలిమెడ చూ. చూ. కాలుమెడ. వి. దొంగగొర్రు పరుగెత్తకుండా కాలికి మెరకు రలిపికట్టే కట్టు. కాలిమొద్దు చూ. కాలుముద్ద, కాలుమొద్దు. వి. పంకెకునూలు చుట్టేటప్పుడు ముక్కుకు ఊనికగా పెట్టేమొద్దు. కాలిరస్తా వి. కాలిదాట. కాలివంకెల వి. 1. చరణశృంఖలం ; 2. పనులకు అర్ధం. (అర్ధవివరి.). కాలివరగా క్రి. విణ. కాళ్ళుఅరిగిపోయేట్టుగా. పాండు. 2.204. కాలుకడ వి. కాళ్ళవైపు. వ్యవ.ధార.ద్యో. 1.65. కాలుకండి వి. గోడలకట్టుబడిలో వాడేఇటిక రాతిలోని నాలుగో వంతుముక్క. కాలుకదల్చు అ.క్రి. ముందడుగువేయు. కాలుకంబము వి. ద్వారంయొక్క పక్కచెక్క. బిల్హ. 2.115. కాలుకిందపెట్టవీయకుండా అవ్య. ఏమాత్రం పనిచేయనీయకుండా. కాలుకొనవిచ్చు న. క్రి. కాలునిలపనిచ్చు. ధార. ద్రోణ. 5.275. కాలుకొమ్మ² చూ. కాలుగొను³, కాల్కొను², అ. క్రి. 1. కాలుమోపు, నెలకొను. కు. సం. 12.99 ; 2. కాలితోనడచు, నిర్వ. రా. 6.36. కాలుకొవ్వంత అవ్య. కాలితోనడువఁగలిగినంత. నిర్వ. రా. 4.76. కాలుకొలువు² అ. క్రి. కాలుకొను. కాలుగాలి వి. పశువులకు గొరిజలయందు వుండుపడే వ్యాధి. కాలుగాలినపిల్లి (-కాలివపిల్లి) వి. బాధతో ఇటూ అటూ పరిగెత్తేవాడు. కాలుగాలివపిల్లివలె అవ్య. 1. ఒకచోటు నిలవక. ద్వి. హరిశ్చ. 2.1243 ; 2. ఆలస్యానికి ఓర్వలేక. కాలుగిద్ద వి. గిద్దలోనాల్గోవంతు. కాలుగీరు అ.క్రి. సైగచేయు. కాలుగుంజ చూ. చూ. కాలిగుంజ. వి. 1. నిద్రాటికి చుట్టూగాని, పందిరిగుంజలకు పక్కనగాని పాతిన పొట్టిగుంజ ; 2. ఇళ్ళకు ఒకపక్కగా దించిన వసారాకు

ఆధారభూతమైన కొయ్యకంబం; 3. మరమగ్గం చట్రం నిలబెట్టటానికి ఆధారంగా నేతబయలులో పాతిన కొయ్య రాట. కాలుగొమ్మ (-కొమ్మ) దూ. చూ. కాలుకొమ్మ. ఆ. క్రి. నడచు, నిలుచు, కాలుకొను. కాలుచాచు దూ.చూ. కాలుసాచు. అ.క్రి. ప్రయాణమగు. స. క్రి. 1. యత్నించు, సిద్ధపడు; 2. వ్యతిరేకించు. కాలుచాపు స. క్రి. ఆశించు. అ.క్రి. 1. విశ్రాంతి తీసుకొను; 2. పనిచేయడం, మానివేయు; 3. త్వరగానడచు. కాలుచ్చు. వి. ఒక వేట సాధనం, పశు పక్ష్యాదుల కాళ్ళు తగులుకొనేటట్లు బిగిసే ఉరి. యయా. 2.19. <కాలు³+ఉచ్చు. కాలుజాచు (-జాచు) దూ.చూ. కాలుసాచు. స.క్రి. 1. యత్నించు. 2. వ్యతిరేకించు. అ. క్రి. 1. సిద్ధమగు; 2. అనమర్థతను తెలుపు. కాలుజాపుపీట(-చాపుపీట) దూ. కాలుజాప్పీట. కాళ్ళాప్పీట. వి. 1. రచ్చారాట్నం పీటకు బిగించిన పొడుగుపట్టె; 2. రాట్నం అడపట్టె. కాలుజాప్పీట దూ.చూ. కాలుజాపుపీట. కాలుజారు అ. క్రి. 1. తప్పుదారి తొక్కు; 2. వ్యభిచరించు. కాలుతక్కువవాడు వి. వడిగా నడవలేనివాడు. భార. విరా. 5.225. కాలుతళిగె వి. కంచెరు పదార్థంలో నాల్గోవంతు, తలిగెలో నాల్గోవంత. కాలుతీసిపెట్టకుండా అవ్య. ఏమాత్రం పనిచేయకుండా. చూ. కాలుక్రిందపెట్టకుండా. కాలుత్రొక్కిరంకణంకట్టు వ. క్రి. విధి విహితంగా పెళ్ళిచేసుకొను. కాలుత్రొక్కినివచ్చు అ. క్రి. పెన్నంటివచ్చు. కాలుత్రొక్కికొను అ.క్రి. తొందరపడు. కాలుదమ్ము(-దమ్ము) దూ.చూ. కాల్దన్ను. అ.క్రి. కాలు నిలువు, కదలక నిలుచు. కాలుదివిటి దూ. కాల్దివిటి. వి. ప్రభువులు మొదలైనవారు పోతున్నప్పుడు పట్టేదివ్వె. కాలుదివిటిమర్యాద వి. రాచమర్యాదల్లో ఒకటి, రాజులు మొదలైనవారు పోతుంటే దివిటీలను వంగివట్టుకొని ముందు నడిచే ఆచారం. కాలుదివియ వి. ప్రభువులు మొదలైనవారు పోతున్నప్పుడు పట్టే కాగడా. భార.విరా. 3.4. కాలుదువ్వు అ.క్రి. సిద్ధపడు. కాలుదూయు అ.క్రి. 1. పారిపోవు; 2. లేచిపోవు. కాలుదెరువు దూ.చూ. కాలితెరువు. వి. కాలిదారి. కాలుద్రవ్వు (-త్రవ్వు) దూ. కాల్దవ్వు. అ. క్రి. 1. ఎద్దులాగాకాలితో నేలను తవ్వు; భార. నవా. 2.183; 2. అకారణంగా కయ్యానికి సిద్ధపడు. కాలుద్రొక్కు (-త్రొక్కు) దూ కాల్దొక్కు. స. క్రి. 1. తొందరించు. విజయ. 2.159. అ. క్రి. 1. వివాహమాడు, పెండ్లాడు. ఆం. భా. 2.177; 2. కాలూదు, నిలిచియుండు (అడిదము నూరకవిదాటువు); 3. అభిముఖమగు, ఎదురుపడు; 4. యవతీయువకులు కూడుకొను. కాలునిలుచు అ. క్రి. ఒక ఒకచోట స్థిరంగాఉండు. కాలువేలగీదు స. క్రి. 1. కాలితో నేలనుగీయు; 2. సిగ్గుపడు. కాలువేలదింపకుండా అవ్య. హాయిగా. కాలువట్టు దూ. కాలుబట్టు, కాల్బట్టు. స. క్రి. 1. ఆశ్రయించు; 2. నమస్కారంచేయు. కాలువరు దూ. చూ. కాల్వరు. అ. క్రి. చిక్కుకొను, లోబడు. కాలువలము వి. పలంలో వాల్గవదాగం. ఆం. భా. 2.269. కాలువుగుతొలుచు అ. క్రి. ప్రయాణేచ్ఛ విపరీతంగా కలుగు. కాలు పెట్టినవేళ వి. 1. కాపరానికి వచ్చినవేళ; 2. వచ్చిన సమయం. కాలుపెట్టేనందిచ్చు అ.క్రి. ఏకొంచెమైన ఆవకాశమిచ్చు. కాలుపొడుచు అ.క్రి. కాలును. పాండు. 4.237. కాలుబట్టితీయ న.క్రి. కింద పరదోయు. కాలుబట్టు(-పట్టు) దూ.చూ. కాలుపట్టు. అ.క్రి. పశువులకు వట్టలుకొట్టు. కాలుబలము దూ.చూ. కాల్బలము. వి. కాలితో నడిచేసేన, పదాతిబలం. భార.భీష్మ. 2.165. కాలుబైటపెట్టకుండా అవ్య. ఏమాత్రం శ్రమపడకుండా, అనాయసంగా. కాలుబోనుకొను (-పోనుకొను) అ.క్రి. కోలుకొను. కాలుమడి దూ.చూ. కాల్మడి. వి. 1. మూత్రం; 2. పశువుల మూత్రబంధరోగం. కాలుమడుచు దూ. కాలుముడుచు, కాల్మడుచు. అ.క్రి. మూత్రవిసర్జనంచేయు. కాలుమోపిపి దూ. కాలిమానిసి. వి. పాదచారియైన మనిషి, పదాతి. భార. భీష్మ. 3.97, క. కాల్-ఆళ్. సిపాయి; త. కాల్-ఆళ్. సిపాయి, పదాతి దళం; మ. కాల్-ఆళ్. సిపాయి, పదాతిదళం. కాలుముడుచు దూ. చూ. కాలుమడుచు. అ. క్రి. 1. మూత్రవిసర్జనంచేయు; 2. అకారణంగాసిద్ధపడు. కాలుమ్మర్ద దూ. చూ కాలిమొద్దు. వి. వంటెకునూలు చుట్టేటప్పుడు ముక్కుకు ఊనికగాపెట్టే మెద్దు. కాలుమెడ దూ. కాలిమెడ. వి. దొంగగొడ్డు పరుగెత్తకుండా కాలికి మెడకు కలిపి కట్టేకట్టు. కాలుమొద్దు దూ. చూ. కాలిమొద్దు. వి. వంటెకు నూలుచుట్టేటప్పుడు ముక్కుగా ఊనికగా పెట్టే మొద్దు. కాలుమోపుబల్ల వి. కుండల్ని నర్సేటప్పుడు మోకాలికింద మోపుగా పెట్టుకొనేదుక్క. కాలుమ్రొక్కు ఎ. క్రి. నమస్కరించు. కాలురావడరిదురు (-రిదురు) అ. క్రి. కాళ్ళుఅరిగిపోయేట్టుగా తిరుగు. ఉ. హరి. 1.131. కాలురాయి దూ. కాల్రాయి. వి. నిర్మాణానకు చుట్టూ పాలిన రాయి. కాలురి వి. ఒకవేటసాధనం, పశుపక్ష్యాదుల కాళ్ళు తగులుకొనేట్లూగ్గే ఉరి. ఉ. హరి. 4.22. < కాలు³+ఉరి. కాలువేల వి. పశుపక్ష్యాదుల కాళ్ళకు తగులుకోటానికై వేటగాళ్ళు పన్నే వల. పి. శకు. 2.14. కాలువరు దూ.చూ. కాల్వరు. వి.ఐ.వ. కాలిబంట్లు. కాలుసాగు అ.క్రి. పశువులను కాలుసాగటానికి విడుచు. కాలుసాచు(-చాచు) దూ. కాలుచాచు, కాలుజాచు, కాల్సాచు. స.క్రి. ఆశించు. హర. 3.484. అ.క్రి. 1. ప్రయత్నించు, సిద్ధపడు; 2. ప్రయాణమగు; 3. బాకీ ఎగ్గొట్టు; 4. కాలూను. కాలుసేతులు కట్టించి తెచ్చు న. క్రి. నిర్బంధంగా కొనివచ్చు. హంస. 3.141. కాలూను అ. క్రి. 1. స్థిరంగా నిలుచు. భక. 2.268; 2. చొచ్చు; 3. అండదొరుకు <కాలు³+ఊను. కాలూడు అ.క్రి. 1. కాలుపెట్టు. కాలుమోపు. శృం. నై. 5.127; 2. పోవటానికి సిద్ధంగా ఉండు. హంస. 2.149; 3. అగు, ఎక్కువకాలముండు. విక్ర. 2.226; 4. ప్రవేశించు, దొచ్చు. వా.రా. 1.114. క. కాలూఱు. అరుగుపెట్టు, వచ్చు; తు. కారూరుని. అరుగుపెట్టు (ప్రవేశించు, వచ్చు; త. కాల్-ఊట్టు. భూమిపై నిలదొక్కుకొను. <కాలు³+ఊడు. కాలెత్తు. అ. క్రి. 1. చెడిపోవు; 2. పోరుకుసిద్ధమగు; 3. రతికి. <కాలు³+ఎత్తు. కాల్కడ దూ. కాలికడ. కాల్గడ. వి. కాళ్ళకడ, పండుకొనేటప్పుడు కాళ్ళుంచుకొనే శయ్యాభాగం.

భార. ఉద్యో. 1.65. కాల్కడియము యూ. కాలికడియము. వి. పాదవలయం, అందె. హంస. 1.79 ; 2. కాలికడియం. కాల్కొవివిల్చు న. క్రి. గట్టిగా ఎడిరించినిలబడు. కు. సం. 11.35. కాల్కొమ్ యూ. చూ. కాలుకొను. అ. క్రి. కాలుమోపు, నెలకొను, నిలుచు. హరి. ఉ. 9.98. కాల్గడ (-కడ) యూ.చూ. కాల్కడ. వి. కాళ్ళకడ, పడుకునే టప్పుడు కాళ్ళుంచుకొనే శయ్యాభాగం. హరి. పూ. 1.87. కాల్గజ్జ (-కజ్జ) యూ. కాలికజ్జ. వి. అడిగర్ర, పాదుక. పండి. చ. 1.41. కాల్గజ్జగొను (-కొను) అ. క్రి. పాదధూళి తీసుకొను. పండి. చ. 1.118. కాల్జాప్పీట యూ. చూ. కాలుజాపుపీట. వి. 1. దబ్బాబాట్టం. 2. రాట్నం ఆడుగుపబ్బె. కాల్దమ్మ (-తమ్మ) యూ. కాలుదన్ను.అ. క్రి. కాలునిలుపు, కదలకనిలుచు. భార.మౌసల. 197. కాల్దారి యూ. చూ. కాలిదారి. వి. కాలితోవ. కాల్దివిటీ యూ. చూ. కాలుదివిటీ. వి. ప్రభువులు మెదలైనవారు నడిచేటప్పుడు పట్టేకాగడా. కాల్దెరువు (-తెరువు) యూ. చూ. కాలితెరువు. వి. కాలితోవ. కైమిసి భా. 2.5. కాల్దొమికడుగు (-తొమి కడుగు) న. క్రి. కాళ్ళుబాగా రుద్దుకొని కడుగుకొను. పండి. చ. ప్రభ. 2. ప. 298. కాల్ద్రవ్వు (-త్రవ్వు) యూ. చూ. కాలుద్రవ్వు. అ. క్రి. కారణంలేకుండా (కలహానికి) సిద్ధపడు. భార. శాంత. 2.282. కాల్ద్రొక్కు (-త్రొక్కు) యూ. చూ. కాలుద్రొక్కు. న. క్రి. 1. పెండ్లిఆడు. చంపూ. రా. 2.74. అ. క్రి. 1. ఎదురుపడు ; 2. నిలుచుండు. కాల్ద్రోవ (-త్రోవ) యూ. చూ. కాలిత్రోవ. వి. ఒకడు మాత్రం నడచిపోవటానికి వీలైనమార్గం, కాలిబాట. ప్రబోధ. 5.98. కాల్నడ యూ. కాలినడ. వి. కాలినడక, పదసంచారం. భార. భీష్మ. 1.154 ; విజ. కాలితో నడిచిపోవటానికి వీలయిన. జాహ్నవీ. 2.123. క. కాల్నడె. కాలినడక ; త. కాల్నడై-. కాల్నడక యూ. కాలినడక. వి. కాలినడక, పదసంచారం. కాల్నడవాడు వి. పాదచారి, కాలినడకన పోయేవాడు. కాల్పట్టు యూ. చూ. కాలుపట్టు. న.క్రి. 1. నమస్కరించు ; 2. ఆశ్రయించు. కాల్పడు యూ. కాలుపడు. అ.క్రి. 1. చిక్కుకొను. వేమన. 3.98 ; 2 కాలుపడు. కాల్పుల్లు వి.బ.వ. వట్టిలో నాళ్ళోభాగం. కాల్బంటు యూ. చూ. కాలిబంటు. వి. కాలిబంటు. కాల్బందము యూ. కాలిబందము. వి. 1. బందంకాడు. చెన్నబస. 5.252 ; 2. చెట్టెక్కటానికి కాలికిచేసేబంధం. కాల్బలము యూ. కాలుబలము. వి. కాలితోనడిచే సేన. భార.ఆరణ్య. 2.221. మార్క. 8.104. కాల్మడి యూ. కాలిమడి. వి. 1. మూత్రం, ఉచ్చ. హరి. పూ. 6.5 ; 2. కాలుమడి. కాల్మడుచు యూ. చూ. కాలుమడుచు. అ. క్రి. మూత్ర విసర్జనంచేయు. కాల్మలుతురు వి. మరుతురులో నాల్గవ భాగం. కాల్రాయి యూ. చూ. కాలురాయి[2]. వి. నిట్రాటకు చుట్టూపాతిన రాయి. కాల్వరు యూ. కాలువరు. వి.బ.వ. పదాతులు, కాలిబంట్లు. భార. ఆది. 1.80, భీ. సం. 11.35. కాల్వాచు(-చాచు) యూ. చూ.కాలుసాచు. అ.క్రి. అకారణంగా సిద్ధపడు. కళా. 1.149; 2. దండెత్తు. శేష. 4.90 ; 3. ప్రయత్నించు. రామలిం.శ. 51. కాల్లకుపోవు అ. క్రి. మలవిసర్జనకు వెళ్ళు. కాల్లజెల్లి వి. కర్ణజలూక, చెవిలో ప్రవేశించేజెర్రి. ఆం. భా. 2. 88 ; కువి. కాస్కెర్రి. జెర్రి. కాళ్ళనిచ్చెన వి. రెండుపొరుగాటి కర్రలకు (మాములుగా వెదురు) అడ్డకర్రలను బిగించి చేసిన నిచ్చెన. కాళ్ళనుగ్రుమ్ము (-క్రుమ్ము) న. క్రి. తన్ను. కాళ్ళబాతు వి. కాలుపొరుగు మనిషి. కాళ్ళవేళ్ళబడు అ. క్రి. మిక్కిలి దీనంగా ప్రార్థించు. కాళ్ళపాటు న. క్రి మోకాళ్ళపైన కుండను పెట్టుకొనినర్సు. కాళ్ళాడకుండు అ. క్రి. ఏమితోచకపోవ. కాళ్ళు వి.బ.వ. 1. రెండువస్తువులు, జత ; 2. పాదాలు. కాళ్ళుగుంజు అ. క్రి. కాళ్ళునొప్పులు పట్టు. కాళ్ళుతీయు అ. క్రి. కాళ్ళునొప్పులు పట్టు.

కాలు[3] వి. పొలం.

కాలుగచ్చ యూ. చూ. క్రాలుగచ్చ. వి. బావంజి.

కాలురాయి[1] యూ. చూ. కారురాయి. వి. కట్టుడురాయి.

కాలువ యూ. కాలవ, కాల్వ. వి. 1. వరంపర. భార.భీష్మ. 3.234 ; 2. సీళ్ళుపోవటానికి తవ్వినమార్గం, కుల్య.ఆము. 6.8.

క. కాల్, కాలివె, కాలువె, కాల్వో, కావలె. నీటి ప్రవాహం, కాలువ, ఆజ్ఞానం ; తు. కాలివె. వ్యవసాయానికి నీటి పారుదల కాలవ, కాలువ ; త. కాల్, కాల్-వాయ్, వాయ్-క్కాల్. నీటిపారుదల కాలవ ; మ. వాయ్ క్కాల్. చిన్న శేక నన్నని కాలవ. పో. చూ. త. కాల్.

పో. చూ. నం. ళుల్ల-.చాల్వ, కందకం ; ప్రా. ళుల్ల-ళాల-.

కాలువకుంట్లు వి.బ.వ. గ్రామంలో సమిష్టి కాలువ శవ్వటంలో విధింపబడిన జరిమానాలు. కాలువకుపోవు అ. క్రి. బహిర్భూమికి వెళ్ళు. కాలువక్రింత వి. దొరువు దొంకా. నుద. 4.69. కాలువకట్టు వి. బహిర్భూమికి వెళ్ళటం. కాలువనిమళాలు వి.బ.వ. కాలువ మరమ్మతులు. కాలువవంపు వి. కాల్వపారకపొలం, కాలువ కింద నీరు పారే పొలం. కాలువలుగట్టు (-కట్టు) అ. క్రి. ప్రవహించు, ఏకధారగా వెడలు. ఉ. హరి. 1.148.

కాలూమ చూ. కాలు[3].

కాలూడు చూ. కాలు[3].

కాలెండరు యూ. చూ. కేలెండరు. వి. తారీకుల నూచిక.

కాలెత్తు చూ. కాలు[3].

కాలేజి యూ. కాలీజు, కాలేజీ. వి. కళాశాల.

ఇం. *College*. కళాశాల.

< ఇం. College.

కాలేజిబార్డరు వి. నాలుగయిదు వరసల్లో ఏటవాలుగా పోగులు పడేట్లునేసిన అంచు.

ఇం. *College border*.

< ఇం. College border. (అర్థవివరి.).

కాలేజీ యూ.చూ. కాలేజి. వి. కళాశాల.

కాల్కడ చూ. కాలు[3].

కాల్కడియము చూ. కాలు[3].

కాల్కొవివిల్చు చూ. కాల్కొను[2].
కాల్కొమ[1] చూ. కాలు[1].
కాల్కొమ[2] చూ. కాలు[2].
కాల్గడ చూ. కాలు[2].
కాల్గళ్ళ చూ. కాలు[2].
కాల్గళ్ళగొమ చూ. కాల్గళ్ళ.
కాల్గాస్ వి. వంటచెరకుగా ఉపయోగపడే వాయు విశేషం.
ఇం. *Calgas*. కాల్షెక్స్ కంపెనీ తయారుచేసే వాయువు.
<ఇం. Calgas.
కాల్చిగంవలకెత్తు చూ. కాల్చు.
కాల్చు చూ. కాలు[1].
కాల్చుకొవితివు చూ. కాల్చు.
కాల్జాప్పిట చూ. కాలు[2].
కాల్తట్టు పో.చూ. కాలువతట్టు. వి. బహిర్భూమికి వెళ్ళటం (కాలువవైపువెళ్ళటం మామూలు గనుక "కాలువతట్టు" "కాల్తట్టు" గా మారిఉండవచ్చు).
కాల్దన్ను చూ. కాలు[2].
కాల్దారి చూ. కాలు[2].
కాల్దివిటీ చూ. కాలు[2].
కాల్దెరువు చూ. కాలు[2].
కాల్నోమికడుగు చూ. కాలు[2].
కాల్పగ్వ్వ చూ. కాలు[2].
కాల్పొక్కు చూ. కాలు[2].
కాల్పోవ చూ. కాలు[2].
కాల్పడ చూ. కాలు[2].
కాల్పడక చూ. కాలు[2].
కాల్పడవాడు చూ. కాలు[2].
కాల్పట్టు చూ. కాలు[2].
కాల్పడు చూ. కాలు[2].
కాల్పించు చూ. కాలు[1].
కాల్పు చూ. కాలు[1].
కాల్పుట్లు చూ. కాలు[2].
కాల్పుపోవు చూ. కాలు[1].
కాల్పుబండ చూ. కాలు[1].
కాల్పురావ చూ. కాలు[1].
కాల్పురాయి చూ. కాలు[1].
కాల్పువేరు చూ. కాలు[1].
కాల్పోడ చూ. కాలు[1].
కాల్బంటు చూ. కాలు[2].
కాల్బందము చూ. కాలు[2].
కాల్బలము చూ. కాలు[2].
కాల్బాలు వి.బ.వ. ఒకదినును వర్లు.
కాల్మడి చూ. కాలు[2].
కాల్మడుచు చూ. కాలు[2].
కాల్మఱుతురు చూ. కాలు[2].
కాల్రాయి చూ. కాలు[2].
కాల్వ రూ.చూ. కాలువ. వి. కాలువ. రం.రా. సుందర. 240.
కాల్వడి చూ. కాలు[1].
కాల్వరు చూ. కాలు[2].
కాల్వాచు చూ. కాలు[2].
కాళ్ళ రూ. కాళి, కాళియ, కాశె. వి. బూరకొమ్ము, వాద్య విశేషం. పండి. చ. 5.358.
నం. కాహలా. ఒకరకమైన వాద్యం; ప్రా. కాహల-, కాహలఅ, కాహలా; మా. కాహలా. సంగీతవాద్యం.
క. కాళె, కాహళె; త. కాళమ్, బాకా, కొమ్ము; మ. కాళాంజి.
<ప్రా.కాహల-
కాళంగి వి. ఒకకులం పేరు.
కాళంజి రూ. కళాంజి, కాళంజిక, కాళాంజి[1]. వి. తమ్మపడిగం, తమ్మ ఉమిసేపాత్ర. ప్రబా. 2.15.
క. కాళంజి, కాళాంజి. ఉమ్మువేసేపాత్ర, వానన సీళ్ళు చల్లే పెండి లేక ఇత్తడి పాత్ర; త. కాళాంచి. ఉమ్మువేసేపాత్ర, తవలపాకు పెట్టేపాత్ర (పిరపోత); మ. కాళాంజి, కాళాంచి. ఉమ్మువేసే పెద్దపాత్ర, బాకా రూపంలో పెండి లేక బంగారం జడకుచ్చులు.
కాళంజిక రూ.చూ. కాళంజి. వి. ఉమ్ముతొట్టె. ఉ.రా. 8.313.
కాళహస్తి వి. ఒక పవిత్ర శైవక్షేత్రనామం, కాళహస్తి. బసవ. 204.
నం. కాళహస్తి-. సుప్రసిద్ధశైవక్షేత్రం.
<నం. కాళహస్తి .
కాళాగజ్జ చూ. కాలు[2]. వి. బాలక్రీడావిశేషం, పిల్లలు కాళ్ళు దాపి ఆడేఆట.
కాళాంజి[1] రూ.చూ. కాళంజి. వి. తమ్మపడిగం, ఉమ్మువేసే పాత్ర. రాజ. చ. 3.202.
కాళాంజి[2] వి. నెమలి ఈకలతో చేసిన (కుంచె) చీపురు.
కాళి రూ.చూ. కాళ. వి. బూరకొమ్ము, వాద్యవిశేషం.
కాళియ రూ.చూ. కాళ. వి. బూరకొమ్ము, వాద్యవిశేషం. ఆష్టమ.క. 4.198 వ. 22. పం.
కాళీ రూ.చూ. కాళీ. విణ. శూన్యమైన. వి. కాళీ, శూన్య భాగం.
కాళీబిళ్ళ వి. బండి కుండకు సాయిమేకుకు మధ్యనున్న నందులో ఇరుసుకు చేసినబిళ్ళ.
కాశె రూ.చూ. కాళ. వి. బూరకొమ్ము.
కాళ్లకుపోవు చూ. కాలు[2].
కాళ్లకెళ్ళి చూ. కాలు[2].
కాళ్ళవిచ్చెవ చూ. కాలు[2].
కాళ్ళవుగ్రుమ్ము చూ. కాలు[2].
కాళ్ళబాతు చూ. కాలు[2].
కాళ్ళవేళ్ళబడు చూ. కాలు[2].
కాళ్ళపాటు చూ. కాలు[2].
కాళ్ళరకుండు చూ. కాలు[2].
కాళ్లాము (కాళ్ళ+ఆము) వి. సుమారు 80 పొయ్యిబండి అయిదారు అంతస్తులుగా పేర్చబడిన లక్ష ఇటుకలను కాల్చే పెద్దబట్టి.
కాళ్ళు చూ. కాలు[2].

కాళ్ళగుంజు చూ. కాలు[1].

కాళ్ళుతీయు చూ. కాలు[1].

కావం విణ. ఖాయమైన, నిర్ధారణమయిన.

కావగు అ.క్రి. ఎర్రనగు, కావిఅగు.

<కావి+అగు.

కావచ్చు చూ. అగు. అ.క్రి. 1. పూర్తికావడానికి సిద్ధమగు. భార. ఆది. 5.8 ; 2. కానోవు ; 3. ఊహను తెలువ తుండి.

కావంచి చూ.చూ. కామంచి. వి. నిమ్మగడ్డి, తృణవిశేషం. ఆం.భా. 2.76 (Cympogon caesius).

కావటి చూ.చూ. కావడి[1]. వి. కావిడి.

కావటిఉట్లు చూ. కావడి[1].

కావటికొమ్ము చూ. కావడి[1].

కావటిచేర్లు చూ. కావడి[1].

కావటిబట్టాలు చూ. కావడి[1].

కావటిబద్ద చూ. కావడి[1].

కావటిమట్టు చూ. కావడి[1].

కావడము చూ. అగు. వి. అవటం.

కావడి[1] చూ. కాడి, కాజి[2], కాండి, కాఁడి[1], కావటి, కావిడ, కావిడి, గావుడి. వి. బొ. అనో. నీళ్ళు మొ. మోయటానికి రెండు కొనలను ఉట్లమర్చిన వెదురు బద్ద. భార. మౌనల. 29.

పో.చూ. నం. కాప-, కాజ-. కావడి ; ప్రా. కాయ, కావ. కావడు-కహార్ క్మామె ; మహా. కావడ్. దే. ప్రా. కావ, కావడమ్ ; అ.మా. కావరర.

క. కావడి, కాగడి ; తు. కావడి ; త. కావటి, కా, కాఫు, కాఫుతటి, కాఫు, వోర్. ; మ. కావటి, కాఫు, కావుక, కావిక్క. ; గోం. కాంజానా. ; కొండ. కాంజీ, కాస. ; పర్జి. కావ, కాజి, కావన్, కాఁన్. ; ఒల్లా. కాసల్, కాఁజీ, కాన్. ; కుఖ. కాస. ; కువి. కాంజూ, కావ. ; కొలా. కావజీ. ; గ. కాసల్, కాంజీ, కాఁజీ ; కాఁన్.

కావటిఉట్లు చూ.చూ. కావడియుట్లు. వి.బ.వ. కావడి రెండు చివరల తాళ్ళతో అల్లిన ఉట్లు. కావటికొమ్ము వి. కావడి బద్దచివర. కావటిచేర్లు చూ.చూ. కావడిచేఱులు. వి.బ.వ. కావడితాళ్ళు. కావటిబట్టాలు వి.బ.వ. కావడిలో తెచ్చిన ఉత్తరాలు. కావటిబద్ద చూ. కావిటిబద్ద. వి. కావడికి కట్టిన బద్ద. కావటిమట్టు చూ.చూ. కావడిమట్టు. వి. కావిడికి కట్టే పొరవైన ఉట్టి. కావడికుండలు వి.బ.వ. కావడి కొయ్యకు రెండువైపుల నీళ్ళు మోయడానికి అమర్చిన రెండు మామూలు కడవలు. కావడిచుక్కలు వి.బ.వ. బృహస్పతి కిందివైపున మూలగా ఉండే రెండుచుక్కలు. కావడిచేఱులు చూ. కావటిచేర్లు. వి.బ.వ. కావడితాళ్ళు. కావడించు న.క్రి. 1. కావడి లాగ కాళ్ళూ చేతులూ కట్టి అటూఇటూ వేలాడదీసి కర్ర కావడి లాగ చేయు. కు. నం. 2.84 ; 2. కావడిలోపెట్టు. పాండు. 3.89 ; 3. కావడిలో పెట్టి తేవటానికి వీలగు. సుదంతా. 3.195 ; 4. కావడిగా కట్టు. కావడిపాటువడు అ.క్రి. నీళ్ళు మోయు. కావడిపాలు చూ.చూ. కాడిపాలు. వి. ఆసామి కొలుదారు తన నాగలితో దున్ని పంట చెరి నగం పంచుకొనే పద్ధతి. కావడిపెట్టె వి. బోపాణం పలె చిన్నదిగా ఉండేకొయ్యపెట్టె. కావడిబద్ద చూ. కావటిబద్ద. వి. కావడికోసం ఉపయోగించే కర్ర. కావడిమట్టు చూ. కావటిమట్టు. వి. కావడిఉట్టి. కావడిమోవు వి. నాగలి, మోట, బండి మొ. లాగటానికి ఎద్దుల మెడమీద మోపే అడ్డపట్టె. కావడియుట్లు (-ఉట్లు) చూ. కావటిఉట్లు. వి.బ.వ. కావిడి రెండు చివరల తాళ్ళతో అల్లిన ఉట్లు. కావడివరుగు వి. నీళ్ళకావడితెచ్చే బ్రాహ్మణుడు. కావడివాఁడు వి. కావడి మోసేవాడు.

కావడి[2] చూ. కాడి. వి. బండి లాగే ఎద్దుల మెడలపై మోపే కొయ్య.

కావరము చూ. కావలము. వి. 1. గర్వం, మదం. భార. ఉద్యో. 3.28 ; 2. కొవ్వు.

క. కావర, కాఁవర, కాఁవుర. కోపం ; పో.చూ. త. కాయ్‌ప్పు. అయిష్టం, అనఇష్టం.

కావరమువట్టు అ.క్రి. పొగరెక్కు. హంస. 5.167.

కావరి వి. 1. దుర్మదం కలవాడు. ఆం.భా. 3.7 ; 2. దూర్తుడు. కావరించు అ.క్రి. 1. కావరం కలవాడగు, గర్వించు, పొగరెక్కు. పరమ. వి. 2.89 ; 2. మదించు. కావరితనము వి. గర్వం, అహంకారం. కావరుఁడు చూ.చూ. కావలుఁడు. వి. 1. కావరం కలవాడు. భార.ఆరణ్య. 6.62 ; 2. దుర్మదుడు.

కావరి చూ. కావరము.

కావరించు చూ. కావరము.

కావరితనము చూ. కావరము.

కావరుఁడు చూ. కావరము.

కావలచు చూ. అగు. అ.క్రి. అగు, కావలయు. ఆము. 6.66.

కావలము చూ.చూ. కావరము. వి. 1. మదం. శృం.నై. 8.196 ; 2. దురాచారం. విష్ణు.వ. 2.286 ; 3. పాపం. విష్ణు.వ. 3.135 ; విణ. గర్వంకల.

కావలుఁడు చూ. కావరుఁడు. వి. గర్వంకలవాడు. కు.సం. 5.79.

కావలయు పో.చూ. అగు. అవ్య.క్రియా. ఊహను తెలువతుండి. భార.ఆది. 3.115. అ.క్రి. 1. గర్భాన్ని తెలువ తుండి. కాళి. 7.49 ; 2. ఇష్టమగు, కోరు. విప్ర. 5.72 ; 3. సంబంధంకలిగిఉండు, బాంధవ్యంకలుగు. ఉ.రా. 4.216 ; 4. ఆవశ్యకమగు, అవసరమగు. ఇందు. 2.5 ; 5. అగు, కాస్తియగు.

కావలసివంత అవ్య. సమృద్ధిగా. కావలసివవాడు చూ. అయినవాడు. వి. ఆప్తుడు, ఇష్టుడు.

కావలసివంత చూ. కావలయు.

కావలసివవాడు చూ. కావలయు.

కావలి చూ. కాయు[2]. వి. 1. రక్షణ, కావు. ఉ. హరి. 2.138 ; 2. నిర్బంధం, బందనం.

కావలికాడు వి. 1. రక్షకుడు, కాచేవాడు. కాళ. 1.63 ; 2. కావలిఉండే నౌకరు. క. కావలిగాఱు. కాపలాకాసే వాడు. కావలికాచు న.క్రి. కావలిఉండు. కావలివని వి. మూలలు

వచ్చేలట్టుగా కొయ్యబిగింపుచేయడం. కావలిపెట్టు చూ.చూ. కావలిచెట్టు. న.క్రి. 1. బందించు. యయా. 4.8. ; 2. రక్షకుడిగాఉంచు, కాపుదలఉంచు. కావలిబొట్టు వి. బిడ్డలకు రక్షగాఉండే నల్లనితిలకం. కావలియగు(-అగు) ఆ.క్రి. రక్షకుడ(ల)గు భార.భీష్మ. 1.174. కావలియుండు(-ఉండు) అ.క్రి. రక్షకుడు(లు)గాఉండు. మై.రా. 2.156. కావలియొవఁగు (-ఒనఁగు) న.క్రి. రక్షణనిచ్చు. కావలివాఁడు వి, కాచేవాడు, రక్షకుడు. భార. విరా. 4.192. కావలివెట్టు (-వెట్టు) చూ. కావలిపెట్టు. వ.క్రి. 1. రక్షకుడుగాఉంచు. భార.శల్య. 2.26; 2. బందించు. కావళులుపెట్టు చూ. కావళులువెట్టు. న.క్రి. రక్షకులనుగాఉంచు, కావళులువెట్టు(-వెట్టు) చూ.చూ. కావళులుపెట్టు. న.క్రి. రక్షకులుగా ఉంచు. నిరంకు. 4.70.

కావలిచెట్టు వి. కొండల్లో పెరిగేఒకవిధమైనచెట్టు.

కావలుకారు వి. ఒకరాజకీయోద్యోగి.

కావఱుడు చూ. కావలము.

కావలె అ.క్రి.ద్రు. 1. ఆవశ్యకమగు, కావలయు. భార.ఆది. 4.177 ; 2. గర్భణాన్ని తెలుపుతుంది. నరన. 2.47 ; 3. ఆవనరమగు , 4. కోరు ; 5. కావలసియుండు, ఇరగకుండు ; 6. గాస్తితగియుండు.

పో.చూ. క. అగలెవెఱ్కు, అగబేకు. కావలసిఉండు ; తు. అవోడు ; త. ఆకుఱు, ఆగు, పూర్తిఅగు.

కావళులుపెట్టు చూ. కావలి.

కావళులువెట్టు చూ. కావలి.

కావవేయు చూ.చూ. కావువేయు. న.క్రి. మామిడివళ్లు పండటానికి గడ్డిలోపెట్టి ముగ్గవేయు, మూగవేయు.

కావా వి. అశ్వాలమండలాకారగతి, అశ్వగతివిశేషం. పె.భద్రా. 1.41.

కావాకారము వి. అశ్వమండలాకారగతి. కావాతిరుగు అ.క్రి. గుర్రం మండలాకారంగా తిరుగు. కావాబల్ల వి. ఒకతరహా పలక.

కావి విణ. ఎర్రని, అరుణం. కు.సం. 5.139 ; భార.శల్య. 2.101 ; వి. 1. కాషాయవస్త్రం, ఎర్రబట్ట. పారి. 1.115 ; 2. ఎరువు. ఆం.భా. 1.108.

క. కావి. ఎర్రమట్టి, ఎర్రరంగుబట్ట ; తు. కావి, కావె. ఎరువు ; త. కావి, చెప్పువ్, చె. ఎర్రరంగు ; మ. కావి, చొవ్వ, చె. ; కో. కయ్‌వ్. కాషాయవస్త్రం.

కావికోక వి. గోధుమరంగుచీర. కావిగామ (-గామ) ఆ.క్రి. ఎర్రనగు, ఎర్రపడు. మను. 2.71. కావిగోఁచిదారి వి. సన్యాసి. ఆం.భా. 2.176. కావిచీర వి. కాషాయవస్త్రం. కావికాలుపు చూ. కావికాల్పు. వి. సన్యాసి, కాషాయధారి. కావికాల్పు చూ.చూ. కావికాలువు. వి. సన్యాసి, కాషాయధారి. కావిపుట్టగోఁచంపామి వి. సన్యాసి, యతి. ఆం.వా.వం. 2.2. కావిరావిరంగు వి. ఇటికరాతి రంగు. కావిళ్ళా చూ. కావిళ్ళాయి. వి. పద్మరాగం, కెంపు. కావిళ్ళాయి చూ.చూ. కావిళ్ళా. వి. 1. ఎర్రనిసుద్దరాయి, జేగురురాయి ; 2. కెంపు. కావువు వి.బ.వ. యతిశాటిలు. కావువుగలాఁడు వి. సన్యాసి. సాం.ని. 2.7. వ్య. కావిరంగు బట్టలు గలవాడు.

కావించిచెప్పు చూ. కావించు.

కావించు చూ. అగు. న.క్రి. 1. చేయు, చలుపు. భార. ఆది. 1.114 ; 2. కలిగించు, లభింపజేయు. భార.ఆరణ్య. 1.235 ; 3. నృజించు, నిర్మించు. భార.శాంతి, 6.479 ; 4. ఆరోపించు. భాస్క.రా. కిష్కిం. 4.53 ; 5. సిద్ధంచేయు. కాశీ. 3.212 ; 6. నెరవేర్చు, నపలంచేయు. పారి. 4.12. 7. రచించు. విష్ణుపు. పీఠి. 25.

కావించిచెప్పు న.క్రి. లేనిపోనివి కల్పించిచెప్పు.

కావిటిబద్ద చూ. కావిడి.

కావిర చూ.చూ. కావడి[1]. వి. కావిడి.

కావిడి చూ.చూ. కావడి[1]. వి. పొదుగాటి కర్రకు రెండు అంచుల్లోను బరువును వేలాడదీసి మోపేసాధనం.

కావిటిబద్ద చూ.చూ. కావటిబద్ద. చూ. కావిడి. వి. ఇరువైపులా కావిడికుండల్ని కట్టడానికి వాడే వెడుపుబద్ద. కావిరిబుంగ వి. కావిడి కర్రకు అమర్చే నీళ్ళకడవ.

కావిరి వి. 1. పొగవంటినల్లని పదార్థం. భార. ఆరణ్య. 1.182 ; 2. నలువు. కృష్ణవర్ణం. ఉ.హరి. 5.216 ; విణ. నల్లని. విష్ణు వు. చూ. 3. ఆ.

క. కావళి, కాఁచుల, గావళి ; పో.చూ. త. కార్.

కావిరికవ్వ అ.క్రి. నల్లనగు, కావిరిపడ్డ. కావిరిబొట్టు వి. పీడాపరిహారార్థం శిశువులకు పెట్టేనల్లనిబొట్టు. భాగ. 10. ప. 297. కావిరివిరియ అ.క్రి. నల్లరసం వ్యాపించు.

కావిలిగర్ద వి. చిలగడదుంపజాతికి చెందినగర్ద.

కావించుకొను న.క్రి. కొగలించుకొను.

కావిళ్ళు వి.బ.వ. కావలాకాయదం.

కావు[1] వి. 1. రోదన ధ్వనికనుకరణం. హరి.పూ. 5.150 ; 2. కాకరుతం.

క. కాఁపు, కా. ధ్వన్యనుకరణం; త. కువా-క్, కువా. రోదన ధ్వని, ధ్వన్యనుకరణం.

కావువేయు అ.క్రి. ఎలుగెత్తి ఏడ్చు. <కావు[1]+-నన్+ఏడ్చు.

కావు[2] వి. 1. దొంగలు ఇతరులకు కనవరకుండా ఉండటానికి పెట్టుకునే తిలకం. వేంక. పంచ. 3.199 ; 2. వశీకరణానికి పెట్టుకొనే అంజనం. వను. 5.118. ; 3. దయ్యాలను విడిపించే మాంత్రికులు ధరించే తిలకం. ప్రబంధ. 72.

క. కాపు కాపూ, కాఁపు. రక్షణ ; త. కాఁపు. నుదుటి మీదపెట్టే మంత్ర తైలం, కాఁపు-కా-పొట్టు ; మ. కాఁపు. నుదుటిమీదనల్లని మచ్చ.

కావువించు న.క్రి. బొట్టుపెట్టు.

కావు[3] వి. 1. పాతరలోనగువానిపైకప్ప. మను. 4.60 : 2. పాతర ; 3. నేల పాతరకు కట్టేరాతి కట్టడం ; 4. కాయలను ముగ్గపెట్టటం, 5. ఆము కాల్పులో వేడి ; 6. నలువు.

క. కప్ప, కప్ప, కప్పల్, క్ అప్ప. తవ్వు, గబ్బరిను. తవ్వు, గోడకిందతవ్వు; తు. కర్పు. ; త. కాప్పు, కా(త్ర్-ల్ప్-).

కావుగవ్వ (-కవ్వ) న.క్రి. అంతట గప్పికొని పోవు.

కావుగప్ప. కావుడించు న.క్రి. వళ్ళుకావునుంచి తీయు. కావువట్టు న క్రి. 1. మిక్కిలి బాధించు, యాతన పెట్టు. నవనాథ. 1.48, 25 ; 2. మాగవేయు, చితకతన్ను. కావుపాఁతర 1. భూమిలో చుట్టురాళ్ళుకట్టి, గింజలు పోను కొనటానికి ఉపయోగించేగుంట. 2. భూమిలోదించి ఉంచి, ధాన్యం పోసిపెట్టుకొనటానికి ఉపయోగించే పెద్ద మట్టి బాన ; 3. బలిఇచ్చిన వస్తువులను పాతిపెట్టినది ; 4. పొగాకుకు నారువేయటానికి తవ్వినగొయ్యి ; 5. నేల పాతర. కావుపెట్టు న.క్రి. వండించు. కావువచ్చు అ.క్రి. మాగి వండ్లకు మంచిరంగువచ్చు, చావువేయటంచే వండు. కావువేయు రూ. కావవేయు, కావేయు. అ.క్రి. గాలిదొరకుండ గడ్డి మొదలైనవి కప్పి పచ్చికాయలు పండవేయు. కావేయు రూ.చూ. కావువేయు. అ.క్రి. గాలిదొరకుండ గడ్డి మొ. వాటినికప్పి పచ్చికాయలు పండవేయు.

కావుట చూ. అగు. రూ. కావుడు. వి. అవటం. భార. ఆది. 1.138.

త. ఆకుతల్.

కావుడు రూ.చూ. కావుట. వి. అవటం. కు.సం. 6.116.

త. ఆకుతల్.

కావుత రూ. కాత[1]. అవ్య. 'అగు' ధాతువుయొక్క ఆశీరార్థ్యార్థక ప్రత్యయాంత రూపం, ఆశీరర్థకం. భార. ఆది. 8.287.

కావుదిగు అ.క్రి. 1. పళువులు ఒకదానినొకటి పొడవటంవల్ల కడుపువాచు ; 2. కడుపుబ్బు.

కావువ రూ.చూ. కాన[3]. అవ్య. ద్రు. 1. హేతువును తెలిపేది. భార. ఆది. 4.142 ; 2. కాబట్టి, అవటంచేత.

కావురు వి. 1. రాత్రుల్లో కింది వెలుతురు కాశ ఆకాశంలోకి వ్యాపించిన కాంతి ; 2. నంధ్యానమయంలో సూర్యుని కిరణాలవల్ల మేఘాల్లో ఏర్పడే ఎర్రరంగు.

కావురుగవ్వ (-కవ్వ) న.క్రి. కావుగప్ప. కావురుగ్రమ్ము (-క్రమ్ము) అ.క్రి. ఎర్రమబ్బువేసి ఎర్రగా కాంతివచ్చు. కావురుమబ్బు వి. దట్టంగా ఆవరించిన నల్లమబ్బు.

కావులు చూ. కావి.

కావులుగలాఁడు చూ. కావి.

కావేయు చూ. కావు[3].

కావేరిగుఱ్ఱములు వి.బ.వ. ఉత్తమజాతికి చెందిన గుర్రాలు. బాగావరిగెత్తేగుర్రాలు. మొల్ల. సుందర. 172.

కావేశి రూ.చూ. కావేషము. వి. ద్వేషం, కార్పణ్యం.

కావేషము రూ. కావేశి, కావేషి, కావేషీ. వి. విరోధం.

కావేషి రూ.చూ. కావేషము. వి. వగ, వి. విరోధం.

కావేషీ రూ.చూ. కావేషము. వగ, విరోధం.

కావోను అవ్య. 'కావచ్చును' అనేదానికి ధ్రష్టదూపం. బహుశా అని అర్థం.

కాశ[1] రూ.చూ. కాసె[2]. వి. గ్రావకారుడు.

కాశ[2] రూ.చూ. కాసె[4]. వి. 1. పళయోని ; 3. తోక కిందిభాగం.

కాశవల్ల రూ.చూ. కాశివల్ల. వి. కుండలకు కుతికకింది గీతలు గీయడానికి వాడే బోదపుల్ల.

కాశరాయి రూ.చూ. కాశెరాయి. వి. ఎర్రకంచురాయి.

కాశికూర రూ.చూ. కాసికూర. వి. ఒకరకకంకూర.

కాశికోక రూ.చూ. కాసెకోక. వి. నన్నునిబట్ట.

కాశిగడ్డి వి. వునుక గడ్డి.

కాశివల్ల రూ. —శవల్ల. వి. కుండలకు కుతికకింద గీతలు గీయడానికి వాడే బోదపుల్ల.

కాశిబేర రూ.చూ. కాసిబేడ. వి. మెడలో వేసుకొనే ఒకరక మైన పతకం.

కాశిరాయి రూ.చూ. కాశెరాయి. వి. ఎర్రకంచురాయి.

కాశిరాయికట్టుబడి వి. మూగకట్టు, మొనరాయి కట్టుబడి, మోటుదారి, మోడిరాయి కట్టుబడి, సాధారణకట్టు, చెక్కని రాళ్ళతో కట్టే పద్ధతి.

కాశిరేగు వి. ఒకరకమైన రేగుపండు.

కాశివాఁడు రూ.చూ. కాసెవాఁడు. వి. రాళ్ళుచెక్కడం, రాళ్ళతో ఇళ్ళుకట్టడం చేసేవాడు.

కాశివంకటము వి. గ్రహణి, నులిగడువు, శీతబేది.

కాశికోక రూ.చూ. కాసెకోక. చూ. కాసియ. పి. నడుముకు కట్టుకునే గట్టి నన్నని బట్ట.

కాశిచుక్క వి. ధ్రువనక్షత్రం.

కాశిరోగం వి. మూత్రం ఎర్రగావచ్చే ఒకరకం ఉష్ణరోగం.

కాశె చూ. కామంచి. వి. బోదగడ్డి వంటి తృణవిశేషం.

కాశెపని రూ.చూ. కాసెపని. వి. రాళ్ళుమలిచేపని.

కాశెరాయి రూ. కాశరాయి, కాశిరాయి. వి ఎర్రకంచురాయి.

కాశెవాఁడు రూ.చూ. కాసెవాఁడు. వి. రాళ్ళు చెక్కడం, రాళ్ళతో ఇల్లు కట్టడం చేసేవాడు.

కాశోడు రూ.చూ. కాశెవాఁడు. వి. రాళ్ళుచెక్కడం రాళ్ళతో ఇళ్ళుకట్టడం చేసేవాడు.

కాష్టము వి. చితి, శవదహనానికి ఏర్పరచిన కట్టెలకుప్ప.

సం. కాష్ఠ. కర్ర-.

<సం. కాష్ఠ-(అర్థవిపరి).

కాష్టు వి. సారవంతం చేయటం.

హిం. కాశ్త్. వ్యవసాయం ; ఉ. కాశ్త్. వ్యవసాయానికనువుగావుండే ప్రాంతం ; పార. కాష్తన్. భూమిని వ్యవసాయానికి అనువుగాచేయటం ; కాష్త. పరిశ్రమించటం ; ఆర. కాష్తన్. భూమిని వ్యవసాయానికి అనువుగా చేయటం.

<ఉ. కాశ్త్.

కాస రూ.చూ. కాసె[1]. వి. వెనక్కి బిగించి కట్టేకోక, చీర, వస్త్రం. అని. 4.34.

కానరము చూ. కాన. వి. కాసెకోక.

కానండి రూ.చూ. కాచండి. వి. పానపాత్ర.

కానమర వి. 'కాసెగడ్డి' తినటం వల్ల వచ్చే నాముజబ్బు.

కానంత చూ. కాను.

కానర రూ. కాంచర. కాఁచర, కాఁజర. వి. 1. వృక్షవిశేషం, కాశహర. కాశి. 3.23 ; 2. అడవుల్లోను, మెరకనేలల్లోను ఎక్కువగా పెరిగే తీగెముక్క (Luffa tuberosa).

సం. కాసారి- ఓషధీ విశేషం.

<సం. కాసారి-.

కానరకూవర వి. 1. చెరటం ; 2. నెరవేరక పోవటం.

కానరహపరచేయ న.క్రి. చిందరవందరచేయు. కానరితీగె వి. దట్టంగాఉండే ఒకరకమైన తీగ.

కానరవంట్లు వి.బ.వ. బ్రాహ్మణులు పెళ్ళిలో వాడే నాలుగు అరిసేజిపాత్రలు.

కానరలు వి.బ.వ. ఒకరకం ధాన్యం. ప్రబంధ. 112.

కానరవర్లు చూ. కానరలు. వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం.

కానరికుండలు వి.బ.వ. పెండ్లిలో పెట్టేనగం బరేజికడవలు (8 కుండలు).

కానలవాడు యూ. కానల్నాడు. వి. 1. ఒకానొక దేశం. క్రీడా. 14; (ఇక్కడినుండి వచ్చిన బ్రాహ్మణులను కానలనాటి వారంటారు); 2. కోనలదేశం; 3. కోనలదేశం నుండి వచ్చిన బ్రాహ్మణ జాతి.

కానల్నాడు యూ.చూ. కానలనాడు. వి. 1. ఒకానొకదేశం. క్రీడా. 44; 2. కోనలదేశం; 3. కోనలదేశం నుంచి వచ్చిన బ్రాహ్మణ జాతి.

కాపా యూ.చూ. ఖాసా. వి. దాసీసంతతి.

కాపావాడు వి. 1. బానిస, దాసీవృత్తుడు; 2. వంశ పరంపరగా దాస్యం చేసేవాడు.

కాసి[1] వి. 1. పొడవైనగడ్డి; 2. ఒక ఆకుకూర; 3. పిల్లని చిన్నపిల్లలు పిలిచేపద్ధతి.

కాసికూర యూ. కాశికూర. వి. ఒకరకం ఆకుకూర.

కాసి[2] వి. కాశికావట్టణం.

నం. కాశీ. వారణాసి.

<నం. కాశీ.

కాసి[3] యూ.చూ. కాసె[1]. వి. దట్టి.

కాసికోక యూ. చూ. కాసెకోక. వి. మొలచుట్టు పూర్వ కాలంలో చుట్టుకొంటూఉండే పొడవైనవస్త్రం.

కాసిగుంచు న. క్రి. కాసెగాకట్టు, కట్టు, బిగించు. సిం. ద్వ్యా. 7.45.

<కాసి[3]+ -. ఇంచు[3].

కాసివి యూ. చూ. కాసిన్ని. విణ. కొన్ని, కాసిన్ని.

కాసింత చూ. కాము.

కాసిన్ని యూ. కసిని[1] కాసిని. విణ. కొన్ని.

కాసివుల్ల యూ. చూ. కాసెవుల్ల. వి. ఏకుతయారు చెయ్యటానికి ఉపయోగించే వుల్ల.

కాసిపేటంచు వి. ఒకరకం డిజైనులో నేసినఅంచు.

కాసిబేర యూ. కాశిబేడ. వి. మెరలోవేమకొనే ఒకరకమైన పతకం.

కాసియ యూ.చూ. కాసె[1] వి. 1. వస్త్రం, చీర, వెనక్కిబిగించి కట్టే కోక; రామా. 6.88; 2. కచ్చ.

కాసియజూరీడు వి. గ్రామకాయకుడు, రాతిపనివాడు.

కాసిళ్ళు వి.బ.వ. నట్ట, తయిర, తొన్న వీటి పచ్చికంకులు కాల్చి నలిపితే వచ్చే గింజలు.

కాసికోక యూ. కాసెకోక. వి. బిగింపుకాని, అందంకోసం కాని, నడుంకు చుట్టుకునే ఒకరకం బట్ట.

కాసీడు యూ. కాసె. వి. కాసెవాడు, రాతివనివాడు. వరమ. వి. 5.48.

కాసీదట్టి చూ. కాసె[1] వి. బిగింపుకు కావి, అందం కోసంకాని, నడుంకుచుట్టుకొనే ఒకరకం బట్ట.

కాసీవాళ్ళు వి.బ.వ. రాతిపనివారు.

కాసు వి. 1. దుగ్గాణిలో పదోవంతు, దమ్మిడిలో అయిదోవంతు. భాగ. 10. ఉ. 965; 2. పదకొండణాల ఎత్తుగల బంగారపు నాణెం. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 1198; 3. పైకం, ధనం. నిరంకు. 2.128.

క. కాసు. చిన్నరాగినాణెం, డబ్బు; తు. కసు, కాసు. దమ్మిడిలో నగమైన పాతరాగినాణెం; త. కాచు. బంగారం, డబ్బు, ప్రాచీనమైన బంగారునాణెం, చిన్నరాగి నాణెం; మ. కాశు. బంగారం, చిన్నరాగినాణెం, డబ్బు; కో. కచ్. రూపాయి; తో. కో. స్. రూపాయి.

పో. చూ. నం. కర్ష-. బంగారం లేదా పెండి యొక్క భార విశేషం.

కానంత క్రి.విణ. కొద్ది, చిన్నభాగం. కానింత విణ. కొంచెం. కానుకవ్వర వి. కానుపినం, కోలీ. బహుళా. 1.111. కానుకుకాకపోవు అ. క్రి. పనికిరాకపోవు కానుకుగొను (-కొను) న. క్రి. లక్ష్యపెట్టు. ద్వి. హరిశ్చ. 1104. కానుచేయు అ. క్రి. పనికివచ్చు. తాళ్ళ సం. 5.101. కానుమగీను దూసికొను న. క్రి. తృణమో పణమో సంపాదించుకొను. భక. 2.362. కానులపేరు వి. స్త్రీలుధరించే ఒకరకమయిన కంఠాభరణం. కానులి వి. బాగా మొనదేలిశంకువు ఆకారంలో ఉండే ఉలి, మంచి ఉలి. కానుపినములు వి.బ.వ. ఏ కొంతోడబ్బు. నిప్ర. 4.27.

కాపెల్లరుల్లు అ. క్రి. డబ్బంతా ఖర్చగు.

కానుగడ్డి వి. 'కాచి', 'కాకమాచి' అనబడే పొదలాగ పెరిగే తృణ విశేషం.

కానుదారివాడు చూ. కాజుదారు. వి. గుర్రపువాడు.

కాసె[1] యూ. కాన, కాసి[3]. కాసియ. వి. కాసెకోక, దట్టి. యయా. 5.74; 2. కచ్చ భేదం, కుచ్చెల. ఆం. భా. 2.153, 2.284.

నం. కచ్చా. వెనక దోవుకొనే ధోవతికొంగు, కచ్చ; ప్రా. కచ్చా. కటిమేఖల, కటివస్త్రం, కాసిఆ నూఢ్ఢ వత్థం.

క. కాసి, కాసె. వెనక్కి దోవుకొనే కొంగు.

<ప్రా. కాసిఆ.

కాసెకట్టు యూ. చూ. కాసెగట్టు. అ. క్రి. గోచినవరించుకొను. కాసెకోక యూ. కాశికోక, కాశికోక, కాసికోక వి. దట్టి. కాసెగట్టు (-కట్టు) యూ. కాసెకట్టు. న. క్రి. కచ్చగట్టు. కాసెనిలుకడ యూ. కాసెనిల్కడ. వి. 1. మల్లబంధ విశేషం. ప్రబంధ. 78; 2. ముప్పయిరెండు విన్నాణాల్లో ఒకటి. కాసెపిల్కడ యూ. చూ. కాసెనిలుకడ. వి. మల్ల బంధ విశేషం. ఆం. భా. 2.209. కాసెపోసికట్టు న. క్రి. వితంతువులు చీరను తలకిందులుగా తిప్పి అడ్డవేసి (గోచి) కట్టు. కాసెబిగించు అ. క్రి. నడుంకట్టు, సిద్ధమగు. కాసెబాయు (-హోయు) అ.క్రి. నన్నద్ధుడగు, నన్నద్ధుడవటానికి గుర్తు ఒకతీరుగా కట్టు. కాసెపోయు (-పోయు) న. క్రి. గుర్తును గోచివలె వెనక్కి బిగించికట్టు.

కాసె[2] యూ. కాళ[1], కాసీడు. వి. 1. రాతిపనివాడు. ఆం. భా.

2.284 ; **2.** రాయితొలిచేపని.

సం. కష-, కషా, కాష. రాసేది, గీచేది, రాయడం, ఒరగల్లు ; ప్రా. కస-. ఒరయిక, ఒరపిడి పెట్టడం, ప్రవహించడం, ఒరగల్లు. కసఇ. ఒరయు, రాచు, తొలచు.

<ప్రా. కస-.

కాసెవేని చూ. కాశెపని. వి. రాతిపని. కాసెభట్టు వి. రాతిపనివాడు. కాసెయిలి (-ఉలి) వి. టంకం, రాయి తొలచటానికుపయోగించే పనిముట్టు. వేమన 3.238. కాసెవాడు చూ. కాశివాడు, కాశెవాడు, కాశోడు. వి. రాతిపనివాడు, రాతిని తొలిచేవాడు. ఆం. భా. 2.284.

కాసె[3] చూ. కామంచి. వి. **1.** బోదగడ్డివంటి తృణవిశేషం ; **2.** "కాసెగడ్డి" తినటం వల్ల వచ్చే కడుపుజబ్బు.

కాసె[4] చూ. కాశ[2] వి. **1.** పళయోని ; **2.** ? తోకకింది భాగం.

కాసెపుల్ల చూ. కాసిపుల్ల వి. ఏకుతయారుచెయ్యటానికి ఉపయోగించే పుల్ల.

కాసెల్లరుల్లు చూ. కాను.

కాస్టిక్‌సోడా వి. ఆద్దకం, రంగు తయారుచేయడానికి వేడ్డిళ్ళలో కలిపే ఒకరకం లవణం.

ఇం. *Caustic soda.* లవణవిశేషం.

<ఇం. Caustic soda.

కాస్త[1] విణ. కొద్ది ఐన.

కాస్తకూస్త విణ. చాలాకొద్దిగా.

కాస్త[2] వి. సేద్యం, వ్యవసాయం.

హిం. ఉ. కాశ్త్. వ్యవసాయం.

<ఉ. కాశ్త్.

కాస్తకారీ వి. రైతుకిస్తుచెల్లించి పన్నుకొనే సొంత భూమి.

కాస్తదార్ వి. వ్యవసాయం చేసేవాడు.

హిం. ఉ. కాశ్త్‌దార్. వ్యవసాయదారుడు.

<ఉ. కాశ్త్‌దార్.

కాస్యవాడు వి. గ్రావకారుడు, రాతిపనివాడు.

కాహిలా చూ. చూ. కాయిలా. వి. కాయిలా.

-కి చూ. ప్రత్య.ప్రక. షష్ఠీవిభక్తి ప్రత్యయం. షష్ఠ్యర్థంలో ఇ,ఈ, ఐలకు తర్వాత ప్రాయికంగా 'కి' మిగిలిన అచ్చుల తర్వాత 'కు' గాను ఉంటుంది. ఉదా. హరికి, స్త్రీకి, పైకి - ప్రాయికంగా అనడంచేత నీకు, ఈకు, మీకు మొ॥వాటిల్లో రాదు. **1.** నప్తమీవిభక్త్యర్థకం. భార. ఆది. 5.244; **2.** పైకి, మీదకి, పైన, మీద. భార.ఆది. 6.271 ; **3.** సంబంధసామాన్యాన్ని తెలుపుతుంది. (ఈ అర్థంలో క్రియతో అన్వయం ఉండదు.) భార.నభా. 2.59 ; **4.** పంచమీవిభక్త్యర్థకం. భార.నభా. 2.279, భార.శాంతి. 5.599 ; **5.** నిర్ధారణార్థకం, లోపల. భార. ఆను. 4.276 ; **6.** చతుర్థీవిభక్త్యర్థకం. ఆము. 5.143 ; **7.** తృతీయావిభక్త్యర్థకం. కళా. పీఠి. 21 ; **8.** బంధుతానంబంధాన్ని తెలుపుతుంది. ఉదా. మఱదికి ; **9.** స్వస్వామిభావసంబంధాన్ని తెలుపుతుంది. ఉదా. వాని కైదు మేడలున్నవి ; **10.** అవయవావయవిభావసంబంధం. ఉదా. పక్షికి రెక్కలు రెండుంటాయి ; **11.** జన్యజనకభావసంబంధం. ఉదా. అతనికి ఇద్దరుకొడుకులున్నారు.

కికకిక చూ.చూ. కికాకిక. వి. నవ్వటంలో అయ్యోధ్వనికి అనుకరణం. చంద్రాంగ. 2.127 ; క్రి.విణ. గట్టిగా, బిగ్గరగా.

పో.చూ. క. కిక్కు. పెద్దధ్వని, కీచుమనేఅరుపు ; త. కెక్కట్టుమ్-. నవ్వు, హాసం ; కెక్కలి. తీవ్రంగానవ్వు.

కికాకిక చూ. కికకిక. వి. నవ్వడంలో అయ్యోధ్వనికి అనుకరణం. కళా. 1.40, 8.171.

కికింకిరి[1] చూ. కింకిరి[1]. వి. అసహ్యం, మురికి.

కికింకిరి[2] చూ. కింకిరి[2]. వి. కోపవికారం, చీదర.

కికురించు చూ. కికురు.

కికురింత చూ. కికురు.

కికురింతలాట చూ. కికురింత.

కికురింపు చూ. కికురు.

కికురు చూ. కిక్కురు[1]. వి. వంచన, మోసం. ఆం.భా. 2.292. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దంకావచ్చు.

కికురించు చూ.చూ. కిక్కురించు. స.క్రి. **1.** మోసపుచ్చు, వంచించు. భాగ. 10. పూ. 4.96, మను. 3.129 ; **2.** ఓడించు, జయించు, సారంగ. 2.113 ; **3.** పోగొట్టు, హరించు, వను. 5.116. అ.క్రి. తప్పించుకొనితిరుగు, నక్కినక్కితిరుగు. భాగ. 10.పూ. 458. కికురింత చూ. రింత. వి. **1.** మోసంచేయటం ; **2.** మోసం ; **3.** దాగటం. కికురింతలాట వి. దాగుడుమూతలాట. కికురింపు వి. **1.** మోసంచేయటం ; **2.** మోసం. ఆం.భా. 2.292. కికురుపెట్టు చూ.చూ. కికురువెట్టు. స.క్రి. వంచించు, మోరగు, నక్కినక్కిచేయు, క్రోసిపేయు. కికురుపొదుచు చూ.చూ. కికురువొదుచు, స.క్రి. వంచించు, మోరుగు, నక్కినక్కిచేయు. భాగ. 8.208, 10 పూ. 756. కికురులాట వి. దాగిలిమూతలాట. చెన్నబసవ. 5.378. కికురువెట్టు చూ. కికురుపెట్టు, కిక్కురుపెట్టు. స.క్రి. **1.** తోసిపేయు, తోసివుచ్చు. భాగ. 8.295 ; **2.** వంచించు, కికురించు. రామా. 3.145. కికురువొదుచు చూ. కికురుపొదుచు, కిక్కురువొదుచు. స.క్రి. మోసగించు, వంచించు. భాగ. 10. పూ. 431.

కిక్కిన వి. **1.** క్రోవివంటి తృణవిశేషం. ఆం.భా. 2.75 ; **2.** నలమనే నుగంధద్రవ్యం. ఆం.భా. 2.75.

కిక్కినకవ్వు వి. గనుపదంటు. కిక్కినగడ్డి వి. ఉదక మండలంలో బాటలవెంబడి పెరిగేఒకరకం గడ్డి (Pennisetum vitiousan).

కిక్కిపాలు వి. గర్భిణీ చన్నులమీదరేఖలు.

<*కిక్క + చాలు.

కిక్కిరికాడ వి. వ్యాపారమధ్యలో కలిగించేఅడ్డంకి.

కిక్కిరియ చూ.చూ. క్రిక్కిలియ. అ.క్రి. గుంపగు, చేరు, కూడు.

కిక్కిలికిక్కిలి చూ. క్రిక్కిలియ. విణ. సందర్భశుద్ధిలేని (అర్థవివరి.).

కిక్కిలికిక్కిలిమాటలు వి.బ.వ. సందర్భశుద్ధిలేని మాటలు.

కిక్కిలియ చూ.చూ. క్రిక్కిలియ. అ.క్రి. కిటకిటలాడు.

కిక్కిన వి. పావుచెక్కలలిగింపుకు పాతినకొయ్య.

కిక్కినఅడ్డగర్ర వి. మగ్గంగుంటలో, పావుచెక్కల బిగింపకు వేసిన అడ్డవుల్ల.

కిక్కినగడ్డి వి. ఒకవిధమైనగడ్డి. (Phragmiteskarka).

కిక్కు వి. 1. చెవులులేనిరాట్నంబొమ్మకు చేసినగాడి ; 2. దబ్బారాట్నంగంటం ఆమర్చడానికి రాట్నంబొమ్మకు చేసిన గాడి ; 3. చేరుబద్దకు బిగింపుకోనంపెట్టిననరకు, నాట.

కిక్కుమిక్కురుమను చూ. కిక్కురు[2]. అ.క్రి. నోరెత్తు, కొంచెంగా మాట్లాడు. మను. 6.122.

కిక్కురించు చూ. కిక్కురు[1].

కిక్కురింత చూ. కిక్కురు[1].

కిక్కురు[1] రూ.చూ. కికురు. వి. మోసం, వంచన.

కిక్కురించు రూ. కికురించు. స.క్రి. వంచించు, మోసపుచ్చు. ధాన్య.రా. నుండర. 267. కిక్కురింత రూ.చూ. కికురింత. వి. మోసం, వంచన. కిక్కురుపెట్టు (-పెట్టు) రూ.చూ. కికురుపెట్టు. స.క్రి. వంచించు, మోసపుచ్చు. రనిక. 3.90 ; విష్ణుమా.4.253. కిక్కురుపోదుచు (-పారుచు) రూ.చూ. కికురుపోదుచు. స.క్రి. వంచించు, మోసపుచ్చు.

కిక్కురు[2] వి. 1. నిశ్శబ్దం. హర. 6.122 ; 2. అల్పమైన కంఠధ్వనికి అనుకరణం.

పో.చూ. క. కిక్కు. పెద్దధ్వని, అరువు.

కిక్కురుమనక అవ్య. నిశ్శబ్దంగా, పెదవులుకదల్చకుండా. కిక్కురుమను అ.క్రి. కొద్దిగావలుకు.

కిక్కెన అవ్య.ద్రు. గట్టిగా, బిగిసేటట్లు, మిక్కిలికదియిక, చచ్చేటట్లు, ప్రాణంపోయేటట్లు. పారి. 3.38. వి. బలాత్కారం.

క. కిక్కఱి. దగ్గరగా ఉండు, దట్టమగు, గుమికూడు ; కిక్కఱిసు. దగ్గరగాఉండు, దట్టమగు, గుమికూడు.

కిగ్గడ వి. 1. తూర్పారపోసేటప్పటి మేలురాని (మంచిగింజల రాని) ; 2. పక్కినవడేపొట్టు, గింజలుకలిసినకుప్ప.

కిగ్గర్ర వి. దోసెముందరచేసిన గుర్తముయుచుకు పోకుండా అడ్డంగా పైపైన బిర్రుపెట్టేపొడుగుచెక్క.

కిగ్గాడి రూ. కిగ్గాడి, కిగ్గజి, కిగ్గాఁడి. విణ. అల్పమైన, నీచమైన, పనికిమాలిన. కళా. 8.133 ; వి. 1. అంబేద, దిట్టతనంలేనివాడు. ప్రభా. 1.78 ; 2. అప్రయోజకుడు, ఎందుకూపనికిరానివాడు. ఆం.భా. 3.27.

క. కిగ్, కిజ్. న్వల్పం, తక్కువతనం. ఉదా. కిగ్గళ్ళు.. చిన్నకన్ను ; త. కీళ్-క్-కాలై. నీచమైనది, అల్పమైనది.

<*కిగ్గాడి.

కిగ్గాడికోడు వి. అప్రయోజకుడు. శుక. 3.280.

కిగ్గాడి రూ.చూ. కిగ్గాడి. విణ. అల్పమైన, నీచమైన, పనికిమాలిన ; వి. 1. కొరగానివాడు. 2. అంబేద.

కిగ్గాజి రూ. చూ. కిగ్గాడి. విణ. అల్పం, నీచం, పనికిమాలిన. వి. 1. కొరగానివాడు ; 2. పోమరి ; 3.అంబేద.

కిగ్గ అ. క్రి. జంకు. వ. క్రి. వందేహించు.

కింక[1] రూ. చూ. కినుక[1]. వి. 1. కోపం. ధార. ద్రోణ. 3.13 ; 2. ధార, పీర. విజయ. వి. 2.20 ; 3. పళవల్ని మేకల్ని చంపే ఒకరకం రోగం, తెగులు. ఆం. భా. 2.124 ; 4. గట్టిపట్టు, విడవకుండా ఏర్పడం.

కింకటచేయు న. క్రి. బాధపెట్టు, పీడించు, కారించు.

కింకపీయ వి. శిబువులు పోరుపెట్టినవుడు దృష్టిదోషం పోవటానికి మూడు బొగ్గులు వేసి తీసే పారాజి నీళ్ళు. కింకపీళ్ళుతీయు న. క్రి. పిల్లలు పోరు మానటానికి ఎర్రనీళ్ళు దిగదుడిచి పారబోయు. కింకవట్టు అ. క్రి. 1. పోరుపెట్టు ; 2. కసిపట్టు, వగపట్టు. కింకపెట్టు అ. క్రి. మారాంచేయు, అలుగు.

కింక[2] వి. కంకిపొట్టు వదలనిగింజలు, అక్కడక్కడ గింజలతో ఉన్న బొంకు.

కింకిరి[1] వి. 1. ఏవ, రోత, రోతపని. కావ్యా. చూ. 1.2 ; 2. మలం. నవనాథ. 139.4.

పో. చూ. క. కిట్టు, కిట్టి. స్రావం, వృక్షాదుల బంకమొ. ఇనుము, చిట్టెంనూనెమడ్డిగుంటలో వడేసిన ఆవుపేడ.

కింకిరిచేయు న. క్రి. ఏరుగు, మలంవిడుచు. కింకిరిపరు[1] అ. క్రి. రోతపడు, ఏవగించు. ద్వి. హరిశ్చ. 4.1584. కింకిరిపాటు[1] వి. రోతపడటం. ధార. ఆరణ్య. 5.291. కింకిరిపోవు అ. క్రి. మకిలపోవు, మురికిఅగు.

కింకిరి[2] చూ. కినుక. వి. 1. కోపం. ఉ. హరి. 4.68 ; 2. అపవాదం.

కింకిరివరు[2] అ.క్రి. 1. కోపించు, కోపగిల్లు. ధార.ఆను. 1.68. మార్క. 1.58 ; 2. అనూయపరు. ద్వి. హరిశ్చ. 4.2713. కింకిరిపాటు[2] వి. కోపపడటం. ధార.ఆరణ్య. 5.291.

కింగళించు అ. క్రి. మల్లురు కుస్తీపట్టపట్టు.

కింగళింపు వి. మల్లవిద్యా సంబంధమైన పోరాటోపపీతాలలో ఒకటి. హంస. 1.206.

కింగాణము వి. తారుమారు, వేరుపాటు.

కింగాణముసేయ (-చేయు) న. క్రి. గేలిచేయు.

కింగాజి చూ. కిగ్గాడి. వి. కొరగానివని. ద్వి. భాగ. 4.1104.

కింగిరి చూ. కిఱి[3]. విణ. 1. అల్పమైన ; 2. లేదికైన ; వి. నీచుడు.

కింగ్వే వి. మామూలు గీరలువడేట్టు నేసినఅంచు.

ఇం. *King's way*. రాచబాట.

<ఇం. King's way (అర్ధవివరి.).

కిచ వి. 1. కోతులు, పక్షులుమొదలైన వానికూతలో అయ్యేధ్వని కనుకరణం ; రం. రా. కిష్కిం. 198. వ. 25. పం ; 2. చక్కిలిగింత ; 3. చక్కిలిగింతవలన కలిగే జలదరింపు.

క. కివ, కివి, కిచు, కీచు. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం ; తు. కిచికిచి, కివకివవాటు ; కిచుకిచు ; కీచుకీచు. ఎలుకలు చేసే కిచకిచ ధ్వని ; కీచుని. కీచుమని అరచు ; త. కీచు. పక్షుల కిచకిచ శబ్దం ; కీకి. కోడిపిల్లలు కిచకిచమనే చేసేధ్వని ; మ. కిచ్చుకిచ్చు. కిచకిచలాడు.

కిచకిచ వి. పక్షులు మొదలైనవాటికూతలో అయ్యే ధ్వన్యనుకరణం. కిచకిచపాయు అ. క్రి. కిచకిచమని ధ్వనిచేయు. కిచకిచకొట్టు అ. క్రి. కూయు. కిచకొట్టు అ. క్రి. కిచకిచమని ధ్వనిచేయు. రం. రా. కిష్కిం. 198 వ. 25 పం. చక్కిలిగింతకలుగు. క. కివగుట్టు, కివిగుట్టు. పక్షులులాగ కిచకిచమని ధ్వనిచేయు, కోతులవలెఅరచు ; తు. కీచు కీటు. ఎలుకల కిచకిచ శబ్దం ; త. కిచ్చుకిచ్ ఎనల్.

బల్లులు చేసే కిచకిచ శబ్దం వంటిది, కీచ్-. ఱాయి, పక్షులు, బల్లులు మొ. చేసే కిచకిచ ధ్వని వంటిది, కలిసించు, కోతులవలె అరచు, శిశువులవలె అరచు ; మ. కిచ్చుకిచ్చు, కిలచుక, కెంచుక. కీచుమని అరచు.

కిచాట చూ. కిచాటు. చూ. కీచు. వి. వాగ్వాదం.

కిచాటు చూ. చూ. కిచాట. వి. 1. కయ్యం ; 2. లోటు, లేమి.

కిచిడి[1] చూ. చూ. కిచ్చడి[1]. వి. వులగం.

కిచిడి[2] చూ. చూ. కిచ్చిలి[1]. వి. నారింజభేదం.

కిచిడీ[1] చూ. కిచిలి, కిచ్చడి[2], కిచ్చిలి[2]. వి. దక్షిణాదిలో పేరు పడ్డ మంచిరకం వడ్లు.

కిచిడీలు వి.బ.వ. పిచికచెంబుఅనే సన్నరకం బియ్యం.

కిచిడీసంబారులు వి.బ.వ. G.E.B. 24వ నెంబరు ధాన్యం.

కిచిడీసాంబ వి. మంచిసన్నరకం వడ్లపేరు.

కిచిడీ[2] చూ. చూ. కిచ్చిలి[1]. వి. ఒకజాతినారింజ.

కిచిడి[3] చూ. చూ. కిచ్చడి[1]. వి. నానావస్తువులు చేర్చివండిన చిత్రాన్న విశేషం.

కిచిలి చూ. చూ. కిచిడీ[1]. వి. ధాన్యవిశేషం.

కిచుకు చూ. కిచ. వి. ధ్వని విశేషానికి అనుకరణం, పాము మొ. భక్షించేటప్పుడు చేసేధ్వనికి అనుకరణం. వేంక.పంచ. 8.370.

క. కిచ, కిచకు, కిచి, కిచు, కీచు. అనుకరణ శబ్దం.

కిచ్చడి[1] చూ. కిచిడి[1], కిచిడీ[3], కిచ్చిడి[2], కిచ్చడి. వి. నానావస్తువులు చేర్చివండే చిత్రాన్న విశేషం. బియ్యం, పప్పు కలిపినేతితో వండిన అన్నం. కాశీ. 7.185.

హిం. ఖిచడీ. పప్పు బియ్యం కలిపి వండే వంటకం ; మరా. ఖిచడీ, ఖిచిడీ. ఒకరకం వంటకం, పప్పు బియ్యం కలిపివండే వంటకం ; ఉ. ఖిచ్‌డీ. పప్పు బియ్యం కలిపి వండే వంటకం ; పార. కిచ్‌రీ. పప్పు, బియ్యం, వెన్న మొ. వాటితో తయారుచేసే భారత దేశపు వంటకం.

క. కిచడి, కిచ్చడి. బియ్యం, పప్పుల మిశ్రమం ; త. కిచ్చటి. బియ్యం, పప్పు కలిపి వండిన వంటకం.

<మరా. ఖిచడీ.

కిచ్చడి[2] చూ. చూ. కిచిడీ[1]. వి. ఒకరకం వడ్లు.

కిచ్చపెట్టు న. క్రి. గిర్రిపెట్టు.

కిచ్చాటు వి. ఇబ్బంది.

కిచ్చాటుగామండు అ. క్రి. కొంచెం ఇబ్బందిగా ఉండు.

<కిచ్చాటు + . - అ[7] + ఉండు.

కిచ్చిడి[1] చూ. చూ. కిచ్చిలి[1]. వి. నారింజ భేదం (Citrus-maderaspatla).

కిచ్చిడి[2] చూ. చూ. కిచ్చడి[1]. వి. నానావస్తువులు చేర్చివండే చిత్రాన్న విశేషం.

కిచ్చిరివండు చూ. చూ. కిచ్చిలివండు. వి. ఒకదినుసునారింజ.

కిచ్చిలి[1] చూ. కిచిడి[2], కిచిడీ[2], కిచ్చిడి[1], కిత్తలి[2], కిత్తళి. వి. 1. ఒకజాతి నారింజ, కమలాఫలం ? ; 2. పెద్దనిమ్మ.

క. కిచిలి, కిత్తళె, కిత్తిళె. నారింజపండు ; తు. కిత్తిలి, కిత్తిలి, కిత్లె. నారింజపండు ; త. కిచ్చిలి. ఒకరకం నారింజ.

కిచ్చిలిచెట్టు వి. నారింజచెట్టు. కిచ్చిలివండు చూ. కిచ్చిరి పండు, కిత్తలివండు, కిత్తిలివండు. వి. నారింజపండు.

కిచ్చిలి[2] చూ. చూ. కిచిడీ[1]. వి. ఒకరకం వడ్లు.

కిచ్చిలిగడ్డ వి. తెల్లని లేదా పనుపుతోకూడిన తెల్లని పూలు పూసే ఒకమొక్క (Heychicem cronaricum).

కించ వి. 1. మనోవ్యథ. సానంద. 8.38 ; 2. లోటు.

నం. కించ-. ఏమైన.

<నం. కించ-. (అర్థవిపరి.).

కించవడు న.క్రి. చింతించు. కించపఱచు న.క్రి. చులకన చేయు.

కించాటు చూ. కించ. వి. వ్యాకులం.

కించాయిలు వి.బ.వ. అవ్యగింతలు.

కించు చూ. క్రించు. విణ. అల్పమైన, నీచమైన. కైమినీభా. 4.122 ; వి. అల్పుడు, నీచుడు.

పో.చూ. క. కిన్, కిత్. తక్కువస్థితి, హీనస్థితి ; కన్నెల. దిగువ భూమి. కీఱ్, కిఱి, కిఱ్. తక్కువతనం, నీచత్వం ; కీఱతన, తక్కువతనం ; కొడ. కీ. కింద ; క-లి. కింద ; కిది. కిందభూమి ; తు. కీలు. తక్కువ, హీనమైన ; కీడు. తక్కువైన ; కీరుకె, కీరుగె. హీనుడు, నీచుడు ; త. కీఱ్, కీఱ్వు. దిగువభూమి లేక స్థలం ; కీఱతు. కిందఉన్నది ; కీఱ్వు. కిందభూమి, కీఱతు. కిందఉన్నది ; మ. కీఴ్, కీరు. కిందిస్థలం ; కీఱక్కు. తమిళదేశం లోని దిగువభూమి ; కోట. కీ. కింది ; కొడ. కి. కింది ; కికొయ్. కిందిభూమి ; పర్జి. కిడి. తక్కువ, కింద ; కురు. కియ్యా. కింద ; కీతా, కియ్యనా. కింది ; కీతన్‌తా. హీనంగావుట్టిన ; బ్రా కి-కీ-కే. కింద ; కేరఘ్. కిందివైపు, కింద.

పో.చూ. నం. కించిత్. కొంచెం.

కించుదనము (-తనము) వి. బదలిక, మాంద్యం.

కిటకిట యా.చూ. గిటగిట[2]. వి. 1. పళ్ళు కొరకటం మొ. వాటిలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. మను. 5.19 ; 2. వీణ మొదలైన వాటి బిరడా తిప్పటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. వైజ. 1.118.

క. కిటి. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం ; కిటికిటి. కలతపెట్టే శబ్దం ; త. కటుకటు, పండ్లపలె వదులగు, ఆభరణంలో నూదిలాగ గలగలలాడు, గలగలధ్వని, ఉరుమువంటి ధ్వని ; కిటుకిటాయ్. భయంతోవణుకు ; కిటుకిటు. చలికి పండ్లు కదలటంవల్ల ఏర్పడే చప్పుడు వంటికిటుగు, వణకు ; మ. కిటుకిటుక్క. వణకు.

కిటకిటమను అ.క్రి. కిటకిటమని ధ్వనిచేయు. దగా. 6.82. కిటకిటలాడు అ.క్రి. కిక్కిరియు, నమ్మర్థంగాఉండు.

కిటవత వి. ఉపకారస్మరణం, కృతజ్ఞత.

కిటి వి. యశస్సు, కీర్తి.

కిటికి చూ.చూ. కిటికీ. వి. గవాక్షం.

కిటికిటి చూ.చూ. కిటికీ. వి. గవాక్షం, దొడ్డి వాకిలి చాటు. మ. 50.

కిటికీ చూ. కిటికి, కిటికిటి, కిట్టికీ, కిడకి, కిడికి ; కిరికీ, కిరిటీ, కిడికి. వి.గవాక్షం.

త. కిటికి. గవాక్షం ; మ. కిటుక్కి, కుటుక్కి ; కొలా.

కిడ్కి ; ద్రా. కిడ్కి.

హిం. ఉ. ఖిడ్‌కీ-గవాక్షం.

<ఉ. ఖిడ్కి.

కిటికీగజాలు వి.బ.వ. కిటికీ కమ్మలు, కిటికీచువ్వలు.

కిటికీచువ్వలు వి.బ.వ. కిటికీకమ్మలు.

కిటికి వి. కృత్తికకాకై.

నం. కృత్తికా. ఒక నక్షత్రం.

కిటుకగు చూ. కిటుకు.

కిటుకు వి. 1. అకార్యం, దుష్కృత్యం, చెడ్డపని. విమ్డు పు. 7.94 , 2. మర్మం, రహస్యం, గుట్టు. కా. 5.38 ; 3. చిక్కు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 1.872 ; 4. కపటం, మోసం. ఆం. భా. 1.188.

పో.చూ. త. కెటుతల్. చెరువు, కీడు ; పర్జి. కిక్టకక్ట. వంకరటింకర, కిట్కి మోసమగు ; కిట్కుకె. చప్పుడు లేకుండా, మోసంగా.

కిటుకగు అ.క్రి. 1. పగయగు ; 2. మోసమగు ; 3. మరుగగు.

కిట్టవారమట్ట వి. కృణివిశేషం.

కిట్టమి చూ. కిట్టు[2].

కిట్టికి చూ.చూ. కిటికీ. వి. గవాక్షం.

కిట్టికోల చూ. కిట్టు[1]. వి. ఇరికించటానికి ఒకతట్టు కొనలుచెర్చి కట్టి చిన్న కోలతో ఏర్పరచిన సాధనం, వేళ్ళకు కింద మోచెపెట్టి ఒత్తే చిటికోల.

క. కిట్టి. రెండు కర్రలమధ్య చేతులు, చెవులు, ముక్కులు, మొనవి నొక్కే ఒకరకం సాధనం ; త. కిట్టిక్కోల్. చేతులు, పాదాలు నొక్కే ఒకసాధనం, కోడెల విత్తులు పరికరం, ఔషధసంబంధమైన నూనె తీసే సాధనం, ఇనుముతో చేసిన పరికరం ; కిట్టి. ఇనుముతో చేసిన పరికరం. కిట్టు. దవడ పండ్లవరె గట్టిగా పట్టుకొని ఉండు, బిగించు, బంధించు.

<త. కిట్టిక్కోల్.

కిట్టింపు[1] చూ. కిట్టు[2].

కిట్టింపు[2] చూ. కిట్టు[2].

కిట్టు[1] వి. రెండుకొయ్యలను చేర్చి బిగించినముడి.

క. కిట్టి. రెండుకొయ్యలమధ్య ఉంచి మనిషి చేతులు, చెవులు, ముక్కును ఒత్తి బాధించేశిక్ష.

కిట్టు[2] న.క్రి. 1. నమోపించు, కడియు, చేరు. ధార. ఆది. 6.268, విరా. 1.83 ; 2. కవియు, తాకు. ధార. సదా. 1.207 ; 3. చంపు. ధార. కర్ణ. 3.261 ; 4. నరి పెట్టుకొను.

క. కిట్టు, గిట్టు, గీటు-.తాకు, నమోపించు, చేతికందు, చేరు, పొందు ; కిడు. తాకటం ; గిట్టిను, గీటిను. చేరు ; తు. గిట్టు. దగ్గర ; కిట్టు. చేరువ. కొడ. కిట్టో (కిట్టి-). పొందు ; త. కిట్టు. నమోపించు, దగ్గరకుచేర్చు. కిట్టె. నమోపించు, యుద్ధంలో కలికినొను, తనస్థానంలోకి చేరు ; కిట్టుక. చేతికివచ్చు ; కిట్టు. దగ్గర, నమోపం ; కిట్టుమ్. నమోవం, దగ్గర ; కిట్టి. కిట్టికోలలో ఉపయోగించే బిగించు సాధనాలు ; మ. కిట్టుక. చేతికివచ్చు, పొందు, చేరు ; కిటుయుక. ఎదురుదెబ్బకొట్టు, పొందు ; కిటెక్క. ఎదురుదెబ్బకొట్టు ; కిటు. సమోపం, దగ్గర, నమం ; కిటుచ్చల్. కలవటం, తగవులాడటం, తె. కిట్-(కిట్క్-). గేదె కొమ్ములు మొదలైనవి పట్టుకొను ; కిడ్. దగ్గర, నమోపం ; మాల్తో. కిటు. దగ్గర ; క్రిత్. నమోపించు.

<మూ.ద్రా. *కిట్-.

కిట్టమి రూ. గిట్టమి. వి. 1. పగ, విరోధం ; 2. కలియమి. **కిట్టింపు**[1] వి. చావు. **కిట్టింపు**[2] రూ. గిట్టింపు. వి. అమ్మకం లోని లాభం, గిట్టింపు. కిట్టుకొను న.క్రి. చేరుకొను, నమోపించు. దశకు. 6.110,111. **కిట్టుబడి** వి. అమ్మకంలోనిలాభం. **కిట్టుమాము** వి. రంగులో తడిసిన నూలులడిలు పిండటానికి నేలలో పాతిన పొడుగురాట.

కిట్టెంటుక్రోత్రియం వి. నాలుగో వంతు మాత్రమే పన్ను కట్టుకోవలిసిన నేల.

ఇం. *Quitrent*. నేలపన్ను ; సం. క్రోత్రియ. వేద బ్రాహ్మణుడు.

<ఇం. Quitrent.

కిడకి రూ.చూ. కిటికీ. వి. గవాక్షం.

కిడికి రూ.చూ. కిటికీ. వి. గవాక్షం.

కిడ చూ. కిడిఁ. వి. వ్యాపారవస్తువు, క్రీడారం.

కిడ్ని వి. 1. మూత్రపిండం ; 2. ఆహారంగావాడే గొర్రె పశువు మొ॥ వాటి మూత్రపిండం.

ఇం. *Kidney*. మూత్రపిండం.

<ఇం. Kidney.

కిణకిణలాడు అ.క్రి. జలదరించు, గణగణమను.

క. కిణిగుట్టు, కిణికిణిఎన్ను. చిన్నగంటలు మొదలైన వాటివలె గణగణమనిమోగు ; తు. కిణికిణి. చిన్న గంటలు గణగణమనే ధ్వని. కిణిలు. చిన్నగంటలు కిందపడటం వల్ల కలిగిన శబ్దం ; గిణిగిణి, గిణిలు. చిన్నగంటల గణగణమనే ధ్వని ; త. కిణ్-ఎనల్, కిణ్, కిణ్-ఎనల్ కణిల్ ఎనల్ కిణిల్-ఎనల్ కిణుక్కు-కిణుక్కు-ఎనల్ గణగణమనే ధ్వనిని నూచించేది ; మ. కిణుకిణు. గణగణ శబ్దం ; కిణున్నుక, కిణుక్కుక. గణగణమను ; తె. కాణ్-ఇన్. గణగణమను ; పర్జి. కిణి. చిన్నగంటల ధ్వని.

పో.చూ. సం. కింకిణీ. చిన్నగంట ; ప్రా. కిణికిణంత. కిణ్‌కిణ్‌మని శబ్దం చేయటం.

కిండర్‌గార్టెన్ వి. వస్తుప్రదర్శనతోకూడిన బోధనా పాఠశాల, ప్రదర్శ రూపమైన బోధనావద్ధతి.

ఇం. *Kindergarten*. వస్తుప్రదర్శనతో కూడిన బోధనాపాఠశాల.

<ఇం. Kindergarten.

కిండలు వి. ఎక నక్కెం, ఎగతాళి.

కిత వి. దేవతార్చణంకోసం కళ్ళంలో ఒక పక్కపోసే మూరు దోసిళ్ళ ధాన్యరాశి, వరిపప్పు.

కితకిత వి. చక్కిలిగింత, ధ్వన్యను.

కితవార రూ.చూ. కిత్తనార. వి. ఒకరకం నార.

కితవారగుడ్డ రూ.చూ. కిత్తనారగుడ్డ. వి. కాన్వానుగుడ్డ.

కితము యూ.చూ. క్రితము. వి. పూర్వం, ముందు.

కితాబు[1] వి. పుస్తకం.

హిం. కితాబ్. పుస్తకం; ఉ. కితాబ్. నకలు, పుస్తకం; పార. కితాబ్. వర్ణనం, రాయటం, పుస్తకం; అర. కితాబ్. పుస్తకం, నంపుటం.

<ఉ. కితాబ్.

కితాబు[2] యూ.చూ. ఖితాబు. వి. బిరుదు, గౌరవచిహ్నం. ఆనంద. పీఠి. 68.

కిత్త[1] యూ.చూ. కిత్తు. వి. చేతనాచేతనాగ్ని, నిప్పు.

కిత్త[2] వి. నేతపనికి తెచ్చుకొన్న (నూలు) నరుకు.

కిత్తడు వి. కృష్ణుడు.

నం. కృష్ణ-. కృష్ణుడు.

<నం. కృష్ణ-.

కిత్తవార్ యూ. కితనార. వి. చాగనార, కలబంద, మంచం నులక నెయ్యటానికి వాడే ఒక రకంనార (Agaveamericana).

త. కత్తాళై (కల్ + తాళై). కలబంద; కత్తాళై. కలబంద.

కిత్తనారగుడ్డ యూ. కితనారగుడ్డ. వి. కిత్తనారతో నేసిన గుడ్డ, మోటుగుడ్డ.

కిత్తలి[1] యూ. కిత్తళి. వి. కలబంద జాతికి చెందినమొక్క (Agaveamericana).

కిత్తలి[2] యూ.చూ. కిచ్చిలి[1]. వి. కిచ్చిలి, నారింజపండు.

కిత్తలిపండు యూ.చూ. కిచ్చిలిపండు. వి. నారింజపండు.

కిత్తళి యూ.చూ. కిచ్చిలి[1]. వి. ఒకజాతినారింజ.

కిత్తా వి. 1. పర్యాయం, దఫా; 2. పరిమాణం.

హిం. కిత్తా. ఎంత.

<హిం. కిత్తా.

కిత్తాను చూ. కిత్తనార. వి. కిత్తనారగుడ్డ.

కిత్తి[1] వి. సారెమోద లిరిగే మట్టిముద్దను గీరివేసేచెక్క.

కిత్తి[2] యూ.చూ. కిత్తు. వి. అగ్ని, నిప్పు. చేతనాచేతనాగ్ని. అం.దా. 1.48.

కిత్తికంటివలి వి. శివుడు. వ్యు. అగ్నినేత్రుడు.

కిత్తిలివండు యూ.చూ. కిచ్చిలిపండు. వి. నారింజపండు.

కిత్తు యూ. కిత్త[1], కిత్తి[2]. వి. అగ్ని, నిప్పు. సాం.ని.దేవ. 12.

క. కిర్చు, కిచ్చు-.నిప్పు; కొడ.తిత్తి; తు. కిచ్చికిచ్చు, కిచ్చె. అనూయ, నిప్పు; కిత్తు. మెరుపు, పిడుగు; త. కిచ్చు. నిప్పు; కోట. తిచ్. నిప్పు, దొ. తిత్, కిచ్. నిప్పు; గోం. కిస్; కొండ. సిను; కుఇ. సిసొవడి. చెకుముకి. కువి. హీచు, హిజ్జు. నిప్పు; పర్జి. కిచ్; కొలా. కిస్; నా. కిచ్చ్; గ. కిస్, కిచ్చు; ఒల్లా. కిస్; కురు. చిచ్చ్; మాల్తో. చిచు.

<క. కిచ్చు.

కిథలమ్ వి. చారలతో కూడిన పెద్దసొరచేప.

కిదుకు అ. క్రి. మూలుగు, చిన్నపిల్లలు నిద్రలేచేటప్పుడు ఆలస్యం వల్ల ఒక విధంగా మూలుగు. భాగ. 10. పూ. 225.

పో.చూ. క. కిత్తడ. అనహ్యత, చీదర; గిజిగిజి. గందరగోళాన్ని మాచించే ధ్వని; కిసరు, కిసురు. అయిష్టాన్ని సూచించటం; కిసుర్. ఓర్వలేకపోవు; కిసుర్, కిసుళ్, కెసరు. ఓర్వలేని లేదా అనహ్యమైన పరిస్థితి, అపకారం; తు. కెదురని. ఉద్రేకాన్ని పొందు; ద్రా. కిజ్. మూలుగు, చిరాకుపడు; కిత్తింగ్. మూలుగు.

కిదుపు వి. తక్కువరకం, తక్కువది.

కివగినవడు న. క్రి. మిక్కిలికోపగించు, ధ్వన్యనుకరణశబ్దం.

కివాయి వి. జేబు.

కివార్ యూ. చూ. కినారా. వి. తివాసీఅంచు.

కివారా యూ. కినార. వి. కట్ట, తీరం.

హిం. ఉ. కినారా. తటం, నదిఒడ్డు, అంచు.

<ఉ. కినారా.

కినియ[1] న.క్రి.అ.క్రి. 1. కోపించు. భార. ఆది. 2 168, ఉద్యో. 1.255; 2. ద్వేషించు. సీతారా. 3.142.

క. కినిసు. కోపాన్ని పొందు, ఆగ్రహాన్ని పొందు; త. చిన. కోపాన్నిపొందు; చినచ్చు. కోపించు; చినమ. కోపం; చినవల్. యుద్ధం, చినవల్. చినచ్చునర్. శత్రువులు; మ. చినమ్. ఉగ్రకోపం; చినమ్. ఉగ్ర కోపం; చినిప్ప. కోపం; చినిప్పిక్క. కోపం కలగజేయు; చినిప్ప. కోపం.

<క. కినిను.

కినియ[2] వ. క్రి. నమోపించు, చేరు (నలపక్షంలో). హరిశ్చ. న. 2.47.

కినుక[1] చూ. కినియ[1]. యూ. కింక[1], కినుకము, కిన్క. వి. కోపం, అలుక, కినలు. భార. విరా. 5.176.

కినుకకాడు వి. కోపంకలవాడు, కోపశీలుడు, కోపి.

కినుకము యూ.చూ. కినుక[1]. వి. కోపం.

కినుక[2] వి. అర్రాడటం, ఉనికి. శుక. 3.196.

కినువడు యూ.చూ. కినువడు. అ.క్రి. కోపపడు.

కినుపు చూ. కినియ[1]. వి. కోపం. కాశీ. 4.148.

కినువువడు (-వడు) యూ. చూ. కినువడు. అ. క్రి. కోపపడు. కినువడు యూ. కినువడు, కినువువడు, కిన్వడు. అ. క్రి. కోపపడు. భార. విరా. 4.218.

<కినుపు + పడు.

కినువడు చూ. కినువు.

కిన్క యూ. చూ. కినుక[1]. వి. కోపం. భార. ఉద్యో. 3.364.

కింద యూ. చూ. క్రింద. అవ్య. దిగువ.

కిందకట్టు వి. పునాదికట్టుబడి. కిందగు అ. క్రి. ఓడు, తగ్గు, కిందగు <కింద + అగు. కిందర్ధ వి. దర్వాజా చట్రపుకింద కమ్మి. <కింద + అర్ధ. కిందవట్టె వి. ఇరుసుకువైన పరానికి కింద ఉండి మొత్తం పరాన్ని మోసే పెద్దకొయ్య. కిందపెచ్చె వి. మూతి, గూనచివర సన్నటిభాగం. కిందాపు వి. మెట్లుకట్టేటప్పుడు కింద ఆధారంగా పెట్టిన పోటీగుంజ.

కిందాపు చూ. కింద.

కిందికచ్చు చూ. కిందు.

కిందికుంచెవేయు చూ. కిందు.

కిందికొలికి చూ. కిందు.

కిందికోర్చల చూ. కిందు.

కిందికోల చూ. కిందు.
కిందికోర్తల చూ. కిందు.
కిందిగుండు చూ. కిందు.
కిందిగుది చూ. కిందు.
కిందివట్టె చూ. కిందు.
కిందివలక చూ. కిందు.
కిందిబోదె చూ. కిందు.
కిందిరోలు చూ. కిందు.

కిందు రూ. చూ. క్రిందు. వి. ఔ. 1. పశం, అధీనం. రం. రా. ఉ. 138; పు. 2 దిగువ.

కిందికచ్చు వి. ఆనులో మద్యపీటకు బిగించిన చివరి కొయ్య. కిందికుంచెవేయు ఆ. క్రి. నరిచేసేటప్పుడు, కుంచెతల కిందుగావట్టుకొని, వడుగుకు కిందిభాగం దువ్వు. కిందికొలికి వి. ఆనుపోసిన వడుగులో చివరఅని వడ్డభాగం. కిందికోర్తల రూ. చూ. కిందికోల్తల. వి. ఆనుపోసిన వడుగులో చివర అనిపడ్డభాగం. కిందికోల వి. ఆనుకొయ్యలలో చివరి కొయ్య. కిందికోల్తల రూ. కిందికోర్తల. వి. ఆనుపోసిన వడుగులో చివరి అనిపడ్డ భాగం. కిందిగుండు వి. చేతి మగ్గంపన్నె బిగించిన కిందికొయ్య. కిందిగుది వి. మగ్గంలో పూనుగర్రకు కట్టిన దారం. కిందివట్టె వి. మరమగ్గంలో పన్నె బిగించిన కింది కొయ్య. కిందివలక వి. మరమగ్గంలో పన్నెబిగించిన కిందికొయ్య. కిందిబోదె వి. దర్వాకా చర్రువుకింది కమ్మి. కిందిరోలు వి. చెరువునీళ్ళు బయటకి పోవటానికి ఉన్న తూముల్లో కిందిది. కిందువడు రూ. చూ. క్రిందువడు అ. క్రి. కిందపడు. కిందువరు (-వడు) రూ. చూ. క్రిందుపడు. అ. క్రి. కిందపడు. కిందుసేయు (-చేయు) రూ. చూ. క్రిందుసేయు. స. క్రి. కిందచేయు.

కిన్నర రూ. చూ. కిన్నెర. వి. వీణావిశేషం.

కిన్నెర రూ. కిన్నర. వి. వీణావిశేషం, కిన్నరుల వీణ వంటి వీణ. శృం. నై. 1.5.

నం. కిన్నరా. వీణావిశేషం; హిం. కిన్నరీ. సారంగి అనే వీణ.

క. కిన్నరి, కిన్నూరి; త. కిన్నరమ్; మ. కిన్నరమ్. వీణలేదా పిడేలు; పర్షి. కిన్‌రి. వీణ; మాల్తో. కేన్‌దె.

<నం. కిన్నరా.

కిన్నెరకాయలు వి.బ.వ. వీడెకు బిగించే పెద్దసైజున్న ఎండుపొరకాయలు, తుంటిఫలాలు. హంస. 1.210. కిన్నెరవట్టచెట్టు వి. వృక్షవిశేషం. కిన్నెరసొర వి. కాయ గుండ్రంగా ఉండే రకంసొర.

కిన్నెరులు వి.బ.వ. ఒకడినును వర్గు.

కిన్నేరు రూ. చూ. కినుపరు. అ. క్రి. కోపపడు. హరి. పూ. 9.81.

కిపాయతు రూ. చూ. కిప్తాయతు. వి. లాభం.

కిమ్మూమ వి. రంగులో తడిసిన నూలులడిలు పిండటానికి నేలలో పాతిన పొడుగురాట.

కిమ్మూమనువవం వి. కానిగుంజతుగిలించిన ఇనపకడ్డీ.

కిప్తాయతు రూ. కిపాయితు, కిప్తాయతీ, కిప్తాయితు. వి. లాభం, ఆదాయం.

హిం. కిప్తాయత్. తక్కువఖర్చు, కొద్దిలో పనిజరగడం; మరా. కిప్తాయత. లాభం; ఉ. కిప్తాయత్. తగినంత, అల్పవ్యయం, పార. కిప్తాయత్, కిప్తాయ. శక్తి, మిత వ్యయం; అర. కిప్తాయతీ. తగినంత, చాలినంత.

<ఉ. కిప్తాయత్.

కిప్తాయితీ రూ.చూ. కిప్తాయతు. వి. లాభం, కిట్టుబాటు.

కిప్తాయితు రూ.చూ. కిప్తాయతు. వి. లాభం.

కిబ్లే విణ. మాన్యమగు.

హిం. కిబ్లా. పూజ్యతానూచకం; ఉ. కిబ్లహ్. మాన్యుడు పూజ్యుడు; పార. కిల్లహ్. పవిత్రస్థానాలు; అర. కిబ్లహ్. పూజ్యతానూచకం, మాన్యుడు, పూజ్యుడు.

<ఉ. కిబ్లహ్.

కిమిడి వి. గాజుతయారు చేయడానికి ఉపయోగించే చెకుముకిరాయి.

కిమిడికల్లు వి. గాజుతయారు చేయటానికి ఉపయోగించే చెకుముకిరాయి.

కిముక వి. దొమ్మకచిమొక్క, చెంగల్వకోష్టు. (Costus specioscus)

కిముకాబు రూ.చూ. కిముఖాలు. వి. బంగారంపువ్వులతోగాని, వెండిపువ్వులతోగాని కుట్టిన విలువైన ఒకరకం పట్టుబట్ట. మల్లువు. 4.18.

కిముఖాబు రూ. కిముకాబు, కిముకాబు. వి. బంగారం పువ్వులతో గాని, వెండిపువ్వులతోగాని కుట్టిన విలువైన ఒకరకంపట్టుబట్ట. పార్శ్వ. 5.149.

క. కింకాబ్, కినకాపు. బంగారం లేదా వెండిదారా లతో నేసిన పట్టుబట్ట.

<క. కింకాబ్.

కిమురు విణ. కొంచెం, అల్పం. ఆం.భా. 3.16.

క. కిముత్. అణగగొట్టబడినస్థితి, చిన్నదిగాచేయటం.

<క. కిముత్.

కిందత్తులు వి.బ.వ. ఒకదినుసువర్గు.

కిమ్మ వి. రహస్యం, గుట్టు, కీలు.

కిమ్మకు రూ. కిమ్మక్తు, కిమ్మతు. వి. వెల, ధర.

హిం.ఉ. కీమత్. ధర, వెల; మరా. కిమ్మత్. యోగ్యత, విలువ; అర. కీమత్. వెల, మూల్యం.

<ఉ. కీమత్.

కిమ్మక్తు రూ.చూ. కిమ్మతు. వి. వెల, ధర.

కిమ్మక్తురవాజా వి. ఆయానరకుల వెలను క్రుపీకరించే పత్రం.

కిమ్మను అ.క్రి. 1. ఔపమ్యవాచకం. మను. 3.6; 2. ప్రశ్న చేయ, మాటాడు, నోరెత్తు. సారంగ. 3.108.

క. కిల్. ఏమి? ఏమిటి? ఇదికాని అదికాని; పో.చూ. త. కిమా-ల్-ఎనల్, కిమా-చ్-చిమా-వ్-ఎనల్. గొణుగుడును తెలియజేసే ధ్వనికి అనుకరణం, మూలుగు; మ. కిమ్. ఏమిటి?

నం. కిమ్. ఏమి.

<నం. కిమ్+అను.

కిమ్మి వి. ప్రీతి. హంస. 2.111.

కిష్టవ్ రూ.చూ. క్రిష్టన్. వి. ముదురుగులాబిరంగు.

కియావడి రూ.చూ. కియ్యవడి. వి. హల్లుకింది అక్షరం, యావడి, క్యావడి.

కియ్య రూ. కియ్యము. వి. హల్లుకిందరాసేయకారం. ఆం.బా. 2.187.

కియ్యవడి రూ. కియావడి, కియ్యావడి, క్యావడి. వి. ఒక హల్లుకింది యకారం. **కియ్యావడి** రూ.చూ. కియ్యవడి. వి. హల్లుకింది యవర్ణం.

కియ్యము రూ.చూ. కియ్య. వి. హల్లుకింది యకారం.

కియ్యావడి చూ. కియ్య.

కిరకిర వి. క్రిందుమనటం, గరగరమనటం, ఆకలిచే ఒరలు కొంకర పోవటం. ధ్వన్యను.

కిరకిరమను అ. క్రి. కిరకిరమని శబ్దంచేయు, క్రిందుమను.

కిరకిరలాడు అ. క్రి. కిరకిరమని శబ్దంచేయు, క్రిందుమను.

కిరగావి వి. ఎద్దుకు కాడిమరప (అలవాటుచెయ్య) టానికి అమర్చిన గానుగ మాదిరి కొయ్య యంత్రం.

కిరంజి రూ.చూ. కిరమంజి. వి. చినాలిరంగు.

కిరడు వి. పెన్నలు నవారిమోసేటప్పుడు నడిచేనరకల్లో ఒకటి. ప్రబంధ. 605.

కిరమంజి రూ. కిరంజి, కిరింజి, కిర్మింజి. వి. చాకిలేటురంగు, వంకాయ రంగు.

క. కిరమంజి. చాకలేటురంగు.

<క. కిరమంజి.

కిరమంజిచిత్తవాలు వి.బ.వ. పట్టునూలుకు రంగువేయ టానికి వాడే ఒకరకం చిత్తవాలు.

కిరసనాయిలు రూ. కిరసనాలు, కెరసనాయిలు. చూ. కిరోసిన్. వి. గబ్బునూనె, భూగర్భంనుంచి తీసిన ఒకరకం నూనె.

ఇం. *Kerosine oil.* ఇందనంగా ఉపయోగపడే ఒక రకం నూనె.

<ఇం. Kersoine oil.

కిరసవాలు రూ. చూ. కిరసనాయిలు. వి. మట్టిశైలం, దీపాల కుపయోగించే నూనె.

కిరసహవె చూ. కిరోసిన్ వి. కిరసనాయిలు.

ఇం. *Kerosine.* ఇందనద్రవ విశేషం.

<ఇం. Kerosine + నూనె.

కిరస్తావము రూ. చూ. కిరస్తాను. వి. క్రైస్తవ ప్రజానమూహం.

కిరస్తావి రూ. చూ. కిరస్తానీ. విఱ. క్రైస్తవమత సంబంధమైన.

కిరస్తావీ రూ. కిరస్తాని. విఱ. క్రైస్తవ మతసంబంధమైన.

హిం. ఈసాఈ. క్రైస్తవుడు; ఉ. ఈసాఈ. క్రైస్తవుడు.

ఇం. *Christian.* క్రైస్తవమతస్థుడు, క్రీస్తుమతసంబంధమైన.

<ఇం. Christian.

కిరస్తాను రూ. కిరస్తానము, కిరిస్తాను. వి. క్రైస్తవుడు.

ఇం. *Christian.* క్రైస్తవుడు.

<ఇం. Christian.

కిరాకు వి. చీల్పు, వగులు.

ఇం. *Crack.* వగులు.

<ఇం. Crack.

కిరాణా రూ. చూ. కిరానా. వి. ఆహారసామగ్రి, చిల్లర సామాను.

కిరాణాకొట్టు రూ. చూ. కిరానాకొట్టు. వి. చిల్లరసామాన్లు అమ్మేకొట్టు.

కిరావా రూ. కిరాణా, ఖిరాణా, ఖిరానా. వి. చిల్లరదినుసులు, చిల్లరసామాను, ఉప్పు, మిరపకాయ, చింతపండు మొదలైన మసాలాలు.

హిం. కిరాయా; సిం. కిర్యాణీ; మరా. కిరాణా.

<మరా కిరాణా.

కిరావాకొట్టు రూ. కిరాణాకొట్టు. వి. చిల్లర దినుసులమ్మే దుకాణం.

కిరాయ రూ. చూ. కిరాయి. వి. బాడుగ, కూలి.

కిరాయి రూ. కిరాయ. వి. అద్దె, బాడుగ, కూలి.

హిం. కిరాయా. బాడుగ, అద్దె; ఉ. కిరాయా. బాడుగ, అద్దె; పార. కిరాయహ్. బాడుగకు ఇవ్వడం, అర. కిరాయహ్. బాడుగ, అద్దె.

క. కిరాయ. బాడుగ, అద్దె.

<ఉ. కిరాయా.

కిరి రూ.చూ. కిఱు². విఱ. చిన్న, కొంచెం.

కిరిపిల్లాండ్లు వి.బ.వ. మట్టెలు.

కిరికతి వి. కృత్తికకార్తె.

నం. కృత్తికా. ఒకనక్షత్రం, మూడోనక్షత్రం.

<నం. కృత్తికా.

కిరికి వి. తాపీరేకును, పిడినికలిపే వంకర ఇనపచువ్వ.

కిరికిటి రూ. చూ. కిటికీ. వి. గవాక్షం.

కిరికిడి వి. వరంబంగుండును మోసే దారాన్ని పట్టుకొని ఉండే రేకులిళ్ళ.

కిరికిరి వి. అడ్డు, గొరవ, అల్లరి. ధ్వన్యను.

కిరికిరిచేయు న. క్రి. గొరవపెంచు, ఇబ్బందిపెట్టు, అడ్డు తగులు. **కిరికిరిపెట్టు** న. క్రి. గొరవపెంచు, ఇబ్బందిపెట్టు, అడ్డుతగులు.

కిరికి రూ. చూ. కిటికీ. వి. గవాక్షం.

కిరికిలబాయి వి. గిలకదావి.

కిరికిలసాటవ వి. చెక్కలతో నిర్మించిన సాటవ.

కిరిగానిగె వి. ఎద్దుకు కాడిమరప (అలవాటుచెయ్య) టానికి అమర్చిన గానుగ మాదిరికొయ్య యంత్రం.

కిరిగె రూ. కిరిగె. వి. కన్నెపిల్లలు కట్టుకొనే చీర.

క. కిఱిగె. బాలికలు కట్టుకొనే చీర.

<క. కిఱిగె.

కిరించి రూ. చూ. కిరమంజి. వి. చినాలిరంగు.

కిరిటి రూ. చూ. కిటికీ. వి. గవాక్షం.

కిరిదీపావళి వి. దీపావళి తర్వాత వచ్చే అమవాస్య.

కిరిమెట్లు చూ. కిఱ్ఱు. వి.బ.వ. నడిచేటప్పుడు క్రిందుమని శబ్దం చేసే తోలుచెప్పలు.

కిరియ అ. క్రి. తేలికగు, బిర్రగు.

క. గిఱుకు. దగ్గరగాఉన్నది, ఒత్తుకొనబడిన (గుంపు పలె), త. చిలీ. గుమిగూడిఉండు, బిగుతుగాఉండు (గాజు పలె), బిగించు, మూయు, దగ్గరకి చేర్చిబిగించు; మ. వెరుకుక్క. తగిలించు; పర్షి. కెచ్. మూయు, తాళం వేయు; కొలా. గెత్-(గెత్త్-). గట్టిగామూయు (తలుపు మొ.).

కిరిస్తాను యా. చూ. కిరస్తాను. వి. క్రైస్తవుడు.

కిరీటం వి. టోపి.

నం. కిరీటు-. కిరీటం.

<నం. కిరీట- (అర్థవిపరి.).

కిరీటాలు వి.బ.వ. గింజను బొంరుహార్తిగా ఆవరించిఉండే రకం కొన్నలు.

నం. కిరీటు-.కిరీటం.

<నం. కిరీట-(అర్థవిపరి.).

కిరీటివచ్చ వి. మరకతం, గరుడపచ్చ. వరాహ. 4.111. విజయ. 3.26.

నం. కిరీటి-. కిరీటంకలవాడు, అర్జునుడు.

నం. కిరీటి- + పచ్చ.

కిరుకు[1] వి. చెప్పులు మొదలైన వాటి ధ్వనికి అనుకరణం. ఆష్ట. క. 1.49.

పో. చూ. క. కిఱు, కిఱుక్. ధ్వన్యను.

కిరుకు[2] వి. తిప్పటం, తిప్పు.

క. కిఱుకు. గోకు, తుడిచివేయు.

కిరుగు విణ. అధవ, వ్యర్థమైన.

కిరుదు[1] యా. చూ. కిఱుదు. విణ. హీనమైన.

కిరుదువేల వి. వ్రరభూమి.

కిరుదు[2] యా. చూ. కిర్దు[2]. వి. వ్యవసాయంచేయటం.

కిరుదుకట్లు వి. లచ్చనపని, నగిషీపని.

కిరుదెవ వి. 1. రొండిలో కలిగే ఒకవాత రోగం. ఆం. భా. 2.126; 2. నరుంవాతం.

కిరునాలుక వి. కొండనాలుక.

క. కిఱు-. చిన్న.

<క. కిఱు + నాలుక.

కిరువు అ. క్రి. శరీరావయవాలు కదిలించు.

కిరుపుకొను అ. క్రి. ఇంకు, వెనుదీయు. భార. సౌప్తి. 1.121.

కిరుము విణ. రెండువైపుల వాదరగలిగి వాడిఉన్న. కళా 7.12; వి. రెండు పక్కల వాయికలిగిన, వాటమైన ఒక విధమయినకత్తి. కువచ. 4.81.

క. కిర్తు. ఆకృష్టఖర్గం; త. కిఱిచు. మలయాళాలు; కిరిసు. మలయాళాలు, రెండువైపులపదును ఉన్నకత్తి; కిరిసు-క్-కత్తి. రెండువైపుల పదును ఉన్న కత్తి; మ. కిరిచు, కిరిచి. బాకు; క్రుమి. బాకు; పో చూ. పర్షి. కిరియ. పగలి పోయిన గొర్రలి; మలయ్ క్రిస్.

కిరుమకత్తి వి. రెండంచులున్న చిన్నకత్తి.

కిరోసిన్ వి. కిరసనాయిలు, గ్యునూనె, దీపాలువెలిగించటానికి ఉపయోగించేనూనె.

ఇం. *Kerosine*. కిరసనాయిలు, ఇంధన ద్రవవిశేషం.

<ఇం. Kerosine.

కిర్దాబాదు వి. వానయోగ్యం.

హిం. ఉ. కర్ద్. ఆశ్రయపాత్రం, అబాద్. నగరం.

<ఉ. కర్ద్ ఆబాద్.

కిర్ది యా.చూ. కిఱుదు. విణ. తక్కువ, చిన్న.

కిర్దిచీర వి. కన్నెపిల్లలు కట్టుకొనే చిన్న చీర, ఓణి.

కిర్దు[1] యా.చూ. కిఱుదు. విణ. తక్కువరకం.

కిర్దు[2] యా. కిరుదు[2], ఖరుదు, ఖర్దు. వి. వ్యవసాయం చేయటం.

హిం. కర్ద్. ఆదీనం, వశం; మరా. కిర్ద్, కీర్ద్. రోజువారీ జమాఖర్చుల వున్తకం; పార. కర్ద్. పని, పరిశ్రమ, ఉద్యోగం; ఉ కర్ద్. అమలుకార్యం; ఆర. కర్ద్. కార్యం.

<ఉ. కర్ద్.

కిర్మింది యా.చూ. కిరమంజి. వి. చాకిలేటురంగు, వంకాయ రంగు.

కిర్రగ్గి పో. చూ. కిఱ్ఱు. వి. మంచిఎండ.

కిర్రు యా చూ. కిఱ్ఱు. వి. కిర్రుమనేధ్వని.

కిర్రుకిర్రు యా.చూ. కిఱ్ఱుకిఱ్ఱు. వి. కిర్రుకిర్రుమనేధ్వని. కిర్రుగ క్రి.విణ.ద్రు. చాల బాగా, ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం. కిర్రు కిర్రువ క్రి.విణ.ద్రు. కిర్రుకిర్రుమంటూ. కిర్రువుర్రుగు యా.చూ. కిఱ్ఱువుర్రుగు. వి. కీటక విశేషం. కిర్రుమాను వి. ఇండ్లు మొ. వానికి నుంకం వుచ్చుకొనే తావుకు తోవకర్ధంగా వేసిఉండే తలుపు.

కిర్లి వి. మల్ల బంధవిశేషం. ఆం.భా. 2.209.

కిర్లుకొను అ.క్రి. తెవ్వమని కేకవేయు.

కిలకిల చూ. కిఱ్ఱు. వి. రథం బండిపట్టాలు, చెప్పులు మొ. వాటిమోత.

క. కిఱి. ధ్వన్యనుకరణం; కిఱికిఱి. చెప్పులు, బండి చక్రాలు మొ. వాటిచప్పుడు.

<క. కిఱికిఱి.

కిలపు యా.చూ. కిఱుపు. న.క్రి. కన్ను గీటు, కన్నుసైగచేయు.

కిలవుంచు యా. కిఱువుంచు. న.క్రి. తాకట్టుపెట్టు, కుదువపెట్టు.

క. కిరయు. క్రయం, ధర.

కిఱి[1]. యా.చూ. కిఱ్ఱు. వి. 1. తలుపులు వేసేటప్పుడు, తీసేటప్పుడు అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం, 2. చెప్పులతో నడిచేటప్పుడయ్యేధ్వనికి అనుకరణం; 3. కావడి మోసేటప్పటి ధ్వనికి అనుకరణం.

కిఱిజెప్పు(-చెప్పు) యా. కిఱుకుజెప్పు, కిఱ్ఱుజెప్పు. వి. కిర్రుచెప్పు. శృం.నై. 8.125. కిఱిమెట్లు యా.చూ. కిఱ్ఱు మెట్లు. వి.బ.వ. కిర్రుచెప్పులు.

కిఱి[2] యా. కిరి. విణ. 1. అల్పమైన. వేంక. పంచ. 1.287; 2. నన్నం.

క. కిఱు. చిన్న.

<క. కిఱు.

కిఱికూత వి. నన్ననికూత.

కిఱుకు చూ. కిఱ్ఱు. వి. 1. భ్రమణం, పర్యటనం. జైమినీ భా. 6.234; 2. తలుపులు తీసేటప్పుడు కలిగేధ్వనికనుకరణం.

భక. 2.124 ; విణ. తక్కువైన.

కిఱుకుఁజెప్పు యా.చూ. కిఱుఁజెప్పు. వి. క్రియచెప్పు.

కిఱుకుపాడుచు ఆ.క్రి. తిరుగు, సంచరించు. భాగ. 10పూ. 756.

కిఱుగు వి. లొంగినది, పాతది, మితిమీరినది.

కిఱుచు న.క్రి. తొలగడోయు, గెంటు.

కిఱుదు చూ.చూ. కిఱుదు. విణ. తక్కువ.

కిఱుదు యా. కిరుదు[1], కిర్రి, కిర్దు[1], కిఱుదు. చూ. కిఱి[2]. విణ. న్యూనం, తక్కువ. వరాహ. 10.108.

క. కిఱిదు. చిన్నదైనది.

< క. కిఱిదు.

కిఱుదుకట్లు వి.బ.వ. కుమ్మరి కుండలమోద చేసే ఒకరకం నగిమీపని. హంస. 5.13.

కిఱువు యా. కిఱపు. వి. కనుసైగ, కన్నుగీటు.

కిఱువులు వి.బ.వ. మానవులు పెట్టేకష్టనష్టాలు.

కిఱువుంచు చూ.చూ. కిఱువుంచు. స.క్రి. తాకట్టుపెట్టు, కుదువ పెట్టు.

కిఱ్ఱు యా. క్రియ. కిఱు[1]. వి. 1. తలుపు వేసేటప్పుడు తీసేటప్పుడు పుట్టేధ్వనికి అనుకరణం. కాశీ. 4.101 ; 2. కావడిమోసేటప్పుడు బద్దకు తుడాలరాపిడిపల్ల కలిగేధ్వనికి అనుకరణం. హంస. 1.172 ; 3. చెప్పలతో నడిచేటప్పుడయ్యేధ్వని. అనుకరణం. హంస. 3.90.

క. కిఱ్, కిరు. ధ్వన్యనుకరణం ; కిఱి, కిఱుకు, కిఱుకి, కిఱు, గిఱుకు, గిఱికి, గిఱుకు, గిఱు. క్రియమనే శబ్దం ; తు. కిరికిరి, గిరిగిరి. క్రియమను ; కిర్క. క్రియమనేధ్వని ; త. కిఱిచ్చిటు. కొత్తచెప్పలు, నూనె గానుగ మొదలైనవి చేసే క్రియమనే శబ్దాన్ని చేయు, కాపలాదారుని దగ్గర ఉండే గిలకలాగధ్వని చేయు ; మ. కిఱియుక. తలువులాగ క్రియమను ; కిరుకిర. గలగలధ్వని ; కిరుకిరుక్క. గలగలధ్వనిచేయు ; కో. గిర్క. పళ్లులను దయపెట్టటానికి గంటను మోగించు ; బ్రా. కిడ్‌కా. క్రియమనే ధ్వని. నడిచేటప్పుడు వచ్చేశబ్దం.

< క. కిఱ్.

కిఱ్ఱుకిఱ్ఱు యా. కిర్రుకిర్రు. విణ. క్రియక్రియమను.

కిఱ్ఱుగామను వి. ఒకరకం బాలక్రీడ. **కిఱ్ఱుగామగ్రక్రివ్వళ్లు.** వి.బ.వ. బాలక్రీడావిశేషం. హంస. 3.146. **కిఱ్ఱుచెప్పలు** వి.బ.వ. క్రియక్రియమనేట్లుగా తయారు చేసినచెప్పలు **కిఱ్ఱుఁజెప్పు (-చెప్పు)** యా.చూ. కిఱుఁజెప్పు. వి. క్రియమనే చెప్పు. **కిఱ్ఱుపురుగు** యా. క్రిరుపురుగు. వి. చిర్రుచిర్రుమని ధ్వని చేసేరెక్కలున్న కీటకం. **కిఱ్ఱుమెట్లు** యా. కిరుమెట్లు, కిఱుమెట్లు. వి.బ.వ. క్రిరుచెప్పలు. **కిఱ్ఱుబాగాలు** వి. క్రిరు పావుకోళ్ళు. వైజ. 2.45. **కిఱ్ఱుపాగు** ఆ.క్రి. శుభ కార్యం ఆరుగు. **కిఱ్ఱెక్కించు** స.క్రి. క్రిరుపెట్టు.

కిఱ్ఱెక్కించు చూ. కిఱ్ఱు.

కిలి వి. నవ్వటం మొ. వాటియందయ్యే ధ్వని.

కిలకలు వి.బ.వ(?). ధ్వన్యను. చంటిపిల్లలకుపచ్చే క్రిమివ్యాధి.

కిలకిల యా. కిలాకిల. వి. 1. నవ్వటం మొ. వాటిలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. యయా. 5. 81 ; 2. సేన కదిలేటప్పుడు పెట్టే కేకల ధ్వన్యనుకరణం ; 3. పక్షులు చేసే ధ్వనికి అనుకరణం.

క. కిలికిలినగు. సంతోషంతో నవ్వు ; కిల. సంతోషంతో నవ్వే నవ్వుకు అనుకరణం ; కిల్. ధ్వన్యనుకరణం ; కిలకిల-గుట్టు, కిలికిలిగుట్టు. మనస్ఫూర్తిగా నవ్వు ; తు. కిలకిల, కిలికిలి. మనస్ఫూర్తిగానవ్వు ; త. కిల్‌కిల్. కిలకిలాధ్వనం ; కిలుకిలు. గలగల లేక గణ గణ ధ్వని ; చిల్రె. ధ్వనించు, ప్రతిధ్వనించు ; కిల్-కిల్-ఎనల్. మళ్లుమళ్లు మనే శబ్దాన్ని నూదించేది ; కిలుక్కు (కిలుక్కి). మోగించు, గంటకొట్టు ; కిలుకిల్‌ఎనల్. గణగణమనే ధ్వనిని నూదించే ధ్వన్యనుకరణం ; కిలుంకు (కిలుంకి-). మోగించు, గణగణమని ధ్వనిచేయు ; మ. కిలుకిల, కిలుకిలి. గణగణమనే ధ్వని, పెద్దనవ్వు. కోతిఅరుపు ; చిల. ధ్వని ; కిలుకిలుక్క. గలగలమని ధ్వని చేయు, మోగించు ; కిలుక్క. గిలక ; కిలున్నక. గంటలను మోగించటం ; కోట గిల్, గిల్‌గిల్. ఆమోత్సాహంతోనవ్వు ; కుఇ. కిలకిల. ఉబుసుపోనిమాటలు మాట్లాడేటప్పుడు వచ్చే శబ్దం, లేక గంభీరగోళంగా నందా మణి ఆరిపినప్పుడు వచ్చే ధ్వని.

పో. చూ. నం. కిలకిల-. సంతోషాన్ని వ్యక్తం చేసే ధ్వనులు.

కిలకిలనవ్వు అ. క్రి. కిలకిలమనిధ్వని వచ్చేట్లు నవ్వు. **కిలకిలమ్మ** అ. క్రి. కిలకిలమని ధ్వనిచేయు. ఆం. భా. 3.97. **కిలకిలాడు** యా. కిలక్కిల్లాడు. అ. క్రి. కిలకిలమని ధ్వనిచేయు. సీలా. 2.81. **కిలక్కిల్లాడు** యా. చూ. కిలకిలాడు. అ.క్రి. కిలకిలమని ధ్వనిచేయు.

కిలక్కిల్లాడు చూ. కిలకిల.

కిలకొట్టు చూ. కిలకిల. అ. క్రి. 1. కిలకిలమని ధ్వనిచేయు. ద్వి. వరమ. వి. 2.58, చంద్రాంగ. 2.5 ; 2. మోగు, శబ్దించు ; 3. గిలకొట్టు.

కిలము యా. చూ. కిలుము. వి. లోహాదుల మలం, రాగిచెంబు మొ. వాటికి కలిగేముఱికి.

కిలరము యా. చూ. కీలరము. వి. 1. పశువులమంద. ద. హిం.గా. నంవ. 4. గా. సం. 1012 ; 2. గొర్లసావిడి.

కిలా యా.చూ. కిల్లా. వి. కోట.

కిలాకిల యా. చూ. కిలకిల. వి. నవ్వటంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. దశా. 185.

కిలాడి యా. కిల్లాడి. వి. 1. సేర్వరి ; 2. తగవులు పెట్టేవాడు ; 3. రంకులాడి ; 4. మోసగాడు.

హిం. ఉ. ఖిలాడీ. ఆటగాడు, కుస్తీపట్టేవాడు, గారడివాడు.

< ఉ. ఖిలాడి. (అర్థవిపరి.).

కిలాతము వి. గుర్రం. యయా. 2.39.

ఉ. ఖిలాత్-. అర్మీనియా దేశపు రాజధాని.

< ఉ. ఖిలాత్. (అర్థవిపరి.).

కిలాదారు యా. కిలేదారు. వి. కోటఅధికారి. ఆనంద. పీఠి. 112.

హిం. ఉ. కిలేదార్. కోటకలవాడు.

< ఉ. కిలేదార్.

కిలారము రూ.చూ. కీలరము. వి. పశువుల మంద. ద.హిం.శా నంపు. 4. శా.నం. 1010; ఆం.భా. 2.261.

కిలారి రూ. చూ. కీలారి. వి 1 గొల్లవాడు, ఆవులకాపరి. ఆం. భా. 2261. 2. పనులకాపరి; 3. కాటిపాపడు.

కిలారించు చూ. కిలకిల. అ. క్రి. 1. సింహనాదంచేయు. వేం.మా. 3.42; 2. కిలకిల మని ధ్వనిచేయు, కిలకొట్టు; 3. చప్పట్లుచరచు.

కిలారుచు రూ.చూ. కీలార్చు. చూ. కిలకిల. అ. క్రి. 1. కొబ్బరించు, కిలకిలమని మోగు; 2. అట్టహాసంచేయు.

కిలార్చు రూ. కిలారుచు. అ.క్రి. కొబ్బరించు, సింహనాదం చేయు. ఉ. రా. 7.120.

కిలావరించు రూ. చూ. కళావరించు. వి. కళావరుచుక్క ఆకారంలో డిజైన్లు వేసిన అంచు.

కిలావారార్చి వి. కళావరుయూపంలో ఉండే ఆర్చి.

కిలావరుమాను వి. కళావరు యూపంలో ఉండే ఆర్చి.

కిలావము వి. బలువు, సిబ్బం.

క. కిలాస. గాయం మానేటప్పుడు పైన ఏర్పడేపొర. <క. కిలాస.

కిలించు రూ. చూ. కీలించు. స. క్రి. పట్టుకొను. సాంబో. 5. 101.

కిలింట రూ. కిలేంటు. వి. ఓడ తరలిపోవడానికి ఇచ్చే సెలవు చీటి.

కిలిము రూ. కిలము. వి. లోహాదుల మలం, రాగిచెంబు మొ. వాటికి కలిగే మురికి.

క. కిలుబు, కిలబు, కిలుంబు, కిలుభ్ర. చిలుము; త. చిలుమ్ము. చిలుం; కుఱ. కిలు. మురికి; తుపి. కిల్మా. తుప్పు. <క. కిలుబు.

కిలేంటు రూ.చూ. కిలింట. వి. ఓడ తరలి పోవడానికి ఇచ్చే సెలవుచీటి.

కిలేదారు రూ.చూ. కిలాదారు. వి. దుర్గాధిపతి.

కిలోగ్రాం వి. వెయ్యిగ్రాముల బరువు.

ఇం. *Kilogram*. వెయ్యిగ్రాముల బరువు. <ఇం. Kilogram.

కిలోమీటరు వి. వేయిమీటర్ల దూరం.

ఇం. *Kilometer*. వేయి మీటర్ల దూరం. <ఇం. Kilometer.

కిలోవాట్లు వి. వేయి వాట్లు.

ఇం. *Kilowatts*. వెయ్యి వాట్లు. <ఇం. Kilowatts.

కిల్ల వి. 1. దెబ్బ; 2. అతుపు; 3. లేశం.

కిల్లల అవ్య. క్రమ. కీచుమంటూ, గట్టిగా.

కిల్లలిబొబ్బలు వి.బ.వ. పెద్ద పెద్దకేకలు, కొబ్బరింతలు.

కిల్లలాడు అ.క్రి. అరచు, కేకలుపెట్టు.

కిల్లలాడు చూ. కిల్లల.

కిల్లా రూ. కిలా, కిల్లె, కిల్లా, కిల్లే. వి. కోట. రంగా.చ. 2.44. హిం. కిల్లా. కోట; కిలా. దుర్గం; కోట. ఉ. కిలా. దుర్గం, కోట; పార. కిలత్‌కిల. కోట; కోటలు. అర. కిలఅ. కోట.

క. కిల్లె. కోట; మ. కిల్ల; బ్రా. కిల్ల. <ఉ. కిలా.

కిల్లాదారి రూ. కిల్లెదారి, కిల్లాదారి. వి. కోట యాజమాన్యం.

ఉ. కిలాదార్. కోటఅధిపతి. <ఉ. కిలాదార్.

కిల్లాకు వి. 1. ఆజ్ఞాపత్రం. ఉ. హరి. 4.218, కళా. 7.27; 2. ఖండపత్రిక, చీటి.

కిల్లాకుచీటి రూ. కిళాకుచీటి. వి. చీటి.

కిల్లాడి రూ.చూ. కిలాడి. వి. 1. మోసగాడు, కల్లరి; 2. నేర్పరి; 3. మాయ, దగా.

కిల్లాయి వి. బాడి, కొండెం.

కిల్లాయిలమారి వి. తాకట్లమారి. చాడీగొట్టు.

కిల్లారి రూ.చూ. కీలారి. వి. పశువులకాపరి.

కిల్లి రూ. కిళ్ళి. వి. ఒకరకం జెట్టిపట్టు, మల్లబంద విశేషం, ముప్పైరెండు విన్నాణాల్లో ఒకటి. మల్ల.భూ. 3.69, ఆం. భా. 2.209.

కిల్లీ రూ. కిళ్ళి, కిళ్ళి[1]. వి. తాంబూలం.

కిల్లు అ.క్రి. మరణించు. ఆం. భా. 3.87.

క. కిధల్. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం. <క. కిట్ (అస్థవిపరి.).

కిల్లె రూ.చూ. కిల్లా. వి. దుర్గం, కోట.

కిల్లెదారి రూ.చూ. కిల్లాదారి. వి. దుర్గాధిపతి.

కిల్లేగిక్తిరిగారు వి. 1. తోలుబొమ్మలాటలోని హాస్యగాని పాత్ర; 2. తంటాలమనిషి.

కిల్లెముబారకు వి. మహమ్మదీయుల విరుదు.

హిం. ఉ. పార. కిలాముబారక్. <ఉ. కిలాముబారక్.

కిల్లేదారు వి. కోటయజమాని.

ఉ. కిలేదార్. కోట అధిపతి.

త. కిల్లేతార్. దుర్గాధికారి. <ఉ. కిలేదార్.

కిళాకుచీటి రూ.చూ. కిల్లాకుచీటి. వి. చీటి.

కిళ్ళకేతుడు వి. కుచేష్ట చేసేవాడు.

కిళ్ళి రూ.చూ. కిల్లీ. వి. తాంబూలం.

కిళ్ళి[1] రూ.చూ. కిల్లీ. వి. తాంబూలం.

కిళ్ళి[2] రూ.చూ. కిల్లి. వి. ఒకరకం జెట్టిపట్టు.

కివకివ వి. 1. కోకిల పూవరం మొదలయిన పక్షుల ధ్వనికి అనుకరణం. కువల. 1.17. 2. నలుగురు, మూలుగు, ప్రతిధ్వని మొ. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం. భక. 1.256.

పో.చూ. త. కువా-క్-కువా. కొబ్బరింతను సూచించే ధ్వనికి అనుకరణం.

కివుకు స.క్రి. (గొంకును) పినుకు.

క. కివచు, కిఘ్రచు, కిమిచు, కియ్యు, కిలిచు, కిఘ్రుబ్బు. చేతితోనులుము లేక నలుపు, చేతిలోముద్ద చేయు; కియుబ్బు. చేతితోపిసికిసరి; పో.చూ. త. చిమిల్. వలవన్ను, పట్టుకొను. చిల్-ఎనల్. గట్టిగాఉన్న;

చెవిత్తు. నలుపు, నాశనంచేయు, చంపు.
<క. కివుచు.

కివ్వ చూ. కివుకు. అ.క్రి. మడియు, చచ్చు, తునుగు.

కిశ్శేకుడు వి. కుచేష్టలు చేసేవాడు, దుష్టుడు.

కిష్ట వి. కృష్ణానది.
<సం. కృష్ణా. కృష్ణానది.

కిష్టగుదురుచీర వి. నిలువుకు తెలుపు అడ్డానికి నలుపు రంగులు చెట్టి నేసినచీర.
ఇందలి 'కిష్ట' శబ్దం, కృష్ణశబ్ద భవంకావచ్చు.

కిష్టరాయి వి. సాబెమెలను దించడానికి గుబ్బిగుర్డలో పొదిగిన రంద్రమున్నరాయి.
ఇందలి 'కిష్ట' శబ్దం కృష్ణశబ్ద భవంకావచ్చు.

కిష్టోడిరొర్డ వి. ఒరలు మొ. వాటిని అతకటానికి నన్నగా దుబ్బుగా నలపతో తయారుచేసుకొన్న మట్టి కాలిక.

కిస వి. నెమలి కూత. ధ్వన్యను.

కినక వి. మొన, కొన.
కినకకర్ర వి. మొనఉన్న కర్ర.

కినకిన విణ. విస్తారమైన, అధికమైన ; క్రి. విణ. ద్రు. విస్తారంగా, అధికంగా, గట్టిగా, బిగ్గరగా.

కినమవ వి. వ్యథ, బాధ. విజయ. 3.37.
పో.చూ. క. కిసుర్, కిసుఱ్, కెసరు. భరించలేని స్థితి.

కినరగు చూ. కినరు[1].

కినరు[1] వి. 1. దృష్టిదోషం, అంటుసోకటం వలన పసిపిల్లలకు కలిగేదోషం. ప్రభు. 2.42 ; అము. 4.175 : 2. కోప వికారం ; 3. చూపోపమి, కనుకుట్టు.
క. కిసరు, కిసురు. దృష్టిదోషం.
<క. కినరు.
కినరగు అ.క్రి. బిడ్డలకు ఆలుబుచేయు. కినరునీరు వి. శరీరంలోని పనికిరాని జలం. కినరువడు(-వరు) అ.క్రి. 1. దిష్టితగులు ; 2. పగగొను.

కినరు[2] వి. పదును, వాడి.

కినాఁచెర్ఖా వి. కొయ్యరాట్నం, ఒకకొయ్యపట్టెకు రెండు చక్రాలు అమర్చి తయారు చేసిన రాట్నం.
హిం. ఉ. కినాన్. రైతు ; బగ్. ఖా. రాట్నం.
<హిం. కినాన్ చర్ఖా.

కినాఁరాట్నం వి. కినాన్ చెర్ఖా.
హిం. ఉ. కినాన్. రైతు.
<హిం. కినాన్+రాట్నం.

కినాయి చూ. చూ. కిన[3]. వి. జేటు, కిన.

కినాలు వి. 1. నవ్వటంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. మృత్యు 1.9 ; 2 సంతోషం.
క. కినుు. ధ్వన్యనుకరణశబ్దం ; త. కిచుకిచు. లున్సు మనేశబ్దం. పో. చూ. మ. కిచ్చు-క్-కిచ్చు. కిచకిచ ధ్వని.
కినాలువ అవ్య.ద్రు. సంతోషంగా, ధ్వన్యనుకరణం.

కినికాళ్ళుగానరచు అ. క్రి. నృత్యంచేస్తూ కాళ్ళు వంగంటించి నరచు.

కినికింత వి. కానింత, కనింత.

కినించు అ. క్రి. కృషిచేయు, పొలందున్ను.
సం. కృషి - వ్యవసాయం.
<సం. కృషి- + -ఇంచు[3].

కినిమిసి చూ. కినుమోను, కిస్మిను. వి. లముద్రాక్ష. మృత్యు 2.55. (Vitis vinifera).
హిం. ఉ. కిష్‌మిష్, కిష్‌మిశీ, కిష్మిస్. ఎండుద్రాక్ష ; మరా. కిస్‌మిస్. గింజలు లేనిద్రాక్ష ; పార. కిష్‌మిష్. ఎండుద్రాక్ష, గింజలేనిద్రాక్ష ; అర. కిస్‌మిస్. ఒకరకం ద్రాక్ష.
త. కిచుమిచు. గింజలులేని చిన్నద్రాక్ష ; కిస్మిస్ పలమ్. గింజలు లేని చిన్నద్రాక్ష.
<ఉ. కిష్మిస్.
కినిమిసివండు వి. లముద్రాక్షఫలం.

కినుక వి. కృషి, సేద్యం. ఆం. భా. 2.283.
సం. కృషిక-. వ్యవసాయం.
<సం. కృషిక-.

కినుమోను చూ. చూ. కినిమిసి. వి. లముద్రాక్ష.

కిప్తె వి. 1. లోకరా ; 2. ఎదురుదెబ్బ తీయటం.
హిం. ఉ. కిక్, చదరంగంలో రాజును దెబ్బ తీసే ఎత్తు.
<ఉ. కిక్.

కిప్తి చూ. చూ. కిస్తి[1]. వి. వన్ను చెల్లించే వాయిదా.

కిస్తి[1] చూ. కిస్తి, కిస్తు. వి. 1. వంతుదొప్పున చెల్లించే ద్రవ్యం. విశ్వే.శ. 41 ; వాయిదా, వన్ను చెల్లించవలసిన కాలం ; 2. లంకణం.
హిం. ఉ. కిస్త్. భాగం, అంశం, న్యాయం.
పార. కిఖ్. న్యాయం చేయటం, భాగం, వన్ను, వాయిదా ; అర. కిస్త్. భాగం, వాయిదా ప్రకారం చెల్లించే ద్రవ్యం.
<ఉ. కిస్త్.

కిస్తి[2] వి. పక్కలు వల్లుగా, మధ్యఎత్తుగా ఉండే కిటికీ తలుపుల రెక్కల చెక్కిడపు పనిగల భాగం.
కిస్తిచట్రం వి. కిస్తీలు చెక్కిన చట్రం. కిస్తితలుపు వి. కార్నిను తలువు, అంచులువాలుగా నరికి, మధ్యభాగం చదునుగా ఉంచి తయారుచేసిన చెక్కలను చట్రంలో బిగించిన తలువు. కిస్తిదర్వాజా వి. చట్రం మీద మరో చట్రం బిగించిన దర్వాజా. కిస్తిరెక్క వి. కిస్తితలువురెక్క. కిస్తిలపాటవ వి. చెదురు బద్దలతో అల్లిన పాటవ.

కిస్తిబంది చూ. చూ. కిస్తిబండీ. వి. వాయిదాలఏర్పాటు.

కిస్తిబండీ చూ. కిస్తిబంది. కిస్తిబందు. వి. వాయిదాల ఏర్పాటు.
<హిం. ఉ. కిస్త్‌బందీ. వాయిదాలపై డబ్బుచెల్లించే పద్ధతి.
<ఉ. కిస్త్ బందీ.

కిస్తిబందు చూ. చూ. కిస్తిబండీ. వి. వాయిదాల ఏర్పాటు.

కిస్తు చూ.చూ. కిస్తి[1]. వి. వన్ను చెల్లించేవాయిదా.

కిస్మను వి. క్రీస్తు జన్మదినోత్సవం.
ఇం. *Christmas*. క్రీస్తు జన్మదినోత్సవం.
<ఇం. Christmas.

కిస్మిసువండుగ చూ. కిస్మిను పండుగ. వి. క్రీస్తు జన్మ దినోత్సవం.

కిస్మిసు చూ. చూ. కిసిమిసి. వి. చిన్నద్రాక్ష.

కిస్మిసువండుగ చూ.చూ. కిస్మిను పండుగ. వి. క్రీస్తు జన్మ దినోత్సవం.

కిస్మిసును అ. క్రి. గుర్రమును, ధ్వన్యనుకరణశబ్దం.

కీ[1] వి. 1. తాళపుచెవి; 2. గుండుసూది.

ఇం. *Key*. తాళంచెవి, గుండుసూది మొ. వాటితో గుచ్చి జతపరచు.

<ఇం. Key.

కీ[2] వి. పల్లంగా ఉండేద్వీపం, సీటితో ఉండేరాశిగట్టు.

ఇం. *Key*. పల్లంగా ఉండేద్వీపం, సీటితో ఉండే రాశి గట్టు.

<ఇం. Key.

కీకట వి. పడుగుపేకిన తరవాత ధాన్యంమీద ఉంచేపరకలు, చెత్త, పొల్లు మొదలైనవి.

కీకటపువ్వ వి. పొల్లుతోకూడ పోగుచేసిన రాశి.

కీగంటిచూపు చూ. చూ. క్రీగంటిచూపు. వి. కిందిచూపు లేదా పక్కచూపు.

కీగర వి. కళ్ళంలో గడ్డిలాగేకర్ర.

<క్రి- + కర్ర.

కీగాడి చూ. చూ. కిగ్గాడి. వి. అప్రయోజకుడు.

కీంకాబు చూ. కీన్కాబు. వి. బుటాలు నేసినపట్టు.

క. కింకాబ్. పెండి లేదా బంగారు జరీతోనేసినపట్టు.

కీక వి. 1. ఏనుగుకూత; 2. నెమలికూత.

నం. కేకా. నెమలికూత.

< నం. కేకా.

కీచట చూ. కీచు. చూ. కిచాటు. వి. తగాదా, వివాదం.

కీచంటవడు అ. క్రి. చనుబాలులేక బిడ్డచిక్కిపోవు.

కీచంటిబిడ్డ వి. తల్లిచనుబాలులేక చిక్కిపోయిన బిడ్డ.

కీచరబాచర చూ. చూ. కీచరదాచర. విణ. కలగిన, చెల్లాచెదరైన. క్రి. విణ. గందరగోళంగా, చెల్లాచెదురుగా.

కీచుగొంతు చూ. కీచు. వి. వన్నెని గొంతు.

కీచురాయి చూ.చూ. కీచుఱాయి. వి. 1 రాత్రిళ్ళు పొలాల్లో తెంపులేని రొదచేసే చిన్నపురుగు, ఈలపురుగు; 2. కుమ్మరపురుగు.

కీచుఱాయి చూ.చూ. కీచురాయి. వి. 1. ఈలపురుగు; 2. కుమ్మరపురుగు.

కీచులాట చూ. కీచులాడు. వి. వివాదం.

కీచువిరిగి వి. ఉపయోగకరమైన కలపకలిగిన ఒకచెట్టు (Cordiaobliqua).

కీచ్లాడు చూ. కీచు. అ. క్రి. కలహించు.

కీచేరబాచర చూ. కీచరబాచర, కీనరదానర, కీనర్‌దానర్. వి. 1. అర్థంకాని బాస; 2. గాబరా.

కీచా చూ. చూ. కీన[1]. వి. జేబు, అంగరకానంచి.

కీచాయి చూ. చూ. కీన[2]. వి. జేబు, అంగరకానంచి.

కీచు వి. 1. కోతులు మొదలయిన వాని ధ్వనికి అనుకరణం. భోజ. 5.94; 2. అక్షావ్యర్థధ్వని.

క. కీచు, కిచ, కిచి, కిచు. ధ్వన్యను కరణం; కిచ-గుడ్డు. కిచి-గుడ్డు, కిచకిచలాను. పక్షులవలె కిచకిచమని శబ్దంచేయు, కోతులవలె అరచు; కిచకిచాన్ను. పక్షుల్లాగ కిచకిచమని శబ్దంచేయు; కీచుకీచు. పక్షుల కిచకిచలు. ఎలుకలవలె కీచుమని అరచు; కిచికిచి. కిచకిచ ధ్వని; కీచుకీచు, కీచుకీచు. ఎలుకలు అరిచే కీచుకీచు మనే అరుపు; కీచుని. కీచుకీచుమను; త. కీచ్-ఱుట. కీచుమను; కీచ్చు. కీచుమనే ధ్వని, పక్షుల కిచకిచలు; కీచ్చు-క్-కీచ్చు. కీచుకీచు మని ధ్వనిని వ్యక్తంచేపేది; కీచుకీచు. కీచుకీచుమని ధ్వనిని వ్యక్తం చేసేది; కీచ్-చాస్. వసిబిర్డ; మ. కిచ్చు-క్-కిచ్చు. కిచ్చు-కిచ్చు. కిచకిచధ్వని; కించుక, కెంచుక. కీచు కీచుమని ధ్వనిచేయు.

కీచులంగర వి. ఆదిమినప్పుడు కీచుకీచుమనేట్లు లోపల విల్లు పెట్టి కుట్టిన తలగడ. కీచులిళ్ళ వి. అదిమినప్పుడు కీచు మనేట్లుగా లోపల విల్లుపెట్టి కుట్టిన బటువు తలగడ.

కీచుబుఱ చూ.చూ. కీచుబుఱ్ఱ. వి. 1. అదిమేటప్పుడు కీచు మనే తలగడ; 2. బాల్య క్రీడావిశేషం. కీచుబుఱ్ఱ చూ. కీచుబుఱ వి. 1. అదిమినప్పుడు కీచుకీచనిధ్వని చేసే తలగడ. రాధికా. 4.96. 2. బాల్యక్రీడా విశేషం. హంస. 3.146. కీచుమను అ.క్రి. కీచుమనిధ్వనించు.

కీచులాయి చూ. కీచురాయి, కీచుఱాయి. వి. ఇలకోడి, చిమ్మట, ముదురు కుమ్మర పురుగు. కీచులాడు అ.క్రి. వారులారు, కలహించు.

కీఱ్ఱకలి వి. కింది చీకటి, క్రీనీడ.

కీటపురు వి. విషమబుద్ధి కలవాడు.

నం. కీటక-.వురుగు.

<నం. కీటక-(అర్థవివరి.).

కీటడగించు చూ. కీటడగు.

కీటడగు అ.క్రి. చచ్చు, మడియు.

కీటడగించు స.క్రి. గర్వమణచు, చంపు.

కీటు[1] చూ. గీటు. వి. 1. గోడపెట్టేటప్పుడు ఒక తరవ చేసే మట్టిముద్దలవరుస. రాజ. వి. 3.40, మట్టిగోడ యొక్క ఖండం; 2. చీలిక, పగులు.

పో.చూ. క. కీతు. ముక్క, ఖండం (పండ్లు, మాంసం మొ॥ వాటి); గీఱు, గీటు. వరుస, గీత; కీఱు, గీకు, గీచు. తుడిచివేయు; గిజు. కలంతో గీత లేక గీతల్ని గీయు; కీఱుక్కు. తుడిచివేయు; కొర. గిచ్-(గిచి-). గీకివేసి గుర్తును చేయు; తు. కీరు, గీరు. గోకు, గీచు; గీటు. గీత, గుర్తు; కీరుని, గీరుని. గీకివేయు, తుడిచి వేయు; గీచుని. గీతలుగీయు; గీసుని. తుడిచివేయు, గీకివేయు; త. కీఱు. గుర్తు, గీత, ముక్క, ఖండం; కీఱు. గీకివేయు. తుడిచివేయు, ముక్కలుచేయు, ముక్క, ఖండం; కీల్. చించు; కీఱివ్. గుర్తించటం, గీతలు గీయడం,రాయడం; కీఱుక్కు(కీఱుక్కి-). గజిబిజిగారాయు; కీరుక్కల్. రాయటం; మ. కీఱ్ఱు. ఖండం, ముక్క; కీఱు. చారు, నిలువుమచ్చ; కీఱుక, గోకు, గీచు, గీతలుగీయు; కీఱుక్క. తుడిచివేయు; కోట. కీర్. గుర్తు, గీత; గోం.

కీర్. గాయం ; కీర్వాంజీ. గీచు, గోకు ; కుఱ. గీర, గుర్తు, గీత ; వర్జి, గీర్. గీత, గుర్తు ; కీర్. గీకు, గీయు ; ళోలా. కీర, కీర. గీర, గీత.

కీటుకాల్వ వి. ఏటినుంచి తోటకు నీళ్ళుతెచ్చే కాల్వ.

కీటువేయు స.క్రి. 1. కీట్లతో మట్టిగోడపెంచు ; 2. ఎక్కువ తిండితిను.

కీటు[2] వి. ఉపేక్ష.

క. కీటు. తిరస్కారం, నిరనన, ఉపేక్ష.

<క. కీటు.

కీడారు చూ. కీడు[1].

కీడిశ మూ.చూ. కీడిన. వి. నగం పాలుపోసిన వర్లగింజ.

కీడిన చూ. కీడిశ. వి. నగం పాలుపోసిన వర్లగింజ.

కీడిసె చూ.చూ. కీలిసె. వి. తూర్పారపోసేటప్పుడు మేలు. రాసి పక్కన వడే పొట్టు, గింజలు కలిసిన భాగం.

కీడు[1] వి. 1.అపకారం, చెరుగు, ఆపద. భార. ఉద్యో. 3.36 ; 2. అకార్యం, దుష్కృత్యం. భార. శాంతి. 1.302 ; 3. పాపం, దురితం. భార. ఆశ్ర. 1.153 ; 4. అశభం. భార. స్త్రీ. 2.58 ; 5. నాశం, చేటు, హాని. భార. ఆదిప్య. 4.231 ; 6. కనటు, మాలిన్యం, దోషం. మార్క. 3.315 ; 7. తప్పు, నేరం, అపరాధం, నృసింహ. 4.118 ; విణ. 1. దుష్టం, చెడ్డది. భార. ఉద్యో. 2.63 ; 2 అశుభకరమైన. భార. ఉద్యో. 3.171 ; 3. హానికరమైన, అనర్థకరమైన. భార. భీష్మ. 3.433 ; 4. అధమమయిన, తక్కువయిన. భార. అశ్వ. 4.218 ; 5. అనర్హమయిన, అనుచితమైన, తగని. ఆము. 3.62.

క. కెడు, కిడు. నాశనమగు ; కెడిసు, కిడిసు. నాశనం చేయు ; కెట్టు. నాశనమైన, చెడిపోయిన ; కెట్టె. చెడు, నాశనం ; కెడక, కిడిక, కెయుక, కిడుక. నాశనం చేయబడిన వాడు ; కెడకి, కెడకె, కెడుకి, కెడుకతన. దుష్ప్రవర్తన ; కెడకు, కెడుకు. అక్రమం, వినాశనం ; కెడుహ, కిడు. నాశనం ; కిడ. అక్రమానికి గురైనవాడు ; కిడి, కిడుక. అక్రమాన్ని చేసేవాడు ; కొర. కెడ్. నాశనంచేయబడు ; కెడి. నాశనం ; తు. కెడగుని. నాశనమగు ; కెడుమ, కెడ, కెడకు. నష్టం ; కెడకె. అణచివేసేవాడు ; కెళ్ళు. చెరు ; కేడు. దుష్కృత్యం, అపాయం, వినాశం, నష్టం ; కేడగె, కెడింగె. దుష్కృత్యాలు చేసేవారు ; ఉ. కెటు. (కెటుర్-కెట్ట్-) నాశనం చేయు, నాశనమగు ; కెట్టు. చెరు, నాశనంచేయబడిన ; కెట్టవన్. చెరు. దుర్నీతిగలవాడు ; కెటుతి. నాశం, నష్టం ; కెటుంపు. నాశం, చెరు ; కేటు. నాశం, నష్టం ; కిటున్. నాశనమైన, దౌర్భాగ్యుడు ; కేటి, చెటి. చెరువానన. నాశనమైనది, చెడిపోయినది (ఆహారం, పూలు మొ॥నవి) ; మ. కెటు. నాశం ; కెటుక. నాశనం చేయబడు ; కెటుతి. నాశం, అపాయం ; కెటుంపు. కుళ్ళుట ; కెటుంపిక్క. ఎండరంవల్ల నాశనమగు ; కెటుక్క. నాశనమగు ; కేటు. నాశనం ; కో. కెడ్-(కెట్-). చచ్చు, నాశనమగు ; కెడ్చ-నాశనమగు ; కెడ్. నాశం ; తొ. కొడ్. చెడిపోవు ; కొడ్చ్. నాశనం చేయు ; సిడ్య్. చెరువానన.

<మూ.ద్రా.*కెట్-.

కీడారు స.క్రి. నిందించు, దూయు. భార.కర్ణ. 3.86. **కీడు తీయు** స.క్రి. చెరుముహూర్తంలో సమర్థాడిన పిల్లకన్నెరికం జరుపు. **కీరువడు** చూ.చూ. కీర్వుడు. అ.క్రి. 1. వశమగు, లొంగు. భార. భీష్మ. 3.396 ; 2. కుంగు ; 3. తక్కువ పడు ; 4. అణగు ; 5. ఓడు. త. కీళ్-ప్-పడ్డు. చచ్చు. నశించు, కష్టపడు ; మ. కీళ్పటి. విధేయత, నమ్రత, అణకువ. **కీడువఱచు** చూ. కీడుపఱుచు, కీర్వరచు, కీర్వడుచు, కీర్వఱచు, కీర్వఱుచు, కీర్వఱచు. స.క్రి. 1. అణచు, అణగదొక్కు. భార. ఆది. 8.75 ; 2. లొంగదీయు ; 3. చెరచు ; 4. నాశనంచేయు, పోగొట్టు. త. కీళ్పడుత్తు. లొంగదీయు. **కీడువఱుచు** చూ. చూ. కీడువఱచు. స. క్రి. 1. అణచు ; 2. లొంగదీయు ; 3. చెరచు ; 4. నశింప చేయు. **కీడుపాటు** చూ. కిడ్పాటు. చూ. కీడువడు. వి. 1. కష్టం, శ్రమ. భార. విరా. 1.103 ; 2. ఓటమి, అపజయం. హరి. ఉ. 10.146 ; 3. చావుగుర్తు, అశుభం. **కీడుమేళ్ళు** వి.బ.వ. 1. ప్రశ్నకు రెండువైపులు ; 2. మంచిచెడ్డలు. **కీడువడు (-వడు)** చూ. చూ. కీర్వుడు. అ. క్రి. తక్కువపడు. లొజ్జగు. కేయా. 3.28. **కీడువెట్టు (-పెట్టు)** చూ.చూ. కీడ్వెట్టు. స.క్రి. తక్కువచేయు, అధఃకరించు. **కీర్వడు** చూ. కీడుపడు, కీడువడు, కీర్వడు. అ. క్రి. 1. తక్కువపడు, లొజ్జగు. భార. ఆది. 5.164 ; 2. దాగు, అణగు, అజ్ఞాతంగాఉండు. భార. విరా. 4.76 ; 3. దైన్యాన్నిపొందు. భార. భీష్మ. 3.896 ; 4. చిన్నబోవు, అసూయచెందు. భార.శాంతి. 1.17 ; 5. కుంగు. హరి.పూ. 5.90. **కీర్వరచు** చూ. చూ. కీడువఱచు. స. క్రి. అణచు. **కీర్వడుచు** చూ. చూ. కీడుపఱుచు. స.క్రి. అణచు. **కీర్వఱచు** చూ. చూ. కీడువఱుచు. స. క్రి. 1. పోగొట్టు. భార. నభా. 1.270 ; 2. అణచు, అణగదొక్కు. ప్రభా. 5.142. **కీర్వఱుచు** చూ. చూ. కీడువఱుచు. స. క్రి. 1. తిరస్కరించు. భార. ఉద్యో. 4.391 ; 2. లొంగదీయు. భార. భీష్మ. 3.58 ; 3. అణచు, అణగదొక్కు. భార. కర్ణ. 2.123 ; 4. తీసివేయు. శుక. 3.89. **కిడ్పాటు** చూ. చూ. కీడుపాటు. చూ. కీడుపడు వి. 1. దైన్యం. భార. విరా. 4.80 ; 2. తక్కువతనం, హైన్యం. భార. శాంతి. 5.415 ; 3. పరాభవం, అవమానం. భార. శల్య. 2.21 ; 4. చేటు, హాని. హరి. ఉ. 9.80 ; 5. అశుభం. ఆం. భా. 199. **కీర్వడు (-వడు)** చూ. చూ. కీర్వడు. అ. క్రి. 1. వశమగు. లొంగు. హరి. 9 92 ; 2. చచ్చు, నశించు. రామాభ్యు. 203. **కీర్వఱచు (-వఱచు)** చూ. చూ. కీడువఱచు. స. క్రి. 1. నశింపచేయు. పండి.చ. 4.98 ; 2. మించు. **కీడ్వెట్టు(-పెట్టు)** చూ. కీడువెట్టు. స.క్రి. తక్కువచేయు, అధఃకరించు. దశకు. 1.75.

కీరు[2] వి. కత్తిపదును.

కీరెఱ చూ. చూ. కీడఱ. వి. క్రయ విక్రయాలపై విధించే సుంకం లేక వన్ను.

కీర్వుడు చూ. కీడు[1].

కీర్వరచు చూ. కీడు[1].
కీర్వరుచు చూ. కీడు[1].
కీర్వఱచు చూ. కీడు[1]
కీర్వఱుచు చూ. కీడు[1].
కీర్వాటు చూ. కీడు[1].
కీర్వరు చూ. కీడు[1].
కీర్వఱచు చూ. కీడు[1].
కీర్వెట్టు చూ. కీడు[1].
కీంద్ర వి. ఎక్కువగానీరు పీల్చేమెట్టనేల.
కీక విణ. తక్కువ. నికృష్టమైన, స్వల్పమైన, నీచమైన, వి. లోకువ, హుళక్కి.
పో. చూ. క. కఱి. తక్కువస్థితి, తక్కువతనం; తు. కీలు, తక్కువ, హీనం; త. కీఱ్. కింద.
కీకమంచములు వి.బ.వ. తక్కువకొలతలు. కీకకుండ వి. కాటి చెట్టెక్కి కొల్లోఉన్న కల్లును పంచుకోడానికి వాడే మట్టిపాత్ర
కీకు వి. కొబ్బరాకులచాప, అల్లినకొబ్బరిమట్ట.
క. కీకు, పళ్ళు, ఆకులు మొ. వాటిముక్క.
<క. కీకు.
కీడార వి. 1. పల్చగానేసిన బట్టకు నేతగాళ్ళు వరిపిండి పలచగా ఉడికించి పూసేది; 2. లోతాడ.
కీడీర యూ. చూ. క్రిసీడ. వి. దీపం కింది నీడ.
కీడీరు యూ. చూ. క్రిసీరు. వి. భూమిమీదనే ఉండేతూటనీరు.
కీడీరువేల యూ. చూ. క్రీడీరునేల. వి. కిందినీరున్నేల.
కీడీఱబావి వి. మంచితూటబావి.
కీవెలుదీసిఅలుకు (-కీపిఅలుకు) న. క్రి. చక్కనిగీతలు పడేట్టు వంకరపోకుండా ఇంటినేలను అలుకు.
కీవ్కాబు యూ. చూ. కీంకాబు. వి. బుటాలువేసినపట్టు.
కీబోర్డు వి. పియానో మొ. వాటిలోమీటలుండే పలకం, ముద్రికల పీట.
ఇం. *Keyboard*-. పియానో మొ. వాటిలో మీట లుండేపలకం.
<ఇం. Keyboard.
కీయు న. క్రి. చివ్వు. చీరు, చెక్కు.
కీర యూ. చూ. కీరె. వి. 1. దోసకాతికి చెందిన తీగెమొక్క; 2. కాయగూరలు; 3. ఆకుకూరలు.
కీరకాయ యూ. కీరగాయ. వి. పందిరిదోసకాయ. కీరగాయ యూ. చూ. కీరకాయ, పందిరిదోసకాయ.
కీరింగ్స్ వి.బ.వ. తాళం చెవులగుత్తి.
ఇం. *Key-rings*. తాళంచెవులగుత్తి.
<ఇం. Key-rings.
కీరించు న.క్రి. కీలించు, కట్టు. శివరా. 2.53.
కీరితి వి. యశం. హంన. 1.15.
వం. కీర్తి-. యశస్సు, హిం. కీర్తి. యశం;
క. కీరితి, కీర్తి; త. కీర్తి, చీర్తి; మ. కీర్తి.
<సం. కీర్తి-.
కీరె యూ. కీర. వి. 1. దోసకాతికి చెందిన తీగెమొక్క; 2. కాయగూరలు, 3. ఆకుకూరలు.
క. కీరె, కిరి. అనేక విధాలైన ఆకుకూరలు; త. కీరై. ఆకుకూరలు, కూరగాయలు; మ. చీర. ఆకు కూరలు; కోట. కిర్. ఒకరకం ఆకుకూర; తొద. కిర్వ్. ఒకరకం ధాన్యం.
<క. కీరె-.
కీర్తిశేషుడు వి. మరణించినవాడు.
సం. కీర్తిశేష - మిగిలినకీర్తిగలవాడు.
<సం. కీర్తిశేష - (అర్థవిపరి.).
కీల వి. కలేకంప (Blistering papaya of srazil Carissa Carandus)
కీలం వి. గోరకట్టేటప్పుడు రాళ్ళమధ్య వచ్చేనందు.
కీలకప్ప వి. ఒకవక్కన చూరునుంచి వెనుగాడిదాకా కప్పి దాన్ని నాలుగువైపులా కలిపి తయారుచేసినకప్ప.
కీలకము వి. 1. మర్మం, కిటుకు; 2. కీలు, కొరగుండి.
సం. కీలక-. మంత్రంగాల్లో ఒకటి.
సం. కీలక-. (అర్థవిపరి.).
కీలగొంకు వి. సన్నటి రావుగొంకు.
కీలవచేయు స. క్రి. దరించు. కీలించు. హర. 5.55.
కీలరము యూ. కిలరము, కిలారము, కీలరు, కీలారము. వి. పశులమంద. కు. సం. 4.11.
క. కీరార, కీలార (<సం. క్షీరాగార-) పాలు. పెరుగు మొ. అమ్మేఇల్లు.
<క. కీలార.
కీలరముసేయు (-చేయు) స. క్రి. మందకట్టు.
కీలరి చూ. కీలు[1].
కీలరు యూ. చూ. కీలరము. వి. పశువులమంద. బవన. 7.815.
కీలరువారు వి. పశులకావరి.
కీలార వి. ఊరుచుట్టూ ఉండే పాటిపొలం.
కీలారుమట్టి చూ. కీలు[1].
కీలారము యూ. చూ. కీలరము. వి. పశువులమంద. భీమ 5.87. భోజ. 6.313.
కీలారి యూ. కిలారి, కిల్లారి, కిలారి, కిల్లరి. కిలారి. చూ. కిలారము. వి. గొల్లవాడు. చంద్రభా. 2.115.
క. కీలారి (< క్షీరాగారి) ఆవులకావరి, పశులకాపరి; త. కిలారి. గొల్లవాడు.
మరా. కిల్లారీ.
<క. కీలారి.
కీలారితనము వి. పశుపాలకత్వం. భార. విరా. 1.100.
కీలి వి. తాళంచెవి.
క. కీలి. తాళంచెవి.
<క. కీలి.
కీలిగె యూ.చూ. కిరిగె. వి. కన్నెపిల్లలు కట్టుకొనే చిన్న చీర.
కీలించు చూ. కీలు[1]. యూ. కిలించు. న. క్రి. 1. ప్రయోగించు, మారపడవేయు. నిర్వ. రా. 3.28; 2. కదియబట్టు, దగ్గరగా చేర్చు. భాగ. 10 పూ. 6.37; 3. ఘటిల్లచేయు, కూర్చు, పెట్టు, దరింపచేయు. ఆము. 5.88, యయా. 4.90, ఆం. భా. 3.138; 4. తగిలించు.
క. కీలిసు, కట్టు, ఏర్పరచు.
<క. కీలిను.

కీలిపిట్ట వి. ఒకరకం చేప.

కీలిసె దూ. కీడిసె. వి. తూర్పార పోసేటప్పుడు మేలురాని (మంచి గింజలరాని) పక్కన పడేపొట్టు, గింజలు కలిసిన భాగం.

కీలు[1] వి. 1. నంది, అతుకు, మర్మస్థానం. నిర్వ. రా. 9.17; 2. ఉపాయం. కేయూ. 3.189, భోజ. 6.103; 3. ముడి. హరి. పూ. 8.31; 4. కీలకం, గుట్టు, కిటుకు, మర్మం. భాగ. 10 ఉ. 742; 5. రీతి, విధం. కాశీ. 7.179; 6. షర. విజయ. 1.106; 7. కపటచేష్ట. హంస. 4.284; 8. మరానుతిరిగేటప్పుడు దెండకాయ చక్రంతో దాటు తిరిగేవంకర ఇనప ఊచ; 9. కిటికీ రెక్కలు ఆడటానికి వీలుగా రెక్కలనూ చట్రాన్ని కలుపుతూ బిగించిన ఇనపబద్ది; 10. దర్వాజలైన వేసిన చెక్కలలోనుంచి పైకివచ్చిన కుసి తలుపు భాగం; 11. సన్నటి గొళ్ళెం; 12. సీల.

క. కీల్, కీలు. గుండునూది, కొయ్యచీల, కీలు, యుక్తి, ఉపాయం, గోప్యం; తు. కీలు. కొయ్యసీల, రహస్యం, కీలు; త. కీల్. పశువుల శరీరంలోని కీలు. తలువులు మొదలైనవి తిరగటానికి వేసే కీలు; మ. కీలమీ. సీల, మేకు; కుఇ. కీల. సీల, మేకు, ఈక; పర్జి. కీలనీ. కీలు, కిలి, కీలు.

పో.చూ. నం. కీల-.మొనదేలిన కొయ్య ముక్క. సీల, కొయ్యమేకు; కీలక. గుండునూది, ఆర్డకొయ్య, గుదికొయ్య; కీలకా. గుండునూది, ఆర్డకొయ్య.

కీలరి వి. కీలెరిగినవాడు, మర్మజ్ఞుడు, కిటుకు తెలిసినవాడు. కీలారుమట్టి వి. జిడ్డుగాఉండే మట్టి. కీలుకత్తి వి. మరకత్తి, మడతకత్తి. కీలుకాడు వి. మరతిప్పేవాడు, సూత్రధారి. భార. ద్రోణ. 3.62. కీలుకొను దూ. కీల్కొను. అ.క్రి. 1. తగులు, తగులుకొను, చిక్కుకొను, అంటిఉండు. భార.శాంతి. 4.358; 2. గుచ్చుకొను, నాటు. శృం. నై. 6.5; 3. ఒప్పు, ఉండు. శృం. నై. 6.90. కీలుకొలుపు దూ. కీలుకొల్పు, కీల్కొల్పు, గీలుకొలుపు, గీల్కొలుపు. స.క్రి. 1. బంధించు. భార. విరా. 2.45; 2. నాటుకొనేట్లుచేయు. భార. కర్ణ. 2.242; 3. ఉంచు, ఉండేట్లుచేయు. వరాహ. 7.95; 4. తాల్చు, వహించు. సీతా. రా. 1.18. కీలుకొల్పు దూ.చూ. కీలుకొలుపు. స.క్రి. 1. తాల్చు, వహించు. భీమ. 4.8; 2. లగ్నంచేయు, తగులుకొనేట్లుచేయు, బంధించు. రామా. 4.148; 3. పెట్టు, మటించు, కూర్చు. రామా. 4.149; 4. నిలువు. వసు. 3.169; 5. అమర్చు. కీలుగంటు దూ. కీల్గంటు. వి. కేశబంధ విశేషం, దూముడి, జారుముడి. కాళ. 4.118. కీలుగుజ్జము వి. మరగుద్రం. కీలుగొవ్వ (-కొవ్వ) దూ. కీల్గొవ్వ. వి. కేశబంధవిశేషం, జారుముడి కొవ్వ, వదులుగా ముడి వేసినకొవ్వ. శృం. నై. 8.112. కీలుచు దూ. కీల్చు. స.క్రి. 1. ధరించు, తాల్చు. వేంక. పంచ. 4.101; 2. కూర్చు; అ.క్రి. ఉండు. కీలుచూపు స.క్రి. మర్మాన్ని ఉద్దేశించు. కీలుజడ దూ.చూ. కీల్జడ. వి. స్త్రీలువేసుకొనే ఒకరకం జడ. భక. 2.232. కీలుదోడ వి. యంత్రాలతో నడిచే పడవ, నౌకావిశేషం. మృత్యు. 3.43.37. పు. కీలువడు అ.క్రి. తగులుకొను. భాగ. 5.1.17. కీలువరుచు దూ.చూ. కీలుపఱచు. స.క్రి. 1. కట్టు; 2. కలుపు; 3. ఉంచు. కీలుపఱచు దూ. కీలుపరుచు, కీలుపఱుచు, కీల్పఱుచు. స.క్రి. 1. అనుకూలపరచు; 2. కలుపు, దగ్గరకు చేర్చు; 3. ఉంచు. కీలుపఱుచు దూ.చూ. కీలుపఱచు. స.క్రి. తగులజేయు. కీలుబండు వి. మడతబండు, రెక్కలు తెరుచుకోడానికి మూసుకోడానికి వీలుగా కమ్మూలకు పట్టి ఉంచే రెండు రెక్కల పరికరం. కీలుబొమ్మ దూ.చూ. కీల్బొమ్మ. వి. 1. ఎముకతో అమర్చిన బొమ్మ, మరబొమ్మ. ఉ.రా. 1.317; 2. సూత్రధారి అనబడే స్త్రీ; 3. అన్యతంత్రుడు. కీలుబొమ్మరము దూ.చూ. కీల్బొమ్మరము. వి. మరబొంగరం. కీలుమండి దూ. కీలుమండె. వి. 1. కీలు లేదా అవయవ సంధిలోపట్టే కురువు; 2. క్యాన్సరు వంటి రోగం; 3. అవయవాలు కలిపే నంచు; 4. మోకాటిలో పుట్టే వ్రణం; 5. జారుముడి. కీలుమండె దూ.చూ. కీలుమండి. వి. మోకాళ్ళదగ్గర గడ. కీలుమలగు దూ. కీల్మలగు. అ.క్రి. వెనుదిరుగు, మరలు. కీలుముడి దూ.చూ. కీల్ముడి. వి. వెంట్రుకలు జారుగా వేసినముడి, కీలుగంటు, పిడిగంటి. కీలెరిగినవాత వి. తగిన ప్రతీకారం < కీలు[1] + ఎరిగినవాత. కీలెఱుగు స.క్రి. గుట్టుతెలిసికొను < కీలు[1] + ఎఱుగు. కీల్కొను దూ.చూ. కీలుకొను. అ.క్రి. 1. అంటుకొను. వరాహ. 12.29; 2. ముడిపడు, ముడుచుకొను. కవిక. 4.176; 3. కూడుకొను, అతుక్కొను, కలిసికొను. కీల్కొల్పు దూ.చూ. కీలుకొలుపు. స.క్రి. 1. కలిగించు, పొందించు, కలుగచేయు. హరి. పూ. 7.240; 2. పెట్టు, మటించు. భక. 2.456. కీల్గంటు దూ.చూ. కీలుగంటు. వి. కేశబంధ విశేషం, దూముడి, జారుముడి. విజయ. 3.18. కీల్గొవ్వ(-కొవ్వ) దూ చూ. కీలుగొవ్వ. వి. కేశబంధవిశేషం. హర. 6.45. కీల్చు దూ.చూ. కీలుచు. స.క్రి. ధరించు, తాల్చు. ద్వి. పరమ. 5.429. పు. కీల్జడ దూ. కీలుజడ. వి. స్త్రీలువేసుకొనే ఒక విధమైన జడ. ఉ.రా. 1.44. కీల్బెట్ట(-చెట్ట) వి. కీళ్ళకు, గిట్టలకు వచ్చే ఒకరకంజబ్బు. కీల్పఱుచు దూ.చూ. కీలుపఱుచు. స.క్రి. అనుకూల పరచు. కీల్బొమ్మ దూ. కీలుబొమ్మ. వి. మరబొమ్మ. ఉ. హరి. 2.73. కీల్బొమ్మరము దూ. కీలుబొమ్మరము. వి. మరబొంగరం. ప్రబంధ.1.09. కీల్మలగు దూ.చూ. కీలుమలగు. అ.క్రి. వెనుదిరుగు, మరలు. కీల్ముడి దూ. కీలుముడి. వి. జారుముడి. సాం. ని. 2.14. కీళ్ళవాతం వి. మోకాళ్ళ మొ. వాటివావు.

కీలు[2] వి. కొయ్యకు చెదలు పట్టకుండాను, డాబాకప్పు ఉరవకుండాను వేసేనల్లటి చిక్కనిద్రవ్యం.

కీలుగుర్త వి. కీలురంగు వేసిన బట్ట. కీలుచావ వి. తాడుపోసి సీళ్ళు కారకుండా ఉండేట్లు తయారుచేసిన పట్ట, టార్పాలిను.

కీలెరిగినవాత చూ. కీలు[1].

కీలెఱుగు చూ. కీలు[1].

కీల్కామ చూ. కీలు[1].
కీల్కాల్పు చూ. కీలు[1].
కీల్గంటు చూ. కీలు[1].
కీల్గొవ్వ చూ. కీలు[1].
కీల్బు చూ. కీలు[1].
కీల్బడ చూ. కీలు[1].
కీల్బెట్ట చూ. కీలు[1].
కీల్బాయు చూ. కీలు[1].
కీల్బొమ్మ చూ. కీలు[1].
కీల్బొమ్మరము చూ. కీలు[1].
కీల్మలగు చూ. కీలు[1].
కీల్ముడి చూ. కీలు[1].
కీళేరు వి. చెరువు కట్టకింద సాగుబడి అయ్యే భూమి.
కీళ్వాతం చూ. కీలు[1].
కీవ[1] చూ. కీత. విణ. తక్కువ, అల్పం, కొంచెం. శివరా. 2.8, కాశీ. 5.214.

కీనంత వి. రవ్వంత, కానంత, కొనంత. కీనపాలు వి. ఒన్నభాగం. కీనమధ్యస్థము వి. వంటాయితీలో మోనం లేదావంచన. కీనవెలితి యా. కీనపెల్తి. విణ. కొంచెం తక్కువది. శివరా. 2.8; వి. కొంచెం తక్కువ వాడు. రామాభ్యు. 3.138. కీనవెల్తి యా.చూ. కీనవెలితి. విణ. కొంచెం తక్కువది. భీమ. 3.46.

కీన[2] యా. కిసాయి, కీఁచా, కీఁదాయి, కీసా[1]. కీసాయి. వి. జేబు.

హిం. ఉ. పార. కీసా. జేబు; ఫీసా.

<ఉ. కీసా.

కీనకిత్తి వి. జేబు.

కీపర వి. తిత్తి మొదలైనవాటి లోవలిపొర, జేబు. హంస. 4.156; విణ. అల్పమైన.

<కీన[1]+అర[1]-.

కీనరబానర యా.చూ. కీఁచరబాఁచర. వి. అర్థం కానిభాష.

కీనర్ బానర్ యా.చూ. కీఁచరబాఁచర. వి. అర్థం కానిభాష.

కీసా[1] యా.చూ. కీన[2]. వి. జేబు, చొక్కాలోని నంచి.

కీసా[2] వి. లరువులో లేదా తూకంలో నాల్గోవంతు.

కీసాయి యా.చూ. కీన[2]. వి. జేబు, అంగరక నంచి.

కీస్తా విరిగి వి. ఉపయోగకరమైన కలప కలిగిన ఒక చెట్టు. (Cordiaoblique).

కీవ్‌పాప్ వి. అర్థం కానిభాష.

కీసు విబవ. తాళం చెవులు, బిగాలు.

ఇం. *Keys*. తాళంచెవులు.

<ఇం. Keys.

-కు యా.-కి వి. 1. ద్వితీయార్థకంలో వాడే అంత్య ప్రత్యయం. భార. ఆది. 2.128; 2. పంచమార్థకంలో వాడే అంత్య ప్రత్యయం. భార. ఆది. 5.239; 3. జన్యజనక సంబంధాన్ని తెలుపుతుంది. భార. ఆది. 8.224; 4. చతుర్థ్యర్థకంలో వాడే అంత్యప్రత్యయం. భార. నభా. 1.261; 5. తృతీయార్థకంలో వాడే అంత్యప్రత్యయం. భార. నభా. 2.3; 6. సప్తమ్యర్థకంలో వాడే అంత్య ప్రత్యయం. భార. ఆరణ్య. 2.216; 7. పైన, మీద, అనే అర్థాల్లో వస్తుంది. భార. భీష్మ. 1.296; 8. మారుగా, బదులుగా అనే అర్థాల్లో వస్తుంది. భార. ఆను. 2.429; 9. షష్ఠ్యర్థంలో వచ్చే విభక్తి ప్రత్యయం, సంబంధ సామాన్యాన్ని తెలుపుతుంది. భాగ. 7.80; 10. సంబంధ విశేషాన్ని తెలుపుతుంది; 11. స్వస్వామిభావ సంబంధాన్ని తెలుపుతుంది; 12. అవయవావయవిభావ సంబంధాన్ని తెలుపుతుంది.

క. క్కె, గె. చతుర్థీ విభక్తి ప్రత్యయం; తు. కు, గు; త. క్కు; మ. క్కు, -ఱక్కు; కో. -క్; తొ. -క్; గోం. -క్; కుఱు. -కి; -గి; కువి. కి; పర్జి -గ్; -జ్; కొలా. -జ్, -ఱుజ్; మాల్తో. -క్, -ఱక్.

<మూ.ద్రా. -*క్క్.

కుక్క వి. 1. వేపి, ఖనకం. భార. ఆది. 5.234; 2. సీచురు; 3. అల్పమైన బుద్ధికలవాడు. భక. 2.452. విణ. అల్పమైన, నీచమైన.

నం. కుయ్యర-, ప్రా. కుక్కుర; పా. కుక్కుర.

క. కొర. మొరుగు; తు. కొరెప్పురి. మొరుగు; త. కుక్కల్. కుక్క. కుక్కన్. అరుచు; మ. కుక్కరమ్. కుక్క. కుర. అయిష్టమైన శబ్దం; కురెక్క. మొరుగు; కో. కెర్వ్. మొరుగు.

<ప్రా. కుక్కుర-.

కుక్కగులాబి వి. ఒకరకంమొక్క. కుక్కగొరుగు వి. వట్ట గొరుగు, చత్రా. కం. కుక్కగొజ్జె వి. అడవిగొరె. కుక్కచంక వి. పాలుతక్కువగా ఉండే పొదుగు. కుక్కచిలుకకూర వి. ఒకవిధమయిన మూలిక. కుక్కచుక్క వి. పునర్వసు నక్షత్రం. కుక్కచ్చు యా.చూ. కుక్కయచ్చు. వి. కుక్క ఆకృతిగల వాత, కుక్కముద్ర. విజ్ఞా. ప్రా. 64. కుక్కతుమికి వి. తెల్లని పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Diospyros avaglifolia) కుక్కతులసి యా. కుక్కతొలసి, కుక్కతొళసి, వి. మరువం వణికర్పకం, మందుల్లో ఉపయోగపడే ఒక మొక్క (Ocinum Carrum). కుక్కతెగులు వి. కుక్కగజ్జిలాగ మొక్కమీద ఏర్పడేబూజు తెగులు, మజ్జిగ తెగులు. కుక్కతొల(ళ)సి యా. చూ. కుక్కతులసి. వి. మరువం (Ocinum Carrum). కుక్కదోస వి. బుడమదోస. కుక్కనెత్తిమీదిదెంకాయ వి. అస్థిర విషయం. కుక్కపోము వి. పైరు మొక్కల్లో ఒకవిధమైన కలువు మొక్క. కుక్కపాల యా. కుక్కవాళ. వి. వటపత్రం, లావుగా, పొడవుగా ఉండే వేళ్ళుకలిగి ఆకుపచ్చతోకూడిన పనువు లేక ఉదారంగు పూలుపూసే తీగ. ఆం.భా. 2.66. (Tylophora asthmatica). కుక్కపీకులాట వి. 1. ఒకటి చేయబోయి అవస్థలో ఇరుక్కోడం; 2. నులభమనిపించే కష్టాల పాల్జేయడం. కుక్కపొగాకు వి. 1. కుకున్న, అడవిపొగాకు; 2. ఏటామొలిచే చిన్న కలువుమొక్క (Commiphora berryi). కుక్కపొదుగు వి. పెద్దదిగా ఉండి పాలు తక్కువగా ఉండే పొదుగు. కుక్కబద్ద వి. బొమ్మమేడిచెట్టు, అల్పంగా ఉండే ఒక చిన్నచెట్టు (Ficushispida). కుక్కబుర్ర వి. పచ్చనిపూలు పూసే ఒక మొక్క లేక తీగ. (Grewiapilosa). కుక్కబూరుగు వి. ఒకజాతిబూరుగు

హంస. 4.11. కుక్కబేడి వి. రబ్బరువంటి మాను కలిగిన ఒక మొక్క (Streblus asper). కుక్కమ్ములు వి. దద్రు రోగ విశేషం, పొక్కుల వ్యాధి. కుక్కమూతిపిందె వి. కావడిగినవుడు కలిగే కుక్కమూతి వంటి మూతిగల పిందె. కుక్కమేడి వి. కాకిమేడి. కుక్కమొగి రూ. కుక్కమొయి, కుక్కమోగి. కుక్కమోవి. వి. లేతఆకుపచ్చరంగు ఆకులు కలిగి వచ్చని పెద్దపూలు పూసే ఒక చిన్నచెట్టు. (Ochana bamblei). కుక్కమొయి రూ.చూ. కుక్కమొగి. వి. లేతాకుపచ్చరంగు ఆకులు కలిగి పచ్చని పెద్దపూలు పూసే ఒక చెట్టు (Ochana Gamblei). కుక్కమోగి రూ.చూ. కుక్కమొగి. వి. లేతాకుపచ్చ రంగు ఆకులు కలిగి పచ్చని పెద్దపూలు పూసే ఒకచెట్టు (Ochana Gamblei). కుక్కమోవి రూ.చూ. కుక్కమొగి. వి. లేతాకుపచ్చరంగు ఆకులు కలిగి వచ్చని పెద్దపూలు పూసే ఒక చిన్నచెట్టు (Ochana Gamblei). కుక్కయమ్మ రూ. కుక్కచ్చు. వి. కుక్క ఆకృతిగలవాత, కుక్కముద్ర. విజ్ఞా. ప్రా. 41. కుక్కలకట్టు వి. కుక్కలు మొరగకుండ చేసే చోరసాదన విశేషం. చెన్నబస. 294. కుక్కల్లి వి. మొనతేలిన ఆకులు కలిగి నల్లని పళ్ళు కాసే అరవిచెట్టు. (Mametylon deccanense). కుక్కవాయింట రూ. కుక్కవావింట. వి. శ్వేనబర్బర. ఆం.భా. 2.267. కుక్కవాళ రూ.చూ. కుక్కపాల. వి. లావుగా పొడవుగా ఉండే వేళ్ళు కలిగి ఆకుపచ్చతో కూడిన పనుపులేక ఊదారంగు పూలుపూసే ఒక తీగ (Tylophora astmatica). కుక్కవావింట రూ.చూ. కుక్కవాయింట. వి. శ్వేనబర్బర. కుక్కవెల్లి వి. పెరికకుక్క కాటువల్ల కలిగే రోగవిశేషం. కుక్కవెలగ వి. ముళ్ళు కలిగి లేత పనువురంగు కర్రకలిగిన ఒకచెట్టు (Limonia acidissima).

కుక్క[2] వి. 1. పంగలకర్రెమీద వేసే బిగురంతె; 2. తొట్టి పీటకు బదులు వేసే కర్ర; 3. ఎడురు దోనెదగ్గర అమర్చిన పళ్ళచక్రం, లిగింపుకు వేసిన ఇనపకొక్కెం.

కుక్కకర్ర వి. డాలీ కట్టుబండిలో కుక్కలిగించిన కొయ్య. కుక్కకొయ్య వి. గిలకకు రెండు వైపులా ఆధారంగా నిలపబడిన చిన్న కొయ్యముక్క. కుక్కగొయ్య వి. వల్లిరును (కిందిగిలక) తిరగటానికి ఆధారంగా మోట బావి లోపలికి చొచ్చుకు వచ్చేట్లు వేసినకొయ్య. కుక్కచక్రం వి. కుక్కను గుంజే డాలీచక్రం. కుక్కతాడు వి. 1. డాలీ చక్రాన్ని గుంజే రేకు; 2. కుక్కకు వేలాడదీసిన దారం. కుక్కదొల్ల వి. ఎరువుతోలేజల్ల. కుక్కమాతిరాయి వి. ఉష్ణ దేశాల్లో వానాకాలం తర్వాత భూమిలోవలి పొరల్లోఉన్న నుద్దసిరు. కుక్కమైల వి. గోదుమవన్నెతో నలువ కలిసిన రంగు. కుక్కనూత్రం వి. డాలీచక్రాన్ని గుంజేరేకు, కుక్కకు వేలాడదీసిన దారం. కుక్కాసి వి. గేటుకు మధ్య రెక్కలు ఆనడానికి పీటుగా పాతిన కొయ్య లేదా రాతిదిమ్మ.

కుక్కాసి[2] రూ. కుక్క[2].

కుక్కి వి. 1. తాళ్ళు వదులై పల్లంపడిన మంచం. శివరా. 4.46, భోజ. 5.288; 2. ఎరువు మొ.నవి తోలటానికి బండిమీదవేసే పెదురు లేక వేళ్ళతో అల్లిన గూడువంటి సాధనం; విణ. 1. లోతైన. ద్వి.భాగ. 9 స్కం.; 2. పాడు బడ్డ ద్వి. భాగ. 9.

నం. కుకి-. మధ్యభాగం, బోలుగా ఉండేది; ప్రా. అమా. కా. కుక్షి-.

క. కుకుక్క. నొప్పించు, బొరిగతో భూమిని కొద్దిగా తవ్వు; కుజి. గుజి. కన్నం, నిమ్నం; త. కుళి. లోతుగా చేయు, (నాలటి) గుంట (తీవా) కన్నం, గుంట కుజి. గొయ్యి, గుంట, కన్నం; మ. కుళి. గుంటగాఉన్న; కుళిక్క. గుంట, కన్నం, గోరి, తవ్వు.

< ప్రా. కుక్షి-

కుక్కివడు రూ.చూ. కుక్కివడు. అ.క్రి నేతనడలి పల్ల మగు. కుక్కిమంచము వి. తాళ్ళునడలి పల్ల పర్ణ మంచం. కుక్కివడు (-వడు) రూ. కుక్కిపడు. అ.క్రి. కుక్కిఅగు, నేతనడలి పల్లమగు, దిగబడు. విష్ణువు. 4.215.

కుక్కిదము చూ. కుక్కు.

కుక్కిరి వి. జల్ల.

కుక్కి రూ.చూ. కొక్కి.

కుకుక్కు రూ.చూ. క్రుక్కు. న.క్రి. 1. కుక్కు, అదుము; 2. పిండు; 3. వేనును చంపేటట్లు గోటితోనొక్కు; 4. దూర్చు, చొప్పించు.

కుక్కిదము రూ. చూ. క్రుక్కిదము. విణ. 1. క్రిక్కిరిసిన, దట్టమైన, సాంద్రమైన. కు.సం. 5. 127; 2. అందమైన. పంచ. 1.244. కుక్కుట వి. మల్లకాస్త్రంలోని పన్నెండుగతుల్లో ఒకటి. కుక్కుటపుదండ వి. మల్లకాస్త్రం లోని పన్నెండు దండల్లో ఒకటి. కుక్కుడు రూ.చూ. క్రుక్కుడు. వి. పీడనం, ఒత్తుడు. కుక్కుపెట్టు న.క్రి. గట్టిగా నొక్కు, ఒత్తు.

కుక్కురుకో రూ. కుక్కురుకోయి, కుక్కురోకో, కుక్కురోకోయి. వి. కోడికూతయొక్క అనుకరణం. ధ్వన్యను.

కుక్కురుకోయి రూ.చూ. కుక్కురుకో. వి. కోడికూతయొక్క అనుకరణం.

కుక్కురోకో రూ.చూ. కుక్కురుకో. వి. కోడికూతయొక్క అనుకరణం.

కుక్కురోకోయి రూ.చూ. కుక్కురుకో. వి. కోడికూతయొక్క అనుకరణం.

కుంక రూ. కుంకి. వి. 1. విధవ. వేదాన. 2.150; 2. బాల విధవ, ముండమోపి; 3. మానకమ్మ; 4. కుక్క; 5. అనద; 6. నిందావాచకంగా ప్రయోగించబడే శబ్దం; 7. అల్పార్థకం.

పో.చూ.క. కుగ్గు, కుంగు. కుంగిపోవు. వీరనపరు: త. కుంగు. తగ్గు.

కుంకముండ వి. చిన్నతనంలోనే మగడుపోయిన స్త్రీ. వేంక. పంచ. 4.44.

కుంకం రూ. కుంకుమ. వి. ముఖానికిబొట్టుపెట్టుకోడానికి ఉప యోగించే పనువుతో చేసినపొడి, మునృణం.

నం. కుంకుమ-. ఎర్రటిద్రవ్యవిశేషం.

క. కుంకుమ; త. కుంకుమం.

<కం. కుంకుమ-.

కుంకటి చూ.చూ. కూఁకటి. వి. జుట్టు, పిల్లజుట్టు. విణ. ప్రధానమైన.

కుంకటిమూఁగ చూ.చూ. కూఁకటిమూఁగ. వి. 1. కూఁకటిమువ్వ; 2. భరద్వాజపక్షి. **కుంకటివేరు** చూ.చూ. కూఁకటివేరు. వి. ప్రధానమైనవేరు, తల్లివేరు. **కుంకట్లు** వి.బ.వ. మొంగరులు <కుంకటి+లు.

కుంకట్లు చూ. కుంకటి.

కుంకంవాహ్మారీచీర వి. ఒక్కొక్కకొలికి. ఎరువు, నలువు, ఎఱువు చొప్పున వరసగాపెట్టి నేసినచీర.

కుంకి చూ.చూ. కుంక. వి. 1. విధవ; 2. చిన్నతనంలో మగడుపోయిన స్త్రీ; 3. నిందార్థకశబ్దం.

కుంకిడి చూ.చూ. కుంకుడు. వి. ఇంటిఆవరణలో పెంచుకొనే ఉపయోగకరమయిన చెట్టు. కాయలనుండి వచ్చేనురుగు. అభ్యంగనస్నానానికి ప్రశస్తం. (Sapindus detergens or emarginatus).

కుంకీ వి. ఒకరకంపావురం.

కుంకు చూ.చూ. క్రుంకు. అ.క్రి. అస్తమించు.

కుంకుదంగు వి. కుంగిపోవటం.

కుంకుచామంతులు వి.బ.వ. పుష్పవిశేషం.

కుంకుడి చూ.చూ. కుంకుడు. వి. సబ్బుకుబదులుగా వాడలదే నురుగునిచ్చే కాయలు కాసే చెట్టు. (Sapindus Emarginatus).

కుంకుడు చూ. కంకుడు[3], కుంకిడి, కుంకుడి, కూకిడి, కూఁకుడు[1], కొంకిడి[1], కొంకుడు, కొంగుడు. వి. సబ్బుకుబదులుగా వాడలదే నురుగునిచ్చే కాయలుకాసే చెట్టు. ఫేనిలం. ఆము. 4.157. (Sapindus Emarginatus).

క. కుగ్గఱె, కూగఱె. కుంకుడుచెట్టు; వర్ణి. కుపి దొంగ్. హల్మి అనేపేరుగంచెట్టు.

కుంకుడుకాయ వి. తలదుద్దుకోడానికి ఉపయోగపడే ఒకరకంకాయ. **కుంకుడువండు** వి. ముదిరినకుంకుడుకాయ. ఆము. 4.157. **కుంకుడుఁబురుగు** చూ. కుంకుడుఁబురువ. వి. కుంకుడు కాయలకు పట్టే ఒకానొక ఎర్రనివురుగు. **కుంకుడుఁబురువ** చూ.చూ. కుంకుడుబురుగు. వి. కుంకుడు కాయలకుపట్టే ఒకానొక ఎర్రనివురుగు.

కుంకుమకర్ణీచీర వి. ఎరువరంగు పట్టెలు పట్టెలు పడేట్టునేసిన చీర.

కుంకుమవువ్వ చూ. కుంకుమపూవు. వి. ఒకానొక అంగటి దినుసు, సుగంధద్రవ్యం, కాశ్మీరజన్మం. శృం.నై. 7.11.

కుంకుమపూలు వి.బ.వ. ఎర్రనివర్లు.

కుంకుమపూవు చూ.చూ. కుంకుమపువ్వు. వి. కాశ్మీరజన్మం. దశా. 1.14, ఆం.భా. 2.161.

కుంకుమరేక వి. ఆభరణవిశేషం.

కుంకుము చూ.చూ. కుంకం. వి. నుదుట పెట్టుకొనే రాగ ద్రవ్య విశేషం.

కుంకుంపూలు వి.బ.వ. 1. కుంకుమపూలు; 2. ఎర్రని పూలు.

కుంకుంపూలు చూ. కుంకుము.

కుంగు చూ.చూ. క్రుంగు. అ.క్రి. 1. తగ్గు; 2. వంగు.

కుచోద్యము వి. 1. అనూయ; 2. ఎత్తుగడ.

నం. కు-. చెడ్డ; చోద్య-. తోలతగిన, ఆశ్చర్యకరమైన, ఆక్షేపింపతగిన.

<సం. కు-+చోద్య- (అర్థవిపరి.).

కుచ్చ వి. బాలికలుఆడే చింతగింజల ఆటలోని ఎనిమిది గింజలు.

కుచ్చము వి. నాలుగుపైసలు (వెనుకటినాలుగుపైసలు).

కుచ్చల వి. రవిక. శుక 1.85.

నం. కుచేల-. చిరిగినవస్త్రం. అల్పవస్త్రం.

<నం. కుచేల-.

కుచ్చలమెకము చూ.చూ. కుచ్చులమెకము. వి. చమరీమృగం.

కుచ్చలి చూ. కుచ్చెలి, గుచ్చలి. వి. కోలి, రేగు. హంస. 4.132.

కుచ్చలిగంత చూ. కుచ్చెలిగంత. వి. యోగులు, యోగినులు ధరించే బొంత. వరమ. వి. 1.181.

త. కుచ్చరి. పూర్వకాలంలోఉపయోగించే ఒకరకం దుస్తులు.

కుచ్చలిబొంత చూ. కుచ్చెలిబొంత. వి. యోగులూ, యోగినులు ధరించేబొంత. యయా. 3.56.

కుచ్చి[1] వి. కొచ్చిన్.

కుచ్చిగుర్రము వి. కొచ్చిన్‌నుండి తెచ్చిన గుర్రం.

కుచ్చి[2] వి. చిన్నగుడిసె.

కుచ్చిటప్పాలు చూ.చూ. కూచిటప్పాలు. వి.బ.వ. ఊసిపోని కబుర్లు.

కుచ్చితము విణ. నీచమయిన, నింద్యమైన. భార.విరా. 1.182; వి. 1. కపటం, ఉ.హరి. 5.301; 2. నీచత్వం. కుత్సితత్వం. వేంక.వంచ. 3.137.

సం. కుత్సిత-. నిందితం, నికృష్టం; ప్రా. కుచ్ఛిత. నిందితం, గర్హితం.

క. కుచ్చిత. నీచమయిన; త. కుచ్చితం. హేయమయిన, నీచమయిన.

<ప్రా. కుచ్ఛిత-.

కుచ్చితుఁడు చూ. కుచ్చితము. వి. 1. కుజనుడు, దుష్టుడు, లనవ. 408; 2. అల్పుడు.

నం. కుత్సిత-. నిందితుడు, నికృష్టుడు; ప్రా. కుచ్ఛిత-.

<ప్రా. కుచ్ఛిత-.

కుచ్చివరచు స.క్రి. పట్టుదారం చిలవ కొనలు చేతులతో పట్టుకొని జాడించు.

కుచ్చిమట్ట వి. తాటి, కొబ్బరి మొ॥ చెట్ల మట్టలను ఒక వైపున నలగ్గొట్టి తయారు చేసిన కుంచె.

కుచ్చిరి[1] వి. గడ్డి మోపుకింద బడ్డి కట్టి నిర్మించిన కట్టడం.

కుచ్చిరి[2] చూ.చూ. కుచ్చె[3]. వి. తాటి, కొబ్బరి మొ॥ చెట్ల మట్టల్ని ఒకవైపు నలగగొట్టి తయారు చేసిన కుంచె.

కుచ్చిలి చూ.చూ. కుచ్చె[1]. వి. 1. పింజె; 2. గాగరా, పావడ.

కుచ్చిలు చూ.చూ. కుచ్చె[1]. వి. 1. పింజె; 2. గాగరా,

పావర.

కుచ్చిళ్ళ యా. కుచ్చెలు, కుచ్చెళ్ళ. వి.బ.వ. బాలక్రీడా విశేషం. గూఢమణి క్రీడ. కళా. 6.202.

కుచ్చు[1] వి. **1.** పువ్వులు మొ॥వాటి గుత్తు. ఆం. భా. 2.40; **2.** స్త్రీలు జడలో అల్లుకొనే భూషణవిశేషం (వి.బ.వ. లోనేప్రయోగం), వేంక.మాన. 2.130; **3.** వట్టు మొ॥ వాటికుచ్చు; **4.** కొనచెవిలోఉంచుకొనే భూషావిశేషం (వి.బ.వ. లోనేప్రయోగం); **5.** మరమగ్గంలోని ఒకపోరు గులోనుంచి మరొక పోరుగులోకి నాడెను నెట్టటానికి చేత్తో తాళ్ళను గుంజేపిడి.

నం. కూర్చ-.గుత్తి; ప్రా. కుచ్చ-తృణవిశేషం, గడ్డి పరకలు, గర్భం; కర్భయ. గడ్డిచుట్ట; కుచ్చి. పెల్ల వేసే కుంచె; నే. కుచో. కుంచె, అ. కూఁసి; బెం. కుచి, కుఁచి. చిన్నకుంచె; బీ. కూఁచ్. నేతగాని కుంచె; కూఁచా పారిశుద్ధ్యపు పనివారి చీపురు; హిం. కూఁచ్. సాలెవాని కుంచె; పం. కుచ్చ్, కూచ్. చేనేతగాని కుంచె; కుచ్చా, కూచా, కుచ్చి, కుచ్. కుంచె; మరా. కుఁచ్లి. సాలెవానికుంచె.

క. కుచ్చు, కొచ్చు. గుత్తు, కుచ్చు, మూట; తు. కుచ్చి. కుచ్చు, స్త్రీలజుట్టు; త. కఁచ్చు. కుచ్చు, గుత్తు; కుచొమీ. పూగుత్తి, గుత్తి, కుచ్చు (చూడూ) దారపు కుచ్చు; మ. కుచ్చు. కుచ్చు.

<ప్రా. కుచ్చ-.

కుచ్చుఅడ వి. వజానేతకోసం మగ్గానికి పైన అమర్చిన దొడ్డిలో నడిమి జల్లినుంచి కిందికి వేలాడే లావుపాటి దారాల మొత్తం. **కుచ్చుఇగ్గు** న.క్రి. నాడె ఆడడానికి మర మగ్గం కుచ్చుగుంజు. **కుచ్చుకారు** వి. అడ్డకారు మర మగ్గంలో నాడెను నడపడానికి ఆధారంగా కుచ్చుకట్టిన కారు. **కుచ్చుకారువ్వల్ల** వి. మగ్గంకుచ్చుకారు కట్టడానికి ఆధారంగా చట్రం నిలువ పట్టెకు బిగించిన కొయ్యవ్వల్ల. **కుచ్చుకోడమెకము** వి. జల్లిమెకం. **కుచ్చుదండె** వి. మర మగ్గం చట్రంలో మేరువు పలకకు కిందగానిలువు పట్టెలు బిగించిన మధ్య కర్ర. **కుచ్చుదారం** వి. మరమగ్గంలో నాడెను నడపడానికి ఆధారంగా కుచ్చు కట్టిన దారం. **కుచ్చుదారంవ్వల్ల** వి. మగ్గం కుచ్చుకారు కట్టడానికి ఆధారంగా చట్రం నిలువ పట్టెకు బిగించిన కొయ్యవ్వల్ల. **కుచ్చుదొడ్డి** వి. అంచుల్లో డిజైను పడే వజానేతకోసం మగ్గానికి పైన కుచ్చుతాళ్లు వేలాడదియ్యటానికి అమర్చిన ఈనెలచట్రం. **కుచ్చుమగ్గం** వి. మరమగ్గం. ఒకరకం మగ్గం నేతనేసేటప్పుడు పడుగులో పేకదారం వెయ్యటానికి కుచ్చువట్టుకొని గుంజేది. **కుచ్చుమీను** వి. పెద్ద తోకగల చేప, గండోలం. **కుచ్చులబల్లె** వి. చమరీమృగం. **కుచ్చుల మెకము** యా. కుచ్చులమెకము, కుచ్చెలమెకము. వి. చమరీ మృగం. **కుచ్చులాగు** న.క్రి. నాడెలాగు, నాడె ఆడడానికి మరమగ్గం కుచ్చుగుంజు. **కుచ్చుసూత్రం** వి. మరమగ్గంలో నాడెను నడపడానికి ఆధారంగా కుచ్చు కట్టిన దారం.

కుచ్చు[2] యా.చూ. గుచ్చు. న.క్రి. ప్రవేశపెట్టు, పాతు.

కుచ్చు[3] వి. ఇంటి కప్పుపైనున్న మొనతేలిన భాగం.

కుచ్చె[1] యా. కుచ్చిలి, కుచ్చిలు, కుచ్చెల[1]. వి. **1.** పింజె.ఆం. భా. 3.153; **2.** కెంపుపని. ఆం. భా. 2.277; **3.** గాగరా, పావర.

త. కుచ్చు-.మడత (స్త్రీలు బట్టలు కట్టుకునేటప్పుడులా); కుచనమ్. భారత స్త్రీలు ధరించే బట్ట మడత, కంచిస్త్రీలు ధరించే బట్టమడత; కుచ్చు-క్-కెంపు. ఉబ్బెత్తుగా ఉన్న ఉపరి భాగమున్న కెంపు.

కుచ్చెకీయ[1] న.క్రి. సానపట్టు.

కుచ్చె[2] యా. కుచ్చిరి[2]. వి. కాటి, కొబ్బరి మొ॥ చెట్ల మట్టలను ఒక వైపున నలగ్గొట్టి తయారు చేసిన కుంచె.

కుచ్చె[3] యా.చూ. కుచ్చెల[2]. వి. **1.** పిడకల లాంటి వాటిని దాచుకొనే పెద్దబుట్ట; **2.** పిడకల గుట్ట; **3.** రాశి.

కుచ్చెకీయ[2] న.క్రి. పిడకలు మొ॥ వాటిని బదేసిచొప్పన పేర్చు. **కుచ్చెపెట్టు** న.క్రి. పిడకలు మొ॥ వాటిని అయిదేసి చొప్పన పేర్చు.

కుచ్చెల[1] యా.చూ. కుచ్చె[1]. వి. **1.** కుచ్చె. పింజె. దగా. 8.123; ఉ.రా. 6.161; **2.** గాగర, పావర. హంస. 1.120.

కుచ్చెల[2] యా. కుచ్చె[3]. వి. **1.** పిడకలు చొప్ప మొ॥ వాటి పోగు, రాశి. భక. 2.408; **2.** ఎనిమిది గొర్రులకొలది భూపరిమాణ విశేషం.

నం. గుచ్ఛ-.పూలగుత్తి, సమూహం; ప్రా. గుచ్ఛ-గుచ్ఛఅ-గుంచ-గులుచ్చ, గులుంచ-గీచ్చ; అ.మా. గీచా. నాటిన మొక్కల సమూహం; గుచీ. ఇరవై తమల పాకుల కట్ట; పా. గీచ్ఛక; నే. గు(చ్)చ్చు. గుత్తి; హిం. గుచీ. వందతమలపాకుల కట్ట; పం. గుచ్చా-.పళ్ళ గుత్తి; గుచ్ఛీ. మంగలి పౌది.

<ప్రా. గుచ్ఛ-.

కుచ్చెలమెకము యా. కుచ్చులమెకము. వి. చమరీమృగం, జడలబర్రె.

కుచ్చెలి యా.చూ. కుచ్చలి. వి. రేగు. ఆం.భా. 2.74.

కుచ్చెలిగంత యా.చూ. కుచ్చలిగంత. వి. యోగులూ, యోగినులు ధరించే బొంత.

కుచ్చెలిబొంత యా.చూ. కుచ్చలిబొంత. వి. యోగులూ, యోగినులు ధరించే బొంత.

కుచ్చెలు యా.చూ. కుచ్చిళ్ళ వి.బ.వ. **1.** చీరకుచ్చె; **2.** బాల క్రీడా విశేషం.

కుచ్చెళ్ళ యా చూ. కుచ్చిళ్ళ. వి.బ.వ. **1.** చీరకుచ్చె (ఆడుదాని) కోక కుచ్చె; **2.** బాలక్రీడా విశేషం.

కుంచ చూ. కుంచీ. వి. బిర్రలకు వేసే బైరవానం.

కుంచం యా.చూ. కుంచము. వి. **1.** నాలుగు మానికల ప్రమాణం గల కొల పాత్ర; **2.** చెరువు తూముల నుంచి నీరు బయటకి వచ్చే రంధ్రాన్ని కావలసినప్పుడు కప్పిపెట్టటానికి ఉపయోగించే బరువయిన కొయ్యమొద్దు; **3.** చెరువునుంచి ఇవతలకి నీరువచ్చే తూము; **4.** బండి ఇరుసుకు తగిలిఉండి ఆకుల ద్వారా చక్రాన్ని పట్టిఉంచే గుండ్రటి కొయ్యడిమ్మ; **5.** ఆకులు వెయ్యటానికి ఇరుసు దూర్చటానికి బండిచక్రం మధ్య ఉన్న గుండ్రటి కొయ్య; **6.** గొర్రలి తూము; **7.**

కత్తెర మధ్యలోని ఇనపచుట్ట.

కుంచంసెగ వి. పడిశ నివారణకు పట్టే సెగ. కుంచం కట్టు వి. కుండకట్టు, బండి కుండకు కట్టిన ఇనపకట్టు.

కుంచతుండు వి. కదురుమొద్దు.

కుంచబద్దలు యూ. చూ. కుంచెబద్దలు. వి.బ.వ. 1. కుంచె కట్టు బడిలో వరి బిగింపుకు రెండు పక్కలావేసి కట్టిన వెదురు బద్దలు; 2. ఉన్నిపరుగు సరిచేసే కుంచెకు రెండుపక్కలా బిగించిన వెదురుబద్దలు.

కుంచము యూ. కుంచం, కుంచాము వి. 1. నాలుగు మానికల ప్రమాణంగల కొలతపాత్ర. భార. ఆను. 5.211; 2. బండి చక్రం కుండ.

నం. కుంచి-. ఎనిమిది దోసిళ్ళ కొలత.

త. కుంచమ్-. కొలత.

< నం. కుంచి-.

కుంచములతోమంచికొలుచు న.క్రి. అసాధ్య కార్యాన్ని నిర్వర్తించు.

కుంచాము యూ.చూ. కుంచము. వి. 1. నాలుగు మానికలు ప్రమాణం కల కొలత పాత్ర; 2. బండిచక్రం కుండ.

కుంచి యూ.చూ. కుంచె వి. 1. కుచ్చు; 2. సురటి.

కుంచికర్ర యూ.చూ. కుంచెకర్ర. వి. 1. ఈ త్రెతారు బిర్రు పట్టే పొడుగుకర్ర; 2. పరుగు దువ్వే కుంచెకు పక్క భాగంతో కట్టిన పొడుగుకర్ర; కుంచికోల యూ.చూ. కుంచెకోల. వి. 1. తలుపు లోపలి గడియ తీయటానికి ఉపయోగించే వంకర ఇనపకోల; 2. ఒక విధమైన బాడానంచు; 3. ఆనుపీటకూ కింద పీటకూ బిగించిన కొయ్యల్లో చివర కొయ్య. కుంచిగ్గు యూ.చూ. కుంచె ఇగ్గు. న.క్రి. గంజిలో తడిపిన పరుగును చాపి కుంచెతో దువ్వు. కుంచితోలు యూ.చూ. కుంచెతోలు. వి. కుంచి చెంపలకు కట్టేతోలు. కుంచిదండి యూ.చూ. కుంచెదండి. వి కుంచె చివ్వ దండె కర్ర. కుంచెవెన్ను బిగింపుకు లోపల అమర్చికట్టే వెదురు బొంగు. కుంచివరుపు యూ.చూ. కుంచెపరుపు. వి. 1. వరి అడుగు భాగం; 2. కుంచె చేసేటప్పుడు పరుగుమీద నమంగా ఆనటం. కుంచివిడి యూ.చూ. కుంచెపిడి. వి. పరుగుదువ్వే కుంచె పట్టుకోటానికి వైన బిగించిన కొయ్య. కుంచివురి యూ. కుంచెవురి. వి. కుంచెకట్టుబడిలో ఒకరకం గడ్డి వేళ్ళతో పొడుగ్గా కట్టిన కుచ్చు. కుంచివేము యూ.చూ. కుంచెవేము. వి. కుంచెకట్టుబడిలో వెన్నుకూ కుంచెవురి మీద పక్క భాగాలకూ అల్లిన మొగలినార. కుంచిబద్దలు యూ.చూ. కుంచెబద్దలు. వి.బ.వ. 1. కుంచెకట్టుబడిలో వరి బిగింపుకు రెండుపక్కలా వేసి కట్టిన వెదురుబద్దలు; 2. ఉన్నిపరుగు సరిచేసే కుంచెకు రెండుపక్కలా బిగించిన వెదురు బద్దలు. కుంచిపెంప(-చెంప) యూ. కుంచెచెంప. వి. పరుగు దువ్వే కుంచెపక్క భాగం, కుంచీపు యూ.చూ. కుంచెపీవు. వి. పిడికి కిందగా ఉండే కుంచె పైభాగం.

కుంచించుకొను న.క్రి. ముడుచుకొను.

నం. కుంచ్. ముడుచుకొను.

< నం. కుంచ్ + -ఇంచు[3] + కొను.

కుంచివి చూ. కుంచె. వి. 1. చిత్రాలు వేసే కుంచె; 2. ఈగలు తోలే కుంచె.

కుంచియ యూ.చూ. కుంచె. వి. 1. ఈగలు మొ. వాటిని తోలుకునే సాధనం. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1389 పం.; 2. కుచ్చు; 3. చిత్రం రాసే తూలిక; 4. కుచ్చుపెట్టిన వస్త్రం; 5. సాలెవాడు పరుగు సరిచేసే సాధనం; 6. గుత్తిగా కట్టిన నెమలివరి కట్ట; 7. గోడలు వెల్ల వేయటానికి ఉపయోగించే సాధనం.

కుంచీ వి. 1. బాలుడు ధరించే కుచ్చున్నటోపి; 2. ఈగల్ని తోలుకునే చామరం.

నం. కుంచికా. తూలిక, చామరం, కుంచెకోల, కూర్చికా, కుంచు. ప్రా. కుంచియా, కుంచిగా, కొంచిగా; హిం. కుంచీ; మరా. కుంచీ. పిల్లలు ధరించే కుచ్చుటోపి.

< మరా. కుంచీ.

కుంచీవు చూ. కుంచి.

కుంచు యూ. క్రుంచు న.క్రి. 1. వంచు. కవిక 2.101; 2. తగ్గించు. నిరంకు. 4.35; 3. అపహసించు. రాజవా. 4.90; 4. ముణుచు.

క. కుంచు. కుగ్గు, కుంగు, కుర్గు. వంచు, తగ్గు; కునుంగు; వంగు; కుని. వంగు. వంచు; కున్, కూను, వంచిన; త. కుని. పంచు; కుగు. తగ్గు; కులు. చిన్నదగు, మ. కునియక. వంగు, వంచు; కులు. చిన్నదగు.

కుంచె యూ. కుంచి, కుంచియ. వి. 1. గుత్తిగాకట్టిన నెమలివరి కట్ట. భార. సభా. 2.31; 2. కుచ్చు. మను. 4.28; 3. చమరీమృగంతోకతో తయారుచేసి ఈగలను తోలుకునే చామరం. పాండు. 2.3; 4. కుచ్చిళ్ళుపెట్టినవస్త్రం. విష్ణు. ఖ.ఉ.5; 5. సాలెవాడుపరుగు సరిచేసే సాధనం. హంస. 2.11; 6. చిత్రాలు రాసేతూలిక; 7. గోడకు వెల్లవేయ డానికి ఉపయోగించే సాధనం, మట్ట; 8. పంచెకొంగు.

క. కుంచ, కుంచిగె. ఒకవిధమైన చామరం; త. కుంచమ్. చామరం, చమరీమృగంవంటి మృగంయొక్క కుంచెలాంటితోక, ఈగలను తోలుకోడానికి వాడే అందంగా అలంకరింపబడ్డ చామరం.

నం. కుంచికా. తూలిక. చామరం, వెదురుకొమ్మ, కుంచెకోల. కూర్చికా, కూర్చికా, కుంచిఆ; ప్రా. కుంచియా, కుంచిగా, కొంచిగా. తూలిక; హి. కుంచీ; మరా. కుంచీ. పిల్లలు పెట్టుకొనే కుచ్చుటోపి.

< ప్రా. కుంచియా.

కుంచెఅమ్మ వి. మొగలినారతోకుంచె బిగించడానికి చేసిన కొయ్యచట్రం. కుంచెఇగ్గు యూ. కుంచిగ్గు. న.క్రి. గంజితో తడిపిన పరుగునుచాపి కుంచెతో దువ్వు. కుంచెఈడ్చు న.క్రి. గంజితోతడిపి పరుగును చాపి కుంచెతో దువ్వు. కుంచెఈవు యూ.చూ. కుంచెపీవు. వి. పిడికి కిందగాఉండే కుంచెపైభాగం. కుంచెఎమ్మ యూ.చూ. కుంచెవెన్ను. వి. పిడికి కిందగాఉండే కుంచెపైభాగం. కుంచెకట్ట వి. కుంచె లాగ కట్టిన చిన్నగడ్డిమోపు. కుంచెకట్టు వి. 1. మరాను ఇరునుపై వేసినకర్రచెక్క, 2. కుంచెకట్టుబడిలో వరికి పైభాగంలో వేసినకట్టు. కుంచెకట్టువాళ్లు వి.బ.వ.

నూలు సరిచేసి కుంచె తయారుచేసే ఒక తెగవాళ్లు, ఎరికలవాళ్ళు. కుంచెకట్లఎరికలవాళ్లు వి.బ.వ. నూలునరిచేసే, కుంచెలు తయారుచేసే ఒకతెగవాళ్ళు, ఎరికలవాళ్ళు. కుంచెకట్లవారు యూ. కుంచెకట్లోడు. వి. పడుగుదువ్వే కుంచెలు తయారుచేసేవాడు, కుంచెరకలవాడు. కుంచెకట్లోడు యూ.చూ. కుంచెకట్లవాడు. వి. పడుగుదువ్వేకుంచెలు చేసేవాడు, కుంచెరకలవాడు. కుంచెక్ర్ర యూ. కుంచికర్ర. వి. 1. ఈడ్తెతాడుబిర్రుపెట్టే పొడుగుకర్ర ; 2. పడుగుదువ్వే కుంచెలు పక్కాభాగంలో కట్టిన పొడుగుకర్ర. కుంచెకాళంజి వి. తమ్మపడిగం, తమ్మతొట్టి. కుంచెకుల్లో వి.బ.వ. నూలు నరిచేసి కుంచెలుచేసే ఒకతెగ ఎరికలవాళ్ళు. కుంచెకోత వి. దొంగతనంగా పొలంలోని పైరుకోనుకొనిపోవటం. కుంచెకోపు వి. పడుగుదువ్వే కుంచెభాగం. కుంచెకోల యూ. కుంచికోల. వి. 1. తలుపులోపల గడియ తీయడానికి ఉపయోగించే వంకర ఇనపకోల. చెన్న బనవ. 3.436. రాజ.వి. 1.24 ; 2. ఒకవిధమయిన బాణాసంచా. ప్రబంధ. 77 ; 3. ఆను పీటకూ కింది పీటకు బిగించిన కొయ్యల్లో చిపరికొయ్య. కుంచెగుంజు న.క్రి. గంజితో తడిపిన పడుగుచాపి కుంచెతో దువ్వు. కుంచెగేది వి. పిడికి కిందగాఉండే కుంచెపైభాగం. కుంచెగొడ్డేలు వి. పరివేళ్ళునరికే గొడ్డలి. కుంచెగోడు వి. పిడికిలి కిందగాఉండే కుంచెపైభాగం. కుంచెచట్టం యూ. కుంచెనట్టం. వి. కుంచెపురి అడుగుభాగం. కుంచెచివ్వు వి. కుంచెపడుగుదువ్వే పనిముట్టు, చెన్నుబిగింపుకు లోపల అమర్చి కట్టినకర్ర. కుంచెచెంప యూ.చూ. కుంచిసెంప. వి. పడుగుదువ్వే కుంచెపక్కభాగం. కుంచెచేయ న.క్రి. కుంచె చేయు. గంజితో తడిపిన పడుగును చాపి కుంచెతోదువ్వు. కుంచెతట్టు వి. పడుగుదువ్వే కుంచెపక్కభాగం. కుంచెతీయు న.క్రి. గంజితోతడిపిన పడుగును చాపికుంచెతో దువ్వు. కుంచెతోలు యూ. కుంచితోలు. వి. కుంచెచెంపలకు కట్టిన తోకేచేప మొ. వాటితోలు. కుంచెదండి యూ. కుంచిదండి. వి. కుంచెచివ్వుదండె కర్రపుంచె (పడుగుదువ్వేపనిముట్టు) చెన్నుబిగింపుకు లోపల అమర్చికట్టిన వెదురుబొంగు. కుంచెదరికట్టు వి. కుంచె చెంపకుచేసినదారపుకట్టు. కుంచెదువ్వు న.క్రి. గంజితోతడిపిన పడుగునుచాపి కుంచెతో పోగులు దువ్వు. కుంచెమ్మ యూ.చూ. కుంచెచెన్ను. వి. పిడికి కిందగాఉండే కుంచెపైభాగం. కుంచెవట్టు న.క్రి. 1. కుంచెవేయు, గంజితో తడిపినపడుగును చాపిన కుంచెతో దువ్వు ; 2. ఆంబలిపెట్టి ఉన్నిపడుగుమీద కుంచెలాగు ; 3. నేతనేయు. కుంచెవరువు యూ. కుంచిపరువు. వి. 1. పురి అడుగుభాగం ; 2. కుంచెనేసేటప్పుడు పడుగుమీద సమంగాఆనటం. కుంచెపిడి యూ. కుంచిపిడి. వి. పడుగు దువ్వే కుంచెపట్టుకోటానికి పైనబిగించిన కొయ్య. కుంచె పిడికిలి వి. పడుగుదువ్వే కుంచెపట్టుకోటానికి బిగించిన కొయ్య. కుంచెపురి యూ.చూ. కుంచిపురి. వి. కుంచెకట్టుబడిలో ఒకరకం గడ్డివేళ్లతో పొడుగ్గా కట్టిన కుచ్చు. కుంచెపుల్లలు వి.బ.వ. కుంచెకట్టడానికి వాడేఒకరకం గడ్డివేళ్ళు. కుంచె పెట్టు యూ. కుంచెవెట్టు. న.క్రి. గంజితో తడిపిన పడుగును చాపి కుంచెతో దువ్వు. కుంచెపేము యూ. కుంచిపేము. వి. కుంచె కట్టుబడిలో చెన్నుకూ కుంచిపురిమీదిపక్కభాగాలనూ అల్లిన మొగలినార. కుంచెబద్దలు యూ. కుంచబద్దలు, కుంచి బద్దలు. వి.బ.వ. 1. కుంచెకట్టుబడిలో పురిబిగింపుకు రెండు పక్కలా వేసికట్టిన వెదురుబద్దలు ; 2. ఉన్నిపడుగు సరి చేసే కుంచెకు రెండుపక్కలా బిగించిన వెదురుబద్దలు. కుంచెబాడిన వి. కుంచెపురి సమంగానరికే ఇనపపనిముట్టు. కుంచెబుజం వి. పిడికి కిందగాఉండే కుంచెపైభాగం. కుంచె మట్ట వి. తాడి, కొబ్బరి మొదలైన చెట్లమట్టల్ని ఒకపైపు నలగ్గొట్టి తయారుచేసిన కుంచె. కుంచెమ్ములు వి. కుంచెపురికి వాడే ఒకరకంగడ్డివేరు. కుంచెమూత వి. పడుగు దువ్వే కుంచె పక్కభాగం చేత్తోపట్టుకోటానికి వీలుగాకట్టే గోనెవట్టా లేదా జెకిచేపతోలు. కుంచెమూల వి. పడుగుదువ్వే కుంచె పైభాగం. కుంచెమేరువ వి. పిడికికిందగా ఉండే కుంచెపై భాగం. కుంచెరికలవాళ్లు యూ. కుంచెరికలోళ్ళు. వి.బ.వ. నూలునరిచేసే కుంచెలుచేసే ఒకతెగఎరికలవాళ్ళు. కుంచెరి కలోళ్ళు యూ.చూ. కుంచెరికలవాళ్లు. వి.బ.వ. నూలునరిచేసి కుంచెలుచేసే ఒకతెగఎరికలవాళ్ళు. కుంచెలకట్లవాళ్లు యూ. కుంచెలకట్లోళ్ళు. వి.బ.వ. కుంచెలు తయారుచేసే ఒకతెగ ఎరకలవాళ్ళు. కుంచెలకట్లోళ్ళు యూ.చూ. కుంచెలకట్లవాళ్లు. వి.బ.వ. కుంచెలతయారుచేసే ఒకతెగఎరికలవాళ్ళు. కుంచెల కారిచెలవాళ్లు వి.బ.వ. నూలునరిచేసే కుంచెలు తయారుచేసే ఒక తెగఎరికలవాళ్ళు. కుంచెలాగు న.క్రి గంజితోతడిపిన పడుగును చాపి కుంచెతో దువ్వు. కుంచెలుకులోళ్ళు వి.బ.వ. నూలునరిచేసే కుంచెలుచేసే ఒకతెగవాళ్ళు. కుంచె విడుచు న.క్రి. గంజితో తడిపిన పడుగుకు చాపి కుంచెతో తరువు. కుంచెవినరు అ.క్రి. తోకజాడించు, ఉల్లాస పడు. కుంచెవీచు అ.క్రి. 1. తోకజాడించు, ఉల్లాసపడు. కుంచెవీపు యూ. కుంచీపు, కుంచెఊపు. వి. పిడికికిందగాఉండే కుంచెపైభాగం. కుంచెవెట్టు (-పెట్టు) యూ.చూ. కుంచెపెట్టు. న.క్రి. గంజితో తడిపిన పడుగును చాపి పడుగుతో దువ్వు. కుంచెవెన్ను యూ. కుంచెఎన్ను, కుంచెన్ను. వి. పిడికిలి కిందగా ఉండే కుంచెపైభాగం. కుంచెసట్టం (-చట్టం) యూ.చూ. కుంచె చట్టం. వి. కుంచెపురిఅడుగుభాగం. కుంచెసారించు అ.క్రి. 1. ఉల్లాసపడు ; 2. తోకజాడించు. కుంచెసెంప యూ. కుంచెచెంప. వి. పడుగుదువ్వే కుంచె పక్కభాగం.

కుంజడా యూ. కుంజరి. వి. చిల్లర అంగడివాడు, పచారి దుకాణం వాడు, పళ్ళమ్మేవాడు.

కుంజరి యూ. చూ. కుంజడా. వి. చిల్లరంగడివాడు, పచారి దుకాణంవాడు, పళ్ళమ్మేవాడు.

కుట వి. వర్తకుడు, వ్యాపారి.

కుటాక వి. పక్షివిశేషం. ఆం. భా. 2.98.

త. కుటింకు. పక్షి.

కుటిలవడు అ. క్రి. చెడు.

నం. కుటిల-. వంకరైన, కపటంగల.

<నం. కుటిల- + పడు - (అర్థవిపరి.).

కుటిలవఱచు యూ. చూ. కుటిలపఱుచు. న. క్రి. 1. చెరచు ; 2. నశింపచేయు, పాడుచేయు.

కుటిలవఱుచు యూ. కుటిలపఱుచు. న.క్రి. 1. నశింపచేయు.

భాగ. 6.307 ; 2. చెరుచు.

నం. కుటిల -. వక్రమైన.

<నం. కుటిల - + -ఱుచు.

కుటిలము వి. జబ్బు.

నం. కుటిల -. వక్రములు.

<నం. కుటిల - (అర్థవివరి.).

కుటువ వి. కూడిక, చేరిక.

కుట్ట[1] రూ. చూ. గుట్ట[1]. వి. 1. పర్వతం ; 2. ఉపలరాశి రాతిగుట్ట ; 3. రాశి, పోగు.

కుట్ట[2] రూ. చూ. కుట్టియ. గుదస్థానం.

కుట్టడము చూ. కుట్టు.

కుట్టారిక రూ. చూ. కుట్టారుగ. వి. ధాన్య విశేషం, ఆళ్ళు.

కుట్టారిగ రూ. చూ. కుట్టారుగ. వి. ధాన్య విశేషం, ఆళ్ళు.

కుట్టారుగ రూ. కుట్టారిక, కుట్టారిగ. వి. క్షుద్రకోద్రవం, ధాన్య విశేషం, ఆళ్ళు. ఆము. 4.134.

<కుఱు + ఆరుగ.

కుట్టావలు రూ. కుట్టావాలు. వి.బ.వ. నర్షవవిశేషం, చిన్న ఆవాలు.

<కుఱు + ఆవలు.

కుట్టావాలు రూ. చూ. కుట్టావలు. వి.బ.వ. నర్షవవిశేషం చిన్నఆవాలు.

కుట్టిమము చూ. కుట్టు.

కుట్టించు చూ. కుట్టు.

కుట్టియ రూ. కుట్ట[2], కుట్టె. వి. గుదస్థానం.

క. కుండె, కుంచె. పిరుదు, గుదం, పృష్ఠభాగాలు ; త. కుంటి. పిరుదు, పృష్ఠభాగాలు ; మ. కుంటి. పృష్ఠభాగాలు. గుదం.

కుట్టు న. క్రి. 1. తేనెటీగలు మొ. నవి. కుట్టు. భార. ఆరణ్య. 1.251 ; 2. అంకురం మొ. వాటిని పొడుచు. కు. సం. 4.107 ; 3. గుచ్చు. మను. 4.60 ; 4. ఆకులు మొ. వాటిని కుట్టు. ఆము. 4.35 ; 5. చెవులు మొ. వాటిని కుట్టు; అ.క్రి. 1. బాధకలుగు ; 2. అనూయాగ్రస్తుడగు. వి. 1. కడుపునొప్పి, బాధ. భార. ద్రోణ. 4.89 ; 2. కుట్టటం, కుట్టినదారం. ఉ.రా. 6.181 ; 3. పొయ్యిలో కిక్కిరిసిన బూడిద మొదలగునవి. 4. కుట్టగా ఏర్పడిన రంధ్రం ; 5. పగ, ద్వేషం ; 6. ఇంటికప్పును ఆకు పరచి కుట్టడం ; 7. కమ్మినేతలో అందానికి పడుగులో దూర్చిన రంగుదారం.

క. కుట్టు. గుచ్చు, పొచ్చు, మలబద్ధకం వల్ల వచ్చిన కడుపునొప్పి ; కుఱుకు. కుట్టు (చీమలా), కుడుకు. ముక్కుతో పొడుచు ; కొండి. తేలుకొండి ; తు. కుట్టుని. తేనెటీగలాగ కుట్టు ; కుళువిని. కుట్టు ; కొడపుని. కరచు, ముక్కుతో పొడుచు ; త. కుట్టు (-న్-ప్-). రంధ్రంచేయు, కుట్టు, పొడుచు ; కుట్టు(-న్-వ్-). రంధ్రం చేయు, పొడుచు, తప్పు, కుమ్మరించు (ద్రవంలాగ) ; కుట్టుచి. ఇళ్ళకప్ప వేయటానికి ఉపయోగించే పొడుగు నూది ; మ. కుత్తుక. పొడుచు ; కుత్తు-కొత్తుక. వినరు, చాల్చు ; కొయిక్క. తేలుకొండి ; గోం. కోట్టో. ఆకులను కలిపికుట్టు ; కోల్. కుట్టు ; కుయి. కుట్-అ. ప్రకోపించు వురికొల్పు ; పర్జి. కుట్టో. కుట్టు ; కొలా. కుట్టో. కుట్టు ; కుట్-, కుట్-గ, కుట్టో. కుట్టు ; ఒల్లా. కుట్. కుట్టు ; కురు. కుడ్. పొడుచు ; మాల్తో. కుడె. నూదితో పొడుచు ; కుడ్. పొడుచు ; ద్రా. ఘుట్. పొడుచు ; ఖుల్లంగ్. కుట్టు, పొడుచు.

<మూ. ద్రా. *కుట్ట్.

కుట్టడము వి. కుట్టువని. శక. 1.200. కుట్టిచూచు న.క్రి. చీల్చి చూచు. కుట్టించు న. క్రి. కుట్టచేయు, కుట్టేట్లుచేయు. < కుట్టు + -. ఇంచు[3] కుట్టుకాఁడ వి. కుట్టుపోగు. కుట్టుగర్ర (-క్ర్ర) వి. కాలుతున్న బట్టి పొయ్యిలోని ఊకను లాగటానికి వాడేకడ్డి. కుట్టుచేఁడు వి. దుర్మార్గుడు. వరాహ. 4.24. కుట్టుడాకు వి. విస్తరి, విడిఆకులు కుట్టగా ఏర్పడిన ఆకు. <కుట్టు+ఆకు. కుట్టుడాకు. వి. కుట్టిన విస్తరాకు. <కుట్టుడు + ఆకు. కుట్టుడు. వి. కుట్టటం. కుట్టుటీయు న. క్రి. అంచులో వేరే రంగు దారం, వేరేనాడెతో మలిపి డిజైన్లు పడేట్టునేయు. కుట్టుతేలు వి. 1. క్షుద్రుడు. ఆం. భా. 3.46 ; 2. కంటకం, ముల్లు. ఆం. భా. 3.46. కుట్టుదబ్బి వి. దోనెముందర నేసినగుర్త ముడుచుకుపోకుండా, అర్థంగా పైపైన బిర్రుకొట్టే కొయ్య బద్ద. కుట్టునేత వి. అంచులో వేరేరంగు పేకదారాలు పెట్టి డిజైన్లు (పువ్వులు, ఆకులు, మొగ్గలు మొ. నవి) పడేట్టునేసిన నేత. కుట్టుపేటు వి. కుప్పరం నేత, అంచులో వేరే రంగు పేక దారాలు పెట్టి డిజైన్లు పడేట్టునేసే నేత. కుట్టుపేడు వి. మర్మాన్ని వెలిపుచ్చే శత్రువు. కుట్టుపేళ్ళు వి.బ.వ. కుట్టేపేళ్ళు, ముళ్ళు. కుట్టుపొడుచు న. క్రి. ఆము పొయ్యిని కర్రతో కదిలించు. కుట్టుపోగులు వి.బ.వ. చెవులకు పెట్టుకొనే ఉంగరం లాంటి రింగులు. కుట్టుపోయ న. క్రి. కుట్టు. కుట్టుబర్డ వి. పూరింటి ఆకు కప్పును కుట్టడానికి వాడే రంధ్రం గల వెదురుబద్ద. కుట్టుముల్లు. వి. నేతనేసేటప్పుడు గుర్తును బిర్రుపెట్టటానికి అంచు చివర గుచ్చే నన్నటి లోహపు ముక్క. కుట్టుసూది వి. కూలరోగం.

కుట్టుమేరు చూ. కుఱు.

కుట్టువిరి చూ. కుఱు.

కుట్టూడుపు చూ. కుఱు.

కుట్టూర్పు చూ. కుఱు.

కుట్టె రూ.చూ. కుట్టియ. వి. గుదస్థానం.

కుట్ర విణ. 1. భయంకరమయిన. కాళ. 3.65 ; 2. అల్పమైన. విజయ. 2.46 ; వి. 1. మాయపన్నుగడ, ద్రోహబుద్ధితో చేసేపన్నాగం ; 2. మోసం.

క. కుట్ట. లోపం, తప్పు, బాధ, కష్టం.

కుట్రవువాఁడు వి. కుట్టుపని చేసేవాడు, దర్జీ, సూచికుడు.

కుడ రూ. కుడు. వి. దీవస్తంభం.

కుడక రూ.చూ. గుడక. వి. 1. కొబ్బరి కురిడీ ; 2. గంధం మొ॥ ఉంచుకొనే చిన్నపాత్ర ; 3. కొబ్బరి మొ॥ వాటి. చిప్ప.

కుడకము వి. శకటభేదం.

కుడకె. రూ.చూ. కుడుక. వి. 1. గంధంగిన్నె ; 2. కొబ్బరి గుజ్జు ; 3. తక్కెడ, సిబ్బి.

కుడతా రూ. కుడితినీ. వి. కొక్క.

హిం.ఉ. కుర్తా.

<హిం. కుర్తా.

కుడపొయ్యి రూ.చూ. కొడిపొయి. వి. పెడపొయ్యి.

కుడలు వి.బ.వ పాత్రలు.

కుడనము రూ.చూ. కుప్పనము. వి. 1. పాము కూనం. రం రా.యు. 3.84 ; 2. రవిక. కాశీ. 7.40.

కుడి విణ. వలపల, ఎడమకాని. ఉ. హరి. 1.119 ; వి. 1. ఆహారపదార్థం, కుడువ. నార. పంచ. 4.100 ; 2. కుడి భాగం మను. 4.9.

క. కుడి. తాగు ; త. కుఱ్. ఆహారం ; కుటి (-ట్ట్-; -ప్ప్-). కవ్వంలో నుండి తాగునట్లు తాగు- (కుంటుపు) ; కుఱ్ఱు-కె-క్కె. కుడిచేయి (ఆహారం తీసుకొనేటప్పుడు ఉపయోగించినట్లు ఉపయోగించు) ; మ. కుటి. తాగటం, భోజనం తరువాత నీరుతాగు ; కొం. యుఱ్-. తిను ; యుటికి. కుడిచేయి.

కుడిఅని వి. అచ్చులో కుడివైపు పోగులు. కుడికొవ్వ వి. ధనికులైన స్త్రీలు కుడివక్కగా పెట్టుకునే కొవ్వ. కుడికొమ్మ వి. కుడిచాలితో పావు చెక్కతొక్కి కుడిఅనిలోకి కుడిచేత్తో ఎడమవైపుకు విసిరిన నాడె. కుడికోల వి. ఆనుపోసిన పరుగులో చివరి అని పర్ధ భాగం. కుడితల కొమ్ము వి. బురతలకొయ్య మగ్గంమీద నేతబుట్ట చుట్టే కొయ్యకు ఆధారంగా ఎడంపక్కనే నేలలో పాతిన కొయ్య గూటం. కుడితలమాను వి. మగ్గంమీద నేతబట్టకు చుట్టే కొయ్య (దోనె)కు ఆధారంగా ఎడంపక్కన నేలలో పాతిన కొయ్య గూటం. కుడితినికొయ్య వి. మగ్గంమీద నేతబిర్రు పెట్టటానికి మోకుకట్టేకొయ్య. కుడిదూలం వి. మూల గజ్జల కింద భాగాన్ని కదొత్తులతో కలిపే అడ్డదూలం. కుడినీరు వి. తాగవలసిన నీరు, పానీయం. దశా. 7.278. కుడివలక వి. మగ్గం పలకకు ఊనెడు ఇవతలవరకూ నేసిన నేత. కుడివ్రక్క వి. 1. దక్షిణం, పలవంక ; 2. కడువ కుడిబుజము వి. ముఖ్యమయిన అంద <కుడి + సం. భుజ - కుడిముక్క వి. గుజ్జులమీద బిగించే అడ్డకర్ర. కుడిముట్టు వి. భోజనపాత్ర, కంచం. కు. నం. 7.39. కుడియడుగు వరువడి వి. పన్నెండు పరవళ్ళల్లో ఒకటి, పద్మాల్లు వినరుల్లో ఒకటి. ప్రబంధ. 78 ; హంస. 1.206. కుడియోరభ్యంగి రూ. కుడివారభ్యంగి. వి. పన్నెండు దండల్లో ఒకటి. ప్రబంధ. 78. కుడివాటు వి. కుడిచేత్తో కుచ్చుపట్టుకొని నేత నేయడం. కుడివాదాడి వి. మగ్గం చట్రం కింద కుడివైపు పల్లపు చోటు. కుడివాయి వి. మగ్గానికి బిగించిన అచ్చు కర్రల్లో ముందుది. కుడివారదండ వి. పన్నెండు దండల్లో ఒకటి. కుడివారభ్యంగి రూ.చూ. కుడియోరభ్యంగి, పన్నెండు దండల్లో ఒకటి. కుడివారము వి. మేలుదారం, పంటలో భాగం.

కుడిచికూర్చుండు చూ. కుడుచు.

కుడితి వి. 1. బియ్యం మొ॥ వాటి కడుగునీరు. చంద్రరే. 1.92, ఆం. భా. 2.250 ; 2. రంగులు కలుపుకునే గోలెం.

కుడితిగూవ రూ. కుడ్తి గూన. వి. 1. నూలు కండెలు వేసుకొనే ఒకరకం మట్టిపాత్ర ; 2. పళువులకు నీళ్ళు, కడుగు మొ॥ వాటిని నిలవ ఉంచే గూన.

కుడితినీ రూ.చూ. కుడతా. వి. చిన్నచొక్కా.

కుడిదల (-తల) వి. జీవనం, భూమి.

కుడినం వి. కట్టుబడిలో పనికిరాని రాతిముక్క.

కుడిపి వి. కురూపి, అంగవికలుడు. భీమ. 5.22.

నం. కురూపిన్-.అందంలేనివాడు ; ప్రా. కురుచి, కురూవి-.

క. కురూపు ; త. కుళ్ళుమ్.

<ప్రా. కురువి-.

కుడిపించు చూ. కుడుచు.

కుడిపినవారు చూ. కుడుచు.

కుడిమిగాడు (-కాడు) రూ. కుడిమివాడు. వి. పాములవాడు ; 2. విష వైద్యుడు.

త. కుడుమీ. పాములవాడు, పాముకాటుకు మందిచ్చేవాడు.

కుడిమివాడు రూ.చూ. కుడిమిగాడు. వి. 1. పాములవాడు ; 2. విషవైద్యుడు.

కుడు. రూ.చూ. కుడ. వి. దీపస్తంభం.

కుడుక రూ. కుడకె. వి. 1. పాత్ర. బనవ. 6.120 ; 2. తక్కెడ తట్ట, తక్కెడ సిబ్బి. శేష. 2.76 ; 3. మట్టిముద్ద.

క. కొడ. మట్టిపాత్ర, కుండ ; కుడికె. చిన్నమట్టిపాత్ర, లోహం లేదా కర్రతో చేసిన పాత్ర. కొడ. కుడికె. వంటచేసుకొనే పాత్ర ; తు. కుడిక్కి, కుడెక్కె, గుడెక్కె. చిన్నమట్టిపాత్ర ; త. కుఱుమ్. నీళ్ళకుండ, చక్రంనడిమి భాగం ; కుఱుకెక్కె. కొబ్బరి లేదా ఏదైనగట్టి పెంకుతో చేసిన పాత్ర ; మ. కుఱుమ్. నీళ్ళకుండ ; కుఱుక్కు. పాత్రగా చేసిన పెంకు ; కో. కొఱుమ్. చిన్నమూతి ఉన్న నీళ్ళకుండ ; తొ. కుఱ్‌కి. చిన్నకుండ.

పో.చూ. నం. కూఱు-. నీళ్ళకుండ.

కుడుకవగోలు వి. కుట్ర, టక్కు.

కుడుకిలు స.క్రి. ముడుచుకొను.

కుడుక్క వి. పన్నెండు ఆనద్ధ వాద్యాల్లో ఒకటి.

కుడుచు రూ. కుడ్చు. స.క్రి. 1. తిను, తుడించు. భార. ఆది. 6.292 ; 2. సుఖ దుఃఖాదుల్ని అనుభవించు, పొందు, చెందు. భార. విరా. 3.90 ; భార. ఆను. 5.116 ; 3. తాగు, పానంచేయు. ద్వి. పార. చ. 2.97. వ. 16 పం.

క. కుడి. తాగు ; కొడ. కుడి ; తు. కుడ్చుని. ఎక్కువగా తాగు, మింగు ; త. కుటి (-ట్ట్-ప్ప్-). కవ్వంలో తాగు ; మ. కుటిక్క. తాగు, మింగు ; కోట. కుడి. (కుడ్వ) తాగు ; తొ. కుడ్తె. తాగు ; కువి. గోహ. పీల్చు.

<మూ.ద్రా. *కుట్.

కుడిచికూర్చుండు అ.క్రి. పోమరిగాఉండు. భీమ. 4.58.

కుడిపించు కుడుచుయొక్క హేత్వర్థకం ; స.క్రి. తినిపించు,

తాగించు. హర. 1.7. కుడిపినవాడు వి.బ.వ. అనుభవించినవాడు. కుడుచుకొను స.క్రి. 1. (చన్ను గుడిచినట్లు) చప్పరించు; 2. (పాలు) తాగు. కుడువవిచ్చు స.క్రి. 1. కుడిపించు; 2. విందిచ్చు <కుడుచు + -అ^ + ఇచ్చు. కుడువఁబెట్టు స.క్రి. 1. కుడిపించు; 2. విందించు. <కుడుచు + -అ^ + పెట్టు.

కుడుతుడుకొయ్య యా. కుడుతుడుగొయ్య. వి. మగ్గంమీద నేత బట్ట చుట్టేకొయ్య (దోనెకు) ఆదారంగా, ఎడంపక్కన నేలలో పాతిన కొయ్యగూటం.

కుడుతుడుగొయ్య(-కొయ్య) యా.చూ. కుడుతుడుకొయ్య. వి. మగ్గంమీద నేతబట్టచుట్టే కొయ్య. దోనెకు ఆదారంగా ఎడం పక్కన నేలలో పాతిన కొయ్యగూటం.

కుడుంకలుపు వి. కుసిమీద తిరిగే తలుపు.

కుడువరి చూ. కుడుపు.

కుడుపు చూ. కుడుచు. యా. కుడ్పు. న.క్రి. 1. అనుభవింపచేయు. భార. ద్రోణ. 5.80; 2. భోజనం. భార. ఆను. 2.87; 3. భోజన పదార్థం, భుక్తి. విజ్ఞా, ఆదా. 82; 4. జీవిక, జీవనోపాయం, జాహ్నవీ. 4.54; 5. విందు. హర. 2.74.

కుడువరి వి. కుడిచేవాడు, తినేవాడు. అచ్చ.రా. ఆరణ్య. 114. <కుడువ + -అరి. కుడువుడుగుట వి. ఏస్తు, ఉపవాసం. శృం. నై. 7.85. <కుడువ + ఉడుగుట. కుడువుదక్కు (-తక్కు) అ.క్రి. ఒక్కపొద్దుండు, ఆహారం లేకుండు. భార. ఆను. 2.87. కుడువుపెట్టు(-పెట్టు) స.క్రి. 1. భోజనం పెట్టు; 2. నైవేద్యంపెట్టు.

కుడుమారువట్టి వి. పంచకప్పుమీద వేసే పట్టి.

కుడుమాయి వి. కుండ.

కుడుము చూ. కుడుచు. వి. భక్ష్యవిశేషం, తీపి పూర్ణంలోన ఉంచి చేసిన భక్ష్యం. మోదకం. భార. ఉద్యో. 1.312.

క. కుడుబు, కుడుంబు. మోదకం.

కుడుముదాలుపు (-తాలుపు) వి. గణపతి. కుడుమురొట్టె వి. ఆవిరికుడుం, గుంతపొంగలి. కుడుములకిండికాఁడు వి. విఘ్నేశ్వరుడు. ఆం.నా.నం. 1.12.

కుడువవిచ్చు చూ. కుడుచు.

కుడువఁబెట్టు చూ. కుడుచు.

కుడ్పు యా.చూ. కుడుపు. న.క్రి. 1. తాగు, పానంచేయు. కు.సం. 7.131; 2. తిను, భుజించు. భార. ఆదిపర్వ. 5.806.

కుత్తి వి. చేల్దారులూ, వడ్రంగులూ వాడే కొయ్యనుత్తి.

కుద్దాం యా. గడం, గుద్దాం. వి. ఆనుకర్ర, బండి ఎద్దులను విడిచినపుడు దించకుండా నొగ కింద ఎత్తుగా పెట్టినకొయ్య.

కుడ్పు యా.చూ. కుడువు. న.క్రి. అనుభవించటం; 2. భోజనం; 3. భోజన పదార్థం, భుక్తి; 4. జీవిక, జీవనోపాయం.

కుడ్ములలం వి. ఒకరకం కలువమొక్క.

కుణంబము వి. కొయ్యతొట్టకూర.

కుంట యా. గుంట, గుంత, గ్రుంత. వి. 1. అల్పతటాకం, నీరు నిలిచేపల్లం, నీటికుంట. పి.శకు. 3.64; 2. చెరువు. వేంక. పంచ. 5.42; 3. భూపరిమాణవిశేషం; 4. అరఎకరం; 5. పావు ఎకరం; 6. రేవుదగ్గర నీటికోసం తవ్వినగుంట; 7. తెలంగాణా, రాయలసీమల్లో చాలచోట్ల $2\frac{1}{2}$ సెంట్లు, కోస్తా జిల్లాల్లో ఎన్నో రకాలుగా ఉంది. $2\frac{1}{2}$ సెంట్లు, $6\frac{1}{4}$ సెంట్లు, ఎకరంలో $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$ మొ.; 8. మాగాణీ పంటలకు, తోటలకు నీళ్లు పెట్టడానికి పొలంలో తవ్విన చిన్న జలాశయం, 9. బట్టీల్లో నిప్పుపెట్టటానికి తెరచిఉంచిన రంధ్రం; 10. బావి చైవారం కొలత, రెండుగజాల నిడివి; 11. గ్రామ నామాంత్యపదం. ఉదా. నల్లకుంట మొ.

సం. కుణ్డ-. భూమిలో గుండ్రని కన్నం (నీటికోసం లేదా యజ్ఞం చేయటానికి) గొయ్యి, నూయి, జలాశయం; ప్రా. కుండ-. జలాశయ విశేషం.

క. కుడ్డె. నీటికుంట, మడుగు, చెరువు; గుడ్డి, గుడ్డ. లోతు, గుణి. కుణి, గుఱి. నీటికుంట; కొండ, కుండ; కొఱ. కుండి. గొయ్య. తు. కుండ. నీటికుంట, కన్నం, మడుగు; గుండి. లోతు, లోయ; త. కుట్టు. లోతు (మఱి) మడుగు, చెరువు (కన్.-అక్) ఎరువు వేసే గొయ్యి, 1089 చ.అడుగుల భూపరిమాణం = $\frac{1}{576}$ ఎకరా; కుట్టై. జలాశయం, చిన్నచెరువు; మ. కుట్టు. లోతైనది; కుట్టుమ్. గొయ్యి; గోం. కుండొ. జలాశయం; కువి. గుంబోని. గొయ్యి, పర్జి. గుడ్డు. జలాశయం.

<ప్రా. కుండ-? ద్రావిడ శబ్దం కావచ్చు.

కుంటదూలం చూ.చూ. కుంటదూలము. వి. కడదూలానికి గోడకు అర్ధంగా ఉండే చిన్నదూలం. కుంటదూలము యా. కుంటదూలం కుంటిదూలం, కుంటినదూలం, కుంటిలదూలం, కుంటెనదూలం, గుంటదూలం, గుంటదూలము. వి. గోడమీదనుంచి దూలంమీదికి వేసే మరో చిన్నదూలం. కుంటవేల వి. ఆడుదారల చదరవునేల. కుంటబావి వి. కుంటలెక్కన కొలిచి కట్టిన బావి. కుంటమొక్క వి. మత్స్యవేదం. సిం. ద్వా. 1.221. కుంటసొర వి. కాయ, పనసకాయ ఆకారంలో ఉండేరకం చేప. కుంటగల్లెర యా.చూ. గుంట గలిజేరు. వి. భృంగరాజం, గుంటకలగర.

కుంటగించు యా.చూ. కుంటుగించు. అ.క్రి. ఆగు, నిలుచు.

కుంటి యా.చూ. కుంటు. వి. 1. పాదవికలుడు, పాదరహితుడు. నరన. 5.179. విణ. అవిటి, వికలమైన.

కుంటికుదువ వి. కుంటివాడు. వాసి. 5.291. కుంటికురము యా. కుండికురము. వి. కాళ్లకువచ్చే కురము. కుంటికూపమ్మ వి. చేతకానివాడు, ఎంబెన్న. కుంటిగడవరి వి. అనూరుడు. కాశిందీ. 2.146. కుంటిగాము వి. శనిగ్రహం. కుంటిచింత వి. దువ్వెనలు చేయటానికుపయోగించే కలప నిచ్చే ఒకచెట్టు (Pleurostyliawightie). కుంటితనము వి. పాదరాహిత్యం, కాళ్ళుసరిగాలేకపోవటం. క. కుంటితన. కుంటితనం. కుంటిది వి. పంగుస్త్రీ. కుంటినేరేడు వి. తెల్లనిపూలు, ఎర్రనిపళ్ళుకాసే తోటల్లో పెంచేఒకచెట్టు (Eugenia bracteata). కుంటివుల్ల చూ. కుంటెన. వి. ఆను పోసేలప్పుడు పోగు సాపుగారావటానికి దుక్కి గొట్టంలో నిలబెట్టిన వుల్ల. కుంటివుల్లదుక్క వి. కుంటివుల్ల కిందిమొద్దు. కుంటివాఁడు వి. అవిటివాడు, అవయవ వికలుడు. కుంటినమర్థన వి. అందిపొందని సమర్థన. కుంటి

సాకు వి. కారణంలేకుండా, హేతువిరుద్ధంగా చెప్పిన కారణం.

కుంటికత్తియ దూ. చూ. కుంటెనకత్తియ. వి. కుంటెనకత్తి. తార్పుడు కత్తె.

కుంటికత్తె దూ. చూ. కుంటెన కత్తియ. వి. కుంటెనకత్తె. తార్పుడుగత్తె.

కుంటికొయ్య దూ. చూ. కుంటెనకొయ్య. వి. ఆనుపొరుగు పీటకు లిగించిన కొయ్య.

కుంటిదూలం దూ.చూ. కుంటదూలము. వి. గోడమీద నుంచి దూలం మీదికి వేసే మరో చిన్నదూలం.

కుంటిన వి. చీర అంచుల్లో నూలుపోగులకు అతికిన జరీపోగులు, చీర కట్టుకున్నవుడు పాదాలు మీదికి వచ్చే అంచుకు జరీ పోగులు.

కుంటివకత్తియ దూ. చూ. కుంటెనకత్తియ. వి. తార్పుకత్తె.

కుంటివకత్తె దూ. చూ. కుంటెనకత్తియ. పి. తార్పుకత్తె.

కుంటివదూలం దూ. చూ. కుంటదూలము. వి. గోడమీద నుంచి దూలం మీదికి వేసేమరో చిన్నదూలం.

కుంటిమారు చూ. కుని. వి. చేలో ఒకమూల కోసుగాఉన్న భాగం.

కుంటిలదూలం దూ. చూ. కుంటదూలము. వి. గోడమీదనుంచి దూలం మీదికి వేసే మరో చిన్నదూలం.

కుంటు దూ. కుంటి. విణ. పాదవికలమైన, పాదరహితమైన. భార. ఆరణ్య. 1.301. కాశీ. 1.121. వి. కుంటితనం. కకుత్స్థ. 1.60. న. క్రి. 1. కుంటితమైపోవ. చంద్రాంగ. 4.180 ; 2. పాదవైకల్యంతో ప్రక్రంగానడచు.

క. కుంటు. కుంటు, కుంటితనం ; కూండ్లు, కుణ్డు. కుంటివాడు ; కొడ. కుంబో. కుంటగు, కుంటు ; తు. కుంబి. కుంటితనం ; కుణ్టు. కుంటితనం ; త. కున్టు (-ఇన్-; ట్-). గిడసవారిన ; కుట్టుయ్. చిన్న ; కుటు. వంగిన, వంపుగల ; కుట్టై. చిన్న. కుటు. వంగిన, వంపుగల ; కుట్టై. చిన్న ; కుణక్కు (-ఇన్-; -ట్-). వంగు ; కుణి. కుంటిది ; కుంటు (-ఇన్-; ట్-). ఒక కాలితో కుంటు (కంవరా), వంగు ; మ. కుఞ్చాన్ (కుఞ్చి-). కుంటి ; కోట. కుట్టో. (కుట్టి-) కుంటి ; కుణ్టు. కుంటి ; కుణ్టన్. రెండుకాళ్ళు పనికిరానిమనిషి, స్త్రీ ; కుణ్టి కుటో. కుంటితనం ; కుణ్టో. కొద్దిగా కుంటితనం ఉన్న మనిషి ; తా. కుటి. కుంటితనం ; గోం. కూటా. కుంటి ; వర్తి. కూకుల్. కుంటి ; కొలా. కుంబో. కుంటు.

పో. చూ. నం. కుట్టై. కుంటు. కుణ్ణ-. అలసమయిన.

ద్రావిడభాషలనుంచి ఈ పదం నంస్కృతంలోకి ప్రతిదేయపదంగా ప్రవేశించి ఉంటుంది.

< మూ. ద. ద్రా. కుణ్-ట్-.

కుంటుకాల్వ వి. పొలంలో తవ్విన కుంటనుంచి తీసిన కాల్వ. కుంటుగించు దూ. కుంటగించు. అ. క్రి. కుంటు. కుంటువట్టు అ. క్రి. 1. జుల్మానావేయు ; 2. వాననపట్టు. కుంటువరు దూ. చూ. కుంటువరు. ఆ. క్రి. 1. చెడు, భగ్నమగు. జైమినీ భా. 4.101 ; 2. కుంటగు ; 3. తగ్గు, క్షీణించు ; 4. ఆగు ; 5. సొట్టపడు. కుంటువఱుచు న. క్రి. చెరచు, పాడుచేయు. వరాహ. 1.30. కుంటు పిచ్చుక వి. 1. పాదరహితుడు. పంగువ. పాండు. 5,261 ; 2. అనూరుడు. కుంటువరు(-వరు) దూ. కుంటుపరు. అ. క్రి. 1. కుంటగు, నడవలేనిదగు. భార. ఆను. 4.285 ; 2. తగ్గు, క్షీణించు, రుంరితమగు. జైమినీ భా. 5-187, రామాశ్వ్య. 8 ; 3. తెగు, ఖండితమగు. రాఘవ. 4.169 ; 4. ఆగు, నిరోధించబడినదగు. చంపూ రా. 3.25. కుంటువాటు (-పాటు) అ. క్రి. మొక్కపోవు, బల హీనమగు, సీరనపడు. ఆచ్చ.రా. బాల. 68. కుంటువినోరు న. క్రి. ఆనుచో కొలతకొయ్యను పోగుచుట్టి వచ్చేట్టు ఆను గొట్టం తిప్ప. కుంట్లు వి.బ.వ. 1. వంకరలు ; 2. పనికి హాజరుకాని రోజులు.

కుంటుకొయ్య దూ. చూ. కుంటెనకొయ్య. వి. ఆనుపొరుగు పేటకు లిగించిన కొయ్య.

కుంటెన వి. 1. తార్పుటం, తార్పు, నాయికానాయకుల మధ్య చేసేదూత కృత్యం. కువ. చ. 1.8 ; 2. నాయికా నాయకులను కూర్చేవాడు, కుంటెన వాడు. రాజ. వి. 2 ; 3. నాయికానాయకులను కూర్చేది, కుంటెన కత్తె. 4. దూలం మీద ఆర్ధంగా పరిచే వానం.

నం. కుట్టనీ-. కుంటెనకత్తె ; ప్రా. కుట్టణీ ; అప. కుట్టిణీ ;

క. కుట్టుణీ, కుట్టెనీ, కుంటుణీ, కూంటుణీ. తార్పుడుగత్తె ; కుంటుణిగ. తార్పుడుగాడు ; తు. కుంటుణి గారె. జారుడు ; త. కుంటుప్పణివిట్టై. సేవ ; మ. కుంటుప్పణి.

< ప్రా. కుట్టణీ.

కుంటెనకత్తియ దూ. కుంటికత్తియ, కుంటికత్తె, కుంటిన కత్తియ, కుంటినకత్తె, కుంటెనకత్తె. వి. తార్పు కత్తి. ఆం. భా. 2.110. కుంటెనకత్తె దూ. చూ. కుంటెనకత్తియ. వి. తార్పుకత్తె. కుంటెనకాడు వి. తార్పుకాడు. కలు. శ. 83. కుంటెనకావితవము వి. తార్చేస్వభావం. విక్ర. 3.54. కుంటెనకుచ్చులు వి.బ.వ. ఊడ్పులనే కర్ణభూషా విశేషం. కుంటెనకొయ్య దూ. కుంటికొయ్య, కుంటుకొయ్య. వి. కుంటికొయ్య. ఆనుపొరుగుపీటకు కొయ్య. కుంటెనతవము వి. నాయికా నాయకులను తార్చేపని. శృం. నై. 3.66. కుంటెనవడచు న. క్రి. నాయికానాయకులకు దూత కృత్యంనడుపు. నిరంకు. 3.29. కుంటెనవడపు న.క్రి. తార్పు. కుంటెనవని వి. నాయికానాయకులను తార్చేపని. పైజ. 4.29. కుంటెనవంపు న. క్రి. నాయికానాయకులకు దూతకృత్యంనడుపు. కాళ. 3.100. కుంటెనపీట వి. ఆను పీటల్లో మధ్యది. కుంటెనవుచ్చు దూ. చూ. కుంటెనవుచ్చు. న. క్రి. 1. కుంటెనవంపు ; 2. దూతనువంపు. కుంటెనపోవు దూ.చూ. కుంటెనచోవు. అ. క్రి. నాయికానాయకులకు దూత కృత్యంనడవు, కుంటెనగా ప్రవర్తించు. పండి. చ. 4.282. కుంటెనమోకు వి. తాటాకుల పుస్తకం దానికి మధ్యఉండే ముడి. కుంటెనమోకు వి. జువ్వాయిమోకు. కుంటెనయంపు న.క్రి. కుంటెనగావంపు. కుంటెనలువహించు న. క్రి. తార్చు. శుక. 3.109. కుంటెనవుచ్చు (-వుచ్చు) దూ. కుంటెనవుచ్చు.

న.క్రి. కుంటెన పంపు. పండి చ. 4.164. **3.** కుంటెనపోవు (-పోవు) యూ. కుంటెనపోవు. అ.క్రి. నాయికానాయకులకు దూతకృత్యంనడపు, కుంటెనగా ప్రవర్తించు. పండి. చ. 4.281. కుంటెనీడు వి. కుంటెనకాడు. విక్ర. 7.124.

కుంటెనచెట్టు వి. కొండమయూరచెట్టు, గట్టిగా ఉండే కర్ర కలిగి, ముదురు ఎరుపు రంగుపూలు, నల్లనిపళ్ళు కాసే ఒక చెట్టు. (Ardesia humilis).

కుంటెనదూలం యూ.చూ. కుంటదూలము. వి. గోడమీద నుంచి దూలం మీదికి వేసే మరో చిన్నదూలం.

కుంటెనీడు చూ. కుంటెన.

కుంటెంద్లు యూ.చూ. కుంటేళ్లు. వి.బ.వ. చెవులకు పెట్టుకునే ఒక విధమైన గుండ్రని ఆభరణాలు.

కుంటెళ్లు యూ.చూ. కుంటేళ్లు. వి.బ వ. స్త్రీల చెవినగలు.

కుంటేళ్లు యూ. కుంటెంద్లు, కుంటెళ్లు. వి.బ.వ. స్త్రీల చెవినగలు. చంద్రశే. 2.20.

త. కుంట్లుమ్. మగాళ్ళు పెట్టుకునే బంగారు చెవి పోగులు; కుంట్లు-ర్-కుటుక్కన్. పెద్దచెవిరింగు.

కుంట్లు చూ. కుంటు.

కుండ వి. **1.** ఇరుసును తగిలించే బండి చక్రం నడిమిగుబ్బ. భార. కర్ణ. 3.350; **2.** మేడలు మొ. వాటి మీదఎత్తే కలశాకారంలో ఉన్న అలంకార విశేషం. విక్ర. 4.136; **3.** మృదాది భాండం, మట్టి మొ. వాటితోచేసిన పాత్ర. వేమన. 1.84; **4.** వర్తులమైన భాండం. ఆం. భా. 2.246; **5.** వృత్తియందు పాత్ర మాత్ర వరం; **6.** నూలులడీలు నానబెట్టే మట్టి తొట్టి; **7.** డాబీలో అడ్డంగా బిగించిన కొయ్య గుండు; **8.** ఇటుకను కాల్చే కట్టడం; **9.** కిటికీ రెక్కలను మూసి ఉంచేగడియ; **10.** స్పోటకపుపొక్కు; **11.** పాదు; **12.** పిట్రొమాక్స్ లైట్‌లోని మాంటిల్ (Mantle) నుకట్టే మట్టి ఉపకరణం.

సం. కుణ్డా. కుండ; ప్రా. కుండీ. కుండియా; కుమా-కునో. వంటపాత్ర; ఒ. కుండ. మట్టిపాత్ర; కుండా. పెద్దమట్టిపాత్ర; కుండీ. రాతిపాత్ర; మరా. కుఁడా. తెరచిఉన్న మూతిగల కూజా; కుఁడీ. చిన్నకూజా.

క. కుండ; త. కుండమ్.

<సం. కుణ్డ-.

కుండకట్టు 1. బండి కుండకు చుట్టూకట్టిన ఇనపరేకు; **2.** మోటబొక్కెనపైన ఉన్న ఇనప కట్టు. **కుండకరువు** వి. దానకరువు, కుండలా గుండ్రంగా ఉండే కరువు. మార్క్. 1.224. **కుండకాల్పు** యూ. కుండగాల్పు. వి. నరిగా కాలినఇటిక. **కుండకొయ్య** వి. పట్టుమగ్గం దోనెను ఎడమవైపున మోసేకొయ్య గూటం. **కుండకోతి** వి. మర మగ్గం దోనెమోసేకొయ్య గూటం. **కుండగరుగు** (-కరుగు) న.క్రి. పూర్తిగా శోధించు, పూర్తిగా వ్యయంచేయు. **కుండగాల్పు** (-కాల్పు) యూ.చూ. కుండకాల్పు. వి. నరిగా కాలినఇటిక. **కుండగీడు** వి. చుట్టూగుడిసె కొప్పునతగిలించే పగిలిన కుండపైభాగం. **కుండగోకరి** వి. వంటవాడు. ద్వి. నల. 2.700. **కుండగోలదాల్పు** వి. నన్యాసి. <కుండ + కోల + కాల్పు. **కుండతలకాయ** వి. మగ్గం మీదనేత బట్టచుట్టేకొయ్య. ఆహారంగా ఎడం పక్క నేలలో పాతిన కొయ్య గూటం. **కుండదెబ్బ** వి. కడవలతో కుమ్మరించి నట్టు వానకురిసే సీదు. **కుండపట్టి** వి. **1.** కుండకట్టు, బండి కుండకు చుట్టూ కట్టిన ఇనపరేకు; **2.** మోట బొక్కెనపై ఉన్న ఇనప కట్టు. **కుండపులి** వి. గుంట నక్కల్ని భయ పెట్టడానికి కుండతో చేసిన దిష్టిబొమ్మ. **కుండపెంకు** వి. **1.** నరిగా కాలినపెంకు; **2.** పగిలినకుండముక్క. **కుండ పాదుగు** వి. కుండంత పొదుగు. పాండు. 5.244. **కుండపోఁగులు** యూ.చూ. కుంభప్రోఁగులు. వి.బ.వ. ఒక విధ మయిన చెవిపోగులు. **కుండపోత** వి. కడవపోత, కుంభవృష్టి, కడవలతో కుమ్మరించి నట్టు వానకురవడం. **కుండ ప్రోఁగులు** యూ. కుండపోఁగులు. వి.బ.వ. ఒకరకమైన చెవి పోగులు. సీలా. 3.49. **కుండబంతి** వి. కందుక క్రీడావిశేషం, రెండు ఎత్తురాళ్ళమీద ఒక కర్రనుంచి దాన్ని బంతితో కొడుతూ ఆడేఆట. **కుండబిరుదు** వి. ఒకరకం బాణానంచు. **కుండబుట్ట** వి. నున్నం, గులక మొ. వాటికొలతకు వాడే బుట్ట. **కుండమట్టు** వి. **1.** గుడిసె నడికప్పున తగిలించే పగిలినకుండ అంచు; **2.** కుండ మూతి గల అంచు. **కుండ మద్దం** వి. గూన తూము, కుమ్మరివాడు చేసిన మట్టి గొట్టాలతో అమర్చిన చెరువు, తూము. **కుండమార్పు** న.క్రి. ఒకటిచ్చి మరొకటి పుచ్చుకొను. **కుండమార్పు** వి. మార్పు. వినిమయం, ఒకటిచ్చి మరొకటి పుచ్చుకోవడం. నరస. 5.19. **కుండమార్పు పెళ్ళి** వి. ఒక ఇంటికొడుకు కూతుళ్ళకు చేరొక ఇంటికూతురు కొడుకులతో పెళ్ళిచేయడం, ఎదురు బదులు పెళ్ళి. **కుండరాసి** వి. కుంభరాసి. **కుండవీర** వి. మట్టితోచేసిన దావిచర. **కుండవీమలజోడు** వి. కుంభకర్ణుడు. రావణుని తమ్ముడు. అచ్చ.రా. యుద్ధ. 6.225. **కుండవేఱు** ఆ.క్రి. వేరుపడు, వేరే కాపరం పెట్టు. <కుండవేఱు + ఆగు. **కుండావలి** వి. కుంభతుంబి, గోరక్షతుంబి, ఘటా లాబువు. <కుండ + ఆనబ. **కుండామగు** వి. వృక్షవిశేషం. వి. కుండవంటి గుండ్రని కాయలు కాచే ఆనుగు చెట్టు, గోరక్షతుంబి. <కుండ + ఆనుగు.

కుండరకము వి. **1.** లోపం, కొరత; **2.** నష్టం, హాని.

క. కుఱు. చిన్నది; కొరె. లోపం; కొఱ. కొరు, కొరఁచ. లోపం; కు. కురు. చిన్న, తక్కువ; కుద్య, కుడ్య. పొట్టి, చిన్న; త. కుఱు. చిన్న, పొట్టి, లోపం; కుఱు. చిన్న, పొట్టి; కుఱు. కొరత, నష్టం, అపమానం; కో. కుర్గ్-(కుర్గి-). చిన్నదగు, తక్కువగు; తొ. కుర్క్ (కుర్క్). చిన్నదగు.

కుండంగి యూ.చూ. కొండంగి. వి. కొండముచ్చు, కోతి.

కుండఁగి యూ.చూ. కొండంగి. వి. కొండముచ్చు.

కుండావలి చూ. కుండ.

కుండామగు చూ. కుండ.

కుండి[1] యూ. కుండీ. వి. తులసి కోటలో మొక్కను పాతటానికి ఉంచినజాగా.

సం. కుండీ. గిండి.

కుండి[2] యూ.చూ. కుండె[1]. వి. నలుచదరం నూయి.

కుండికురమ యూ.చూ. కుంటికురమ. వి. కాళ్ళకుచచ్చేకురమ.

కుండియ దూ.చూ. కుండె[1]. వి. నలుచదరం నూయి.

కుండి దూ.చూ. కుండి[1]. వి. **1.** నీళ్ళుపోసే పెద్దతొట్టి ; **2.** చిన్న మట్టిపాత్ర ; **3.** పూలమొక్కలను పెంచేమట్టిపాత్ర ; **4.** మద్యంలో నీళ్ళు పోసి గచ్చును గట్టిపరచడానికి మట్టితో కట్టిన తొట్టె ; **5.** నున్నం కప్పు కొప్పున చేసినపాదు ; **6.** కప్పులో బిగించిన కొక్కెం.

కుండు వి. **1.** మొక్కలు వేయడానికి ఉపయోగించే మట్టి పాత్ర. విప్ర. 2.69 ; **2.** పొడుం మొ. నూరడానికి ఉప యోగించే పాత్ర ; **3.** నీరు నిలవ చేసిఉంచటానికి కట్టిన చిన్న కుండం.

క. కుండికె. నూనె, నేయి మొ. ఉంచుకొనే చిన్న మట్టిపాత్ర ; త. కుంటు. మధ్యరకం గుండ్రని పాత్ర : మ. కుండమ్. కుండ, గొయ్యి, గుండ్రని పళ్ళెం, చిన్న గుంట ; పర్షి. కుండారి. చిన్నమట్టికుండ.

నం. కుణ్డా-. నీళ్ళతొట్టి.

కుండుగట్టు(-కట్టు) అ.క్రి. గుండ్రంగా గుంటకట్టు.

కుండె[1] దూ. కుండి[2], కుండియ. వి. నలుచదరం నూయి.

కుండె[2] వి. తంతువు, నూలుపోగు.

కుండెవల వి. చేపలవల.

కుండ్రాయిపొట్టు వి. మత్స్య విశేషం.

కుతకుత వి. ఉడకడం మొ. వాటిలోఅయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం.

క. కుతకుత. అనుకరణశబ్దం ; కుతకుత. నీళ్లుమరిగినప్పటైన శబ్దం ; కొడ. కొడ్కె. నీళ్ల మొ. మసలు ; కొది. పొంగే శబ్దంతో ఉడుకు ; తు. కొడిచ్చుని, కొడియుని. ఉడుకు ; త. కుతుకుతు. వణుకుతో వచ్చిన జ్వరాన్ని తెలుపుతుంది ; కుతుంపు. (ఇన్-, ప్-). ఉడుకు, మరుగు ; కొతి కొతి. ఉడుకుతున్న అన్నం మొ. పొంగు ; మ. కుతకుత (అనుకరణ) ఉరుములాంటి శబ్దం, వేగాన్ని తెలియజేసేది ; తొ. కుళొయ్. మరగటానికి వచ్చే నీరు.

కుతకుతలాడు అ.క్రి. **1.** కుతకుతమని ధ్వనించు ; **2.** కోపించు ; **3.** కళవళపడు.

కుతగుఁడు వి. **1.** దుష్టుడు. బసవ. 6.233 ; **2.** కృతఘ్నుడు ; **3.** చేసిన మేలు మరచినవాడు.

క. కుటుక, కుటుగ, కటుక. కుటిగ, కుట్టిగ. కొట్టే వాడు ;

నం. కృతఘ్న-. చేసిన మేలు మరచినవాడు.

<నం. కృతఘ్న-.

కుతాపి విణ. కుంటి, అనుకరణ శబ్దం.

కుతి వి. **1.** శోకం, దుఃఖం. ఆం.దా. 1.135 ; **2.** కోరిక ; **3.** కస్తి ; **4.** కుతిలపాటు.

క. కుది. బాధ, మననులో బాధపడు, దుఃఖించు ; త. కొతి. బాధ ; మ. కొతిక్క. ఉడుకు.

కుతిగాఉండు అ.క్రి. ప్రియమైన వస్తువుకోసం లేక మనిషి కోసం తహతహపడు. **కుతిదీర్(-తీర్)** అ.క్రి. **1.** దాహం తీరు ; **2.** తృప్తిఅగు.

కుతిక దూ.చూ. కుత్తుక. వి. కంఠం, గొంతు. విష్ణు. 3.112.

కుతికంటు దూ. కుత్తికంటు, కుత్తిగంటు, కుత్తుకంటు. వి. మెడకు ఆనుకొని ఉండే కంఠహారం, అడ్డిగ, నాగచానం

నాడు పెళ్ళికూతురు మెడలో పెట్టే నగ, కవిరా. 2.182. ఆం.దా. 2.148. <కుతిక + అంటు. **కుతికవాపు** దూ. కుతి కాపు, కుతికోపు. వి. గొంతువాపు. **కుతికాపు** దూ.చూ. కుతికవాపు. వి. గొంతువాపు. **కుతికోపు** దూ.చూ. కుతిక వాపు. వి. గొంతువాపు.

కుతికలపాటు వి. విచారం, బాధ.

కుతికావు చూ. కుతిక.

కుతికినవడు[1] చూ. కుతిక. అ.క్రి. గొంతులో అడ్డుపడు.

కుతికిలబరు చూ. కుతికిలు.

కుతికిలు దూ.చూ. కుదికిలు. అ.క్రి. కుంగబడు, కూలబడు.

కుతికిలబడు దూ. కుదికిలబడు. అ.క్రి. కుంగబడు, కూలబడు. పల్నా. 251, మను. 4.27.

కుతికె దూ.చూ. కుత్తుక. వి. గొంతు.

కుతికెవేపికొను చూ. కుత్తుక. న.క్రి. ఇష్టం లేకపోయినా సహించు.

కుతికేట వి. కాడిని, పోటుకర్రను కలిపి కట్టేతాడు.

కుతికోపు చూ. కుతిక.

కుతినీ దూ. కుత్తిని, ఖుతినీ. వి. ఒకవిధమైన పట్టుబట్ట. రసిక. 3.141.

హిం. ఉ. ఖుత్‌నీ. పట్టుబట్ట.

<ఉ. ఖుత్‌నీ.

కుతిల దూ. కుతిలము, కుదిల. వి. బాధ, దుఃఖం. హరిశ్చ. 4.191.

క. కుది. ఉడుకు, మరుగు, కాగు, మనను బాగుండక బాధపడు, బాధ ; కుదిగె. ఉరకడం మొ. బాధ, పొంగులుగా లేవటం ; త. కొతి. బాధ దుఃఖం ; మ. కుతిక్క. ఉడుకు.

కుతిలకుడుచు దూ. కుతిలగుడుచు. అ.క్రి. బాధపడు, దుఃఖపడు. పద్మ. 3.21. **కుతిలగుడుచు(-కుడుచు)** దూ.చూ. కుతిలకుడుచు. అ.క్రి. బాధపడు. **కుతిలగొను(-కొను)** అ.క్రి. బాధపడు, దుఃఖపడు. భాగ. 9.523. **కుతిలవడు** దూ.చూ. కుదిలపడు. అ.క్రి. బాధపడు, దుఃఖపడు. భార. ఆను. 2.340. **కుతిలవఱుచు** దూ. కుదిలపఱచు, కుదిలపఱుచు. న.క్రి. బాధపడేట్టుచేయు, బాధించు. హరి. ఉ. 9.77. **కుతిలపాటు** వి. బాధ. యయా. 1.23. **కుతిలపెట్టు** దూ. కుతిలవెట్టు. న.క్రి. పీడించు, బాధపెట్టు. భార. శాంతి. 2.89. **కుతిలవెట్టు (-పెట్టు)** దూ.చూ. కుతిలపెట్టు. న.క్రి. పీడించు, బాధపెట్టు యయా. 3.93.

కుతిలము దూ.చూ. కుతిల. వి. బాధ, దుఃఖం. ప్రబోధ. 5.5.

కుతుక దూ.చూ. కుత్తుక. వి. కందరం. రాజ. వి. 3.190.

కుతుబు వి. ప్రశంస, పొగడ్త.

హిం. ఉ. కుతుబ్. పుస్తకాలు.

<ఉ. కుతుబ్.

కుతుంబిర దూ.చూ. కొత్తిమెర. వి. కొత్తిమెర.

కుతెకపొట్ట వి. చిరిపొట్ట, ఏర్పడుకున్న ఎన్ను.

కుతేర క్రి.విణ. ద్రు. కుత్తుకబంటిగ.

కుత్త[1] వి. డాబీకోలలను లేపడానికి దిండుచక్రాన్ని కొన్నిచోట్ల దిండుగాడిని గుండే ఇనవరేకు.

హిం. కత్తా. కత్తి.
< హిం. కత్తా.

కుత్త[2] వి. పృష్ఠ భాగానికి వాడే పదం.

కుత్తకాడు వి. డాబీచక్రాన్ని గుంజేరేకుకు వేలాడ తీసినదారం.

కుత్తలి రూ.చూ. కుత్తెలి. వి. కొయ్యముక్కకు ఇనపచువ్వ అమర్చిన కలువతీత పనిముట్టు.

కుత్తిక రూ.చూ. కుత్తుక. వి. కంఠం. చంద్రాంగ. 2.88.

కుత్తికంటు రూ.చూ. కుతికంటు. వి. నాగవల్లినాడు పెళ్ళికూతురి మెడకు కట్టే ఆభరణ విశేషం.

కుత్తికాలు వి. మరమగ్గం చట్రం నిలబెట్టడానికి ఆధారంగా నేత బయలులో పాతిన కొయ్యరాట.

కుత్తిగంటు రూ.చూ. కుతికంటు. వి. కంఠానికి బిగిసికట్టిన పట్టెడ నగ, పట్టెడ.

కుత్తివి రూ.చూ. కుతినీ. వి. ఒకరకం పట్టుబట్ట. పానంద. 1.18.

కుత్తు[1] రూ.చూ. కుత్తుక. వి. గొంతు, గొంతుక.

కుత్తు[2] స.క్రి. ఒకదానిపై ఒకటి క్రమంలో నిలువు. ఆ.క్రి. కప్పువేయు.

కుత్తుక రూ. కుతిక, కుతిశె, కుతుక, కుత్తిక, కుత్తు[1], కుత్తుకము. వి. కంఠం. భార. ఆది. 6.196, భార. భీష్మ. 2.364.

క. కుత్తిగె. గొంతు ; త. కురల్. గొంతు, శ్వాననాళం, (కుఱుస్) కురల్‌వళై. గొంతుముడి, గొంతు ; కుఱల్. నాళం, ఒకరకమైన గొంతు ; గదల. క్రొడొంగ్. కంఠం ; బ్రా. గుట్. కంఠం.

కుత్తుకంటు రూ.చూ. కుతికంటు. వి. నాగవల్లినాడు పెళ్ళికుమార్తెకు మెడనుకట్టేఆభరణ విశేషం. రాజవి. 1.62.

కుత్తుక(గం)దువాడు (-కందువాడు) వి. నీలకంఠుడు. శివుడు.

కుత్తుకబంటి వి. కంఠదఘ్నం, గొంతువరకుమునగటం.

కుత్తుకము రూ చూ. కుత్తుక. వి. కంఠం. శ్రీరం. మా. 10-20.

కుత్తెకవడు(-వడు) అ.క్రి. పారిపోవు.

కుత్తెము వి. ఇరుకు, బిగుతు, తొక్కిడి.

కుత్తెలి రూ. కుత్తలి. వి. కొయ్యముక్కకు ఇనపచువ్వ అమర్చిన కలువ తీయడానికి ఉపయోగించే పనిముట్టు.

కుదవ రూ. కుదెప, గుతప. వి. **1.** రొంపిదుక్కి ; **2.** కంటిలో ఒకకొలికిలో ఏర్పడిన దుర్మాంసం ; **3.** బడితె, పెనరకంది, అనుము మొ॥ వాటి కుప్పలుకొట్టి గింజలు రాల్చటానికి ఉపయోగించే దుడ్డుకర్ర ; **4.** దండెను మోసే పంగల కొయ్య, లేక రాయి.

కుదవగట్టు (-కట్టు) అ.క్రి. కండ్లలో కాయకాచు. **కుదవ చేయు** స.క్రి. దమ్ముచేయు, రొంపిదుక్కిచేయు.

కుదరవేయు అ.క్రి. పొలంలో పచ్చలను మందగాతోలి విశ్రాంతినిచ్చు ; స.క్రి. నమ్మకంపచేయు.

కుదలు రూ.చూ. కుదులు. అ.క్రి. కదలు, చలించు.

కుదవ[1] రూ.చూ. కుదుప[1]. వి. తాకట్టు.

కుదవ[2] రూ చూ. కుదుప[2]. వి. పచ్చల మేతగడ్డికోసం ప్రత్యేకించిన పొలం.

కుదికిలబడు చూ. కుదికిలు.

కుదికిలు రూ. కుతికిలు. అ.క్రి. పిర్రలునేలను ఆనేటట్లు కూలబడు. ఉ.హరి. 3.64.

కుదికిలబడు రూ.చూ. కుతికిలబడు. అ.క్రి. చతికిలపడు, పిర్రలునేలమీదఆనేట్లు కూర్చొను. పండి.చ. 2.98.

కుదిచ్చు రూ.చూ. కుదియించు. స.క్రి. **1.** తగ్గించు, కుదించు ; **2.** నరిగాపట్టేట్లు ఇటు, అటూకదిలించు.

కుదించు రూ.చూ. కుదియించు. స.క్రి. **1.** అణచు. జైమినీ. భా. 8.73 ; **2.** బిగించు, బిగబట్టు. ప్రబా. 2.37 ; **3.** తగ్గించు ; **4.** ముడుచు ; **5.** దుఃఖపెట్టు.

కుదియ(గబట్టు చూ. కుదియ.

కుదియ(బట్టు చూ. కుదియ.

కుదియ(బడు చూ. కుదియ.

కుదియ(బెట్టు చూ. కుదియ.

కుదియించు చూ. కుదియ.

కుదియ అ.క్రి. **1.** ఆగిపోవు, ఉపశమిల్లు. భార.విరా. 2.47 ; **2.** వ్యర్థమగు, పనికిమాలినదగు. భార.ఆను. 1.258 ; **3.** కుంగు, దిగబడు. భార. అశ్వ. 3.72 , **4.** తగ్గు. రం.రా. కిష్కిం. 219 పు. 29 పం. ; **5.** చెడు, పాడగు. హర. 6.45. ; **6.** వెనుదీయు, ఆంకు, ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 1128 ; **7.** నశించు, పోవు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 2080 ; **8.** సంకుచితమగు. రం.రా.బాల. 38. పు. 28 పం. ; **9.** కుందు, దుఃఖించు. కకుత్స్థ. 3 116.

క. కొరె. కోయు ; కుసి. వంగు (బరువుతో వంగు) మునుగు, ఇచ్చివేయు, దొర్లు ; కుడి. బిగుతగు ; తు. కుదుపుని. పెరుకు, కోయు ; కుసిదుని. కుసుపుని. ముడుచుకొనిపోవు, ముకుళించుకొని పోవు ; కుస్కుని. కుసురుని. ముడుచుకొనిపోవు, భయపడు ; త. కుదై (-ట్రో-ప్పో-) వించినారిని గంటుకు అమర్చు. కుదై ; (-టో-వో-) చెరకు, పొడగు (క్రీ) కుఱు. పెరుకు ; కురై. కోయు ; మ. కుటుమ్. బిగుతు ; కుటెక్క. గంటు పెట్టు ; పర్షి. కుడ్-, కుట్టో. కోయు.

కుదియ(గబట్టు(-వట్టు) స.క్రి. బిగియబట్టు. భాగ. 10 ఉ. 1226. **కుదియ(గబట్టు(-వట్టు)** స.క్రి. బిగియబట్టు. ఆము. 4.35. **కుదియ(బడు** అ.క్రి. దిగబడు, కూలబడు, దగా. 2.139. **కుదియ(బెట్టు** అ.క్రి. కుంగచేయు, కూల్చు. అచ్చ.రా. యు. 4.74. **కుదియించు** రూ. కుదిచ్చు. కుదించు. స.క్రి. **1.** అదుము, నొక్కు. భార. విరా. 2.310 ; **2.** ఆడ్డగించు, ఆపు, భార. ఉద్యో. 4.314 ; **3.** అణచు. భార. భీష్మ. 3.130 ; **4.** తగ్గించు. భార. ద్రోణ. 5-314 ; **5.** నియమించు, లొంగచేయు, వశపరచు. భార. ఆను. 4.208 ; **6.** మరలించు, తిప్పు. మార్క. 7.204 ; **7.** బిగించు, బిగబట్టు. యయా. 1.10 ; **8.** దుఃఖపెట్టు. ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 1029 పం. క. కుదురు. స్థిరపడు, పొందు, నిశ్చలంగాఉండు.

కుదిర వి. గుర్రం. కవిన. 1. ఆ.

క. కుదిరె, కుదురె, కుదరె. గుర్రం , కొడ. కుదిరె; తు. కుదురె, కుఱె ; త. కుతిరై. ; మ. కుతిర; కోట. కుఱె; కొండ. గుఱ్ఱమ్. ; కువి. గూరుమి. మగ

గుఱ్ఱం ; గుల్లెమి. ఆడగుఱ్ఱం ; వర్షి. గుఱ్ఱొల్. ; గుఱ్ఱం ; కొలా. గుఱ్ఱమ్. ; నా. ఘుఱ్ఱమ్. పో.చూ. సం. కుదర-. గుఱ్ఱం.

<k. కుదిరె.

మూ.ద్రా. *కుతిర్.

కుదిక చూ. కుదురు.

కుదిచ్చు చూ. కుదురు.

కుదించు చూ. కుదురు.

కుదిర్తి రూ. కుద్దురత్. వి. అధికారం.

హిం. ఉ. కుద్‌రత్. శక్తి, ప్రభుత్వం.

<ఉ. కుద్‌రత్.

కుదిల రూ.చూ. కుతిల. వి. బాధ.

కుదిలవడు రూ. కుతిలపడు. అ.క్రి. దుఃఖించు, బాధపడు. **కుదిలవఱచు** రూ.చూ. కుతిలపఱుచు. న.క్రి. బాధపెట్టు. పరమ. వి. 5.48. **కుదిలవఱుచు** రూ.చూ. కుతిలపఱుచు. న.క్రి. బాధపెట్టు. రసిక. 6.34.

కుదిలిక చూ. కుదులు.

కుదిలించు చూ. కుదులు.

కుదివడు (-వడు) అ.క్రి. **1.** కదలు ; **2.** వడకు ; **3.** అదరు.

కుదీలు రూ. కుదెలు, కుదేలు. వి. కాకితాలఆట (పేకాట) లో అయిదు పట్లుపరతానని చేసే ప్రతిజ్ఞ.

పో. కొదీల్యు, కొదీలి. పేకాటలోని పరిభాషాపదం. ఓంబ్రీ అనే ఆటలో ఆటగానికి ప్రతికూలంగా గెలుపు కలగడం.

<పో. కొదీలి.

కుదుకవగోలు వి. మోసం. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1327.

కుదుకవగోలుగైకొను (-కైకొను) అ.క్రి. మోసంచేయు. ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 1286.

కుదుచు న.క్రి. **1.** అడచు, పోగొట్టు. భాస్క.రా. ఆరణ్య. 1.76 ; **2.** బందించు. దశకు. 8.112 ; **3.** బిగపట్టు, కొక్కు.

క. కుదె. నంకెల ; గుత్త. దగ్గర, బిగుతు ; పో.చూ. త. కుతై. ఉంగరంలా చుట్టుకొని ఉండే దారం మడత, జారుముడి, చేతికడియపు కొక్కెం ; మ. కుతమ్. బిగుతు, సాగేగుణంకలది.

కుదుచుకొను అ.క్రి. విలవిల కొట్టుకొను, తన్నుకొను. పద్మ. 9.193.

కుదుటవడు చూ. కుదురు.

కుదుటఱచు చూ. కుదురు.

కుదువ[1] వి. వంచన, మోసం. నిర్వ.రా. 7.84.

కుదువ[2] వి. పెరుగుముద్ద. బహుగా. 3.57 ; **2.** దుర్మాంస పిండం.

కుదువు న.క్రి. కదలించు. వి. **1.** కదలిక, చలనం ; **2.** ఆయానం. విణ. కుంటిఅయిన.

క. గుది. దుముకు ; కుడుకు. కందం (గుర్రపు బాటు) ; త. కుత (-ప్ప, ట్ట-). దుముకు, గెంతు ; కుప్పి. గంతులువేయు ; మ. కుతి. గెంతు, దొరుకుతీయు ; కుతిక్క. గెంతు.

కుదుమట్టము వి. తగినది, నరిపోయినది.

కుదుము వి. పాప. కందు. కు. సం. 10.165.

త. కుంచు. పక్షిపిల్లలు, కుఱుచి. చిన్నపాప.

కుదురరుగు చూ. కుదురు.

కుదురు వి. బొ. అనౌ. **1.** పాదు, ఆలవాలం. కు.సం. 7.19 ; **2.** ఆస్పదం, స్థానం, ఆశ్రయం. భార. విరా. 2.122 ; **3.** నెలవు, ఉనికిపట్టు. బనవ. 1.103. పం ; **4.** మొదలు ; మూలం. హరి. ఉ. 9.220 ; **5.** కుదిరిక, పొందిక, ఉ. రా. 4.190 ; **6.** వరస. విజయ. 2.78 ; **7.** అగసాలె వాని కుంపటి. నీలా. 3.8 ; **8.** నిలకడ, స్థైర్యం, స్వస్థత ; **9.** వంశం ; **10.** చుట్టరుదురు ; **11.** పొయ్యికి పక్కన ఎత్తుతక్కువగా కట్టిన చిన్నమెట్టు ; **12.** వడ్లుదంచటానికి రోలుమీదఉంచే వెదురుబుట్ట ; **13.** కావడిలో వస్తువుల్ని ఉంచే వలయం ; **14.** ఉన్నిదారం వడికేటప్పుడు ఆధారంగా పెట్టినమట్టు **15.** సర్దుబాటు. విణ. **1.** స్థిరమైన, కదలని. కళా. 5.154 ; **2.** నరైన ; **3.** నిశ్చయమైన. అ.క్రి. **1.** కుదురుపడు, నెలకొను. గంధ, 212 ; **2.** చక్కపడు, మాను, బాగుపడు. వేమన 1.60 ; **3.** నరిపడు. పొసగు ; **4.** స్థిరపడు ; **5.** లభ్యమగు ; దొరుకు ; **6.** బాగుపడు, చక్కబడు.

క. కుదురు. స్థిరపడు, లోతునేల ; కుదరు. నది రెండుపాయలకి నముద్రానికి మధ్య ఉండేభూమి ; తు. కుదురు. చెల్లగుంపు, నది రెండుపాయలకి సముద్రానికి మధ్య ఉండే భూమి ; కుదురుని. జబ్బునుండి బాగుపడు ; కుది. స్థిరమైన, కుదురైన ; త. కుతిర్(-ంట్-; -వ్-). స్థిరపడు, కుదురు ; మ. కుతిర్. వరిపొలాల్లో ఉండే చిన్న మట్టి దిబ్బలు. కోట. కుద్-బిద్- (బిట్-). స్థిరంగా ఉంచు.

<మూ. ద్రా. *కుత్-.

కుదురిక వి. **1.** అమరిక, పొందిక ; **2.** నిలకడ ; **3.** నెమ్మది, స్వస్థత. **కుదురించు** న. క్రి. **1.** కుదుర్చు, ఏర్పాటుచేయు ; **2.** పొందుచేయు, నరిచేయు. **కుదురించు** న.క్రి. నిలువు, స్థిరపడు, నెలకొను, బాగుపడు. **కుదుటవడు** రూ. చూ. కుదుటఱచు. అ. క్రి. స్వస్థతనొందు. **కుదుటఱచు** రూ. కుదుటపడు. అ. క్రి. పూర్వస్థితికి వచ్చు, శాంతించు. <కుదురు + అ([7]) + పడు. **కుదురరుగు** వి. పొయ్యికి పక్కన ఎత్తుతక్కువగాకట్టిన చిన్న ఱరుగు. **కుదురుకొను** రూ. కుదుర్కొను. అ. క్రి. **1.** నెలకొను, ఉండు. ప్రవర్తిల్లు. భాగ. 8.245 ; **2.** స్థిరపడు, పాసుకొను, స్వస్థమగు. విక్ర. 2.70 , **3.** నిలుచు, నిలకడరలిగిఉండు. వాల్మీ. 2.121 ; **4.** కలుగు. శుక. 3.439 : **5.** చక్కబడు. **కుదురుకొలుపు** రూ. కుదురుకొల్పు. స. క్రి. నిలుపు. నెలకొల్పు. జైమిని. భా. 1.61. **కుదురుకొల్పు** రూ. చూ. కుదురుకొలుపు. స. క్రి. నిలుపు, నెలకొల్పు. పి. శకు. 2.113. **కుదురుచు** రూ. కుదుర్చు. స.క్రి. **1.** కుదరచేయు ; **2.** ఉపశమిల్లచేయు, మాన్పు. **కుదురుచేయు** రూ. చూ. కుదురుసేయు. స. క్రి. **1.** చక్కచేయు, బాగుపరచు ; **2.**

పాదుచేయు ; 3. ఆలవాలంచేయు ; 4. కలుగు, చక్కబడు. కుదురునిండు అ. క్రి. వ్యాపించి వలసిన చోటంతా వ్యాపించు. కుదురువట్టు వి. పంటికుదుళ్ళు. కవికి. 5.110. కుదురువడు యా. కుదుర్చుకు. ఆ. క్రి. 1. కట్టుపడు. పారి. 5.80 ; 2. స్థిరపడు. దశా. 1,222 ; 3. నెలకొను. ఆం.భా. 8.99. కుదురువర్చు యా. చూ. కుదురుపఱుచు. న.క్రి. 1. నెలకొల్పు ; 2. ధరించు ; 3. కల్గించు. కుదురువఱచు యా. చూ. కుదురుపఱుచు. న.క్రి. ధరించు, తాల్చు, పెట్టు, అమర్చు. శృం. నై. 8.112. కుదురువఱుచు యా. కుదురుపర్చు, కుదురుపఱుచు, కుదుర్చు ఱుచు, కుదుర్చుఱుచు. స.క్రి. 1. నెలకొల్పు, నిలుపు. పారి. పీరి. 18 ; 2. పెట్టుకొను. ఉ.రా. 3.347 . 3. కలిగించు, ఘటించు. కవిరా. 5.218 ; 4. ధరించు, తాల్చు, అమర్చు. సీలా. 1.13. కుదురుపాటు యా. కుదుర్పాటు. వి. స్థైర్యం, నిలకడ. చంద్రాంగ. 6.148. కుదురుపెట్టు యా. కుదురువెట్టు. ఆ. క్రి. గింజలు చిందకుండా రోటిపై కుందెన పెట్టు. కుదురులెక్కు స. క్రి. మొలకెత్తు, బయలుదేరు. శివలీలా. 1.45. <కుదురులు + ఎక్కు. కుదురువెట్టు (-పెట్టు) యా. చూ. కుదురుపెట్టు. అ. క్రి. గింజలు చిందకుండా రోటిపై కుందెనపెట్టు. కుదురుసేయు (-చేయు) యా. కుదురుచేయు. న. క్రి. 1. చక్కచేయు, బాగువరచు. రామలిం.శ. 78 ; 2. పాదుచేయు ; 3. ఆలవాలంచేయు. కుదుర్కొను యా. చూ. కుదురుకొను. అ. క్రి. ఉండు. కుదురుకొను. వేంక. పంచ. 1.52. కుదుర్చు యా. చూ. కుదురుచు. న. క్రి. కుదరచేయు ; 2. ఉపశమిల్లచేయు, మానువు. కుదుర్పడు యా. చూ. కుదురుపడు. ఆ. క్రి. తేరు, స్వస్థమగు. కకుత్స్థ. 4.161. కుదుర్పఱచు యా.చూ. కుదురుపఱుచు. న.క్రి. 1. పెట్టుకొను. కైమిసిభా. 3.38 ; 2. నెలకొల్పు ; 3. కల్గించు. కుదుర్పఱుచు యా. చూ. కుదురుపఱుచు. న. క్రి. 1. ధరించు, తాల్చు, పెట్టు, అమర్చు ; 2. నెలకొల్పు, నిలుపు ; 3. పెట్టుకొను ; 4. కలిగించు, ఘటించు ; 5. పెట్టుకొను. కుదుర్పాటు యా.చూ. కుదురుపాటు. వి. స్థైర్యం, నిలకడ.

కుదురుజువ్వి వి. చిన్నచిన్న సామానులు తయారుచేయటానికి ఉపయోగపడే కలపనిచ్చే ఒకచెట్టు (Putrantiva Roxburghii).

కుదుర్కొను చూ. కుదురు.

కుదుర్చు చూ. కుదురు.

కుదుర్పడు చూ. కుదురు.

కుదుర్పఱచు చూ. కుదురు.

కుదుర్పఱుచు చూ. కుదురు.

కుదుర్పాటు చూ. కుదురు.

కుదులు యా. కుదలు. అ.క్రి. 1. (నిద్రనుండి మేలుకొన్నచదు) కదలు, ద్వి. సిల. 4.22 ; 2. అదురు, చలించు ; 3. పాటుతప్పు.

క. కుదుకు. ఒకరకమైన గుల్రం పరుగు, పరుగెత్తడం ; తు. కుసురుని. వణకు ; త. కుతి (టో-; ప్ర్-). దుముకు ; కూలై (-టో-ప్ర్-). కదలు (చామరం కదలునట్లు) ; కుతఱు. వదులగు (విరియటోనుకునే జుత్తులాగ), పో.చూ.త. కళ్లై. తెండాలాగ కదలు ; కుతి. గెంతు (సీటిలా కదలు); మ. కుతిక్క. దుముకు ; కుతఱు కదలు.

కుదిలిక వి. కుదలటం, కలవరం, ఆదరటం. కుదిలించు న.క్రి. కదలు, ఎదుర్చు. కాశీ. 6.227. కుదులుకొను అ.క్రి. 1. విలవిల కొట్టుకొను. భాగ. 10. పూ. 4.35 ; 2. కంపించు, వణకు. కుదుల్చు న.క్రి. కుదలజేయు, ఊడించు. మల్ల. 3.99.

కుదుల్చు చూ. కుదులు.

కుదువ[1] యా. కుదవ[1]. వి. 1. తాకట్టు. శుక. 2.360 ; 2. న్యాసం, దాచుకొన్న ధనం, ఆం. భా. 2.267.

త. కుతువై. తాకట్టు ; కొతువై-.

కుదువపట్టు స.క్రి. తాకట్టుపట్టు. కుదువపెట్టు స.క్రి. తాకట్టుంచు. రామలిం.శ. 49. కుదువవిడిపించు స.క్రి. తాకట్టు విడిపించు. కుదువవేయు స.క్రి. చదుమలగొట్టు, మలగొట్టు.

కుదువా యా. కుదవా. వి. పొలంలో పర్డ వానసీళ్ళు పొర్లిపోవడానికి పొలంగట్టు చివర పల్లంగా ఉన్నచోటు కట్టిన రాతికట్టరం.

కుదెవ యా.చూ. కుదప. వి. 1. కొంపదుక్కి ; 2. కంటికొలకులో ఏర్పడిన దుర్మాంసం ; 3. బడిశె ; 4. చెనర, కంది, అనుము మొ. వాటి కుప్పలు కొట్టి గింజలు రాల్చడానికి ఉపయోగించే దుడ్డుకర్ర.

కుదెలు యా.చూ. కుదీలు. వి. చీట్ల పేకాటలో ఐదుపట్లు పట్టానని చేసే ప్రతిజ్ఞ.

కుదేలు యా.చూ. కుదీలు. వి. కాకితాల ఆట (పేకాట)లో ఆయిదుపట్లు పడలానని చేసే ప్రతిజ్ఞ.

కుద్దు వి. చిన్నరోకలి, పన్నులేని రోకలి బండ.

కుద్దుముగ్గు యా.చూ. గుద్దుముగ్గు. వి. మొట్టికాయలు ముగ్గు.

కుద్దురక్ యా.చూ. కుదిర్ని. వి. అధికారం.

కుద్దెర వి. ఒకరకం చేప.

క. కంద. కొన్దె, మ. పల్లంకొలి ; పర్తి. కుత్త. ఒకరకం చేప.

కువట్టి యా.చూ. కునిస్టి. వి. 1. కుంటివాడు, పంగువు ; 2 ఎల్లప్పుడూ జబ్బుతో బాధపడేవాడు.

కువష్టి యా.చూ. కునిస్టి. వి. 1. పంగువు ; 2. నిత్యం జబ్బుతో బాధపడేవాడు.

కుని వి. 1. వీథి మలుపు తిరుగుడు, మూల ; 2. చేనిలో నలుచదరపు గట్లకు (గనిమలకు) మిరిఉన్న భాగం ; 3. ఇంటిస్థలంలో చతురస్రంగా ఒకమూల ఎక్కువఉండటం ; 4. దున్నేటప్పుడు చేలో మూలగా వచ్చిన భాగం, చేలో కోనుగా ఉన్న భాగం.

క.కోణ్, కోణా, కోణె, కోన. మూల, కోణం ; తు. కోణా, కోణె. మూల, కోణం ; త. కోణ్. కోణాకారం ; కోణం. వంకరన్వభావం ; కోణాయ్. వంపు, కోణం ; కోణాల్. వంపు ; కోణై. వంకర ; మ. కోణ్. వంపు, వంకర, కోణం ; కోట. గోణ్. గదిమూల.

పో.చూ. సం. కోట-మూల, దిక్కులు చూపేయంత్రం మూల.

కునిచాలు వి. వంకరగా వచ్చిన చాలు, మెల్లిచాలు, కునిలో దున్నినచాలు. కునిచుట్టు వి. కునిలో దున్నటానికి అరకతిరిగే చుట్టు. కునివట్టె వి. కునిలో దున్నినచాలు, వంకరగా వచ్చినచాలు, మెల్లిచాలు. కునిమలుపు వి. కునిచుట్టు, కునిలో దున్నటానికి అరక తిరిగే చుట్టు.

కునికి వి. ఇంటికప్పుకు పనికివచ్చే ఒకరకం గడ్డి.

కునికిపడు చూ. కునుకు.

కునికిపాటు చూ. కునుకు.

కునికిల యా.చూ. కునికిలి. వి. తల, శిరం.

కునికిలచేయు స.క్రి. కుంగచేయు.

కునికిలి యా. కునికిల. వి. తల. భార. కర్ణ. 1.175.

కునిట్టి యా. కునప్టి, కునక్టి, కునిక్టి, కునుస్టు. వి. కుంటివాడు. ఆం. భా. 2.122.

క. కునిష్ట. వంకర, కుటిలస్వభావం; కునస్టె; త. కుని. వంకర, (చివక), కొనస్టై. కుటిలస్వభావం ఉన్న వ్యక్తి; మ. కునిష్టమ్ అయిష్టం.

కునిష్టి యా.చూ. కునిసి. వి. కుంటివాడు.

కునుకు యా. కున్కు. వి. అల్పనిద్ర. రామలిం.శ. 7; అ.క్రి. 1. నిద్రచేతూగు, తూలు; 2. తగ్గు.

క. కునుంగు. తూగు, వంగు; కుంగు, కుగ్గు. వంగు, కిందకివంగు, కునుచు, కుర్గు. వంగు, మునుగు; కుళుగు. ముడుచుకొను, మునుగు; కుఱ్ఱి, కూన్. వంగు; కునుగు. తనంతట తాను ముడుచుకొను, వంగు; కుని. వంగు, మునుగు; త. కుఱు (-ట్రో-;-ప్ప-). తగ్గు (స్త్రీ); కుఱుకు (-ఇన్-;-ఇవ్-). తగ్గు; కున్దు (-ఇన్-;-వ్-). వంగు, కృశించు; కున్కు (-ఇన్-;-వ్-). తగ్గు. కుని. (-ఇట్-;వ్-). వంగు; కూను (-ఇన్-;వ్-). కిందకివంగు; కూన్. వంగు; మ. కుఱుక. తగ్గు; కునియుక. వంగు; కూనుక. వంగు; గోం. కూర్‌కానా. నిద్రలోఊగు, తాగినవాడిలా ఊగు. కథ వింటున్నవారిలా ఊగు, కువి. కూర్‌నకలి. నిద్రలోఊచు; పర్జి. కూర్క్. నిద్రలోఊగు, కూరుకుడ్, కూర్‌కుకుడ్. నిద్దర కుత్తు; ఒల్ల. కుర్‌కల్. నిద్ర; యాల్తో కూగె. కునుకు.

మూ.ద.ద్రా. *కూన్-వ్-.

కునికిపడు అ.క్రి. నిద్రచేతూగిపడు. క. కుని. ముందుకువంగు; త. కుని. (-ఇంట్-;వ్-). ముందుకువంగు. నైఋత; మ. కునియుక, ముందుకువంగు. కునికిపాటు యా.చూ. కునుకుపాటు. వి. నిద్రతో తూగివడటం. కునుకువట్టు యా.చూ. కునుకువట్టు. అ.క్రి. 1. పని మందగించు; 2. నిద్రవచ్చు. కునుకుపాటు యా. కునికిపాటు. వి. నిద్రవల్ల ఊగడం. కునుకువట్టు (-వట్టు) యా. కునుకువట్టు. అ.క్రి. నిద్రపోవు. రామలిం.శ. 3.

కునుగు వి. కొన్నకళ్ళంలో ధాన్యంతో కలిసిఉన్న సన్నటి పొట్టునుసి.

కునుము అ.క్రి. నిద్రించు.

కునుసు వి. వట్టికాగ్రం. మంచంపట్టెయొక్కకుసి. మల్ల. 2.101.

కునుస్టు యా.చూ. కునిస్టి. వి. వంగువు, కుంటివాడు.

కున్కు యా.చూ. కునుకు. వి. అల్పనిద్ర. చెన్నబసవ. 3.428.

కుంత యా.చూ. గుంత. వి. తక్కువ లోతుగల విశాలమైన గొయ్యి.

కుంతుకొను అ.క్రి. పూడిపోవు, నిండిపోవు.

కుంతురు యా.చూ. కూఁతురు. వి. కూతురు.

కుంద[1] వి. 1. స్తంభం; 2. స్తంభాలమాద మోపుగా ఉండే గుంటగల దిమ్మ; 3. అట్టహోనం, కూటపుష్పం; 4. గుట్ట, తిప్ప, తిన్నె.

క. కుంద. ఇటుకలతో కట్టిన స్తంభం; తు. కుంద. రాతితోగాని ఇటుకలతోగాని కట్టినస్తంభం; త. కంతు. స్తంభం; వర్జి. కుఱి, కుడ్డి. నదిఒడ్డున కట్టినగోడ; మాల్తో. కుంద. దుక్క, ఆర్ద్రంచేసిన మొద్దు.

కుంద[2] యా. కుందా. వి. తుపాకి అడుగు.

కుందం వి. రెండురాళ్ళు నిలువున, రెండు అడ్డాన ఇటుకలను పేర్చడం.

కుందకము వి. 1. అభ్యంతరం; 2. లోపం; 3. బాగా ఉండే భూమి; 4. సేద్యం చేయకుండా విడిచిపెట్టిన భూమి.

కుందటీల వి. పక్షివిశేషం. హంస. 3.13.

కుందనం వి. గుండ్రటి పెంకులకుప్ప.

కుందనము వి. అవరంజి, పరిశుద్ధమైన బంగారం. శృం.నై. 6.106.

క. కుందన. మంచి బంగారం; కుందణ. తు. కుందణ బంగారు. మంచి బంగారం; కుందణ. కల్తీచేని బంగారం; త. కుంతనమ్. (<తె) బంగారం, మంచి బంగారం, నగలో రాళ్ళు తావటానికి ఉంచిన కాళీస్థలం.

కుందపోటు వి. వసారా గుంజలు, పందిరి కాలిగుంజలు, ఒకే వరసలో లేకపోవడమనే తప్పు, వరసలో ఉండటమే నివారణ.

కుందరగడ్డి వి. పశువుల మేతకు ఉపయోగపడే ఒకరకం గడ్డి. (Ischaemum Pilosum).

కుందరుబీళ్లు వి.బ.వ. రెల్లుపొలాలు.

కుందా యా.చూ. కుంద[2]. వి. తుపాకి అడుగు.

కుందావవ వి. మనస్సులో తపన.

కుందామ వి. పెంకును కాల్చే బట్టీ.

కుందాయి వి. కుందావలె ఆర్ద్రబలువుగల ఆకది.

కుందార్చు చూ. కుందు.

కుంది యా. కుందిన, కుందియన[1], కుందెన[1]. వి. 1. కుందెన, ధాన్యందంచు కొనే రోలు. ఆం. భా. 2.239; 2. వంచే టప్పుడు ధాన్యం చెదిరిపోకుండా గుంటచుట్టూ అమర్చే రాతి కుదురు, 3. ఒకవిధమైన దీపం పాత్ర; 4. డబ్బా రాట్నం, చక్రం ఆకులు లిగింపుకు అమర్చిన కొయ్య; 5. పట్టుదారం చుట్టేటప్పుడు పంటికొన మోపటానికి పెట్టే ముట్టు; 6. ఇటుకబట్టీలోని నిలువుపొయ్యి పై భాగం; 7. కుండకింది కుదురు; 8. చిన్న మట్టిపాత్ర.

క. కుందణిగె, కుందణి, కుందళిగె. దంచినపదు చెదిరిపోకుండా రోలు చుట్టుఉంచిన కర్ర చక్రం; చూ.

కుదురు, కుచ్చి. రోలు నుండి గింజలు చెదిరిపోకుండా అమర్చిన చట్రం; త. కుంతాబి. ధాన్యం చెదిరిపోకుండా రోటిచుట్టు అమర్చిన చక్రం; (ఇంతుపాక); మ. కుంతాని. ధాన్యం దంచుకునే రోలు; కూంతాబి.

కుందిక చూ. కుందు.

కుందికట్టు వి. బాల్యక్రీడా విశేషం. యయా. 3.35.

కుందికొళ్లు వి.బ.వ. బాల్యక్రీడా విశేషం. విష్ణు వు. 7.202. త. కుంత్-ఉప్పు. ఒక కాలితో గెంతి ఆడుకునే మగ పిల్లల ఆట; కుంతు. (-ఇన్-; -మ్-) ఒంటికాలితో గెంతు; కుంతాజీకుచ్చి. ఒక ఆటగాడు తక్కిన ఆటగాళ్ళను పట్టుకోవడానికి నిర్ణీతకాలంలో గెంతి ఆడే ఆట; మ. కుంతుక. కాలివేళ్ళమీద నడచు.

కుందికుట్టాడు అ.క్రి. ఎన్నిగంతులు వైచినా ఒకచోటనే ఉండు.

కుందికొమ్మ చూ. కుందు.

కుందించు చూ. కుందు.

కుందివ చూ.చూ. కుంది. వి. 1. ధాన్యం దంచుకొనేరోలు; 2. దంచేటప్పుడు ధాన్యం చెదిరిపోకుండా గుంటచుట్టూ అమర్చే రాతికుదురు; 3. ఒకవిధమైన దీపంపాత్ర.

కుందియవ[1] చూ.చూ. కుంది. వి. 1. కూర్చోలేని పసిబిడ్డ కూర్చోటానికి ఏర్పరచిన తొట్టె. విష్ణు వు. 7.125; 2. ధాన్యం దంచుకునే రోలు; 3. దంచేటప్పుడు ధాన్యం చెదిరిపోకుండా గుంటచుట్టూ అమర్చే రాతి కుదురు; 4. ఒకవిధమైన దీపం పాత్ర.

కుందియవ[2] వి. వృక్ష విశేషం.

కుందిరికి వి. వృక్ష విశేషం, ఆందుగుచెట్టు.

కుందిలు చూ. కుందు.

కుందిల్లు చూ. కుందు.

కుందివెలగ వి. బంజరు భూముల్లో పెరిగే ఒక మొక్క (Sidamysonesis).

కుందు అ.క్రి. 1. తపించు, ఉడుకు, భార. ఆది. 4.51; 2. కుంగు. భార. అరణ్య. 4.94; 3. తగ్గు, క్షీణించు. భార. విరా. 1.294; 4. బాధపడు, నొగులు. భార. ఉద్యో. 2.21; 5. చింతించు, శోకించు, ఏర్చు. భార. ద్రోణ. 2.234; 6. కాంతిహీనమగు. విక్ర. 2.107; 7. కాలు చక్కగా నేలనానించక నడచు; వి. 1. న్యూనత. తక్కువ, క్షీణత. భార. విరా. 4.234; 2. దుఃఖం, చిత్ర భా. 4.117; 3. పతరోగం; 4. మాంసం కైమా చెయ్యటం; 5. చిదురుచిదురుగా నరకటం; 6. కుదురుగడ్డి; విణ. 1. పొట్టి. వర్మ. 9.298; 2. శూన్యం. ఆం.భా. 3.24. క. కుందు. బాధతో కుందు, తగ్గు, క్షీణించు; తు. కుందుని. తగ్గు, క్షీణించు, ఎండిపోవు; త. కున్దు (-ఇన్-; ప్-). తగ్గు; కుంతు (-ఇన్-ఇవో-). కాలివేళ్ళతో నిలబడు; కుఱు (-ట్-ప్ప్-). క్షీణించు (క్రీ) కుఱు-కుఱు నడు (-ట్-; ప్ప్-), చిన్న అడుగులతో ఈగు (పసిపిల్లలా) కుత్తై (ంట్-మ్-) అభిమానంతో వేలాడు, కష్టాలతో బాధ పడు, తగ్గు; మ. కుఱుక. పొట్టగు, తగ్గు; తొ. కుర్క్స్. చిన్నదగు.

కుందార్చు స.క్రి. దుఃఖం తీర్చు. కుందిక వి. కలత, క్షోభం. పి. శకు. 1.39. కుందికొను చూ. కుందుకొను. అ.క్రి. చింతిల్లు. శుక. 2.568. కుందించు స.క్రి. 1. తపింపచేయు. భార. విరా. 2.75; 2. తక్కువ పరచు, న్యూనపరచు. భార. ఉద్యో. 3.45; 3. బాధ పెట్టు. భీమ. 2.50; 4. తేలికచేయు. కుందిలు చూ.చూ. కుందిల్లు. అ.క్రి. 1. కుంగిపోవు, డిల్లపడు; 2. బాధపడు. కుందిల్లు చూ. కుందిలు. అ.క్రి. 1. కుంగిపోవు, డిల్లపడు. కు.సం. 10.42; 2. బాధపడు. కుందుకొను చూ.చూ. కుందికొను. అ.క్రి. చింతిల్లు. కుందువడు చూ.చూ. కుందువడు. అ.క్రి. 1. డిల్లపడు; 2. బాధపడు. కుందువడు (-వడు) చూ. కుందువడు. అ.క్రి. 1. డిల్లవడు, కాశీ. 2.79; 2. బాధపడు, పీడనొందు. చంద్రికా. 3.15. కుందెవగిరి చూ.చూ. కుందెనగిరి. వి. బాలక్రీడా విశేషం. కుందెవగిరి చూ. కుందెనగిరి. వి. బాలక్రీడావిశేషం. హంస. 3.146. కుందెవగుడి వి. బాలక్రీడా విశేషం. కాళ. 3.33.

కుందురు వి. తృణ విశేషం. ప్రబంధ. 201. (Boswellia thurifera).

క. కుందురు. తృణవిశేషం.

కుందురువట్టు వి. నల్లమట్టి భూముల్లోని ధాన్యపు పొలాల్లో లేచి పంటను పాడుచేసే ఒకరకమైన గడ్డి.

కుందురువేళ్ళు వి.బ.వ. ఒకరకం పిండివంట.

కుందురెల్లు చూ.చూ. కుందుఱెల్లు. వి. కాశం

కుందుఱెల్లు చూ. కుందురెల్లు వి. కాశం, ఒకరకంరెల్లు.

కుందెలికొమ్ము చూ. కుందెలు.

కుందెవ[1] చూ. చూ. కుంది. 1. ధాన్యం దంపేరోలు. ఆం. భా. 2.235; 2. వెదురుతో గాని ఇనపరేకుల్తోగాని చేయబడిన కుదురువంటి వస్తువ; 3. ప్రమిద; 4. వృక్ష విశేషం.

కుందెన[2] వి. ఒకరకం చెట్టు.

కుందెవ[3] వి. కుందర, ఉర్రంటి, ఇంటికప్పుకు పనికివచ్చే ఒక రకం గడ్డి. (Ischaemumpilosum).

కుందెవకొమ్ము వి. కుందేటికొమ్ము.

కుందెవగిరి చూ. కుందు.

కుందెవగిజి చూ. కుందు.

కుందెవగుడి చూ. కుందు.

కుందెలు చూ. కుందేలు. వి. శకం, చెవులపిల్లి. భార. ఆది. 6.186.

క. కుందిలి. కుందేలు; త. కుంతు (-ఇన్-; ట్-). వేళ్లమీదనిలబడు; చూ. మ. కుంతుక. వేళ్లమీదనిలబడు.

కుందెలికొమ్ము చూ. కుందేటికొమ్ము. వి. కుందేటికొమ్ము. మల్లభూ. నీతి. 5. కుందెవల చూ.చూ. కుందేటివల. వి. కుందేటివల. హంస. 4.185.

కుందెవల చూ. కుందెలు.

కుందేలికొమ్ము చూ. కుందేలు.

కుందేలిగడ్డి చూ. కుందేలు. వి. ఒకరకం గడ్డి (Aristida funiculata).

కుందేలికాల్పు చూ. కుందేలు.

కుందేటివల చూ. కుందేలు.

కుందేలు యూ. చూ. కుందెలు. వి. చెవులపిల్లి, దుందేలు. శృం. నై. 8.187.

కుందేటికొమ్ము యూ. చూ. కుందెటికొమ్ము. వి. **1.** శశశృంగం, చెవులపిల్లికొమ్ము. (అనంభవాన్ని తెలుపు కుంది); తపతి 2.60; **2.** శశశృంగం. ఆం. భా. 2.66.

కుందేటికాల్పు వి. శశదరుడు, చంద్రుడు. అచ్చరా. యు. 1.55, 510.

కుందేటివల యూ. కుందెవల. వి. కుందేళ్ళను పట్టుకోవటానికి ఉపయోగించేవల. కాళ. 3.46.

కుందేలు చెలియాకు వి. నుమారు అయిదడుగుల ఎత్తు పెరిగి పచ్చని పూలు పూసే ఒకచెట్టు. (Notonia grandiflora).

కుప్ప యూ. కున్ని, కున్నె, కూన[1]. వి. బుదతడు, శిశువు. బనవ. 1.358.

క. కున్న. చిన్నపేను; కున్ని. కూన, కుక్కపిల్ల; కుందు. తగ్గు; కుఱు[1]. చిన్నది; పో. చూ. తు. కున్ని. చిన్నది, పసిది, కూన, కుక్కపిల్ల; చూ. త. క్కుఱు (-ఱున్-; వ్-). తగ్గు; కుఱుఁచు. చిన్నపక్షిపిల్ల; మ. కునుంచు. చిన్న, పసి; కో. కుంజ్. పసిపిల్లలు, భగవంతుని బిడ్డల్లాంటి పరుషులు; కొలా. కూన. కుక్కపిల్ల.

కున్నఁడు వి. బాలుడు, బిడ్డ. పండి. చ. 2.485.

కుప్పి యూ. చూ. కున్న. వి. చిన్నది, వయసుకు మించిన మాటలు, పనులు కలది.

కుప్పె యూ. చూ. కున్న. వి. **1.** శిశువు. రాజవా. 4.91; **2.** ముక్క, తుంట; **3.** పిడకనుగ్గు.

కుపకము వి. శకటదేహం, రాజస్త్రీ లెక్కే తెరలుకల బండి, మోపా స్త్రీలకోసం తెరకట్టినబండి. భార. ఆశ్రమ. 2.28.

కుపఱం యూ. చూ. కుప్పరం. వి. అంచుకు పేకరంగు కలవ కుండా వేరేరంగు నూలుపెట్టి రెండునాడెలతో పోగులు మలుపుతూ చేత్తోనేసిన బట్ట.

కుపఱంనాడె యూ. చూ. కుప్పఱంనాడె. వి. అంచునేతలో వేరే రంగు పోగులుపెట్టి కుప్పరం నేతనెయ్యడానికి ప్రత్యేకంగావాడే కొమ్మునాడె. కుపఱంపట్టు యూ. చూ. కుప్పరంపట్టు. వి. అంచుల్లో వేరేరంగుదారం వేరేనాడితో మలిపిడిజైన్లు పడేట్టు నేయటం.

కుపవం యూ. చూ. కుప్పరం. వి. అంచుకు పేకరంగు కలవ కుండా వేరే రంగు నూలుపెట్టి రెండునాడెలతో పోగులు మలుపుతూ చేత్తో నేసినలట్ట.

కుపసము యూ. కుప్పసము, కుబుసము, కూసం[1], కూసము[1]. వి. **1.** పాము కూసం. రం. రా.యు.వు. 3849; **2.** రవిక. కాశీ. 7.40.

పో. చూ. సం. కూర్పాస-. రొమ్ముకవచం; కూర్పాసక. రవిక, స్త్రీలు ధరించే రవిక, రొమ్ముకవచం; ప్రా. కుప్పాస.

క. కుప్పస, కుప్ప, కుబస, కుబుస, కుబ్బస, కుబ్బ. రవికె, రొమ్ముకవచం; కొడ. కుప్పియ. కూర్గ్ వారు వేసుకొనే కోటు; మ. కుప్పస. రవికె; త. కుప్పాసమ్. కోటు, జాకెట్టు, రొమ్ముకవచం, పాముకూసం; మ. కుప్పాయమ్. రవిక, గౌను, వస్త్రం; కో. కుపాచమ్. రవిక, గౌను, వస్త్రం; తా. కుపాసమ్. కోటు; కొలా. కుబసమ్. రవిక; నా. కుబషమ్. రవిక. < ప్రా. కుప్పాస-.

కుపినికోర యూ. చూ. కుపినికోరా. వి. గచ్చకాయరంగులో ఉండేముడి పట్టు.

కుపినికోరా యూ. కుపినికోర. వి. గచ్చకాయ వన్నెలోఉండే ముడిపట్టు.

కుప్ప[1] యూ. కువ, కువ్వ[1], కూవ. వి. **1.** రాసి, పోగు. భార. విరా. 2.52; **2.** కోసినపైరు నూర్చడానికిముందు అమర్చిన పోగు; **3.** కోసినగడ్డి. నూర్చినధాన్యం మొ. వాటి రాసి; **4.** కొన్ని ఓడెలు కలిపివేసిన పంటగడ్డి గూడు.

క. కుప్పె, గుప్పె. రాసి, గుమి; కొడ. కుప్ప. చుక్కలు చుక్కలుగా కూడుతున్నపేర; కిప్. గింజలురాశి, చెత్త; తు. కుప్పె, గుప్పె. కుప్ప; కికుప్పె; త. కుప్పె. రాసి, తిరికటు. కుప్పై, కువై కువియల్, కుంపల్, కువి, కుమి (-ప్టై-; ప్స్-). కుప్పపెట్టు; మ. కుప్ప. మూరికికుప్ప, చెత్త; కుమీ. రాసి; కుఎక్క. కుప్పపెట్టు; తా. కిప్. చెత్త; గోం. కుప్ప. రాశి; కుఇ. కువ; కువి. స్త్రీ; కూప. మట్టిదిబ్బ; పర్జి. కుప్ప, మట్టికుప్ప, గడ్డికుప్ప; కొలా. కుప్పికలెన్. కుప్పపెట్టు; ఒల్లా. కొపె. కొండ, ఆరవి; కొప్. నిండినది, నిండటం; మాల్తో. కొపె.

కుప్పకూలు యూ. చూ. కుప్పగూలు. అ.క్రి. కుప్పగాఁబడిపోవు. కవిక. 2.197. కుప్పకొను అ.క్రి. ఎక్కువగు, నిండుకొను. కుప్పకోలు వి. ఆధిక్యం, పెంపు. కుప్పకోలుగొను (-కొను) అ.క్రి. నిండుకొను, మెండగు. ద్వి.హరిశ్చ. 3.61. కుప్పగించు అ.క్రి. ఊగాడు. కుప్పగూలు(-కూలు) యూ. కుప్పకూలు. అ.క్రి. కుప్పగాఁబడు, పోగుగాపడు. భాస్క.రా.యు. 498. కుప్పగూలుచు (-కూలుచు) యూ. చూ. కుప్పగూల్చు. స. క్రి. కుప్పకూల్చు. కుప్పగూల్చు (-కూల్చు) అ.క్రి. కుప్పలుగా పడవేయు, రాసులుగాకూల్చు. భాస్క. రా.యు. 1965. కుప్పగూర (-కూర) క్రి.విఱి. **1.** కుప్పలు కుప్పలుగా. భార. భీష్మ. 3.335; **2.** చిన్నాభిన్నంగా. భార. ద్రోణ. 3.152; కుప్పగూరలు (-కూరలు) వి.బ.వ. కుప్పలు, పోగులు పోగులు భార. ఆశ్వ. 1.31. కుప్పతించు స. క్రి. కుప్పలుగా పడవేయు. సమార. 7.127. కుప్పతిప్పలు యూ. కుప్పతెప్పలు. వి.బ.వ. పోగులు పోగులు, సమ్మర్ది. కుప్పతిలఁబడు అ.క్రి. కుప్పగా పడు, పోగుగావడు. కైమిసి భా. 5.51. కుప్పతిలు యూ. కుప్పతిల్లు. అ.క్రి. కుప్పగాలు పడు, పోగుగాపడు. వేంక. పంచ. 1.607. కుప్పతిల్లు యూ.చూ. కుప్పతిలు. అ.క్రి. కుప్పలుగా పడు, పోగుగాపడు. కుప్పతెప్పలు యూ. చూ. కుప్పతిప్పలు. వి.బ.వ. పోగు పోగులు. మృత్యు. 2.15. కుప్పతొక్కిళ్ళు వి.బ.వ. చచ్చు గడ్డిలో గింజలు. కుప్పవ(గూర (-కూర) వి. కుప్పలు కుప్పలు. భార. కర్ణ. 2.298. కుప్పవ(గూరలు (-కూరలు) వి.బ.వ. కుప్పలు కుప్పలు. భోజ. 7.125. కుప్పవ(గూరు (-కూరు) అ. క్రి. గుంపుకూడు. పారి. 3.11. కుప్పనూర్చు స. క్రి. వర్షను గడ్డినుంచి వేరుచేయు. కుప్పనూర్పు వి. వండినవంటను కోసికుప్పగా వేసినతర్వాత దానిని పశువులు ట్రాక్టర్లు మొ. వాటితోనూర్చటం, మహనూలు. కుప్పపెట్టు

న. క్రి. 1. పోగుచేయు; 2. కూడబెట్టు. కుప్పలుగట్టు (-కట్టు) అ. క్రి. కుప్పలుగా ఏర్పడు, పోగులుగా ఏర్పడు. కే॥యా. 2.116. కుప్పలుగాగురియు అ. క్రి. ఎక్కువగా కురియు. తాళ్ళ. నం. 4.179 <కుప్ప[1] + -లు + అగు + అ[7] + కురియు. కుప్పలుగొట్టు (-కొట్టు) న. క్రి. కుప్పనూర్చు. కుప్పలుగొను (-కొను) అ. క్రి. కుప్పలగు, రాసులగు. రం. రా. ఉ. 78 వ. 10 పం. కుప్పలు తెప్పలు వి.ల.వ. కుప్పతెప్పలు. కుప్పలుతుకు అ. క్రి. కుప్పలు కుప్పలుగా ఉరుకు. మిక్కిలి వ్యాపించు. చిత్రభా. 2.76. <కుప్ప[1] + -లు + ఉఱుకు. కుప్పలువడు (-వడు) అ. క్రి. 1. పోగగు. వరాహ. 10.34; 2. స్తంభించు. దశా. 4.45. కుప్పవడు (-వడు) అ. క్రి. 1. కుప్పగాకూడు, పోగగు, పుంజీభవించు. చంద్రాంగ. 2.94. 2. స్తంభించు. దశా. 4.45. కుప్పవేయు రూ. కుప్పేయు, కుప్వేయు. న. క్రి. కోసినపైరు మేటగావేయు. కుప్పసుడి రూ. చూ. కొప్పసుడి. వి. గజపుసుడి, గొరుగుసుడి, చెండుసుడి, దననుడి, ధాన్యవసుడి, మూవురం మోద ఉండే సుడి. కుప్పాము వి. ఊకతో రాళ్ళను కాల్చే గుండ్రటి ఇటికబట్టీ. కుప్పేయు రూ.చూ. కుప్పవేయు. న. క్రి. కుప్ప పోయు, పోగుపెట్టు, పోగేయు, రాశివేయు, కుప్పపెట్టు, కుప్పకొట్టు.

కుప్ప[2] వి. పాతివిశేషం (ఇది 'వుడిసిలి, కమికిలి' వంటిది) ఆం. భా. 2.141.

చూ. క. కుడితె, కుడతె, కుడుతె. అరచేయి, ముఖ్యంగా ముడిచి ఉన్నఅరచేయి; చూ. త. కుమ్మి. చేతులు తట్టుతూ నాట్యం చేయడం.

కుప్పట వి. ఒకవిధమైనకూలి. వేంక.వంచ. 5.43.

కుప్పటగురిగింజ వి. బాల్యక్రీడావిశేషం. హంస 3.146. త. కుప్పలవిళైయట్టు. ఇనకతో ఆడుకునే పిల్లలఆట.

కుప్పటంవేత రూ. చూ. కుప్పరంవేత. వి. అంచగుప్పినేత.

కుప్పటమంచు రూ.చూ. కుప్పరమంచు. వి. బట్టచివరవేరేరంగుదారంపెట్టి రెండునాడెలతో పోగులుమలువుతూ చేతిమగ్గంమీదనేసినఅంచు.

కుప్పరం రూ. కుపణం, కుపనం. వి. అంచుకు వేకరంగు కలవకుండా వేరేరంగు నూలుపెట్టి రెండునాడెలతో పోగులు మలువుతూ చేత్తో నేసినబట్ట.

కుప్పరంవజ రూ.చూ. కుప్పరంవజా. వి. వజాకుప్పరం.

కుప్పరంవజా రూ. కుప్పరంవజ. వి. వజాకుప్పరం, చీర అంచులో వువ్వులు పడేట్లు వేరే రంగు పోగులు మరిపి నేసిన డిజైను. కుప్పరంసీర రూ.చూ. కుప్పరం చీర. వి. 1. అంచుకువేకరంగు పోగుకలవకుండా వేరే రంగు నూలుపెట్టి రెండునాడెలతో పోగులు మలువుతూ నేసిన చీర; 2. అంచుకు ఏరంగుఉంటే వేకకు అదేరంగు పెట్టి నేసిన చీర. కుప్పరంచెట్లకమ్మి వి. కమ్మి నేతకు వేరేరంగు పోగులుపెట్టి చెట్ల ఆకారాల్లో డిజైన్లు పడేట్లు చేత్తో, పోగులుమలువుతూ నేసిన కమ్మి. కుప్పరంనేత రూ. కుప్పటంనేత, కుప్పణంనేత. వి. అంచగుప్పినేత, అంచుల్లో వేరేరంగు వేకదారాలుపెట్టి, డిజైన్లు (వువ్వులు, మొగ్గలు మొ॥వి) పడేట్టు నేసేనేత. కుప్పరంపట్టు రూ. కుపణంపట్టు. వి. అంచుల్లో వేరేరంగుదారం వేరేనాడెలో మలిపి డిజైన్లుపడేట్టు నెయ్యడం. కుప్పరంపవి వి. అంచులో వేరేరంగు వేకదారాలుపెట్టి డిజైన్లు (వువ్వులు, మొగ్గలు, ఆకులు మొ॥నవి) పడేట్టు నేసేనేత.

కుప్పరమంచు రూ. కుప్పటమంచు, కుప్పణమంచు. వి. బట్టచివర వేరేరంగుదారంపెట్టి రెండునాడెలతో పోగులు మలువుతూ చేతిమగ్గంమీదనేసినఅంచు.

కుప్పణమంచు రూ.చూ. కుప్పరమంచు. వి. కుప్పరమంచు.

కుప్పణంచీర రూ.చూ. కుప్పరంచీర. వి. 1. అంచుకు వేకరంగు పోగుకలవకుండా వేరేరంగునూలుపెట్టి రెండు నాడెలతో పోగులుమలువుతూ నేసినచీర; 2. అంచుకు ఏరంగుఉంటే వేకకు అదేరంగు పెట్టినేసినచీర.

కుప్పణంవాడె రూ. కుపణంనాడె. వి. అంచునేతలో వేరేరంగు పోగులుపెట్టి కుప్పరం నేతనెయ్యడానికి ప్రత్యేరంగా వాడే కొమ్మునాడె.

కుప్పణంవేత రూ.చూ. కుప్పరంనేత. వి. అంచగుప్పినేత.

కుప్పము వి. 1. గ్రామం. ఆం.భా. 2.28; 2. పల్లెవాళ్ళ గూడెం.

క. కొప్ప, కొప్పె. చిన్నపల్లె; తు. కొప్ప. మారిమువేరు, పరియాజాతివారుకట్టుకునే గుడిసె; త. కుప్పమ్. పల్లె (లేదా) జాలర్లు మొ॥ చిన్నజాతివారిచిన్నపల్లె.

చూ.ప్రా. ఖుంపా. న్యష్టినివారణం.

కుప్పలించు రూ.చూ. కుప్పళించు. స.క్రి. ఉదుకు.

కుప్పళించు రూ. కుప్పలించు. స.క్రి. ఉదుకు.

కుప్పనము రూ.చూ. కుపనము. వి. 1. చొక్కా. శృం.నై. 6.60; 2. పాముకుబుసం. జైమినీ భా. 6.42; 3. రవిక. ఆము. 5.104.

కుప్పపోడి వి. ఒకరకం కలుపుమొక్క. (Elusine aegyftiaca).

కుప్పాము చూ. కుప్ప[1].

కుప్పి[1] రూ.చూ. కుప్పె[2]. వి. కాదాదిపాత్ర విశేషం.

కుప్పికట్టు రూ. కుప్పెకట్టు. వి. ఆయుర్వేద వైద్యులు రోవులుగా చేసిపెట్టుకున్న వంశానుగతమైన రహస్యవమందు.

కుప్పి[2] వి. మరనాడెమొన అరిగిపోకుండా బిగించిన ఇనప లేక ఇత్తడి పొన్ను.

కుప్పి[3] వి. అవాక్కుప్పి, నదావ, ఒకరకమైన వువ్వు. (Ruta angustifolia). హంస. 4.10.

త. కుప్పి. ఒకరకమైనవువ్వు.

కుప్పిగంతు చూ. కుప్పించు. వి. చిన్నదుముకు, చిన్నగంతు. భాగ. 10. పూ. 1387.

కుప్పిగంతుకొను రూ.చూ. కుప్పిగంతుగొను. అ.క్రి. దుముకు, గంతువేయు. కుప్పిగొంతుగొను (-కొను) రూ.

కుప్పిగంసుకొను. అ.క్రి. దుముకు, గంతువేయు. భోజ. 7 39. కుప్పిగంతులు వి.బ.వ. బాల్యక్రీడావిశేషం. విష్ణు వు. 7 202. కుప్పిగంతులువేయు అ.క్రి. కుప్పించు, దుముకు.

కుప్పిచెట్టు వి. కుప్పెంట చెట్టు.

త. కుప్పె-మేణి. (Acalypha indica`; మ. కుప్ప-మేణి. (Acalypha indica).

కుప్పించు అ.క్రి. 1. దూకడానికి ముందు కాళ్ళు కదియబట్టి నేలని అదుము. భాస్క.రా. ఆరణ్య. 2.53; 2. దుముకు, దూకు. రామాభ్యు. 6.93; 3. ఊపిరిపట్టు.

క. కుప్పళిసు, కుప్పరిసు, కుప్పిసు. పాదాలు రెండు ఒక దగ్గర చేర్చి దుమకటం; తు. కుప్పలిపుని, కుప్పాలిపుని, కుప్పలిపుణి. పాదాలురెండు ఒకదగ్గర చేర్చి దుమకటం; త. కుప్పఱు (-ఱ్, వ్-) దుముకు; కో. కుప్. పాదాలునరిగ్గా పెట్టి దూరంగా దుముకు; కుపర్. దూరంగా దుమకడానికి నిలబడు; తా. కుప్, లిప్, కుప్. ఒ.రె. దూరపుగంతు.

కుప్పింపు వి. గంతు, దాటు.

కుప్పిదొల్లి వి. పెద్దగంప.

కుప్పింపు చూ. కుప్పించు.

కుప్పియ[1] దూ.చూ. కుప్పె[1]. వి. 1. గొడుగు మీద గుబ్బ, బొగడ; 2. నవరానికి ఉండేగ్రంథి.

కుప్పియ[2] దూ.చూ. కుప్పె[2]. వి. 1. కాదాదిపాత్ర విశేషం; 2. గిండిలోనగు వాటిమీది మూత; 3. బొడవు ఉండ; 4. ఇత్తడి మొ. వాటితో చేసి ఎద్దుకొమ్మున తగిలేచే తొడుగు; 5. కత్తిఒరకు చివర అమర్చే తొడుగు.

కుప్పిలు వి.బ.వ. బాలికా క్రీడావిశేషం.

కుప్పె[1] దూ. కుప్పియ[1]. వి. 1. గొడుగు మీది గుబ్బ, బొగడ. రం. రా. యు. 3.49. పు. 22. పం.; 2. నవరానికి మొదట ఉండేగ్రంథి. హంస. 1.216.

క. గుబ్బి. గుబ్బ; తు. గుబ్బి, గుబ్బె. గుబ్బమేరు, అలంకారార్థమైన గుబ్బగుండి; త. కుమిఱి. గుబ్బ (కట్టఱోళ్ళా) గుబ్బమేరు, కత్తిమొన మొ. వాని పిడిపైన ఉండేదిబ్బ, గొర్రెలిగుబ్బ; కుమిఱి. గుబ్బ; కుప్పి. బెత్తం మొ. వాని పొన్నులేక కట్టు; మ. కుమిఱి. గుబ్బ, కత్తి మొ. వాని పిడిపైన గుబ్బమేకు. కుక్కగొడుగు, పుట్ట కొక్కు; కుప్పి. ఎద్దు కొమ్ముపై పెట్టిన ఇత్తడి బొడిపె.

కుప్పెకొమ్ము వి. పలువల తలమీద జంటగా మొలిచే గట్టి అవయవ విశేషం.

కుప్పె[2] దూ. కుప్పి[1], కుప్పియ[2], కొప్పియ, కొప్పె[2]. వి. 1. గిండిలోనగు వాటిమీది మూత. నృసింహ. 3.132; 2. కాదాదిపాత్ర విశేషం. భీమ. 5.115; 3. కత్తి ఒరకు చివర అమర్చే కొరుగు. ఆం. భా. 2.215; 4. ఇత్తడి మొదలైన వాటితో చేసి ఎద్దు కొమ్ముకు అమర్చేతొడుగు; 5. కత్తి ఒరకు చివర అమర్చే తొడుగు.

సం. కుప్య-కూపకా, కూపికా, కూపీ. పాత్ర విశేషం; ప్రా. కుప్ప-. నాళిక పెండిబంగారాలు కాక తక్కినలోహాలతో చేసిన గృహోపకరణం.

క. కుప్పి. చిన్నపాత్ర; తు.త.మ. కుప్పి.

< ప్రా. కుప్ప-.

కుప్పెకట్టు దూ.చూ. కుప్పికట్టు. వి. ఆయుర్వేద వైద్యులరహస్యపు మందు. కుప్పెకూపి వి. మందుకుప్పి. గాజుబుడ్డి, కత్తిపిడి. కుప్పెకోల వి. బాణవిశేషం. భార. భీష్మ. 2.393.

కుప్పెంట వి. హరితమంజరి, మూరుకొండ.

క. కుప్పె, కుప్పెగిడ. దిబ్బల్లో మొలిచే మొక్క. హరితమంజరి; త. కుప్పై. మేఱి, హరితమంజరి; మ. కుప్పమేణి. హరితమంజరి.

కుప్పెన వి. ఒకజాతి అరవి చెట్టు.

కుప్పేయు చూ. కుప్ప[1].

కుబనమామ దూ. కునుంమాను, కూనంమాను. వి. దోర్న పటె కాధారంగా ఉండే నిలువుగుంజ.

కుబాయతీగ వి. దారిగుమ్మడి తీగ (Pluraria tuberosa).

కుబుసము దూ.చూ. కుపసము. వి. 1. చొక్కా, మార్క. 8.104; 2. నిలువుటంగీ. మను. 1.59; 3. పాము యొక్క కూనం, చర్మం. ఆం. భా. 1.148; 4. తలుపుకు పైన, కింద ఉంచేకూచం.

కుబుసు వి. దగా, మోసం, కిరుంత.

కుబ్బి దూ.చూ. గుబ్బి[2]. వి. సొరెనులువుగా తిరగడానికి వీలుగా రంధ్రం ఉన్నరాయికి ముట్టి, వరిపొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన మట్టిదిమ్మె.

కుమడు దూ.చూ. గుముడు. వి. గుమురు, ఒకచెట్టు.

కుమందన్ దూ. కుమందాను. వి. దళవాయి, సైనికోద్యోగి.

పో. కొమందంతి; ఫ్రెం. కోమాందా.

< పో. కొమందంతి.

కుమందరులు చూ. కుమందన్. వి.బ.వ. అధిపతులు, దళవాయులు.

రంగా. చ. 2.74.

కుమందాను దూ.చూ. కుమందన్. వి. నర్వపేనాని.

కుమామం దూ.చూ. కుమ్మరాము. వి. కుండలు కాల్చడానికి నిర్మించిన కట్టడం.

కుమారవున్నమ వి. భాద్రపద పౌర్ణమి.

సం. కుమార-. కొడుకు, కుమారస్వామి.

< సం. కుమార-+వున్నమ.

కుమారిత దూ.చూ. కొమరిత. వి. కుమారి, ఆడకూతురు, ఆడపడచు.

కుమారితె దూ.చూ. కొమరిత. వి. కూతురు.

కుమారిలు దూ. కుమారిల్లు. అ.క్రి. (లోలోపల) తపించు, ఉడుకు. పారి. 1.114; 2. రగులు, రాజుకొను. ప్రబోధ. 2.68.

త. కుమై. ఉడుకు, కుంపు, ఎక్కువగాచాలు; కుమిళ్. ఉడుకు; మ. కుచలెక్క. ఉడుకు.

కుమారిల్లు దూ.చూ. కుమారిలు. అ.క్రి. 1. కుములు, రాజు; 2. లోలో తపించు, ఉడుకు.

కుమార్త దూ.చూ. కొమరిత. వి. కూతురు.

కుమార్తె దూ.చూ. కొమరిత. వి. కూతురు.

కుమి[1] దూ.చూ. కుమ్మి[1]. వి. ధాన్యాదులుంచుకునే పొణక.

గాడె, గరిసె. ఆం. భా. 2.240.

కుమి[2] రూ.చూ. కుమ్మి[2]. వి. బాలికలు ఆడుకునే ఒక ఆట.

కుమిలించు చూ. కుములు.

కుము రూ.చూ. కుమ్ము[1]. స.క్రి. దంచు, పొడుచు, వి. 1. దెబ్బ, వేటు, వేత; 2. వివాదం; 3. ఇబ్బంది.

కుమటు వి. 1. కాసభేదం. ఆం.భా. 2.126; 2. వాంతికి ముందు కంఠబిలంలో కలిగే వికారం. అ.క్రి. వాంతికిముందు కంఠం వికారమౌత్తు.

క. కుమురు, కుమరు. వాంతి వచ్చినట్లుండు, రోత యైన, అనహ్యమైన; త. కుమట్టు వాంతి వచ్చేటట్లుండు.

కుముదాళ్ళ వి.బ.వ. తెలిక జాతి భేదం.

కుమురు వి. కమటం, కుంపటి.

కుములు అ.క్రి. 1. (లోలోపల) తపించు, ఉడుకు. భాగ. 4.226; 2. రాజు, రవులు. చంద్రాంగ. 4.167; 3. నడలు, విగి పీడు. దశా. 2.139.

క. కుంపటె, కుప్పుటె, కుప్పుడిగె, కుమ్మటు, కుమ్మటె. కొలిమి; కొమె. రవులు; కు. గుమెలుని, గుమ్లుని. కణకణ లాడుచున్న నిప్పులు, నివురుగప్పిన నిప్ప; గుమలు, కుమెపుని. చేపలాగ పుళ్ళిపోవు, కొలిమి; త. కుమై. ఎక్కువ వేడి, వాలిపోవు; కుమఱు. వేడిచేసినప్పుడు వచ్చే బుడగలు; కుంపి. వేడిబూడిద; కుంపు. ఎక్కువగా కాలిపోవు; కుమ్మట్టి. పొట్టును వేను కొనే పాత్ర; కుమ్మాయమ్. బాగా ఉడికిన పప్ప; మ. కుములుక. వేడిగాఉండు; కుంపల్. లోపలి వేడి, కుమ్మల్. ఉక్కపోసినట్లుండు, ఉష్ణంగానుండు.

మూ.ద.ద్రా. *కుమ్-.

కుమిలించు స.క్రి. 1. ఉడికించు[1]. చంద్రాంగ. 4.165; 2. బాధపెట్టు. రాధా. 2 68. త. కుములి. బుడగలు లేచు, కుమై.

కుంప వి. సారాఊటను పోసిపెట్టడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కుంపటాము చూ. కుంపటి[1].

కుంపటి[1] చూ. కుమ్ము. వి. 1. నిప్పులుంచేపాత్ర. నృసింహ. 3.127; 2. పగిలిన కుండ; 3. నిప్పుపొయ్యి; 4. పూరి కప్ప లేపకుండా వేసే పగిలిన చట్టి.

క. కుంపటె, కుప్పుడిగె, కుప్పుటె, కుమ్మటి, కుమ్మట. నిప్పులుంచే మట్టిపాత్ర, ఇటుఅటు నులభంగా తీసుకువెళ్ళే కొలిమి; కు. గుమెళు, గుమెలుని. నివురు కప్పిన నిప్పులాగుండు; త. కుమ్మట్టి. మిరపనుంచే పదార్థాల్ని వేడిగా ఉండడానికి లోపల ఉంచే మందుతున్న పొయ్యి; (తిప్) కుంప్-ఱుు-చట్టి. ఎటుబడితే అటు నులభంగా తీసుకువెళ్ళే కొలిమి, కంసాలులు నిప్ప పెట్టుకునే కుంపటి; కుంపి. వేడిబూడిద; కుమతమ్. పొయ్యి, ఇనపకుంపటి; చూ.మ. కుంబల్. లో వేడి.

కుంపటాము వి. చాలా పొయ్యిలున్న గుండ్రటి బట్టీ.

కుంపటికొట్టి వి. బొగ్గులతో వంటచేసుకోడానికి వీలుగా చేసిన కుంపటి.

కుంపటిపావలం వి. శైవులైన కొన్ని కులాల వారు సాంబ్రాణి పొగ వేయడానికి ఉపయోగించే మట్టి పాత్ర.

కుంపటిపెట్టు స.క్రి. 1. తగాదాపెట్టు; 2. ఏదోఒక అనాహతం తెచ్చిపెట్టు.

కుంపటిపెనము వి. పొయ్యికి అమర్చి ఉండే మట్టి పెనము.

కుంపటిపొయ్యి వి. కుంపటి కొట్టి. వి. బొగ్గుతీసి వంట చేసుకోడానికి సారెమీద చేసిన వంటపొయ్యి.

కుంపటిసుడి వి. ముచ్చెగుంటలో ఉండే సుడి, అతలదాయకమైన సుడి.

కుంపటెత్తుకొను అ.క్రి. కష్టాలు తెచ్చిపెట్టుకొను. <కుంపటి[1] + ఎత్తుకొను.

కుంపట్లు రూ. కుంపిట్లు. వి.బ.వ. ఆము కాలిన తర్వాత రేవులకు పెట్టే మూతలు.

కుంపటో వి. ఉన్నిదారం (కూర్చొని) పడికేటప్పుడు పెట్టి తిప్పే కుదురు.

కుంపటెత్తుకొను చూ. కుంపటి[1].

కుంపట్లు చూ. కుంపటి[1].

కుంపాము వి. దిక్సూచి.

పో. కుంపస్సు; ఇం. *Compass.*

<పో. కుంపస్సు.

కుంపించు స.క్రి. బాధించు, పీడించు.

కుంపిట్లు రూ.చూ. కుంపట్లు. వి.బ.వ. ఆముకాలిన తర్వాత రేవులకు పెట్టే మూతలు.

కుంపిణి రూ.చూ. కుంపిని. వి. పాశ్చాత్య వర్తక సంఘం, ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వం వారు.

కుంపిణీ రూ.చూ. కుంపిని. వి. పాశ్చాత్య వర్తక సంఘం.

కుంపిని రూ. కుంపిణి, కుంపిణీ. కుంపినీ, కుంఫిణి, కుంఫిణీ. కుంఫిని, కుంఫినీ, కుంఫిణీ. వి. పాశ్చాత్య వర్తక సంఘం, ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వంవారు.

పో. కుంపన్యా; స్పా. కొంపనీయా; ఫ్రెం. కోపేగ్ఞా; మలయ. కుప్పిణ్ణి, కుంబణ్ణి; ఇం. *Company.*

<పో. కుంపన్యా.

కుంపివివర్తకుడు వి. కంపెనీ వర్తకుడు.

కుంపిణీ రూ.చూ. కుంపిని. వి. పాశ్చాత్య వర్తక సంఘం.

కుంపీ వి. పిల్లలు డబ్బు దాచి పెట్టటానికి ఉపయోగపడే గుండ్రని చిన్న మట్టి బుడ్డి.

కుంపిలు వి.బ.వ. వెలక్కాయ మాదిరి ఉండే చిక్కుబుర్లలో ఒకరకం.

కుంపె రూ. కంపె. వి. తాంబూల పాత్ర. ఆం.భా. 2.166.

త. కుంపా. వెండి లేదా ఇత్తడితో చేసిన ఒకరకమైన పాత్ర.

<త. కుంపా.

కుంపెవ వి. కర్పూరపూ విశేషం. ఆం.భా. 2.148.

కుంపెరుగు వి. దధిభేదం, కుండపెరుగు. ఆం.భా. 2.259.

<కుండ + పెరుగు.

కుంఫిణి రూ.చూ. కుంపిని. వి. పాశ్చాత్య వర్తక సంఘం, ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వం వారు.

కుంఫిణీ రూ.చూ. కుంపిని. వి. పాశ్చాత్య వర్తక సంఘం, ఆంగ్ల ప్రభుత్వంవారు.

కుంఫిని రూ.చూ. కుంపిని. వి. ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వంవారు, పాశ్చాత్య వర్తక సంఘం.

కుంఫినీ రూ.చూ. కుంపిని. వి. పాశ్చాత్య వర్తక సంఘంవారు.

కుంబం చూ.చూ. కుంభం. వి. బండి ఇరుసుకు తగిలి ఉండి ఆకులద్వారా చక్రాన్నిపట్టి ఉంచే గుండ్రటి కొయ్యదిమ్మ.

కుంబకట్టు చూ.చూ. కుంబంకట్టు. వి. బండి కుదురకు చుట్టూకట్టిన ఇనపరేకు. కుంబంకట్టు చూ. కుంబకట్టు, కుంబుంకట్టు, కుంభకట్టు. వి. బండికుండకు చుట్టూకట్టిన ఇనపరేకు.

కుంబకట్టు చూ. కుంబం.

కుంబకోడము వి. మోనం.

సం. కుంభఘోణా-. తంజావూరు జిల్లాలో ఒక ప్రసిద్ధ పట్టణం.

<సం. కుంభఘోణ- (అర్థవిపరి.).

కుంబంకడవ చూ. కుమ్మంకడవ. వి. జాతర్లలో దున్నపోతును నరకడానికి ముందు దాని తలమీద నీళ్ళుపోయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కుంబంకుండ చూ.చూ. కుంభంకుండ. వి. జాతర్లలో కుంభం కూరు వండడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కుంబపుకుండ చూ.చూ. కుంభంకుండ. వి. జాతర్లలో కుంభం కూరు వండడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కుంబరి చూ.చూ. కుమ్మరి. వి. కుండలు మొదలైన మట్టి పాత్రలను తయారుచేసే కులానికి చెందినవ్యక్తి.

కుంబరివని చూ.చూ. కుమ్మరిపని. వి. మట్టిపాత్రలు చేసేవారి వృత్తి.

కుంబాద్రి వి. జ్ఞానపీఠ, శిఖరం పెరిగి చెడ్డై క్రైస్తవ మత ధర్మానుసారంగా ప్రవర్తించడానికి నామకరణ సందర్భంలో పూటపడేవాడు.

పో. కుంపాద్రి. జ్ఞానపీఠ, మిక్రుడు, ఇరుగుపొరుగువారు; స్పా. కుంపాద్రే.

<పో. కుంపాద్రి.

కుంబి[1] చూ. కుంబీ. వి. బట్టను చలవచేయడం.

కుంబి[2] వి. గోదలోని దిమ్మవిాది మాడు.

కుంబిగోడ చూ.చూ. కుమ్మిగోడ. వి. బావికి కట్టిన గుండ్రటిగోడ.

కుంబింకుండ చూ.చూ. కుంభంకుండ. వి. జాతర్లలో కుంభం కూరు వండటానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కుంబీ చూ.చూ. కుంబి[1]. వి. బట్టను చలవచేయడం.

కుంబీలు చూ. కుంబులు, కుమ్మాలు, కుమ్ములు. వి.బ.వ. పిట్టగోడలు.

కుంబుంకట్టు చూ.చూ. కుంబంకట్టు. వి. బండికుండకు చుట్టూ కట్టిన ఇనపరేకు.

కుంబులు చూ.చూ. కుంబీలు. వి.బ.వ. పిట్టగోడలు.

కుంభం చూ. దుంబం. వి. ఆకులు వెయ్యటానికి, ఇరుసు దూర్చటానికి బండిచక్రం మధ్యనున్న గుండ్రటి కొయ్య.

సం. కుంభ-. కడవ.

<సం. కుంభ-. (అర్థవిపరి.).

కుంభకట్టు చూ.చూ. కుంబకట్టు. వి. కుదురకట్టు, బండి కుండకు వేసిన ఇనప కట్టు.

కుంభకట్టు చూ. కుంభం.

కుంభకర్ణురు వి. ఎక్కువగా నిద్రపోయేవారు.

సం. కుంభకర్ణ-. రావణుని సోదరుడు.

<సం. కుంభకర్ణ- (అర్థవిపరి.).

కుంభంకుండ చూ. కుంబంకుండ, కుంబపుకుండ, కుంబింకుండ, కుమ్మంకుండ. వి. జాతర్లలో కుంభంకూరు వండడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కుంభము వి. గ్రామదేవత కొలుపులు మొ. నందర్భాల్లో ఆయా దేవతల కాహారార్థం పోసే అన్నపు రాశి.

కుంభారతి వి. అలమారతి.

కుంభిణి చూ.చూ. కుంపిని. వి. పాశ్చాత్య వర్తక సంఘంవారు.

కుమ్మ వి. నీరుపోసిన నిప్ప, జ్వాల లేని నిప్ప, ఊక నిప్ప.

కుమ్మకు చూ. కుమ్మక్కు. వి. 1. సహాయం, తోడు; 2. దురాలోచన, గూడుపుఠాణి, దొమ్మి.

క. కుమక, కుమ్ముకు, కుమ్మకు. సహాయం; త. కుమ్మక్కు, కుముక్కు; మ. కుమక్. సహాయం; బ్రా. కుమక్. సహాయం, తోడు.

కుమ్మక్కు చూ.చూ. కుమ్మక్కు. వి. గూడుపుఠాణి, దొమ్మి.

కుమ్మంకడవ చూ.చూ. కుంబంకడవ. వి. జాతర్లలో దున్నపోతును నరకడానికి ముందు దానిమీద నీళ్ళుపోయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కుమ్మంకుండ చూ.చూ. కుంభంకుండ. వి. జాతర్లలో కుంభం కూరు వండడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కుమ్మర చూ. కుమ్మఱ. వి. కుండలు మున్నగునవి చేసి జీవించే జాతి, కులాల జాతి. ఉ.హరి. 3.48. విణ. నల్లని.

సం. కుంభకార-. కుమ్మరి; ప్రా. కుంభఅర-, కుంభార; అమా.ఆప. కుంభిఅర-, కుంభార; పా. కుంభకార-.

క. కుంబాఱు, కుంబఱు. కుమ్మరి; తు. కుంబారె; త. కుంపకారన్. కుమ్మరి; మ. కుంభకారన్; కుఇ. కుంబరెంజు; కువి. కుంఱబ, కూంఱబ, కూంఱబా కుమ్మరి; వర్జి. కుమ్మలో. కుమ్మరి.

<ప్రా. కుంభఅర-.

కుమ్మరగువ్వ వి. పక్షివిశేషం, ఖంజరీటం. కుమ్మరచెట్టు వి. ఒకానొకచెట్టు. కుమ్మరత వి. కుమ్మరది, కులాలస్త్రీ. కుమ్మరది వి. కుమ్మరజాతి స్త్రీ, కులాలి. కుమ్మరపురుగు చూ. కుమ్మరపురువు, కుమ్మరపుర్వు. వి. కుమ్మరవానివలె ఎల్లప్పుడు మట్టిలోఉండే పురుగు. కుమ్మరపురువు చూ.చూ. కుమ్మరపురుగు. వి. కుమ్మరవానిపలె ఎల్లప్పుడు మట్టిలోఉండే పురుగు. కుమ్మరపుర్వు చూ.చూ. కుమ్మరపురుగు. వి. కుమ్మరవానివలె ఎల్లప్పుడు మట్టిలో ఉండే పురుగు (భట్టుమూర్తి చాటువు). కుమ్మరపొణకు వి. మెత్తని కర్ర కలిగిన ఒక పెద్ద చెట్టు, దీని కలపనుంచి తీసిన నార ఏనుగుల మోకులు తయారీలో ఉపయుక్తం (Sterculia Villosa). కుమ్మర పొనిక వి. కుమ్మరచెట్టు, నల్లని ముంజగడ్డి, కృష్ణముంజం. ఆం.భా. 2.64. కుమ్మరపోలిక చూ.చూ. కుమ్మరపోల్కి. వి. కుమ్మరచెట్టు, నల్లని ముంజగడ్డి. కుమ్మరపోలికచెట్టు చూ. కుమ్మరపోలికచెట్టు. వి. వృక్షవిశేషం. కుమ్మరపోలికి చూ.చూ. కుమ్మరపోల్కి. వి. వృక్షవిశేషం. వేగి, తఱుకుచెట్టు (Cyrocarpus Jacquine). కుమ్మరపోలికిచెట్టు చూ.చూ. కుమ్మర

పోలికచెట్టు. వి. వృక్షవిశేషం. కుష్మరపోల్కి యూ. కుమ్మర పోలిక. కుమ్మరపోలికి. వి. వృక్షవిశేషం. వేగి. హంస. 4.11. కుష్మరబద్ధు వి. కొండగురవతీగ (Smilax macrophylla). కుష్మరబూచి వి. కుమ్మరపురుగు. కుష్మరమన్ను యూ. కుమ్మరిమన్ను. వి. లండు, కాలవమట్టి, కుంటు మన్ను, చెరువుమట్టి కుష్మరవాడు వి. కుమ్మరి, కులాలుడు. కుష్మరసాన యూ. కుమ్మరిసాన. వి. 1. కులాలచక్రం. దశా. 1.195; 2. బాలక్రీడా విశేషం. కుష్మరసారె యూ.చూ. కుమ్మరిసారె. వి. 1. బాలక్రీడా విశేషం. హంస. 3.146; 2. కులాలచక్రం; 3. రోహిణీ నక్షత్రం, కుమ్మరిసారె మాదిరి కోనుగా ఉండే అయిదు (ఆరు?) చుక్కల మొత్తం. కుష్మరసారెమక్క వి. కుమ్మరిసారె ఆకారంలో ఉండే నక్షత్రం, విశాఖానక్షత్రం. కుష్మరస్వరూపము వి. కుండలు, మూకుళ్లు మొ. వాటి ఆకారం (వస్తువ). కుష్మరాటకం వి. కుమ్మరివృత్తి. కుష్మరామ యూ.చూ. కుమ్మరాము. వి. కుండలు కాల్చడానికి నిర్మించిన కట్టడం. కుష్మరామి యూ. చూ. కుమ్మరాము. వి. కుండలు కాల్చడానికి నిర్మించిన కట్టడం. కుష్మరాము యూ. కుమామం, కుమ్మరామ, కుమ్మరామి, కుమ్మరిఆపుం. వి. కుండలు కాల్చడానికి నిర్మించిన కట్టడం. కుష్మరాముగోడ వి. కుండలు కాల్చడానికి ఆముకు ముందువైపు మట్టితోగాని, ఇటుకతోగాని, అర్ధచంద్రాకారంగా కట్టిన గోడ. కుష్మరావము వి. కుమ్మరి కాల్చటానికి ఏర్పరచిన కుండలు మొ. వాని దొంతర. ఉ.హరి. 3.48 < కుమ్మర + ఆవము.

కుమ్మరం వి. కుమ్మరవని, కుమ్మరవృత్తి.

కుమ్మరాటకం చూ. కుమ్మర.

కుమ్మరామ చూ. కుమ్మర.

కుమ్మరామి చూ. కుమ్మర.

కుమ్మరాము చూ. కుమ్మర.

కుమ్మరాముగోడ చూ. కుమ్మర.

కుమ్మరావము చూ. కుమ్మర.

కుమ్మరి యూ. కుంబరి. చూ. కుమ్మర. వి. కుంభకారుడు. కుమ్మరవాడు. కాళ. 2.99.

కుమ్మరిఆవం యూ. చూ. కుమ్మరాము. వి. కుండలు కాల్చడానికి నిర్మించిన కట్టడం. కుమ్మరిచక్రం వి. సారె, మట్టితో పాత్రలు చేయడానికి కుమ్మరి ఉపయోగించే చక్రం. కుమ్మరివని యూ. కుంబరిపని. వి. మట్టిపాత్రలు చేసేవారి వృత్తి. కుమ్మరిపెంకు వి. మామూలుగా ఇళ్ళు కప్పడానికి వాడే చిన్నపెంకు. కుమ్మరిపాయ్యి వి. వంటచేయడానికి సారె మాదుగా కవిడిగా చేత్తో కుమ్మరి తయారు చేసే మట్టిపొయ్యి. కుమ్మరిబట్టి వి. ఆముకుండలు కాల్చడానికి నిర్మించిన కట్టడం. కుమ్మరిబిండి వి. కప్పకుండ. కుమ్మరిమట్టి వి. కుమ్మరమన్ను. చెరువు, కుంటలు మొ. వాటి నుండి కుమ్మర్లు తెచ్చేబంకమట్టి. కుమ్మరిమన్ను యూ. చూ. కుమ్మరమన్ను. వి. వరదల్లో కొట్టుకొని వచ్చిన మెత్తని మట్టి. కుమ్మరిమాన్యం యూ. చూ. కుమ్మరిమాన్యం. వి. తమకు చేసిన సేవకు పారితోషికంగా జమిందారులు, నవాబులు మొ. వారు కుమ్మర్లకు ఇచ్చిన భూమి. కుమ్మరిరాయి వి. రాయిన ర్సేటప్పుడు వాటిలోపల మోపుగా పెట్టుకొనే గుండ్రటి రాయి. కుమ్మరివర్ వి. అడుగు ఎత్తులో మూడు, నాలుగు అడుగుల కైవారంతోచేసిన మట్టివలయం. కుమ్మరిసావ యూ. చూ. కుమ్మరసాన. వి. కులాలచక్రం. కుమ్మరిసారి యూ. చూ. కుమ్మరిసారె. వి. సారె, మట్టిపాత్రను చేయటానికి కుమ్మరి ఉపయోగించే చక్రం. కుమ్మరిసారె యూ. కుమ్మరసారె, కుమ్మరిసారి, వి. 1. కులాలచక్రం. భార. ఉద్యో 4.116; 2. బాలక్రీడా విశేషం. కుమ్మరిసెట్టి వి. కుండలు మొ. మట్టిపాత్రలను తయారుచేసే కులానికి చెందినవాడు.

కుమ్మరించు యూ. కుమ్మలించు, క్రుమ్మరించు. న. క్రి. 1. మిక్కుటంగా చెలువరుచు. భీమ. 1.117. ఆము 4.88; 2. కుండమున్నగు వాటి నుంచి జలాది పదార్థాల్ని అధికంగా చెలువరుచు.

క. కుప్పరిసు, కుక్కరిసు, కుప్పలిసు. పైకెత్తినేల మీదికి వినరటం, త. కుయుకుయు. వ్యాపింపజేయు. కుప్పఱుల్లు. వినరటం, లేక కిందికి తోయటం.

కుమ్మరింత యూ. కుమ్మలింత. వి. దిగతోయటం, మల్లబంధ విశేషం. కుమ్మరింపు[1] వి. కుమ్మరించటం. హంస. 1.206.

కుమ్మరింత చూ. కుమ్మరించు.

కుమ్మరింపు[1] చూ. కుమ్మరించు.

కుమ్మరింపు[2] వి. మల్లబంధ విశేషం.

త. కుప్పరట్టుల్లు. వినరటం లేక కిందికితోయటం.

కుమ్మరిలు యూ. కుమ్మరిల్లు. అ.క్రి. కుండలోనగు వాటినుంచి జలాదులు ఒక్కసారిగా పడు. హరి. పూ. 5.149.

కుమ్మరిల్లు యూ. చూ. కుమ్మరిలు. అ. క్రి. జలాదు లొక్కసారిగా చెలువడు, సీళ్ళుచిందు, కారు.

కుమ్మరు యూ. చూ. క్రుమ్మరు. అ. క్రి. తిరుగు, చరించు.

కుమ్మఱి యూ. చూ. కుమ్మర. వి. కుమ్మరజాతి.

కుమ్మలించు యూ. చూ. కుమ్మరించు. స. క్రి. 1. మిక్కుటంగా చెలువర్చు; 2. కుండ మొ. వాటినుంచి జలాది పదార్థాల్ని అధికంగా చెలువరుచు.

కుమ్మలింత యూ. చూ. కుమ్మరింత. వి. 1. దిగతోయటం; 2. మల్లబంధ విశేషం.

కుమ్మి[1] యూ. కుమి[1]. వి. 1. కునూల విశేషం, ఒకవిధమగు పొఱక. పండి. చ. 1.44 పు; 2. కప్పఎగరకుండా దాని మీద వేసేకట్టు.

త. కుమై. బట్టలబుట్ట; కొమ్మె. బట్టలబుట్ట; మ. కుమి. కుప్ప, దిబ్బ.

కుమ్మి[2] యూ. కుమి[2]. వి. చప్పట్లు కొడుతూ చేసేనాట్యం.

త. కుమ్మి. చప్పట్లు కొడుతూ పాడుతూ చేసేనాట్యం; కొమ్మై, కొమ్మి, కొప్పి. చప్పట్లు కొడుతూ ఆడే ఒకఆట; పో. చూ. కుమి.

కుమ్మిగోర యూ. కుంబిగోర. వి. బావికి కట్టిన గుండ్రటిగోడ.

కుమ్మిటి వి. పూలమొక్కలు పెంచడానికి 6 అంగుళాలనుంచి

18 అంగుళాల వరకు ఎత్తుగల మట్టికుండ.

కుమ్మాలు రూ. చూ. కుంటిలు. వి.బ.వ. పిట్టగోరలు.

కుమ్ము[1] రూ. కుము, క్రుమ్ము, గుమ్ము[5]. వి. **1.** పోటు, దెబ్బ, దెబ్బలాట, ఇగరడం. ఘటికా. 2.116; **2.** ఇబ్బంది. న. క్రి. **1.** పొడుచు. వ. చ. 2.59; **2.** నలగగొట్టు, దంచు. శేష. 3.37. మట్టిని పాకం చేయడానికి కాలితో బాగా తొక్కడం.

క. కుమ్ము, గుమ్ము. రోకలితో దంచు; కొడ. కుమ్మ్-(కుమ్మి). చిలకటం, గిలకొట్టటం; త. కుమ్ము. రోటిలో నెమ్మదిగాదంచు; కుమై, కుఱు. రోటిలో నెమ్మదిగా దంచు, దంచటం; కుఱ్ఱు. దంచు, కొట్టు, పోటు, కుట్టు, పొడుచు, కొట్టు, రోటిలో దంచినట్లు దంచటం, కుట్టు, పిడికిలితో నెత్తి మీదకొట్టు, పో. చూ. కుమి. ఎక్కువగా దంచు; మ. కుమ్ము; కో. కుమ్ (కుమి). రోటిలో వేసి మెల్లగాదంచు; తొ. కుమ్ (కుమి). మెల్లగా దంచటం; గోం. కురుమానా. రోటిలోదంచటం.

కుమ్ముకొను అ.క్రి. పొడుచుకొను. **కుమ్ముడిగడచు (-కడచు)** న.క్రి. మట్టినికుమ్మి దిమ్మినతో అణగగొట్టు. **కుమ్ముడుమ్ము** అ.క్రి. పగగొను, వైరపడు. **కుమ్ముఁవురుగు** రూ. చూ. కుమ్ముఁవురువు. వి. ఒక జాతిపురుగు. **కుమ్ముఁవురువు** రూ. కుమ్ముఁవురుగు, కుమ్ముఁవుర్వు. వి. ఒక జాతిపురుగు. ప్రబంధ. 1.30. **కుమ్ముఁవుర్వు** రూ.చూ. కుమ్ముఁవురువు. వి. ఒకరకం పురుగు. **కుమ్ములాట** వి. దెబ్బలాట. **కుమ్ములాడు** అ.క్రి. పోట్లాడు, పోరు. శివరా. 4.27.

కుమ్ము[2] వి. **1.** పొట్టునిప్ప, కుకూలం. చంద్రాంగ. 4.167; **2.** పిడకనిప్ప, పిడకలతో వేసుకొనే చలిమంట.

పో.చూ. క. కుంబు. చెడిపోవ, పుచ్చిపోవ; పో.చూ. తు. కుంబు. చెడిపోవ, పుచ్చిపోవ; కుంబి. ఎండమావి; త. కుంపి. వేడిబూడిద; మ. కుంపి. కుంపిరి, ఎండమావి; కుంపల్. లోపలి వేడి, కుమ్ము.

కుమ్ముకాఁచు రూ.చూ. కుమ్ముగాఁచు. అ.క్రి. పిడక మంటవద్ద చలి పోగొట్టుకొను. **కుమ్ముగాఁచు** రూ. కుమ్ముకాఁచు. అ.క్రి. చలిమంటచే శరీరాన్ని వెచ్చచేసికొను. శివరా. 4.27.

కుమ్ముపేయు (-చేయు) న.క్రి. పొడుచేయు.

కుమ్ము[3] విణ. గూఢమైన.

కుమ్ముసుద్ది వి. **1.** సంకేతవృత్తాంతం, గూఢార్థం గల వంగతి; **2.** పొడుపుకథ. **కుమ్ములుద్దులు** వి.బ.వ. గుస గుసలు.

కుమ్ములు రూ.చూ. కుంటిలు. వి.బ.వ. పిట్టగోరలు, కుమ్మాలు.

కుమ్మె చూ. కుమ్ము[1]. వి. **1.** పోటు, పొడువు. వేంక. పంచ. 2.105; **2.** గంటు, నొక్కు.

పో.చూ. క. కొమె. కాలటం మొదలెట్టు, అగ్గిలేక కోపం; త. కుమై. కష్టం.

కుమ్మెనొక్కు అ.క్రి. గాయమగు. **కుమ్మెలువోవు** అ.క్రి. నొక్కులుపడు, గంట్లుపడు. ప్రభా. 5.62.

కుమ్మేయు న.క్రి. తాడు మొ. వాటితోగట్టిగా కట్టు.

< కుమ్ము[1] + వేయు.

కుయ రూ.చూ. కుయ్య[1]. వి. వరానికి అడ్డంగా వేసే ఇనప బద్ద లేదా కొయ్య.

కుయి రూ.చూ. కూయి. వి. మొర. భాగ. 10. పూ. 995. విణ. రక్షకమైన.

కుయిపెట్టు రూ.చూ. కుయిపెట్టు. అ.క్రి. మొరపెట్టు. **కుయిపోవు** మూ. కుయిపోవు. అ.క్రి. రక్షకంగా పోవు. రుక్మా. 2.101. **కుయిపెట్టు (-పెట్టు)** రూ. కుయిపెట్టు. అ.క్రి. మొరపెట్టు. ఆము. 2.48. **కుయిపోవు (-పోవు)** రూ.చూ. కుయిపోవు. న.క్రి. విడిపించబోవు, రక్షించబోవు.

కుయింద్లు రూ.చూ. కువ్వింద్లు. వి.బ.వ. **1.** బల్ల ముంతలపైన మూయడానికి బుడబుడక మోస్తరుగాచేసిన మట్టి మూతలు; **2.** పాత్రలు పడకుండా మూడువైపుల ఆపుగా పెట్టడానికి వాడే చిన్నమట్టి దిమ్మలు.

కుయిలు వి. కిటికీ లేదా వాకిలి చట్టాలు బిగించడానికి కొయ్య చివర వేసేతొలి.

కుయో రూ.చూ. కుయ్యో. వి. భయదుఃఖాదులతో చేసే ధ్వన్యనుకరణం, ఆర్తధ్వని యొక్క అనుకరణం.

కుయోమొరో రూ.చూ. కుయ్యోమొఱ్ఱో. వి. దుఃఖాదుల్లో చేసే ధ్వనికి అనుకరణం. **కుయోమొఱ్ఱో** రూ.చూ. కుయ్యోమొఱ్ఱో. వి. భయదుఃఖాదులలో చేసే ఆర్తధ్వనియొక్క అనుకరణం. ద్వి.సౌ.చ. 3.158.

కుయ్య[1] రూ. కుయ, రుయ్య[3]. వి. చక్రం దుండ అరగకుండా ఉండడానికి ఇరుసును దూర్చే రంధ్రానికి పెలివైపునా లోవైపునా వేసిన ఇనప కట్టు, వరానికి అడ్డంగా వేసే ఇనప బద్ది లేదా కొయ్యపట్టి, **2.** గానుగ దూలానికి చివర బిగించే 'S' ఆకారపు ఇనపకొక్కెం.

కుయ్యమొల వి. కొయ్యతో చేసినమేకు.

కుయ్య[3] రూ. కుయ్య[1], కుయ్యెన. వి. **1.** బల్లముంతలపైన మూయడానికి బుడబుడక మోస్తరుగా చేసిన మట్టిమూత, పాలకుండలమీద పెట్టేమూత; **2.** పాత్రలు పడకుండా మూడువైపుల ఆపుగా పెట్టడానికి వాడే చిన్నమట్టిదిమ్మ.

కుయ్యచివ్వ వి. పాలకుండల మీద పెట్టేమూత. **కుయ్యమూకుడు** వి. **1.** పాలకుండల మీద పెట్టేమూత; **2.** గోడల్లో నేలలో డబ్బులు, నగలుపూడ్చి పెట్టి దాచుకోడానికి ఉపయోగించే మట్టిపాత్ర.

కుయ్యంరాయి రూ. కుయ్యాంరాయి. వి. రాతితో కట్టిన ఆర్చి, మధ్యలో బలం కోసం బిగించిన పెద్దరాయి.

కుయ్యంరొత్తు వి. కుయ్యంరాయి. రాతితో కట్టిన ఆర్చి మధ్యలో బలంకోసం బిగించిన పెద్దరాయి.

కుయ్యవెత్తు న.క్రి. అచ్చుకట్టేటప్పుడు, కిందివడిదారాలు పైవడి దారాలతో లంకె పడేటట్టు పైకితియు.

కుయ్యవ్వ వి. పనికిమాలిన వాడు, ఎంగెన్న.

కుయ్యాంరాయి రూ.చూ. కుయ్యంరాయి. వి. రాతితో కట్టిన ఆర్చి మధ్యలో బలంకోసం బిగించిన పెద్దరాయి.

కుయ్యాంకట్ట వి. కిటికీ రెక్కల్ని బందిస్తూ గుండ్రంగా తిరగడానికి పీలుగా అమర్చబడిన చిన్నగడియ.

కుయ్యారు చూ. కుయ్యి[2].

కుయ్యాలించు చూ. కుయ్యి[2].

కుయ్యి[1] రూ.చూ. కుయ్య[2]. వి. పాలకుండలమీద పెట్టే మూత.

కుయ్యి[2] రూ.చూ. కూయి. వి. 1. మొర, ఆర్తధ్వని. భార. విరా. 3.19; 2. దీనాలాపం, అల్పవచనం. వాల్మీ. 2.120. అ.క్రి. ఉచ్చరించు.

కుయ్యారు అ.క్రి. 1. మొరపెట్టు. మొల్ల. సుందర. 70; 2. లిచ్చమడుగు; 3. కోయు; 4. కూయిడు, కూయు. కుయ్యాలించు స.క్రి. మొరవిను. భాగ. 8.95. కుయ్యిడు అ.క్రి. కోపాదులచేకేకలువేయు, అరచు, మొర పెట్టు. పండి.చ. 1.43. స.క్రి. మొరపెట్టి అడుగు. బ్రహ్మో. 2.64.

కుయ్యి[3] రూ.చూ. కుయ్య[1]. వి. బండిచక్రం తయారీలో వాడే వంపు కొయ్య.

కుయ్యి రూ.చూ. కూయు. అ.క్రి. 1. (పక్షి) కూయు. రాజీకా. 2.131; 2. అర్థించు, లిచ్చమడుగు. సానంద. 2.81; 3. మొరపెట్టు. సానంద. 3.170.

కుయ్యివ రూ.చూ. కుయ్య[2]. వి. 1. పాలకుండలమీదపెట్టే మూత; 2. కువిలి.

కుయ్యో రూ. కుయో. వి. కుయో, భయదుఃఖాదుల వలని ఆర్తధ్వనుల అనుకరణం. సానంద. 3.170.

కుయ్యోమొరో రూ.చూ. కుయ్యోమొఱ్ఱో. వి. (భయదుఃఖాదులలోచేసే) ఆర్తధ్వనియొక్క అనుకరణం. కుయ్యోమ్మొర్రో రూ.చూ. కుయ్యోమొఱ్ఱో. వి. (భయదుఃఖాదులలో చేసే) ఆర్తధ్వనియొక్క అనుకరణం. కుయ్యోమొఱో రూ.చూ. కుయ్యోమొఱ్ఱో. వి. (భయదుఃఖాదులలో చేసే) ఆర్తధ్వని యొక్క అనుకరణం. భాగ. 8.219. కుయ్యోమొఱ్ఱో రూ. కుయోమొరో, కుయోమొఱ్ఱో, కుయ్యోమొరో, కుయ్యోమ్మొర్రో, కుయ్యోమొఱో. వి. (భయదుఃఖాదులలోచేసే) ఆర్తధ్వనికి అనుకరణం. త. కుయ్యో-మొఱ్ఱో. ఆర్తధ్వని యొక్క అనుకరణం, ధ్వన్యనుకరణశబ్దం; కుయిలో. పిలుచు; కూ. కూత; మొఱ్ఱో. మొర.

కుర రూ.చూ. కుఱ్ఱు. వి. చిన్నవెద్దు. విణ. చిన్న.

కురదుడ్డె రూ.చూ. కుర్రదుడ్డె. వి. కుర్రదూడ.

కురం రూ.చూ. కురుమ[2]. వి. నిడుపైనఉన్ని.

కురకమ్మి రూ.చూ. కురచకమ్మి. వి. బండిలో పరంలోని అడ్డపట్టె.

కురంగవాము వి. కురంజిఓమంవిత్తనాలు.

కురచ[1] రూ.చూ. కుఱుచ. విణ. పొట్టి.

కురచకమ్మి రూ. కురకమ్మి. వి. బండిపరంలోని అడ్డ పట్టె. కురచవట్టె రూ. కురప్పట్టె వి. బండిపరంలోని అడ్డ పట్టె.

కురచ[2] రూ.చూ. ఖర్చు. వి. వ్యయం.

కురంజి వి. ఇరువదినాలుగు స్త్రీరాగాల్లో ఒకటి. ప్రబంధ. 95. — త. కుఱింజి. స్త్రీరాగవిశేషం.

కురంజియోమము (-ఓమము) రూ. కురంజివాము. వి. ఖురాసానివాము, ఒకరకంవాము.

త. కురాచాని - యోమమ్. వాము; కురాచాని; మ. కురాసాని. వాము.

కురంజివాము రూ.చూ కురంజియోమము. వి. ఖురాసానివాము.

కురంట చూ. కుఱుంగలి అవ్య.ప్రా. చెంగట, దగ్గర.

కురంటి వి. మత్స్యవిశేషం.

కురదల రూ.చూ. కురదా. వి. చెలిత, తక్కువ, లోటు.

కురదా రూ. కురదల. వి. 1. చెలిత, తక్కువ, లోటు; 2. మిగిలిన.

కురప్పట్టె రూ.చూ. కురచపట్టె. వి. బండిపరంలోని అడ్డపట్టె.

కురబ రూ.చూ. కురుమ[3]. వి. అరవిజాతివారు, కురవ.

కురమ[1] రూ.చూ. కురుమ[3]. వి. 1. నిడుపైనఉన్ని; 2. ఒకఅరవిజాతివారు.

కురమకుంచె రూ. కుర్మకుంచె. వి. అంబరిపెట్టిన ఉన్ని పరుగును దువ్వేకుంచె, గొంగళ్ళునేసే కురమవాళ్ళది. ఏదెగడ్డివేళ్ళు(వరి) కూర్చినట్టినకుంచె. కురమగొల్ల రూ. కురుప గొల్ల. వి. దుప్పట్లు నేసే గొల్లవారు. కురమగ్గం రూ. కుర్మ మగ్గం. వి. ఉన్నిగొంగళ్ళునేసే మగ్గం. కురమలు వి.బ.వ. ఉన్నితో గొంగళ్ళునేసే ఒకతెగప్రజలు.

కురమ[2] వి. ఒకవిధమైనచ్చాది.

కురమాడు రూ.చూ. కుఱుమాడు. వి. కొప్పును కోడాకారంగా కిందికి రానురాను విశాలంగా ఉండే పెంకుకప్పు, ఇంటి పొడవు పైకప్పు.

కురము రూ.చూ. కురుము[1]. వి. పశువులకు కలిగే శీతరోగం.

కురవ రూ.చూ. పురవ. 1. కొండప్రాంతం, మెట్టప్రదేశం; 2. గొర్రెలకాపరి.

కురవకొర రూ.చూ. కురవకొర్ర. వి. చాములమాదిరిగా ఉండే ఒకరకం ఆహారధాన్యం. కురవకొర్ర రూ. పురవ కొర. వి. చాములమాదిరిగాఉండే ఒకరకం ఆహారధాన్యం. కురవకోడి రూ. పురవకోడె. వి. నుమారు రెండేళ్ళ ప్రాయం లో ఉన్న ఎద్దు లేదా ఆబోతు. కురవకోడె రూ.చూ. కురవ కోడి. వి. నుమారు రెండేళ్ళప్రాయంలోఉన్న ఎద్దు లేదా ఆబోతు. కురవరాగి రూ. కురుపరాగి, పురుబరాగి. వి. నల్లగింజరకం రాగి.

కురవకవులుగు వి. ముండపిచ్చుక, ఖండనం.

కురస రూ.చూ. కుఱుచ. విణ. పొట్టి.

కురసాని రూ.చూ. కురాసాని. విణ. ఖురాసాన్‌దేశసంబంధి. హంస. 5.152.

కురాకు రూ.చూ. కూరాకు. వి. 1. మాంసం; 2. ఆకుకూర.

కురాడము రూ. కురాళము. ఖురాళము. వి. మంచపుపందిరిగుడ్డ, చప్పరం. పాంచాలీ. 5.10.

ఉ. కురాడ్. వస్త్రం; పార. కురాద్, కురాడ్, కరాడ్. వస్త్రం.

<ఉ. కురాడ్.

కురాము రూ.చూ. ఖురాను. వి. మహమ్మదీయుల మతగ్రంథం, ఖురాను.

కురాళము రూ.చూ. కురాడము. వి. మంచపుపందిరిగుడ్డ. శుక. 4.22.

కురాసాని రూ. కురసాని, ఖురాసాని. వి. ఒకానొకదేశం. ఆము. 1.42.

పో.చూ. త. కురాచాని. నల్లకురంజిటిమం ; పో.చూ. మ. కురాచాని. కురంజిటిమం.

కురసానిటిమము రూ.చూ. కురసానియోమము. వి. కురసానియోమం. కురాసావిగందవొడి (-పొడి) వి. కురసాని దేశనంబంధమైన బుక్కా. కళుత్స. 1.139. కురాసావి యోమము (-టిమము) రూ. కురాసానిటిమము. వి. కురాసానిచేశంలో పుట్టిన టిమం. ప్రబంధ. 6.40. ఆం.భా. 2.57.

కురికుడుము వి. కజ్జికాయ, కజాయం.

కురిచీ రూ. కురుజీ², కుర్చి, కుర్సీ. వి. కూర్చుంటటానికుపయోగించేఉన్నతపీఠవిశేషం. రసిక. 1.61.

హిం.ఉ. కుర్సీ. కూర్చునేపీఠం.

క. కురిచి, కురచి, కురుని, కుర్చి. కూర్చునేపీఠం; తు. కుర్సి, కుర్చి ; త. కురిచ్చి, కురుచ్చి, కూర్చి ; మ. కుఱుసి. సింహాసనం, గద్దె ; పర్షి. కుర్సి, కుర్జి ; ఫ్రా. కుర్సీ ; కువి. కూర్చి.

< ఉ. కుర్సీ.

కురిచీపీఠ వి. కురిచీవలె ఎత్తుకాళ్ళుగల పీట. మృత్యు. 3.75.

కురించి రూ.చూ. కూరిచి. అవ్య. గురించి, ఉద్దేశించి.

కురించు రూ.చూ. కురియించు. న.క్రి. వర్షింపచేయు, కురియచేయు. బోజ. 5.323.

కురింజ వి. లతావిశేషం.

కురిడి రూ. కుకిడి. వి. లోపల నీరింకినకొబ్బరి.

క. కొబ్బె, గొఱబె. విత్తనంలో పప్పు, గుజ్జు ; తు. కొబ్బె, కొరంటు ; త. కొబ్బె ; మ. కొళ్ళు. కొబ్బరి, ఆముదం పప్పు ; కొలా. గొజ్యా ; కురు. గొలా. విత్తనంలోని పప్పు.

కురిడీ రూ.చూ. కురిడి. వి. లోపల నీరింకిన కొబ్బరి.

కురిబి రూ.చూ. కుర్వె. వి. కలుపుతీసే సాధనం.

కురిపించు రూ.చూ. కుర్పించు. చూ. కురియు. న.క్రి. కురిసేలట్లు చేయు.

కురిపె రూ.చూ. కుర్వె. వి. పొడుగాటి తూముగల కొడవలి వంటి సాధనం, తవ్వుగోల, దోకుడుపార.

కురిబల్లి రూ.చూ. కురిబిళ్ళ. వి. చిన్న అచ్చులిళ్ళ.

కురిబిళ్ళ రూ. కురిబల్లి. వి. చిన్న అచ్చులిళ్ళ.

కురిమిడి వి. మడిచుట్టువేసినకట్ట, గనిమ.

కురిమిడిగట్టు వి. గనిమ.

కురిమింద వి. ఒకవిధమైన నత్తగుల్ల, శంబూక విశేషం. హంస. 4.186.

కురిమొలువు వి. నేలచీల్చుకొని అప్పుడే పైకివచ్చిన చిన్న మొలక.

కురియించు చూ. కురియు.

కురియు రూ. కుర్యు. అ.క్రి. 1. వర్షించు. భార. ఆది. 5.3 ; 2. ప్రవరించు. శివరా. 2.58 ; 3. (జీర్ణ గృహాదులు) ఉరియు; న.క్రి. 1. ఇచ్చు. భార.ఆది. 7.95 ; 2. వర్షింపచేయు, కురియించు. భార. ఆది. 7.106 ; 3. కలిగించు ; 4. గుప్పించు.

క. కఱు. వర్షించు. వర్షింపజేయు ; కఱుస. వర్షించు, వర్షింపజేయు. పో.చూ. కొలా. కూల్-కూట్. కొళాయి నుండి లేక పగిలిన పంపునుండి నీరుకారు ; కుల్-ఎన్. కారు ; కూల్-ఎన్. స్రవించు.

కురియించు రూ. కురించు. న.క్రి వర్షింపచేయు, కురియచేయు. భార. ఆరణ్య. 3 206.

కురివిని వి. నేత పనివాళ్ళలో ఒక తెగ.

కురివింద వి. ఆలిచిప్ప, నత్తగుల్ల.

కురిసికె రూ. కుర్సక, కుర్సికె. వి. ఒకరకం తిక్క, గుంటక తోలేటప్పుడు పలుగుకు అంటుకొన్నచెత్తను తోసే పరికరం.

కురు రూ చూ. కుఱువ[1]. వి. తొర, ఉరువ,

కురుక రూ.చూ. కూరుకు. వి. నిద్ర.

కురుకు రూ.చూ. కూరుకు. వి. నిద్ర.

కురుకుబుద్ద వి. పూరింటిఆకు కప్పుకట్టడానికి వాడే పరికరం.

కురుగు రూ.చూ. కుఱువ[1]. వి. తొడ, ఊరువు.

కురుచ రూ.చూ కుఱుచ. వి. పొట్టిగా ఉండే భాగం. విణ. పొట్టి.

కురుచకత్తు వి. ప్రయం కావించటానికి ఇచ్చిన ఉత్తర్వు.

కురుచకుండ వి. దిష్టి తగలకుండా ఇంటిమీద, గడ్డివాములపై పెట్టే పొట్టికుండ.

కురుజీ[1] వి. చిన్న కంట్లం.

కురుజీ[2] రూ.చూ. పురిచీ. వి. ఆసనం, గంత.

కురుజు[1] వి. 1. ఒకజాతి దేగ. పి. శకు 1.110 ; 2. ఒక విధమైన బాణనంచు. హంస. 3.29 ; 3. ఈకలు దాల్చిన పక్షి. ఆం.భా. 2.98.

పో.చూ.త. కురుకు. పక్షి, నారాయణ పక్షి, కొంగ.

కురుజు[2] వి. మధువు, జున్ను.

పో.చూ.త. కుఱించి. పర్వతప్రాంతం.

కురుజుతేనె వి. ఒకరకపు స్వచ్ఛమైన తేనె. ప్రబంధ. 112.

కురుజు వి. 1. దూలంమీది గుజ్జు. ఆము. 2.17 ; 2. స్థిర రథం, రథంవలె ఎత్తుగాకట్టిన ఒకవిధమైన కట్టడం. వసు. 5.66. విణ. పొట్టి గుజ్జు. ఆం.భా. 2 123.

పో.చూ.క. కూచు, కూచ. దూలంమీది గుజ్జు ; గుజ్జు కుఱుజు, పో.చూ.తు. గుజ్జి, గుజ్జు. దూలం మీది గుజ్జు ; పో.చూ.త. కూచ్చమ్. దూలంమీది గుజ్జు.

కురుజుతెలవాకు వి. తమలపాకుతీగ, తమలపాకు.

కురుడి వి. సంగీత స్వరస్థాయి భేదం. బనవ. 8.942.

కురుత వి. ఒకవిధమైన చేప.

పో.చూ.త. కుఱుమీన్. ఒకవిధమైన చేప.

కురుదా రూ.చూ. ఖుర్దా. వి. ఒకానొక దేశ భాగం.

కురుమువు రూ.చూ. కుఱునూవు. వి. ఉష్ణప్రాంతాల్లో పెరిగే ఒక రకం నూనెగింజలచెట్టు.

కురునువ్వు రూ.చూ. కుఱునూవు. వి. నూనెగింజలచెట్టు.

కురునూగు రూ.చూ. కుఱునూవు. వి. ఉష్ణప్రాంతాల్లో పెరిగే ఒక రకం నూనెగింజల చెట్టు.

కురునూవు రూ. కుఱునూవు. వి. నూనెగింజలచెట్టు.

కురువ రూ.చూ. కురుమ[2]. వి. అడవిజీవులు, మేకలవాడు.

ఆం.ద్రా. 2.284.

కురువగొజ్జె యూ.చూ. కురుమగొజ్జె. వి. దేహమందు నిడుపు బొచ్చుగల గొజ్జె. **కురువగొల్ల** యూ.చూ. కురుమగొల్ల. వి. దుప్పట్లునేసే గొల్లవారు. **కురువరాగి** యూ.చూ. కురవరాగి. వి. నల్లగింజరకం రాగి.

కురుకీ యూ.చూ. కుర్చె. వి. కలువుతీసే సాధనం.

కురువు యూ.చూ. కుఱువు. వి. కురువ, గర్భ, బొల్ల.

కురుబ యూ.చూ. కురుమ². వి. 1. గొర్రెబొచ్చుతో కంబళ్ళు నేసే గొల్లజాతి; 2. నిడుపైన గొర్రెబొచ్చు.

కురుబరాగి యూ.చూ. కురవరాగి. వి. నల్లగింజ రకం రాగి.

కురుబల్ల వి. పంటఆకుల బిగింపకు వేసే అర్ధబర్ద.

కురుమ[1] యూ. కురము. వి. పశురోగ విశేషం, పశునేత్రరోగ విశేషం. నవనాథ. 41.

క. కుఱి, కొఱి. గొజ్జె, పొట్టేలు; పో.చూ.త. కుఱుంబాటు. పొట్టి బొచ్చుకలిగి మెలితిరిగిన కొమ్ములు గల గొర్రె.

కురుమ² యూ. కురం, కురబ, కురమ[1], కురువ, కురుబ, కురుమా[1], కురువ², కుర్మ, కుర్రం, కుర్వ². వి. 1. గొర్రె బొచ్చుతో కంబళ్ళునేసే గొల్లజాతి; 2. నిడుపైన గొర్రెబొచ్చు.

క. కుఱుబ, కుఱుబ, కుఱుంబ. గొల్లవాడు; త. కుఱుంబర్. గొర్రెబొచ్చుతో కంబళ్ళు నేసే గొల్లజాతి; కుఱుంపాటు. పొట్టి బొచ్చు కలిగి మెలితిరిగిన కొమ్ములు గల గొర్రె.

కురుమగొజ్జె యూ. కురుపగొజ్జె, కురువగొజ్జె. వి. నిడుపైన ఉన్నిగలగొజ్జె. **కురుమగొల్ల** యూ. కురుపగొల్ల. వి. కంబళ్ళు నేసే గొల్లజాతి. **కురుమవాడు** యూ. కురుమావాడు. వి. కంబళ్ళు నేసే గొల్లవాడు.

కురుమట్టము యూ.చూ. కుఱుమట్టము. విణ. పొట్టి, వినమ్రమయిన, కుదుమట్టమయిన.

కురుమడి యూ.చూ. కుఱుమాడు. వి. కొప్పున కోడాకారంగా కిందికి రానురాను విశాలంగా ఉండే పెంకుకప్ప.

కురుమా[1] యూ.చూ. కురుమ². వి. కుర్మా, గొంగళ్ళు నేసేజాతి.

కురుమావాడు యూ. చూ. కురుమవాడు. వి. గొంగళ్ళు నేసేవాడు.

కురుమో యూ. చూ. కూర్మా. వి. వలావు మొ. భోజనాల్లో నంజుడుగా ఉపయోగించే కూర.

కురుమారిల్లు చూ. కుమారు.

కురుమాడు యూ. చూ. కుఱుమాడు. వి. పక్కవాకిలి ముందున్న పంచకొప్పున కోడాకారంగా, కిందికి రానురాను విశాలంగా ఉండే పెంకు కప్ప, ఇంటిపడక పైకప్ప.

కురుమారిల్లు వి. వక్కపంచలు, పెంకుకప్పగల ఇల్లు.

కురుమావు విణ. పాత, కొద్దిగా మాసిన.

కురుమారు యూ. చూ. కుఱుమాడు. వి. ఇంటిపడకపైకప్ప.

కురుమింద వి. నత్తగుల్ల, ఎర్రచిల్లపురుగు.

కురులు వి.ఒ.వ. అలకలు, శిరోజాలు, తలవెంట్రుకలు. బా.ర. విరా. 2.138. ఆం.ద్రా. 2.145.

క. కురుళ్, కురుళు, కుఁరు. శిరోజాలు; తు. కుఱిలు; త. కుఱళ్, కుఱుళ్. స్త్రీయొక్క తలవెంట్రుకలు; పో. చూ. చురు, చురి; మ. కురుళ్.

సం. కురుల-. జుత్తు; ప్రా. కురుల-.

కురువ[1] యూ. కురవ, కుర్వ[1]. వి. 1. మెరక, ఉన్నతస్థలం. పండి. చ. 5.343; ష. 2. కొండమీద ఏర్పడిన కాలిత్రోవ.

క. కుఱువ. కొండ, దీవి; పో. చూ. తి. కుఱుఁటు. అరుగు, తిన్నె.

కురువ² యూ. చూ. కురుమ². వి. 1. ఉన్నినేసేజాతి; 2. గొర్రెల్ని మేకల్ని పెంచుకొనే జాతి. **కురువగొజ్జె** యూ. చూ. కురుమగొజ్జె. వి. శరీరంపై ఎక్కువ బొచ్చు పెరిగే ఒక రెగగొర్రె.

కురువడములు యూ. కురువడాలు, కురువులు. వి.ఒ.వ. ఆర్కుళ్ళు, ధాన్య విశేషం. హంస. 4.128.

పో. చూ. త. కురువి-క్, కార్. ధాన్యవిశేషం; కురువి-వాతాన్, కుఱువై; మ. కుఱువ. ధాన్య విశేషం.

కురువడాలు యూ.చూ. కురువడములు. వి.ఒ.వ. ధాన్యవిశేషం. ఆర్కుళ్ళు.

కురువాటం వి. కొప్పున కోడాకారంగా కిందికి రానురాను విశాలంగా ఉండే పెంకుకప్ప.

కురువిందచెట్టు చూ. గురువింద. వి. కురువిందచెట్టు.

కురువుఉన్ని చూ. కురువ². వి. సారెకుపెట్టే మన్ను తయారీకి వాడే గొర్రెబొచ్చు.

కురువులు యూ. చూ. కురువడములు. వి.ఒ.వ. ధాన్యవిశేషం, ఆర్కుళ్ళు.

కురువెంద వి. గరుకుగా ఎర్రగా ఉండేకాండం కలిగి అందమైన పూలుపూసే ఒకతీగ (Hiptage Madablota).

కురువేరు యూ. కుఱువేఱు. వి. శేళం. యయా. 5.98.

క. కురుబేర్, కుళావేర్. హ్రీబేరం; త. కుఱు-బేర్.

కురువేరుదంటవారి వి. మన్నుతిని నాలుగవ వింటినారి.

కుర్చ యూ. చూ. కుఱుచ. విణ. పొట్టి, పొడవుగాలేని. ద్వి. భల్లా. 2.87; వి. 1. కొద్దికాలం; 2. పొట్టిఅచ్చు; 3. లొచ్చు; 4. అశ్వగతి విశేషం.

కుర్చి యూ.చూ. కురిచీ. వి. 1. అరుగుకు ఒకవైపున ఆనుకోడానికి వనతిగా కట్టిన వంపుగా ఉండే ఒకభాగం; 2. భూమట్టానికి పైన వునాది గోడమీదనుంచి శాల్తీలకిందిభాగం వరకు కట్టినగోడ; 3. తులసి కోటదగ్గర కట్టిన తక్కువ ఎత్తుగల చిన్నఅరుగు.

కుర్చిగద్దె వి. రాతిస్తంభాలకింద ఆధారంగాను, అలంకారంగానుపెట్టే మలచిన రాతిపీట. **కుర్చిమట్టం** వి. భూమట్టానికి పైనవునాది గోడమీదనుంచి శాల్తీలకింది భాగంవరకు కట్టబడిన గోడ. **కుర్చిరాయి** యూ. కుర్సిరాయి. వి. రాతికూచాలకూ, స్తంభాలకూ అడుగు భాగంలో మోపుకింద ఉంచబడిన గుంటగల బండరాయి. **కుర్చిరౌతు** యూ. చూ. కుర్చీరౌతు. వి. రాతికూచాలకు, స్తంభాలకు అడుగుభాగంలో మోపుకింద ఉంచబడిన గుంటగల బండిరాయి కుర్చి.

కుర్చీ యూ. చూ. కురిచీ. వి. 1. కూర్చోటానికి ఉపయోగించే

పీర విశేషం. 2 మొగరం మీద చూలం కిందుగా పెట్టిన పీట

కుర్చీపట్టా వి. పడకకుర్చీలకు వాడేదళసరి గుడ్డ. కుర్చీరౌతు రూ. కుర్చిరౌతు. వి. రాతికూచాలకు, స్తంభాలకు అరుగుభాగంలో మోపుకింద ఉంచఒడిన గుంటగలరాయి.

కుర్చు ఆ. క్రి. కురియు, దారగాజారు.

కుర్తక వి. లిచానీ, రత్నకంబళి.

హిం. ఉ. ఆర. పార. కుర్తక్. వస్త్రవిశేషం.

<ఉ. కుర్తక్.

కుర్తా వి. వదులుఅంగీ, కురతా.

హిం. ఉ. పార. కుర్తా అంగీ; మరా. కుర్తా.

<ఉ. కుర్తా.

కుర్ని వి. కూదాల మీద అర్ధచంద్రాకారపు సొట్టలాగా మలిచిన గుంట.

కుర్నిచెట్టి రూ. చూ. కుర్నిసెట్టి. వి. నేతపనిచేసే దేవాంగుల్లో పెట్టుబడి దారు.

కుర్నిసెట్టి (-చెట్టి) రూ. కుర్నిచెట్టి. వి. నేతపనిచేసే దేవాంగుల్లో పెట్టుబడి దారు.

కుర్పించు రూ. కురిపించు. చూ. కురియు. స. క్రి. కురిపించు, కురియించు. బసవ. 4.123.

కుర్పె రూ. కరిపి, కురిపె, కురుపీ. వి. కలుపుతీసే సాధనం.

కుర్మ రూ. చూ. కురుమ². వి. 1. గొర్రెతొచ్చుతో కంబళ్ళు నేసేగొల్లజాతి; 2. నిడుపైన గొర్రెతొచ్చు.

కుర్మకుంచె రూ. చూ. కురమకుంచె. వి. అంబలిపెట్టిన ఉన్నిపరుగును దువ్వేకుంచె, గొంగళ్ళు నేసేకురమవాళ్ళు ఉపయోగించే దుంచె. కుర్మమగ్గం రూ. చూ. కురమమగ్గం. వి. ఉన్నిగొంగళ్ళు నేసే మగ్గం.

కుర్మొట్టము రూ. చూ. కుఱుమట్టము. విణ. పొట్టి, వినమ్రమయిన. వి. పొట్టిగాఉండి బలిసినవ్యక్తి.

కుర్మా రూ. చూ. కూర్మా. వి. పలావు మొ. భోజనపదార్థాల్లో నంజుడుగా ఉపయోగించేకూర.

కుర్య రూ. చూ. కురియు. ఆ. క్రి. 1. వర్షించు. పండి. చ. 1.43; 2. (తీర్చదగిన గృహాదులు) ఉరియు.

కుర్ర రూ. చూ. కుఱ్ఱ. వి. 1. చిన్నఎద్దు; 2. బాలుడు. విణ. చిన్న.

కుర్రదుడ్డె రూ. కురదుడ్డె, కుర్రదూర, కుర్రదూడె. వి. లేతదున్న, కుర్రదూడ. కుర్రదూడ రూ. చూ. కుర్రదుడ్డె. వి. లేతదున్న. కుర్రదూడె రూ. చూ. కుర్రదుడ్డె. వి. లేతదున్న, కుర్రదూర, కుర్రనజ్జు.

కుర్రం రూ. చూ. కురుమ². వి. 1. గొంగళ్ళు నేసేజాతి; 2. నిడుపైన గొర్రెతొచ్చు.

కుర్రమిల్లి వి. జలుబు.

కుర్వ[1] రూ. చూ. కురువ[1]. వి. కొండ ప్రాంతం, మెట్ట ప్రాంతం.

కుర్వ[2] రూ. చూ. చురుమ². వి. గొర్రెలకాపరి.

కుర్వకము వి. కురకకం, ఎర్రగోరింట. కు.సం. 5.28.

సం. కురవక-. ఎర్రగోరింట, ఎర్రచేమంతి.

<సం. పురవక-.

కుర్వక రూ. చూ. కురిసెకె. వి. ఒకరకంబల్కి, గుంటక తొలిచేప్పుడు పలుగుకు అంటుకొన్న చెత్తనుతీసేపరికరం.

కుర్సికె రూ. చూ. కురిసెకె. వి. ఒకరకంబల్కి, గుంటక తోలేటప్పుడు పలుగుకు అంటుకొన్న చెత్తను తీసేపరికరం.

కుర్సిరాయి రూ. చూ. కుర్సిరాయి. వి. రాతికూచాలకూ, స్తంభాలకు అరుగు భాగంలో మోపుకింద ఉంచఒడిన గుంటగల బండరాయి.

కుర్సీదారు వి. భూమట్టానికి పైనపునాదిగోడ మీదనుంచి గోల్తీలకింది భాగంవరకు కట్టబడిన గోర.

కుఱకుఱు చూ. కుఱ్ఱు విణ. అత్యల్పమైన, మిక్కిలి తక్కువైన. రామాభ్యు. 6.234.

క. కుఱు. అల్పత్వం: త. కుఱుమై. పొట్టితనం: మ. కుఱు. చిన్న, పొట్టి.

కుఱగలి రూ. కుఱుగలి. వి. కొ. సామీప్యం. భార. ఆది. 7.156. విణ. సమీపం, చేదువైన. భార. ఆది. 8.168.

త. కుఱుకు. దగ్గరదూరం, కుఱుమై. సామీప్యం: మ. కుఱుకు. దగ్గరచేయు.

కుఱచ రూ. చూ. కుఱుచ. విణ. చిన్న, పొట్టి.

కుఱిమువ్వ రూ. చూ. కుఱునూవ. వి. తిలనవ్యభేదం.

కుఱిమూవు రూ. చూ. కుఱునూవ. వి. తిలనవ్యభేదం.

కుఱు విణ. 1. పొట్టి ఆము. 4.58; 2. కొంచెం. ద్వి. సారంగ. చ. 35.

ర. కుఱు, కిఱి. పొట్టి; తు. కుఱు; త. కుఱు. పొట్టి; మ. కుఱు; కో. కుర్ర, కుర్; తా. కుఱ్ఱు-. (కుల్కి); కొండ. గుఱ్ఱి, గుర్రిక; కుఱు. క్రొవ్వు (<క్రోక్వు-. క్రోక్వు); ద్రా. ఘుడ్డూ. గుడ్డూ.

కుట్టునుఱు వి. కొంచెం మిగిలి ఉన్న ప్రాణం. త. కుఱ్ఱు ఉయిర్. కొనప్రాణం. <కుఱు+ఉసురు. కుట్టూపిరి వి. కొనఊపిరి, కొనప్రాణం. <కుఱు+ఊపిరి. కుట్టూరువు రూ. కుట్టూర్పు. వి. కొంచెం మిగిలి ఉన్న ప్రాణం, కొన ఊపిరి. <కుఱు+ఊరుపు. కుట్టూర్పు రూ.చూ. కుట్టూరువు. వి. కొంచెం మిగిలి ఉన్న ప్రాణం, కొనఊపిరి <కుఱు+ఊర్పు. కుఱుగడ వి. ఒకానొక యుద్ధ సాధనం. వైమినీభా. 5.20. కుఱుమువ్వ రూ.చూ. కుఱునూవ. వి. తిలనవ్యభేదం, చిన్నజాతి నువ్వు. హంస. 4.127. త. చిఱ్ఱె. తిలనవ్యభేదం. కుఱునూవు రూ. చురునువు, చురునువ్వు, కురునూగు, కురునూవు, కుడినువ్వు, కుఱినూవు, రుఱునువ్వు. వి. చిన్నజాతి నువ్వు, ఉష్ణమండలంలో పండే తైలనవ్య విశేషం. కుఱువంది వి. పనవరాహ భేదం, ఒకజాతి అడవి పంది. కుఱుమట్టము రూ. కుఱుమొట్టము, కుర్మట్టము. విణ. పొట్టిగానూ వుట్టిగానూ ఉన్న. భాగ. 8.538. కుఱుమూరు రూ. కురమూరు, కురుమడి, కురుమూరు, చురుమూరు. వి. ఇంటి చూలకిప్ప, పక్కవాకిలి ముందున్న పంచ, కొప్పున కోణాకారంగా కిందికి రానురాను పిలాలంగా ఉండే పెంపు కిప్ప, ఇంటి పొడుకపై కప్ప. కుఱుమూపు రూ.చూ. కుఱుమూపురు. విణ. కొంచెం మాసిన. భక. 4.36. కుఱుమూపురు రూ. కుఱుమూపు విణ. కొంచెం మాసిన. భార.విరా. 1.291. కుఱుముట్టి వి. చిన్నజాతి చుసిడిచెట్టు. ద్వి.సారంగ. 2.80.

కుఱుమొల్ల వి. ఒకజాతి మొల్ల. ఇందు. 6.120.

కుఱుకు వి. పోగు, రాశి. భార.ద్రోణ. 4.83.

పో.చూ. త. కుఱుక్కు. దగ్గరకు రప్పించు.

కుఱుకులుగట్టు-(కట్టు) అ.క్రి. కుఱుకులుగొను, పోగగు. ద్వి.హరిశ్చ. వూ. 1842 పం. కుఱుకులుగొమ్(-కొమ్) అ.క్రి. కుఱుకులుగట్టు, పోగగు. భార.స్త్రీ. 2.8.

కుఱుకొను యా.చూ. కుఱుగొను. అ.క్రి. త్వరపడు. అప్ప. 2.197.

త. కురుక్కమ్. ముడుచుకొనిపోవటం. పో.చూ. చురుక్క. త్వరగా < చుఱుంకు. ముడుచుకొనిపోవు; కుఱు కుఱు- ఎనలే. త్వరపడటాన్ని తెలియజేసే ధ్వన్యనుకరణం; మ. కుఱుక్కుక. ముడుచుకొనిపోవు; ద్రా. కుర్రింగ్.

కుఱుగొమ్(-కొమ్) యా. కుఱుకొను. అ.క్రి. త్వరపడు.

కుఱుగలి యా.చూ. కుఱంగలి. వి.వొ. నమూపం, చేదువ. వి. నమూపత, చేదువ.

కుఱుచ యా. కురచ[1], కురన, కురుచ, కుర్చ, కుఱుచ. విణ. చిన్న. భార.ఆరణ్య. 1.300. వి. 1. ప్రాస్వాచ్చు. ఆం.భా. వూ. 57; 2. అచిరకాలం. ఆము. 6.31; 3. న్యూనత, కొదవ. సాంబ. 2 40; 4. అశ్వగతిభేదం. చంద్రాంగ. 2.70; 5. ఒకరకమైన యుద్ధనాట్యం.

క. కుఱుచి, కుఱుచు, కూచు. చిన్నది; కొద. కుర్చ. చిన్నదిగా చేయు; త. కుఱుక్కమ్; మ. కుఱుచ్చల్. అరుదు.

కుఱుచకావించు న.క్రి. తక్కువపరచు. ఆము. 6.109. కుఱుచది వి. పొట్టిది. గుజ్జు, గిటక. కుఱుచ(దవము(-తవము) వి. గుజ్జు, గూను, పొరడు, గుజ్జతనం. కుఱుచవడు అ.క్రి. తగ్గు. కుఱుచవఱుచు న.క్రి. తగ్గించు. భాస్క.రా.సుందర. 48. కుఱుచల వి.బ.వ. నాట్యభేదం. కుఱుచలుద్రొక్కు(-త్రొక్కు) అ.క్రి. చిందులుతొక్కు, నర్తించు. వసు. 5.75. కుఱుచ సేయ(-చేయ) న.క్రి. తక్కువపరచు. భార.విరా. 4.29.

కుఱువు యా. కురువు. వి. అల్పప్రమాణం, కురువు. ఆం.భా. 2.129.

క. కురు, కురువు, కుర. కురువు; కుఱుపు; తు. కురి. కురువు; త. కురు. కురువు; కురువ్పా. మొటిమ; కురువ్పి(-చ్-ప్పి-). మొటిమలాగ చికిపోవటం; కురువ(త్-ప్ప-). కనపడు, చికిపోవు; మ. కురు. మఱుచి, రువు; కురువ్పా. మఱుచి; కువి. కూరు. కురువు; కూఱ్ఱూ. ఒడిసెగర్దలు; పర్జి. కుర్. చిన్నకురువు; నా. కురుప్. మొటిమ.

కుఱువ యా.చూ. కఱువ[2]. వి. మెరక, మెట్టనేల, కొండదారి.

కుఱువు[1] యా. కురు, కురుగు. వి. చూరువు, తొడ. భార.ఆది. 4.138.

కొద. కొర్. తొడ, త. కుఱుంకు. తొడ; మ. కుఱుకు. మృగాలతొడ; కుఱుచ్చు; గోం. కుర్కి, కర్కి, కుర్కి. తొడ; కొండ. కుఱ్ఱు; కుఇ. రుజు, కుజ్జు, కుజ్జగు. తొడ; కువి. కూడూ. తొడ; పర్జి. కుడు. తొడ; కొలా. కుడుగ్, కుడ్డ్, కుడ్డా, కుడుకుల్. తొడ; ఒల్లా. కుయుగ్; కురు. ఖొస్తా; మాల్తో. క్యోస్సె; ద్రా. కుట్టో. నాకు, గతుకు.

కుఱువు[2] యా. కుఱుప. వి. గుట్ట, గట్టు. పండిచ. 5.359.

కుఱువేఱు యా.చూ. కురువేరు. వి. ఒకచెట్టు.

కుఱ్ఱ యా. కుర, కుర్ర. వి. 1. కొడుకు. రం.రా.ఆమో. 125; 2. బాలుడు, పిల్లవాడు. భాగ. 7.370; 3. కోడె, ఎనుబోతు. విణ. చిన్న, లేత వయస్సుకల.

క. కుఱు. చిన్న; త. కుఱువయక్క. పిల్లలు; చిఱువన్. కొడుకు, బాలుడు; కుట్టన్. పిల్లవాడు, బాలుడు; మ. కుట్టన్. బాలుడు. పో.చూ. కుఱు. చిన్న; గోం. కుర్ర. కోడె; పర్జి. కుర్ర. దూడ; నా. ఖోడె; మాల్తో. కొర్. శిశువు, బిడ్డ.

కుఱ్ఱడు వి. 1. బాలుడు, పిల్లవాడు. భాగ. 9.215; 2. చిన్నవాడు, లేతవయసువాడు. పరమ. వి. 1.139. కుఱ్ఱతనము వి. బాల్యం. కుఱ్ఱది వి. బాలిక. కుఱ్ఱవాడు యా. కుఱ్ఱాడు. వి. బాలుడు. కుఱ్ఱాడు యా.చూ. కుఱ్ఱవాడు. వి. బాలుడు.

కుఱ్ఱాడు చూ. కుఱ్ఱ.

కుఱ్ఱి వి. 1. ఆవు, గోవు. భార.ఆది. 5.218; 2. పాడిఆవు, గిడ్డి. భాగ. 10 వూ. 950.

క. కుఱి, కొఱి. గొఱ్రె, పొట్టేలు; త. కొట్టి. దూడ, లేగ; పో.చూ. కొఱి. గొఱ్రె; మ. కొట్టి. ఆడపిల్లి; పో.చూ. పర్జి. కుర. దూడ.

కుఱ్ఱు[1] వి. కూత, మూలుగు. చంద్రాంగ. 2.81. అ.క్రి. కూయు, అరచు.

క. కురల్. అరచు. పో.చూ. తు. గురనె. కుక్క గుర్రుమనటం; గురుక్కుమని, గురుకుమని. అరుచు; గురుగుమ్ము, గురుగుర గురుక్కు. వలిగర్జించటం; పో.చూ. త. కూఱు. గట్టిగా అరచు, మాట్లాడు; కుల్రై. కుక్క మొరిగేటట్లు మొరుగు; కురల్. శబ్దం; కుర్రై. కేకలువేయు, అరచు; కుఱుకుఱుమ్మై. గురకపెట్టటం; మ. కుఱుకుక్కక, కుఱుయ్యుక, కుఱుమ్ముక. పావురాల కూత; కూఱ్ఱక్క. గురకపెట్టు; గోం. కుహస్ప్ నా. మొరుగు, గుర్రుమనే ధ్వని, కొండ. కుర్స్. గురకపెట్టు; వర్జి. గుర్రి, కూర్. మూలుగు; కొలా. గుర్గడిల్. మొరుగు; కుడు. గుర్రార్. గర్జించు; ద్రా. ఘుర్రింగ్. గుర్రుమనే ధ్వని.

కుఱ్ఱు[2] వి. మిట్ట.

కుఱ్ఱువరు(-వడు) అ.క్రి. చిట్టడవి ఏర్పడు.

కులకట్టు వి. కులాచారాలను అతిక్రమించి తప్పుచేసినవారిని పెద్దచేసే కట్టడి.

సం. కుల-. వంశం.

< సం. కుల - + కట్టు (మిశ్రస.)

కులకరణి యా. కుల్కర్ని. వి. కరణం, గ్రామపు లెక్కలు రాసే ఉద్యోగి.

మరా. కుల్కర్ణి.

< మరా. కుల్కర్ణీ.

కులకరించు యా.చూ. కులుకరించు. అ.క్రి. సోనలువారు.

కులకుల వి. క్షుద్రక్రిముల బాహుళ్యాన్ని సూచించటానికి ఉప

యోగించే అనుకరణం. శృం.నై. 1.110.

పో.చూ. క. కుల. గుంపు ; పో.చూ. త. కులై. గుత్తి ; మ. కులెక్క. వళ్ళు మోసేవాడు ; కులచ్చతు.

కులకులలాడు ఆ.క్రి. కులకులమను.

కులంగి వి. కొంగ.

కులపుత వి. మంచికులంలో పుట్టినవాడు, కులీనుడు.

నం. కులపుత్ర-. వంశోద్ధారకుడైన పుత్రుడు.

<నం. కులపుత్ర-.

కులపెద్ద వి. కులాచారాన్ని దాటినవారికి శిక్షనిర్ణయించే కుమ్మరి పినపెద్ద.

నం. కుల-. వంశం.

<నం. కుల-+పెద్ద. మిశ్రన.

కులబట్రాజులు రూ.చూ. కులభట్రాజులు. వి.బ.వ. తొగట వారిదగ్గర ఆడుక్కుతినేవాళ్ళు.

కులభట్రాజులు రూ. కులబట్రాజులు. వి.బ.వ. తొగటవాళ్ళ దగ్గర ఆడుక్కునేవాళ్ళు.

నం. కుల-.వంశం ; భట్టు-.వండితుడు ; రాజన్. రాజు.

<నం. కుల-+భట్ట-+రాజన్+-లు. మిశ్రన.

కులంబరము రూ. కులంబ్రము. వి. 1. కలగూరగంప ; 2. నంసారభారం ; 3. వినుగుదల.

కులంబిడ్డ వి. కుమ్మర్లను యాచించి వారి గోత్రాదుల్ని చెప్పేవాడు.

నం. కుల-.వంశం.

<నం. కుల-+బిడ్డ.

కులంబిడ్డోళ్ళు వి. కుమ్మర్లను యాచించి వారి గోత్రాదుల్ని చెప్పేవాడు.

<కులం బిడ్డ+వాళ్ళు.

కులంబిడ్డోళ్ళు చూ. కులం బిడ్డ.

కులంబ్రము రూ.చూ. కులంబరము. వి. 1. కలగూరగంప ; 2. నంసారభారం ; 3. వినుగుదల.

కులరాజు వి. కుమ్మరివాళ్ళ కులపెద్ద.

నం. కులరాజు-. వంశానికి రాజు.

<నం. కులరాజ (అర్థవిపరి.).

కులాకరము వి. అనహ్యం.

నం. కుల-. వంశం ; ఆకర-. స్థానం.

<నం. కులాకర-. (అర్థవిపరి.).

కులాయ రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. చిన్నటోపి, శీర్షాచ్ఛాదనం.

కులాయి రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. చిన్నటోపి, కుల్లాయి.

కులాయించు ఆ.క్రి. అలివృద్ధి పొందు.

కులాలు వి.బ.వ. తక్కువ జాతులు.

<నం. కుల-. వంశం, జాతి.

<నం. కుల-. (అర్థవిపరి.).

కులాసా రూ.చూ. ఖులాసా. వి. నంతోషం.

కులికించు చూ.కులుకు.

కులికిద్రం విణ. నికృష్టమైన.

కులికి వి. మేకలు కాచుకొనే వాడు.

కులియ వి. చిన్నపిల్లలు ఆడుకోడానికి చేసే చిన్నమట్టి బుడ్డి.

కులియ వి. చల్లదనం, శైత్యం. కు. నం. 5.149.

క. కులిర్. చల్లదనం ; త. కుళిర్ ; మ. కుళిర్. <క. కుళిర్.

కులియగొను (-కొను) అ.క్రి. శీతలమగు. చల్లబడు.

కులుకరించు చూ. కులుకు.

కులుకు రూ. కుల్కు. న.క్రి. 1. చేయిచేయి కలుపు. ఉ.హరి. 6.106 ; 2. పోయు, వేయు. కాశీ. 3.118 ; 3. కదిలించు. కాశీ. 3.152 ; 4. కలుగచేయు, పుట్టించు. వరాహ. 3.111 ; 5. వెదజల్లు, చిమ్ము, బయలుపరచు. కళా. 6.196 ; 6. రంగరించు. యయా. 4.25 ; 7. హాయు. హరిశ్చ. 1.10 ; 8. శృంగారపుగుదలిక కలది. ఉ.రా. 5.248 ; 9. చుంబించు. చంద్రాంగ. 1.10 ; 10. మనోజ్ఞం, ఒప్పిదం. నీలా. 1.27. అ.క్రి. 1. విలానంగా కదులు. శకాం. 3.21 ; 2. శోభించు, ఒప్పు. ఉ.రా. 4.163 ; 3. మిక్కిలి నంతోషించు. అచ్చరా బాల. 1.28 ; 4 ప్రకటమగు దళా 2.178. వి. 1. వలపు, ప్రేమ. కవిక. 5.31 ; 2. శృంగారపుగుదలిక. మను. 2.51 ; 3. విలానం, అందం, ఒప్పు. ఆం. భా. 1.139. విణ. 1. శృంగారపు గుదలికకల. పరమ. వి. 4.101 ; 2. అంద మైన.దళా. 1.71.

క. కులుకు. కదిలించు, నాటకాల్లోను, పాడేటప్పుడు చేసేనటన ; కుల్కు, కుక్కు. కులకు, కులికు ; కొండ. కులింగ్ (-కులించి). కదిలించు. కులిక్ ; తు. కుర్కుని. కదిలించు ; త. కులుక్కు. రెండింటిని కదిలించుతూ కలపటం, కదిలించు, పైకి కిందకి కదిలించు ; కుల్కుకు. కదిలించు ; కుల్లె. వదులగు ; మ. కులుక్కక. కదిలించు ; కులుక్కు. కదిలించు ; కొండ. కుల్గ. కదిలించు, గుప్తరర్కి ; కుల్కి. కదిలించు ; కుఱ. కుల్(ఱు)ఐట. చెదిరిపోవు ; ద్రా. ఖుల్కుమ్. మృదువైన, కంపం, వణకు ; ఖుల్. భయపడు.

కులికించు రూ.చూ. కుల్కించు. స.క్రి. ఒయ్యారంగా కదిలించు. **కులుకరించు** రూ. కులకరించు. అ.క్రి. విజృంభించు. **కులుకు(దనము(-తనము)** రూ.చూ. కుల్కుదనము. వి. కాంతి, శోభ. **కులుకు పువ్వులు** వి.బ.వ. అందమైనపూలు. **కులుకులాడి** రూ. కుల్కులాడి. వి. విలానంగలస్త్రీ. ఉ.రా. 5.248. <కులుకు+-లు+ఆడి : **కులుకులాడు** రూ. కుల్కులాడు. వి. విలానకాడు. <కులుకు+-లు+ఆడు. **కులుకులు** వి.బ.వ. కుమ్మరి కుండలపై చేసేశిల్పం. హంస. 5.13.

కులువ వి. శోపవ్యాధి వాపు. ద్వి. పరమ. వి. 4.298.

త. కుళువై. వాపు.

<త. కుళువై.

కులువు రూ.చూ. కుళువు. వి. ఉంగరం రాయి.

కులువురాయి రూ.చూ. కుళువురాయి. వి. రాజావర్తమనే మణి విశేషం.

కుల్కర్ని రూ.చూ. కులకరణి. వి. కరణం.

కుల్కించు చూ. కుల్కు.

కుల్కు రూ.చూ. కులుకు. విణ. 1. శృంగారపు కదిలిక కలిగిన. పరమ. వి. 4.101 : 2. అందమైన. వి. 1.

శృంగారపు కదలిక. ఉ.రా. 6.384; 2. విలాసం, అందం, ఒప్పు, సొరంగు. 2.129. అ.ప్ర. 1. శృంగారంగా కదలు. ఋక. 1.440; 2. ఒప్పు. మృత్యు. 1.13; 3. మురియు; 4. ప్రకటమగు. నృ.ప్ర. 1 వెదజల్లు, చిమ్ము. కా. 6.158; 2. పోయు; 3. కదలించు; 4. రంగరించు; 5. పూయు; 6. లాలించు.

కుల్కించు రూ. కులికించు. న.క్రి. ఒయ్యారంగా కదల్చు, కులుకచేయు. మల్ల. భూ. వైరా. 56. **కుల్కుదనము (-తనము)** రూ. కులుకుఁదనము, వి. కులుకుదనం. చంద్రాంగ. 5.125. **కుల్కులాడి** రూ.చూ. కులుకులాడి. వి. కులుకులాడి. పోలి ను. **కుల్కులాడు** రూ.చూ. కులుకులాడు. వి. విలాసకాడు.

కుల్లకాల్పు వి. దుండలు మొ. ఎర్రగా కాల్చిన కాల్పు.

కుల్లన్ను రూ.చూ. ఇల్లన్ను. వి. 1. దోషం; 2. రహస్యం.

కుల్లా[1] రూ. కులాయ, కులాయి, కుల్లాయి, కుళాయ, కుళాయి[1], కుల్ల, కుల్లాయ, కుల్లాయి, కోహలి, కోహళి, కొహళీ. వి. చిన్నటోపి, శ్రీనాథుని చాటువు.

సం. శ్లోలక-శిరస్త్రాణం; హిం. కులహ్, కుల్హా, కులాహ్. టోపి; ఉ. పార. కులాహ్.

<ఉ. కులాహ్.

కుల్లా[2] రూ. ఇల్లా, గుల్లా. వి. 1. రాళ్ళ వరసలకు మధ్యనున్న స్థలం; 2. రాళ్ళగుట్ట.

కుల్లాయి రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. చిన్నటోపి.

కుల్లి రూ.చూ. కుల్లీ. వి. దానుడు, సేవకుడు. ద.హిం.కా. నంపు. 5. కా.నం. 131.

కుల్లిమి రూ. కుల్లెము. వి. ఒకజాతిమలుగుపాము, పాపమాను. పరమ. వి. 4.298.

కుల్లీ రూ. కుల్లి, ఇల్లి. చూ. కూలి. వి. దానుడు, సేవకుడు. ద.హిం రా. నంపు. 10. కా నం. 751.

హిం. ఉ. కులీ. గ్రామికుడు.

<ఉ. కులీ.

కుల్లు విణ. సమస్తం, అంత.

హిం.ఉ. కుల్. సమస్తం.

<ఉ. కుల్.

కుల్లెము రూ.చూ. కుల్లిమి. వి. ఒకజాతిమలుగుపాము, పాపమాను.

కుల్లేరు వి. సిమెంటుపూసేవానిపనిముట్టు, తాపీ.

కుల్వార్ విణ. రైతువారి, ఆసామివారి.

కుల్వారిపట్టా వి. స్వంతంగా నిర్ణయించుకొనే పట్టా.

కుల్వారిపట్ట చూ. కుల్వార్.

కుళము వి. చెరువు, కోనేరు. చెన్నబస. 3.45.

క. కొళ, కొణ, కొళహె. కొలను; తు. కుళ; త. కుళమ్, మ. కుళ ; పో.చూ. సం. కూల-. ఒడ్డు.

<త. కుళమ్.

కుళాయ రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. టోపి. దశా. 7.133,

కుళాయి[1] రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. కుళ్ళాయి, టోపి. నీలా. 1.60.

కుళాయి[2] రూ. కొళాయి. వి. నీటిగొట్టం. నీలా. 1.60.

త. కుళాయ్. గొట్టం.

కుళువు రూ. కులువు. వి. ఉంగరంరాయి. ఎంత్రాంగ. 1.8.

కుళువురాయి రూ. కులుపురాయి. వి. రాజావర్తనే మణివిశేషం, ఉంగరంరాయి.

కుళ్లగించు రూ. క్రుళ్లగించు. స.క్రి. తవ్వు, చెల్లగించు, పూరికొల్పు.

కుళ్లగింత వి. కుళ్లగించటం.

కుళ్లగింత చూ. కుళ్లగించు.

కుళ్లా రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. టోపి. రాజవా. 2.39.

కుళ్లాయ రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. చిన్నటోపి. సారంగ. 2.16.

కుళ్లాయి రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. 1. చిన్నటోపి. చంద్రభా. 2.93; 2. నవరం. సాంబో. 3.7.

కుళ్లికొమ చూ. కుళ్లు.

కుళ్లు రూ.చూ. క్రుళ్లు. అ.క్రి. 1. చెడు, పాడగు. చంద్రాంగ. 4.258; 2. (మనసులో) దుఃఖించు. చేమ 2.189. విణ. కుళ్లిన, చెడిపోయిన, రామలిం.శ. 83; వి. 1. చింత; 2. కాపట్యం. కాలుష్యం; 3. కుళ్ళినపదార్థం.

క. కొతి. కుళ్ళు; కొజకు. కుళ్ళుడసం; కొత. కుచ్. మెత్తబడు; తు. కురుపుని, కురుయుని, కుళిపుణా. కుళ్ళు, క్షీణించు; త. కుత్తి. ఎక్కువగాఉడుకు, మైనందులెకడుగు; కుళికుళి. అధికమగు; కుతకుతి. నలిగిపోవు; కుజి. మృదువైన; కూజ్. ద్రవాహారం; మ. కుజయుక. నానబెట్టు; పో.చూ. గోం కుక్కనా. పనికిరాకుండాపోవు.

కుళ్లికొను రూ.చూ. క్రుళ్లుకొను. అ.క్రి. 1. బాధపడు; 2. లోనబాధపడు, 3. అనాయపడు. **కుళ్లకుళ్లు** రూ.చూ. కొళ్లకొళ్లు. వి. దగ్గేటప్పుడుకలిగేధ్వనియొక్క అనుకరణం శివర.5.68; త. కుల్-ల్-ఇరుమల్. దగ్గు. **కుళ్లుకొను** రూ.చూ. క్రుళ్లుకొను. అ.క్రి. దుఃఖించు, పరితపించు. ఋక. 2.563. **కుళ్లచవుడు** వి. గోధుమపిండంగలచపటినేల. **కుళ్లుడు వావ** వి. ఎరతెగకుండా తుప్పరగా పడేవాన **కుళ్లుదిండు** రాతిగనిలోని ఆరోపొర. **కుళ్లుపోతు** రూ. క్రుళ్లుపోతు. వి. దుఃఖశీలుడు, మనసులో ఎప్పుడూతపించేవాడు. **కుళ్లుపోవు** అ.క్రి. అనాయపడు.

కువ రూ.చూ. కుప్ప[1]. వి. 1. పుప్ప, రాశి. భాది. ఆది. 6 82; 2. పాతర; 3 కోసినగడ్డినూర్చినధాన్యం మొ. వాటిరాసి.

కువతొక్కిళ్ళు రూ.చూ. కుప్పతొక్కిళ్ళు. మి.బ.వ. చచ్చుగడ్డిలోనిగింజలు. **కువలవడు** రూ.చూ. కువలువడు. అ.క్రి. కుప్పకూలు, తెళ్ళిపడు. **కువలువడు (-వడు)** రూ. కువలువడు. అ.క్రి. కుప్పకూలు, తెళ్ళిపడు. భార ఆది, 6.83.

కువకువ వి. కోకిలకూతకు ధ్వన్యనుకరణం. మను. 3.82.

క. కువి. అరచు; త. కూ. పావురాలకూత; కువా-క్-కువా-చ్-వినె. అప్పుడే పుట్టినదిడ్డ ఏడ్పును నూచించే ధ్వన్యనుకరణం; మ. కూ. గట్టిగాఅరచు.

కువాడము రూ. కువారము. కువాళము[1], కువ్వాడము, కువ్వాళము. వి. 1. కవటచేష్ట. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1904. పం. 2. కాపట్యం. రాధా. 1.41; 3. హీనం, పరియాచకం; 4. వాహనపు పీపుపై కప్పేచిత్రవస్త్రం; 5. ఓర్వలేని

తనం ; 6. కుచ్చితపువని.

పో.చూ క. కుహక, కుయిక, కువక, కొయక. మోసం చేయటం, మోసగాడు, మోసం.

కువాడి రూ. కువాళి. చూ. కువాడము. వి. మోసగాడు. ద్వి. పరమ. 7.523 పు.

కువారము రూ చూ. కువాడము. వి. కుళ్ళు, కుచ్చితబుద్ధి.

కువాళము[1] రూ చూ. కువాడము. వి. కపటచేష్ట. సారంగ.చ. 3 207. విణ. కపటి, పుట్టినుడు. అచ్చరా.నుందర. 119.

కువాళించు[1] స.క్రి. 1. మోసగించు ; 2. వశీకరించుకొను.

కువాళము[2] వి. వాహనంలోనగువాటిగొనె. ఆం.భా. 2.159.

పో.చూ. క. కుల్వ, కూవె, కువ్వాయెల. సీటినుంచి రలను శరీరాన్ని కాపాడేకువ్వె, ఎండుటాకులు ; కువర. రెదమునుగు.

కువాళించు[2] స.క్రి. గొనెనగాచేయు, కప్పు. విక్ర. 8.24.

కువాళి చూ.చూ. కువాడి. చూ. కువాడము. వి. మోసగాడు. పైజ. 4.95.

కువాళించు[1] చూ. కువాళము[1].

కువాళించు[2] చూ. కువాళము[2].

కువి వి. మట్టితోచేసినఇల్లిపాత్రల్లో ఇల్లిపూటలకు ఆధారంగా ఉండే ఎరుగుభాగం.

కువిచిలు వి. మృత్పాత్రవిశేషం, ఒకరకంమట్టికుండ. హంస. 5.12.

పో.చూ. త. కువిచ్చ. మృత్పాత్రవిశేషం.

కువిచపోవు స.క్రి. పండినగింజలుఎండు.

కువిలి రూ. కువ్విన. వి. 1. బల్లముంతల పైనమూయడానికి బుడబుడకమోస్తరుచేసిన మట్టిచూత ; 2. పాత్రలుపడకుండా మూడువైపులా ఆవుగాపెట్టడానికి వాడేచిన్నమట్టిదిమ్మ.

కువ్వ[1] రూ.చూ. కుప్ప[1]. వి. 1.రాశి, పోగు. ప్రబంధ. 186; 2. పాత్రల తయారీకి పాకంమట్టిని ఒకచోటచేర్చిన రాశి. 3. పరకల్ని పేర్చివెంటితోబిగించినదిబ్బ; 4. పాతర.

కువ్వ[2] రూ. కొవ్వ. వి. చక్రానికి ఇరుసునుమార్చే రంధ్రానికి లోపలా బయటా వేసిన ఇనపకట్టు.

కువ్వ[3] రూ. కువ్వెన. వి. నాగవల్లి సామానుల్లో ఒకటి, పొన్నలు, గరాటు.

కువ్వవేల వి. కువకువలాడే నేల.

కువ్వారము రూ.చూ. కువాడము. వి. 1. కాపట్యం ; 2. కపటచేష్ట.

కువ్వాళము రూ.చూ. కువాడము. వి. 1. కాపట్యం ; 2. కపటచేష్ట.

కువ్విన రూ.చూ. కువిలి. వి. పాలకుండలమీద పెట్టే మూత.

కువ్విన్లు రూ. కుయిండ్లు. వి.బ.వ. 1. బల్లముంతలపైన మూయడానికి బుడబుడక మోస్తరు చేసిన మట్టిమూత ; 2. పాత్రలు పడకుండా మూడువైపులా ఆవుగా పెట్టడానికి వాడే చిన్న మట్టిదిమ్మ.

కువ్వెన రూ.చూ. కువ్వ[3]. వి. నాగవల్లి సామానుల్లో ఒకటి, గరాటు.

కువ్వేయు రూ.చూ. కుప్పేయు. స.క్రి. పాకంచేసిన మట్టిని ఒకచోట రాశిగావేయు.

కుశకుశ వి. ఉల్లానం యొక్క ధ్వన్యనుకరణం.

కుశమొద్దు రూ. కుశమొద్దు. వి. గానుగకట్టె తిరగడానికి ఆధారంగా నాటబడిన కొయ్యదుంప.

కుశలము విణ. 1. ఇరుకయిన ; 2. చిన్న

సం. కుశల-. సమర్థమైన, తగిన, తెలివైన.

<సం. కుశల- (అర్థవిపరి).

కుశాటి వి. దారానికి గవ్వలు కూర్చి కొమ్మలకు దిగవేసే అలంకారం.

కుశాలు వి. సంతోషం, వేళాకోళం, కుశలం, అతిసంతోషం.

హిం. ఖుశీ. సంతోషం ; ఉ. కుశాదీ, ఖుశీ. సంతోషం ; హిం.ఉ. ఖుసాల్, ఖుస్యాల్. సుఖస్థితి, ఆనందపడ్డవాడు.

క. కుశాలు. సంతోషం, కుశలం.

<ఉ. ఖుసాల్.

కుశిని రూ.చూ. కుసిని. వి. వంటయిల్లు.

కుశినివాడు రూ.చూ. కుసినివాడు. వి. వంటవాడు.

కుశీ రూ.చూ. ఖుశీ. వి. సంతోషం.

కుశ్మొద్దు రూ.చూ. కుశమొద్దు. వి. గానుగకట్టె తిరగటానికి ఆధారంగా నాటబడిన కొయ్యదుంప.

కుషాల్‌నామా రూ.చూ. ఖుషాలినామా. వి. క్షేమసమాచారాలు తెలియజేసే పత్రిక.

కుషీ రూ.చూ. ఖుషీ. వి. సంతోషం.

కుష్మి విణ. కఠోరమయిన.

హిం. ఖుష్కీ. శుష్కత, నీరసత్వం, ఖుష్క్. ఎండిన.

ఉ. ఖుళ్కి. ఎండినది, భూమి, కఠినమైనది, ఖుష్క్. ఎండిన ; పార. ఖుష్కి. క్షత్రిమంచాని, పవిత్రమైన, కఠినమైన, ఎండిన ; ఖుష్కీ. ఎండినది, కఠినమైనది, భూమి.

<ఉ. ఖుష్కి.

కుష్ఠు రూ.చూ. కుస్తు. వి. కుష్ఠరోగం, పెద్దరోగం.

కుసం రూ.చూ. కుసుమ[1]. వి. 1. భూమిలో నాటుకొన్న గింజ పగిలి పైకివచ్చేభాగం, వరికొన్న మొ.వాటి మొలక ; 2. తూర్పారపట్టేటప్పుడు దువ్వపాయగా పోయే రాగి (ధాన్యం) పొట్టు ; 3. డెల్టాలో పండే ఒకరకం పంట.

కుసంపొట్టు రూ.చూ. కుసుంపొట్టు. వి. పసుపుమకాయల పొట్టు, ఆము పడుగులోకి ఉపయోగం.

కుసకుస వి. తోపిడి ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం.

కుసమ[1] రూ.చూ. కుసుమ[1]. వి. డెల్టాలో ఎక్కువగా పండే వరిపంట.

కుసమ[2] రూ.చూ. కుసుమ[2]. వి. ఒకరకం నూనెగింజ చెట్టు.

కుసాలవట్టి వి కోడిపిటలబండి (ఒకరకం బండి)కి ఉన్న రెండో దిండు.

కుసి[1] రూ. గుసి. వి. 1. ముంచుకోడు మొ. వాటి రంధ్రాల్లో దొరలటానికి చెక్కిన పట్టె మొ. వాటిచివర, పట్టెకాగ్రం, అటు యవాల నంది. చిత్ర. భా. 5.172 ; 2. మొదలు, మూలం. కుత్స. 7.179 ; 3. చెక్కలిబిగింపుకు వాడే చిన్నకొయ్య

మేకు; 4. గానుగుమధ్య నాటిన మేకు; 5. వరి, జొన్న మొ. వాటిమొలక.

పో.చూ.క. కుసి, కుఱుక. తలువకుండే పిడివంటి అలంకరణ వస్తువు.

కుసితలువు రూ. గుసితలువు. వి. కుసిమీద తిరిగే తలువు. కుసిమీదతలువు వి. కుసిమీద తిరిగే తలువు.

కుసి[2] వి. 1. దుఃఖం; 2. చార్యం.

కుసిగుంపలఁబెట్టు(-పెట్టు) స.క్రి. రచ్చలఁబెట్టు, శ్రమపెట్టు. కుసిగుంపు వి. శ్రమం, బాధ.వేంక.పంచ. 1 429. కుసిగుంపు వడక వి. అలస గమనం, మందగమనం. అష్ట మ.క. 5.286. వ. 24 పం.

కుసి[3] వి. కొరవలి, గుద్దలి, సెలగపార మొ. వాటి పార (పలుగు) ను కారు (కర్ర)తో కలిపే ఇనపకొండి లేక కాడ.

కుసించు అ.క్రి. కృశించు, దుఃఖించు.

నం. కృశ్. క్షీణించు.

<నం.కృశ్ + -ఇంచు[3].

కుసివి రూ. కుశిని. వి. వంటయిల్లు.

పో. కుజిన్యా, కోజిదు. వంతబర్డ; ఫ్రె. క్వీజిన్. వంటయిల్లు; క్వుజినే. వంటవాడు; స్పా. కోసినా. వంటయిల్లు; కోసేరోల్లా. చిన్నవంటగది.

త. కుసి. వంటవాడు.

<పో. కుజిన్యా.

కుసివివాఁడు రూ. కుశినివాడు. వి. వంటవాడు.

కుసిలించు చూ. కునులు[1].

కుసిలింత చూ. కునులు[1].

కుసుం రూ.చూ. కుసుమ[1]. వి. ధాన్యవిశేషం.

కుసుంమామ రూ.చూ. కుబనంమాను. వి. నిలువుగుంజ, దోర్న పట్టెకు ఆధారంగా ఉండే నిలువుగుంజ.

కుసువి వి. వామనుడు, పొట్టివాడు, గిటుక, గుజ్జ. ఆం.భా. 2.123.

త. కుచిని. చిన్నవస్తువు.

కుసుమ[1] రూ. కుసం, కుసమ[1], కుసుం, కుసుమము, కూనం[3]. వి. 1. కుసుంభావర్ణం, ఎరుపు మించిన పసుపువన్నె క్రీడా. 86; 2. నుంక. ఆం.భా. 2.237; 3. వుండులోని మొలక, 4. డెల్టాలో ఎక్కువగా వండే ధాన్యవిశేషం.

నం. కుసుంభ-. కుంకుమపువ్వు, కుసుంభక. ఒకరకం కూరగాయ; ప్రా. కుసుంభ-. కుంకుమపువ్వు, కుసుంభియా-. కుంకుమపువ్వురంగుగల; నే. కుసుమె. పసుపు పచ్చ; అ. కుసుమ్. కుంకుమపువ్వు; ఒ. కుసుమ; బీ. కుసుమ్. హిం. కుసుంభ్, కుసుంభా, కుసుంబ్, కుసుంబా, కుసుమ్. ముదురు ఎరుపురంగు, కుసుంభి, కుసుంబి. కుంకుమపువ్వుతో రంగువేసిన; గు. కసుంబ్, కసుంబి. కుంకుమపువ్వుచెట్టు; మరా. కుసుంబ్. ఎండిన కుంకుమపూలు; కుసుంబి. కుసుంభవృక్షం.

క. కుసుంబె; త. కుసుంబం.

<ప్రా. కుసుంభియా-.

కుసుమపూరాజవాలు వి.ల.వ. ధాన్యవిశేషం. హంస. 4.128. కుసుమపూవు వి. కుసుంభపుష్పం. హర. 5.87.

కుసుమ[2] రూ. కుసమ[2], కుస్మ. వి. ఒకరకం నూనెగింజల చెట్టు. (Carthanus tinctovis).

కుసుమచెట్టు వి. ఒకరకం కలువమొక్క.

కుసుమము రూ. చూ. కుసుమ[1]. వి. ఎఱ్ఱరంగు. శృం.నై. 8.57.

కుసుమములు వి.ల.వ. ధాన్యవిశేషం. ఆము. 1.66.

కుసుము[1] వి. ఆర్తవం, ముట్టు.

నం. కుసుమ- పుష్పం; ప్రా. పా. కుసుమ-; సిం. కిహుయ, కిసిమి, కిసుమ, కిహుమ, కుసుమ; గు. కసిమ, కుసమ్.

<నం. కుసుమ- (అర్థవిపరి.).

కుసుము[2] స.క్రి. నూలుతడిపి (రంగు అద్దిన తరవాత నీళ్ళలో) జాడించు.

కుసుంపొట్టు రూ. కుసంపొట్టు. వి. కుసుమకాయలపొట్టు, ఆముపడుగులోకి ఉపయోగం.

కుసుంబపువ్వు రూ. చూ. కుసుంబాపువ్వు. వి. కుసుమపువ్వు.

కుసుంబా వి. కుసుంభవర్ణం, ఎరుపు మించిన పసుపువన్నె. వేంక. మా. 1.134.

నం. కుసుంభ-. కుంకం చెట్టు. హిం. కుసుంభ, ముదురు ఎరుపురంగు.

క. కుసుంబెబణ్ణ. ముదురు ఎరుపురంగు; త. కుచుంపై. ఒకరకమైన పువ్వు. కుచుంపై. గులాబిరంగు; కుచుంపా. గులాబిరంగు.

<నం. కుసుంభ - (అర్థవిపరి.).

కుసుంబాపువ్వు రూ. కుసుంబపువ్వు. వి. కుసుమపువ్వు.

కుసురుకొను అ.క్రి. ఉపేక్షవహించు. కు. నం. 4.58.

త. కుచూర్ (<ఉ. ఖుసూర్). అజాగ్రత్త, అలక్ష్యం, ఉపేక్ష.

కుసులి వి. కుబ్జుడు, పొట్టివాడు.

కుసులు[1] చూ. కుసి[2]. అ.క్రి. అత్యాపత్తిచేభేదపడు, మనోవ్యాకులత పొందు.

క. కుది. దుఃఖించు; తు. కుదియుని. మరలచెప్పు. విచారం.

కుసిలించు అ.క్రి. అనంతృప్తిచే కలిగిన భేదం, మనోవ్యాకులత పొందు. కుసిలింత వి. అనంతృప్తిచే కలిగిన దుఃఖం, మనోవ్యథ.

కుసులు[2] వి. దంత కడియం. శుక. 2.32.

కుసులు[3] వి. కుశలం, నుఖం.

నం. కుశల-. క్షేమం.

<నం. కుశల-.

కుసెంగా క్రి. విఱ. క్రు. బాగా.

నం. కుశల-. క్షేమం.

<నం. కుశల- + - ము + అగు + - అ[7].

కుస్కి రూ. చూ. ఖుస్కి. వి. మెట్టనేల.

కుష్ట రూ. కుష్ఠ. వి. కుష్ఠు, పెద్దరోగం. ఆం.భా. 2.128.

నం. కుష్ఠ - పెద్దజబ్బు; ప్రా. కుత్థ -, కొత్థ-, కోథ. కుష్ఠువ్యాధి, కొరియా, చిన్నకుష్ఠువ్యాధి; నే. కొఠి, కొఢ.

శరీరం మీద నల్ల మచ్చ, పుట్టుమచ్చ ; ఖమా. కొడ్. కుష్టువ్యాధి ; అ. కుల్. కుష్టువ్యాధి ; దెం. కొల్. ఒక రకం కుష్టువ్యాధి ; కుర్. కుడ్. కుష్టువ్యాధి ; ఒ. కొడ్రో. కొల్, కొడ్రో. కుష్టువ్యాధి ; హిం. కొర్. గుండ్రని పెద్ద మచ్చలుండే కుష్టువ్యాధి, కొడ్రో. కుష్టువ్యాధి, కుహుడ్. కుష్టువ్యాధి ; గు. కొఢ్ ; మరా. కొల్, కొడ్, కొఢ్.

<నం. కుష్ఠ-.

కుష్ఠరించు న.క్రి. 1. ఊరడించు, ఓదార్చు. రం. రా. ఉ. 132 పు. 7పం. ; 2. తాల్చు, ధరించు, కాశీ. 6.126 ; 3. పేవించు. భీమ. 1.21 ; 4. శాంతపరచు విక్ర. 6.38 ; 5. లాలించు, బుజ్జగించు. మను. 4.115 ; 6. (లాలనచే) చేతితో తట్టు. యయా. 1.77 ; 7. కప్పు. సారంగ. 1.79 ; 8. ఒప్పించు. శుక 1.98 ; 9. ఆజ్ఞాపించు. రంగా. చ. 2.198 ; 10. ఉల్లాసపెట్టు, సంతోషపెట్టు.

కుష్ఠరింపు వి. ఉల్లాసం. లక్ష్మీ వి. 4.41.

కుష్ఠరింపు చూ. కుష్ఠరించు.

కుష్తీ వి. మల్లయుద్ధం.

హిం. ఉ. కుశ్తీ. మల్లయుద్ధం.

<ఉ. కుశ్తీ.

కుష్తీపట్టు. వి. మల్లురు దండపట్లు పట్టు.

కుస్మ చూ.చూ. కుసుమ[3]. వి. ఒక రకం నూనె గింజల చెట్టు.

కుహకుహ వి. గాలిచే రెల్లులో కలిగేధ్వని. కళా. 3.83. ధ్వన్యను.

కూ చూ.చూ. కూయి. వి. 1. మొర. ధార. విరా. 2.177 ; 2. పిలిచేవారు బదులుచెప్పేవారు ఎచ్చరించుకొనే పదం ; 3. కోయిల, కోడి మొ. కూయటంలో ధ్వనికి అనుకరణం.

కూపెట్టు అ.క్రి. 1. భయంతో ఆరుచు. కాశీ. 7.90 ; 2. మొరపెట్టు. ఆము. 4.204. న.క్రి. 1. (స్తుత్యాదులు విగ్గరగా) చేయు. హర. 3.11 ; 2. (విగ్గరగా) పిలుచు. హంస. 3.105 కూయిడు. అ.క్రి. 1. భయదుఃఖాదులచే ఆరుచు. కు.సం. 2.68 ; 2. మొరపెట్టు.

కూకంగీతలవీర వి. రెండుపోగులు తెలుపు, మూడుపోగులు నలుపూ చొప్పున వరసగా పెట్టినేసిన చీర.

కూకడబెట్టు న. క్రి. కూర్చోబెట్టు.

కూకలు వి.బ.వ. కేకలు.

కూకలువేయు. న. క్రి. చీవాట్లుపెట్టు.

కూకి చూ. చూ. కూకీ. వి. 1. పావురం. మల్లు. పు. 4.92 ; 2. పారావతవిశేషం. ఆం. భా. 2.89.

కూకిరవము వి. పావురాలు చేసేశబ్దం. నత్య. సాం. 1.5.

కూకిడి చూ. చూ. కొంకుడు. వి. కుంకుడు.

కూకీ చూ. కూకి. వి. 1. పారావత విశేషం. సారంగ. 1.117 ; 2. పావురం. ఆం. నా.నం. 4.18.

పో.చూ. క. గూగి, గూగె, గూబె-. గుర్లగూబ ; పో. చూ. త. కూకై-గుర్లగూబ ; మ. కూక్కి-అరిచేది ; పో. చూ. బ్రా. గూగూ-. పావురం.

కూకీపలుకులు చూ.చూ. కూకీపల్కులు. వి.బ.వ. రతికూజితాలు, పావురం పలుకులు. కూకీపల్కులు చూ. కూకీపలుకులు. వి.బ.వ. మణితధ్వనులు, రతికూజితాలు. ఆం. భా. 2.180.

కూకు వి. 1. ఆమిక్ష, పాలవిరుగు ఆం. భా. 2.172 ; 2. తునియ. ముక్క.

పో. చూ. క. కూచు. చిన్నది.

కూకుపవత్తి వి. 1. తుత్తుమురు, నలినూకలు. ప్రబు. 3.139 ; 2. జిల్లేడు కాయగాని పగిలి గాలికి కొట్టుకొని పోయేదూది లేశం. కూకులపత్తులు వి.బ.వ. తుత్తునియలు. వేంక. పంచ. 2.105.

కూకుడు చూ. కూఁకు. అ.క్రి. కూర్చొను, కూర్చుండు. వి. ఆస్తమయం.

కూకుడుగుండు వి. నవలక్షగుండు, దండెదగ్గర పడుగులో దూర్చినచువ్వ.

కూకుడుగువ్వ వి. తలమీదకొండెగల పక్షి, గొల్లభామ, వడ్డపిట్ట.

కూకుడుగుండ(గి చూ.చూ. కూకుడుగుండె, కూఁకుడుగుండె. వి. పక్షివిశేషం.

కూకుడుగుండె చూ. కూకుడుగుండ(గి. వి. పక్షివిశేషం. ఆం. భా. 2. 93.

కూకువ వి. ఎనిమిదేండ్లది, కన్య.

కూగ చూ. చూ. కూగు[2]. వి. 1 తొన్న, రాగి మొ. వాటి గింజలనంటుకొని ఉండే నన్నటి పొట్టు ; 2. కంకిపొట్టు.

కూగు[1] వి. కూతవేటు దూరం, క్రోను. పండి.చ. పు. 884.

క. కూగళితె-. కూతవేటు దూరం ; త. కుప్పిటు తూరం. కూతుపేటుదూరం.

కూగు[2] చూ. కూగ. వి. 1. తొన్న, రాగి మొ. వాటి గింజల నంటుకొని ఉండే నన్నటి పొట్టు ; 2. కంకిపొట్టు.

కూగులు వి.బ.వ. ద్వారాలు కిటికీలూ లేని గోడలోని గూళ్ళు.

కూఁక చూ. కూఁత. వి. 1. కూత. భీమ 4.60 ; 2. ఆర్త ధ్వని. దశా. 4.45 ; 3. అరుపు, బొబ్బరింత, అచ్చ.రా. సుందర. 1.10 ; 4. మందలింపు ; 5. తిట్టు.

క. కూకలు. అరుపు, బొబ్బరింత ; త. కూచ్చల్-.

కూఁకపెట్టు చూ. కూఁకపెట్టు. వి. కేకకంటే దూరం, క్రోశ ప్రమాణం, కూతవేటు దూరం. వరాహ. 10.126. అ.క్రి. 1. అరచు ; 2. కూయు. కూఁకరించు న.క్రి. కూకలు వేయు, చీవాట్లు పెట్టు. నత్య.సాం. 4.58. కూఁకలిడు న.క్రి. 1. కేకలు వేయు. అల్లరి చేయు. భాగ. 10 పూ. 325 ; 2. కూయు. సీతా. 3.27 ; 3. తిట్టు. కూఁకలు వి.బ.వ. చీవాట్లు. కూకలువెట్టు(-పెట్టు) అ.క్రి. 1. అరుచు. శేష. 1 ; 2. కూతవేయు. కూఁకలువేయు న.క్రి. 1. పిలవడానికి కేకలు వేయు. పి.శకు. 3.35 ; 2. చీవాట్లు పెట్టు ; 3. అరచు, తిట్టు, దండించు. కూఁకవెట్టు(-పెట్టు) చూ.చూ. కూఁకపెట్టు. అ.క్రి. 1. అరచు, కేకవేయు. రామాభ్యు. 8.109 ; 2. కూయు. మైరా. 2.3. కూఁకవేటు వి. కేకలువిని బెదిరి మీద పడి కరిచే పాము. సిం.ద్వా. 8.98. కూఁకవేయు న.క్రి. పిలుచు.

కూఁకట చూ.చూ. కూఁకటి. వి. 1. చుంచు, జుట్టు, సిగ, సిక, 2. నెమలి జుట్టు.

కూఁకటి చూ. కుంకటి, కూఁకట. వి. 1. శిఖ, జుట్టు. భార.

ఆరణ్య. 6.250 , 2. కాకపక్షం. ఉల్వా. కాళి. 4 69 ; 3. తలవెంట్రుకలు, శిరోజాలు. హర. 2.107; 4. కూకటివేరు, తల్లివేరు. విజయ. 2.108; 5. నెమలిజుట్టు, చూడ. ఆం.భా. 2.96. విణ. 1. ముఖ్యమైన ; 2. లేత.

క. కూచల, కూదల్. తలవెంట్రుకలు, శరీరంమీది వెంట్రుకలు ; తు. కుజులు. తలమీదిజుట్టు. పో.చూ. త. కూజై. స్త్రీ వెంట్రుకలు, ఈకలు, నెమలితోక, తోక ; కురల్, కూరల్. స్త్రీ జుట్టు.

కూకటికువ్వె రూ. కూకటిగువ్వ. వి. కూకటిగువ్వ. అంబటిశోలిగాడు. ఆం.భా. 2.98 ; **కూకటిగుర్రంగి** వి. కూసుదుగుందంగి పక్షి. **కూకటిగువ్వ** రూ.చూ. కూకటికువ్వె. వి. 1. ఎత్తింత, పనులపోలిగాడు, మంగలిపిట్ట, చాకలిపిట్ట ; 2. పావురం. **కూకటిదుంపలకోపెరుకు** స.క్రి కూకటివేళ్ళతో పెరుకు, సమూలంగా ఊడదీయు. **కూకటిప్రాయము** వి. పిల్లజుట్టు వయస్సు. లేతవయసు. రామాభ్యు. 3.147. **కూకటిమువ్వ** వి. ఎత్తింత, పనులపోలిగాడు, మంగలిపిట్ట, చాకలిపిట్ట. ఇందు. 2.70 **కూకటిమూగ** రూ. కుంకటిమూగ. వి. కూకటిమువ్వ. పక్షివిశేషం. ఆం.భా. 2.91. **కూకటిరత్నము** వి. చూడామణి, తలమానికం. కాళ. 4.97. **కూకటివేరు** రూ. కుంకటివేరు. వి. 1. కుంకటివేరు, తల్లివేరు. పండి.చ. 5.312 ; 2. ఆధారభూతం. **కూకటివేళ్లకోపెఱుకు(-పెఱుకు)** స.క్రి. కూకటి దుంపలతో నాశనంచేయు, సమూలంగా నిర్మూలించు. జైమినీభా. 1.64. **కూకట్టుల్‌కొలుచు** స.క్రి. ఊరుకోరు చూచు. మను. 1.53.

కూకు రూ.మూ. క్రుంకు. అ.క్రి. అస్తమించు. ఉ.హరిశ్చ. 4.13.

పో.చూ. క. కూంకు-. పైకిలేచు, పైకెగురు ; త. కున్గు-. తగ్గిపోవు.

కూకుడు[1] వి. కుంకుడు, అస్తమయం.

కూకుడు[2] రూ.చూ. కుంకుడు. వి. కుంకుడుచెట్టు హంస. 4.11.

కూకుడుగుండె రూ.చూ. కూకుడుగుండగి. వి. ఏత్తింత, పనుల పోలిగాడు, కాలకంఠం.

కూకుడుకాయ వి. కుంకుడుకాయ.

కూచం రూ.చూ. కూచము. వి. 1. కాఫీరేకును, పిడిని కలిపే వంగిన ఇనపచువ్వ ; 2. మంచంపట్టె ; 3. స్తంభం ; 4. గుంజ ; 5. మేకు.

కూచంటి వి. మిక్కిలి చంటి.

కూచము రూ. కూచం, కూనం[1], కూనముి, కూసాము. వి. 1. స్తంభం. రాజవా. 3.81 ; 2. మంచంపట్టి. ఆం. భా. 2.164 , 3. అగ్రభాగం (స్తంభం చివర భాగం) మరొక దానిలోనికి దూర్చటానికి చెక్కిన భాగం. కుసి, పిసి ; 4. పందిరికి వేసిన గుంజ ; 5. రాతిస్తంభం ; 6. మేకు.

క. కూచ, కూచు-. గుచ్చు ; పో.చూ. త. కూచ ; పర్షి. కూచి, కూచు.

కూచా వి. పీఠ.

హిం. కూచా. పీఠ, ఇంప ; ఉ. కూచా. నండు, పీఠి, పా. చూచ. నందు, పీఠి.

<ఉ. కూచా.

కూచి[1] రూ. కూచీ. విణ. విరిసిన, వికసించిన. సారంగ. 2.161. వి. 1 దండయాత్ర ; 2. (యుద్ధసైనికుల్ని హెచ్చరించడానికి) యుద్ధవాద్యాల్ని వాయించడం. చంద్రాంగ. 3 , 3. వాడిమి, పటుత్వం.

క. కూచు-. దండయాత్ర.

హిం. కూచ్-. ప్రస్థానం, ప్రయాణం ; మరా. కూచ్, కుచ్. సైన్యంయొక్క ప్రయాణం ; ఉ. కూచ్. ప్రస్థానం, ప్రయాణం, మరణం, సేనయొక్క ప్రస్థానం ; పార. కోచ్. బండిపోటుదొంగ, హంతకుడు, ఒకచోటనుండి మరియొక చోటికి తిరిగే తెగ, పలుగపోవటం, సేనయొక్క ప్రయాణం, పారిపోవడం.

<ఉ. కూచ్.

కూచికావించు అ.క్రి దండెత్తు, బయలుదెల్లు. **కూచిచేయు** రూ.చూ. కూచీసేయు. అ.క్రి. దండువెడలు. **కూచిటప్పాలు** రూ. కుచ్చిటప్పాలు. వి.బ.వ. ఊసుపోని కబుర్లు, వ్యర్థాలాపాలు. **కూచిమారము** వి. పోకిరితనం. ప్రబం. 2.50.8. **కూచిసేయు(-చేయు)** రూ.చూ. కూచీసేయు. అ.క్రి. దండెత్తు, దండువెడలు. చంద్రభా. 5.1255.

కూచి[2] విణ. వాడిమైన, నిశితమైన. చంద్రాంగ. 2.139 ; వి. వాడిమి, శౌర్యం. బుప.చ. 5.48.

పో.చూ. ద. కూర్సు. వాడిమి మొ. ; త. కూటప్పు. వాడిభాగం ; కూర్మి. వాడిమి ; మ. కూర్చ్చమ్. వాడిమి ; పర్షి. కూ. గొడ్డలి చివరి వాడి భాగం.

కూచియగు(-అగు) రూ. కూసియగు. అ.క్రి. 1. వాడియగు ; 2. కూలబడు.

కూచి[3] వి. బ్రాహ్మణ గృహనామాంతరపదం. ద.హిం.శా. 10.281. క్రీ.శ. 1234. నం.

కూచిక వి. కొయ్యస్తంభంమీద పీటను తగిలించడానికి నాటిన చెక్కిన కొయ్యముక్క.

నం. కూచికా. పుటిక.

<నం. కూచికా (అర్థవిపరి.).

కూచిమతము రూ. కూసుమతము. వి. సాతాని మరాట్లో ఒకటి. వేణు. 69.

కూచీ రూ.చూ. కూచి[1]. వి. 1. దండయాత్ర ; 2. దండయాత్రకు సిద్ధమవడానికి హెచ్చరిక.

కూచీలు వి.బ.వ. పోయకు సిద్ధంకండి అని హెచ్చరించటాలు. **కూచీసేయు(-చేయు)** రూ. కూచిచేయు, కూచిసేయు. అ.క్రి. దండయాత్ర వెడలు. రంగా.చ. 2.59.

కూచీఱుసు అ.క్రి. విచ్చుకు పోవు.

కూజలు రూ. కూజిలు. వి. పాత్రలు పడకుండా మూడువైపులా ఆపుగా పెట్టడానికి వాడే చిన్న మట్టిదిమ్మ.

కూజలమన్ను వి. కూజాల తయారీకి వాడే మన్ను.

కూజలమన్ను చూ. కూజలు.

కూజా వి. పాత్ర విశేషం, నన్నని మూతిగల పాత్ర.

హిం.పార. కూజ ; ఉ. కూజా.

క. కూజి, పూజి, పూజె , త. కూచా, కూజా,

సం. కూజి, కుళ.

<ఉ. రూజా.

కూజాకాల్పు వి. ఎర్రకాల్పు. కూజాతొట్టి వి. మొక్కలు పెట్టటానికి కూజా ఆకారంలో ఉండే సుట్టతొట్టి. కూజాపెట్ట వి. అంచులో కూజా ఆకారంలో పడేట్లు నేసిన డిజైను. కూజామూకు వి. కూజాలోని నీళ్ళు వంచుకొనే భాగం. కూజామూత వి. కూజాలకు పెట్టే మూత. కూజామూతి వి. కూజాలోని నీళ్ళు వంచుతోడానికి వంపుగా ఉండే భాగం. కూజాలము వి. కూజాలు చాల్చే ఆము <కూజా + -లు + - అ + ఆము.

కూటిలు రూ.చూ. కూజలు. వి. కుపిలి, పాత్రలు పడకుండా మూరు వైపుల అవుగా పెట్టడానికి వాడే చిన్న మట్టిదిమ్మ.

కూటం వి. హరిజనులుండే గ్రామ భాగం.

కూటకారు వి. బంటి దాతినుంచి పోలుకర్రకిందగా దొలుపు వరకు అమర్చిన కాడు, బల్వాయి చాడు.

కూటపడు చూ. కూటము.

కూటపెట్టు వి. సర్వవిశేషం.

కూటమి వి. 1. స్త్రీ పురుషుల రతియిక, సంభోగం. విక్ర. 3.48 ; 2. స్నేహం, చెలిమి. మను. 3.24 ; 3. కూడిక, చేరిక. ఆము. 4.123 , 4. అంటు.

క. కూటు. రతియిక, సంభోగం ; త. కూట్టుం, మ. కూట్టు, కూట్టుం.

కూటము రూ. కూటాము. చూ. కూడు[2]. వి. 1. కొలువు కూటం, సదాభవనం. భార. ఉద్యో. 3.152 ; 2 దాపిడి. రాజ.వా. 2.96 , 3. కూటమి, స్త్రీ పురుషుల రతియిక. శుక. 3.612 ; 4. కుట్ర. పంచన.

క. కూటు. గుంపు; త. కూటుం ; మ. కూట్టుం.

కూటపరు అ.క్రి. జతకలియు, కవగూడు. కూట(బడయు (-పడయు) స.క్రి. పొందు, కూడు.

కూటముత్యము రూ. కూటిముత్తెము, కూటిముత్యము. వి. కృత్రిమమౌక్తికం, చేతముత్యం.

కూట(బడయు చూ కూటము.

కూటాము రూ.చూ. కూటము. వి. 1. కూటం ; 2. దాపిడి.

కూటాలు వి.బ.వ. ఏంటలు. ద.హిం.శా.నం. 5. శా.నం. 14 క్రీ.శ. 1410.

కూటికలబంద వి. కళ్ళనొప్పికి పనికిపచ్చే చిన్నకలబంద జాతి ఓషధి.

కూటికల్లు చూ. కూడు[1].

కూటికుండ చూ. కూడు[1].

కూటికుండలచేటు చూ. కూడు[1].

కూటికునుకు చూ. కూడు[1].

కూటికుప్పలు చూ. కూడు[1].

కూటిగంజి చూ. కూడు[1].

కూటిచవిలేల్చు చూ. కూడు[1].

కూటిదుత్త చూ. కూడు[1].

కూటినీళ్ళు చూ. కూడు[1].

కూటినేరేడు వి. హ్రస్వజంబువు.

కూటిపేద చూ. కూడు[1].

కూటిపేదతోడు తప్పినట్లు చూ. కూడు[1].

కూటిప్రొద్దు చూ. కూడు[1].

కూటిప్రొద్దునంకటి చూ. కూడు[1].

కూటిబీద చూ. కూడు[1].

కూటిముచ్చు చూ కూడు[1].

కూటిముత్తెము రూ.చూ. కూటముత్యము. వి. చేతముత్తెం, కృత్రిమముత్యం.

కూటిముత్యము రూ.చూ. కూటముత్యము. వి. కల్లముత్యం, కృత్రిమముత్యం.

కూటిమెర్దు వి. గానిగకట్టె తిరగటానికి ఆధారంగా నాటబడిన లావుపాటి కొయ్యదుంప.

కూటిలోమట్టిపోయు చూ. కూడు[1].

కూటిలోవులు చూ. కూడు[1].

కూడివడియములు చూ. కూడు[1].

కూటివెచ్చము చూ. కూడు[1].

కూటిసారా చూ. కూడు[1].

కూటీ వి. 1. చిలుకొయ్య, నాగవాసం ; 2. బండిచక్రం ఇరుసులోతో వాడేకొయ్య, పూట ; 3. దాబీదింయకు చేసిన గాడి ; 4. గొడుసు, పిరుసిమధ్యలోని మేరు పంటిభాగం.

కూటీకోల వి. గొలుసుబద్ద, దాబీగొలుసుని అడ్డంగా ఓగించి ఉన్న నన్నబద్ద. కూటీలర్ర వి. తొల్ల పింజెర మధ్య అమర్చిన కొయ్యగుండు.

కూటు[1] రూ.చూ. కూటుప. వి. ధాన్యం హోయటానికి వెంటితో ఏర్పరిచిన గాదె, పురి. ఆం.భా. 2.240.

కూటుకట్టు అ.క్రి. (ధాన్యాదుల) పురికట్టు, స.క్రి. గాదె మొ. వాటిలో ఎగ్రత్తచేయు. కూటువుట్టకొక్కు వి. ఇనుకలో లేచే చిన్నరకం పుట్టగొడుగు, పుట్టకొక్కు. కూటుసేద్యం వి. ఉమ్మడిసేద్యం, చిన్నపైతులు కొంత మంది రూడి చేసేసేద్యం.

కూటు[2] వి. 1. పెక్కు శూరగాయలు కలిపిచేసే ముద్దపులును ; 2. గుంపు ; 3. పచ్చడి.

కూటువ రూ. కూటు[1], కూటువు. వి. 1. పోగు, రాశి. పండి. చ.2. పు. 126 ; 2. జననమూహాం. భాగ. 1.517 ; 3. సాంగత్యం, కూటమి. మను. 3.28 ; 4. సంభోగం. మల్ల. 1.89 ; 5. గుంపు. ఆచ్చరా. ఆరణ్య. 87.

త.మ. కూటుక, గుడె, గూడ. బొక్కెన, తట్ట ; కొడ. కూటి. బొక్కెన.

<త. కూటు.

కూటువగొమ్ (-కొమ) అ.క్రి. గుమిగూడు. కూటువమూ(కి వి. 1. ప్రోర్సాహవరచి అక్కరక్కరవెదకి తెచ్చినపిరికి బలం. పండి. చ.3.176 ; 2 దండు. కూటువమూ(కి(గూర్చు న.క్రి. పీరుల్ని ఏరికార దొరికిన వారందర్ని సైన్యంగా పోగు చేయు. భార. ఉద్యో. 2.208. కూటువలుగూడు (-కూడు) రూ.చూ. కూటువల్లూడు. అ.క్రి. గుంపులుగూడు. కూటువలు గొను (-కొను) అ.క్రి. గుంపులుగూడు. భాగ. 10. పూ. 1.248. కూటువల్లూడు రూ. కూటువలుగూడు. అ.క్రి. గుంపులుగూడు ఉనిక. 8.196. కూటువనరులు వి.బ.వ. 1. ఒకవిధమైన హారం. పద్మ. 3.21 ; 2. మాయచుక్యాలు

మొ. వాటి హారం.

కూటువ రూ.చూ. కూటువ. వి. 1. గుంపు. అచ్చ.రా. ఆరణ్య. 2.6 ; 2. స్త్రీ. పురుషుల సాంగత్యం ; 3. పోగు ; 4. దండు.

కూడ రూ. కూడా. పో.చూ. కూడు. అవ్య.ప్రయో. 1. సహార్థకం. భార. ద్రోణ. 5.210 ; 2. సముచ్చయార్థకం. హర. 6.24 ; 3. సైతం.

క. కూడ. కలసి, కూడా ; త. కూడు. కలిసిఉండి.

కూడఁగట్టుకొను చూ. కూడు[2].

కూడఁదీసికొను చూ. కూడు[2].

కూడఁదెచ్చుకొను చూ. కూడు[2].

కూడపోయు చూ. కూడు[2].

కూడముట్టు చూ. కూడు[2].

కూడమెట్టు చూ. కూడు[2].

కూడఁబడు చూ. కూడు[2].

కూడఁబలుకుకొను చూ. కూడు[2].

కూడఁబాఱు చూ. కూడు[2].

కూడఁబెట్టు చూ. కూడు[2].

కూడలి చూ. కూడు[2]. రూ. గూడలి. వి. 1. నద్యాదులు కలిసేచోటు. బనవ. 7.973. ప. ; 2. ఎల్ల. జావది ; 3. రెంటినూటి కూడిక ; 4. చౌరస్తా.

క. కూడల్. కూడలి ; త. కూటుల్. నదీముఖం.

కూడలిదారి వి. చౌకు, నాలుగు దారులు కలిసేచోటు.

కూడలివట్టు వి. 1. రచ్చపట్టు, సమావేశ స్థలం, పలువురు కలుసుకోనే స్థలం, 2. కచేరిసావడి. కూడలిశాయి వి. ఎల్లరాయి, సరిహద్దురాయి. కూడలివాయి వి. రెండుపంచలు కలిసి మూలలో ఏర్పరచిన సీటుదారి.

త. కూటుల్ వాయ్.

కూడా రూ.చూ. కూడ. అవ్య. సహార్థకం, తోడ.

కూడామాడా చూ. కూడు[2].

కూడిక చూ. కూడు[2].

కూడికెవాండ్లు చూ. కూడు[2]. వి.బ.వ. పాలికాపులు.

కూడికొను చూ. కూడు[2].

కూడించు చూ. కూడు[2].

కూడిపోయు చూ. కూడు[2].

కూడిమూడిమెలగు చూ. కూడిమూడు.

కూడిమూడు చూ. కూడు[2].

కూడియాడు చూ. కూడు[2].

కూడియుండు చూ. కూడు[2].

కూడివచ్చు చూ. కూడు[2].

కూడు[1] చూ. కుడుచు. వి. తిండి, అన్నం. భార.ఆది. 7.256.

క. కూళతి. అన్నం ; త. కూటి. గంజి, అన్నం ; కూత్రి(-న్త్ర-వ్-). మెత్తనగు, బాగాపండిన ; మ. కూటి. అన్నం ; కూటమీ. దైవప్రసాదం.

మూ.ద్రా. *కూఱ్.

కూటికర్లు వి. వరికర్లు. కూటికుండ వి. అన్నంకుండ, అన్నం వండటానికి వాడే మట్టికుండ. కూటికుండలచేటు వి. తిండిచేటు. కూటికుమకు వి. భోజనాయనంతో పట్టే నిద్ర. కూటికువ్వలు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. ప్రబంధ. 112. కూటిగంజి వి. నరి కూటిగంజి, అన్నం వండి వార్చిన గంజి. కూటిచవితెల్చు అ.క్రి. అన్నం రుచి చూపు. పారి. 1.49, కూటిదుత్త ఏ చేనినట్టి, పొలంలోకి అన్నం మొ. తీసికొనిపోవడానికి వాడే మట్టిపాత్ర. కూటినీళ్ళు వి.బ.వ. పుల్లనీళ్ళు, తరవాణి. కూటిపేద వి. తిండిలేనివాడు, తిండిలేనిది. కూటిపేద తోడుతవ్వినట్లు అవ్య. కూటిపేద మరొక పేదవాని తోడును సహించలేడు, యాచకునికి యాచకుడు శత్రువుకదా! అలా జత వదిలినట్లు. నుద. 3.74. కూటిప్రొద్దు వి. భోజనవేళ. శుక. 2.333. కూటిప్రొద్దు నంకటి వి. వేళకు భోజనం. కూటిబీద వి. 1. దరిద్రుడు, ఆన్నాతురుడు. పాండు. 4.158 ; 2. నిరుపేద. శుక. 3.352. కూటిముచ్చు వి. మిక్కిలి తిండిపోతు. కూటిలోమట్టిపోయు అ. క్రి. జీవనాధారం పోగొట్టు. కూటిలోవులు వి.బ.వ. లోవికుండలు, అన్నం వండడానికి ఉపయోగించే మట్టిపాత్రలు. కూటివడియములు వి.బ.వ. అన్నంలో నువ్వులు మొ. నందారాల్ని చేర్చి చేసిన వడియాలు. కూటివెచ్చము వి. లిండిఖర్చు. కూటిపారా వి. అన్నంనుంచి తీసిన సారాయి. కూడుగుడుచు అ.క్రి. నీచస్థితిని అనుభవించు. భాగ. 1. కూడుగుడ్డకురాని విఱ. ఎందుకు పనికిరాని. కూడుగూటిప్రాయము వి. చిన్నతనం. పాండు. 4.180. కూడుగోకలు(-కోకలు) వి.బ.వ. అన్నపస్త్రాలు. సానంద. 1.152. కూడుగ్గబట్టు అ.క్రి. అన్నం తినక ఉపవాసాలుండు. <కూడు[1]+ఉగ్గబట్టు. కూడుచీరయిచ్చు(-ఇచ్చు) న.క్రి. తిండిబట్టా పెట్టి పోషించు. భార. విరా. 1.219. కూడుజీతము వి. భోజనం నిమిత్తం భూమి యాపంగా ఇచ్చే దానం. ద.హిం.శా.నం. 1142, క్రీ.శ. 1268 నం. కూడునీరు వి. కూటినీళ్లు, గంజి. శుక. 11.103. కూడువర్తన వి. నిత్యభోజనాది కృత్యాలకిచ్చే భూదానం.

కూడు[2] అ.క్రి. 1. శక్యమగు, సార్థమగు. భార.ఆది. 1.115 ; 2. కలసిఉండు. భార. ఆది. 4.47 ; 3. కలుగు, సంభవించు. భార. ఆది. 5.204 ; 4. యుక్తమగు, తగు. భార. ఆది. 6.227 ; 5. గుమిగాచేరు, సంఘీభవించు. భార. ఆరణ్య. 1.251 ; 6. సమకూరు, లభించు. వరాహ. 4.103 ; 7. చాలు, సమర్థమగు. సారంగ. 3.29 ; 8. సంబంధించు ; స.క్రి. అ.క్రి. 1. చేరు, కలియు. భార. సభా. 1.152 ; 2. రమించు, సంభోగించు. భార. ఆరణ్య. 2.331 ; స.క్రి. 1. పొందు, చెందు ; భాగ. 10 పూ. 757 ; 2. కలుపు, సంకలితంచేయు. ఆప్ప. 4.149.

క. కూడు. యుక్తమగు ; కూర్చు ; కొడ. కూడ్. కలియు ; కూట్ (కూచ్-). కలియు, చేర్చు ; తు. కూడుని, కూటుని, కూట్టుని, కూటు. కలియు, కలుపు, సంభోగించు, సభ ; త. కూటు. యుక్తమగు, గుమికూడు ; మ. కూటుక, కూటు, కూట్టుక, కుట్టు ; తా. కూడ్, కూట్ ; కువి. కూది-కీ, కూరె. చేర్చు ; కువి. ఖోడ్ల్, ఖోడ్ల్రా. చేర్చు, కూర్చు, కూడదీయు.

పో.చూ.సం. కూటు-. సమూహం.

< మూ ద్రా. *కూట్ట్-/కూట్ట్-

కూడ(గట్టుకొను(-కట్టుకొను) స.క్రి. కూడదీసుకొను, తనతో వచ్చేటట్లు చేసుకొను. కూడ(దీసికొను(-తీసికొను) స.క్రి. 1. కూడదెచ్చుకొను ; 2. చేర్చుకొను ; 3. అనుకూలంగా చేసుకొను. కూడ(దెచ్చుకొను(-తెచ్చుకొను) స.క్రి. చేర్చుకొను, అనుకూలపరచుకొను ; కూడపోయు, స. క్రి. కూడ బెట్టు, రాసిపోయు, తాళ్ళ, సం. 98. కూడముట్టు స. క్రి. తరిమి కలుసుకొను, వెంటాడు. విక్ర. 6.78. కూడవెట్టు స.క్రి. అనుకూలంగా రాయించు. కూడ(బరు(-పడు) అ.క్రి. 1. కూడు, చేరు. భార. ఉద్యో. 1.79 ; 2. ముడుగు. కాశీ. 137 , 3. స్వస్థపడు, కుదురుపడు, దశకు. 3.52. కూడ(బలుకుకొను(-చలుకుకొను) స.క్రి. ముందుగా అనుకొని నిర్ణయించుకొను. అ.క్రి. ఒక మాటకు వచ్చు. కూడ(బాఱు(-పాఱు) అ.క్రి. 1. కలిసికొను, ఏకమగు. భార. విరా. 3.4; 2. కుదురుపడు. కూడ(బెట్టు (-పెట్టు) స.క్రి. 1. సమాధేశంచేయు, ఒకటోగూర్చు. ఉ. హరి. 3.5 ; 2. నిలవచేయు. విక్ర. 2.163 ; 3. సంధానం చేయు, కలుపు, తార్చు. కవికి. 4.113 ; 4. పట్టుదారం పోగులు కలిపి సిల్కు పంచెకు చుట్టు. కూడామూడా అవ్య. కలిసిమెలసి. కూడిక వి. 1. పొందిక. సీలా. 2.24 ; 2. రతి, సంభోగం. ఆం.భా. 2.178 ; 3. సంకలనం. కూడికొను స.క్రి. కూడు, కలియు. కూడించు స.క్రి. 1. కూడబెట్టు, కూర్చు; 2. ఎచ్చవేయించు. < కూడు[2] + -ఇంచు[3]. కూడిపోయు స.క్రి. చిన్న కడుర్లపుచుట్టిన ఉన్నిపోగులు కలిపి పెద్ద కడురుకు చుట్టు. కూడిమేడిమెలఁగు అ.క్రి. కలిసిమెలసి తిరుగు. విప్ర. 4.68. కూడిమూడు అ.క్రి. కలసిమెలసి ఉండు, అనగిపెనగి ఉండు. పి. శకు. 2 49. స.క్రి. రమించు, కూడు. హంస. 5.120. కూడియాడు(-ఆడు) అ.క్రి. కలసిమెలసి తిరుగు. కూడియుండు(-ఉండు) అ.క్రి. కలసి ఉండు. కూడివచ్చు ఆ.క్రి. లాభంకలుగు, కలిసివచ్చు. త. కుటి-వా. కూడుకవచ్చు అ.క్రి. కలసివచ్చు. కూడుకొను చూ. కూడ్కొను. స.క్రి. 1. కూడు, కలసికొను. భార. భీష్మ. 2.378 ; 2. మిత్రునిగా చేర్చుకొను. ఆము. 4.252 ; 3. రమించు. కూడుదల వి. లాభం, లబ్ధి. వేంక. మా. 1.68 ; క. కూడుదలె ; త. కూటుతలె, కూటుతల్. కూర్థామ చూ.చూ. కూడుకొను. స.క్రి. 1. రమించు. సిం.ద్వా. 11.151 ; 2. కలిసికొను ; 3. మిత్రుడిగా చేర్చుకొను.

కూడ్కొమ చూ. కూడు[2].

కూఁతలమ్మ చూ.చూ. కూనలమ్మ. వి. ఒక గ్రామదేవతపేరు. కూఁతలమ్మకోక వి. ఒకరకం చీర.

కూం(డ్రాయిపొట్టు చూ. కుడ్డ్రాయిపొట్టు. వి. మసాలాగావేసే ఉప్పచేప పొడి.

కూతదూరం చూ.చూ. కూఁతదూరము. వి. 1. పిలిస్తే వినబడేంత దూరం ; 2. కూతవేటుదూరం. కోను.

కూతవేటుదూరం చూ.చూ. కూఁతవేటుదూరము. వి. కూత వినపడేంత దూరం. కూతదూరం, పిలువమేర.

కూతు వి. పీఠికాగవతం.

కూత్తాడు అ.క్రి. నాట్యంచేయు.

కూన[1] చూ.చూ.కున్న. పో.చూ. గున్న: వి 1. శిశువు. కళా. 3.86 ; ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1736 పం ; 2. పశుపక్ష్యాదుల శిశువు. ద్వి. హరిశ్చ. 743 పం. ; 3. తీగ. సాంబ. 3.58 ; 4. కన్నె. పదచు. విణ. లేతదైన. పను. 2.82.

క. కున్ని ; కొడ. కూజీ. కున్ ; తు. కొడి, కుర్సి; త. కుంచు ; పో.చూ. కున్ను. క్షీణించు ; మ. కున్ను; కొలా. కూన.

సం. కుణక.

కూనగిలిగిచ్చ వి. ఒకరకపుమొక్క. కూవగుంట చూ. కూనగుంత. వి. చిన్నపల్లం. కూవగుంత చూ.చూ. కూనగుంట. వి. 1. మోట మొదలు ఆనే పల్లం. హంస. 1.198 ; 2. ఏతంబావిదగ్గర మను నిలవడానికి పాతిన కంచానికి వెనక వున్న గుంత. కూవపులివాళ్ళు వి.బ.వ. పద్మసాలీల దగ్గర కథలుచెప్పి అడుక్కునేవాళ్ళు. కూవమ్మ వి. కూన వలె నడువలేని ఆడుది, కుంటిది. కూనరాగము చూ. కూని రాగము. వి. 1. పిల్లరాగం, లోలోపలనే పాడుకొనే పాట ; 2. సంతోషంతో ఏకాంతంగా వారిలోవారు తీసేరాగం, కూని రాగం. కూనరొయ్య వి. చాలచిన్నపాటి నముద్రం రొయ్య, రొయ్యపొట్టు. కూనరోగము పి. నేత్రరోగ విశేషం. కూవలమ్మ చూ. కూణలమ్మ. వి. కొలిచినవారికి కూనల్ని ఇచ్చే ఒక గొప్ప గ్రామదేవత. కూనలమ్మచీర చూ. కూనాలమ్మచీర. వి. 1. ఒకరకం గళ్ళచీర, వరసగా ఎనిమిది పోగులు ఎరుపు, ఒకపోగు పసుపు, ఎనిమిది పోగులు ఎరుపు, నాలుగు పోగులు పసుపూ రంగులు పెట్టి రిబ్బనంచుగాని బలపాలంచుకాని పెట్టి నేసిన చీర. శుక. 2.411 ; 2. నల్లదరం గడి చిటికెన వేలెడు ఎడంగా ఎర్రకొలికీ నీలికొలికీ పడేట్టు నేసిన చీర ; 3. తెలువులో బొటనవేలెడు వెడల్పునేసి, రెండు కొలకులు నలుపు పెట్టి నేసిన చీర ; 4. ఎరుపు నీలి కలిసిన చిన్న గడిచీర ; 5. గొల్లవాళ్ళు కట్టే ఒకరకం వన్నె చీర. కూవలమ్మవేటము వి. కూనలమ్మకు ఇష్టమైన గళ్ళచీర. వైజ. 3.100. కూవలు వి.బ.వ. పిల్లలకు కళ్ళలో పెరిగే కంటలు. కూవారి వి. నంగనాచి, నంగ.

కూవ[2] వి. 1. వెల్లుతుగూన, వెల్లుతుకోసం గోడలో "ం" రూపంలో బిగించిన గూన పెంకులు ; 2. పెంకులోని వంపు.

కూనకూము వి. మునలవాయి చెరువునీళ్ళు బయటకి పోవటానికి ఉన్న తూములో పైది. కూనదిడ్డి వి. గవాచిగోడలో పెట్టిన రంధ్రం, చువ్వలులేని కిటికీ. కూనదొప్ప వి. పెంకులుగా పగలగొట్టని నిండుగూన. కూనపెంకు చూ.చూ. గూనపెంకు. వి. ఏనగాడపెంకు, పెంకుటింటి కప్పులో వెన్నుగాడుకు కప్పే పెద్దపైజు పెంకు. కూనవంపు చూ. కూనొంపు. వి. పెంకు కప్పేటప్పుడు వెల్లకిల పెట్టిన రెండు పెంకుల మీదుగా బోర్లించిన లంటిపెంకు ఉన్నతీరు. కూనిల్లు చూ. గూనిల్లు. వి. కూనపెంకు కప్పిన ఇల్లు. కూనొంపు చూ.చూ. కూనవంపు వి. పెంకు కప్పేటప్పుడు వెల్లకిలపెట్టిన రెండు పెంకుల మీదుగా బోర్లించిన లంటి పెంకు ఉన్నతీరు.

కూన[3] వి. కంటిలో పెరిగే దుర్మాంసం.

కూనారి చూ. కూన[1].

కూనాలమ్మచీర చూ.చూ. కూనలమ్మచీర. వి. ఒకరకం గళ్ళ చీర.

కూని చూ.చూ. ఖూనీ. వి. నరహత్య, హత్య.

కూనిరాగము చూ.చూ. కూనరాగము. వి. లోలోన పాడుకొనే పాట లేక రాగం.

కూనిల్లు చూ కూన[2].

కూనీ చూ.చూ. ఖూనీ. వి. నరహత్య, హత్య.

కూనీకోర్ వి. హంతకుడు.

కూనీసలాపులు వి.బ.వ. వంగిచేసే నమస్కారాలు.

హిం ఉ. ఖూనీ. హత్య ; సలామ్, నమస్కారం.

కూమ[1] విజ. చెవిటి ; క్రి. విణ. నిండుగా, పూర్తిగా.

కూమి[2] చూ.చూ. కూలి[2]. వి. లాపీరేకును, పిడిని, కలిపే వంగిన ఇనపచువ్వ.

కూమురాతు వి బొలానికి హద్దులు నిర్ణయించి ప్రభుత్వంవారు బొలం నాలుగుమూలలా గుర్తుగా పాతిన రాయి.

కూమొంపు చూ కూన[2].

కూంతు చూ.చూ. కూఁతు. వి చూడుడు. ద. హిం. శా సం 4. సం. 1087. క్రీ.శ. 1065 సం.

కూంతుఱు చూ.చూ. కూఁతు. పీ. కూతురు, బుమార్తె. ద. హిం. శా.సం.శా. 6. సం. 586. క్రీ.శ. 1074 సం.

కూత చూ. కూయు. వి. 1. మొర, ఆర్తధ్వని. కళా. 3.153 ; 2. ప్రలాపం, ప్రేలుడు. కళా. 5.50 ; 3. ఆరుపు, కేక. కువచ. 2.80.

త. కుచ్చల్. ఆర్తధ్వని.

కూతకైదువు వి. ఈడినంతమాత్రానే శక్తివుల గుండెలు పగలగొట్టేది, శంఖం, బూరగొమ్ము. కూతకొచ్చినకోడి వి. వయసువచ్చిన వుంజు < కూత + -కు + వచ్చిన + కోడి. కూతదూరము చూ. కూతదూరం వి. 1. కేరకు అందేటంత దూరం ; 2. కోను. కూతవేల వి. కూతవేటుమేర, కోసునేల, క్రోశం. ఆం.భా. 2.9. కూతవట్టు వి. కూతవేటు మేర. కూతవట్టువేల వి. కూతనేల, కేకకు అందేంత దూరం, క్రోశం.ఆం.భా. 2.9. కూతపెట్టు న.క్రి. వార్తనంపు. కూతలిడు అ.క్రి. 1. కూయు. నీలా. 3.10, 2. మొర పెట్టు. త. కూచ్చలిడు. < కూత + -లు + ఇడు. కూతలువెట్టు(-పెట్టు) అ.క్రి. కేకలువేయు, అరచు. కాశీ. 7.90. కూతవాటు వి. చక్రాయుధం కూతవేటు వి. కోసు దూరం. కూతవేటుదూరము చూ. కూతవేటుదూరం. వి. 1. కోసుదూరం. హరిశ్చ. 3.65 ; 2 కూతవేస్తే వినపడేంతదూరం. కూతవేటుమేర వి. కూతవేస్తే వినబడేంత దూరం, కోసుదూరం. కకుత్స్థ. 2.8.

కూతు చూ. కూంతు, కూంకుయి, కూఁతురు, కూఁతుఱు. వి. 1. కూతురు, పుత్రిక. భార. ఆది. 3.51 ; 2. ఆడశిశువు, బాలిక. భార. ఆది. 4.47.

క. కూసు ; త. కుంచు ; కొ. కుక్స్.

కూతుకొడుకు చూ. కూఁతురుకొడుకు. వి. దౌహిత్రుడు, మనవడు. కూతుంగతులుసను(-చను) అ.క్రి. కూతుర్ని అడగటానికి వెళ్ళు, పెత్తనంపోవు. కుసం. 8.2. కూతుబిడ్డ చూ. కూఁతురిబిడ్డ. వి. 1. గంగానది ; 2. కూతురి కూతురు, మనవరాలు.

కూతురిబిడ్డ చూ. కూఁతురు.

కూతురిబిడము చూ. కూఁతురు.

కూతుఱు చూ.చూ. కూఁతు. వి. 1. పుత్రిక, కొమార్తె. భార. ఆది. 5.108 , 2. ఆడది. భార. ఉద్యో. 3.199 ; 3. ఆడశిశువు, బాలిక. కళా 4.67.

కూతురిబిడ్డ చూ.చూ. కూతుబిడ్డ వి. 1. లక్ష్మికి కూరుడు, గంగ ; 2. కూతురి కూతురు, మనవరాలు. కూతురుబిడము చూ.చూ. కూఁతుబుబిడము. వి. ఏలవాలుకం, నూగుదోన, కూతురుకొడుకు చూ.చూ. కూఁతుకొడుకు వి. మనవడు. కూతురుబిడము చూ. కూఁతురిబిడము. వి. ఏలవాలుకం. నూగుదోన. ఆం.భా. 2.61.

కూతుఱు చూ.చూ. కూఁతు. వి. కూచురు, కుమార్తె.

కూపి చూ.చూ. కూబు. వి. కంట్రాక్టు తీసుకొన్న అడవి.

కూపీ చూ. కూబీ. వి. 1. రహస్యం, గుట్టు ; 2. ఓడ.

సం. కూపీ. కుచ్చె.

< సం. కూపి (అర్థవిపరి.).

కూపీతీయు స క్రి. ఆరాతీయు, జాడకనుగొను.

కూపు చూ.చూ. కూబు. వి. కంట్రాక్టరు తీసుకున్న అడవి.

కూబి వి. ఏమితెలియని వ్యక్తి.

హిం. ఖూబ్. మంచి.

< ఉ. ఖూబ్- (అర్థవిపరి.).

కూబీ చూ. చూ. కూపీ. వి. 1. రహస్యం, గుట్టు ; 2. జాడ.

కూబు చూ. కూపి, కూపు. వి. కంట్రాక్టు తీసుకొన్న అడవి.

హిం. ఉ. ఖూబ్. మంచిది.

< ఉ. ఖూబ్ (అర్థవిపరి.).

కూమవారి వి. ఆయా కులస్తుల మీదవేసేపన్ను.

కూముడి వి. దొంతకాకి, ద్రోణాకం.

కూయి చూ. కుయి, కుయ్యి[2], కూ. చూ. రూయు. వి. 1. కూత, అరుపు. కు.సం. 5.68 ; 2. దుర్వార్త, భయవార్త. ఆర్తి సందేశం. భార. విరా. 4.27 ; 3. మొర, ఆర్తధ్వని. మార్క. 1.146 ; విణ. రక్షకమైన. భార. విరా. 5.234.

క. కూ. మొర ; త. కూ. కూతతో ధ్వని ; కూవల్. బిగ్గరగాఏడ్చు ; మ. కూ. పెద్దగామొరపెట్టు, కూయి. వేటకేక ; పర్జి. కూయి. పిల్చు ; మాల్తో. కూక్రె. బయటికి పిలుచు.

కూయిచెప్పు న. క్రి. ఎవరినైనా సాయానికి ఎలుగెత్తి పిలుచు. కాళ 4.66. కూయిపోవు ఆ. క్రి. వార్త పెంటవెళ్ళు. కూయివచ్చినవారు వి.బ.వ. ఆర్తిసందేశాన్ని తెచ్చినవాడు. హర. 7.29. కూయివచ్చు అ. క్రి. పిలుపువచ్చు. జైమినీ భా. 1.100.

కూయు చూ. కుయ్య. అ. క్రి. 1. అరచు. భార. విరా. 4.86 ; 2. మొరపెట్టు. హరి. ఉ. 6.9 ; 3. వేలు. నిరంకు. 4.67.

క. కూగు, కూకు. బిగ్గరగా అరచు ; కూ. కేక ; కొర. కు. కూయి ; తు. కూగుని, కూగు. కేకవేయు ; త.

కూచ్చ. కూయు, సాయానికిపిలుచు ; కూయిలీ . పలుకు చెప్పు ; మ. కూకుక, కూఛ్ఛక. ఆరచు, కేకవేయు : తా. కూక్. రూయు . గోం. కుస్సానా, ఖూనానా. కోర్‌కు సెక్, కూస్ , కుయి. కూప్క. బిగ్గరగాఅరచు ; పర్జి కూయ్, కూఁ. కూయు ; కొలా. కూగ్-కూగ్-తీ. నాయి. కూగ్ ; ఒల్లా. కూయ్-యూయ్ , మాల్తో. కూకై, కూక్ ; ద్రా. కూక్-, కన్న్-.

పో. చూ. నం. కూజ్-.

< సూ. ద్రా. *కూయ్-/*కూక్-.

కూర వి. **1.** వండినశాకం, పర్ణశాకం, భార. ఆరణ్య. 1.94 ; **2.** అపక్వ శాకపదార్థం ; **3.** కూరాకు ; **4.** మాంసం.

క. కిరె, కీరె ; తె. కిర్రె. కూరలు ; కఱి. శాలు : మ చీర ; పో. చూ. గోం. కుస్సు ; ఉడికిన పప్పు : కొం. కుస, కుసె ; కుయి. కూస. ఆకుకూరలు ; కువి. కూచ ; పర్జి. కుచ్ప. కూరలు ; కొలా. కుచ్చె ; నా. కుచ్చె. వండిన కూరలు ; గ. కుసె, కుచ్చె.

కూరకాడ వి. కూర, తోటకూరకాడ మొ **కూరగాయ కవిత్వము** వి. స్వల్పలాభానికై హెచ్చుతగ్గులు చెప్పేకవిత్వం. **కూరకుండి** వి. కూరలు చేసుకోడానికి వాడేమట్టిపాత్ర. **కూరగాయకవులు(-కాయకవులు)** వి.బ.వ. కూరగాయకవిత్వం చెప్పే కవులు. **కూరగాయలు(-కాయలు)** వి.బ.వ. కూరలు, కాయలు, తోటకూర, అరటికాయ మొ. ఆకు, కాయగూరలు. కు. సం. 6.35. ద. హిం. భా. సంపు. 5. సం. క్రీ. శ. 1296 సం. **కూరగాయవైద్యము(-కాయవైద్యము)** వి. చిల్లర వైద్యం, నాటువైద్యం. **కూరగాయి** వి. ఒకానొక చిన్న మొక్క (Flacourtia cataphracta). **కూరగుత్తి** వి. దస్తాగిన్ని, దస్తాదాక నాలుగువైపులా నాల్గుమట్టి చిప్పలు గుత్తుగా ఆతికించి ఉండిపైన పట్టుకోడానికి వీలు ఉన్న పాత్ర. **కూరచిప్ప** వి. నన్నని అంచుతో కొంచెం లోతుగా ఉండే మట్టికంచం **కూరతోట్ట** వి. కూరగాయలు పండించేతోట. ద. హిం. భా. 10 సం. భా. సం 422 క్రీ. శ. 1269 సం. **కూరదొండ** వి. మామూలు దొండ, కూరవండుకునే దొండకాయ. **కూరవారె** వి. కూరగాయలు, శాకపాకాదులు **కూరవెల్లి** వి. తెల్లని చిన్నపూలు పూసేఒకమొక్క. **కూరవల్లేరు** వి. ఎర్రనిపళ్ళు కాసేతీగ. **కూరవస్తువు** వి. కారు పసుపు, కారల్లం, పసుపు జాతికిచెందిన ఒకమొక్క (zingiber cassumunar). **కూరవుచ్చ** వి. చిన్నసైజు కాయ, సొరకాయరుచి ఉండేరకం. **కూరమిరప** వి. పెద్ద మిరపకాయరకం. **కూరముక్క** వి. కూరలోని ఒకరుచిక. **కూరముష్టు** వి. మత్స్యవిశేషం. హంస. 4.187. పో. చూ. తె. కిర్రె-మీఁబ్. **కూరవండికనవేరగోరు** స. క్రి **1.** తగనిపని చేయు. భార్య. 8.175 ; **2.** కూరఉండగా గడ్డి కోసం వెదుకు. **కూరాకగు** అ. క్రి కుమిలిపోవు, కూరవలె ఉడికిపోవు, చేంక. పంచ. 4.260. **కూరాకు** రూ. చురాకు. వి. కూరగా వండుకొనే ఆకు, ఆకుకూర. భార. భీష్మ. 2.8. < కూర + ఆకు. **కూరాకుకోసికిమ** స. క్రి. ఆహా అలమూతిను. భార. భీష్మ. 2.8. **కూరాకుచేయు** స. క్రి. **1.** చంపు. సాంగ. 1.90 . **2.** లేలికచేయు. **కూరాకు పురుగు** వి. ఆకుమీదలకు పట్టేపురుగు. **కూరాకైయడుకు (-ఉడుకు)** స. క్రి. **1.** తపించు. చేంక. పంచ. 4.560. ; **2.** కూరారుమొదలె ఉడుకు.

కూరగొయ్యలు రూ.చూ. కూరెగొయ్యలు. వి. ఆర్ద్రానక్షత్రం.

కూరట వి. పొరలటం.

పో. చూ. త. కూర్ (-త్తై , -ట్ట్-). వంగు.

కూరాకగు చూ. కూర.

కూరాకు చూ. కూర.

కూరాకుగోసి తను చూ. కూర.

కూరాకుచేయు చూ. కూర.

కూరాకుపురుగు చూ. కూర.

కూరాకైయడుకు చూ. కూరి.

కూరాటికలి చూ. కూరాడు.

కూరాటికుండ చూ. కూరాడు.

కూరాటిమేడిర చూ. కూరాడు.

కూరాడికుండ చూ. కూరాడు.

కూరాడు వి. ధాన్యాష్టం, కలి, వలియచెట్టిన కడుగునీరు. మొల్ల. సుందర. 74.

పో.చూ.క. కూరాంబు. గంజి.

కూరాటికలి వి. వలియచెట్టిన గంజినీరు, బియ్యం కడుగునీళ్ళు. **కూరాటికుండ** రూ. కూరాడికుండ, కూరాడుకుండ. వి. **1.** గంజినీళ్ళు, బియ్యం కడుగునీళ్ళు వలియచెట్టేకుండ ; **2.** పెళ్ళి మొ. శుభకార్యాల్లో వంటపొయ్యిల దగ్గర వసువు కుంకుమ రాసి పూజచేసిపెట్టే నీటికడవ. **కూరాటిమేడిర** వి. వలికడుగు. **కూరాడికుండ** రూ.చూ. కూరాటికుండ. వి. **1.** గంజినీళ్ళు, బియ్యం కడుగునీళ్ళు వలియచెట్టే కుండ ; **2.** పెళ్ళి మొ. శుభకార్యాల్లో వంటపొయ్యి దగ్గర వసువు కుంకుమ రాసి పూజచేసిపెట్టిన నీటికడవ. **కూరాడుకుండ** రూ.చూ. కూరాటికుండ. వి. **1.** కులదేవతా స్థాపనకు బదులుగా ఉంచిన అన్నంకుండ ; **2.** గంజినీళ్ళు, బియ్యం కడుగునీళ్ళు వలియచెట్టే కుండ.

కూరింగ్ వి. పూర్ణచంద్రం.

కూరిచి రూ. గురించి, కూర్చి. అవ్య. గురించి, ఉద్దేశించి. 'కూరుచు' ధాతువుకు క్త్వార్థకరూపం, ఇది ద్వితీయా విభక్తిపై చేరుతుంది. భర. 3.593.

క. కుఱితు. దృష్టితో ; త. కుఱిత్తు. ఉద్దేశంతో ; మ. కుఱిప్పు. వైపు, నిమిత్తంగా.

< కూరుచు + -ఇ.

కూరిచికోలు చూ. కూరుచు.

కూరించు చూ కూరు'.

కూరిమి రూ. కూర్మి. వి. **1.** స్త్రీకి పురుషుడిమీదగాని, పురుషుడికి స్త్రీమీదగాని ఉండే అనురాగం, వలపు. భార. ఉద్యో. 1.350 ; **2.** స్నేహం. భార. ద్రోణ. 5.21 ; **3.** వలపు, తమి, తీవ్రానురాగం. సుశ. 38 ; **4.** అనురాగం. విజ. కూరిమిగల, ప్రియమైన. రాజ. చ. 2.95.

క. కూర్మె. ప్రేమ, అనుబంధం ; కూర్. ప్రేమించు, అనుబంధం కలిగిఉండు ; త. కూర్ ; మ. కూఱుక.

ప్రేమించు ; కూఱు. ప్రేమ.

కూరిమికత్తియ యా.చూ. కూర్మి కత్తియ. వి. ప్రేమగల స్త్రీ. కూరిమికత్తె యా.చూ. కూర్మికత్తియ. వి. ప్రేమగలది, స్నేహంగలది, చెలికత్తె. కూరిమికాఁడు యా. కూర్మికాఁడు. వి. ప్రియుడు, వలపుకాడు, స్నేహితుడు. కృ.శకు. 2.168.

కూరు[1] అ.క్రి. 1. కలుగు. భార. ఆది. 7.178 . 2. దొచ్చు, తూడు. భార. ఉద్యో. 3 268 ; 3 పొందు. భార. ఆశ్వ. 4.238 ; 4. మునుగు, నిమగ్నమగు. భాగ. 6.142 ; 5. కుంగు, ఆడగు. ప్రబంధ. 734 ; 6. (మందు మొదలగు వాటిని) దట్టించు, దిట్టంగా నొక్కు, కుక్కు, దొప్పించు, పో.చూ.క. కూర్. వాడిమి ; కులుకు. కుక్కు ; త. కూర్. దొచ్చు, వంగు; మ. కుఱుమ్మూక. నోటిలో కుక్కుకొను ; కుడు.కోర్. ప్రవేశించు ; కోర్త. ప్రవేశపెట్టు ; మాల్తో. కోర్. అధికమగు, నరివడు ; కోర్ఱత్. అధికంగా వరఫరాచేయు ; కొర్. ప్రవేశించు ; కొర్ఱత్. ప్రవేశపెట్టు.

కూరించు న.క్రి. కుక్కు, అడ్డుకొను, కూర్చు. కూరుకొని పోవు అ.క్రి. 1. కలుగు ; 2. కుక్కు ; 3. దొచ్చు ; 4. దిగబడు, కూర్కొను. కూరుకొను యా.చూ. కూర్కొను. న.క్రి. కుక్కు. భాగ. 10 పూ. 496. అ.క్రి. 1. కలుగు. రామాభ్యు. 3.93 ; 2. దొచ్చు ; 3. దిగబడు. కూరుమట్టు వి. గుంజలు మొదలైనవి పాతడానికి గర్ధపగులుతో తవ్వినలోతైనగుంట. కూరుమొన[1] వి. యుద్ధనన్నద్ధసేన.

కూరు[2] అ.క్రి. నిద్రించు. వసు. 2.22.

తు. కూయని. మగతగాఉండు, నిద్రతో ఉండు, కూర్కు ; త. కూర్. వంగు ; గోం. కూర్కొసా. నిద్రలో తల ఆడించు; కూర్క్సు, కూర్కాకా ; పర్జి. కూర్క. తల ఆడించు ; మాల్తో. కూగె. నిద్రించు.

< మూ.ద్రా. కూర్.

కూరుమొన[2] వి. నిద్రించేసేన. భార. స్త్రీ. 2.20.

కూరు[3] యా.చూ. కూలు[2]. వి. 1. నేలమీద ఆనుతూ ఒంటిరెక్క తలువు తిరగడానికి తోర్పడే తలుపు పట్టెలోని చెక్కలడిన భాగం, కుసి ; 2. తాపీరేకును పిడిని కలిసే వంగిన ఇనపచువ్వ.

కూరుకిడు చూ. కూరుకు.

కూరుకు చూ. కూరు[2]. యా. కుఱుక, కుదుకు, కూర్కు. అ. క్రి. 1. నిద్రించు. భాగ. 9.405 ; 2. మూతపడు. వి. నిద్ర. భక. 8.411.

తు. కూరుని, కూలుని. నిద్రించు ; పో.చూ.త. కూర్. వంగు ; మ. కూచుక. వంగు ; గోం. కూర్క. నిద్రలో తలఊచు ; కుయి. కోర. నిద్రవచ్చు. పర్జి. కూర్క. తలఊచు ; కుడు. మాల్తో. కూగ్. నిద్రించు.

కూరుకిడు యా.చూ. కూర్కిడు. అ.క్రి. నిద్రించు. కూరుకుపాటు యా.చూ. కూర్కుపాటు. వి. కునికిపాటు, తంద్ర. కూరుకువాఁడు యా చూ. కూర్కు వాఁడు. వి. నిద్రపోతు, నిద్రాళువు.

కూరుగుండంగి వి. ఏత్రింత, పనులపోలిగాడు, కాలకంరం, దాత్యూహం.

కూరుచు చూ.చూ. కూర్చు. అ.క్రి. 1. ఇష్టపడు, ప్రియపడు. భార. ఉద్యో. 3.217 ; 2. సంఘటన చేయు. న.క్రి. 1. కలిగించు, కావించు. ప్రబోధ. 2.49 ; 2. కలుపు, చేర్చు ; 3. కూడబెట్టు ; 4. రచించు ; 5. కాల్చు ; 6. పూర్తి చేయు.

కూరిచికోలు యా.చూ. కూర్చికోలు. వి. కలియగట్టు కోపటం. కూరుచుకొను యా.చూ. కూర్చుకొను. న.క్రి. 1. అనుగ్రహ పాత్రునిగా చేసికొను. దశా. 2.37 ; 2. సంపాదించు ; 3. పోగుచేసుకొను ; 4. మిత్రుడిగా చేసికొను ; 5. చెంతచెట్టుకొను. కూరుచుకోలు యా చూ. కూర్చికోలు. వి. కలియగట్టుకొనటం.

కూరుచుండఁబడు చూ. కూరుచుండు.

కూరుచుండఁబెట్టు చూ. కూరుచుండు.

కూరుచుండు యా.చూ. కూర్చుండు. అ.క్రి. ఉపవిష్టుడగు. ఆసీనుడగు. కాశీ. 5.40.

కూరుచుండఁబడు యా.చూ. కూర్చుండఁబడు. అ.క్రి. కూలబడు, కూర్చుండజేయు. < కూరుచు + ఉండు + -ఆ[7] + పడు. కూరుచుండఁబెట్టు యా. చూ. కూర్చుండఁబెట్టు. న.క్రి. కూలబడు, కూర్చుండజేయు. < కూరుచు + ఉండు + -ఆ[7] + పెట్టు.

కూరువరి చూ. కూరువ.

కూరువు యా. కూర్పు. చూ. కూర్చు. వి 1. కుట్టు, కూరటం, మటన. ప్రబంధ. 78 ; 2. కలుపు ; 3. రచన ; 4. అచ్చు.

కూరువరి యా. కూర్పరి. వి. రచయిత, కూర్చేవాడు. అచ్చు. రా. బాల.12 ; 2 నారికి బాడం నంధించే దోటు. అం.భా. 2.211.

కూరువ యా. చూ. కూర్వ. వి. ఓడకూర్పుకు వేసే వంకర కొయ్య.

కూరువాముక్క చూ. కూరువ. వి. గడియవెయ్యడానికి వసతిగా తలుపు వెనకలిగించిన కర్రముక్క.

కూరె వి. 1. దున్నటానికి, విత్తటానికి పనికివచ్చే పరికరం ; 2. అక్కిడి కట్టె ఒకవైపు విత్తినచాళ్ళమధ్య ఆముదాలు, పత్తి మొ. వాటి విత్తనాలు వేసేకొయ్యపరికరం.

కూరెగొయ్యలు యా. కూరగొయ్యలు. వి ఒ.వ. ఆరుద్రా నక్షత్రం, గొర్రిచెక్కల్లాగా వరసగా ఉండేమూడు చుక్కలు.

కూరేగంట్లు వి.ఒ.వ చీరపోతులు, చీరపేలు.

కూర్కిడు చూ. కూర్కు.

కూర్కు యా. చూ. కూరుకు. అ. క్రి. 1. నిద్రించు, కునుకు. కాశీ. 5.40 ; 2. మూతపడు, నిమీలితమగు. భక. 1.190.

కూర్కిడు యా. కూరుకిడు. అ. క్రి. నిద్రించు. చిల్ల. 2.36. కూర్కుపాటు యా. కూరుకుపాటు. వి. కునికిపాటు, తంద్ర. వరహ. 11.126. కూర్కువాఁడు యా. కూరుకువాఁడు. వి. నిద్రాళువు, నిదురపోతు. ఆం. భా. 8.11.

కూర్కొని కూర్కొని చెవులఁబోయ చూ. కూర్కొను.

కూర్కొను యా. కూరుకొను. న. క్రి. కుక్కు. భార. స్త్రీ.

1.142, అ. క్రి. 1. కలుగు. రామా. 3.93; 2 దిగబడు, దించుకొనిపోవు.

త. కూఱుకొళ్.

కూర్కొని కూర్కొని చెవులఁబోయు న. క్రి. నూరిపోయు. భార. స్త్రీ. 1.142.

కూర్చి రూ. చూ. కూరిచి. అవ్య. గురించి, ఉద్దేశించి. దశా. 3.178.

కూర్చికోలు చూ. కూర్చు.

కూర్చించు చూ. కూర్చు.

కూర్చియిచ్చుమిటారి చూ. కూర్చు.

కూర్చు రూ. కూరుచు. చూ. కూరు[3]. న. క్రి. 1. కూడిక కావించు. భార.ఆది. 7.54. 2. కూడబెట్టు, నిలవచేయు. భార. ఆది. 7.132; 3. కలిగించు. భార. విరా. 1.107; 4. అతుకు, ఏకంచేయు. భార. విరా. 2.52; 5. సంధానంచేయు, సంఘటన చేయు. భార. విరా. 2.80; 6. మిత్రునిగాచేయు, మైత్రికలుపు. భార. ఉద్యో. 3.75; 7. పొందించు, చెందచేయు. భార. ఆను. 5 66; 8. (వింటిని) సంధించు. శృం. నై. 1.79; 9. చేర్చు, కలుపు. కాశీ. 2.147; 10. (కార్యాన్ని) సంఘటనచేయు, ఒన కూర్చు. కాశీ. 6.56; 11. లగ్నంచేయు. భీమ. 6.26; 12. అంటించు. హర. 2.30; 13. (అలంకారంగా). పెట్టు. హర. 4.87; 14. రచించు. ఆము. 1.13; 15. నమాపేశంచేయు, పోగుచేయు. రాఘవ. 4.77; 16. (వస్త్రాదులు) కుట్టు. ద్వి. వరమ. వి. 2.84; 17. చేయు. వను. 3.184. అ.క్రి. 1. ఇష్టపడు. భార. నభా. 1.40; 2. సంఘటించు. భార. విరా. 1.28.

క. కూర్. ప్రేమించు. త. కూర్ (-న్ర్-; -వ్). కోరు; మ. కూఱుక. ప్రేమించు.

కూర్చికోలు రూ. కూరిచికోలు, కూరుచుకోలు, కూర్చుకోలు. వి. కూర్చుకోటం. భార. శల్య. 2.17. కూర్చించు న.క్రి. ప్రేమించేటట్లుచేయు. కూర్చియిచ్చుమిటారి వి. తార్కుకత్తె. కూర్చుకొను రూ. కూరుచుకొను. స. క్రి. 1. వెంటపెట్టుకొను. హర. 6.32; 2. పోగుచేసుకొను. హర. 6.40; 3. సంపాదించు. జైమిసీ భా. 3.74; 4. మిత్రునిగా చేసుకొను. దశా. 2.87; 5. అనుగ్రహపాత్రునిగా చేసుకొను. కూర్చుకోలు రూ. చూ. కూర్చికోలు. వి. కలియగట్టుకొనటం. కూర్చుగుమ్మలు వి.బ.వ. కూర్చేస్త్రీలు, ఆనగా తనపైకొరిగిన వారు, మిత్రులు. కు. సం. 6.27. కూర్చుచుట్టము వి. ప్రియబంధువు. పాండు. 3.68.

కూర్చుండఁగఁబెట్టు చూ. కూర్చుండు.

కూర్చుండఁబడు చూ. కూర్చుండు.

కూర్చుండఁబెట్టు చూ. కూర్చుండు.

కూర్చుండు రూ. కూరుకుండు, కూరుచుండు. అ. క్రి. ఉప విష్టుడగు, ఆసీనుడగు. భార. విరా. 5.316.

క. కూర్; పో. చూ. త. కుంతు.

కూర్చుండఁగఁబెట్టు న. క్రి. కూర్చుండచేయు. భీమ. 4.89. కూర్చుండఁబడు రూ. కూరుచుండఁబడు. అ. క్రి. చతికిలబడు, కూలబడు. భార. భీష్మ. 1.188. కూర్చుండఁబెట్టు రూ. కూరుచుండఁబెట్టు. న. క్రి. కూర్చుండఁజేయు. కళా. 7.145.

కూర్చొనికుంపట్లమ్మ చూ. కూర్చొను.

కూర్చొను అ. క్రి. సిద్ధమగు, తయారగు, కూర్చుండు.

కూర్చొనికుంపట్లమ్మ న.క్రి. తానుకదలకనే వారికి పీరికి తగాదాలు పెట్టు.

కూర్ణికాతు రూ. చూ. కూర్నినిపాతు. వి. వందనం, మొక్కు.

కూర్నినిపాతు రూ. కూర్ణికాతు. వి. నలాం, వందనం, రంగా. చ. 2 85.

హిం. కూర్ణికాత్; మరా. కుర్నినిపాతు; ఉ. కోర్నికాత్; పార. కోర్నిపాత్.

< ఉ. కోర్నికాత్.

కూర్వన చూ. కూర్చు. వి. పోగవటం, గుమికూడటం.

కూర్వనపడు (-వడు) అ.క్రి. పోగగు, గుమిగూడు. పార్వ. 6.84.

కూర్వరి. చూ. కూర్చు.

కూర్వించు చూ. కూర్చు.

కూర్పు రూ. చూ. కూరుపు. వి. 1. కుట్టు, కూర్చటం: 2. రచన; 3. అచ్చు.

కూర్వరి రూ. చూ. కూరువరి. వి. 1. వింటినారిలో బాణం కూర్చేచోటు, మౌర్వీమధ్య తంతు బంధం. ఆం. భా. 2.211; 2. కూర్చువాడు, రచయిత. కూర్వించు న.క్రి. నిర్మింపచేయు. భీమ. 5.89.

కూర్మయివాండ్లు వి.బ.వ. ఒకతరహా బిచ్చగాళ్ళు.

కూర్మా రూ. కుడుమా[2], కుర్మా. వి. కుర్మా. పలావు మొ. భోజన పదార్థాల్లో నంజుడుగా ఉపయోగించేకూర.

ఉ. కోర్మా;

త. కఱుమా.

< ఉ. కోర్మా.

కూర్మి రూ. చూ. కూరిమి. వి. 1. వాత్సల్యం. భార. నభా. 2.67. హర. 4.5; విజ. కూరిమిగల, ప్రియమైన. కాశీ. 1.12.

కూర్మికత్తియ రూ. కూరిమికత్తియ, కూరిమికత్తె, కూర్మికత్తె. వి. స్నేహంగలది, ప్రేమగలది. కువల. 4.165. కూర్మికత్తె రూ.చూ. కూర్మికత్తియ. వి. ప్రియురాలు, చెలికత్తె. కూర్మికాఁడు రూ. చూ. కూరిమికాఁడు. వి. ప్రియుడు. స్నేహితుడు.

కూర్వ రూ. కూరువ. వి. ఓడకూర్చుకు వేసేవంకరకొయ్య.

పో. కుర్వా. ఓడవంపుకొయ్య; ఫ్రెం. కూర్బ్. వంకర, వంకరయిన; స్పా. కూర్వా. వంకర, వంకరగల. కోర్వ. మోకాలివంపు, వంకరైన, ఓడపక్కల లిగించేవంపుబద్ద.

< పో. కుర్వా.

కూర్వ న.క్రి. రెండు లేదా మూడు చట్టుపోగులు కలిపివడికెట్టు, కూర్చు.

కూఱు న. క్రి. పొందు, కూడు.

కూలగంత వి. కూనగుంత.

కూలమాఱు చూ. కూలు[1].

కూలఁద్రోయు చూ. కూలు[1].

కూలఁబడు చూ. కూలు[1].
కూలమ్ము చూ. కూలు[2].
కూలవేయు చూ. కూలు[1].
కూలార్చు చూ కూలు[1].
కూల్చు చూ. కూలు[1].
కూలి దూ. కూలీ. వి. **1.** పన్ను. మార్క్. 5.138 ; **2.** చేసిన పనికి ప్రతిఫలంగా ఇచ్చేధనం, భృతి. జీతం. భక. 2 363 ; **3.** కూలిపని ; **4.** రూలివాడు : **5.** శిస్తు, **6.** బాడుగ.

క. కూలి. జీతం, బాడుగ ; కొడ కులి. కోజూరూలి ; తు. కూలి. బాడుగ ; త. కూలి. జీతం ; మ. కూలి. బాడుగ, జీతం ; కో. కుడ్. కోజుకూలి. దా కొక్వోల్య్. లంచం, పెళ్ళికొడుకు పెళ్ళికూతురి తండ్రికి చెల్లించేది. పర్జి. కూలి. జీతం.

పో.చూ. హిం. ఉ. కులి. నౌకరు.

కూలికాఁడు వి. కూలివాడు, కూలిపనిచేసేవాడు. వేంక. పంచ. 1.681. క. కూలికాఱ, కూలిగార ; కొర. కూజీగరన్, కుల్వకర్న్ ; త. కూలిక్కారన్. కూలివాడు ; మ. కూలిక్కారన్. **కూలిచదువుచెప్పువాఁడు** వి. రట్టు పచ్చుకొని చదువు చెప్పేవాడు, భృతకోపాధ్యాయుడు. వరాహ. 5.55. **కూలిచేయు** స.క్రి. జీవనానికి పని చేయు. **కూలివాలి** వి. కూలిపని. **కూలివడు**[1] స.క్రి. కూలిపని చేయు, **కూలివడుగు** వి. కూలికిసేసినపడుగు (బట్ట). **కూలివని** వి. కూలికిచేసేపని, భృతకవృత్తి. హరిశ్చ. 4.107. **కూలివనివాఁడు** వి. కూలికిపనిచేసేవాడు, భృతకుడు. విజ్ఞా. ప్రా. 36. **కూలిపాటు** వి. కూలిపనిచేయటం. పార్శ్వ. 2 93. **కూలివుట్టు** అ. క్రి. పనిదొరుకు. **కూలిమనిషి** వి. కూలి, పనివాడు, జీతానికి పనిచేసేవాడు. **కూలియాలు (-ఆలు)** వి. వెలయాలు, వేశ్య. కు. నం. 8.143. **కూలివాఁడు** వి. కూలిపని చేసేవాడు, జీతగాడు. ఆం. భా. 2.288. త. కూలియాళ్. కూలి ; మ. కూలియాళ్. కో. కుజళ్.

కూలించు చూ. కూలు[1].
కూలివడు[2] చూ. కూలు[1].
కూలీ దూ. చూ. కూలి. వి. వైతనికుడు, సంబళకాడు, కూలివాడు.
కూలు[1] అ.క్రి. **1.** చచ్చు, మరణించు. ధార. ఆరణ్య. 1.162. ధార. ఉద్యో. 2.271 ; **2.** కాయు. ధార. ఉద్యో. 5.991 ; **3.** పడు. ఉ. హరి. 1.167 ; **4.** భగ్నమగు, విరుగు. విష్ణు పు. 4.32 ; **5.** ధ్వంసమగు, పాడగు. భక 2.131.

క. కూలు. కిందపడు, తిరగబడు, నాశనంచేయబడు ; కూరు, కుసి. క్షీణించు ; కూను. చంగేస్థితి ; తు. కుసుక్కని. మునుగు, పగులు ; త. కులై. పాడుచేయబడు, చెల్లాచెదరగు ; కూర్. వంగు ; మ. కులయక. కడులు, కూలుక. పంగు ; గోం. కుస్. పడు, చెల్లుఆకులుదాలు ; కుయి. కూర. కిందపడు ; కొలా. కూల్. కూట్. నీళ్ళ కుండ మొ. వాటికన్నంనుంచి నీరుకారు ; నా. కూళ్. కారు.

<మూ. ద్రా* కూల్.

కూలనూకు న. క్రి. పడేటట్టుకొట్టు. **కూలఁద్రోయు** న. క్రి. కిందకితోయు. **కూలఁబడు** అ. క్రి. **1.** చచ్చు. రామాభ్యు. 6.139 ; **2.** విరిగిపడు రామా. 8 61, **3.** చిడికిలిబడు. కువ. చ. 2.141. **కూలవేయు** న. క్రి. కిందపడేట్టుదోయు, కూల్చోబెట్టు. **కూలార్చు** దూ. చూ. కూలార్చు. స. క్రి. కూల్చు. చంపు. **కూలార్చు** దూ కూలార్చు. స. క్రి. కూల్చు. చంపు. పంది. చ. 3.225. పు. క. కుల్తె. **కూలించు** న. క్రి. దుబ్బు, రాల్చు. పాండు. 5.17. క. కూలిసు. రాల్చు. **కూలివడు**[2] అ. క్రి. **1.** కూలిపోవు ; **2.** విరిగిపడు. **కూలుచు** దూ. కూల్చు. స.క్రి. **1.** పడగొట్టు. భార. ద్రోణ. 1.197 ; **2.** చంపు, పడించు, **3.** తోయు ; **4.** పాడుచేయు. **కూలురూపు** వి. అమాంతంగాపడిన రూపం.

కూల్చు దూ. చూ. కూలుచు. స.క్రి. **1.** చంపు. పడించు. భార. శాంతి. 1.199 ; **2.** భగ్నంచేయు, పాడుచేయు, ఉ. హరి. 3.7 ; **3** తోయు, పడతోయు. భక. 3.58 ; **4.** పడగొట్టు.

కూలు[2] దూ. కూనుకి. కూయి. వి. **1.** లవిత్రమూలం, పిడిలో అమర్చేకత్తిలోనగు చాటి మొదలిదాగం. ఆం. భా. 2.231 ; **2.** కొడవలి, గొర్రలి, సెలగపార మొ. వాటిపార (పలుగు) ను కదిపే ఇనపకొండి లేదా కాడ.

పో. చూ. క. కుయిలు, కొయిలు, కొయ్లు. కోయు, నరుకు.

కూలమ్ము వి. దానవిశేషం. చంద్ర ధా. 2.41.
కూలెగాడు చూ. కూలి. వి. కూలివాడు.
కూల్చు చూ. కూలు[1].
కూళ వి. **1.** మూఢుడు, అవివేకి. కాశీ. 2.110 ; **2.** కుజనుడు, చెవిటి, కుత్సితుడు, పుల్లకూ. నీతి. 43 ; **3.** దీనుడు, కృపణుడు, దరిద్రుడు. భక. 2.363 ; **4.** క్రూరుడు. రసిక. 3.89 ; **5.** పిసినిగొట్టు ; **6.** వేదవాడు.

క. కూఱ ; తు. కూళ, కూళా ; త. కూళాన్, కూళమ్.

కూళఁడు దూ. కూళుఁడు. వి. **1.** అవివేకి, మూఢుడు. కాశీ.పూ. 5.88 ; **2.** పిసినిగొట్టు. భల్లా. 5 ; **3.** దీనుడు ; **4.** క్రూరుడు ; **5.** చెవిటి ; **6.** వేదవాడు. **కూళతనము** వి. **1.** కక్కుర్తి, వైన్యం. భక. 2.63 ; **2.** వేదరికం ; **3.** పిసినితనం, చులువతనం. **కూళమారి** వి. **1.** దుష్టశీలుడు. ప్రబంధ. 655 ; **2.** వేదవాడు ; **3.** చెవిటి. **కూళస్వరము** వి. మోటుగొంతు, కరకుగొంతు. **కూళుఁడు** దూ. చూ. కూళఁడు. వి. **1.** కుత్సితుడు ; **2.** మూఢుడు ; **3.** ఎగ్గెవాడు.

కూళం దూ. చూ. కూళము. వి వర్లు, ఆరికలు మొ. గింజల పొట్టు.
కూళిము దూ. కూళం, కూళాం. వి. పనికిమాలినగడ్డి, పొట్టు.
కూళాం దూ. చూ. కూళము. వి. వర్లు, ఆరికలు మొ. గింజల పొట్టు.
కూళుఁడు చూ. కూళ.
కూళ్ళపీడలు వి బ.వ. పిండివంటలలోని భేదం.
కూళ్ళపెంకు వి. పెంకుటింటి మందుపా దోనెలకువాడే పెంకు.
కూళ్ళు చూ. కూలి. వి.బ.వ. **1.** కూలీలు ; **2.** కూలిపనులు.

కూవ రూ. చూ. కుప్ప[1]. వి. పోగు, కువ.

కూవారిల్లు అ. క్రి. పూర్తిగా దుర్బలమగు.

కూవిత వి. కూతురు, కుమార్తె. ద. హిం. శా. సంవ. 5. శా. సం. 114. క్రీ. శ. 1423 సం.

కూస[1] వి. కుప్ప, కువ్వ, కూవ.

కూస[2] వి. ముక్కుపొడుం చేసుకొనే మట్టిపాత్ర.

కూసం[1] రూ.చూ. కుపనము. వి. దొక్కా.

కూసం[2] రూ. చూ. కూచము. వి. దోర్నపట్టెకాదారంగా ఉండే నిలువుగుంజ.

కూసంతలువు వి. కుసితలుపు, కుసిమీద తిరిగేతలుపు.

కూసంపురుగు వి. వరి 'పొట్ట' తినేపురుగు, దంటుతొలిచే పురుగు. కూసంమామ రూ.చూ. కుబసంమాను. వి. దోర్న పట్టెకు ఆదారంగా ఉండే నిలువుగుంజ.

కూసం[3] రూ. చూ. కునుమ. వి. డెల్టాలో ఎక్కువగా పండే పంట.

కూసంత విణ. కాసంత, కాసింత, కసింత.

కూసము[1] రూ. చూ. కుప్పసము. వి. 1. పాము యొక్క పైతోలు, పాము పొర. రఘు. రా. 9.11; 2. దొక్కా. వేమన. 2.21.

కూసమో రూ.చూ. కూచము. వి. 1. కొయ్య కందానికి చివరన తొలిచిన నన్నని తొలువు: 2. ఇంటికి ఉపయోగించే కొయ్యస్తంభం; 3. కొయ్య.

కూసలేఱగు అ. క్రి. పాము కూసంతో నమమగు.

కూసాము రూ. చూ. కూచము. వి. స్తంభం.

కూసి రూ. కూను[1]. వి. చిన్నపిల్ల.

క. కూసు. శిశువు; తె. కుర్. బాలిక, కూతురు.

కూసియగు (-అగు) రూ. చూ. కూచియగు అ. క్రి. 1. వాడియగు; 2. కూలబడు.

కూసు[1] రూ. చూ. కూసి. వి. శిశువు; విణ. చిన్న, తక్కువైన, నీచమైన.

కూసు[2] వి. కొప్ప, ఇంటికప్పుపై నున్నమొన దేలినభాగం.

కూసుముడి వి. నిట్రాడింటి కొప్పుమీద కట్టినకట్టు. కూసుముడిల్లు వి. ఒంటి నిట్రాడిల్లు.

కూసుమతము రూ. చూ. కూచిమతము. వి. సాకాని మతాల్లో ఒకమతం.

కూసుబెట్టు న. క్రి. కూర్చోబెట్టు.

కూసులు చూ. కూను[2]. వి.ల.వ. బండిపారులపై బిగించే చిన్న నిలువులు గుజ్జులు.

కూసువిద్య వి. అలవాటయిన పని.

కూళమ రూ. కూళవాడు. వి. మూర్ఖుడు.

కూళకూళ్ళుమను న క్రి. గేలిచేయు, ధ్వన్యను.

క. కూళ్ళు. గోకర్ణధ్వని.

కూళ్ళరలుకొట్టు అ.క్రి. ఆశ్చర్యం ప్రకటించు, ధ్వన్యను. కకుత్స్థ. 52.

కూళ్ళుకించు రూ.చూ. కొక్కరించు. అ.క్రి. కోడివలెగిలుకు మట్టిని ఎగజిమ్ము.

క. కూళ్ళిసు. భయంతోఉండు.

కూళ్ళుర్లోడు వి. నంవత్సరానికో మూడేళ్ళకో ఒకసారి వచ్చి కుమ్మర్లను యాచిస్తూ వారి చరిత్రనూ, ఆచార వ్యవహారాలనూ గోత్రాలలో చెప్పేవాడు.

కూళ్- రూ. కూళ్-, కూన్-, కూమ్-. విణ. ఎఱ్ఱని.

క. కూ, కూమ్. ఎరుపు; కూఱుక, కూఱుగల్, కూవ్వనె, కూచ్చు, కూనఁచగె, కూన్నఁనె, కూన్దు, కూబ్బె, కూంపుకూసు, కీసు. ఎరుపు. కూళ్కరిసు, కూఱులిసు. ఎఱ్ఱనగు; కొర. చొ- చొప్-చొండ్. ఎఱ్ఱనగు; చొజ్, ఎఱ్ఱని; చొపి. ఎరుపు. ఎఱ్ఱదనం; తు. కూమ్-, కూన్ప. కూన్ప. ఎరుపు; క. చూ-, చూమ్- చూవ్వచూయ్య, చూతకమ్ చూట్టు, ఎరుపు; చూక్కమ్, చూక్కర్, చూవ్వల్, చూవర్-' ఎనల్, చూ, చూకైక్కె, చూకు, చూకై, చూంతు, చూప్పు, చూయ్, చిచ్చ్-ఎనల్. చివప్పు; చివేరి-ఎనల్, ఎఱ్ఱదనం, చూవ్వై, మ. చూ-చూమ్-చూయ్. ఎరుపు; చూమ్మ, చూవ్వ, చూన, చూవ్వ. ఎఱ్ఱదనం; చూక్కల్. చూకువ; కో. కూన్, కూవ్. ఎరుపు; కూప్. ఎరుపు, ఎఱ్ఱదనం; తొ. కొ-. ఎరుపు; పర్జి. కూయ్. ఎరుపు. కురు. ఖోసొ. ఎరుపు, రక్తం; ఖోస్. రక్తం, కోపం; మాల్తో. క్వీసొ. ఎరుపు; క్వీస్లొ-. ఎఱ్ఱని; క్వీసు-. రక్తం; బ్రా. ఖిసున్. ఎరుపు, బంగారం.

<క. కూమ్.

కూంగుచ్చు వి. ఎఱ్ఱనికుచ్చు. ఆము. 4.92. కూంగేలు రూ. కూంగేలు. వి. ఎఱ్ఱనిచేయి. భార.విరా. 2.310.

కూంగట రూ. గూంగట. వి. తాటిబెంక. ఆం.భా. 2.78.

పో.చూ. త. బెంకాయ్-.వండిన, పక్వమైన.

కూంగుచ్చు చూ. కూళ్-.

కూంగేలు చూ. కూళ్-.

కూచ్చుల వి. తెలివితక్కువతనం.

కూచ్చు వి. పొరతోపెళ్లగించినపెళ్ళ.

క. కూచ్చు. ముడి.

<క. కూచ్చు.

కూచ్చెలి వి. దుండగీడు, తుంటరి.

క. కూచ్చు. గర్వం; త. కిచ్చల్,-ఆత్తమ్. ఉపద్రవం.

కూచ్చెలితనము రూ. కూచ్చెలితనము. వి. అల్లరి, దొమ్మి. త. కిచ్చల్-ఆత్తమ్, కిచ్చిల్-ఆత్తమ్-. ఉపద్రవం.

కూచ్చెలితవము రూ.చూ. కూచ్చెలితనము. వి. అల్లరి, దొమ్మి.

కూచ్చెలితవము చూ. కూచ్చెలి.

కూళ్- రూ.చూ. కూళ్-. విణ. ఎఱ్ఱని.

కూంజర వి. ఎఱ్ఱనిజర. మను. 1.59. కూంజాయ వి. ఎఱ్ఱనిరంగు. భార. భీష్మ. 2.22. భీమ. 4.128. కూంజిగురు రూ. కూంజివురు. వి. ఎఱ్ఱనిచివురు. ఉ.రా. 6.18. కూంజిగురువిల్తుడు వి. మన్మథుడు. కూంజివురు రూ.చూ. కూంజిగురు. వి. ఎఱ్ఱనిచిగురు. కకుత్స్థ. 5.55. కూంజేయి వి. హస్తపద్మం. కాశీ. 2.112.

కూంచము విణ. దిట్ట అయిన. ఉ. హరిశ్చ. 4.114.

క. కెంచు. గ్రామీణమయిన.

<క. కెంచు.

కొంజడ చూ. కెజ్-.

కొంజాయ చూ. కెజ్-.

కొంజిగురు చూ. కెజ్-.

కొంజిగురువిల్తుడు చూ. కెజ్-.

కొంజివురు చూ. కెజ్-.

కొంజేయి చూ. కెజ్-.

కెట్టలముప్రార వి. ఒకమొక్క.

కెట్టి వి. కమండలం ఆకారంలో ఉండేసీళ్ళకూజా.

ఇం. *Kettle*. పాత్రవిశేషం.

<ఇం. Kettle.

కెట్లికూజా వి. మూతిదగ్గరనంది, పురి మొ॥ అంకురుల ఆకారంలో ఉండే కూజా.

<ఇం. Kettle + కూజా.

కెడ రూ.చూ. కడ. వి. 1. పార్శ్వం, పక్క. భార. ద్రోణ. 4.303; 2. దిక్కు. ప్రబంధ. 149.

కెడగూడు(-కూడు) అ.క్రి. 1. పక్కఉండు. కు.సం. 5.123; 2. గుమిగూడు. కాళ. 3.138. స.క్రి. 1. రమించు, లోగించు. మల్ల. 2.173; 2. అనుసరించు. **కెడఁబాయు** స.క్రి. విడిచిపెట్టు. **కెడయూడు** అ.క్రి. నడయాడు, సంచరించు. హో.చ. 8.39.

కెడమ వి. పైవ.

కెడవు చూ. కెడయు. స.క్రి. 1. చంపు. భాస్క.రా.కిష్కిం. 193. హరిశ్చ. 5.143; 2. పాడుచేయు, నాశనంచేయు. కాళ. 6.176; 3. పడవేయు, కూల్చు. జైమినీ భా. 3.109; 4. విసరివేయు, తోయు. రామా. 4.50; 5. హరించు, పోగొట్టు. శేష. 1.51.

క. కెడపు, కెడలు. వడు, నేలమీదపడగొట్టు; తు. కెడగమ్. చెడిన; త. కిటుప్పు. 'కిట' యొక్కప్రేరణ రూపం, పడగొట్టు, పడిన; కిటు. పడిన, అచలనమైన; మ. కిటుక. నశింపచేసిన, పాడుచేసిన, చెడగొట్టిన.

<క. కెడవు.

కెడమాలు అ.క్రి. 1. మాయుచెందు. క్రీరాధా. 1.165; 2. నష్టపడు.

కెడయిక చూ. కెడయు.

కెడయు రూ. గెడయు. అ.క్రి. 1. విరిగిపడు, కూలు. భార. భీష్మ. 3.353. హరి.వూ. 5.151; 2. చచ్చు. మరణించు. హరి.ఉ. 8.79; 3. భిన్నమగు, కెగు. ఉ.హరి. 2.181; 4. పాయు, ఎరమగు. ఆం.భా. 3.85; స.క్రి. ఉద్దేశించు.

క. కెడు, కిడు. నాశంచేయబడు, చెడిపోవు, కెడిసు. నాశంచేయు, కొడ. కెడ్(కెట్టో). పాడుచేయు; కెడి. నాశనం; తు. కెడగుని. కెడిసు. నాశంచేయు, పాడుచేయబడిన; కెడుకు, కెడ, కెడకు-. నష్టం; త. కెటు(-వ్-ట్టో). నశించు; కెట్టు-. పాడైన, శిథిలమైన; కెటుటి. నష్టం, చెరవు; కెటుప్పు. చెడిన, శిథిలమైన; కేటు. శిథిలం, చెరు, చావు; మ. కెడుక. నశింపచేయు; కిటుక్క. పడు, విశ్రాంతి; కిటుకుకఇడె, కిటుయుక. కొట్టు. తట్టు; కెటు. నశించు; కెటుక్క. నష్టపరచు. పాడుచేయు; కేటు--నాశనం; తొద. కొజీ(కొట్-), పాడుచేసిన, చచ్చిన; కొడ్చ్-. నశించు; కొరొక్సె. చచ్చు; మాల్తో. కిడె. కిందపడిఉన్న.

<క. కెడను.

కెడయిక వి. 1. పాటు, పతనం; 2. చావు, మరణం.

కెడవు చూ. కెడయు. విణ. వొరిగిన, పక్కకుపడిన. భాగ. 8.199. వి. పాటు, పతనం.

క. కెడచ్చు, కెడపు, కెడపు-. పడవేయు, పడేటట్లు చేయు; తు. కెడగుని. పాడుచేయు; త. కిటువ్పు. నిద్రించు.

<క. కెడవు.

కెడ్చెరయు అ.క్రి. అర్ధదిర్ధంగా పడివుండు, కలగాపులగముగు భార.శల్య. 1.104.

కెడ్చెరనగు చూ. కెడ్చెరను.

కెడ్చెరను విణ. సంకీర్ణమైన, కలసిన. కు.సం. 11.127.

క. బెరసు. కూడిక. కలయిక.

కెడ్చెగనగు అ. క్రి. అటూఇటూ అర్ధదిర్ధంగా పడు. కు. సం. 11.194.

కెణుక వి. పొలంలో పడ్డ వానసీళ్ళు పొర్లిపోవడానికి పొలం గట్టు చివరపల్లంగాఉన్న పైపు కట్టిన రాతికట్టడం.

క. కెణుకు. మాటలచే కాని చేతలచేకాని ప్రేరేపించు.

కెంటలము వి. గర్భవతికి ఎనిమిదోనెలలో పెట్టేకొత్త అలంకార విశేషం. సిం. ద్వా. 3.36.

కెదకు స. క్రి. పెల్లగించు, పెకలించు.

క. కెదకు, కదలించు. పురికొలుపు, పెల్లగించు.

<క. కెదకు.

కెన్ రూ. చూ. కెజ్-. విణ. ఎర్రని.

కెందమ్మి వి. ఎర్రతామర, రక్తోత్పలం. పారి. 3.24. <కెన్ + తమ్మి. **కెందామర** వి. ఎర్రతామర, రక్తోత్పలం. శృం. నై. 8.71. <కెన్- + తామర. **కెందొగ** రూ. కెందొవ. వి. ఎర్రకలువ. ఉ. రా. 6.61. <కెన్-+ తొగ. **కెందొగరు (-తొగరు)** వి. రక్తవర్ణమైన వస్త్రం <కెన్- + తొగరు. **కెందొవ** రూ. చూ. కెందొగ. వి. ఎర్రకలువ. **కెంధూళి** వి. ఎర్రనిధూళి. మను. 1.38. సం. ధూళి-దుమ్ము. <కెన్-+నం. ధూళి. **కెమ్మరువు** వి. ఎర్రనినురుగు. ఆము. 4.100. <కెన్+నురువు.

కెందమ్మి చూ. కెన్ -.

కెందామర చూ. కెన్-.

కెందొగ చూ. కెన్-.

కెందొగరు చూ. కెన్-.

కెందొవ చూ. కెన్-.

కెంధూళి చూ. కెన్-.

కెవ్వడి వి. సాంబారు.

కెమ్మరువు చూ. కెన్-.

కెమ్ రూ. చూ. కెజ్-. విణ. ఎర్రని, వూర్వానుబంధం.

కెంబట్టు వి. ఎర్రపట్టు. <కెమ్+పట్టు. **కెంబనువు** వి. కుంకుమ. ఉక. 2.423. <కెమ్- + పనువు. **కెంబువ్వ**

వి. ఎఱని పువ్వు. అచ్చురా. యు. 823. <కెమ్- + పువ్వు. కెంబెదవి వి. ఎఱనిపెదవి. రక్తవర్ణంగల పెదవి. <కెమ్-+పెదవి. కెమ్మోము వి. ఎఱనిముఖం. దశా. 3.104. <కెమ్- + మోము. కెమ్మోవి వి. ఎఱనిపెదవి. శృం. నై. 2.26. <కెమ్- + మోవి. కెమ్మోవికప్వ వి. పంటినొక్కు. కెమ్మోవిగురి వి. పలునొక్కు, దంతక్షతం. సాంబ. 1.1.

కెంవగు చూ. కెంవు.

కెంపారు చూ. కెంపు.

కెంపు వి. **1.** రక్తిమ, ఎఱుపు. భార. విరా. 4.106; **2.** పద్మరాగమణి. వను. 2.45; **3.** దంతక్షతం. దశా. 7.156. విణ. ఎఱని.

క. కెమ్-. కెంపు-. ఎఱుపు, ఎఱ్ఱరంగు; తు. కెంపు. ఎఱుపు, ఎఱ్ఱరంగు; త. కెంపు-. పద్మరాగం, ఎఱ్ఱరాయి; పో. చూ. ఇరుమ్, పొన్. ఇనుము. చెమ్, పొన్. రాగి. పకమ్, పొన్. బంగారం మొదలగునవి; మ. కెంపుకళ్. కెంపులు.

కెంవగు విణ. ఎఱని. జైమినీ భా. 2.53. అ. క్రి. ఎఱుపెక్కు. కెంపారు అ. క్రి. ఎఱ్ఱనగు, ఎఱుపెక్కు. కాశీ. 2.628. <కెంపు + -ఆరు. కెంపుకంటి వి. ఎఱని కన్నులుగలది, కోయిల. కెంపుకనులపులుఁగు వి. కోయిల. కెంపుగడలు (-కడలు) అ. క్రి. ఎఱ్ఱనగు. కెంపుగాతు వి. అంగారకుడు, ఎఱని గ్రహం. కెంపుగాము వి. ఎఱని గ్రహం, కుజుడు, అంగారకుడు. కెంపుదేఱు (-తేఱు) అ.క్రి. ఎఱుపెక్కు. కెంపురా[1] వి.అయఱుడు, సూర్యుడు. కెంపురా[2] వి. ఎఱనిరాయి. కెంపువచ్చు అ.క్రి. మామిడికాయరంగు మారి పండటానికి సిద్ధమగు. కెంవసవతు వి. స్వాతీనక్షత్రం. వ్య. కెంవతో సమానమైనది. కెంపెక్కు అ.క్రి. ఎఱ్ఱనగు, వండదాయ[1]. భార. విరా. 2.319. <కెంపు + ఎక్కు.

కెంపెక్కు చూ. కెంపు.

కెంబట్టు చూ. కెమ్-.

కెంబనువు తూ. కెమ్-.

కెంబువ్వ చూ. కెమ్ .

కెంబెదవి చూ. కెమ్-.

కెమ్మోము చూ. కెమ్-.

కెమ్మోవి చూ. కెమ్-.

కెమ్మోవికప్వ చూ. కెమ్-.

కెమ్మోవిగురి చూ. కెమ్-.

కెయ్యి రూ. చూ. క్రయ్య. వి. మడి, కేదారం, కాలువ.

క. కెయ్, కయ్, కెయి, కెయ్యి, కై-. మడి, పొలం, భూమి; కొర. కెట్టి, కడిమట్టి; తు. కెయి. నిలకడగా ఉన్న లేక పెరుగుతున్న పైరుగల పొలం; త. చెయ్. పొలం, కడిసేల; మ చెయి. వరిపొలం; పర్జి. కేన్. వంటమార్చి వేసేభూమి; కేన్. ఇడె, కనిక్కమ్-ఇడ్; మాల్తో. భ్యిజు. నేలమట్టి; కురు. ఖజ్జి. భూమి, మన్ను, బంక మన్ను, శవం.

<క. కెయ్యి.

కెర వి. కిలకిలధ్వని, ధ్వన్యను.

కెరకొట్టు రూ.చూ. కెరగొట్టు. అ.క్రి. కలకలకూయు.

కెరగొట్టు(-కొట్టు) చూ. కెరకొట్టు. అ.క్రి. కిలకిలమను. ఆం. భా. 2.97.

కెరటము చూ. కరడము. వి. అల.

కెరడము వి. ఒయ్యారం, కులుకు

కెరడు రూ. చూ. కరుడు[1]. వి. అన్నంకెరడు, కరుడు.

కెరల(జేయు చూ. కెరలు.

కెరలించు చూ. కెరలు.

కెరలివడు చూ. కెరలు.

కెరలియాడు చూ. కెరలు.

కెరలు రూ. కెర్లు, కెల్లు. అ. క్రి. **1.** అతిశయించు. భార. అశ్వ. 1.116; **2.** కూయు, రుతంచేయు. మను. 3.111; **3.** నంద్రమించు, తత్తరపడు. పాండు. 1.114; **4.** విజృంభించు, చెలరేగు. రాఘవ. 4.225; **5.** భ్రమించు, తిరుగు, దొరలు. వను. 3.135; **6.** వ్యాపించు, ప్రసరించు. భర్తృ. 1.77; **7.** ఎగుడు; **8.** పొంగు; **9.** కోపించు, చిరాకు పడు.

క. కెరళ్, కెలర్, కిలర్. అరచు, కూయు, కోపించు, విలపించు, కేక వేయు; తు. కెరెడుని. పసిపిల్లవలె ఏడ్చు; త. కిళర్-. పైకిపొంగు, మిక్కిలి కోపంతో ఆక్షేపించు; పో. చూ. మ. కిళఱుక. కదువు, కదులు కిళరుక- దుమ్మువలెపైకిరేచు; కుయి. కెల్ప. ఉబ్బేటట్లు చేయు.

<క. కెరళ్.

కెరల(జేయు న. క్రి. **1.** చిరాకుపెట్టు; **2.** బాధపెట్టు; **3.** పెంపొందించు; **4.** ఉత్సాహపెట్టు. <కెరలు + -అ[7] + చేయు. **కెరలించు** న.క్రి. **1.** కోపింపచేయు. పారి. 1.126; **2.** బాధించు. రామాభ్యు. 5.277; **3.** ప్రకోపింపచేయు, ఉద్రేకింపచేయు. శశా. 4.59. <కెరలు + -ఇంచు[8] **కెరలివడు** అ.క్రి. **1.** తొందరపడు. సారంగ. 3.82; **2.** బాధవడు. **కెరలియాడు (-ఆడు)** అ. క్రి. **1.** ఉత్సహించు. ఉ. హరి. 5.47; **2.** చెలరేగు. **కెరలుకొను** రూ. కెర్లికొను. కెర్లుకొను. అ. క్రి. **1.** పెంపొందించు, వృద్ధిపొందు. భాగ. 10 పూ. 757; **2.** చెలరేగు. హంస. 2.27; **కెరలుచు** రూ.చూ. కెరల్చు. న.క్రి. **1.** ఎగయజేయు; **2.** ఉత్సాహపెట్టు; **3.** వ్యాపింపచేయు; **4.** కోపింపచేయు. **కెరలుపొడుచు** రూ. చూ. కెరలుపొడుచు. అ. క్రి. వర్ధిల్లు, విజృంభించు. **కెరలుపొడుచు (-పొడుచు)** రూ. కెరలు పొడుచు. అ. క్రి. **1.** పెరుగు, వర్ధిల్లు. భాగ. 5. 1.107; **2.** విజృంభించు, చెలరేగు. భాగ. 8.295. **కెరలెత్తు** అ.క్రి. తేరుకొను, ఏవుగాపెరుగు భాగ. 10పూ. 757. సాంబో 2.193. <కెరలు + ఎత్తు. **కెరల్చు** రూ. కెరలుచు. న.క్రి. **1.** ఎగయజేయు. వరాహ. 3.75; **2.** ఉత్సాహపెట్టు. మను. 4.30; **3.** తమకింపచేయు. కళా. 6.124; **4.** వ్యాపింపచేయు. ఉ.హరిశ్చ. 4.115; **5.** కోపింపచేయు. చంపూ రా. 3.14.

కెరలెత్తు చూ. కెరలు.

కెరల్చు చూ. కెరలు.

కెరనవాయిలు రూ. చూ. కిరసనాయిలు. వి. మట్టినూనె.

కెర్జము రూ. చూ. కేరజము. వి. కేరజం అనే పక్షి.

కెర్ల వి. 1. తావం, వేడిమి; 2. అక్కసం.

క. కెరళ్, కెరళు. పెద్దగాఅరచు; కెరళు. బాధ మొ. వాటివలె పెరుగు, గాయంవలె వ్యాపించు.

<క. కెరళు.

కెర్లి వి. మల్లయుద్ధ విన్నాణం.

కెర్లికొను చూ. కెర్లు.

కెర్లు రూ. చూ. కెరలు. అ. క్రి. 1. విజృంభించు, చెలరేగు. కువల. 3.95; 2. కోపించు, చిరాకువడు. విప్ర. 4.59.

కెర్లికొను రూ. చూ. కెరలుకొను. అ. క్రి. 1. కేకలు వేయు; 2. విమగుకొను. కెర్లుకొను రూ. చూ. కెరలుకొను. అ. క్రి. కలవరించు, కేకలువేయు. హంస. 2.27.

కెల రూ. చూ. గెఱ. వి. రేఖ. అప్ప. 2.197.

కెల వి. 1. నృత్తం. సాంబో. 2.34; 2. నటన.

కెలగించు రూ. చూ. కెల్లగించు. స. క్రి. 1. పీకు; 2. పెల్ల గించు.

కెలంకు రూ. కెలఁకు[2]. వి. 1. దిక్కు, దెస; 2. పార్శ్వం, పక్క; 3. సమీపం, దావు.

క. కెల. పక్క.

<క. కెల.

కెలంకులు రూ. కెలఁకులు. వి.బ.వ. 1. దిక్కులు. భార. ఆరణ్య. 3.297; 2. పక్క. దశా. 5.29; 3. సమీపం.

కెలఁకరించు అ.క్రి. కోడి మొ. నవి పురుగులు మొ. వానిని తిన టానికి ముక్కుతో మట్టినిచిమ్ము.

పో. చూ. క. కెరలుట. గోళ్ళతోగిచ్చు, గీచు; త. కిళఱు. గుచ్చు; మ. కిళఱుక. పైకిలేచు, దుమ్మువలె పైకిలేచు.

కెలఁకు[1] రూ. కెలుకు. స. క్రి. 1. రేపు. పండి. చ. 4.291; 2. ఊడదెరుకు, పీకు. కాశీ. 7.95; 3. (గడచిన దుఃఖాను భవాల్ని) స్మృతికితెచ్చు.

క. కిళర్. నోరుతెరచు, పగులగొట్టు, కనబడు, లేచు, అతిశయించు, విప్పు, తెరచు; కెణకు. చేతలతో కాని మాటలతోకాని చికాకుకల్గించు, లేక పుట్టించు; తు. కిళికుని. కదువు, కదులు, చికాకుకల్గించు, కోపంతెప్పించు; త. కిళమ్. గుచ్చు, గీచు, కోడివలెగీచు, వందిలా నాశనం చేయు; కా. కిళి (-కిల). పెద్దగరిటితో తీయు.

కెలఁకు[2] చూ. కెలను. యా. చూ. కెలంకు. వి. పక్క. ఆం.భా. 2.188.

కెలఁకులు రూ. చూ. కెలంకులు. వి.బ.వ. 1. పక్క. భార.విరా. 2.327; 2. దిక్కు.

కెలన చూ. కెలను.

కెలను చూ. కెలఁకు. వి. 1. పార్శ్వం, పక్క. భార.శాంతి. 2.358; 2. దావు, సమీపం. హరి. 2.73; 3. దిక్కు, దెస; విణ. 1. సమీపస్థుడు. భార.విరా. 1.137; 2. పోటీ వాడు. పి. శకు. 4.64.

క. కెల. పక్క, కుడిలేదా ఎడమవైపు, సామీప్యం; పర్షి. కెల. పక్క, పార్శ్వం.

<క. కెల.

కెలవ అవ్య. ప్రసి. దగ్గర, చెంత. భార. ఆది. 3.155.

కెలయు అ. క్రి. 1. విజృంభించు, గర్వించు, నిక్కు. రం. రా. ఆరణ్య. 66. 15; 2. కేరు, చెలరేగు. దశా. 8.190; 3. వేడుకపడు, ఉత్సాహపడు. చంద్రాంగ. 5.53; 4. కనరుకొను, కోపపడు. దశా. 4.119; 5. గర్వించు.

క. కెలె. అరచు, కేకలువేయు, సంతోషంతో కాని, కోపంతో కాని అరచు; తు. కెలెపుని. కోడివలెకూయు, అరచు; త. చిల్లె. ప్రతిధ్వనించు, కోపించు; మ. చిలప్ప. చెడినలోహపుపాత్ర యొక్కళబ్దం; చిలమ్ము. గణగణమని ధ్వనించే ఆభరణం; పో. చూ. కుయి. కిలచిల. అస్పష్ట మైనధ్వని, గునగునలు.

<క. కెలె.

కెలవగ వి. ప్రాంతప్రదేశం.

కెలవాడి వి. కిలాడి, టక్కరి, కాళ్ళ. నం. 12.14.

కెలవు[1] వి. అనురాగం, చలవ. కాశీ. 3.144. నరస. 3.144.

క. కెలె. జెని, జిలె. కూడిక, కలయిక, స్నేహం, స్నేహితుడు, జతగాడు. పో. చూ. త. కెలి. తీవ్రంగా కాంక్షించు, కోరు.

<క. కెలె.

కెలవు[2] వి. 1. దూరం. జైమినీ భా. 5.53; 2. పక్క. పార్శ్వం. జైమినీ భా. 123; మను. 5.26.

పో. చూ. క. కెళగు. కిందనుండు, హీనంగాఉండు, తక్కువస్థితి యందుండు; పర్షి. కెల. పక్క.

కెలసే రూ. చూ. కెలసము. వి. 1. సేవ, ఉపచారం; 2. పని, కృత్యం.

కెలసము రూ. కెలస. వి. 1. సేవ, ఉపచారం. కు. సం. 2.25. పండి. చ. 862. పు; 2. పని, కృత్యం. కు. సం. 4.54; 3. అక్కర, కావలసినపని, అభీష్టకృత్యం. భార. ఆరణ్య. 5.228; 4. నిమిత్తం, హేతువు. ఆము. 4.96; 5. వేడుక.

క. కెలసు. పని, వ్యాపారం, వ్యవహారం, ఉపయోగం, ప్రయోజనం; తు. కెలసు. పని, ఉద్యోగం, అనుభవం; కా. కెలె. పైపని; కొండ. కెలెసు. పని.

<క. కెలస.

కెలుకు రూ. చూ. కెలఁకు[1]. స. క్రి. కలియబెట్టు, కెలకరించు.

కెల్లగించు రూ. కెలగించు, కెళ్ళగించు. స క్రి. 1. పెల్లగించు. కు.సం. 8.101; 2. రేచు.

పో. చూ. క. కెల్ల, కెల్లె, దారంముక్క, చిన్న ముక్క; తు. కెళకుని. కదులు, చికాకు కల్గించు, కోపం కల్గించు; త. కెళ్ళు. చిరాకుకల్గించు, విసిగించు, హరించు, కోపంకల్గించు. కిల్లె. గీచు, గిచ్చు, కోడివలె గిలుకు, వందివలె కుళ్ళగించు; మ. కిళ. కెలకు, గీచు; కా. కిలి(కిల్వ్-). గరిటతో పైకితీయు (ఆహారం); కొండ. కళ (ప్-ట్ట్-). గీచు, గిచ్చు.

కెల్లి[1] పో. చూ. కెర్లి. వి. 1. మల్లబంధ విశేషం.

కెల్లి[2] ప్రత్య. నుంచి.

కెల్లికొమ్ము చూ. కెల్లి[1]. వి. ఒకటిముందుకు, ఒకటి వెనుకకు

తిరిగిఉండే కొమ్ము.

కెల్లు రూ. చూ. కెరలు. అ. క్రి. అతిశయించు, విజృంభించు.

కెల్లుమలగు అ. క్రి. పరాభూతమగు, పెడమొగంపెట్టు. హర. 3.81; **కెల్లురేగు** అ.క్రి. విజృంభించు. తాళ్ళ. 7.286.

కెల్లువాఱు(-పాఱు) అ.క్రి. 1. నంతోషించు. భార. ద్రోణ. 4.114; 2. దొరలడు, దొఱ్ఱు.

కెళకుళి రూ. చూ. కేళాకుళి. వి. క్రీడానరస్సు. హో. చ. 8.38.

క. క్రీడాకులి. క్రీడానరస్సు, కొలను.

కెళకూళి రూ. చూ. కేళాకుళి. వి. క్రీడానరస్సు.

కెళగు వి. ఆర్తవం, ముట్టు.

కెళవు వి. 1. దూరం. జైమినీ భా. 5.58; 2. పక్క. జైమినీ భా. 8.128, మను 5.26.

క. కెలిగు. కిందితనం, అడుగు.

<క. కెళగు.

కెళాకుళి రూ. చూ. కేళాకుళి. వి. క్రీడానరస్సు. రసిక. 3.117.

కెళాకూళి రూ.చూ. కేళాకుళి. వి. క్రీడానరస్సు. రాజవా. 3.81.

కెళ్ళగించు రూ.చూ. కెల్లగించు. స.క్రి. పెల్లగించు.

కెళ్ళించు స.క్రి. కిందిదానినిపైకి తెచ్చు.

కెళ్ళు[1] స.క్రి. తిను.

త. కిళ్ళు. కొద్దిగాతీసుకొను.

<త. కిళ్ళు.

కెళ్ళుకొను స.క్రి. నోటవేసుకొను. కవిక. 2.197.

పో.చూ. కిళ్ళు. (ఇబ్.-వ్-) కొద్దిగా తీసుకొను.

కెళ్ళు[2] అవ్య. దడాలున, చటుక్కున. ధ్వన్యను.

కెళ్ళుఱుకు రూ. క్రేళ్ళురుకు. అ.క్రి. గంతులిడు. పద్మ. 7.248.

కెళ్ళువారు రూ. క్రేళ్ళువాఱు. అ.క్రి. 1. గంతులిడు; 2. విజృంభించు; 3. చెదరిపోవు.

కెవవిబంటు పో.చూ. గవను. వి. గవనిబంటు, కోటగుమ్మం కాచేవాడు. ప్రబంధ. 78.

త. కవ్వలి-.కోటద్వారం, పట్టణద్వారం.

కెవ్వ వి. ఆరవటంలో అయ్యేడుఃఖాది ధ్వనిసూచకం. అని. 4.46.

క. కెవ్వనె. కీచుమనేధ్వని, రాయివిసిరేటప్పుడయ్యే ధ్వని. పో.చూ. కేవ్ర. ఎగపూపిరితీయు, ఆయాసపడు.

కెవ్వువ క్రి.విణ. గ్రుడు. దడాలున, ఒక్కసారిగా, గట్టిగా, ప్రతిధ్వనించేట్లుగా. మను. 2.11. అని. 4.49.

కే వి. ఉత్సాహాన్ని తెలిపే ధ్వన్యనుకరణం. హరి. పూ. 5.212.

త. కేయ్-ఇణల్ -. అరుపును తెలియజేసేవిధానం.

కేక వి. 1. అరుపు, పెద్ద కూత. సారంగ. 2.3; 2. హరిజనులు చిందులుతొక్కుతూ వేసే కేక.

సం. ప్రా. కేకా. నెమలికూత.

క. కేకే. ప్రథమధ్వని; కేగు, కేకు. నెమలికూత, తు. కేక. సంతోషంతో వేసేకేక; త. కేకై. నెమలికూత.

<సం. కేకా. (అర్థవిపరి.).

కేకవేయు స.క్రి. పిలుచు. అ.క్రి. అరచు. **కేకించు** అ.క్రి. ధ్వనిచేయు, కేకలువేయు. కు.సం. 5.86.

క. కేగు. నెమలిలాగకూయు.

కేకటకెమ్మటలాడు చూ. కేకటకెమ్మటలు.

కేకటకెమ్మటలు రూ.చూ. కేకటగెమ్మటలు. వి.బ.వ. వేళాకోళాలు.

కేకటకెమ్మటలాడు న.క్రి. పరిహాసాలాడు. పండి.చ. 4.111 వ.

కేకటగెమ్మటలు రూ. కేకటకెమ్మటలు. వి.బ.వ. చేళాకోళాలు. పండి. చ. 4.273.

కేకరించు అ.క్రి. 1. కేకలువేయు. నవనాథ. 3; 2. నకిలించేరీతిగా ధ్వనిచేయు. శుక. 1.427; న.క్రి. 1. మించు, తక్కువచేయు. గంధ. 199; 2. గద్దించు, అదలించు.

క. కేకరిను (క్యే.కరిను). కేకరింత, కేకలువేస్తూ అమ్ము; త. కేళ్చు (ఇబ్.-వ్-). బదువుగాఊపిరిపీల్చు, ఎగఊపిరితీయు.

<క. కేకరిను.

కేకరింత వి. 1. గొంతుసరిచేసికొనేటప్పుడు కలిగేశబ్దం, నకలించు; 2. కేకలువేయటం. క. కేకరికె. కేకరింత, అరుచు.

కేకరింత చూ కేకరించు.

కేకన రూ. కేకిన. వి. చప్పుట. రాజ.చ. 2.160.

కేకనలాడు రూ.చూ. కేకిసలాడు. అ.క్రి. పరిహాసం చేసేటప్పుడు కేకలువేస్తూ చప్పుట్లుకొట్టు. మత్స్య. 3.98. **కేకనలు** రూ.చూ. కేకినలు. వి.బ.వ. పరిహాసం చేసేటపుడు కేకలువేస్తూ కొట్టేచప్పట్లు. రాజ.చ. 2.160. **కేకపలుగొట్టు(-కొట్టు)** రూ.చూ. కేకినలుగొట్టు. అ.క్రి. 1. ఎగతాళిచేస్తూ చప్పట్లుకొట్టు; 2. ఉత్సాహపరచు. **కేకసల్గొట్టు** రూ.చూ. కేకినలుగొట్టు. అ.క్రి. 1. పరిహాసంచేసేటప్పుడు కేకలువేస్తూ చప్పట్లుకొట్టు; 2. ఉత్సాహపరుచు.

కేకించు చూ. కేక.

కేకిన రూ.చూ. కేకన. వి. 1. నమస్కారం, మొక్కు. హంస 4.213; 2. కేకలువేస్తూకొట్టేచప్పట.

కేకినగొట్టు(-కొట్టు) అ.క్రి. పరిహాసంచేస్తున్నపుడు కేకలువేస్తూ చప్పట్లుకొట్టు. చంద్రాంగ. 4.17. **కేకినలాడు** రూ. కేకసలాడు. అ.క్రి. పరిహాసం చేసేటపుడు కేకలు వేస్తూ కొట్టేచప్పట్లు. భార.మౌన. 41 **కేకినలు** రూ. కేకసలు. వి.బ.వ. నమస్కారాలు, మొక్కులు, చప్పట్లు. బహుళా. 2 41. **కేకిపలుగొట్టు(-కొట్టు)** రూ. కేకసలుగొట్టు, కేకసల్గొట్టు, కేకిసల్గొట్టు. అ.క్రి. పరిహాసం చేసేటపుడు కేకలువేస్తూ చప్పట్లుకొట్టు. పారి. 3.12. **కేకిసల్గొట్టు** రూ.చూ. కేకిసలుగొట్టు. అ.క్రి. పరిహాసంచేసేటపుడు కేకలువేస్తూ చప్పట్లుకొట్టు.

కేకూళి వి. 1. గుంట, చెలమ; 2. మడుగు.

కేకమ్ము రూ.చూ. క్రేగన్ను. వి. కరకన్ను.

కేగరించు అ.క్రి. నమోపించు. పండి.చ. 2.229.

కేగేలు రూ.చూ. కెంగేలు. వి. ఎఱ్ఱనిచేయి. శృం.

సా. 2.7.

కేగో వి. నెమలికూతకు అనుకరణం. క్రీడా. 52.

క. కేగు, కేకు. నెమలికూత, మ. కేక. నెమలికూత ; సం. కేకా. నెమలికూత.

<క. కేగు.

కేఁడు వి. 1. అడును ; 2. దావా.

కేటకప్పి చూ. కేటికప్పి. వి. ఒకవిధమైనకప్పి.

క. కేటు. కష్టం.

కేట్రకారు వి. పౌ. యమపాశం. నీలా. 1.22.

సం. ఖేట-.వేట ; ప్రా. ఖేడం. వేట.

క. కేడు -. నాశనం ; పో.చూ. త. కేటు. నాశనం ; మ. కేటు. నాశనం.

<సం. ఖేట-+క్రూరుడు.

కేటలాగు చూ. కేట్‌లాగు. వి. అమ్మకానికి సిద్ధపరచిన వస్తకాలు మొ॥ వానివట్టిక.

ఇం. *Catalogue*. వట్టీ, జాబితా.

<ఇం. Catalogue.

కేటాయించు చూ.చూ. ఖేటాయించు. స.క్రి. వేరుపరచు, ప్రత్యేకించు. మినహాయించు.

కేటాయింపు చూ. కేటాయించు. వి. వేరుపాటు.

కేటికప్పి చూ.చూ. కేటకప్పి. వి. ఒకవిధమయిన కప్పి.

కేటు వి. 1. ఆనలు మర్మం ; 2. లోపలివేపుమొదలు ; 3. దొంగ.

కేట్‌లాగు చూ.చూ. కేటలాగు. వి. అమ్మకానికి సిద్ధపరచిన వస్తకాలు మొ॥ వాటి వట్టిక.

కేడ వి. చూర్తుడు. ఆం.భా. 3.7. విణ. దుష్టమైన, క్రూరమైన.

క. కేడి. నాశనం చేసేవాడు ; కేడాలి. అల్లరి చేసేవాడు ; త. కేటన్. నాశనంచేసేవాడు ; మ. కేటున్. చూర్తుడు.

<క. కేడి.

కేడముయిచ వి. 1. మోసగాడు ; 2. తుంటరి.

కేడమాడు స.క్రి. గేలిచేయు.

<కేడము+ఆడు.

కేడము చూ.చూ. కేవడము[1] వి. డాలు.

కేడి[1] చూ. ఖేడి. వి. పాతనేరస్థుడు ; 2. అన్యుడు ; 3. నమ్మరానివాడు.

క. కేడి. నాశనం చేసేవాడు, నాశనమైనవాడు.

ఇం. *K.D. kiln-dried*.

<ఇం. K. D.

కేడి[2] చూ.చూ. క్రేడి.[1] వి. 1. ఎర్రబియ్యం వర్లు ; 2. ఒక జాతి ధాన్యంతో కలిసిన వేరేజాతి గింజ.

కేడిగింజ వి. ఒకజాతి ధాన్యంతో కలిసిన వేరేజాతి ధాన్యం గింజ.

కేడివడు అ.క్రి. కేడిగింజపడు.

కేడించు చూ. క్రేడించు, క్రేడించు. అ.క్రి. 1. యుద్ధం నుంచి తొలగు. భార. భీష్మ. 1.58 ; 2. ఎడబాయు. ఆం.భా. 3.85 ; 3. భేదమగు. న.క్రి. 1. అలక్ష్యంచేయు. భాగ. 10. 418 ; 2. తొలగించు. ద్వి. హరిశ్చ. చూ. 695 ; 3. వదులుచేయు.

క. కెడిసు. వ్యాధివలె తొలగించు ; త. కెటు. తొలగించు (చిలప్) ఓడిపారిపోవ ; మ. కెటుక్క. చేయు.

కేడించుకొను అ.క్రి. 1. పారిపోవ. కకుత్స్థ. 4.98 ; 2. తొలగు.

కేడిపెయ్య వి. పళ్ళురాని లేతదూడ.

కేడియము చూ.చూ. కేవడము[1]. వి. డాలు.

కేడిలాడు అ.క్రి. చాడిలు చెప్పు.

కేడు అ.క్రి. చచ్చు ; వి. చావు.

క. కేడు. నాశనం ; కొడ. కెడె (కెట్టే) నాశనమైన, నశించిన ; తు. కెడగుని. నాశనం ; త. కేటు. చావు ; మ. కేటు. నష్టం, నాశనం ; కో. కెఱ్ (కెట్-). చచ్చు, నశించు ; తో. కొఱ్-. (కొట్-). చచ్చు, పాడుచేయు ; గోం. కఱితీనా. కుళ్ళిన, పాడైన ; కొలా. కిట్-. (డి)-నశింపచేయు ; కిట్-చి-. నశించిన.

<క. కేడు.

కేడువాఱు(-పాఱు) అ.క్రి. చచ్చు, నశించు. కుపల 2.145.

కేడెము చూ.చూ. కేవడము.[1] వి. ఖేటకం, డాలు, పలక. ఉ.రా. 4.278.

కేతరి చూ. కేతి[1], కేతిరి, కేత్రి. వి. 1. ఒకరకం కృత్రిమపు పట్టు ; 2. నారనూలు.

కేతరికొలకులు వి.బ.వ. జరీతోకాని కృత్రిమమైన పట్టుతో కాని వరునగా రెండు ఆరు పోగులతో నేసిన డిజైను.

కేతి[1] చూ.చూ. కేతరి. వి. 1. ఒకరకం కృత్రిమపు పట్టు ; 2. నారనూలు.

కేతి[2] వి. ఖ్యాతి, కీర్తి.

సం. ఖ్యాతి-. ప్రసిద్ధి, వాసి ; అమా. ప్రా. ఖాఇ. కీర్తి, ప్రసిద్ధి.

తు. కాతి, క్యాతి. కీర్తి.

<సం. ఖ్యాతి-.

కేతిగాడు వి. డాబీకోలల్ని లేపడానికి దిండుచక్రాన్ని లాగి వోల్ల దిండుగాడిని గుంజే ఇనపరేకు.

కేతిగాడు వి. తోలుబొమ్మలాటలో ప్రధానమైన హాస్యాస్పద పాత్ర.

కేతిరి చూ.చూ. కేతరి. వి. 1. ఒకరకం కృత్రిమపుపట్టు ; 2. నారనూలు.

కేత్రి చూ.చూ. కేతరి. వి. 1. ఒకరకం కృత్రిమపుపట్టు ; 2 నారనూలు.

కేదగిబిళ్ళ వి. మొగలిరేకు ఆకృతిగల శిరోభూషణం.

నం. కేతకీ. మొగలి.

<నం. కేతకీ+బిళ్ళ.

కేదగిబెండు వి. మొగలిచెట్టు ఊడలనుంచి తీసినవార.

నం. కేతకీ. మొగలి.

<నం. కేతకీ+బెండు.

కేదగివవ్వె వి. 1. కేనరిమాదిరి ఒకరకం పనువురంగు ; 2. బీరపువ్వు రంగు.

నం. కేతకీ. మొగలి

< సం. కేతకీ + వన్నె.

కేదరి చూ. క్యాదరి. వి. ఏటవాలుగా వేసిన మడప, చాచు మడప.

కేదరిగాడు చూ. కేతిగాడు. వి. తోలుబొమ్మలాటలో హాస్యగాడు.

కేదారపింగి వి. ఒకమందు దినుసు.

కేదారి వి. కేదారిగౌళరాగం.

సం. కేదారగౌళ-. రాగ విశేషం; హిం. కేదారీ. రాగాల్లో ఒకటి;

క. కేదారగౌళ-. రాగంపేరు; త. కేతారమ్. సంగీత రీతి.

< సం. కేదారగౌళ-.

కేనము వి. 1. మాయ, వంచన. కు.సం. 1.48; 2. న్యూనత. కు.సం. 12.144, 3. అలయిక, బడలిక; 4. కొరత; విణ. పాటి, సమానం. కు.సం. 4.59.

సం. ఖేదన-. దైన్యం, విన్నదనం, బడలిక, బాధ, పీడ, లేమిడి, రోగం; ప్రా. ఖేఅణ-.

హో.చూ. క. కేణ. విచారణ, ఆలోచన.

< ప్రా. ఖేఅణ-.

కేపు[1] రూ.చూ. క్రేపు[1]. వి. సంతలి.

కేపు[2] వి. మోసం, దొంగతనం.

కేపుకొట్టు అ.క్రి. పారిపోవు. కేపుమారి వి. కత్తెరదొంగ, మోసగాడు.

కేపు[3] రూ. క్రేపు[3]. వి. రాళ్ళను పగలకొట్టే శ్రేలుడు ద్రవ్యం.

కేపు[4] వి. నివాసం.

కేఫీవాడు వి. వార్తావహుడు.

హిం. ఉ. కైఫియత్. సమాచారం, వార్త, వర్ణన.

< ఉ. కైఫీయత్ + వాడు.

కేబేజి రూ. క్యాబేజి. వి. పాశ్చాత్యదేశాలనుంచి దిగుమతి చేసుకొన్న గింజలతో చల్లటి ప్రాంతాల్లో పెంచే ఒక ఆకుపైరు, ఒకదినుసు.

ఇం. *Cabbage*. ఒక కూరదినుసు.

< ఇం. Cabbage.

కేబీసు వి. బుజాల, కోసు.

కేయు న.క్రి. చేయు. కేచిన-. క్రీ.శ.709 నాటి ముంజేరు శాసనం, విశాఖ జిల్లా. కేసి - చేసి. క్రీ.శ. 699-700 కొత్తూరు శాసనం (అనంతపురం జిల్లా).

పూర్వాంధ్రంలోని కేయ తర్వాతి కాలంలో చేయగా తాలవ్యీకరణం చెంది మారింది. కేచిన, కేసి, కేసిరి, మొదలయిన శబ్దరూపాలు కన్నడ భాషాప్రభావం వల్ల కొన్ని తెలుగు శాసనాల్లో నిలిచాయి.

క. కెయ్. చేయు.

< క. కెయ్.

కేరజము రూ. కెర్డము, కేరిజ, కేరిజము, కేర్డము. వి. పక్షి విశేషం. చిత్ర భా 3.122, చంద్రాంగ. 2.

పో.చూ. కేరు. కోడివలె అరుచు.

కేరడము వి. 1. తిరస్కారం. భార. ఉద్యో. 1.353. ఉ.హరి. 5.276; 2. ఉపేక్ష. హరి.హ. 1.177; 3. తిరస్కారపు మాట. వేంక. పంచ. 1.369; 4. వక్రోక్తి, వంకరమాట, పరిహాసం, గేలి. నరస. 2.29; 5. బాహ్యమ్ద్యోతకం. సారంగ. చ. 1.21; 6. విలాసం.

క. కేర. తిరస్కరించు. (ఉదా. కేరమాన - తక్కువ జాతి మామిడి.) పో.చూ.త. కేరు. కోడివలె అరచు.

కేరడముచేయు న.క్రి. తిరస్కరించు. కేరడములాడు న.క్రి. వక్రోక్తులాడు, హాస్యమాడు. భార.ఉద్యో. 1.353. కేరడించు న.క్రి. పరిహసించు, కేరడంచేయు, వక్రార్థం కలదానినిగా చేయు. వను. 5.76.

కేరడములచ వి. మోసగాడు, వంచకుడు.

కేరడించు చూ. కేరడము.

కేరణాలు వి.బ.వ. కేరింతలు, సంతోషంతో చేసే గోల.

కేరమాడు చూ. కేరడములాడు. న.క్రి. ఎత్తిపొడుచు.

కేరాకు వి. పొగాకులో నాసిరకపుటాకు, పనికిరాని ఆకు.

కేరిజ రూ.చూ. కేరజము. వి. పక్షివిశేషం. ప్రబంధ. 234.

కేరిజము రూ.చూ. కేరజము. వి. పక్షివిశేషం. సిం.ద్వా. 1.288. ప్రభు. 28.80.

కేరిజవ్వ వి. శ్యేన విశేషం.

కేరికొను చూ. కేరు.

కేరించు చూ. కేరు.

కేరింక చూ. కేరు.

కేరింతలాడు చూ. కేరు.

కేరింతలుకొట్టు చూ. కేరు.

కేరియ చూ. కేరు. వి. నవ్వు, హాసం.

కేరియలువాయు (-పాయు) అ.క్రి. కేరింతలుకొట్టు. కు.సం. 6.45. **కేరియవాయు (-పాయు)** అ.క్రి. కేరింతలుకొట్టు.

కేరు అ.క్రి. 1. ఉల్లాసంతో ఉండు. మను. 3.28; 2. ఉల్లాసంతోపలుకు, ఉల్లాసంతో కూయు; మను. 3.111; 3. చెలరేగు. కళా. 6.195; 4. ఉత్సాహపడు. దుర్మ. 2.16; 5. కుతూహలపడు, తమిగొను. దుర్మ. 5.26; 6. చెప్పు. ఆం.భా. 2.79; 7. గానం చేయు; 8. పాపవలె ఏడ్చు; 9. నవ్వు; 10. ఒప్పు; స.క్రి. 1. పరిహసించు. దశా. 9.78; 2. తిరస్కరించు. హంస. 2.18; 3. నిందించు. శుక. 1.314; వి. 1. పిల్లల ఏడుపు; 2. గుర్లు పెట్టడానికి ముందు కోడిమాత.

క. కెరళ్. ఏడ్చు, ఆడుచు; తు. కెరలె -. శబ్దం, ధ్వని; త. కేరు. (ఇజ్‌వ్ -) కోడివలె అరుచు లేక కూయు; గోం. కేరి. హాస్యం, ఎగతాళి, పరిహాసం; కుయి. ఖేగెస్పు. ఎగతాళిచేయు; కొలా. కేరి -. అరుపు, ధ్వని; కమ్మంగ్ -. నవ్వు.

కేరుకొను రూ.చూ. కేరుకొను. అ.క్రి. ఉత్సహించు, న.క్రి. ఉత్సాహంతో చెప్పు. **కేరించు** అ.క్రి. విజృంభించు, చెలరేగు. యయా. 5.74. **కేరింత** వి. నవ్వు. ఆం.భా. 1.131. **కేరింతలాడు** న.క్రి. పరిహసించు, ఎగతాళిచేయు. **కేరింతలుకొట్టు** న.క్రి. పరిహసించు, ఎగతాళిచేయు. **కేరుకొను** రూ. కేరికొను. అ.క్రి. ఉత్సహించు. పారి. 5.13; న.క్రి. ఉత్సాహంతో చెప్పుకొను. హంస. 2.27. **కేరుచు** అ.క్రి. ఉల్లాసంతో కూయు. **కేరుపు** వి. కేరటం,

విజృంభణం. పాంచాలి. 5.15. కేరులుగొట్టు అ.క్రి. ఉత్సాహంతో కేకలువేయు.

కేర్జము చూ.చూ. కేరజము. వి. పక్షి విశేషం. హంస. 5.143.

కేలకపోలములూడు చూ. కేలు.

కేలవోరుమూపికొను చూ. కేలు.

కేలు వి.ద్వి.ఆనా. **1.** హస్తం, చేయి. భార.ఆది. 5.20 ; **2.** తొండం. భార.ఆరణ్య. 6.229.

క. కై -. చేయి ; కెయ్. చెయ్యి ; త. కై. చేయి, కార్యం, పని; కెయ్ -. అఱుల్ -. నిన్నహాయత, సాగిలబడియుండు ; మ. కై. చేయి ; మాల్తో. క్వేక్వే -. చేయి.

< క. కెయ్ + - లు.

కేలకపోలములూడు అ.క్రి. చెక్కిటచేయిచేర్చు. (చింతా సూచకమైన అంగక్రియ). మను. 2.57. **కేలవోరుమూపికొను** అ.క్రి. ఏదైన అలా చేయ తగదు అని చెప్పేటపుడు ఆడవాళ్ళు నోరుమూసుకొనటం మీద వచ్చిన పలుకుబడి, పలుకకుండు. కళా. 7.146. **కేలుచూవు** న.క్రి. నిర్దేశించు. **కేలుట్టివడు** అ.క్రి. చేతులడుగు. శుక. 2.219. < కేలు + ఉట్టి పడు. **కేలుదండ** వి. హస్తావలంబం, చేయాత, అండ. దశా. 7.28. **కేలుదమ్మి** (- తమ్మి) వి. పద్మం వంటి హస్తం. **కేలుదోయి** చూ. కేల్దోయి. వి. హస్తద్వయం, రెండు చేతులు. **కేలువట్టు** చూ. కేలువట్టు, కేల్పట్టు, కేల్వట్టు. వి. పాణి గ్రహణం. **కేలుమెకము** చూ. కేల్మెకము. వి. ఏనుగు, హస్తి. రాజవా. 5.85. **కేలుమొగుచు** చూ. కేల్మొగుచు. అ.క్రి. నమస్కరించు. హరిశ్చ. 3.130. క. కై -. ముగి. రెండు అరచేతులను దగ్గరకు చేర్చి అదే విధంగా నుదుటిపైకి చేర్చి నమస్కరించు. **కేలుమొగుట** చూ. కేల్మొగుట. వి. నమస్కారం. **కేలుమొగువు** చూ. కేల్మొగువు. వి. చేమోర్పు, నమస్కారం. **కేలుమొగ్గ** చూ. కేల్మొగ్గ. వి. అంజలిబంధం, చేమోర్పు. **కేలుమోడుచు** చూ. కేలుమోర్చు, కేల్మోడుచు, కేల్మోర్చు. అ.క్రి. నమస్కరించు. **కేలుమోడువు** చూ. కేలుమోర్చు, కేల్మోడువు, కేల్మోర్చు. వి. నమస్కారం. **కేలుమోర్చు** చూ.చూ. కేలుమోడుచు. అ.క్రి. నమస్కరించు. **కేలుమోర్పు** చూ.చూ. కేలుమోడువు. వి. నమస్కారం. **కేలువట్టు** (- వట్టు) చూ.చూ. కేలువట్టు. వి. పాణిగ్రహణం. **కేలువిడుచు** అ.క్రి. హస్తనంజ్ఞచేత అనుజ్ఞ ఇచ్చు, ఆనతిచ్చు, అనుమతిచ్చు. కవిక. 2.151. **కేలుసాచు** (- చాచు) అ.క్రి. యాచనార్థం చేయిచాచు. వసు. 1.65. **కేలొనగు** అ.క్రి. కేలుమోడ్చొనగు, నమస్కరించు. హంస. 4.213. < కేలు + ఒనగు. **కేల్కిలదట్టించు** అ.క్రి. చప్పట్లుకొట్టు. హంస. 1.32. **కేల్గలుపు** (- కలుపు) అ.క్రి. చేతులుకలుపు. **కేల్గవ** (- కవ) వి. రెండు చేతులు. **కేల్దోయి** చూ.చూ. కేలుదోయి. వి. హస్తద్వయం. **కేల్పట్టు** చూ.చూ. కేలుపట్టు. వి. పాణిగ్రహణం. **కేల్మెకము** చూ.చూ. కేలుమెకము. వి. ఏనుగు. **కేల్మొగిడించు** అ.క్రి. నమస్కరించు. **కేల్మొగుచు** చూ.చూ. కేలుమొగుచు. అ.క్రి. నమస్కరించు. **కేల్మొగుట** చూ.చూ. కేలుమొగుట. వి. నమస్కారం. **కేల్మొగువు** చూ.చూ. కేలుమొగువు. వి. అంజలి. **కేల్మొగ్గ** చూ.చూ. కేలుమొగ్గ. వి. అంజలిబంధం. **కేల్మోడుచు** చూ.చూ. కేలుమోడుచు. అ.క్రి. నమస్కరించు. **కేల్మోడువు** చూ.చూ. కేలుమోడువు. వి. నమస్కారం. **కేల్మోర్చు** చూ.చూ. కేలుమోడుచు. అ.క్రి. నమస్కరించు. రసిక. 1.64. **కేల్మోర్పు** చూ.చూ. కేలుమోడువు. వి. నమస్కారం. **కేల్వట్టు** చూ.చూ. కేలువట్టు. వి. పాణిగ్రహణం.

కేలొనగు చూ. కేలు.

కేల్కిలదట్టించు చూ. కేలు.

కేల్గలుపు చూ. కేలు.

కేల్గవ చూ. కేలు.

కేల్దోయి చూ. కేలు.

కేల్పట్టు చూ. కేలు.

కేల్మెకము చూ. కేలు.

కేల్మొగిడించు చూ. కేలు.

కేల్మొగుచు చూ. కేలు.

కేల్మొగుట చూ. కేలు.

కేల్మొగువు చూ. కేలు.

కేల్మొగ్గ చూ. కేలు.

కేల్మోడుచు చూ. కేలు.

కేల్మోడువు చూ. కేలు.

కేల్మోర్చు చూ. కేలు.

కేల్మోర్పు చూ. కేలు.

కేల్వట్టు చూ. కేలు.

కేళకుళి చూ.చూ. కేళాకుళి. వి. క్రీడానరన్సు. భాను. 3.189.

కేళకూళి చూ.చూ. కేళాకుళి. వి. క్రీడానరన్సు. భీమ. 3.189.

కేళము చూ. కేడియము. వి. డాలు.

కేళాకుళి చూ. కెళకుళి, కెళకూళి, కెళాకుళి, కెళాకూళి, కేళకుళి, కేళకూళి, కేళాకూళి. వి. క్రీడానరన్సు. భీమ. 3.212.

క. కేలి, కేళి, కేళా. ఆట, వినోదం ; త. కేళి. స్త్రీల ఆట ; కేళికక్కల్ జడె, కేలి. హాస్యం, పరిహాసం, ఎగతాళి ; కళి. సంతోషం, ఉత్సాహంతో పెరుగు ; కళి-య్-. ఆట్టు. మద్యపానానక్తుడు ; మ. కేళి. ఆట ; కళి. ఆట ; కళిక్క. ఆడు.

పో.చూ.నం. కెళికుండమ్.

కేళాకూళి చూ.చూ. కేళాకుళి. వి. క్రీడానరన్సు. ఉ.రా. 4.166.

కేళి[1] వి. చక్రకేళి ఆరటి.

హిం. కేలా. ఆరటివండు.

కేళి[2] చూ.చూ. క్రీడి[1]. వి. **1.** ఒక జాతి ధాన్యంతో కలిసిన మరొక జాతి గింజ ; **2.** ఒకరకం వరిజెసలు.

కేళిక వి. నృత్యం, నాట్యం. బనవ. 7.154.

నం. కేళికా. ఆట.

త. కేళికై.

< నం. కాళికా (ఆర్ధవివరి.).

కేళికంవ వి. ఒకరకమయిన కంచెమొక్క (Commiphora Berryi).

కేళికసేయు న.క్రి. పొగడు, స్తుతించు. పండి. చ. ప్రథమ.

1.160 బసవ. 7.154.

నం. కేళికా. ఆట.

<నం. కేళికా + చేయ (అర్థవిపరి.).

కేళీలు వి.బ.వ. నన్నయంలో అక్కడక్కడ కనబడే సామాన్యపు మొక్కలు.

కేళ్లు చూ.చూ. క్రేళ్లు. వి.బ.వ. 1. పెంపు, అతిశయం; 2. గంతులు పరుగులు.

కేళ్లుదాటు చూ.చూ. క్రేళ్లుదాటు. అ.క్రి. ఎగిరిపడు, గంతులిడు. **కేళ్లుఱుకు** చూ.చూ. క్రేళ్లుఱుకు. అ.క్రి. ఎగిరిపడు, గంతులిడు, దూకు. <కేళ్లు + ఉఱుకు. **కేళ్లువాఱు**. (-పాఱు) చూ.చూ. క్రేళ్లువాఱు. అ.క్రి. పరుగెత్తు.

కేవ చూ.చూ. క్రేవ. వి. దగ్గర, సమీపం. ఆం.భా. 3.242.

కేవడము[1] చూ. కేడము, కేడియము, కేడెము. వి. ఒకవిధమయిన డాలు, ఖేటకభేదం. మను. 4.28, ఆం.భా. 2.216.

నం. ఖేటక-. డాలు. ప్రా. ఖేడగ-ఖేడయ.

త. కేటయం; మ. కేటకం.

<ప్రా. ఖేడయ.

కేవడము[2] వి. నాశం.

క. కేడు. ధ్వంసం, శైథిల్యం.

కేవడించు అ.క్రి. నశింపచేయు. విష్ణు. నా. 2.17.

కేవడించు చూ. కేవడము[2].

కేవరి చూ. కేవ[3].

కేవలములు వి.బ.వ. కోటగుమ్మం కాచేవారు. కెవనిబంటులు.

కేవు[1] వి. ఆరవడంలో అయ్యే ఉల్లాసాదినూచక ధ్వన్యనుకరణం. కవి.రా. 4.126.

క. కేగు. నెమలివలె కూయు. వి. నెమలికూత; ద. కేరు. (ఇఙ్-వ్-) ఎగవూపిరి, కష్టంగా వూపిరితీయు.

కేవు[2] వి. 1.ఓడకూలి; 2. దారిఖర్చు.

హిం. కేవు ఓడకూలి.

<హిం. కేవ.

కేవరి వి. కేవవచ్చుకొనేవాడు. **కేవుకువచ్చు** ఆ.క్రి. 1. దారికివచ్చు; 2. రేవుకువచ్చు.

కేవు[3] వి. తెలివికల్గటం, మెలకువ రావటం.

త. కేవ్ప, నించు, నిండించు; మ. కేవు, నిండించు; కేళి-ఇడ్.

కేశవ వి. 1. అల్లరి; 2. వేళాకోళం.

నం. కేశవ-. కృష్ణుడు.

<నం. కేశవ- (అర్థవిపరి.).

కేసరి[1] వి. ఒకానొక మృగ విశేషం. ఆం.భా. 2.85.

క. కేసరిభక్త. ఒకజాతి ఎర్రవడ్లు; పో.చూ. కేచరి. కుంకం పువ్వు, పంచదారలతో మరిగించిన పిండి.

కేసరిఅడ్డుగులు వి.బ.వ. అడ్డుగ వణంలో నగం, నాణ్యవిశేషం, కేసరి చిరుదుగల అడ్డుగ. ద.హిం.శా. 4.809. క్రీ.శ. 1258. **కేసరిగద్య** వి. కేసరి గద్యాణం, లేదా మాడ, నాణ్యవిశేషం. ద.హిం.శా. 10.802. క్రీ.శ. 1236. **కేసరిపెల్లె** వి. ఎదువురంగు, ఆరంభి, వనువులో ఎదువ వన్నె. **కేసఱులు** చూ. కేసర్లు. వి.బ.వ. ఒకజాతి ఎర్రవడ్లు. **కేసర్లు** చూ.చూ. కేసరులు. వి.బ.వ. ఒకజాతి ఎర్రవడ్లు.

కేసరి[2] వి. ఒకవిధమైన పైరు. హంస. 4.124.

కేసరులు చూ. కేసరి.

కేసర్లుదుత్తులు వి.బ.వ. బియ్యం, బేడలుపోసి అరిపేన్లదగ్గర పెట్టడానికి వాడే చిన్నకడవలు.

కేసర్లు చూ. కేసరి.

-కేవి ప్రత్య. పైవు, పక్క. అనుచిత విభాగంవల్ల ఈ ప్రత్యయం ఏర్పడింది.

కేసు[1] వి. దావా.

ఇం. *Case*. న్యాయస్థానంలో నిర్ణయించవలసిన విషయం, వాదం.

<ఇం. Case.

కేసు[2] వి. తేపుమాది చర్మపుతిత్తి.

ఇం. *Case*. పెట్టె, కత్తి, మొ॥ వాటిని కప్పే కవరు.

<ఇం. Case.

కై[1] చూ. కయి[1]. వి. 1. చేయి. ఉ రా. 6.56; 2. తొండం. క.తు.త.మ. కై. చేయి.

కైకట్టు చూ. కయికట్టు. వి. సందర్భం ఆం.భా. 1.112. **కైకర్ణిక** వి. వశ్యక్రియ. **కైకలవాడు**[1] చూ. కయికలవాడు, కయికోలవాడు. వి. తంతువాయలేరం, సాలెవాడు. ఆం.భా. 2.283. త. కైక్కొళన్. ఒకకులం, సామాన్యంగా సాలెవారు; మ. కైక్కోళన్. సాలెవారు, బట్టలు నేసేవారు. **కైకామక** చూ. కయికానుక, కైకాన్క. వి. ఉపాయనం, రాజాదులను చూడపోయేటప్పుడు కొనిపోయేద్రవ్యం. రామా. 2.5. త. కై-ల్-కాణి. కానుక (కలిట్). **కైకామకచేయు** చూ.చూ. కైకాన్కచేయు. స.క్రి. కానుకలిచ్చు. యయా. 1.104. **కైకాన్క** చూ.చూ. కైకానుక. వి. 1. ఉపాయనం, రాజాదులను చూడపోయేటప్పుడు కొనిపోయే ద్రవ్యం. భక. 2.289; 2. లంచం, బహుమానం. హంస. 2.37. **కైకాన్కచేయు**(-చేయు) చూ.చూ. కైకానుకచేయు. స.క్రి. బహుమతిచ్చు. హంస. 2.37. **కైకానము** చూ. కయికానము. వి. బాధ, రాయిడి. చేంక. పంచ. 4.488. **కైకూడు** చూ. కయికూడు. అ.క్రి. నంటవించు, కలుగు, సమకూడు; త కై-కూటు (ఇన్-వ్-). పర్దిల్లు, బాగువడు. ముందుకువచ్చు; మ. కై-కూటుక. నెరవేర్చు, జయప్రదమగు. **కైకూలి** చూ. కైకలి, కైకలు, కైకిలి. వి. 1. ఏనాటి పని కానాడు పచ్చే కూలి. బసవ. 4.135; 2. రైతుకు అవసరం వచ్చినవుడు వనుల రోజుల్లో గింజలకుగానీ డబ్బుకుగానీ పనిచేసేవాడు. త. కై-కూలి. దినభత్యం, రోజుకూలి, పో.చూ. కై-కూలి-కె-గూలి. రోజుకూలి. **కైకూలివడు**(-వడు) అ.క్రి. రోజుకూలి చేసుకొని బతుకు, కూలీనాలీ చేసుకొను. బసవ. 4.117. **కైకొను** చూ. కయికొను. స. క్రి. 1. లక్ష్యపెట్టు, నరకుగొను, పాటించు, ఆదరించు. భార. విరా. 5.275. 2. అంగీకరింపబడు, ఒప్పుకొను. భార. ఉద్యో. 1.315; 3. పట్టు, అనునరించు. భార.ఉద్యో. 3.145; 4. భావించు. ఎంచు. భార. శాంతి. 1.6; 5. భక్షించు, తిను. భాస్క. రా. యుద్ధ. 271; 6. అనుభవించు. భాస్క. రా. యుద్ధ. 392; 7. పొందు, చెందు. హరి.వం. 1.87; 8 అవలం

ించు, హూను. ఉ.హరి. 4.96; 9. ఆక్రమించు, వశ పరచుకొను. శృం.నై. 8.65; 10. ధరించు, స్వీకరించు, వుచ్చుకొను, పట్టుకొను, గ్రహించు. శృం.నై. 3.120; 11. పాణిగ్రహణంచేయు, వివాహమాడు, పెళ్లాడు. భాగ. 9.620; 12. ధ్యానించు. గంధ. 1; అ.క్రి. 1. కలుగు. భాస్క. రా. బాల. 420; 2. హూను, ఉద్యమించు, ఉ. హరి. 4.96. క. కెయ్-కొళ్, కొయ్-కొళు, కొయ్-గొళ్. తీసుకొను, ప్రారంభించు, గ్రహించు. అవలంబించు, స్వీకరించు; త. కై-క్కొళ్ (-న్-ల్-వ్-) అంగీకరించు, తీసుకొను, పరిశీలించు, భరించు, దార్ఢ్యత స్వీకరించు; మ. కై-కొళ్క. ఆంగీకరించు, ఒప్పుకొను, హూనుకొను. కైకొలుపు రూ. కయికొలుపు, కైకొల్పు. అ.క్రి. 1. నమ్మకింపజేయు. భోజ. 4.74; 2. ధైర్యం చెప్పు. కైకొల్పు రూ.చూ. కైకొలుపు. వి. నమ్మకి, ధైర్యంచెప్పటం. కైకోల రూ. కయికోల. వి. 1. చేతి కర్ర; 2. బట్టలునేసికొని బతికే ఒకానొక జాతి. త. కైక్కోల్. చేతికర్ర. కైకోలది వి. సాలెస్త్రీ. కైకోలవాఁడు రూ.చూ. కయికోలవాఁడు. వి. సాలెవాడు. త. కైక్కోళన్. ఒకజాతి, సాధారణంగా సాలెవారు. (ఎక్కువగా తమిళ దేశంలో ఉండేవారు.) కైకోలు రూ. కయికోలు. వి. 1. అంగీకారం. భాగ. 8.192; 2. ప్రతిజ్ఞ. సిం.ద్వా. 5.198; 3. గ్రహణం, గ్రహించటం, ఒట్టు. నరస. 1.5. కైకోలుభూమి వి. సేద్యంచేస్తూ సరిగా పండక పోవడం వలన వదిలేసిన భూమి. కైచాఁపులు వి.బ.వ. నమస్కారం, అంజలి. హంస. 4.213. కైచూఁ రూ. కయిచూఁ. వి. కొల్ల, సమృద్ధి. కైచెఱ రూ. కయిచెఱ. వి. చేతిలోని బంది. వరాహ. 2.50. కైచెఱయిచ్చు (-ఇచ్చు) అ.క్రి. తనంత తాను వశమగు, చేతులార లొంగు. వరాహ. 11.50. కైజాఱు[1] అ.క్రి. ఒరుగు, జరుగు. కైజీతకాఁడు రూ.చూ. కైజీతగాఁడు. వి. శంబలాయద జీవి, జీతానికి కుదిరిన సేవకుడు లేదా సైనికుడు. ఆం. భా. 2.185. కైజీతగాఁడు రూ. కయిజీతగాఁడు, కైజీత కాఁడు. విణ. భృతకుడు, భృతకయోధుడు. భార. అశ్వ. 1.78. వి. జీతానికి కుదిరిన సేవకుడు లేదా సైనికుడు. కైజీతము రూ. కయిజీతము. వి. ఎప్పటికప్పుడు ఇచ్చే జీతం. రాజవా. 5.13. రోజుకూలి; విణ. శపథాయుధ నిషేధి, వెనక్కి తిరగనని ఒట్టుపెట్టుకొని యుద్ధం చేసేవాడు. ప్రబంధ. 797. త. కైక్కూలి. రోజుకూలి. కైతప్ప రూ. కయితప్ప. వి. 1. పొరపాటు, ప్రమాదం. జైమినీభా. 5.168; 2. చేతిపొరపాటు. కైతప్పగాఁడు అ.క్రి. చేయిజారి పడిపోవు, తప్పిపోవు. మను. 4.103. కైతాళము వి. 1. కరతాళం; 2. కంచుతాళం. కైదండ రూ. కయిదండ. వి. 1. హస్తావలంబం, చేయూత, ఊత. యయా. 4.93; 2. ప్రోద్బలం. దశా. 2.377. కైదండగొను (-కొను) అ.క్రి. చేయూతకొను. కైదండయివఁగు (-ఒనగు) స.క్రి. చేయూతనిచ్చు. హర. 1.15. కైవట్టు వి. చేత్తోపట్టుకొనే అనిపోగులు. కైవడు చూ. కెవడు. అ.క్రి. కైవ్రాలు. కిందికొరగు. భీమ. 2.110. కైవాల వి. 1. కక్షపాల, జోతి; 2. మంగలికత్తి. కైముడి రూ. కయిముడి. వి. వాద్యవిశేషం, కాళం. మొల్ల. యు. 3.26. కైమోడుము రూ. కయిమోడుచు, కయిమోడ్చు. కైమోడ్చు. అ.క్రి. నమస్కరించు, మొక్కు. కైమోడుపు రూ. కయిమోడుపు, కయిమోడ్పు, కైమోడ్పు. వి. నమస్కారం. హంస. 4.213. కైమోడ్చు రూ. చూ. కైమోడుచు. అ.క్రి. నమస్కరించు, మొక్కు. కైమోడ్పు రూ.మూ. కైమోడుపు. వి. నమస్కారం. కైలాగు రూ. కయిలాగు. వి. 1. ఊత. విజయ. 1.55; 2. చేయూత. త. కైలాకు. చేయూత. కైలాగువట్టు (-వట్టు) అ.క్రి. 1. మొక్కు; 2. చేయూదుకొను; 3. వాలిపోవు. కైలాట రూ. కయిలాట. వి. మోసం. వేంక. మూన. 5.38. కైలాటకత్తియ రూ. కయిలాటకత్తియ, కైలాటకత్తె. వి. మాయలాడి, మాయావిని. కైలాటకత్తె రూ.చూ. కైలాట కత్తియ. వి. మాయలాడి, మాయావిని. కైలాటకము రూ. కయిలాటకము. వి. 1. మాయోపాయం, మాయ, మోసం. చిత్ర. భా. 4.120, ప్రబంధ. 52; 2. కీడు. కైలాటకాఁడు రూ. కయిలాటకాఁడు. వి. జగడాలమారి, వంచకుడు. ఆం. భా. మాన. 11; విణ. మాయాస్వభావం కలవాడు. కైలాటము రూ. కయిలాటము, కయిలాటనము. వి. 1. మోసం. కాశీ. 6.141; 2. ప్రమాదం. విజయ. 2.198; 3. కలహం. చంద్రాంగ. 1.132; 4. నమస్కారం. హంస. 4.213; విణ. కుత్సితమయిన. కైలానకి రూ. కయిలానకి. వి. 1. నాట్యవిశేషం. శ్రీరం. మూ. 4.162; 2. మోసం. విజయ. 2.198. కైవడి[1] రూ. కయివడి, కయివళి, కైవళి. వి. 1. ప్రకారం, రీతి, పోలిక, సామ్యం, భార. భీష్మ. 2.93. కైవడి[2] వి. చేతివడి, చేతిచురుకు. సారంగ. 1.76. కైవడు రూ. కయిపడు, కయివడు, కైవడు. అ.క్రి. కిందికి ఒరుగు. కైవళి రూ.చూ. కైవడి[1]. వి. రీతి. కైవశముగానుంచు స.క్రి. అధీనంలో ఉంచు. కైవసమగు అ.క్రి. లోబడు, వశమగు. కైవసము రూ. కయివసము. వి. హస్తగతం, వశం, స్వాధీనం. నరస. 2.40. త. కై-వచమ్. కలిగియుండటం, పదిలపరచటం, చెర; మ. కైవచమ్. కలిగిఉండడం. కైవారపుచేతులు చూ. కైవారము. వి.బ.వ. నమస్కారం, అంజలి. కైవారపుఁజెయ్యి రూ. కయివారపుఁజెయ్యి. వి. నమస్కార విశేషం. హంస. 4.213. కైవారము[1] వి. స్తోత్రం, పొగడ్త ఉ.హరి. 1.49. క. కెయ్-వారిసం. పొగడు, స్తుతించు; త. కైవారమ్. పొగడ్త, స్తుతి. కైవారముచేయు రూ. చూ. కైవారముసేయు. న.క్రి. స్తుతించు, పొగడు. కైవారముసేయు (-చేయు) రూ. కైవారముచేయు. న.క్రి. స్తుతించు, పొగడు, భార. ఉద్యో. 2.227. కైవాలు రూ.చూ. కైవ్రాలు. అ.క్రి. వంగు, ఒరగు. శుక. 3.93. కైవాలుచు రూ. కయివాలుచు, కయివాల్చు, కయివ్రాలుచు, కయివ్రాల్చు, కైవాల్చు, కైవ్రాలుచు, కైవ్రాల్చు. న.క్రి. వంచు, వరగజేయు. కైవాల్చు రూ. చూ. కైవాలుచు. న.క్రి. కైవ్రాలచేయు. కైవీఁగు రూ. కయివీఁగు. అ.క్రి. 1. పనిమాను, చేస్తున్న పనిమాను; 2. పోరువిరమించు;

3. ఆలయం. కైవ్రాల(బడు అ.క్రి. వాలిపోయినట్లుగా నిండుగా పండు. కు.సం. 6.119. కైవ్రాలు యూ. కయివ్రాలు. కైవాలు. అ.క్రి. 1. గతించు, కడచు. వా. 1.7; 2. పశ్చాదులు కిందికిదిగు, వాలు. విక్ర. 4.39; 3. పడు. ఆము. 4.35; 4. ప్లానమగు, వాడు. సారంగ. 2.255. కైవ్రాలుచు యూ.చూ. కైవాలుచు. న.క్రి. కైవ్రాలచేయు. కైవ్రాల్చు యూ.చూ. కైవాలుచు. న.క్రి. కైవ్రాలచేయు. కైనడలు అ.క్రి. కైవ్రాలు, ఒరగు, వంగు. గా. 7.159. కైనవ్వ వి. పిలుపు. కైపాటికక్క యూ. కయిసాటిచుక్క. వి. చేతి ఆకృతిగల నక్షత్రం, హస్తా నక్షత్రం. కైసేత (-చేత) యూ. కయిసేత. వి. అలంకరించటం. విజయ. 2.13. కైసేతకాడు వి. అలంకరించ బద్ధవాడు. కైసేయు (-చేయు) యూ. కయిసేయు. న.క్రి. 1. గౌరవించు. భార. ఉద్యో. 1.3; 2. పూజించు, అర్చించు. భీమ. 5.203. త. కై-చెయ్. అలంకరించు; 3. అలంకరించు. విక్ర. 4.192. కైసేయువాడు వి. అలంకరించేవాడు, అలంకర్త.

-కై[2] యూ. -కయి[3]. చతుర్థీ విభక్తి ప్రత్యయం. 1. ప్రయోజనాన్ని తెలుపుతుంది. భార. నభా. 1.174; 2. హేత్వర్థకం. కైమినీభా. 2.73; 3. దెనకు, పైపనకు. కళా. 5.114.

క. కె-ఆకె, అక్కె, అగె, ఇకె, ఇక్కె, క్కె, గె, చె. ఒక వస్తువుపైపుచూపు, అంత్యప్రత్యయం; తు. అక్కగ. అక్కకు, పరకు. చెట్టుకు; మ. -కు. చతుర్థీ విభక్తి ప్రత్యయం.

కై[3] యూ. కయి[2]. వి. కవి.

సం. ప్రా.పా. కవి-. కవిత్వం చెప్పేవాడు; ప్రా. కఇ.

<ప్రా. కఇ.

కైవదము యూ. కయిపదము. వి. సమస్య. కైనరుడు వి. కవీశ్వరుడు.

కై[4] వి. 1. కుక్క మొరగటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. బ్రహ్మాం. 2.130; 2. కోపం చూపటంలోఅయ్యే ధ్వన్యనుకరణం.

కైక యూ. కయిక. వి. దశరథుని భార్యల్లో ఒకతె. అచ్చ.రా. ఆయో. 94.

సం. కైకేయీ, కైకయీ. దశరథ పత్ని.

<సం. కైకయీ.

కైకలం వి. దినభత్యం, రోజుకూలి.

కైకలవాడు చూ. కైకలు.

కైకలి యూ.చూ. కైకూలి. వి. రైతుకు అవసరం పడ్డప్పుడు పనులలోజుల్లో గింజలకుగానీ డబ్బుకుగానీ పని చేసేవాడు.

కైకలు యూ.చూ. కైకూలి. వి. కూలి.

కైకలవాడు[2] యూ. కైకలోడు. వి. దినభత్యం తీసుకొనేవాడు. కైకలోడు వి. దినభత్యం తీసుకొనేవాడు.

కైకలుపోవు అ.క్రి. నరిగా ఎండకపోవడంవల్ల కుండలు పగ్రెలు పోవు.

కైకలోడు చూ. కైకలు.

కైకాలబత్తులు వి.బ.వ. చేనేత పనిచేసే వాళ్ళలో ఒక తెగ.

కైకాలవాళ్ళు వి.బ.వ. చేనేత పనిచేసే వాళ్ళలో ఒక తెగ.

కైకిలి యూ.చూ. కైకూలి. వి. రైతుకు అవసరం వచ్చినపుడు పనుల రోజుల్లో గింజలకుగానీ డబ్బుకుగానీ పనిచేసేవాడు.

కైకుపోవు అ.క్రి. నరిగా ఎండకపోవడంవల్ల కుండలు పగ్రెలు పోవు.

కైగ క్రి.విఙ.ద్రు. 1. బాగా; 2. పొదువుగా; 3. తగురీతిగా; 4. రుచిగా.

కైంకర్యము వి. 1. అపహరణం. దుర్వినియోగం. (నెల్లూరి. శా. ఉదయగిరి); 2. మోసం, వంచన.

సం. కైంకర్య-. సేవ.

<సం. కైంకర్య- (అర్థవిపరి.).

కైచప్ప వి. ఆల్చిప్ప.

కైజా యూ. కయిజా. వి. వాగును వెనుకకిడ్చి కట్టటం. ఆము. 2.26.

ఉ. ఖైజ్. గుర్రాన్ని దాటించటం; పార. ఖైజ్. నదిని దాటటం, గుర్రం మొ. వాటిని నదిని దాటించటం.

<ఉ. ఖైజ్.

కైజాచేయు అ.క్రి. గుర్రపు నోటికి, కళ్ళాన్ని తగిలించు, కళ్ళెం పగ్గాన్ని బిగించు. కువ.చ. 4.99. కైజామోర యూ. కయిజామోర. వి. 1. మాయాశీర్ష కంపనం. ఆం. భా. 2.200; 2. కళ్ళెంతో వెనుకకు బిగించిన మూతి. ఆము. 2.26.

కైజాయి[2] వి. చురకత్తి, కత్తెర.

కైజు యూ.చూ. కముజు. వి. కపింజలం. కైజు. మను. 4.58.

కైంచి యూ. కైంచి. వి. ముళ్ళకంపతో కట్టినదడి.

కైంచికమాను యూ. కోంచికమాను. వి. త్రిభుజాకారంలో ఆర్చి.

కైత యూ. కయిత, కైతము. వి. కవిత్వం. (పెద్దన చాటువు).

నం. కవితా. కవిత్వం.

<నం. కవితా.

కైతగాడు (-కాడు) యూ. కయితగాడు. వి. కవిత్వం చెప్పేవాడు, కవి. వేణు.శ. 22.

కైతకములు వి.బ.వ. సాకులు.

కైతచాలు వి. మడిలో నీళ్ళుపెట్టి దున్నటం.

కైతట్ట వి. 1. గిండి, జారీ; 2. బంగారు గిన్నె.

కైతము యూ.చూ. కైత. వి. కవిత్వం.

తు. కవిత. వరి నాటేటపుడు, చేను ఊడ్చేటపుడు పాడే పాటలు; త. కవిత. పద్యం.

కైతుండు వి. గోదమొది నుంచి చూరు వరకు పరచిన పంచవాసం.

కైది యూ.చూ. ఖైది. వి. చెరలో ఉంచబడ్డవాడు.

కైదీ యూ.చూ. ఖైది. వి. చెరలో ఉంచబడ్డవాడు.

కైదు[1] యూ.చూ. కముజు. వి. కైజు. చంద్రాంగ. 2.2.

కైదు[2] యూ.చూ. ఖైదు. వి. చెరపాలం.

కైదుచేయు న.క్రి. బంధించు, చెరలోపెట్టు.

కైదుకట్ట యూ.చూ. కయిదుకట్ట. వి. సర్దేటప్పుడు పాత్రలు వొక్కపరకుండా కదలకుండా ఉండడానికి ఒత్తుపెట్టుకొన్న

దిండు.

కైదువ యూ.చూ. కైదువు. వి. **1.** ఆయుధం. హరిశ్చ. 4.71. ఆం.భా. 2.211 ; **2.** వాడియైన అంచు. రాజవా. 2.21 ; **3.** శ్యేనవిశేషం, ఒకజాతి డేగ.

కైదువు యూ. కయిదువ, కయిదువు, కైదువ. వి. **1.** ఆయుధం. భార. ద్రోణ. 5.51 ; **2.** వాడిగల అంచు.

క. కైదు, కైయుడు. ఆయుధం.

కైదువుపెట్టినవాఁడు వి. ఆయుధాల్ని వదలినవాడు. భార. భీష్మ. 3.303.

కైదొండచెట్టు వి. ఒకరకం చెట్టు. (Indian coccinia).

కైవితము వి. కైనితం అనే ఖనిజం, ఒక పొటాసియపు ఎరువు.

కైసీర యూ.చూ. క్రీసీర. వి. క్రీసిడ.

కైపిడిగోర యూ. కైపిడుగోర. వి. మిద్దెపై అంచుల దగ్గర, బట్టీ మళలపక్కనకట్టే పల్చని మట్టిగోడ.

కైపిడుగోర యూ.చూ. కైపిడిగోడ. వి. మిద్దెపై అంచుదగ్గర, బట్టీ మళలపక్కన కట్టే పొట్టిగోడ.

కైపు[1] యూ. కయిపు[1]. వి. **1.** ఉద్రేకం. కు.సం. 1.42, 2.43 ; **2.** ద్వేషం. కు.సం. 11.49 ; **3.** కోపం. కు.సం. 12.72 ; **4.** కపటం. ఆం.భా. 1.138 ; **5.** రోత ; **6.** వైమనస్యం.

క. కచపు. ఉప్ప, మిరియం పొడుల్తో కలిసిన కూరలు ; కయ్, కయి, కయ్యి. చేదు, వైముఖ్యం ; కయ్ము, కయ్పి. చేదు, కాఠిన్యం ; కస, కసరు, కసి, కసురు. అపక్వం, తీత, ఒగరు ; కై. చేదు ; తు. కస. ఉప్ప. వగరు ; కైపె. అనూయ, ఉత్కంఠ, తీక్షత ; త. కచ. వైమనస్యం చెందు, రోతపడు ; కచప్పు. కాఠిన్యం, కచర్, కయర్. ఒగరు కలది ; కై. నొచ్చుకొను, కోపించు, ద్వేషించు ; కైప్పు. కాఠిన్యం, రోత, వినుగు, వైముఖ్యం ; మ. కయర్‌క్క. ఎదిరించు, కలహించు, గర్దించు ; కైక్క. మచ్చరించు ; కైప్పిక్క. నిర్వేదపడు, వైమనస్యం చెందు, కైప్పు. అరుచి, అప్రియం, ఆవేదన, మాత్సర్యం, వైముఖ్యం.

< మూ.ద్రా.* కయ్-/*కచ్ - ఒగరు, లేత, వైముఖ్యం.

కైపుమిగులు అ.క్రి. **1.** కోపపడు. కు.సం. 8.178 ; **2.** విజృంభించు. కు.సం. 11.115. **కైపెక్కు** అ.క్రి. **1.** సోమరిఅగు. మార్క. 3.47 ; **2.** వీడు, వదలు. కాళీ. 1.3 ; **3.** చెదరు. హర. 6.45.

కైపు[2] యూ. కయిపు[2], కయివు, కైవు. వి. **1.** సారాయి. ఆం.భా. 2.303 ; **2.** మత్తు, మైకం. సాంబ. 2.34.

హిం.ఉ. కైఫ్. ఆనందం, మదం, మత్తు, మత్తుమందు ; పార. కైఫ్. (< అ.కైఫ్). మత్తు, ఆనందం.

< ఉ. కైఫ్.

కైపుదారు వి. మత్తుకలవాడు.

ఉ. కైఫ్‌దార్. మత్తెక్కినవాడు.

< ఉ. కైఫ్‌దార్.

కైపు[3] వి. పోటి పెట్టడానికి వాడేనన్నటి, పొట్టి, గట్టి వానం.

కైపెక్కు చూ. కైపు[1].

కైపియతు యూ. కైప్రియ్యతు. కైప్రీయత్. కైప్రీయతి. కైప్రీయతు, కైప్రీయ్యత్. వి. **1.** సంగతి, సమాచారం ; **2.** వివరణ, వైనం.

హిం. ఉ. కైఫియత్. సమాచారం, వివరణ, వర్ణన.

క. కైపియతు. వివరణ, ఫిర్యాదు, తగువు, దావా ; తు. కైపెత్తు. దావా, తగవు, ఫిర్యాదు ; త. కైపీతు, కైపిత్తు. వివరణ, వివరణాత్మకమైన సమాచారం ; మ. కైపియత్తు (కైఫియత్.) వివరణ, ఫిర్యాదు ;

< ఉ. కైఫియత్.

కైఫియ్యతు యూ.చూ. కైఫియతు. వి. **1.** నివేదిక ; వృత్తాంతం ; **2.** వివరణ.

కైఫీయత్ యూ.చూ. కైఫియతు. వి. **1.** నివేదిక, వృత్తాంతం ; **2.** వివరణ.

కైఫీయతి యూ.చూ. కైఫియతు. వి. **1.** సమాచారం ; **2.** వివరణ, వర్ణన.

కైఫీయతు యూ.చూ. కైఫియతు. వి. **1.** సమాచారం ; **2.** వివరణ, వర్ణన.

కైఫీయ్యత్ యూ.చూ. కైఫియతు. వి. **1.** నివేదిక, వృత్తాంతం ; **2.** వర్ణన, వివరణ.

కైబజారుకట్టు స.క్రి. అంగడిలో నుంకం కట్టు.

కైమేకు యూ.చూ. కైలమేకు. వి. బండివరాన్ని పోలు కర్రను కలిపికొట్టే మేకు.

కైరఁడు యూ. కయిరఁడు, కయిరి, కైరా. వి. అశ్వవిశేషం. వరాహ. 10.93.

క. కయిర. అశ్వవిశేషం.

కైరతు వి. చతురోపాయం.

కైరవడి యూ.చూ. కయిరవడి. వి. తాంబూలంతో కూడ ఉపయోగించుకోటానికి కాచులోనగు వస్తువులు చేర్చి చేసిన వుండ, కాచువడియం, కవిరి ఉండ. ప్రబంధ. 57.

కైరా వి. తెల్లని పావురం.

కైరాతి వి. తుంటరి.

కైరి చూ. కైరఁడు. వి. పిల్లి కళ్ళగుర్రం.

క. కయిర. ఒక విధమయిన ఇల్లు.

హిం. కైరీ. తెల్లని కళ్ళుగల ; కైరా. తెలుపు, ఎరువు రంగు కల్సిన రంగు, తెల్లని జుట్టు గల ఎద్దు.

కైరు వి. చిన్న ఉరువుదొగిడి.

కైరుబేలు వి. చిన్న మొగ్గలు వరనగా పడేట్టుగా నేసిన డిజైను.

కైల[1] యూ. కయల, కవెల. వి. తురకలు కట్టుకోటానికి నేసిన ఒకరకం లుంగీ.

కైల[2] వి. వరి.

కైలచీల వి. బండి దొలుపును పోలు కర్రను కలిపికొట్టే మేకు.

కైలవనులు వి.బ.వ. కపిలగోవులు. ద.హిం.శా. 6. నం. క్రీ.శ. 1265 నం.

కైలవపె వి. నల్లదనం ఎక్కువ కలిసిన ఎరువు.

కైలమేకు యూ. కైమేకు. వి. బండి దొలుపును పోలు కర్రను కలిపి కొట్టే మేకు.

కైలాసాలు వి.బ.వ. ధాన్యాదులయొక్క గాదెలు, వర్షానికి తడిసి పోకుండా ఇంటికి ఏర్పరిచే ఇలారాల యొక్క వాసా పేరు.

కైలి వి. 1. కయ్యం, పొలం, నెల్లూరు శా. కందుకూరు శాసనం. క్రీ.శ. 1784; 2. పరిమాణం, కొలత.

క. కైలి. శక్తి, సామర్థ్యం.

కైలీన రూ.చూ. ఖాలీసా. వి. ప్రభుత్వభూమి.

కైలు[1] రూ. కయిలు. చూ. కైలి. వి. 1. పండిన ధాన్యంకొలత; 2. కూలి; 3. విత్తనం వేయటానికి సిద్ధం చేసిన మాగాణి. హిం. కైల్.

కైలుకాలము వి. నూర్పులకాలం. కైలుగడ్డి రూ. ఖైలుగడ్డి. వి. గింజలుమిగిలినగడ్డి. కైలుచాలు రూ. కైలుసాలు. వి. మాగాణిలో నాల్గోసారి దున్నటం, కొన్ని చోట్ల మూడవసారి దున్నడం. కైలుచేయు రూ. కయిలుచేయు. అ.క్రి. దాన్యాన్ని పిండికొట్టి తూర్చారపెట్టి సిద్ధపరచు. కైలుదారుడు రూ. కయిలుదారుడు. వి. కైలుచేయించే అధికారి. కైలుపాలు వి. పండినధాన్య పరిమాణం, కైలుసాలు(-చాలు) రూ. చూ. కైలుచాలు. వి. కైలుచాలు.

కైలు[2] వి. పెంకుటింటికి 'A' ఆకారంలో వేసే ఫ్రేమ్.

కైళ్ళు వి.బ.వ. పెంకుటింటికి 'A' ఆకారంలోవేసే ఫ్రేమ్.

కైలు[3] వి. 1. మొనగల ఇనప లేదా కొయ్యముక్క; 2. కత్తెర మూలల్లోని ఆతుకు.

కైలుమగ్గం వి. ఒకరకం చేతిమగ్గం.

కైళ్ళు చూ. కైలు[2].

కైవడి[2] రూ. కయివడి[2]. వి. తుంగ.

కైవడిముస్తె రూ. కయివడిముస్తె. వి. తుంగముస్తె.

కైవళి రూ.చూ. కైవడి[1]. వి. 1. ఉపమ, పోలిక; ఆం.భా. 2.302; 2. ప్రకారం, విధం.

కైవళ్ళు వి.బ.వ. కవిరిఉండలు.

కైవారంరెట్టలు చూ. కైవారము[2].

కైవారంకట్టు చూ. కైవారము[2].

కైవారమిల్లు చూ. కైవారము[2].

కైవారము[2] రూ. కయివారము[2]. వి. 1. చుట్టూఉండేకొలది, వరిది, గుండ్రటి వాటిచుట్టుకొలత; 2. గనిమఅంచు; 3. వ్రణంగులు వాడే అరుగు పొడుగున్న కొలబద్ద.

కైవారంరెట్టలు వి.బ.వ. సారెచక్రంలో ఆకులు. (ఇవి నాలుగుకాని ఆరుకాని ఉండవచ్చు.) కైవారంకట్టు వి. పంచె తల చిట్టెలకు పైపైవున ఆకులను కలిపి తాడుతోవేసిన కట్టు. కైవారమిల్లు వి. గుండ్రని ఇల్లు. కైవారంవలక వి. వాటల తయారీకి మట్టిముద్దను వేయటానికి సారెవద్ద ఉండే గుండ్రని చెక్కభాగం. కైవారంబావి వి. గుండ్రటి చుట్టు గోడగల బావి. కైవారంమొద్దు వి. గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్యదూలం

కైవారంవలక చూ. కైవారము[2].

కైవారంబావి చూ. కైవారము[2].

కైవారంమొద్దు చూ. కైవారము[2].

కైవారి రూ. కయివారి. వి. స్తోత్రం చేసేవాడు, వంది. ద. హిం.శా. 5.1214. శ. 1231.

త. కై-వారి-కళ్. స్తోత్రం చేసేవాడు, స్తుతించేవాడు.

కైవారించు ఆ.క్రి. మొక్కు, న.క్రి. పొగడు.

కైవాలు[2] అ.క్రి. పండినచేను పైరుభూమిపై వాలు.

కైవానము వి. ధాన్యాదుల యొక్క గాదెలు వర్షానికి తడిసిపోకుండా ఇల్లులాగ ఏర్పరిచే ఇలారంయొక్క వానం.

కైవు రూ.చూ. కైవు[2]. వి. మత్తు. ఉ. హరి. 2.750.

కైవెక్కు న.క్రి. మత్తిల్లు, ఉ. హరి. 2.150. < కైవు + ఎక్కు.

కైవెక్కు చూ. కైవు.

కైవ్వాల్చు చూ. కైవ్రాలు.

కొకలెక రూ.చూ. కొక్కిరిబిక్కిరి. విణ. 1. వికృతమైన; 2. తప్పుకల, 3. తారుమారైన.

కొకారము రూ.చూ. క్రొచ్చారము. వి. కోడికూత.

కొకారి వి. వెకిలి, చెదవపనులు చేసేవాడు.

కొకారిగాడు వి. చెదవపనులు చేసేవాడు.

కొకిలతీవ రూ.చూ. కొక్కిత తీగ. వి. 1. చంద్రపొద; 2. లతావిశేషం. (Angyreia Speciosa).

కొకిలిక రూ.చూ. కొక్కిరిబిక్కిరి. విణ. 1. వికారమైన, విరూపమైన; 2. తప్పిన; 3. తారుమారైన.

కొకిలికి రూ.చూ. కొక్కిరిబిక్కిరి. విణ. వికృతమైన. మను. 4.78. వి. తప్పు, అపనవ్యం. పార్శ. 5.199.

కొకిలి వి. విడగమొక్క, ఒకరకం చిన్నచెట్టు (Rapaema Dapanolides).

కొకిసీల వి. దూలం చివర పోటీ పెట్టడానికి వాడే నన్నగా పొట్టిగాఉన్న గట్టివాసం.

కొక్కరాయ[1] వి. ఒకానొక తీగ.

కొక్కరాయ[2] రూ.చూ. కొక్కెర. వి. 1. బలాకం, కొక్కెర, ప్రబంధ. 234; 2. ఆడేలు.

కొక్కరించు రూ. కెక్కరించు, కొక్కిరించు. న.క్రి. 1. కెక్కిరించు, పరిహసించు. రం.రా. సుందర. 274 వ. 5 పం, పండి.చ. 5 వ. 371 పం; 2. బెదిరించు, జడిపించు. దశా. 5 వ. 371 పం; 3. (పక్షులు) కాళ్ళతో కెల్లగించు. నార. పంచ. 3.281.

క. కొక్కరిసు. ఎగతాళిచేయు, చప్పట్లుచరచు, కులుకు, ముసిముసి నవ్వులు నవ్వు; త. కొక్కరి (-త్త్-ప్ప-). విజయోత్సాహంతో చప్పట్లు చరుచు, కోడి పిల్లలను పిలచినట్లుగా అరుచు, కాకిలాగ అరుచు. కొక్కు. కోడిలాగ కేరు, రేడిరాగ అరుచు.

కొక్కరింత చూ. కొక్కరించు. వి. 1. కోడిలాగ కెక్కిరించడం; 2. కోడిలాగ నేల కెల్లగించడం; 3. బెదిరించడం, జడిపించడం.

కొక్కరాయి రూ.చూ. కొక్కెర. వి. బలాక. పక్షి విశేషం.

కొక్కాయదగ్గు వి. పిల్లలకు వచ్చే దగ్గు, కోరింత దగ్గు.

కొక్కారము రూ.చూ. క్రొచ్చారము. వి. కోడికూత.

కొక్కి[1] రూ.చూ. గొగ్గి. వి. విషమస్థితి. మైరా. 3.36. విణ. ఎక్కు తగ్గులు గలిగిన. హంస. 1.91.

క. కొక్కి. వక్రత్వం, కుటిలత్వం; త. కొక్కరై. కుటిలత్వం; మ. కొక్కర. కుటిలమైన.

కొక్కి[2] రూ. కుక్కి, కొక్కి, కొక్కెం. వి. 1. చొక్కాలు మొ. తగిలించుకొనే వంకరచీల, చిలుకు; 2. గోడలో బిగించే దర్వాజాకమ్మి; 3. గిలక రెండుపైపుల ఆధారంగా బిగించే

చిన్న కొయ్యముక్క ; 4. (జంత్రం) మరాను మీద వడుగు తోడేటప్పుడు పోగును జరపడానికి ఒక కొయ్యపట్టెకు బిగించిన రేకుముక్క ; 5. డాబీకోలను లేపటానికి దింపు చక్రాన్ని కొన్నిచోట్ల దిండు, గాడిని గుంజే రేకు.

క. కొంకి. కొక్కెం, కొక్కి, కొక్కె. కుటిలత్వం. కొర. కొక్కె ; తు. కొక్కె, కొంకు, కొంకె. కుటిలత్వం. వంగిన ; త. కొక్కి ; కొక్కెం. మ. కొక్కం. కొలికి, కొక్కెం ; పర్జి. కొకొల్. వంగిన, వక్రమైన ; కొలా. గొగ్, గొక్. వంగు, వంచు.

కొక్కిచెవి వి. గిలకకు ఆధారంగా దోర్నపట్టె మీద బిగించిన చిన్న కొయ్య. **కొక్కిమాను** వి. మరాను (జంత్రం) కట్టుబడిలో వడుగుదూర్చే బెజ్జాలుగల రేకుముక్కలు, ఉంగరాలు బిగించిన కొయ్య పట్టె.

కొక్కి[3] దూ.చూ. కొక్కెర. వి. పెద్దకొంగ.

కొక్కిడి వి. చెట్టమీద పాకే ఒక తీగ (Maerua Arenaria).

కొక్కిత వి. పెద్దలిక్కి చెట్టు (Gardenia Latifolia).

కొక్కితీయరాళ వి. గుడమ తీగ (Vitis adnata).

కొక్కితీగ దూ. కొకితీవ. వి. చంద్రపొద, ఒకానొక తీగ (Argyreia Speciosa).

త. చడర్పాలై.

కొక్కిర దూ.చూ. కొక్కెర. వి. కొంగ.

కొక్కిరాయి దూ.చూ. కొక్కెర. వి. 1. కొంగ ; 2. ఆడేలు.

కొక్కిరించు దూ.చూ. కొక్కరించు. న.క్రి. పళ్లులు కాళ్ళతో తెల్లగించు.

కొక్కిరించుకొను ఆ.క్రి. ముడుచుకొని కూర్చుండు.

కొక్కిరివిక్కిరి దూ. కొకదెక, కొకివిక, కొకివికి, కొంకిరివింకిరి. విణ. వికారమైన ; వి. చీకిలి, మాకిలి, వంకరటింకర.

క. కొక్కె. వంకర, కొక్కి. కుటిలత్వం ; త. కొక్కరై. వక్రత్వం, కుటిలత్వం ; మ. కొక్కర. కుటిలమైన.

కొక్కినె[1] దూ. కొక్కెన[1]. వి. మల్లబంద విశేషం. ప్రబంధ. 790.

త. కొటుక్కుప్పిటి. మల్లబంద విశేషం, పో.చూ. కటుక్కు. బాధపెట్టు.

కొక్కినె[2] దూ.చూ. కొక్కెన[2]. వి. వ్యళ విశేషం.

కొక్కి దూ.చూ. కొక్కి[2]. వి. గద్దగోరు, కిటికిరెక్కలు గాలికి వాల కుండా పట్టి ఉంచే పరికరం.

కొక్కు[1] వి. పండికొక్కు. రం.రా.నుందర. 264 వ. 27 పం.

క. కొగ్గు, కొఱుగణి. క్షీణించిన ; పో.చూ.త. కొక్కు. అడవికుక్క, కుఱుకు (ఇన్ - ఇ - వి -). కుంచించుకొను, ముడుచుకొను, పర్జి. కొక్కి. ఒంటికాలి మీద దుముకు.

కొక్కుతేజిరవుతు దూ.చూ. కొక్కుతేజిరౌతు. వి. గణపతి, మూషికవాహనుడు. **కొక్కుతేజిరౌతు** దూ. కొక్కుతేజిరవుతు. వి. గణపతి, మూషికవాహనుడు. **కొక్కుపాషాణము** వి. విషపదార్థ విశేషం. **కొక్కురవుతు** దూ.చూ. కొక్కురౌతు. వి. విఘ్నేశ్వరుడు, మూషిక వాహనుడు. **కొక్కురౌతు** దూ. కొక్కురవుతు. వి. విఘ్నేశ్వరుడు, మూషికవాహనుడు. అచ్చ.రా. బాల. 21.

కొక్కుమూమాదోదు వి. విఘ్నేశ్వరుడు మూషికవాహనుడు

కొక్కు[2] వి. ఒకానొక ఆట.

పో.చూ. త. కొక్కానే. ఏడుగురు ఆడే ఆట.

కొక్కు[3] దూ.చూ. కొక్కెర. వి. కొంగ.

కొక్కు[4] వి. 1. వుల్లిరును (కిందిగిలక) తిరగటానికి ఆధారంగా లోపలికి చొచ్చుకువచ్చేట్టు వేసిన కొయ్య ; 2. ఆకుల రాల్పం ఇరును బిగించే నిలువు కొయ్య ; 3. పట్టుదారం వడకటానికి పెద్దరాట్నానికి దగ్గరగా గాజుల పట్టెను, కదుర్లపీటను అమర్చే అర్ధ పట్టెకు ఆధారంగా నేలలో పాతిన నిలువు పట్టె.

కొక్కుగుంజ వి. దండెను మోపే వంగలకొయ్య లేక రాయి.

కొక్కుతురం వి. ఒక చిన్న మొక్క (Nothopeygia Colebrokiana).

కొక్కుపెట్టు న.క్రి. 1. లేవగొట్టు ; 2. (స్త్రీని) చెరచు.

కొక్కుబట్టు (-వట్టు) దూ. కొక్కువట్టు. న.క్రి. 1. కోడిగుడ్లు పెట్టడానికి ముందు కో అంటూ ఇటూ, అటూ గుడ్డుపెట్టే కోటు కోవం వెదకు ; 2. కోడి పొదుగుతూ మధ్యలో గుడ్లు పెట్టు.

కొక్కురాయి దూ.చూ. కొక్కెర, వి. కొంగ.

కొక్కురోకో దూ.చూ. కొక్కురోకో. వి. కోడికూత యొక్క అనుకరణం. శృం.నై. 8.79.

కొక్కురోకో దూ. కొక్కురొకో, కొక్కొరోకో, కొక్కొరోకో. వి. కోడికూత యొక్క అనుకరణం. హర. 7.137.

క. కుక్కూకూ. ౦ ; త. కొక్కరకో. కోడికూత అనుకరణం, కోడిలా అరుచు. కొక్కరి. కోడిలాగ అరచు ; కొఱుకొఱు, కొఱుక్కై. కోడివంజు అరవ.

కొక్కువట్టు (-వట్టు) దూ.చూ. కొక్కు బట్టు. న.క్రి. 1. కోడిగుడ్లుపెట్టడానికి ముందు కో కో అంటు అటూ ఇటూ గుడ్డుపెట్టే చోటుకోసం వెదుకు ; 2. కోడి పొదుగుతూ మధ్యలో గుడ్లు పెట్టు.

కొక్కె[1] దూ.చూ. కొక్కెర. వి.కొంగ.

కొక్కె[2] దూ.చూ. కొక్కెము. వి. కొంకి.

కొక్కెము దూ. కొక్కె[2]. వి. 1. వంకె, కమండలం కూజాకు వేళ్ళు దూర్చి పట్టుకోడానికి అమర్చిన భాగం ; 2. కొక్కెం తగిలించడానికి వీలుగా దర్వాజా కమ్మిలో బిగించిన ఇనపకొండి ; 3. గద్దగోరును తగిలించే ఇనప వలయం ; 4. గానుగ దూలానికి తగిలించే ఇనపకడియం ; 5. గోరలో బిగించే దర్వాజా కమ్మి ; 6. పడుగేరే కర్రకు తగిలించే ఇనపగొలుసు ; 7. అచ్చుగుదులు తగిలించే వంకర ఇనపఊచ ; 8. చేతి మగ్గం పలక వేలాడదియ్యటానికి, పలక మాత్రం చివర వేసిన వంకర ఊచ ; 9. వకానేతకోసం అమర్చిన దొడ్డిలో నడిమి జల్లినుంచి కిందికి వేలాడే లావుదారానికి చివర కన్నాల బల్లకింద తగిలించిన కొండి.

క. కొక్కి, కొక్కె. వక్రత్వం, కుటిలత్వం, వంకర, కొంక ; తు. కొక్కె, కొంకె, కుంకె. వంకరకత్తి ; త. కొక్కి, కొంకి. వంకరకత్తి ; మ. కొక్క. కొంకి ; తొ.

కుఱకెయ్. వక్రం, కొంకి; కుఱ. కొంగొని, కొంగొలి. వంచతగిన, వంగిన; పర్జి. కొకొర్. వంచతగిన, వంగిన; కొలా. గొర్. (గొర్త్ -) వంచు; నా. కొంకి. వంకర తాళిక మొ.; కురు. ఖుంఝా. వంచు.

కొక్కేలతాళ్ళు వి.బ.వ. వజానేతకోసం అమర్చిన దొడ్డిలో తెరిచివ్య దగ్గరనుంచి కిందికి వేలాడే దారాలు. **కొక్కేలదొడ్డి** వి. అంచుల్లో డిజైన్లు పడే వజానేత కోనం మగ్గానికి పైన అమర్చిన చట్రం. **కొక్కేలబల్ల** వి. వజానేత కోనం మగ్గానికి పైన అమర్చిన చట్రం.

కొక్కెర రూ. కొక్కరాయ[2], కొక్కఱాయి, కొక్కి[3], కొక్కిర, కొక్కిరాయి, కొకుఁ[3] కొకుఱ్రాయి, కొక్కె[1]. వి. మహా బకం, పెద్ద కొంగ. ధార. శాంతి. 3.478.

క. కొక్కరె, క్కిరె; పర్జి. కొక్కల్; గద. కొక్కాల్; కురు ఖుఖుర్.

కొక్కెరరెవులు వి. 1. కోళ్ళకువచ్చే రోగం; 2. వంకి వచ్చే ఎన్ను ఆకులు తెల్లబడిపోయే తెగులు. **కొక్కెర కొలివేల్పు** వి. బకానురుడు. వ్య. కొంగల రాక్షసుడు. **కొక్కెరవంర్లు** వి.బ.వ. వంకరవళ్ళు. వ్య. కొంగవలె వంకరవళ్ళు.

కొక్కెన[1] రూ.చూ. కొక్కిన[1]. వి. మల్లబంధ విశేషం. మల్లువ. 3.69.

కొక్కెన[2] రూ. కొక్కిన[2]. వి. తగర చెట్టు (Stereospernum, Suaveolems).

పో.చూ. క. కొగ్గి; పో.చూ. త. కొకుక్కు. మామిడి చెట్టు.

కొక్కెం రూ.చూ. కొక్కి[2]. వి. కిటికీకొక్కెలు వాలకుండా పట్టి ఉంచే పరికరం.

కొక్కేలతాళ్ళు చూ. కొక్కెము.

కొక్కేలదొడ్డి చూ. కొక్కెము.

కొక్కేలబల్ల చూ. కొక్కెము.

కొక్కొక్కో రూ. కొక్కోక్కో. వి. కోడికూత యొక్క ధ్వనికి అనుకరణం. పరాహ. 4.164.

కొక్కొరొకో రూ.చూ. కొకుక్కురోకో. వి. కోడికూత యొక్క ధ్వనికి అనుకరణం. కాశీ. 3.235.

కొక్కోరోకో రూ.చూ. కొకుక్కురోకో. వి. కోడికూత యొక్క ధ్వనికి అనుకరణం. విక్ర. 6.73.

కొక్కోక్కో రూ.చూ. కొక్కొక్కో. వి. కోడికూత. లహుళా. 3.94.

కొంక రూ.చూ. కొంకి. వి. చెత్తానికి మొదట గల వంక.

కొంకగొమ్ము వి. కొండగోగు.

కొంకనక్క రూ. కొంకినక్క, కొంకునక్క. వి. క్షుద్రజంబుకం, చిన్నజాతి నక్క, పిరికినక్క. ధార. అశ్వ. 2.117.

కొంకవర్తిదొండ వి. జిగురుగా ఉండే మొగ్గలు కలిగిన ఒక అడవి మొక్క.

కొంకర విణ. 1. దూషించబడిన, నిందించబడిన. హర. 4.33; 2. వంకర అయిన. వేంక. పంచ. 1.476; వి. 1. వంకర; 2. వంపు; 3. వక్రత.

క. కొంకు, కొంగు. వంగిన, వంకరయైన; తు. కొంకు; త. కుఱుతు, కుఱుంతి. వంచదగిన; మ. కొక్కర. వెనుకకు వంగిన; కొం. కొడ్డు, కొక్కె, కొక్కి. వంగిన వస్తువు; కుఱ. కొంగొని, కొంగోలి. వంగిన; పర్జి. కొకొర్. వంచబడిన, వంచిన; నా. కొంకి.

కొంకరపోవు రూ. కొంగరపోవు. అ.క్రి. మెలితిరుగు, వంకర తిరుగు, నరముర్రిద్దు. **కొంకరమాటలు** వి.బ.వ. నిందావాక్యాలు, లడ్డదిడ్డం మాటలు. హర. 4.34. **కొంకరల్‌పోవు** రూ. కొంకరలుపోవు. అ.క్రి. శైత్యాదులచే దేహాదులు ముడుచుకొనిపోవు, పంకరలుపోవు. రామాభ్యు. 7.258. **కొంకరలుపోవు (-పోవు)** రూ.చూ. కొంకరలుపోవు. అ.క్రి. కొంకుపోవు, వంకరలుపోవు. బసవ. 3.563 పం. **కొంకరవంకర** వి. మెలికలుతిరగడం. **కొంకరవంకరల్‌పోవు (-పోవు)** అ.క్రి. కొంకరలుపోవు, వంకరపోవు. బసవ. 3.563 పం.

కొంకరావుక్రి వి. ఆకుపచ్చ రంగులో కూడిన తెల్లటి పూలు పూసే ముళ్ళుండే ఒక తీగ (Pisomia acuteata).

కొంకరి వి. అరవల్లో దొరికే ఒకరకం కూరాకు చెట్టు.

కొంకరికట్టె రూ.చూ. కొంకిడికట్టె. వి ఈడ్తెతాడు తగిలించి బిర్రుపెట్టే పంగలకొయ్య.

కొంకి రూ. కొంక, కొంకె, క్రొంకి. వి. 1. పస్తువును లాగుకోటానికి ఉపయోగించే వెదురు మొ. వాటి చివర కట్టేవుల్ల. దశకు. 11.78; 2. యుద్ధసాధన విశేషం. ఉ.హరి. 3.36; 3. కాలిమడమువై భాగం. ఆము. 6.81; 4. బోర సాధన విశేషం. చెన్న బసవ. 3.294; 5. వంపుచీల; 6. మెర ఎముక; 7. ఈడ్తెతాడు తగిలించే పంగలకొయ్య; 8. పదుగేరే కర్రకు తగిలించే ఇనపకొక్కెం; 9. కొట్టంలో తాళ్ళ కట్ట తగిలించే వంకర కర్ర; 10. కలువుతీయటానికి ఉపయోగించే సాధనం; 11. రాతిగోడలో నందు తప్పించి అతుకు వేసిన రాయి; 12. నేతమోకు చుట్టే ఒకరకం చేతిగూటానికి బిగించిన ఇనప ఊచ; 13. చేతి మగ్గం మీద డిజైన్లు వేసేటప్పుడు పేటు అడపోగులు ఎత్తి పట్టుకొనే కొయ్య పనిముట్టు; 14. అచ్చుగుదులు తగిలించే వంకర ఇనప ఊచ.

క. కొక్కె, కొంకి. గాలం, కొక్కెం; కొర. కొక్కె. కొంకి. వంకర; తు. కొక్కె, కొంకె. కొక్కెం; త. కొక్కి. కొక్కెం, వెదురుకు కట్టిన కొక్కెంలాగ ఉన్న కత్తి; మ. కొక్క. కొక్కెం; పర్జి. కొకొర్. వంగిన; కొలా. గొగ్, గొక్. వంగు, వంచు.

కొంకికట్టు వి. ఈడ్తెనిలబెట్టడానికి బిగించేతాడు, ఈడ్తెతాడు. **కొంకికట్టె** వి. ఈడ్తెతాడు తగిలించి బిర్రుపెట్టేపంగలకొయ్య. **కొంకికట్టెతాడు** వి. ఈడ్తెతాడు, ఈడ్తెనునిలబెట్టి కిందగూటానికి బిగించే తాడు. **కొంకికర్ర** వి. 1. కళ్ళంలో గడ్డిలాగటానికి వీలుగా ఒకకొనవంపు తిరిగిఉన్నకర్ర; 2. ఈడ్తెతాడుతగిలించి బిర్రుపెట్టే పంగలకొయ్య. **కొంకిగొడ్డె** వి. వాసం. **కొంకిగోరు** వి. కొంకివంటి గోరు, వంకరగోరు. ప్రబంధ. 130. **కొంకితెవులు** వి. వరికాడలో పురుగుచేరి తాలిచే ఒకవిధమైన తెగులు. **కొంకిపురుగు** వి. మనుషుల శరీరంలో ప్రవేశించి బాధపెట్టేఒకపురుగు. **కొంకిబర్ద** వి.

గొర్లకాపరిచేతికర్ర. కొంకిమాను వి. చెరుకుగానుగనుతిప్పే మాను. కొంకిరాయి వి. బంకిరాయి. పంచలుదించడానికి వీలుగా అడ్డవాసాలు అనువుగా ఇంటిగోడల్లో ముందుకు పొడుచుకువచ్చేటట్లుచిగించిన రాయి. కొంకిల్వేళ్ళు వి.బ.వ. కొంకుల్లాగఉన్న వేళ్ళు. ఉ. హరి. 2.122. కొంకిపిగ వి. కొంకివలెవంకరగా ఉన్నసిగ. ఆము. 4.35. కొంకినుడి వి. బండకోవనుడి, మోకాలిచెనకభాగంలో ఉండేనుడి. కొంకులు వి.బ.వ. 1. ముచ్చిలిగుంటకు రెండుపక్కల ఉండే ఎముకలు ; 2. మోకాలిచిప్పకు లోతట్టురెండుపక్కలఉండే ఎముకలు.

కొంకికొను చూ. కొంకు.

కొంకిడి[1] దూ.చూ. కుంకుడు. వి. తలంటుకోడానికి ఉపయోగపడే కాయలుకాసేఒకచెట్టు. (Sapandustrifoliatus).

కొంకిడి[2] వి. 1. ఈడ్తెతాడు తగిలించి బిర్రుపెట్టేపంగల కొయ్య ; 2. ఉన్నిమగ్గంచివర వేసినవంకరకర్ర.

కొంకిడికట్టె దూ. కొంకరికట్టె. వి. ఈడ్తెతాడుతగిలించి బిర్రుపెట్టే వంగలకొయ్య.

కొంకిదికట్టె వి. ఎదగొర్రువొగలమాద బిగించినఅడ్డకట్టె.

కొంకివక్క దూ.చూ. కొంకనక్క. వి. తక్కువజాతినక్క.

కొంకివిసిని వి. ఒకపొదజాతిమొక్క.

కొంకిరికట్టె వి. కొట్టంలోశాళ్ళకట్టతగిలించే వంకరకర్ర.

కొంకిరిబింకిరి దూ.చూ. కొక్కిరిబిక్కిరి. విణ. వక్రమైన, వంకరగల.

కొంకిరిమళ్ళ వి. కాడిమధ్యవైపెవుకొట్టిన ఇనపమేకు.

కొంకు వి. 1. సంకోచం, భార. ఆను. 1.74 ; 2. భయం, జడుపు, బెదురు. భార. విరా. 2.106 ; 3. వంకర, కొంకర. పాండు. 5.236 : 4. కుటిలత్వం ; 5. సిగ్గు ; అ.క్రి. 1. సంకోచించు, వెనుదీయు, భార.శల్య. 2.134 ; 2. భయపడు, జడియు, ఉలుకు. విక్ర. 7.127 ; 3. సిగ్గుపడు.

కొంకికొమ్మ దూ. కొంకుకొను. అ.క్రి. జంకు, వెనుదీయు, సంకోచించు. హంస. 1.89. కొంకుకొమ్మ దూ.చూ. కొంకికొను. అ.క్రి. వెనుదీయు. కొంకుకొనరు వి. సంకోచం. భార. విరా. 2.128. కొంకునక్క దూ.చూ. కొంకనక్క. వి. తక్కువజాతినక్క. కొంకువరు దూ. కొంకువరు. అ.క్రి. 1 భయపడు ; 2. సంకోచించు ; 3. వెనుదీయు. కొంకుపాటు వి. 1. భయం. కవిక. 4.107 ; 2. సంకోచం. హంస. 3.220. కొంకుపెట్టు అ.క్రి. సంకోచించు. కొంకుపోవు దూ.చూ. కొంకువోవు. అ.క్రి. కొంకరలుపోవు. కొంకులుపోవు దూ.చూ. కొంకులువోవు. అ.క్రి. శీతబాధాదులచే కొంకరలుపోవు, వంకరఅగు. కొంకులువోవు (-పోవు) దూ. కొంకులుపోవు. అ.క్రి. శీతబాధాదులచే వంకరగా అగు. పండి.చ. 2.93 వు. కొంకువడు (-వడు) దూ.చూ. కొంకువడు. అ.క్రి. 1. భయపడు ; 2. సంకోచించు ; 3. వెనుదీయు. కొంకువోవు (-పోవు) దూ. కొంకుపోవు. అ.క్రి. (శీతబాధాదులచే) వంకరఅగు. భార. శాంతి. 3.313.

కొంకుడు దూ.చూ. కుంకుడు. వి. తలంటుకోడానికి ఉపయోగించే కాయలుకాసే ఒకపెద్దచెట్టు (Sapindus trifoliatus).

కొంకుతెవులు చూ. కొంకితెవులు. వి. పత్తిచెట్టుకు ఎర్రబంక పట్టేతెగులు.

కొంకువుచ్చు[1] వి. గట్టిపీచుండే ఆకులు కలిగినఒకచిన్న చెట్టు (Wendalandia tincioria).

కొంకువుచ్చు[2] వి. నువానననిచ్చే తెల్లనిపూలుపూసే ఒకచిన్న చెట్టు. (Wendlandiaexserta).

కొంకువుచ్చు[3] వి. గట్టిమాను, నారింజరంగు దెరడు కలిగి నువాననగల వచ్చనిపూలు వూచే ఒకమొక్క (Wendlandia notoniana).

కొంకుప్పలు దూ.చూ. కొమ్ముకుప్పలు. వి.బ.వ. స్త్రీలుజరమాద దరించే ఆదరణవిశేషం.

కొంకులు చూ. కొంకి.

కొంకె దూ.చూ. కొంకి. వి. 1. తాపిరేకునుపిడిని కలిపే ఇనపచువ్వ ; 2. నాగవానం.

కొంకోడువడు అ.క్రి. కొంగోరుపోవు.

కొంగ వి. 1. బకం. హర. 5.15 ; 2. క్రొంచపక్షి. ఆం.భా. 2.93.

క. కొక్కు. కొంగ ; తు. కొర్‌న్లు ; త. కురుకు. కొంగ, కొకుక్క ; మ. కొక్కు, కొక్కన్ ; గోం. కొరుకు; కువి. కొంగి ; కొలా. కొంగ.

పో.చూ. నం. కక్కి-.

కొంగకాళ్ళవాడు వి. నిడుపుమోకాళ్ళవాడు. కొంగకాళ్ళు వి.బ.వ. పొడుగాటికాళ్ళు. కొంగగుద్దలి వి. ఉప్పరవాడు తవ్వడానికి ఉపయోగించేసాధనం. కొంగగొర్రలి. వి. తవ్వడానికి ఉపయోగించే సాధనం. కొంగజవం వి. పైకి సాధువుగా కనిపిస్తూ లోపల ద్రోహబుద్ధి కలిగిఉండటం. కొంగవిబొడిచి వంగనిచ్రాలంగదివియు (-తివియు) స.క్రి. గొప్పవాణ్ణితగ్గించి తక్కువవాణ్ణి ఎక్కువచేయు. బసవ. 7.185. కొంగపార వి. కొంగమూతివలె పొడవుగాఉండే పార. కొంగపురితెగులు వి. కొంగరికతెగులు, ఎన్నూ ఆకులు ఎండిపోయి తెల్లబడిపోయేతెగులు, వరికివచ్చే ఒకరకం తెగులు. కొంగముక్కు వి. ఒకజాతిచేప. కొంగముక్కుచేప వి. ఒకజాతిచేప, కొవ్వాసి. కొంగమెర వి. పొడుగాటిమెర. కొంగలమల్లయ్య వి. వట్టిడాబుమనిషి. కొంగవాడు వి కొంగకాళ్ళవాడు. కొంగవాలు వి. ఒకవిధమైన కత్తి. భీమ. 1 117. కొంగాలుకత్తి వి. ఒకతెగవంకరకత్తి. <కొంగ + కాలుక + కత్తి. కొంగీక వి. వరికివచ్చే ఒకతెగులు, ఎన్ను కొంగ ఈకలాగతెల్లబడిపోయేతెగులు <కొంగ + ఈక.

కొంగతుకు చూ. కొంగు[1].

కొంగరపోవు దూ.చూ. కొంకరపోవు. అ.క్రి. మెలితిరుగు, వంకరతిరుగు.

కొంగాలుకత్తి చూ. కొంగ.

కొంగిరి వి. కొంతితనం.

కొంగిరిచేష్టలు వి.బ.వ. కొంతితనంతో చేసేచేష్టలు.

కొంగీక చూ. కొంగ.

కొంగు[1] వి. పైటచెరగు, చేలాంచకం. భార. స్త్రీ. 2.178.

త. కొటుకుక్కు. చీరకొనలు.

కొంగతుకు వి. చీరకొంగునేతలో రావలసిన రంగు

పోగులు పడుగుపోగులు కలుపుకోటం. కొంగుతొక్కు న.క్రి. బట్టవట్టి నిలవేయు. కొంగుచిచ్చు వి. చీరచెంగునఉన్న అగ్ని. కొంగుచీర వి. చెంగుకుచేరేరంగు పెట్టినచీర. కొంగుజారు అ.క్రి. పైటజారు. తాళ్ల. నం. 6.156. కొంగుతొడుపు వి. చీరకొంగు నేసేటప్పుడు డిజైనుకోసం రంగు పోగులు మెలిపెట్టి పడుగులో అక్కడక్కడ దూర్చడం. కొంగుధవము వి. సులభమైనది, ఎప్పుడుకావాలంటే అప్పుడు అయ్యేపని. పాండు. 2.93. కొంగువకట్టుకొనితిరుగు న.క్రి. తనకువశవర్తిగా తనచెంటనే ఉంచుకొను. కొంగువనగ్ని దాచు న.క్రి. దాచకూడని దానిని దాచకూడనిచోట దాచు. భార. స్త్రీ. 2.178. కొంగువమన్నచిచ్చు వి. వినాశకారి. కొంగువముడిచినముడి వి. 1. అందుబాటులో ఉండే అపూర్వ వస్తువు. పాండు. 2.48 ; 2. మనోరథపూర్వకం. కొంగువేత వి. చెరగునేత, చీరమొదటగాని, చివరగాని మూరెడు పొడుగు నేసినచీర. కొంగువట్టు న.క్రి. 1. ఇమ్మనిఅడుగు ; 2. స్త్రీనిబలాత్కరించు ; అ.క్రి. తిట్లకుపడిఉండు. కొంగువట్టుకొనితిరుగు అ.క్రి. విధేయుడై ఆజ్ఞానువర్తియై ఉండు. కొంగువట్టుకొనినిచ్చు న.క్రి. భిక్షఆడుగు, యాచించు. కొంగువఱచు రూ.చూ. కొంగువఱుచు. అ.క్రి. 1. రతికిసిద్ధమగు; 2. సిద్ధమగు. భక. 2.120. కొంగువఱుచు రూ. కొంగువఱచు. అ.క్రి. 1. రతికిసిద్ధమగు. విప్ర. 3.71 ; 2. సిద్ధమగు. రామలిం.శ. 23. కొంగువసిఁడి వి. కొంగుబంగారు, సులభంగాకోరికతీర్చేది. భాగ. 9.557. కొంగువూల పీతాంబరం వి. కొంగుతోడికైన్లు నేసినపట్టుబట్ట, గులాబ్ పీతాంబరం. కొంగుపూలు వి.బ.వ. చీరకొంగులో నేసినడిజైను పువ్వులు. కొంగుపైఁడి వి. కొంగుబంగారు సులభంగా ఆభీష్టం తీర్చేది. కొంగుబంగరము రూ.చూ. కొంగుబంగారము. వి. కొంగున కట్టిన బంగారంవలె సులభసాధ్యమైనది. హంస. 21.215. కొంగుబంగారము రూ. కొంగుబంగరము, కొంగుబంగారు. వి. కొంగునకట్టిన బంగారంవలె సులభంగా సాధ్యమైనది. పాండు. 1.65. కొంగుబంగారు రూ.చూ. కొంగుబంగారము. వి. కొంగునకట్టిన బంగారంవలె సులభసాధ్యమైనది. కొంగుబత్తెము వి. కొంగునముడుచుకొనే బత్తెం, ధాన్యంరూపమైన కావు కూలి, వినాయకుడి చేట. చంద్రాంగ. 1.25. కొంగుమాయ అ.క్రి. చెరగుమాయ, ముట్టగు. కొంగుముడి వి. 1. భార్యాభర్తలు నడుము మొ॥ వాటిలో స్నానం చేసేటప్పుడు కొంగులు కలిపివేసుకొనే ముడి. హంస. 2.85 ; 2. కొంగుచివర వేసినముడి. విజ. 1. వశమైన, స్వాధీనమైన. వను. 3.43 ; 2. ప్రీతికరమైన. కొంగుముడిపెట్టు న.క్రి. పెళ్ళాడు, వివాహంచేసుకొను. కొంగుముడివేసికొను అ.క్రి. నిశ్చయించు, స్థిరపరచు. ప్రభా. 5.85. కొంగుముడుచు న.క్రి. 1. పెళ్ళాడు ; 2. నిశ్చయించు. కొంగురొక్కము వి. ధనం, ఈయవలసిన డబ్బు. తాళ్ళ.నం. 8.170. కొంగులాగు న.క్రి. స్త్రీనిబలాత్కరించు. కొంగుసేడు వి. బట్టముందర భాగంలో మూరెడు పొడుగున నేసిననేత. కొంగొడ్డు అ.క్రి. రతికిసిద్ధమగు. పరమ. వి. 3.207. <కొంగు + ఒడ్డు.

కొంగు[2] వి. కొండగోగు (Cochlospermum gossypium).

కొంగుడు రూ.చూ. కుంకుడు. వి. తలంటుపోసుకోడానికి ఉపయోగించే కాయలుకాసే ఒకచెట్టు (Sapindus trifoliatus).

కొంగెన వి. కొంకిరికట్టె, కొట్టంలోతాళ్ళుకట్ట తగిలించే వంకర కర్ర.

కొంగొంగు వి. కొంగలుచేసేధ్వనికి అనుకరణం. హర. 5.16.

క. కొక్కరిసు. చప్పట్లుచరచు ; కొక్. ఒకధ్వన్యనుకరణం ; త. కొక్కరి (-త్త్-ప్ప్-). బాతులాగ అరచు ; మ. కొక్కు.

కొంగొంగురమ్ము ఆ.క్రి. (కొంగలు) చప్పుడుచేయు.

కొంగొడ్డు చూ. కొంగు[1].

కొంగోడు వి. 1. ఒరిగినకోడు ; 2. ఒరగడం, వాలటం.

పో.చూ.త. కోటు (-ఱన్-చ్-). వంగు, వంచబడిన, వంకర, శిఖరం ; మ. కోటుక. వంచబడిన, మెలితిరిగిన.

కొంగోడుపోవు రూ.చూ. కొంగోడువోవు. అ.క్రి. ఒరుగు, ఏటవాలుగాఉండు, కుక్కిఅగు. కొంగోడువడు (-వరు) అ.క్రి. ఒడ్డిగిలు, ఒరుగు. మైరా. 2.37. కొంగోడువోవు (-పోవు) రూ. కొంగోడుపోవు. అ.క్రి. కోడునరిగాలేక పోవడంవల్ల మంచం మొదలై నవిఒరుగు. విష్ణుపు. 3.215.

కొంగోలు చూ. కొను.

కొంచిటప్పాలు వి.బ.వ. వనికిరాని కటువర్లు.

కొంచె వి. కోపు, వెచ్చు, రాతిలో మొనదేలినభాగం.

కొంచెకొమ్ము వి. నిటారుగాఉన్నకొమ్ము. కొంచెమాట వి. తొందరమాట, ఎదుటివారికి బాధకలిగించేమాట.

కొంజ రూ.చూ. కొజ్జా. వి. 1. రాజివానపు కావలివాడు ; 2. నపుంసకుడు. ఆం. పదా. 2.44.

కొంజ్జ రూ. కొజ్జ, కొజ్జా. వి. 1. నపుంసకుడు, షండుడు. భోజ. 4.319 ; 2. రాజివానపుకావలివాడు.

హిం. ఉ. ఖోజా. నర్దారుసేవకుడు, అంతఃపురాల్లో ఉండే నపుంసకుడు ; ఖ్వాజా. స్వామి, ప్రభువు ; మరా. ఖ్వోజా, ఖ్వాజా. పకీరు, ఏలిక, ఒకరకం బిరుదు ; పార. ఖ్వాజా. ధర్మదేశికుడు, ఏలిక, షండుడు, రాజివానపు కావలివాడు.

క. కొజ్జె. నపుంసకుడు.

<ఉ. ఖోజా.

కొంచ[1] రూ.చూ. క్రొంచ. వి. 1. క్రౌంచపక్షి. అచ్చ. రా. ఆరణ్య. 86 ; 2. ఒకానొకపర్వతం. కొంచగట్టు వి. క్రౌంచాద్రి. అచ్చ. రా. యు. 209.

కొంచగుబ్బలి వి. క్రౌంచపర్వతం. ఆం. నా. సం. 1.13. కొంచదీవి వి. క్రౌంచద్వీపం. కొంచమల వి. క్రౌంచపర్వతం. కొంచమలగొట్టినజాణఁడు వి. కుమారస్వామి. వ్యు. క్రౌంచపర్వతాన్ని భేదించినవాడు. కొంచమొగ్గరము వి. క్రౌంచవ్యూహం. కొంచపొరము వి. మధ్యమస్వరం, సప్తస్వరాల్లో నాల్గోది. వ్యు. క్రౌంచపక్షి స్వరంవంటి స్వరం కలది.

కొంచ[2] రూ. కోన, కోఁచ. వి. 1. పిరికిపంద ; 2. సందేహం ; 3. పిరికితనం.

కొంచదవము రూ. చూ. కొంచెతనము. వి. సన్నదనం, కార్శ్యం.

కొంచదవముసేయు (-చేయు) స. క్రి. తక్కువపరచు.

కొంచవడు రూ. చూ. కొంచెపడు. అ. క్రి. అల్పత్వంచెందు, న్యూనపడు. తాళ్ళ. నం. 11.2. భా. 17.

కొంచపఱుచు రూ. చూ. కొంచెపఱచు. స. క్రి. కించపరుచు.

కొంచపాఱు రూ. చూ. కొంచెపాఱు. అ. క్రి. 1. నంకోచించు, వెనుదీయు; 2. కొంచెమగు.

కొంచపోవు స. క్రి. తీసికొనిపోవు.

కొంచింపు చూ. కొంచు.

కొంచియము రూ.చూ. కొంచెము. విణ. అల్పమైన, తక్కువైన. కాశీ. 3.140. చంపూ. రా. 6.92; వి. 1. లోటు; 2. అచిరకాలం; 3. నంక్షేపం.

పో. చూ. నం. కించిత్. కొంచెం.

కొంచియముచేయు రూ.చూ. కొంచెముచేయు. స.క్రి. 1. పంచించు, మోసవుచ్చు. ఆము. 6.40; 2. తక్కువ పరుచు, అవమానించు. చంద్రికా. 4.45.

కొంచు రూ. కొంజు. అ. క్రి. 1. నంకోచించు. భార. ఆది. 5.166; 2. మందగించు. ఉ.రా. 1.181; 3. భయపడు. ఉ. రా. 8.214; 4. కొనరు; వి. 1. మదం, గర్వం. చంద్రాంగ. 4.245; 2. కొంకు, సందేహం. ఆచ్చరా. కిష్కిం. 29; 3. తక్కువ, లోపం. నీలా. 1.48; 4. మురికి, చెమట. ఆం. భా. 1.140; 5. మత్తు; విణ. తక్కువ, అల్పం. ఆచ్చ. రా. యుద్ధ. 100.

క. కొఱ. తక్కువగు, తగ్గు, క్షీణించు; త. కొంచు. (-ఇన్-ప్-). దాలుర లాగపేలు, స్త్రీలలాగా ప్రేమగా మాట్లాడు; మ. కొంచుక. వదరు.

కొంచించు ఆ. క్రి. 1. నంకోచించు. దశా. 4.171; 2. తగ్గు. కాళింది. 2.28. కొంచుడు వి. అల్పుడు. సీతా. వి. 1.105.

కొంచెకత్తె చూ. కొంచెము.

కొంచెకాడు చూ. కొంచెము.

కొంచెకొంచెము చూ. కొంచెము.

కొంచెగాడు చూ. కొంచెము.

కొంచెతనము చూ. కొంచెము.

కొంచెతనముసేయు చూ. కొంచెము.

కొంచెవడు చూ. కొంచెము.

కొంచెవఱుచు చూ. కొంచెము.

కొంచెపాఱు చూ. కొంచెము.

కొంచెపుగవులు చూ. కొంచెము.

కొంచెపుదనము చూ. కొంచెము

కొంచెపుబుద్ధి చూ. కొంచెము.

కొంచెపువాడు చూ. కొంచెము.

కొంచెమగు చూ. కొంచెము.

కొంచెము రూ. కొంచియము. విణ. 1. అల్పమైన, తక్కువైన. భార. శాంతి. 6.38; 2. నుకరం, తేలికైన, చులకనైన. భక. 4.16. వి. 1. న్యూనత, కొరత, లోటు. భాగ. 1.95; 2. నంక్షేపం, నంగ్రహరూపం. వరాహ. 9.131; 3. అల్పకాలం, అచిరకాలం. సారంగ. 3.251.

క. కొంచ, కొంచె. స్వల్పమైన, తక్కువతనం, తు. కొండ. చిన్న, న్యూనత్వం; త. కొచ్చు. కొంచం. చిన్న; మ. కొంచం. చిన్న, కొచ్చు. పొట్టి, తక్కువైన.

కొంచెకత్తె వి. 1. జాణ, నేర్పరి. కువ. చ. 4.18; 2. అమాయకురాలు; 3. సామాన్యురాలు. కొంచెకాడు రూ. చూ. కొంచెగాడు. వి. సామాన్యుడు, అల్పుడు. భక. 3.285. కొంచెకొంచెము విణ. ఇంచుకించుక. కొంచెగాడు (కాడు) రూ. కొంచెడాడు. వి. అల్పుడు, సామాన్యుడు. ఉ. రా. 8.112. కొంచెతనము రూ. కొంచదనము. వి. 1. తక్కువతనం, సూక్ష్మత్వం, ఆచ్చ.రా. ఆరణ్య. 23; 2. అల్పత్వం, నీచత్వం. కొంచెతనముసేయు (-చేయు) అ. క్రి. అవమానపరచు. కేయూ. 4.135. కొంచెవడు రూ. కొంచవడు. అ. క్రి. 1. తక్కువగు, కొరతపొందు. భోజ. 6.191; 2. వ్యర్థమగు, నిష్ఫలమగు. విష్ణుపు. 2.217; 3. లాఘవంపొందు, తేలికగు. ఇందు. 6.62; 4. తగ్గిపోవు, క్షీణించు. నీతి. 5.9.; 5. సన్నగిల్లు, కృశించు. చంద్రాంగ. 1.97. కొంచెవఱుచు రూ. కొంచవఱుచు. స. క్రి. 1. తగ్గించు, తక్కువచేయు. జైమినీ భా. 5.193; 2. న్యూనపరచు, లాఘవపరచు. చెరచు, పాడుచేయు. వరాహ. 2.124. కొంచెపాఱు రూ. కొంచపాఱు అ. క్రి. 1. కొంచెమగు; 2. వెనుదీయు. కొంచెపుగవులు (-కవులు) వి.బ.వ. కుకవులు, అల్పకవులు. పాండు. 1.16. కొంచెపుదనము (-తనము) వి. న్యూనత. దశకు. 12.124. కొంచెపుబుద్ధి వి అల్పబుద్ధి. కొంచెపువాడు వి. అల్పుడు. భార. ఉద్యో. 1.14. కొంచెమగు అ. క్రి. తక్కువగు. జైమినీభా. 5.155. కొంచెముగొవ్వ విణ. ఎక్కువ తక్కువ. కొంచెముచేయు రూ. కొంచియముచేయు. కొంచెముసేయు. స. క్రి. వంచించు, మోసవుచ్చు. ఆము. 6.40. కొంచెముసేయు (-చేయు) రూ. చూ. కొంచెముచేయు. స. క్రి. తక్కువచేయు, చెరచు, మోసపుచ్చు.

కొంజా వి. గంటనూరి, రెప్ప, వాలుగాఉన్నచూడి, దాదాకు దించినపంచ.

కొంజు రూ. చూ. కొంచు. అ. క్రి. 1. వినువుచెందు. భాగ. పూ. 10.505; 2. నంకోచించు. భాగ. పూ. 10.1317; 3. లోచించు. కుచేల. 1.108; 4. భయపడు.

కొంజె వి. చేనులో ఒకమూలకోసుగాఉన్న భాగం.

కొంజెర రూ.చూ. కొంజేరు. వి. పిల్లకాలవ, పంటకాలవనుంచి తీసినచిన్నపిల్ల కాలవ.

కొంజేరు రూ. కొంజెర, కోజేరు. వి. పిల్లకాలవ, పంటకాలవ నుంచి తీసిన చిన్నకాలవ.

కొటాయి వి. పెద్దపెళ్ళివందిరి.

కొటార రూ. చూ. కట్ర. వి. ప్లేటులాగ ఉండి చెవులుండి అంచులేని చిన్నమట్టిపాత్ర, మహమ్మదీయులు వాడే ఒక పాత్ర.

కొటారము[1] రూ. చూ. కొట్టరువు. వి. కళ్ళం. ఉప్ప, మొ. రానులుగా ఉండేదోటు. వసు. 2.149.

కొటారము[2] వి. పేర్చిన దొంతులవరస.

కొటారి రూ. చూ. కొట్టరి. వి. ఉగ్రాణపువాడు, కోష్ఠాధికారి. బనవ. 2 వ. 46 పం.

కొటారు[1] రూ. చూ. కొట్టరువు. వి. 1. ఉప్పు మొ. రానులుగా ఉండేచోటు. మను. 3.80 ; 2. ఆస్పదం, స్థానం. చెన్న బనవ. 2.24 ; 3. కొట్టు. హంస. 2.226 , 4. కళ్ళెం, కుప్పలునూర్చే చోటు ; 5. ధాన్యం నిలవచేసే పెద్దదాన.

కొటారు[2] రూ.చూ. కోటేరు. వి. నాగలి.

కొటి రూ. చూ. కోటి. వి. కోటిరాడు, చారుడు.

పో. చూ. క. కొల్. చంపు ; పో. చూ. త. కొల ; మ. కొల్లుక.

కొటికాఁడు రూ. కొట్టికాఁడు. కోటికాఁడు. వి. 1. వధ చేసేకింకరుడు. కైమిసీ దా. 8.41 ; 2. వేగరి.

కొటిక[1] రూ.చూ. కొట్టిక[1]. వి. గ్రామం, పట్టణం, వల్లె. కైమిసీ దా. 1.86.

కొటిక[2] రూ. కొట్టిక[2]. వి. 1. వామనుడు, పొట్టివాడు. ఆం.భా. 2.123 ; 2. లోభి.

క. కుఱు. కురుచదనం ; త. కుట్టై, కురుచదనం, కుఱ్ఱు. చిన్న , కుఱుమై. పొట్టితనం ; మ. కుట్టన్. బాలుడు.

కొటికి వి. పనుపతోకూడిన తెలువరంగూ, ముళుకలిగిన ఒక తీగ (Olasesandens).

కొట్టకొన వి. చిట్టచివర.

కొట్టడి[1] రూ. కొట్టడీ, కొట్టిడి, కొట్టెడి. వి. నరకులుంచే గది, కొట్టు. హంస. 1.119.

ఒ. గు. కోఠి ; హిం. కోఠీ. బంగలా ధాన్యం గిడ్డంగి, వ్యాపారస్థలం ; మరా. కోఠాడి. పెద్దయిల్లు, ధాన్యం గిడ్డంగి, బంగలా.

క. కొట్టుడి, కొఠడి, కోటుడి. గది ; పో.చూ.తు. కొట్యు ; త. కొట్టుటి. మ. కొట్టారం, కొట్టిల్. పెద్దు, ఇల్లు ;

<మరా. కోఠాడి.

కొట్టడి[2] వి. 1. స్త్రీ నమూహం. బనవ. 1.295. ధార. ఉద్యో. 3.183 ; 2. బృందం, నమూహం. బనవ. 1.13 పు. 18 పం.

కొట్టడి రూ.చూ. కొట్టడి[1]. వి. నరకులుంచే గది, కొట్టు. హంస. 1.81.

కొట్టనము రూ.చూ. కొట్నము. వి. 1. వర్షరంభకిచ్చే ధాన్యం ; 2. సేవ.

కొట్టము[1] రూ. కొట్టాము[1], కొట్టాయి, కొట్టం. వి. 1. ఏనుగులు, గుర్రాలు మొదలైన వాటిని ఉంచే శాల. ఎర్ర గుడిపాడు శాసనం, కడపజిల్లా క్రీ.శ. 575 నం, ధార. ఉద్యో. 1.93 ; 2. శాల, చావడి. వైజ. 4.66 ; 3. కొట్టు, నరకులుంచేగది. ఆం.భా. 2.15.

నం. గోష్ఠ -. పశుశాల, సభాస్థానం ; ప్రా. గొత్థు -; అమా. గుత్థు- ; హిం. కోఠీ. గృహాంతర్భాగం, ధనాగారం.

క. కొటిగె, కొట్టుకై, కొట్టుగె, కొట్టిగె. ఇంటికి చెలుపల ఉన్న శాల, పశుశాల ; కొడ. కొట్టి. శాల ; తు. కొత్తు. గుడిసె, ఇల్లు ; కొర్కు. శాల ; త. కొట్టిల్. శాల గుడిసె ; మ. కొట్టారం. శాల ; కొట్టిల్. పశుశాల, ఇల్లు ; కుఇ. గుడ. ఇల్లు ; బ్రా. కొటువ్. ఇల్లు.

<ప్రా. గొత్థు-.

కొట్టము[2] రూ. కొట్టాము[3]. వి. నృత్య విశేషం, హల్లీసకం, కోలాటం. ఆం.భా. 1.130.

కొట్టరి రూ. కొటారి, కొఠారి. వి. ధాన్యంకొట్టుపై అధికారి. ద. హిం.శా. నంపు. 4 శా.నం. 1114 క్రీ.శ. 1167 నం.

క. కొట్టారి.

<క. కొట్టారి.

కొట్టరు రూ.చూ. కొట్టరువు. వి. కొట్టు.

కొట్టరువు రూ. కొటారము[1], కొటాడు[1], కొట్టరు, కొట్టారము, కొట్టారువు, కొఠారు. వి. ధాన్యాదులుంచే కొట్టు, బనవ. 6 వ. 671 పం.

నం. కోష్ఠాగార -. ఉగ్రాణం, నరకులుంచేగది ; ప్రా. కొట్ఠార -, కొట్ఠాగారం. ధాన్యం ఉంచే కొట్టు.

క. కొట్టార ; తు. కొట్టార ; త. కొట్టారం. గాదె.

<ప్రా. కొట్టార -.

కొట్టరు చూ. కొట్టు[1].

కొట్టము[1] రూ.చూ. కొట్టము[1]. వి. పశుశాల. చంద్రరే. 2.64.

కొట్టము[2] వి. ఒకానొక దేశం.

కొట్టము[3] రూ.చూ. కొట్టము[2]. వి. హల్లీసకం, కోలాటం, నృత్యవిశేషం.

కొట్టాయి రూ.చూ. కొట్టము[1]. వి. తృణపర్ణాదిశాల.

కొట్టాయిఉత్సవము వి. విష్ణ్వాలయాల్లో జరిగే ఒక ఉత్సవం.

కొట్టారమంరవము చూ. కొట్టారము.

కొట్టారము రూ.చూ. కొట్టరువు. వి. ధాన్యాదుల్ని దాచుకొనే కొట్టు.

కొట్టారమంరవము వి. దేవుడి ఉగ్రాణం. ద.హిం.శా. నంపు. 4. శా.నం. 1142 క్రీ.శ. 1144.

కొట్టారువు రూ.చూ. కొట్టరువు. వి. ధాన్యాదులుంచే కొట్టు.

కొట్టి[1] రూ.చూ. కోటి, వి. వేగు, చారుడు. ఆము. 3.17.

కొట్టికత్తె వి. వరిచారిక, సేవకురాలు. కేయూ. 4.50.

కొట్టికాఁడు రూ.చూ. కొటికాఁడు. వి. వేగులవాడు, చారుడు. మను. 4.37.

కొట్టి[2] చూ. కొట్టడి. వి. కొట్టు.

కొట్టిక[1] రూ. కొటిక[1]. వి. గ్రామం లేక పట్టణం. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 527 పం.

పో.చూ. క. కుడియ, కుడు. నైతు ; కుడి. ఒకే గుడిసెలో నివసిస్తున్న సేవకకుటుంబం ; పో.చూ.తు. కుడి. దేవళం ; త. కుటి. ఇల్లు, నివాసం ; కుటికై. పర్ణశాల ; మ. కుటి. గుడిసె, కుటుంబం, భార్య కుటిల్. ఇంటికి చెలుపల ఉన్న చిన్న ఇల్లు ; పో.చూ. కుఇ. గుడి. ఇంటిలో మధ్యగది ; పర్జి. గుడి. దేవాలయం, గ్రామపు విశ్రాంతి మందిరం ; కొలా. గుడి. దేవళం ; ఒల్లా. గుడి. దేవళం ; పో.చూ. కుటి, కుడ్య, కూటు. గుడిసె ; మాల్తో. కుర్య. పాలాల్లో ఉన్న ఇల్లు

ద్రా. కుడే. (పీ.) గుడిసె, చిన్న ఇల్లు, భార్య ; కుటికా-, కుటీరా, కుటుంగక, కుటీచక ; కోట, కుటుంబ. గృహం.

కొట్టిక[1] చూ.చూ. కొటికి. వి. లోలి. పిసినారి.

కొట్టికొలారముచేయు చూ. కొట్టు[1].

కొట్టికోలాహలముచేయు చూ. కొట్టు[1].

కొట్టిగర్ద వి కాకిదొంద.

కొట్టించు చూ. కొట్టు[1].

కొట్టిడి చూ.చూ. కొట్టడి[1]. వి. కొట్టు.

కొట్టిడిచీర వి. ఒకరకం గళ్ళచీర. **కొట్టిడినేత** వి. ఒక రకం గడినేత. **కొట్టిడియెద్దులు** వి.ఐ.వ. నరకులబళ్ళకు కట్టే ఎద్దులు.

కొట్టివపిండి చూ. కొట్టు[1].

కొట్టిపెట్టు చూ. కొట్టు[1].

కొట్టిపోయు చూ. కొట్టు[1].

కొట్టిపోట్ల వి.ఐ.వ. అరవిప్రాంతాల్లో కొత్తగా సాగుచేసే దూములు.

కొట్టివేత చూ. కొట్టు[1].

కొట్టివేయు చూ. కొట్టు[1].

కొట్టు[1] స.క్రి. 1. తాడించు, ప్రహరించు, దంచు. కు.నం. 2.98 ; 2. వెళ్ళగొట్టు, పారదోలు. భాగ. 1.812 ; 3. కొట్టివంచు. జైమినీ భా. 7.55 ; 4. చరచు. ఆము. 3.22 ; 5. చేయు, కావించు. ఆము. 6.40 ; 6. దంచు. కళా. 6.36 ; 7. కొరికివేయు. కకుత్స్థ. 5.17 ; 8. ఆడు, తిట్టు. ప్రబు. 3.83. ఫు. 2 పం ; 9. భేదించు, వగలగొట్టు. భక. 3.446 ; 10. భేదించు ; 11. ప్రేరణార్థకంలో ధాతువుకు అనుప్రయుక్తమౌతుంది. ఉదా. చెరగొట్టు మొ. ; 12. అనుకరణాలకు అనుప్రయుక్తమై ఉచ్చరించు, అను, పలుకు అనే అర్థాల్నిస్తుంది. ఉదా. చీకొట్టు మొ. ; అ.క్రి. 1. తగులు, తాకు. వరాహ. 10.38 ; 2. ఎక్కువగా కలుగు. దశా. 6.71 ; వి. 1. దెబ్బ ప్రహారం. వరాహ. 2.135 ; 2. దండోపాయం. ఆం.భా. 2.190 ; 3. తాకటం ; 4. కొయ్యసాధనాలతో కొట్టడం ; 5. నరికిన మానుముక్క.

క. కుట్టు, కొట్టు. వినుడు, పొడుచు ; కొర. కొట్టో ; తు. కుట్టుపి. కొట్టు ; త. కొటు (-ట్ట్-). కొట్టు, కాళ్ళతోలాగు ; కుఱ్ఱు, కుట్టు. కొట్టు ; తో. క్వీట్క్. తలుపు మొ. వాటిని తట్టు ; మ. కొట్టుక. మోగించు ; గోం. కొట్టానా, గొట్ట్, కొమ్క్ ; కొండ. కొట్క్. కొట్టు ; కుఱు. కొన్ప (కొన్ట్). కొట్టు ; కోడు. పొడిచేయు ; పర్జి. కొట్టో : కొలా. కొట్క్ ; ఒల్లా. కొట్ ; కురు. ఖోట్టో నా. లద్దలుగొట్టు, తట్టు ; కోతుర్. తట్టు ; మాల్తో. కొటె. కొట్టు, తట్ట ; ద్రా. కుట్టింగ్, గొట్. తట్టు ; కొట్. ముక్కలుగాచేయు.

<మూ.ద్రా.* కొట్ట్ -.

కొట్టాడు చూ.చూ. కొట్టాడు. అ.క్రి. 1. బాధపడు. భాగ. 6.43; 2. ఆగడమాడు. **కొట్టికొలారముచేయు** అ.క్రి. అనవసరమైన ఆర్భాటంచేయు. **కొట్టికోలాహలముచేయు** అ.క్రి. హడావుడిచేయు. **కొట్టించు** స.క్రి. 1. మోగింపచేయు, కొట్టచేయు. మను. 4.37 ; 2. పడగొట్టించు, తవ్వించు. భక. 3.50 ; **కొట్టివపిండి** వి. ముద్దగా తెలిసినవిషయం. **కొట్టిపెట్టు** స.క్రి. ఖండించు. **కొట్టిపోయు** స.క్రి. మిక్కిలి ఎక్కువగా మాట్లాడు. **కొట్టివేత** వి. 1. తీసివేత ; 2. కొట్టివేయడం. **కొట్టివేయు** 1. కూల్చు, పడగొట్టు. కువల.చ. 3.3 ; 2. తగ్గించు ; 3. తీసివేయు, వ్యవకలనంచేయు ; 4. అననుకూలంగా పరిష్కరించు ; 5. దొంగిలించు. **కొట్టుకపోవు** అ.క్రి. ప్రవాహంలో పడిపోవు. **కొట్టుకలాడు** అ.క్రి. బాధలో ఉండు, తన్నుకలాడు. **కొట్టుకవచ్చు** అ.క్రి. ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపచ్చు. **కొట్టుకాడు** అ.క్రి. కొట్టాడు, బాధపడు. రాధా. 2.46. **కొట్టుకువచ్చు** స.క్రి. తీసుకువచ్చు, పట్టుకువచ్చు. **కొట్టుకొనిపోవు** అ.క్రి. జలాదిప్రవాహాల్లో పడి ముందుకు పోవు. **కొట్టుకొనివెళ్ళు** అ.క్రి. ప్రవాహాదుల్లో కలసి ముందుకు పోవు. **కొట్టుకొను** అ.క్రి. 1. సంచలించు, కదులు ; 2. ఆందోళించు, డోలాయమానమగు, ఊగు ; 3. శ్రమపడి పనిచేయు ; 4. బాధపడు ; 5. తిన్నుకొను, ఏడ్చు. **కొట్టుడుకళ్ళం** వి. పరిగడ్డిలో ఉంచే ముందు పట్టలు, బల్లకు వేసికొట్టి గింజలురాల్చడానికి ఏర్పరచినదోటు. **కొట్టుడుగర్ద** వి. వర్షం దులిపివేసిన గర్ద. **కొట్టుడుబల్ల** చూ కొట్టుబల్ల. వి. ధాన్యం రాల్చడానికి వరి కట్టల్ని కొట్టే బల్ల. **కొట్టుడుబిళ్ళ** వి. గోళికాయ. **కొట్టుడురాని** వి. పిడేటుతో రాల్చిన వడ్లకుప్ప. **కొట్టువడు** చూ. కొట్టువడు. అ.క్రి. 1. దెబ్బలుపడు, తాడితమగు. భాగ. 6.123 ; 2. బాధపడు, పీడితమగు. హంస. 2.151 ; 3. వ్యయమగు. **కొట్టుపిడి** వి. మట్టిగడ్డల్ని నన్నగా కొట్టడానికి ఉపయోగించే కొయ్యసుత్తి. **కొట్టుబల్ల** చూ.చూ. కొట్టుడుబల్ల. వి. ధాన్యం రాల్చడానికి వరి కట్టల్ని కొట్టే బల్ల. **కొట్టుమిట్టాడు** అ.క్రి. అతిశయించు, స్వేచ్ఛగా సంచరించు. భాగ. 9.101. **కొట్టుమిట్టివడు** అ.క్రి. మిడిసిపడు, ఎగిరిపడు. ఉ. హరిశ్చ. 4.26. **కొట్టులమారి** చూ. కొట్లమారి. వి. దెబ్బలుతినే స్వభావం కలవాడు. **కొట్టులాట** చూ. కొట్లాట. వి. కలహం, జగడం. **కొట్టులాడు** చూ.చూ. కొట్లాడు. అ.క్రి. దెబ్బలాడు. రాజ. వి. 3.121. **కొట్టువడు** (-వడు) చూ.చూ. కొట్టుపడు. అ.క్రి. 1. దెబ్బలుపడు, దాడితమగు. మను. 4.86 ; 2. బాధపడు. **కొట్టేయు** స క్రి. 1. ప్రహరించు, కొట్టు. 2. వంచించు, మోసవుచ్చు. 3. దొంగిలించు. **కొట్లమారి** చూ.చూ. కొట్టులమారి. వి. దెబ్బలుతినే స్వభావం కల వాడు. చంద్రాంగ. 6.127. **కొట్లాట** చూ.చూ. కొట్టులాట. వి. కలహం, జగడం. కువల. 5.9. **కొట్లాడు** చూ. కొట్టాడు, కొట్టులాడు. అ.క్రి. దెబ్బలాడు.దారా. ఉద్యో. 3.242.

కొట్టు[2] వి. 1. సామగ్రులుంచేగది. అచ్చరా. బాల 47 ; 2. ధాన్యం మొ. దాచుకొనేగది ; 3. చెరసాల.

సం. కోష్ఠ, కోష్ఠికా. కొట్టు, కొట్టము ; ప్రా. కోట్ఠు, అ.మా. కుట్టు. ;

క. కొట్టుగె, కొట్టుగె, కొటిగె. గాదె, గది మొ. ; తు. కొట్టు, కొట్యు. కొట్టు ; త. కొట్టుకారం. సామగ్రు

లుంచే గది.

<ప్రా. కోట్ట-.

కొట్టుగది వి. సరకులు పెట్టుకొనేగది. కొట్టుచీకుడు సుర్దలు వి.బ.వ. అంగట్లో ఉండిపోయి చీకుపట్టిపోయిన గుడ్డలు. కొట్టుచెక్క వి. గాడిదర్వాజాలో అమర్చే తలుపు చెక్క. కొట్టుపెద్ద వి. ఉగ్రాణపువారు, కొటారి.

కొట్టు[3] వి. ఒకానొక చెట్టు. పి.శ.కు. 2.14.

కొట్టు[4] రూ. కొట్టె[1]. వి. గూనపొట్టె, ధాన్యం దాచడానికి వాడే పెద్ద మట్టిపాత్ర.

కొట్టె[1] రూ.చూ. కొట్టు[4]. వి. 1. ఒకవిధమైన గాదె. ఆం.భా. 2.240; 2. ధాన్యం దాచే కాగు, బాన, విత్తు.

త కొట్టు. గాదె, పొణక.

కొట్టె[2] వి. పందులోని గింజ.

కొట్టెక్కలు వి.బ.వ. ఒక దినుసు భక్ష్యం.

కొట్టెడి రూ.చూ. కొట్టడి[1]. వి. గది, కొట్టు.

కొట్టెలమన్ను వి. ఊకమట్టి. వి. ఒకభాగం మట్టిలో రెండు భాగాలు పొట్టుపోసి వారంరోజులు మురగబెట్టి పాకంచేసిన మట్టి, గాటులు, గరిసెలు చేయటానికి ఉపయుక్తం.

కొట్టేయ చూ. కొట్టు.

కొట్టె[3] రూ.చూ. కొట్ర[3]. వి. వామనుడు.

కొట్నంసోల చూ. కొట్నము.

కొట్నము రూ. కొట్టనము. వి. 1. ధాన్యము. బనవ. 4.102; 2. వర్తు మొ. వాటి దంవు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1.661 పం; 3. ఊడిగం. యయా. 2.63; 4. వివాహ తంత్ర విశేషం; 5. వర్తు దంచడానికి కూలిగా ఇచ్చే ధాన్యం.

క. కొట్నుణ; త. కొట్టుణం; మ. కొట్టుణం; పా. కొట్టున.

కొట్నంసోల వి. ధాన్యం కొలత, రెండు సోలలు, వడిబళ్ళారి సేర్లు. కొట్నముల పాటలు వి.బ.వ. పెళ్ళిలో కొట్నాలు దంచేటప్పుడు పాడే పాటలు. కొట్నములు దంచు న.క్రి. పెళ్ళిలో స్త్రీలు పలురకాల వర్తులకలిపి పాడుతూ దంచు.

కొట్ర[1] వి. 1. పిండి మొ. వాటిని ఉడకబెట్టడానికి పెట్టిన ఎనరు. కాళ 3.36; 2. ఉడికిన నంగటి పాకంలో కలిపే నూక.

కొట్ర[2] రూ. కొట్ట్ర. వి. వామనుడు. ఆం.భా. 2.128.

కొట్రాకు రూ. కొట్రేకు, కొడేకు, కోట్రేకు, కోడేకు. వి. పైరు పొట్టపై నిటారుగా వేసిన ఆకు, కొడిఆకు. పొట్టాకు.

కొట్రేకు రూ.చూ. కొట్రాకు. వి. పైరుపొట్టపై నిటారుగా వేసిన ఆకు, కొడిఆకు, పొట్టాకు.

కొట్లమారి చూ. కొట్టు[1].

కొట్లాట చూ. కొట్టు[1].

కొట్లారు చూ. కొట్టు[1].

కొట్లెం వి. నారపడుగు నలగకొట్టే కొయ్యగూటం.

కొట్వాలు రూ.చూ. కొత్వాలు. వి. 1. నగర రక్షకుడు; 2. న్యాయాధికారి.

కొఠా వి. సాల, భవంతి.

సం. కోష్ఠ-. గృహమధ్యం, గాదె; ప్రా. కోట్ఠ-.

<ప్రా. కోట్ట-.

కొఠాకారిక పి. కోశాగారాధిపతి.

సం. కోష్ఠ-. ఇంటిమధ్యభాగం; ప్రా. కోట్ఠ-.

కొఠారి రూ.చూ. కొట్టరి. వి. కొట్టుపెద్ద, కొట్టువారు.

కొఠారు రూ.చూ. కొట్టరువు. వి. కొట్టు. ఆం.భా. 2.15.

కొడిడి రూ.చూ. కొఠీ. వి. గది.

కొఠీ రూ. కొడిడి, కొఠే. వి. వ్యాపార సంస్థ, ధనాగారం.

సం. కోష్ఠక.- పెద్దఇల్లు; హిం.ఉ. కోఠీ. పలుగదులున్న భవంతి, పెద్ద కొట్టు.

<ఉ. కోఠీ.

కొఠీదారుడు వి. వడ్డీవ్యాపారం చేసేవాడు. హిం. ఉ. కోఠీదార్. పెద్ద కొట్టుగలవాడు. < ఉ. కోఠీదార్.

కొఠీపేయ న.క్రి. ధనాగారం నిర్మించు చేదా తెరచు.

కొఠే రూ.చూ. కొఠీ. వి. 1. పావుడాడు ఇల్లు; 2. వర్తక సంఘం.

కొడ[1] వి. మంటయొక్క చివరిభాగం.

కొడ[2] వి. న్పర్శ.

కొడక రూ. కొడుక. వి. చిన్నగిన్నె.

కొడకడు రూ.చూ. కొడుకడు. వి. కుర్రవాడు.

కొడగకత్తి రూ.చూ. కోడకత్తి. వి. ఒకరకం కత్తి.

కొడక వి. చేత్తో డిజైన్లు అద్దేటప్పుడు బట్టకు నునుపురావడానికి కొట్టే కొయ్య.

కొడతం రూ. కొడితె. వి. ఉన్నిదంచే కొయ్యగూటం.

కొడతకొయ్య వి. దోకుడుపార.

కొడతము రూ. కొణత. కొణతము, కొణిత, కొనకం. వి. 1. కుక్క మొ. వాటి మెడకు కట్టి పట్టుకొనే కర్ర. పద్మ. 1.113; 2. మల్లుల పరికరం; 3. ఒంటి వలుగు దొంతెకు నొగల బదులు అమర్చిన రెండడుగుల పొడుగున్న కర్రముక్క.

క. కొడత. కుక్కకు కట్టే కర్ర.

కొడతంకర్ర వి. గానుగచక్రం బెనగకుండా బిగించేకొయ్య.

కొడతలి రూ.చూ. కొణతలి. వి. 1. గుమ్మటంలాంటి పని ముట్టు; 2. ఒకరకం చిన్నరాటి; 3. ఊతె తాడు బిగించుకు వేసే కొయ్యచెక్క.

కొడవము రూ.చూ.గొఱవము. వి. గుర్రాల్ని తోమే సాధనం.

కొడపానం వి. బిండెనీళ్ళు తెచ్చుకొనే లోహపాత్ర.

కొడపాయి రూ.చూ. కొడిపొయ్యి. వి. పెడపొయ్యి.

కొడపొయ్యి రూ.చూ. కొడిపొయ్యి. వి. పెడపొయ్యి.

కొడము రూ. కొడము[1]. వి. ముఖభాగంలో కట్టు లేదా మధ్యలో వలలాగ అల్లిక కలిగిన ఊతవంటి మత్స్య గ్రహణ సాధన విశేషం. ప్రబంధ. 194.

క. కొడమె, కొడంబె. చేపల్ని పట్టే గంప; పో.చూ. కుదుంపై.

కొడమంగలి వి. మంగలి.

కొడమడువు వి. చెరువుతూము.

కొడము[1] రూ.చూ. కొడమ. వి. ముఖభాగంలో కట్టు లేదా మధ్యలో వలలాగ అల్లిక కలిగిన ఊతవంటి మత్స్యగ్రహణ సాధన విశేషం.

కొడము[2] రూ.చూ. కొడుము. వి. 1. కుంభహారతి; 2. కుండ.

కొరంపాయ్యి రూ.చూ. కొడిపొయ్యి. వి. ఒకపొయ్యికి కట్టెలు పెట్టి మంట వేస్తే పక్కనఉన్న రెండో పొయ్యికికూడ మంట వ్యాపించడానికి వీలుగా చేసిన జాయింటుపొయ్యి, పెడపొయ్యి.

కొరలి రూ.చూ. కొరవలి. వి. కొరవలి.

కొరలిపులుసు వి. పెద్దపెద్ద ఆకులు కలిగి గింజలనుంచి నూనె వచ్చే ఒకచెట్టు (Scheichera tridega).

కొరవలి రూ. కొరలి, కొడేలి, కొడేలు, కొర్వలి. వి, బె. అనో. లవిత్రం, కక్కులు కలిగి వక్రాకారంగా ఉండి గడ్డి మొ. కోయటానికి ఉపయోగపడే ఒక పనిముట్టు. వరాహ. 12,24.

క. కొడుగోలు. కొరవలి; త. కొటువాళ్; మ. కొటువాళ్; తె. క్విడ్, కొట్టి, కొత్తి. పెద్ద వంకర కత్తి; గోం. కునంకమ్. కొరవలి; కొండ. కొర్వెలి; కువి. డొవెల్లి. కత్తి; పర్జి. కొడ్క, కురంకయ్. పెద్ద వంకర కత్తి; కొలా. కొడ్వల్. కొరవలి; నా. కొడ్వల్.

కొరవలిలిక్కి వి. గడ్డి దోకడానికి పై అంచున కూర పదును ఉన్న కొరవలి.

కొరవి రూ. కొడిన[1], కొడిసె[1], కోడిసె. వి. కొండమల్లి, కుటజం. ఆం.భా. 2,50 (Larigatia antidysenterica).

పో.చూ. వం. కుటుజి-. కొండమల్లె; ప్రా. కుడయ-. క. కొడసిగె, కొడిసిగు, కొరిసిగు; త. కుటువమ్; మ. కుటుకప్పాల.

<ప్రా. కుడయ-.

కొరాపాయ్యి రూ.చూ. కొడిపొయ్యి. వి. పెరపొయ్యి.

కొరాప్పాయ్యి రూ.చూ. కొడిపొయ్యి. వి. పెరపొయ్యి.

కొరారు రూ.చూ. కోలేరు. వి. నాగలి.

కొరి వి. 1. దీపశిఖనుంచి వెలువడే పొగ. పి.శకు. 2.179; 2. దీపశిఖ. పాండు. 2,127; 3. దీపంవత్తి మొ. వాటి దగ్గ్రాగం, చాలినచివర; 4. లక్షణం, చిహ్నం, స్వభావం; 5. తెండా.

పో.చూ.నం. కోటి-, కూటు-. శిఖరం; ప్రా. కొడి; అవ. కోటి;

క. కుడి. మొనదేలిన చివరిభాగం, దీపశిఖ, తెండా; కొర. కొరి. ధ్వజం; తు. కొడి; త.మ. కోటి; మ. కొటి; తె. క్విల్. చివర, చనుమొన; గోం. కొడి. బాణాదుల అగ్రం; కొలా. కొడి. బిందువు; మాల్తో. కోరు. అగ్రం.

<మూ.ద్రా. *కొల్-.

కొరిగట్టు(-కట్టు) ఆ.క్రి. 1. దీపంకాంతి హీనమగు; 2. వత్తికాలి చివర బొగ్గుగా ఏర్పడు; 3. ధ్వజారోహణం చేయు. కొరిపొయి రూ.చూ. కొడిపొయ్యి. వి. ఒకపొయ్యికి కట్టెలుపెట్టి మంటవేస్తే పక్కనఉన్న రెండో పొయ్యికికూడా మంట వ్యాపించటానికి వీలుగా చేసిన పొయ్యి, పెర పొయ్యి. కొరిపొయ్యి రూ. కుడపొయ్యి, కొడపొయి, కొర పొయ్యి. కొరంపొయ్యి, కొరాపొయ్యి. కొడాప్పాయ్యి, కొరి పొయి, కొళపొయ్యి. వి. ఒకపొయ్యికి కట్టెలుపెట్టి మంటలు చేస్తే పక్కనున్న రెండోపొయ్యికికూడా మంట వ్యాపించడా నికి వీలుగాచేసిన జాయింటుపొయ్యి, పెడపొయ్యి. కొరిమేను వి. దర్వాజావక్కఉన్నగోడ. కొరివడు(-వరు) అ.క్రి. 1. చలించు, వణకు. కు.సం. 11.79; 2. తుంగు. కు.సం. 11.80. కొరివాటు(-పాటు) అ.క్రి. దీపం కొనసాగు. పి.శకు. 2.179. కొరివేయు స.క్రి. తెండా ఎగరవేయు. కొరిసాగు అ.క్రి. కొనలుసాగు. ఖాళ్ల. సం. 11.78, కొరి స్తంభము వి. ధ్వజస్తంభం. కొరెక్కు అ.క్రి. దేవాలయంలో ఉత్సవం ప్రారంభమగు.<కొరి+ఎక్కు.

కొరిక వి. తెల్లటికంకి, నల్లటి విత్తనాలుండే జనపమొక్కలాంటి కలుపుమొక్క (Chrozophorottent).

కొరిగ రూ. కొడిగె, కొలిగ, కొలిగె?. వి. ముంజూరు, చూరు ముందు భాగం. రం.రా.నుం.

పో.చూ.క. కొడకె, కొడంకె. చెవి; త. కొటుంకై. చూరు; మ. కొటుంకై.

కొరిగె రూ.చూ. కొడిగ. వి. మంజూరు, చూరుముందుభాగం. ఘటికా. 2,66.

కొరిది వి. 1. పిడిగల చిన్న కర్రదిమ్మ; 2. చుట్టూ గుడిసెల కప్పుకింది చట్రానికి పోతుపెంటి వాసాలను తగిలించే పద్ధతి; 3. దూది ఏకేటప్పుడు కమానునరం కట్టే కొయ్య బద్ద.

కొరిరిగె వి. ఆకుపచ్చని పూలుపూచే ఒకరకం తీగ (Anamiata coculus).

కొరిశె రూ.చూ. కొడతం. వి. ఉన్నిదంచే కొయ్యగూటం.

కొరిద రూ. కొడిది[1], కొడిదిలి, కొర్దిలి, కొజిద[1], కొజిదిరి, కొజిదిలి. వి. బొటనవేలు కాక తక్కిన నాలుగు వేళ్ళు వంపగా ఏర్పర్చ చేర, అరచేయి, పుడిసిలి. ఆం. భా. 2.140.

క. కుడతె, కుడితె, కుడుతె. అరచేయి; పో.చూ. కు. కొండె. ద్రవాల్ని కొలవడానికి ఉపయోగించే సాధనం; త. కొటుంకై. పుడిసిలి; కుటుంకై. అరచేయి; మ. కుండు. బోలుగా ఉన్న భాగం; కొటున్న, కుటున్న. పుడిసెడు.

కొరిదారు(-కారు) వి. నాగటిమోకు చివరపురిఉరకుండా వేసే ముడి.

కొరిది[1] రూ.చూ. కొరిద. వి. బొటనవేలు కాక తక్కిన నాలుగు వేళ్ళు వంపగా ఏర్పడిన చేర, అరచేయి, పుడిసిలి.

కొరిది[2] రూ. కొర్ది. వి. ఒకానొక చెట్టు. కైమిసీ భా. 3.74. (Eluytia colliana).

క. కొడసిగు. వృక్షవిశేషం.

కొరిదిహూన రూ. కొర్దిహూన. వి. మొలకాటినిగుచ్చిదరించే తెండి మొదలైనవాటి బిళ్ళ. వేంక. పంచ. 1.598.

కొరిదిలి రూ.చూ. కొరిద. వి. బొటనవేలు కాక తక్కిన నాలుగు వేళ్ళువంచగా ఏర్పడిన చేర, అరచేయి. బహుళా. 4.106.

కొరిపె రూ. కొడెపె. వి. తొన్నకు పట్టే తెగులు.

కొరిపెరంటు వి. ఎన్నువేయని తొన్నరంటు.

కొరిమి రూ. కొడెము. వి. 1. బండినొగల వెనకవైపు; 2. బండి చక్రంలోని నిలువు పట్టె.

కొడిమిదుత్త వి. తమిళులు పెళ్ళిమంటపంలో నూనె పోసి దీపం పెట్టటానికి వాడే మట్టి పాత్ర.

కొడిముడుమ వి. చంద్ర తీగె, ముదురు ఎరుపురంగు పూలు పూసే ఒక తీగ (Mimosa Ruhicaulis).

కొడిముయ్‌మ వి. నుమారు అయిదడుగులఎత్తు పెరిగే తెల్లని పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Petalidium Barlericides).

కొడిమె[1] రూ. కొడివె[1]. వి. 1. అవనింద. కళా. 5.56; 2. అనృతం, అనత్యం. ఆం. భా. 1.118; 3. పాపం, దోషం. అచ్చ. రా. భాల. 1.49; 4. దురవస్థ; 5. కష్టం.

క. కుడు. వక్రత్వం; త. కుటుమై. కఠినోక్తులు, నింద; మ. కుటుమ, కొటుమ. నిరంకుశత్వం.

కొడిమెలాడు న.క్రి. నిందించు, దూషించు, తిట్టు. కొడిమెలాఁడు వి. పాపాత్ముడు, నిందలుమోపేవాడు. కొడిమెలుగట్టు (-కట్టు) అ.క్రి. నిందలువైచు, పాపం కట్టుకొను.

కొడిమె[2] రూ. కొడివె[2]. వి. 1. చేపలబుట్ట, కువేజి. ఆం. భా. 1.159; 2. నావ, పడవ.

క. కొడమ, కొడంబె. చేపలుపట్టే సాధనం; పో.చూ. కుటుంపై. వల.

< క. కొడమె.

కొడివళ్ల వి.బ.వ. పిండి వంటలు.

కొడివె[1] రూ.చూ. కొడిమె[1]. వి. 1. అనృతం; 2. దురవస్థ; 3. కష్టం.

కొడివె[2] రూ.చూ. కొడిమె[2]. వి. చేపలబుట్ట.

కొడివె[1] రూ.చూ. కొరన. వి. కొండమల్లె, తుప్పగాపెరిగే తెల్లటి పూలుపూసే అడవిచెట్టు (Wrightiatinctoria).

కొడివె[2] రూ.చూ. కొడిసె[1]. వి. మత్స్యవిశేషం.

కొడిసె[1] రూ.చూ. కొరన. వి. కొండమల్లె, తుప్పగాపెరిగే తెల్లటి పూలుపూసే అడవిచెట్టు (Wrightiatinctoria).

కొడిసెకాయ వి. కొడిసెచెట్టు కాయ, ఇంద్రయవం.

కొడిసెపాల రూ. కొడిసెప్రాలు. వి. కొడిసె కాయ. ఇంద్రయవం. సిం. ద్వా. 2.50 (Holarhena Antidysentenia wrightiatinctoria). మ. కొడగపాల.

కొడిసెప్రాలు రూ.చూ. కొడిసెపాల. వి. కొడిసెకాయ, ఇంద్రయవం (Wrightiatinctoria).

కొడిసె[2] రూ. కొడివె[2]. వి. మత్స్యవిశేషం. సిం. ద్వా. 1.240.

కొడిసెపారక వి. దూలాల మీద వేసేదొంతి, వావిలి పొరక.

కొడుక రూ.చూ. కొరక. వి. చిన్నగిన్నె.

కొడుకఁడు చూ. కొడుకు. రూ. కొడకఁడు. వి. 1. బిడ్డడు. భాగ 10. ఉ. 32; 2. పుత్రుడు.

క. కొడ. చిన్న; త. కుఱుకన్. చిన్న.

కొడుకు రూ. కొడ్కు. వి. 1. పుత్రుడు. భార. ఆది. 4.10; ముంజేరుశాసనం, విశాఖ జిల్లా క్రీ.శ. 709 నం.; 2. మగశిశువు, బాలుడు. భార. ఆది. 5.81; 3. పురుషుడు, మగవాడు. వేంక. పంచ. 4.488.

క. కొడ. బాల్యం, జంతుశిశువు; పో.చూ. కొరె. బలహీనమైన, చిన్న; త. కుఱుకన్. బాలుడు; కుఱుకు. చిన్న, బాల్యం; పో. చూ. కొఱున్ను, కొఱుస్తు. చిన్న, లేత; కొం. కొఱో. కొడుకు, బాలుడు; కుయి. కొఢి. ప్రౌఢంకాని; పక్వంకాని; పర్జి. కొఢ్. మిక్కిలిచిన్న, కొత్త, లేత; కొయంగ్; నా. కొవ్వో. చిన్నవాడు, పిల్ల జంతువు; మాల్తో. గొరొ. చిన్న.

పో.చూ. నం. కోరక-. మొగ్గ; కోణక. నద్యోఘాత జంతుశిశువు.

కొడుకుకూఁతురు వి. మనుమరాలు. కొడుకుకొడుకు వి. మనుమడు. కొడుకుగుఱ్ఱి వి. 1. పుత్రుడు. భార. ఉద్యో. 4.591; 2 గారాబు బిడ్డ. వేంక. పంచ. 4.401. కొడుకువారు వి.బ.వ. మగపెళ్ళివారు.

కొడుగు వి. హూతమట్టి, ఇటికలట్టి, బయటిహూతకువాడేఎర్రమట్టి.

కొడుంక రూ. కోడుంక. వి. అదివానం.

కొడుఁగురు చూ. కొడి. రూ. కొడుఁదురు, కొఱుఁగురు, కొఱుఁదురు. వి. 1. దీపపు చిట్టెం; 2. శైత్యాదులచే శరీరానికి కలిగేవంకర.

కొడుఁగురుపోవు రూ.చూ. కొడుఁగురువోవు. అ. క్రి. శైత్యాదులచే వంకరపోవు, మెలికలుతిరుగు. కొడుఁగురువోవు(-పోవు) రూ. కొడుఁగురుపోవు. అ.క్రి. శైత్యాదులచే వంకరపోవు, మెలికలుతిరుగు. కేయూ. 3.270.

కొడుఁదురు రూ. చూ. కొడుఁగురు. వి. దీపపుచిట్టెం.

కొడువు వి. 1. ఆప్పడాలు మొ॥ ఒత్తేగుండ్రని క్రర. కాశీ. 1.138; 2. బలవం మొ. వాతికడ్డి. సిం. ద్వా. 8.113; 3. ధంకా, కేగంట మొ. వాటిని వాయించే కోల. రామాభ్యు. 6.7; 4. తంబుర, వీణ మొ. తంత్రీవాద్యాల్ని వాయించటానికి వేలికి తగిలించుకొనే లోహపుగోరు; 5. జంతికలు చేసేగొట్టం; 6. చెదురుకణుపుల నడిమిభాగం; 7. పత్తికాడ, పత్తినుంచి గింజలు వేరుచేయటానికి వాడే ఇనపకడ్డీ.

క. కొడుపు, కొడుపు, గుణకు, గుణుకు. వాద్యాల్ని వాయించడానికి ఉపయోగించే క్రర; పో. చూ. తు. కొడంటి. క్రర లేక ఇనపనుత్తి; త. కుటిళ్. వాద్యాల్ని వాయించడానికి ఉపయోగించేక్రర.

కొడువుకొను స. క్రి. రాల్చుకొను.

కొడువుడుతీగ వి. చంద్రతీగ, తిప్పతీగ (Tinospava cordifolia).

కొడుము రూ. కొరము[1]. వి. 1. బిందెవంటి కుండ, బాన. క్రీడా. 117; 2. తీర్థపు బిందె; 3. నీళ్ళబిందె.

క. కుటు, కొటు, కొడ. నీళ్ళకుండ; తు. కొడపాన; త. కుటుమ్.

నం. కుటు-; ప్రా. కుడ; పా. కుటు; హిం. కులియా; సిం. కుళవ-.

కొడె చూ. గొడుగు. వి. గొడుగు, ఎండుబాటు వుట్టువు.

కొడెక్కు చూ. కొడి.

కొడెపె రూ. చూ. కొడిపె. వి. జొన్నకు పట్టేతెగులు.

కొడెము రూ. చూ. కొడిమి. వి. 1. బండినొగలవెనుకవైపు; 2. బండిచక్రంలోని నిలువుపట్టె.

కొడెకు రూ.చూ. కొట్రాకు. వి. పైరుపొట్టపై నిటారుగా వేసిన ఆకు, కొడాకు, పొట్టాకు.

కొడేలి రూ. చూ. కొడవలి. వి. కొడవలి.

కొడేలు రూ. చూ. కొడవలి. వి. కొడవలి.

కొడ్కు రూ. చూ. కొడుకు. వి. పుత్రుడు. ద్రాక్షారామశాసనం. తూ. గో. జిల్లా. క్రీ. శ. 1081. నం.

కొడ్డి రూ. చూ. కొడిది[2]. వి. ఒకానొకచెట్టు (Eluytia-collina).

కొడ్డిపూన రూ. చూ. కొడిదిపూన. వి. మొలత్రాటిని గుచ్చి ధరించే వెండి, ము. వాటిలిళ్ళు. జైమినీ భా. 3.74.

కొడ్డిలి రూ. చూ. కొడిద. వి. బొటనవేలు కాక తక్కిన నాలుగు వేళ్ళు వంచగా ఏర్పడిన చేర, అరచేయి, పుడిసిలి.

కొడ్వలి రూ. చూ. కొడవలి. వి. కొడవలి.

కొణగికొమ్మలరాగి వి. కోలగాఉండే ఎన్నులుగలరాగి, రాగులలో ఒకరకం పంట.

కొణజము రూ. చూ. కొణజా. వి. వాకిటికావలి ఇల్లు, ద్వారాన్ని మాత్రం రక్షించేపంచ.

కొణజా రూ. కొణజము. వి. వాకిటికావలి ఇల్లు, ద్వారాన్ని మాత్రం రక్షించే పంచ.

కొణత రూ. చూ. కొడతము. వి. 1. మల్లసాధన విశేషం. ఆం. భా. 2.207 ; 2. కుక్కను కట్టేకొయ్య.

పో. చూ. క. కణత. చెక్కతో చేసిన గద.

కొణతకట్టె వి. గుడి. దొంగగొడ్డు పరుగెత్తకుండా మెడకు వేలాడగట్టే బరువుకొయ్య.

కొణతము రూ. కొడతము. వి. 1. కుక్క ము. మెడకు కట్టి పట్టుకొనే కర్ర. వేణు. శ. 36 ; 2. మల్లసాధన విశేషం. శకా. 2.117 ; 3. కుక్కను కట్టేకొయ్య ; 4. చేతులకు వేసేసంకెల ; 5. దొంగగొడ్డు పరుగెత్తకుండా కాలికి మెడకు కలిపికట్టే కట్టు.

కొణతంబిళ్ళ వి. ఈడ్తెతాడు బిగింపకు వేసేచెక్క.

కొణతలి రూ. కొడతలి, కొంతలి. వి. 1. గుమ్మటం లాంటి పనిముట్టు ; 2. ఒకరకం చిన్నరాట ; 3. ఈడ్తెతాడు బిగింపుకు వేసేకొయ్యచెక్క.

కొణతలిదిమ్మ వి. రాటితిరగటానికి రాటిమూలానికి ఆధారంగా ఉన్న కొయ్యమొద్దు. కొణతలిదుక్క వి. రాటి తిరగటానికి రాటిమూలానికి ఆధారంగా ఉన్న కొయ్య.

కొణతాము వి. పెద్దతాళంచెవి.

కొణదరాలు వి.బ.వ. రెండోసారి కాల్చిన నున్నపురాళ్ళు.

కొణామజి రూ. కొనామని, కోణామజి. వి. కృష్ణా, గోదావరి డెల్టాల్లో ఎక్కువగా పండించే పొడుగైన వడ్లు.

కొడిగ రూ. చూ. కొడిగ. వి. ముంజూరు, చూరుముందరి భాగం. మను. 6.8.

కొడిగమూరు వి. ముంజూరు. ఆం. భా. 2.21.

కొడిగె[1] రూ. కొళిగె, కోడిగ, కోళిగె. వి. నమస్కారం. ప్రబంధ. 880.

క. కండు. నమస్కృతి ; త. కొటిచల్. వంపు ; కోణు. వంచటము ; మ. కోటుక, కోణుక. వంగు.

కొడిగె[2] రూ. చూ. కొడిగ. వి. ముంజూరు. వను. 4.63.

కొడిగె వి. దిబ్బ, కుప్ప. కృష్ణ. 1 20.

క. కుడు. ఎగుడు దిగుడుగా ఉండటం : త. కోటాల్. గుట్ట ; కూటుం. దిబ్బ, గుట్ట ; మ. కణక్కు. ఏటవాలుగా ఉండటం.

కొడిత రూ. చూ. కొడతము. వి. మల్లపరికర విశేషం, కండం.

కొడితం వి. పట్టుపడుగు నరిచేయటానికి నిలబెట్టిన ఈడ్తెకాడు బిగింపుకోనం వేసిన కొయ్య బిళ్ళ.

కొడిద[1] రూ. చూ. కొడిద. వి. బొటనవేలు కాక తక్కిన నాలుగు వేళ్ళు వంపగా ఏర్పడినచేర, అరచేయి, పుడిసిలి.

కొడిదెడు వి. అరగుప్పెడు.

కొడిద[2] రూ.చూ, కొడిది[1]. వి. మనుష్యుల్లో ఒకజాతి (వర్గం).

కొడిది[1] రూ. కొడిద[2]. వి. జాతి (వర్గ) భేదం.

కొడిది[2] వి. ఒకచెట్టు.

కొడిదిరి రూ. చూ. కొడిద. వి. బొటనవేలు కాక తక్కిన నాలుగువేళ్ళు వంపగా ఏర్పడినచేర.

కొడిదిలి రూ. చూ. కొడిద. వి. బొటనవేలు కాక తక్కిన నాలుగు వేళ్ళు వంపగా ఏర్పడిన చేర. ద్వి. హరిశ్చం. పూ. 1427 వం.

కొడిదెడు చూ. కొడిద[1].

కొడుగు రూ. చూ. గొడగు. అ. క్రి. ఎవరికీ వినిపించకుండా నోటిలో ఉచ్చరించుకొను.

కొడుగుడు రూ. చూ. కొడుగురు. వి. 1. దీపపుచిట్టెం ; 2. వైక్యాదులచేత కలిగేవంకర.

కొడుజు రూ. కొణును, కొనుజు. వి. 1. పిడుజు, పశువుల దేహంనుంచిరక్తం పీల్చేకీటక విశేషం ; 2. మట్టిలోఉండే నన్ననివురుగు.

పో. చూ. క. కున్న. ఒకరకంపేను ; తు. కుణజె. కళ్ళకు బాధకలిగించే ఒక కీటకం.

కొడుజెక్కు అ.క్రి. కొడుజులుపట్టు, పశువుల పిరుదులు పట్టు. హరి. వూ. 6.5.

కొడుజెక్కు చూ. కొడుజు.

కొడుడుడు రూ. చూ. కొడుడుగురు. వి. 1. దీపపుచిట్టెం : 2. వైక్యాదులవల్ల కలిగే వంకర.

కొడువు వి. గొర్లకు వాతపెట్టే శలాక.

కొడుసు రూ.చూ. కొడుజు. వి. 1. పిడుజు ; 2. మట్టిలో ఉండేనన్నని పురుగు.

కొంట చూ. కొను. వి. కొనటం, కొనుబడి.

కొంటరి వి. తుంటరి, పోకిరి, తురిపి.

నం. కుంట-. మూర్ఖమైన, మొద్దుగా ఉన్న ; ప్రా. కుంట. మందంగాఉన్న, మూర్ఖమైన ; పా. కుంద. కుంటి, వంగిన, మొద్దుగాఉన్న ; నే. కూల్లిను. కుంటి ; పం.కుండ్. మొద్దుగాఉన్న ; సిం. కొటు. మొద్దుగాఉన్న.

<నం. కుంట - + -ఆరి.

కొంటి రూ. చూ. కొంటు. వి. 1. ఒండిసిక, గాలికిరేగి ఒకచోట కూడుకొన్న నన్నని ఇనక ; 2. పొల్లును తూర్చార పట్టగా వచ్చిన నన్నపొట్టు.

కొంటికర్ర వి. కొంకికర్ర. కళ్ళంలో వట్టిగడ్డిలాగే కర్ర.

కొంటు రూ. కొంటి. వి. 1. గాలికిరేగి ఒకచోట కూడుకొన్న నన్నని ఇనుక ; 2. పొల్లును తూర్చార పట్టగావచ్చిన నన్న పొట్టు.

కొంటె వి. 1. అకార్యకరణ శీలుడు, దుష్టుడు, ధూర్తుడు. భాగ. 10పూ. 8.22 ; 2. అల్లరితనం, పోకిరితనం.

క. కొంటె, కొంటెయ. చాడీలుచెప్పేవాడు ; తు. కొంటు. దుర్మార్గుడు, మొండి, మూర్ఖత్వం ; పో. చూ. త. కుంటుబి. నింద, కొంటి, చాడీలు చెప్పేస్వభావంకల ; కొంటో. దుర్మార్గుడు, మొండి, మూర్ఖత్వం ; పో. చూ. మ. కొంటె. అవిధేయఅయిన స్త్రీ.

కొంటెకోణం రూ.చూ. కొంటెకోణంగి. వి. కోణంగి, కొంటెవాడు. కొంటెకోణంగి రూ. కొంటెకోణం. వి. కొంటెవాడు. కొంటెచేష్టలు వి.బ.వ. తుంటరి పనులు, అల్లరిపనులు. కొంటెతనము వి. 1. దౌష్ట్యం, దౌర్జన్యం, అకార్యం. భోజ. 5.331 ; 2. క్రూరత్వం. కృ. శ. 2.179 ; 3. అల్లరితనం. కొంటెవేషాలు వి.బ.వ. ఆగడాలు. కొంటెపాడికట్ట వి. చెడ్డవాడు, చెనటి. కొంటెబొమ్మలు వి.బ.వ. బూకు బొమ్మలు. కొంటెభాగోతులు వి.బ.వ. కొంటెకోణంగులు. కుక్కు. 22. కొంటెబ్రాతలు వి.బ.వ. బూతురాతలు.

కొంటెకానులు వి.బ.వ. కానులుదండగా చేయడానికి పీలుగా కొండీలు అతికి చేసిన కానులు.

కొండ[1] వి. 1. పర్వతం. భార. ఆది. 8.111 ; 2. మన కార్యం, గొప్పవని. హరి. పూ. 7.179 ; విణ. గొప్పదైన. విక్ర. 4.77.

క. కొండ. పర్వతం ; కొత. కుండి ; తు. గుడ్డె ; త. కున్నమ్, కున్రు, మ. కున్నమ్ కున్ను. కొండ ; కొ. కుడ్, కుడ్స్. బండరాయి ; గోం. కుడ్డ్. పర్వతం, ఆడవి ; పర్జి. కొండి. పర్వతం ; నా. కొడ్.

కొండకనుము వి. గుడిసెల గోడలు మొ. వాటికి ఉపయోగపడే ఒకరకం చెట్టు. (Saccharum Carundinaceum). కొండకంది వి. అరవిప్రాంతాల్లోని ఒకరకం కంది మొక్క (Cajanus indicus). కొండకరింద వి. పైది తంగేడు, పచ్చని పూలుపూసే ఒకపొద (Cassiasophera) కొండకరేపాకు వి. నున్నని ఆకులు నల్లనిమాను కలిగిన ఒకచెట్టు (Calcsena will denovii). కొండకల్లువ్వి వి. ఊరలు కలిగి తెల్లనిక్షీర కలిగిన ఒకచెట్టు (Ficus tomentosa). కొండకసిని వి. మానుకు పొడవైన ముళ్ళుండే ఒకరకం మొక్క (Mallotus repandus). కొండకసింద రూ. కొండకసివింద. వి. ఒకజాతి కసింద చెట్టు (Toddia aculeata). కొండకసిమంద రూ. కొండకసిమి. వి. చిన్న చిన్న పూలుపూసే ఒకచెట్టు లేక పొద. కొండకసిమి రూ. చూ. కొండకసిమంద. వి. చిన్న చిన్న పూలుపూసే ఒకచెట్టు లేక పొద (Zanthoxylum Alatum). కొండకసివింద రూ. చూ. కొండకసింద. వి. తీటకసింద. (Taddia aculeata). కొండకాకి వి. ఒక జాతి కాకి, అడ్రికాకం. కొండకాంచనవుపిట్ట వి. పక్షి విశేషం. కొండకాంచవము వి. కందవెల్తుచెట్టు, బోదెపు ముళ్ళుండే ఒకపొద (Mallotus Repandus). కొండకాటి గాడు. వి. వృక్షవిశేషం (Dendrociltarufa). కొండకాలువ వి. సెలయేరు, ఝరం. కొండకావిరాయి వి. ఇంగిలీకం. కొండకానులవాడు వి. తిరుపతి వేంకటేశ్వర స్వామి. కొండకానులు వి.బ.వ. తిరుమల కొండకు కట్టిన మొక్కుబళ్ళముడుపులు కొండకుంకుమ వి. ఒకానొక పొద లేక చిన్నమొక్క (Mallotus Rhamnifolius). కొండకెదిరిచూచు న. క్రి. నిరంతరం నిరీక్షించు. కొండకొక్కిత వి. పెద్దలిక్కిచెట్టు, పెద్ద పెద్ద పూవులు ఆకులు ఉండే ఒక చెట్టు, దీనికర్ర తరిమెనపెట్టడానికి ఉపయుక్తం(Gardenia Latifolia). కొండకొన వి. కొండకొమ్మ, శిఖరాగ్రం. కొండకొమ్మ వి. కొండకొన, శిఖరాగ్రం. కొండకొరింత వి. కొరింద జాతిలో ఒకరకం తీగ, ముళ్ళు, పెద్ద పెద్దఆకులు ఉండేఒక తీగ (Acacia caeria). కొండకోట వి. పర్వతం మీద కట్టినదుర్గం. కొండకోతి వి. 1. బాలక్రీడా విశేషం. హంస. 3.146 ; 2. కొంటెకోణంగి. కొండకోలు వి. తగ్గడం కొద్దిగావడం. కొండగంగ వి. అందమైన పూలుపూసే ఒకతీగ (Hibiscus collinus). కొండగర్ద రూ. కొండగెద్ద. కొండమీదనుండి పారేకాలువ, కొండవాగు. కొండగనేరు వి. కొండజువ్విచెట్టు, ఇతరచెట్లమీదపెరిగి ఆచెట్లను చంపివేసే ఒకరకంచెట్టు (Albizzia fuberculata). కొండగవ్వేరు వి. ఒకపెద్దచెట్టు, దీనిరెమ్మలు బుట్టల అల్లకానికి ఉపయుక్తం (Salixtetrasperma). కొండగరుపుతీగ వి. కొండగురవ తీగ, ఔషధవిశేషం. కొండగర్భతీగ వి. కొండగురవతీగ (Smilax macrophylla). కొండగలిగిచ్చ వి. ఒకానొక వృక్షం. కొండగలుంగ వి. గొండిచెట్టు లేక పొద (Glycomis pantaphylla). కొండగాగను(-కను) న.క్రి. గొవ్వగా భావించు. విక్ర. 4.77. కొండగాలి వి. ఉత్తరవాయవ్య దిశలనుండి వీచే గాలి. కొండగిరి వి. పీవుమీద ఎక్కడైన రెండువైపులా ఉండే నుడి. కొండగిలిగిచ్చ వి. పొదలాగ పెరిగి పచ్చని పూలుపూసే మొక్క (Crotalaria Albida). కొండగుద్దలి వి. రాళ్ళు పెకలించే గుద్దలి. కొండగుమ్ముడు రూ.చూ. కొండగుమ్ముడు. వి. ఒకజాతి గుమ్ముడు. కొండగుమ్ముడు రూ. కొండగుమురు. వి. ఒకజాతి గుమ్ముడు. హంస. 4.11. కొండగురవతీగ వి. ఒకానొకతీగ. (Smilax Zerylanica). కొండగుఱుతు వి. స్థూలంగా పెట్టుకొనే గుర్తు. వ్యు. కొండను గుర్తుగా చూపించటం. కొండగెద్ద రూ.చూ. కొండగర్ద. వి. కొండమీదనుండి పారే కాలువ, కొండవాగు. కొండగొమ్మ రూ.చూ. కొండగోగు. వి. అక్షోటం, మృదుద్రుమం, ఒకానొకచెట్టు, కొండగోగు. కొండగొబ్బి వి. ముళ్ళు గావింద మొక్క, పచ్చని, తెల్లని పూలుపూసే ఒకమొక్క. (Barleria Prionitis). కొండగొజియ రూ. కొండగొజె, కొండగొట్టియ, కొండగొజ్జె. వి. కొండల్లో ఉండే ఒక జాతి గొర్రె. కాశీ. 2.43. కొండగొజె రూ.చూ. కొండగొజియ. వి. కొండల్లో ఒకజాతి గొర్రె, రోహిష్యం. కొండగొట్టియ రూ.చూ. కొండగొజియ. వి. కొండల్లో ఉండే ఒక జాతి గొర్రె. కొండగొజ్జె రూ.చూ. కొండగొజియ. వి. కొండల్లో ఉండే ఒకజాతి గొర్రె. పి.శకు. 2.15. క. కొండగుఱి కొండకుఱి. అడవి గొర్రె, కొండగొర్రె. కొండగొలుసు వి. అనంఖ్యాకమైన ఊడలు ఉండే అందమైన చెట్టు, చెట్లవరసలమధ్య పెంచే చెట్టు.

(Ficus Benjamina). కొండగోంగూర వి. కాడకు ముళ్లుండి నారనిచ్చే గోంగూరచెట్టు, ముళ్ళ చెల్లపాకుచెట్టు. (Hitriscus furcatus). కొండగోగు చూ. కొండ గొనుగు. వి. కొండపత్తి చెట్టు. వి. బంగారు రంగు పూలు పూసే, దూది నిచ్చే ఒకరకం చెట్టు. యయా, 4.19. (Cochilospermum gossypium). కొండగోమ వి. 1. కందరాళం. అం. చా. 2.48; 2. ఒకచెట్టు, కర్ణికార వృక్షం (Ficus Infectoria). కొండగోరింక వి. పక్షి విశేషం. కొండగోల వి. ఒకానొక మృగం. కొండంగి చూ. కుండంగి, కుండఁగి, కొండఁగి, కొండెంగ, కొండెఁగ. వి. కొండముచ్చు, గోలాంగూలం. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1059. పో.చూ.నం. కుండగ-?. కొండఁగి చూ.చూ. కొండంగి. వి. కొండముచ్చు. కొండచరియ వి. కొండపక్క భాగం. కొండచిక్కుడు వి. ఒకరకం చిక్కుడు. కొండచిగర చూ. కొండచిరగ. వి. కొండదిరిసెనచెట్టు. నీలగిరికొండల్లో పెంచే ఒకచెట్టు (Albizzia stipulata). కొండచింత వి. పసుపుపచ్చని పూలు పూసే ఒకచెట్టు, సీరకోనం పెంచే ఒకచెట్టు. (greloia pilosa). కొండచిందుగ వి. బండి చిందుగ చెట్టు, నువాననగల పూలుపూసే ఒకచెట్టు, కలప గృహోపకరణాలకు ఉపయుక్తం. కొండచిరగ చూ.చూ. కొండచిగర. వి. కొండదిరిసెన చెట్టు, నీలగిరి కొండల్లో పెరిగే ఒకచెట్టు, (Albizzia stipulata). కొండ చిరగు వి. తెల్లనిపూలు, రెమ్మలకు చిన్న ఆకులుఉండే ఒక చెట్టు, కాఫీతోట్లల్లో నీడనిచ్చేచెట్టు. (Albizzia Marginata). కొండచిలువ వి. ఒక మహాసర్పం, కొండపాము. మను. 4.115. కొండచీమ వి. ఒకజాతి చీమ. కొండ చీపురు వి. చిన్నఆకులుగల ఒకమొక్క ఏజన్సీలో దొరికే ఒకజాతి చీపురుగడ్డి (greloiasarvifolia). కొండచుట్టు తిరువాళ్ళు వి. రథనప్తమినాడు దేవుని కొండచుట్టూ చేసే ఊరేగింపు, గిరిప్రదక్షిణం. కొండచూలి వి. హిమవత్పుత్రి, పార్వతి. వేమ. 2.222. కొండచెట్టు వి. నల్లబలును చెట్టు (Canthium didrymam). కొండచేయు న.క్రి. 1. పెద్దచేయు, విక్ర. 2.15; 2. గొప్పచెప్పు. కొండజాజి వి. గోదావరీ పరీవాహక ప్రాంతంలోని కొండల్లో పెరిగే ఒకచిన్న మొక్క. (Dysophyllia Quadrifolia). కొండజావర వి. తుమ్మజిగురువంటి జిగురునిచ్చే ఒకచెట్టు. (Marcaranga Roseburghi). కొండజీలుగు వి. మర్రి చెట్టు, కొండజీవలగ్గుచెట్టు. దరులు కట్టడానికి, గుడిసెలు మొ. వాటి నిర్మాణానికి కర్ర ఉపయోగపడే చెట్టు. (Caryotaurens). కొండజీవలగ్గ వి. గృహనిర్మాణానికి, వ్యవసాయ పరికరాలకు ఉపయోగపడే కలపనిచ్చే ఒకచెట్టు. (Caryotaurens). కొండజుంగురు వి. ఒకానొకచెట్టు, ఆకు మొదలులో వువ్వులువుట్టే ఒకచిన్న చెట్టు. (Careania esculanta). కొండజువ్వి[1] వి. ఒకజాతి జువ్వి, కలు జువ్వి, కొండి ఊరలుగలిగి ఎప్పుడూ పచ్చగాఉండే ఒక చెట్టు, ద్వి. పరమ. వి. 2.54. వ. 8 పం. (Ficus Retusa). కొండజువ్వి[2] వి. ఇతరచెట్లమీద పెరిగి ఆ చెట్లను చంపే ఒకరకం చెట్టు. (Ficus gibbosa). కొండదెరి వి. ఒకానొక చిన్న గడ్డిమొక్క (Preudosorghum Fusciculare). కొండదెత్తి వి. ఒకజాతి పెద్ద జెర్రి. కొండదెత్తిగడ్డి వి. తృణవిశేషం. కొండదొన్న వి. ఒక విధమైన జొన్న (Sorghum Vulgare). కొండజ్వరము వి. మన్యజ్వరం, మలేరియాజ్వరం. కొండటంగుడి వి. కలప నిచ్చే ఒకపెద్దచెట్టు, ఇరిడిచెట్టు. (Irgaxylocarpa). కొండంటింక వి. వుప్పసంబంధమైన ఆకులుకలిగిన లేత పసుపురంగు పూలుపూసే ఒక మొక్క. (Dasmodium Pulchellum) కొండతంగెడు చూ. కొండతంగేడు[1] వి. పగడితంగేడు (Cussia Mantania). కొండతంగేడు[1] చూ.చూ. కొండతంగెడు. వి. పగడితంగెడు, ఒక జాతి తంగేడు. కొండతంగేడు[2] చూ. కొండతంగేడు. వి. కర్ర గట్టిగాఉండి గృహాది నిర్మాణాలకు ఉపయోగపడే ఒకరకం చెట్టు. (Xylia dolabriformis). కొండతంగేడు తీగ వి. తెల్లనిపూలు పూసే ఒకరకంతీగ, దీని వెరడు పీచు తయారు చేయడానికి ఉపయుక్తం. కొండతంగేడు చూ.చూ. కొండతంగేడు[2]. వి. కర్రగట్టిగాఉండి గృహాది నిర్మాణాల కుపయోగపడే ఒకరకంచెట్టు. (Xylia dolabriformis). కొండతంటెము వి. లేతపసుపురంగు పూలుపూసే అద్దంలాంటి ఆకులు కలిగిన ఒక అందమైనమొక్క. (Cassiaglancer). కొండతామర[1] వి. ఒకరకంచెట్టు సింధూరవురంగు పూలుపూసే ఒకరకంచెట్టు. (Sterculia Colorata). కొండతామర[2] వి. కొండగురవతీగ (Smilax macrophylla). కొండ తుమ్మి వి. తెల్లనిపూలుపూసే ఒకమొక్క. (Lucas Mantina). కొండతెక్కలి వి. తెల్లటి పూలుపూసే ఒకతీగ (Symphorema involucratum). కొండతెవ వి. కొండల్లోని పట్టుతేనె. కొండత్రిమ్మరి వి. కోతి వ్యు. కొండల్లో తిరిగేది. కొండదంతెన వి. కొండగురవతీగ (Smilax macrophylla). కొండదానరి వి. ముట్టి ఎత్తుకొని జీవించే ఒకజాతి, దానరి. రామలిం.శ. 78. కొండ దానరితనము వి. కొండగాని చెట్టుగాని ఎక్కి విచ్చుమెత్తు కొనే వృత్తి, విచ్చుమెత్తి బతకడం. రామలిం.శ. 78. కొండ దిగు అ.క్రి. బింకం తగ్గించుకొను. కొండదుడుము వి. కొండ చరియ. కొండదాలుక చూ.చూ. కొండనాల్క. వి. పైనుండే నాలుక, ఉపజిహ్వ, ఘంటిక. కొండదాల్క చూ. కొండ నాలుక. వి. పైనుండే నాలుక, ఉపజిహ్వ. భీమ. 3.37. కొండదిమ్మ[1] వి. మునుకుడుచెట్టు, కర్ర గట్టిగాఉండి అరు దుగా పెరిగే ఒకచెట్టు. (Limonia Alata). కొండదిమ్మ[2] వి. పచ్చని పూలుపూసే ముళ్ళుగల ఒకచెట్టు. (Atlanta monophylla). కొండనీలి వి. కరునీలిమొక్క, ఎరువుతో కూడిన పసుపురంగు పూలుపూసే మొక్క, నీలిమందు తయారీలో ఉపయుక్తం (Indigofera argantea). కొండపదగరుడీకొమ(-తగరుడీకొమ) అ.క్రి. అల్పుడు ఆధి కునిపై విజృంభించు. భార. ఉద్యో. 1.237. కొండపు ద్రవ్వి యిలకమందట్టు న.క్రి. ఎక్కువ పనిచేసి స్వల్పలాభం పొందు. < కొండ[1] + -ను + త్రవ్వి + ఎలుక + ము + పట్టు. కొండపువ్వులు వి. బ. వ. ఒకరకం నువ్వులు. కొండపెక్కెర వి. ఊరనెక్కెడ చెట్టు, మొద్దుగా

అండాకారంగా ఉండే ఎర్రని ఆకులు కలిగిన ఒకచెట్టు (Ximenia Americana) కొండవెమ్మి వి. మిక్కిలి ఎత్తుగా పెరిగే, కాండంలోలుగా ఉండే ఒకచెట్టు, కలప గృహాది నిర్మాణాలకు ఉపయుక్తం (Dichopsis elliptica). కొండవెరపి ముళ్ళుండే ఒకచిన్న మొక్క. (Xylosma longifolia), కొండంతలుచేయు న.క్రి. అధికంగాచేయు, గోరంతలు కొండంతలుచేయు. అల్పవిషయాన్ని అధికంగాచేయు అని నుడికారం. కొండందుగ వి. బూడిదరంగు బెరడు ఎర్రనికర్ర కలిగఉండే ఒకచెట్టు. (Aglaio Roxburghiana). < కొండ[1] + అందుగ. కొండఁదాఁకు ఆ.క్రి. ఔన్నత్యంపొందు, ఎక్కువ సంతోషం పొందు. విజయ. 2.20. < కొండ[1] + -ను + తాఁకు. కొండవగతుఁడు వి. ఇంద్రుడు. రాజ. వి. 1.71. వ్య. కొండలకు శత్రువు[1]. కొండవగులు వి. లోయ. కొండవచ్చారి వి. ఉసిరి ఆకులను పోలిన ఆకులు కలిగిన ఒకచెట్టు. (Phyllanthus Polyphyllus). కొండవట్టు రూ.చూ. కొండవట్టు. ఆ.క్రి. 1. దేశాంతరగతుఁడగు; 2. కొండల లోకి పారిపోవు. కొండవట్టె వి. కోడిపీటల బండికి ఎద్దుల పట్టెకింద నొగలను కలిపే కర్ర, ముసలంపట్టె. కొండవండు వి. అవుదూవం. కొండవత్తి రూ.చూ. కొండవ్రత్తి. వి. వృక్ష విశేషం, ఒకజాతి పత్తి. కొండవలుకు రూ.చూ. కొండవలుక్కు. వి. పర్వత గుహల్లోని ప్రతిధ్వని. కొండవల్కు రూ. కొండవలుకు. వి. పర్వత గుహల్లోని ప్రతిధ్వని. చంద్రాంగ. 1.53. కొండవల్లి వి. నాలుగు అరుగుల ఎత్తు పెరిగి, పసుపుపచ్చని పూలుపూసే ఒకమొక్క (Hibiscus Lampas). కొండవసువు వి. పచ్చని పూలుపూసే ఒకమొక్క. (gibbosa bullifera). కొండపాట వి. పొట్టిచెట్టు. తెల్లని కర్ర కలిగిన ఒకచెట్టు. (Kydicalycina). కొండపావట వి. కర్ణికారజాతికిచెందిన ఒకచెట్టు. (Webera coymbora). కొండపావరి వి. ఒకానొక వృక్ష విశేషం. (Panetta tomentosa) కొండపాము వి. కొండచిలువ, అజగరం. కొండపాల వి. రాళ్ళమీద పొదలమీద పాకే ఒకతీగ. (Sarcostema breuestigma). కొండపిక్క వి. కొండరాతిముక్క. కొండపిచ్చిక రూ.చూ. కొండపిచ్చుక. వి. ఒకజాతి పిచ్చుక. కొండపిచ్చుక రూ. కొండపిచ్చిక. వి. ఒకజాతి పిచ్చుక. హంస. 3.12. కొండపిండి వి. గట్టిగా కొమ్మలు కలిగిన ఒకచెట్టు, దూదినిచ్చే ఒకచెట్టు. ఆం.భా. 2.65. వ్య. ఈ చెట్టు ఆకులు రాళ్ళను పిండిచేస్తాయట. (Lusticia Tranque bariensis). కొండపిండిగావించు(-కావించు) న.క్రి. అసాధ్యకార్యాలు నిర్వర్తించు. కాళ. 2.24. కొండపిండిగొట్టు(-కొట్టు) ఆ.క్రి. 1. ఎక్కువ కష్టపడు. 2. అసాధ్యమైన పనిచేయు. కొండపిల్లర వి. కొండజువ్విచెట్టు, ఊడలుండే ఒకరకంచెట్టు. (Ficus Restusa). కొండపులికు వి. తెల్లపులికిచెట్టు, పెద్ద ఆకులుండే ఒకరకంచెట్టు (Givotia Rottlere formis). కొండపుల్లేరు వి. తినడానికి పనికివచ్చే పళ్ళు కాసే ఒకరకం చెట్టు (Antidesma glaesembilla gaertu). కొండపొదపు విణ. అత్యధికం. విజయ. 2.90. కొండపొణకు వి. తెల్లపులికిచెట్టు, పెద్దపెద్ద ఆకులుండే ఒకరకంచెట్టు, (Givotia rotteriformis). కొండపోలారి వి. తినడానికి పనికివచ్చే ఒకరకం పళ్ళుకాసేచెట్టు (Antidesma ghaesembilla). కొండపోక వి. బళ్ళారి ప్రాంతంలో పెరిగే ఒక చిన్నమొక్క (Cordia perrottetti). కొండపోరు వి. కొండమీద తుప్పలుగా ఉన్న ప్రదేశం. కొండప్రక్క వి. కొండచరియ. కొండప్రత్తి రూ. కొండపత్తి. వి. ఒకజాతిపత్తి, ఎరుపు వన్నెపత్తి. (Kydia calycina). కొండబరిగె వి. సస్యవిశేషం. హంస. 4.127. కొండబాతు వి. గిరికం, ఆడేలు. కొండబిక్క వి. పెద్దబిక్కిచెట్టు, పెద్దపెద్ద ఆకులు పువ్వులుఉండే ఒకరకంచెట్టు. (Gardenia latifolia). కొండబుడమ వి. వృక్షవిశేషం. కొండబూరుగ రూ. కొండబూరుగు[1]. వి. కూటశాల్మలీ వృక్షం, ఒకరకం బూరుగుచెట్టు. ప్రబంధ. 78. (Salmalia malabarica). కొండబూరుగు[1]. రూ.చూ. కొండబూరుగ. వి. కూటశాల్మలీ వృక్షం, ఒకరకం బూరుగు (Salmalia malabarica). కొండబూరుగు[2] వి. కొండగోసుచెట్టు, బంగారువన్నెగల మృదువైన రక్షకపత్రాలు కలిగిన పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Cocholospermum gossypicum). కొండబెండ వి. కొడగంగచెట్టు, అందం కోసం తోటల్లో పెంచే చెట్టు, ఒకజాతి బెండ (Hibiscus Collinus). కొండబొటుక వి. ఒకానొక చిన్నచెట్టు. (Cordia Perroltetti). కొండమంగ[1] వి. మందంగా ఉండే నున్నని ఆకులు కలిగి తెల్లని పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Randia Candollena). కొండమంగ[2] వి. పెద్దబిక్కిచెట్టు. పెద్దపెద్ద ఆకులు, పూవులుఉండే ఒకచెట్టు. దీనికర్ర తరిమెన పెట్టడానికి ఉపయుక్తం. (Gardenia latifolia). కొండమంగ[3] వి. ముళ్ళుకలిగి అరఎల్లో పెరిగే. ఒకమొక్క (Randia Corymbosa). కొండమంగలి వి. కొండలమీద క్షౌరంచేసే మంగలి. కొండమంగలిక్షౌరం వి. నగం నగం చేసినపని, ఎగుడుదిగుడుగా చేసినపని. కొండమనిషి వి. అనాగరకుడు. కొండమబ్బు వి. కొండలాగ ఆవరించిన మేఘం. కొండమయూర రూ. కొండమయూరి. వి. కొంటెనమొక్క, రమారమి మూరడుగుల ఎత్తు పెరిగి గులాబిరంగుపూలు, ఊదారంగు పళ్ళుకాసే ఒక చెట్టు (Andisiahumillis) కొండమయూరి రూ.చూ. కొండమయూర. వి. కొంటెనచెట్టు. రమారమి మూరడుగుల ఎత్తు పెరిగి గులాబి రంగు పూలు, ఊదారంగు పళ్ళుకాసే ఒకచెట్టు (Andisiahumillis). కొండమల్లి వి. కొండజువ్విచెట్టు, కొమ్మలనుండి ఊడలుఉండే ఒకరకం చెట్టు (Ficus Tomentosa). కొండమల్లయ్య వి. శ్రీశైలమల్లికార్జునస్వామి, శివుడు. యయా. 1.106. కొండమల్లియ రూ. కొండమల్లె. వి. ఒక జాతిమల్లె, గిరిమల్లిక, వాసనలేని పచ్చనిపూలు పూసే సన్నని తీగ (Polygonumbarbatum). కొండమల్లె రూ.చూ. కొండమల్లియ. వి. ఒక జాతిమల్లె, గిరిమల్లిక. కొండమామిడి వి. కొంటెనచెట్టు. రమారమి మూడడుగుల ఎత్తుపెరిగి గులాబిరంగు పూలు, ఊదారంగు పళ్ళు కాసే ఒక చెట్టు

(Andisiahumillis). కొండమారేడు వి. ఒక జాతి మారేడు (Bengal quinle, angle marmuos). కొండమిడికిర వి. ఒకానొక మొక్క (Dithyrocurpus paniculatus). <కొండ[1]+అమిడి కర. కొండమిరప[1] వి. కారం ఎక్కువగా ఉండే చిన్నరకం కాయకాసే మిరప చెట్టు (Capsium minimum). కొండమిరప[2] వి. కుక్క మిరప, ఒకరకం కలువుమొక్క (Croton Sparriflouss). కొండమీది కోతిదిగివచ్చు అ.క్రి. ఎలాటిదైనా అందు బాటులోకివచ్చు. కొండముక్కిడి వి. ఒకజాతి ముక్కిడి చెట్టు. హంన. 4.11 (Schredbera Swietenoides). కొండమొక్క వి. గుగ్గిలం చెట్టు, కోయంబత్తూరు అరవుల్లో పెరిగే దరులు కట్టుకోడానికి ఉపయోగించే ఒక చెట్టు (Balsamodendron). కొండమొగ వి. దెందురంగు బెరడు, తెల్లని కర్ర కలిగిన ఒక చెట్టు (Moringa Concanensis). కొండమొచ్చు యా.చూ. కొండమ్రుచ్చు. వి. నల్లని ముఖం గల పెద్దకోతి, గోలాంగూలం, వేమ. 2.64. కొండమొగ వి. దెందువంటిబెరడు, తెల్లని కర్ర ఉండే ఒక చెట్టు (Maringa Coucanensis). కొండ మునూరు వి. కొండలోమొచ్చు వంటిది, నల్లని ముఖం గల కోతి. కొండమొంతడి వి. తెలువ లేక సీలం రంగుపూలు పూసే ఒకచెట్టు (Hamiltonia Suaveolens) కొండ మునువ వి. 1. మూతిమూడుచుకొని ఏమీ తెలియనట్లు నటించేవాడు; 2. నల్లనిముఖంగల పెద్దకోతి. కొండమైపాళి వి. మోటువర్డలో ఒకరకం. కొండమ్రుచ్చు యా. కొండ ముచ్చు. వి. నల్లని ముఖంగలకోతి, గోలాంగూలం. ప్రబంధ. 788, వ్య. కొండల్లో ముచ్చువంటిది. కొండ యరటి (-అరటి) యా.చూ. కొండరటి. వి. ఒకరకం అరటి. కొండయల్లుడు (-అల్లుడు) వి. హిమవంతుని అల్లుడు, శివుడు. హర. 5.47. కొండయివ్వ (-ఇవ్వ) వి. గిరిమధూకం. కొండయుసిరిక (-ఉసిరిక) వి. ఒకరకం ఉసిరిచెట్టు, పుల్ల ఉసిరిక. కొండయూట (-ఊట) వి. కొండల్లో నుంచి పుట్టే నీరు, సెలఊట. కొండయెక్కు (-ఎక్కు) యా. కొండెక్కు. అ.క్రి. 1. ఉన్నత స్థితికి వచ్చు. మృత్యు. 2.67; 2. గర్వంచేలిర్రలిగియు. సింహా. 17; 3. ఆరిపోవు; 4. నంతోషించు. కొండయెంతవ వి. ఎర్ర ముంగిన. కొండరటి యా. కొండయరటి. వి. అడవిఅరటి చెట్టు. <కొండ[1]+అరటి. కొండరా[1] వి. కొండరాయి. కొండరా[2] వి. కొండలరాజు, హిమవంతుడు. కొండరాగి[1] యా.చూ. కొండరావి. వి. ఒకజాతి రావిచెట్టు, పుల్ల మామిడి వంటి ఒక చెట్టు, ఊరగాయకు పనికివచ్చే కాయలుకాసే ఒక చెట్టు. కొండరాగి[2] వి. ముళ్ళు కలిగి, జిగురు నిచ్చే ఒక రకం చెట్టు (Balsa moderndron Berryi). కొండ రామాలి వి. పార్వతి. వ్య. కొండలరాజు (హిమవంతుని) కూతురు. కొండరాయుడు వి. పర్వతరాజు, హిమవంతుడు. పీర.వి. 3.108. కొండరావి యా. కొండరాగి[1]. వి. ఒక జాతి రావిచెట్టు, పుల్లమామిడిచెట్టు వంటి ఒక చెట్టు, ఊరగాయకు పనికివచ్చే కాయలుకాసే ఒక చెట్టు. హంన. 4.11 (Ficus Arnottiana). కొండరి వి. పర్వత రాయుడు, కొండవాడు, కిరాతుడు, బోయ. సిం.ద్వా. 11.19 <కొండ[1]+అరి. కొండరేగు[1] వి. కాండ్రేగుచెట్టు. కొండమీద, అడవుల్లోనూ పెరిగే ఒక చెట్టు (Flacontia Ramontchi). కొండరేగు[2] వి. ముళ్ళు కలిగి, జిగురునిచ్చే ఒకరకం చెట్టు (Balsamoadendron Candatum). కొండరేగు[3] వి. చిన్న చిన్న వక్కుకాసే, అల్లుకుపోయే కొమ్మలు కలిగిన ఒక చెట్టు (Zizyphus nummularia). కొండరొతు వి. ఉత్తరొతు గోడల కట్టుబడికి పనికివచ్చే రాయి. కొండలెక్కలు గొట్టినవడ్డి వి. ఇంద్రుడు. వ్య. పర్వతాల రెక్కల్ని కొట్టిన శూరుడు. కొండలేడు వి. హిమవంతుడు. భోజ. 5.191. కొండలోకేగు అ.క్రి. 1. అనాథమగు. తాళ్ళ. నం. 5.24; 2. అడవులకు వెళ్ళు. కొండలజబ్బు వి. జెబ్బవావు. కొండలమనువులు వి.బ.వ. పై పై మెరుగులు. తాళ్ళ. నం. 5.24. కొండలము వి. ఒకరకం కలువు మొక్క. <కొండ[1]+అలము. కొండల రాయుడు వి. 1. ఏడుకొండల కధిపతి, వేంకటేశ్వరుడు. ప్రబంధ. 24; 2. హిమవంతుడు. కొండలాటివక్షి వి. కొల్లాటి పక్షి. కొండలుకోటలుచేసి చెప్పు న.క్రి. గోరంతలు కొండంతలు చేసిచెప్పు, తక్కువదానిని ఎక్కువ చేసిచెప్పు. వేంక. పంచ. 4.147. కొండలుచేయు న.క్రి. పెద్దచేయు. కొండలువట్టు యా. కొండలువట్టు. అ.క్రి. దిక్కుకొకరై చెదరిపోవు, దేశాలపాలైపోవు, కొండల్లోకి పారిపోవు. కొండలుపెరుగు అ.క్రి. ఎక్కువగు, కొండలుగా పెరుగు. తాళ్ళ.నం. 8.50. కొండలువట్టు (-వట్టు) యా.చూ. కొండలుపట్టు. అ.క్రి. దేశాలపాలైపోవు, కొండల్లోకి పారిపోవు. కొండలేర్డువండు అ.క్రి. ఎక్కువగా ఉండు. కొండలొట్ట కన్నుజిట్ట వి. అడవిలో ఉండే ఒక పక్షి. కొండల్లిము వి. ఒక జాతి అల్లం, తృణపుష్పిక. <కొండ[1]+ అల్లము. కొండవంగ వి. ఒక జాతివంగ, గిరివార్తాకం (Oriolus melanocphalus). కొండవట్టు (-వట్టు) యా. కొండవట్టు. అ.క్రి. పర్వతాల్లోకి పారిపోవు. కాశీ. 6.21. కొండవరగోగు వి. ఒకానొక నన్నయం, ధ్వంసి. కొండవలిగాలి వి. పైరగాలి. కొండవాగు వి. కొండమీది నుంచి పారేకాలువ. కొండవాడు వి. పర్వతీయుడు, కిరాతుడు, బోయ. కొండవాలాటం వి. కొండవాగు. కొండవావిలి వి. లుకిచెట్టు, బళ్ళు, గృహోపకరణాలుచేయ టానికి ఉపయోగపడే ఒక చెట్టు (Viteseleucoxycon). కొండవిరిగి వి. ఉపయోగకరమైన కర్ర కలిగిన ఒక చెట్టు (Cordiaobliqua). కొండవిల్లు వి. మేరువర్వతం. భీమ. 4.138. కొండవీటిచేత్రాడు యా. కొండవీటిచేంతాడు. వి. 1. కొండవీటిలో నూతుల నీరు తోడటానికి ఉపయోగించే చేత్రాడు; 2. అతి దీర్ఘమైన విషయం; 3. మిక్కిలి పొడవు. కొండవీటి చేంతాడు యా.చూ. కొండవీటి చేత్రాడు వి. 1. కొండవీటులో నూతులనీరు తోడటానికి ఉపయో గించే చేతాడు; 2. అతిదీర్ఘమైన విషయం; 3. మిక్కిలి పొడవు. కొండవీటిజంగము వి. కొండమల్లయ్య, శివుడు. ఆం.నా. నం. 1.6. కొండవీరు వి. 1. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఒక పట్టణం. ఆము. 1.36; 2. శైలానపట్టణం. అచ్చరా.

ద్రాల. 2; 3. కుబేరుని నివాసం. కొండవెదురు వి. ఎదనపవెదురు, పన్వెదురు, ఒకరకం వెదురు (Dendrocalamus Strictus). కొండవెంవలి[1] వి. చిల్లుమాను వంటిమాను మెరిసే ఆకులు కలిగి, గులాబిరంగు పూలు పూసే ఒక చెట్టు (Mundulea suberosa). కొండవెంవలి[2] వి. ఎర్రని పూలుపూసే ఒకరకం చెట్టు (Indigofera Pacifolia). కొండవెల్తి వి. అడవి నెల్లిచెట్టు (Molcotus repandus). కొండవేగిన వి. గృహాది నిర్మాణాలు మొ. వాటికి కర్రగా ఉపయోగపడే ఒకరకం చెట్టు (Ptero Carpus Marsupicum). కొండవేప[1] వి. గరుగచెట్టు, మందంగా ఉండే ఎర్రని బెరడు కలిగి తినే పళ్ళు కాసే ఒకరకం చెట్టు (Garugapinnata). కొండవేప[2] వి. దేవదారు చెట్టును పోలిన ఒక చెట్టు (Chukrasiatabularis). కొండవేలుమబంతి అ.క్రి. సమృద్ధిగా పంటు. దుక్మా.చ. 1.14. కొండశిల వి. కొండచిలువ. కొండసర్ద వి. ఒకరకం నజ్జ పంట. కొండసంపెగ వి. ఒక జాతి సంపెంగ. హంస. 4.11 (Michelia Champaca). కొండసిక వి. పర్వత శృంగం, కొండకొన. కొండసూరు వి. దేవేంద్రుడు, గోత్రభేది. అచ్చ.రా. కిష్కిం. 25. కొండాంత్రికగద్ది వి. అన్ని రుతువుల్లోనూ పెరిగే ఒకరకం గద్ది, కోడిజుట్టు, కోడిజుట్టు గద్ది (Oplimenus Compositus). <కొండ[1]+అంత్రిక గద్ది. కొండాముదము వి. నేపాళచెట్టు. (Balosperumum Axilluare, Jatrophacurcus). < కొండ + ఆముదము. కొండిప్ప వి. నారింజపండు రంగుగల పెద్దదైన పళ్ళుకాసే ఒక చెట్టు (Isonandialancelata). <కొండ[1]+ఇప్ప. కొండిరికి వి. గృహాది నిర్మాణాలకు పనికివచ్చే ఒక చెట్టు (Cardiaobliqua). <కొండ[1]+ఇరికి. కొండీత వి. ఈతచెట్లలో ఒకరకం. దీని ఆకులు చాపల అల్లకానికి ఉపయుక్తం (Phenix Humilis). < కొండ[1] + ఈత. కొండుచ్చింత వి. ముళ్ళుండే ఒకరకం మొక్క (Solanum terilopatum). కొండుస్తె వి. మెరిసే పచ్చని రంగుగల పళ్ళుకాసే ఒక చెట్టు (Solarum Torvum). <కొండ + ఉస్తె. కొండెక్కికూర్చుండు అ.క్రి. 1. కలిసిరాకుండు; 2. గర్వించి కూర్చొను. <కొండ[1]+ఎక్కి కూర్చుండు. కొండెక్కు చూ.చూ. కొండ యెక్కు. అ.క్రి. 1. గర్వంచే బిర్రబిగియు, మిర్రెక్కు; 2. దీపం ఆరిపోవు; 3. ఉన్నత స్థితికి వచ్చు; 4. సంతోషించు. <కొండ[1]+ఎక్కు. కొండెర్రమట్టి వి. ఇనకకలిసి ఉండే ఎర్రమన్ను. <కొండ[1]+ఎర్రమట్టి. కొండ్రాయి వి. ఎర్ర మొరం, నున్నపురాయి, ఎర్రకంచుకరాయి, నల్లరాయి, కవికరాయి. <కొండ[1]+రాయి.

కొండ[2] వి. ఆకాశం.

త. కొంటల్. మేఘం, వర్షం, గాలి; కొటూ. మేఘం, ఆకాశం; మ. కొంటుల్. మేఘం, ఆకాశం.

కొండగీడు చూ. చూ. కొండెగీడు. వి. చాడీలు చెప్పేవాడు.

కొండవ్వ చూ. చూ. కొండెన్న. వి. తేలు.

కొండపోవు న. క్రి. కొంచపోవు, తీసికొనిపోవు.

కొండము వి. గుండం. ఆ. భా. 2.241.

సం. కుండ-; ప్రా. కుండ-కొండ.

క. కొండ. గొయ్యి; త. కొంటుం, ఎత్తైనప్రదేశంలో ఉన్నజలాశయం.

<ప్రా. కుండ-

కొండాట[1] చూ. చూ. కొండాటము[1]. వి. 1. స్తుతి, పొగడ్త. కళా. 1.18; 2. అన్యచింతలేక ఒకదానిమీద మనసు లగ్నం చేయడం, వ్యాసంగం.

కొండాట[2] చూ.చూ. కొండాటము[2]. వి. 1. కలహం, పోరు; 2. వ్యాసంగం; విణ. బాధకమైన.

కొండాటమాడు చూ. కొండాటము[2].

కొండాటము[1] చూ. కొండాడు. చూ. కొండాట[1]. వి. 1. అన్య చింతలేక ఒకదానియందు మనస్సులగ్నం చేయడం. నవ నాథ. 4.136. వ. 14వం; 2. స్తుతి, పొగడ్త. లక్ష్మీ. వి. 1.76; 3. సంతోషం.

క. కొండాట. స్తుతి; త. కొంటూర్టుమ్. స్తుతి, పొగడిక; మ. కొంటూర్టుమ్.

కొండాటముసేయ (-చేయ) స. క్రి. పొగడు. మల్ల. 3.4.

కొండాటము[2] చూ. కొండాట[2]. వి. కలహం, పోరు. వేంక. పంచ. 4.468. విణ. బాధకం. వేంక. పంచ. 2.90.

కొండాటమాడు అ. క్రి. పోట్లాడు, కోరాడు.

కొండాడు[1] స. క్రి. పొగడు, స్తుతించు. రాజ. చ. 3.133.

క. కొండాడు. పొగడు; స్తుతించు. అత్యధికంగా గౌరవించు; కొడ. కొండడ్. పొగడు; తు. కొండాడుని. పొగడు, స్తుతి; త. కొంటాటు (కొంటు+ఆటు) స్తుతించు, పొగడు; మ. కొంటాటుక.

కొండాడు[2] స. క్రి. దుమ్మురేపు. ఆం. భా. 3.132. అ. క్రి. కొట్లాడు, బిగరమాడు.

పో. చూ. త. కొంటో-ఆటు. దుఃఖంలా పెరిగేట్లు చేయ.

కొండాంత్రికగద్ది చూ. కొండ[1].

కొండాముదము చూ. కొండ[1].

కొండి[1] చూ. కొండెం. వి. 1. పీతదెక్క. వేంక. పంచ. 1.326; 2. తేలుతోక. ఆం. భా. 2.88; 3. తేలుతోక చివరఉండేముల్లు; 4. రెక్కతలువ అంచుల్లో అమర్చే తేలుతోకవంటిఇనపగొళ్ళెం; 5. కర్రను ఆరుకులిగించే ఇనపకొక్కెం; 6. పారను కామకర్రతో కలిపే ఇనప కొండి; 7. బేపులోనిరేకు, లేక గుర్రచుట్టను బయటకు నెట్టేగుండీ; 8. చూరుకుట్టుబద్ద చివరవంకరభాగం.

క. కొండి. తేలుతోక, గోరలోఅమర్చినకొక్కె; తు. కొండి; త. కొంటి. తలువ, నాగలి మొ. వాటికి అమర్చే ఇనపభాగం; మ.కొట్టుక. తేలుకొండి; కుయి, పర్జి. కొంటుచ్. ఇనపకొక్కెం.

పో. చూ. సం. కుండ-మొద్దు, దుక్క; ప్రా. గొండి; మరా. గొడా. గుత్తు, గెల మొ.

కొండికర్ర వి. మోటబావి దగ్గర వంగతించిన కర్ర. కొండికర్రు వి. కర్రకు ఆరుకు బిగించే ఇనపకొక్కెం. కొండి

కర్లు వి. కర్రును ఆరుకు బిగించే ఇనపకొక్కెం. కొండికారు రూ. కొండికాలు. వి. గొర్రుచెక్కపైఉన్న ఇనపకొండి కర్రు బిగించడానికి వేసిన ఇనపకొండి. కొండికారుఁడు వి. శంఖం ఊదేవాడు. కొండికాలు రూ. చూ. కొండికారు. వి. గొర్రుచెక్కపై ఉన్న ఇనపకొండి గొర్రును బిగించడానికి వేసిన ఇనపకొండి. కొండికొళ్ళు వి.బ.వ. తవ్వుగోలయొక్క కాడకు ఆధారంగా ఉండే భాగాలు. కొండికొను వి. 1. ప్రతిశనివారం భజన బృందం ఊరిలో తిరిగేటప్పుడు కంబంలో వేసేనాణెం ; 2. విషకీటకాల బారినుండి రక్షణ కోరుతూ ఓష్ణదేవాలయాల్లో పెద్దదీపం ప్రమిదలో వేసే నాణెం. కొండికోల వి. దండం, ముల్లుకర్ర. కొండిచిప్ప వి. కొండిలుండి నూనెపోనుకోడానికి ఉపయోగించే చిప్ప. కొండిచీల వి. బండినొగ చెనకభాగంలో మోకును బిగించి కట్టడానికి ఉపయోగించే ఇనపచీల. కొండిజడ వి. చిన్న పిల్లలకు ముందర జడవేసి కొండిలాగ చుట్టినజడ. కొండిలేకు వి. ముడిఎక్కువగా ఉండే నాసిరకం లేకు. కొండికారు వి. అచ్చుకట్టుదారం, అచ్చుకారు వడిదారాల బిగింపుకు అచ్చుకర్ర మీద మెలికల్లో దూర్చిన వరిదారం. కొండిదారం వి. అచ్చుకట్టేటప్పుడు వడిదారాలు బిగింపుకు అచ్చు కర్రమీదమెలికల్లో దూర్చిన వరిదారం. కొండిపార వి. కామపార, కర్రలో పారరేకు కుసిదిగవేసిన సెలగపార. కొండిమళ్ళ రూ.చూ. కొండిమొల. వి. గొర్రుచెక్కపై ఉన్న ఇనపకొండి కర్రుబిగించడానికి వేసిన ఇనపకొండి. కొండిమిళ్ళి వి. చిన్నమిళ్ళి, వక్కుకుగొట్టంగల ముక్కుచెంబు. కొండిమూల వి. కోనుగాఉన్నచేనిమూల, కుని. కొండిమొల రూ. కొండిమళ. వి. 1. గొర్రుచెక్కపై ఉన్న ఇనపకొండి, కర్రు బిగించడానికి వేసిన ఇనపకొండి ; 2. ఇనపకొక్కెం. కొండివల రూ. కొండెవల. వి. చేపల్నిపట్టడానికి ఉపయోగించే ఒకరకంవల. త. కొండైవలై.

కొండి[2] వి. రెక్కకాని తోకదాని లేనిది, మొండిది.

కొండిక రూ. కొంతుక, కొండొక. విణ. చిన్న, కొంచెం, అల్పం. కలిదిండి శాసనం, కృష్ణాజిల్లా క్రీ. శ. 1022–66 నం. మార్క్. 5.240 ; వి. 1. దారిక. యయా. 4.126 , 2. శిష్యుడు. రామలిం.శ. 35 ; 3. బాలుడు.

క. కొండ. బాల్యం, అల్పత్వం, కొణను, కొదమజంతువు ; తు. కొరె. చిన్న, బలంలేని ; క. కున్ను. లోపం ; మ. కొఱున్ను, కొఱున్తు. చిన్న, మృదువైన, లేత ; పర్షి. కొఱ్. మిక్కిలిచిన్న ; కొలా. కొవ్వో. జంతువు లేక పక్షిపిల్ల ; నా. కొవ్వో. జంతువు లేక పక్షిపిల్ల.

పో. చూ. వం. కోరక-, కోర. మొగ్గ ; కుణక. అప్పుడే వుట్టిన జంతుశిశువు.

కొండికేది వి. బాలిక. కొండికవగవు వి. చిరునవ్వు. మంద హాసం. వరాహ. 10.84. కొండికవాఁడు రూ.చూ. కొండుక నాఁడు. వి. బాల్యం. కొండికవాఁడు రూ.చూ. కొండుక వాఁడు. వి. బాలుడు. కు.సం. 10.164.

కొండివ్వ చూ. కొండ[1].

కొండియ రూ. చూ. కొండె. వి. స్త్రీ. పురుషులుతలకుముందు భాగంలో వేసుకొనేసిగ, ముందుసిగ. విప్ర. 1.68.

కొండియము రూ. కొండెము. కొండేము. వి. చాడీ, ఇతరులపై లేనిపోని నేరాలు చెప్పడం. భార. ఆను. 2.61.

క. కొండె, కొండెగ, కొండెయ. నింద, చాడీ ; త. కొంటి, కొంటియమ్- ; మ. కొంటుతో.

కొండియుఁడు చూ. కొండియము. రూ. కొండీఁడు, కొండెఁడు. వి. చాడీలమారి, కొండెకాడు. భార. శాంతి. 3.467.

కొండిరికి చూ. కొండ[1].

కొండీ[1] వి. 1. గానుగదూలానికి చివరబిగించే ఇనపకొక్కెం ; 2. పోతువానంలో మొనచెక్కిన భాగం ; 3. గోడకి తగిలించడానికి, అంచుకింద పట్టుకోడానికి వీలుగా పెనానికి ఉండేకొక్కెం.

కొండీలుపెనం రూ. గుండీపెనం, గొండాలపెనం, గొండీలపెనం. వి. రెండంగుళాలలోతు, ఆరుగువెడల్పు, రెండంచులుండి పిండివంటలు చేసుకోడానికి ఉపయోగించే మట్టిపాత్ర.

కొండీ[2] వి. చింతకాయి.

కొండీఁడు రూ. చూ. కొండియఁడు. వి. కొండెగాడు, చాడీల మారి. బసవ. 1.579.

కొండీక చూ. కొండ[1].

కొండు న. క్రి. తెచ్చు, తీసుకొనివచ్చు.

కొండుక రూ.చూ. కొండిక. విణ. 1. చిన్నవాడు. భార. ఆది. 3.70. బాదినేపల్లి శాసనం. కర్నూలుజిల్లా, క్రీ. శ. 8వ శతాబ్దం ; 2. చిన్న. భార. ఆది. 5.259 ; 3. వివేక హీనుడు, భార. శాంతి. 1.71

కొండుకనాఁడు రూ. కొండికనాఁడు. వి. బాల్యం. భార. ఆది. 4.139. కొండుకవాఁడు రూ. కొండికవాఁడు. వి. బాలుడు. భార.ఆది. 4.118.

కొండుచ్చింత చూ. కొండ[1].

కొండుస్తె చూ. కొండ[1].

కొండె రూ. కొండియ. వి. 1. స్త్రీ పురుషులు తలయొక్క ముందు భాగంలో వేసుకొనే సిగ, ముందుసిగ. ఆము. 1.75 ; 2. నాగవానం, గొళ్ళెం తగిలించడానికి వీలుగా దర్వాజా కమ్మిలో బిగించిన ఇనపకొక్కెం ; 3. పంగకు సహజంగా ఉన్నపాయ ; 4. కుసినేలమీద ఆనుతూ తలుపు తిరగడానికి తోర్పడే తలుపుపెట్టెలోని చెక్కలడిన భాగం.

క. కొండె, గొండె. జుత్తు ; తు. గొండె ; త. కొంటై ; మ. కొంటు ; కొం. కొండో.

కొండెకునీరెక్కు అ.క్రి. పొగరెక్కు.

కొండెం రూ.చూ. కొండి[1]. వి. 1. పీతరెక్క ; 2. తేలుతోక ; 3. తేలుతోక చివరఉండే ముల్లు ; 4. రెక్కతలుపు అంచుల్లో ఆమర్చే తోకవంటి ఇనపగొళ్ళెం ; 5. తలుపు రెక్కలను కలిపి ఉంచడానికి వాడే కొయ్యముక్క ; 6. కర్రును ఆకుకు బిగించే ఇనప కొక్కెం ; 7. పారను కర్రకు కలిపే ఇనపకొండి ; 8. టేపులోని రేకు లేక గుడ్డ చుట్టను బయటకు నెట్టే గుండి ; 9. చూరు కుట్టుబడ్డ చివర వంగిన భాగం.

కొండెకత్తియ చూ. కొండెము.

కొండెకత్తె చూ. కొండెము.

కొండెకాఁడు చూ. కొండెము.
కొండెకానితనము చూ. కొండెకాఁడు.
కొండెక్కిపుర్చుండు చూ. కొండెక్కు.
కొండెక్కు చూ. కొంద[1].
కొండెగాఁడు చూ. కొండెము.
కొండెగీఁడు చూ. కొండెము.
కొండెగ చూ.చూ. కొండంగి. వి. కోతి.
కొండెగ చూ.చూ. కొండంగి. వి. కోతి, కొండముచ్చు.
కొండెఁడు చూ.చూ. కొండియఁడు. వి. కొండేలుచెప్పేవాడు, చాడిచెప్పేవాడు. ను.శ. 85, వేమ. 3.149.
కొండెతనము చూ. కొండెము.
కొండెదూలం చూ. కొండెం. వి. గుజ్జులమీది చిన్నదూలం.
కొండెన్న చూ. కొండి. చూ. కొండన్న. వి. తేలు.
కొండెపుగొఱవి చూ. కొండెము.
కొండెపుదవసి చూ. కొండెము.
కొండెము చూ.చూ. కొండియము. వి. చాడి, ఇతరులపై లేని పోని చాడీలు చెప్పటం. శ్రీరం. మా. 5.34.

కొండెకత్తియ చూ. కొండెకత్తె. వి. చాడీలుచెప్పే స్వభావంగల స్త్రీ. కొండెకత్తె చూ.చూ. కొండెకత్తియ. వి. చాడీలు చెప్పే స్వభావంకల స్త్రీ. కొండెకాఁడు చూ.చూ. కొండెగాఁడు. వి. చాడీలమారి, కొండేలు చెప్పేవాడు. రామలిం. శ. 11. కొండెకానితనము వి. పిశునత్వం, కొండీలు చెప్పటం. నిరంకు. 4.23. కొండెగాఁడు చూ. కొండెకాఁడు. వి. చాడీలమారి, కొండేలు చెప్పేవాడు. వేమన. 2.58. కొండెగీఁడు చూ. కొండగీఁడు. వి. చాడీలుచెప్పేవాడు. ఆం. భా. 3.13. కొండెతనము వి. చాడీలుచెప్పే స్వభావం. కొండెపుగొఱవి(-కొఱవి) వి. కొండేలమారి. పండి. ఎ. 2. 116 వ. కొండెపుదవసి(-తవసి) కొండేలుచెప్పే ముని, నారదుడు. చిత్ర.భా. 5.10. కొండెములల్లు న.క్రి. చాడీలుచెప్పు. <కొండెము + -లు + అల్లు. కొండెములుచెప్పు న.క్రి. చాడీలుచెప్పు. భక. 4.111.
కొండెర్రమట్టి చూ. కొంద[1].
కొండెవల చూ.చూ. కొండివల. వి. చేపల్ని పట్టడానికి ఉపయోగించే ఒకరకం వల.
కొండెము చూ.చూ. కొండియము. వి. చాడి, ఇతరులపై లేని పోని నేరాలు చెప్పడం.

కొండేలమారి వి. చాడీలమారి. అహల్యా. 3.43.

కొండేలమారి చూ. కొండేము.
కొండేలువట్టు స.క్రి. మందంగా తయారైన పాత్రను పలచగా చేయు.
కొండొక చూ.చూ. కొండిక. విణ. 1. చిన్నది. భార. ఆది. 3.148; 2. పొట్టి, హ్రస్వం. భార. ఆది. 6.260; 3. కొంచెం. భార. విరా. 1.207; 4. చిన్నవాడు; క్రి.విణ. 1. కొంచెంసేపు, కొంచెందూరం. భార.విరా. 1.13; 2. కొంచెంగా. భార. విరా. 1.196.

కొండొకవవ్వు వి. చిరునవ్వు, మందహాసం. భార. విరా. 5.114. కొండొకప్రొద్దు వి. కాసేపు. కొంతసేపు. బసవ. 5.127. కొండొకవాఁడు వి. చిన్నవాడు, పొట్టివాడు.

కొండ్ర చూ. కోండ్ర. వి. 1. ఒకసారి చాలుచుట్టిన కొలదిగల పొలం. కాళ. 4.299.

కొండ్రకయిదువు చూ.చూ. కొండ్రకైదువు. వి. నాగలి, హలం. కొండ్రకైదువు చూ. కొండ్రకయిదువు. వి. నాగలి, రాజ.వి. 1.71. కొండ్రచేయ న.క్రి. భూమిదున్ను, వ్యవసాయం చేయ. కొండ్రచేసికొను అ.క్రి. వ్యవసాయంచేసికొను. కొండ్రపోతు వి. ఎలుగుబంటి. కొండ్రవేయు స.క్రి. భూమిని దున్నేటప్పుడు చాలువుగా చాళ్ళుపెట్టు.

కొండ్రాయి చూ. కొంద[1].
కొండ్రి వి. కొయ్యకు సహజంగా ఉన్నపాయ.
కొండ్లకర చూ.చూ. కొండ్లకర్ర. వి. 1. పదుగేరేకర్ర; 2. గాజులకట్టె.
కొండ్లకర్ర చూ. కొండ్లకర. వి. 1. పదుగేరేకర్ర, పదుగుచాపి నప్పుడు కిందిపోగులు కలసిపోకుండా వేరుచేసే కొండ్లుగల గుండ్రటి నున్నటికర్ర; 2. గాజులకట్టె, పట్టుదారం పడికేటప్పుడు పెద్దరాట్నం దగ్గర కదుర్లపేట కిందుగా, కొన్ని చోట్ల పక్కనపెట్టే కొయ్యపట్టె.
కొండ్లకోల వి. పదుగు చాపినప్పుడు కిందిపోగులు కలసిపోకుండా వేరుచేసే కొండ్లుగల గుండ్రటి నున్ననికర్ర.
కొండ్లగొలుసు వి. ఊత్తె అర్ధపట్టెకుగాని, సరిగుంజకుగాని బిగించిన ఇనప పనిముట్టు.
కొండ్లపీట వి. గాజులకట్టె, పట్టుదారం పడికేటప్పుడు పెద్ద రాట్నం దగ్గర కదుర్లపీటకు కిందుగా కొన్నిచోట్ల పక్కన కొండ్లుగల కొయ్య.
కొండ్లనుత్తె వి. మేకులు పీకడానికి వాడే నుత్తి, కొండ్లుగల నుత్తి.
కొణ్ణముదంచు చూ. కొట్నము. స.క్రి. ధాన్యందంచు.
కొణ్లేలు వి.బ.వ. చిన్న పాత్రలు పొయ్యిలోకి జారిపోకుండా ఉండటానికి పొక్కిళ్లదగ్గరే లోపలికి చిలకమూతుల్లా పెట్టిన మట్టి కుండీలు.
కొణ్లేలమూకుడు వి. రెండంగుళాలలో అడుగు వెడల్పు పోగల రెండంచులుండి పిండివంటలు చేసుకోడానికి ఉపయోగించే మట్టిపాత్ర.
కొతిక వి. ఒకానొక మొక్క. (Rymphacacsculanta).
కొతికికొమ్మ చూ. కొనుకు.
కొతిబీర వి. ఎమికబీర, కాకిముష్టి, ఒకరకంతీగ (Celtis cinnamonua).
కొతిమిరి చూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. దనియపుమొక్క, దాన్యాకం. ఆం.భా. 2.249.

కొతిమిరిపుగు వి. దీపంలోపడి చచ్చే ఒకవిధమైన పురుగు. వ్యు. ఇది దీపంలోపడి కాలేటప్పుడు కొత్తిమెర వాసన వస్తుందట.

కొతిమెర చూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. కొత్తిమిరి.
కొతిమెరి చూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. కొత్తిమిరి.
కొతుకు చూ.చూ. కొదుకు. అ.క్రి. 1. జంకు, వెనుదీయు. రసిక. 4.170; 2. వర్ణలోపంగాని పదలోపంగాని కల్గేట్లు మాట్లాడు; వి. 1. వర్ణలోపంగాని పదలోపంగాని కలది. ఆం.భా. 1.118; 2. జంకు, సంకోచం.

కొతికికొను దూ. కొరికికొను. అ.క్రి. జడకు, భయపడు.

కొతుకువడు అ.క్రి. 1 తగ్గు, తక్కువగు. హంస. 2.80; 2. మాటలో పదంగాని అక్షరంగాని లోపించు.

కొతుమరి దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. కొత్తిమిరి.

కొతుంబిర దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్త దూ.చూ. క్రొత్త. విణ. నూతనమైన, నవ్యమైన వి. నయాపైస.

కొత్తనీరు వి. నది మొ. వాటిలోనికి కొత్తగా వచ్చేనీరు. కొత్తమావ వి. కొత్త అమావాస్య. వి. ఫాల్గుణ మానంలో వచ్చే అమావాస్య. < కొత్త + అమావస. కొత్తముట్టు దూ.చూ. క్రొత్తముట్టు. వి. ప్రథమ రజస్వల. కొత్తరికము వి. కొత్తదనం, నవ్యత్వం. కొత్తలవేయుగ వి. కొత్త ధాన్యం ఇంటికి తెచ్చుకొన్న తరవాత చేసే పంతుగ. కొత్తలెట్టుట వి. కొత్తవస్తు దంచి ఇంట్లో వాడటానికి ముందుచేసే మంగళారంభం. కొత్తవారు వి.బ.వ. తెలియనివారు, విదేశీయులు.

కొత్తకొలువు వి. ఎక్కువగా కొమ్ములుండి గుండ్రని ఆకులు కలిగి తినడానికి పనికివచ్చే పళ్ళుకాసే చెట్టు (Grewia Poperlifolia).

కొత్తడము దూ. కొత్తము[1], కొత్తళము, క్రొత్తడము, క్రొత్తలము, క్రొత్తళము. వి. కోటబురుజు. రం.రా.యు. 303 వ. 18. పం.

క. కొట్టళ, కొత్తళ. కోటబురుజు; తు. కొత్తల, కొత్తళ; త. కొత్తళమ్; మ. కొత్తళమ్, కొంతళమ్.

కొత్తరి వి 1. స్త్రీ నమూహం. దార. ఉద్యో. 3.183; 2. బృందం.

కొత్తమరి దూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తమల్లి చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తమిరి దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తము[1] దూ.చూ. కొత్తడము. వి. కోటబురుజు. మల్ల 3.7.

కొత్తము[2] దూ.చూ. కొత్తెము[1]. వి. తాటిపండులోని విత్తులేని భాగం.

కొత్తముట్టు దూ.చూ. క్రొత్తముట్టు. వి. పెనచిన రాట్నపు నూలిపోగు, నూలిపోగు అతుకు.

కొత్తళము దూ.చూ. కొత్తడము. వి. కోటబురుజు. ద.హిం.శా. సంవ. 7. క్రీ.శ. 1560 నం.

కొత్తవాలు దూ.చూ. కొత్వాలు. వి. న్యాయాధికారి.

కొత్తవాలుచావడి వి. న్యాయశాల, న్యాయాలయం, తీర్పుచెప్పేచోటు.

కొత్తాము దూ.చూ. కొత్తెము[2]. వి. మెదవెనకభాగం.

కొత్తి వి. స్త్రీ. బసవ. 6.210. పం.

కొత్తివి వి. తాటిపండు మొ. వాటిలో కొసిమదగ్గర ఉండే కండగల భాగం.

కొత్తిపోళ్ళు వి.బ.వ. అడవి ప్రాంతంలో కొత్తగా చేసే భూములు.

కొత్తిమిర దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తిమిరి దూ. కొతిమిరి, కొతిమెర, కొతెమెరి, కొతుమరి, కొతుంబిర, కొత్తమరి, కొత్తమిరి, కొత్తిమిర, కొత్తిమెర, కొత్తిమెరి, కొత్తిమేర, కొత్తుమరి, కొత్తుమిరి, కొత్తుంబరి, కొత్మీర. వి. ధనియం మొక్క, ధాన్యాకం. ఆము. 5.248.

సం. కుస్తుంబరీ, కుస్తుంబురు; ప్రా. కుత్తుంబరీ-, కుత్థుంబరీ;

క. కొంతంబరి, కొత్తంబరి, కొత్తుంబరి, కొత్తుమిరి, కొత్తుంబరి, కోతంబరి, కొత్తుమిరి; తు. కొత్తంబెరి, కొత్తుంబరి, కొత్తంబి, కొత్తెంబరి; త. కుత్తంపరి, కొత్తమల్లి, కొత్తుమరి, కొత్తుమలి; మ. కొత్తంపాలరి.

<ప్రా. కుత్తుంబరీ.

కొత్తిమెర దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తిమెరి దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తిమేర దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తువడు ఆ.క్రి. బట్ట మొ. చిల్లులుపడు.

కొత్తుమరి దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తుమరివిత్తులు వి.బ.వ. ధనియాలు.

కొత్తుమిరి దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తుంబరి దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియం మొక్క.

కొత్తెమ దూ.కొత్తెమ్మ. వి. యోగిని, యోగాభ్యానం చేసే ఆడది. శ్రీనాథుని చాటువు.

సం. కోత్తిక-. భూశయనవ్రతంగలవానప్రస్థాశ్రమవాసి; ప్రా. కొత్తిఅ.

క. కోతై -. వైష్ణవ సన్యాసిని.

<ప్రా. కొత్తెఅ.

కొత్తెమపావి దూ. కొత్తెమ్మసాని. వి. యోగిని. విప్ర. 2.14.

కొత్తెము[1] దూ. కొత్తము[2]. వి. తాటిపండులోని కండ.

కుయ. గుద్దా. పళ్ళలోని గుంజు;

నే. గుదూ. వం. గుద్దో.

కొత్తెము[2] దూ. కొత్తాము. వి. మెదలేక తలవెనుకభాగం.

కొత్తెమ్మ దూ.చూ. కొత్తెమ. వి. 1. యోగిని, యోగాభ్యానం చేసే ఆడది; 2. అమాయకురాలివలె నటించే స్త్రీ.

కొత్తెమ్మసాని దూ.చూ. కొత్తెమసాని. వి. యోగిని, యోగాభ్యానంచేసే ఆడది.

కొత్మీర దూ.చూ. కొత్తిమిరి. వి. ధనియపు మొక్క.

కొత్వాల్ దూ.చూ. కొత్వాలు. వి. పోలీసు అధికారి.

కొత్వాలు దూ. కొట్వాలు. కొత్తవాలు, కొత్వాల్. వి. పోలీసు అధికారి. కృష్ణ.శ. 2.128.

సం. కోష్టపాల -; ప్రా. కోట్టవాల.

హిం.మరా.ఉ.పార. కోత్వాల్. కోటలోని ఉద్యోగి;

క. కొత్తవాల; త. కొత్తవాల్, కొత్తువాల్; మ. కొత్తువాల్.

<ఉ. కోత్వాల్.

కొద[1] దూ.చూ. కొదవ. వి. 1. కొరత, లోపం, న్యూనత. హర. 2.51; 2. అక్కర, తమి, ఆశ. భోజ. 7.115; 3. మిగులు, శేషం. ఆము. 6.88; 4. సంకోచం, జంకు. పరమ. వి. 3.71.

కొదగాము (-కొను) న.క్రి. విశ్వసించు. కొదతీరు దూ. కొదదీరు. అ.క్రి. లోటుతీరు. కొదదీరు (-తీరు)

రూ.చూ. కొదతీరు. అ.క్రి. లోటుతగ్గు. కొదవడు రూ.చూ. కొదపడు. అ.క్రి. తగ్గు, క్షీణించు, ఎత్తువడు. అచ్చరా. యు. 2.55. కొదవరు (-వరు) రూ. కొదపడు. అ.క్రి. 1. మిగులు, శేషించు. నిర్వ.రా. 5.39; 2. తగ్గు, క్షీణించు. దశ కు. 34; 3. కొరతపడు. పి.శకు 3.106; 4. విచ్చిన్నమగు, వరాహ. 1.9. కొదవెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. తక్కువచేయు, అవమానించు.

కొద[2] వి. చెక్కలమోద ఉలితో తీసిన నన్నటికాలవ.

కొదగ వి. పలచెట్టు, చెక్కడవునికి ఉపయోగపడే ఒకచెట్టు (Holarrhena antidysenterica).

కొదమ[1] వి. 1. పటుపక్ష్యాదుల పిల్ల. భార.విరా. 1.95; 2 శేత, పిన్న, చిన్న. భీమ. 2.44; 3. బలిష్ఠమైన. దశా. 2.10.

పో. చూ. క. కణాసు. అడవి జంతువులకూన; పో.చూ.త. కొఱుమై. అందం; కుఱు. శేత; కుఱువి. వసిది; పో.చూ.మ. కొఱున్ను. కొఱున్ను. శేత; పర్జి. కొఱ. మిక్కిలి శేత అయిన; కొలా. నా. కొవ్వో. జంతువు కూన; మాల్తో. కురొ. శిశువు; పో.చూ. నం. కోరక-కోర-. మొగ్గ; కుణక-. అప్పుడే పుట్టిన జంతు శిశువు.

కొదమదేమగు వి. ఏనుగుగున్న. <కొదమ[1]+ఏనుగు. కొదమతనము వి. చిన్నతనం, శేతవయసు. హరి.పూ. 6.175. కొదమతుమ్మెద వి. పిల్ల తుమ్మెద. శృం.నై. 8.5. కొదమపిడుగు వి. తీక్ష్ణమైన పిడుగు. కొదమపులి వి. చిన్న పులి. కళత్ర. 1.127. కొదమపెయ్య వి. చిన్నవయసు ఆవు, శేత ఆవు. కొదమప్రాయము వి. చిన్నతనం. ముతికా. 2.26. కొదమయింద (-ఎంద) వి. ఈనెంద, శేత ఎంద. కాశీ. 1.123. కొదమరి వి. పిల్లలుగలది. పండి. చ. 4.260 వ. <కొదమ[1]+-అరి.

కొదమ[2] విణ. మిగిలిన.

కొదమర్లు చూ. కొత్తిమిరి. వి.బ.వ. దనియాలు, కొత్తిమెర విత్తులు.

కొదమపోతు చూ. కొదమ[1]. వి. ఒక జాతి దున్నపోతు.

కొదరించు చూ. కొదరు.

కొదరిపె వి. కడిసెచెట్టు. గుంద్రని ఆకులు కలిగిన ఒకచెట్టు (Cleistanthus collinus).

కొదరు అ క్రి. 1. అతిశయించు. హరి. ఉ. 7.173; 2. చెదరు; 3. రేగు; 4. రాసే కలం నుంచి సిరాచిందు.

క. కుదిర్, కుదుర్. అతిశయించు, వృద్ధిపొందు; త. కుతుఱు. విడివడ్డ; మ. కుతఱుక. విరగొట్టు, ముడివిప్పు; పెం. కుత్. వదులుచేయు.

కొదరించు స. క్రి. కుదించు, తగ్గించు.

కొదలించు చూ. కొదలు.

కొదలు విణ 1. అవ్యక్తమైన, అస్పష్టమైన. కళా. 6.196; 2. మందమైన, అలసమైన. చంద్రభా. 3.107, ఆ. క్రి. తగ్గు, సంకుచితమగు.

క. కొదలు. మాట్లాడటంలో తొందరపడు, నత్తిగా మాట్లాడు: తు. కొద్దె, గొద్దె. నత్తిగామాట్లాడటం; త. కుతలై. పిల్లలు అస్పష్టంగా మాట్లాడు; కలుఱు (ఇన్-వ్-); మ. కుళఱుక. నత్తిగామాట్లాడు.

కొదలించు న. క్రి. కుదించు, తగ్గించు, నంకుచితంచేయు, కు. సం. 9.346. కొదలువడు రూ.చూ. కొదల్పడు. అ.క్రి. న్యూనతచెందు. కొరతపడు. కొదలుపెట్టు న. క్రి. తక్కువ చేయు. కొదల్పడు రూ. కొదలువడు. అ. క్రి. న్యూనత పొందు, కొరతపడు నిర్వ. రా. 5.105.

కొదల్పడు చూ. కొదలు.

కొదవ రూ. కొద[1], కొదువ[1]. చూ. కొఱ. వి. 1. అవమానం. రం. రా. ఆరణ్య. 166పు. 4పం.; 2. తక్కువ పాటు, న్యూనత. రామా. 3.65; 3. లోపం. కళా. 2.43; 4. అపరాధం, నేరం, తప్పు. విప్ర. 4.19; 5. శేమి-వేణు.శ. 33; విణ. 1. న్యూనమైన. ఆం.భా. 3.24.

కొదవచేయు న. క్రి. చిన్నబుచ్చు, అవమానించు. విప్ర. 4.73. కొదవవడు అ. క్రి. 1. కొరతపడు, తక్కువగు. పరమ. 5.14; 2. భంగమగు, చెడు. వేంక. పంచ. 1.96. కొదవవఱుచు న. క్రి. నాశనంచేయు. కాళింది. 1.35. కొదవవెట్టు న. క్రి. ఆనంపూర్తిగావదలివేయు.

కొదవి వి. బొంతవేగినచెట్టు, కొమ్మలకు ముళ్ళుండి కలపనిచ్చే ఒకరకంచెట్టు (Bredelia restusa).

కొదికల్లు వి. నల్లగారచెట్టు, మిరపకాయలవంటి పళ్ళుకాసే ఒకచెట్టు (Cappardice cadaba).

కొదికొమ చూ. కొదుకు.

కొదుక చూ. కొదవ. విణ. న్యూనం; తక్కువ. ఆం. భా. 3.24.

కొదుకు రూ. కొతుకు. అ. క్రి. 1. జంకు, వెనుదీయు. నరస. 3.58; 2. వర్జలోపంగా మాట్లాడు, మాటనములు. దశా. 5.5.

క. కొదలు, కొద్లు. జంకుగా లేదా నత్తిగామాట్లాడు; కొఱంబు. జంకు; త. కొన్ను. నత్తిగామాట్లాడు.

కొదికొను రూ. చూ. కొతికొను. అ. క్రి. భయపడు, జంకు. విప్ర. 3.3.

కొదుగు వి. పరాఙ్ముఖం, పెరమొగం, వినుగు.

కొదుగురపోవు అ. క్రి. ముడిపడు.

కొదువ[1] న. క్రి. 1. ఏదైనానోటిలో వేసికొని మింగకుండా నములు; 2. ఊరించు.

తు. కొజపున, కొజిపుని. మింగకుండానములు; త. కుతప్పు (-జన్-న్). నములు; ఉతప్పు. నోటిలో అటు ఇటు కదువు.

కొదువ[2] వి. ఇనపశలాక.

కొదువ[1] రూ. కొదవ. వి. లోటు. కొరత. వల్నా. 81.

కొదువ[2] వి. తాకట్టు.

త. కొతువై. తాకట్టు.

కొద్ది[1] రూ.చూ. కొలఁది. విణ. 1. అల్పం, కొంచెం. రం.రా. బాల. 20పు. 30పం.; 2. ప్రమాణంకల. ప్రబంధ. 710; వి. 1. పరిమితి, పరిమాణం. రం.రా.అయో. 88పు. 19 పం.; 2. శక్తి. విప్ర. 4.31.

తు. కొంఱద. చిన్న; త. కొత్తమ్. హద్దు; కుఇ. గొందె, గొందెక. కొంచెం, కొన్ని.

కొద్దికాఁడు వి. తుఱుఁడు, అల్పుడు. ఆం. భా. 3.18. కొద్దికొద్ది క్రి. విఱ. కొంచెం కొంచెం. ఆం. భా. 3.67. కొద్దిగా క్రి. విఱ. కొంచెంగా. కొద్దిది విఱ. అల్పమైన. కొద్దివఱు అ. క్రి. కొంచెపడు. ధనుర్విద్యా. 1.50. కొద్దివఱుచు రూ. చూ. కొద్దివఱుచు. న. క్రి. న్యూనతనందించు. కొద్దివఱుచు రూ. కొద్దిపఱుచు. న. క్రి న్యూనతనందించు, తక్కువచేయు. చేమన. 1131. కొద్దిమంది వి. తక్కువ మంది. కొద్దిమొఱు అ. క్రి. సమృద్ధమగు. కొద్దివాఁడు వి. కొంచెగాడు, అల్పుడు.

కొద్ది² ప్రత్య. అనుసారంగా, వరకు.

కొద్దొడ్డి వి.బ.వ. నాలుగుపైనలు. వి. డబ్బు.

కొద్దొడ్డుచేయు న. క్రి. పాత్రమొద నలపతో కొద్ది కొద్దిగానర్చు.

కొన్ రూ. చూ. కొన్ని. విఱ. కొన్ని పాండు. 4.147.

కొన వి. 1. చివర, కొన, దార. ఉద్యో 2.112 ; 2. వృక్షాదుల చివరికొమ్మ, అగ్రశాఖ. భార. శాంతి. 3.394 ; 3. గుర్రంజూలు, కేసరం. ఆం. భా. 2.197.

క. కొన. చివర, మూల, కొడ. కొట్టి ; తు. కొనె, కొన్నె.

కొనకార వి. కొనదిమ్మ. కొనకొమ రూ.చూ. గొనకొను. అ. క్రి. హాను, ప్రయత్నించు. భార. ఆది. 4.74. కొనకొయ్య వి. ఆనుపీటకు బిగించిన వల్ల. కొనగోరు వి. గోటి కొన, నఖాగ్రం. భీమ. 1.110. కొనచిటుకులు వి.బ.వ. చేపని పాడిపశువువల్ల కొద్దిగాలఱించినపాలు. కొనచీకటి వి. వేకువ సమయంలో ఉండే లేతచీకటి. జాహ్నవీ. 486. కొనచెవి వి. చెవికొనక. కొనంచు వి. పాత్రవెలపలి లేదా లోపలి అంచుకింద భాగం. <కొన+అంచు కొనదిమ్మ వి. కొన కార. కొనపీట వి. ఆనుపీటల్లో చివరది. కొనబావిలి వి. చెవిచివరన ధరించే ఆలంకార విశేషం. కొనముక్కు వి. 1. నాసికాగ్రం. వైజ. 4.67 ; 2. పంచెముక్కు, పంచెకుకింది వైపున ఆకుల చివర్లను కలిపికట్టినకొన. కొనమువిఁగించు న.క్రి. 1. పూర్తిగా ముంచు. ఉద్భ. 1.188 ; 2. మిక్కిలి బాధపెట్టు. కొనమునుఁగు అ. క్రి. 1. పూర్తిగామునుగు ; 2. మిక్కిలిబాధపడు. కొనమొదలుగా క్రి విఱ.క్రి. మొత్తంగా. కొనమొదలుగాపెట్టు న. క్రి. ఒకచివరనుండి రెండోచివర వరకు పెట్టు. కొనరిక్క వి. రేవతి నక్షత్రం. అచ్చ.రా. బాల. 158. కొనరెట్ట వి. హస్తాగ్రం, రం. రా. అయో. 89వ. 5వం. కొనలెక్కు అ. క్రి. వర్ధిల్లు, కొనలిడు. వర. రా. 1 269. వ. 4వం. కొనలిడు అ.క్రి. వర్ధిల్లు, అతిశయించు. భాగ. 9.577. <కొన+-లు+ఇను. కొనలు విగుడు. అ. క్రి. కొనలొత్తు, వర్ధిల్లు, అతిశయించు. భార. ఆరణ్య. 5 28. కొనలువాఱు(-పాఱు) అ.క్రి. వ్యాపించు. ప్రసరించు. ప్రభా. 2.105. కొనలుపాగు అ.క్రి. 1. కొనసాగు, వర్ధిల్లు. కాశీ. 7.234; 2. వ్యాపించు, ప్రసరించు కార. 1.57. కొనలెత్తు అ. క్రి. పెరుగు, అలము కొను, పెంపొందు, కొల్కొను <కొన+-లు+ఎత్తు. కొనలొత్తు అ. క్రి. వర్ధిల్లు, రం. రా. బాల. 25 వ. 20 పం. <కొన+-లు+ఒత్తు. కొనవాపం వి. చిట్టచివరివాపం. కొనవేయు స. క్రి. లేతపశువులకు తల్లిరొమ్ము పట్టిపాలుకుడిపించు. కొనసాగించు చూ. కొనసాగు. న. క్రి. వృద్ధిచేయు, పెంచు. ప్రబోధ. 4.33 ; అ.క్రి. కొనసాగు 1. వర్ధిల్లు, పెరుగు, అతిశయించు. భాగ. 10పూ. 197 ; 2. పూర్తి అగు, నెరవేరు, సఫలమగు, వరాహ. 11.24 ; 3. ప్రసరించు, వ్యాపించు. కొనాకు వి. చివరిఆకు. <కొన+ఆకు. కొనాకులుమేయు న.క్రి. పై పైనరుచి చూచు.

కొనకొవంగోడి రూ. కొనకొనంగోడి, కొలకనంగోడి, కొలకల కోడి. వి. జలకుక్కుటం, నీటికోడి, కొల్లికోడి. క్రీడా. 52.

కొనకొవంగోడి రూ. చూ. కొనకొనంగోడి. వి. నీటికోడి. ఆము 4.183.

కొనటి వి. కుయూపి, అంగహీనుడు. భార. ఆను. 5.93.

క. కునిష్ఠ, కొనష్టె. వక్రత్వం ; త. కునట్టు, కునష్టై. అల్లరి ; మ. కునిష్ట. అయిష్టం, పగ, ద్వేషం.

పో. చూ. సం. కునష్ట-.

కొనటివాఁడు వి. కుయూపి. భార. శాంతి. 3.70.

కొనతం రూ. చూ. కొఱతము. వి. దొంగగొడ్డుపరుగెత్తకుండా కాలికిమెరకూ కలిపికట్టే కట్టు.

కొనరు అ. క్రి. చచ్చు, నీలుగు.

కొనాకు చూ. కొన.

కొనాకులుమేయు చూ. కొన.

కొనాయిచెట్టు వి. కోలపొన్నచెట్టు (Cassia fistula).

కొనామని రూ. చూ. కొడామడి. వి. కృష్ణా, గోదావరి డెల్టాల్లో ఎక్కువగా పండించేవర్లు, పొడుగుపాటి గింజల వరికరం.

కొనామొదటికి చూ. కొన. అవ్య.క్రి. చివరినుంచి మొదటికి.

కొని రూ. చూ. కొన్ని. విఱ. కొన్ని నిర్వ. రా. 7 63.

కొనిగడ్డి వి పశువులమేతకు పనికివచ్చే ఒకరకం కలుపుమొక్క (Panicum Maximum).

కొనిచను చూ. కొను.

కొనితెచ్చిపెట్టుకొన్నతద్దివం చూ కొను.

కొనితెచ్చు చూ. కొను.

కొనితెచ్చుకొను చూ. కొను.

కొనిపించు చూ. కొను.

కొనిపెట్టు చూ. కొను.

కొనిపోవు చూ. కొను.

కొనిమూల వి. చేనులో కొనుగాఉన్న మూల.

కొనియాట చూ. కొను.

కొనియాడు చూ. కొను.

కొనివచ్చు చూ. కొను.

కొను రూ. కో². స. క్రి. 1. అపహరించు, హరించు. భార. ఆది. 3.29 ; 2. ధనాదులు పరిగ్రహించు, స్వీకరించు. భార.ఆది. 7.54. భార.శాంతి. 1.288 ; 3. పట్టుకొను. ఆది. 8.148 ; 4. వశవరచుకొను, ఆక్రమించు, స్వాధీనపరచుకొను. భార. సభా. 1.137 ; 5. తీసికొనిపోవు. భార. ఆరణ్య. 3.362 ; 6. అతిశయించు, విజృంభించు, వ్యాపించు. కు. సం. 5.651 ; 7. ఔను. భార. ఉద్యో. 2.38 ; 8. ఆధారంగా చేసుకొను. భార. ఉద్యో. 2.169 ; 9. అనుసరించు. భార.భీష్మ. 1.31; 10. లోనగు, ఇముడ్చు

కొను. భార.భీష్మ. 2.82, **11.** కొట్టు. భార.భీష్మ. 3.319; **12.** తలచు, ఎంచు. భార.ద్రోణ. 4.316 ; **13.** పూను. భార. కర్ణ. 3.60 ; **14.** లక్ష్యపెట్టు, నరకుచేయు. భార. శాంతి. 6.225 ; **15.** వెలకుతీసుకొను. భార. ఆశ్వ. 4 195; **16.** నెరవేర్చు, సాధించు. రం.రా.యుద్ధ. 289వ. 1పం. ; **17.** లక్ష్యంగాచేయు, నరిగాచేయు. రం. రా. ఉ. 75వ. 17పం ; **18.** చేరనిచ్చు. హరి. పూ. 5.142 ; **19.** తాగు. హర. 2.124 ; **20.** ఖండించు, నరకు. ఆము. 1.9 ; **21.** తాల్చు, ధరించు. పాండు. 1.185 ; **22.** కలియు, కూడు, చేరు. పాండు. 2.80 ; **23.** తెచ్చుకొను. హంస. 1.27 ; అ.క్రి. **1.** అతిశయించు, విజృంభించు, వ్యాపించు. కు. సం. 5.651 ; **2.** పనికివచ్చు, చెల్లు, సాగు. భార. విరా. 4.197 ; **3.** అగు, ఏర్పడు. రం. రా. ఆయో. 121 వ. 29పం. **4.** ఉండు, నెలకొను. కవికి. పీఠి. 8 ; **5.** ఏర్పడు ; **6.** ఎంచు.

క. కొళ్, కొళు, కొళ్ళు. పొందు, దొంగిలించు, తీసికొనిపోవు, కోళ్. దోచుకొనటం ; కొడ ; కొళ్ళు-(కొవ్వ్-కొండ్-) ; తు. కొణుని ; త. కొళ్ (ళ్ -; ళ్ -ట్-.) తీసికొనిపోవు, పరిశీలించు, కలిగిఉండు, ఆక్రమించు, ఆలోచించు, మ. కొళ్క్. పాత్రవలెపట్టుకొను, పొందు, క్రొత్తు, తెలియు, కొళ్. పట్టుకొనడం, కొనడం, తీసుకొనడం ; తొద. కువిల్, (కువిడ్) మోయు, ధరించు ; కొం. కొళ్-/ కొట్-(కొడ్-). పెళ్ళాడు, మొదలుపెట్టు ; కుఖ. కొడ, కొను. తీసుకొను, లాగు ; కువి. కోడ్, కోడ్జ్. తీసుకొనడం ; కొలా. కొర్ - కొత్. తీసుకొనిపోవు, కోస్-(కొస్త్-) ; నా. కొయ్-(కార్-). తెచ్చు, కొస్. తీసుకొను ; పో. చూ. మాల్తో. కోవ్. తీసుకొనిపోవు.

<మూ. ద్రా. *కాళ్ -/ కాల్-.

కొంగోలు యూ. చూ. కొనుగోలు[1]. వి. కొనటం, క్రయం. కొనిచమ న. క్రి. కొనిపోవు. పారి. 4.52 త. కొంయిపో. తీసికొనిపోవు. కొనితెచ్చిపెట్టుకొన్న కర్దినం వి. అనవసరంగా కల్పించుకొన్న చిక్కు. కొనితెచ్చు న. క్రి. తీసికొనివచ్చు. కాశీ. 5.28. కొనితెచ్చుకొను న. క్రి. ఆపదలు మొ. వాటిని తనపై పడేట్లు చేసుకొను. కొనిపించు న.క్రి. కొనజేయు, విలువకు పుచ్చుకొనజేయు. కొనిపెట్టు న.క్రి. కొనిఇచ్చు, పిలిచిఇచ్చు. గంధ. 131. కొనిపోవు యూ.చూ కొంపోవు. న.క్రి. అపహరించు. తీసుకొనిపోవు. రాజ.చ. 2.31. క. కొండ హోగు ; త. కొలటుపో ; మ. కొంటుపో. కొనియాట చూ. కొనియాడు. వి. **1.** ఆచరించడం. భార. ఆరణ్య. 5.44 ; **2.** స్తుతనం. భార. ద్రోణ. 1.78 ; **3.** కొలవడం. హరి. ఉ. 7.52 ; **4.** ఆదరించడం. కొనియాడు(-ఆడు) న.క్రి. **1.** మెచ్చు, పొగడు, స్తుతించు. భార. ఆది. 7.246 ; **2.** గౌరవించు, ఆదరించు, పాటించు. భార. విరా. 2.52 ; **3.** అవలంబించు, ఆచరించు. భార. విరా. 1.179 ; **4.** కాపాడు, రక్షించు, పోషించు. భార. కర్ణ. 3.48 ; **5.** తలపోయు. భార. ఆను. 1.9 ; **6.** భజించు, సేవించు, కొలచు. భార. ఆను. 2.136. కొనివచ్చు అ క్రి. తీసికొనివచ్చు. మను. 4.28 ; క. కొండబరు. తీసుకొనివచ్చు ; త. కొంటువ (-న్త్ -న్) ; మ. కొంటువరిక. కొమకొమ యూ. కొనుక్కొను, కొన్కొను. న.క్రి. వెలకుకొను. కొనుక్కొమ యూ.చూ. కొనుకొను. న. క్రి. వెలకుకొను. కొమగోలు[1] యూ. కొంగోలు, కొన్గోలు. వి. కొనడం, క్రయం. కొమగోలు[2] వి. (నాట్య) శబ్దోచ్చారణం. ప్రబంధ. 94. కొనుచువచ్చు యూ. కొనువచ్చు. న.క్రి. కొనితెచ్చు. కొమట యూ.చూ. కొంట. వి. గ్రహించటం. కొమబడి వి. కొనుగోలు, క్రయం. కొనుమొదలు వి. క్రయధనం, కొనడానికిచ్చిన సొమ్ము. పెట్టుబడిసొత్తు, అనలు. త. కొళుతల్. వెల. కొన్కొను యూ.చూ. కొనుకొను. స.క్రి. వెలకుకొను. కొన్గోలు యూ.చూ. కొనుగోలు[1]. వి. కొనటం. కొన్చువచ్చు యూ.చూ. కొనుచువచ్చు. న.క్రి. కొనితెచ్చు. తెచ్చు. కొంట యూ. కొనుట వి. కొనటం. భార. కర్ణ. 1.187. కొన్నకాంక వి. భార్య. కొంపోవు యూ. కొనిపోవు. న.క్రి. అపహరించు, తీసుకొనిపోవు. ప్రబం. 3.143.

కొమక వి. **1.** లోటు, కారత ; **2.** దొసగు.

కొమజు యూ.చూ. కొఱుజు. వి. పిరుజు, పనులదేహంలో చేరి రక్తాన్ని పీల్చే క్రిమి, గోమారి. హరి. పూ. 6.5.

కొవేరు అ.క్రి. వాడిపోవు.

కొవ్కొమ చూ. కొను.

కొవ్గోలు చూ. కొను.

కొన్చువచ్చు చూ. కొను.

కొంట చూ. కొను.

కొంత వి. ఇంచుక, కొద్ది, కొలది. భార. ఆది. 6.188.

క. కొఱ. స్వల్పత ; తు. కొంద. చిన్న ; త. కుత్తి. తక్కువతనం ; కుత్తెంత. తక్కువ, స్వల్పం ; మ. కుఱు లేకపోవటం ; కుఖ. గొంబె, గొంబెక. కొన్ని, కొంచెం.

కొంతవరి క్రి. విఱ.ద్రు. కొద్దిగా.

కొంతపుమొగ్గరము చూ. కొంతము.

కొంతము వి. ఈటె, బల్లెం. కు.సం. 11.119.

సం. కుంత-. ఈటె ; ప్రా. కొంత. కుంత.

క. కొంత ; తు. కుంతం ; త. మ. కుంతం.

<ప్రా. కొంత-.

కొంతపుమొగ్గరము వి. కుంకాకారంగా ఉండే పూ్యహం. కు.సం. 11.91.

కొంతలము వి. ప్రాకారావయవం.

కొంతలి యూ.చూ. కొణతలి. వి. **1.** గుమ్మటంలాంటి పనిముట్టు ; **2.** ఒకరకం చిన్నరాట ; **3.** ఊడ్చె తాడు బిగింపుకు వేసే కొయ్య.

కొందఱు వి బ.వ. కొంతసంఖ్య గలవారు, కొంతమంది. భార. ఆది. 7.133.

కొందల[1] వి. తెల్లని మంచిసీసి చేప.

కొందల[2] వి. చేతపనువురంగు పూలుపూసే ఒక పెద్ద చెట్టు (Albizzia Thonpson).

కొందలపడు చూ. కొందలము.

కొందలవఱుచు చూ. కొందలము.

కొందలపాటు చూ. కొందలము.

కొందలపెట్టు చూ. కొందలము.

కొందలమందు చూ. కొందలము.

కొందలము వి. 1. క్షోభం, కలత. భార. విరా. 4.172 ; 2. బాధ. భార. ద్రోణ. 2.247 ; 3. నందియం. నంశయం. భాగ. 8. 225 ; 4. నైచ్యం. విష్ణు పు. 2.126 ; 5. విచారం. హరిశ్చ. 3.258.

నం. గుందల-. మద్దెలమోత ; ప్రా. గొందల-, గుందల-. హర్షమాచకమైన తుములధ్వని.

క. గొందల ; త. కొంతళమ్. కలత, సంక్షోభం.

< ప్రా. గొందల-.

కొందలవడు అ.క్రి. 1. కలతపడు. భార. ద్రోణ. 2.292; 2. దుఃఖించు, శోకించు. దాస్క.రా. 4.266. కొందలవఱుచు చూ. కొందలవడు. న.క్రి. కలతపెట్టు, ఏడిపించు. భార. విరా. 1.97. కొందలపాటు వి. కలత, సంక్షోభం. భార. విరా. 2.135. కొందలపెట్టు న.క్రి. 1. కలత నొందించు, కలవరపెట్టు. మార్క. 6.72 ; 2. బాధపెట్టు. హరి. పూ. 4.22. కొందలమందు అ.క్రి. దుఃఖించు. కొందలించు అ.క్రి. కలతపడు, ఉ.హరి. 4.25.

కొందలించు చూ. కొందలము.

కొందాక అవ్య. కొంతవరకు. వరాహ. 6.27.

< కొంత + దాఁక.

కొందు న.క్రి. 1. పొడుచు. ఉ.రా. 7.456 ; 2. నట్టుగా నరకు.

క. కొత్తు. ముక్కలుగాచేయు, నరకు ; త. కొంతు (-ఇన్-వ్-). ముక్కలుచేయు, నరకు ; కొత్తు (ఇన్-వ్-). కరచు ; కుత్తు (-ఇన్-వ్-). పొడుచు, గుచ్చు, దూర్చు; మ. కొత్తుక. కొట్టు, పొడుచు, గుచ్చు, దూర్చు ; కుట్టుక. కొట్టు.

కొన్నకాంత చూ. కొను.

కొన్నాళ్లు వి.బ.వ. కొన్నిరోజులు, కొంతకాలం. నీలా. 3.25.

< కొన్ + నాళ్ళు.

కొన్ని చూ. కొన్-, కొని. విణ. కొలది, కతిపయార్థకం. ఐనవ. 4 వ. 113 పం. భార. విరా. 2.29.

క. కుందు-. తగ్గు ; త. కున్ను. క్షీణత.

కొమ్ము వి. పలువు ముడివేయటానికి కాడికి బిగించిన ఇనప కొక్కెం.

కొమ్మలు వి. మంత్రాంగ నభ.

పో. కొన్సెల్యు-. మంత్రాంగం ; స్పా. కొన్సీలియో. పాదిరి గుడికి నంబంధించిన వంశం ; ఫ్రెం. కోన్సెల్యే ; ఇం. Council.

< పో. కొన్సేల్యు.

కొపారం చూ.చూ. కపారం. వి. పెంకు కప్పకముందున్న కప్ప చట్రం.

కొపిర చూ.చూ. కొప్పెర[3]. వి. 1. వర్షంలో తడవకుండాను, మనిషి నెత్తిన పొట్టు పడకుండాను తలమీద వేసుకొనే గోనెగూర ; 2. గూరలాగ వేసిన మరత కంబళి ; 3. ఇంటి కప్పపై ఉన్న మొనదేలిన భాగం ; 4. కట్టుబడిలో పొడుచుకొనివచ్చిన రాతిముక్క ; 5. మొగరం రూపంలో ఉన్న గ్రామదేవత కొప్ప-.

కొపిరార్చి వి. తమలపాకార్చి, మధ్యభాగంలో గుమ్మటంలాగ ఉండి పై చివర మొనదేలి ఉండే ఆర్చి.

కొపుడు వి. 1. శిఖరం, కొండకొమ్ము. అచ్చ.రా. కిష్కిం. 102 ; 2. ఉన్నతి. అచ్చ.రా. ఆరణ్య. 23.

నం. గోపుర-; ప్రా. గోఉర-; హిం. గోపుర్. నగర ద్వారం, స్వర్గ ద్వారం.

క. కుప్పె. గుట్ట ; త. కువటు. శిఖరం, చెట్టు, కొమ్మ; మ. కువటు. పర్వత శిఖరం; పర్షి. కుప్ప. చిన్న మిట్ట, చిన్నదిబ్బ.

< నం. గోపుర-.

కొపెర చూ.చూ. కొప్పెర[1]. వి. పెద్ద మూతిగల పాత్ర. కువ.చ. 1.41.

కొప్పరము పో.చూ. కొప్ప[1]. యా. కొప్రము. వి. 1. మూవు. ఉ.హరి. 6.108 ; 2. శిఖరం. విణ. ముమ్మరమైన, అధికమైన. దా.శ. 16.

నం. కూర్పర-. మోకాలి లేక మోచేతిచిప్ప.

తు. కొంప, కొంపె. గుట్ట ; త. కొప్పరమ్. మోకాలు, మోచేయి ; కొండ. కుప. ధాన్యరాశి ; పెం. కుప. గుట్ట ; కుపిలి. మట్టిదిబ్బ ; మండ. కుప. గుట్ట ; గద. కుప్ప. గుట్ట ; ఒల్లా. కొప్పె. గుట్ట ; ద్రా. కోప. ఱుజం.

కొప్పరించు చూ. కొప్పించు. అ. క్రి. 1. విజృంభించు, అతిశయించు. ఉ.హరి. 4.256 ; 2. కోపంచేత రోమాంచం కలచగు. ఉ.రా. 7.413 ; 3. పళ్ళు ఇకిలించు. న.క్రి. 1. నిండుగాపోయు. విప్ర. 3.28 ; 2. వెక్కిరించు ; 3. మించు ; 4. వటంవేయు ; 5. నింపు ; 6. కేరు ; 7. ఉబ్బరించు. క. కుప్ప ; త. కువి. అతిశయించు ; కూవల్. ఆధిక్యం, అతిశయం ; మ. కువి. అతిశయించు ; పర్షి. కొప్పె. నిండుగాఉండు ; ఒల్లా. కోప్. నిండు ; కురు. ఖోపా ; మాల్తో. కొపె. గుట్ట, దొంతి. కొప్పరింత వి. 1. అతిశయం, విజృంభణం, ముమ్మరం ; 2. వెక్కిరింత.

కొప్పరాయి వి. ఆముపొయ్యికి పైభాగంలో ఉండేరాయి.

కొప్పరించు చూ. కొప్పరము.

కొప్పరింత చూ. కొప్పరము.

కొప్పి వి. గుండ్రంగా చేసిన గడ్డివామి.

కొప్పించు చూ.చూ. కొప్పరించు. అ.క్రి. కొప్పరించు.

కొప్పియ చూ.చూ. కుప్పె[2]. వి. మందుగుళిక, మాత్ర.

కొప్పిరిగి వి. కంబళి లేదా గోనెనంచి మునుగు.

కొప్ప[1] వి. 1. వురుములసిగ, జుట్టుముడి. భార. ఆది. 7.44 ; 2. వింటికొన, గనయం. భీమ. 5.95 ; 3. కబరి స్త్రీల జుట్టు. దశా. 6.34 ; 4. ఇంటికప్ప యొక్క ఊర్ధ్వ భాగం ఉన్నతస్థానం. చంద్రాంగ. 5.91 ; 5. తల ; 6. గోనె నంచి రెండుకొనల్ని ఒకచోటచేర్చి వర్షంలో తడవకుండా వేసుకొనే గూడవంటిది ; 7. పర్వత శిఖరం ; 8. దంతె తోలేటప్పుడు రెండుదాళ్ళమధ్య కోనుగాతేరిన మట్టిదాలు ; 9. ఆర్చిలో నాభిరాయి బిగించేప్రదేశం.

క.త.మ. కొప్ప. సిగ, కేశపాశం; గోం. కూపడ్; కుడు. ఖోపా, కుఇ. కప; మాల్తో.కొప.

కొప్పకర్ర వి. కొమరుగుజ్జు, పెనుగాడిని మోసే పెద్దగుజ్జు. కొప్పకర్రగుజ్జు వి. కొమరుగుజ్జు, పెనుగాడిని మోసే పెద్దగుజ్జు. కొప్పగర్రపీట (-శ్ర్రపీట) వి. కొమర పీట, కొమరమీదిపీట. కొప్పగువ్వ వి. పక్షివిశేషం, కూకుడుగువ్వ. కొప్పగొలుసులు వి.బ.వ. ఆభరణ విశేషం, కొప్పుకురెండువైపుల పెట్టుకొనేగొలుసులు. కొప్పకోలు వి. దూదిపింజేకొయ్య పనిముట్టు చివరి వంపుకు చుట్టిన తోలు. కొప్పరాయి వి. గురుగులుకట్టించటానికి వాడేరాయి. కొప్పలోకొలివి వి. మిక్కిలి తుంటరి. కొప్పవేల వి. తల వెంట్రుకల్ని బందించే ముత్యాలసరం, జడబిళ్ళ. కళా. 7.66. కొప్పవానము వి. కొప్పుకువేసేవానం వెనుబద్ద. కొప్పటీల వి. వాసాలను దూలాలకు బిగించే కొయ్యమేకు. కొప్పనుడి రూ. కుప్పనుడి. వి. మూపురంమీదఉండే మృదుప్రదమైన నుడి. కొప్పెక్కించు న.క్రి. పైకెత్తు, గౌరవించు. చంద్రాంగ. 5.91 <కొప్ప[1] + ఎక్కు + -ఇంచు[3]. కొప్పెత్తు అ.క్రి. పరాజితమై పారిపోడానికి సిద్ధపడు. <కొప్ప[1] + ఎత్తు.

కొప్ప[2] వి. నాట్యవిశేషం. కోవు. దళా. 7.1287.

పో.చూ. క. కుప్ప. దుముకు; పో.చూ. కుప్పలి పుణా, కుప్పాలిపుణె; పో.చూ. త. కొప్పె. బాలక్రీడా విశేషం.

కొప్పనూరురాయి వి. కొప్పనూరు ప్రాంతం నుండి వచ్చే చలువరాయి.

కొప్పె రూ.చూ. కుప్పె[2]. వి. మందు ఉండ.

కొప్పెక్కించు చూ. కొప్ప[1].

కొప్పెత్తు చూ. కొప్ప[1].

కొప్పెర[1] రూ. కొపెర. వి. 1. కాగు, పెరట్లుమూతిగల చిన్నపాత్ర. కైమిసీ భా. 4.110; 2. తలవర్రె. దళా. 8.157, 3. కమండలం.

నం. కొర్పర-; ప్రా. కొప్పర-, కుప్పర. పాత్ర. క. కొప్పర, కొప్పరిగె. కాగు, నూనెఉంచుకొనే పాత్రవిశేషం; తు. కొప్పరిగె. కాగు; త. కొప్పరై, రాగి లేదా ఇత్తడి కాగు; మ. కొప్పర.

<ప్రా. కొప్పర-.

కొప్పెర[2] రూ.చూ. కొబ్బెర. వి. చిప్పతీసిన తెంకాయ, నారికేళపేశం.

కొప్పెర[3] రూ. కొపిర. వి. 1. వర్షంలో తడవకుండాను, తూర్పార పోసే మనిషినెత్తిన పొట్ట దువ్వపరకుండాను తలమీద వేసుకొనేగూడ; 2. గూడలాగ వేసిన గోనె గూడ; 3. ఇంటికప్పుపైన ఉన్న మొనదేలిన భాగం; 4. కట్టుబడిలో పొదుచుకొని వచ్చిన రాతిముక్క; 5. మొగరం రూపంలోఉన్న గ్రామదేవత కొప్ప.

కొప్పెర[4] వి. ఆముదగ్గర పనిచేసేటప్పుడు కప్పుకునేఉన్ని శాలువ.

కొబ్రమ్ము రూ.చూ. కొప్పరము. వి. శిఖరం. సీలా. 1.28.

కొబ్బరి రూ.చూ. కొబ్బెర. వి. 1. చిప్ప తీసిన తెంకాయ; 2. నారికేళపేశం.

కొబ్బరికల్లు రూ.చూ. కొబ్బెరకల్లు. వి. నారికేళానవం, కొబ్బరినుంచి తయారుచేసిన కల్లుపాక. కొబ్బరికాయ రూ.చూ. కొబ్బెరకాయ. వి. నారికేళఫలం. కొబ్బరికుడి వి. ఎండిన కొబ్బరిగుజ్జు. కొబ్బరిగుజ్జు రూ.చూ. కొబ్బెర గుజ్జు. వి. కొబ్బరికాయలోని భక్ష్య పదార్థం. కొబ్బరిచిబ్బె వి. బెల్లంపాకం పట్టి కొబ్బరి తురుమువేసి చేసే తిను బండారం. కొబ్బరిచెట్టు రూ.చూ. కొబ్బెరచెట్టు. వి. నారికేళవృక్షం (Cocosruciberra.) కొబ్బరిత్రాడు వి. కొబ్బరి పీచుతో పేనిన తాడు. కొబ్బరిదూది వి. మొవ్వులో ఆకును అంటుకొని ఉండేదూది వంటిపదార్థం. కొబ్బరివార వి. తెంకాయపీచు. దొక్కపీచు. కొబ్బరివారచీర వి. నిలువు పోగులు తెలుపు, పేకపోగులు ఎరుపు రంగులు పెట్టినేసిన చీర. కొబ్బరిమొవ్వె రూ.చూ. కొబ్బెరసూనె. వి. కొబ్బరిముక్కల నుండి తీసినచమురు. కొబ్బరివండు రూ.చూ. కొబ్బెరపండు. వి కొబ్బరికాయ, నారికేళం. కొబ్బరిపాలు వి. కొబ్బరిగుజ్జు నుండి పిండిన తెల్లని ద్రవం. కొబ్బరిపిట్టు వి. బియ్యంపిండి కొబ్బరిగుండు కలిపి ఆవిరిలో వండే భక్ష్య విశేషం. కొబ్బరిపీచు వి. తెంకాయపైన ఉండే పీచు. కొబ్బరిపువ్వు రూ.చూ. కొబ్బెరపూవు. వి. మొక్కలు మొలచిన కొబ్బరికాయలో ఉండవలె ఉండే మెత్తని పదార్థం. కొబ్బరిపూవు రూ.చూ. కొబ్బెరపూవు. వి. మొక్కమొలిచిన కొబ్బరికాయలో ఉండవలె ఉండే మెత్తని పదార్థం. కొబ్బరిబరిగె వి. రాటిపై బద్దను బిగించి వాటిమధ్య కోర్చించి కట్టిన కొబ్బరి చిప్ప లేదా రేకు లేదా కర్ర చిప్ప. కొబ్బరిబెల్లము వి. కొబ్బరినుండి తయారుచేసిన బెల్లం. కొబ్బరిబొండము రూ.చూ. కొబ్బెరబొండము. వి. 1. పీచుతీయని (పచవని) కొబ్బరికాయ; 2. లేతకొబ్బరికాయ. కొబ్బరియుండ (-ఉండ) రూ.చూ. కొబ్బెరయుండ. వి. కొబ్బరి, బెల్లం, బియ్యప్పిండితోకలిపి చేసే భక్ష్య విశేషం. కొబ్బరిలవుజు వి. బెల్లంపాకం పట్టి కొబ్బరి తురుము వేసి చేసే భక్ష్యం. కొబ్బరిసారాయి వి. కొబ్బరినుండి తీసినసారాయి. కొబ్బరి సిరకా వి. కొబ్బరిసారాయి. కొబ్బరివెలగడిచీర మూడేసి రంగుల పోగులు పడుగు పేకలు పెట్టిన నేసిన గళ్ళచీర.

<కొబ్బరి + ఈనెల చీర.

కొబ్బరివెలగడిచీర చూ. కొబ్బరి.

కొబ్బెర రూ. కొప్పెర[2], కొబ్బరి, కొప్పెర, గొబ్బరి. వి. 1. కొబ్బరికాయ, కొబ్బెరపండు. రామలిం.శ. 17. సీలా. 1.7; 2. కొబ్బరికాయలోని భక్ష్య పదార్థం. ప్రబంధ. 641.

క. కొబరి, కొబ్బరి. నారికేళం; తు. కొప్పర, కొప్పరి, కొబరి, కొబ్బరి; త. కొప్పరి, కొప్పరై; మ. కొప్పర.

కొబ్బెరకల్లు రూ. కొబ్బరికల్లు. వి. నారికేళానవం. కొబ్బెరకాయ రూ. కొబ్బరికాయ. వి. తెంకాయ. కొబ్బెర కుంచి వి. నేతనేసేటప్పుడు అప్పుడప్పుడు పడుగుకు గంజి పూయడానికి ఉపయోగించే కొబ్బరిపీచుతో చేసినకుంచె. కొబ్బెరగుండు రూ. కొబ్బరిగుండు. వి. కొబ్బరికాయలోని

భక్ష్య పదార్థం. (Cocuscvuciberra) కొబ్బెరచెట్టు యూ. కొబ్బరిచెట్టు. వి. తెంకాయచెట్టు, నారికేళవృక్షం. (Cocuscvuciberra.) కొబ్బెరమాను యూ. కొబ్బరినూనె. వి. కొబ్బరినూనె, కొబ్బరిగుంజు నుండి తీసిననూనె. కొబ్బెరవండు యూ. కొబ్బరిపండు. వి. కొబ్బరికాయ. కొబ్బెరవువ్వు యూ.చూ. కొబ్బెరహూవు. వి. మొక్కమొలుస్తున్న కొబ్బరికాయలో ఉండవలె ఉండే మెత్తని పదార్థం. కొబ్బెరహూవు యూ. కొబ్బరిపువ్వు, కొబ్బరిహువు, కొబ్బెరవువ్వు. వి. మొక్కమొలుస్తున్న కొబ్బరికాయలో ఉండవలె ఉండేమెత్తని పదార్థం. కొబ్బెరబొండము యూ. కొబ్బరిబొండము. వి. 1. పీచుతీయని కొబ్బరికాయ; 2. లేత కొబ్బరికాయ. కొబ్బెరయుండ (-ఉండ) యూ. కొబ్బరియుండ. వి. కొబ్బరి, బియ్యప్పిండి బెల్లం కలిపిచేసే భక్ష్యవిశేషం.

కొమ[1] యూ.చూ. కొమ్మ[1]. వి. చెట్టు కొమ్మ, శాఖ.

కొమ[2] యూ.చూ. కొమ్మ[2]. వి. 1. స్త్రీ. విజయ. 1.33; 2. చెలి, సఖి. రసిక. 4.166; 3. భార్య

కొమర యూ. కొమరు[3], కొమిర[2], కొమిరి[1], కొమిరె[2], కొమెర, కొమెరి, కొమెరు, కొమెరె, కొమ్రు, కొమ్రె, కొవిరె. వి. పెద్దదూలాల మీద పిల్లదూలాన్ని నిలిపే కొయ్యముక్క, మేలుదూలం మీదిగుజ్జు.

కొమరకొయ్య యూ. కొమరుకొయ్య, కొమరుగొయ్య, కొమెరకొయ్య, కొమ్మరగుయ్య. వి. కొమరుగా ఉపయోగించే కర్ర. కొమరగుజ్జు యూ. కవడుగుజ్జు. వి. కొప్పకర్ర గుజ్జు, వెనుగాడిని మోసే పెద్ద గుజ్జు. కొమరదూలం వి. కుంటదూలం, గోడమీదినుంచి దూలంమీదవేసే చిన్న దూలం. కొమరపీట యూ. కొమిరపీట, కొమెరపీట. వి. కొమరమీదిపీట, ఎనుగర్రపీట. కొమరబడితె వి. కొమర కొయ్య, కొమరగా వాడిన కొయ్య. కొమరబిల్ల వి. కొమర మీది పీట. కొమరిల్లు వి. కొమరలు నాటిన హూరిల్లు. <కొమర + ఇల్లు.

కొమరస్వామి వి. కుమారస్వామి. యుద్ధమల్లుడి కెజవాడ శాసనం. క్రీ.శ. 898-934.

సం. కుమారస్వామిన్. న్కందుడు.

త. కుమారచామి. న్కందుడు.

<సం. కుమారస్వామిన్.

కొమరారు చూ. కొమరు[1].

కొమరాలు చూ. కొమరు[1].

కొమరిక యూ. కొమరితె, కొమర్త, కొమర్తె, కొమారిత, కొమారితె, కొమార్త, కొమార్తె, కొమెరిత. వి. కూతురు, కుమార్తె. పాంచాలీ. 2.31.

సం. కుమారీ. కూతురు; పా. కుమారీ. కుమారికా; ప్రా. కుయరీ, కుమారియా; నే. కువారీ. కుమా. దారిక; ఒ. కుఆరీ, కోరీ. కన్య; హిం. కువారీ; వం. కఁవారీ, కువా. కుఆ, కమా. కన్య; సిం. కుఆరీ. కన్య; గు. కువఁరీ.

క. కుమారి, కువరె; త. కుమరి.

<ప్రా. కుమరీ.

కొమరితె యూ.చూ. కొమరిత. వి. కూతురు.

కొమరిల్లు చూ. కొమర.

కొమరు[1] విణ. 1. మనోహరమైన, చక్కని. భార.ఆది. 2.26; 2. పరుచుదయిన. హర. 1.23; వి. 1. విదం. భార.విరా. 4.270; 2. మనోజ్ఞత, సొంపు.

సం. కూఁఽర-. అందమైన.

త. కొమ్మై. ఆందం. కుమరి. చిన్నమొక్క. మొ.

కొమరారు క్రి.విణ. బాగుగా, అందంగా. కు.సం. 1.98; అ.క్రి. వికసించు. <కొమరు[1] + ఆరు. కొమరాలు వి. 1. సుందరి. కు.సం. 6.15; 2. యువతి, జవరాలు. వేంక.పంచ. 4.234. <కొమరు[1] + ఆలు. కొమరుతనము యూ.చూ. కొమరుఁడనము. వి. యౌవనం. కొమరువాడు వి. యౌవనం. కకుత్థ. 4.26. కొమరుఁడనము యూ. కొమరునతనము. వి. యౌవనం. కళా. 4.49. కొమరుమిగులు అ.క్రి. అందంగా ఉండు. కొమరుం[బ్రాయము(-ప్రాయము) యూ. కొమరుఁ బ్రాయము. వి. యౌవనం. కళా. 4.46. కొమరు[బ్రాయము యూ.చూ. కొమరుం[బ్రాయము. వి. యౌవనం, చక్కదనం. నీలా. 3.10. కొమరొందు అ.క్రి. అందగించు. <కొమరు[1] + ఒందు. కొమరొప్పు అ.క్రి. 1. అందగించు; 2. మేలగు. <కొమరు[1] + ఒప్పు.

కొమరు[2] యూ.చూ. కొమరుఁడు. వి. కుమారస్వామి. ఆం.నా. సం. 1.7.

క. కువర, కొబర, కొమర, కొఁవర, కొవర, కోర. కొలుడు, యువకుడు, కుమారస్వామి, కొడుకు; త. కుమారన్.

బహుళా ద్రావిడ భాషలనుంచి సంస్కృతంలోనికి ప్రతిదేయం కావచ్చు.

కొమరుడాలు వి. కోడి. కొమరుపామి వి. కుమారస్వామి. సం. కుమారస్వామిన్. కొమరుపామిశేరు వి. కుమారస్వామి వాహనం, కోడి. కొమరుపామిరథము వి. కుక్కుటం. భీమ. 2.28. కొమరేలు వి. పిఠాపుర నమీప గ్రామమైన కుమారారామంలో ఉన్న దివ్యవాహిని, స్వామివుప్పరిజి. భీమ. 2.62. పో.చూ. త. కుమరియాఱు. కుమరినది. <కొమరు[2] + ఏఱు.

కొమరుఁ యూ.చూ. కొమర. వి. పెద్దదూలాలమీద పిల్లదూలాన్ని నిలిపే కొయ్యముక్కలు, మేలుదూలంమీది గుజ్జు.

కొమరుకొయ్య యూ.చూ. కొమరకొయ్య. వి. 1. ఇంటి పెనుకలబద్ద కింది కురుజు మేలుదూలంమీది గుజ్జు; 2. కొమరుగా ఉపయోగించే కర్ర. కొమరుగర్ర(-కర్ర) యూ. కొమిరెకర్ర. వి. కొమరగా వాడిన కర్ర. కొమరుగొయ్య యూ.చూ. కొమరకొయ్య. వి. కొమరుగా ఉపయోగించిన కర్ర.

కొమరుఁడు యూ. కొమరు[2], కొమారుఁడు. 1. పుత్రుడు, కొడుకు. రం.రా.బాల. 12 వ. 24 పం.; 2. పరుషుడు, మగవాడు. విక్ర. 3.78; 3. కౌమారవయస్కుడు. ఆం.భా. 2.118; 4. కుమారస్వామి. ఆం.భా. 1.44.

సం. కుమార- పుత్రుడు, న్కందుడు; ప్రా. కుమర-. బాలుడు, యువరాజు, అవివాహితుడు; కై.మహా.

కుమర-; శౌ. కుమార; మూ. కుమాల; అమా. కువర. యువరాజు; పా. కుమార.

క. కువర, కొవర, కొమార, కోర. బాలుడు, పడుచువాడు, కొడుకు. యువరాజు; త. కుమరన్. యువకుడు, కుమారస్వామి.

<ప్రా. కుమర-.

కొమరె రూ.చూ. కొమిరె[1]. వి. అవడే యొపనం పొడమిన స్త్రీ, జవ్వని.

కొమరేఱు చూ. కొమరు[2].

కొమరొందు చూ. కొమరు[1].

కొమరొప్ప చూ. కొనుడు[1].

కొమర్త రూ.చూ. కొమరిత. వి. 1. కూఁతురు; 2. ఆడపడుచు.

కొమర్తె రూ.చూ. కొమరిత. వి. 1. కూఁతురు; 2. ఆడపడుచు.

కొమారి రూ.చూ. కొమిరె[1]. వి. స్త్రీ, యువతి. చంద్రాంగ. 4.191.

కొమారిత రూ.చూ. కొమరిత. వి. వ్యక్తిక, కూఁతురు. పాండాలీ. 2.10.

కొమారితె చూ.చూ. కొమారిత. వి. కూఁతురు.

కొమారుఁడు రూ.చూ. కొమరుఁడు. వి. 1. పురుషుడు, పుగవాడు. కళా. 3.130; 2. కుమారుడు, పుత్రుడు. సారంగ. 2.85.

కొమార్త రూ.చూ. కొమరిత. వి. 1. కన్య. కువల. 2.28; 2. కూఁతురు.

కొమార్తె రూ.చూ. కొమరిత. వి. కూఁతురు.

కొమి రూ.చూ. కొమ్మి[1]. వి. మెరుపుగల నల్లని ఆకులుండే ఒక తీగ, కొండపాపటతీగ (Chomelia Asialica).

కొమిర[1] వి. 1. బాలుడు; 2. కుమారుడు; విణ. లేప్రాయానికి సంబంధించిన.

నం. కుమార-. కొడుకు.

<నం. కుమార-.

కొమిర[2] రూ. చూ. కొమర. వి. పెద్ద దూలాలమాది పిల్ల దూలాన్ని నిలిపే కొయ్యముక్క, మేలుదూలంమాది గుజ్జు.

కొమిరపీట రూ. చూ. కొమరపీట. వి. కొమరమాది పీట, పెనుగ్రపీట.

కొమిరి[1] రూ.చూ. కొమర. వి. పెద్దదూలాలమాద పిల్లదూలాన్ని నిలిపే కొయ్యముక్క, మేలుదూలంమాది గుజ్జు.

కొమిరి[2] రూ. కొముడు. వి. దున్నకం సరిగా కలియని నేల.

కొమిరె[1] రూ. కొమరె, కొమారి. వి. 1. యువతి. విక్ర. 2.245; 2. కూతురు, వ్యక్తిక. వసు. 3.105; 3. స్త్రీ. శుక. 1.375; 4. కొమార వయసులో ఉన్న స్త్రీ. ఆం.భా. 2.106; విణ. యౌవనం కల. ఆము. 4.35.

నం. కుమారీ. బాలిక, కన్య; ప్రా. కుమరీ.

<ప్రా. కుమరీ.

కొమిరె[2] రూ.చూ. కొమర. వి. 1. పెద్దదూలాలమాద పిల్ల దూలాల్ని నిలిపే కొయ్యముక్క; 2. మోటదావిపై దోర్న పట్టెకు ఆధారంగా ఉండే గుంజ; 3. సిడెమానుకు ఆధారంగా నేలలో పాతిన కొయ్య.

కొమిరెక్రర రూ.చూ. కొమరుగ్రర. వి. కొమయగా వాడిన క్రర.

కొమిరెగొయ్యలు వి.బ.వ. గొర్తికొయ్యల్లాగ ఉండే మూడు చుక్కలు, ఆరుద్రానక్షత్రం.

కొమురు రూ.చూ. కొమిరి[2]. వి. 1. దున్నకం సరిగా కలియని నేల; 2. రెండు చాళ్ళమధ్య కోనుగా తేరిన మట్టి చాలు.

కొమెర రూ.చూ. కొమర. వి. పెద్దదూలాలమాద పిల్లదూలాల్ని నిలిపే కొయ్యముక్క, మేలుదూలంమాది గుజ్జు.

కొమెరకొయ్య రూ.చూ. కొమరకొయ్య. వి. కొమరగా ఉపయోగించే క్రర.

కొమెరగోడ వి. చుట్టుగోడలమాద ముక్కోణం ఆకారంలో కట్టిన పక్కగోడ.

కొమెరత రూ.చూ. కొమరిత. వి. సుకుమారి, కొమ్మ.

కొమెరపీట రూ.చూ. కొమరపీట. వి. కొమరమాది పీట, పెనుగ్రపీట

కొమెరి రూ.చూ. కొమర. వి. పెద్ద దూలాలమాద పిల్ల దూలాన్ని నిలిపే కొయ్యముక్క, మేలుదూలంమాది గుజ్జు.

కొమెరు రూ.చూ. కొమర. వి. పెద్ద దూలాలమాద పిల్లదూలాన్ని నిలిపే కొయ్య, మేలుదూలంమాది గుజ్జు.

కొమెరె రూ.చూ. కొమర. వి. పెద్ద దూలంమాద పిల్ల దూలాన్ని నిలిపే కొయ్య.

కొంప వి. 1. ఇల్లు. క్రీడా. 265; 2. అల్పగృహం, రామా. 7.7.

క. కొంపె. గుడిసె, చిన్నగ్రామం; తు. కొప్ప. గుడిసె; పో.చూ. త. కుప్పమే. జాలరులు మొ. వారు నివసించే పల్లె; కుఱు. కుంబు. ఇల్లు; ప్రాం. ఖంపొ. గడ్డితోనేసిన ఇల్లు.

కొంపకునివ్వపెట్టు స.క్రి. కొంప ముట్టించు, నాశనం చేయు. కొంపకూల్చు స.క్రి. కుటుంబానికి అపాయం కలగజేయు, చెరచు. కొంపగుండమగు అ.క్రి. కొంపగుల్ల అగు, సర్వనాశనమగు. కొంపగుల్లచేయు న.క్రి. కొంపకూల్చు. కొంపగూలు(-కూలు) అ.క్రి. ఇల్లు కూలిపోవు, ఇంటిపని చెడు. కొంపచెఱచు స.క్రి. సర్వనాశనం చేయు. శుక. 3.95. కొంపచెఱుపు వి. కొంప చెరచేవాడు, పలుగాకి, దుష్టుడు. హంస. 5.113. కొంపతీయు రూ. కొంపదీయు. న.క్రి. నాశనంచేయు. కొంపదీయు(-తీయు) రూ.చూ. కొంపతీయు. న.క్రి. నాశనంచేయు. కొంపవట్టిలో(గట్టు(-కట్టు) న.క్రి. కూడనిపనిచేయు. కొంపపోవు అ.క్రి. నాశనమొందు. కొంపమీదవడితిమ అ.క్రి. ఒకరి ఇంటచేరి వారి తిండితో బతుకు. కొంపముంచు న.క్రి. 1. సర్వనాశనంచేయు; 2. పాడుచేయు; 3. కుటుంబానికి అపాయం కలుగచేయు. కొంపమునిగిపోవు అ.క్రి. జరుగకూడనిది జరుగు. కొంప మునగు అ.క్రి. పూర్తిగా నాశనమగు. కొంపమ్మకొను న.క్రి. ఉన్న ఆస్తిపాస్తులను పాడుచేసుకొను. <కొంప+అమ్ము కొను. కొంపలంటుకొను అ.క్రి. వివరీతమైన ఆపదగాని నష్టంగాని కలుగు. <కొంప+-లు+అంటుకొను. కొంప లార్చు స.క్రి. కొంపతీయు, చెరచు. <కొంప+-లు+ఆర్చు. కొంపలార్పు స.క్రి. కొంపలుతీయు, ఇతరుల్ని నాశనం చేయు. కొంప+-లు+ఆర్పు. కొంపలుకాల్చు న.క్రి.

ఇతరుల్ని నాశనంచేయు. కొంపలుముంచు స.క్రి. ఇతరుల్ని నమ్మించి నర్వనాశనంచేయు. కొంపలుముట్టించేకొలివి వి. తగాదాలు పెట్టేరకం మనిషి. కొంపాగోడు వి. ఆస్తిపాస్తులు.

కొంపాగోడు చూ. కొంప.

కొంది వి. నారు, వరిమొలకలు.

కొంపోవు చూ. కొను.

కొమ్మ[1] చూ. కొమ[1]. 1. శాఖ. ధార. ఆది. 4.21 ; 2. కోట గోపురం మొ. వాటి శిఖరం, శృంగం. విక్ర. 7.183 ; 3. చెక్కమీద చెక్కిన తీగ.

క. కొంబు, కొంబె. చెట్టుకొమ్మ ; కొడ. కొచ్. త. కొంపు. కొమ్మ ; మ. కొంపు. కొమ్మ ; కొం. కొమ్మ ; కువి. కోమ ; కొలా. కొమ్.

కొమ్మచెట్టు వి. వృక్షవిశేషం (ceropegia tuberosa).

కొమ్మలెంకిమెకము వి. కోతి. కొమ్మంట్లు వి.బ.వ. కొమ్మను ఆతికించి పెంచిన కొత్త మొక్కలు. <కొమ్మ[1]+ ఆంటు+ -లు. కొమ్మతెగులు వి. మిరపకొమ్మలు ఎండిపోయే తెగులు. కొమ్మతొక్కు న.క్రి. కొమ్మంట్లు కట్టు. కొమ్మద్రిమ్మరి వి. కోతి, వానరం. ఆచ్చ.రా.యు. 1.123. వ్య. కొమ్మలచెంత తిరిగేది. కొమ్మదాఁటుమెకము వి. కోతి. వేంక.ఆం. 4.95. కొమ్మదానరి వి. ఊరినిడిమి చెట్టెక్కి విచ్చం కోసం కేకలువేసే ఒక జాతి దానరివాడు. కొమ్మపురుగు వి. కాయదాన్యాల్ని తినే పురుగు. కొమ్మమెకము వి. శాఖామృగం, వానరం, కోతి. ఆచ్చ.రా.కిష్కిం. 8. వ్య. కొమ్మలమీద ఉండే మృగం. కొమ్మలుపోవు చూ.చూ. కొమ్మలువోవు. అ.క్రి. అతిశయిల్లు. కొమ్మలువోవు (- పోవు) చూ. కొమ్మలుపోవు. అ.క్రి. అతిశయిల్లు. నిర్వ.రా. 8.78. కొమ్మవిడచు స.క్రి. చెట్లకు కొత్తకొమ్మలు పుట్టు. కొమ్మవేయు అ.క్రి. చెట్లకు కొత్తకొమ్మలు కొరుగు. కొమ్మకొరుగు అ.క్రి. కొత్తకొమ్మలు కొరుగు. కొమ్మొక్కి హుర్చుండు అ.క్రి. ప్రాధేయపడేలాది చిగువచూవ.

కొమ్మ[2] చూ. కొమ[2], కోమ[2]. వి. 1. ఆడది, స్త్రీ. మను. 6.18 ; 2. భార్య ; 3. కన్య.

త. కొంపన్ - అర్. స్త్రీ. మొక్కరెమ్మవలె బలహీన మైనది, కొమ్మై. యువతి, అందం, యువతి వక్షస్థలం ; కొలా. కొమ్మల్, కొమ్మళ్. కూతురు.

కొమ్మకొరుగల్లు వి. శంభళి, ఎరకత్తె, కార్యురుగత్తె.

కొమ్మ[3] వి. గొరివిచెట్టు, తెల్లనిపూలుహూసే ఒకానొక చెట్టు (Ixora paciflora).

కొమ్మంటరేవులు చూ. కొమ్మ[1]. వి.బ.వ. ఆముగోడల పక్కనుంచి, కొమ్మరేవ పెంబడి అటు ఒకటి ఇటు ఒకటి నందులు వచ్చేలాగ కట్టిన రేవులు.

కొమ్మవగొల్లిపిండిచెట్టు వి. పూతికచెట్టు (Basella Cordifolia).

కొమ్మవగొలిమిడి వి. మూలఫల.

కొమ్మవగోర వి. వృక్షవిశేషం, ఉవల భేదకం, కొండపిండి చెట్టు.

కొమ్మవఁటి చూ. కొమ్ము.

కొమ్మవరఁటి చూ. కొమ్ము.

కొమ్మరగొయ్య (- కొయ్య) చూ.చూ. కొమరకొయ్య. వి. కొమరగా ఉపయోగించే కర్ర.

కొమ్మి[1] చూ. కొమి. వి అడవిలో పెరిగే ఒక ఫలవృక్షం, దీని చువ్వలు పొణక (గాదె) అల్లడానికి ఉపయుక్తం. కళా. 3.69 (Chomelia asiatica).

త.మ. కొమ్మి.

కొమ్మి[2] వి. మత్స్యవిశేషం.

కొమ్మిసొర వి. ముఖభాగంలో రంపం వంటి కొమ్ము గల చేప.

కొమ్మి[3] వి. ఎర్రగోరింటచెట్టు మెరిసే ఆకులు కలిగి పొదలాగ పెరిగే ఒక చెట్టు (webera corymbosa).

కొమ్ము వి. 1. పశుశృంగం, విషాణం. భార. ఆది. 7.99 ; 2. ఏనుగుదంతం. కు.సం. 4.121. 3. కొమ్ము, వృక్షశాఖ. నిర్వ.రా. 10.71 ; 4. బలం, సేన. భాగ. 10 పూ. 187 ; 5. కొమ్ముబూర, వాద్యవిశేషం. భాగ. 10 పూ. 725 ; 6. ఉత్సాహం. భాగ. 10 పూ. 1144 ; 7. విల్లు, కావడి మొ. వాటికొన. భీమ. 4.134 ; 8. చెరువుకొన, కలుజు, మరిగొమ్ము. 9. శివరా. 3.102 ; 10. పండికోర, పరాహ, దంష్ట్ర.పారి. 1.49 ; 11. బాలచంద్రరేఖలోని రెండు కొనల్లో ఒకటి. కాళ. 3.149 ; 12. కోట శృంగం, కోట కొమ్మ. మొల్ల. 1.4 ; 13. సొర మొ. చేపలకు ముఖభాగంలో ఉండే రంపం వంటి అవయవం. రళా. 1.289 ; 14. పల్లకి మొ. వాటికి ముందు, వెనక ఉండే దండె. రాజ.వి. 2.43 ; 15. హల్లుకు చేర్చే ఉకారం యొక్క చిహ్నం. ఆప్ప. 4.49 ; 16. పర్వతశిఖరం. అచ్చ. రా. య. 2.41 ; 17. చర్మకారుడు కొవ్వునుంచుకొనే పాత్ర ; 18. పనువు మొ. వాటి పొడపైనదండ ; 19. గొర్లవాడు బందం తగిలించుకోడానికి అమర్చిన వంక కొయ్య ; 20. కోడేరు వేసినవుడు ఏడికోలకొన అరిగిపోకుండా ఆతుకు వేసిన కొయ్యముక్క లేదా ఇనపముక్క ; 21. బండిచక్రంలో నిలువుపట్టె ; 22. కుమ్మరాములో గోర చివరి అంచు, కోవ ; 23. ఇటిక అచ్చును పట్టుకోడానికి పెట్టే పిడి ; 24. ఊడ్చె బారు తగిలించి విడ్రుపెట్టే వంగల కొయ్య ; 25. పడుగుపై పోగులకు కిందిపోగులకు మధ్య నుండి చేత్తో విసిరే, గేదెకొమ్ముతో చేసినవాడి.

క. కొంబు. కొమ్ము, దంతం ; కొడ. కొబ్ -. కొమ్ము, కొమ్మ ; తు. కొంబు. కొమ్ము, చెట్టుకొమ్ము ; త. కొంపు. ఏనుగు దంతం, కొమ్మ, కొమ్ము, గొట్టం, పల్లకీ, దండం ; మ. కొంపు. దంతం, కొమ్ము, కొమ్ముబూర ; కొ. కుబ్. కొమ్ముబూర ; కొండ. కొమ్. కొమ్మ, కొమ్ము ; కువి. కోము. కొమ్ము, కొమ్మ, కొమ్ము, శృంగం ; కొలా. కొమ్. వృక్షశాఖ, కొమ్ము ; నా. కొమ్మ్. కొమ్ము.

కొమ్మనఁటి చూ.చూ. కొమ్మనరఁటి. వి. కొమ్ములవలె ఉండే కాయలుగల అరటి, కదళీ విశేషం. రసిక. 1.64. <కొమ్ము+ఆనఁటి. కొమ్మనరఁటి చూ. కొమ్మనఁటి. వి. కదళీవిశేషం. శృం.నై. 6.139 (Musaparadisiaca). కొమ్ములాట వి. కండెలాట, నేతనేసేటప్పుడు కండె అమర్చిన నాది కుడి ఎడమలకు వస్తూ పోతూ ఉండటం. కొమ్మిగ్గు

న.క్రి. పడుగుపోగులకు మధ్యగుండా పేకదారపు కండెగల నాడి ఒకవైపునుంచి మరొకవైపుకు పారేట్టు చేయు. కొమ్మఱవాం వి. యుద్ధంలో కొమ్ములూర ఊదిన వారికిచ్చే బహుమతి. కొమ్ముకడువు వి. నాడెగాడి, నాడెలో పేకదారం కండెకు అమర్చేనందు. కొమ్ముకంది వి. కందుల్లో ఒకరకం (Candianss indicus). కొమ్ముకళింగ వి. చెరువులో ఎక్కువగా ఉన్ననీరు పొర్లిపోవడానికి కట్టకు పల్లంగా ఉన్న చివరకట్టిన రాతి కట్టడం. కొమ్ముకసింత వి. ఒకానొక వృక్షం (Carsia Sophera). కొమ్ముకాఁకర వి. ఒకజాతి కాకర, కారవేల్లవిశేషం (Memoldia charantia). కొమ్ముకాచు అ.క్రి సహాయంగా ఉండు. కొమ్ముకాటు వి. పంది. కొమ్ముకాఁడు వి. 1. పంది, వరాహం. సిం. ద్వా. 8.19 ; 2. ఆగసాలె, కంసాలి. వను. 1.62 ; 3. కొమ్ము బూర ఊదేవాడు, మాతంగనదృశుడైన ఒక జాతివాడు. ఆం.ద్రా. 2,289. కొమ్ముకుచ్చులు వి.బ.వ. ఎద్దుమొగాన వేలాడేట్టు కొమ్ములకు కట్టిన కుచ్చులు. కొమ్ముకుప్పలు యూ. కొంకుప్పలు, వి.బ.వ. స్త్రీలు ఆడలో ధరించే ఆభరణ విశేషం. కొమ్ముకొట్టేగుణం వి. ఇతరులను మోసంచేసే అలవాటు. కొమ్ముకొయ్య వి. నర్సేటప్పుడు బిందె కుండలు మొ. వాటికి పూజలుకొట్టటానికి ఎద్దుకొమ్ములతో చేసిన అచ్చు. కొమ్మగజ్జెలు వి.బ.వ. ఎద్దుకొమ్ములకుకట్టి నొసటి మీదకు వడేట్టు కట్టిన చిదుమువ్వల పట్టెడలు. కొమ్ముగుడిసె యూ.చూ. కొమ్ముగొడిసె. వి. 1. గొర్ల కొమ్ములో పుట్టే వ్రణం ; 2. కొమ్ములో పురుగుపుట్టి తొలవడం. కొమ్ముగురిసె వి. 1. కొమ్ముగొడిసె, కొమ్ములో పుట్టేవ్రణం ; 2. కొమ్ములో పురుగుపుట్టి తొలవడం. కొమ్ముగొడిసె యూ. కొమ్ముగుడిసె. వి. 1. గొర్ల కొమ్ములో పుట్టే వ్రణం; 2. కొమ్ములు పురుగుపుట్టి తొలవడం. కొమ్ముగొలుపు వి. 1. కొమ్ముగొడిసె, కొమ్ములో పుట్టే వ్రణం ; 2. కొమ్ములో పురుగుపుట్టి తొలవడం. కొమ్ముచిక్కుడు వి. తోటల్లోను పెరళ్ళలోనూ పెంచే చిక్కుడుజాతికి చెందిన పైరు (Dolichostypicus). కొమ్ముచిమ్ము న.క్రి. పడుగుపోగుల మధ్యగుండా పేకదారపు కండెగల నాడెను ఒక వైపునుంచి మరొకవైపుకు వినురు. కొమ్ముచీల వి. ఏడిచీల కొన అతుకు. కొమ్ముచేవ వి. ఒకానొక ఆరచేప, శృంగి. కొమ్ముచొఱ యూ.చూ. కొమ్ముచోఱ. వి. ముఖ భాగంలో రంపంవంటి కొమ్ముగల ఒకరకం చారచేప. కొమ్ముచోఱ యూ. కొమ్ముచొఱ. వి. ముఖభాగంలో రంపంవంటి కొమ్ము ఉన్న చేప. కు.నం. 11,160. కొమ్ముటుడుము వి. కొమ్ముగల ఉడుము. మను. 4.58. <కొమ్ము + ఉడుము. కొమ్ముదేనుగు వి. మగదినుగు, పురుషగజం. హర. 3.25. <కొమ్ము + ఏనుగు. కొమ్ముడొల్ల వి. 1. కొమ్ముగొడిసె, కొమ్ములో పురుగులుపడి తొలవడం ; 2. ముక్కు వెంబడి నీళ్ళు కారడం. కొమ్ముతేజి వి. ఎద్దు, వృషభం. పాండు. 1,165. కొమ్ముదాడు (- కాడు) వి. తోలు, నూలు, వెంట్రుకలు మొ॥ వాటితో పేని కొమ్ములు రెంటికి అడుగువైపున కట్టే కాడు. కొమ్ముదుక్కి వి. చాలువెంటదాలు పట్టి దున్నటం. కొమ్మునాడె వి. నేతనేసేటప్పుడు పడుగుపై పోగులకు కింది పోగులకు మధ్య పేకదారం కండె అమర్చివేసే పనిముట్టు, గేదెకొమ్ములో చేయబడిన, చేత్తో విసిరే నాడి. కొమ్మువర్గం వి ఎర్రకొమ్ములకు మేడికి కలిపికట్టి ఎర్రను మలపటానికి ఉపయోగించే చేంతాడు. కొమ్మువట్టు అ.క్రి. బాకాఊదు. కొమ్మువనన వి. ఒకరకం వనన. కొమ్మువరి వి. 1. కొమ్ములో పురుగులుపడి తొలవడం ; 2. ముక్కులో నీళ్ళు కారడం. కొమ్మువారు అ.క్రి. నేతనేసేటప్పుడు పడుగులో నాడె ఒక వైపునుంచి మరొకవైపుకు వెళ్ళు. కొమ్మువాలికాడు వి. కొమ్ముపాలకు పనిచేసేవాడు. కొమ్ముపాలు వి. ఆసామి ఎద్దులలో తనది ఒక ఎద్దు కలసి సాగుచేసే వైకు వంటలో ఎనిమిదోవంతు తీసుకొనే ఏర్పాటు. కొమ్ముపాలేరు వి. కొమ్ము పాలుకు పనిచేసే పాలేరు. కొమ్ముపురుగు వి. ఎన్నెమ్మ పురుగు. కొబ్బరిచెట్టు పువ్వుతొలిచి గెలలకు హానిచేసే పురుగు. కొమ్ముపూన వి. మరనాడిలో కండెపోగు బయటకి రావడానికి దెజ్జం చేసి బిగించిన గాజుపూన. కొమ్ముపెండె వి. గరిసెల మీద అల్లినపెండె. కొమ్ముపెనర వి. ఒకజాతి పెనర, నన్యవిశేషం. కొమ్ముపెనలు వి.బ.వ. ఒకరకం పెనలు. కొమ్ముపొట్ల యూ. కొమ్ముపొళ్ళ. వి. ఒకరకం పొట్ల, కన్యాకుబ్జం. కొమ్ముపొళ్ళ యూ.చూ. కొమ్ముపొట్ల. వి. ఒకరకం పొట్ల. కొమ్ముబీర వి. వానాకాలంలో పెరళ్ళలోనూ, మెట్టపొలాల్లోను పెంచే ఒకరకం బీర (Luffaacutangula). కొమ్ముబుడ్డి వి. పొడవుగా ఉండే ఒకరకం చిన్న బుడ్డి, మామిడాకుబుడ్డి. కొమ్ముబూర వి. కొమ్ములాగ ఉండే బూర, వాద్యవిశేషం. కొమ్ముబెండ వి. పెరళ్ళలోనూ, సారవంతమైన తోటల్లోనూ, పెరిగే బెండజాతిలో ఒకరకం (Hitriscus csulentus). కొమ్ముమాచకమ్మ యూ. కొమ్ము మానకమ్మ. వి. రొమ్ములుగల మాచకమ్మ, స్తనాలు ఉండి రజస్వలకాని స్త్రీ. కొమ్ముమాడు వి. ఒకానొక వృక్షం. కొమ్ముమాద యూ. కొమ్ముమొద. వి. తలలో పుండు పుట్టి అయిదారు నెలల్లో కొమ్ము వాడిపోవడం. కొమ్ముమానకమ్మ యూ.చూ. కొమ్ముమాచకమ్మ. వి. రొమ్ములున్న మాచ కమ్మ, రొమ్ములుండి రజస్వలకాని స్త్రీ. కొమ్ములుల్లు వి. నాడెములుల్లు, నాడెలో పేకదారంకండెగుచ్చే ఇనపములుల్లు. కొమ్ములొద యూ.చూ. కొమ్ముమాద. వి. తలలో పుండు పుట్టి అయిదారు నెలల్లో కొమ్ములాలిపోవడం. కొమ్ములేవు వి. ఆము గోరకు కొమ్ములాగపెట్టిన రంధ్రం. కొమ్ములొక్క వి. నువాననినిచ్చే ఒకరకం నేపాళం జాతిచెట్టు (Croton aromaticus). కొమ్ములగొఱ్ఱె వి. 1. అడుదుగా కొమ్ములు మొలిచిన గొర్రె ; 2. అపూర్వవిషయం. కొమ్ములయడుము (- ఉడుము) వి. కొమ్ములుగల ఉడుము. మను. 4.58. కొమ్ములాడు వి. 1. పంది, అడవిపంది. కకుత్స. 4.77 ; 2. ఏనుగు. కొమ్ములాడె వి. కొమ్మునాడె. కొమ్ములుగలవేలుపు యూ.చూ. కొమ్ములుగలవేల్పు. వి. విఘ్నేశ్వరుడు. కొమ్ములుగలవేల్పు యూ. కొమ్ములుగలవేలుపు. వి. విఘ్నేశ్వరుడు. రాజ. చ. 1.5. కొమ్ములుచివ్వ న.క్రి. పొరుపాలు ఎక్కించు. కొమ్ములుచూపి గేదెబేరమాడు అ.క్రి. విషయం అంతా చెప్పకుండా వ్యవహారం సాగించు. కొమ్ములుచూపు యూ.చూ. కొమ్ములునూపు. అ.క్రి. 1. కొమ్ములువేయు ;

2. ఎదిరించు. కొమ్ములతిరుగు ఆ.క్రి. గొప్పకీర్తిని సంపాదించు. కొమ్ములుమొలచు ఆ.క్రి. గొప్పవాడగు, ఆధిక్యంకలుగు. కొమ్ములువచ్చు ఆ.క్రి. 1. ఆధిక్యం పొందు ; 2. గొప్పవాడగు. కొమ్ములుమూవు (-చూవు) చూ. కొమ్ములు చూవు. ఆ.క్రి. 1. ఆలక్ష్యంచేయు. కు.నం. 5.166 ; 2. కొమ్ములు వేయు, పొరవవచ్చు. విక్ర. 1.156. కొమ్మువాటు వి. సేతనేసేటప్పుడు పడుగుపై పోగులకు కింది పోగులకు మధ్య పేకదారం వచ్చేటట్లు నాడె వెయ్యటం. కొమ్మువాటుఱిగ్గు న.క్రి. వాటులాగు, సేతపడుగులో పేకదారం పడటానికి మరమగ్గం కుచ్చుగుంజు. కొమ్మువాటేయు న.క్రి. వాటేయు, పడుగుపోగుల మధ్యనుంచి పేకదారవు కండెగలనాడి ఒకవైపునుంచి మరొకవైపుకు పోయేట్టుచేయు. <కొమ్మువాటు+వేయు. కొమ్మువాఁడు వి. 1. ఏనుగు ; 2. అడవిపంది ; 3. హరిజనుడు (వ్యు. కొమ్ములూర ఈదేవాడు). కొమ్మువాలుడు వి. 1. కొమ్ములో పుట్టేవ్రణం ; 2. కొమ్ములో పడుగుపట్టి తొలవడం. కొమ్మునజ్జ వి. 1. ఒకరకం ఆహారధాన్యం (Permisetum typhoidem). కొమ్మునుత్తె వి. రాతిపనివాళ్ళువాడే ఒకరకం నుత్తి. కొమ్మునుద్దులు వి.బ.వ. సంకేతవృత్తాంతాలు. కొమ్మునెవగ వి. మెట్టలో వండే ఒకరకం పప్పదినును (Cicer arietinum). కొమ్మారిదానరి పి. ఒకజాతి వైష్ణవుడు.

కొమ్మారిదానరి చూ. కొమ్ము.

కొమ్మెక్కికూర్చుండు చూ. కొమ్మ[1].

కొమ్మేయు చూ. కొమ్ము. స.క్రి. పడుగుపోగుల మధ్యనుండి పేకదారవు కండె ఒకవైపునుండి మరొకవైపుకు పారేట్టు చేయు.

కొమ్ర చూ.చూ. కొమర. వి. పెద్దదూలాలమీద పిల్లదూలాల్ని నిలిపే కొయ్యముక్క, మేలుదూలంమీదిగుజ్జు.

కొమ్రాకొట్టు చూ. కొమ్ర. వి. కొమరగుజ్జులోని ఒక కొయ్య.

కొమ్రె చూ.చూ. కొమర. వి. పెద్దదూలాలమీద పిల్లదూలాల్ని నిలిపేకొయ్యముక్క.

కొయకర్ర వి. చామలమాదిరిగా ఉండే ఒకరకం ధాన్యం (Panicum italicuasetanialitalic.)

కొయికాలు చూ.చూ. కొయ్యకాలు. వి. వరి మొ॥ పస్యాల మోరు.

కొయికాలుచోడి వి. నాలుగైదునెల్లోపండే ఒకరకం ఆహారధాన్యం (Eleusine Cericana Cymosurus Coracanus).

కొయిగండ చూ.చూ. కొయ్యకండ. వి. కన్నులు మొ॥ వాటిలో పెరిగే దుర్మాంసం.

కొయిగాలు (-కాలు) చూ.చూ. కొయ్యకాలు. వి. 1. కోతకోసినవరి మొ॥ నస్యాలమోరు ; 2. జాతరలోను ఉత్సవాలలోను కాలికికట్టుకొనే కొయ్య.

కొయిగూర (-కూర) చూ. కొయిగూర, కొయుగూర, కొయ్యకూర, కొయ్యగూర, కొయ్యిగూర, కొయ్యిగూర. వి. కొయ్యతోటకూర. బహుళా. 5.8, హంస. 4.133. (Anaranthus tritris).

కొయితో వి. ఒకరకం కొరవలి.

కొయివట్టె చూ.చూ. కొయ్యవట్టె. వి. మరమగ్గం నిలుపువట్టెలకు బిగించిన అడ్డవట్టె.

కొయిబత్తలు చూ.చూ. కొయంబత్తులు. వి.బ.వ. కోయంబత్తూరు వడ్లు, ఒకరకంవడ్లు.

కొయిబత్తులు చూ.చూ. కొయంబత్తులు. వి.బ.వ. కోయంబత్తూరు వడ్లు, ఒకరకంవడ్లు.

కొయంబత్తులు చూ. కొయబత్తలు, కొయబత్తులు, కోయంబొత్తులు. వి.బ.వ. కోయంబత్తూరువడ్లు, ఒకరకంవడ్లు.

కొయంబొత్తులు చూ.చూ. కొయంబత్తులు. వి. కోయంబత్తూరు వడ్లు.

కొయికండ చూ.చూ. కొయ్యకండ. వి. కళ్ళు మొ॥ వాటిలో పెరిగే దుర్మాంసం.

కొయిగూర (-కూర) చూ.చూ. కొయగూర. వి. కొయ్యతోట కూర.

కొయింగ వి. ఒకరకం తెల్లనిచేప.

కొయిదు వి. దున్నగామిగిలిననన్నని భూభాగం.

కొయిదుచాలు వి. చేనులో దున్నగామిగిలిన కోనుభాగం. కొయిదుమార వి. కొయిదుచాలు, చేనులో దున్నగా మిగిలినభాగం.

కొయినా చూ.చూ. క్వైనా. వి. మలేరియాజ్వరానికి ఉపయోగించేమందు.

కొయిలగోపి చూ.చూ. కొయ్యలగోపి. పి. పెదకట్టెమనిషి.

కొయిలమొకిరి వి. పచ్చనిపూలుపూసే ఒకచెట్టు (Wrightia tomentosa).

కొయిలారి వి. కంచినిమొక్క. నల్లని మానుకలిగి అందంగాఉండే పూలుపూసే ఒకమొక్క. (Bauhina Variegata).

కొయిగూర (-కూర) చూ.చూ. కొయగూర. వి. కొయ్యతోట కూర.

కొయితాకు వి. బిరితోటకూర (Anarantus tristis).

కొయ్య వి. 1. మొద్దు, మూర్ఖుడు. ధార. ఉద్యో. 2.9 ; 2. కోతకోసినవరి మొ. నస్యాలమోరు. కాశీ. 7.143 ; 3. దంతం, పెల్లు. వేంక. పంచ. 3.185 ; 4. కర్ర. దారువు. మను. 4.60 ; 5. స్తంభం, గుంజ ; 6. గొర్రు, గుంటక మొ. వాటిదిండులో చూర్చినకొయ్యముక్క ; 7. బెరడు తీసినచెట్టుబోదె ; 8. దూదిఏకేటప్పుడు కమానునరంబొట్టే కొయ్యబడితె.

క. కొఱి, కొఱె, కోఱి. మోరు ; పో.చూ. త. కొయ్యాక్కట్టై. ఓడ మొ. వాటిలో సామానులు కదలకుండా కట్టే కొయ్య ; కుఱ్ఱి. దూలం ; కుఱ్ఱి. ముక్క, విభాగం ; మ. కుఱ్ఱి. పొట్టిగాఉన్న ఏదైనవస్తువు, దూలం ముక్క, కుఱుటు. కర్రముక్క ; పర్ది. కొయ్య. కర్ర వాద్యాన్ని మోగించడానికి ఉపయోగించే కర్ర ; కొయ్య. నన్నవిశేషం.

కొయ్యకండ చూ. కొయగండ, కొయికండ, కొయ్యగండ. వి. కళ్లు మొ. వాటిలో పెరిగే దుర్మాంసం. కొయ్యకండె వి. కొయ్యవుల్లమీద లేదా తొన్నకర్ర మీద చుట్టిన పేకదారం. కొయ్యకర్ర వి. ఎన్ను

వేయకుండా ఉండే వరికివచ్చే ఒకరకం తెగులు. కొయ్యకర్రవడు న. క్రి. వరికి ఎన్ను వేయకుండా చేసే తెగులుపట్టు. కొయ్యకాటుక వి. దళంగా అలదినకాటుక. కొయ్యకాలు రూ. కొయకాలు, కొయగాలు, కొయ్యగాలు. వి. 1. తొన్నవరి మొ॥ నస్యాలకోయగా మోడు ; 2. ఇాతర ల్లోను, ఇతరఉత్సవాల్లోను కాలికికట్టుకొనే కొయ్య. రామ లిం. శ. 58. కొయ్యకూర రూ.చూ. కొయగూర. వి. కొయ్యతోటకూర. కొయ్యకొర్ర వి. ఎన్ను వేయనీకుండాఉండే వరితెగులు. కొయ్యగండ రూ.చూ. కొయ్యకండ. వి. కళ్ల మొ. వాటిలోపెరిగే దుర్మాంసం. కొయ్యగరి(బె వి. ఆగప. కొయ్యగాలు (-కాలు) రూ.చూ. కొయ్యకాలు. వి. తొన్న, వరి మొ. నస్యాలు కోయగా మిగిలిన మోడు. కొయ్యగుది వి. పంటిగుది, దోనెగాడిలో బద్దెచువ్వ బిగించడానికి పుల్లకు కట్టిన కాడు. కొయ్యగూటము రూ. కొయ్యగూటాము. వి. 1. దిమ్మసా, 2. ఎడురుదోనెను మోసేకొయ్యగూటం కొయ్య గూటాము రూ.చూ. కొయ్యగూబము. వి. 1. దున్నిన మట్టి గడ్డల్ని చితకకొట్టేసాధనం ; 2. ఎడురుదోనెను మోసే కొయ్యగూటం. కొయ్యగూర (-కూర) రూ.చూ. కొయ గూర. వి. కొయ్యతోటకూర (Anaranthus tritis). కొయ్యచవుడు వి.గట్టిగాఉండిఉప్పరిసేచవిటినేల,కట్టెచవుడు. కొయ్యచిలుకు వి. కిటికీరెక్కలనుమూసిఉంచే గడియ. కొయ్య చెక్క వి. ఇటికకోతకు, పచ్చిఇటికను చెక్కడానికి ఏనికి వచ్చే కొయ్యకత్తి, కట్టె. కొయ్యజోడు వి. కొండ, ద్రుప దం. కొయ్యతనము వి. 1. దుష్టచేష్ట, కొంతెపని. వాశి. 4.94 ; 2. దౌష్ట్యం. వరాహ. 11.76. కొయ్యతాపి వి. గరుకుగాఉన్నచోట్ల చదునుచేయడానికి వాడేకర్రతాపి. కొయ్యతుండు వి. అచ్చుగావాడే కొయ్యడుంప. కొయ్యతెడ్డు వి. 1. కర్రగరిటె ; 2. ఓడతెడ్డు. కొయ్యత(టకూర హో.చూ. కొయ్యగూర. వి. కొయగూర, ఒకరకంతోటకూర. కొయ్య దిండు వి. అచ్చుపోసినపెంకును వంచేసాధనం. కొయ్య దిమ్మిన వి. కొయ్యగలదిమ్మన. కొయ్యద్ద వి. పొడవుగా లావుగాఉండేపాత్ర. కొయ్యద్రి(వ్వ (-ద్రివ్వ) వి. దుప్పురు, ఆడిబంద. కొయ్యనగాడు వి. మూడుడు. బనవ. 5ఆ. 91 వం. కొయ్యపట్టె రూ. కొయపట్టె. వి. మేరువుపలక, మరమగ్గం చట్రంలో నిలువు పట్టెలకు బిగించిన అడ్డపట్టె. కొయ్యపార వి. కర్రలోపారరేకు కుసిదిగవేసిన సెలగ. కొయ్యపిప్పలి వి. కొమ్మలుదట్టంగాఉండే ఒకచెట్టు (Anthro cene-mum iadicum). కొయ్యబంద వి. ఇటికమందానికి అచ్చు మధ్యలో వేసేకొయ్యముక్క. కొయ్యబొద్ది వి. దుంపఎండిపోయే వరితెగులు. కొయ్యముట్టు వి. విత్తనాలు వడటానికి గొర్రుచెక్కలకు వేసినబెజ్జం, కొయ్యమెట్టు వి. కర్రలతో కట్టినమెట్టు. కొయ్యమేకు వి. కర్రలతో చేసిన చీల. కొయ్యఱొఱు అ.క్రి. కర్రవలెఱగు. కొయ్యరోగము వి. మిర్చికిపట్టేఒకరకం తెగులు. కొయ్యరోలు వి. రోలుగా వాడే కొయ్యదిమ్మ. కొయ్యలగోపి రూ. కొయిలగోపి. వి. 1. హ్రాంగన ; 2. పెడకట్టెమనిషి. కొయ్యలాను వి. ఒకరకంఆను, చేతిఆను.

కొయ్యలహూటీ వి. గొర్లుఈని బలహీనమైనపుటిస్థితి. కొయ్యావండు రూ.చూ. గొయ్యాపండు. వి. జామిపండు. కొయ్యిగూర (-కూర) రూ.చూ. కొయగూర. వి. కొయ్యతోట కూర. కొయ్యిగూర (-కూర) రూ.చూ. కొయగూర. వి. నల్లతోట కూర. కొరక వి. చీకటినేల, దున్ననినేల. కొరకచ్చు రూ.చూ. కొఱకచ్చు. వి. సగంకాలినకట్టె. కొరకంచు రూ.చూ. కొఱకచ్చు. వి. సగంకాలిన కట్టె. కొరకాసువెట్టు(-పెట్టు) స.క్రి. మండించు. పీడించు. -కొరకు రూ.చూ. -కొఱకు. ప్రత్య.ద్రు. కోసం నిమిత్తం. కొరగూత వి. వయసువచ్చిన కోడిపుంజు కూసేకూత. కొరకొరచూచు స.క్రి. కోపంగాచూచు. కొరకొరమను అ.క్రి. చెలరేగు. సారంగ. 3.127. కొరకొరలాడు అ.క్రి. కోపంతో చిరచిరలాడు. కొరంగి వి. ఏలకిచెట్టు మందులలోను, నుగంధ ద్రవ్యంగాను ఉపయోగించే కాయలుకాసే చెట్టు (Elettaria Canda momuns). కొరచోడి వి. నాలుగైదు నెలల్లో పండే ఒకరకం ఆహార ధాన్యం (Elusine Coracane Cynosurus Colocu-nus). కొరజా చూ. కొంజా. వి. వాటి ఆవల ఉన్నఇల్లు. కొరట వి. రాగి గింజలు కొట్టి పిండివేసి రాచిన నీళ్ళు, పశువుల ఆహారం. కొరడబండ వి. దర్వాజా చట్టంకింద, బేనుమెంటుపైన గరపగా వేసే రాయి. కొరటబండి వి. నివంగుల్ని తెచ్చేబండి. ఉదయనోదయము 3.78. కొరడా వి. చబుకు, జాటి, తరటు, కక్కునం. పశువుల్ని తోల డానికి ఉపయోగించే సాధనం. అహల్యా. 1.100.

మరా. కొరడా, కోరడా, కోడా. ఉత్తేజం కలిగించే పలుకు.

క. కొరడా, కొఱడె, కోఱాడి, కోఱడె ; తు. కొరెఱా. త. కుఱుటా, కొఱటా ; మ. కోఱటా ; మాల్తో. కొర్ర. <మరా. కోర్డా.

కొరడాకర్ర వి. అచ్చుపోసిన పచ్చిపెంకును పెంచే సాధనం.

కొరడు[1] వి. 1. వంకరగా కాక తిన్నగాఉన్న ఇంద్రధనుస్సు, రోహితం. మైరా. 2.4.

క. కొరడు, కొడ్డ. రోహితం ; హో.చూ.త. కురుతి. ఎరువురంగు ; హో.చూ.మ. కురుతి. రక్తం.

కొరడు[2] వి. 1. పక్షి విశేషం, గుర్లగూబ. నుద. 3.194.

హో.చూ. త. కురంటుమ్. గుర్లగూబ ;

బహుళ: నం. కారండవ-. పక్షివిశేషం, ఒకరకం బాతు కావచ్చు.

కొరడు[3] వి. మత్స్యవిశేషం.

కొరడుపాటు న.క్రి. తిమురువట్టు.

కొరణ వి. సింధూరం, పసుపు, ముదురు ఎరుపు రంగులలో పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Ixoraoceinea).

కొరత వి. కొద్దునగుచ్చి చంపటం.

కొరడ[1] వి. మత్స్యవిశేషం. వేంక. పంచ. 1.294. పో.చూ త. కుఱువై. (Ophiocaphaluspunctatus).

కొరడ[2] వి. దున్ననినేల.

కొరదా చూ. కురదా. విణ. మిగిలిన, శేషించిన.

కొరవ చూ. కొరద వి. దున్నని నేల.

కొరవావిగండు చూ.చూ. కొరసానిగండు. వి. క్రూర మృగ విశేషం, దుమ్ములగొండి.

కొరవి వి. చీకినేల, కొరక.

కొరవ్వగడ్డి వి. ఒకజాతి గడ్డిమొక్క (Bracn'ria Distachya).

కొరందము చూ.చూ. కొరివిందము. వి. రురివిందం.

కొరవడము చూ. కొర్వదము. వి. దువ్వటి.

కొరవికొయ్య వి. పనికిరానివాడు, దుర్మార్గుడు.

కొరవము చూ.చూ. కొఅవము. వి. గుర్రాన్ని తోలే సాధన విశేషం.

కొరమద్ది వి. చెర్రికరకచెట్టు, గృహనిర్మాణాదులకు పనికివచ్చే మాను (Bridelia Retusa).

కొరమాను వి. చెర్రికరకచెట్టు, గృహనిర్మాణాదులకు పనికివచ్చే మాను కలిగిన ఒకచెట్టు. (Bredelia Retusa).

కొరమాలు అ.క్రి. పనికిమాలు. శాళ్వ. నం. 6.61.

కొరమాను వి. నల్లగాఉండే ఒకరకం చెరువునీటి చేప.

కొరలు చూ. కొఱలు. అ.క్రి. 1. ప్రకాశించు. కు.నం. 8.124; 2. కోపించు. కు.సం. 12.116.

త. కుఱు, కుఱులెనల్. కోపంతో బునకొట్టు, ఆందోళనచెందు, ఆనందతృప్తితో నిట్టూర్చు.

కొరవ[1] వి. ఒకానొక కొండజాతి. నెల్లూరు ప్రాంతం. పొదిలి 2.

కొరవ[2] విణ. మిగిలిన, తరువాయి.

కొరవసరవ విణ. మిగిలిన, తరువాయి.

కొరవంజి వి. 1. ఎరుక స్త్రీ. భక. 1.17; 2. ఎరుకవాడు. చంద్రాంగ. 2.90; 3. ఎరుకల నాట్యం, నాట్యవిశేషం. దశా. 7. 1.288.

క. కొఱవంజి. ఎరుకస్త్రీ; కొడ. కురుబె. గొల్లెకావరి; పో.చూ.త. కొరాజి, కొరజి. పాములు పట్టేవాడు, కోతుల్ని ఆడించేవాడు; కుఱవంచి. కురవజాతి స్త్రీ, ఎరుక స్త్రీ, నాట్యకావ్య విశేషం, కుఱుత్తి. కొండజాతి స్త్రీ; కుఱమ్. కురవజాతి, వంచి స్త్రీ. మ. కుఱవన్. వంచార జాతి, పాములుపట్టే జాతి; కొ. కుర్ప్. నీలగిరి కొండల్లోని కురుంబ జాతివాడు.

కొరవడు(-వడు) చూ. కొరవ[2]. అ.క్రి. మిగిలిపోవు.

కొరవి వ్యా. క్రోవి[1]. వి. 1. ఎర్రగోరింట, కురవకం. కాశీ. 1.188; 2. తెల్లని, గట్టి మానుకలిగిన ఒకచెట్టు, కడిమి (Molinoea Canscens).

సం. కురవక-; ప్రా. కుడవయ; పా. రత్తకురవక-; సిం. కరభ్ర. (Phyllanthus indicus).

<ప్రా. కురవయ-.

కొరవికారము వి. మిరపపళ్ళు చింతపండులోచేర్చి తొక్కిపెట్టిన ఊరగాయ.

కొరవికాల్చు వి. 1. దయ్యం; 2. సోకుడు; 3. ఎత్తు.

కొరవిపాల పి. కొరవిచెట్టు, తెల్లని పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Ixo!aparvflora).

కొరవిమచ్చ చూ.చూ. కొరివిమచ్చ. వి. ఒంటిమీద ఎక్కడైనా కాల్చినట్టు నల్లగా ఉండేమచ్చ, అగ్గిమచ్చ.

కొరనవ వి. బొమ్మమేడి, అల్పంగా ఉండే ఒకచెట్టు (Ficus Hispida).

కొరనలు వి. బ. వ. ఉప్పు వర్తకులు.

కొరసావిగండు చూ. కొరనాసిగండు, కొర్నాసిగండు. వి. దుమ్ములగొండి.

కొరి[1] వి. రెప్పనడిమి వెంట్రుక.

కొరి[2] చూ. కొరింగి. వి. గొరివిచెట్టు తెల్లని పూలుపూసే ఒకరకం చెట్టు. (Ixoraparviflora).

క. కొర్గి; తె. కొరిని;

కొరికవేయు స.క్రి. ఆములో కుండల పేర్పులో శాశీవచ్చిన చోట అటూ ఇటూ కదలకుండా అద్దువేసి అమర్చు.

కొరికి వి. తెల్లనికంకి, నల్లని విత్తనాలు కలిగి జనపమొక్కలాగ ఉండే ఒక కలుపుమొక్క (Chrozophola rottleri).

కొరిగె చూ.చూ. గొరిజ[1]. వి. దెక్క.

కొరింగి చూ.చూ. కొరి[2]. వి. గొరివిచెట్టు.

కొరిచెవాడు మా. కొరిశెవాడు. వి. 1. అడవిమనిషి, చండాలుడు, పర్వతీయుడు; 2. నూలు నరిచేయడానికి ఉపయోగపడే కుంచెలు తయారుచేసే తెగ, ఎరుకలజాతివారు.

కొరిజె[1] చూ.చూ. గొరిజ[1]. వి. గొరిసె, గుర్రపు దెక్క.

కొరిజె[2] వి. పొలిమేర.

కొరిటిచెట్టు వి. దయముల్లచెట్టు, ముళ్ళుకలిగి, పాలవంటి ద్రవం కారే ఒకచెట్టు (Pucospermum Spinosum).

కొరిత వి. బండకొయ్య లేదా బొండకొయ్య.

కొరింత చూ.చూ. కొరింద[1]. వి. ఒకానొక తీగ.

కొరింతకొటి వి. ముదురు ఎరుపురంగు పూలు పూసే ముళ్ళు కలిగిన ఒకచెట్టు (Mimosa rubicaulis).

కొరింద[1] చూ. కొరింత. వి. పచ్చనిపూలు, ఎర్రని కాయలు కాసే ముళ్ళుకలిగిన ఒకతీగ (Pierolcpium indicum)

కొరింద[2] వి. పెద్దపెద్ద ఆకులు, ముళ్ళు ఉండే ఒకతీగ (Acacia Caesia).

కొరిని చూ. కొరివి[3]. వి. తెల్లగాఉండే గట్టి మానుకలిగిన ఒకచెట్టు (Hemigyrosa Cansocens).

కొరివం వి. ఒకరకం అంచు.

కొరివె వి. ఒకజాతి చేప, మత్స్య విశేషం.

కొరిమి వి. కర్ణికారజాతికి చెందిన ఒకచెట్టు (Webera Corymbosa).

కొరిమిడి వి. ఒకరకంచెట్టు, వృక్షవిశేషం (Barleri alongifolia).

కొరిమివేల వి. కొడగచెట్టు, తెల్లనిమాను కలిగి, తెల్లని పూలు పూసే ఒకచెట్టు, దీనికర్ర చెక్కడపు పనులకు ఉపయుక్తం (Holarrhena antydysenterica).

కొరిమిపాల వి. తెల్లనిపూలు పూసే ఒకచెట్టు, దీనికర్రలు దివిటీ

కర్రలకు ఉపయుక్తం.

కొరివాకు వి. ఆముపరుగులో పరచడానికి వాడే ఒకరకం ఆకు.

కొరివి[1] రూ.చూ. కొఱవి. వి. కొరకంచు, అలాతం,ఉల్ముకం.

కొరివికంకి రూ.చూ. కొఱవికంకి. వి. కంకిబదులు కాడబయటకి వచ్చేవరి తెగులు. కొరివితెగులు రూ.చూ. కొఱవి తెగులు. వి. చరి, మొ. పంటలకు పైరు నల్లబడిపోయే తెగులు. కొరివిమచ్చ రూ. కొరవిమచ్చ. వి. ఒంటిమీద ఎక్కడైనా కాల్చినట్లు నల్లగా ఉండేమచ్చ, అగ్గిమచ్చ.

కొరివి[2] రూ.చూ. కొతివి. వి. ఒకరకం చెట్టు.

కొరివిందము రూ. కొరందము. వి. కురింజరాయి.

కొరిశెవాడు రూ.చూ. కొరిచెవాడు. వి. ఆడవిమనిషి, పర్వతీయుడు.

కొరిసి రూ.చూ. కొరై. వి. ఇంటిస్తంభాలు మొ॥ వాటికి తీగ, మాను ఉపయోగపడే ఒకచెట్టు.

కొరుకు[1] వి. కాలిన కర్రముక్క.

కొరుకు[2] వి. 1. ఆములో కుండల వరసలమధ్య ఉండేస్థలం; 2. రాళ్ళవరసలమధ్య ఉండేస్థలం.

కొరుకుడు వి. 1. పేనుకొరికి పడెలు పడెలుగా దూరలకు బొచ్చు ఊడిపోయే తెగులు; 2. గోడలోకి బొనిపిన దంకులు మొ॥ వాటికి రంగువేయకపోవడం వల్ల కాల క్రమాన వచ్చే చారల్లాంటి గుంటలు.

కొరుకుడుతీగ వి. తేతబూడిదరంగులో ఉండే ఒకరకం లతా విశేషం (Opilia amentacea).

కొరుకుబాకి వి. చిత్రికచెట్టు, చిన్నచిన్న పూలుపూసే ఒకరకం చెట్టు (Protium Serratum).

కొరుక్రాయి వి. ఇంటినేలమీద పరిచే వలచనిరాయి.

కొరుడుమొద్దు వి. నీటిపారుదల ఆవనరం లేనప్పుడు తూముకు అడ్డంగా వేసే కొయ్యమొద్దు.

కొరుడురాయి వి. రాతిస్తంభాల కింద ఆధారంగాను, అలంకారానికి పెట్టే మలచిన పీట.

కొరువేల వి. మట్టినేల, మిడ్రు, మెరక. నెల్లూరుశాసనం క్రీ.శ. 1814 నం.

కొరై రూ. కొరిసి. వి. ఇంటిస్తంభాలకు దడి మొ॥ వాటిమాను ఉపయోగపడే ఒకచెట్టు (Cleistanthus Collinus).

కొర్కు రూ.చూ. -కొఱకు. ప్రత్యర్థు. చతుర్థీ విభక్తి ప్రత్యయం. పండి.చ. 5.54-12.

కొర్ద రూ. కొర్న. వి. దుమ్ములగొండి.

కొర్ర రూ.చూ. కొఱంత. వి. లోటు. పారవ్రే. 2.99.

కొర్ర వి. ఒకరకం పెద్దచేప.

కొర్ర రూ.చూ. కొర్ద. వి. దుమ్ములగొండి, క్రూరమృగ విశేషం.

కొర్రపోతు వి. దుమ్ములగొండి, క్రూరమృగ విశేషం. కొర్రవగండు వి. దుమ్ములగొండి, క్రూరమృగి విశేషం. కాళ. 3.48.

కొర్రాసిగండు రూ.చూ. కొరసానిగండు. వి.దుమ్ములగొండి, క్రూరమృగ విశేషం.

కొర్ని రూ. కొర్ను. వి. బీటినేల, కంచె.

కొర్ను రూ.చూ. కొర్ని. బీటినేల, కంచె.

కొర్నుభూమి వి. 1. సరిగాపండక వదిలివేసిన కౌలుదూమి; 2. రాజీనామా ఇచ్చిన శివాలుజమా.

కొర్వడము రూ.చూ. కొరపడము. వి. దుప్పటి.

కొర్వుతీగ వి. తిప్పతీగ, మొదట కాగితంలాగ, తర్వాత బెండులాగ ఉండి బెరడు కలిగి పచ్చని పూలుపూసే ఒకతీగ (Tirrospoa cordifolia).

కొర్ర వి. చామల మాదిరిగా ఉండే ఒకరకం ఆహారధాన్యం (Panicumitalicum Sentaricaitalica).

కొర్రబంతి వి. కళ్ళం కడిపి గట్టి పడేట్టు తొక్కించటానికి కట్టినబంతి లేదా ఎత్తవరస.

కొర్ర వి. 1. కొరడు, ఇంద్ర ధనుస్సు; 2. కొయ్యముక్క.

కొర్రుపప్పకం వి. మొరటిసారి దున్నకం, మొరటిచాలు.

కొర్వికోల రూ.చూ. కొఱవికోల. వి. ఆగ్నేయాస్త్రం, చిచ్చమ్ము. పి. శకు. 3.169.

కొర్సె చూ. కొరై. వి. ఇంటిస్తంభాలకు మొ. వాటికి మాను ఉపయోగపడే ఒకచెట్టు (Cleistanthus Collinus).

కొఱ[1] పో.చూ. కుఱు, కుట్టు. వి. 1. శేషం, మిగులు. ఉ. హరి. 4.272; 2. లోపం. ఆం.భా. 3.46; 3. న్యూనత. విజ. ఓన్న, తక్కువైన, అల్పమైన. వరాహ. 5.115. ప్రబోధ. 5.18.

క. కొఱె. లఘుత్వం, అల్పత్వం, లోటు, శేషం; తు. కొఱు; త. కుఱై. లోటు, శేషం; కుఱు. చిన్న; కుఱైత్తల్. లోటు, చిన్నమొత్తం, లేమి; మ. కుఱ. లోపం, అవమానం.

కొఱతలఁచు న.క్రి. చెడుగాతలంచు, తప్పుగా భావించు. సానంద. 2.86. కొఱవవ్వు వి. చిరునవ్వు, మందహాసం. బహుళా. 5.52. త. కుఱునగై. మందహాసం. కొఱవెల వి. బాలచంద్రుడు. కు.సం. 3.63, నవనాథ. 2.79 వ. కొఱవెలకూవు వి. నెలవంక ఆకారంలో బాణం, అర్ధ చంద్ర బాణం. పారి. 5.31. కొఱవోము వి. ఉపయోగం లేనిసోము. కొఱవోముచేయు అ.క్రి. తక్కువపుణ్యం చేయు. కొఱపోవు రూ.చూ. కొఱబోవు. అ.క్రి. దిల్లపోవు, వత్వహీనమగు, కొఱప్రాణము వి. గానఊపిరి. కుట్టునురు. రం.రా.ఉ. 77, వ. 12 పం. కొఱప్రాణులు వి బ.వ. కొనఊపిరిగలవారు. కు.సం. 11.128. కొఱమొట్టు వి. పనిముట్టు. ఉపకరణం. క. కొరచుట్టు. కొఱయిండ్లు (-ఇండ్లు) వి.బ.వ. మిగిలిన ఇళ్ళు, కోమట్లుండే ఇళ్ళు కాక మిగిలిన ఇళ్ళు. ద. హిం.శా. నంపు. 7 శా. నం. 737. క్రీ.శ. 1248. కొఱయిల్లు (-ఇల్లు) రూ. కొఱిల్లు. వి. నిర్మాణం పూర్తికానిఇల్లు. కొఱవోవు (-పోవు) రూ. కొఱపోవు. అ.క్రి. దిల్లపోవు, వత్వహీనమగు. భార. ఆశ్వ. 2.22. కొఱనంది వి. ఆయం, జీవస్థానం. నిర్వ.రా. 10.29. కొఱిల్లు రూ.చూ. కొఱయిల్లు. వి. నిర్మాణం పూర్తికానిఇల్లు.

కొఱ[2] విణ. 1. మనోహరమైన, అర్హమైన, యుక్తమైన. భార. సభా. 2.190; 2. సమర్థమైన, చాలిన. భార. విరా. 3.150; 3. ప్రయోజనకరమైన, ఉపయోగకరమైన. పరమ. 3.247; 4. శ్రేయస్కరమైన. వరాహ. 11.57.

వి. 1. వ్యాపారం, చేష్ట. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 68పం; 2. పని. అప్ప. 2.197; 3. శ్రేయస్సు, మంచి, మేలు. సారంగ. 2.133; 4. అందం, ఒప్పిదం. అచ్చ.రా. అమో. 119; 5. ప్రయోజనం.

త. కుత్రై. ఇవ్వదగిన, చేయదగిన వ్యాపారం.

కొఱగానిది (-కానిది) విణ. పనికిమాలిన. కొఱగాని వాఁడు (-కానివాఁడు) విణ. అప్రయోజకుడైన. ఆం. భా. 2.27. కాఱగామి (-కాఱి) వి. 1. దోషం, లోపం, తప్పు, నేరం. భార. ఉద్యో. 2.21; 2. దౌష్ట్యం, చెడ్డతనం. భార. ఉద్యో. 3.237; 3. అకార్యం, దుష్టకృత్యం, చెడ్డపని, కొంటెచేష్ట. భార. అశ్వ. 4.47; 4. అప్రయోజకత్వం, పనికిమాలినతనం. ను.శ. 41; 5. దుర్మిత్రం, దుశ్శకునం, మను. 4.62; 6. అపాయం, హాని, విపత్తు. ప్రబో. 4.22. కొఱవనికొయ్య వి. పనికిరానివాడు. కొఱమాలు అ.క్రి. 1. పనికిమాలినదగు. నిరుపయోగమగు. భాగ. 10 పూ. 94; 2. విశ్రుతమగు. కాశీ. 3.138; 3. నీచమగు. నీలా.13.

కొఱ² రూ.చూ. కొఱ్ఱి. వి. నహస్రదంష్ట్రం, పెయ్యి దంతాలు గల చేప. పాకీనం. ఆం. భా. 1.160.

కొఱచేవ రూ.చూ. కొఱ్ఱచేవ. వి. కొరమాను. కొఱమట్ట రూ.చూ. కొఱ్ఱమట్ట. వి. కొరమాను. కొఱమీమ రూ.చూ. కొఱ్ఱమీను. వి. కొరచేప.

కొఱ³ వి. 1. వికారం, ద్వి. హరిశ్చ. 463 పం; 2. అపరాధం. సానంద. 2.86; 3. కోపాదులలో వచ్చే ఊర్పులలో కలిసేధ్వని.

త. కొఱు-కొత్-ఎనాల్. గొంకులో కలిగే గడగడ ధ్వని; కొఱు-కొఱులో, కొఱుకొఱుప్పు. కోపాదులలో కలిగేధ్వని; కుఱుకుఱుత్త్, కుఱుకుఱుప్పు. అనంతృప్తితో రణగొణధ్వని చేయు, గువగువలాడు, చెవి మొ. వాటిలో కలిగేదురద.

కొఱకొఱ వి. 1 కొఱకొఱగలవాడు. హరి.ఉ. 8.19; 2. విరోధం, ద్వేషం. ప్రదోద. 2.48; 3. కోపం. అచ్చ రా. బాల. 82; 4. కోపాదులలో ఊర్పులవల్ల కలిగేధ్వనికి అనుకరణం. కొఱకొఱచూచు రూ. కొరకొరచూచు. న.క్రి. కోపంతోచూచు. కొఱకొఱలాడు రూ. కొరకొరలాడు. అ.క్రి. చిరాకుపడు, విసుగుకొను. రసిక. 5.163. త. కొఱుకొఱు-చెనుల్. కోపసూచకధ్వని.

కొఱకచ్చు రూ. కొరకచ్చు, కొరకంచు, కొఱకంచు. వి. కొరవి, అలాతం, ఉల్ముకం. రామాభ్యు. 2.94.

క. కొఱకొల్లి. కొరకంచు. త. కుత్రైక్కొల్లి; మ. కుఱుకొల్లి. తోకచుక్క, ఉల్క; కొం. కతొమ్. అలాతం.

కొఱకంచు రూ.చూ. కొఱకచ్చు. వి. అలాతం, ఉల్ముకం, కొరవి.

కొఱకరానికొయ్య రూ.చూ. కొఱుకరానికొయ్య. వి.1. మూర్ఖుడు; 2. అసాధ్యం.

-కొఱకు రూ. -కొరకు-. కొయ్. ప్రత్య.ద్రు. 1. కై, కోసం. భార.ఆరణ్య. 7.157; 2. సంప్రదానార్థకం. దశా. 1.242.

క. కఱ్ఱి-.లోపం; త. కుత్రై. వేడికోలు, కోరిక, సిద్ధి; మ. కుఱు. కోరిక.

<కొఱ²+-కు.

కొఱకులెరువులపట్టించు న.క్రి. అడవులపాలుచేయు, తరిమివేయు.

కొఱఁకు రూ.చూ. కొఱను. వి. 1. బీరు. ఆం.భా. 2.6; 2. పక్షులు ఎరి తినే చోటు.

కొఱడి వి. ఆవరణగా వేసినపొడిమట్టిగోర.

కొఱడు వి. బె. 1. మానిమోడు. పండి.చ. పురా. 158; 2. మూర్ఖుడు. ఉ.హరి. 4.106; 3. స్తంభం. కా. 1.138; 4. ఆయుదవిశేషం, కొఱుకోల. కళా. 8.99; 5. ఇంద్రధనుస్సు.

క. కొడ్డకొంటు, గొరడు, కొఱుడు, మానిమోడు, దూలం; కొడ, కుడ్. తలుపుకమ్మి, దూలం, దుడ్డుకర్ర; తు. కొరడు, దూలం, మానిమోడు; త. కుఱుడు. దూలం, కర్రముక్క, పట్టుకారు; మ. కురడు, కుఱుడు. కర్రముక్క, తొ. కుడ్. పెద్దకర్ర, దుడ్డుకర్ర.

కొఱడుకోల వి. ఆయుదవిశేషం, కొరడు. చంద్రాంగ. 2.95. కొఱడువరు రూ.చూ. కొఱరువరు. అ.క్రి. మాన్యరు, నిశ్చేష్టమగు. కొఱడుపాటు అ.క్రి. కొయ్యబారు, చైతన్యహీనమగు. కొఱడుపోవు అ.క్రి. మాన్యరు, నిశ్చేష్టమగు. కొఱరువరు (-వరు) రూ. కొఱరుపడు. అ.క్రి. మాన్యరు, నిశ్చేష్టమగు. అప్ప. 2.197.

కొఱతి రూ.చూ. కొఱవత. వి. కొండజాతిస్త్రీ.

కొఱదల (-తల) విణ. తక్కువైన, మిగిలిపోయిన.

కొఱను రూ. కొఱఁకు. వి. బె. 1. దున్నకుండా పశువుల మేతకై విడిచిపెట్టినేల, బీరు. ఉ.హరి. 1.129; 2. అరవి, చెలక; 3. పక్షులు ఎరఏరుకునితినే చోటు.

పో.చూ. త. కుఱుంకాటు. చిన్నఅరవి.

కొఱఁత చూ. కొఱ¹. రూ. కొర్త. వి. 1. తక్కువ, లోపం. భార. విరా. 1.253; 2. దోషం, తప్పు. భార. ఉద్యో. 4.186; 3. శేషం, మిగిలినభాగం. భార.విరా. 1.313; 4. అవమానం, అగౌరవం. విప్ర. 4.49. విణ. 1. తక్కువైన. భార. కర్ణ. 3.321; 2. మిగిలిన, శేషించిన. దశకు. 6.127; 3 న్యూనమైన, అల్పమైన. దశా. 2.190.

క. కుఱు. చిన్నతనం. కొఱతె, కొఱంతె. న్యూనత చెందు, లోటు, కొరిక, నష్టం, లోపం, తప్పు; కొడ. కొరఛ్ఛ, కొరు. లోపం, న్యూనత్వం; తు. కొరతె. దోషం, కోరిక; త. కుత్రైచ్చల్. లోపం, ఆరుదు, తగ్గింపు, అపకీర్తి, తృణీకరణం; మ. కుఱవచ్చల్. కోరిక, అరుదు.

కొఱతవడు రూ. కొఱతపడు. అ.క్రి. తక్కువపడు, న్యూనమగు, హీనమగు. కొఱతపఱచు రూ. కొఱతపఱుచు, కొఱతవఱుచు. న.క్రి. తక్కువపరచు, న్యూనపరచు. విష్ణు. 2.196. కొఱతపఱుచు రూ.చూ. కొఱతపఱచు. న.క్రి. 1. తక్కువచేయ; 2. దాచు. కొఱతవల్కు న.క్రి. ఉదాసీనంగా మాట్లాడు, నీచంగామాట్లాడు. ఆము. 2.40. కొఱతపాటు వి. న్యూనత్వం, తక్కువతనం, లోపం.

కొఱతపెట్టు రూ.చూ. కొఱతవెట్టు. న.క్రి. దాచు, వదలు, మరుగుపరుచు, మిగుల్చు. ప్రభా. 1.117. కొఱతపోవు రూ.చూ. కొఱతవోవు. అ.క్రి. తక్కువపడు, న్యూనమగు. కొఱతపడు (-వడు) రూ.చూ. కొఱతపడు. అ.క్రి. తక్కువపడు, న్యూనమగు, హీనమగు. కొఱతపఱచు (-పఱచు) రూ.చూ. కొఱత పఱచు. స.క్రి. తక్కువపఱచు, న్యూనపరచు. కొఱతవెట్టు (-పెట్టు) రూ. కొఱతపెట్టు. స.క్రి. దాచు, మరుగుపరుచు, మిగుల్చు. భార. విరా. 4.134. కొఱతవోవు (-పోవు) రూ. కొఱతపోవు. అ.క్రి. తక్కువపడు, న్యూనమగు. భక. 2.144.

కొఱవట్టతీగ వి. తివ్వతీగ, మొదటకాగితంలాగ తర్వాత బెండులాగ ఉండేదేరడూ, నూగులేనిఆకులుకలిగి పచ్చని పూలు పూసే ఒకతీగ (Timospora Cordfolia).

కొఱవము రూ.చూ. గొఱవము. వి. గుర్రాలను తోమేసాధనం విశేషం. హంస. 5.41.

కొఱయ అ.క్రి. పొలకమారు.

కొఱలాడు చూ. కొఱలు.

కొఱలు రూ.చూ. కొరలు. అ.క్రి. 1. ఒప్పు. పండి.చ. 3.198 పు. ; 2. కోపించు, రోషించు. భార.స్త్రీ. 2.87 ; 3. అతిశయించు, మించు. భాగ. 6.440 ; 4. ఉండు, వసించు. రామాభ్యు. 5.65 ; 5. నిండు, పూర్ణమగు. ఆప్ప. 2.197 ; 6. చెలగు, ప్రకాశించు. అచ్చ.రా.అయో. 13; న.క్రి. 1. కోరు, అభిలషించు. భార. విరా. 1.116; 2. పొందు, పడయు, భార. ఆను. 5.353 ; 3. కామించు, పలచు. హరి. ఉ. 2.116.

కొఱలాడు అ.క్రి. రోషంతోఉండు ; న.క్రి. రోషంలో చూచు. కొఱలుకొను అ.క్రి. శోభించు, ఒప్పు. కవిక. 4.197.

కొఱవ వి. ఒకానొక కొండజాతి.

క. కొఱమ, కొఱవ. చాపలు, తట్టలుఅమ్ముకునే ఒకజాతి ; కొడ. కురుబె. గొల్లెలకాపరి ; తు. కొరగె. మాంసభక్షకులైన ఒకజాతి ; త. కుఱవన్. కొండజాతివాడు ; కుఱమ్. కురవజాతి ; మ. కుఱవన్. పాములు పట్టే ఒకజాతి, చాపలల్లేఒకజాతి : తె. కుర్వ. కులాటజాతికిచెందినవాడు.

కొఱవత రూ. కొఱతి. వి. కొరవజాతిస్త్రీ, కొరవది. క. కొఱవంజి, కొఱవతి, కొఱవితి, కొరజి. భవిష్యత్తు చెప్పేస్త్రీ ; కొరజి ; తు. కొరజు. కొరగెజాతిస్త్రీ ; త. కుఱత్తి, కుఱచి, కురవంచి. కొరవస్త్రీ. కొరవది పిణ. కొండజాతిస్త్రీ. కొఱవవాడు పిణ. కొరవజాతివాడు.

కొఱవి రూ. కొరివి[1]. వి. కొరరచ్చు. అలాతం, ఉల్ముకం. భార. ఆరణ్య. 6.226.

క. గొరవి, గొరవ్వ. ఒకానొకవృక్షవిశేషం.

కొఱవికంకి రూ. కొరవికంకి. వి. ఒకజాతివరిచెగులు. కొఱవికొటుక వి. ఒకానొకజొన్నచెగులు. కొఱవికొరము వి. పందుమిరపకాయలపచ్చడి. కొఱవికోల రూ. కొరికోల, కొర్వికోల. వి. ఆగ్నేయాస్త్రం. కొఱవిచీమ వి. పెద్దఎర్రచీమ. కొఱవిజొన్న వి. పిశాచం. సాం.ని. 1.19. కొఱవిచెగులు రూ. కొరివిచెగులు. వి. వరిమిరపపత్తి మొ. పైరులు నల్లబడేచెగులు. కొఱవితోఁదలగోఁకుకొను అ.క్రి. బాధోపశమనార్థంపోయి మరింతబాధచెచ్చుకొను, బుద్ధిపూర్వకంగా కీడుతెచ్చుకొను. కొఱవితోఁదలబరికికొను అ.క్రి. బుద్ధిపూర్వకంగా కీడుతెచ్చుకొను. కొఱవిదయ్యము వి. పిశాచబేదం. శృం.నై. 2.122. కొఱవిపెట్టు అ.క్రి. చితికినిప్పుముట్టించు.

కొఱికికొను చూ. కొఱుకు.

కొఱిల్లు చూ. కొఱ[1]

కొఱివి రూ. కొరివి[1]. వి. ఒకరకంచెట్టు. (Ixoraparviflora Sapindus tetraphylla).

కొఱు రూ. చూ. కొఱ్ఱు. వి. బొ. మేకు, ఊలం, గసిక. విజ్ఞా.

కొఱుతమఱుకు వి. 1. సాహసికుడు. భార. ఉద్యో. 1.343 ; 2. క్రూరుడు. విక్ర. 7.160 ; అ.క్రి. 1. సాహసకృత్యంచేయు. భార. స్త్రీ. 1.17 ; 2. క్రూరుడగు.

కొఱుకరావికొయ్య చూ. కొఱుకు.

కొఱుకు న. క్రి. 1. కరచు, దంశనం చేయు. భార. ఆది. 6.202 ; 2. పళ్ళు కోపంతో పటపట లాడించు. వి. 1. ఆహారం, ఎర, మేత, తినడం. రగా. 3.97 ; 2. మేహారోగవిశేషం. మల్ల. 3.12 ; 3. కాలినకర్రముక్క.

క. కుఱుకు కొఱుకు, కొఱుకు, కొరుకు ; కొడ. కొరి. (-కొరిప్ - కొరిబ్ -). ఎండకి ధాన్యాదుల్ని పటపటలాడించి తినడం ; తు. కొర్కలు. పండు ; త. కొఱి (త్త్-ప్). ధాన్యపుపొల్లునుగిల్లు, గింజల్ని కొంచెం కొంచెం కొరికి తిను, తక్కువగాతిను, కుతూ. నరకు ; మ. కొఱి. ఎలకలాగ ధాన్యాదుల్ని తిను, ధాన్యాన్ని పొల్లుతీసితిను ; గోం. కోర్క్. కొంచెం కొంచెం తిను ; కుఇ కొస్. ప్-అ (కొస్. త్-) ; పర్జి. కొర్క్. పళ్ళతోకాని కత్తెరతోకాని ముక్కలుచేయు, కొరకు ; కొలా. కొర్క్. కొరుకు, కుట్టు, కరచు.

< మూ. ద్రా. *కొర్త్-.

కొఱికికొను న. క్రి. 1. (దంతాలు) పళ్ళుకొరుకు. కాశీ. 7.31; 2. ఈడిపడేటట్లు కరచు. రాచూభ్యు. 8.148. కొఱుకరావికొయ్య రూ. కొఱకరానికొయ్య. వి. 1. మొండికట్టె, మూర్ఖుడు, అసాధ్యుడు ; 2. అసాధ్యం. కొఱుకుపుండు వి. అవయవాల్ని కొరికే నుఖరోగ విశేషం.

కొఱ్ఱి[1] వి. నన్న విశేషం, ప్రియంగువు. కుచేల. 3.52. (Allophylus cobbe).

క. కొర్లె, కొఱలె. నన్నవిశేషం ; పో. చూ. త. కురల్. మొక్కజొన్న ; పో. చూ. మ. కొఱ్ఱు. ధాన్యం ; కొం. కొయ్ల్ ; పో. చూ. పర్జి. కొయ్ల.

కొఱ్ఱి[2] రూ. కొఱి[3]. వి. మత్స్య విశేషం. ఆం. భా. 1.160. (Ophiocephallespunctatus).

త. కుఱవై ; పో. చూ. మ. కుఱుబాకు, కుఱువాఱు. చిన్నచేప.

కొఱ్ఱిచేప రూ. కొఱచేప. వి కొరమీను. కొఱ్ఱిమట్ట రూ. కొఱమట్ట. వి. కొఱ్ఱిమీను. కొఱ్ఱిమీను రూ. కొఱమీను. వి. నల్లగాఉండే ఒకరచేప చేయికోరల చేప అని

వాడుక. ప్రబంధ. 195.

కొఱ్ఱడచు చూ. కొఱ్ఱు.

కొఱ్ఱబంతి వి. కళ్ళం గట్టిపడటానికి తొక్కించే ఎద్దులవరస, మూగబంతి.

కొఱ్ఱలు రూ. కోఱలు. వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం, కొద్రధాన్యం.

కొఱ్ఱాయి వి. కొరకచ్చు.

కొఱ్ఱు రూ. కొఱు. వి. పౌ. **1.** ముల్లు. భార. ఆది. 4.270 ; **2.** శూలం, వధసాధన విశేషం. బనవ. 6 వ. 224 పం. ; **3.** మేకు. మను. 3.34 ; **4.** ఇంద్రధనుస్సు ; **5.** ముళ్ళు తగిలి గుర్తలో ఏర్పడ్డ చిరుగు ; **6.** కాలుతున్నపుల్ల.

త. కుఱ్ఱు-. మొద్దు, నేలలోనాటే వాడికొయ్య. కుచ్చి. చీలిక, ఇనపముల్లు, కద్ర, చెంపపిన్నును.

కొఱ్ఱిడచు న. క్రి. అతిగాబాదించు. <కొఱ్ఱు + అడచు.

కొఱ్ఱుఇంటికంబముపేయు (-చేయు) న. క్రి. చిన్నదానిని పెద్దపనికి ఉపయోగించు. ఉ. హరి. 1.94 కొఱ్ఱుదున్నకము వి. మొదటిదాలు. కొఱ్ఱులఁబెట్టు (-పెట్టు) న. క్రి. మిక్కిలి పీడించు. కొఱ్ఱెక్కికూర్చుండు ఆ. క్రి. అడిగినకొలదీ దిగిరాక మరింత పైకిపోవ.

<కొఱ్ఱు + ఎక్కికూర్చుండు.

కొఱ్ఱెక్కికూర్చుండు చూ. కొఱ్ఱు.

కొల[1] చూ. కొలుచు. వి. కొలత, ధాన్యం మొ. వాటిని కొలవటం.

పో. చూ. క. కొల్. కద్ర ; మ. కొల్. కద్ర, కొలత ; కోలళ్ళ. కొలత , కొల్క్కనమ్. తాపి పనిలో అడుగు కొలత.

కొలకడవ వి. పదిమానికలకుండ. కొలకర్ర వి. కల్లుకొలిచి పోయడానికి వాడే చిన్నమట్టిపాత్ర. కొలకఱ్ఱ వి. **1.** కొలబద్ద, కొలవడానికి ఉపయోగించే కద్ర. **2.** పడవలంగరు ; **3.** స్తంబం. కొలకాను వి. కొలిచినందుకిచ్చిన జీతం. కొలకుండ వి. ధాన్యంకొలిచేకుండ, తొమ్మిది మానికలు పట్టేకుండ. ద.హిం.శా. సంపు. **5.** శా. నం.1046, క్రీ. శ. 1187నం. కొలకొండ వి. తవ్వినచోటు తెలిసి కొనడానికి మధ్య తవ్వకుండా వదిలిపెట్టే మిట్ట. కు. నం. 1.52. కొలకొయ్య వి. ఆనుమీద పడుగు ఎక్కువ రావటానికి పక్కపట్టెకు బిగించినకొయ్య. కొలకోల వి. కొలకర్ర, మానదండం. సుద. 1.102. కొలగడవ (-కడవ) వి. ధాన్యం కొలిచేపెద్దమట్టిపాత్ర. కొలగాఁడు (-కాఁడు) వి. ధాన్యాదుల్ని కోలిచేవాఁడు. కొలగారము వి. **1.** ధాన్యాదుల్ని కొలిచినందుకిచ్చిన కూలి ; **2.** కొలవడం, కొలత. కొలగోల (-కోల) వి. భూమ్యాదుల్ని కొలవడానికి ఉపయోగించే కద్ర. నెల్లూరుశాసనం, కందుకూరు. 63. క్రీ. శ. 1261 నం. కొలచు రూ. చూ. కొలుచు[1]. న. క్రి. ధాన్యాదుల్ని కొలచు. దరజికోటశాసనం, గుంటూరు జిల్లా, క్రీ. శ. 742 నం. కొలతట్ట వి. నున్నం, గులక మొ. వాటికొలతకు వాడే పాదనం. కొలవిర్వయము వి. భూమిపరిమాణపు కొలతల ఓదంబడిక. ద. హిం. శా. సంపు.10. శా. నం. 748. క్రీ. శ. 1568 నం. కొలపెట్టు న. క్రి. కొలతవేయు, కొలుచు. వరాహ. 12.43. కొలబావ వి. ధాన్యంకొలిచే కుండ. కొలబుట్ట వి. నున్నంగులక మొ. వాటికొలతకు వాడే బుట్ట. కొలముంత వి. బానలోనుంచి కల్లుముంచిపోయడానికి వాడే చిన్న మట్టి పాత్ర.

కొల[2] వి. **1.** పగ, వైరం, రం. రా. యు. 347 పు. 1 పం. ; **2.** దోషం, పాపం, కసటు. సారంగ. 2.23 ; **3.** హింస, వధ. చంద్రశే. 4.84 ; **4.** బాధ. మల్ల. 3.79.

క. కొలె. చంపడం, హత్య ; తు. కొలె ; త. కొల్లె. చంపడం, హత్య ; పో. చూ. మ. కుల. హత్య, చంపడం ; తె. క్వలి. హత్య, హత్యచేసేస్వభావం కల.

కొలగట్టుకొను (-కట్టుకొను) న. క్రి. హత్యా పాతకాన్ని కట్టుకొను.

కొల[3] వి. చెయు వాళ్ళు పిళాచాల్ని సేవించడం.

కొలకట్ట వి. **1.** ఇల్లు, కవ్వ, గుడి, గూడు, ఆనుపోసిన నూలులో ఒకటిపైకి ఒకటి కిందికివచ్చిన రెండు పోగులు దారం ; **2.** ఊత్తె పన్నేటప్పుడు కిందిగూటానికి వేసే ఒకరకం ముడి ; **3.** అచ్చుకట్టేటప్పుడు రెండుఅచ్చుకద్రల వడి దారాలకు వేసిన లంకె.

కొలకడ వి. గొద్రు, నాగలి మొ. వాటిమోకు మొదటికొన.

కొలకవఁగోడి రూ.చూ. కొనకొనంగోడి. వి. ఒకజాతి కోడి దగా. 8.236

కొలకమాఱు అ. క్రి. తినేటప్పుడు ద్రవంముక్కలోకివచ్చు.

కొలకలకోడి రూ.చూ. కొనకొనంగోడి. వి. ఒకజాతికోడి.

కొలకొల రూ. గొలగొల. వి. కలకల ధ్వనిపక్షులు మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం. శృం. నై. 3.13, మను. 3.62.

త. కులుకులు (త్రో-ప్పు-). కలకలధ్వనిచేయు.

కొలగము చూ. కొల[1]. వి. లోహషట్బిందె. ద. హిం. శా సంపు 4. శా. నం. 1140. 2. క్రీ. శ. 1142 నం.

కొలంకు రూ. కొలఁకు, కొలఁకువ వి. చెరువు, నరన్ను. భార. ఆరణ్య. 3.270.

క. కొళగళ్. చెరువులు ; త. కుళంగళ్ ; మ. కుళంగళ్.

పో. చూ. నం. కూలా. సీటిగుంట.

'కొలంకులు' అనే పదాన్ని అనుచిత విభాగం చేయటం వల్ల కొలంకు శబ్దరూపం ఏర్పడింది.

కొలఁకు రూ.చూ. కొలంకు. వి. చెరువు, నరన్ను. కాశీ. 6.187.

కొలఁకువ రూ.చూ. కొలంకు. వి. చెరువు. భాగ. 8.111.

కొలచేయు న.క్రి. **1.** స్త్రీలను చెరచు ; **2.** హానిచేయు.

కొలత చూ. కొలుచు[1]. రూ. కొలఁత, కొల్త. వి. పరిమాణం, ధాన్యాదుల్ని కొలవడం.

కొలతకొయ్య చూ. కొలకొయ్య. వి. ఆనుమీదపడుగు ఎక్కువరావటానికి పక్కపట్టెకు బిగించిన కొయ్య. కొలతకోల వి. పడుగుమూర కొలవడానికి ఉపయోగించే రెండు మూరల పొడుగుండే కద్ర. కొలతగిన్నె రూ. కొల్తగిన్నె. వి. రంగులు కొలుచుకొనేగిన్నె. కొలతగురిగె వి. నుమారు అయిదు తులాలుపట్టే రంగు కొలుచుకొనే చిన్నపాత్ర. కొలతతెర్డు వి. పొడుగాటి కాడకుట్టి రంగు కొలుచుకొనే చిన్నపాత్ర. కొలతకొట్టి వి. నున్నం, గులక మొ. వాటి కొలతకువాడే సాధనం. కొలతబల్ల వి. పన్నెదండెలచుద

చిగించే పుల్లల్ని ఒకే పొడుగులో తెంచడానికి కొలిచే బిళ్ళ. కొలతవేయు న.క్రి. భూమ్యాదుల పరిమాణాన్ని కట్టు.

కొలదాకు (-తాకు) అ.క్రి. హీనికలుగు.

కొలది చూ.చూ. కొలఁది. వి. మేర, హద్దు. కందుకూరు శాసనం, నెల్లూరు జిల్లా. క్రీ.శ. 848–849 సం.

కొలనాడు చూ. కొలను.

కొలనికడవలు చూ. కొలను.

కొలనికాపుండు చూ. కొలను.

కొలనిమబ్బులు చూ. కొలను.

కొలనిమేఘములు చూ. కొలను.

కొలను చూ. కొల్ను, కొల్లు1. వి.వొ. 1. చెరువు, సరస్సు. భార. సభా. 1.12 ; 2. చిన్నగుంట. ఇండు. 2.5.

క. కొణ, కొళ, కొళహె. చిన్నగుంట ; తు. కుళి. చెరువు ; త. కుళమ్. చెరువు, చిన్నగుంట ; కుంటు. చిన్నగుంట ; పో.చూ. కుళి. చెరువు, చిన్నగుంట ; మ. కుళమ్. చెరువు.

పో.చూ. నం. కూల -. చిన్ననది, కాలవ ; కులా. చిన్నగుంట, చెరువు ; ప్రా. కుల్లా. సెలయేరు, కాలవ ; నే. కులో. కాలవ, మురికికాలవ ; హిం. కూలా. సీటి పారుదల.

కొలనాడు అ.క్రి. 1. తీర్థమాడు, స్నానమాడు. కువ.చ. 3.125 ; 2. తీర్థయాత్రకేగు. కొలనికడవలు చూ.చూ. కొలనుకడవలు. వి. సీళ్ళతో వోచేనోముకు గంగ పూజకు సంబంధించిన పాత్రలు. కొలనికాపుండు అ.క్రి. నిష్ప్రయోజనమైన పనిచేయు. గువ్వలచెన్న. 13. కొలనిమబ్బులు వి.బ.వ. వస్త్రవిశేషం. వ్య. చెరువులోని మబ్బుల్ని పోలిన వస్త్రాలు. కొలనిమేఘములు వి.బ.వ. వస్త్రవిశేషం. బసవ. 3.49 పు.; వ్య. చెరువులోని మబ్బుల్ని పోలిన వస్త్రాలు. కొలమకడవలు చూ. కొలనికడవలు. వి. సీళ్ళతో వోచేనోముకు, గంగపూజకు సంబంధించిన పాత్రలు.

కొలఁత చూ.చూ. కొలత. వి. పరిమాణం, ధాన్యాదుల్ని కొలవడం.

కొలఁది పో.చూ. కొల1 చూ. కొడ్డి1, కొలదొ, కొల్లి1. వి. 1. శక్తి, సామర్థ్యం, మహిమ, ప్రభుత్వం. కు. సం. 4.480 ; 2. మేర, అవధి. భార. విరా. 4.93 ; 3. బలం. భార. చిరా. 5.66 ; 4. విధం, తెరగురీతి. భార. ఉద్యో. 2 235 ; 5. పరిమాణం, మిరి. భార. భీష్మ. 1.27, భార. ఆను. 5.263 ; 6. స్థితి, అవస్థ. హరి.పూ. 8.113 ; 7. గొప్పతనం. పారి. 1.63. నిఘ. 1. శక్యమైన, సాధ్యమైన, తరమైన. భార. సభా. 1.79 ; 2. పరిమాణం కల. భార. విరా. 5.216 ; 3. అల్పసంఖ్యాకమైన, కొంచమైన. రం.రా.ఉ. 70 వ. 11 వం. ; 4. సాటి, సమానం. దశకు. 1.92.

కొలఁదిపాయ అ.క్రి. దగ్గరకువచ్చు. భాస్కరా. ఆరణ్య. 2.46. కొలఁదికిమించు అ.క్రి. అపరిమితమగు. కళా. 1.118. కొలఁదికిమీఱు అ.క్రి. అధికమగు. భార. ద్రోణ. 2.229. కొలఁదిగడ్డుచు (-కడుచు) న.క్రి. గడువు ముగించు. భార్గ. విరా. 4.93. కొలఁదిమిగులు అ.క్రి. అపరిమితమగు, అధికాధికమగు. కు.సం. 11.12. కొలఁది మీఱు అ.క్రి. అపరిమితమగు. భార. ఆను. 5.263. కొలఁదియగరాని (-ఇడరాని) విణ. అపరిమితమైన. హరి. ఉ. 10.66. కొలదియిడు (-ఇడు) అ.క్రి. లెక్కించు, గణించు. కొలదివెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. 1. పరిమితంచేయు, కొంచెపరచు. భార.విరా. 3.167 ; 2. ఎంచు, లెక్కించు, గణించు. భార. భీష్మ. 1.122. కొలఁదివేరు చూ.చూ. కొలవేరు. వి. వట్టివేరు. కొలఁదులఁబడు అ.క్రి. పరిమితమగు.

కొలఁదులఁబడు చూ. కొలఁది.

కొలవగ చూ. కొలము. వి. 1. జాతివైరం. భక. 2.284 ; 2. గర్వశత్రుత్వం. వేంక. పంచ. 3.195.

త. కుల-ప్-పగై. జాతి ద్వేషం.

కొలవగతుఁడు చూ. కొలము. వి. సహజశత్రువు, ఆవు, పులి మొదలైనవి. వేంక. పంచ. 2.141.

కొలమాఱు అ.క్రి. తినేటప్పుడు ద్రవాదులు ముక్కులోకివచ్చు.

కొలము వి. 1. వంశం, ఆన్వయం. హర. 2.51 ; 2. సజాతీయప్రాణి సముదాయం. యయా. 4.15.

సం. కుల -. జాతి, తెగ ; ప్రా. కుల -. ; పా. కుల -. ; హిం. కుల్. కుటుంబం, సమూహం, జాతి.

క. కుల. ; త. మ. కులం. ; కుఖ. కూలు. కుటుంబం, జాతి, తెగ, కులం.

< ప్రా. కుల -

కొలముపాములు వి.బ.వ. జాతిపెద్దలు. వేంక. పంచ. 2.48.

కొలముక్క వి. కొడగచెట్టు తెల్లనిపూలుపూసే ఒక మొక్క (Holasrhena Autidystcuica).

కొలయాఁగు న.క్రి. పగతీర్చు.

కొలయొనర్చు (-ఒనర్చు) న.క్రి. హత్యచేయు. భక. 1.824. క. కొలె. హత్య ; త. కొలై.

కొలరాగి వి. మెట్టసాగులోనూ, మాగాణిసాగులోనూ, పండే ఒక ఆహారధాన్యం, రాగుల్లో ఒకరకం.

కొలవటి వి. నాట్యవిశేషం. శ్రీరం. మా. 4.162.

కొలవేరు చూ. కొలఁదివేరు. వి. వట్టివేరు. కు.సం. 5.628 (Audropognmurieatus).

కొలసామి వి. కులస్వామి, కులశ్రేష్ఠుడు. కేయూర. 3.150.

కొలసాలు వి.బ.వ. డొల్లుమిద్ది కప్పుకింది వాసాలు.

కొలాబ వి. కలువలు మొ. వాటిని లాగి తెరవడానికి ఉపయోగపడే పరికరం.

కొలారకము చూ. కొల1. వి. కొలత. వేంక. ఆం. మాన. 68.

కొలారము చూ.చూ. కొల్లారు. వి. నాలుగిళ్ళభవంతి, నడుమ, బయట నాలుగు పక్కల కట్టడం కట్టిన ఇల్లు, చతుశ్శాల, మండువాఇల్లు.

కొలారికమంపు చూ. కొలారికము.

కొలారికము చూ.చూ. కోలారికము. వి. ద్వంద్వయుద్ధం చేయబోయే మల్లురకు కొలతచూచి కయిదువు లేర్పరచడం. ఆం.భా. 2.206.

కొలారికమంపు స.క్రి. ద్వంద్వయుద్ధానికి రమ్మని (కటారిని) పంపు. అహల్యా. 1.102.

కొలారు రూ.చూ. కొల్లారు. వి. కొలారం, చతుశ్శాల.

కొలారుబండి రూ.చూ. కొల్లారుబండి. వి. కంబళంతో కప్పిన బండి. భక. 1.182.

కొలి వి. బిల్లంగోడు ఆడేటప్పుడు బిల్లపెట్టి కొట్టటానికి కవ్వించి చిన్న గుంట. ఉ.హరి. 5.311.

క. కుఱి. గుంట; తు. గుళి; త. కళి; మ. కుఱి.

కొలిక వి. సాలెవాడు.

కొలికచేదుకోక వి. ఒకరకం నేతచీర. కొలికంపు వి. రెండు పోగులు దారం నిలువుగా పడేట్టు నేసిన అంచు.

కొలికతుపు చూ. కొలికి.

కొలికవట్టె వి. మరానుకట్టుబడిలో పడుగులో దూర్చే బెజ్జాలు గల రేకు ముక్కలు, ఉంగరాలు బిగించిన కొయ్యపట్టె.

కొలికి రూ. కొల్కి. వి. 1. కంటికొన. బసవ. 3.778 పం; 2. కొక్కెం, హారాదులకు ముఖభాగంలో పంపుగా ఉండే బంధన సాధనం, బంధం. భాగ. 1.224; 3. కందం, గొంతుక. ఆం.భా. 2.141; 4. ఆసుపోసిన నూలులో ఒకటి పైకి, ఒకటి కిందికి వచ్చిన రెండు పోగుల చారం; 5. అచ్చు కట్టేటప్పుడు రెండు అచ్చు కర్రల పడిదారాలకు వేసిన లంకె.

క. కులికె, కుణికె, కొలికె, కొళికె. కొక్కెం, మూల; తు. కొళికె, కొల్కె. కొక్కెం, కన్ను; త. కొళుక్కి. కొక్కెం; పో.చూ. మ. కుఱి. నూది రంధ్రం, కాలిఎముక; కొళుత్తు. కొక్కెం; కొంద. కొళ్. వర్షి. కొంటుజీ. కొక్కెం.

కొలికతుపు వి. బద్దెపోగులకు రెండేసి పడుగు పోగులు కలిపి అచ్చుకట్టరం. కొలికిచెవ్వ వి. కొలికిగల పాదరక్ష. భక. 2.545. కొలికినేత వి. వేకపోగులు కలవకుండా విడివిడిగా కనిపించేటట్లు నేసిన నేత. కొలికిదెచ్చు (-తెచ్చు) స.క్రి. 1. లొంగదీయు. ఆ.మ.క. 2.98; 2. వస్తువుల్ని అటూ ఇటూ మార్చి గందరగోళంచేయు. కొలికిపూవ రూ. కొల్కిపూన. వి. కొలికికి తగిలించేపూస. కొలికిపోగులుకర్ర వి. ఆసుపడుగులో మొదట అనిపడే కర్ర, ఎడంకోల. కొలికిమొంగిచీర రూ. కొలికిమొంగిచీర. వి. రెండు పోగులు ఒక రంగు, రెండు పోగులు మరొక రంగుపెట్టి నేసే ఒక రకం చిన్న గడి చీర. కొలికిముడి రూ. కొల్కిముడి. వి. జారుముడి. కొలికిమళ్ళచీర వి. ఒక రకం గళ్ళచీర. కొలికిమొంగిచీర రూ.చూ. కొలికిమొంగిచీర. వి. రెండు పోగులు ఒక రంగు, రెండు పోగులు మరొక రంగు పెట్టి నేసే ఒక రకం చిన్న గడి చీర. కొలికివచ్చు ఆ.క్రి. ఫలోన్ముఖమగు. చీర. 3.54. కొలికిశారుకావికోక వి. రెండు నాడెలలో రెండు రంగుల నూలు పెట్టి నేసిన చీర. కొలుకులకర్ర వి. పడుగులో పై కొల్తలకు దూర్చే కర్ర. కొలుకులవట్టె వి. మరానుమీద పడుగు పోసేటప్పుడు పడుగులో అనులు రావటానికి వేసుకులు బిగించిన కట్టె. కొలుకులమళ్ళచీర వి. నిలువుకు తెలుపు, అడ్డానికి రంగు నూలుపెట్టి రెండేసి పోగులు పడేట్టు నేసిన గళ్ళ చీర. కొలుకులుతీయు స.క్రి. నరిచేసేటప్పుడు పడుగులో చిక్కులు తీయు. కొలుక్కొయ్య వి. నేతబయలులో చివర నాటిన కర్ర, మోకు తిప్ప కర్ర. <కొలికి+కొయ్య.

కొలికిడి వి. రెండు కొనల్ని కలిపే ముడి.

కొలికిలు వి.బ.వ. మూడువందల తుంచాలు.

కొలికెడు వి. ఒకటిన్నర బండి ధాన్యం.

కొలిని వి. నల్లబులునుచెట్టు మెరిసే ఆకులు కలిగి నదీ తీరాల్లో పెరిగే ఒక చెట్టు (Canthium didymum).

కొలిపించు[1] చూ. కొలుచు[1].

కొలిపించు[2] చూ. కొలుచు[2].

కొలిపించు[3] చూ. కొలువు[3].

కొలిమి రూ. కొలిమె, కొలుము, కొల్మి. వి. 1. కమ్మరి. మొ॥వారు లోహాల్ని కాల్చడానికి నిప్పుంచే గుంట. మార్క. 3.315; 2. సంభోగం.

క. కులమె, కులుమె, కుల్మె, కొలిమె, కొలుమె. నిప్పుంచే గుంట; కొర. కొల్లె. కమ్మరి; తు. కొలమె. లోతుగొయ్య, అగాధం, నరకం; త. కొల్. కమ్మరవృత్తి, కొల్-ల్-ఱులై. కమ్మరి కొలిమి. పో.చూ. మ. కొల్లన్. కమ్మరి.

కొలిమితిత్తి రూ. కొల్మితిత్తి. వి. కొలిమి ఊదే తిత్తి, భస్త్రి. ఆం.భా. 2.299.

కొలిమిడి రూ. గొలమె, గొరిమి, గొలిమిడి, గొలిచె, గొల్మి, గొల్మిడి. వి. ఒకానొక చెట్టు (Coix barbata).

కొలిమిపాల వి. చెల్లని పూలుపూసే ఒక చిన్న మొక్క లేక పొద, గారవిచెట్టు (Ixora pamiflora).

కొలిమె రూ.చూ. కొలిమి. వి. కొలిమి.

కొలియా వి. పీర్లపండగలో మర్నాడు తాగటానికి వాడే చిన్న గురిగె.

కొలివె వి. తెల్ల మచ్చలుగల ఒక పిట్ట.

కొలుకులకర్ర చూ. కొలికి.

కొలుకులవట్టె చూ. కొలికి.

కొలుకులమళ్ళచీర చూ. కొలికి.

కొలుకులుతీయు చూ. కొలికి.

కొలుక్కొయ్య చూ. కొలికి.

కొలుగుంట చూ. కొల్లు[1]. వి. పురుడురోజుల్లో శిశువు స్నానానికి ఉపయోగించిన నీరుపోయే గుంట.

కొలుచు[1] రూ. కొలుచు, కొల్చు[1]. వి. ధాన్యం, వరిధాన్యం. భార.అను. 4.260. ద.హిం.శా. సంపు. 5. శా.సం. 1188. క్రీ.శ. 1250 స.క్రి. కొలతవేయు. శృం.నై. 8.39.

క.కొల్. కర్ర[1], స్తంభం; కోల్. కొలత కుపయోగించే కర్ర; కొల్. తీసుకొను; కొలిగ. కొలత ప్రమాణం; తు. కోలు. కర్ర, స్తంభం, కొలతకర్ర; త. కొల్. (ణ్-ట్-వ్-). లోపలికి లాగు, గణించు, పూర్వకాలంలో ఉపయోగింపబడిన ఒక ప్రమాణం; పో.చూ. కోలు. (-ఇన్-వ్-). మూటకట్టు, పైకిలాగు. కోల్. కొల ప్రమాణం; మ. కోళ్‌కర్ర్‌నల్. ఒక ఘన అడుగు ఉండే ఘనప్రమాణం; కోల్. కర్ర, స్తంభం; కొలా. కుల్. గణించు; నా. కుల్ల్. కొలుచు.

< మూ.ద్రా. *కొర్.

కొలచువెఱుక వి. పెరికలో తెచ్చిన వస్తు. ద.హిం.గా. నంపు. 4. శా.నం. 935. క్రీ.శ. 1269 నం. కొలిపించు[1] యూ.చూ. కొల్పించు[1]. న.క్రి. ధాన్యాదికం కొలుచు.

కొలుచు[2] యూ. కొల్చు[2]. చూ. కొండాడు, కొనియాడు. న.క్రి. 1. సేవించు, ఓలగించు. భార. ఆది. 3.110; 2. నమస్కరించు. ఆం. నా. నం. 2.31; 3. ధ్యానించు.

క. కొళ్. పట్టుకొను; తు. కొలు. రాజసమక్షం, దైవనమక్షం; పో.చూ. త. కూలి. బత్తెం; కోలు (-ఇన్-వ్-). ఆలోచించు, ధ్యానించు; కొళ్ (-ణ్-ట్-వ్-). విచారించు, ఆలోచించు; కొళుళు (-ఇన్-వ్-). కొలువులో ఉండు; మ. కోలు. సేవ, కొలువు.

కొలిపించు[2] యూ. కొల్పించు[2]. న.క్రి. సేవింపచేయు. భార. భీష్మ. 3.420.

కొలువు[1] యూ.చూ. కొల్పు[1]. అ.క్రి. 1. సమ్మతమగు, ఇష్టమగు. భార. ఆను. 1.11; 2. పనికివచ్చు, చెల్లు, సాగు. ద్వి.హరిశ్చ. పూ. 1187; 3. ఇష్టపడు, నమ్మతించు.

క. కొళ్. పూనుకొను, పొందు, లాభంపొందు; త. కోలుమై. నంసిద్ధత, ప్రారంభం; కొళకై. ఇష్టం, కోరిక, గౌరవం, నంబంధం, చనువు, నంఘటన.

కొలువు[2] యూ కొల్పు[2]. చూ. కొలుచు[2]. వి. 1. సేవ.కు.నం. 1.12; 2. నమస్కారం. ప్రబంధ. 8.86; 3. గ్రామ శక్తికి చేసే ఉత్సవం. ఆం.భా. 1.148.

త. కొళ్ (-ణ్-ట్-వ్-). ఉత్సవంచేయు, గణించు, ధరించు; మ. కొలు. సేవ, రాచకొలువు.

కొలువు[3] యూ.చూ. కొల్పు[3]. వి. నాట్యయోగ తద్దిత్తాది శబ్దోచ్చారణం.

కొలిపించు[3] యూ. కొల్పించు[3]. అ.క్రి. నాట్యయోగ తద్దిత్తాది శబ్దాల్ని ఉచ్చరించు.

కొలువు[4] యూ. కొల్పు[4]. న.క్రి. 1. పురికొల్పు. భార. భీష్మ. 3.151; 2. పుట్టించు, కలిగించు. హరి.హు. 5.193; 3. కనుగీటు, సైగచేయు; 4. వ్యాపింపచేయు.

క. కొళిసు. దొంగలింపజేయు; త. కొళుళు (-ఇన్-వ్-). ఉసిగొల్పు, ప్రేరేపించు.

కొలువుగర్ర వి. పనుకుగర్ర, అన్ని రుతువుల్లోనూ ఉండి నిలువుగా పెరిగే ఒక మొక్క (Manesithealavis).

-కొలువు[5] ప్రత్య. అనుప్రయుక్తమైన కొను ధాతువుకు ప్రేర ణలో వచ్చే రూపం.

కొలువ్వట్టె వి. నారికలబల్ల, కోడిపిటలబండినితోలే మనిషి కూర్చో టానికి వీలుగా గోనినార దగ్గర వేసిన చెక్క.

కొలుము యూ.చూ. కొలిమి. వి. వడ్రంగికొలిమి, కమ్మరికొలిమి.

కొలువను చూ. కొలువు.

కొలువరి చూ. కొలుచు1. వి. కొలత. వేంక. ఆం. 2.64.

కొలువావము వి. 1. ఒకవిధమైన చేప, నొరచేప; 2. రాజీవం, ఒకవిధమైన పద్మం.

కొలువిమ్ము చూ. కొలువు.

కొలువు చూ. కొలుచు[2]. యూ. కొల్వు. వి. 1. ఆస్థానం, రాజ నభ. భార.ఉద్యో. 4.80; 2. ఆస్పదం, స్థానం. దశకు. 2.90; 3. సేవ, పరిచర్య. ఆం.భా. 2.228; 4. గ్రామ శక్తికి చేసే ఉత్సవం. ఆం.భా. 1.43; ఉత్సవ విశేషం; 5. ప్రభుత్వోద్యోగులు చేసినసేవకు పారితోషికంగా ఇచ్చిన భూమి; 6. పాత్రలు తీర్చటానికి సాధారణ పలకమాద లింగా కారంగా పెట్టిన మట్టిముద్ద.

త. కొలు. రాచకొలువు, ఆస్థానం, రాజనభ; మ. కొలు. సేవ, రాచకొలువు, దివ్యమైన, అభివృద్ధి.

కొలువగు అ.క్రి. నభచేయు. హర.పీఠి. 22. కొలువిమ్ము న.క్రి. 1. నభచేయు, కొలువౌనగు. భార.విరా. 1.184; 2. దర్శనమిచ్చు; 3. నమస్కరించు; 4. ధ్యానించు. < కొలువు + ఇచ్చు. కొలువుకాడు వి. సేవకుడు. కొలువుకూటము యూ. కొల్వుకూటము. వి. ఆస్థానమంటపం. నభా మండిరం. భార.ఉద్యో. 4.137. క. కొలుక్కూటుమ్. కొలువుకూటం. కొలువుగూర్చుండు (-కూర్చుండు) అ.క్రి. నభాసీనుడగు, కొలువులో కూర్చుండు. విక్ర. 1.19. త. కొలువిజ్జిరు. కొలువుగొను(-కొను) యూ. కొల్వుగొను. న.క్రి. 1. సేవకునిగా పరిగ్రహించు. భార.విరా. 1.224; 2. నభతీర్చు. సాంబో. 2.137. కొలువుచాలించు న.క్రి. నభచాలించు. నిరంకు. 4.48. కొలువుడుకాడు యూ.చూ. కొల్వుడుకాడు. వి. సేవకుడు. కొలువుండు యూ.చూ. కొల్వుండు. న.క్రి. కొలువుతీరు. హర. 2.38. < కొలువు + ఉండు. కొలువుతీరు న.క్రి. దేవీనవరాత్రులలో బొమ్మల కొలువు పెట్టు. కొలువుదీర్చు[1](-తీర్చు) యూ.చూ. కొల్వు దీర్చు. న.క్రి. నభచేయు, విడియు. కొలువుపట్టు న.క్రి. సేవించు. రామా. 1.74. కొలువుమొక్కు యూ.చూ. కొల్వు మొక్కు. వి. నభాపతికి చేసే నపుస్కారం. కొలువువిడియ యూ. కొల్వువిడియ. అ.క్రి. కొలువుతీరు. కొలువువిరియ యూ.చూ. కొల్వువిరియ. న.క్రి. నభచాలించు. కొలువుశాల యూ.చూ. కొలువుసాల. వి. నభామందిరం. కొలువుసాల యూ. కొలువుశాల. వి. నభామందిరం. కొలువుకూటం. భార.శాంతి. 1.372. < కొలువు + సం.శాలా. కొలువు సింగారమగు అ.క్రి. కొలువుచేయడానికి రాజాదులు అలం కరణ చేనుకొను. ఉ.రా. 5.247. కొలువుసింగారముచేసికొను న.క్రి. నభకు వెళ్ళడానికి తగినట్లుగా అలంకరించుకొను. కళా. 1.208. కొలువుసేసికొను(-చేసికొను) అ.క్రి. సేవ సంపాదించుకొను, కొలువు కుదుర్చుకొను. భార.విరా. 1.106. కొలువుసేయు(-చేయు) యూ. కొల్వుసేయు. అ.క్రి. నభచేయు, నివసించు. పాండు. 1.131. కొలువెత్తు యూ. చూ. కోలెత్తు. న.క్రి. సాధారణపలకమాద మట్టిముద్దను కుండ రూపు రావడానికి మీదికి పొడవుగా, లోపల బోలుగా వచ్చేటట్లు లేపు. కొలువౌనంగు యూ. కొల్వౌనంగు. అ.క్రి. కొలువగు, నభచేయు. ఆము. 4.135.

కొలువెత్తు చూ. కొలువు.

కొలువౌనంగు చూ. కొలువు.

కొలను వి. 1. చాకళ్ళు సంక్రాంతి తర్వాత కూడు బట్టలుతికే ఇంటిదాలనుంచి ఏటేటా వచ్చుకొనే బహుమానం;

2. కొలత, కొలగారం.

-కొలె చూ.చూ. కోలె[2]. అవ్య. **1.** ఉండి, పంచమ్యర్థకం. భాగ. 9.318; **2.** మొదలుకొని. వసు. 4.76.

కొలెవలు వి.బ.వ. ప్రమిదలకు పెట్టే తుదుళ్ళు.

కొల్కట చూ.చూ. కొల్కడ. వి. తొడుచుట్ట.

కొల్కడ చూ. కొల్కట. వి. తొడుచుట్ట.

కొల్కడపెట్టు న.క్రి. నేతమోకు చుట్ట బిగించు. కొల్కడ వేయు స.క్రి. నేతమోకు చుట్ట బిగించు.

కొల్కి చూ.చూ. కొలికి. వి. **1.** కంటికొన. భక. 1.179; **2.** లొంగుపాటు; **3.** కొక్కెం, హారాదులకు ముఖభాగంలో వంపుగా ఉండే బంధనసాధనం, బంధం; **4.** కంఠం, గొంతుక.

కొల్కిహూన చూ.చూ. కొలికిహూన. వి. కొలికిని తగిలించే హూన. చంద్రాంగ. 4.32. **కొల్కిముడి** చూ.చూ. కొలికిముడి. వి. జారుముడి.

కొల్చిపోయు స.క్రి. పెచ్చించు. భాళ్వ.నం. 7.33.

కొల్చు[1] చూ.చూ. కొలుచు[1]. వి. ధాన్యం, వరిధాన్యం. ఉ.రా. 8.141. న.క్రి. కొలతవేయు. భక. 2.406.

కొల్పించు[1] చూ. కొలిపించు[1]. న.క్రి. ధాన్యాదికం కొలిచేట్లు చేయు.

కొల్చు[2] చూ.చూ. కొలుచు[2]. స.క్రి. ఉపాసించు, ధ్యానించు. భార.ఆది. 1.22.

కొల్పించు[2] చూ.చూ. కొలిపించు[2]. స.క్రి. సేవింప చేయు. భార.ఆను. 1.369.

కొల్త చూ.చూ. కొలత. వి. పరిమాణం, ధాన్యాదుల్ని కొలవడం.

కొల్తకడి వి. హద్దురాయి, పొలానికి హద్దులు నిర్ణయించి ప్రభుత్వంవారు గుర్తుగా పాతిన రాయి. **కొల్తగిన్నె** చూ.చూ. కొలతగిన్నె. వి. రంగులు కొలుచుకొనే గిన్నె. **కొల్తకట్ట** వి. కొలతకు వాడే తట్ట. **కొల్తదబ్బి** చూ.చూ. కొల్తబద్ద. వి. లచ్చనలాక, అచ్చతికిన పడుగుమీద గుర్తు పెట్టడానికి కొలతచూనుకొనే బద్ద. **కొల్తబద్ద**, వర్ణవ్యత్యయం. **కొల్తదారం** వి. అంట్లుతాడు, అచ్చతికిన తర్వాత అల్లుమీద గుర్తులు పెట్టడానికి కొలిచే దారం. **కొల్తపెట్టె** వి. నున్నంగులక మొ. వాటితో అల్లిన బుట్ట. **కొల్తబద్ద** చూ. కొల్తదబ్బి. వి. లచ్చన లాక, అచ్చతికిన తర్వాత అల్లుమీద గుర్తులు పెట్టడానికి కొలిచే బద్ద. **కొల్తబిళ్ళ** వి. టుకినీ, పన్నె దండెలమధ్య బిగించే వుల్లలు ఒకే పొడుగులో పెంపటానికి కొలిచే కొయ్య బిళ్ళ. **కొల్తమంత** చూ. కొల్వమంత. వి. కల్లు కొలిచి పోయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

కొల్ది[1] చూ.చూ. కొలఁది. వి. **1.** విధం, రీతి. భాగ. 6.458; **2.** పరిమితి, పరిమాణం. చంద్ర.వి. 2.158; **3.** శక్తి, బలం. శ్రీరం.మా. 3.98.

క. కొల్. జయంపొందు; త. కోల్. బలం, శక్తి, సామర్థ్యం; కొల్ కై. సచ్ఛీలం.

కొల్ది[2] వి. తూముకు ఆర్డంగాపెట్టే కొయ్య. కరుడుమొద్ద.

కొల్పు చూ.చూ. కొలను. వి.ఔ. చెరువు, సరస్సు. పాండు. 1.106.

కొల్పించు[1] చూ. కొల్పు[1].

కొల్పించు[2] చూ. కొల్పు[2].

కొల్పించు[3] చూ. కొల్పు[3].

కొల్పు[1] చూ. కొలుపు[1]. అ.క్రి. **1.** ఇష్టపడు, సమ్మతించు. భార. భీష్మ. 2.252; **2.** పనికివచ్చు, చెల్లు, సాగు. భార. శల్య. 2.52; **3.** ఇష్టమగు, సమ్మతమగు.

కొల్పు[2] చూ.చూ. కొలువు[2]. వి. **1.** సేవ, కొలువు, నర్వవరం శాసనం తూ.గో. జిల్లా, క్రీ.శ. 1098 నం; **2.** నమస్కారం. సాంబ. 2.25; **3.** గ్రామశక్తికి చేసే ఉత్సవ విశేషం.

కొల్పురుచేతులు వి.బ.వ. నమస్కారాలు. హంస. 4.218.

కొల్పు[3] చూ. కొలుపు[3]. వి. నాట్యయోగ్య తద్దిత్తాది శబ్దో చ్చారణం. మను. 5.71.

కొల్పించు చూ.చూ. కొలిపించు. ల క్రి. నాట్యయోగ్య తద్దిత్తాది శబ్దాల్ని ఉచ్చరించు.

కొల్పు[1] చూ.చూ. కొలుపు[1]. స.క్రి. **1.** వ్యాపింపచేయు. పాండు. 2.135; **2.** పట్టించు, కలిగించు; **3.** పురికొల్పు.

కొల్మి చూ.చూ. కొలిమి. వి. **1.** కమ్మరి మొ. వారు లోహాల్ని కాల్చడానికి నిప్పుంచే గుంట. ప్రబంధ. 44; **2.** సందోగం.

కొల్మితిత్తి చూ.చూ. కొలిమితిత్తి. వి. కొలిమి ఊదేతిత్తి.

కొల్ల చూ. కొళ్ళ. వి. దోపిడు, ఒడచూర, లూటి. బసవ. 7.589; విణ. అతిమాత్రమైన, సమృద్ధమైన, పుష్కలమైన, లధికమైన. దశా. 2.15

కొల్లె. దోపుడు, దోపిడి; కోళ్. తీసుకొనిపోవు; త. కొల్లై. దోపిడి, అధికం, కొళ్. బలవంతగా లాక్కోడం. కొళ్ (ట్-ట్-ప్-.) బలవంతంగా లాక్కొను; మ. కొల్ల. దోపుడు, దోపిడి, నాశనం; కొర. కొళ్. కొల్లగొట్టడం.

కొల్లకత్తె వి. కొల్లపెట్టే స్త్రీ, దోపుడుకత్తె. **కొల్లకాఁడు** వి. కొల్లగొట్టేవాడు. మతిశా 2.140. క. కొల్లెగాడు, దోపిడీవాడు; త. కొల్లైక్కారన్. **కొల్లకొట్టు** చూ.చూ. కొల్లగొట్టు. అ.క్రి. **1.** దోచుకొను; కొల్లగా సంపాదించు. **కొల్లకొల్ల** క్రి.విణ. చాలినంతగా. రాది. 2.140. **కొల్లగు** అ.క్రి. సీటితోనిండు, అడుగు. < కొల్ల + అగు. **కొల్లగొట్టు** (-కొట్టు) చూ. కొల్లకొట్టు. అ.క్రి. **1.** కొల్లగా సంపాదించు. కాశీ. 3.91; **2.** కొల్లపెట్టు, దోచుకొను; **3.** ఏదోఒకటి చేయు. త. కొల్లైయుటి. **కొల్లగొట్టరం. కొల్లగొమ(-కోమ)** న.క్రి. **1.** పుష్కలంగా పొందు. వరాహ. 10.18; **2.** దోచుకొను. మను. 5.82. **కొల్లవడు** చూ.చూ. కొల్లవడు. అ.క్రి. దోపుడుపడు, అపకృతమగు. **కొల్లవఱచు** చూ. కొల్లపఱచు. స క్రి. కొల్లపెట్టు, దోచుకొను. రంగ.చ. 3.265. **కొల్లవఱచు** చూ.చూ. కొల్లపఱచు. న.క్రి. కొల్లపెట్టు, దోచుకొను. **కొల్లవుచ్చు** న.క్రి. **1.** చూరగొను, అపహరించు. భాగ. ఉ. 8.38; **2.** చెరచు, భ్రష్టంచేయు. జాహ్నవీ. 3.79. **కొల్లవెట్టు** చూ.చూ. కొల్లవెట్టు. న.క్రి. **1.** దొంగిలించు, దోచుకొను, కొల్లగొట్టు. దశా. 9.196; **2.** అధికంగా సంపాదించు. **కొల్లవోవు** చూ.చూ. కొల్లవోవు. ఆ.క్రి. **1.** చెడు; **2.** భగ్నమగు; **3.** దోపుడుపడు. **కొల్లబోవు**

(-పోవు) అ.క్రి. 1. విఱ్ఱుమగు, చెఱు. కాళ. 2.114; 2. దోపుడుపడు. కొల్లరి వి. కొల్లగొనేవాడు. దోపిడుదారుడు. రంగ. చ. 3.265 <కొల్ల+అరి. కొల్లలాడించు స.క్రి. కొల్లగొట్టించు. ద్వి. హరిశ్చ. 1.1146. పం. <కొల్ల+-లు+ఆడు+-ఇంచు. కొల్లలాడు స.క్రి. 1. దొంగిలించు, దోచుకొను. పరమ. వి. 3.80; 2. యథేచ్ఛగా అనుభవించు; 3. కొల్లగా సంపాదించు. <కొల్ల+-లు+ఆడు. కొల్లలిడు స. క్రి. 1. దోచుకొను; 2. అధికంగా సంపాదించు < కొల్ల +- లు +- ఇడు. కొల్లలు(గొమ్ములువోవు(-పోవు) అ. క్రి. అత్యధిక మగు, వృద్ధి నొందు. దశకు. 10.111. కొల్లలుమీఱు అ.క్రి. ఎక్కువగు. దుక్కా. 3.129. కొల్లవట్టు(-వట్టు) స.క్రి. కొల్లగొట్టు, దోచు, పరాహ. 1.31. కొల్లవడు(-వడు) రూ. కొల్లపడు. అ.క్రి. దోపుడుపడు. కొల్లవాడు వి. కొల్లరి. కొల్లవిరు స.క్రి. కొల్లగొట్టు. కొల్లవిడుచు స.క్రి. 1. యథేచ్ఛగా అనుభవింపనిచ్చు, వుష్కలంగాఇచ్చు. జైమినీభా. 1.73; 2. వశపరచు, ఆధీనంచేయు. ప్రభా. 2.111; 3. లాభము తీసికొనగా మిగిలినదానిని ఇతరులనుభవింపనిచ్చు. కొల్లవెట్టు(-పెట్టు) రూ. కొల్లపెట్టు. స.క్రి. 1. అధికంగా సంపాదించు. వుష్కలంగా పొందు. కాశీ. 2.156; 2. దొంగిలించు, దోచుకొను, కొల్లగొట్టు. భాగ. 7.225. కొల్లవోవు(-పోవు) రూ. కొల్లపోవు, అ.క్రి. 1. చూర పోవు, అపహృతమగు భక. 2.360; 2 చెడు, భగ్న మగు. త. కొల్లెపో. అన్నివిధాల చెడు, కొల్లాడు స.క్రి. 1. దొంగిలించు, దోచుకొను, హరించు. ఉ.హరి. 4.84; 2. అధికంగాపొందు. కాశీ. 2.37; 3. తనివితీర అనుభవింప నిచ్చు. భక. 4.28. <కొల్ల+ఆడు.

కొల్లగండేరు వి. రోళ్ల పక్కలలోనూ, బంజరు నేలల్లోనూ పెరిగే తెల్లటిపూలు, నల్లటి విత్తులు కాసే ఒక కలుపుమొక్క (Trianthemamonogyna).

కొల్లకేయ(-చేయ) స.క్రి. పడుగుపోగులు విడదీయు.

కొల్లము వి కొండపైభాగం, నెత్తం. పండి.చ. 5.48 పు. 18 పం.

కొల్లా వి. ధాన్యం నిలవచేసే పెద్ద మట్టిపాత్ర.

కొల్లాటివక్షి వి. పికిలిపిట్ట.

కొల్లాటిపిట్ట వి. పికిలిపిట్ట, ఒకానొకపక్షి.

కొల్లాడు చూ. కొల్ల.

కొల్లాపురము వి. లేనిపోని జంజాటం.

నం. కొల్లాపుర. ఒకానొక నగరం (అర్థవిపరి.).

కొల్లాబండి చూ. కొల్లాడు. వి. ఒకరకం బండి.

కొల్లాము వి. పెనరపొట్టు మొ. వాటిని పోనుకొనే పెద్దగంప.

కొల్లాయ రూ.చూ. కొల్లాయి. వి. చిన్న అంగవస్త్రం, గావంచా.

కొల్లాయిగుడ్డ రూ.చూ. కొల్లాయిగుడ్డ. వి. చిన్న పలచని తుండు, చిన్న అంగవస్త్రం, గావంచా. కొల్లాయపంచె రూ.చూ. కొల్లాయిపంచె. వి. చిన్న అంగవస్త్రం, గావంచా.

కొల్లాయి రూ. కొల్లాయ. వి. అంగవస్త్రం, గావంచా.

కొల్లాయిగుడ్డ రూ. కొల్లాయగుడ్డ. వి. చిన్న పలచని తుండు, చిన్న అంగవస్త్రం, గావంచా. కొల్లాయపంచె రూ. కొల్లాయవంచె. వి. అంగవస్త్రం, మగవాళ్ళు మోకాళ్ళవరకు కట్టుకొనే వస్త్రం, చిన్న తుండుగుడ్డ.

కొల్లారము రూ.చూ. కొల్లారు. వి. చతుశ్శాల, నాలుగిళ్ళ భవంతి, నడుము, బయలువైపుల కట్టడంగల ఇల్లు.

కొల్లారు రూ. కొలారము, కొలారు, కొల్లారము. వి. చతుశ్శాల, నాలుగిళ్ళ భవంతి, నడుము బయట నాలుగు పక్కల కట్టడం గల ఇల్లు.

క. కొల్లార, కొల్లారి, కొల్లారు. ఎద్దుబండి (కట్టు); త. కొల్లాప్పంటి. ఎద్దుబండి; మ. కోలార్-వంటి. <క. కొల్లార.

కొల్లారు బండి రూ. కొలారు బండి, కొల్లార్బండి. వి. కంబళితో కప్పబడిన బండి. కువల. 4.213. కొల్లార్బండి రూ.చూ. కొల్లారుబండి. వి. కంబళంతో కప్పినబండి. ఆం.భా. 2.201.

పో.చూ. ఉ. ఖులా.

కొల్లార్బండి చూ. కొల్లారు.

కొల్లి వి. ఒకానొక చెట్టు, వృక్షవిశేషం.

కొల్లికరజము వి. పాలంక్య, వృక్షవిశేషం. కొల్లికూర వి. తోటకూర.

కొల్లిగతీగ వి. బంకి ముసుపుకు తీగ, పొడలాగపెరిగే ఒక రకంతీగ (Calycopteris flolibunda).

కొల్లు[1] రూ.చూ. కొలను. వి. 1. నీళ్ళగుంట; 2. చెరువు తూమునుంచి బయటకి నీళ్ళుఆపి పొలాలకు పెట్టటానికి తూముదగ్గర గచ్చుతోగాని సిమెంటుతోగాని కట్టిన తొట్టె; 3. కాల్చని నున్నపు రాళ్ళగుట్ట.

పో.చూ. క.కొళ,కొళహె. చిన్నగుంట; గోం.కొల్. చెరువు.

కొల్లుకట్ట వి. నీటిగుంట. కొల్లుగుంట వి. 1. నీటిగుంట; 2. మోటదోనెనుండి వచ్చిన నీరు నిలిచేచోటు.

కొల్లు[2] స.క్రి. 1. చంపు; 2. దోచుకొను.

క. కొల్, కొలు, కొల్లు. చంపు, హత్యచేయు; కొర. కొల్ల్. చంపు; త. కొల్ (కొల్వ), కొన్ర్. చంపు, హత్యచేయు, నాశనంచేయు, చంపడం; మ. కొల్లుక. చంపు, హత్యచేయు.

కొల్లుపోతు వి. 1. పెద్ద జాతిదున్నపోతు; 2. ఎడ్డె మనిషి.

కొల్లె వి. ఒకరకం కత్తి, కుంచెపరి కొనలు సమంగా కోసే కత్తి.

కొల్లేటికొంగలు చూ. కొల్లేరు.

కొల్లేటిచేంతాడు చూ. కొల్లేరు.

కొల్లేటిమడుగు చూ. కొల్లేరు.

కొల్లేటివ్యవహారం చూ. కొల్లేరు.

కొల్లేటువాడు వి. తూటీవాడు.

కొల్లేరు వి. కృష్ణాజిల్లాలో ఒకచెరువు.

కొల్లేటికొంగలు వి.బ.వ. కొల్లేరుప్రాంతంలో ఉండే కొంగలు. కొల్లేటిచేంతాడు వి. కొల్లేరుప్రాంతంలో చేదకు కట్టేమిక్కిలి పొడవైనతాడు, పొడవైనతాడు. కొల్లేటిమడుగు వి. 1. ఒక నరన్సు; 2.నుదీర్ఘమైనది, ఆంతంలేనిది. కొల్లేటివ్యవహారం వి. లాభంలేనిది, వృథా.

కొల్వడి వి. ఒకరీతినాట్యం.

కొల్వమంత రూ.చూ. కొల్తమంత. వి. కల్లు కొలిచి పోయడానికివాడే మట్టిపాత్ర.

కొల్వు రూ.చూ. కొలువు. వి. 1. ఆస్థానం, రాజసభ. విక్ర. 3.44; 2. సేవ, పరిచర్య; 3. ఆస్పదం, స్థానం; 4. గ్రామశక్తికిచేసే ఉత్సవం; 5. ప్రభుత్వోద్యోగులు చేసిన సేవకు పారితోషికంగా ఇచ్చినభూమి.

కొల్వుకూటము రూ.చూ. కొలువుకూటము. వి. సభ. శృం.నై. 3.105. **కొల్వుగొను (-కొను)** రూ.చూ. కొలువుగొను. న.క్రి. 1. సేవకునిగా పరిగ్రహించు; 2. సభ తీర్చు. **కొల్వుడుకాఁడు** రూ. కొలువుడుకాఁడు. వి. సేవకుడు. ఆం.భా. 2.184. **కొల్వుండు** రూ. కొలువుండు. న.క్రి. సభచేసి ఉండు, కొలువుచేయు. పం.భా. చ. 2.128 వ. **కొల్వుదీర్చు (-తీర్చు)** రూ. కొలువుదీర్చు. న.క్రి. సభ చేయు, విడియు. దశా. 1.268. **కొల్వుమ్రొక్కు** రూ. కొలువుమ్రొక్కు. వి. సభతీర్చి ఉన్న రాజాదులకు చేసే నమస్కారం. దశా. 2.381. **కొల్వువిచ్చు** న.క్రి. సభ చాలించు. ద్వి. హరిశ్చ. 318 వ. 19 పం. **కొల్వువిడియ** రూ.చూ. కొలువువిడియ. అ.క్రి. కొలువుతీరు. **కొల్వువిరియ** రూ. కొలువువిరియ. అ.క్రి. సభ చాలించు. ఆము. 4.227. **కొల్వుసేయు (-చేయు)** రూ.చూ. కొలువుసేయు. అ.క్రి. సభచేయు, నివసించు. **కొల్వొనంగు** రూ.చూ. కొలువొనంగు. అ.క్రి. కొలువగు, సభచేయు.

<కొల్వు + ఒనంగు.

కొల్వొనంగు చూ. కొల్వు.

కొళకి వి. లోపల కళాయిచేసిన ఇత్తడిపాత్ర.

కొళపొయ్యి రూ.చూ. కొడిపొయ్యి. వి. పెదపొయ్యి.

కొళబె వి. బోలుగల కొయ్య.

కొళాయి రూ.చూ. కుళాయి[3]. వి. 1. గొట్టం; 2. సీటిగొట్టం; 3. గొట్టంఆకారంలో నాలుగైదు ఆంగుళాలపొడవు గల ఒకరకం చిచ్చుబుడ్డి.

కొళిగె రూ.చూ. కొజిగె[1]. వి. నమస్కారం.

కొళిదిగూటం వి. నేతమోకురాపిడికి అరగకుండా గొట్టంబొడిగిన మిడిగూటం.

కొళు[1] రూ.చూ. కొళ్లు[2]. వి. ఉలవలు.

కొళు[2] రూ.చూ. క్రొళ్ళు. వి. దగ్గినప్పుడు అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం.

కొళ్చు న.క్రి. 1. చెక్కు E.P.I. సంపు. 27. గా. సం. 42. క్రీ.శ. 800సం; 2. తాపడంచేయు.

కొళ్లు[1] రూ.చూ. క్రొళ్ళు. వి. దగ్గినప్పుడు అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. విష్ణు. పు. 4.19.

కొళ్లు[2] రూ. కొళు[1]. వి. ఉలవలు. వేం. పంచ. 4.45.

సం. కుళుత్థ-. ఉలవలు; ప్రా. కులత్థ-.

తు. కుడు; త. కొళ్, కోళ్లు. ఉలవలు. ఒకమొక్క (Dolichosufours); మ. కొల్లు. ఉలవలు; పర్షి. కొళ్. ఒకానొక మొక్క.

<ప్రా. కులత్థ.

కొళ్లుగంజి వి. ఉలవలు ఉడకవేసిన నీరు.

కొళ్ళు[3] వి. 1. కటికి; 2. వాకిలిచట్రాలు బిగించడానికి వాటి కొయ్యలకు చివరకు వేసేతాలి.

కొళ్ళ రూ. చూ. కొల్ల. విణ. అధికమయిన.

కొళ్ళపుబండ వి. కల్లీ నున్నం కోసం కాల్చిన తర్వాత మిగిలినరాయి.

కొవిరె రూ. చూ. కొమర. వి. పెద్దదూలాల మీదపిల్ల దూలాన్ని నిలిపేకొయ్య, మేలుదూలం మీదిగుజ్జు.

కొవిలి వి. ఏనుగు పగ్గాలు పేనటానికి ఉపయోగించే పీచువంటి దెరుకులిగిన చెట్టు.

(Sterculiavillosa).

కొవ్వాళ్ళు వి.బ.వ. మూతినన్నగా పొడుగ్గాఉండే ఒకరకం తెల్లచేపలు.

కొవ్వివివువ్వ వి. ఒకానొక తీగ, లతావిశేషం.

కొవ్వు రూ. చూ. క్రొవ్వు. వి. 1. బలువు; 2. మదం; 3. మెదడు. అ. క్రి. 1. బలిసిఉండు; 2. గర్వంతోఉండు.

కొవ్వుపెంకు వి. ఇంటిపెంకుకువాడే దళనరిపెంకు, గుండుపెంకు. **కొవ్వురోగం** వి. మగతెగులు, వురుగులు పట్టి చెట్టు తెల్లబడిపోయే ఒకరకం తెగులు. **కొవ్వువత్తి** రూ. చూ. క్రొవ్వువత్తి. వి. మైనంవత్తి.

కొవ్వురాయి వి. సారెమొలను దించటానికి గుచ్చిగుద్దలో పొదిగిన రంధ్రమున్నరాయి, గుల్బిరాయి.

కొవ్వెర రూ. చూ. కొబ్బెర. వి. కొబ్బెరకాయలోని పేషం, కొబ్బరిగుంజు. ఆం. భా. 2.78.

కొవ్వొత్తి చూ. కొవ్వు. రూ. చూ. క్రొవ్వువత్తి. వి. మైనపువత్తి.

కొళ వి. పదును.

కొశాకు క్రి. విణ. బాగా; వి. గుబురుగా ఎదిగే టీటిగడ్డి.

'కొశ్చన్‌మార్కు' మొగంపెట్టు న. క్రి. ప్రశ్నార్థకంగా చూచు.

ఇం. *Question mark* ప్రశ్నార్థకం.

<Question mark + మొగంపెట్టు.

కొష్టం రూ. చూ. కొట్టము[1]. వి. పశువుల నివానంకోసం ఏర్పరచిన ఇల్లు.

కొన వి. 1. అగ్రం, చివర. వేంక. పంచ 2.194; 2. ఉపయుక్తంగాని కృషాదుల అగ్రాంశం; 3. కొంగు; 4. జడ చివర వేసేపీలిక; 5. దూలం చివరిభాగం; విణ. కడవటి. చివర. మొల్ల. యు. 1.23.

క. కోసు. వంకరగాఉండు, నలుచదరంగా ఉండటం; కూచి, కూమ, కోచు; పో. చూ. త. కుచువమ్, కొయ్‌చకమ్, కొయ్యువనమ్. కోకయక్కపైట అంచులో ఒకమూల భాగం; కోయ్. (-మ్-వ్-). కొనలు ముడుచు; కువి. కోస్స. కొన; పర్షి. కొచి. కొన, కొన. పో. చూ. మాల్తో. కొచి. కుచ్చిళ్ళు.

కొనకట్టు వి. కుంచె చెంపలకు వేసిన దారపుకట్టు. **కొనకరించు** న.క్రి. చివరకు కొనితెచ్చు. **కొనకు** అవ్య.ద్రు. తుదకు, కడకు. **కొనగలముత్తెము** వి. ముంతమామిడిపండు లాగ, ఉన్న ఒకటిలుసైన ముత్యం. **కొనచిట్టె** వి. వంటెఆకులు బిగింప కోనం కిందవేసేఆడ్డబద్ద. **కొనచేత** వి. కడతట్టునేత, లట్టచివరిభాగంలో నేసిననేత. **కొనపట్టె** వి. కుసి ఉన్నపైవన గల తలుపుపట్టె. **కొనమలకర్ర** వి. ఆల్లు చేసేటప్పుడు,

ఒకబట్టనేతకు సరిపడేపడుగు బిగింపుకోసం చివరపెట్టిన కట్టె. కొనమలబర్ద వి. పడుగులో చివరమార్చిన వెడుదు బర్ద. కొనమలవిరుపు వి. మలలుగా ఏర్పరచిన పడుగుకట్టలో చివరిలాక. కొనవానం వి. చిట్టచివరి వానం. కొనవెట్టి యూ. కొనెట్టి. వి. ముక్కోపి. కొనవెలితి అవ్య. తలగీసి. కొనెట్టి యూ. చూ. కొనవెట్టి. వి. ముక్కోపి.

కొనరించు చూ. కొనరు.

కొనరు పో. చూ. కొడుకు. వి. 1. వాంఛ, కోరిక, ప్రార్థన. కు. సం. 4.9; 2. విజృంభణం. దశకు. 9.38; 3. సంకోచం, జంకు. భాగ. 9.194; 4. లోపం. పి. శకు. 1.7; 5. సంశయం, నందేహం. ప్రబు. 4.105; 6. అనులాపం, మాటిమాటికి పలకడం. ఆం. భా. 1.115; 7. నరకులు కొనేవాడికి అమ్మేవాడిచ్చే పెచ్చు; అ. క్రి. 1. సంకోచించు, జంకు. రం. రా. అయోధ్యా. 110వ. 18వం; 2. తప్పు, విఫలమగు. భాగ. 10పు. ఉ. 884; 3. మాటిమాటికి కూయు; 4. విజృంభించు. కాశీ. 5.168; న. క్రి. 1. కొనేవాడు తానిచ్చిన వెలకు నరిపడిన నడుకుకంటె ఎక్కువగా అడుగు. విక్ర. 1.183; 2. అపేక్షించు, కోరు, ప్రార్థించు, వేడు. మను. 5.40; 3. ఆస్వాదించు, అనుభవించు. వను. 3.85.

క. కొసరు. అత్యానపడు, కోరు, అక్రత, కోరు, ఆలోచించు; తు. కొసరు, కోరుని. కోరు, ఆశించు, ఊహించు; కోరికె, కోరిగె. కోరు, ఆశించు; కుసురి, కుస్సు, కొసరు. ఏదైనకొన్న తర్వాత అడిగే అధికభాగం; త. కోరు, కోరి, కోరు. ఆశించు; కోరిక్కై. కోరిక, ఆశ; కుచర్, కొచుఱు, కొచర్. ఏదైనకొన్న తర్వాత అడిగే అధికభాగం; మ. కోఱు, కోఱుక. కోఱు. ఆశించు, ఆలోచించు; కొం. కొర్క్క్. దేవుడికి చేసే మొక్కు; గద. కోర్. కోరు.

కొనరించు స.క్రి. 1. కొన్నతర్వాత కొంచెం ఇమ్మని అడుగు; 2. చివరకు కొనితెచ్చు.

కొనరుచెట్టు వి. ఒకానొక చెట్టు. వృక్షవిశేషం (Mucuna Penifus).

పం. కండూప్పల. వృక్షవిశేషం.

కొని వి. ఏదైనా స్థలంలోకాని పొలంలోకాని ఒక మూలకు పొమ్ముగా ఉన్న భూభాగం.

కొనికింత అవ్య. కొంచెం, కానింత, కనింత.

కొనిగ్గుర్దలి వి. ఒకరకం తవ్వుపనిముట్టు.

కొనెంగి[1] వి. పెర్రికరకచెట్టు, గట్టిగా ఉండే ముళ్ళుండే ఒకరకం చెట్టు (Bridelia Retusa).

కొనెంగి[2] వి. వన్యచెట్టు, పెద్ద ఆకులు కలిగి చమురునిచ్చే గింజలు కాసే ఒకరకం చెట్టు (Schleichena Trifinga).

కొనెట్టి చూ. కొన.

కొన్పె వి. 1. దర్భ.ఆం.భా. 2.75 (Poucynosuroides); 2. వడక; 3. పొడవు.

నం. కుళ-; ప్రా. కుస-, ప్రా. కుస-, కుసక-; నే. కుస్; దెం. కుసా; ఒరి. కుళ; హిం. కుసా; సిం. కుస; మరా. కుళ్; తు. కుస; త. కుబై.

<ప్రా. కుస-.

కో[1] వి. 1. యుద్ధాదుల్లో ఉత్సాహసూచకంగా చేసే అరుపుకు అనుకరణం. భార. భీష్మ. 3.409; 2. మోషకుడు అరుస్తూ చేసే ధ్వనికి అనుకరణం. పారి. 2.30; 3. ఏద్చేటప్పటి ధ్వనికి అనుకరణం. విష్ణుపు. 7.11; 4. కోయిలకూతలోని ధ్వనికి అనుకరణం. చి.భా. 3.87; 5. భయంకరంగా అరపటంలో ధ్వనికి అనుకరణం. ఋక. 2.587.

త. కో. అయ్యో, అకటా; కో-కో-. ఏడ్పులో అయ్యో ధ్వనికి అనుకరణం; కో-మ్-రణాన్. ఆరచు, పెద్ద శబ్దం చేయు.

కోకటించు అ.క్రి. కో అను. పండి. చ. 5.439.

కో[2] యూ.చూ. కొను. అవ్య. కొన్ని పట్ల 'కొను' ధాతువుకు ఆదేశంగా వచ్చేది. వను. 2.41; ఉదా. చెప్పుకో.

ర. కో-. కొళ్ళుధాతువు యొక్క విద్యర్థక ఏకవచన రూపం; కొళ్ళు, కొళు, కొళ్. తీసికొను, గ్రహించు; త. కో. విధ్యర్థకమైన సహాయక్రియ.

కోక వి. 1. వస్త్రం, బట్ట. బనవ. 4.101; 2. స్త్రీలు ధరించే ఉడుపు, చీర.

పో.చూ. త. కోఱ్కలర్-. ప్రాచీనకాలపు వస్త్రం.

కోకంచు వి. శెల్లజమిలి పోగులు పెట్టిలోపలమూడువేళ్ళ వెడల్పున రంగుదారం పెట్టి నేసిన చీర అంచు. <కోక+అంచు. కోకమ్మచేట వి. ముట్టుకోకలు ఉతికిన చాకలి వాడికి మామూలుగా ఇచ్చే చేబెడు గింజలు. కోకంబారు వి. రెండు చీరలు బద్దెతో కలిసి ఉన్నవి. కోక-వాక వి. గుడ్డు-గుడును అన్నదానికి నమానార్థక ప్రయోగం.

కోకడము వి. చమరి, నవరపుమృగం.

కోకారము యూ.చూ. క్రొంకారము. వి. కోడికూత.

కోకొల్లలు వి.బ.వ. మిక్కిలి నమృద్ధి.

కోకో[1] వి. 1. కోకోపొడిరంగు; 2. పానీయవిశేషం.

కోకో[2] వి. ఒకరకంఆట.

కోగిరి వి. గుర్రపుజీను.

క. కోగీరు-. జీనుగా ఉపయోగించెడి మెత్తటి దిండు.

కోగిల యూ.చూ. కోయిల[2]. వి. కోయిల.

కోగెల యూ.చూ. కోయిల[2]. వి. కోయిల.

కోఁగు[1] స.క్రి. గొరుగు. ఆం.భా. 2.177.

క. కొయ్, కుయ్, కొయు, కొయ్య, కోయు. పెరుకు, పీకు; తు. కొయ్, కొయిప్పుని. కొడవలితో కోయు; మ. కొయ్యక. కొడవలితో కోయు; కొయ్య; గోం. కార్. గొరగు; కొరితానా, కొరియానా.

కోఁగుట యూ. గోఁగుట. వి. గొరుగుట, క్షౌరం.

కోఁగు[2] వి. వరి మొ. వాటి నారు.

కోచ యూ.చూ. కొంచ[2]. వి. 1. నందేహం; 2. పిరికితనం.

కోచు వి. జలజంతువిశేషం. హంన. 4.186.

కోచెము వి. మంచిరుచిగల చిన్నచేప.

కోచ్చిర్ర చూ. కోతి.

కోజలు వి.బ.వ. సీచులు, మొరకులు.

కోంచిగూడు వి. త్రిభుజాకారంలో ఉండే గూడు.

కోచ రూ.చూ. కొంచ[2]. విణ. పిరికి, భీరువైన. అచ్చ.రా. యు. 1.20. వి. పిరికితనం, భయం. రంగ.చ. 1.168.

కోచతనము రూ. కోచదనము. వి. 1. భీరుత్వం, పిరికితనం. ఉ.రా. 3.49; 2. అల్పత్వం, తక్కువతనం. ఆనంద. పీఠి. 40. **కోచదనము** (-తనము) రూ.చూ. కోచతనము. వి. 1. పిరికితనం; 2. అల్పత్వం. **కోచపాలు** (-పాలు) అ.క్రి. భయపడు, భీతిల్లు. ప్రభా. 2.58.

కోచేరు రూ.చూ. కొంచేరు. వి. చేలోకోనుగాఉన్నపూల, కుని.

కోట వి. 1. దుర్గం. ధార. ఉదో[1]య. 1.297; 2. దుర్గప్రాకారం, రాజధానిచుట్టూఉండే ప్రహరీ. కాశీ. 1.26; 3. చుట్టూ ప్రాకారం కలిగిన రాజులు నివసించేపురం. ఆం.భా. 2.12; 4. శివాసీ నేతలో ఒకరకండిబైను; 5. కళ్ళం, చుట్టూనలిగిన గడ్డితో వేసేకట్ట.

క. కొంబె. దుర్గం, కోట; కొబె. కోట, ప్రాకారం; తు. కొబె. కోట. కొబె. కోట, దుర్గం; త. కొట్టై. కోట. కోటు- రక్షకస్థలం, కోట, దుర్గం, పదున; నదీతీరం, ఎత్తు, కొండ, పర్వతం, శిఖరం; మ. కోటు. కోట; కొట్లు. కోట, రక్షకస్థలం; కోట. కొట్. రాజభవనం, కోట; కా. క్వోట్. బంగాళ.

పో.చూ. నం. కోటు-, కోట్ప-, కోట్టార-. కోట, రక్షకస్థలం; ప్రా. కోట్టు-

<మూ.ద్రా. కోట్ట-.

కోటకురమలు వి.బ.వ. గొంగళ్లనేసే కురమవాళ్లలో ఒకతెగ. **కోటకొమ్మ** వి. దుర్గప్రాకారశిఖరం. ఆము. 2.5. క. కుంచె. గాదిగోడ, పిట్టగోడవరున. త. కొమ్మై- ప్రాకారం, బురుజు, చాలఎత్తుగాఉన్న మబ్బు. **కోటకొమ్మంచు** వి. కోటగోడమీది చిన్నకట్టడం ఆకారంలో వరసగా దిబ్బైను నేసినఅంచు. **కోటకొమ్మలు** వి.బ.వ. కోటమీదిదళాలు. **కోటకొమ్ములు** వి.బ.వ. కోటమీదిదళాలు. **కోటకొరడు** వి. అలంగం, వప్రం. **కోటగాలి** వి. పడమటిదిక్కునుంచి వీచేగాలి, చేడిగాలి. **కోటంచు** వి. తొట్లకుపెట్టేఅంచు. <కోట+అంచు. **కోటతెప్ప** వి. పెద్దమబ్బు. **కోటబురుజు** వి. వప్రం. **కోటబొమ్మంచు** వి. కోటఆకారంలో, రంగులో బొమ్మలు అద్దిన అంచు. < కోటబొమ్మ+అంచు. **కోట బొమ్మంచులు** వి.బ.వ. ఒకదానిమీదఒకటిగాఉన్న మబ్బులతీరు. **కోటమబ్బు** వి. నల్లంచులున్న తెల్లమబ్బు.

కోటడు చూ. కోటము. వి. గుర్లగూబ. క్రీడా. 51.

క. కోటు. ఒకరకంపిట్ట; త. కోట్టాన్. గుర్లగూబ.

కోటము చూ. కోటడు. వి. గుర్లగూబ.

కోటరము చూ. కోడలు. రూ. కోట్రము. వి. కోడలితనం, కోడంట్రికం. ధార. ఉద్యో. 3.112.

కోటరి రూ.చూ. కోటరి. వి. దినమొలతోఉన్న ఆడది.

కోటరికము రూ.చూ. కోడలికము. వి. కోడలితనం.

కోటరించు న.క్రి. కోరాడు, పందిముట్టెతోనేలపెల్లగించు. లక్ష్మీ. వి. 2.102.

క. కొత్తి. గోడకు కన్నంచేయు, తొలచు, రంధ్రంచేయు, తప్పు. సొరంగంచేయు; హో.చూ. త. కోటు- కోర, రంతం, కొమ్ము; కొత్తై- రంధ్రం, గొయ్యి, పల్లం, తొర్ర.

కోటరింపు వి. పెద్దపులికూత.

హో.చూ. త. కోటు- కొమ్ముబూర.

కోటలికము రూ.చూ. కోడలికము. వి. కోడంట్రికం. రామా 1.2.

కోటా[1] వి. కోష్ఠ. ధాన్యపుకొట్టు, కొట్టం.

నం. కోష్ఠ-. ధాన్యంకొట్టు; ప్రా. కోట్టు-

<ప్రా. కోట్టు-.

కోటా[2] వి. భాగం, వంతు.

ఇం. *Quota*. మొత్తంలో వ్యక్తికి రావలసిన భాగం.

<ఇం. Quota.

కోటాకు వి. తాటి మొ చెట్లలోపుట్టేముచతపీదని లేతఆకు మొలక, మొవ్వ.

కోటాడు న.క్రి. చెల్లించు.

కోటానంగోటులు రూ.చూ. కోటానఁగోటులు. వి.బ.వ. పెక్కుకోట్లు. విక్ర. 5.130.

కోటానఁగోటులు రూ. కోటానంగోటులు, కోటానుగోట్లు. వి.బ.వ. పెక్కుకోట్లు. భాస్క.రా. యుద్ధ. 2.63.

మరా. కోట్యానుకోటి.

క. కోటానుకోటి. చెక్కలేని, కోట్లకొలది; త. కోటానుకోటి. అసంఖ్యాకమైన.

కోటానుగోట్లు రూ.చూ. కోటానఁగోటులు. ద్వి.బ.వ. అసంఖ్యాకాలు.

కోటాబద్ద వి. పన్నెపుల్లలు చీల్చిసాపుచేసే గీరుకత్తి లిగించడానికి, గుంజకుకట్టిన పెదురుబద్ద.

కోటారు రూ.చూ. కోటేరు. వి. ఉపయోగించినప్పుడు తల కిందులుగాచేసి కాడిపై మోపేనాగలి.

కోటి రూ. కొటికొట్టి[1]. వి. వేగు, చారుడు, ఆము. 3.17.

పో.చూ. త. కోటి. చిన్ననూచన. కోల్. చాడీలు చెప్పు.

కోటికాఁడు రూ.చూ. కొటికాఁడు. వి. వేగువాఁడు, చారుడు, కావలివారు. **కోటియడు** (-ఇడు) న.క్రి. చారులను నియమించు.

కోటికిఁబడగయెత్తు (-ఎత్తు) రూ. కోటికిఁబడగెత్తు. అ.క్రి. కోటీశ్వరుడైనట్లు బెండాఎత్తుకొను, ధనాఢ్యుడగు, ఘనుడగు. కళా. 7.26.

కోటికిఁబడగెత్తు రూ.చూ. కోటికిఁబడగయెత్తు. అ.క్రి. కోటికి మించినద్రవ్యం కలిగివుండు.

కోటికొండలు విణ. అత్యధికమైన. నిర్వ.రా. 10.160.

కోటింగు[1] వి. పూత, పూతపైపూత. పైపోర.

ఇం. *Coating*. పైపూత.

<ఇం. Coating.

కోటింగు[2] వి. పొడుగులాగులు కోట్లు మొ. వాటికోసంనేసిన బట్ట.

ఇం. *Coating*. కోటులకైనబట్ట.

<ఇం. Coating.

కోటిబుడమ వి. మెట్టపల్లలో ఒకరకం.

కోటిభండాలు వి.బ.వ. బండిపైకెక్కే సరకులు.

కోటిరకము చూ.చూ. కోడలికము. వి. కోడలితనం, కోట్రము.

కోటిలనేత వి. పెద్దగళ్ళుపడేట్టునేసిననేత, పొప్పిసినేత.

కోటిలు చూ.చూ. కోటేరు. వి. ఉపయోగించేటపుడు తలకిందులుగా చేసి కాడిపైమోపేనాగలి.

కోటు[1] వి. చొక్కాయి.

ఇం. *Coat*. కోటు.

<ఇం. Coat.

కోటు[2] వి. పీట్లాటలో గెలుపురంగు చెప్పిలడేఆట.

త. కోట్టు, ఆటలోఆన్నిముక్కలుగెల్చు.

కోటెవర్లు వి.బ.వ. ఒకరకంముతకవర్లు.

కోటేరు చూ. కొటాడు[2], కొడాడు, కోటారు, కోటీలు, కోటేలు, గోటేరు. వి. విపరీత బద్ధలాంగలం, దుక్కిదిపోయేటప్పుడు కాని దుక్కిఅయి మరలివచ్చేటప్పుడు కాని పడతమీదగా కాడికి తగిలించిన నాగలి. పరమ. వి. 7.531. ఇండు. 2.164.

పో చూ. త. కోటు- ఎత్తు, దొన్నత్యం.

కోటేరువేయు అ.క్రి. నాగలినిసంకుచితపరచు.

కోటేలు చూ.చూ. కోటేరు. వి. ఉపయోగించేటప్పుడు తలకిందులుగా చేసి కాడిపై మోపేనాగలి.

కోట్రేకు చూ.చూ. కొట్రాపు. వి. పైపుపొటమొద నిటారుగా మొలచినఆకు.

కోట్టము వి. రాజ్యవిభాగం.

సం. కోట్ట-. దుర్గపురం, దుర్గం ; ప్రా. కోట్ట-, కుట్ట-; మరా. హిం.గు. కోట్.

<సం. కోట్ట- (అర్థపరి.).

కోట్రము చూ.చూ. కోటరము. వి. కోడలితనం, కోడంట్రికం. విక్ర. 6.78.

కోట్లంక వి. పాపటకు, కుంచెవలెబట్టచుట్టి దానిలోచున్ని నేలను చదునుచేయటం.

కోతా వి. సరకులు పెట్టుకొనేగది.

హిం. కోరా. పెద్దగది.

<హిం. కోఠా.

కోడ[1] వి. 1. ఒకవిధమైన నారు. ఆం.భా. 2.35 ; 2. ఒకవిధమైన పొడ. హంస. 4.9.

క. కొడ-. లేత, మృదువైన, చిన్నవయసు ; కూను. పసిబిడ్డ, శిశువు, కన్య, పడుచు ; పో.చూ.త. కోటి. కొత్తదనం ; కోళ్-. వృద్ధి నొందుతున్న, భోగిఅయిన ; కొళుస్తు-. అంటు కట్టటానికి కోసిన చిన్నకొమ్మ.

కోడ[2] వి. వేసవి, వేడిగాడ్పు.

క. కోడె-. వేడిగాడ్పు, వేసవి ; త. కోటై-. వేసవికాలం, పరమటి గాలులు వీచే సమయం, వేసవిలో కలిగే తాపం; కుటుక్కు. పడమర ; మ. కోడ-. పడమటిగాలి, చల్లగాలి.

కోడ[3] వి. ఒకరకం రాయి.

కోడకత్తి చూ. కొడగకత్తి. వి. ఒకకత్తి, పోరుచేయటానికి ఉపయోగించే కత్తి.

క. కోడపు-. క్రూరత్వం ; త. కోటుల్-. వంపు.

కోడకొంగ వి. గూడకొంగ.

కోడంగి చూ. కోడంగి, కోడాంగి. వి. అవయవాల్ని చూపి ప్రజల్ని నవ్విస్తూ బిచ్చమెత్తుకొనే దాసరి. పండి. చ. 2.166 పు.

క. కోడంగి. కోతిచేష్టలు చేసేవాడు, హాస్యగాడు ; తు. కోడంగి- హాస్యగాడు ; త. కోణంకి. విదూషకుడు, హాస్యగాడు ; కోడంకి. సోడె చెప్పేవాడు ; మ. కోటుంకి. హాస్యగాడు, సోడె చెప్పేవాడు.

కోడంటికము చూ.చూ. కోడంట్రము. వి. కోడలితనం.

కోడంట్రము చూ. కోడలు. చూ. కోడంట్రికము, కోరంట్రికము, కోరంద్రము, కోరంద్రికము. వి. కోడలితనం. కళా. 7.89.

కోడంట్రికము చూ.చూ. కోడంట్రము. చూ. కోడలు. వి. 1. కోడలితనం. ఉ.రా. 4.208 ; 2. కోడలిని అత్తవాడు పెట్టే బాధ.

కోడంద్రము చూ.చూ. కోడంట్రము. చూ. కోడలు. వి. కోడలితనం.

కోడంద్రికము చూ.చూ. కోడంట్రము. చూ. కోడలు. వి. కోడలితనం.

కోడబడి చూ. కోడిబడి. వి. పిల్లల ఒక దినుసు పిండివంట. హంస. 1.105.

క. కోడబళె. భక్ష్యవిశేషం ; తు. కోడుబళె ; మ. కోల్టుల్. పంకరగా తిప్పు ; కోటుల్. వంకర.

కోడరికము చూ.చూ. కోడడికము. వి. కోడలితనం.

కోడడికము చూ. కోడలు. చూ. కోటరికము, కోటడికము, కోటరికము, కోడరికము, కోడ్రికము. వి. కోడలితనం. ఆం. భా. 2.111.

కోడలితనము చూ. కోడలు.

కోడలు వి. ఔ. కొడుకుయొక్క భార్య, స్నుష. భార. ఆది. 6.179.

పో.చూ.క. కొడ. మృదువైన, లేతవయసు. కొడగూసు కూసు. పడుచుపిల్ల. కొణసు. పశువులలో చిన్నది, లేతది, లేపశువు ; పో.చూ.త. కొఱుంతు. లేతది ; కొఱుంటి. అన్న లేక తమ్మునిభార్య ; కొఱుమై. తాజాదనం, అందం ; పో.చూ.మ. కొఱుము, కొఱున్తు-. లేతతీగె, లేతకొమ్మ ; గోం. కోరిఆఢె. కొడుకు భార్య. కోరిఆఢె-. తమ్ముని భార్య. కోఢిఆఢె. కోడలు ; పో.చూ. కొండ. కొరొ-. కుమారుడు, బాలుడు ; కువి. కూరియ. కోడలు ; పో.చూ. కొలా. కొరల్-. తమ్మునిభార్య. కొరల్-. కోడలు, పెళ్ళికుమార్తె ; పర్జి. కొడాల్. పెళ్ళికుమార్తె ; కొఢ్. చాల చిన్న తక్కువ వయసు ; ఒల్లా. కొడాల్-. కుమారుని భార్య, తమ్మునిభార్య ; మాల్తో. కొర్రొ. చంటిబిడ్డ, పసిబిడ్డ.

పో.చూ. సం. కోరక, కోర. మొగ్గ ; కుణక. అప్పుడే పుట్టిన జంతువు.

<మూ.ద్రా. *కొత్ + *ఆల్.

కోడలితనము వి. కోడలితనం, న్నుషాత్వం. దశా. 3.49.

కోడాడు[1] రూ.చూ. కోరాడు. స.క్రి. కొమ్ములతో పొడుచు. నృసింహ. 4.47; ఆ.క్రి. ప్రాణంతీయ. ఉ. హరిశ్చ. 6.45.

కోడాడు[2] అ.క్రి. 1. బాధపడు. భాగ. 9.483; 2. పరాభవ పడు; 3. ఆశ్చర్యపడు; 4. అక్కసపడు.

క. కోడు. ముడుచుకొను, భయపడు, ఆశ్చర్యపడు; పో.చూ.త. కోట్టుమ్. క్రూరత్వం. కో రై. పిరికితనం, విడియం, సిగ్గు; మ. కోజి-. విడిగం, సిగ్గు.

కోడారచెట్టు వి. ఒకానొక వృక్షం. హంస. 4.9.

కోడి[1] వి. కుక్కుటం. భార. ఆను. 2.117.

క. కోజి. కోడి, కుక్కుటం; కొడ. కొయ; తు. కోరి; త. కోజి; మ. కోజి. కోడిపుంజు; కొయి. కోడి; తొ. క్వోడ్య; క్వేమ్; కువి. కోజయు; పో.చూ. పర్షి. కొర్రో-. కోడి; ఒల్లా. కొర్-. కోడి.

<మూ.ద్రా. *కోల్.

కోడికట్టె చూ. కోడిపీఁట. వి. ఒకరకం రెండునొగల బండికి దొంకిమొద్దు కిందవేసిన పట్టె. **కోడికంఠుచీర** వి. మూడు కొలుకులు నీలి ఒక కొలికి వీరపువ్వు రంగుల్లో రెండు వరుసలుపెట్టి తరువాత తొగడు, వీరపువ్వు, నీలి, 3 : 1 : 1 పోగులు చొప్పున నిలువు అడ్డంపెట్టి నేసినచీర. **కోడికాడ** వి. ప్రశస్తమైన పశుగ్రాసం, ఒకదినును నల్లటితీగ. **కోడికాలు** వి. ప్రశస్తమైన పశుగ్రాసం, ఒకదినును నల్లటి తీగ. **కోడికుమకు** వి. అరకొర నిదుర. **కోడికూత** వి. కోడి అరుపు. **కోడికూతచుక్క** వి. పొద్దుపొడిచేముందు ఆకాశంలో కనిపించే నక్షత్రం. **కోడికూతవేళ** వి. కోడికూసే సమయం, తెల్లవారుయాము. త. కోఱుకూనల్ కోఱికూఴ్ నేరమ్. వేకువ, ప్రాతఃకాలం. **కోడికోడి** వి. నరుస్తున్న తేలు నిలవ టానికి ఉచ్చరించే శబ్దం (కోడివచ్చి చంపకుండని తేలు అభిప్రాయపడి నిలుస్తుందట). **కోడిగుడ్డుగూడు** వి. అండా కారంగా ఉన్న గూడు. **కోడిగుండెరాయి** వి. కోడిగుండె లాగ నలుపు కలిసిన ఎరుపురంగులో ఉన్న రాయి. **కోడిచీల** వి. బండి ఇరుసుకు తగిలించే వల. **కోడిజాబు** వి. కోళ్ళనుదాచే పెద్దబుట్ట. **కోడిజుట్టు** వి. కోడిపుంజు నెత్తిమీద ఉండే ఎర్రనికుచ్చు. త. కోటిచ్చూలునే. **కోడివంజు నెత్తిమీద ఉండే కుచ్చువంటి వెంట్రుకలు**; మ. కోజిజుట్టు. **కోడిదెల్ల** వి. ఒక దినునుచేప. **కోడిదెక్కమువాడు** వి. కుమారస్వామి. వ్యు. కోడిదెండాకలవాడు. **కోడిదెక్కమువావన్న** వి. గణపతి. వ్యు. కుమారస్వామి అన్న. **కోడిదేగ** వి. ఒక వన్నెగల వందెపుకోడి, వుంజు భేదం. **కోడిదుబ్బు** వి. ఒకవిధమైన వరిదెగులు. **కోడివిద్ర** వి. కళ్ళు నగంమూసి నిద్రించడం, మెలకువతోకూడిన నిద్ర. **కోడివట్టి** వి. ఒక ఆట. **కోడివట్టె** వి. ఒకరకం నొగలబండికి దొంకిమొద్దు కింద వేసిన పట్టె. **కోడివందెము** వి. రెండు కోళ్ళను ఉసిగొల్పి పోరాడేటట్లు చేసి. గెలుపోటములు నిర్ణయించటం. క. కోడిపంద్య. **కోడిపీట** రూ.చూ. కోడిపీఁట. వి. కోడికట్టె, ఒకరకం రెండు నొగలబండికి దొంకిమొద్దు కింద వేసినపట్టె. **కోడిపీఁట** రూ. కోడిపీట. వి. బండిపోలు కర్రచివర కింద ఎత్తుగా ఉంచే మోవుడు కొయ్య, అనుకరం కు.నం. 4.439. **కోడిపుంజు** వి. మగకోడి. **కోడిపెట్ట** వి. ఆడకోడి. త. పెట్టెకోళ్ళి. **కోడిపెట్ట. కోడిపేను** వి. చిక్కినదూరలకు పట్టే పేను. **కోడిపొలి** వి. 1. గ్రామాచారాల్లో దేవతల పేరపెట్టే నైవేద్యం; 2. గ్రామదేవతలను, వ్యవ సాయ ధనాన్ని ఆరాధించే విధానం. **కోడిపోరు** వి. కుక్కుట కలహం, ద్యూతభేదం. ఆం.దా. 2.806. **కోడిముచ్చు** వి. తుంగలాటి ఒకరకం కలుపుమొక్క. **కోడిమేను** వి. ఒకదినును చేప. **కోడిరెప్ప** రూ.చూ. కోడిపెప్ప. వి. కనురెప్పలందు కలిగే రోగవిశేషం. **కోడిపెప్ప** రూ. కోడిరెప్ప, కోడ్రెప్ప. వి. కనురెప్పలందు కలిగే రోగవిశేషం. బనవ. 3 వ. 788 పం. **కోడివాటము** వి. ఏటవాలుగాఉండే చూరు. క. కుడు. వంచబడిన, వంగిన, కుటిలమైన, కపటంకల; త. కోటి-. వంపు, వంకర. **కోడివేడి** వి. చప్పునవచ్చే కోపం. **కోడ్రెప్ప** రూ.చూ. కోడిపెప్ప. వి. కనురెప్పల్లో కలిగే రోగ విశేషం. పండి.చ. 4.273. **కోర్డయిలు(-ఇలు)** వి. కోళ్ళను దాచే మట్టికట్టడం. **కోళ్ళగంప** వి. కోళ్ళనుదాచే పెద్దబుట్ట. **కోళ్ళగూడు** వి. కోళ్ళను దాచే పెద్దబుట్ట, కోళ్ళను దాచే మట్టికట్టడం. **కోళ్ళకొట్టి** వి. కోళ్ళకు నీళ్ళు పెట్టడానికి గుండ్రంగా అంగుళం ఎత్తుతోఉండే మట్టిపాత్ర. **కోళ్ళదుత్త** వి. కోళ్ళకు నీళ్ళు పెట్టడానికి వాడే గుండ్రని మట్టిపాత్ర. **కోళ్ళబుట్ట** వి. కోళ్ళను దాచే బుట్ట. **కోళ్ళమూకుడు** వి. కోళ్ళకు నీళ్ళుపెట్టడానికి గుండ్రంగా అంగుళం ఎత్తులో ఉండే మట్టిపాత్ర.

కోడి[2] వి. 1. చెరువులో ఎక్కువైన నీళ్ళు పొర్లిపోవటానికి కట్టకు వల్లంగా ఉన్న చివర ఏర్పరచిన రాతి కట్టడం; 2. చెరువు.

త. కోటి. వంపు.

కోడిగ రూ. కోడి. వి. హారం, నరం. పార్శ్వ. 2.23.

త. కోటికమ్, కోటి-అలంకరించు, తట్ట తబుకు, పూలతట్ట, నగలపెట్టె. కోటి. తలపైధరించేదండ.

కోడిగము రూ. కోడిగెము. వి. 1. వంచన, దశా. 5.26; 2. కొంటెతనం. భక. 3.439. 3. విలాస చేష్ట, శృంగారచేష్ట అని. 1.119; 4. గేలి, పరిహాసం. చెన్న లనవ. 1.2; విజ. 1. వ్యర్థమైన, వేంక. పంచ. 3.187; 2. దుష్టమైన. విక్ర. 3.48.

పో. చూ. క. కోడి-కొరత, లోపం, తక్కువ; కోడి గళె-కళె- ఉపేక్ష, అలక్ష్యం, న్వల్పం, కొంచెం; తు. కోడంగై-హీన్యగారు; త. కోటు- కష్టం, శ్రమ, హింస, బాధ, ఉపద్రవం. కోటుమై. క్రూరత్వం, కాఠిన్యం; కోట్టి. పరిహాసం, గేలిచేయు. మ. కొట్టి. గోట్టి-రుచేష్టలుచేయు, పరిహాసంచేయు, ముఖనికృతి.

కోడిగించు అ. క్రి. శృంగారచేష్టలుచేయు. పారి. పీఠి. 17. **కోడిగీడు** వి. 1. శృంగార చేష్టాపరుడు. విక్ర. 7.124; 2. కొంటెవాడు. వరాహ. 2.180.

కోడిగించు చూ. కోడిగము.

కోడిగీడు చూ. కోడిగము.

కోడిగె వి. ఉయ్యాల గొలుసుల్ని తగిలించే కొక్కెం.

కోడిగెము రూ. చూ. కోడిగము. వి. 1. వంచన; 2. విలాస చేష్ట, శృంగారచేష్ట; 3. గేలి, పరిహాసం; 4. కొంటె తనం.

కోడిచ్చు స. క్రి. ఇటుకల్ని నిలువుగా పేర్చు.

కోడితనము చూ. కోడిగము. వి. గేలి, అపహాస్యం.

కోడికాఱు రూ. చూ. కోరుకాఱు. అ. క్రి. పండినపైరు మిక్కిలిఎండు.

కోడిబడి రూ. చూ. కోడబడి. వి. పిల్లల ఒకడినును పిండివంట.

కోడిబుఱములు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం, అక్కుళ్ళు.

పో. చూ. క. కోడగద్దె-వేనవిలో పండేవరిపొలం; పో. చూ. త. కోట్-చ్-చంపా వేసవిలో లేచే 'చంపా' అనేఒకరకం వరి.

కోడియ రూ. కోడె. వి. గిత్త, వత్సం. వేంక. పంచ. 1.586.

పో. చూ. క. కొడ-మృదువైన, లేత, చిన్నవయసు; తు. కొణసు. అరవిమ్మగాలలో చిన్నది; త. కోటి-కొత్తదనం, కోఱ్ఱతు. చిన్నది; చిరుప్రాయంలోనిది; కుయి. కోడి. ఆవు, ఎద్దు; కువి. కోడి, ఆవు; కజ్జికోడి-ఎద్దు; కొలా. కోడె, ఎద్దు.

కోడిసె రూ. చూ. కొడన. వి. ఇంద్రవృక్షం, పాలకొడిసె.

కోడీ రూ. చూ. కోడిగ. వి. హారం.

కోడీడు చూ. కోడియ. వి. పిన్నవయసువాడు, చిన్నవాడు; 2. కుమారుడు.

కోడు[1] వి. ఔ. మంచం మొ. వాటికాలు. దశా. 1.14; 2. పత్తి రాట్నం నిలువుల మధ్య రూళ్ళకర్ర మాదిరిగాఉండే కట్టె; 3. పత్తిలో గింజలురాలగొట్టే పొడుగుకట్టె. 4. పేటుదారాలకు ఆధారంగా, డాబీచిత్రంలో అమర్చిన నన్నబద్ద; 5. దారెపీటకు ఆధారంగా బిగించిన కొయ్య.

పో. చూ. క. కోడు. జంతువులకొమ్ము, చెట్టుకొమ్మ. పో.చూ. తు. కోడు. కొమ్ము; పో.చూ. త. కోటు. చెట్టు కొమ్మ, వీణ యొక్క ముఖ్యభాగం; తా. క్వోడ్-కొమ్ము, కొమ్మ. గోం. కోర్. వశపుల లేక జంతువుల కొమ్ము, చెట్టు కొమ్మ; కొండ. కొర్. కొమ్ములు; పర్జి. కొడ్ (బ.వ. కోర్లు)-. కొమ్ము; ఒల్లా. కోర్. కొమ్ములు; మూ. ద్రా. *కాన్డ్/* కాల్.

కోడు[2] వి. ఔ. కాలవ, ఊరిదరి సీటిపల్లం. భీమ. 3.22.

క. కోడి. కాలవ, నీరుపోటానికి ఏర్పరచిన దారి; తు. కోటి-ఒకపిల్లకాలువ; కోటు-క్రమంనుండి తొలగు.

కోడు[3] వి. రేఖ[3] గీత. ఆం. భా. 3.53.

త. కోటు. రేఖ; కొం. కొడ్.

కోడుంక రూ. చూ. కొడుంక. వి. అధివానం.

కోడుకాఱు రూ. కోడికాఱు. అ. క్రి. పండినపైరు మిక్కిలి యెండు. రాధికా. 2.164.

పో.చూ. క. కోడు. చెట్టు కొమ్మ. తాఱు. ఎండు, తగ్గు, క్షీణించు, చిక్కు. పో.చూ. త. కోటు. చెట్టుకొమ్మ; తాఱు. గుంపు, సమూహం, గుత్త.

కోడుబిళ్ళ చూ. కోడు[1] వి. ఒకరకం బాలక్రీడ.

కోడె రూ. చూ. కోడియ. వి. 1. కాడికిమరపదగిన మగదూడ, గిత్త. వరాహ. 6.86; 2. విటుడు. కవిక. 4.99; 3. నుమారు రెండేళ్ళ వయసుగల ఎద్దు, లేత ఆబోతు. విణ. 1. యుక్తవయసుగల, పడుచు. క్రీడా. 209; 2. మగదయిన. సమీర. 1. 214.

కోడెకాడు వి. 1. విటుడు, పల్లవుడు. విప్ర. 2.27; 2. యువకుడు, తరుణుడు, పడుచువాడు. దశా. 6.74; 3. యౌవనానికి పూర్వదశలో ఉన్నవాడు. ఆం.భా. 2.118.

కోడెకొండ వి. హిమాలయపర్వతం. కకుత్స. 1.194. వ్య. వృద్ధ చక్రవర్తి భూమిని ధేనువుగాను హిమవత్పర్వతాన్ని దూడగాను చేసిరత్నాల్ని ఓషధాల్ని పిడికిలిగట్లుగా పురాణ గాథ. **కోడెగొర్పు** వి. పిల్లగాలి, మందమారుతం, చిరుగాలి. ప్రభా. 5.174. **కోడెతత్తడిసామి** వి. శివుడు. వ్య. వృషాది పుడు. **కోడెతత్తడిసామిచెలి** వి. కుబేరుడు. వ్య. శివునిస్నేహితుడు. **కోడెతనము** వి. 1. పడుచుదనం. విక్ర. 8.8; 2. జాణతనం, ప్రౌఢి. ఉ. రా. 6.168; 3. విటత్వం. **కోడెక్రాచు** వి. పడుచు తాచుపాము. వేణు. 50. **కోడెదూడ** వి. చిన్నకోడెదూడ. **కోడెనాగు** వి. పడుచుతాచుపాము. వాల్మీ. 3.143. **కోడెపాము** వి. పడుచుపాము. ద్వి. సార.చ. 2 పు.66 పం. 10. **కోడెపాయము** వి. తారుణ్యం, యౌవనం. సమీర. 1.214. **కోడెపెయ్య** వి. చిన్నకోడెదూడ. **కోడెరవుతు** రూ. చూ. కోడెరౌతు వి. శివుడు, వృషభవాహనుడు. **కోడెరౌతు** చూ. కోడెరవుతు. వి. శివుడు, వృషభవాహనుడు. నరస. 5.22. **కోడెవయాశివడీరుడు** వి. వృషభవాహనుడు, శివుడు. శుక. 2.284.

కోడెము రూ. చూ. గూడెము. వి. పక్కఱం.

కోడేఱు రూ. చూ. కొట్రాఱు. వి. పైరుపొట్టమీద నిటారుగా మొలచిన ఆకు.

కోడేర వి. ఒకరకం ముళ్ళమొక్క (Brideliaretusa).

కోడేలు వి. పుట్టిగా ఉండే ఎద్దు.

'ఏలు' అంటే జంతువు అని అర్థం. ఉదా. కుండేలు, తాదేలు <కోడె+ఏలు.

త. కొఱు. లాపైన.

కోడ్రికము రూ.చూ. కోడఱికము. వి. కోరలితనం[1].

కోడ్రెవ్వ చూ. కోడి[1].

కోడ్లయిలు చూ. కోడి[1].

కోణంగి రూ.చూ. కోరంగి. వి. 1. శరీరావయవాల్ని వికారంగా చూపిజనులను నవ్విస్తూ బిచ్చమెత్తుకోనే దానరి. ప్రబంధ. 78; 2. ఒకరకం కలుపు మొక్క.

కోణంగితనము వి. కోణంగి చేష్ట, వెక్కిరింత; క. కోడంగితన. వెక్కిరింత. **కోణంగిదానరి** వి. దానరినను కరించేహావ్యగాడు; త. కోణంకి-తీ-తాచరి. దానరి కులానికి చెందినకోణంకి. **కోణంగివాడు** వి. అంగాల్ని వికారంగా చూపి జనులనునవ్విస్తూ బిచ్చమెత్తుకొనే దానరి.

కోణవాటా వి. బండి ఎద్దులను విడిచినపుడు దించకుండా నొగ (ల) కిందఎత్తుగా పెట్టిన పంగల కొయ్య.

కోణాంగి రూ.చూ. కోరంగి. వి. శరీరావయవాల్ని వికారంగా చూపి జనులనునవ్విస్తూ బిచ్చమెత్తుకొనే దానరి.

కోనామడి రూ.చూ. కొనామడి. వి. కృష్ణాగోదావరి డెల్టాల్లో ఎక్కువగా పండించే పొడుగైన వడ్లు.

కోడాలగొంది వి. మిక్కిలిఇరుకైన చీకటిమూల. పాండు. 5.296.

పో.చూ. క. కోటె. చీకటిమూల, వంటగది ; త. కోట్‌మ్. మూల ; మ. కోట్. మూల, కోణం. సం. కోణ. మూల.

కోడిగి రూ.చూ. కొడిగె[1]. వి. నమస్కారం.

కోడిగె రూ.చూ. కొడిగె[1]. వి. నమస్కారం.

కోణే వి. మూలఇల్లు, అంతఃపురం. కువల. 2,48.

క. కోటె-. అంతఃపురం ; మ. కోటె. గది. సం. కోణ-. మూల ; ప్రా. కోణగ-కోణాయ. ఇంటి మూల.

<క. కోటె.

కోండ్ర రూ. కొండ్ర, గొండ్ర. వి. దున్నిన భూమిని చదును చేయడం.

పో.చూ. కోటె.

కోండ్రగర్ధ రూ. కోండ్రిగర్ధ, కోండ్రుగర్ధ, కోండ్రగిర్ధ. వి. కొండ్ర వేయవలసిన భాగం. **కోండ్రచుక్కి** వి. కోండ్ర వేసిన చున్నపుటం. **కోండ్రమలుపు** వి. నాగళ్ళు ఒక కోండ్ర కలిపి అవతలి కోండ్రలోకి తిరగడం.

కోండ్రిగర్ధ రూ.చూ. కోండ్రగర్ధ. వి. కొండ్రవేయవలసిన భాగం.

కోండ్రుగర్ధ రూ.చూ. కోండ్రగర్ధ. వి. కొండ్రవేయవలసిన భాగం.

కోండ్లకమాను వి. పక్కభాగాలు, వంపులు వంపులుగా ఉండే ఆర్చి.

కోటరి రూ. కోటరి. వి. దెసమొలగల ఆరడి.

కోడు స.క్రి. ఓయ్యం మొ॥ వాటినించి సూకలు వేరు చేయటానికి చెరుగు. కకుత్థ్స. 5.123 ; వి. చెక్తా చెదారం తీసివేయటానికై మట్టిని జల్లించటం.

క. కొచ్చు. అనవసరపదార్థాల్ని తొలగించటానికై చెరుగు ; కొడ, త. కొఱికొడ్. చేటతో చెరుగు ; మ. కొటిక్క. చెరుగు ; తొ. క్వీబ్ ; గోం.-కోస్స ; కుఇ. క్వొహ్ప ; కువి. క్వొహ్-కొర్‌స్స ; కొలా. గొన్‌జిప్.

కోడుకొను స.క్రి. చెరగుకొను. **కోడుపొయ్యి** వి. బూడిదనేలపై రాలకుండ ఆడుగున పెట్టినపొయ్యి.

కోత రూ.చూ. కోత. వి. 1. వండినపైరును కొడవళ్ళతో కొయ్యడం, వంట ఒరువు ; 2. తయారైన గుడ్డను తీయడానికి కొయ్యడం ; 3. తగ్గించడం ; 4. అనత్యం. అబద్ధం.

కోతకచ్చి వి. బట్టచివర, పేకదారం పెయ్యకుండా వదిలిన పడుగుపోగులు. **కోతకత్తి** వి. నేతపూర్తి అయిన తర్వాత, దోనెనుంచి బట్ట తీసివెయ్యటానికి బద్దెదగ్గర కోసే కత్తి. **కోతకర** వి. అచ్చుతక్కోటానికి నమూరు వెత్తెడు వెడల్పు నేపి చివర జానెడు పొడుగు దారాలు వదిలిన గుడ్డ. **కోతకాలం** వి. పంటకోసేకాలం. **కోతకాలు** వి. సారెమీదవాటను కోసిన తర్వాత మిగిలే మొదలు. **కోతగిన్నె** వి. మసాలవస్తువులు పెట్టుకోడానికి అరలు అరలుగాచేసిన మట్టిపాత్ర. **కోతగుర్తుకమాను** వి. పక్క భాగాలు వంపులువంపులుగా ఉండేఆర్చి. **కోతచెక్క** వి. 1. ఇటికచ్చుకు మిగిలిన మట్టినిచేసేచెక్క ; 2. ఇంటికప్ప వేయడంలో వాడే పలచని చెక్క. **కోతచ్చు** వి. రెండు గదులఇటికఅచ్చు. **కోతడోని** వి. చుప్పడోని, ఒకరకం బోటు. **కోతతాపి** వి. సన్నగా, పొడుగ్గా కోలగాఉండే రేకుగలతాపి. **కోతదబ్బ** వి. అచ్చుపెంకును కోయడానికి కమ్మర్లువాడే విల్లు పంటి సాధనం. **కోతదారం** రూ. కోద్దారం. వి. వాటలుకోయడానికి కడురుకు బడులుగా వాడే నూలుదారం. **కోతనేత** వి. నేతరకోపనికిరాని భాగం. **కోతపట్టు** వి. కుంచను కోయడానికి ముంపు పట్టే పట్టు. **కోతపాలు** వి. పొదుగునుండి పితికిన పాలు. **కోతపెంకు** వి. కూననుంచి పనులుగొట్టి తీసిన భాగం. **కోతపాలి** వి. 1. గ్రామాల్లో దేవతల పేర పెట్టే నైవేద్యం ; 2. గ్రామదేవతలను, వ్యవసాయిధనాన్ని ఆరాధించే విధానం. **కోతబద్ద** వి. గూనపెంకు నున్నపరచటానికి వాడే పెదురుబద్ద. **కోతబద్దె** వి. అచ్చురుక్కోటానికి నమూరు వెత్తెడు వెడల్పు నేసి, చివర జానెడు పొడుగు దారాలుపడిలిన గుడ్డ. **కోతమల్లు** వి. వాటల్ని కోయడానికి వాడేసన్నని ఇనపకమ్మి. **కోతరాయి** వి. రాతిపలకల ముఖాలకు మెరుగు పెట్టడానికి వాడే కఠినమైనరాయి. **కోతలరాయుఁడు** వి. అబద్దాలు చెప్పేవాడు. **కోతలు** రూ.చూ. కోఁతలు. వి.బ.ప. 1. పైరును కొడపళ్ళతో కొయ్యటం, 2. అతిశయోక్తితోకూడిన మాటలు. **కోతలుకోయు** అ.క్రి. 1. అబద్దాలు చెప్పు, ప్రగల్భాలుపలుకు ; 2. పైరును కొడవళ్ళతో కొయ్యటం. **కోద్దారం** రూ.చూ. కోతదారం. వి. వాటలు కోయడానికి కడురుకుబడులు వాడే నూలుదారం.

కోతి వి. 1. ఎముక దోనె దగ్గర అమర్చిన పళ్ళచక్రం, బిగింపుకు వేసిన ఇనప కొక్కెం ; 2. దాటీకోలను లేప టానికి దిండు చక్రాన్ని గుంజే ఇనపరేకు.

కోచ్చిర్త రూ.చూ. కోతిచరిత. వి. నేతనేసేటప్పుడు అచ్చుకర్రల్ని సులువుగా లేపటానికి మగ్గం మీద దారంతో అడ్డంగా వేలాడ దీసిన కొయ్యపుల్ల. **కోతికర్టె** వి. నేత నేసేటప్పుడు అచ్చుకర్రను సులువుగా లేపటానికి మగ్గం మీద దారంతో అడ్డంగా వేలాడ దీసిన కొయ్యపుల్ల. **కోతికర్టెకాడు** వి. అచ్చును పైనుంచి వేలాడదీసే పొడుగు కాడు. **కోతికొండె** వి. అచ్చుగదులకు తగిలించే వంకర ఇనపఊచ. **కోతికొయ్య** వి. 1. డాబీదిండు తిప్పటానికి అమర్చిన కొయ్య ; 2. డాబీకట్టుబడిలో కుక్క కర్రను లేపేకొయ్య ; 3. డాబీకుక్కను కోతి కొయ్య కర్టెను కలిపేబద్ద ; 4. డాబీదిండుకు చేసిన బొడిపె ; 5. నేత నేసేటప్పుడు అచ్చుకర్రలు సులువుగా లేపటానికి మగ్గం మీద దారంతో అడ్డంగా వేలాడదీసిన కొయ్యపుల్ల. **కోతికొయ్యకర్టె** వి. ఒక్కరెండో కొనలిగించిన పొడుగు బద్ద, లేదా ఇనపరేకు. **కోతిచరిత** రూ. కోచ్చిర్త. వి. నేతనేసేటప్పుడు అచ్చుకర్రల్ని సులువుగా లేపటానికి మగ్గంమీద దారంతో అడ్డంగా వేలాడదీసిన కొయ్యపుల్ల. **కోతితాడు** వి. అచ్చును పైనుంచి వేలాడదీసే పొడుగు తాడు. **కోతివట్టి** వి. గదిగోడలకు సరిగా పైకప్పు మీద

వేసే వట్టి. **కోతిపుల్ల** వి. నేతనేసేటప్పుడు అన్నుకడ్రలు నులువుగా రావటానికి మగ్గం మీద దారంతో అడ్డంగా వేలాడదీసిన పుల్ల. **కోతిముక్కురాయి** వి. గోడ కట్టేటప్పుడు మునుముందు పెంచుకోడానికి ఆనవాలుగా ముంచుకు పొయ్యకొని వచ్చేటట్లు పేర్చిన పెచ్చురాయి. **కోతిరాయి** వి. పంచలు దించటానికి వీలుగా, అడ్డవాసాలు వేయ డానికి అనువుగా ఇంటిగోడల్లో ముంచుకు పొయ్యకొని వచ్చేటట్లుగా బిగించిన రాయి. **కోతిసూత్రం** వి. అచ్చును పైనుంచి వేలాడదీసే పొయ్యగురాడు.

కోక్రీలు వి.బ.వ. మహాలక్ష్మి పూజకు ఉపయోగించే మట్టి పాత్రలు.

కోదండము వి. బాలచందన సాధనవిశేషం, నేరంచేసిన బాలురు పట్టుకొని వేలాడటానికి మీచకర్రట్టినదాడు. హంస. 3.141.

క. కోదండ. నేరం చేసిన బాలుడు పట్టుకొని వేలాడ టానికి పైనకట్టినదాడు; తు. కోదండ; త. కోతంటుమ్. నేరంచేసిన బాలుడు పట్టుకొని వేలాడటానికి పైనకట్టిన దాడు; మ. కోదండమ్. పాఠశాలల్లో బాలురను దండించ టానికి వేలాడదీసిన తాడు.

పో.చూ. సం. కోదణ్డా-. విల్లు.

కోదండమతీయ అ.క్రి. కోదండమనే దీక్షను విడించు. **కోదండముపెట్టు** స.క్రి. 1. పైకెత్తు; 2. కొరడాతో కొట్టడానికిగాను కట్టు.

కోదండరామములు వి.బ.వ. ఒకజాతి వల్లు. హంస. 4.128.

సం. కోదండరామ-. ధనుర్ధారి అయిన శ్రీరాము చంద్రుడు.

<సం. కోదండరామ - (అర్థవిపరి.).

కోదమ వి. తెల్లగోదుమ.

త. కోదుమై. గోదుమ.

కోదాడికాయలు వి.బ.వ. హిజ్జలం, ఎర్రగన్నేరుకాయలు.

కోదాడు చూ.చూ. కోడాడు. వి. కాశ్యపృక్షం.

కోదు వి. గంజాంలో నివసించే ఒక రెగ ప్రజ.

పో.చూ. త. కో-. కొండ; పో.చూ. గోం-కోఇతుర్ -. గోండివాడు; కుయి. కూఇ. గోండితెగ, గోండిభాష; కూఎన్ను. గోండివారు, గోండిబాలుడు.

కోదులు వి.బ.వ. గంజాంలో నివసించే ఒక తెగ ప్రజలు. **కోదువాండ్లు** వి.బ.వ. గంజాం ప్రాంతంలో ఉండే ఒక తెగ ప్రజలు.

కోదువాటు అ.క్రి. వరి ఎక్కువ ఎండి గింజలురాలిపోవు.

కోద్దారం చూ. కోత.

కోన[1] వి. 1. తోట. వసు. 2.20; 2. అడవి. అచ్చ.రా. ఆరణ్య. 49; 3. ఆశ్రమం.

పో.చూ. సం. కానన -. అడవి.

కోనలెంకి చూ.చూ. కోనలెంకి. వి. కోతి, వనచరం. **కోనలెంకి** చూ. కోనలెంకి. వి. కోతి, వనచరం. అచ్చ.రా. యు. 244. **కోనత్రిష్ణురి** వి. వనచరం, కోతి. అచ్చ.రా. కిష్కిం. 9. **కోనమనికి** వి. కోతి. అచ్చ.రా. కిష్కిం. 7; **కోనమనికిపట్టు** వి. కోతి. వనచరం. అచ్చ.రా. కిష్కిం. 11. **కోనమలహరి** వి. రాగవిశేషం. ప్రబంధ. 98. **కోనమెకము** వి. కోతి. అచ్చ.రా. యు. 311.

కోన[2] వి. 'కోన' అను దేశవిశేషం. మను. 1.37.

కోనసీమ వి. గోదావరి డెల్టాప్రాంతం. **కోనసీమ బ్రాహ్మణులు** వి.బ.వ. ద్రావిడ బ్రాహ్మణులలో ఒక తెగ వారు, వేయారిద్రావిడులు.

కోన[3] చూ. కోనం, కోనము. వి. 1. మూల. చేరో కోనుగా ఉన్న మూల. దశకు. 5.71; 2. లోయ, కొండ సందు. మను. 4.37; 3. కొన, అగ్రం. పాండు. 1.161.

క. కోన. మూల, కోణం. కోణ్, కోణ, కోణె; తు. కోన. కోణె. మూల; త. కోణమ్; మ. కోణమ్; మాల్తో. కోన్ర; కొండ. గాన్.

సం. కోణ -. మూల.

మూ.ద్రా. *కోన్.

ఇది ద్రావిడపదమని టి. బరో అభిప్రాయం.

కోనంచు వి. పంచెలదాపులకు నేసే ఒకరకం అంచు. **కోనరొత్తు** వి. పొలానికి హద్దులు నిర్ణయించి ప్రభుత్వంవారు గుర్తుగాపాతనరాయి. **కోనవేడు** వి. కోణపతు, రాక్షసుడు, నైరృతుడు. **కోనవంక** వి. సెలయేరు. వేంక. 273.

కోన[4] వి. గోనమూహం. ఆం.నా.శే. 32.

సం. గో; ప్రా. గో. ఎద్దు, ఆవు; అ.మా. గోణ. ఎద్దు, గోణి. ఆవు; గోణనాలా. గోవులసాల; బ్రె. మహా. గోణె -; మా. గోణా;

క. కోణా. దున్నపోతు; మూర్ఖుడు; త. కో, కోణ్ -. పశువులు; పో.చూ. మ. కోనమ్ -. గోమాంసం.

<అ.మా. గోణ -.

కోనం చూ.చూ. కోనో. వి. రెండు భుజాలు కలిసిన మూల.

కోనము చూ.చూ. కోనో. 1. మూల; 2. లోయ, కొండ నందు; 3. అగ్రం.

కోనంపీట వి. ఒకరకం రెండుదొంగల బండికి మొద్దుంద వేసిన పట్టె.

కోవారి వి. గొల్లకావరి.

-కోవి ప్రత్య. పురుషనామాంత శబ్దం. ఉదా.: శ్రీపురుషో త్తమకోని.

కోనికాంగ్రు వి.బ.వ. 1. కుందలుతెచ్చేవారు; 2. వంటవారు.

కోను[1] వి. ఇనపజల్లెరను పరకుండానిలిపిఉంచే పోతిక్ర.

కోమ[2] వి. కుప్పాంమీదశంబంలాగ ఉండే భాగం.

కోవెము వి. ఒకరకం చేప (Somberniger).

త. కోణమ్. వజ్జిరమనే చేప.

కోవెలు చూ.చూ. కోనేలు. వి. చుట్టూమెట్లు కట్టిన వలుచదర రపు చెరువు, పుష్కరిణి. హంస. 4.210.

కోవేరు వి. శతభిషానక్షత్రం కావచ్చు, దగ్గరదగ్గరగా ఉండే మూరు చుక్కల గుంపు.

కోవేలు చూ. కోనెలు. వి.బొ. చుట్టూమెట్లు కట్టిన నలుచదరపు చెరువు, పుష్కరిణి. ఆం. భా. 1.162.

క. కోనేరు -. చుట్టూమెట్లు కట్టిన నలుచదరపు చెరువు; త. కోనేరి. తిరుపతిలో ఉన్న పుష్కరిణి - స్వామిపుష్కరిణి.

కోత చూ. కోత. చూ కోయు, వి. 1. ఛేదనం, ఖండనం.

భార. శాంతి. 3.508 ; 2. హింస, బాధ, ద్వి. సారంగ. చ. 1.28. వ. 22 పం. ; 3. పంటకోయటం ; 4. తగ్గింపు.

పో.చూ. క. కోత-. తగ్గింపు ; త. కొయ్‌తల్-. ఖండనం, కోత ; మ. కొయిత్తు. పంటకోయటం, కోత.

కోఁతకువచ్చు అ.క్రి. కోసే పదునుకువచ్చు. **కోఁతవట్టు** స.క్రి. కోతకోయనారంభించు. **కోఁతవరు** యూ. కోఁతవరు. అ.క్రి. 1. ఖండితమగు, నరకబడు. విజ్ఞా. ప్రా. 47 ; 2. హింసనొందు, బాధితమగు. శృం.నై. 3.120. **కోఁతవరువు** వి. చేనుకోసే కాలం. **కోఁతలు** యూ. కోతలు. వి.బ.వ. 1. గోరంతలు కొండంతలుగా చెప్పబడిన మాటలు ; 2. పంట కోయటం. **కోఁతలుకోయు** అ.క్రి. దండాలుచెప్పు. స.క్రి. గోరంతలు కొండంతలుగా చెప్పు. **కోఁతవరు (-వఱు)** యూ.చూ. కోఁతవరు. అ.క్రి. 1. నరకబడు. భీమ. 3.37 ; 2. హింసనొందు, బాధితమగు.

కోఁతి యూ.చూ. క్రోఁతి. వి. మర్కటం, వానరం. దశా. 1.295.

కోఁతికొమ్మచ్చి వి. చెట్లపై బాలురు కోతులవలె ఆడుకొనే ఒకరకం ఆట. **కోఁతికొమ్మచ్చి** యూ.చూ. కోఁతికొమ్మంచి. వి. పిల్లలాడు కొనే ఒక ఆట. **కోఁతికొమ్మంచి.** యూ. కోఁతి కొమ్మచ్చి. వి. పిల్లలు చెట్లపై కోతులవలె ఆడుకొనే ఆట. **కోఁతిగుమ్మకళ్ళు** వి. చెట్లపై పిల్లలాడే ఆట. **కోఁతిపిల్లమామిడి** వి. ఒకరకం మామిడిపండు, మూతి దగ్గర ఎరుపు మిగిలిన భాగం ఆకువచ్చకల మామిడి (నువర్ణరేఖ). **కోఁతిపువ్వులు** వి.బ.వ. మగ్గపువలక దారాల్ని మీదికి తగిలించే వుల్లలు. **కోఁతిమామిడి** వి. కపీతనం, అంబాళం. వ్య. కోతులకు ప్రియమైన మామిడి. **కోఁతివన్నె** వి. కోతిరంగు, బూడిద రంగు.

కోఁదారు యూ. కోదాడు. వి. తాళవృక్షవిశేషం. హంస. 4.11.

మూ.ద్రా. ^{X}కోన్ - (బహుశా 'పెద్దది, లేదా రక్షించు') నంబంది కావచ్చు.

కోవగర్ర యూ.చూ. కోంద్రగర్ర. వి. కోంద్రవేయవలసిన భాగం.

కోవ్లు వి.బ వ. చిన్నపాత్రలు పొయ్యిలోవలికి జారిపోకుండా ఉండటానికి చిలకమూతుల్లా పెట్టిన మట్టికుండీలు.

కోవ యూ.చూ. కోపా. వి. ఒకరకం పింగాణీగిన్నె.

కోవకత్తె వి. కోవంగల స్త్రీ. క్రీడా. 1.129.

క. కోపగాతి-. కోవంగల స్త్రీ.

నం. కోప-. కోపం.

<కోప - + -కత్తె.

కోవగాఁడు (-కాఁడు) వి. కోపంకలవాడు. కాశీ. 4.90.

నం. కోప-. కోపం.

క. కోపగాఱు-. కోపంగలవాడు ; త. కోప-కోకారణ్.

<నం. కోప - + - కాఁడు.

కోవగించు అ.క్రి. కోపించు, కోప్పడు, కనడు. తపతీ. 4.21.

నం. కోప-. కోపం.

క. కోపిసు-, కోపించు ; త. కోపి. కోపంగల.

<నం. కోప - + - ఇంచు[3].

కోవగిలు యూ. కోపగిల్లు. అ.క్రి. కోపగించు. చంద్రాంగ. 3.87.

నం. కోప-. కోపం.

కోవగిల్లు యూ.చూ. కోపగిలు. అ.క్రి. కోపగించు, అచ్చలించు.

కోవదారి వి. కోపంగలవాడు. చెన్న. బసవ. 4.277.

నం. కోప-. కోపం, ధారిన్. ధరించేవాడు.

పార. దార్. కలవాడు.

<నం. కోప - + పార. దార్ లేదా నం. ధారిన్.

కోవవడు అ.క్రి. కినుకవహించు.

నం. కోప-. కోపం.

<నం. కోప - + పడు.

కోపా యూ. కోవ. వి. 1. పాదిరిగుడుల్లో వాడే గిన్నె ; 2. మజ్జిగపోనుకొనే చిన్నగిన్నె.

పో. కోపు. వంచపాత్ర, గళాసు ; ఫ్రెం. కూవ్ ; స్పా. కోపా. సారాగిన్నె, ద్రవాన్నికొలిచే ప్రమాణం ; ఇం. Cup.

త. కోప్పై. గిన్నె ; మ. కోవ, కోప్ప.

<పో. కోవ.

కోపాగిన్నె వి. పట్టుకోడానికి కారపెట్టి పింగాణి గిన్నెలాగ చేసిన మట్టిపాత్ర.

కోపార్చి చూ. కోవ[1].

కోపివ్ వి. కప్పుఏగరకుండా దాని మీదవేసేకట్ట.

కోపివి యూ. కోపిరి. వి. గృహనిర్మాణానికి కలపగా ఉపయోగపడే ఒకరకం చెట్టు.

కోపినికట్టె యూ.చూ. కోపిరికట్టె. వి. లాదుమీదమోది చదునుచెయ్యటానికి వాడే కొయ్యకత్తి.

కోపిరి యూ.చూ. కోపిని. వి. గృహనిర్మాణానికి కలవగా ఉపయోగపడే ఒక చెట్టు.

కోపిరికట్టు న.క్రి. లాదుమీద చెక్కలతోకొట్టు. **కోపిరికట్టె** యూ. కోపిని కట్టె. వి. లాదుమీద మోది చదునుచెయ్యటానికి వాడే కొయ్యకత్తి. **కోపిరిగడ్డి** వి. అరణ్యప్రాంతాల్లో పెరిగేనన్నగడ్డి. **కోపిరిచెక్క** వి. 1. తలుపురెక్కలను దొప్పగావాడేచెక్క ; 2. లాదుమీద మోదిచదును చెయ్యటానికి వాడే కొయ్యకత్తి.

కోవు[1] పో.చూ. కోవ. వి. 1. దిక్కు, కడ, పార్శ్వం, పక్క. రం. రా. అయో. 14సం. 18పం. ; 2. పక్షం, బలగం.

కోపార్చి వి. మధ్యభాగం గుమ్మటంలా ఉండి పైచివర మొనతేలి ఉండేఆర్చి. <కోవు + ఆర్చి. **కోపుకమాను** వి. మధ్యభాగంలో గుమ్మటం లాగఉండి చివరమొన తేలి ఉండే ఆర్చి. **కోపురాయి** వి. ఒకవైపున కోసుగాఉండేటట్లు మలచబడిన మొనదేలినరాయి. **కోపురేవు** వి. ఆముగోడకు చివరిభాగంలో పెట్టిన రంధ్రం. **కోవ్లు** వి.బ.వ. చిన్న పాత్రలు పొయ్యిలోవలికి జారిపోకుండా ఉండటానికి పొక్కిళ్ళదగ్గరే లోవలికి చిలకమూతుల్లా పెట్టినమట్టి గుబ్బలు.

కోవు[2] వి. 1. నమస్కారం. భీమ. 3.211 ; 2. నాట్యం, తీర్పు నాట్యగతి భేదం.యయా. 4.12.

క. కోపు-.నటించేతీరు, నటనావర్ధతి ; త. కూప్పు-.

చేతులుతోడించు, ప్రార్థించు ; కూమ్పు. మూయు, ముడుచు ; కువి. ప్రార్థించు ; కూప్పదల్. నమస్కారాలు.

కోపు[3] వి. నిడివి, పొడుగు. దశా. 5.15.

పో. చూ. త. కువపు. విశాలత, విస్తారత.

కోపు[4] వి. బలం, శక్తి. శుక. 1.70.

కోపు[5] వి. ప్రయోజనం, నిమిత్తం. యయా. 2.55.

మ. కోప్ప. ఆస్తి, బలం, స్నేహితులు.

కోపు[6] వి. విధం, రీతి, క్రమం. ఉ. రా. 3.241.

త. కోప్ప-పద్ధతి, ఏర్పాటు క్రమం ; మ. కోప్ప. ఏర్పాటు క్రమం.

కోపుతిరుగు అ. క్రి. చెడుగుడు ఆటలో మైదానంలోని మూలలను జాగ్రత్తగాకాపాడుతూ తిరుగు. **కోపువరువడి** వి. పన్నెండు పరవళ్ళలో ఒకటి, పర్వాలుగు వినుదుల్లో ఒకటి. ప్రబంధ. 78.

కోపు[7] వి. చక్కదనం రసిక. 1.39. విణ. మనోహరమైన. శకా. 1.26వ. 1పం.

త. కోప్ప-అందం, కొమ్మై-అందం ; మ. కోప్ప. చక్కటిఏర్పాటు.

కోపువాఱు (-పాఱు) అ. క్రి. అందగించు, రమ్యమగు.

కోపు[8] వి. మద్యం. సాం.ని. 2.47.

కోపు[9] వి. సమయం.

కోపు[10] వి. (వింటియొక్క) కొప్ప, కొన, కోటి. భాగ. 1.463 ; 2. చేవలను గుచ్చేనూది ; 3. పలకమీద రాసేకర్ర, బలపం ; 4. దూలంచివరిభాగం ; 5. రాతిలోమొనశేలిన భాగం ; 6. కుమ్మరాముగోడచిపరి అంచు.

క. కో-గుచ్చు. తు. కొప్ప. స్త్రీలుచెవిపైభాగంలో ధరించే ఆభరణం ; కొల్పు. స్త్రీలు చెవిపై భాగంలో ధరించే ఆభరణం, కొప్పె. చేపల్నిగుచ్చే దారం ; త. కోప్ప-గుచ్చు, చేర్చు, నూరిలోగుచ్చు.

కోపు[11] వి. దుకాణం.

కోపుదారుడు వి. దుకాణంపెట్టేవాడు, పైనుండి సరకులు తెచ్చి అమ్మేవర్తకుడు.

కోపు[12] వి. ఎరగకుండా వచ్చినమేలు.

పో. చూ. త. కోటు. తప్పు, ఉల్లంఘించు.

కోపు[13] వి. మట్టిబుప్ప.

కోపు[14] వి. చట్రంలోని నిలువుపట్టె.

కోపురము వి. 1. శత్రువుల రాకను తెలుసుకోడానికి ఉన్నత స్థలాల్లోఉంచేకావలి. మను. 8.54.

సం. గోపుర-. నగరప్రధాన ద్వారం ; ప్రా. గోఉర. <సం. గోపుర-.

కోపెన్ వి. ప్రహరీగోడమీదఆకు, మట్టిరాయిమొదలగు వాటితో రక్షణకోసం గోడకంటె వెడల్పుగా పెట్టినకప్ప.

కోప్టి వి. బిస్కట్‌రంగు.

కోబిన్‌చూరు వి. ఆనుగుచూరు, గుండ్రంగాఉన్నచూరు.

ఇం. *Cabin*. చిన్నఇల్లు, ఓడలోని గది.

<ఇం. Cabin + చూరు.

కోబీ రూ. కోను[3] గోబి. వి. కాబేజి, శాకవిశేషం.

పో. కోవి. కాబేజి.

<హో. కోవి.

కోమ[1] రూ. కోవ[3]. వి. వల్మీకాగ్రం, పుట్టచివర. ద్వి. హరిశ్చ. 1962పం.

త. కొమ్మై-. కూచిగాఉండు. కూంపు. కిరీటాకృతిలో ఉన్న రథ శిఖరం ; కూప్ప. పోగుచేయు, కుప్పచేయు, కువటు. శిఖరాగ్రం, కోన ; కువి. పోగుచేయు ; కుమి. పోగుచేయు, కుప్పై. పోగుచేయు.

కోమ[2] రూ. చూ. కొమ్మ[3]. వి. స్త్రీ. ఆడది. అచ్చరా. ఆరణ్య. 9.6.

కోమటి వి. వైశ్యుడు. భార. ఆది. 8.73.

క. కోమటి-కోమటిగ-వర్తకుడు ; తు. కోమటి, కోమలిగె ; త. కోముట్టి, కోమట్టి. తెలుగు మాట్లాడే వైశ్యజాతి ; మ. కోమట్టి. వర్తకుడు ; పర్షి. కోమటి. తెలుగుమాట్లాడే వైశ్యుడు.

కోమటిచుక్క వి. ఐదుడిపేరుతో ఉండే నక్షత్రం. **కోమటిది** వి. వైశ్యస్త్రీ. **కోమటివీధిగు** వి. వరికిపట్టే వచ్చు రంగువీధిగు. **కోమటివాడు** వి. వైశ్యకులానికి చెందినవాడు. **కోమటిపాక్ష్యము** వి. ఉభయవాదులకు పనికిరానిసాక్ష్యం, ఎటూచెందని సాక్ష్యం. త. కోమట్టి-చ్-చాబ్‌చి. ఉభయ పక్షంవారికి అనుకూలంగా సందిగ్ధంగా చెప్పేసాక్ష్యం.

కోమటీడు వి. వైశ్యుడు. హంస. 5.120.

కోమటీడు చూ. కోమటి.

కోమలి వి. చక్కదనం గలస్త్రీ. భార. ఆది. 1.115.

పో. చూ. సం. కోమల-మృదువైన.

క. కోమలె, కోమళె- చక్కనిస్త్రీ ; మ. కోమలమ్-. మృదువైన.

కోమలికము వి. సౌందర్యం, చక్కదనం, భాస్క. రా. ఆరణ్య. 1.148.

కోమిటంచు వి. రెండు గీరలుపెట్టినకూటి కుండంచు.

కోయ రూ. కోయి[1]. వి. ఒకజాతి కిరాతుడు, ఆటవికభేదం, ఒక జాతి తోయ. చంద్రాంగ. 2.47.

పో. చూ. త. కో. కొండ.

కోయఁడు వి. బోయ. **కోయత** వి. కోయజాతిస్త్రీ. ప్రబంధ. 174. **కోయదొర** వి. కోయవారినాయకుడు. **కోయవాఁడు** వి. ఆటవికజాతికి చెందినవాడు. **కోయవారు** వి.బ.వ. తెలుగుదేశపు ఉత్తరప్రాంతంలో ఉండే ఆనాది జాతిప్రజలు.

కోయంకూర రూ. కోయికూర. వి. ఒకరకం మొక్క.

కోయంబత్తులు వి.బ.వ. దక్షిణాదిలో పేరుపడ్డ మంచిరకం వడ్లు.

కోయంబత్తూరువడ్లు రూ. కోయంబత్తూరొడ్లు. వి.బ.వ. దక్షిణాదిలో పేరుపడ్డ మంచిరకం వడ్లు, కిచిడీవడ్లు.

కోయంబత్తూరొడ్లు రూ. చూ. కోయంబత్తూరువడ్లు. వి.బ.వ. దక్షిణాదిలో పేరుపడ్డ మంచిరకం వడ్లు, కిచిడీవడ్లు.

కోయి[1] రూ.చూ. కోయ. వి. కోయజాతివాడు.

కోయి[2] రూ.చూ. క్రోవి[1]. వి. కంఠనాళం.

కోయికూర రూ.చూ. కోయంకూర. వి. ఒకరకం మొక్క.

కోయితోటకూర రూ.చూ. కోయతోటకూర. వి. కోస్తే మళ్ళీ పెరిగే తోటకూర.

కోయిహూన రూ.చూ. కోవిహూన. వి. కొయ్యలసుగొట్టం చివర అమర్చినగాజు పూస.

కోయిల[1] రూ. కోవిల[1], కోవెల[1]. వి. **1.** ఒకానొకదివ్యస్థలం. కాశీ. 5.288 ; **2.** దేవాలయం, గుడి. ప్రదోద. 3.28.

త. కోయ్-ఇల్, కో-వ్-ఇల్. రాజభవనం, దేవాలయం ; మ. కోయి. హిందూ దేవాలయం.

<త. కో. యీ. ఇల్.

కోయిలతొత్తు వి. వేశ్య. **కోయిలతొత్తుమారి** వి. వేశ్యాలంపటుడు. ప్రబంధ. 3.28.

కోయిల[2] రూ. కోగిల, కోగెల, కోవిల[2]. వి. కోకిల, పికం. కు. సం. 5.103. హరి. 8.38.

సం. కోకిల-; ప్రా. కోఇల, పికం ; కో-ఇలా. ఆరుకోయిల ; పా. కోకిల.

క. కోగిల్, కోగిలె, కోజిలె ; త. కుక్కిల్, కుయిల్ మ. కుయిల్ ; వర్తి. కొయ్‌లి.

<ప్రా. కోఇల.

కోయిలతెగదది వి. మన్మథుడు.

కోయిలకూర వి. ఒకజాతి మొక్క (Amaranthustristis).

కోయు స.క్రి. **1.** ఖండించు, ఛేదించు, నరుకు. కు. సం. 6.35 ; **2.** తుంచు. శృం. నై. 3.63 ; **3.** అబద్ధాలు చెప్పు.

క. కోయ్, కోయ్య, కుయ్, కోయి, కోయు. ఖండించు, నరుకు ; తు. కోయ్‌పుని. కోయు, నరుకు ; త. కోయ్. కోయు, తుంచు, తెంపు ; మ. కోయ్యు, కోయ్యుక. కోయు ; గోం. కోఇ. వంటకోత ; కోయిడ్. కొరవలితో కోయు ; కొండ. కోయ్ ; వర్తి. కోయ్ (-కోన్). కొరవలితోకోయు, వంటకోత ; కువి. కోట్. ఏరు ; ఒల్లా. కొయ్, కోన్. కోడ్. కొరవలితోకోయు ; మాల్తో. కొయ్.

<మూ.ద్రా. *కొయ్.

కోయుట వి. అబద్ధాలు చెప్పరం. **కోయుతోటకూర.** రూ. కోయితోటకూర. వి. కోసిన మళ్ళా పెరిగేతోటకూర. **కోనుకతిను** రూ. కోనుకొనితిను. స.క్రి. మరణబాధపెట్టు. భక. 2.37. **కోనుకొనితిను** రూ.చూ. కోనుకతిను. స.క్రి. మరణ బాధపెట్టు, మిక్కిలిబాధించు.

కోర[1] చూ. కోల. రూ. గోర[1]. వి. **1.** మద్యం మొ. వాటిని తాగడానికి ఉపయోగించే పాత్ర. భార. మౌసల. 30, **2.** కొలగిన్నె, కొలతపాత్ర. బనవ. 3.76 ; **3.** పళ్ళెం. మను. 5.96 ; **4.** ఎత్తును గాని లోతునుగాని చెప్పే పరిమాణం.

త. కోరమ్. లోహపు పళ్ళెం, కోరకమ్.

కోర[2] విణ. **1.** వంకర ; **2.** పెద్ద ; **3.** పదునైన, వాడి అయిన.

క. కోరె. కాఠిన్యం, కఠినత్వం ; త. కురంకు. వంగు, వాలు ; కుఱుంటు. పంపు ; ఒల్లా. కోర్. కొమ్ము.

కోరకావడి వి. కొనలుపైకి వంగి ధనురాకారంగా ఉండే కావడిబద్ద. **కోరకొండె** వి. బిర్రలులోనగు వారికి ముఖంపక్కన వేసేకొండె, జుట్టుముడి. **కోరకొవ్వ** వి. మగదాని తలపై వికారంగా పెట్టుకొన్న కొప్ప. ద్వి. హరిశ్చ. 73. **కోరకొమ్ము** వి. వాడిగలకొమ్ము. వరాహ. 11.76, జంతువుల తలమీద ఉంటగా మొలిచే అవయవ విశేషం. **కోరగొను (-కొను)** అ.క్రి. కారవోవు, కొంకరలు పోవు. పద్మ. 3.79. **కోరచూపు** వి. క్రూరదృష్టి. వరాహ. 2.45. **కోరతల** వి. కొమ్ములతో ఉన్న శరీరభాగం. **కోరదున్న** వి. మనిషి జాతికి చెందిన మొగ జంతువు, ఎనుదోతు. **కోరదొడ** వి. లోనికణగిన దొడ, చప్పిదొడ. భార. భీ. 25. **కోరవన** వి. పశువుల తలమీద ఉంటగా మొలిచేగట్టి అవయవ విశేషం. **కోరవంది** వి. కోరలు గల పంది. **కోరపాగ** రూ.చూ. కోరపాగా. వి. ఒకపక్క కారిగేటట్లు చుట్టిన తలపాగా. **కోరపాగా** రూ. కోరపాగ. వి. ఒకపక్కకు ఒరిగేటట్లు చుట్టిన తలపాగా. **కోరమబ్బు** వి. నల్లంచున్న తెల్లమబ్బు. **కోరమాన** రూ.చూ. కోరమానము. వి. పెద్దమానం, వంగిన పెద్దమానం. శృం.నై. 7.93. **కోరమానము** రూ. కోరమాన. వి. పెద్దమానం. నూష్మాగ్రగంగల మానం. భార. అశ్వ. 3.87. **కోరమొక్క** వి. నూదిమొక్క, నేల చీల్చుకొని పైకివచ్చిన చిన్నమొలక. **కోరవాయి** వి. కోష్ఠంలోనూ శిరస్సులోనూ పుట్టే వాతరోగం. ఆం.భా. 2.125. **కోరవాలు(-పాలు)** అ.క్రి. కోపంచే నేత్రాంచులు కుటిలమగు. వరాహ. 3.20. **కోరవోవు(-పోవు)** అ.క్రి. కొంకర్లుపోవు. విక్ర. 1.200. **కోరసిగ** వి. ఓరసిగ. ముఖపార్శ్వంలో వేసే జుట్టుముడి. రామా. 2.110.

కోర[3] వి. రోహంతోచేసిన చేద.

కోరకురములు వి. గొంగళ్ళునేసే కురమవాళ్ళలో ఒక వంశం.

కోరగించు అ.క్రి. **1.** ముడుగు, ముకుళితమగు. శృం. నై. 7.150 ; **2.** మిరుమిట్లుగొను. విక్ర. 4.188 ; **3.** మొగ్గ తొడగు, పొడుచు. విక్ర. 4.31 ; **4.** ఎర్రబారు, ఎర్రనగు. వేంక. పంచ. 4.466 ; **5.** ఏడ్చు. శుచే. 1.39.

క. కోరయిసు. మిరుమిట్లుకొను ; త కూరన్నడూరవ్. చలితో ముడుచుకొను, కోపంతో వణుకు. వర్ణములు, లెలివి.

సం. కోరక-. మొగ్గ.

<సం. కోరక-+ఇంచు[3].

కోరంగి వి. ఉసిరికచెట్టు.

పో.చూ.క. కోరంగి-. చిన్నఏలపటు ; త. కోరంకి ; సం. కోరంగీ-.

కోరటు రూ.చూ. కోర్టు. వి. న్యాయసభ.

కోరడ[1] రూ. కోరడి. కోరాడ, వి. **1.** చేనిమట్టూ గుబురుగా ఉండే మొక్కలతో వేసినకంచె ; **2.** అర్ధగోడ.

కోరడ[2] వి. వాసాలమీద రాళ్ళుపరచి సున్నంలో అతికించిన కప్ప.

కోరడి రూ.చూ. కోరడ[1]. వి. **1.** ఆవరణంగా వేసిన పొట్టి మట్టిగోడ, కరగోడ ; **2.** కంచె.

కోరడిగట్టు వి. తీరం.

కోరడాలు వి.బ.వ. పిల్లల జబ్బులు.

కోరంద వి. పెనరగింజల రంగు.

కోరము రూ.చూ. కోఱము. వి. కొబ్బరి మున్నగువానిని కోరటాని కుపయోగించే పరికరం.

కోరమువ్వ వి. ఎర్రతివ్వ.

కోరరాట్నం రూ.చూ. కోరారాట్నం. వి. పట్టుదారం.

వడికే ఒకరకం రాట్నం.

కోరగైక వి. ఆడపిల్లలకు సారెపెట్టే రవికగుడ్డ.

కోరా విణ. 1. వంకరించని, దాగుచేయని, చెన్న. బసవ. 5.252 ; 2. కారికం, ఆనాహతం. వి. 1. కలుషితలోహం ; 2. చట్టువురుగుల నుంచి తీసిన ముడిదారం.

క. కోరా-. కొత్తది, చలువచేయని బట్ట ; తు. కోర-. చలువచేయని నూలుబట్ట ; త. కోరా. చలువచేయనిబట్ట ; హిం. కోవా. చలువచేయనిబట్ట శేక కుంద.

కోరాహాలు వి. చలువచెయ్యని ముడినూలు. **కోరాబంగారము** రూ. కోరాబంగారు. వి. అపరిశుద్ధమైన బంగారం, ఇతర లోహాలతో కలిసి వన్నెతగ్గిన బంగారం. **కోరాబంగారు** రూ.చూ. కోరాబంగారము. వి. అపరిశుద్ధమైన బంగారం, ఇతర లోహాలతో కలసి వన్నెతగ్గిన బంగారం. **కోరాములు** వి. శుభ్రపరచని వస్త్రం. **కోరారాట్నం** రూ. కోరరాట్నం. వి. పట్టుదారం వడికే ఒకరకం రాట్నం. **కోరాపిల్కు** వి. పట్టువురుగులనుంచి వచ్చే ముడిదారం. **కోరానున్నం** వి. నున్నవురాతిని కాల్చి డబ్బాలకెత్తిన నున్నం. **కోరాస్తంభం** వి. పొడవైన రాతిస్తంభం.

కోరాటం చూ. కోరా². ఎక్కువ వాలుగాఉన్న ఆకురప్ప.

కోరటము వి. ఒకజాతి గడ్డ.

కోరాడ రూ.చూ. కోరడ¹. వి. 1. చేనిచుట్టూ గుబురుగా ఉండే మొక్కలతో వేసిన కంచె ; 2. అర్ధగోడ.

కోరాడి వి. పశుగ్రాసంగాను, వైద్యంలోను వాడబడే అందమైన ఒకమొక్క. (Ixora Couinea)

కోరాడు రూ. కోడాడు, క్రోడాడు, గోరాడు. న.క్రి. 1. (ఎద్దులు, దున్నలు మొదలైనవి మదోత్సాహంతో కొమ్ములతో) కొట్టు. హరి.ఉ. 6.8 ; 2. (ఏనుగులు క్రీడార్థం దంతాలతోగట్టు మొ. వాటిని) కుమ్ము. కైమిసీభా. 7.167 ; 3. (వంది ముట్టితో నేల మొ. వాటిని) కెల్లగించు. విక్ర. 2.135 ; 4. (రుమ్ము మొ. వాటిని) రేగచేయు. భాగ. 9.205 ; 5. పాడుచేయు. భాగ. 10. ఉ. 540 ; 6. (ఎలుగులు మొ. లైనవి గోళ్ళతో) చీల్చు. మను. 4.37.

త. కోత్తై. శరీరంపై రక్కు, గీరు.

కోరామొక్క వి. రాతిమొక్క.

కోరి రూ.చూ. క్వారీ. వి. గని కట్టుబడికి కావలసిన రాళ్ళను తవ్వితీసే గుంట.

కోరిఅంచు వి. గీతలు గీతలుగా నేసిన అంచు.

కోరిక రూ.చూ. కోర్కి. వి. 1. వాంఛ, ఇచ్ఛ, అభిలాష. భార. శాంతి. 6.284 ; 2. వాంఛితార్థం, వరం. దశా. 1.255.

కోరికలీరికలెత్తు న.క్రి. కోరిక లభివృద్ధి నొందు. విజయ. 2.167. **కోరికలుడుగు** న. క్రి. వాంఛలు క్రమంగా నశించు <కోరిక+-లు+ఉడుగు.

కోరికి రూ.చూ. కోర్కి. వి. 1. వాంఛ, ఇచ్ఛ, అభిలాష. భార. ద్రోణ. 2.161 ; 2. వాంఛితార్థం, అభీష్టార్థం ; 3. చిత్తం, మనను, ఇచ్ఛ.

కోరికెవరు న.క్రి. అపేక్షపడు, తమకించు. మల్ల. 22.

కోరికె రూ.చూ. కోర్కి. వి. ఇచ్ఛ, వాంఛ. తపతీ. 1.7.

కోరికెవుంచు న.క్రి. ఆశించు, ఊహించు, విశ్వసించు. <కోరిక+ఉంచు.

కోరికోలు చూ. కోరు¹.

కోరిచీర వి. అంచులో గీరలు పడేట్టు నేసిన చీర.

కోరింత వి. ఒక ముళ్ళ చెట్టు.

కోరింతదగ్గు రూ.చూ. కోరిందదగ్గు. వి. కుక్కదగ్గు, కక్కాయిదగ్గు.

కోరింద రూ. కోరెంద. వి. లక్క కలిగిన ఒకానొక తీగ. ఆము. 6.13.

పో.చూ. క. కోరిందె-. ఒకరకం మొక్క.

కోరిందపూవులు రూ. కోరెందపూనలు. వి.బ.వ. ఆటవికులు ధరించే గాజుపూనలు. **కోరిందపొద** వి. లక్కపురుగులు గూడుపెట్టేపొద.

కోరిందదగ్గు రూ. కోరింతదగ్గు. వి. కుక్కదగ్గు, కక్కాయిదగ్గు.

కోరిల్లు చూ. కోరు³.

కోరిశదగ్గు వి. కక్కాయిదగ్గు, కోరింతదగ్గు.

కోరీ రూ. క్వారీ. వి. గని, కట్టుబడికి కావలసిన రాళ్ళను తవ్వితీసే గుంట.

కోరు¹ న.క్రి. 1. వాంచించు, కామించు, వరించు, భార. విరా. 1.219 ; 2. ప్రతీక్షించు, నిరీక్షించు, ఎదురుచూచు. దశా. 1.175.

క. కోఱు-. (కోరు) - కోరు, వాంచించు, ఆలోచించు ; తు. కోరుని-. కోరు, కాంక్షించు ; త. కోరు. అర్థించు, కోరు, కాంక్షించు ; మ. కోఱుక. కోరుకొను, అభిలషించు.

కోరికోలు వి. పంట మొ. వాటిపాలు. **కోరుకొను** న.క్రి. ప్రార్థించు. **కోరురాజనాలు** రూ.చూ. కోరురాజనాలు. వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. హంన. 4.128. **కోరురాజనాలు** రూ. కోరుర జనులు. వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. హంన. 4.128. **కోరువాడు** వి. వాంఛించేవాడు.

కోరు² న.క్రి. చీరు, గీరు. నృసింహ. 4.121. వి. కోరిన కొబ్బరి మొ. పదార్థాలు.

క. కోఱి. కోయు ; కోఱె. కర్రను రంపంతో కోసి నట్లుగాకోయు ; తు. కురెపిని, కురెచ్చని, కురెప్పుణా, కొరెప్పుణా. చీరు, గీరు ; కోరుని-. రంధ్రంచేయు ; త. కోత్తై. చీరు, గీరు. కోఱి-. గింజలయొక్క పొట్టు తీయు ; మ. కోఱు-. చింపు, కోయు, కోఱుక. మాంసాన్ని ముళ్ళతోచీల్చు ; కుయి. గ్రోవ-. గీచు, గీరు.

కోరు³ వి. 1. భాగం, పాలు, వంతు. భార. భీష్మ. 3.309 ; 2. రాజాదుల కిచ్చే ధనేతర వస్తుయాపమైన కప్పం రామాభ్యు. 8.38 ; 3. తాకట్టు, అగావు ; 4. తులసికోట గోడలోనిభాగం ; 5. అంచు.

క. కోఱు. భాగం, పాలు, వంతు ; త. కూఱు. భాగం, పాలు, వంతు ; కుత్తై. ముక్క, భాగం, పన్ను, పరిహారం ; మ. కోఱు-. చించు, కోయు, కూఱు, కూర్. భాగం, పాలు, వంతు ; కొండ. కుర్-. పాలు, వంతు ; తో. కుర్-. తండ్రినుంచి వచ్చిన వంతు.

కోరుగట్టు (-కట్టు) అ.క్రి. కురుపుమాని అంచుకట్టు. **కోరుదారు** వి. కోరుకుసేద్యం చేసేవాడు. <కోరు³+

పార. దాన్. కోరుపాలు వి. ఆసామి. సాగుచేసిన రైతు పంటలో చెరిసగం పంచుకొనే పద్ధతి. కోరువారం వి. పాలికి సేద్యం చేసేవాడు. కోరువెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. బలి (కానుక) ఇచ్చు.

కోరు[4] వి. కామదండం, మగగురి. విజ్ఞా. 1.106.

కోరు[5] విణ. నిలువుగా ఉన్న, నిట్రమైన. వి. **1.** వాలుగా ఉన్న ఆకుకప్ప ; **2.** వాలు.

కోరిల్లు వి. పెంకు మొ. వాటితో మూయబడ్డ కప్పుగల ఇల్లు. కోరుకొండ వి. నిలువుగా ఉన్న కొండ. కోరుచేయ న.క్రి. ఆము పడుగును ఎత్తుపల్లాలు లేకుండా చదరంగా చేయడం. కోరువట్టి వి. లంగాళపెంకుల్ని ఒకదాని కొకటి తగిలించడానికి వీలుగా పక్కలందుంచిన గాడి. కోరుబొంత వి. గొంగడినేతలో పడుగు తడపటానికి ఆంబలిలో ముంచిన గొంగడి గడ్డి. కోరుమగ్గం యూ. కోరుమొగ్గం. వి. ప్రత్యేకంగా అంచులునేసే ఒకరకం మగ్గం. కోరుమొగ్గం యూ.చూ. కోరుమగ్గం. వి. ప్రత్యేకంగా అంచులు నేసే ఒకరకం మగ్గం.

కోరుటు యూ.చూ. కోర్టు. వి. న్యాయసభ.

కోరుపాఱు యూ. కోఱుపాఱు. చూ. కోరు[3]. వి. నేలనుచెక్కే పనిముట్టు.

కోరువ యూ. కోర్వ, వి. **1.** వరస ; **2.** క్రమం.

త. కోడివై-. వరుస, క్రమం. కొవై, కోట్టో, కోప్ప-. ఏర్పాటుక్రమం.

కోరెగడ్డి వి. ఒకరకం కలువుమొక్క (Rottedoellice).

కోరెంద యూ.చూ. కోరింద. వి. ముంగ్లమొక్క.

కోరెందపూనలు యూ.చూ. కోరిందపూనలు, వి.బ.వ. ఆట వికులు దరించే గాజుపూనలు.

కోరెవ్వంకర్ర వి. కాకవచ్చినవుడు ఆముకాల్పులో వాడే ఒకరకం కర్ర.

కోర్కి యూ. కోరిక, కోరికి. కోరికె, కోర్కె. వి. **1.** వాంఛ, ఇచ్ఛ, అభిలాష. భార.ఆది. 2.232 ; **2.** వాంఛితార్థం, అభీష్టార్థం. భార. శాంతి. 6.596 ; **3.** చిత్తం, మనసు, ఇచ్ఛ.రం.రా. 3.169 వ. 4 పం.

క. కోఱిక. కోరటం ; కొడ. కోర్‌రక్. ప్రార్థించు ; తు. కోరికె, కోరిగె. ఆళ.

త. కోరిక్కై. వాంఛ ; మ. కోఱి. అభిలాష.

కోర్కులవంట వి. వాంఛితాలనిచ్చేది. అని. 1.42.

కోర్కులవంట చూ. కోర్కి.

కోర్కె యూ.చూ. కోర్కి. వి. ఇచ్ఛ. ద్వి.తి.సా. 1.4.

కోర్డ వి.బ.వ. ఇరవైగుడ్డముక్కలు.

పో. కోర్డా. 'ఇరవై'కి వర్తకపరిభాష ; పో. కోర్డా. < పో. కోర్డా.

కోర్టాయి వి. ఒకజాతి ఆడవిచెట్టు.

కోర్టు యూ. కోరటు, కోరుటు. వి. న్యాయస్థానం.

త. కోర్ట్తు-కోటు-. న్యాయస్థానం ; హిం. కోర్ట్-న్యాయస్థానం.

ఇం. *Court*-. న్యాయస్థానం.

< ఇం. Court.

కోర్డగండు యూ. కోర్నగండు, కోర్నవగండు. వి. దుమ్ముల గొండి, ఇందు. 2.51.

కోర్తండ్లుఏరు యూ. కోర్తన్లుఏరు. న.క్రి. కోరతాళ్ళుఏరు.

కోర్తన్లుఏరు యూ.చూ. కోర్తండ్లుఏరు న.క్రి. కోరతాళ్ళుఏరు.

కోర్న చూ. కోండ్ర. వి. దున్నేటప్పుడు ఎడంవదిలి మొదటి అరకతో వేసిన చుట్టుచాలు.

కోర్నగండు యూ.చూ. కోర్డగండు. వి. క్రూరమృగవిశేషం, దుమ్ములగొండి.

కోర్నవగండు యూ.చూ. కోర్డగండు. వి. క్రూరమృగవిశేషం; దుమ్ములగొండి.

కోర్వ యూ.చూ. కోరువ. వి. **1.** క్రమం ; **2.** వరస.

కోఱ వి. **1.** పల్లు, దంష్ట్ర. భార. విరా. 4.213 ; **2.** కొమ్ము.

క. కోఱె. పదును, దంతం, పొడవుగా పదునుతేల్చిన పళ్ళు ; తు. కోరె ; త. కుఱుంబు (-ఱున్-ప్-) కొమ్ము లాగవంచిన, వంచబడిన, కోర్రెప్పల్-. వంకరవంతాలు, కోరమ్. క్రూరత్వం, కోరప్-పల్. కోరవళ్ళు.

పో.చూ. సం. ళురు-. పల్లు.

కోఱికైదువ వి. పాము, దంష్ట్రాయుధం. ప్రబంధ. 210. కోఱకొమ్ము వి. నూదికొమ్ము, వాడిమొనగలకొమ్ము. విష్ణు.వ. 7.304. కోఱవల్లు వి. జంతువుల దోరల్లాగ వాడిమొనగలిగి పలువరుసలో పక్కఉండేపల్లు. కువ.చ. 2.102. త. కోర్రె-ప్-పల్-. కుక్క లేక తోడేలు సంబంధమైన వల్లు కోర-ప్-పల్. వంకరవళ్ళు. కోఱలుతీసినపాము వి. నిస్సహాయుడు, అపకారం చేయాలనుకొన్నా చేయలేని వాడు.

కోఱడమాడు చూ. కోఱడము.

కోఱడము వి. **1.** ప్రతికూలవచనం. దు.నం. 6.702 ; **2.** క్రోధం, కోపం. నిర్వ. రా. 5.77 ; **3.** ధైర్యం. దశకు. 2.71 ; **4.** ఎగతాళి.

త. కోరమ్-, క్రూరత్వం, వేడి.

కోఱడమాడు న.క్రి. పరిహసించు, వేళాకోళంచేయు.

కోఱడములాడు అ.క్రి. అపహాస్యములాడు. నిర్వ.రా. 3.99.

కోఱమానము చూ. కోరమానము. వి.బ.వ. పెద్ద మీసాలు.

కోఱము యూ. కోరము, కోఱాము. వి. కొబ్బెర మొ. వాటిని కోరడానికి ఉపయోగించే సాధనం.

త. కోఱ్ఱె, శరీరంపై రక్కు, గీచు ; కోఱి. గింజలను కొంచెం కొంచెంగా కొరికితిను, కొల్. నఱించు.

కోఱలు యూ.చూ. కొఱ్ఱలు. వి.బ.వ. కొఱ్ఱలు, నన్యవిశేషం.

కోఱాము యూ.చూ. కోఱము. వి. కొబ్బరి మున్నగువాటిని కోరటాని కుపయోగించే సాధనం.

కోఱుపాఱు యూ.చూ. కోరుపాఱు. వి. తవ్వుగోల.

కోల యూ. కోలు[4]. చూ. కోర[1]. వి. **1.** చేలికర్ర, బెత్తం. భార. ఆది. 4.260 ; **2.** కర్రపుట్టు కాల్చటానికి ఉపయోగించే ఊలం. భార. విరా. 1.211 ; **3.** బాణం. భార. భీష్మ. 3.33 ; **4.** శిక్షణం, మగగురి. విజ్ఞా. ఆ.చా. 39 ; **5.** వుల్ల. పి. శకు. 3.170 ; **6.** గొడుగు మొ. వాటి కామ. ఆము. 4.129 ; **7.** చెరుకుగడ ; **8.** పత్తిరాట్నం మధ్య నిలువుల మధ్య యూళ్ళకర్రమాదిరిగా అమర్చే కట్టె

9. నాగలి కాడిని పట్టితిసి కలిపే పొడుగుకొయ్య; 10. ఎత్తుకుని లోతుకుని తెలిపే పరిమాణం, రెండుగజాల కొలతగలది; విణ. 1. దీర్ఘవృత్తాకారమయిన; 2. పొడుగైన.

క. కోల్, కోలు. కర్ర, దండం, పొడుగును కొలిచే దండం, బాణం, పొడుగు; తు. కోళు. కర్ర; త. కోల్ కర్ర, బాణం; కునవు. గుండ్రనితనం; మ. కోల్. కర్ర, దండం; తో. క్వోస్; కొండ. కొల్; కువి. కోలు. కోకలి; కుయి. కోడు-. కోకలి; కొలా. కోల-. కర్ర; మాల్తో. కోల. గింజలను కాల్చటానికి ఉపయోగించే పెంకు.

మూ.ద్రా. *కోల్.

కోలకచ్చి వి. 1. పై కోల్తలలోపర్డఅని; 2. పడుగులో మొదటి అని. **కోలకట్టు** వి. మొదటి అనికిగాని చివరి అనికిగాని చెదరిపోకుండా కట్టేకట్టు. **కోలకట్టె** వి. 1. కళ్ళంలో గడ్డిలాగే కర్ర, దీనికి ఒకవైపు వంపు ఉంటుంది; 2. రంగు అద్దిన నూలుగుంజకు తగిలించి పిందేకర్ర. **కోలకమాను** వి. క్రికెటుజాకారంలో ఉండే ఆర్చి. **కోలకమ్మి** వి. మరాను మీదికి పడుగు తీసేటప్పుడు అచ్చుతిశే కోల్తల పోగులు చుట్టుకొన్న మేకులపట్టె. **కోలకర్ర** రూ.చూ. **కోలకఱ్ఱ.** వి. మనిషి తొక్కలేక లాగే ఏటవాలుకొయ్య. **కోలకర్రవీరు** న.క్రి. పడుగేరు కర్రమీది పోగులు నెరపి సాపుచెయ్యటం. **కోలకఱ్ఱ** రూ. **కోలకర్ర.** వి. ఏఠంలోని ఒకభాగం. **కోలకళ్ళి** వి. ఒకరకంచెట్టు సీలరంగు తయారీలో దీనిఆకులు వాడతారు (Euphorbiatirucalli). **కోలకాఁడు** వి. 1. వేత్రహస్తుడు. నవనాథ. 4.131. పు. 13 పం; 2. కామాతురుడు. పండి.చ. 5.372. క. కోలుకాఱి. బంబ్రోతు. **కోలకు(దెమ్మ)-(తెమ్మ)** న.క్రి. దానికి గురిచేయు. పారి. 1.49. **కోలకొయ్య** వి. మొదటి ఆనుపీటకు బిగించిన కొయ్య. **కోలక్రోతు(లు)** వి. దాలక్రీడావిశేషం, కోతికొమ్మంచి. విష్ణు పు. 7.202. **కోలగగ్గెర** వి. కాళ్ళకు తాడు తగిలించి ఎద్దులను మూటకట్టుగా కట్టిపడేయటం. ఆం.భా. 3.32. **కోలగగ్గెర్రిద్రోయు(-క్రోయు)** స.క్రి. పశువును కట్టిపడేసినట్లుగా వడవేయు. ఆము. 6.27. **కోలగుంజ** వి. ఉన్నిపడుగు తోడే ఆనుగూటాల్లో పెద్దది. **కోలచారి** వి. నాల్యవిశేషం. శ్రీరం.మా. 4.162. **కోలచీల** వి. ఏడికోలను పణతలో దూర్చి ఊరకుండా చివరకొట్టే కొయ్యపేడ. **కోలచెముడు** రూ.చూ. **కోలచెముడు.** వి. బొమ్మచెముడు. **కోలచేయు** న.క్రి. వడుగేసేకర్రమీద పోగులు నెరపి సాపుచేయు. **కోలజుమ్మ** వి. ఒకరకం తేనె, పట్టతేనె. **కోలతెముడు** రూ. **కోలచెముడు.** వి. ఒకవిధమైన చెముడు, బొమ్మతెముడు, దొంతతెముడు. హంస. 4.10. **కోలతడువు** న.క్రి. పడుగేరు కర్రమీద పోగులు తడువు. **కోలతపేల** వి. నిలువు వాటుగా ఉన్న పాత్ర. **కోలతలచేయు** అ.క్రి. పోరుకు పూనుకొను. న.క్రి. ఎచ్చరించు. **కోలతివ్వు** న.క్రి. పడుగేరే కర్రమీదఉన్న వడుగుపోగులు పక్కకు జరువు. **కోలదబ్బ** వి. ఒకజాతిదబ్బ. **కోలదిండు** వి. పొడవుదిండు. **కోలదిద్దు** న.క్రి. పడుగేరు కర్రమీదపోగులు పరచి చిక్కులు తీసి సాపుచేయు. **కోలదివియ** రూ. **కోలదివ్వె.** వి. కాగడా. దశకు. 5.90. **కోలదివ్వె** రూ.చూ. **కోలదివియ.** వి. కాగడా. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 2819. పం. **కోలదువ్వు** న.క్రి. 1. పడుగేరే కర్రలమీది పోగులు చిక్కులుపోయేట్టు దువ్వు; 2. పడుగేరే కర్రమీది పోగులుచేత్తో విడదీయు. **కోలదేశము** వి. కళింగమనే దేశం. వ్య. పొడుగైన (విశాలమైన) దేశం. **కోలదోన** వి. నాగభండి. **కోలప్ప** వి. 1. చేతి కర్ర, బెత్తం; 2. కోలతనం, పొడుగు. **కోలనిమ్మ** వి. నిడుపుగా ఉండే కాయలుగల జాతినిమ్మ. **కోలనులుము** అ.క్రి. నరిచేసి చుట్టిన పడుగు, అంటుకుపోకుండా కోల్తల పోగులు మెలిపెట్టు. **కోలపట్టి** వి. మరాను కట్టుబడిలో, వడుగు పోగులు దూర్చే బెజ్జాలుగల రేకుముక్కలు. **కోలపట్టు** రూ. కోలుపట్టు, కోల్పట్టు. అ.క్రి. 1. కోలకర్రమీది పోగులు సర్దు; 2. సారెను వేగంగా తిప్పి వదలిన తర్వాత సారె పంకమీది మట్టికి సీళ్ళుచల్లి ఊపిరి బిగబట్టి చేతి బలంకొద్దీ కుండ రూపు రావటానికి మీదికి పొడవుగా లోపల దోలుగా వచ్చేటట్లుచేయు. **కోలపారె** వి. తొల్లికకు వేసిన రేకు. **కోలపాల** వి. అర్కవస్తిక. **కోలపుల్ల** వి. 1. చట్రం ఆను నిలువుపట్టెకు బిగించిన పుల్ల; 2. ఆనుపీటకు దిగగొట్టిన నిలువుకొయ్య. **కోలపొట్ల** రూ. **కోలపొళ్ళు.** వి. తోటల్లోనూ, పెరళ్ళలోనూ కాయలకోసం పెంచే తీగమొక్క. **కోలపొడుచు** న.క్రి. పడుగుపోగులు నవరించు. **కోలపొవ్వ** వి. పృశ్నిపర్ణి, అంఘ్రిపర్ణిక. ఆం.భా. 2.55. **కోలపొర** వి. పై పోగులు, కింది పోగులు వదులుగాఉన్న పడుగుభాగం. **కోలపొళ్ళు** రూ.చూ. **కోలపొట్ల.** వి. తోటల్లోనూ, పెరళ్ళలోనూ, కాయలకోసం పెంచే తీగమొక్క. **కోలబద్ద** వి. 1. చట్రం ఆను నిలువుపట్టెకు బిగించిన బద్ద; 2. మరాను మేకు పట్టెల్లో ఆనుటుపడేబద్ద. **కోలబల్ల** వి. 1. ఆనుపీటల్లో మొదటది, తలపీట; 2. ఆనుకొయ్యలకు ఆధారంగాఉండే అర్ధపట్టె. **కోలబిళ్ళ** వి. నిడుపువాటుగానున్న బిళ్ళ. **కోలబుద్ధి** వి. శంఖం ఆకారంలో ఉండే చిచ్చుబుద్ధి. **కోలమారి** వి. దుష్టుడు, పీడించేవాడు. **కోలమారితనము** వి. దౌష్ట్యం, పీడించటం. **కోలముక్కిచెక్క** వి. కుటజం (Echites antidystentarica). **కోలముఖి** వి. 1. పంది ముఖంగల స్త్రీ; 2. ఒక క్షుద్ర దేవత. **కోలమెఱుగు** వి. నిలువు మెరుపు. హరి. పూ. 7.160. **కోలలగుర్రం** వి. డాబీకోలలను లేపే కర్ర. **కోలలవారు** వి.బ.వ. వేత్రధారులు. చోపుదారులు. ఉ. హరి. 3.27. **కోలలాక** రూ. **కోల్లాక.** వి. 1. పడుగులో పడుగేరేకోట దూర్చిన లాక; 2. ఆచ్ఛాదికిన పడుగులో మొదలు ఎక్కించిన బద్ద. **కోలలాట** రూ.చూ. **కోలాటము.** వి. స్త్రీలు చేతికోలలతో తాళంవేస్తూ, పాడుతూ, చుట్టూ తిరుగుతూ ఆడే ఒకఆట. **కోలలువీరు** న.క్రి. పడుగేరు మీది పోగులు నెరిపి సాపుచేయు. **కోలలుతొక్కు** న.క్రి. పడుగులో రెండు చివరలా పడుగేరే కర్రలుదూర్చు. **కోలలుదువ్వు** న.క్రి. పడుగేరే కర్రలుమీదిపోగుల్ని దువ్వెనతో దువ్వు. **కోలవన** వి. జటిల అనే ఓషధి (Arlemisia Acoluscalamus). **కోలవివ్వ** రూ. **కోలివ్వ.** న.క్రి. వడుగేరే కర్రమీద పోగుల్ని చేత్తో విడదీయు. **కోలమాత్రం** వి. నేతలో డిజైన్లు పడడానికి డాబీ అడనుంచి రెండు పాయలు

విడదీసి, అంచు పడుగులోనికి వేలాడదీసిన దారం. **కోల సేయు(-చేయు)** స.క్రి. పడుగేరే కర్రమీద పోగులునెరపి పావుచేయు. **కోలాకుపొన్న** వి. ఒకానొకవృక్షం. ముయ్యాకు పొన్న. హంస. 4.10 (Hemiomites Cordifolia). **కోలాట** చూ.చూ. కోలాటము. వి. స్త్రీలు చేతికోలలతో తాళంవేస్తూ, పాడుతూ చుట్టూ తిరుగుతూ ఆడేఆట, హల్లీసకం. **కోలాటకమ్మ** చూ. కోలాటపుగమ్మ. వి. ఒకరకపు కమ్మ భూషణం. **కోలాటంకొయ్య** వి. 1. గజం పొడుగున్న బద్ద, సున్నంపూతను సమమట్టంలో ఉంచేందుకు వాడే సాధనం; 2. కత్తెరకొయ్య. **కోలాటపుగమ్మ** చూ. కోలాట కమ్మ. వి. ఒకవిధమగునగ, కర్ణాభరణ విశేషం. 7.66. **కోలాటము** యా. కోలలాట, కోలాట. వి. స్త్రీలు చేతకోలలతో తాళంవేస్తూ పాడుతూ చుట్టూ తిరుగుతూ ఆడే ఒకఆట, హల్లీసకం. చంద్రికా. 2.20. క. తు. కోలాట. పిల్లలు నాట్యంచేస్తూ కర్రల్తో ఆడే ఆట; త. కోల్-అట్టమ్. రంగురంగుల కర్రల్ని ధరించి వాటిని ఒకదానితో ఒకటి తగిలిస్తూ నృత్యంచేస్తూ పిల్లలుఆడే ఒక రకమైనఆట; మ. తొలటి. కర్రల్తో ఆడేఆట. **కోలాటము వైచె** అ.క్రి. పాటలు పాడుతూ చేతికోలలు తాకిస్తూ అడుగులేస్తూ ఆట ఆడు. చంద్ర. భా. 2.139. **కోలారిక మంపు** న.క్రి. ద్వంద్వ యుద్ధానికి రమ్మని (కటారిని) పంపు. కువల.చ. 5.55. **కోలారికము** యా. కొలారికము. వి. ద్వంద్వ యుద్ధం. త. కోలారిక్కమ్-. ద్వంద్వయుద్ధం. **కోలాను** వి. కొయ్యలుతక్కువ ఉండే ఆను, మూగాను. **కోలివ్వ** చూ.చూ. కోలవివ్వు. న. క్రి. పడుగేరేకర్రమీద పోగులు చేత్తో విడదీయు. **కోలెరు** విణ. రెండుగడకాల పొడుగైన. **కోలెత్తు** చూ. కొలువెత్తు, కోలొత్తు. స. క్రి. సారెను వేగంగాతిప్పి వదిలిన తర్వాత సారెవలక మీది మట్టికి నీళ్ళుజల్లి ఊపిరి బిగపట్టి చేతులు బలం కొద్దీ కుండ రూపు రావడానికి మీదికిపొడవు లోపలబోలుగా వచ్చేటట్లు లేపు. **కోలెముక** చూ.చూ. కోలెమ్ము. వి. వెన్నెముక, కశేరుక. భార. సౌప్తి. 1.18. **కోలెమ్ము** చూ. కోలెముక, కోలెమ్ముక. వి. కశేరుక, వెన్నెముక. భార. ఆది. 6.215. **కోలెమ్ముక** యా.చూ. కోలెమ్ము. వి. వెన్నెముక, కశేరుక. మను. 4.58. **కోలేయ** న.క్రి. సారెను వేగంగా తిప్పి వదిలిన తర్వాత సారెవలకమీద మట్టినీళ్ళుచల్లి ఊపిరి బిగబట్టి చేతులు బలంకొద్దీ కుండరూపు రావడానికి మీదికి పొడవుగా వచ్చేటట్లు లేపు. **కోలొత్తు** చూ.చూ. కోలెత్తు. న. క్రి. సారెను వేగంగాతిప్పి వదిలిన తర్వాత సారె పలక మీద మట్టికి నీళ్ళు జల్లి ఊపిరి బిగపట్టి చేతుల బలం కొద్దీ కుండరూపు రావడానికి మీదికి పొడవులోపల బోలుగా వచ్చేటట్లు లేపు. **కోల్వట్టు** యా.చూ. కోల పట్టు. వ. క్రి. సారెను వేగంగా తిప్పివదిలిన తర్వాత సారె పలక మీది మట్టికి నీళ్ళు చల్లి ఊపిరి బిగబట్టి చేతుల బలంకొద్దీ కుండరూపు రావటానికి మీదికి పొడవుగా లోపలబోలుగా వచ్చేటట్లు చేయు. **కోల్లాక** చూ.చూ. కోలలాక. వి. 1. పడుగులో అమర్చేటోట దూర్చిన లాక; 2. అచ్చుతికిన పడుగులో ఎక్కించిన బద్ద.

కోలం వి. పేరతో, మట్టితో ఆలికిన పూత.

కోలంకి వి. పక్షివిశేషం.

కోలకాళ్ళపేరు చూ. కోల. అ. క్రి. పడుగులో కోల్లలపోగులు విడదీయు.

కోలము వి. నాట్యవిశేషం. ఆము. 4.98.

పో. చూ. క. కోల -. అలంకరణ, ఆభరణం, ఆకృతి, మునుగు; తు. కోల. రాక్షసకృత్యం; త. కోలమ్-. ఆట, ఆచారం, తగిన వస్త్రధారణ, అలంకరించు, తొడుగు.

కోలాకుపొన్న చూ. కోల.

కోలాఖాపీ చూ. కోల. వి. తివాసీసేతలో వచ్చే ఒకరకం డిజైను.

కోలాట చూ. కోల.

కోలాటకమ్మ చూ. కోల.

కోలాటంకొయ్య చూ. కోల.

కోలాటపుగమ్మ చూ. కోల.

కోలాటము చూ. కోల.

కోలాటమువైచు చూ. కోల.

కోలారికమంపు చూ. కోల.

కోలారికము చూ. కోల.

కోలావ చూ. కోలు[3].

కోలావకత్తియ చూ. కోలు[3].

కోలావకత్తె చూ. కోలు[3].

కోలావేయు చూ. కోలు[3].

కోలాను చూ. కోల.

కోలివ్వ చూ. కోల.

కోలు[1] నూ. కొను. వి. 1. అనుప్రయుక్తమైన కొనుధాతువుకు భావార్థక రూపం. ఉదా. పుచ్చుకోలు. భార. ఆది. 5.218; 2. కొల్ల. భార. భీష్మ. 3.280.

క. కొల్-కొళు-. బలాత్కారంగా పట్టుకొను, ధ్వంసం, నాశనం, కృత్రిమారోపణం; త. కోళ్, తీసుకొను, గ్రహించు, బలవంతంగా పట్టుకొను; కొళై. దోచుకొను, కొల్లగొట్టు; మ. కొళ్. కొను, చేరమాడు, దోచుకొను.

కోలుతనము చూ. కోల్తనము. వి. అంగీకారయోగ్యత.

కోలుపరు చూ.చూ. కోల్పరు. న.క్రి. కోల్పోవు, పోగొట్టుకొను. భార. ఉద్యో. 2.21; అ.క్రి. 1. అపహృతమగు. విష్ణు. 8.283; 2. హింసింపబడు; 3. క్షీణించు, తగ్గు. **కోలుపఱుచు** యా. కోల్పఱుచు. న. క్రి. 1. చెరచు; 2. కొల్ల పెట్టు. **కోలుపాటు** చూ.చూ. కోల్పాటు. వి. 1. చేటు, కీడు; 2. అపథం; 3. పోగొట్టుకొనటం; 4. దావు. **కోలుపుచ్చు** చూ. కోల్పుచ్చు. స. క్రి. 1. పోగొట్టు. భార. విరా. 2.268; 2. చంపు. భార. భీష్మ. 1.80. **కోలుపోక** చూ. కోల్పోక. వి. పోగొట్టుకొనటం. భార. శాంతి. 1.6. క. కోలు-పోగు-పోగు-. వేటకు ఆహారమగు. **కోలుపోవు** చూ. కోల్పోవు. అ. క్రి. 1. చెరు. భార. విరా. 2.262; 2. మోసపోవు. ఆం. భా. 3.97. న. క్రి. పోగొట్టుకొను. మార్క. 6.11. **కోల్తనము** చూ.చూ. కోలుతనము. వి. అంగీకారయోగ్యత. **కోల్పడిపోవు** స.క్రి. కోలుపోవు. పారి. 1.127. **కోల్పరు** చూ కోలుపరు. వి, న.క్రి.

కోల్పోవు, పోగొట్టుకొను. భార. సభా. 2.14 ; అ.క్రి. 1. హింసింపబడు. భార. కర్ణ. 3.24 ; 2. క్షీణించు, తగ్గు. హంస. 4.155 ; 3. అపహృతమగు. త. కోట్-పటు. లోబడు, వశమగు. కోల్పఱుచు రూ.చూ. కోలుపఱుచు. న.క్రి. 1. చెరచు ; 2. కొల్లపెట్టు. కోల్పాటు రూ. కోలుపాటు. 1. చావు. భార. కర్ణ. 3.275 ; 2. నష్టం. ద్రాక్ష. రా. ఆరణ్య. 1.21 ; 3. భంగం. కోల్పుచ్చు రూ. చూ. కోలువుచ్చు. న. క్రి. 1. కోల్పోవచేయు, పోగొట్టు ; 2. చంపు. కోల్పోక రూ. చూ. కోలుపోక. వి. పోగొట్టుకొనటం. కోల్పోవు రూ. చూ. కోలుపోవు. న.క్రి. పోగొట్టుకొను. శృం. నై. 7.96 ; అ.క్రి. 1. చెడు ; 2. మోసపోవు.

కోలు[1] విణ. పెద్ద. క్రి.విణ. మిక్కిలి.

క. కోళ్-కోలు-. మిక్కిలి పెద్దది.

కోలాన వి. 1. అఖ్యాన. పేరాస. లనవ. 7.579 ; 2. మూర్ఖపుఆలోచన. భాగ. 10. 4.1251. కోలానకత్తియ రూ. కోలానకత్తె. వి. అఖ్యాతగల స్త్రీ. పండి. చ. 2.122. త. కొలై-యి-అచై- అఖ్యాత. కోలానకత్తె రూ.చూ. కోలానకత్తియ. వి. అఖ్యాతగలస్త్రీ. కోలానపేయు (-చేయు) న.క్రి. మిక్కిలి ఆశించు. కోలుకాలువ రూ.చూ. కోలుకాల్వ. వి. ఏటికాల్వ, పెద్దకాల్వ. కోలుకొల్వ రూ. కోలుకాలువ. వి. ఏటినుంచి తీసిన మొదటికాలవ. కోలుకొనిపోవు న.క్రి. కొల్లగొట్టు. కోలుకొమ్ము రూ.చూ. కోల్కొను. అ.క్రి. 1. తెరుకొను, స్వస్థతపొందు. హరిశ్చ. 4.88 ; 2. ఉత్సహించు ; 3. వర్ధిల్లు, వృద్ధినొందు ; 4. కొనసాగు. కోలుకొలుపు స.క్రి. ఉత్సహింపచేయు, ప్రోత్సాహపరచు. కు. సం. 6.17. కోలుతల రూ.చూ. కోల్తల[1]. వి. 1. ఎదుట నిలిచి చేసేయుద్ధం. భార. భీష్మ. 2.109 ; 2. యుద్ధ నన్నాహం ; 3. దెబ్బ. త. కొలుదల్. కోలుతలసేయు (-చేయు) రూ.చూ. కోల్తలసేయు. అ.క్రి. యుద్ధానికి సన్నాహంచేయు ; న.క్రి. 1. సేనల్ని నడుపు ; 2. యుద్ధానికి ప్రోత్సాహించు. కోలుపులి రూ. కోల్పులి, క్రోల్పులి. వి. పెద్దపులి, వ్యాఘ్రం. భార విరా. 1.83. కోలుమనంగు రూ. కోలుమనఁగు, కోల్మనంగు, కోల్మనఁగు. అ.క్రి. విజృంభించు, అతిశయించు. భార. విరా. 2.138 ; స.క్రి. చంపు, కసిమనగు. కోలుమనఁగు రూ.చూ. కోలుమనంగు. న.క్రి. చంపు, కసిమనగు. కళుత్స. 2.118 ; అ.క్రి. విజృంభించు, అతిశయించు. కోలుముందు వి. మిక్కిలి ముందు, మున్ముందు. వరాహ. 11.52. కోలుమొనడి రూ.చూ. కోల్మొనడి. వి. పెద్దమొనలి. కోలుమొనలి రూ.చూ. కోల్మొనడి. వి. పెద్దమొనలి. కోలుమోట రూ. కోల్మోట. వి. ఏటికాలవకు ఉద్దిగట్టి తోలే మోటుసీరెత్తుమోట. కోల్కొను రూ. కోలుకొను. అ.క్రి. 1. తేరుకొను, స్వస్థత పొందు. కు. సం. 4.13 ; 2. ఉత్సహించు. శృం. నై. 4.31 ; 3. వర్ధిల్లు. ఆము. 5.116 ; 4. కొనసాగు. కోల్తల[1] రూ. కోలుతల. వి. ఎదుటనిలిచి చేసేయుద్ధం. భార. ఉద్యో. 2.219 ; 2. యుద్ధనన్నాహం ; 3. దెబ్బ. కోల్తలసేయు (-చేయు) రూ. కోలుతలసేయు. అ.క్రి. యుద్ధ నన్నాహం చేయు. భార.విరా. 3.182 ; న.క్రి. 1. యుద్ధంచేయటానికి ప్రోత్సాహించు. భార.భీష్మ. 2.117 ; 2. సేనల్ని నడుపు. భార.ఉద్యో. 4.224. కోల్పులి రూ.చూ. కోలుపులి. వి. పెద్దపులి, వ్యాఘ్రం. భార. భీష్మ. 1.296. కోల్మనంగు రూ.చూ. కోలుమనంగు. అ.క్రి. విజృంభించు. అతిశయించు. న.క్రి. చంపు, కసిమనంగు. కోల్మనఁగు రూ.చూ. కోలుమనంగు. అ.క్రి. విజృంభించు, అతిశయించు. న.క్రి. చంపు, కసిమనగు. కోల్మొనడి రూ. కోలుమొనడి, కోలుమొనలి, కోల్మొనలి. వి. పెద్దమొనలి. భార. ఆది. 8.148. కోల్మొనలి రూ.చూ. కోల్మొనడి. వి. పెద్దమొనలి. కళా. 4.142. కోల్మోట రూ.చూ. కోలుమోట. వి. ఏటికాలవకు ఉద్దిగట్టి తోలే మోటు, సీరెత్తుమోట.

కోలు[3] రూ.చూ. కోరె. అవ్య. మొదలుకొని, ఉండియా. 1.106.

కోలు[4] రూ.చూ. కోల. వి. 1. కర్ర ; 2. ఎత్తును కానిలోతును కాని చెప్పే పరిమాణ విశేషం.

కోలుకర్ర వి. మట్టిపనివాళ్ళు వాడే గజం పొడుగు కర్ర. కోలుకాఁడు వి. 1. కావలివాడు, కాపరి. విక్ర. 8.25 ; 2. నియామాదికారి. వేంక. పంచ. 1.246 ; 3. నుంకరికింద బంటు. హంస. 248 ; క. కొలుకారబంటు ; తు. కొలు కారె ; త. కొరకాంన్. గ్రామ బంట్రోతు ; మ. కోల్-కారన్. కోలుకోలప్పలు వి.బ.వ. బాలికా క్రీడావిశేషం. హంస. 5.155. కోలుగ్కెర వి. మూటకట్ట. కోలుతీయు న.క్రి. సారెపలక మీదిమట్టి ముద్దనుకుండరూపురావటానికి మీదికి పొరవుగా లోపల బోలుగా వచ్చేటట్లు చేయు. కోలువట్టు రూ.చూ. కోలపట్టు. అ.క్రి. సారెనువేగంగా తిప్పివదిలిన తర్వాత సారెపలక మీది మట్టికి నీళ్ళుజల్లి ఊపిరి బిగపట్టి చేతుల బలంకొద్దీ కుండరూపు రావడానికి మీదికి పొరవుగా లోపల బోలుగా వచ్చేటట్లుచేయు. కోలుమంత వి. చిన్నపూల తొట్టిలాగ ఉండే కుదురు. కోల్తది రూ. కోల్తని. వి. పడుగు మొదటగాని, చివరగాని అనిపక్కన కర్ర దూర్చేభాగం. కోల్తని రూ.చూ. కోల్తది వి. పడుగు మొదటగాని, చివరగాని అనిపక్కన కర్రలు దూర్చే భాగం. కోల్తల[2] వి. పడుగులో మొదటగాని చివరగాని అనిపక్కన కర్రలు దూర్చే భాగం.

కోలు[5] వి. రంధ్రం, కన్నం.

కోలు[6] వి. పాత్రలు తీర్చడానికి సారె పలకమీద లింగాకారంగా పెట్టిన మట్టిముద్ద.

కోలులేవు న.క్రి. సారెపలకమీది మట్టిముద్దను కుండరూపురావడానికి లోపల బోలుగా వచ్చేటట్లులేవు.

కోలుఱింపు వి. వులిఅరుపు.

పో.చూ. త. కొళరి. సింహం.

కోరె[1] వి. వెన్నుకోసిన కాడ. భార. ఆది. 8.118 ; 2. కొయ్యకాలు.

క. కోలి- వరి మొ. నవి కోసిన తరువాత మిగిలివుండే దుబ్బు, కోలదుబ్బు.

కోరె[2] రూ. కొరె, కోలు[3]. అవ్య. ద్రు. 1. వరకు, దాక. భార. ఆది. 3.41. 2. మొదలుకొని. ఉండు. భార. ఆది. 8.118.

త. కోలు, కోలుమై. ప్రారంభం, మొదలు.

కోలెడు చూ. కోల.

కోలెత్తు చూ. కోల.

కోలెమక చూ. కోల.

కోలెమ్మ చూ. కోల.

కోలెమ్మొక చూ. కోల.

కోలేయ చూ. కోల.

కోల్తు చూ. కోల.

కోల్కెమ చూ. కోలు[3].

కోల్తజి చూ. కోలు[4].

కోల్తవము చూ. కోలు[1].

కోల్తని చూ. కోలు[4].

కోల్తల[1] చూ. కోలు[2].

కోల్తల[2] చూ. కోలు[4].

కోల్తలసేయ చూ. కోలు[3].

కోల్పట్టు చూ. కోల.

కోల్పడిపోవు చూ. కోలు[1].

కోల్పరు చూ. కోలు[1].

కోల్పఱుచు చూ. కోలు[1].

కోల్పాటు చూ. కోలు[1].

కోల్పుచ్చు చూ. కోలు[1].

కోల్పులి చూ. కోలు[3].

కోల్పోక చూ. కోలు[1].

కోల్పోవు చూ. కోలు[1].

కోల్మనంగు చూ. ంలు[3].

కోల్మవఁగు చూ. కోలు[3].

కోల్మొనడి చూ. కోలు[3].

కోల్మొవలి చూ. కోలు[3].

కోల్మోట చూ. కోలు[3].

కోల్లాక చూ. కోల.

కోళ యూ.చూ. కోళము. వి. బొంద, ద్రుపదం.

కోళము యూ. కోళ. వి. బొంద, ద్రువదం. ప్రబు. 3.886.

క. కోళ. బొంద, ద్రువదం; తు. కోళ. బొంద, ద్రుపదం; పో.చూ. మ. కోళ్. పట్టుకొను, తీనుకొను.

కోళిగి యూ.చూ. కొజిగె[1]. వి. నతివిశేషం, నమస్కార విశేషం. ప్రబంధ. 880.

త. కోటు (-న్-వ్-). వొంచు, వొంపు; కోఱు. ఒంచు, ఒంపు.

కోళిగె యూ.చూ. కొజిగె[1]. వి. నమస్కారం.

కోళి వి. 1. విస్మితుడు, చెరగుపడేవాడు. ఆం.భా. 3.9; 2. పిరికివాడు.

త. కోత్రి. పిరికివాడు; కోత్. జారిపోయెడి; కొయిన్ర. మార్దవం; కూత్. అనుమానించు; కూత్రి. మూర్ఖత్వం; కుఱు. లేత; కుఱు-కుఱు. పిరికి అయిన; కుఱుమ్పు. గందరగోళంపడిన.

కోళితనము వి. భయశీలత్వం, బెదురు, జడువు. త. కోత్రి-త్తనమ్. పిరికితనం, భయం.

కోళ్ళగంప చూ. కోడి[1].

కోళ్ళగూడు చూ. కోడి[1].

కోళ్ళతొట్టి చూ. కోడి[1].

కోళ్ళదుత్త చూ. కోడి[1].

కోళ్ళబుట్ట చూ. కోడి[1].

కోళ్ళమూకుడు చూ. కోడి[1].

కోవ[1] యూ.చూ. క్రోవ[1]. వి. 1. హారం, నరం. రాజ.వ. 167; 2. పేట, హారంలో ఒక భాగం; 3. ముత్తెం.

క. కో. హారం, నరం; తు. కోపె. హారం, నరం; త. కోవై. మెడకలంకరించుకొను పూనలహారం, క్రమ పరంపర; మ. కోవ. హారం, నరం.

కోవగట్టు[1](-కట్టు) న.క్రి. పూనలుగుచ్చినట్లు రాయు. **కోవకీయు** అ.క్రి. పొక్కు. **కోవలువడ్రాయు** న.క్రి. పూనగుచ్చినట్లు లిఖించు. పాండు. 5.74.

కోవ[2] యూ. క్రోవ[2]. వి. బిడ్డలకు గొంతుకలో కలిగే రోగ విశేషం. బనవ. 3.865 పం.

పో.చూ. క. కోవె. బిడ్డలకు వచ్చే జబ్బు; తు. కోవె. ఒక విధమయిన దగ్గు.

కోవ[3] యూ.చూ. కోమ[1]. వి. 1. గోపురాకారంగా ఉండే పుట్ట చివర కోమ; పుట్టచివర; 2. మడికవ్వి పొడుగ్గా వేసిన కట్ట; 3. కాల్వగట్టు; 4. పొలం కట్ట.

క. కోవె. లోహాల్ని కరిగించే మూస; తు. కోవె; త. కొమ్మై. గోపురాకారం; కూంప్ర. రథం, గోపురశిఖరం; కూప్ప. కుప్ప, రాశి; కువి (ట్ట్-ప్ప). కుప్పపోయు; కువటు. శిఖరాగ్రం; కుమి (-న్త్-; వ్-). కుప్పిపోయు; కుప్పె. కుప్ప, రాశి, పోగు.

కోవగట్టు[2] (-కట్టు) అ.క్రి. గనిమలుపేయు.

కోవ[4] యూ.చూ. కోవా. వి. పాలమిఠాయి.

కోవ[5] వి. వంశానుక్రమం.

కోవరము[1] యూ.చూ. కోవరము. వి. శత్రువుల రాకను తెలిసికోటానికై ఉన్నత స్థలాల్లో ఉంచే కావలి.

కోవరమొందు అ.క్రి. శత్రువులను కొట్టేటందుకు దారి పక్కన దాగివుండు.

కోవరము[2] విణ. అధికమయిన. వేంక. పంచ. 4.497.

కోవా యూ. కోవ[4]. వి. పాలమిఠాయి.

క. కోవె. పాలకోవ; త. పాల్-కోవా.

మరా. గవా.

కోవి[1] యూ.చూ. క్రోవి[1]. 1. గొట్టం, కవాటం; 2. మురళి.

కోవిపూన యూ. కోయిపూన. వి. కొయ్య అనుగొట్టం చివర అమర్చిన గాజు పూన. **కోవులుకొలుచు** వి. ధాన్యం రూపంలో ఇచ్చే రుసుం (కొన్ని ప్రాంతాల్లో పెదురు గొట్టంతో ధాన్యాన్ని రుసుంగా కొలుస్తారు).

కోవి[2] యూ. క్రోవి[2]. వి. జాతు, స్త్రీజ నన్యం. ఆం.భా. 2.237.

క. కోవి, కొఱవి. గొట్టం, వేణువు, హార్మోనియం వంటి వాద్యం.

కోవిపండు వి. పాదంమాదయ్యెడి కాయ.

కోవిల[1] యూ.చూ. కోయిల[1]. వి. గుడి, దేవాలయం.

కోవిల[2] యూ. కోయిల[2]. వి. పికం. తాళ్ళ. 4.104. శివలీలా. 2.5.

కోవ చూ. కో[1]. అవ్య. అరవడంలో ఆయ్యో ధ్వనికి అనుకరణం. పి.శకు. 3.34.

కోవరము రూ. కోవరము[1]. వి. 1. ఉక్కుళం, శత్రువుల రాకను తెలునుకోటానికి ఉన్నత స్థలంలో ఉంచే కావలి. మను. 3.54; 2. చెట్లపైకెక్కి శత్రువులను చూడటం. ఆం.భా. 3.29.

పో.చూ. త. కావల్-కాటు. రక్షక స్థలమైన అడవి; కావల్. రక్షణ.

కోవలుకొలుచు చూ. కోవి[1].

కోవెర పో.చూ. కొబ్బరి. వి. నారికేళపేశం, కొబ్బెర.

కోవెల[1] రూ.చూ. కోయిల[1]. వి. గుడి, దేవాలయం. ఉ.రా. 7.26.

కోవెల[2] రూ.చూ. కోయిల[2]. వి. పికం, కోకిల. యయా. 2.50.

కోవెలసొరము వి. 1. పంచమ స్వరం; 2. కోకిల స్వరం (కోకిల స్వరం పంచమ స్వరమని ప్రసిద్ధి).

కోష్టు[1] రూ.చూ. కోస్టు[1]. వి. ఒకానొక మందుచెట్టు.

కోష్టు[2] రూ. కోస్టు[2]. వి. ఒకరకం వ్యాధి.

సం. కుష్ఠ. కుష్ఠువ్యాధి; కొష్ఠ-. కుష్ఠు సంబంధమైన. <సం. కౌష్ఠ-.

కోస[1] రూ.చూ. కోసు[2]. వి. చేలో కోసుగా ఉన్న మూల.

కోస[2] వి. కొండీరు.

-కోసము రూ.చూ. కోసరము. అవ్య. 1. కొరకు, నిమిత్తం. ఉ.రా. 8.86; 2. కారణం, చేత. వైజ. 3.96.

-కోసరము రూ. కోసము. అవ్య. కోసం, నిమిత్తం, కొరకు. నర.శ. 7.

క. కోస్కర, గోస్కర, కోసెకె, కోసర, కోసగె. కారణంగా; ఓస్కర, పేసుగర, ఓసుగ. కారణం, నిమిత్తం, కొరకు, కోసం; త. ఓచరమ్. దానికొరకై, నిమిత్తమై.

కోసరది వి.బ.వ. ఒక రకమయిన బియ్యం.

కోసి రూ.చూ. కోసు[2]. వి. వంగివుండటం, వంగిఉన్నది.

కోసు[1] రూ.చూ. క్రోసు. వి. 1. రెండుమైళ్ళ దూరం, క్రోసు. భీమ. 2.88; 2. రెండువేల ధనువుల దూరం.

కోసెడు వి. క్రోశప్రమాణంకల దూరం.

కోసు[2] రూ. కోస[1], కోసి. విణ. దీర్ఘమైన, కొనలేలిన. వి. 1. చేలోకోసుగాఉన్న మూల; 2. రాతిలోఎత్తుగాఉన్న భాగం; 3. గానుగమొద్దు మధ్యనాటినమేకు.

క. కోసు-. దూరాన్నికొలుచు; త. కోమ. దూర ప్రయాణం, దూరంకొలచు; మ. కోస్-. కొస్సె. 25000 ఆడుగు, 2 మైళ్ళు; మాల్తో. కోసె. రెండుమైళ్ళదూరం.

కోసుకమాను వి. త్రిభుజాకారంలోఉండే ఆర్చి. **కోసువల్ల** వి. వనాదిప్లాను నిర్దేశించటానికి వరికొనకట్టి పాతిన వల్ల. **కోసురాయి** వి. 1. ఇది దక్షిణభారత దేశంలో పడే పేలురురాళ్ళ జాతికిచెందినరాయి; 2. ఒకవైపుకోసుగా ఉండేటట్టు మలచబడినరాయి. **కోసురొత్తు** వి. ఒకవైపు కోసుగా ఉండేటట్టు మలచబడిన మొనదేలినరాయి.

కోసు[3] రూ.చూ. కోబీ. వి. కూరకుపయోగపడే ఒకవిధమయిన ఆకులాపులుగా ఉండేపువ్వు. కాబేజిపువ్వు.

కోసుకూర వి. కాబేజిపువ్వుతో చేయబడిన కూర. త. కొచ్-క్-కీరై-. కాబేజి. **కోసుగడ్డ** వి. శరీరమంతను శుభ్రపరిచేదుంప, కాబేజి.

కోసుకత్తిను చూ. కోయు.

కోసుకొవితిము చూ. కోయు.

కోసుముల్లు వి. వాటల్నిరోయటానికి వాడే సన్ననిఇనప కమ్మి.

కోసుపువ్వు చూ. కోసు[3]. వి. పాశ్చాత్యదేశాల్లోంచిదిగుమతి చేసుకొన్నగింజలతో చల్లటిప్రాంతాల్లో పెంచేఆకుపైరు (Brassica capilatalim).

కోసెడు చూ. కోసు[1].

కోస్టు[1] రూ. కోష్టు[1]. వి. ఒకానొకమందుచెట్టు.

పో.చూ. త. కొస్తయ్. (Saussureallappa, Alatbiancostum, Costus speciosus).

కోస్టు[2] రూ.చూ. కోష్టు[2]. వి. ఒకరకంవ్యాధి.

కోస్తా వి. సముద్రతీరం, సముద్రతీరప్రాంతప్రదేశం.

పో. కొస్తా. సముద్రతీరప్రాంతం; స్పా. కొస్తా. తీరం, ఒడ్డు.

<పో. కొస్తా.

కోస్తావర్తకము వి. సముద్రవ్యాపారం.

కోహలి రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. చిన్నటోపి, పరచితిపుకుటం, శీర్షాచ్ఛాదనం. ద.హిం.భా. సంపు. 5. శా.నం. 1229. క్రీ.శ. 1495.

కోహళి రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. 1. చిన్నటోపి, శీర్షాచ్ఛాదనం. హర. 7.109; ఉ.హరి. 3.86; 2. మేలుకట్టు.

కోహళీ రూ.చూ. కుల్లా[1]. వి. బరజి మొ. వాటిమూత.

కోహో చూ. కో[1]. అవ్య. పరిహానంచేయటంలో అయ్యోధ్వనికి అనుకరణం. ఆము. 4.35.

కొ[1] వి. కాకికూతకుఅనుకరణం. శృం. నై. 8.19.

క. కఫ్ప, గచ్ఛ్య. అనుకరణధ్వని; పో.చూ. త. కొవై, ధ్వని; కవ్వై.

కొ[2] రూ.చూ. కవును[1]. వి. కొనుశబ్దలుప్త విశేషం, నయం.

కొగిలి రూ. కవుగిలి. వి. 1. ఆలింగనం. భార. ఆది. 2.56; 2. భుజాంతరం. భార. శల్య. 1.18.

క. కవర్. బలాత్కారం; త. కవ్వు. బలాత్కారంగా పట్టుకొను, ఆక్రమించుకొను; కొళ్. మననంతా ఆక్రమించు, ఆకర్షించుకొను; కవ్వు. కొగిలించుకొను. ఆలింగనం చేసుకొను; కవల్. ఆలింగనం. శారీరకమైనబంధం, కొగిలింత; కవై. కొగిలింత; పో.చూ. మ. కవరుక. దోచుకొను; పర్షి. కవ్ంగిల్-కంగిల్. చొక్కాయొక్క వేలాడేభాగం.

కొగిలించు రూ.చూ. కవుగిలించు. న.క్రి. ఆలింగనం చేయు. శృం.నై. 2.7. **కొగిలింత** రూ.చూ. కవుగిలింత. వి. ఆలింగనం. ఆము. 2.62. **కొగిలింపు** రూ. కవుగిలింపు. వి. ఆలింగనం, చంద్రాంగ. 9.148. **కొగిలు** రూ.చూ. కవుగిలు. స.క్రి. కొగలించు.

కొగిలు చూ. కొగిలి.

కొచిప్ప వి. ఆల్చిప్ప, ముత్యపుచిప్పలజాంట.

కొచు యా.చూ. కవుచు. వి. 1. చేపమీదపొలుసు, శల్కం, జంతువులచర్మం, పొట్టు. ఆము. 4.17 ; 2. దుర్గంధం. నరస. 1.35. 3. మాంసం. మల్ల. వై. 16.

కొచుమొచ్చ వి. రాక్షసుడు, పొలసుదిండి. కొచుమేవరి వి. రాక్షసుడు. ఆం.భా. 3.6. వ్య. మాంసంతినేవాడు.

కొఁజు యా.చూ. కవఁజు. వి. కపింజలం, రెక్కలందు చిత్ర వర్ణంగల బట్టవన్నెపిట్ట. యయా. 1.113.

కొట యా.చూ. కవుటు[1]. వి. కాలుబిగపట్టేవళరోగం.

కొటిగుల్ల వి. గొర్లగిట్టలనందునలేచేగుల్ల.

కొటు యా.చూ. కవుటు[1]. వి. కాలుబిగపట్టేవళరోగం.

కొడిలు యా. కవుడిలు. వి.బ.వ. నమస్కారం. ప్రబంధ. 8.80.

కొడు యా.చూ. కవుడు. వి. కపటం. ఆం.భా. 1.188.

కొడువెట్టు యా. కొడువెట్టు. న.క్రి. మోసగించు.

కొడువెట్టు యా.చూ. కొడువెట్టు. న.క్రి. మోసగించు.

కొడువు యా. కవుడువు. వి. మాదిరి, కైవడి. ఆం. భా. 2.302.

కొతి యా.చూ. కమిద. వి. పాత్రల్నిసర్దేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చాపలేక గోతాంపట్ట.

కొదె యా.చూ. కమిద. వి. పాత్రల్నిసర్దేటప్పుడు కుమ్మరి కూర్చునే చాపలేక గోతాంపట్ట.

కొదిచేయు యా.చూ. కమితిచేయు. న.క్రి. ఆముపొయ్యిరాజేసి మంటవ్యాపించడానికి వినురు.

కొదారి వి. కవుజుపిట్ట.

కొమ[1] యా.చూ. కవును[1]. వి. 1. నడుము, మధ్యం. భార. ఆది. 3.38 ; 2. లస్తకం. ధనుర్మధ్యం, వింటినడుము. ఆము. 1.8.

కొమ[2] యా.చూ. కవును[2]. వి. ఒకవిధమగు కాలిచెప్పు.

కొయ చూ. కొచు. వి. 1. చిన్నసీటిజంతువు ; 2. చేపపొట్టు.

కొరు యా.చూ. కవురు[2]. ముదురురంగు.

కొరులు వి.బ.వ. మొక్కులు, నకులు.

కొలలచేకట్టు చూ. కొలా. వి. ముందుకవులుకట్టినదర్వాకా.

కొలా వి. రెండువైపుల చదునుగాచెక్కబడిన దర్వాకా పక్కనగాని తక్కినమూలలోగాని కట్టుబడికి వాడబడేరాయి.

కొలిచ్చు చూ. కొలు.

కొలు యా. కవులు[1]. కొవులు. వి. ప్రభుత్వంవారుప్రజలకు భూమినిగూర్చి ఇచ్చే ఒడంబడిక పత్రం. శుక. 1.87. 2. ఒడంబడిక.

హిం. ఉ. కౌల్. ఒడంబడిక, కవులు.

క. కవ్వులు, కౌలు ; త. కౌవ్రల్.

<ఉ. కౌల్.

కొలిచ్చు న.క్రి. పొలాన్ని అమరకానికి ఇచ్చు. కొలువామా యా. కవులువామా. వి. ఒడంబడికపత్రం.

కొవులు యా.చూ. కొలు. వి. కవులు, ఒడంబడిక.

కొమ[1] యా.చూ. కవుచు. వి. 1. మాంసం ; 2. చేపమీది పొట్టు.

కొమమేవరి వి. రాక్షసుడు.

కొమ[2] వి. ముందుభాగం.

క్యాదరి యా.చూ. కేదరి. వి. ఏటవాలుగా వేసినమడవు.

క్యాబేజి యా.చూ. కేబేజి. వి. కేబేజివువ్వు.

క్రక్కన యా.చూ. కక్కనము. విణ. 1. కఠినమైన, గట్టి. శృం.నై. 5.116 ; 2. క్రూరమైన.

క్రక్కనవడు యా. కక్కనపడు. అ.క్రి. 1. కఠినమగు. వేంక. మా. 3.11 ; 2. క్రూరమగు. క్రక్కపించు యా.చూ. కక్కసించు. అ.క్రి. కార్యం వహించు.

క్రక్కపించు చూ. క్రక్కన.

క్రక్కించు చూ. క్రక్కు.

క్రక్కు యా. కక్కు[1]. న.క్రి. కడుపులోనిది వెలిపుచ్చు, వెడలించు. భార. ఆరణ్య. 2.178 ; వి. వ్యాధి విశేషం. ప్రచ్ఛర్దిక. ఆం. భా. 2.127.

క. కక్కు, కఱు, కాల్. కక్కు ; కొ. కాల్. కక్కు ; తు. కక్కుని, కక్కుణా. కక్కు ; త. కక్కు, కక్కు, కొక్కినదగ్గు ; కాఱు (-ఇన్-వ్-). వేటాడు ; కోజి. శ్లేషం. కవం, చీము, రసి ; మ. కక్కుక, కాయక. కక్కు ; తొ. కక్. కక్కు ; గోం. కక్క్. కక్కు ; ద్రా. కప్ప్-. బయటకు వంపివేయు.

<మూ.ద్రా. కత్-.

క్రక్కించు న.క్రి. కడుపులోని పదార్థాన్ని వెలివచ్చేట్లు చేయు, వెడలించేట్లుచేయు. భార. ఆది. 6.294. క్రక్కువ యా. గ్రక్కున, గ్రక్కున. అవ్య.ద్రు. తటాలున. క్రక్కువడు యా.చూ. క్రక్కువడు. అ.క్రి. స్థలితమగు, తొట్రుపడు. క్రక్కువడు యా. క్రక్కువడు. అ.క్రి. స్థలితమగు, తొట్రుపడు. హర. 3.92.

క్రక్కెర యా.చూ. కక్కర. వి. కొంగ.

క. కోక్కరె. కొంగ ; త. కురుకు. నారాయణ పక్షి, కొంగ.

క్రంగు యా. కంగు[2]. వి. గంట మొ. వానిధ్వని, శృం.నై. 3.25.

క. మోగించు. గర్జించు, పిలుచు ; కరసు, కరిసు, కరెసు, కరెయిసు. పిలిపించు, ఇద్దరు కలిసి ధ్వనిచేయు ; కరహ్, కరెయువికె. పిలువు ; తు. కరెయుని, కరెహుని. కోడి లేక కాకిలాగ కూయు ; త. కరి, కరెకర్రె. ధ్వనిచేయు, పిలుచు, ఆహ్వానించు, ఏడ్చు ; కఱుంకు. ధ్వనిచేయు ; మ. కరయుక. అరచు, ఏడ్చు, గుర్రపు నకిలింపు ; తొ. కార్. రంకెవేయు, బిగ్గరగా అరచు ; గోం. కరింగి. పిలుపు ; కొండ. కర్వ్. రంకెవేయు, బిగ్గరగా ఆరచు ; కుఇ. ౙకావ. గంటనాలుక, గెర్ల్నగ, ౙగెంగ. మూలుగు, మెల్లగా ఏడ్చు ; ౙగోంజి. మూలుగు, మెల్లగాఏడ్చు ; వర్జి. కెరిప్. కోడికూత, గుడ్లుపెట్టిన తర్వాత కోళ్ళ ఆరవు ; కుయఖ్, ఖర్ఖనా. గంటధ్వని, ఖంగుమనివాగు, ధ్వనిచేయు ; ఖర్ఖఆనా. ధ్వనిచేయు, మోగించు ; మాల్తో. కర్కెగె. అరచు.

క్రచ్చు చూ. క్రచ్చు. వి. కోరిక, ఇచ్చు, క్రచ్చు.

క్రచ్చరవ్ యా.చూ. క్రచ్చఱ. అవ్య.ద్రు. 1. పరిపాటిగా ; 2. వెంటనే ; 3. ఏకకంఠంగా ; 4. నమభాగంగా.

క్రచ్చఱ చూ. క్రచ్చు.

క్రచ్చఱించు చూ. క్రచ్చు.

క్రచ్చఱు చూ. క్రచ్చు.

క్రచ్చు వి. 1. ధాన్యాదులలోని పనికిమాలిన పదార్థం. భార. ఆను. 5.104 ; 2. కోపం. వేంక. పంచ. 1.602 ; 3. కోరిక. అచ్చ.రా.బాల. 8 ; 4. పేనినతాడు మొ. వాటిలో ఉపయుక్తం కాని తృణాదుల అంశం. న.క్రి. చుట్టుకొను. రామాభ్యు. 5.199.

క. కలుషము. నిండుగా ఉండు, దట్టం, పొంగిపోవు ; త. కళివల్. ఇష్టపడనిది ; కలి (-త్-ప్ప్-). తీసివేయు, వినర్జించు ; కొఱ్. పండు యొక్క తొక్క, పై తొక్క, చిప్ప ; కలుషము. నిండిపోవు, పూర్తిగా, సమృద్ధియైన, విస్తారమైన, పొర్లిపోవు ; కుఖ. గర్వ. బయటకు విస్తరించు, ఎక్కువగు, లావయి బయటకు విస్తరించు.

క్రచ్చఱి రూ. క్రచ్చరన్, క్రంచఱి. అవ్య. ద్రు. 1. నవిలానంగా. భార. ఆది. 4.27 ; 2. శీఘ్రంగా. భార. ఉద్యో. 1.176 ; 3. అనాలోచితంగా. భార. ఉద్యో. 3.361 ; 4. ఎల్లప్పుడు. భార. ఆరణ్య. 7.366 ; 5. అమోఘంగా. భార. ఆరణ్య. 7.369 ; 6. స్పష్టంగా. భీమ. 3.160. త. కఱి. చాల, ఎక్కువగా, అమితంగా ; కఱిపు. భూతకాలం ; కఱియ. మిక్కిలి ఎక్కువగా, అతిశయంగా. <క్రచ్చు + - అఱు + - అ7. క్రచ్చఱించు న.క్రి. మించజేయు, అ.క్రి. పెంపొందు. క్రచ్చఱు అ.క్రి. మిగులు, పెంపొందు. క్రచ్చుకొమ న.క్రి. 1. కదియు, చేరు. వను. 2.11 ; 2. చుట్టుకొను, ఆవరించు. వను. 4.57.

క్రంచఱి చూ. క్రంచు.

క్రంచఱు చూ. క్రంచు.

క్రంచు వి. 1. మరుగు ; 2. ఱాగుచేయుట.

క్రంచఱి రూ.చూ. క్రచ్చఱి. అవ్య.ద్రు. 1. ఎడతెగకుండ. భార. ఆది. 5.166 ; 2. శీఘ్రంగా. భార. ఆరణ్య. 4.86.

క్రంచఱు అ.క్రి. మరుగులేకుండు. <క్రంచు + - అఱు.

క్రంత[1] రూ. కంత[3]. వి. పెళ్ళికొడుకువారు పెళ్ళికూతురికి తీసుకొనిపోయే ప్రధానద్రవ్యం. భార. విరా. 5.389.

క్రంతవడము అ.క్రి. మగపెళ్ళివారు మేళతాళాలతో ఊరేగి పెళ్ళికూతురుకు చీరలు మొదలైనవి పట్టుకొని వెళ్ళు.

క్రంత[2] రూ. కంత[4]. వి. 1. రథ్య, రాజవీథి, సందుతోవ. ఉ. హరి. 1.131 ; 2. రచ్చ, నథ. ద్వి.హరిశ్చ.ఉ. 648. పం.

త. కఱకమ్. సమావేశం, నథ, కవులనథ ; కఱకు. సమావేశం ; కఱుయు(-ఇన్-ప్-). లోతిలేక కాకిలాగ కూయు ; కువి. గ్రగఱయు. రంధ్రం ; కువి. గ్రైయు. రంధ్రం.

పో.చూ. సం. గర్త .

క్రంత[3] రూ. కంత[1], గంత. వి. రంధ్రం, చిల్లి. జైమినీ భా. 2.68.

సం. కంథా. చినిగినగుడ్డలతో కుట్టినబొంత ; ప్రా. కంథా.

<ప్రా. కంథా.

క్రందగు చూ. క్రందు.

క్రందాఱు చూ. క్రందు.

క్రందిలు చూ. క్రందు.

క్రందిల్లు చూ. క్రందు.

క్రందు చూ. క్రంగు. వి. 1. సందడి, సమ్మర్దం. భార.ఆది. 7.207 ; 2. ఉపద్రవం. భార. ఏరా. 4.62 ; 3. అతిశయం. భార. ద్రోణ. 3.6 ; 4. అతిదారుణమైన ధ్వని. భార. శాంతి. 4.412 ; 5. ఆక్రందనం, మొర్ర. ఆం. భా. 2.223. అ.క్రి. 1. విలపించు. భార. ఆను. 4.263 ; 2. మోగు.

క. క్రందన. పిలుచు, ఏడ్చు, దుఃఖించు, నవాలు చేయ ; కొర. కర్వ్. రంకెవేయు, ఝంకారాలు ; తు. కరెయుని, కరెచ్చుని. కాకిలాగకూయు ; త. కఱుము. గుమికూడు, కిక్కిరియు, పొర్లిపోవు ; మ. కరయు.క. అరచు, ఏడ్చు ; కొ. కర్. రంకెవేయు ; గోం. కరింగి. పిలుచు ; నా. కరూక్తు. పిలుచు ; కుఖ. క్రావ్. గంట నాలుక ; కుడు. ఖర్ట్. గంట యొక్క ధ్వనిచేయు ; మాల్తో. క్వార్ట్. అరచు.

పో.చూ. సం. క్రంద్.

క్రందగు అ.క్రి. గుంపగు. ఆము. 1.57. <క్రందు + అగు. క్రందాఱు అ.క్రి. రాశి అగు, క్రందుకొను <రందు + -ఆఱు. క్రందిలు రూ.చూ. క్రందిల్లు. అ.క్రి. 1. కేకలువేయు. పద్మ. 10.163 ; 2. మోగు. క్రందిల్లు రూ. క్రందిలు. అ.క్రి. 1. మోగు, పీర.వి. 4.161 ; 2. కేకలు వేయు. క్రందుకయ్యము వి. సంకులయుద్ధం, దొమ్మిజగడం. నిర్వ.రా. 5.124. క్రందుకొను అ.క్రి. 1. నిండు భాస్క.రా. కిష్కిం. 513 ; 2. అతిశయించు. శృం.నై. 6.29 ; 3. మూగు. వను. 1.147. క్రందుకొలుపు న.క్రి. పెంపొందించు. క్రందుగన్ క్రి.విణ.ద్రు. 1. ఒక్కుమ్మడిగా. భార. భీష్మ. 1.66 ; 2. అధికంగా. మను. 5.71. క్రందువడు రూ. క్రందుపడు. అ.క్రి. 1. మూగు, గుంపగు. మార్క. 1.225 ; 2. సంకులంగాపడు. క్రందువఱుచు న.క్రి. కప్ప. కాశీ. 5.112. కందుపాటు వి. సమ్మర్దం. భార. భీష్మ. 2.103. క్రందువడు రూ.చూ. క్రందువడు. అ.క్రి. గుంపుగాపడు, సంకులంగాపడు. భాస్క.రా. ఆరణ్య. 1.248. క్రందువాయు అ.క్రి. ధ్వనిచేయు. క్రందుసేయు(-చేయు) న.క్రి. భేదంపుట్టించు. భార. ఉద్యో. 4.251. క్రందొవరించు అ.క్రి. విరోధించు. దశకు. 5.45. <క్రందు + ఒనరించు.

క్రందొవరించు చూ. క్రందు.

క్రవ్వ రూ. క్రన్నన. క్రి.విణ.ద్రు. 1. మరల. భార. ఆది. 3.168 ; 2. పిమ్మట. భార.నభా. 2.209 ; 3. శీఘ్రంగా. భార. నభా. 2.268.

త. కర్ణా. శీఘ్రంగా, త్వరగా.

క్రవ్వన రూ.చూ. క్రన్న. క్రి.విణ.ద్రు. 1. పిమ్మట. మార్క. 1.37 ; 2. శీఘ్రంగా, చయ్యన. ఆం.భా. 3.71.

క్రంవ రూ. కంప. వి. ముళ్ళ కంప. భార. ఆను. 3.235.

త. కఱు. రెండువైపులా కూసిగా ఉన్న కర్ర ముక్కలు, త్రిశూలం ; కఱు-క్-కఱై. కూసిగా ఉన్న ఇనప మేకు

కలిగి నేలలో పాతిన కొయ్య, పెద్ద మేకు; కఱ-క్-కాఁకై. కంటకావృతమైన పొద; కఱ. కర్ర; కత్తి. ముళ్ళవంటి వెదురు, వెదురు సీసా.

క్రమ్మటవ్ అవ్య. ద్రు. మరల, క్రన్నెనన్.

క్రమ్మటవే రూ.చూ. గ్రమ్మనన్. అవ్య. ద్రు. శీఘ్రంగా. హరి. పూ. 5.243.

క్రమ్మరిలు రూ.చూ. క్రమ్మలిలు. అ.క్రి. మరలు, మరలివచ్చు.

క్రమ్మరిల్లు రూ.చూ. క్రమ్మలిల్లు. అ.క్రి. మరలు, మరలివచ్చు.

క్రమ్మఱవే చూ. క్రమ్మఱు.

క్రమ్మఱఁగ చూ. క్రమ్మఱు.

క్రమ్మఱఁబడు చూ. క్రమ్మఱు.

క్రమ్మఱి చూ. క్రమ్మఱు.

క్రమ్మఱించు చూ. క్రమ్మఱు.

క్రమ్మఱిలు చూ. క్రమ్మఱు.

క్రమ్మఱిల్లు చూ. క్రమ్మఱు.

క్రమ్మఱు అ.క్రి. మరలు, మరలివచ్చు, మరలిపోవు. భార. ఆరణ్య. 6.287.

క్రమ్మఱవ్ అవ్య. ద్రు. 1. మరల. హరి. ఉ. 3.125; 2. వాక్యాలంకారం. పారి. 1.75. క్రమ్మఱఁగ అవ్య.ద్రు. 1. మరల, పునరర్థకం; 2. వాక్యాలంకారం. క్రమ్మఱఁబడు అ.క్రి. మరలు, క్రమ్మరు. క్రమ్మఱి అవ్య. మరల, పునరర్థకం. ఆం.భా. 3.69. క్రమ్మఱించు స.క్రి. తిప్పు, మరలించు. భార. ఆది. 1.100. క్రమ్మఱిలు రూ. క్రమ్మరిలు, క్రమ్మరిల్లు, క్రమ్మలిల్లు. అ.క్రి. 1. పునర్జీవితుడగు. హర. 3.93; 2. మరలు, మరలివచ్చు. క్రమ్మఱిల్లు రూ.చూ. క్రమ్మలిలు. అ.క్రి. మరలు, మరలివచ్చు. పాండు. 4.80. క్రమ్మఱుచు స.క్రి. 1. ఉపశమిల్లచేయు. భార. ఆరణ్య. 3.170; 2. మరలించు, తిప్పు. భార. విరా. 2.23. క్రమ్మఱుదెంచు (-తెంచు) అ.క్రి. మరలు, నివర్తిలు.

క్రమ్మించు చూ. క్రమ్ము.

క్రమ్ము రూ. కమ్ము[1]. అ.క్రి. 1. కలుగు, పుట్టు. కు. సం. 4.87; 2. వ్యాపించు, ప్రసరించు. భార. భీష్మ. 3.108; 3. ప్రవహించు, కారు. భార. స్త్రీ. 2.64; 4. కవియు, పైబడు, పడు. భార. భీష్మ. 2.217; 5. అతిశయించు, అధికమగు. పారి. 4.71; 6. ఉబుకు. దశా. 2.268; స.క్రి. 1. చుట్టు. వసు. 1.144; 2. కలియు, కూడు. వసు. 2.136; 3. పొదుగు, పక్షులు రెక్కలతో గుడ్లను కప్పు. వసు. 4.134; 4. ఆవరించు. ఆం. భా. 3.117.

పో.చూ. క. కప్పు. కప్పు, వ్యాపించు, ప్రసరించు; త. కార్ (-ర్త్త-ప్ప-). చీకటిచేయు, మేఘం; కార్-ఱియల్. దట్టమైన చీకటి; కార్-ఎణల్. నలుపెక్కు; కరుక్కల్. మబ్బుగా ఉండటం; కమ్ము. మబ్బుగా, చీకటిగా; కమటి (న్ర్త-, వ్-). వ్యాపించు; కప్పు (-ఇన్-, వ్-). మబ్బులాగ వ్యాపించు; కవి (న్ర్త-; వ్-). వ్యాపించు; కుఇ. గర్భ. బయటకు వ్యాపించు, ఎక్కువగు, లావయి బయటికి వ్యాపించు.

క్రమ్మించు స.క్రి. వ్యాపింపచేయు. దశా. 2.10; త. కార్. చీకటిచేయు, మేఘం, కార్-ఱియల్. దట్టమైన చీకటి. క్రమ్ముకొను చూ. కమ్ముకొను. అ.క్రి. మూగు. ప్రభా. 2.41. క్రమ్ముదవము (-తవము) వి. కుచ్చితం, కాపట్యం. క్రమ్ముదల (-తల) చూ. కమ్ముదల. వి. 1. కమ్మటం; 2. కప్పటం, మరుగుపరచటం. క్రమ్ముదెంచు (-తెంచు) అ.క్రి. 1. ఉబుకు. భార. విరా. 5.402; 2. తోనుకొనివచ్చు. భార. శల్య. 2.31; 3. వెడలు, ఉద్గతమగు. భాస్క.రా. యు. 482; 4. వ్యాపించు. భాగ. 7.291. క్రమ్మదేరు (-తేరు) అ.క్రి. పైకుబుకు, స.క్రి. చుట్టుకొను, ఆవరించు. క్రమ్ముపవ్ క్రి. విఱ. ద్రు. వడిగా, త్వరగా. క్రమ్ములించు స.క్రి. వ్యాపింపచేయు, మరలించు. క్రమ్మువడు (-వడు) అ.క్రి. మూతపడు. గంధ. 66. క్రమ్మెక్కు అ.క్రి. పారు, ప్రవహించు.

క్రమ్మెక్కు చూ. క్రమ్ము.

క్రయపెట్టు స.క్రి. వెలకుపెట్టు, అమ్మచూపు. నిరంకు. 2.26.

నం. క్రయ. వెల, కొనుగోలు.

క. క్రయ. అమ్ము, అమ్మేధర; త. కిరయమ్. అమ్మేధర.

<నం. క్రయ-+పెట్టు.

క్రయ్య రూ. కయ్య, కెయ్య. వి. కుల్య, కాలువ. భార. సౌప్తి. 2.17.

త. కఱ-. ఉప్పులేరు, ఉప్పునీరు; కళర్. చవిటినేల, బురదనేల. కఱి. చవిటినేల; మ. కఱి. ఉప్పునేల, చవిటినేల; కొండ. కయ్‌ళ్, కళ్‌బ్. ఉప్పునిది; కయ్‌ళ్‌క్ప్, కళ్‌గ్ప్. ఉప్పు ఎక్కువగు.

క్రయ్యాట రూ. క్రియ్యాట, క్రీయాట. వి. కాలువ ఊట, కాలువ నీరు. పండి.చ. 5.313. <క్రయ్య+ఊట.

క్రయ్య(బడు చూ. క్రయ్య.

క్రయ్య(బాఱు చూ. క్రయ్య.

క్రయ్య అ.క్రి. 1. కలియు. భాగ. 9.230; 2. నన్నగిలు(?)

త. కఱుము. కలియు.

క్రయ్య(బడు అ.క్రి. 1. కలియబడు, కలియు, చొరబడు, దూఱు. విజ్ఞా. ఆచా. 100; 2. కలియు, కూడు. భాగ. 9.577; 3. బలాత్కరించబడు. క్రయ్య(బాఱు అ.క్రి. కలయబారు. భాగ. 9.230. <క్రయ్య+-అ[7]+పాఱు.

క్రయ్యాట చూ. క్రయ్య.

క్రర్ల వి. బూడిద, భస్మం.

క్రర్లవడు (-వడు) అ.క్రి. దగ్ధమగు, కాలు. హరి.పూ. 6.36. త. కార్. (-ర్త్త-, ప్ప్) నలుపెక్కు, కరి. (-న్ర్త-వ్-) ఎండిన, కాలిన, కరుళ్. నలుపెక్కు.

క్రవ్వికొను స.క్రి. తృప్తిగా తిను.

క్రష్ వి. నలగటం.

ఇం. *Crush*. అణచు. 1. అణగతొక్కు; 2. నలగ్గొట్టు, పిప్పిచేయు.

<ఇం. Crush.

క్రాఁక చూ. క్రాఁగు. రూ.చూ. కాఁక. వి. 1. బాధ, తాపం; 2. కోపం; 3. తపస్సు; 4. జ్వరం; 5. వేడిమి;

6. ఎండ. విణ. వేడెక్కిన.

త. కార్. నలువు, తీవ్రమైన ద్వేషం, అసహ్యం.

క్రాగిపోవు చూ. క్రాగు.

క్రాగు రూ.చూ. కాగు. అ.క్రి. 1. పోవు, నశించు. భార. ఆరణ్య. 2.230; 2. దగ్ధమగు, కాలు, మండు. భార. శాంతి. 1.93; 3. కినియు. వి. కాగు, పెద్దదాన. రాజ. వి. 3.13.

క్రాగిపోవు అ.క్రి. నశించు. మార్క. 3.315. వ్య. నీళ్ళలాగ కాగి ఆవిరయి నశించిపోవు. క్రాగుడు వి. తపించటం.

క్రాచు న.క్రి. కాంక్షించి ఉమియు, పెలిగక్కు.

క్రాచివుచ్చు చూ. క్రాచు.

క్రాచు రూ.చూ. కాచు. స.క్రి. 1. నశింపచేయు, పోగొట్టు, చంప. భార.ఆరణ్య. 2.320; 2. కరగించు, తపింప చేయు. భార. ఆశ్రమ. 2.151. నిర్వ.రా. 6.88; 3. పీడించు. శృం.నై. 7.41.

క్రాచివుచ్చు స.క్రి. 1. నశింపచేయు. భీమ. 3.115; 2. చంప, పెరలగొట్టు, చెరచు, కరగించు.

క్రానుగ రూ.చూ. కానిక[1]. వి. కానుక, ఉపాయనం.

క్రాయు పో.చూ. కక్కు. స.క్రి. 1. ఉమియు. ఉ.హరి. 2.124; 2. కక్కు. శృం.నై. 8.173. అ.క్రి. కాంక్షించు. కాశీ. 4.269.

క. కాఱ్, కాఱు. కక్కు, వాంతియగు; కారిసు. కక్కించు; కాఱు, కాఱికె, కాఱుహ. కక్కడం; కొడ. కర్. కక్కు; తు. కారుని. కక్కు, ఉమ్మివేయు; కాలాఛ్ని. కక్కించు; త. కాఱు. (-ఇన్, -వ్-) దేగలను పంపి వేటాడు, శ్లేష్మం, కఫం; కాల్. కక్కు, ఉమియు; క్వాణల్. వాంతి, దగ్గటం; కాఱు. కఫం తెచ్చుకొను, దేగలను పంపి వేటాడు; మ. కారుక. వాంతిచేయు; కాలుక. ఉమియు; కారక్కిక. ఉమ్మివేయు, వాంతి చేయు; తా. కొనె. వాంతిచేయు; గోం. కాఁబానా. తీవ్రంగా దగ్గు; కొండ. కర్. వాంతిచేయు.

క్రార వి. జడ్డ అయి ఒక అక్షరంతో కలిసే రేఫం, క్రావడి. అప్ప. 4.49.

క్రారవడి రూ. క్రారావడి. వి. జడ్డ అయి ఒక అక్షరంతో కలిసే రేఫం.

క్రారావడి రూ.చూ. క్రారవడి. వి. అక్షరం కింది రేఫం, క్రావడి, రావత్తు, గిలక.

క్రాలించు చూ. క్రాలు.

క్రాలు అ.క్రి. 1. ప్రవర్తిల్లు, వర్తిల్లు. నిర్వ.రా. 6.6; 2. అతిశయించు, విజృంభించు. భార. ద్రోణ. 4.29; 3. సంచరించు, తిరుగు. భార. ద్రోణ. 5.317; 4. పంచలించు, క్షోభపడు. రం.రా. ఆరణ్య. 187. వ. 13 పం.; 5. ఒప్పు. ఉ. హరి. 3.9; 6. చలించు, కదలు. భాస్క. రా. అయో. 10; 7. చెదరు. భాగ. 6.425; 8. కమ్ము. పారి. 4.67.

క. కఱల్. జారిపోవు; త. కఱల్. (-వ్-ఱ్-; -వ్-) జారిపోవు, పరిగెత్తు; మ. కఱలుక. జారు; గోం. కరెంగ్, కసెంగ్. కదిల్చివేయు.

క్రాలించు స.క్రి. కదలించు, క్రాలచేయు. క్రాలుకొమ్ము అ.క్రి. ప్రకాశించు. వసు. 4.23. క్రాలుగంటి రూ.చూ. క్రాల్గంటి. వి. 1. చంచలాక్షి, తరళాక్షి; 2. స్త్రీ. క్రాలుగన్ను రూ. క్రాల్గన్ను. వి. 1. రోగవిశేషయుక్తమైన నేత్రం. పండి.చ. 4. ప. 278 పం.; 2. చంచ తీక్షణం, లోలనేత్రం. క్రాల్గంటి రూ. క్రాలుగంటి. వి. 1. చంచలాక్షి, తరళాక్షి. నీలా. 3.36; 2. స్త్రీ. క్రాల్గన్ను రూ.చూ. క్రాలుగన్ను. వి. చంచ లేక్షణం, లోలనేత్రం. మను. 1.12.

క్రాలుగచ్చ వి. బావంజి, కలుగచ్చ.

క్రాల్గంటి చూ. క్రాలు.

క్రాల్గన్ను చూ. క్రాలు.

క్రానుబిర్ద వి. మూలబద్ద, మరాను కట్టుబడిలో అర్ధవట్టెలను ఆకులను బిగించిన కట్టె.

ఇం. *Cross*. అర్ధం.

< ఇం. Cross + బద్ద.

క్రి- రూ.చూ. క్రీ-. విణ. కింది. ఉదా. క్రియ్యాట.

క్రిక్క వి. 1. వంది, బట్టువాడు. కావ్యా. చూ. 1.63; 2. యతులు తాల్చే ఒక వస్తువ.

త. కీళ్. తక్కువజాతి, తక్కువజాతి మనిషి; కీళ్మై. అధఃస్థితి.

క్రిక్కలు వి.బ.వ. చదువరులు, బట్టువారు.

క్రిక్కటిలు రూ.చూ. క్రిక్కట్లు. అ.క్రి. కంపించు.

క్రిక్కట్లు రూ. క్రిక్కటిలు. అ.క్రి. కంపించు. పద్మ. 9.321.

త. కీళ్. (-న్ట్-వ్) చెల్లాచెదరు చేయబడు.

క్రిక్కిర్యు చూ. క్రిక్కు.

క్రిక్కిళి చూ. క్రిక్కు.

క్రిక్కిళించు చూ. క్రిక్కు.

క్రిక్కిళియు చూ. క్రిక్కు.

క్రిక్కిఱు చూ. క్రిక్కు.

క్రిక్కు రూ. క్రుక్కి. వి. 1. తివ్వు; 2. బాధ. అ.క్రి. దట్టంగా ఉండు.

పో.చూ.క. కెక్కళిసు-. భయకంపితులగు; కీళ్. మూయించు, నిబంధించు, మూయు; పో.చూ.త. కళి (-న్ట్-వ్-). సమృద్ధిగాఉండు.

క్రిక్కిర్యు రూ.చూ. క్రిక్కిళియు. అ.క్రి. 1. గుంపుగా చేరు; 2. నిండు; 3. చేరు, కూడు. క్రిక్కిళి విణ. మిక్కిలి ఇరుకైన, కొంచెమైన, ఎడంలేకుండా ఉండే. శృం. నై. 7.194. త. కళి (-న్ట్-,-వ్-). మిక్కుటమగు, తీవ్రమగు. క్రిక్కిళించు స.క్రి. 1. ఎడమలేకుండాచేయు. జైమినీ భా. 8.127; 2. ముడుచు. పాండు. 4.237. క. కిక్క ఱిసు. ముడుచుకొను, ఎడమలేకుండచేయు; కిక్కిఱి. దగ్గరగు, దట్టమగు, లావగు; కిక్కిందఁ, కిఁక్కిందఁ. సామీప్యం, ఒత్తిడి, గుంపు; త. కళి (--న్ట్, వ్-). మిక్కుటమగు, తీవ్రమగు. క్రిక్కిళియు రూ. క్రిక్కిర్యు. అ.క్రి. 1. ఎడమలేక ఉండు, నిండు. కు.సం. 8.85; 2. చేరు, కూడు. అం.భా. 3.119. త. కళియు. నిండు, పూర్తిఅగు,

కిక్కిరిసిఉండు, గుమిగూడు. క్రిక్కిఱు న.క్రి. 1. ఎడము లేకుండచేయు, ఇరుకుగాచేయు ; 2. మోసపుచ్చు ; 3. కూడు, చేరు. క్రిక్కొను విణ. నిండిన. కు.సం. 3.26 ; అ.క్రి. 1. నిండు. కు.సం. 10.36 ; 2. క్రిక్కిరియు.

క్రిక్కొను చూ. క్రిక్కు.

క్రిగ్గాడి చూ.చూ. క్రీగాడి. వి. క్షుద్రుడు.

క్రిగ్గాడికాడు వి. క్షుద్రుడు.

క్రిగ్గాలి వి. తూర్పుగాలి. బనవ. 4 పు. 125 పం.

త. కీళ్-కాట్టు. తూర్పుగాలి ; కీళ్. తూర్పు ; కీటకుర్. తూర్పు.

<త. కీళ్ + గాలి.

క్రిందొడళ్లూరుచు అ.క్రి. శరీరాన్ని కుంచించుకొను. పండి.చ. 2.362.

క్రింపు చూ.క్రి. రూ.చూ. కించు. విణ. 1. దుష్టమైన. భార. స్త్రీ. 3.76 ; 2. నీచమైన. భాస్క.రా. యు. 484. వి. అల్పుడు, నీచుడు.

త. కీళ్. తక్కువతనం, అల్పత్వం, నీచకులం, తక్కువ జాతి మనిషి.

క్రించుఁడు వి. నీచుడు, అల్పుడు. ఉ.రా. 8.96. క్రించుఁదనము వి. అల్పత్వం, నైచ్యం. భాగ. 6.106.

క్రితము వి. పూర్వం, మునుపు. బనవ. 7.137.

సం. కృత-. చేయబడిన.

<సం. కృత-.

క్రింద చూ. క్రిందు.

క్రిందట చూ. క్రిందు.

క్రిందటి చూ. క్రిందు.

క్రిందంటు చూ. క్రిందు.

క్రిందల చూ. క్రిందు.

క్రిందు వి.ఔ. 1. పూర్వకాలం. భాగ. 10. ఉ. 481. ; 2. అధోభాగం, దిగువ. ఆము. 5.137 ; 3. అధఃస్థితి, వశం. వసు. 1.65. విణ. 1. అధోభాగమందున్న. హరి.పూ. 1.53 ; 2. తక్కువ. వసు. 1.65 ; 3. కడచిన.

క. కిర్, కీళ్. అధోభాగం ; త. కీళ్. కిందది, పూర్వకాలం ; కీళ్మై. అధఃస్థితి.

క్రింద రూ. కింద. అవ్య. ద్రు. దిగువ, కింద. క్రిందట అవ్య. ద్రు. కిందను, పూర్వం ; క్రిందటి ; విణ. వెనుకటి, పూర్వపుది. క్రిందంటు అ.క్రి. నశించు. ఉ.రా, 7.337 ; 2. అన్నం మొ. అడుగంటు. క్రిందల వి. కిందయిన తల, అధోముఖం. పాండు. 2.29. <క్రిందు + తల. క్రిందుచేయు రూ.చూ. క్రిందుపేయు. న.క్రి. అధోముఖంగా చేయు. పాండు. 1.152. క్రిందువడు రూ. క్రిందువడు. అ.క్రి. 1. లోబడు, లొంగు. వరాహ. పు. 6.160 ; 2. ఓడు. నిరం. 3.29 ; 3. తగ్గు. కళా. 4.94. క్రిందువఱచు రూ.చూ. క్రిందువఱచు. న.క్రి. భంగవరచు. అవమానపరచు. భాగ. 10. పూ. 1328. క్రిందువఱచు రూ. క్రిందువఱచు. న.క్రి. 1. అధఃస్థితంగాచేయు. భాస్క.రా. యు. 1427 ; 2. ఓడించు. వరాహ. 9.43 ; 3. ఓడించు (ఇటలీవమ్యద్యోతకం). విష్ణు పు. 5.65. క్రిందుమోఁదగు అ.క్రి. తలకిందులగు. హంస. 2.141. క్రిందులు వి.బ.వ. పాతాళాలు. క్రిందువడు(-వడు) రూ.చూ. క్రిందువడు. అ.క్రి తక్కువగు, తగ్గు. వేంక. పంచ. 2.132. క్రిందుపేయు(-చేయు) రూ. క్రిందుచేయు. స.క్రి. అధోముఖంగా చేయు. భార. అది. 77.

క్రిష్ణవ్ రూ.చూ. క్రిష్ణన్. వి. 1. ఒకరకం ముదురు గులాబి రంగు ; 2. చంద్రకాంత రంగు.

క్రిష్ణవ్ రూ. కిష్ణన్, క్రిష్ణన్. వి. 1. ఒకరకం ముదురు గులాబి రంగు ; 2. చంద్రకాంత రంగు.

ఇం. *Crimson* కెంపువన్నె.

<ఇం. Crimson.

క్రియ వి. విధం. భార. భీష్మ. 2.45.

క. క్రియె, క్రియా, క్రియ్య. మాధ్యం, ఆస్తి, రాబడి, అవశ్యకమైన, ఉచితమైన,

సం. క్రియా. పని.

<సం. క్రియా- (అర్థవిపరి.).

క్రియగొను(-కొను) అ.క్రి. 1. కలుగు, ఒనగూడు. భార. ఆది. 8.46 ; 2. పూను. పండి.చ. 1.69 ; క. క్రియా, క్రియె, క్రియ్యె. ప్రారంభించు, గైకొను.

క్రియ్యు రూ.చూ. క్రయ్యు. అ.క్రి. 1. కృశించు. భాగ. 10. పూ. 707 ; 2. నన్నగిలు.

క్రియ్యోట రూ.చూ. క్రయ్యోట. వి. కిందిఊట. పాండు. 1.118.

క్రిష్ణ (రంగు) వి. బొగ్గుమాదిరి నల్లరంగు. విణ. నల్లని,

క్రిష్ణకమలం వి. ఒకరకం నేతచీర. క్రిష్ణకాటికలు వి.బ.వ. క్రిష్ణసీలాలు, ఆరునెలల్లోపండే ఒకపంట. క్రిష్ణకాంత వి. ఒకరకం కలుపుమొక్క. క్రిష్ణనీల వి. నలుపులో కెలువన్నె కలిసిన రంగు. క్రిష్ణనీలాలు వి.బ.వ. క్రిష్ణకాటికలు, మంచి సన్నటి వడ్లు. క్రిష్ణబులుగు వి. నల్లరంగు మబ్బు. క్రిష్ణరేగడి వి. నల్లరేగడి, ఎక్కువగా నల్లగాఉండే రేగడినేల, సారవంతమైనది. క్రిష్ణలీలలు వి.బ.వ. ఒకరకం నేతచీర.

క్రీ- రూ.క్రి-. విణ. కింది.

క. కీళ్, కిఱి, కిర్. కిందఉండు, అడుగున, దిగువ ; కిఱితన. తక్కువతనం ; కిఱ్ఱు, కిర్రు. కిందుగాఉండు ; కెళగు. కిందుగాఉండు ; కొడ. కి. కింద ; కిలి, కిద. కిందఉండు, దిగువ ; తు. కీళు, ఆధారం, కిందిదోటు, కింది ; కీడు. నీచమైన ; త. కీళ్. కిందిస్థలం, కిందిది, తూర్పు ; కణర్. నీచమైన, తక్కువ, నీచప్రజలు ; కిఱుక్కు. తూర్పు, అడుగుభాగం, తూర్పు ; మ. కీళ్, కిఱు. కిందివై పున్నలం, కింద. తొ. కి. కిందిది ; కొండ. కి-. కిందిది, తూర్పు ; పర్జి, కీళ్. కింద ; కురు. కియ్యా. అడుగున, దిగువ ; కీలా, కియ్యంతా. అడుగున, అట్టడుగున ; బ్రా. కి-, కీ-, కే-. కింద, అడుగున ; కెరొమ్. కిందివైపు, అడుగుభాగం.

<మూ.ద్రా. *కీళ్.

క్రీగాడ్పు వి. కిందిగాలి, అపానవాయువు. పి. శకు. 2.113. క్రీగోరు వి. కిందఉన్నగోరు, కాలిగోరు. కు.సం. 1.109. క్రీగడుపు (-కడుపు) వి. పొత్తికడుపు, వస్తి.

ఆం.భా. 2.136. త. కీఱ్-వయిఱు. పొత్తికడుపు.

క్రీగమ్మ (-కమ్మ) వి. నేత్రాంచలు కటాక్షం. **క్రీనీడ** రూ. కైసీడ. వి. కిందిసీడ. శృం.నై. 8.174. **క్రీనీరు వేల** వి. జలప్రాయశేషం, అనూపం. ఆం.భా. 2.7. **క్రీదొర(-తొర)** వి. కిందితొడ, తొడ అడుగుభాగం. భార. శాంతి. 1.21. **క్రీఱబడు(-వడు)** అ.క్రి. తక్కువఅగు. మార్క. 1.97. త. కీఴ్-ప్-పడు. తక్కువఅగు. **క్రీమూట (-ఊట)** రూ. క్రయ్యూట. వి. కిందిఊట. **క్రీవాడ** వి. పాటిపొలం.

క్రీగాడి రూ. క్రిగ్గాడి. వి. తుచ్ఛుడు.

క్రీడి వి. అర్జునుడు. భార. విరా. 4.15.
నం. కిరీటిన్. అర్జునుడు ; ప్రా. కిరీడి.
త. కిరీటి. అర్జునుడు.
<ప్రా. కిరీడి.

క్రీడిచెలికాడు వి. గరుడుడు.

క్రీస్తు వి. క్రీస్తుప్రభువు. విణ. క్రీస్తుశకసంబంధమైన.
క. <క్రిస్త. ఏసుక్రీస్తు ; త. కిఱీస్తు. ఏసుక్రీస్తు.
గు. <క్రిస్తొన్.
గ్రీకు. *Kristos*. ఏసుక్రీస్తు ; ఇం. *Christ*.
<ఇం. Christ.

క్రుక్కి రూ.చూ. క్రిక్కు. వి. అటమటు. క్రిక్కు, కిరుకు, కిక్కురు.

క్రుక్కించు చూ. క్రుక్కు.

క్రుక్కిదమగు చూ. క్రుక్కిదము.

క్రుక్కిదము చూ. క్రుక్కు.

క్రుక్కు రూ. కుక్కు. న.క్రి. 1. అడచు. మను. 3.97 ; 2. (పేను మొ. వాటిని) బొటనవేలిగోటితోనొక్కు. పాండు. 3.80 ; 3. తూర్చు, చొప్పించు. విష్ణుపు. 7.324 ; 4. అదుము, కూరు. వి. వంచన, మోసం. ఆం.భా. 2.292.
క. కుక్కు. (కుదుకు) ముక్కుతోపొడిచి ఏరుకొను, పొడుచు ; త. కుఱుక్కు (-ఱిన్,-వ్-). కోతకోయు, ముడుచుకొనిపోవు ; కుఱు (ఱ్-,న్-). దట్టించు, కూరు ; మ. కుఱుచ్చుక. దురాశతోనిను ; కురు. కూరు ; మాల్తో. కూరు.
క్రుక్కించు న.క్రి. అదిమించు, కూరించు. పరమ.వి. 5.27. **క్రుక్కిదమగు** అ.క్రి. నిండు. <క్రుక్కిదము+అగు. **క్రుక్కిదము** విణ. 1. నిండిన. కు.సం. 1.38 ; 2. పూడిన, కప్పబడిన. పండి.చ. 2 ప. 134 పం. **క్రుక్కుడు** వి. పీడనం, అదమటం. ఆం.భా. 1.150. **క్రుక్కుమిక్కిను** అ.క్రి. 1. ఈపిరిఆడు ; 2. శబ్దంపుట్టించు.

క్రుంకించు చూ. క్రుంకు.

క్రుంకిడు చూ. క్రుంకు.

క్రుంకు రూ. కుంకు, రూంకు, గ్రుంకు, గూకు[1]. అ.క్రి. 1. అస్తమించు. భార.విరా. 2.312 ; 2. మునుగు, స్నానం చేయు. భార. శల్య. 2.54 ; 3. గుచ్చుకొను, కేయూ. 3.115 ; 4. చచ్చు, మృతినొందు. ఉ.హరి. 6.180 ; 5. అడుగుపోవు. ఆము. 2.66. వి. అస్తమయం. పి. శత. 4.164.

క. కుఱ్ఱు, కుర్రు. ముడుచుకొను ; తు. కుర్గుని. కుంగిపోయిన, కృశించు, నశించు ; త. కుఱుకు(-ఱిన్-,వ్-). క్షీణించు ; కుఱు (ఱ్-,ప్-) కుఱ్ఱు, కున్ను (-ఱిన్-,వ్-). తక్కువగు, తగ్గిపోవు, నశించు ; మ. కుంకుక. క్షీణించిపోవు ; కుంచుక. ముందుకువంగు ; కుఱ. <కూ వ. అస్తమించు, క్షీణించు ; కువి. <కూఱియలి. క్షీణించు ; చెర <కూపూ. అస్తమించు.

క్రుంకించు స.క్రి. కుంకచేయు, అస్తమింపచేయు. భార. విరా. 2.314. <క్రుంకు+-ఇంచు[3]. **క్రుంకిడు** అ.క్రి. స్నానంచేయు. మను. 1.68. <క్రుంకు+ఇడు. **క్రుంకుగట్టు (-కట్టు)** రూ. క్రుంకుపడుగట్టు. వి. అస్తపర్వతం, పడమటికొండ. యయా. 5.30. **క్రుంకుగుబ్బలి** వి. అస్తాద్రి, పడమటికొండ. ఆచ్.రా. అయో. 13. **క్రుంకుగడలి (-కడలి)** వి. పశ్చిమసముద్రం. సీలా. 3.3. **క్రుంకుగొండ** వి. పడమటికొండ, అస్తాద్రి. ఆం.భా. 2.28. <క్రుంకు+కొండ **క్రుంకుడు** వి. అస్తమయం. **క్రుంకుడుగట్టు** రూ.చూ. క్రుంకుగట్టు. వి. అస్తాద్రి. యయా. 8.34. **క్రుంకుతఱి** వి. అస్తమయవేళ. **క్రుంకుపుడమికాల్పు** వి. అస్తాద్రి. పడమటికొండ. **క్రుంకుమల** వి. అస్తాద్రి. పడమటికొండ. ప్రబంధ. 1.61. **క్రుంకుమెట్ట** వి. అస్తాద్రి. పారి. 2.32. **క్రుంకుమెట్టు** వి. అస్తాద్రి. యయా. 2.70. **క్రుంకులిడు** అ.క్రి. స్నానంచేయు. ఆచ్.రా. బాల. 1.46. <క్రుంకు+-లు+ఇడు. **క్రుంకులువెట్టు (-పెట్టు)** అ.క్రి. 1. కిందికివంగు. భాస్క.రా. అయో. 37 ; 2. మునుగు, స్నానంచేయు. భీమ. 3.117 ; **క్రుంకువెట్టు (-పెట్టు)** అ.క్రి. మునుగు, నిమగ్నుడగు. భోజరా. 5.222.

క్రుంగబడు చూ. క్రుంగు.

క్రుంగబాఱు చూ. క్రుంగు.

క్రుంగిపోవు చూ. క్రుంగు.

క్రుంగిలబడు చూ. క్రుంగు.

క్రుంగిలు చూ. క్రుంగు.

క్రుంగిల్లు చూ. క్రుంగు.

క్రుంగు రూ. కుంగు. అ.క్రి. 1. వంగు, కిందికొదుగు. పొట్టిదగు, భార. విరా. 2.15 ; 2. తగ్గు, నశించు. దశకు. 5.23 ; 3. అడగు. శృం.నై. 1.35 ; 4. దిగబడు. కాశీ. 3.12 ; 5. మరఱించు. ఆం.భా. 2.225.
క. కుర్గు. వంగి ఉండు ; తు. కుందుని. తగ్గు, తగ్గిపోవ ; కుడ్య. పొట్టి ; త. కుఱుక(-ఱిన్-వ్-). తగ్గిపోవ, తక్కువగు ; కుఱు. తగ్గించు, నశించు, ఎక్కువస్థాయినుండి దిగజారు ; పో.చూ. కూర్. వంగు ; మ. కుఱుక. పొట్టిఅగు, తక్కువగు ; కుఱు. పొట్టి, చిన్న ; కుఱ. <కుంబ. సీటితోమునుగు ; <కువ. క్షీణించు ; కువి. <కుఱ. మునుగు.

క్రుంగబడు అ.క్రి. దిగబడు, కిందిపోవు. భాస్క.రా. కిష్కిం. 431. **క్రుంగబాఱు (-పాఱు)** అ.క్రి. 1. మెత్తనగు ; 2. కుంగిపోవు. **క్రుంగిపోవు** అ.క్రి. 1. నశించు. నార. పంచ. 1.144 ; 2. హీననిష్ఠుడగు. **క్రుంగిలబడు** అ.క్రి. కిందికి అడగు. రాఘగో. 56. <క్రుంగిలు+-

అ^{7} + వడు. క్రుంగిలు చూ. క్రుంగిల్లు. అ.క్రి. ముడుచు, నంకుచితావయమగు. విజయ. 2.80. క్రుంగిల్లు చూ.చూ. క్రుంగిలు. అ.క్రి. ముడుచు, నంకుచితావయవమగు.

క్రుచ్చియెత్తు చూ. క్రుచ్చు.

క్రుచ్చు చూ. కూర్చు. న.క్రి. కూర్చు, చేర్చు, జతచేయు.

త. కూర్. విస్తారం, సమృద్ధి.

క్రుచ్చియెత్తు (- ఎత్తు) కొగిలించు కవిక. 3.167.

క్రుంచు చూ.చూ. కుంచు. స.క్రి. 1. వంచు; 2. తగ్గించు; 3. అవహనించు; 4. కుంచెతో నున్నంచాయ; 5. ముడుచు.

క్రుమ్మడగించు చూ. క్రుమ్ము.

క్రుమ్మరించు న.క్రి. 1. కుండలులోనగువాని నుంచి ఒక్క సారిగా జలాదులను పడవేయు. సిం.ద్వా. 10.44; 2. అధికంగా ప్రవరింపచేయు. వను. 5.109; 3. అధికంగా చెలువరచు. ఉ.దా. 3.345.

క్రుమ్మరిలు చూ. క్రుమ్మరించు. చూ. క్రుమ్మరిల్లు. అ.క్రి. 1. కుండలోనగువానినుండి ఒక్కసారిగా జలాదులు పడు. కవి. రా. 2.161; 2. పడు.

క్రుమ్మరిల్లు చూ.చూ. క్రుమ్మరిలు. అ.క్రి. 1. కుండలోనగువానినుండి ఒక్కసారిగా జలాదులుపడు. పద్మ. 10.29; 2. పడు.

క్రుమ్మరు చూ. కుమ్మరు. అ.క్రి. 1. తిరుగు, సంచరించు, ధార. ఆది. 7.75; 2. విహరించు. ధార. ఆరణ్య. 3.176; 3. ప్రవర్తించు. చెన్న. లనవ. 5.224.

పో.చూ. క. కుఱుబు, కుఱుంబు. ఊరూరా తిరిగే గొల్లెల కావరి; తు. కురుబె; త. కుఱువె (-న్; -వ్-ముందుకు చెనుకకు ఊగు.

క్రుమ్మిహారాకుచేయు చూ. క్రుమ్ము.

క్రుమ్ము చూ.చూ. కుమ్ము^{1}. న.క్రి. పొడుచు. ఉ.హరి. 1.148; వి. పోటు, పొడుపు. ఉ.హరి. 4.132.

క. కుమ్ము. కుమ్మటం, దంచు; తు. గుమ్ము. పిడికిలితో పొడుచు, గుద్దు; త. కుఱు(-ఱ్-, వ్-). తూరటం; కుఱుు(-ఇన్,-వ్-). రోటిలోదంచు, గుచ్చు; పో.చూ. కూర్. కానయొక్క వదును; కుమ్ము(-ఇన్-, -వ్-). మెత్తగా రోటిలోదంచు; కురుమ్. రోటిలోదంచు.

క్రుమ్మడగించు న.క్రి. పొడుచు, పోటు. దశకు. 3.9.

క్రుమ్మిహారాకుచేయు న.క్రి. చిందరవందరచేయు. సారంగ. 1.90. క్రుమ్ముడు వి. పోటు, పొడుపు, కుమ్మటం. క్రుమ్ముడు తగరు వి. కొంకుమన్ను తగరు అనే ఆయుధం, కొమ్మతగడు. క్రుమ్ముడువడు అ.క్రి. పోటువడు. క్రుమ్ములాడు అ.క్రి. పోట్లాడు. కాశీ. 2.104. క్రుమ్మెనలాడు న.క్రి. పొడుచు. రంగా. చ. 3.218.

క్రుమ్ముడి చూ.చూ. క్రొమ్ముడి. వి. కురులముడి, కొప్పు. క్రొమ్ముడి.

క్రుమ్మెనలాడు చూ. క్రుమ్ము.

క్రుయి వి. కొవ్వనముడిచిన పెంట్రుకలముడి.

క్రుయ్యగబొయి చూ. క్రుయ్యు.

క్రుయ్యబొయి చూ. క్రుయ్యు.

క్రుయ్యు చూ. క్రియ్యు. అ.క్రి. 1. కృశించు, తగ్గు, క్షీణించు. కు.సం. 10.91; 2. వెనుదీయు, వెనుకపడు. హరి. పూ. 6.22.

పో.చూ. క. కుర్గు. వంగి ఉండు, గూను; తు. కుఱు (-త్త్-,-ప్ప్-). క్షీణించు, కృశించు; మ. కురయుక. క్షీణించు, కృశించు; కుఇ. కోప్క. తగ్గించు; బ్రా. కుఱ్. ముడుచుకొను.

పో.చూ. నం. కృఙ్-. కృశించు.

క్రుయ్యగబొయి (- పాయి) అ.క్రి. 1. కృశించు; 2. తగ్గు; 3. ఒడలు; 4. కొంగు. క్రుయ్యబొయి అ.క్రి. 1. కృశించు. హరి. ఉ. 3.47; 2. తగ్గు; 3. ఒడలు; 4. కొంకు < క్రుయ్యు + - (అ)^{7} + -పాయి.

క్రుర్లగించు చూ. క్రుళ్లు.

క్రుర్లగింత చూ. క్రుళ్లు.

క్రుర్లగింపు చూ. క్రుళ్లు.

క్రుర్లికొను చూ. క్రుళ్లు.

క్రుళ్లు చూ. కుళ్లు. అ.క్రి. 1. మనసులో దుఃఖించు. భాగ. 6.509; 2. అవియు, పగులు. శుక. 3.633.

క. కోలె. పుచ్చిపోవు, కుళ్ళిపోవు; కోలకు. హెచ్చరింపబడిన; కొర. కొల్వ్. కుళ్ళిపోవు; తు. కురిపుని, కురియుని. నాశనమగు, చచ్చిపోవు; కురె. అశుద్ధం, పెంట; త. కుఱ్ఱి. తొందర పెట్టు; మ. కుఱియుక. నాశనంచేయు; కుయింపు, కుజుంపు, కుఱుంపలి. చెడిపోవటం, కుళ్ళిపోవటం; తా. క్వడ్. పుచ్చిపోవటం; కురు. ళొస్. చెడిపోవు, పుచ్చిపోవు; పో.చూ. మాల్తో. గొజొనార్. అవరిబద్ధంగా ఉండు.

క్రుర్లగించు చూ.చూ. కుళ్లగించు. అ.క్రి. మనస్సులో దుఃఖించు. క్రుర్లగింత వి. మనసులో పొందే దుఃఖం. క్రుర్లగింపు వి. మనసులో దుఃఖించటం. క్రుర్లికొమ చూ.చూ. క్రుళ్లకొను. అ.క్రి. మనసులో దుఃఖపడు. క్రుర్లుకొమ చూ. కుళ్లకొను, క్రుర్లికొను. అ.క్రి. 1. లోన బాధపడు; 2. పారగు. క్రుర్లుపోతు చూ. కుళ్లపోతు. వి. కుళ్ళగించే స్వభావం గలవాడు.

క్రువ్వు విణ. వాడియైన. న.క్రి. సీటిలో ఉప్పలించు (ఉడుకు).

క్రూరు విణ. వాడియైన.

క్రెళ్లు అ.క్రి. చచ్చు, సీల్చు, ఈలుగు.

క్రే- పో.చూ. క్రేవ -. వృత్తియందు క్రేవ శబ్దానికి తుదివర్ణం లోపించగా మిగిలిన యాపం అనివ్యాకర్తలు. విజ. పక్కన, పక్షాన.

త. కేఱ-క్-కఱ్. కిందునుండి చూసేచూపు, ఓర చూపు; పో.చూ. కరై. పక్క, పక్షం.

క్రేగాలి వి. పక్కగాలి. ఆష్ట. మ. క. 2.67 పం. క. కేఱ- కాఱు-. తూర్పుగాలి. క్రేగంటిచూపు వి. కడగంటి చూపు. క్రేగమ్మ చూ. కేగమ్ము. వి.బొ. నేత్రాంచలం, కటాక్షం. కడకన్ను. కాశీ. 4.148. త. కేఱ-క్-కఱ్. కిందనుండి చూసేచూపు, ఓరచూపు. క్రేగయి వి. 1 హస్తాగ్రం. అచ్చ.రా. 5.13; 2. ఎడంచేయి. క్రేదొట్టు అ.క్రి. గట్టారయు. ఉ.హరి. 3.64.

క్రేగ్ వి. హంస కూతయొక్క అనుకరణం.

క్రేంక్ వి. మరాను కట్టుబడిలో కీలును ఒగ్గులపట్టెను ఆడించే రేకు.

ఇం. *Crank* తలచినఱరును.

< ఇం. Crank.

క్రేడి[1] రూ. కేడి[2], కేళి[2]. వి. సంధావులలో కలసిన కాడు మొ. ఎర్రవర్లు.

త. కేఁడ్-తరయి. తక్కువరకం క్రేజిలేక తరగతి.

క్రేడి[2] రూ.చూ. క్రేజి, వి. పరిహాసం.

క్రేడించు రూ.చూ. కేడించు. అ.క్రి. తొలగు. భార. ద్రోణ. 1.374. న.క్రి. ఉపేక్షించు, ఆలక్ష్యంచేయు శ్యం.నై. 5.30. క్రేడిసేయ(-చేయ) రూ.చూ. క్రేజిసేయ. న.క్రి. పరిహసించేయు. జైమిని. భా. 5.42.

క్రేది రూ. క్రేడి[2], గ్రేజి. వి. 1. ఉన్నతపదం, ఉన్నతాది కారం. కవిక. 2.19 ; 2. పరిహాసం. చమ. 1.68.

పో.చూ. త. కేఴ్-. ఇటు, తక్కువపదవికి తగ్గించు, అవమానించు.

క్రేడించు రూ.చూ. కేడించు, న.క్రి. అలక్ష్యంచేయు, తిరస్కరించు. రామాత్మ్య. 1.188. క్రేడియొవర్చు (-ఒవర్చు) న.క్రి. పరిహసించు, ఔపమ్యద్యోతకం యయా. 4.156. క్రేడివట్టు (-వట్టు) న.క్రి. పొందు. కాశీ. 3.90. క్రేడిసేయు (-చేయు) రూ. క్రేడిసేయు. న.క్రి. పరిహసించు, తిరస్కరించు. భార. ఆది. 8.71.

క్రేఁటు చూ. క్రేఁటు.

క్రేఁటు అ.క్రి. 1. నకిలించు, గొంతు నవరించుకొనటానికి ఒక విధమైన ధ్వనిచేయు. మను. 6.9 ; 2. తొట్రుపడు. భల్లా. 1. వి. నకిలింత, గద్గదకంఠాన్ని బాగుచేసికోటానికై చేసే ధ్వని.

పో.చూ. త. కఱంకు (-ఱన్-,-ఱ్-). ధ్వనిచేయు, గిరగిర తిప్పు.

క్రేఁటు వి. రగ్గుత్తిక, తబ్బిబ్బు, తొట్రుపాటు. క్రేఁటుకొను ఆ.క్రి. కంఠం బాగుచేసుకోవటానికి ఒక విధంగా శబ్దం చేయు. మను. 3.92.

క్రేవు[1] రూ. కేవు[1]. వి. దూడ, వత్సం. భార. శాంతి. 2.889.

త. కరు. దూడ, జంతుశిశువు ; కరుక్కు. కొత్తడి, కరుమై. కొత్తది ; కరై-కఱ. యుక్తకాలానికి ముందు వుట్టిన దూడ ; కరై-కుట్టి, కరైపు. మానసికమార్దవం ; కఱుఱై. యుక్తకాలానికి ముందు వుట్టిన దూడ ; కొఱ్-. కొత్తది ; పో.చూ. పర్టి. కర్. (కాత) యొక్క అంటు.

క్రేవుగుఱ్ఱ (-ఱ్ఱ) వి. చిన్నదూడ. వరాహ. 10.48.

క్రేవు[2] వి. పర్వతశిఖరం. మను. 3.6.

పో.చూ. కరై. చెరువుగట్టు, ఒడ్డు, కట్ట ; కరైపు. ఏట వాలు.

క్రేవు[3] రూ.చూ. కేవు[3]. వి. రాళ్ళను పగలగొట్టడానికి వాడే పేలుడు ద్రవ్యం.

క్రేయో వి. పెరలగొట్టటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. భల్లా. 3 ఆ.

క్రేళ్ల వి.బ.వ. 1. బాహుళ్యం, అతిశయం. భాస్క.రా.యు. 2271 ; 2. గంతులు ; 3. పదువులు.

త. కఱల్ (-ఱ్-ళ్ ; -వ్-) వదులగు, పదుగెట్టు ; కాళ్ (త్ర్-. ప్ర్)-). పుష్కలంగా ఉండు.

క్రేళ్లగదాఁటు అ.క్రి. దుముకు, ఎగిరిపడు. భాస్క.రా. కిష్కిం. 542. క్రేళ్లచూచు రూ.చూ. క్రేళ్ళనూచు. అ.క్రి. చంచలంగా చూచు. పి.శకు. 2.160. క్రేళ్లచూపులు వి.బ.వ. చంచలదృష్టులు. కళా. 6. 200. క్రేళ్లత్రుళ్లు అ.క్రి. ఉరుకు, దూకు. కువల. 4.81. క్రేళ్లదాఁటు రూ. కేళ్లదాఁటు. అ.క్రి. 1. గంతులిడు, దుముకు. భాస్క.రా. యు. 283; 2. ఎగిరిపడు. విష్ణు.వు. 2. ఆ. క్రేళ్లదోలు (- కోలు) న.క్రి. పరుగుతెత్తించు. భార. భీష్మ. 3.368. క్రేళ్లద్రివ్వు (- ద్రివ్వు) న.క్రి. గంతులువేయించు. మను. 2.30. క్రేళ్లబ్బు అ.క్రి. అతిశయించు. నరస. 5.102. < క్రేళ్ల + ఉబ్బు. క్రేళ్లమలఁగు న.క్రి. వెనుదీయు, నిరాకరించు. క్రేళ్లమసలు అ.క్రి. వదలిపోవు, తిరుగు. క్రేళ్లఱుకు రూ. చేళ్లఱుకు. అ.క్రి. 1. ఎగిరిపడు. భార. విరా. 2.83 ; 2. ఉరుకు, దూకు. భార.శల్య. 2.275. క్రేళ్లలు వి.బ.వ. ఎత్తు, పొడవు, కొపరు. క్రేళ్లవాఱు (- పాఱు) రూ.చూ. కేళ్లవారు. అ.క్రి. గంతులువేయు. భార. భీష్మ. 2.70. క్రేళ్లనను (- చను) అ.క్రి. ఎగిరిపడు. భాస్క.రా. యు. 5.18. క్రేళ్లనూచు(-చూచు) రూ. క్రేళ్లచూచు. అ.క్రి. చంచలంగా చూచు. కు. సం. 8.6. క్రేళ్లెగయు అ.క్రి. పైకెగరు. కు. సం. 11.275. < క్రేళ్ల + ఎగయు.

క్రేళ్లెగయు చూ. క్రేళ్ల.

క్రేవ చూ. క్రేఁ. రూ. కేవ. వి. 1. ప్రదేశం, చోటు కు. సం. 5.41 ; 2. పక్క, పార్శ్వం, భార. భీష్మ. 3.346 ; 3. సమీపప్రదేశం, దగ్గర. ఆం.భా. 3.21.

త. కేఴ్-. కిందిప్రదేశం ; కుఴ్-క్-కఴ్. కళ్ళను కిందికిదించి చూసేచూపు, ఓరచూపు, పో.చూ. కరై. పక్క.

క్రేవు వి. అరవు, సింహనాదానుకృతి.

క్రైంచి రూ.చూ. క్రైంచి. వి. ముళ్ళకంపతో కట్టినదడి.

క్రైలు వి. ధాన్యాన్నినూరిచి కొలవరం, ఒబ్బిడి. ఉ.హరి 4.229.

త. కరై. ఒబ్బిడి.

క్రైలుదారి రూ.చూ. క్రైలుదారు. వి. క్రైలుచేయించే అధికారి. క్రైలుదారు రూ. క్రైలుదారి వి. క్రైలుచేయించే అధికారి.

క్రైస్తవుడు వి. కిరస్తాను. క్రైస్తవమతానుయాయి.

ఇం. *Christian*. క్రైస్తవమతానుయాయి.

< ఇం. Christian.

క్రొ- విణ. కొత్తశబ్దలుప్తశేషం అనివ్యాకర్తలు, , నూతనమైన.

త. కుఱు. వయసులో ఉన్న, చిన్న, మృదువైన.

క్రొక్కన్ను వి. కొత్తకన్ను (< కొఱ్ + కన్ను.) ఇట్టి నర్వత్రగ్రహించండి. క్రొక్కారు వి. వర్షాకాలం. కవిక. 6.19. క్రొక్కారుమెఱుగు వి. వర్షాకాలపు మెరుపు. భార. విరా. 2.83. క్రొగ్గండి వి. కొత్తగండి. క్రొంగంటి, వి. కొత్తగావడిన గాయం. కు. సం. 11.135. క్రొచ్చెలక రూ.

క్రొచ్చెలిక. వి. కొత్తబీటినేల. క్రొచ్చెలిక యూ.చూ. క్రొచ్చెలక. వి. కొత్తబీటినేల. క్రొంజమురు వి. కొత్తనూనె. క్రొంజాయ వి. కొత్తకాంతి. ఇందు 5.173. క్రొంజిగురు వి. లేతచిగురు, అంకురం. దశా. 2,282. క్రొంజిగురువిలుకాఁడు యూ.చూ. క్రొంజిగురు విల్కాఁడు. వి. మన్మథుడు. క్రొంజిగురువిల్కాఁడు యూ. క్రొంజిగురు విలుకాఁడు. వి. మన్మథుడు. ఆం. భా. 1.45. క్రొంజిలుగుజల్వ వి. కొత్తదైన నన్నబట్ట. ఉ. రా. 5.246. క్రొంజీకటి వి. లేచీకటి, ముంజీకటి. వసు. 4.10. క్రొంజెమట వి. కొత్తచెమట. క్రొత్తమ్మి వి. కొత్తగా వికసించిన పద్మం. పి. శకు. 3.175. క్రొత్తరఁగ వి. కొత్తఅల. క్రొత్తలిరు వి. లేజిగురు, క్రొత్తావి వి. నూతన పరిమళం. పి. శకు. 2.61. క్రొందమ్మి వి. వికసించిన పద్మం. క్రొందలిరు వి. లేజిగురు, కొంజిగురు. క్రొందావి వి. నూతనపరిమళం. హంస. 5.366. క్రొందొడిమ వి. కొత్తతొడిమ. క్రొవ్వన వి. కొత్తమొగ్గ. ఆము. 5.114. క్రొవ్వఁబోడి వి. స్త్రీ, సీలా. 1.116. వ్య. కొత్తపూపవలె నుందరమైన ఆడది. క్రొవ్వనలొత్తు అ.క్రి. పల్లవించు. చిగుర్చు. పరమ. వి. 5.114. <క్రొన్ననలు+ఒత్తు. క్రొవ్వవింటివాఁడు వి. పూవిల్తుడు, మన్మథుడు. విక్ర. 1.107. క్రొవ్వవవిలుకాఁడు యూ. క్రొన్ననవిల్కాఁడు. వి. మన్మథుడు. కొవ్వన విల్కాఁడు యూ.చూ. కొన్ననవిలుకాఁడు. వి. మన్మథుడు. కొన్ననవిలుతుఁడు యూ. క్రొన్ననవిల్తుఁడు. వి. మన్మథుడు. క్రొవ్వవిల్కానితండ్రి వి. పెదమాళ్వి. విష్ణువు. క్రొవ్వనవిల్తుఁడు యూ.చూ. కొన్ననివిలుతుఁడు. వి. మన్మథుడు. క్రొన్నురుఁగు వి. నూతన ఫేనం. పరమ. వి. 1.63. క్రొవ్వెత్తురు వి. కొత్తనెత్తురు. కవిక. 2.197. క్రొవ్వెల వి. బాలచంద్రుడు. వేంక.ఆం. 75. క్రొవ్వెలకాలువ యూ. క్రొన్నెలకాల్పు. వి. శివుడు. రాజ. చ. 1.5. వ్య. బాలచంద్రుని జటాజూటంలో ధరించినవాడు. క్రొన్నెలకాల్పు యూ.చూ. కొన్నెలకాలువ. వి. శివుడు. క్రొవ్వెలదారి వి. శివుడు. వ్య. బాలచంద్రుని జటాజూటంలో ధరించినవాడు. క్రొవ్వెలదారిసింగిడి వి. మేరువర్వతం. వ్య. శివుడుతాల్చిన విల్లు. క్రొవ్వెలలు వి.బ.వ. గోటికొక్కులు, నఖక్షతాలు. క్రొంబట్టు (-వట్టు) వి. కొత్తపట్టు. దశా. 7.27. క్రొంబంట (-వంట) వి. కొత్తపంట, క్రొంబదము (-వదము) వి. కొత్తపదును. క్రొంబవి (-వవి) వి. వింతశిల్పం, అపూర్వశిల్పం. ఇందు. 6.131. క్రొంబపిడి (-వపిడి) వి. కొత్తబంగారం. క్రొంబపిమి (-వపిమి) వి. కొత్తపనుపురంగు. క్రొంబిడి (-పిడి) వి. కొత్తపిడి. క్రొంబుట్టము (-వుటము) వి. కొత్తబట్ట. క్రొంబులకలు (-వులకలు) వి.బ.వ. కొత్తపులకలు. క్రొంబువ్వు (-పువ్వు) వి. కొత్తపూవు. క్రొంబూవిలుకాఁడు (-పూవిలుకాఁడు) వి. మన్మథుడు, పుష్పధన్వుడు. కృ. శకు. 1.70. క్రొంబెరుఁగు (-పెరుఁగు) వి. కొత్తగా తోడుకొన్న పెరుగు. పి. శకు. 1.135. క్రొంబొగ (-పొగ) వి. కొత్తగా వ్యాపించిన పొగ. భాస్క.రా. యు. 219. క్రొంబొగర (-పొగర) వి. కొత్తపొగర. క్రొమ్మావి వి. కొత్తమామిడి చెట్టు. ఉ. రా. 3.66. <క్రొత్త + మావి. క్రొమ్మించు వి. 1. నూత్నకాంతి. హర. 5.44, 2. కొత్తమెరుపు. సీలా. 2.27. క్రొమ్మించుదారి వి. తొలకరిమబ్బు. క్రొమ్ముడి యూ. క్రుమ్ముడి. వి. కేశబంధ విశేషం. భార. ఉద్యో. 3.114. క్రొమ్మెఱుఁగు వి. 1. కొత్తమెరుపు, తొలకరి మెరుపు. హర. 2.17; 2. కొత్తకాంతి దశా. 4.29. క్రొమ్మేఘము వి. కొత్తమేఘం. రం. రా. ఉ. 39వ. 17వం. క్రొమ్మొగడ వి. కొత్తమొగ్గ. క్రొమ్మొవ వి. కొత్తమొన. క్రొమ్మొలక వి. కొత్తమొలక, లేజిగురు. క్రొవ్వాఁడి విణ. మిక్కిలివాడియైన, హర. 7.67; వి. మిక్కిలివాడిమి, తీక్ష్ణత. పండి. చ. 1.61వ. క్రొవ్విరి వి. కొత్తపువ్వు. శృం. నై. 8.161. క్రొవ్వేడి వి. మిక్కిలివేడిమి.

క్రొక్కారము యూ. కొకారము. కొక్కారము, కోరము. వి. కోడితూతి. చంద్రాంగ. 2.81.

క్రొంకి యూ.చూ. కొంకి. వి. 1. చోరసాధన విశేషం. దశకు. 5.72; 2. యుద్ధసాధన విశేషం. ఉ. హరి. 2.92.

క్రొచ్చు యూ. క్రోచు. న.క్రి. 1. చెక్కు; 2. చెరువు.

క్రొంచ యూ. కొంచ. వి. కొంగ, కొక్కెర. భార. భీష్మ. 2.30. సం. ∠కొంచ-. క్రొంచపక్షి; ప్రా. కొంచ; పా. కొంచ. క. కొంచె, ∠కుంచ్, ∠కుంచు. కొరకంచె, నారాయణపక్షి; త. కిరఁచుంచమ, కిరపుంచమ్. భరతపక్షి. <సం. ∠కొంచ-.

క్రొర్లు వి.బ.వ. ఎత్తు, మానికలో విశేషం.

క్రొత్త యూ. కొత్త. వి. అపూర్వత. భార. నిరా. 1.77. విణ. అపూర్వమైన, నూతనమైన. శృం. నై. 5.108. క్రి. విణ. కొత్తగా క్రీడా. 134.

త. కుఱి. నూతనమైన, లేత, మృదువైన; కుఱంతై. లేతవయస్సు. కుఱకు; ఆందం; పో. చూ. పర్తి. కరీ. చాలచిన్న.

క్రొత్తచేయు అ.క్రి. వికృతికలిగించు, నరిపడకపోవు. ప్రబోధ. 3.60. క్రొత్తది వి. నవం, నవీనం <క్రొత్త+అది. క్రొత్తవరు యూ. క్రొత్తవరు. అ.క్రి. క్రొత్తగు. క్రొత్తవఱుచు యూ.చూ. క్రొత్తవుచు. న.క్రి. కొత్తపడచేయు, నూతనంగాచేయు. కొత్తమగఁడు వి. జారుడు. రంకుమొగుడు. వేంక. పంచ. 3.272. క్రొత్తమావాస్య వి. పాల్గుణబహుళ అమావాస్య <క్రొత్త + అమావాస్య. క్రొత్తముట్టు[1] వి. మొదటి రజస్వల, నమర్త. క్రొత్తముట్టు[2] యూ. కొత్తముట్టు. వి. నూలిపోగు, వడకనారంచించినవడు ఏకునుండి పరిలేక సాగదీసి కదురుకు అంటించే నూలు. భార. విరా. 1.95, ఆం. భా. 3.47. క్రొత్తలుసేయు (-చేయు) న.క్రి. కొత్తపనులు ఆరంభించు. క్రొత్తవరు (-వరు) యూ.చూ. క్రొత్తపరు. ఆ. క్రి. కొత్తఅగు. క్రొత్తవఱుచు (-వఱుచు) యూ. క్రొత్తపఱుచు. న. క్రి. నూతనంగాచేయు. భార. భీష్మ. 1.105.

క్రొత్తరము యూ చూ. కొత్తడము. వి. కోటబురుజు. పి. శకు. 4.177.

క్రొత్తడి వి. 1. మగనాలు, వతివత్తి. భార. ఉద్యో. 1.87; 2. సాధ్వి, పతివ్రత. ఆం. భా. 2.116.

క్రొత్తలము రూ.చూ. కొత్తడము. వి. కోటబురుజు.

క్రొత్తళము రూ.చూ. కొత్తడము. వి. కోటబురుజు.

క్రొమ్మి వి. ఎర్రగోరంట. ఆం. భా. 2.53.
నం. కురవక-. గోరంట.

క్రొయివు వి. కైవు, మత్తు, ముమ్మరింపు.
త. కుత్రి (-న్ర్-) అలసిపోవ.
క్రొయివెక్కు అ.క్రి. 1. వదులు, వీడు. కాశీ. 5.119; 2. కైపెక్కు.

క్రొయివెక్కు చూ. క్రొయివు.

క్రొయ్య వి. కయ్య, పాయ.

క్రొల్లు రూ. కొల్లు[1]. వి. దగ్గటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. పార్శ్వ. 4.67.
త. కొత్రి. శ్లేష్మం, కఫం; కుళ్-ళ్ ఐరుమల్-. కోరింతదగ్గు, కుక్కదగ్గు.

క్రొవ్వడగించు చూ. క్రొవ్వు.

క్రొవ్వడచు చూ. క్రొవ్వు.

క్రొవ్వణగించు చూ. క్రొవ్వు.

క్రొవ్వణచు చూ. క్రొవ్వు.

క్రొవ్వారు చూ. క్రొవ్వు.

క్రొవ్విదము చూ. క్రొవ్వు.

క్రొవ్వు రూ. కొవ్వు. వి.బ.వ. మదోక్తులు, పొగరుతోతు మాటలు. కు.సం, 7.55; వి. 1. మదం, గర్వం. భార. శల్య. 1.228; 2. శరీరంలోని ధాతువుల్లో ఒకటి. భార. ఉద్యో. 3.333; 3. పారం, నిగ్గు. విక్ర. 1.119; 4. వుష్టి, బలుపు. శృం.నై. 8.153. అ.క్రి. 1. గర్వించు, మదించు. భార. ఉద్యో. 3.287; 2. బలియు, అతిశయించు. కాశీ. 1.49; 3. వాడిఅగు, తీక్ష్ణమగు. ఉ.హరి. 3.43.
క. కొర్వు, కొర్పు, కొఱ్పు (కుఱ్పు). బలసిన, మదం, గర్వం; తు. కొమ్మై. బలువు; త. కొఱు, బలుపెక్కు, కొఱు (త్ర్-ప్ర్-) బలిసిన; కొరొప్పు. కొవ్వు; మ. కొఱు. బలిసిన, మందమైన; కుఱుంపు. మందమైన ద్రవ పదార్థం; తె. కొవింజి. బలిసిన, బలవంతమైన, కొవ్వు; కొళ్పు. బలిసిన; గోం. కొఱ్వోఁజ్. బలిసిన, బలుపెక్కిన, కొవ్వు; కుర్వుంజి. బలిసిన; కుఱు. ∠కోగ. బలిసిన, చెమట; పర్జి. కొఱ్. బలిసిఉండు; కొఱుకుడ్. బలిసిన, కొవ్వు; కొలా. కొరు. బలిసిన; నా.కొరు. బలిసిన; బ్రా. కుచేన్. బరువు, కష్టం, కష్టమైన.
క్రొవ్వడగించు రూ. క్రొవ్వణగించు. న.క్రి. మదం తగ్గించు.భార. కర్ణ.3.262. < క్రొవ్వు + అడగించు. క్రొవ్వడచు రూ. క్రొవ్వణచు. న.క్రి. మదం తగ్గించు < క్రొవ్వు + అడచు. క్రొవ్వణగించు రూ.చూ. క్రొవ్వడగించు. న.క్రి. మదం తగ్గించు < క్రొవ్వు + అణగించు. క్రొవ్వణచు రూ.చూ. క్రొవ్వడచు. న.క్రి. మదం తగ్గించు < క్రొవ్వు + అణచు. క్రొవ్వారు అ.క్రి. 1. బలియు, అతిశయించు, భీమ. 5.96; 2. సారవంతమగు. విక్ర. 5.19. < క్రొవ్వు + -ఆరు. క్రొవ్విదము వి. 1. దుష్కార్యం, దుశ్చేష్ట. భార. ఉద్యో. 2.9; 2. బలువు, పద్మ. 3.8; విణ. పరువానికి వచ్చిన, పరిపాక దశకు వచ్చిన. నృసింహ. 3.75 < క్రొవ్వు + -ఇదము. క్రొవ్వుగొను(-కొను) అ.క్రి. మదించు. హరి. పూ. 9.68. క్రొవ్వుదిగు అ.క్రి. పొగరణగు. క్రొవ్వువట్టు అ.క్రి. పొగరెక్కు. క్రొవ్వువత్తి రూ. కొవ్వువత్తి, కొవ్వొత్తి, క్రొవ్వొత్తి, వి. మైనంవత్తి. క్రొవ్వెక్కు అ.క్రి. 1. పొగరెక్కు; 2. బలియు; 3. పెంపొందు. < క్రొవ్వు + ఎక్కు. క్రొవ్వెత్తు అ.క్రి. 1. పొగరెక్కు; 2. బలియు; 3. పెంపొందు. < క్రొవ్వు + ఎత్తు. క్రొవ్వొత్తి రూ.చూ. క్రొవ్వువత్తి వి. మైనంవత్తి < క్రొవ్వు + వత్తి.

క్రొవ్వెక్కు చూ. క్రొవ్వు.

క్రొవ్వెత్తు చూ. క్రొవ్వు.

క్రొవ్వెద వి. కబరి, కొవ్వు. ఆము. 6.129.

క్రొవ్వొత్తి చూ. క్రొవ్వు.

క్రోచు రూ.చూ. క్రొచ్చు. న.క్రి. చెక్కు.

కోటమరంగు వి. 1. ముదురు ఆకుపచ్చ; 2. లేత వయిలెట్ రంగు; 3. నన్యం రంగు.
ఇం. *Croton*. ఒకరకం మొక్క.
< ఇం. Croton + రంగు.

క్రోటన్‌తొట్టి వి. మొక్కలు పెంచడానికి వాడే చిన్నసైజుతొట్టి.
ఇం. *Croton*. ఒకరకం మొక్క.
< ఇం. Croton. + తొట్టి.

క్రోటన్స్ అంచు వి. గోలేలకు వంకీలు, వంకీలుగా పెట్టిన పెద్దంచు.
ఇం. *Crotons*. ఒకరకం మొక్కలు.
< ఇం. Crotons. + అంచు.

క్రోటన్స్‌గోలెం వి. క్రోటన్ తొట్టి, క్రోటన్ మొ. మొక్కలు పెంచడానికి వాడే చిన్నసైజు తొట్టి.
ఇం. *Crotons*. ఒకరకం మొక్కలు.
< ఇం. Crotons + గోలెం.

క్రోడాడు రూ.చూ. కోరాడు. న.క్రి. 1. ఏనుగు, వృషభం మొదలగునవి కొమ్ములతో పొడుచు. హరి.పూ. 5.142; 2. పంది ముట్టెతోనేల తెల్లగించు. హరి. పూ. 6.10; 3. (దుమ్ము మొ. వాటిని) ఎత్తి పైకిజల్లు.

క్రోఢి రూ. కోతి. వి. వానరం, కోతి. రం. రా.యు. 376. వ. 23 పం.
క. తు. కోతి; త. కురంకు. కోతి, ఒకరకమైన కోతిలాంటి జంతువు, వాలు, ఏటవాలు; కుఱుంకు. గ్రహించు, పట్టు; కుఱుళ్. ముందుకు వంగటం, గూను; కుఱుకు. మరగుజ్జు అగు, పొట్టి అగు; కోతి. కోతి.
క్రోఢివి బ్రహ్మరాక్షసునిజేయుట వి. కొద్దిని గొప్పగా చేయటం. భాగ్య. రా. యు. 119.

క్రోమ్ వి. కాఫీపొడి రంగుమాదిరి వన్నె.

క్రోయు న.క్రి. (నర్వం, వహ్ని మొ. జిహ్వలు) చాచు. భార. ఉద్యో. 4.12.
త. కొఱుంతు (-ఱున్, వ్-.) మండు; కుత్రి (-న్ర్-; వ్) విల్లులాగ పంగిఉండు, వంగు.

క్రోల రూ.చూ. క్రోలు[2]. వి. క్రోవి, గొట్టం, పద్మాదినాళం.

క్రోలగచ్చు వి. నాకులీ. నర్వాక్ష చెట్టు.

క్రోలించు చూ. క్రోలు.

క్రోలు[1] న.క్రి. 1. తాగు, పానంచేయు. కు.సం. 9.157 ; భార. విరా. 2.35; 2. భక్షించు, తిను. మను. 3.61; 3. మింగు. దశా. 1.289 ; 4. పొందు, గ్రహించు.

క్రోలు[2] రూ.క్రోల. వి. 1. గొట్టం, పద్మాదినాళం. కు.సం. 9.51 ; 2. జాడు, క్షీణనస్యం. ఆం.భా. 2.237.

త. కుఱల్. వేణువు, గొట్టం, పవిత్రమైనది ; పో.చూ. మ. కోరుక. దురాశతో తినటం ; కువి. గొహ్. తాగటం.

క్రోలించు అ.క్రి. తాగించు, కోల్చు. హరి. పూ. 5.193.

క్రోలుకనవు వి. తృణవిశేషం, కిక్కిరినకనవు. క్రోలుగచ్చ వి. ఒకరకం గచ్చు. క్రోలుచు[1] రూ.చూ. క్రోల్చు[1]. న.క్రి. తాగించు. క్రోల్చు[1] రూ. క్రోలుచు[1]. న.క్రి. కోలచేయు, తాగించు. నృసింహ. పీఠి. 7.

క్రోలుచు[2] రూ.చూ. క్రోల్చు[2]. న.క్రి. 1. (కోకిలమున్నగునవి) పాడు, గానంచేయు ; 2. పఠించు, అధ్యయించు ; అ.క్రి. (కోకిలాదులు) కూయు.

క్రోల్చు[1] చూ. క్రోలు[2].

క్రోలెముక వి. వెన్నెముక, కశేరుక.

క్రోల్చు[2] రూ. క్రోలుచు[2]. న.క్రి. 1. (కోకిల మొ.) పాడు, గానంచేయు క్రీడా. 170 ; 2. అధ్యయించు. శివరా. 2.82 ; 3. పఠించు. పాండు. 5.171. అ.క్రి. కూయు. (కోకిలాదులు) కాశీ. 5.167.

క. కొరల్చు. పిలుచు లేదా అరుచు. కోరల్, కొఱ్ఱు, కొఱ్ఱు. ధ్వని, గొంతు, మెడ ; రు. కొరెజుని. ధ్వనిచేయు ; కురెలు. మెడ వెనకభాగం ; త. కురల్. శబ్దం ; కురై. అరచు. మ. కురల్. శబ్దం, గొంతు ; గోం. గుడ్డ్గా. గొంతు ; కుఱు. గురుగురు. గురుగురుయమను ; కురు. గుఱ్ఱూర్. అరచు, గుర్రుమని ధ్వని.

క్రోల్పులి రూ.చూ. కోలుపులి. వి. పెద్దపులి, బెబ్బులి.

క్రోవ[1] రూ. కోవ[1]. వి. సరం, ముత్తెపుదండ. రామాభ్యు. 7.140.

క్రోవ[2] రూ.చూ. కోవ[2]. వి. రోగ విశేషం, చర్మామయం. ఆం.భా. 2.128.

క్రోవి[1] రూ. కోయి, కోవి[1]. వి. 1. భూమిలోవల నీళ్ళు రావటానికి ఏర్పరచిన మార్గం. భార. ఆరణ్య. 4.332 ; 2. మూన, లోహాలుకరిగేపాత్ర. కు.సం. 6.155 ; 3. గొట్టం శృం.నై. 3.170 ; 4. కంఠనాళం. రామవ. 4.155 ; 5. తుపాకి. రాజ. వి. 5.15 ; 6. రంధ్రం. వాల్మీకి. 3.140; 7. ఆనుపోసే గొట్టం. హంస. 2.2 ; 8. బరజీ.సీలా. 3.70 ; 9. మురళి.

క. కోవె. వెదురు ; త. కోవై ; మ. కోవ.

క్రోవెముక వి. పృష్ఠాస్థి.

క్రోవి[2] వి. కురవకం, ఎర్రగోరంట. భార. ఆది. 4.20.

క్రోవి[3] రూ.చూ. కోవి[2]. వి. జాడు, క్షీణనస్యం.

క్రోవి[4] రూ. గ్రోవి. వి. కానుగచెట్టు.

క్రోవెముక చూ. క్రోవి[1].

క్రోవు రూ. కోను[1]. వి. నుమారు రెండుమైళ్ళ దూరం. కాశీ. 2.51.

సం. క్రోశ-. కూత వినిపించేటంత దూరం ; హిం. కోస్. నుమారు రెండుమైళ్ళ దూరం.

క. కోను. దూరపుకొలత ; త. కురోచమ్. నుమారు $2\frac{1}{4}$ మైళ్ళు.

<సం. క్రోశ-.

క్లచ్చి వి. చేత్తోపట్టుకొనే సాధనం.

ఇం. *Clutch*. న.క్రి. చేత్తోపట్టుకొను ; అ.క్రి. పట్టుకొనబోవు, చేత్తో అదుపులోపెట్టు.

<ఇం. Clutch.

క్లబ్‌హౌస్ వి. సంఘంగా చేరే ఇల్లు.

ఇం. *Clubhouse*. సంఘంయొక్క నివాసం.

క్లబ్బు వి. 1. దుర్దుకర్ర ; 2. సంఘం ; 3. పేకలో కళావరు.

ఇం. *Club*. దుర్దుకర్ర, కళావరు, కూర్పు.

<ఇం. Club.

క్లర్కు వి. రాసేవాడు, గుమస్తా.

ఇం. *Clerk*. గుమాస్తా.

<ఇం. Clerk.

క్వయిన రూ.చూ. క్వైనా. వి. ఒకరకం మందు.

క్వయినా రూ.చూ. క్వైనా. వి. మలేరియాకు వాడేమందు.

క్వారీ రూ. కోరి. కోరీ. వి. కట్టుబడికి కావలసిన రాళ్ళను తవ్వి తీసేలోతైన గుంట.

ఇం. *Quarry*. కోరీ.

<ఇం. Quarry.

క్వింటంకోత్రియం వి. నాలుగోవంతు మాత్రమే పన్నుకట్టవలసిన నేల.

ఇం. *Quart*. నాలుగోవంతు.

క్వైనా రూ. కొయిన, క్వయిన, క్వయినా. వి. మలేరియాకు వాడే ఒకమందు.

ఇం. *Quinine*. మలేరియాకు వాడేమందు.

<ఇం. Quinine.

క్షేత్రము వి. ఉపవానం.

సం. క్షేత్ర-. పుణ్యస్థలం, పొలం.

<సం. క్షేత్ర-. (అర్థవిపరి.).

క్షీరోదకంబువట్టు వి. వస్త్ర విశేషం. బసవ. 3.54.

సం. క్షీరోదక-. పాలుసీరు.

<సం. క్షీరోదక-+పట్టు.

ఖ

ఖ వి. హల్లుల్లో రెండోవర్ణం, జిహ్వామూలహనుమూలీయ మహాప్రాణ శ్వానస్పర్శం. ద్రావిడభాషల్లో ఈవర్ణం నినర్ణంగాలేదు. ప్రతిదేయపదాల (Loan-words). ద్వారానూ, పర్యాయప్రవృత్తి (Free variation) వల్లా ధ్వన్యనుకరణంవల్లా తెలుగులో ఈవర్ణం ఉంది.

ఖంగు వి. 1. గంటమోగటం, తుపాకిపేలటం మొ. వాటిలో ఆయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. క్రీడా. 275; వరాహ. 9.147; 2. లోహాన్ని కొట్టేటప్పుడయ్యే ధ్వని.

క. ఖజీ. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం.

ఖంగుఖంగుమను అ.క్రి. శబ్దించు. **ఖంగుఖంగు** వి. ఆయుధం మొ. కఠిన పదార్థాలు ఒకదానినొకటి తాకినపుడు ఆయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. కళా. 8.109. **ఖంగుమను** అ.క్రి. గంటమోగు, కంచువలెమోగు. **ఖంగురింగు** వి. చిన్నఫిరంగుల ధ్వనికి అనుకరణం. ప్రబంధ. 788.

ఖచిక్కు యా. ఖచిక్కు. వి. 1. చిలకలు మొ. వాటికొరుకుడు ధ్వనికి అనుకరణం. కృ. శకు. 2.33; 2. కుమ్మటంలో ఆయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. హంస. 1.94; 3. దాణాదులు నాటటంలో ధ్వనికి అనుకరణం. పార్శ్వ. 2.131.

క. కచక్కనె-. బురదలో రాయిపడితే వచ్చేశబ్దం.

ఖచ్చితం యా.చూ. కచ్చితము. విణ. నిర్దిష్టమైన, నుస్థిరమైన.

ఖజాంచి యా. ఖజాంజి, ఖజాంజీ. వి. కోశాధికారి.

హిం. ఉ. ఖజాన్‌చీ. కోశాధికారి.

క. ఖజాన్చి.

<ఉ. ఖజాన్‌చీ.

ఖజాంజి యా.చూ. ఖజాంచి. వి. కోశాధికారి.

ఖజాంజీ యా.చూ. ఖజాంచి. వి. కోశాధికారి.

ఖజాంజీదారుడు వి. కోశాధికారి.

హిం. ఉ. ఖజాన్‌చీదార్; పా.-దార్.

<ఉ. ఖజాన్-దార్ (స్వార్థంలో).

ఖజానా యా. కజానా. వి. 1. ధనాగారం. రంగా. చ. 1.141; 2. బొక్కసం, ధనం.

హిం. ఖజానా-.; మరా. ఖజినా-.; ఖజానా-. ధనాగారం; ఉ. ఖజానా. ధనాగారం; పార. ఖిజానత్, ఖిజానా-. ధనాగారం, ప్రజలనుండి వసూలు చేసేపన్ను; అర. ఖిజినా, ఖిజానా, ఖిఝానా-. ధనాగారం.

క. ఖజానె.

<ఉ. ఖజానా.

ఖజియా యా.చూ. ఖజ్జా. వి. జగడం.

ఖజియావడు ఆ.క్రి. జగడంపడు.

ఖజ్జదారు వి. రైతు, సేద్యగాడు.

ఖజ్జము యా.చూ. కజ్జము. వి. ఒకరకం పిండివంట.

ఖజ్జా యా. ఖజియా, ఖజ్య, ఖజ్యా. వి. జగడం, యుద్ధం, కయ్యం, కజ్జా.

హిం. ఉ. కజియా. జగడం, యుద్ధం.

క. ఖజ్జా.

ఖజ్జిక చూ. కజ్జము. వి. కజ్జికాయ.

ఖజ్య యా.చూ. ఖజ్జా. వి. జగడం.

ఖజ్యా యా.చూ. ఖజ్జా. వి. జగడం.

ఖటావడి యా. కటావడి, కళావడి. వి. ఆవర్జా పుస్తకం. వడ్డు, ప్రకటన.

ఖట్ట వి. చక్కుదాకి.

క కట్టెల్-. దావా.

<క. కట్టె.

ఖడాయమ్ యా.చూ. కడ్డాయము. వి. బలత్కారపుక్రయం.

ఖడాయించు న.క్రి. నిలుపు, నిలబెట్టు.

హిం. ఉ. ఖడానా. నిలుపు; మరా. ఖడా. నిలబెట్టు. గు. ఖడా-. నిలువరించు.

<ఉ. ఖడా (నా).

ఖడియా వి. నామసుద్దవంటి మట్టి.

హిం. ఖరియా, ఖడియా. ఒకరకం తెల్లని మట్టి.

<హిం. ఖడియా.

ఖడేరావమ్ న.క్రి. ఆగమని హెచ్చరించు.

హిం. ఉ. ఖడేరహో. నిలబడి ఉండు.

<ఉ. ఖడేరహో+అను.

ఖర్ధవజ్జేలు యా.చూ. ఖర్ధవద్యాలు. వి.బ.వ. చౌడేశ్వరి అమ్మవారి ఎదుట చదివే స్తోత్రపద్యాలు.

ఖర్ధవద్యాలు యా. ఖర్ధపజ్జేలు. వి బ.వ. చౌడేశ్వరి అమ్మవారి ఎదుట చదివేస్తోత్ర పద్యాలు. (కత్తితోదవరలు పొడుచుకొంటారు).

ఖర్ధాఖర్ధివాదించు అ.క్రి. కత్తులతో పోరాడు. ఉ. హరి. 4.132.

ఖర్ధి యా.చూ. కర్ధి. వి. వడక.

ఖజి వి. మోగటంలో ధ్వనికి అనుకరణం. ఆష్ట. మ. క 5.268. వు· 10పం.

క. ఖణి-. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం.

ఖజిఖజి వి. మిక్కిలిమోగటం.

ఖజిలు యా.చూ. ఘజిల్లు. వి. 1. ఖర్ధాదులు విరగటం మొ. వాటిలో ధ్వనికి అనుకరణం. హంస. 5.870; 2. ఎద్దు రంకెవేయటం మొ. వాటిలో ధ్వనికి అనుకరణం.

క. ఖణిల్. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం.

ఖజిలుఖజిలు వి. ఖజిలు.

ఖజిల్లు యా.చూ. ఘజిల్లు. వి. 1. ఎద్దురంకెవేయటంలో ధ్వనికి అనుకరణం. కాశీ. 3.23; 2. ఖర్ధాదులు విరగటం మొ. వాటిలో ధ్వనికి అనుకరణం. దశా. 4.177.

ఖకీలు వి. 1. తుపాకులు పేలడంలోనిధ్వనికి అనుకరణం, ప్రబంధ. 788 ; 2. ధ్వన్యనుకరణశబ్దం.

ఖకీలుఖకీలు వి. ఎద్దు రంకెవేయటం మొ. వాటిలోని ధ్వనికి అనుకరణం. కాళ. 4.153.

ఖకేలు రూ.చూ. ఘుఖిల్లు. వి. ఖకీలు.

ఖండవురాయి రూ. కండపురాయి, కండెపురాయి, కండవారాయి, కన్నవురాయి. వి. నాలుగైదు నెంబర్లుగల పొలాలకుకలిపి వాడ్డుగా ప్రభుత్వంవారు పాతినరాయి.

ఖండమండిగలు వి.బ.వ. గోధుమపిండితో చేసే భక్ష్య విశేషం.

ఖండరించు రూ. గండరించు, గండలించు. న.క్రి. 1. పెంపొందు ; 2. పడిలచ్చు మొ. వాటితో విగ్రహాదుల్ని నిర్మించు.

ఖండనరులు వి.బ.వ. వస్త్రవిశేషం. ధను. 3.38.

నం. ఖండ-. ముక్క; సర-. దండ.

<నం. ఖండనర (అర్థవివరి.).

ఖండా వి. 1. పెద్దకత్తి, ఖడ్గం. కళా. 8.66 ; 2. జంకాలి కత్తి.

హిం. ఖండా. ఖడ్గం, భాగం, ముక్క ; మరా. ఖండా. కత్తి.

<మరా. ఖండా.

ఖండిక రూ. ఖండ్రిక. వి. 1. చిన్నపల్లె. భీమ. 5.80 ; 2. ఖండిక (వన్ను లేకుండా గుత్తకిచ్చిన భూఖండం).

నం. ఖండరక్ష-. ప్రా. ఖండరక్ఖ-. వన్నులు వసూలు చేసే ఉద్యోగి ; హిం. ఖండా. భాగం, జిల్లా ; గు. ఖండా. భాగం, జిల్లా ; మరా. ఖండరఖా. చిన్నపల్లె.

<మరా. ఖండరఖా.

ఖండించు న.క్రి. నిశ్చయించు, నిర్ణయించు.

నం. ఖండ్. నరుకు, ముక్క(లు) చేయ.

<నం. ఖండ్+-ఇంచు[3] (అర్థవివరి.).

ఖండించియీయు (-ఆడు) న.క్రి.నిష్కర్షగా చెప్పు.సారంగ. 2.255.

ఖండితీ వి. ప్రతినంవత్సరం నిర్ణయించేపన్ను.

ప్రా. ఖండణా. విచ్ఛేదం, భాగం ; ఒ. ఖండా. భాగం ; హిం. ఖండినీ. వన్ను, కట్టం ; గు. ఖండణీ. కప్పం ; మరా. ఖండిణీ. ప్రతినంవత్సరం నిర్ణయించే వన్ను.

<మరా. ఖండిణీ.

ఖండితంగా క్రి.విఱ. క్రమ. తప్పకుండా.

నం. ఖండిత-. నరకబడిన.

నం. ఖండిత-+-ము+అగు+-అ[7].

ఖండింపు చూ. ఖండించు. వి. 1. నిర్ణయం ; 2. బేరం.

ఖండింపుచేయు న.క్రి. (బేరం) వైనలా చేయ. నం. ఖండ్. నరుకు.

ఖండియరాయ విఱ. వీరులవిరుద వాచకశబ్దం. వ్యు. భూభాగానికి అధిపతి.

ఖండి వి. 1. పట్టి, పెద్దగంప, పుటిక ; 2. దాదాపు 500 పౌనుల బరువు.

క. కండుగ.

హిం. ఖండీ.

ఖండీగుట్ట వి. శాశ్వతబేరీజు.

ఖండుక వి. ఎనభైకుందాలపరిమితి.

ఖండువా రూ.చూ. కండువా. వి. పైవస్త్రం, ఓఢి, ఉత్తరీయం.

ఖండ్రిక రూ.చూ. ఖండిక. వి. 1. చిన్నపల్లె, 2. పన్ను లేకుండగుత్తకిచ్చిన భూఖండం.

ఖతంచేయు న.క్రి. ముగించు, చంపు.

హిం. ఉ. ఖతమ్-. హూర్తి, ఆఖరు.

<ఉ. ఖతమ్+చేయు.

ఖతీబు వి. ధర్మోపదేశంచేసేవాడు, ప్రవక్త.

హిం. మరా.ఉ. పార. అర. ఖతీబ్-. ముస్లింలఇంటి పేరు.

<ఉ. ఖతీబ్.

ఖత్తు వి. 1. రీతి ; 2. ఉత్తరం, జాబు, కమ్మ ; 3. జత ; 4. చేవ్రాలు.

హిం. ఖత్. ఉత్తరం, పత్రం, లేఖ ; మరా. ఖత్. ఒరంబడిక, ఒరంబడికపత్రం ; ఉ. ఖత్. లేఖ, పత్రం, ఉత్తరం, రాజాదేశం, గుర్తు, అర. ఖత్త్-. జవాబు, రాత. క. కత్తు.

<ఉ. ఖత్.

ఖత్తులాఖము రూ.చూ. కత్తలాని. వి. ఖల్లాస్‌దేశవు గ్రం

ఖత్రి వి. పట్టుబట్టలునేసే వాళ్ళలో ఒకతెగ.

ఖద్దరు వి. నూలువడికి నేసినబట్ట, ఖాదీ.

హిం. ఖద్దర్-. ఖాదీ.

క. ఖద్దరు.

<హిం. ఖద్దర్.

ఖద్ది వి. వేళ్ళతో పెకిలించటం. మను. 4.8.

పో.చూ. క. కద్ది. కోరిక.

ఉ. కద్ద్, కద్ద-. వైమనస్యం, ప్రయత్నం, పరిశ్రమం ; పార. కద్ధ్-. వస్త్రాన్ని చింపటం, విదలించటం, పగులు, వేరులతో పెకలించటం.

<ఉ. కద్ద్.

ఖద్దించు చూ. గద్దించు. స.క్రి. 1. హూను ; 2. తక్కువ చేయ ; 3. గద్దించు.

ఖనియ రూ. ఖనె. వి. స్తంభం.

ఖనె రూ.చూ. ఖనియ. వి. స్తంభం.

ఖంతి వి. ఓరిమి.

నం. శాంతి- ?

ఖందా వి. పెద్దకుటుంబాలలోను, జమీందారుల నగళ్ళలోను చేసేఉమ్మడిపెద్దవంట, కందా.

ఖందాయిల్లు (-ఇల్లు) వి. వంటిల్లు. ఖందారాజు వి. వంటచేసేక్షత్రియుడు.

ఖందోలి వి. రూకలసంచి.

ఖబరు రూ.చూ. కబురు. వి. వార్త, సందేశం.

ఖబరుదారి రూ.చూ. ఖబర్దారు. వి. జాగ్రత్త, భద్రం.

ఖబర్దారు రూ. ఖబరుదారి, ఖబురుదారి. వి. భద్రం, జాగ్రత్త.

హిం. ఉ. ఖబర్దార్. జాగ్రత్త.

క. ఖబరుదారు.

<ఉ. ఖబర్‌దార్.

ఖబర్దారుచేయ అ.క్రి. జాగ్రత్తతీసికొను.

ఖబరు రూ.చూ. కబురు. వి. సమాచారం, వార్త.

ఖబరుకాకితము వి. సమాచారపత్రం.

ఖబరుదారి రూ.చూ. ఖబర్దారు. వి. జాగ్రత్త.

ఖబ్జదార్ వి భూస్వామి.

హిం. ఉ. కబ్జాదార్. స్వత్వంకలవాడు, స్వాధీనవు అధికారం కల ఆసామి.

<ఉ. కబ్జాదార్.

ఖమామషుదారు చూ. కమాపీను. వి. పన్నులువసూలుచేసే ఉద్యోగి.

<మరా. కమాపీస్ + పార-. దార్.

ఖమామిసు రూ.చూ. కమాపీను. వి. 1. వ్యవహారం ; 2. రెవెన్యూపన్ను వసూలుచేసేపని.

ఖమాయసు రూ.చూ. కమాపీను. వి. 1. వ్యవహారం ; 2. రెవెన్యూపన్నువసూలు చేసేపని.

ఖమాపీను రూ.చూ. కమాపీను. వి. 1. వ్యవహారం ; 2. రెవెన్యూపన్ను వసూలు చేసేపని.

ఖయిదు రూ.చూ. ఖైదు. వి. కారాగారం.

ఖరఖసభూమి చూ. ఖరఖసా. వి. రెండుసరిహద్దులమధ్య వివాదంగాఉన్న భూమి.

ఖరఖసా వి. వ్యాజ్యం, జగడం.

హిం. ఉ. పార. ఖర్‌ఖా. జగడం.

<ఉ. ఖర్‌ఖా.

ఖరడా వి. అధికారి, ఖరోడా. రంగా. చ. 2.93. విణ. అమర్యాదకరమయిన, పరుషమయిన.

గుజ. ఖరడపుమ్-. అమర్యాద చేయటం ; మరా. ఖరడ-. అమర్యాద.

<మరా. ఖరద.

ఖరడాకాకితము వి. ముతకకాగితం.

ఖరా విణ. 1. నరయిన ; 2. స్థిరమయిన ; 3. ఉచ్చితమైన, అనుకొన్నట్లు, సంపూర్ణమైన.

హిం. ఖరా. తీక్ష్ణమైన, విశుద్ధమైన.

<హిం. ఖరా.

ఖరాఖండిగా క్రి. విణ.ద్రు. కుండబద్దలు కొట్టినట్లుగా, అతిస్పష్టంగా. ఖరాగా క్రి. విణ.ద్రు. సరిగా, స్థిరంగా, నిక్కచ్చిగా.

ఖరాజు వి. ప్రభుత్వపురాబడి.

ఖరావా[1] రూ.చూ. ఖురానా. విణ. నమ్మదగిన.

ఖరానా[2] వి. అరుగున ఇనప ఉంగరం వేసిన ఒక విధమైన శస్త్రాస్త్రకట్టె.

ఖరాబు విణ. చెడ్డవాడు ; తుంటరి. హంన. 5.113.

హిం.ఉ. ఖరాబ్-. వికృతమైన, అపవిత్రమైన, నికృష్ట మైన, చెడ్డ, నీచమైన ; మరా. ఖరాబ్. చెడ్డ ; పార. ఖరాబ్. నాశంచేయబడిన, పాడయిన, సారా మొదలయిన వానిచే మత్తెక్కిన, దురభ్యాసాలకు లొంగిన. అర. ఖరాబ్. చెడ్డ.

క. కరాబు. ఖరాబ్.

<ఉ. ఖరాబ్.

ఖరాబుచేయు న.క్రి. పాడుచేయు, చెరచు.

ఖరామతు రూ.చూ. కరామతు. వి. అద్భుతం, చమత్కారం.

ఖరామత్తు రూ.చూ. కరామతు. వి. అద్భుతం, చమత్కారం.

ఖరాయితుడు వి. చేరుబందుతో కొట్టేవాడు.

ఖరారా రూ.చూ. ఖరారు. వి. ఒడంబడిక.

ఖరారు రూ. ఖరారా. వి. ఏర్పాటు, ఒడంబడిక, నిర్ణయం.

హిం. ఉ. కరార్-. స్థిరత, విశ్రాంతి, ప్రతిజ్ఞ, ఊరడింపు ; మరా. కరార్. అభయవచనం, అంగీకారం ; పార. కరార్. స్థిరంగా నిపసించు, విశ్రాంతి, సహనం, స్థిరత ; అర. కరార్. స్థిరత.

క. కరారు.

<ఉ. కరార్.

ఖరారుచేయు న.క్రి. 1. చేరం, పరిష్కరించు ; 2. నిశ్చయించు. ఖరారునామా వి. ఏర్పాటు పత్రం, ఒడంబడిక, ఒప్పందం. క. కరారునామె. ఏర్పాటు పత్రం. ఖరారుమదారు వి. ఒడంబడిక.

ఖరీజులు చూ. ఖరీదు. వి.బ.వ. ఇరుగోరుల పొత్తునఇచ్చే రుసుములు.

ఖరీదు వి. వెల, విలువ, జట్టీ, రో, క్రయం.

హిం.ఉ. ఖరీద్-. క్రయం, కొనబడిన వస్తువు ; మరా. ఖరీది, ఖరేది. కొన్న వస్తువు ; పార. ఖరీద్, ఖరిదన్. కొనబడినది, కన్య, దానిన కొనబడినది, కొను.

క. ఖరీది.

<ఉ. ఖరీద్.

ఖరీదుకట్టు అ.క్రి. వెలకట్టు. ఖరీదుచేయు న.క్రి. 1. కొను ; 2. వెల ఇచ్చికొను. ఖరీదుబంది వి. వెలయొక్క ఏర్పాటు.

ఖర్చు రూ.చూ. ఖర్చు. వి. వ్యయం.

ఖర్చుచేయు స.క్రి. వ్యయించు.

ఖర్చుడు రూ.చూ. కిర్దు[2]. వి. వ్యవసాయం చేయటం.

ఖరేలు వి. కాలులో ముల్లుగుచ్చుకొనేటప్పుడు అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం.

ఖర్చు రూ. కర్చు, కరుచు[2], ఖరుచు. వి. వ్యయం, వెచ్చం. పల్నా. 69.

హిం. ఉ. ఖర్చ్-. వినియోగం, ఖర్చు, వ్యయం ; మరా. ఖర్చ్-. వ్యయం ; ఖర్చణే. ఖర్చుచేయు ; పార. ఖర్చ్-. వ్యయం ; అర. ఖర్జ్. వ్యయం ; ఖర్చీ. ప్రయాణ వ్యయం ;

క. ఖర్చు.

<ఉ. ఖర్చ్.

ఖర్చుచేయు స.క్రి. 1. ఓడించు. సత్య.సా. 1.30 ; 2. వ్యయంచేయు.

ఖర్జకాయలు వి.బ.వ. పణ్యారవిశేషం.

హిం. ఖజ్, ఖజ్లా. భక్ష్యవిశేషం.

క. కజ్జయ, కర్జి-కాయ.

ఖర్దు రూ.చూ. కిర్దు[2]. వి. వ్యవసాయం చేయటం.

ఖర్బూజా వి. ఫలవిశేషం.
హిం. ఉ. ఖర్బూజా. ; పార. ఖర్బూజా.
క. ఖర్‌పూజి, కర్బూజి.
<ఉ. ఖర్బూజా.

ఖలము వి. కణం.
సం. కణ-. కణం.
<సం. కణ-.

ఖలమ్‌దానీ వి. తివాచీ నేతలో వచ్చే ఒకరకం డిజైను.

ఖలంపెల్ల వి. నేలమీది నుంచి రెండడుగుల ఎత్తున బట్టీలో పేర్చిన ఇటిక.

ఖలలు వి. చెరువు, హాని, కలత, నాశనం.
హిం. ఖలల్. జరుగుతున్న పనిలో బాధకలగటం, ఆటంకం, విఘ్నం ; మరా. ఖలల్, ఖలేల్-. విరోధం, బాధ ; ఉ. ఖలత్-. విఘ్నం, బాధ ; పార. ఖలల్. తికమకపడటం ; ఆర. ఖలల్. వరద తప్పటం.
<ఉ. ఖలల్.

ఖలసా యూ.చూ. ఖలిసా. విణ. దివాణంవారు స్వంతంగా పెట్టుకొన్న.

ఖలిసా యూ. ఖలసా. విణ. దివాణం వారు స్వంతంగా పెట్టుకొన్న.
హిం. ఉ. ఖాలిసా. రాజ్యం ఏర్పాట్లకు సంబంధించిన.

ఖలీతి వి. ప్రభుత్వం వారి ఆజ్ఞా పత్రాన్ని ఉంచుకొనే చిన్న నంచి.
హిం. ఖలీతా, ఖరీతా-. చిన్ననంచి, రాజుల ఆజ్ఞా పత్రం ఉంచుకొనే నంచి ; మరా. ఖరీతా, ఖలీతా. రాజాజ్ఞ ఉత్తరాలు ఉంచుకొనే నంచి ; ఉ. ఖలీతా, ఖరీతా. చిన్ననంచి, ప్రభుత్వం వారి ఆజ్ఞాపత్రం ఉంచుకొనే కవరు ; పార. ఖలీత. చిన్ననంచి ; ఆర. ఖరీత్, ఖలీత్. పట్టునంచి.
<ఉ. ఖలీతా.

ఖల్వతుఖానా వి. ఏకాంతప్రదేశం.
ఉ. ఖల్వత్‌ఖానా-. ఏకాంతప్రదేశం ; పార. ఖల్వత్ ఖాన-. ఏకాంతంగా ఉండటానికేర్పాటు చేయబడిన గదులు.
<ఉ. ఖల్వత్‌ఖానా.

ఖళిఖళి యూ. ఖళిఖళి. వి. పీరణం వాయించటంలో ధ్వనికి అనుకరణం. హంస. 2.89.

ఖళిఖళి యూ.చూ. ఖళిఖళి. వి. కోడివుంజులు తన్నుకొనేటప్పుడయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. హంస. 3.216.

ఖసాబు వి. మాంసవిక్రేత, కసాయి.
హిం. కసాఈ-. ఘాతకుడు, దయాహీనుడు, కఠినుడు ; మరా. కసాఈ ; ఉ. కస్సాబ్-. మాంసం అమ్మేవాడు, పశువధ చేసేవాడు ; కసాఈ. మాంసవిక్రేత, దయలేని వాడు ; పార. కస్సాబ్ ; అర. కస్సాబ్. మాంసవిక్రేత.
<ఉ. కసాఈ.

ఖవిచేయు న.క్రి. వట్టలుకొట్టు.
క. కసి-యాయ. కొమ్మలునరుకు.

ఖసీ వి. కృషి, వ్యవసాయం.
సం. కృషి-. వ్యవసాయం.

ఖసు యూ.చూ. ఖాసా. విణ. స్వంతం, వ్యక్తిగతం.

ఖసుబా యూ.చూ. కసుబా. వి. 1. పెద్దగ్రామం; 2. తాలూకా లోని ప్రధాననగరం ; 3. పట్టణం.

ఖసుబె యూ.చూ. కసుబా. వి. 1. పెద్దగ్రామం ; 2. తాలూకా లోని ప్రధాననగరం ; 3. పట్టణం.

ఖసుబె యూ.చూ. కసుబా. వి. 1. పెద్దగ్రామం ; 2. తాలూకా లోని ప్రధాననగరం ; 3. పట్టణం.

ఖస్బా యూ.చూ. కసుబా. వి. 1. పెద్దగ్రామం ; 2. తాలూకా లోని ప్రధాననగరం ; 3. పట్టణం.

ఖాంవారిచిర్థ చూ. ఖామ్.

ఖాకీ వి. వస్త్రవిశేషం.
హిం. ఉ. పార. ఖాకీ-. ధూళిరంగు, మట్టిరంగు.
క. ఖాకి.
<ఉ. ఖాకీ.
ఖాకీరంగు యూ. కాకిరంగు. వి. ఖాకీగుడ్డ రంగు.

ఖాంఖా యూ. ఖాఖా, ఖాముఖా. క్రి.విణ.ద్రు. ఆగత్యంగా.
హిం.ఉ. ఖామ్‌ఖాహ్. బాగాతెలిసిన.
క. ఖాయఖా.
ఖాంఖాగా (-కా) క్రి.విణ.ద్రు. ఆగత్యంగా.

ఖాజఇనాం యూ. ఖాజీఇనాం. వి. మహమ్మదీయ పురోహితులకు ఇచ్చిన బహుమతి.
ఉ. ఖ్వాజా. మహమ్మదీయ నన్యాసి ; ఇనామ్, బహుమతి.
<ఉ. ఖ్వాజా + ఉ. ఇనామ్.

ఖాజా వి. మధుర భక్ష్యవిశేషం.
సం. ఖాద్య-. భక్ష్యవిశేషం ; హిం. ఖాజా
క. కజ్జాయ.
<హిం. ఖాజా.

ఖాజీ వి. మునల్మానుపరిపాలకుడు.
హిం. ఖ్వాజా. యజమానుడు, నర్దారు, మునల్మాను, పరిపాలకుడు ; ఉ. ఖ్వాజి-. స్వామి, యజమానుడు, నర్దారు, ధర్మోపదేశకుడు ; పార. ఖ్వాజి-. ధనవంతుడైనవర్తకుడు, ధర్మోపదేశకుడు, పండితుడు, ప్రభువు, యజమానుడు, ఆచార్యుడు, నఘంనకుడు ; తుర్కి. ఖ్వాజా-. పతి, స్వామి.
<ఉ. ఖ్వాజా.
ఖాజీఇనాం యూ.చూ. ఖాజఇనాం. వి. మహమ్మదీయ పురోహితులకు ఇచ్చిన బహుమతి.

ఖాటా యూ.చూ. కాటా. వి. ముక్కోణం చేసి తూచే పెద్ద త్రాసు.

ఖాణము వి. అశ్వాదులకుపెట్టే ఉలవలులోనుగాగల భక్ష్యం, దాణా. విజయ. 1.62.
సం. ఖాదన-. ఆహారం, తిండితినటం ; ప్రా. ఖాణ-. భోజనం, భక్షణం.
<ప్రా. ఖాణ-.

ఖాడా వి. అశ్వాదులకుపెట్టే ఉలవలులోనుగాగల భక్ష్యం, దాణా, భోజనం. శశా. 2.114.

హిం. ఉ. ఖానా. భోజనం.

<ఉ. ఖానా.

ఖాదాదివ(-తివ) న.క్రి. అగ్వాడులకుపెట్టే ఉలవలు లోనగు వాటిని తిను.

ఖాతరు చూ.చూ. ఖాతీరు. వి. 1. లక్ష్యం, గురి, లెక్క, ఎన్నిక; 2. గౌరవం.

ఖాతరుచేయు న.క్రి. లక్ష్యపెట్టు, లెక్కచేయు.

ఖాతరుజమా చూ.చూ. ఖాతర్‌జమా. వి. 1. ధైర్యం; 2. విశ్వాసం.

ఖాతర్‌జమా చూ. ఖాతరుజమా, ఖాతిర్జమా, ఖాతీరుజమా. వి. 1. ధైర్యం; 2. విశ్వాసం.

హిం. ఖాతిర్‌జమా-. ధైర్యం; ఉ. ఖాతిర్‌జమా. ఇచ్ఛానుసారం; అర. ఖాతిర్‌జమా-. ఇచ్ఛానుసారం.

<ఉ. ఖాతిర్‌జమా.

ఖాతా[1] చూ. కాతా[1]. వి. కాత్తా. ఇచ్చిపుచ్చుకోలులెక్క. పద్దు.

హిం.ఉ. ఖాతా-. లెక్కలు రానుకొనే పుస్తకం.

క. ఖాతె.

<హిం. ఖాతా.

ఖాతా[2] వి. తెంకాయపీచు.

హిం. కాతా. దారం.

<హిం. కాతా.

ఖాతిర్జమా చూ.చూ. ఖాతర్‌జమా. వి. 1. ధైర్యం; 2. విశ్వాసం.

ఖాతీరు చూ. ఖాతరు. వి. గురి, లెక్క, ఎన్నిక, లక్ష్యం, ఆదరం, రంగా.చ. 2.89.

మరా. ఖాతీర్-. లక్ష్యం, విశ్వాసం; ఉ. ఖాతిర్. మనను, సత్కారం, ఆదరం; పార. ఖాతిర్-. ఆలోచన, జ్ఞాపకం, జ్ఞప్తి, హృదయం, మనను, ప్రేమ, ఆదరం; అర. ఖాతిర్-. సమ్మానం, సత్కారం.

<ఉ. ఖాతిర్.

ఖాతీరుఱ(దెచ్చు(-తెచ్చు) న.క్రి. లక్ష్యపెట్టు, లెక్కచేయు.

ఖాతీరుజమా చూ.చూ. ఖాతర్‌జమా. వి. 1. ధైర్యం; 2. విశ్వాసం.

ఖాదా వి. ముతకరేకు.

ఖాదిరి వి. 1. భగవంతుడు; 2. శక్తిగాలి; 3. ఒకబిరుదు.

ఉ. కాదిర్-. ఈశ్వరుడు, శక్తిగాలి; పార, కాదిర్-. శక్తియుతమైన, ఈశ్వరుడు; అర. కాదిర్. శక్తిగాలి, నమర్థుడు.

<ఉ. కాదిర్.

ఖాదీ పో.చూ. ఖద్దరు. వి. 1. బట్టలాను; 2. చేత్తోవడికిన నూలు; 3. ముతకరేకు.

హిం. ఉ. ఖాదీ. ముతకబట్ట.

క. కాది.

<ఉ. ఖాదీ.

ఖాన చూ.చూ. ఖాను. వి. 1. మహమ్మదీయ ప్రభువు-ఖాను. నరస. 2.20; 2. తురుష్క నామధేయాంత వాచకం. యయా. 1.6.

ఖావా వి. 1. చిన్నగది; 2. స్థానం; 3. తూము.

హిం. ఉ. ఖానా-. ఇల్లు; పార. ఖానహ్-. ఇల్లు, స్థలం.

క. ఖానె-. స్థలం, ఇల్లు.

<ఉ. ఖానా.

ఖావిగి విణ. 1. స్వంతఇంటి సంబంధమైన; సొంతంగా కొన్న; 2. మర్మంగా ఉన్న.

హిం. ఉ. ఖాన్‌గీ. ఇంటి సంబంధమైన, తన.

క. ఖానిగి.

<ఉ. ఖాన్‌గీ.

ఖానిగీలెక్క చూ. ఖానిగి. వి. ఇంటికింద రాసిన వైనం లెక్క.

ఖావీ వి. తివాసీ నేతలో వచ్చే ఒకరకం నమూనా.

ఖాను చూ. ఖాన, ఖానుఁడు. వి. 1. మహమ్మదీయ ప్రభువు. వను. 1.46; 2 తురుష్క నామాంత వాచకం. యయా. 1.44.

హిం. ఖాన్-. సర్దారు, పరాన్న బిరుదు; మరా. ఖాన్. సర్దారు; ఉ. ఖాన్-. కాబూలి, పరాన్ దేశీయుడు, ఒక బిరుదు, ముఖ్యుడు; పార. ఖాన్. తార్తారుల బిరుదు, రాజకుమారుడు, ప్రభువు, ఒకరకమైన బిరుదు; తుర్కీ. ఖాన్. సర్దారు.

<ఉ. ఖాన్.

ఖానుఁడు చూ.చూ. ఖాను. వి. 1. మహమ్మదీయ ప్రభువు; 2. తురుష్క నామాంత వాచకం.

ఖానుమారు చూ.చూ. ఖానేమమారి. వి. జనాధాలెక్క.

ఖానుమచూపు న.క్రి. బాదపెట్టు.

హిం.ఉ. కానూన్-. చట్టం, శాసనం.

<ఉ. కానూన్ + చూపు (అర్థవిపరి.).

ఖానెమారులెక్క చూ. ఖానేమమారు. వి. జనాధాలెక్క.

ఖానేమమారి చూ. ఖానుమమారు. వి. జనాధాలెక్క.

హిం. ఖానెహ్‌మమారీ-. గృహగణనం; మరా. ఖానేమమారీ-. జనాధాలెక్కలు, గృహగణనం; ఉ. ఖానాహుమారీ-. గృహగణనం; పార. ఖానహ్‌మమారీ-. ఇంటి పన్ను.

<ఉ. ఖానహ్‌మమారీ.

ఖాందాన్ వి. సంసారం.

హిం.ఉ. ఖాన్‌దాన్. కులం, మంచి కుటుంబం.

<ఉ. ఖాన్‌దాన్.

ఖాన్మిహాలు వి.బ.వ. భయంగొల్పే పనులు. రంగా.చ. 2.82.

హిం.ఉ. ఖాన్. సర్దారు; నిగాహ్. చూపు.

ఖాన్మహాలు వి. ఖానుని స్వంతనిబ్బంది. రంగా.చ. 2.28.

ఖాబు వి. పెద్ద పాత్ర.

హిం.ఉ. కాబ్-. పెద్ద పాత్రం; పార. కాబ్-. పాత్రం.

<ఉ. కాబ్.

ఖామ్ చూ. ఖాము. విణ. కచ్చా, పచ్చి, పట్టి.

హిం. ఉ. పార. ఖామ్. తక్కువ, కచ్చా.

<ఉ. ఖామ్.

ఖాంవారిచిల్ల వి. వగైరాలు లేక చిన్న వస్తువులు.

ఖామందు చూ.చూ. ఖావందు. వి. యజమాని.

ఖామఖా రూ.చూ. ఖాంఖా. క్రి.విఱ.క్రిం. అగత్యంగా, గట్టిగా.

ఖామావీసు రూ.చూ. కమావీసు. వి. 1. వ్యవహారం; 2. రెవెన్యూ పన్ను వసూలుచేసే పని.

ఖాము రూ.చూ. ఖామ్. విఱ. తీరీ తీరని.

ఖాముఖా రూ.చూ. ఖాంఖా. క్రి.విఱ.క్రిం. అగత్యంగా, గట్టిగా.

ఖాయం రూ. కాయము², ఖాయము, విఱ. స్థిరమైన, శాశ్వతమైన.

హిం. ఉ. కాయమ్. స్థిరమైన, నిశ్చితమైన.

<ఉ. కాయమ్.

ఖాయవరచు చూ. ఖాయము.

ఖాయమగు చూ. ఖాయము.

ఖాయము రూ.చూ. ఖాయం. విఱ. స్థిరమైన. శాశ్వతమైన, నిక్కమైన.

ఖాయవరచు న.క్రి. స్థిరంచేయు. ఖాయమగు ఆ.క్రి. ఉద్యోగం స్థిరపడు. ఖాయముగా(-కా) క్రి.విఱ.క్రిం. తప్పకుండా.

ఖాయిదా రూ. కాయిదా, ఖోయిదా. వి. 1. భద్రం; 2. విధి, నిర్ణయం.; 3. కమిషను అవధి; 4. క్రమం.

హిం. కాయ్‌దా. నియమం, రీతి, వ్యవస్థ, విధి; మరా. కాయ్‌దా. చట్టం, నియమం; ఉ. ఖామ్‌దా-, కాఇదా. నియమం, క్రమం, సిద్ధాంతం; పార. కాఇద, కాఇదత్. వునాది, ముఖ్యమైన పట్టణం, నియమం; పార. కాఇదా. నియమం.

క. కాయదె.

<ఉ. కాయ్‌దా.

ఖాయిదాచేయు న.క్రి. కట్టుదిట్టంచేయు. ఖాయిదాచేయించు న.క్రి. కట్టడిచేయించు.

ఖాయిలా వి. తెగులు, రోగం.

క. కాయిలె.

హిం. ఉ. కాయల్. సిగ్గుపడిన.

ఖారిజ్‌ఖాతా వి. సేద్యం చేస్తూనరిగా పండకపోవడం వల్ల పట్టా వదులుకున్న శివాయి జమాభూమి.

హిం. ఖారిజ్. వేరైన; ఉ. ఖారాదీఖాతా. ఖరీజ్ ఖాతా.

<ఉ. ఖరీజ్‌ఖాతా.

ఖారిస్తాను రూ. ఖార్తిసాను. వి. పగ, ద్వేషం.

హిం. ఉ. పార. ఖార్. ముల్లు, ఈర్ష్య.

ఖారుఖాన రూ.చూ. కార్ఖానా. వి. కర్మాగారం, స్థానం.

ఖారుభారు రూ.చూ. కారుబారు. వి. వ్యవహారం.

ఖార్తిసాను రూ.చూ. ఖారిస్తాను. వి. పగ, ద్వేషం.

ఖాళ్జీవివేల చూ. కాళు. వి. చవిటిభూమి.

ఖాలి రూ.చూ. ఖాళీ. వి. శూన్యం.

ఖాలీ రూ. కాళీ, ఖాలి, ఖాళి, ఖాళీ. విఱ. ఉత్తది, ఆక్రమించబడిన. రంగా. చ. 2.149.

హిం. ఖాలీ-. మరా. ఖాలీ. శూన్యమైన; ఉ. ఖాలీ-. ఉత్తది, రిక్తం; అ. ఖాలీ-. రిక్తం; పార. ఖాలీ-. లోనశూన్యంగల, నియోగమయిన; అర. ఖాలీ-. రిక్తం.

<ఉ. ఖాలీ.

ఖాలీసా రూ. కైలీసా, ఖాలుసా, ఖాల్సా. వి. ప్రభుత్వ సంబంధమైన భూమి.

ఒ. ఖలసా. ప్రభుత్వాధీనంలో ఉన్న భూమి; హిం. ఖల్‌సా. రాజసంబంధమైన భూమి; గు. ఖలసా. ప్రభుత్వాధీనంలో ఉన్నభూమి; మరా. ఖల్‌సా. రాజసంబంధమైన భూమి, లేక సంపద; ఖలిసా. ఉ. ఖలిసా. రాజసంబంధమైనభూమి.

<ఉ. ఖలిసా.

ఖాలుసా రూ.చూ. ఖాలీసా. వి. ప్రభుత్వాధీనం.

ఖాల్సా రూ. చూ. ఖాలీసా. ప్రజల ఉమ్మడిసొత్తు.

ఖాళి రూ.చూ. ఖాలీ. విఱ. శూన్యమైన, ఉత్తది.

ఖాళీ రూ.చూ. ఖాలీ. విఱ. ఉత్తది, ఆక్రమింపబడినది. రంగా. చ. 2.148.

ఖాళీచేయు న.క్రి. విడిచిపెట్టు, వట్టిదిచేయు.

ఖావందు రూ. ఖామందు, ఖావిందు. ఖోదావందు. వి. 1. యజమానుడు. రంగా. చ. 2.148; 2. ప్రభువు. రంగా. చ. 2.174.

హిం. ఖావింద్; మరా. ఖావంద్, ఖావింద్; ఉ. ఖావంద్, ఖావింద్. సామి, యజమానుడు, ప్రభువు; పార. ఖావంద్.

క. ఖావంద్. ప్రభువు.

<ఉ. ఖావంద్.

ఖావందుదారు వి. 1. యజమానుడు; 2. ప్రభువు; 3. నాయకుడు <ఉ. ఖావంద్ +పార-దార్. ఖావందుదారుడు వి. 1. యజమానుడు; 2. ప్రభువు. 3. నాయకుడు.

ఖావా వి. పన్నెండంతెలమధ్య బిగించే ఈనెవల్లలు చీల్చిసావు చేసేకత్తి.

ఖావిందు రూ.చూ. ఖావందు. వి. 1. ప్రభువు; 2. నాయకుడు; 3. యజమానుడు.

ఖాస్‌వాడు చూ. ఖాసా. వి. దాసీవృత్తుడు.

ఖాసా రూ. ఖను, ఖాను. విఱ. 1. ఆత్మీయమైన; తనకు సంబంధించిన, సొంతమైన, ప్రత్యేకమైన. చంద్రరే. 1.32; 2. దానుడు, జమీందారుల సేవకుడు.

క. కాసా-. సొంతమైన.

హిం. ఖాస్-. ప్రధానం ఆత్మీయం, స్వయంగా; మరా. కాస్-. ముఖ్యమైన; ఉ. ఖాసె, ఖాస్స-. ముఖ్యమయిన, ప్రధానమైన, తనయొక్క. ఆత్మీయమైన; అర. ఖాస్-. ప్రముఖమైన, రాజసంబంధమైన; పార. ఖాస్స్, ఖాస్ స్వీయం, ఆత్మీయమైన.

<ఉ. ఖాస్.

ఖానికీ వి. సేనాపతి.

హిం. ఖాస్‌గీ. రాజసంబంధమైన; ఉ. ఖాస్‌గీ-. సేనాపతి, రాజఉంపుడు కత్తె; పార. ఖాసగీ. ప్రత్యేకత, ముఖ్యమైనది, రాజుకుఇష్టుడు; కోశాధికారి.

<ఉ. ఖాస్‌గీ.

ఖాసు రూ.చూ. ఖాసా. విఱ. సొంతమైన.

ఖావ్‌దార్ వి. గుర్రపువాడు.

క. కాసదార్. గుర్రపువాడు.

ఖాప్‌దార్‌వాడు వి. గుర్రపువాడు.

ఖాహళ్ళవాఁడు వి. కాహళికుడు.

ఖిచిక్కు రూ.మూ. ఖచిక్కు. వి. కొరకటంవంటివాటిలోని ధ్వన్యనుకరణం.

ఖిచ్చడి రూ.చూ. కిచ్చడి. వి. వులగం.

ఖిడికి రూ.చూ. కిటికీ. వి. గవాక్షి, దిడ్డివాకిలి.

ఖితాబు రూ. కితాబు. వి. బిరుదు.

హిం. కితాబ్. పదవి, బిరుదు; మరా. కితాబ్. బిరుదు; ఉ. ఖితాబ్. బిరుదు, ప్రభుత్వంవారు చేసిన మనకార్యానికి మెచ్చిఇచ్చిన ఉపాధి; అర. కితాబ్, ఖితాబ్. బిరుదు.

<ఉ. ఖితాబ్.

ఖిద్మత్‌ఇనాం వి. నుంకరి, తలారి మొ. ఊరినౌకర్లకుఇచ్చిన బహుమతి.

హిం. ఉ. ఖిద్‌మత్. సేవ; ఇనామ్. బహుమతి.

<ఉ. ఖిద్‌మత్ + ఉ. ఇనామ్.

ఖిమ్మతు రూ.చూ. కిమ్మతు. వి. వెల.

ఖిరణిమన్సు వి. మండు దినును.

హిం. ఖిర్‌నీ-. వృక్షవిశేషం; జిన్స్. దినును.

ఖిరదాబాదా వి. తెలిసికొనటం. రంగా. చ. 1.141.

<ఉ. ఖిరదాబాద్-. బుద్ధితోనిండిన.

ఖిరదారు చూ. ఖిర్దు. వి. కృషి. వ్యవసాయంలెక్క.

ఖిరానా రూ.చూ. కిరానా. వి. చిల్లరసామాను, ఉప్పు, మిరప కాయ చింతపండు మొదలయిన మసాలాలు, కిరానా.

ఖిర్దు వి. 1. కృషి, వ్యవసాయం; 2. కార్యం.

ఉ. కిర్ద్, కర్ద్-. పని; కార్యం, ఆమలు; పార. కర్ది. పని, కార్యం; అర. కర్ద్-.తోసివేయు, శత్రువును. పెంబడించు.

<ఉ. కిర్ద్.

ఖిలాడి వి. మోనగాడు, టక్కరి.

హిం. ఖిలాడీ-. ఆటగాడు, నటుడు, గారడీవాడు.

క. కిలాడి.

<హిం. కిలాడి-. (అర్థవిపరి.).

ఖిలారి రూ.చూ. కీలారి. వి. పనుల కాపరి.

ఖిల్లతు రూ. ఖిల్లీతు వి. 1. కానుక; 2. రాజులు చేసేసన్మానం.

హిం. ఖిల్‌అత్. రాజులుసమ్మాన పూర్వకంగా ఇచ్చే వస్త్రాదులు. మరా. ఖిలత్, ఖిలాత్. ఆడంబరంతో ఇచ్చే బహుమతి, గౌరవించటం; ఉ. ఖిల్‌అత్. రాజులుసమ్మాన పూర్వకంగా ఇచ్చే వస్త్రాదులు; పార. ఖిల్‌అత్. రాజు గౌరవార్థం తనప్రజలకిచ్చే వస్త్రాదులు.

<ఉ. ఖిల్‌అత్.

ఖిల్లరి రూ.చూ. కీలారి. వి. కిలారి, పశులకాపరి.

ఖిల్లా రూ.చూ. కిలా. వి. పర్వతదుర్గం.

ఖిల్లాదారి రూ.చూ. కిల్లాదారి. వి. పర్వతదుర్గం యజమాని. ఖిల్లాదారుఁడు వి. పర్వతదుర్గం యజమాని.

ఖిల్లారి రూ.చూ. కీలారి. వి. కిలారి, పశులకాపరి.

ఖిల్లీతు రూ.చూ. ఖిల్లతు. వి. 1. కానుక; 2. రాజులుచేసే సన్మానం.

ఖిల్లె రూ.చూ. కిలా. వి. పర్వతదుర్గం.

ఖుడక వి. అల్పుడు.

నం. క్షుద్రక-. నీచుడు, అల్పుడు.

ఖుతినీ రూ.చూ. కుతినీ. వి. కుత్తినీపట్టు, పట్టుబట్ట, మడిబట్ట.

ఖుద్ రూ.చూ. ఖుద్దు. క్రి. విణ. స్వయంగా.

ఖుదా రూ. ఖోదా. వి. దేవుడు, అల్లా. కృష్ణ. 2.252.

త. ఖుద.

హిం.ఉ.పార. ఖుదా. స్వయంభువు, ఈశ్వరుడు; మరా. ఖుదా. దేవుడు, స్వయంభువు, దేవుడు, ప్రభువు; ఖ్వుద్. తనంతట తాను; అయ్. వచ్చినవాడు.

<ఉ. ఖుదా.

ఖుద్దు రూ. ఖుద్. క్రి విణ. స్వయంగా, సొంతంగా, నమక్షంలో, ఎదురుగా. నె.శా.శా.నం. 44. క్రీ.శ. 1650.

హిం. ఖుద్. స్వయంగా; మరా. ఖుద్, ఖుద్ద; ఉ. ఖుద్; పార. ఖ్వుద్.

<ఉ. ఖుద్.

ఖుద్దువ క్రి. విణ. ద్రు. 1. సొంతంగా; 2. ఎదురుగా, నమక్షంలో. హిం. ఖుద్-హీ. క. ఖుద్దాసి.

ఖురడా రూ.చూ. ఖుర్దా. వి. బత్తెం, దుడ్లు, పైసాలు.

ఖురదా రూ.చూ. ఖుర్దా. వి. బత్తెం, దుడ్లు, పైసాలు.

ఖురాకి రూ.చూ. ఖురాకు. వి. 1. కూరు; 2. బత్తెం.

ఖురాకు రూ. ఖురాకి, ఖొరాకి. వి. 1. కూరు; 2. బత్తెం, బత్తెపు కానులు.

హిం. ఉ. ఖురాక్. భోజనం.

క. ఖురాకు. మంచి ఆహారం.

<ఉ. ఖురాక్.

ఖురాను రూ. కురాను. వి. మహమ్మదీయ మత గ్రంథం. భద్ర. శ. 18.

హిం. పార. కురాన్; ఉ. కురాన్, కుర్‌ఆన్, మహమ్మదీయుల ఆదర్శ గ్రంథం; అరకుల్‌ఆన్.

<ఉ. కురాన్.

ఖురాళము రూ.చూ. కురాడము. వి. మేలుకట్టు. చంద్రభా. 4.50.

ఖురాసాని రూ. చూ. కురాసాని. విణ. ఖురాసాన్ దేశ సంబంధమైన. హంస. 5.152.

ఉ. ఖురాసాని. ఖురాసాన్ దేశానికి చెందిన; పార. ఖురాసాని. దేశవిశేషం, కైహాన్ నదికి ఉత్తరాన గల దేశం.

<ఉ. ఖురాసాని.

ఖురాసానివాము వి. కురంజి వాము.

ఖురుదా రూ.చూ. ఖుర్దా. వి. దుడ్లు, పైసాలు.

ఖుర్‌బుదాలు వి.బ.వ. దగ్గర సంబంధం, పరిచయం కలవారు. ద.హిం.శా. సంపు. 10. శా.సం. 795. క్రీ.శ. 1678.

ఉ. కుర్బత్‌దార్. సామీప్యం కలవాడు, సహవాసి; పార. కుర్బత్, కుర్బత్ + దార్. సహవాసి, సామీప్యమున్నవాడు.

<ఉ. కుర్బత్‌దార్.

ఖుర్ముసాఖు వి. భార్య సంపాదనపై బతికే నిర్లజ్జా వ్యక్తి. విశ్వే. శ. 39.

ఉ. కుర్‌మసాక్. భార్య సంపాదనపై బతికే సిగ్గులేని మానవుడు; పార. కుర్‌రమసాక్. జారిబిడియైన భార్య కలవాడు.

<ఉ. కుర్‌మసాక్.

ఖుర్దా రూ. కుదుడా, ఖురడా, ఖురదా, ఖుదుదా. వి. 1. ఒకానొక దేశ భాగం; 2. బత్తెం, పైసాలు.

హిం. ఖుర్‌దా. చిన్న చిన్న వస్తువులు; మరా. ఖుర్‌దా. చిన్న వట్టణం; ఉ. ఖుర్‌దా. ఖండం, ముక్క; పార. ఖుర్‌దా. సొగసు, అత్యల్పం, విమర్శ; అర. ఖుర్‌దా. చిన్న, అల్పం.

<ఉ. ఖుర్‌దా.

ఖుర్దబుర్ద వి. అపహరించడం.

హిం. ఉ. ఖుర్ద్‌బుర్ద్. నష్టభ్రష్టం.

క. ఖుర్దుబుర్దు.

<ఉ. ఖుర్ద్‌బుర్ద్.

ఖులాయించు అ.క్రి. ఆందంగా ఆగపడు.

హిం. ఖుల్నా. శోభనిచ్చు.

<హిం. ఖుల్నా + -ఇంచు[3].

ఖులాసా[1] రూ.చూ. ఖుశాలు. వి. 1. సౌఖ్యం, నెమ్మది; 2. ఆరోగ్యం, క్షేమం; 3. ఆనందం.

ఖులాసాగా క్రి. విణ. ద్రు. సౌఖ్యంగా.

ఖులాసా[2] వి. సంగ్రహం, నిగ్గు, సారాంశం.

హిం. ఉ. ఖులాసా. సారాంశం.

<హిం. ఖులాసా.

ఖుల్లమ రూ. ఖుల్లన్సు, ఖుల్లా. వి. 1. వివరం; 2. నిగ్గు, సారాంశం.

హిం. ఖులాస్. సారాంశం.

<హిం. ఖులాస్.

ఖుల్లమగా క్రి. విణ. ద్రు. ముఖ్యంగా.

ఖుల్లమ్మ రూ.చూ. ఖుల్లను. వి. వివరం.

ఖుల్లా రూ.చూ. ఖుల్లను. వి. 1. వివరం; 2. సారాంశం.

ఖుశామది రూ.చూ. ఖుషామత్తు. వి. 1. స్తోత్రం; 2. పొగిడేవాడు.

ఖుశాలివామా రూ. కుషాల్‌నామా, ఖుషాలినామా. వి. క్షేమసమాచారాలు తెలియజేసే పత్రిక.

హిం. ఉ. ఖుశ్‌ల్‌నామహ్. సంతోషదాయకాలైన క్షేమసమాచారాలుగల పత్రం; మరా. ఖుశాల్‌నామా. పార. ఖుష్‌ల్‌హానామహ్.

<మరా. ఖుశాల్‌నామా.

ఖుశాలు రూ. ఖులాసా[1], ఖుషాలు. వి. సంతోష స్థితి.

హిం. ఖుశ్‌హాల్-. సంపన్నుడు, సుఖి; మరా. ఖుశాల్-. సంతోషంగల; ఉ. ఖుశ్‌హాల్-. సమృద్ధిగల, సంపదగల, మంచిస్థితిగల; పార. ఖుశ్ + హాల్-. సంతోషస్థితి.

<మరా. ఖుశాల్.

ఖుషామత్తు రూ. ఖుశామది. వి. 1. స్తోత్రం; 2. పొగిడేవాడు.

హిం. ఉ. ఖుశామత్. అబద్ధపు ప్రశంస.

క. ఖుశామత్.

<ఉ. ఖుశామత్.

ఖుషాలీవామా రూ.చూ. ఖుశాలివామా. వి. క్షేమసమాచారాలు తెలియజేసే పత్రిక.

ఖుషాలు రూ.చూ. ఖుశాలు. వి. సంతోషం.

ఖుషికి రూ.చూ. ఖుష్కి. వి. దున్నని నేల, బీడు.

ఖుషిగి రూ.చూ. ఖుష్కి. వి. దున్నని నేల, బీడు.

ఖుషి రూ.చూ. ఖుసి. వి. 1. సంతోషం; 2. ఇష్టం.

ఖుషీ రూ.చూ. ఖుసి. వి. 1. సంతోషం; 2. ఇష్టం.

ఖుష్కి రూ. కుస్కి, ఖుషికి, ఖుషిగి, ఖుష్కి. వి. మెట్టభూమి.

హిం. ఉ. ఖుష్కి. మెట్టభూమి.

క. కుశ్కి.

<ఉ. ఖుష్కి.

ఖుష్కిపైకితరి వి. మెట్టలో చేయబడ్డ మాగాణి.

ఖుష్కీ రూ.చూ. ఖుష్కి. వి. వర్షాధారంతో వండే నేల.

ఖుష్టరీదు వి చెయి వెలకు అమ్మడం.

క. ఖుష్కరీది. బజానా లేకుండ కొనడం.

ఖుష్నామ వి. సంతోషంగా ఉండేవాడు.

ఖుసి రూ. ఖుషి, ఖుషీ. వి. 1. సంతోషం. హర. 1.22; 2. ఇష్టం.

హిం. ఖుశీ; మరా. ఖుశీ, ఖుశ, ఖూశ్‌శ. ఆనందం, సుఖం; ఉ. ఖుశి. హర్షం, ఆనందం, ఇచ్ఛ, ఆంగీకారం; పార. ఖుషీ. సంతోషం, ఆనందం.

క. కుషి.

<ఉ. ఖుశీ.

ఖుసూరి వి. లోపం.

హిం. ఉ. కసూర్. దోషం.

<ఉ. కసూర్.

ఖుహా వి, అరేబియా దేశంవాడు, పుహమ్మదీయుడు. రంగా. చ. 2.142.

ఉ. కుహ్హా-. పార. ఆర. కుహ్హా-. నిజమైన, అరేబియా దేశీయుడు.

<ఉ. కుహ్హా.

ఖూటా రూ.చూ. గూటము. వి. గూటం.

ఖూటీ వి. తివాసీ మగ్గంపై దోనె బెజ్జంలో దూర్చేటందుకు బిగించిన మేకు.

ఖూని రూ.చూ. ఖూనీ. వి. నరహత్య, కూని.

ఖూనిరయ్యతు వి. నేరస్థుడు, అపరాధి.

ఖూనీ రూ. కూని, కూసీ, ఖూని. వి. నరహత్య, కూనీ. విశ్వే. శ. 39.

హిం. ఖూన్. రక్తం; ఖూనీ. ఘాతకుడు, చంపేవాడు, ఆక్యాచారి; మరా. ఖూన్. హత్య; ఉ. ఖూనీ. రక్తంతో సంబంధించిన; ఖూన్. హత్య, రక్తం; ఖూనీ. హంతకుడు; పార. ఖూన్. రక్తం, హత్య, ప్రతీకారం, కీవికం, గర్వం, చదవటం, పాడటం, స్వార్థపరత.

<ఉ. ఖూసీ.

ఖూనీఖోరు వి. పాతకుడు, హంతకుడు.

ఖూబీ రూ.చూ. ఖూబు. అవ్య. బాగు, మంచిగా.

ఖూబు రూ. ఖూబి. అవ్య. సెబాను, భళీ. ప్రబంధ. 484. విణ. బాగైన, క్షేమమయిన.

క. ఖూబు.

మరా. ఖూప్, ఖూబ్. వుష్కలమైన, అతిశయమైన ; హిం. ఖూబ్. మంచిది, భళీ, సెబాను ; ఉ. ఖూబ్. సుందరం, ఉత్తమమైన, భళీ, సెబాను ; పార. ఖూబ్. బలమైన, సంతోషకరమైన, మంచి, ఉత్తమమైన.

<ఉ. ఖూబ్.

ఖూము వి. కులం, తెగ.

ఖూమ్వారి వి. ఆయా కులాల వారి మీద తీసే పన్ను.

ఖూర్నిషాలు వి. వందనం.

ఉ. కోర్నిశ్. వంగి సలాం చేయటం ; తుర్కి. కోర్నిశ్. వందనం చేయటం.

<ఉ. కోర్నిశ్.

ఖేట రూ.చూ. ఖేటా. విణ. వేరైన, భిన్నమైన, పరాయి.

ఖేటా రూ. ఖేట. విణ. వేరే.

హిం. ఉ. ఖేటా. విడిచిపెట్టటం.

<ఉ. ఖేటా.

ఖేటాగా క్రి. విణ. క్రమ. వేరేగా. ఖేటాయించు రూ. కేటాయించు. న.క్రి. వేరుపరుచు. **ఖేటించు** న.క్రి. 1. విడిచిపెట్టు. రంగా.చ. 2.174 ; 2. వేరుచేయు, కేటాయించు.

ఖేటించు చూ. ఖేటా.

ఖేడము వి. చిన్న పల్లె.

హిం. ఖేడా. గ్రామం.

<హిం. ఖేడా.

ఖేడి రూ.చూ. కేడి[1]. వి. కేడి, దొంగ, అపరాధి.

ఖేడిగఉండు అ.క్రి. మిశ్రితంగా ఉండు (వద్దు మొదలైన వాటిని గురించిన మరాటిమాట).

ఖేతు వి. వరి పొలం.

హిం. ఉ. ఖేత్. పొలం.

<ఉ. ఖేత్.

ఖేరీజు విణ. పై. జాస్తి, వేరే.

ఖైంబీ వి. తివాసీ నేతకు వాడే ఉన్ని పోగులను కత్తిరించే కత్తెర.

ఖైది రూ. కైది, కైదీ, ఖైదీ. వి. చెరలో ఉంచబడినవాడు, కారాగార నివాసి. రా.చ.

ఉ. కైదీ. కారగారవాసి ; ఆ. కైదీ ; పార. కైదీ ; మరా. కైదీ ; హిం. కైదీ.

క. కైది. కారాగారవాసి.

<ఉ. కైదీ.

ఖైదీ రూ.చూ. ఖైది. వి. చెరలోఉంచబడినవాడు, కారాగార నివాసి.

ఖైదు రూ. కైదు[2], ఖయిదు. వి. చెర, కారాగృహం. రా.చ.

హిం. ఉ. మరా. అర. పార. కైదీ ; ఉ. కైద్. కారాగారావాసం, కారాగారవాసశిక్ష.

క. కైదు.

<ఉ. కైద్.

ఖైదుచేయు న.క్రి. చెరసాలలో ఉంచు.

ఖైరా రూ.చూ. ఖైరఁడు. వి. పిల్లికళ్ళగుర్రం.

ఖైరాతి విణ. తిరిపెంగాఇచ్చిన.

హిం. ఉ. ఖైరాత్. బిచ్చంగా ఇచ్చినధర్మం, దానం. ఖైరాతీ. ధర్మార్థం, ఉచితంగాదొరికిన.

<ఉ. ఖైరాతీ.

ఖైరాతీఖనాం వి. దేవాదాయం, ధర్మాదాయం.

హిం.ఉ. ఖైరాతీఖనామ్. ధర్మార్థమైనబహుమతి.

<ఉ. ఖైరాతీఖనామ్.

ఖైరాతు వి. దానధర్మాలు.

హిం. మరా. పార. ఖైరాత్ ; ఉ. ఖైరాత్. దానధర్మాలు.

<ఉ. ఖైరాత్.

ఖైరీజులు వి. బ.వ. జాస్తి, వేరేగా.

ఖైలుగడ్డి రూ.చూ. కైలుగడ్డి. వి. గింజలు మిగిలినగడ్డి.

ఖొజ్జా రూ.చూ. కొజ్జా. వి. పేడి, నపుంసకుడు.

ఖొదా రూ.చూ. ఖుదా. వి. దేవుడు. విశ్వే.శ. 54.

ఖొరాకి రూ.చూ. ఖురాకు. వి. బత్తెం.

ఖోగిరి రూ.చూ. ఖోగీరు. వి. గుర్రపుకీను.

ఖోగీరు రూ. ఖోగిరి. వి. గుర్రపుకీను.

హిం. ఉ. ఖోగీర్. గుర్రంపైనికుషన్.

క. కోగీరు.

<ఉ. ఖోగీర్.

ఖోజావ్ వి. ఇరవైవస్త్రాలు (వర్తకులపరిభాష).

ఖోజు రూ. ఖోదు. వి. మర్మం, గుట్టు, జాడ.

హిం. ఉ. ఖోజ్. శోధన, వెదకటం.

<ఉ. ఖోజ్. (అర్థవివరి).

ఖోట రూ.చూ. ఖోటా. విణ. కల్లయిన, అబద్ధమైన.

ఖోటా రూ. ఖోట. విణ. కల్లైన, అబద్ధమైన.

హిం. ఖోటా. చెర్ర.

క. ఖోటు ;

<హిం. ఖోటా.

ఖోదావందు రూ.చూ. ఖావందు. వి. స్వామి.

ఖోదు రూ.చూ. ఖోజు. వి. మర్మం, గుట్టు, జాడ.

ఖోయిదా రూ.చూ. ఖాయిదా. వి. 1. చట్టం ; 2. కట్టుదిట్టం.

ఖోసు వి. రాజమార్గం, ఘంటాపథం. విశ్వే. శ. 55.

ఉ. ఖోస్ర్ రాజమార్గం ; పార. ఖోస్ర్. ద్వీపం, ఘంటాపథం.

<ఉ. ఖోస్ర్.

ఖ్యాలి రూ. ఖ్యాలు. వి. 1. ఎంచడం, భ్రమ ; 2. పాట. హిం. ఖ్యాలీ. కల్పితం ; పో.చూ. ఖవ్వాలి. ఒకరకం పాట.

ఖ్యాలు రూ.చూ. ఖ్యాలి. వి. 1. ఎంచడం, భ్రమ ; 2. పాట.

గ

గ వి. హల్లుల్లో మూడోవర్ణం. జిహ్వామూలహనుమూలీయ నాదస్పర్శం, అల్పప్రాణం, మూలద్రావిడ భాషలోలేని ఈ వర్ణం తదనంతరకాలంలో తెలుగు, కన్నడం మొదలైన అనేక ద్రావిడభాషల్లోఏర్పడింది.

గక్కడ చూ. అక్కడ. అవ్య. అక్కడ.

గగవమమమము వి. 1. అనంభవం. రాధా. 1.7 ; 2. శూన్యం.

నం. *గగనకుసుమ-*. ఆకాశపుష్పం.

<నం. గగనకుసుమ- (అర్థవిపరి.).

గగవవ్రనూపవాదము చూ. గగనము. వి. శూన్యవాదం. కాళ. 3.169.

గగవమగు చూ. గగనము.

గగవము వి. 1. దుర్లభం. రం.రా. యు. 280 ; 2. శూన్యం; 3. అబ్బురం.

నం. *గగన-* ఆకాశం.

<నం. గగన- (అర్థవిపరి.).

గగవమగు అ.క్రి. ఎంతోకష్టమగు. గగవముచేసికొను న.క్రి. కష్టంచేసికొను. సారంగ. 2.224.

గగరు చూ.చూ. గగ్గురు[1]. వి. రోమాంచం.

గగురించు చూ. గగురు.

గగురు చూ.చూ. గగ్గురు[1]. వి. భయహర్షాదులచేత శరీరం వెంట్రుకలు నిక్కబొడవటం, రోమాంచం. ఆం. భా. 1.141.

గగురించు అ.క్రి. గగుర్పొడుచు. గగురువడు చూ. గగుర్పడు. అ.క్రి. రోమాంచమగు. గగురుపాటు చూ. గగుర్పాటు. వి. రోమాంచం. ఉ.రా. 1.221. గగురుపాఱు చూ.చూ. గగుర్పాఱు. అ.క్రి. గగురుపాటుకలదగు. గగురుపొడమించు చూ. గగుర్పొడమించు. న.క్రి. రోమాంచం కలిగించు. గగురుపొడము చూ.చూ. గగుర్పొడము. అ.క్రి. గగురుకలదగు. గగురుపొడుచు చూ. గగుర్పొడుచు, గగ్గురుపొడుచు. అ.క్రి. పులకించు, రోమాంచితమగు. హరి. ఉ. 1.41. గగురుపొడువు చూ.చూ. గగుర్పొడువు. వి. భయహర్షాదులచేత శరీరం వెంట్రుకలు నిక్కబొడవటం, రోమాంచం. గగుర్పడు చూ.చూ. గగురువడు. అ.క్రి. రోమాంచమగు. గగుర్పాటు చూ.చూ. గగురుపాటు. వి. రోమాంచం. ఉ.రా. 1.136. గగుర్పాఱు చూ. గగురుపాఱు. అ.క్రి. గగురుపాటుకలదగు. ఉ.రా. 8.311. గగుర్పొడమించు చూ.చూ. గగురుపొడమించు. న.క్రి. రోమాంచం కల్గించు. గగుర్పొడము చూ. గగురుపొడము. అ.క్రి. గగురుకలదగు. పాండు. 4.48. గగుర్పొడుచు చూ.చూ. గగురుపొడుచు. అ.క్రి. పులకించు, రోమాంచితమగు. పారి. 1.122. గగుర్పొడువు చూ. గగురుపొడువు. వి. భయహర్షాదులచేత శరీరం వెంట్రుకలు నిక్కబొడవటం, రోమాంచం. అచ్చ.రా. కిష్కిం. 66.

గగురువు చూ.చూ. గగుర్వు. వి. రోమాంచం.

గగుర్పడు చూ. గగురు.

గగుర్పాటు చూ. గగురు.

గగుర్పాఱు చూ. గగురు.

గగుర్వు చూ. గగురు. చూ. గగురువు. వి. రోమాంచం. చంద్రాంగ. 6.142.

గగుర్పొడమించు చూ. గగురు.

గగుర్పొడము చూ. గగురు.

గగుర్పొడుచు చూ. గగురు.

గగుర్పొడువు చూ. గగురు.

గగ్గ[1] వి. చెవిదగ్గర లేచే కురువు.

గగ్గ[2] వి. పొట్ట.

గగ్గ[3] వి. కోడిముడును, ఒకరకం చిన్నమొక్క (Petalidium-barberioides).

గగ్గటిల్లు చూ. గగ్గతిలు, గగ్గతిల్లు. అ.క్రి. కంపించు. నుద. 5.58.

గగ్గతిలు చూ.చూ. గగ్గటిల్లు. అ.క్రి. వణుకు, కంపించు.

గగ్గతిల్లు చూ.చూ. గగ్గటిల్లు. అ.క్రి. వణుకు, కంపించు.

గగ్గర చూ.చూ. గగ్గెర[1]. వి. పక్షి విశేషం.

గగ్గరు వి. బిక్కిచెట్టు, మందుల్లో ఉపయోగపడే జిగురునిచ్చే ఒకచెట్టు (Gardeniagummifera).

గగ్గలం విణ. గట్టి, కఠినం.

గగ్గి వి. గింజలులేని కంకి, గింజలురాని కంకి, చచ్చు కంకి.

గగ్గిగింజ వి. పిప్పిగింజ, గగ్గలనుంచి రాలిన తాలుగింజ. గగ్గితొక్కిళ్ళు వి.బ.వ. గగ్గులనుతొక్కించగా రాలిన గింజలు. గగ్గిదంతె వి. గగ్గులను లాగే కొయ్య పనిముట్టు, కంకిదంతె. గగ్గివడుము వి. కళ్ళంలో ఒకసారి తొక్కించిన కంకులను తిరగ తొక్కించడానికి వరవటం. గగ్గిరాసి వి. పిప్పిరాసి, గగ్గులకుప్ప, గగ్గులలో రాలిన గింజలకుప్ప. గగ్గిరెట్టు వి. ఎద్దుకొమ్ము(ల)కు కువ్వకిందవేసే బోలుఉంగరం. గగ్గిరోమం చూ. గగ్గి. వి. ఒంటిమీద అక్కడక్కడ కుప్పలు కుప్పలుగాఉండే బొచ్చు.

గగ్గిర చూ.చూ. గగ్గెర[1]. వి. పక్షివిశేషం.

గగ్గు[1] పో.చూ. గగ్గురు[1]. వి. గద్దరికం, దగ్గుత్తిక. ఆం.భా. 1.122 ; అ.క్రి. జంకు, నంకోచించు.

పో.చూ.క. గుక్కు. మాట్లాడేటప్పుడు గట్టిగా గాలిని పీల్చుకొను, ఒక్కసారిగా శ్వాసను పీల్చుకోవటం.

గగ్గ[2] చూ.చూ. గొగ్గు. వి. వంకర టింకర.

గగ్గరు[1] చూ. గగరు, గగురు. వి. రోమాంచం. ఆం.భా. 1.141.

న. గద్గద-; ప్రా. గగ్గర-. గగ్గిర. ధగ్గుత్తిక, గద్గదిక కలవాడు. కై. మహా. గగ్గర; అ.మా. గగ్గియ, గగ్గర; అవ. దగ్గిర.

క. గుగ్గరి, గొళ్ళు. కొళ్ళు. శరీరం వెంట్రుకలు నిక్కబొడుచుకొను.

<ప్రా. గగ్గర-.

గగ్గరుపాటుచు చూ.చూ. గగురుపొడుచు. అ. క్రి. గగుర్పొడుచు.

గగ్గరు[2] వి. సీతాఫలంచెట్టు (Annona Squamosa).

గగ్గలకాటఁగల్పు చూ. గగ్గలు.

గగ్గలకాఁగు చూ. గగ్గలు.

గగ్గలకాడు చూ. గగ్గలు.

గగ్గలకాడుగావించు చూ. గగ్గలు.

గగ్గలకాడుచేయు చూ. గగ్గలు.

గగ్గలకాడులుగావించు చూ. గగ్గలు.

గగ్గలు వి.బ.వ. నూర్చిన కంకులు. ఉ.రా. 3.201.

న. ఘర్ఘర-. వేయించిన గింజలు; ప్రా. ఘగ్గర. పాచి, చెత్త మొ. వాటి పోగు.

త. కకుళ్. కంకులు ఊనినట్లుగా బయటకువచ్చు; <ప్రా. ఘగ్గర.

గగ్గలకాటఁగల్పు న.క్రి. నాళనంచేయు, పారుచేయు. కాళ. 2.110; గగ్గలకాఁగు అ.క్రి. 1. కలకపడు. తాళ్ళు. 2.41; 2. చెల్లాచెదరగు. గగ్గలకాడు విణ. 1. చెల్లాచెదరైన, నిస్సారమైన. హర. 3.10; 2. చెదరగొట్టే. కవిక. 3.229; వి.వొ. ధాన్యంరాల్చిన కంకులరాశి. గగ్గలకాడుగావించు న.క్రి. చంప, గగ్గలకాడుచేయు న.క్రి. పాడుచేయు. శ్రీరాదా. 5.70; గగ్గలకాడులుగావించు(-కావించు) న.క్రి. వధించు, చంపు ఆం.భా. 3.123. గగ్గలుకావించు న. క్రి. వధించు.

గగ్గెర[1] చూ. గగ్గర. గగ్గిర. వి. పక్షివిశేషం.

గగ్గెర[2] వి. తులసిమొక్క, నువానన కలిగి పూజాద్రవ్యంగా ఉపయుక్తమయ్యే ఒకరకం మొక్క. ఉ.రా. 3.201.

న. గర్గరికా. వృక్షవిశేషం.

క. గగ్గెర. నువానన గల పువ్వులున్న ఒకరకంచెట్టు (Ocimum Sanctum).

<న. గర్గరికా.

గగ్గెర[3] వి. మామూలుగా పందెం ఎద్దుకు, కాలికి తొడిగే పెండిలోలు కడియం.

గగ్గెరకూర వి. పొరపైన కాడలు గలిగిన ద్రాక్షపళ్ళ చానని చేవు ఆకులు గలిగినచెట్టు (Pogosternon plectranthoides).

గగ్గెరగడ్డ వి. ఒకరకం దుంప.

త. కక్కరి.

గగ్గోడు చూ.చూ. గగ్గోలు. వి. క్షోభం, పెద్దగొడవ.

గగ్గోడువడు చూ. గగ్గోలువడు, గగ్గోలువడు. అ.క్రి. కలగి పోవు. హర. 6.47.

గగ్గోలగు చూ. గగ్గోలు.

గగ్గోలు చూ. గగ్గోడు. వి. 1. పరాక్రమం, శక్తి. ప్రబంధ. 224; 2. క్షోభం, కలత, అల్లరి. అచ్చ. రా. 6.227; 3. వంతాపం; విణ. అధికమైన, ప్రియమైన.

న. ఘుర్ఘర-. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం; ప్రా. ఘుగ్గర-. శబ్ద విశేషం.

త. కక్కర్తుమ్-, ఇటు-. పెద్దగానవ్వు.

<ప్రా. ఘుగ్గర-.

గగ్గోలగు అ.క్రి. గందరగోళమగు, గోలఅగు. దసిక. 1.108. గగ్గోలుగ క్రి.విణ. ద్రు. ఆకస్మికంగ. భక. 2.215; విణ. 1. అధికంగా. గంధ. 78; 2. గందరగోళంగా. గగ్గోలువడు చూ.చూ. గగ్గోడువడు. అ.క్రి. కలగు. కవిరాజ. 3.14. గగ్గోలువుట్టు అ.క్రి. గోలఅగు. నీలా. 3.55. గగ్గోలుపెట్టు స.క్రి. కలచు, బెదరించు. గగ్గోలువడు(-వడు) చూ.చూ. గగ్గోడువడు. అ.క్రి. 1. క్షోభపడు, కలతనొందు. విష్ణువు. 3.12. అలిశయించు. భువ.చ. 4.92.

గంగ[1] విణ. పెద్ద క్రి.విణ. ద్రు. బొత్తిగా.

గంగగిన్ని వి. గంగసేరు. గంగచివ్వ వి. పెద్ద ముత్యపుచిప్ప. గంగడోలు వి. 1. ఆవులకు, ఎద్దులకు మెడకింద వేలాడే పెద్దతోలు. హరి. పూ. 5.142; 2. పెద్ద డోలు. ఆం.భా. 3.47. క. గంగదొవలి. గంగసేరు వి. ఒకరకం సేరుచెట్టు. గంగపెట్టె వి. విరదాళ్ళు ఉంచి కొలువుల్లో పూజించే, పల్లల్తో అల్లిన పెట్టె. గంగరాయి వి. 1. ఆములో రెండు పొవ్వులకు మధ్యనిలిపిన నిలువురాయి; 2. దాని ఆకుగుబాగం కట్టుబడికి వాడేరాయి. గంగరావి[1] వి. వృక్షవిశేషం, బ్రహ్మదారువు. ఆం.భా. 2.42 (Michelia champaca); గంగరావి[2] వి. గంగరేగు చెట్టు, ముదురు ఎరుపు రంగు కలవనిచ్చే ఒకరకం చెట్టు (Thespesia populnea), గంగరేగు చూ.చూ. గంగరేను[1]. వి. 1. వృక్షవిశేషం, పెద్దరేగు. ఆం.భా. 2.45 (Zizyphus Jujuba.); 2. అందం కోసం పెంచే పెద్దచెట్టు (Thespesia populnea-can). గంగరేము[1] చూ. గంగరేగు, గంగరేను. వి. వృక్షవిశేషం, పెద్దరేగు. కాళ. 3.69 (Zizyphus jujuba). గంగరేము[2] వి. గంగరావి చెట్టు, ముదురుఎరుపురంగు కలపనిచ్చే ఒకరకం చెట్టు (Thespesia populnea). గంగరేవె చూ.చూ. గంగరేను[1]. వి. గంగరేగుచెట్టు. గంగరేవాకు చూ. గంగరేగు. వి. వసుప్పచ్చటి పూలు, గోధుమవన్నె గరకుబెరడుగల చెట్టు. గంగవాడిజల్లు. వి. గుర్రం ఆభరణ విశేషం, గంగవెర్రి చూ.చూ. గంగవెఱ్ఱి. వి. ఒకరకం నరాలజబ్బు. గంగవెఱ్ఱి చూ. గంగవెర్రి. వి. గంగమ్మ పెర్రి. గంగవెఱ్ఱులు ని.బ.వ. మితంలేనంత తీవ్రత. గంగవెఱ్ఱులెత్తు అ.క్రి. అత్యావేశపూరితుడగు. గంగనరంకమ్మి వి. ఒకరకం పెద్దకమ్మి. గంగనరంచీర వి. అంచుల్లో ఎరుపు (తాకీ) మధ్య నీలిపెట్టినేసిన ఒకరకం చీర. గంగపొనివర్లు వి.బ.వ. ఒకరకంవర్లు. గంగసిందూరము వి. బొట్టుపెట్టుకోడానికి ఉపయోగించే ఒకజాతి సిందూరం.

గంగ[2] వి. సీసు.

నం. గంగా. ఒకనది, ప్రవాహం, నది.

క. గంగె. సీళ్ళు. గంగానది ; త. కంకై.

<నం. గంగా (అర్థవిపరి.).

గంగజాతర వి. వర్షంకోసంచేసే గంగాదేవిపూజ. గంగ వమ్మ చూ.చూ. గంగమ్మ. ఒకగ్రామదేవత. పీలా. 1.113. గంగమరుఁగులు వి.బ.వ. గంగలోని నురుగుల లాగఉండే భక్ష్య విశేషం. ప్రబు. 4.150. ష. 19పం. గంగపాయల (కూర) చూ. గంగపాయిల (-కూర) వి. తెలంగాణాలో విస్తారంగా ఉపయోగించే ఆకుకూర. (Partulasa oleracea Lim) ; గంగపాయిలు (-కూర) చూ.చూ. గంగపాయల (కూర). వి. తెలంగాణాలో విస్తారంగా ఉపయోగించే ఆకుకూర. గంగపాలగు అ.క్రి. నశించు. గంగపాలు చేయు న. క్రి. సర్వనాశనంచేయు. గంగపావలి చూ. గంగపాయల (కూర). వి. తెలంగాణాలో విస్తారంగా ఉపయోగించే ఆకుకూర. గంగబొన వి. హరిజనులు వాడే అరిటాకు దొన. గంగభరాయించు న.క్రి. కల్లుతాగు. గంగమయిల చూ. గంగమైల. వి. 1. నలువు ; 2. పనువుకలిసిన రంగుకలది. గంగమయిలావు చూ. గంగమైలావు. వి. నలువు, పనువు వర్ణంగల ఆవు. గంగమ్ముట్టు న. క్రి. సీదుముట్టు. గంగమూకలి వి. బండారుమూకుడు, జాతర్లలో బండారు పోసిపెట్టేమట్టి మూకుడు. గంగమైల చూ.చూ. గంగమయిల. వి. ఒకరకం కపిలవర్ణం. గంగమైలావు చూ. చూ. గంగమయిలావు. వి. పనువు నలువు కలిగినరంగు కల ఆవు. గంగమ్మ చూ. గంగవమ్మ, గంగానమ్మ, గంగారమ్మ. వి. 1. గంగానది. భీమ. 4.175 ; 2. గ్రామదేవత. <నం. గంగా + అమ్మ గంగలోఁగలువు న.క్రి. వ్యర్థంచేయు, పాడుచేయు. గంగలోఁదోలు (-తోలు) న.క్రి. వదిలిచేయు.

గంగ[3] వి. ఉత్తరదిక్కు.

గంగమొగరం వి. శాస్త్రపద్ధతిలో చెక్కి గృహనిర్మాణానికి ఓం ప్రథమంలో ఈశాన్యంమూలను పాతేకొయ్య.

గంగాజలాలు వి.బ.వ. అక్కుళ్ళు, ఒకరకంవర్లు.

గంగాధరంచు వి. నాలుగురంగులు పెట్టినేసిన ఒకరరం అంచు.

గంగావమ్మ చూ.చూ. గంగమ్మ. వి. 1. గ్రామదేవత ; 2. గయ్యాళి, గంపగంగానమ్మ ; 3. నీలికొల్లదగ్గర, గోడల మీద పెట్టిన బొట్టు, అమ్మవారిగుర్తు.

గంగావమ్మచీర వి. ఒకకమ్మితాగరు, మరొకటి నీలి రంగుల్లో పెట్టినేసిన చీర.

గంగాబొండము చూ. గంగ[3]. వి. నీళ్ళు ఎక్కువగా ఉన్న ఒకరకం కొబ్బరిబొండం.

గంగాభాగీరథివేమారాలు చూ. గంగ[3]. వి. వితంతుపులను ప్రస్తావించేటప్పుడు, వారికి ఉత్తరాలు రాసేపట్ల పేయకి ముందు ఉపయోగించే పలుకులది. పవిత్రురాలని భావం.

నం. గంగాభాగీరథీసమానా-గంగతోనమానమైనస్త్రీ.

<నం. గంగాభాగీరథీనమానా + ఆలు (అర్థవిపరి.).

గంగారమ్మ చూ.చూ. గంగమ్మ. వి. గంగానమ్మ, గ్రామదేవత.

గంగాళం చూ.చూ. గంగాళము. వి. 1. నీళ్ళు నిల్వచేసుకోడానికి వాడేమట్టిపాత్ర ; 2. పెద్దరాగిపాత్ర.

గంగాళచిప్ప వి. ముత్యపుచిప్ప.

గంగాళము చూ. కంగాళము, గంగాళం. వి. 1. భోజనపాత్రం. వేంక. పంచ. 4.456 ; 2. మూతిపెరల్సున్న పెద్దపాత్ర. శుక. 3.103. ఆం. భా. 2.246.

హిం. గంగాళ్. నీళ్ళుపోసుకొనే పెద్దపాత్ర ; మరా. గంగాళ. వృత్తాకారంగా ఉన్నలోహపాత్రం.

క. గంగాళ. భోజనపాత్రం, మూతిపెరల్సున్న పెద్దపాత్ర.

<మరా. గంగాళ.

గంగావతరణము వి. ఆభరణ విశేషం. ద. హిం. కా. నంపు.10. కా. నం. 431.

<నం. గంగావతరణ- (అర్థవిపరి.).

గంగి వి. 1. సాధువైనఆవు. బనవ. 3.413 ; 2. గంగిరెద్దు ; 3.యజ్ఞానిక తగినది ; 4. గంగమ్మ ; విణ. 1. పూజ్యమైన. భాగ. 9.246 ; 2. సాధువైన. కా. 7.80.

క. గంగె గంగమ్మ. సాధువైనఆవు, పవిత్రగోవు.

గంగికుప్పి వి. సాధువైనఆవు. భాగ. 9.246. గంగిరెద్ద వాఁడు వి. గంగిరెద్దులను ఆడించేవాడు. గంగిరెద్దు చూ. గంగెద్దు. వి. గంగెద్దు, దేవవృషభం, దానరులు అలంకరించి ఆడించే ఎద్దు. రామలిం. శ. 10. గంగిరెద్దువేషము వి. ఆడంబరమైన వేషం, గంగిరెద్దుసొమ్ములు వి.బ.వ. ఆడంబర సూచకాలు, కుక్కు. 59. గంగులు వి.బ.వ. ఆవులు. గంగెద్దు చూ.చూ. గంగిరెద్దు. వి. 1. దేవవృషభం, దానరులు అలంకరించి ఆడించే యెద్దు ; 2. అన్నిటికీ తలఊచేవాడు, పల్లెటూరి మనిషి, పట్టివేపాడంబరం కలవాడు. గంగెద్దుచేప వి. మత్స్యవిశేషం. గంగెద్దువాట వి. బాలురక్రీడా విశేషం. హంస. 3.146.

గంగిరేగుచెట్టు చూ. గంగరేగు. వి. పెద్దకాయలుకాసేరేగుచెట్టు

గంగిరేడి వి. రేగిజాతికి చెందినముళ్ళ చెట్టు.

గంగుడు వి. పచ్చనిహూలు హూసే వైద్యంలో ఉపయోగపడే ఒకమొక్క. (Caseniatomentosa).

గంగుడుచెట్టు వి. వృక్షవిశేషం.

గంగులు చూ. గంగి.

గంగెద్దు చూ. గంగి.

గంగెద్దుచేప చూ. గంగి.

గంగెద్దువాట చూ. గంగి.

గంగ్గా అవ్య. కాలట్టి.

గచ్చ[1] చూ.చూ. గ్రచ్చు. వి. పనువుచ్చహూలు, గుండ్రంగాలేత బూడిద రంగులో ఉండేకాయలుగలముళ్ళమొక్క. వేమ. 2.7 (Caesalpina bonducellaflem).

క. గజుగ, గజ్జుగ ; త. కలుల్, కలుల్పి, కలున్-కాయ్-కెచ్చకాయ్.

గచ్చకలరు వి. సిమ్మెంటురంగుమాదిరివన్నె, గచ్చకాయ రంగు. గచ్చకాయ వి. యక్షాక్షి, శలాటువు. త. కెచ్చ కాయ్. గచ్చకాయ. గచ్చకాయరంగు వి. లేతబూడిదవన్నె. గచ్చకాయరంగురాయి వి. ఎర్రమొరంరాయి, నున్నపురాయి. గచ్చకాయలకుండ వి. వాగుడుకాయ, గయ్యాళి. గచ్చకాయలాట వి. బాలక్రీడావిశేషం. గచ్చకాయలు వి.బ.వ. బాలక్రీడా

విశేషం. ప్రబంధ. 613. గచ్చకీఁగ వి. లతా విశేషం.

గచ్చ[2] వి. గురుపరివారం, జైనాచార్యుని శిష్యవర్గం.

గచ్చంగి వి. పొడవైన ముళ్ళుకలిగిన ఒకచెట్టు, దంతిచెట్టు. (Gymnosporia montana).

గచ్చు[1] వి. 1. కాంతి. హరి. పూ. 6.116 ; 2. కట్టుబడికి పనికి వచ్చే ఇసుక కలిపిన నున్నం. మను. 5.40 ; 3. బంగారం, నున్నం మొ. వానిపూత. ఆము. 4.58 ; 4. నీళ్ళతోడు కోడానికి కట్టిన తొట్టి.

క. గచ్చు. సిమ్మెంటు, గార.

హిం. గచ్. గార, నున్నం ; మరా. గచ్చి. నున్నపు నేల ; ఉ. గచ్. నున్నంచేసిననేల ; పార. గచ్. చూర్ణ లేపనం, నున్నపునేల.

<ఉ. గచ్.

గచ్చుకటకం వి. నున్నపుకట్టుబడి. గచ్చుకొమ్[1] అ.క్రి. అంటివుండు. గచ్చుచేయ న.క్రి. నున్నంచేగారచేయ.

గచ్చు[2] రూ. గ్రచ్చు. వి. 1. కపటం ; ప్రబంధ. 780 ; 2. దంభం, డాబు. వేణు.శ. 17 ; 3. అలద్దం. విజ. మింగబడిన, కొతుకు. ఆం.భా. 1.118.

నం. గ్రస్త-. మింగబడిన.

<నం. గ్రస్త-.

గచ్చుకొమ్[2] న.క్రి. 1. పట్టుకొను ; 2. వాయురోగం, మొ. వానిచే బిగిసికొను. గచ్చుగ క్రి. విజ. గ్రు. కపటంగ. హంస. 2.124. గచ్చుతనము వి. నటన, టక్కరితనం. గచ్చువరు రూ.చూ. గచ్చువరు. ఆ.క్రి. 1. లోపించు ; 2. తగ్గు. గచ్చువిచ్చగు అ.క్రి. అస్తవ్యస్తమగు. గచ్చులాడి వి. 1. స్త్రీ. అహల్యా. 1.72 ; 2. మాయలాడి అయిన స్త్రీ. లక్ష్మీ. వి. 2.76. గచ్చులిరు న.క్రి. బడాయిచెప్పు. <గచ్చు[2]+-లు+ఇరు. గచ్చువరు (-వరు) రూ. గచ్చువడు. అ.క్రి. 1. లోపించు. శివలీలా. 2 ; 2. తగ్గు. గచ్చువిచ్చగు అ.క్రి. 1. కార్యం వికలమగు ఆం. శే. 9 ; 2. వికలమగు. కృష్ణ. వి. 3.89. <గచ్చు[2] విచ్చు+అగు. గచ్చువిచ్చు వి. 1. కలత ; 2. తారుమారు.

గజ విణ. పెద్ద. పండి. చ. 5.358.

నం. గజ-. ఏనుగు.

<నం. గజ-.

గజచిమ్ని వి. దంతిమొక్క, ముళ్ళుకలిగిన ఒకమొక్క. (Gymmosporia moutana). గజదండ వి. మల్ల విద్యావిశేషం, పన్నెండు దండల్లో ఒకటి. హంస. 1.206. గజదొంగ వి. పెద్దదొంగ, గొప్పదొంగ, జగదొంగ వర్ణవ్యత్యయంవల్ల గజదొంగ అయింది అని కొందరు. గజనిమ్మ వి. 1. పెద్దనిమ్మ, లకుచం. ఆం. భా. 2.42 (Citrus pennisesiculata) ; 2. కడప ప్రాంతంలో చీనీ అనే మేలుజాతి తియ్యనిమ్మ ; 3. పొడవైన నిమ్మ, కోలనిమ్మ ; 4. పెద్ద నిమ్మకాయ, కర్నెకాయ. గజబొంకు వి. పెద్ద అబద్ధం. గజబొంకు బొంకు న.క్రి. పచ్చి అబద్ధమాడు. గజముచ్చు రూ. గజిముచ్చు వి. కొల్లగాడు, పెద్దదొంగ. గజయాత్ర (-ఈత్ర) రూ. గజీత. వి. గొప్ప ఈత. గజీత రూ.చూ. గజయాత్ర. వి. గొప్పఈత.

గజం[1] రూ.చూ. గజము[1] వి. 1. మూడు అడుగులు ; 2. గజం పొడవుండే కొలతబద్ద ; 3. లావాటి చువ్వ.

గజంరాయి వి. గోరలు కట్టేటప్పుడు చిన్న ఇటికలను, రాళ్ళను మధ్య ఉంచి నందులు తప్పించి పక్కల మూలల్లో బలం కోసం ఉంచే పొడుగాటి పెద్దరాయి. గజంనర్ద వి. గజం పొడవు కంకి ఉండే సజ్జరకం. గజంకట్టె వి. గజం పొడుగున్న బద్ద. గజంకర్ర వి. గజం పొడుగున్న బద్ద. గజంచెక్క వి. గజం పొడుగున్న బద్ద. గజందబ్బ రూ. గజం బద్ద, గజెందబ్బ. వి. గజం పొడుగున్న బద్ద, గజంబద్దయొక్క వర్ణవ్యత్యయ శబ్ద రూపం. గజంవల్ల వి. గజం పొడుగున్న బద్ద. గజందిద్ద రూ.చూ. గజందబ్బ. వి. కొలతకు, నున్నం పూత నమమట్టంలో ఉంచేందుకు చేల్దారులువాడే సాధనం.

గజం[2] వి. అర్ధపీల, ఏకపుటొక్కెన చెవికట్లగుండా దూర్చే ఇనపచువ్వ.

గజగజ వి. వణకడంలోని ధ్వన్యను కరణం. నవనాథ. 3.226. వ. 17 పం.

గజగజలాడు అ.క్రి. భయంచే వణకు.

గజమ రూ.చూ. గజము[2]. వి. 1. మోనం ; 2. డాబు.

గజపతిలాగీలు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. ప్రబంధ. 112.

గజవనుది వి. మూపురం మీద ఉండే నుడి.

గజము[1] రూ. గజం[1]. వి. 1. ఇనపనలాక, తుపాకిలో మందు దట్టించే ఇనపకడ్డీ. 2. మూడు అడుగుల కొలత.

నే. గజీ. చెడల్పు. ఇనపనలాక ; హిం. ఉ. గజీ. మూరడుగుల కొలపరిమాణం.

క. గజ. రెండడుగుల కొలపరిమాణం, కొలబద్ద, మూరడుగుల కొలపరిమాణం, ఇనపనలాక ; త. కచమ్.

<ఉ. గజ్.

గజాలగేటు వి. ఇనపకమ్ములతో తయారైనగేటు.

గజమ[2] రూ. గజను. వి. మోనం.

గజరా వి. చేతికి వేసుకొనే పూలకంకణం.

నే. గజరా. పూలగుత్తి. హిం. గజీరా. పూలదండ.

<హిం. గజ్రా.

గజరుగజరులువోవు (-పోవు) అ.క్రి. 1. పులకరించు. ప్రబోధ. 3.46 ; 2. నలిగిపోవు.

గజవాళము వి. ఒక దినునుబట్ట.

గజస్నానము వి. వ్యర్థం.

నం. గజస్నాన-. ఏనుగుస్నానం.

<నం. గజస్నాన -. (అర్థవివరి.).

గజాలగేటు చూ. గజము[1].

గజాలు వి.బ.వ. దవరకీళ్ళు.

గడిబిడి రూ. గసిబిసి. వి. 1. తమకం, ఉద్రేకం. భార. విరా. 3.131 ; 2. క్షోభం, కలత, కలవరం. భార. భీష్మ. 2.33 ; 3. మ్లానత, వాడిపోవటం. హరి. ఉ. 5.270 ; 4. నండడి, ప్రాజ్ఞ నమోవర్తని. కళా. 8.73 ; 5. పీర, బాధ.రాజ.చ. 3.83 ; 6. అల్లరి. శృం. 5.127 ; 7. దైన్యం, విజ. 1. కలవరమొందిన. భాగ. 8.534 ; 2. పోయిన. నరస. 2.76 ; 3. నలగిన. కువ. చ. 3.54.

క. గజి, గబిబిజి. అస్తవ్యస్తం, కలత, కలవరం.

గడిబిడిచేయు న.క్రి. గందరగోళంచేయు. కాశీ. 6.179. గడిబిడించు అ.క్రి. కలవరపడు, కలతపడు. ఉ. హరి. 3.78; న.క్రి. గడబిడచేయు. ద్వి. భాగ. 3.51. గడిబిడి వడు అ.క్రి. కలతనొందు. భాగ. 8.534. గడిబిడివుట్టు అ.క్రి. గందరగోళమగు. పండి. చ. 4.198. గడిబిడియగు (-అగు) అ.క్రి. కలవరమగు.

గడిముచ్చు చూ.మూ. గజముచ్చు. వి. గరిడిముచ్చు, పెద్ద దొంగ.

గడీక చూ. గజ.

గడెం చూ. గజం[1]. వి. 1. ఈడ్చెను నిలబెట్టే తాడుతో బిగించటానికి నేలలో పాతిన ఇనపగూటం; 2. మగ్గం గుంటలో పావు చెక్కల బిగింపుకు వేసిన అర్ధపుల్ల; 3. ఎదురుదోనె బెజ్జంలో దూర్చే ఇనపగూటం; 4. రంగుల అద్దకంలో నూలు లడీలు తగిలించే ఇనపఊచ.

గడెంకొయ్య వి. ఆనుపోసిన నూలు (వడుగు) గజం పొడుగు ఎక్కువరావటానికి బిగించిన కొయ్య. గడెంగుర్తు వి. అచ్చుతికిన వడుగుమీద, కొలతలనుబట్టివేసిన గుర్తు. గడెందబ్బ చూ.చూ. గజందబ్బ. వి. అచ్చుతికిన వడుగు మీద గుర్తులుపెట్టటానికి కొంత చూచుకొనే బద్ద.

గడేంద్రంపేటు వి. అంచులో ఏనుగులొమ్మలు వరసగా నేసిన డిజైను.

గజ్జ వి. తొడనందు, వంక్షణం. భాస్క.రా.సుందర. 308.

క. గెజ్జె. తొడనందు, వంక్షణం.

గజ్జదుముకు వి. మల్ల విద్యావిశేషం. ప్రబంధ. 78.

గజ్జి వి. కచ్చువు, తీటకురువు. ఆం.భా. 2.129.

పో.చూ. సం. ఖర్జూ; కచ్చూ. చర్మరోగ విశేషం. ప్రా. కచ్చు, కచ్చూ; పా. కచ్చు.

క. కజ్జి, గజ్జి; కొడ. కజ్జి; తు. గజ్జి; కుఱు. కరె; పర్జి. కజి; కుపు. ఖ్పా.

<ప్రా. కచ్చు.

గజ్జిగాడు వి. వదలకుండా వెంటతగిలేవాడు. గజ్జివట్టు అ.క్రి. గజ్జికురువులేచు.

గజ్జికట్టు చూ.చూ. గజ్జెకట్టు. న.క్రి. నాట్యం నేర్చుకోడానికి ప్రారంభించు.

గజ్జియ చూ.మూ. గజ్జె. వి. క్షుద్ర ఘంటావిశేషం, ఒకరకం చిన్న గంట. ద్వి. పరమ. 1. 34 వు.

గజ్జిరాయి పో.చూ. గజ్జి. వి. 1. గరునురాయి (Calcite Kantar); 2. మేగ్నెసైట్ అని పాంశేతికంగా పిలవబడే నల్లని ఇనపఖనిజంతో కలిపిన 'క్వార్ట్జ్' రాతిభేదం.

గజ్జిరాయిగుండు వి. దండెదగ్గర వడుగులో దూర్చిన చువ్వకిందికి జారకుండా దారంకట్టి, దండె అవతలకు వేలాడదీసిన గుండ్రటిరాయి.

గజ్జు వి. 1. మదం, మత్తు, గర్వం. పాండు. 4.37; 2. ఆధిక్యం; 3. ఆవసరం; 4. ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం.

సం. గర్జా. గర్జన; ప్రా. గజ్జి-.

<ప్రా. గజ్జ-.

గజ్జుగెలయు అ.క్రి. కుదించు, పొగరెక్కు. సాంబో. 1.177. గజ్జువట్టు అ.క్రి. గర్వించు, మదించు. ప్రభు. 4.13. గజ్జుమను అ.క్రి. భయపడు. గజ్జురేగు అ.క్రి. మదించు. పాండు. 4.37. గజ్జులాడు వి. గర్వి. మదించిన వాడు. హర. 7.61.

గజ్జురము చూ.చూ. కజ్జురము. వి. ఖర్జూరము (Phoenix dactylibera phoenix paludosa).

గజ్జె చూ. గజ్జియ. వి. 1. క్షుద్ర ఘంటావిశేషం, ఒకరకం చిన్నగంట; ఉ.రా. 1.184; 2. మువ్వ ఆకారంలో నేసిన డిజైను; 3. గూన మూతిదగ్గరచేసిన నగిపీపని.

సం. గర్జిత-. ధ్వనించేది; ప్రా. గజ్జియ. ధ్వని చేసేది.

క. గజ్జె; కొడ. గజ్జె; తు. గజ్జి, గజ్జె; త. కచ్చె, కెచ్చమ్; మ. కెచ్చ; కోట. గెజ్.

<ప్రా. గజ్జయ.

గజ్జెకట్టు చూ. గజ్జికట్టు. న.క్రి. నాట్యం నేర్చుకొను. గజ్జెగొలుసు వి. స్త్రీల కాలివట్టా, చాకిలు. గజ్జెగోపురం వి. గజ్జెవలక (ఒకరకం చేతిమగ్గం వలక) కు మధ్యలో ఎత్తుగా ఉన్న భాగం. గజ్జెవలక వి. ఒకరకం చేతిమగ్గం వలక. గజ్జెపూతంచు వి. గజ్జెల పువ్వుల ఆకారాల్లో డిజైను నేసిన అంచు. గజ్జెలకడవ వి. పై అంచుకు పూసలు పెట్టిన మట్టిపాత్ర. గజ్జెలకాడ వి. గిలిగిచ్చచెట్టు (Crctolaria Sericea, Rty, Crotolaria, Verracosa. Sinn); గజ్జెలకుండ వి. పై అంచుకు పూసలుపెట్టిన మట్టిపాత్ర. గజ్జెలగుచ్ఛము వి. 1. తెగతిరిగే లోగంపాని; 2. ఎవరిని చెక్కచేయకుండా మాట్లాడే స్త్రీ; 3. నందడిచేసే వ్యక్తి. గజ్జెలవట్టెడ వి. స్త్రీలు మెరకు గుత్తంగా ధరించే నగ. గజ్జెలపేటు వి. అంచులోనేసే గజ్జెలవరస డిజైను. గజ్జెలాకు వి. గిలిగిచ్చచెట్టు గజ్జెల్తొట్టి వి. అంచుకు పూసలుపెట్టిన హూంకొట్టి.

గజ్జెకాయ చూ.చూ. కజ్జికాయ. వి. ఒకరకం తీపిపిండి వంట.

గజ్జెంచెక్క వి. గొడుగు చెక్కలూ ఉత్తరానికి మధ్య వేసే చెక్క.

గంజ[1] వి. కృషికి యోగ్యమైన భూమి.

హిం. ఉ. గంజీ. ధాన్యపుబజాయి.

గంజి[2] చూ.చూ. గంజరి. వి. జనపమొక్క, నారకోసం పెంచబడే మొక్క (Canbissativa).

గంజలిక చూ. గంజి[1].

గంజవ వి. బాలక్రీడావిశేషం.

సం. ఖంజన-. కుంటుతూ నడవటం; ఖంజిపాచ-. ఒక కాలితో కుంటడం. ప్రా. ఖంజి-. కుంటుపడు; ఖంజి. కుంటటం.

<సం. ఖంజన-.

గంజవగాలు (-కాలు) వి. బాలక్రీడావిశేషం. ఆం.భా. 2.307.

గంజమ్మవారు చూ. గంజి[1].

గంజరి చూ. గంజి[2]. వి. జనపమొక్క, నారకోసం పెంచబడే మొక్క (Canabissativa).

గంజలము వి. పంచితం, మూత్రం.

గంజా చూ.చూ. గంజాయి. వి. 1. మత్తు కలిగించే ద్రవ్య

విశేషం. కువ.చ. 1.41 ; 2. గంజాయిమొక్క ; 3. గంజాయిమొక్క ఆకు.

గంజాయమనలమ్మ వి. మహామారి.

గంజాయి రూ. గంజా, గంజావి, గెంజాయి. వి. 1. గంజాయి పత్తిరితో చేసే పదార్థం, భంగు. శివరా. 8.62. ద్వి. హరిశ్చ. 2.188, 1451 ; 2. గంజాయిచెట్టు ఆకు. ఆం. భా. 2.41 , 3. కైపు పుట్టించే ఆకులున్న ఒకరకం మొక్క. ఆం.భా. 2.78.

హిం.ఉ. ఘుంజా.

క. గంజి. గంజాయి ; త. కంచా ;

<ఉ. మంజా.

గంజాయిచెట్టు వి. కైపుకలిగించే పత్రి కల్గిన ఒకరకం మొక్క.

గంజారుదాక చూ. గంజి[1]. రూ.చూ. గంజేర్దాక. వి. గంజి వార్చుకోడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

గంజార్వటిక చూ. గంజి[1].

గంజావి రూ.చూ. గంజాయి. వి. కైపుకల్గించే మత్తుపదార్థం.

గంజి[1] రూ. గెంజి. వి. 1. అన్నంవార్చిన రసం. ఆము. 6.85 ; 2. చింతగింజలు పిండి ఉడకబెట్టి వార్చిన నీళ్ళు.

క. గంజి. అన్నరసం ; కొడ. కంజి ; తు. గంజి ; త. కంచి ; మ. కన్ని. కోట. కజ్ని ; తె. కొజ్.

పో.చూ. సం. కాంజిక-కాంజి, కాంచిక-. అన్నం వార్చినగంజి.

హిం. గంజే.

గంజిటిక రూ. గంజిఅటికె. వి. గంజివార్చడానికి చిన్న దబరాలాగ ఉండే మట్టిపాత్ర. <గంజి[1]+అటిక. గంజమ్మ వారు వి. పెద్దబొబ్బలు లేచేస్ఫోటకం వంటి వ్యాధి. గంజార్వటిక వి. గంజివార్చడానికి చిన్న దబరాలాగ ఉండే మట్టిపాత్ర. గంజిఅటికె రూ.చూ. గంజటిక. వి. పడుగుకు పెట్టటానికి గంజిపోనుకొనే ఒకరకం మట్టిపాత్ర. గంజి ఆలుకు వి. నరిచేసేటప్పుడు, పడుగుబాగా లియసెక్కటానికి పైన చిలికిన గంజి. గంజికొలు వి. వంచినకాలు. గంజికావడి వి. కుర్రవాడ్డి చెరోకెక్క పట్టుకొని ఎత్తటం. గంజికుండ వి. 1 వుల్లసీళ్ళు పోసిపెట్టడానికి వాడే బుంగమూతి మట్టి కుండ ; 2. గంజితియ్యటానికి అన్నంవండే కుండ ; 3. గంజిపోనుకొనే మట్టిపాత్ర. గంజికూడు వి. పలచగా ఉడకబెట్టిన పిండి. గంజికొట్టు న.క్రి. పట్టాలుచేసే నార పడుగుకు చింతగంజి పట్టించు. గంజిగర్ర(లు) వి.(బ.వ). పడుగుకు పెట్టే గంజి తయారుచెయ్యడానికి పనికివచ్చే ఒక రకం దుంప(లు). గంజిగుడ్డ వి. 1. పడుగు తడపడానికి గంజిలో ముంచిన గుడ్డ ; 2. గంజిపోసితోమే గుడ్డ. గంజిగుండ్ర వి. గంజిపోనుకొనే మట్టిపాత్ర. గంజిగురిగె వి. గంజిపోనుకొనే మట్టి పిడత. గంజిగుల్ల వి. సీటిబుగ్గలాగ లేచే బొబ్బ. గంజిగువ్వ వి. గంజిపోనుకొనే తొట్టి. గంజిగోరెం వి. గంజిపోనుకొనే మట్టి తొట్టి. గంజిచట్టి వి. ఒకరకం మట్టి పాత్ర. గంజిచివ్వ వి. గంజిపోనుకొనే చివ్వ. గంజితట్టు న.క్రి. అంబలిపిడచతో, ఉన్నిపడుగుకు (చింతగింజల) గంజిపట్టించు. గంజితొరక రూ. గంజితొరక. వి. గంజిమాది మీగడ వంటి పదార్థం. గంజితీడు రూ. గంజితీర్చు. న.క్రి. గంజి పెట్టిన పడుగును పాయలు పాయలుగా తీసి చేత్తో రుద్దు. గంజితీర్చు రూ.చూ. గంజితీడు. స.క్రి. గంజిపెట్టిన పడుగును పాయలు పాయలుగా తీసి చేత్తో రుద్దు. గంజితొట్టి వి. గంజిపోనుకొనే మట్టిపాత్ర. గంజితొరక రూ.చూ. గంజి తరక. వి. గంజిమాది మీగడ. గంజిదుంగ వి. గంజిపెట్ట డానికి, చుట్టిన పడుగు వేనుకొనే కొయ్య. గంజివలక వి. పడుగు పెట్టుకొనే కొయ్య ముక్క. గంజిపిడచ వి. 1. పడుగు తడపడానికి, గంజిలో ముంచిన గుడ్డ ; 2. నేతనేసే టప్పుడు బట్టముందు భాగం (వాయి) బిరుసెక్కటానికి గంజిపూసే గుడ్డ ; 3. గంజిపిడచ పెట్టుకొనే చిన్న మట్టి పాత్ర. గంజిపీచు వి. నేతనేసేటప్పుడు, బట్టముందు భాగం (వాయి) బిరుసెక్కటానికి గంజిపూసేకుంచె. కొబ్బరిపీచు. గంజిపూత వి. పడుగుకు గంజిపట్టించడం. గంజిపెట్టు న.క్రి. గంజిపిడచతో, పడుగుకు గంజి పట్టించు. గంజిపొక్కు వి. పొక్కినపొక్కు. గంజిబండ వి. గంజి అంబలి మొ. వాటితో పడుగు తడపడానికి పరచినరాయి. గంజిబద్దె వి. పడుగు తడపటానికి గంజిలోముంచిన గుడ్డ. గంజిబొన వి. పడుగు పెట్టే గంజిపోనుకొనే మట్టిపాత్ర. గంజిబుగ్గి వి. పొక్కిన పొక్కు. గంజిబొప్పె వి. ఒకరకం మట్టిపాత్ర. గంజిమట్ట వి. నేతనేసేటప్పుడు బట్టముందు భాగం (వాయి) బిరు సెక్కటానికి వాడే గంజిపూసే తాటిమట్ట (కుంచెమాదిరిది). గంజిమండిగె రూ. గంజిమంద్రిగ. వి. వెడల్పు మూతిగల గుండ్రటిమట్టిపాత్ర. గంజిమంద్రిగ రూ.చూ. గంజి మండిగె. గంజిమూకుడు రూ. గెంజిమూకుడు. వి. గంజివార్చే మూకుడు. గంజిమొద్దు వి. గంజిపెట్టటానికి, చుట్టిన పడుగు వేనుకొనే కొయ్య. గంజిపాడు న.క్రి. నరిచేసే టప్పుడు గంజిపెట్టిన పడుగుకు చేత్తో దూసి పిడుచు.

గంజి[2] రూ. గంజు[3]. వి. వ్యాపారకేంద్రం.

హిం.ఉ. పార. గంజ్. ధాన్యంబజారు.

గంజిపా రూ.చూ. గంజిపా. వి. ఒకరకం చీట్లాట.

గంజివంకాయ వి. పంకాయల్లో ఒకరకం.

గంజివాటం రూ.చూ. గంజెవాటు. వి ద్వారం కొయ్యచట్రం.

గంజీపా రూ. గంజిపా. గంజూవ. వి. ఒకరకం చీట్లాట.

గంజీపాచీట్లు వి.బ.వ. ఆడేచీట్లపేకలు.

గంజు[1] వి. 1. పెద్దపాత్ర ; 2. వెడల్పుమూతఉన్న ఇత్తడి గిన్నె ; 3. నూలుకండెలు వేనుకొనే ఇత్తడిపళ్ళెం.

క. గంజు. ఇత్తడిచేక రాగితోచేసిన గుండ్రటి గిన్నెలు. ఒకదాని మీద ఒకటి పేర్చడానికి వీలుగాఉంటాయి.

హిం. గంజియా. నిల్వచేయడానికి ఉపయోగించే మట్టి పాత్ర.

గంజు[2] వి. పశువులమూత్రం.

క. గంజిల, గంజిళ. గుర్రాలు, ఏనుగులు, గాడిదెలు, గొర్రెలు, మేకలు మొ. వాటిమూత్రం.

గంజు[3] రూ.చూ. గంజి[2]. వి. కూరలు మొ. అమ్మేపీఠి, బజారు.

గంజూవ రూ.చూ. గంజీపా. వి. పేకాటవంటి ఆట.

గంజెర వి. బంజరు నేలల్లోపెరిగే కలుపుమొక్క (Trianthemamonsgna).

గంజేరి వి. అడవిశాఖ, కలపగర్ద రమారమి 20 అడుగులు ఎత్తు పెరిగే కాండం కలిగిపొదలా పెరిగేమొక్క. దీని దుంప విషప్రాయమైనది. కంచెకంపగా ఉపయుక్తం (Golria-superba).

గంజేరు రూ.చూ. కలిజేరు. వి. ఒకరకం కలుపుమొక్క.

గంజేర్దాక చూ. గంజి[1]. రూ. గంజారుచాక. వి. గంజివార్చు కోడానికి వాడేమట్టిపాత్ర.

గటక వి. 1. తొన్న అన్నం; 2. పిండితో చేసినజావ, లేప నార్ధం నూరి ఉడికించినపిండి.

గటకచొవ్వ వి. కంపలో ఉన్నగడ్డి.

గటంకుండ రూ. గటాకుండ, గటుక్కుండ, గట్కకుండ, ఘటంకుండ. వి. మూతి చిన్నదిగా, కొంచెం పొడవుగా, పొట్ట లావుగా, గుండ్రంగా, బుంగాకారంగా అడుగునన్నంగా, కడ్డీఅంచుతో ఉండేకుండ.

గటనము వి. కూర్పు, కలయిక.

నం. ఘటన-. ప్రభుత్వం, కలగటం, కూర్పు.

<నం. ఘటన-.

గటబుడ్డి వి. మూతిచిన్నదిగా, కొంచెం పొడవుగా, పొట్టలావుగా, గుండ్రంగా, బుంగాకారంగా అడుగు సన్నంగా కడ్డీఅంచుతో ఉండేకుండ.

గటయించు న.క్రి. కూర్చు, రచించు. వేంక. ఆం. 0.32.

నం. ఘటో. కూర్పు, చేర్చు, అనుసంధించు.

<నం. ఘట్ + -. ఇంచు.

గటాకుండ రూ.చూ. గటంకుండ. వి. ఒకరకం కుండ.

గటు అవ్య. ఆటు, ఆతట్టు, ఆవైపు.

గటుక్కుండ రూ.చూ. గటంకుండ. వి. అన్నం వండడానికుప యోగించే మట్టిపాత్ర.

గటువు వి. కటువు.

గటె వి. ఘట్టం, నడుకులు కొనితెచ్చి అమ్మేచోటు, అంగడిపీఠి. ద. హిం. శా. నంపు. 10, నం. 489.

నం. ఘట్ట -. నుంకంపుచ్చుకొనేచోటు.

<నం. ఘట్ట-.

గట్కకుండ రూ.చూ. గటంకుండ. వి. మొక్కతొన్నల పిండిని పోసివంటచేయడానికి వాడేమట్టిపాత్ర.

గట్కపేర్పు వి. మొక్కతొన్నల పిండిని పోసి వంటచేయడానికి వాడేమట్టిపాత్ర.

గట్ట వి. సిద్ధెనోటికి దట్టించేచిరడ.

నం. ఘట్ట-. రాపిడి.

<నం. ఘట్ట-.

గట్టం వి. చేత్తోడికైన్లు అడ్డేటప్పుడు బట్టకు సునుపురావటానికి దిమ్మమీద కొట్టేకొయ్య.

గట్టన వి. గట్టించటం.

నం. ఘట్టన-; ప్రా. గట్టణ-. గట్టించడం; పా. ఘట్టణ;

క. ఘట్టణి, గట్టి.

<నం. ఘట్టన-.

గట్టవచేయ న.క్రి. 1. కుండరూపాన్ని తీర్చినతర్వాత గట్టిగా నున్నగా రావడానికి మూడోసారి నునుసలపతో కొట్టు; 2. దిమ్మసచేయు.

గట్టము విణ. గట్టి. కవిక. 2.100.

క. గట్ట. వి. గట్టితనం, బలం, ఒరునుదనం.

గట్టాలు వి.బ.వ. చెల్లవుపాకంతో చేసిన తినుబండారం.

గట్టి విణ. 1. నిశ్చితమైన, నిజమైన, శేయూ. 8.331; 2. కర్కశమయిన, కఠినమైన, మృదువయిన. శృం. నై. 8.139; 3. అధికమైన. విక్ర. 1.197; 4. దిట్టమయిన. భాగ. 10.690; 5. బిగుపయిన, నడలని. మను. 3.83; 6. గుల్లకాని, దట్టమైన. తరచైన. భక. 2.24; వి. 1. కటిక. భార. విరా. 2.241; 2. శౌర్యం. భార. విరా. 4.184; 3. పిల్లలురానుకొనే చెక్కవలకల మీద బొగ్గు పొడిపనరు కలిపిపూసే పూత. శృం. నై. 8.770; 4. పొల్లుకానిగింజ. దశా. 9.50; 5. ధృతి, ధైర్యం. ఆం. నా. నం. 2.53; 6. గట్టితనం. దృఢత్వం; 7. ఉచ్చైర్నా దంగలది.

క. గట్టి. గట్టితనం, బిరుసుతనం, దట్టం, గట్టివారు; తు. గట్టి, గడుసు. గట్టి; త. కెట్టి. గట్టితనం, బలమైనది; మ. కట్టి. గట్టిముద్దగా ఉన్నది; కోట. కట్ట్యా. గట్టి ముద్దగాఉన్నది.

గట్టికాల్పు వి. నల్లకాల్పుతో పాత్రలు కొంతతెల్లగా కాలినకాల్పు. గట్టిగ రూ.చూ. గట్టిగా. క్రి. విణ. ద్రు. 1. స్పష్టంగా. కళా. 4.126; 2. కదలకుండా, నిశ్చలంగా. కళా. 5.152; 3. పూర్ణంగా. విష్ణుపు. 1.71; 4. నిశ్చితంగా. హంస. 2.120; 5. కఠినంగా. నీలా. 2.28.

గట్టిగా రూ. గట్టిగ, ఘట్టిగా. క్రి. విణ. ద్రు. 1. శ్రద్ధతో, సావధానంగా. పాండు. 5.50; 2. బాగాఆనేటట్లు. దశా. 1.272; 3. దూఢంగా; 4. బిగ్గరగా. గట్టిచెర వి. గట్టిపైరు. గట్టిచేయ న.క్రి. నిశ్చితంచేయు. గట్టిదెందమువాడు విణ. ధీరుడు. గట్టితనం వి. సామర్థ్యం. గట్టిదరి వి. గట్టిగాఉండే నేల. గట్టిది విణ. 1. దట్టమైనది; 2. బిగుపైనది; 3. కదలికలేనిది; 4. బిరుసైనది. గట్టినాదెము వి. పెండి లేక బంగారునాదెం. గట్టినేత వి. పడుగులో పేకదారం పోగులు కలసిపోయేటట్లు చిక్కగానేసిన నేత. గట్టినేల వి. గట్టిగా ఉండేనేల. గట్టిపాటు ఆ.క్రి. గట్టివడు, దెబ్బతీయు. హంస. 5.110. గట్టిపిండి వి. పైపిండి. గట్టిపెట్టు న.క్రి. 1. రంగు మొ. పూయు. శృం. నై. 8.170. 2. శరీరానికి నలుగు పెట్టు. గట్టిబంగారు వి. బంగారుకట్టెలు. గట్టిబొట్టు వి. గట్టి నున్న. అప్ప. 2.27. గట్టిముడి వి. నులభంగా విడవకుండా రెండుసార్లు వేసేముడి. గట్టియిడు న.క్రి. రంగు మొ. పూయు. పాండు 4.80. గట్టిరాయి వి. మంచిరాతు, గట్టిగాఉండేరాయి. గట్టివ రూ.చూ. గట్టివా. విణ. దుర్మార్గమైన. పారి. 1.127, ప. 1. గయ్యాళి; 2. దుండగీడు. గట్టివయసుది రూ.చూ. గట్టివైనుది. విణ. ప్రౌఢ. గట్టివా రూ. గట్టివ, గట్టివాయి, గట్టువా, గట్టువాయి. విణ. 1 దిట్ట. వరాహ. 6.89; 2. మాటకారి. ఉ.రా. 2.215; 3. దుష్టుడు. అచ్చ.రా. యు. 161; 4. కఠినమైనవాక్కు గలది, ధూర్తురాలు. వి. ధూర్త స్త్రీ. ఆం.భా. 2.117. గట్టివాచావ వి. 1. గయ్యాళి; 2. మిండకత్తె. గట్టివాడు రూ. ఘట్టివాడు. విణ. దృఢచిత్తుడు.

గట్టివాతవము వి. గయ్యాళితనం, ధైర్య్యం. చంద్రాంగ. 68. గట్టివాయి దూ.చూ. గట్టివా. వి. ధూర్తస్త్రీ, గయ్యాళి. పారంగ. 3.206. గట్టివెదురు వి. సన్నగా. గట్టిగా, పొడుగ్గా ఉండే రకం వెదురుమొక్క (Bambasstineta dendrocalamustrictus). గట్టివైను వి. 1. పడుచుదనం; 2. ప్రౌఢతనం. గట్టివైనుది దూ. గట్టివయనుది. విజ్ఞ. ప్రౌఢ. సాంబ. మాన. 13.

గట్టించు హో.చూ. గట్టి. దూ. గెట్టించు. 1. గట్టనచేయు, పూతపూయు. యయా. 5.68; 2. కుండరూపాన్ని తీర్చిన తర్వాత గట్టిగా నున్నగా రావడానికి మూడోసారి నునునలపతో కొట్టు.

క. గట్టిను. గట్టివడుచు.

గట్టించుడుచేయు న.క్రి. కుండరూపాన్ని తీర్చినతర్వాత గట్టిగా నున్నగా రావడానికి మూడోసారి నునునలపతో కొట్టు.

గట్టితెర హో.చూ. గట్టి. వి. సారెపలకమీద చేసిన మట్టి ముద్ద.

గట్టివబోది వి. బాలక్రీడా విశేషం. కాళ. 3.33.

గట్టింతనలవ వి. ఆరు పదును పాత్రలమీద నునుపూ, గట్టితనం రావడానికి సర్వే నలప.

గట్టిబోది వి. ఒకరకం బాలక్రీడ.

గట్టింపువడును వి. పాత్రలు చెయ్యడానికి మట్టిని ఎక్కువ మెత్తగా కాకుండా, ఎక్కువ తడిలేకుండా పక్వంగా చేసుకొన్న తీరు.

గట్టింపురాయి వి. కుండలు ఆరిన తర్వాత గట్టించడానికి వాడే రాయి.

గట్టియీత వి. ఈతజాతికి చెందిన ఎడారిచెట్టు (Phoenim paludosa or clatea paludosa).

గట్టిల్లు ఆ.క్రి. నమకూడు, నంభవించు, ఘటిల్లు. బనవ. 4.643.

క. గడిసు. కలుగు, దగ్గరకుచేరు, నంభవించు.

హో.చూ.హిం. ఘట్ నా. కలుగు, నంభవించు.

సం. ఘట్-.

గట్టివాలు దూ. గట్టువాలు. వి. సైరంధ్రీ జాతి స్త్రీ. ఇతరుల ఇళ్ళల్లో గంధ పుష్పాదులచే అలంకరించే స్వతంత్ర స్త్రీ, గంధ పుష్పాదులమ్మే స్త్రీ. భార. విరా. 1.288, 299.

క. గట్టి. పరిమళ ద్రవ్యాల ఉండ; -వల్లి. స్త్రీ ప్రత్యయం; గట్టివల్లి. సైరంధ్రి.

గట్టివాల్పోటులు వి.బ.వ. పుష్పలావికలు.

గట్టివాల్పోటులు చూ. గట్టివాలు.

గట్టు వి. 1. పర్వతం. రామా. 6.92; 2. తీరం, ఒడ్డు. ఆం. భా. 3.53; 3. రెండు పొలాలమధ్య హద్దుగా వేసిన మట్టి గట్టు; 4. మాగాణిలో మడికి, మడికి మధ్యవేసిన చిన్న మట్టికట్ట; 5. దావిచుట్టూ కట్టిన పొట్టిగోడ; 6. దావిచుట్టూ కట్టిన అరుగు; 7. గట్టిగా ఉండే నేల; 8. చెరువు మొ. వాటికట్ట; 9. గట్టునమ్మెటలోని గుంటలో బిగించే పదునైన ఉక్కుముక్క.

క. గట్టి. పర్వతాల నమూహం, ఎత్తైన ప్రదేశం; గట్టిరకెళగె. పడమటితీరం; తు. కట్టి. ఆనకట్ట; త. కట్టై; మ. కెట్టు; కోట. కట్ (-కక్). కట్టు, నిర్మించు; తోడ, కొట్. కట్టు, నిర్మించు; గోం, కట్టూ. చేపలుపట్టడానికి అడ్డంగా వేసిన కట్ట; పర్జి. కట్టో. కట్టు, నిర్మించు; కొలా. కటో, కట్టు. ఆనకట్ట; గద. కటో. కట్టు, బంధించు, నిర్మించు.

హో.చూ.నం. ఘుట్టు-. నద్యాదుల రేవు; ప్రా. ఘుట్టు-. నదీమట్టం.

గట్టుచాటునిక్షేపము వి. పర్వతం ఉండేనిది (అసాధ్యం, వశంకానిది అని భావం). కవిరా. 3.48. గట్టుచూలి వి. పార్వతి, గుబ్బలిపట్టి. గట్టుచేర్చు న.క్రి. కష్టాలనుంచి బయట పడవేయు, దరిచేర్చు. గట్టుతాలువు దూ. గట్టుతాల్పు. వి. నగధరుడు, విష్ణువు. ఉ.రా. 2.50. గట్టుతాల్పు దూ.చూ. గట్టుతాల్పు. వి. కృష్ణుడు, విష్ణువు. గట్టుతూము వి. నీళ్ళు ప్రవహించడానికి ఒక అడుగు వెడల్పు, మూరెడు పొడవులో పొలంగట్లకు అమర్చే మట్టిగొట్టం. గట్టుత్రిమ్మిరి దూ.చూ. గట్టుత్రిమ్మిరి. వి. కోతి. గట్టుదాయ వి. గోత్ర బిత్తు, దేవేంద్రుడు. అచ్చ.రా. 5.13. గట్టుదారి వి. గట్టుతాల్పు, కృష్ణుడు. గట్టుదొరవట్టి వి. 1. పార్వతి; 2. మైనాకుడు. గట్టు(ద్రిమ్మిరి(-త్రిమ్మిరి) దూ. గట్టుత్రిమ్మిరి. వి. మలత్రిమ్మిరి, వానరం, కోతి. అచ్చ.రా. సుందర. 128, 129. గట్టువట్టి వి. 1. పార్వతి. వరాహ. 9.58; 2. మైనాకుడు. అచలా. 3.41. గట్టువట్టు అ.క్రి. పాడయిపోవు. గట్టువడు అ.క్రి. నేతలో పోగులో ముద్దగాపడు, బట్టలో కొంత చిక్కగా నేసినపుడు, మిగిలిన నేతలో తేడావచ్చు. గట్టుబండ వి. హద్దురాయి, పొలానికి హద్దులు నిర్ణయించి ప్రభుత్వంవారు గుర్తుగా పాతిన రాయి. గట్టుమొగ వి. ఆముపొయ్యి, దగ్గరగాపేర్చిన దాడీలు, గోలేలు మొ. పాత్రలు. గట్టురాకొమరిత దూ. గట్రాకొమరిత. వి. పార్వతి. గట్టురాకొమరుడు దూ. గట్రాకొమరుడు. వి మైనాకుడు. గట్టురాచూలి దూ. గట్రాచూలి. వి. హిమవత్పుత్రి, పార్వతి. రాజ. చ. 2.89. గట్టురాజల్లుడు దూ. గట్రాజల్లుడు. వి. శివుడు. రామాభ్యు. 1.48. గట్టురాజు దూ. గట్రాజు. వి. హిమవంతుడు. గట్టురావట్టి వి. పార్వతి. గట్టురాయి వి. 1. హద్దురాయి, పొలానికి హద్దులు నిర్ణయించి ప్రభుత్వంవారు గుర్తుగా పాతినరాయి; 2. కండెరాయి, మేగ్నటైట్ అని సాంకేతికంగా పిలవబడే నల్లని ఇనప ఖనిజంలో కలిసిన 'క్వార్ట్' రాతి భేదం. గట్టురౌతు వి. గట్టురాయి, హద్దురాయి. గట్టులయికిమీరుడు(-ఎకిమీరుడు) దూ. గట్లయెకిమీరుడు. వి. హిమాలయ పర్వతం. రామరా. 213. గట్టులరాయేడు దూ. గట్లరాయుడు. వి. హిమాలయం. సాంబ. 55. గట్టులజేరుడు దూ. గట్లజేరుడు. వి. హిమవంతుడు. గట్టువకాడు వి. ఊరుడు. గట్టువకాను వి. ఊరుడు. గట్టువతనము వి. గొంటుతనం. గట్టువరం వి. మాగాణి పొలంచుట్టూ ఎత్తుగాపేసిన మట్టికట్ట. గట్టువిలుకాడు దూ. గట్టువిల్కాడు. వి. శివుడు. అచ్చ. రా. మందర. 152. గట్టువిల్కాడు దూ. చూ. గట్టువిలుకాడు. వి. శివుడు. గట్టువిలుతుడు దూ. గట్టు విల్తుడు. వి. శివుడు. ఆం. నా. దేవ. 6. వ్య. మేరు పర్వతాన్ని విల్లుగా చేసుకొన్న

వాడు. గట్టువిల్తుడు యూ.చూ. గట్టువిలుతుడు. వి. శివుడు. గట్టువిల్లారి వి. శివుడు. గట్టువిల్లాలుపు వి. శివుడు. వ్య. మేరుపర్వతాన్ని విల్లుగా ధరించినవాడు. గట్టునమ్మెట వి. రాతిని చేల్చటానికి పనికివచ్చే ఉక్కు పళ్ళున్న పెద్ద నుత్తి. గట్టెక్కించు స.క్రి. దరిజేర్చు. <గట్టు+ఎక్కు+-ఇంచు³. గట్టెక్కు అ.క్రి. దరిచేరు <గట్టు+ఎక్కు. గట్టాకొమరిత యూ.చూ. గట్టురాకొమరిత. వి. పార్వతి. గట్టాకొమరుడు యూ.చూ. గట్టురాకొమరుడు. వి. మైనాకుడు. గట్టాచూలి యూ.చూ. గట్టురాచూలి. వి. పార్వతి. జైమినీభా. 7.92. గట్టాజల్లుడు యూ.చూ. గట్టురాజల్లుడు. వి. శివుడు. గట్టాజు యూ.చూ. గట్టురాజు. వి. హిమవంతుడు. గట్లగొంగ వి. ఇంద్రుడు. అచ్చ.రా. కిష్కిం. 474. గట్లయెకిమీడు(-ఎకిమీడు) యూ.చూ. గట్టులయెకిమీడు. వి. హిమాలయ పర్వతం. వేంక. ఆం. 77. గట్లయేలికమమమడు(-ఏలికమమమడు) వి. కుమారస్వామి. సాంబ. 3.1. గట్లరాయడు యూ.చూ. గట్టులరాయుడు. వి. హిమాలయం. గట్లజేడు యూ.చూ. గట్టులజేడు. వి. హిమాలయ పర్వతం. గట్లజేవిబిర్డ వి. హిమవత్పుత్రి. పార్వతి. ఆం. భా. 1.40. గట్లనూడు వి. గోత్రభిత్తు, దేవేంద్రుడు. ఆచ్చ.రా.యు. 174.

గట్టుగ వి. గర్భస్రావం.

గట్టువా యూ.చూ. గట్టివా. వి. గయ్యాళి.

గట్టువాయి యూ.చూ. గట్టివా. వి. గయ్యాళి.

గట్టువాలు యూ.చూ. గట్టివాలు. వి. సైరంధ్రి.

గట్టెక్కించు చూ. గట్టు.

గట్టెక్కు చూ. గట్టు.

గట్టెంచు చూ. గట్టి. వి. ముద్దగా (అతికి) నేసిన అంచు. <గట్టి+అంచు.

గట్టెడనలవ వి. ఆరుపదును పాత్రల మీద నునువు, గట్టిదనం రావడానికి నర్సే నలప.

గట్టేయ చూ. గట్టి. న.క్రి. కుండరూపాన్ని తీర్చిన తర్వాత గట్టిగా నున్నగా రావడానికి మూడోసారి నునునలపతో కొట్టు.

గట్నంచేయ యూ.చూ. గట్నేయు. స.క్రి. ఘటనంచేయు.

గట్నలవ యూ.చూ. గెట్నలప. వి. ఆరుపదును పాత్రల మీద నునుపు, గట్టితనం రావడానికి నర్సేనలప.

గట్నేయ యూ. గట్నంచేయ. న.క్రి. కుండ రూపాన్ని తీర్చిన తర్వాత గట్టిగా నున్నగా రావడానికి మూడోసారి నునునలపతో కొట్టు.

గట్నేనలవ యూ.చూ. గెట్నలప. వి. ఆరుపదును పాత్రల మీద నునువుగా, గట్టితనం, రావడానికి నర్సేనలప.

గట్ర అవ్య. మొదలైన.

గట్రమన్ను వి. నిర్మాణానికి పనికిరాని మట్టి.

గట్రాకొమరిత చూ. గట్టు.

గట్రాకొమరుడు చూ. గట్టు.

గట్రాచూలి చూ. గట్టు.

గట్రాజల్లుడు చూ. గట్టు.

గట్రాజు చూ. గట్టు.

గట్రింత వి. తరిమెనకూ, ఇంధనంగానూ ఉపయోగపడే కలపనిచ్చే ఒక చెట్టు. అడవిగోరింతచెట్టు (Erythroxylon monogynum).

గట్ల అవ్య. అట్ల, అటుల, అలా.

గట్లగొంగ చూ. గట్టు.

గట్లయెకిమీడు చూ. గట్టు.

గట్లయేలికమమమడు చూ. గట్టు.

గట్లరాయడు చూ. గట్టు.

గట్లజేడు చూ. గట్టు.

గట్లజేవిబిర్డ చూ. గట్టు.

గట్లనూడు చూ. గట్టు.

గడ[1] వి. 1. ఇక్షురంభాది కాండం, చెరకు, పెదురు మొ. వాటి కర్ర. కు. నం. 10.171 ; 2. ఓడకంబం, తెరచాప కొయ్య. శివ.సా. 2 ; 3. యుద్ధసాధన విశేషం (ఈటె). విజయ. 3.152 ; 4. ఏతపుబొక్కెన తగిలించే నిలువుగడ ; 5. గొర్రు, గుంటక మొ. వాటి దిండుకు బిగించి కాడిమీద మోపే పొడుగాటి కొయ్య (లు) ; 6. పెదురు.

క. గడె. పెదురు కర్ర ; కొడ. గళె. పొడుగాటి కర్ర ; తు. కరి. ద్వారబందపు స్తంభం ; త. కట్టై. పదవనడిపే పెదురు కర్రలు, చెరకుగడలు, పెదురుకర్రల చివరిభాగం ; మ. కళు. పెదురు కావటిబద్ద ; పర్షి. కడ్ప్. సన్నటి కర్ర, ఊచ ; ఒల్లా. కడ్కె. కర్ర.

పో.చూ. నం. కాండ-. కర్ర.

గడకట్టు యూ. గదగట్టు. స.క్రి. ప్రతిష్ఠించు, స్థాపించు. దాశ. 34 ; అ.క్రి. తెగించికూర్చుండు. గడకట్టె వి. రాగోల కట్టె, ఆముకాల్సుకు ముళ్ళకంపల్ని తీసుకొని రావడానికి వాడే పంగల కర్ర. గడకర్ర వి నూలుచిలవలు ఆరవేసే పెదురుదొంగు. గడకు(గట్టినపాత వి. చంచలత్వం. తాళ్ళ. నం. 11.3, 125. గడకుప్పె వి. ఎద్దుబాడిలోపైపకు రాకుండా కాడికన్నంలో దిగవేసిన కర్ర. గడకొయ్య వి. బండిమీద జల్ల కదలకుండా చట్టంలో గుచ్చిన కొయ్య ముక్క. గడగట్టు (-కట్టు) యూ.చూ. గడకట్టు. న.క్రి. బండాకట్టు. గడగాలు వి. బండిమీద జల్ల కదలకుండా చట్టంలో గుచ్చినకొయ్యముక్క. గడసు వి. బండిపరాన్ని దోనె (అర్ధ) కు బిగించిన చీల. గడచీల వి. ఏతపులానలో ఆమర్చి ఉండే దండెపు బీటలు తగల్చటానికి గరతలన ఉండే చీల, కుండకట్టేటోట ఏతంగడ చివరన అమర్చే చీల ; త. కటుకై. చీల ; కటిక. బక్కెటు కొరకుండా ఉండటానికి అమర్చిన చీల. గడసాదవ వి. సాము, వ్యాయామం. <గడ[1]+నం.సాధన. గడసాని[1] యూ. గడెసాని. వి. గడపై జీవించేది (దొమ్మరసాని).

గడ[2] వి. నమూహం. నిర్వ. రా. 8.53.

నం. ఘటూ. ఏనుగుల నమూహం, గుంపు ; ప్రా. ఘడా. నమూహం ; ఘడగ.

క. గడణ. ముద్ద, కుప్ప, నమూహం.

<ప్రా. ఘడా.

-గడ[3] ప్రత్య. చేరు - మొదలైన క్రియలచివర నామవాచకాల వడం కోసం చేర్చే ఒక కృత్ప్రత్యయం,

గడక వి. నంగబిముద్దలు చేయడానికి గుండ్రని మూకటి లాంటి మట్టిపాత్ర.

గడకా విణ. మిగిలిన.

గడగడ క్రి. విణ. వడకటం మొదలైన వాటికి అనుకరణం. ఉ.హరి. 6.96.

క. గడగడ. గడగడ ; తు. కటుకటు. వేగులలో బాగుండక పోవటం ; గడగడ. ఒకరకం ధ్వని ; త. కటుకటల్-ఎనల్, కటుకట్-ఎనల్.

గడగడవడు అ.క్రి. వణుకు. **గడగడవణచు** స.క్రి. వణికించు, భయపెట్టు. రం.రా.ఉ. 7 పం. **గడగడలాడు** అ.క్రి. వణకు.

గడగరొత్తు వి. వగిలి పనికిరాని రాయి.

గడగెనలు వి. పడి లేక ఒకటిన్నర పడి బియ్యం ఉడికే మట్టి పాత్ర.

గడంగు వి. నరశ్తులను నిలవచేసే పెద్ద కొట్టు.

గడచిబ్రతుకు చూ. గడచు.

గడచు రూ.చూ. కడచు. స.క్రి. 1. దాటు ; 2. అతిక్రమించు ; 3. మించు. అ.క్రి. తొలగిపోవు.

గడచిబ్రతుకు అ.క్రి. 1. జీవితాంతం వరకు ఎగుడు దిగుడు లేకుండా జీవించు ; 2. ఇతరుల సహాయం లేకుండా బతికి పొగడబడు.

గడచేయ స.క్రి. నేసిన గొంగడి మడతపెట్టు.

గడంచ రూ.చూ. గడమంచ. వి. ధాన్యపు గుమ్మకింది చెక్కబల్ల.

గడంచి రూ.చూ. గడమంచ. వి. ఎత్తైన బల్ల.

గడంచు రూ.చూ. గడమంచ. వి. 1. ఒకరకం పీట ; 2. చిన్న మంచం ; 3. చెక్కలువేసి ఎత్తుగా చేసిన బెంచి వంటి చట్టం.

గడంచె రూ.చూ. గడమంచ. వి. 1. ధాన్యపుబస్తాలు ఇంట్లో వేయటానికి నిలబెట్టిన బల్ల ; 2. తూర్పారపోసే మనిషి నిలబడటానికి అమర్చిన ఎత్తుపీట.

గడన[1] వి. సంపాదన, ఆర్జనం. నుమతి శ. 43.

సం. ఘటనా- ; ప్రా. ఘడణ. నిర్మాణం, యత్నం, పరిశ్రమ ; అ.మా. ఘడణా. ప్రయత్నం.

క. గడతె. ఎంచటం, లెక్కించటం.

<ప్రా. ఘడణ-.

గడనకత్తె వి. బోగపు స్త్రీ, వేశ్య. **గడనచేడియ** వి. బోగపు స్త్రీ, వేశ్య. సీలా. 2.49. **గడనవడఁతి** రూ. గడనవడఁతుక. వి. బోగపు స్త్రీ, వేశ్య. **గడనవడఁతుక** రూ.చూ. గడనపడఁతి. వి. బోగపు స్త్రీ, వేశ్య. **గడవసాని** రూ. గడసాని[2]. వి. బోగపుస్త్రీ, వేశ్య. <గడన[1] + సాని[1].

గడన[2] వి. 1. స్తోత్రం. భార.విరా. 5.249 ; 2. లెక్క. జై మిసిభా. 5.167.

సం. గణన-. లెక్కించటం ; ప్రా. గణణ-గణణా. లెక్క, సంఖ్యానం.

క. గడగె. ఎన్నిక, అర్హమైంది, గణింపదగింది.

<ప్రా. గణణ-.

గడన[3] వి. దొంగమేవు, లంచం. ఆం.భా. 3.35.

గడనము[1] వి. సమూహం. కు. సం. 12.183.

క. గడణ. కుప్ప, సమూహం.

<క. గడణ.

గడనము[2] చూ. గడ[1]. వి. గడ.

గడనవెల్లి రూ.చూ. గర్డనెల్లి[2]. వి. సీడకోసం పెంచబడే ఒకరకం చెట్టు.

గడవ రూ.చూ. కడప[1]. వి. 1. కడప, దేహళి, ద్వారం యొక్క కింది కమ్మ. ఆం. భా. 2.17 ; 2. బండి ఇరుసు చివర వేసేచీల ; కడచీల, బాయమేకు ; 3. లొప్పి (వాకిలి తగిలి తలగడవ కట్టింది) ; 4. సింహద్వారానికి ముందు అరుగుల మధ్యగా ఉన్న నడిచేదారి ; 5. నాగటితో దున్నిన రెండుచాళ్ళ మధ్య కలవని భాగం ; 6. గొర్రు మొ. ఒకసారి చాళ్ళు దున్ని మలుపు తిరిగిన తరవాత మొదటి చాళ్ళకు రెండవసారి వేసే చాళ్ళకు మధ్య మిగిలి పోయిన ఎడం.

గడవత్రొక్కు అ.క్రి. ఇంటికి వచ్చు. **గడవదాటు** అ.క్రి. ఇల్లుదాటి బయటకు వెళ్ళు. **గడవవచ్చ** వి. ఒకరకం పనుపు రంగు. **గడవవమ్మ** వి. ఇంటిపన్ను. **గడవబోది** వి. మండిగం, కడప. **గడవలోకాలుపెట్టు** అ.క్రి. ఇంటిలో అడుగుపెట్టు, గృహప్రవేశం చేయు, కాపరానికివచ్చు.

గడవడము వి. పాలేర్లకు పంటకావలు ఇచ్చేధాన్యాదికం.

గడవు చూ. కడచు. రూ. గడుపు. స.క్రి. జరుపు, వెళ్ళబుచ్చు.

గడవుదల (-ల) రూ. గడుపుదల. వి. 1. పాలేర్లకు పంటకావలిచ్చే ధాన్యాదికం. 2. కాలంవెళ్ళబుచ్చటం, గడపటం.

గడవులును వి. ముదురు ఆకుపచ్చరంగుతో కూడిన ఊదారంగు పూలుపూసే కొమ్మలు లేకుండనిలువుగా పెరిగే ఒక మొక్క (Cviebuhriadineearis).

గడబడ రూ.చూ. గడిబిడి. వి. 1. అల్లరి ; 2. తొందర ; 3. బాధ.

గడబద్దకం వి. కష్టం.

గడబిడ రూ.చూ. గడిబిడి. వి. కలత, భ్రోభం.

గడబిడచేయ స.క్రి. సాధనాలతో నేలను తిరగ వేయ.

గడబిడి రూ.చూ. గడిబిడి. వి. 1. అల్లరి ; 2.తొందర ; 3. బాధ.

గడమంచ రూ. గడంచ, గడంచి, గడంచు, గడంచె, గడమంచె, గడవంచి, గడవంచె, గడిమంచ, గడెమంచము. వి. 1. బరువుమూటలు పెట్టుకోడానికి చేసిన గట్టి పొట్టిబలం పీట, చట్టం ; 2. చిన్న మంచం ; 3. చెక్కలువేసి ఎత్తుగా చేసిన బెంచివంటి చట్రం.

క. గడగంచి. నీళ్ళకుండలు మొ. పెట్టుకోడానికి ఏర్పాటుచేసిన బల్ల.

హిం. ఘడౌంచీ.

గడమంచె రూ.చూ. గడమంచ. వి. 1. మూటలు మొ. పెట్టటానికి కోళ్ళు అమర్చిన చట్టం ; 2. పైరుకుకావలి కాచేమనిషి నిలబడడానికి గుంజలుపాతి పైన తడికవేసి కట్టిన కట్టడం.

గడమాను పో. చూ. గడప. వి. దర్వాజా చట్రపుకిందికమ్మ.

గడము వి. 1. కుండ మొ. వాటిమూత, మూకుడు ; 2. గడి.

గడరుగోయిల (-కోయిల) వి. గండుకోయిల.

గడవ వి. మంచికలపనిచ్చే ఒకచెట్టు, ఇదిపచ్చనిపూలు

వుస్తుంది (Careey arboca).

గడవంచి యూ.చూ. గడమంచ. వి. 1. చిన్నమంచం ; 2. పెక్కు అరలు అమర్చిన ఎత్తుకోళ్ళబల్ల.

గడవంచె యూ.చూ. గడమంచ. వి. మూటలు మొదలైనవి పెట్టుకోడానికి వీలుగా కోళ్ళుఅమర్చిన చట్టం.

గడవు యూ. గడువు. వి. నిర్ణీతకాలం.

క. గడఛ ; పో. చూ. గడ. హద్దు, నిర్ణీతకాలం, ఒకవాయిదా.

గడసాని[1] యూ.చూ. గడనసాని. వి. బోగవుస్త్రీ.

గడసియ యూ. గడసె. వి. 1. అటక ; 2. మిద్దె ; 3. మడుచు.

గడసిల్లు అ.క్రి. 1. కడదగు, చివరిదగు. భీమ. 2.77 ; 2. నమమగు ; 3. కుంగు.

గడసె యూ.చూ. గడసియ. వి. 1. అటక ; 2. మిద్దె ; 3. మడుచు.

గడాకుండ యూ.చూ. గడేకుండ. వి. ఒకరకం వాద్యపుకుండ.

గడాడు వి. చుట్టుగుడిపె కొప్పచుట్టూ కంకబద్దపరిచి పెంటితో వేసినకట్టు.

గడావ క్రి. విణ. ద్రు. త్వరగా.

క. గడాన, వీలైనంత తొందరగా.

గడాము వి. చిన్నగుడిసె.

గడాయించు న.క్రి. తాడు మొ. వాటితోగట్టిగాకట్టు.

హిం. గడానా. చొప్పించు.

<హిం. గడా (నా).

గడాయిరోతు వి. స్తంభాలు మొ. రాతికట్టడాల్లో భాగంగా నిలబెట్టిన డిజైన్లు చెక్కినరాయి.

హిం. గడా. ఖచితమైన.

గడార యూ.చూ. గడారి. వి. గర్తపార, పలుగు.

గడారంకాయలు వి.బ.వ. వుల్లబద్దలు (నిమ్మకాయలు).

గడారంమరవ యూ.చూ. గడియారం మరవ. వి. గడియారం దాన.

గడారి యూ. గడార, గడారు. వి. చిన్నగునపం.

క. గడారి. గునపం.

గడారు యూ.చూ. గడారి. వి. 1. గర్తపార ; 2. బండిచక్రం చక్రాలమీద తిరగటానికి ఆధారంగా ఉండేకమ్మి ; 3. రాట్నం ఆకులు తిరగటానికి నిలువులకు బిగించిన ఇనప చువ్వ ; 4. రట్నారాట్నం తిరగటానికి నిలువులకు బిగించిన చువ్వ ; 5. ఇరుసు.

గడార్తుండు వి. గానుగుమొద్దు మధ్యనాటిన మేకు.

<గడారు+తుండు.

గడార్తుండు చూ. గడారు.

గడాలు వి.బ.వ. ఆరకలు, నాగళ్ళు.

గడి[1] వి. 1. దరి, సమీపం. కు. సం. 5.14 ; 2. సీమ, పొలిమేర, సరిహద్దు, మితి, మేర. వరమ. 1.24 ; 3. మర్యాద, కట్టుబాటు. హంస. 5.110 ; 4. కుండ మొద లైనవాటిమూత, గడం. ఆం. భా. 1.76 ; 5. గడితాడు ; 6. చదరంగం బల్లమీద గీచినఖల్లు ; 7. బలం ; 8. వ్యాపార విశేషం ; 9. సంవత్సరం ; 10. క్షేత్రగణిత సంబంధమైన భాగం ; 11. గడియ, అర్ధళం ; 12. గీత ; 13. పశువుల కాళ్ళకు కట్టేపలుపు ; 14. తలువులను బిగించే అర్ధకోల, గడియ ; 15. ముడి ; 16. ఒకరంగు పరుగులో వేరేరంగు పోగులతో నేసిన చతురం ; 17. తోటనిచ్చెన మెట్లకుమధ్యనున్న ముక్కోణంగా ఉండే ఖాళీ.

క. గడి. హద్దు, ఎల్ల, పొలిమేర.

గడికట్టు అ.క్రి. ఆరితేరు. గడికరణము వి. బాగారాయ కల్గినవాడు. గడికాళ్ళువేయు న.క్రి. రెండు రెండు పశువులకు ఒక్కొక్కకాలు చేర్చి లంకెవేయు. గడికుడుకలు వి.బ.వ. వివాహాదుల్లో ఉపయోగించే బరేనికుండలు కాక మిగిలినకుండలు. గడికొయ్య యూ. గడిగొయ్య. వి. బండి మీద బల్లకదలకుండా చట్రంలో గుచ్చినకొయ్యముక్క. గడికొల్లలు వి.బ.వ. సరిహద్దులు దగ్గరకాచి రోచుకోవడాలు. గడిగుండు వి. పెద్దరాయి. గడిగొయ్య (-కొయ్య) యూ.చూ. గడికొయ్య. వి. బండిబల్ల పక్కకు తొలగకుండా ఉండటానికి బండి చట్రవునిలువుపట్టెలకు బిగించిన కర్ర. గడిగొర్రు (-కొఱ్ఱు) యూ. గడిగొఱ్ఱు. వి. బండిబల్లపక్కకు తొలగకుండా ఉండటానికి బండిచట్రవు నిలువు పట్టెలకు బిగించినకర్ర. గడిగొఱ్ఱు యూ.చూ. గడిగొర్రు. వి. బండిబల్ల పక్కకు తొలగకుండా ఉండటానికి బండిచట్రవు నిలువు పట్టెలకు బిగించిన కర్ర. గడిచీర వి. గళ్ళచీర. గడిచీల వి. 1. బండిబల్ల పక్కకు తొలగకుండా ఉండటానికి బండిచట్రపు నిలువు పట్టెలకు బిగించిన కర్ర ; 2. నెమ్ముబండికొలువు కిరుసైవులా లిగువుకోనం కొట్టినమేకు ; 3. పరానికి దోనె మొద్దును బిగించే చీల. గడి త్రాడు వి. జాప రెండు రెండు పశువులను ఒక్కొక్క కాలుచేర్చి లంకెవేసే పలువు. గడిదేరు (-తేరు) అ.క్రి. ఆరితేరు, నిపుణత్వాన్ని సంపాదించు. పాండు. 3.14. గడిదేశము వి. సరిహద్దు భూమి. గడిదొంగ వి. గడిదేరిన దొంగ, నిపుణత్వాన్ని పొందిన దొంగ. గడివేత వి. బట్టలో గళ్ళుపడేట్టు పెట్టినేసిన నేత. గడివేలలు వి.బ.వ. సరిహద్దుభూములు. గడిపేటుచీర వి. అంచులోగడి డిజైను పడేట్టునేసినచీర గడిపోతు వి. ఆంబోతు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 558. గడిబల్ల వి. 1. రెండు ఎత్తైన పీటలు మీద అర్ధంగా వేసినఅర్ధ పలక గల బల్ల ; 2. మరమగ్గం చట్రంలో, పానువుపట్టెకు పక్కన బిగించిన సొరుగుచెక్క. గడిమాను వి. తలువు చెక్కలను మూస్తూగోడల్లోని కంత ల్లోకి దూర్చబడే రోకలి వంటి పెద్దగడియ. గడిమాయి న.క్రి. గడిసాములు చేయటంలో ఆరితేరు. గడిమెకము వి. వేటాడటానికి చక్కని మృగం. గడిమూల వి. పీఠిమొదలు గడియ అ.క్రి. దగ్గరకుచేరు. గడిరాజు వి. ఊరుడు. గడివాడు వి. ఎల్లల వద్దకావలి ఉండేవాడు. గడివిప్ప న. క్రి చీరమడత విప్ప, మడతవేయు. గడివోతు (-పోతు) వి. ఉరువపుక్క, ఒకరకం వేటకుక్క. గడిచీల (-చీల) వి. గానుగ చక్రం పెనగకుండా బిగించే కొయ్యముక్క.

గడి[2] యూ.చూ. గడి. వి. దుర్గం, కోట. రంగా. చ. 2.27.

గడిగ యూ. గడిగి. వి. ఒకపాటి మట్టికుండ.

గడిగదుత్త యూ.చూ. గరిగెదుత్త. వి. ఆరిపేజి లేకుండా పెళ్ళి చేసేవాళ్ళువాడేమట్టిపాత్ర.

గడిగి యూ.చూ. గడిగ. వి. పక్కలేనిమట్టిపాత్ర.

గడిచీటియిచ్చు (-ఇచ్చు) చూ. గడి[2]. స.క్రి. విడుదల పత్ర మిచ్చు.

గడించు[1] రూ. గడియించు[1]. స.క్రి. 1. సంపాదించు, ఆర్జించు. వరాహ. 9.126 ; 2. కల్పించు. కళా. 5.38.

క. గడిసు. సంపాదించు, పొందు, దగ్గరకు చేరు.

గడించువడ(తి వి. ఆటవెలది, వేశ్య. సాంబ. 2.13.

గడించు[2] రూ.చూ. గడియించు[2]. స.క్రి. గణనచేయు, పాటించు. కళా. 3.198.

గడిడు వి. వీరగీతాల్ని పాడుతూ బిచ్చమెత్తుకొనేవాడు.

గడితకెక్కు చూ. గడితము. అ.క్రి. 1. గణుతికెక్కు ; 2. స్థిర పడు.

గడితపడు చూ. గడితము.

గడితము విణ. 1. ముదుగైన, చిక్కని, తరచైన. హరి. ఉ. 7.213 ; 2. అధికమైన, మిక్కుటమైన, పెద్ద, రసిక. 3.151 ; వి. 1. తరచు, బాహుళ్యం. అచ్చ.రా.యు. 325 ; 2. సాంద్రత్వం, చిక్కన. పార్వ. 5.128 ; 3. ముదుగుతనం ; 4. పలుపు.

సం. ఘటిత-. కూర్చబడిన ; ప్రా. ఘటిత-, ఘడిఅ. సంనక్తం, క్లిష్టం ; పా. ఘటిత-. కూడిన.

క. గడితర. చిక్కన, సాంద్రత్వం. బలం, స్థూలత్వం.

<ప్రా. ఘటిత-.

గడితపడు అ.క్రి. గట్టిపడు, ఘనీభవించు. యయా. 2.71.

గడితల రూ. గడిదల. వి. ఒకవిధమైన ఆయుధం. కు.సం. 11.40.

గడితెరదాక వి. కొద్దిగా దూర పంపుకోడానికి వాడే చిన్న మట్టి పాత్ర.

గడిదల రూ.చూ. గడితల. వి. ఆయుధవిశేషం. ప్రబంధ. 788.

గడివరక రూ.చూ. గడ్డిపరక. వి. తృణలేశం.

గడిబిడత వి. పీర్లపండగలో పానకం ముంచుకొని తాగడానికి వాడే చిన్నపిడత.

గడిబిడి రూ. గడబడ, గడబిడ, గడలిడి. వి. అల్లరి, తొందర, బాధ.

పో.చూ. కుమా. గడబడాయో. తప్పుతోవలో నడిపించు ; నే. గడ్‌బడ్. ఆందోళన, గాబరా ; బెం. గడ్‌బడ్ ; ఒ. గడబడి ; హిం. గడ్‌బడ్. ధ్వని, అస్తవ్యస్తం, గాబరా, ఆందోళన ; పం. గడ్డ-వడ్డ ; సిం. గడ్‌బడి ; గు. గడ్‌బడ్ ; మరా. గడ్‌బడ్.

క. గడిబిడి. ధ్వని, చప్పుడు, అల్లరి, గలబా తు. గడబడి ; త. కడుపటాన్-ఎనల్. ధ్వనించడం, నందడి అవడం.

<హిం. గడ్‌బడ్.

గడిమంచ రూ.చూ. గడమంచ. వి. గడవంచె.

గడిమి వి. కడప, గుమ్మం.

గడిమిదొండపెండలము వి. అడవిగిసుగు తీగ. మొయిదు పెండలం తీగ, సువాసనగల ఆకుపచ్చని పూలుపూసే తీగ (Dioscorea alata).

గడియ[1] రూ.చూ. గడె[1]. వి. 1. అర్ధళం, తలుపుకు అడ్డంగా వేసిన కర్ర. భక. 2.122 ; 2. కత్తెర అడుగున ఉన్న కమ్మి.

గడియకన్నము వి. దొంగచే తలుపు తీయటానికి వీలుగా తలుపుకు చేసిన రంధ్రం. గడియమ్మాము రూ. గడెమాను, గడెమ్రాను. వి. అర్ధళం, విష్కంభం, తలుపుకు అడ్డంగా వేసేకర్ర. గడియలువడు అ.క్రి. గడియలు వేసినట్లగు. పాండు. 3.103.

గడియ[2] రూ. గడె[2]. వి. 1. ముహూర్తం, అల్పకాలం. హరి. ఉ. 6.199 ; 2. ఇరవైనాలుగు నిమిషాలకాలం. ఆం.భా. 1.95.

సం. ఘటికా. ఇరవైనాలుగు నిమిషాలకాలం ; ప్రా. ఘడిఅ ; పా. ఘటికా. కుండ ; నే. ఘడి. ఇరవైనాలుగు నిమిషాలకాలం ; చిన్నగడియారం, ఒకగంట ; కుమా. ఘడీ. అవసానకాలం ; బెం. ఘడె, ఘడీ ; హిం. ఘడీ. ఒకనిమిషం, కాలాన్ని కొలిచేది ; పం. ఘడీ. కుండలో నీళ్ళనునింపి దానిద్వారా కాలాన్నికొలిచే పద్ధతి, ఇరవైనాలుగు నిమిషాల కాలంలో ఆ కుండ కాళీ అవుతుంది ; సిం. ఘడీ ; గు. ఘడీ.

క. గడి. ఇరవైనాలుగు నిమిషాల కాలం. గంటలు కొట్టడానికి వీలుగా లోహంతో తయారుచేసిన పళ్ళెం.

<ప్రా. ఘడిఅ.

గడియకుడుక రూ. గడెకుడుక. వి. గడియలను తెలిపే పాత్ర విశేషం. కువల. 2.125.

గడియమరవ రూ.చూ. గరిగెమరవ. వి. గరిగెముంత, అరిచేడిలేకుండా పెళ్ళిచేసేవారు వాడే మట్టిపాత్ర.

గడియా వి. కట్టుబడిలో పనికిరాని చిన్నరాతిముక్క.

గడియారంకడవ చూ. గడియారము.

గడియారము చూ. గడియ[2]. రూ. గడేరము, గడ్యారము. వి. గడియలను తెలిపే యంత్రవిశేషం. బనవ. 3.1005, 1006, క్రీడా. 155.

సం. ఘటికార-.

క. గడియార, గడియాల(ళ) ; తు. గడియాల్ ; త. గడికారం.

<సం. ఘటికార-.

గడియారంకడవ రూ.చూ. గడేరంకడవ. వి. హరిజనులు పెళ్ళిళ్ళల్లో వాడే చిన్నపాత్ర. గడియారంబావ వి. హరిజనుల పెళ్ళిళ్ళల్లో కంకణం కట్టిపెట్టే చిన్నకడవ. గడియారంమరవ రూ. గడారంమరవ. వి. గడియారంబావ, హరిజనుల పెళ్ళిళ్ళల్లో కంకణం కట్టిపెట్టే చిన్నకడవ.

గడియారంబావ చూ. గడియారము.

గడియారంమరవ చూ. గడియారము.

గడియించు[1] రూ.చూ. గడించు[1]. స.క్రి. 1. సంపాదించు, ఆర్జించు. ద్వి. సారంగ. 68. పు ; 2. కల్పించు.

గడియించు[2] రూ. గడించు[2]. స.క్రి. గణనచేయు, పాటించు. బనవ. 1.428.

క. గణయిసు. లెక్కించు, పాటించు.

గడివడ వి. గట్టిగాఉండే వడియం.

గడినలబడు అ.క్రి. భారాదులచే కుంగిపోవు పి. శకు. 3.190.

గడిపిలి చూ.చూ. గడిసిల్లు. అ.క్రి. 1. చెరు, పాడగు; 2. కుంగు.

గడిపిల్లు చూ. గడిసిలు. అ.క్రి. 1. చెరు, పాడగు; 2. కుంగు.

గడిపుగంధి వి. సుగంధిపాల, ఒంరకం తీగ (Hemidesmus indicuslatifolius).

గడిపె వి. ధాన్యం నిల్వచేసే గాడె.

గడీ చూ. గడి². వి. దుర్గం, కోట. రంగా.చ. 2.122.

హిం. ఉ. గఢ్. కోట, దుర్గం; మరా. గఢీ, గఢ్, గఢా.

క. గడి;

<ఉ. గఢ్.

గడీపిరతలు చూ. గడోపిడతలు. వి.బ.వ. పెండ్లిలో నాగవల్లి సాంగేనికివాడే మట్టిపిడతలు.

గడీలు వి.బ.వ. పీర్లపండగలో పానకం తాగడానికి వాడే చిన్న మట్టికుండలు.

గడు చూ.చూ. గడ్డు¹. వి. 1. దారువిశేషం. ఆం.భా. 2; 2. గొప్పతనం; 3. గొప్పవాడు. విణ. గడ్డు, కష్టమైన.

గడుగాయ (-కాయ) చూ. గడుగ్గాయ. వి. రాలుగాయ, తుంటరి. గడుగ్గాయ్ చూ.చూ. గడుగాయ. విణ. మటికుడు, గడుసుకాయ. గడుమన్నెము చూ.చూ. గర్డుమన్నెము. వి. గర్డుమన్నెం, లోమన్నెం, బహుమానంగా ఇచ్చిన భూమి.

గడుగు వి. చిన్న పాత్ర.

గడుసుదరకలు వి.బ.వ. పెళ్ళిలో అరివేణి పక్కన నున్నం చూసి పెట్టే రెండుకుండలు.

గడుచు చూ.చూ. కడచు. న.క్రి. 1. దాటు; 2. అతిక్రమించు; 3. ఉల్లంఘించు.

గడువఁబడు అ.క్రి. మించబడు.

గడువు చూ.చూ. గడవు. న.క్రి. (కాలం) వెళ్ళబుచ్చు.

గడువుకొను న.క్రి. కాలంవెళ్ళబుచ్చుకొను. గడువుదల (-తల) చూ.చూ. గడవుదల. వి. 1. గడపడం, కాలం వెళ్ళబుచ్చడం; 2. పాలేర్లకు పంటకాపులిచ్చే ధాన్యాదికం.

గడువఁబడు చూ. గడుచు.

గడువు చూ.చూ. గడవు. వి. 1. కాలం యొక్క అవధి, మేర. రం.రా. కిష్కిం; 2. మర్యాద.

గడువరి చూ. గడును.

గడువరితనము చూ. గడును.

గడువు విణ. 1. కుజనుడు, కూళ. ఆము. 4.209; 2. గాఢం, అధికమైన, హెచ్చైన. పార్య. 3.74; 3. కఠినమైన, గట్టి. భక. 2.412; 4. అసాధ్యం; వి. 1. కాఠిన్యం; 2. మొండితనం.

క. గడుసు. లోహంలాంటి గట్టితనం, ఇనుము, కట్టె మొదలైన వాటిలాగ పెళుసుదనం; గట్టి. శక్తి, గట్టివాడు; తు. గడుసు. దృఢం, గట్టి; త. కెట్టి. దృఢత్వం, గట్టితనం; మ. కట్టి. లోహపు కడ్డీలాగ తయారు చేయబడ్డది.

గడుపరి విణ. 1. దుష్టుడైన, కూళ. వండి. చ. 2.116; 2. మాయలమారి. నార.పంచ. 1.254; 3. కఠినం. ద్వి. హరిశ్చ.ఉ. 619; 4. వంచకం. వైజ. 4.94; 5. కఠినుడు. ఆం.భా. 8.12; 6. అసాధ్యుడు; 7. ఘరుడు. గడువరి కనము వి.1. ధైర్యం; 2. చెడ్డతనం. గడుసుకుంక వి. గడుసరివాడు. గడుసు(దనము (-తనము) వి. 1. ధార్ష్ట్యం. ప్రభా. 1.107; 2. మోటుతనం. కృ.శకు. 50; 3. కాఠిన్యం. చంపూ. రా. 4.29. గడుసువేల వి. గట్టినేల. గడుమవడు చూ.చూ. గడుసువడు. అ.క్రి. 1. మొండితనం చేయు. వేమ. 2.194; 2. ధీరుడగు. గడుసుపిక్కలు వి.బ.వ. బలిసిన పిక్కలు. గడుమబుఱ్ఱ వి. మంచిమేధగలవాడు. గడుమమాట వి. కుచ్చితమైనపల్కు. గడుమరాయి వి. అబ్బురుల్ల. గడుమరాలు వి. గడుసుదనం గల స్త్రీ. వేమన. 1.16. గడుమవడు (-వడు) చూ. గడుసువడు. అ.క్రి. మొండితనం చేయు. పాండు. 3.14. గడుసువాఁడు వి. తనపనులు నేర్పుగా నిర్వహించుకోగల నేర్పరి. గడుసువావ వి. శిక్షమైన వానజల్లు.

గడె¹ చూ. గడియ¹. గణి. వి. ఆరళం, తలుపుకు అర్ధంగావేసే కర్ర. యయా. 5.34.

క. గడె. పెదుయగడ;

నం. ఘటిత-. అనునంధించబడినది; ప్రా. ఘడియ-; ఘటికా.

<ప్రా. ఘడియ-.

గడెకమ్మము వి. తలుపుగడియ కన్నం. గడెమాను చూ.చూ. గడియమ్రాను. వి. ప్రధాన ద్వారానికి లోపైవ అర్ధంగానేసే రోకలివంటి కొయ్య గడియ. గడెమ్రాను చూ.చూ. గడియమ్రాను. వి. ఆర్గళం, విష్కంభం, తలుపుకు అర్ధంగావేసే కర్ర.

గడె² చూ.చూ. గడియ². వి. ఇరవైనాలుగు నిమిషాల కాలం. కువల. 2.47.

గడెకుడుక చూ.చూ. గడియకుడుక. వి. గడియను కాలిచేగిన్నె. గడెగడెకు అవ్య.ద్రు. మాటిమాటికి.

గడెకారి చూ.చూ. గడేకారి. వి. బల్లెంవాడు, పోకిరి.

గడెకాలు అ.క్రి. బాగాకాలు.

గడెంకొట్టు వ.క్రి. వ్యవసాయం చేయు.

గడెత్తు చూ. గడియ¹. వి. 1. దాటుకొని పోవటానికి ఎత్తు; 2. యుక్తికిపై యుక్తి; 3. పెద్ద ఆలోచన.

గడెత్తువాఁడు వి. ఎత్తులమారి.

గడెమంచము చూ.చూ. గడమంచ. వి. వరువులు, మెత్తలు, దుప్పట్లు పెట్టే మంచం.

గడెము వి. ఏడికోలను వజతలో దూర్చేదోటు, అవనరాల్ని బట్టి పైనిగాని కిందగాని ఎలువనలువలకు కొట్టేపేరు.

గడెముకొట్టు న.క్రి. 1. మెట్టపొలాన్ని నాగళ్ళతోదున్ను; 2. గొర్రుతోదున్ను.

గడెముట్లు వి.బ.వ. వ్యవసాయపరికరాలు, సేద్యపుపనిముట్లు.

గడెలవేరు (-వేరు) చూ. గడియ¹. అ.క్రి. వినపడకపోవు.

గడెసాని చూ.చూ. గడసాని¹. వి. గడసాని, దొమ్మరసాని.

గడేకారి చూ. గడెకారి. వి. 1. అల్లరిచేసేవాడు; 2. రాళ్ళు చెక్కి మిద్దెలు కట్టేవాడు.

క. గడెకాఱి. ఏనుగు వెనుకవైపు జండా పట్టుకొని కూర్చునేవారు, గడతో పడవ మొ. వాటిని నడిపేవాడు.

గడేకారిజట్టు వి. ఆల్లరిగుంపు.

గడేకుండ రూ. గడాకుండ, గడాకుండ, గజేకుండ, గలాకుండ, గలేకుండ, గాడాకుండ. వి. భజన్లకి, బుర్రకథలకి, ఘట వాయిద్యం వాయించడానికి వాడే కుండ.

గడేయ న.క్రి. తాడు మొదలైన వాటితో గట్టిగాకట్టు.

గడేరంకడవ రూ. గడియారం కడవ. వి. హరిజనుల పెళ్ళిళ్ళలో కంకణం కట్టిపెట్టే చిన్నకడవ.

గడేరము రూ.చూ. గడియారము. వి. గడియారం.

గడోపిరతలు రూ.చూ. గడిపిరతలు. వి.బ.వ. పెళ్ళిలో నాగవల్లికి వాడే మట్టి పాత్రలు.

గర్డ[1] రూ. గర్డయ, గెర్డ. వి. 1. కరుడు, గట్టివడినముద్ద, మట్టిపెళ్ళ. భార. ఆను. 2.40 ; 2. ఒడ్డు. కాళ. 3.65 ; 3. దుంప, మూలం. కార్తీక. 1.5 ; వ. 4. వ్రణం ; 5. ద్వీపం ; 6. రాతి తిరగడానికి రాతిదూలానికి ఆధారంగా ఉన్న కొయ్యమొద్దు ; 7. అంచు నేతలో వేసెడు పెడల్పు పట్టె ; 8. గొర్రు మొ. ఒకసారి చాళ్ళు దున్ని మలుపు తిరిగిన తర్వాత మొదటి చాళ్ళకు, రెండోసారి చాళ్ళకు మధ్య మిగిలిపోయిన ఎడం ; 9. జనానాగా ఇచ్చిన భూమి ; 10. బద్దె బండి చక్రం మధ్యవేసే చెక్క ; 11. గింజలురాల్చి వట్టిగడ్డితో వేసిన పెద్ద కుప్ప, దొప్పకుప్ప ; 12. ఒకే కులం వాళ్ళుండే గ్రామ భాగం ; 13. ప్రహారి గోడలో మధ్య మధ్య కట్టే దిమ్మ ; 14. తిన్నె, కుప్ప ; 15. స్తంభాల మీద ఆనే ఆర్చి అడుగు భాగం ; 16. ఇటికముక్క ; 17. కట్టుబడిలో పనికిరాని చిన్న రాతి ముక్క.

క. గడ్డె, గెడ్డె. ముద్ద, గుండ్రంగా ఉండే దుంప, నదిలో మధ్యన ఉన్న చిన్న దీపం, ఒడ్డు, తీరం ; కొడ. కండె. చిన్న చిన్న దుంపల సమూహం ; తు. గడ్డె, గెడ్డె, గెడ్డి. ముద్ద ; త. కట్టి-. ముద్ద, గడ్డ, కురుపు, తొప్పి ; మ. కట్టు. ముద్ద ; కోట. కట్‌క్. ముద్ద.

గర్డకమ్మి వి. వేసెడు పెడల్పు కడ్డీల మాదిరిగా నేసిన కమ్మి. గర్డకిస్తీ వి. చక్రం లోపల సమానమైన మట్టంలో ఉండే కిస్తీ. గర్డకుదమడికొట్టు న.క్రి. మొట్టమొదటకుదం నలవతో వాటను గట్టిగా కొట్టు. గర్డకు(బెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. 1. చంపు ; 2. చదుము. గర్డకొడవలి వి. ఒకరకం కోత కొడవలి. గర్డగుర్డ వి.బ.వ. అన్నవస్త్రాలు. గర్డగొట్టు (-కొట్టు) న.క్రి. 1. నష్టపరుచు ; 2. అన్యాయం చేయు. గర్డగొళ్ళు (-కొళ్ళు) వి. పెద్దగొర్రు, నాలుగు మొదలు ఆరు వరకూ చెక్కలు (కర్రులిబిగించే కొయ్యలు) ఉన్న పెద్ద గొర్రు. గర్డచీర వి. సాదారంగు పెట్టి నేసిన చీర. గర్డతీరుతీయ న.క్రి. మాగాణిలో ఎత్తుగా ఉన్న నేలను తవ్వి నీరు పారటానికి వీలుగా చేయు. గర్డతీరువ వి. భూమిని కొలవటం, కొలిచిన భూమి. గర్డతుంగ వి. ఒక రకం తుంగ (Cyperssperis). గర్డతెగులు వి. అరటి, వనువు మొ. వాటి తెగులు. గర్డనఉండు అ.క్రి. మంచి మేలుస్థితిలో ఉండు, అంటకుండా ఉండు. గర్డనీలి వి. 1. నీలి వన్నెలో నలువచాయ ; 2. నీలివన్నెలో తెలువ చాయ ; 3. ఒకరకం (కడవ) నీలిరంగు. గర్డనీలిరంగు వి. బజారులో దొరికే నీలిరంగు. గర్డవెల్లి[1] వి. దూలగొండి మొక్క. లేక తీగ, తాకితే దురద కలిగించే ఆకులు కలిగిన ఒక మొక్క లేక తీగ (Giradenia heterophylla). గర్డవెల్లి[2] రూ. గడవెల్లి. వి. సీదకోనం పెంచబడే ఒక చెట్టు (Trema orientalis). గర్డనేల వి. సారవంతమైన నేల. గర్డవలుగు వి. 1. గునపం, గుంటకవలుగు ; 2. ఈడ్చెను నిలబెట్టి మోకుతో బిగించడానికి నేలలో పాతిన గునపం ; 3. నవాయనేసే చోట మగ్గానికి ఒకపక్క నేలలో పాతిన గునపం. గర్డపాగడ వి. గడ్డపార, మట్టితవ్వేపొడుగాటి ఇనప పనిముట్టు. గర్డపాఱ వి. 1. గునపం, ఖనిత్రం. కళా. 6.27 ; 2. మట్టిపని చేయడానికి వడ్డెవాళ్ళువాడే పార ; 3. కొయ్యస్తంభం మీద పీట తగిలించడానికి నాటిన ఇనపముక్క ; 4. ఈడ్చె గునపం ; 5. తివాసీ మగ్గంలోనె బిగింపుకు, పక్కన చెక్కంలో దూర్చిన గర్డపార. గర్డపాఱతీత వి. ఈత రాకపోవడం చేత నీళ్ళల్లో గర్డపార లాగ మునిగిపోవడం. గర్డపాఱడాగు వి. పొడుగాటి డాగు. గర్డపాఱు అ.క్రి. గర్డకట్టు. గర్డపిండెర (o) వి. ఒకరకం దాలీ (నేతలో కిరైను రావటానికి అమర్చే యంత్రం). గర్డపీలిక వి. ఓడరంధ్రాల్ని మూయటానికి ఉపయోగించే తారు (anlking tar). గర్డపెర్డ వి. మంటిపెల్ల. గర్డ పెడుగు వి. గట్టిగా తోడుతున్న పెడుగు. గర్డపొడుగు వి. పెద్దపొడుగు (పాలు బాగాయిచ్చేది). గర్డపొయ్యి రూ.చూ. గర్డపొయ్యి. వి. 1. మూడురాళ్ళుగాని మట్టిపెళ్ళలుగాని పెట్టి ఏర్పరచిన పొయ్యి ; 2. పెనకవైపు పొడుగ్గా తీగెలాగ పెట్టి ముందుపక్క రెండుపొయ్యిలు అమర్చిన వంట పొయ్యి. గర్డప్పొయ్యి రూ. గర్డపొయ్యి. వి. గర్డలతో ఏర్పరచిన పొయ్యి. గర్డబలియ అ.క్రి. బాగా బలపడు. గర్డలలోకలువు అ.క్రి. వెలిగడదున్ని (సీదుపెట్టకుండా దున్ని) ఆగర్డల్లోనే విత్తనాల్ని చల్లు. గర్డలాకు వి. మొదలు నన్నగా తర్వాత లావుగా ఉండేట్లు చెక్కిన బండి ఆకు. గర్డవతు వి. కట్టుబడికి కావలసిన రాళ్ళు దొరికే గుట్ట. గర్డవిఱుచు అ.క్రి. పొలంలో మెరకతీయ, కొబ్బరి మొ. తోటల్లో పెల్లవియ. గర్డవేళ్ళు వి.బ.వ. ఆకుల్లో తయారయ్యే ఆహారం ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు ఆహారాన్ని భద్రపరచుకొనే వేళ్ళు. గర్డారు వి. గర్డపార.

గర్డ[2] వి. 1. వాగు, చిన్నఏరు ; 2. కొండల్లో పుట్టి వేగంగా ప్రవహించే కాలవ ; 3. చెదువుకు నీళ్ళువచ్చే కాలవ.

గర్డచిద వి. గొరివిచెట్టు. తెల్లనిపూలుకలిగి, కొమ్మలు కాగడాలకు ఉపయోగపడే చెట్టు (Ixora paruiflora). గర్డపూతిక వి. బండిమురుదుడు తీగ, ఉత్తరనర్కాడులు, దక్కను, అడవుల్లోనూ సీటిపట్టుల్లో పెరిగే ఒకతీగ (Calycopteris stroribunda).

గర్డం వి. 1. పోలుగర్రకు కాడికట్టేవైపు అడుగున వేసిన కొయ్యముక్క ; 2. పోతు వానంలోని మొనచెక్కిన భాగం ; 3. బండికోలే మనిషి కూర్చోటానికి పోలుగర్ర మీద వేసేబల్ల.

గర్డకారింద వి. ముళ్ళుకలిగి పచ్చనిపూలుపూసే ఒక మొక్క (Caesalpinea sepina).

గర్డగు చూ. గర్డు[1].

గర్డంకురములు వి.బ.వ. గొంగళ్ళనేసే కురమవాళ్ళలో ఒకతెగ.

గర్డంగోకుకొమ్మ చూ. గర్డము.

గర్డము దూ. గెర్డము. వి. 1. గర్డంమీది పొడుగైన వెంట్రుకల మొత్తం. శృం.నై. 7.93 ; 2. చిబుకం. కళా. 5.61.

క. గడ్డ ; కొడ. గెడ్డ ; తు. గడ్డ ; త. కర్టుకు. గర్డం ; కెర్టుకు-. గర్డంమీదిపొడుగైన వెంట్రుకలమొత్తం ; కొం. గడెంకు ; వర్టి. గడ్డమ్ ; కోలా. గడ్డమ్. నా. గడ్డమ్.

గర్డంగోకుకొమ్మ అ.క్రి. నందిగ్గావన్డలోపడు. గర్డము మాయ్ అ.క్రి. గర్డముపెరుగు. గర్డాలబాబు వి. మౌని, సన్యాసి.

గర్డయ్ దూ.చూ. గర్డ[1]. వి. లంక, మట్టిదెడ్డ మొదలైనవి.

గర్డర్ వి. ఇనపదూలం.

ఇం. *Girder*. ఇనపకమ్మి.

< ఇం. Girder.

గర్డాపురాయి వి. పంచలుదించటానికి పీలుగా అర్ధవాసాలు చేయడానికి అనువుగా ఇంటిగోడల్లో ముందుకుపొడుచుకు వచ్చేట్లు బిగించినరాయి.

గర్డాయము దూ. గడ్డెము. వి. బలాత్కారం.

క. కడ్డాయ. బలవంతం, ప్రజలను వస్తువులకు నిర్ణయించిన ధరను ఇవ్వమని బలవంతం చేయటం.

గర్డారు చూ. గర్డ[1].

గర్డాలబాబు చూ. గర్డము.

గర్డి వి. 1. కనవ. తృణం, రొడ్డ, పైరులోమొలచిన గడ్డిగాదం. భార.ఉద్యో. 1.93 ; 2. ఒకరకం కలుపుమొక్క, నక్కకొర్ర ; 3. గింజలు రాల్చగా మిగిలినదంటు మొ. ; 4. ఆరిగ, కొర్ర, వరి, వరిగె మొ. పంటలు నూర్చగా మిగిలిన ఆకు, కాడ మొ; 5. పశువులకు మేతగావేసే మొక్కలు, ఆకులు, కాడలు మొ. (పచ్చివిగాని, ఎండువిగాని).

క. గడ్డె (-హుల్లు) పశువులమేతకు పనికివచ్చే మేలురకంగడ్డి ; కోలా. గడ్డి ; గోం. గడ్డి ; నా. ఘడ్డి.

పో.చూ. నం. కటు-ఖటు-ఖడ-. గడ్డి.

గడ్డికట్టు న.క్రి. గడ్డితోకట్టు. గడ్డికండువా వి. గడ్డి మోసుకువెళ్ళటానికి పనికివచ్చేట్లు నేసినఒకరకంకండువా. గడ్డికఱచు దూ. గడ్డిగఱచు. ఆ.క్రి. చిక్కులోఉండు. న.క్రి. 1. లంచంతీసుకొను ; 2. గడ్డితిను. గడ్డికొడవలి వి. గడ్డికోయటానికి కలుపతీయటానికి పనికివచ్చే కొడవలి. గడ్డిగడ్డిచేయ న.క్రి. పాడుచేయ. గడ్డిగఱచు (-కఱచు) దూ.చూ. గడ్డికఱచు. అ.క్రి. చిక్కులోఉండు. న.క్రి. 1. లంచం తీసుకొను ; 2. ఓడినట్లు సైగచేయు ; 3. కనవ తిను. గడ్డిగాదము దూ. గడ్డిగాదం. వి. గడ్డి మొదలైనవి. గడ్డిచుట్ట వి. నిప్పు చేయటానికి ముందుగా అంటించే గడ్డి చుట్ట. గడ్డితలకాయ వి. తెలివిలేని మూర్ఖుడు. గడ్డితివిపించు న.క్రి. మూర్ఖునిగా చేయ. గడ్డితిను అ.క్రి. 1. మూర్ఖుడగు ; 2. చిక్కులుపడు. న.క్రి. 1. లంచం తిను ; 2. ఓడినట్లు సైగచేయు ; 3. కనవతిను. గడ్డితుక్కు వి. నలిగిపనికిరానిగడ్డి. గడ్డిదుబ్బు వి. 1. పొట్టకర్ర గంటకర్ర ; 2. దుబ్బుగాపెరిగినగడ్డి. గడ్డిమవ్వలు వి.బ.వ. ఒకజాతినువ్వులు. గడ్డినూవె వి. మంటినూనె, కిరసనాయిలు. గడ్డివేత వి. గడ్డితోఇల్లుకప్పటం. గడ్డివంజ వి. వరిగడ్డి కట్ట. గడ్డివడుగు వి. తొక్కించటానికి కళ్ళెంలో పరచిన గడ్డి. గడ్డివరక దూ. గడివరక. వి. 1. తృణ ఖండం, అల్ప తృణం. కు.సం. 10.173 ; 2. గడ్డివరకవలె అల్పమైన(ది) వాడు. గడ్డిపాము వి. ఒకజాతిపాము. గడ్డిపిట్ట వి. పక్షివిశేషం. రసిక. 1.67. గడ్డిపెట్టు న.క్రి. 1. చీవాట్లుపెట్టు ; 2. గడ్డితినిపించు. గడ్డిపోగులకోక వి. ఒకకొలికిఎరువు, రెండు కొలుకులుతెలువు చొప్పున నిలువుపోగులుపెట్టినేసిన చీర. గడ్డిపోగులచీర వి. ఒకకొలికి ఎరువు, రెండుకొలుకులు తెలువుచొప్పున నిలువుకుపెట్టిన నేసినచీర. గడ్డిపోచ వి. 1. అల్పతృణం ; 2. గడ్డిపోచవలెఅల్పమైన(ది)వాడు. గడ్డిబెండు వి. గడ్డికట్ట. గడ్డిబొద్దు దూ. గడ్డిబొద్దువ. వి. 1. కొన్ని మోపులపరిమాణంకలిగి బండిమీదతీసుకొనివచ్చే పెద్దగడ్డికట్ట. చంద్రరే. 1.69 ; 2. చుట్టకుదురు. గడ్డిబొద్దువ దూ.చూ. గడ్డిబొద్దు. వి. చుట్టకుదురు. గడ్డిమచ్చ వి. పొగబయటికిరాక నల్లగా గడ్డివరకల్లాగా కుండలపై ఏర్పడేమచ్చ. గడ్డిమేటి దూ.చూ. గడ్డిమేటు. వి. గడ్డిబొద్దు. గడ్డిమేటు దూ. గడ్డిమేటి. వి. వెంటితో బిగించిన పెద్దగడ్డికుప్ప. గడ్డిమొలక్రాడు వి. ముంజదర్భలమొలకాడు. గడ్డిల్లు వి. వూరిల్లు, గడ్డితోకప్పినఇల్లు. < గడ్డి + ఇల్లు. గడ్డివర్లు వి.బ.వ. చామలు, నన్యవిశేషం. గడ్డివామి వి. గడ్డిని మొత్తంగాఒకచోటపేర్చిన పెద్దకుప్ప. గడ్డిమ్మలు వి.బ.వ. ఆముంలో కుండలుకట్టడానికి కుండలకింద వరుగులాగ కుదుర్లాగపేర్చినగడ్డిచుట్టలు. గడ్డిగట్రా వి. గడ్డిమొదలైనవి. గడ్డిగాదం దూ.చూ. గడ్డిగాదము. వి. గడ్డిమొదలైనవి.

గడ్డిగము చూ. జడ్డిగము. వి. చాలుచెంటనేగింజలు పరటానికి వాడే కొద్రుమిదగొట్టంలాగఉండేసాధనం.

గడ్డిన్క దూ.చూ. గండినక. వి. పెద్దకణాలుగాఉండేఇనక.

గడ్డిగట్రా చూ. గడ్డి.

గడ్డిగాదం చూ. గడ్డి.

గర్డు[1] దూ. గడు, చూ. గట్టి. విణ. 1. అధికుడు, ఎక్కువవాడు. రామలిం.శ. 26 ; 2. ఆసాధ్యమయిన ; 3. గట్టి, కష్టమైన ; వి. ఆధిక్యం. అతిశయం.

క. గడ్డె, గంబె. ముద్ద, మొత్తం ; తు. గట్టి, గడుసు. గట్టి, దృఢం ; త. కట్టు. గట్టివరచు, గర్ధ, కణితి ; మ. కట్టు. ముద్ద ; కో. కట్ట్యా.

గర్డగు అ.క్రి. దుష్కరమగు. గర్డుకొమ్మ అ.క్రి. అతిశయించు, ముమ్మరించు. భీమ. 5.8. గర్డుతిరుగు అ.క్రి. పరిష్కారంకాకుండు. గర్డుదంటు వి. కంకిపెయ్యనివట్టి దంటు. గర్డుమన్నెము దూ. గరుమన్నెము. వి. లోమన్నెం, చొరరానికొండప్రదేశం. గర్డురుకు దూ.చూ గర్డుఱుకు. అ.క్రి. 1. పారిపోవు. తప్పుకొనిపోవు ; 2. పైబడు, కలియబడు, < గర్డు[1] + ఱుకు. గర్డురోగం వి. మొదళ్ళదగ్గరబుడిపెలుఏర్పడి అందులో వరుగులుచేరే పొగాకు

తెగులు. గర్డురోజులు వి.బ.వ. కష్టకాలం, కఠినమైనదినాలు. గర్డుఱుకు రూ. గర్డురుకు. న.క్రి. 1. పారిపోవు, తప్పించుకొనిపోవు. హరి. ఉ. 4.29 ; 2. పైబరు. రాఘవ. 4.152. వి. బలాత్కారం. <గర్డు[1]+ఉరుకు. గర్డువడు (-వడు) అ.క్రి. అడ్డువడు, గడ్డలిరుగు. గర్డువమన్య వి. కఠిననమన్య.

గర్డు[2] వి. గట్టు, ఒడ్డు.

క. గడ్డె. గట్టు, ఒడ్డు, తీరం.

గడ్డుగ వి. ఒకవిధమైనపన్ను లేదా నుంకం.

గర్డుగమారలు వి.బ.వ. ఒకవిధమైనపన్ను లేక నుంకం.

గర్డువమడి వి. వరిపంట సేద్యానికనువైన భూమి.

గడ్డెనబొడ్డి రూ. గడ్డెనబొడ్డు. వి. బాలురక్రీడావిశేషం.

గడ్డెవబొడ్డు రూ.చూ. గడ్డెనబొడ్డి. వి. బాలక్రీడావిశేషం.

గడ్డెము రూ.చూ. గడ్డాయము. వి. బలాత్కారం.

గడ్డాయపిడత వి. కూరకు, పులునుకు వాడే మధ్యరకంపైళు మట్టిపాత్ర.

గర్భవన్ను చూ. గడప. వి. ఇంటిపన్ను.

గర్డ్యారము రూ.చూ. గడియారము. వి. గడియారం.

గణగణ రూ. ఘణఘణ, ఘణంఘణ. వి. ఘంటాధ్వనికి అనుకరణం. ప్రబంధ. 18.

క. గణాగణా-. ఘంటానాదానికి అనుకరణ ; త. కణ కణా-.

గణగణలాడు అ.క్రి. గంటమోగు.

గడాకు వి. చుక్కాకు, ఒకరకం ఆకుకూర.

గడాకుండ రూ.చూ. గడేకుండ. వి. ఒకరకం వాద్యవుకుండ.

గణాచారి వి. 1. దయ్యం లేక క్షుద్ర దేవతలు పూనినవారు శుక. 3.18 ; 2. దయ్యాన్ని వెళ్ళగొట్టేవారు ; 3. శ్రేష్ఠుడు ; 4. నాయకుడు.

<సం. గణాచారిన్.

గణాచారిఖవాం వి. గ్రామదేవతోత్సవాల్లో ఒళ్ళుపెరిగే వ్యక్తికిఇచ్చిన ఇనాం.

గణితంకట్టు న.క్రి. ఇంటి ఆయుపును నిర్ణయించు.

సం. గణిత-. లెక్క.

గడితి వి. ఎంచదగిన లెక్క.

క. గణతి. లెక్కించడం.

హిం. గణ్‌నా. లెక్కించడం.

గడియము రూ. గడెము. వి. వేషధారులు ధరించే లక్క సొమ్ము.

గణిల్లు రూ. ఘణిల్లు. వి. 1. గంటమోగే ధ్వనికి అనుకరణం ; 2. ఎద్దు రంకెకు అనుకరణ ధ్వని.

క. గణ ; గణల్, గణల్. గంటలుమోగే ధ్వనికి అనుకరణ ధ్వని.

గణు విణ. పెద్ద, ముఖ్యమైన.

గణుతి వి. 1. స్తోత్రం. రఘు. 3.90 ; 2. ఎన్నిక. హంస. 2.48 ; 3. లెక్క, లక్ష్యం. శశా. 2.25.

సం. గణిత-. గణించబడేది, గణించటం, లెక్కించటం. <సం. గణిత - (అర్థవిపరి.).

గణుతించు న.క్రి. 1. లక్ష్యపెట్టు. నిర్వ.రా. 3.108 ; 2. ఎంచు, భావించు. భార. శాంతి. 5.247 ; 3. స్తుతించు. భీమ. 1.7 ; 4. లెక్కించు. భాగ. 120. గణుతిపేయ (-చేయ) స.క్రి. లెక్కచేయ, లక్ష్యపెట్టు.

గణువు రూ.చూ. కణువు. వి. జంపపు కణువు, గుండ్రటి భాగాన్ని, పలకం భాగాన్ని వేరుచేసే చోట ఉన్న ఉబ్బెత్తు భాగం.

గణువుగావికోలుగాడు వి. తొప్పె.

గణుసు (గర్డ) రూ.చూ. గెనుసు (గర్డ). వి. చిలగడదుంప.

గడె రూ.చూ. గడె[1]. వి. ఆర్ధళం.

గడెము రూ.చూ. గణియము. వి. వేషధారులు ధరించే లక్క సొమ్ము.

గడేకుండ రూ.చూ. గడేకుండ. వి. ఒకరకం వాద్యవుకుండ.

గడేశభోగాలు వి.బ.వ. ఒకరకం పెద్దగింజవర్లు.

గడేష్‌వట్టె వి. వినాయకుడి విగ్రహం చెక్కిన ద్వారబంధపు పై పట్టె.

సం. గణేశ-. వినాయకుడు.

గంట[1] వి. 1. వాద్యవిశేషం. కు. సం. 8.22 ; 2. కింకిణి, చిరుగంట. యయా. 4.89 ; 3. (ఒక గడియ = 24 నిమిషాల కాలం.) రెండున్నర గడియల కాలం. ఆం.భా. 3.52 ; 4. ఏమీలేకుండరం, రిక్తత.

సం. ఘంటా. ; ప్రా. ఘంటా ; అప. ఘంటు, ఘండా ; పా. ఘంటా. నే. ఘంటు ; హిం. ఘంటా ;

క. గంటె. ఇంగ్లీషు కాలంలోని గంట ; తు. గంటె ; త. కంటై ; కుఖ. గొంటు ; ద్రా. ఘంటు. గంట రెండున్నర గడియల కాలం.

<ప్రా. ఘంటా.

గంటకొట్టు న.క్రి. గంటవాయించు. ఆ.క్రి. చచ్చు, చనిపోవు. గంటచుక్క వి. కుందేటి చుక్క, పొద్దుపొరవటానికి ముందు తూర్పున, పొద్దుగుంకిన వెనుక వడమటనూ కన్పించే చుక్క. గంటవేగులు అ.క్రి. చీలు. గంట మొలమాలు వి. కింకిణిమేఖల. గంటళ్ళు రూ. గంటెర్రు. వి. పళవల మెడమీది పుండు. <గంట[1]+అళ్ళు. గంటలగడ వి. ఉత్తరాలు మొ. వాటిలో ఉపయుక్తమయ్యే ఒకరకం గంటలకర్ర. గంటలమొలమాలు వి. కింకిణిమేఖల. గంటవాడు రూ.చూ. గంటవాండు. వి. గంటవాయించేవాడు. గంటవాండు రూ. గంటవాడు. వి. గంటవాయించేవాడు. గంటవాయించు స.క్రి. 1. గంటకొట్టు ; 2. ఎగవేయు. గంటవేట వి. రాత్రిపూట ఆడే ఒకరకం ఆట (ఇందు దీపాలు, చిరుగంటలు ఉపయోగిస్తారు). కాళ. 3.47. గంటవేటరి వి. గంటవేట ఆడేవాడు. ఆష్ట. క. 2 ప.87. గంటవేయ్య న.క్రి. గంటలుకొట్టు. కాశీ. 5.307. గంటపాల వి. గంటకంబం. గంటమోడి వి. గంగిడోలు మోది నుడి. గంటమోరి (చూరు)వి. వాలుగా ఉన్న చూరు.

గంట[2] వి. గడ్డిదుబ్బు. భార. ఆది. 2.143.

క. గంటె. గడ్డి కర్రలు, చిన్న చిన్న చెట్లు, ఒకరకం గడ్డి ; హో.చూ. హిం. ఘంటుకరన్. ఒకరకం గడ్డి.

గంటకట్టు అ.క్రి. దుబ్బుకట్టు. గంటకళ్ళు వి. నన్న గుచ్చం. ఆం.భా. 2.237 ; గంటకొళ్ళలు వి.బ.వ. ధాన్య

విశేషం. గంటపిట్ట వి. పక్షివిశేషం. గంటమొలకలు వి.బ.వ. మొలకొలకుల్లో ఒకరకం. గంటలగడ్డి వి. మెట్టలో పెరిగే కలుపు మొక్క (Eleusina indica Galstn). గంటలలం వి. గంటలాకు (Eleusina indica Gaertn).

గంటం రూ.చూ. గంటము. వి. 1. రాతిమీద పూజలు చెక్కడానికి వాడే పదునైన ఇనపసాధనం; 2. రబ్బా రాట్నం బొమ్మలకుగాని, దొడ్డినిలువులకుగాని బిగించే మందపు కడ్డీ. పెద్ద కదురు; 3. మగ్గం గుంటలో పావు చెక్కల బిగింపుకు వేసిన అడ్డవుల్ల; 4. పేటువడికి కింద వేలాడ గట్టిన బరువు; 5. జాకార్డుదాబీ అమర్చిన మగ్గంలో, వడికి చివర కట్టిన ఇనపఊచ; 6. పత్తినుంచి గింజలు వేరు చెయ్యడానికి వాడే ఇనప కర్ర; 7. ఏకు తయారు చెయ్యడానికి ఉపయోగించే వుల్ల.

గంటంగుజ్జు వి. రబ్బారాట్నానికి గంటం బిగించే నిలువు చెక్క. గంటందిండు వి. గంటానికి బిగించిన రీలు దారపు గిలక.

గంటకాకు వి. మెట్టలో పెరిగే కలుపు మొక్క (Eleusina indica Gaertn).

గంటవామబద్ద వి. తలువరెక్కమీద అడ్డంగా బిగించే కొయ్య బద్ద.

గంటము రూ. గంటం, గంట్లం. వి. ఉక్కు మొదలైన వాటితో చేయబడి తాటాకుల మీద రాయడానికి ఉపయోగించే సాధనం. భీమ. 1.80.

హిం. గంతుమ్-. ఉక్కు మొ. వాటితో చేయబడి తాటాకులమీద రాయడానికి ఉపయోగించే సాధనం.

క. కంత; త. కంటమ్.

గంటలమ్మ రూ.చూ. గంటాలమ్మ. వి. ఒక గ్రామదేవత.

గంటాలమ్మ రూ. గంటలమ్మ. వి. గ్రామదేవత.

గంటి[1] రూ.చూ. గంటు. వి. 1. గాయం, క్షతం.భార.శల్య. 2.160; 2. దుఃఖం. యయా. 4; 3. రంధ్రం, కన్నం. విజయ. 3.25.

గంటివడు రూ.చూ. గంటివడు. అ.క్రి. 1. గాయమగు; 2. కన్న మేర్పడు. గంటివఱుచు న.క్రి. రంధ్రం పడేట్లు చేయు. చంద్రాంగ. 4.193. గంటిపెట్టు రూ.చూ. గంటి వెట్టు. న.క్రి. గంటివడచేయు. గంటివడు (-వడు) రూ. గంటివడు. అ.క్రి. గాయపడు. భాస్క.రా. యు. 480. గంటివెట్టు (-పెట్టు) రూ. గంటిపెట్టు. న.క్రి. బొరెపెట్టు. కేయూ. 3.148. గంటిసేయు (-చేయు) న.క్రి. గాయపరచు. దశా. 3.17.

గంటి[2] రూ.చూ. గంటె[2]. వి. నజ్జ (Pennisatum typholidicum).

గంటిముగ్గు వి. గంటెన్నుతో వేసిన పిండిముగ్గు.

గంటిగివలం వి. మెట్టలో పెరిగే కలుపుమొక్క (Eleusina indica Gaurtn).

గంటిపోట్లాటలు వి.బ.వ. బాలక్రీడావిశేషం, ఆందలాలు.

గంటియ రూ.చూ. గంటె[2]. వి. ఒకరకం ఆహారధాన్యం.

గంటియలు రూ.చూ. గంటీలు. వి.బ.వ. చెవిపోగులు.

గంటీలు రూ. కంటీలు, గంటియలు, గంట్లు. వి.బ.వ. కర్ణవేష్టన విశేషం, ఒకరకం చెవిపోగులు. హంస. 4.138.

సం. ఘంటికా. చిరుగంట; ప్రా. ఘంటియా. ఆభరణవిశేషం, చిరుగంట.

క. గంటి. ఒకరకం చిన్న బంగారపు చెవిపోగులు.

<ప్రా. ఘంటియా.

గంటు రూ. గంటి[1]. చూ. గండి. వి. 1. పెంట్రుకలముడి. భార. నభా. 1.200; 2. హృదయగ్రంథి. ప్రబోధ. 5.108; 3. నంచీముడి. ఆము. 4.8; 4. గణుపు, పర్వం, ఆం.భా. 2.74; 5. పగులు, చీల్పు, 6. నొక్కు, రాతిలోని గుంట; 7. వేసిన రంధ్రం. 8. గాయం; 9. వ్యవహారం; 10. పేచీ, వివాదం; 11. దెబ్బతగిలి ఏర్పడ్డ కడుం లేక కాయ (దొప్పి); 12. స్వల్పమైన పన్ను చెల్లిస్తూ వంశపారంపర్యంగా అనుభవించే ఒక విధమైన భూస్వామ్యం; 13. పేచీ; 14. ఆస్తి. న.క్రి. గాయ పరచు. నృసింహ. 5.12.

సం./గంథి-. ముడి; ప్రా. గంఠి-. ముడి; పా. గంఠి. క. గంటు. చెరకు, వెదురు మొదలగు వాటి కర్రల మధ్య ఉండే కణువుముడి, నంచి, మూట మొదలైన వాటి ముడి.

<పా. గంథి-.

గంటుగూరు (-కూరు) అ.క్రి. ధనం సమకూరు. గంటు దొప్పి వి. రుతుశూల. గంటుపోవు అ.క్రి. 1. నష్టమగు; 2. గాయపడు. గంటుబడు (-వడు) అ.క్రి. 1. పనిసాఫీగా జరగకుండా పాడయిపోవు; 2. ముడివడు; 3. వ్రతి బంధకం ఏర్పడు; 4. పెంటబడు. గంటుబారంగి వి. ఔషధాల్లో ఉపయోగపడే ఒక మొక్క. ఆం. భా. 2.54. క. గంటుబారంగి. ఔషధివిశేషం (Clerodendron serratun). గంటుమడి వి. గద్దెమడి, వరిమడి. గంటు మిసము వి. మిసములో ఒకరకం. గంటువెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. ముడివడేట్లు చేయు. భార. ఉద్యో. 3.78. గంటువేయు న.క్రి. తెగిన ఉన్నిపోగులు ముడివేయు. గంటుపేయు (-చేయు) న.క్రి. (రబ్బు) నిలువచేయు. గంట్లూరు న.క్రి. 1. లాగు, ఆకర్షించు; 2. పోట్లాడు.

గంటె[1] రూ.చూ. గరిటె. వి. గరిట. ఆం.భా. 2.243.

గంటెకర్ర వి. గరిటెలాగ దొప్పగా ఉండే కరిబి. గంటెకలువు న.క్రి. వంటచేయు. గంటెకాము[1] వి. గరిటెకాడ. గంటెదీసోడా వి. మగ్గం దగ్గర దీపం పెట్టుకొనే చిప్ప, గరిటెమాదిరిది.

గంటె[2] రూ. గంటి[1], గంటియ. వి. ఒకరకం ఆహారధాన్యం, నజ్జ. భీమ. 3.57 (Pennisetum Typhoides).

గంటెకాము[2] వి. ఒకానొక చెట్టు. గంటెవేల వి. గంటెలు వండే నేల. గంటెమ్మ వి. ముగ్గువేయడానికి వాడే సాధనం. గంటెపిట్ట వి. వరిగంటెపిట్ట. గంటెలు వి.బ.వ. నజ్జలు.

గంటె[3] వి. మెట్టలో పెరిగే ఒక కలుపుమొక్క (Eleusin-indica gaertn).

గంటెదూలం రూ. గండెదూలం. వి. మోటదూలమొదలగు వాటి అడ్డంగా వేసిన పట్టె.

గంటెన వి. గిరికర్ణిక, వృక్షవిశేషం.

గంబెర్రు రూ.చూ. గంటర్రు. వి. ఆర్రు (మెర) మోది పండు.

గంబెనము వి. ఆస్థరితోక్తి.

గంట్టం రూ.చూ. గంటము. వి. గంటం, ఉక్కు కలం.

గంట్టికచోరము వి. షడ్గ్రంథిక.

గంట్టకామను వి. వృక్షవిశేషం, షడ్గ్రంథం, కాదమ్నం.

గంట్టము వి. 1. గర్భిణీ స్త్రీలకు పెట్టేనూడిద. యయా. 4.25 ; 2. గర్భిణీ స్త్రీ యొక్క కోరిక.

గంట్టారు చూ. గంటు.

గంట్లు రూ.చూ. గంటిలు. వి.బ.వ. 1. కర్ణవేష్టనవిశేషం, ఒకరకంచెవిపోగులు ; 2. తునకలు.

గండ[1] వి. 1. మగడు. మను. 1.12 ; 2. కూరుడు. అచ్చ.రా. యు. 6.598 ; 3. మిండడు.

క. గండ. బలవంతుడు, శక్తిమంతుడు, భర్త ; త. కందవన్ ;

నం. గండ-.

గండకట్టెలు వి.బ.వ. వంటకట్టెలు. గండకత్తెర రూ. గండ్రకత్తెర. వి. 1. మెడకత్తెర, మెడమీదకత్తిరించే ఒకరకం కత్తెర. కళా. 6.43 ; 2. కష్టం, సంకటం. గండకత్తెర వేయు అ.క్రి. మరణశిక్షవేయు. గండగొర్డలి రూ. గండ్రగొర్డలి. వి. ఔ. పరశువు. పరమ. 2.124. నం. ఖండకుఠార-. గండ్రగొర్డలి. గండగొర్డలికాల్పు వి. పరశురాముడు. అచ్చ.రా. యు. 22. గండగొండిచేయు స.క్రి. తగాదాపెట్టు, మొండితగాదాపెట్టు. గండడు వి. కూరుడు, మగడు. వీర. వి. 5.79. గండదొంగించు స.క్రి. మదమణచు. గండబేరుండము వి. రెండుతలలుమూడు కన్నులు ఉన్నపక్షి విశేషం. నం. భేరుండ-. పక్షివిశేషం. <గండ[1] + బేరుండ- గండముంగిసలు వి.బ.వ. వీరులు కావుండ తగినముందరివాకిళ్ళు. గండర వి.ణ. కూరత్వంగల, మొగతనంగల. గండరగండడు వి. కూరులందరికీ కూరుడు. నరస. 5.20.

గండ[2] వి. మొక్కుబడి.

గండతల రూ.చూ. గండదల. వి. 1. బలిగాఇచ్చేతల ; 2. మొక్కుబడి. గండదల (-తల) రూ. గండతల. వి. మొక్కుబడికిఇచ్చేతల. భోజ. 5.249. గండదివ్వె వి. మొక్కుబడికై పెట్టేజ్యోతి. గండదీవము రూ. గండాదీవము. వి. మొక్కుబడిదీపం. శుక. 2.495. గండదీవమెత్తు స.క్రి. మొక్కుబడి చెల్లించడానికి, గోదుమపిండితోగాని అన్నంతోగాని సెమ్మెలాగచేసి, అందులోగుంటచేసి, నెయ్యిపోసి, పత్తివేసి దీపాన్ని వెలిగించు.

గండకబరిజెవ్వురుగు వి. ఎన్నెమ్మవురుగు.

గండంగి వి. పెద్దనల్లకోతి, కొండముచ్చు.

గండడగించు చూ. గండు.

గండడగు చూ. గండు.

గండడచ్చు చూ. గండు.

గండడగించు చూ. గండు.

గండదూలం రూ. కండదూలం. వి. పిలదూలం, దూలానికి సమాంతరంగా గుజ్జులమీదవేసే చిన్నదూలం.

గండవర్కమాడలు వి.బ.వ. నాజెవిశేషం.

గండపెండరము రూ.చూ. గండపెండారము. వి. చిరుదుటండె. దగా. 7.250.

గండపెండారము రూ. గండపెండరము, గండపెండియము, గండపెండియరము, గండపెండెము, గండపెండెరము, గండపెండేరము. వి. కూరులు, కవులు మొ. వారు కాలికి చిరుదుగా ధరించే అండె. కాశీ. 1.45.

క. గండపెండేర-. కూరులు, కవులు మొ. వారుకాలికి చిరుదుగా ధరించే అండె.

గండపెండియము రూ.చూ. గండపెండారము. వి. చిరుదుటండె.

గండపెండియరము రూ.చూ. గండపెండారము. వి. చిరుదుటండె. మను. 1.51.

గండపెండెము రూ.చూ. గండపెండారము. వి. చిరుదుటండె. ఉ.రా. 2.421.

గండపెండెరము రూ.చూ. గండపెండారము. వి. చిరుదుటండె. రసిక. 1.48.

గండపెండేరము రూ.చూ. గండపెండారము. వి. చిరుదుటండె (అల్లసానిపెద్దన చాటువు).

గండపెరోజు వి. శ్రీవాసం.

గండబేటము వి. ద్రవేము.

గండమూడ వి. అర్ధనిష్కం.

గండము వి. కేదారం, వరిచూమి. ద. హిం.గా. నంపు. 4. గా.నం. 1248.

గండరించు రూ.చూ. ఖండరించు. స.క్రి. 1. పడియచ్చు మొదలైన వాటిలో విగ్రహాదుల్ని నిర్మించు. కు.సం. 7.111. భార. విరా. 2.134 ; 2. పుట్టించు. మార్క్ ; 3. అ.క్రి. 1. ఉదయించు, పుట్టు. భాగ. 6.260 ; 2. అతిశయించు, ప్రవాహించు. భాగ. 9.260.

గండరుడు వి. గండరు. వీర. వి. 4.79.

క. గండు-. మగతనాతి, పురుషుడు, బలవంతుడు, ధైర్యం.

గండరులు వి.బ.వ. తునకలు.

నం. ఖండ-.ముక్క, తునక.

గండరువు రూ. గండారము. వి. పడియచ్చు, ఒత్తిరూపమేర్పరచటానికి తొలిచిచేసినఅచ్చు. నిర్వ.రా. 6.58. భార. ఆను. 1.183.

గండరువొవరించు స.క్రి. దేవతాప్రతిమచేయు.

గండరువొవరించు చూ. గండరువు.

గండరించు రూ.చూ. ఖండరించు. అ.క్రి. కలుగు, పుట్టు.

గండరీయతీగె వి. మహేశ్వరీలత.

గండవ వి. గండి.

గండవడము రూ.చూ. కండవడము. వి. యవనిక, తెర. హో.చ. 8.61.

గండవద్ద వి. సజ్జలోఒకరకం.

గండాగొండి వి. ఆరితేరినదిట్ట. విణ. ఆరితేరిన.

గండాగొండితనము వి. మొండితనం.

గండాడు చూ. గండు.

గండాదీవము రూ.చూ. గండదీవము. వి. మొక్కుబడిదీపం.

గండావచ్చు అ.క్రి. ప్రమాదకరమగు. తాళ్ళ. 6.8.

నం. గండ-. ప్రమాదం.

గండాపిండి వి. అనవసరవ్యయాస.

గండారవుబొమ్మ చూ. గండారము.

గండారము రూ.చూ. గందరువు. వి. 1. పడియచ్చుతోతీసినప్రతికృతి. ఉ.హరి. 1.60 ; 2. పడియచ్చు. ప్రబంధ. 788.

గండారవుబొమ్మ వి. రాతితోచెక్కినబొమ్మ. ఉ.హరి. 1.60.

గండారు వి. చెరసాల. యయా. 4.8.

గండి రూ. గండె². వి. 1. నందు, అవకాశం. భార. ద్రోణ. 3.88 ; 2. రంధ్రం. భాగ. 10పూ. 1559 ; 3. బిలం. భోజ. 5.75 ; 4. గుంట. మను. 6.27 ; 5. బట్టిలోనిప్ప పెట్టటానికి తెరచిఉంచిన రంధ్రం ; 6. నీళ్ళుపోయేదారి ; 7. దూలానికి దానిమీద దంతెపై మట్టానికి మధ్యఉన్న జాగా ; 8. చెరువుకట్టగాని, పొలంగట్టుగాని నీళ్ళుఉరవడికి తెగినచోటు ; 9. మడిగట్టుతెంపినీళ్ళుపెట్టేదారి, మడవ ; 10. పొలంలో వాననీటిపాదుదలవల్ల ఏర్పడ్డ పల్లం లేక గొయ్యి.

క. కండి, గండి-. బెజ్జం ; తు. కండి, గండి. బెజ్జం ; మ. కంటి, ఖాళీ, గోడపగులు ; కోలా. గండ్-. ; బ్రా. కండి. ఖాళీ, గండి.

<మూ.ద్రా.* కణ్-త్-.

గండిక వి. గండి. గండికాడగు అ.క్రి. నేర్పరిఅగు, దొంగయగు. తాళ్ళ. నం. 9.283. గండికొట్టు న.క్రి. దొంగిలించు. గండిచేయు న.క్రి. కన్నంకలదిగా చేయు. మను. 3.40. గండిదొంగ వి. కన్నంవేదొంగ సీలా. 3.52.

గండిన్ వి. 1. రంధ్రం ; 2. నందు ; 3. పగులు. గండివేదు అ.క్రి. 1. నష్టంవచ్చు ; 2. గట్లుతెగు.

గండికట్టు న.క్రి. అత్తెనరుపెట్టు.

గండివనము వి. ఒకరకంమొక్క, గ్రంథిపర్ణం, వచ్చాకు. ఆం.భా. 2.162.

నం. గ్రంథిపర్ణ-. ఒకరకంమొక్క. హిం. గంతివన్. ఒకరకంమొక్క, గంధివర్ణి.

గండినేక చూ. గండు.

గండినుక చూ. గండు.

గండీగ చూ. గండు.

గండు వి. 1. గర్వం. భార.సౌప్తి. 1.22 ; 2. మగతనం. భార. స్త్రీ. 2.77 ; 3. బలం, శక్తి. భార. అశ్వ. 3.124 ; 4. పశుజాతిలోమగది. మను. 4.36 ; 5. కోవం. శుక. 4.43. విజ. మగది. భార. అను. 1.181.

క. గండు, బలం. ధైర్యం, జంతువుల్లో మగది ; కొడ. కండె. కుక్కలు మొ. వాటిల్లోమగది ; తు. గండు. మగ, బలంగల ; త. కెంటున్. ధృఢకాయుడు. మ. కంటున్. ముఖ్యంగా పిల్లలలోమగది ; కోట. గంగ్. మగ.

గండడగించు స.క్రి. పొగరణచు. ఉ. హరి. 1.87.

గండడగు రూ. గండఱగు. అ.క్రి. 1. బలహీనుడగు. భార. ద్రోణ. 4.153 ; 2. చచ్చు ; 3. మదమడుగు.

గండడచు న.క్రి. ఓడించు, లొంగదీయు. ఇందు. 1.152.

గండఱగు రూ.చూ. గండడగు. అ.క్రి. 1. మంద మీదుగు ; 2. చచ్చు. గండాడు న.క్రి. కలియు. నంగమించు. విజ్ఞా. 2.126. గండినక రూ. గడ్డినక్క. గండినుక, గండ్రినక. వి. పెద్దకణాలుగా ఉండే ఇనక. <గండు+ఇనక. గండినుక రూ.చూ. గండినక. వి. పెద్దకణాలుగఉండే ఇనుక. <గండు+ఇనుక. గండీగ వి. పెద్దఈగ <గండు+ఈగ. గండుకరణము వి. పక్షివిశేషం. గండుగన్నేరు వి. కొండగన్నేరు, ఒకరకంచెట్టు. (Alstonia nereifolia). గండుగోయిల (-కోయిల) వి. మగకోయిల. భార. ఆను. 1.191. గండుచీమ రూ. గండుఱీమ. వి. పెద్దనల్లచీమ. గండుఱీమ (-చీమ) రూ.చూ. గండుచీమ. వి. పెద్దనల్లచీమ. గండుతెప్ప వి. పెద్దమబ్బు. గండుదేరు (-తేరు) అ.క్రి. 1. బలియు ; 2. గర్వించు. గండుపిల్లి వి. మార్జాలవిశేషం. గండుబెండువేరు (-వేరు) అ.క్రి. నీరసించు, బక్కచిక్కు. గండుమిగులు అ.క్రి. 1. విజృంభించు. భార.ద్రోణ. 5,95 ; 2. ఒప్పు. దశా. 3.52. గండుమీను వి. నదిలోఉండేఒకరకంచేప. గండుమోఁకు అ.క్రి. శక్తి పెచ్చు. మను. 2.77. గండుమునుపు వి. జడివాన, ఆసారం. గండుమోతి వి. భీకరముఖం. గండుమెఱయు అ.క్రి. 1. ఒప్పు. శృం. నై. 1.57 ; 2. విజృంభించు, చెలరేగు. గండుఱాయి వి. వజ్రం, మగరాయి. హరిశ్చ.ఉ. 3.131. గండువావిలి వి. వృక్షవిశేషం. హంస. 4.11.

గండెక్కు అ.క్రి. మదించు.భల్లా. 3.16. <గండు+ఎక్కు.

గండుగుదంకొట్టు న.క్రి. మొట్టమొదట కుదంసలవలో వాటను గట్టిగాకొట్టు.

గండుమడి వి. వరిమడి, గద్దెమడి.

గండె¹ రూ. గెంద, గెండి, గెంటియ, గెండె. వి. మత్స్య విశేషం. ఆము. 5.413, ప్రబంధ. 195.

క. గెండె-మీన్. ఒకరకం చేప ; త. కెండై ; మ. కెండు ; కెండి.

గండె² రూ.చూ. గండి. వి. 1. రంధ్రం ; 2. నందు ; 3. బిలం.

గండె³ రూ.చూ. కండియ. వి. కండె.

గండెం రూ.చూ. కండెం. వి. ఎత్తునుగాని, లోతునుగాని తెలిపే పరిమాణం.

గండెక్కు చూ. గండు.

గండెదూలం రూ.చూ. గంటెదూలం. వి. ఉద్దెలేని మోటదూలం మీదగాని ఏతవు దూలంమీదగాని అడ్డంగావేసిన పట్టె.

గండోలము వి, మత్స్య విశేషం, కుచ్చలమీను.

పో.చూ.నం. గండోల-. చెల్లం.

గండోలి రూ. గండోలి². వి. హాస్యగాడు, గండోడివాడు.

నం. గండోలి-. కండిరీగ.

<నం. గండోలి-. (అర్థవివరి.).

గండోలిగాఁడు (-కాఁడు) రూ.చూ. గండోలిగాఁడు. వి.. హాస్యగాడు.

గండ్ర¹ విణ. 1. పరుషమైన. మను. 5.17 ; 2. గట్టి, పొల్లుకాని. శివ. ధ. 5.8 ; 3. దుష్టుడైన ; 4. పెద్దదయిన.

గండ్రకత్తెర రూ.చూ. గండకత్తెర. వి. ఆయుధ విశేషం. గండ్రగుద్దలి వి. నేలను తవ్వే పనిముట్టు. గండ్ర గొర్రలి రూ.చూ. గండగొడ్డలి. వి.దొ. ఒకవిధమైన గొర్రలి

గండ్రబీమ వి. పెద్ద నల్లచీమ. గండ్రమాక్ర వి. పెద్దనూక, పెద్ద తంతుల ఖండం. గండ్రవుర[1] వి. 1. పెద్దపట్టణం. పాండు. 3.56; 2. పోటీకర్ర. గండ్రవుర[2] వి. బాగా పెద్దిన వురి. గండ్రినక్ర చూ. గండినక. వి. పెద్దపెద్ద కణాలుగా ఉండే ఇనుక.

గండ్ర[2] వి. ఖండం, ముక్క. పండి. చ. 2. 96.

గండ్రలుసేయు న.క్రి. ముక్కలుచేయు. పండి. చ. 2.321. గండ్రిక చూ. కండిక, కండ్రిక[1]. వి. తునక. యయా. 2.32. గండ్రించు న.క్రి. గండ్రలుచేయు, ఖండించు. చెన్న. బసవ. 5.250.

గండ్రిక చూ. గండ్ర[2].

గండ్రించు చూ. గండ్ర[2].

గండ్రివక్ర చూ. గండ్ర[1].

గండ్లపెవం చూ. గండి[1]. వి. నన్నని రంధ్రాలున్న పెనం.

గండ్లమూకటి చూ. గండి[1]. చూ. గెండ్లిమూకటి, గెండ్లుమూకటి. వి. నగభాగంవరకు రంధ్రాలుండి రెండంచులుకలిగి, గంజి వార్చుట వాడే మట్టిమూకుడు.

గతవడు అ.క్రి. 1. చచ్చు. రం.రా.యు. 378 వు. 21 పం.; 2. కడచు; 3. గంతుకొను; 4. ప్రాప్తించు.

నం. గత-. గతించిన; హిం. గత్. అవ్యటం.

క. గతిసు. చచ్చు.

<నం. గత-+వడు. (అర్థవిపరి.).

గతమగు అ.క్రి. చనిపోవు. పల్నా. వు. 19.

నం. గత-. అయిపోయిన.

<నం. గత-+అగు.

గతముసేయు(-చేయు) న.క్రి. చంపు. పండి.చ. 5.521.

నం. గత-.కడచిన, నశించిన.

<నం. గత-.+చేయు.

గతరు వి. రావిచెట్టువంటి ఒకచెట్టు (Ceriops candoleana).

గతి వి. నాలుగు అనే సంఖ్యకు ఉదాహరణం. ద.హిం.కా. సంవు. 10. కా.నం. 198. క్రీ.శ. 1172.

నం. గతి-. ఉపాయం. (అర్థవిపరి.).

గతికొను అ.క్రి. ఏకమగు. భాగ. 6.99.

<నం. గతి-+కొను.

గతిచెక్రం వి. పెట్టె రాట్నానికిగాని టిసాన్ రాట్నానికిగాని ఎడంవైపున కిందఉండే చిన్న కొయ్యచక్రం.

నం. గతిచక్ర-. తిరిగేచక్రం.

<నం. గతిచక్ర-. (అర్థవిపరి.).

గతిచెర్డవెరుగు వి. గతిమాలినవాడు. ద్వి. హరిశ్చ. 2.2084 వం.

గతివడు అ.క్రి. ప్రాప్తించు, లాభించు. సిం.ద్వా. 12.65.

నం. గతి-. ప్రాప్తి, గమనం.

గతిమాలినచేతలు చూ. గతిమాలు.

గతిమాలు అ.క్రి. దిక్కుమాలు. శాళ్వ. నం. 5.101.

నం. గతి-. దిక్కు.

గతిమాలినచేతలు వి.బ.వ. దిక్కుమాలిన చేతలు. సిం. ద్వా. 7.3.

గతిసేయు(-చేయు) న.క్రి. గతిఅగు, కాపాడు. సిం.ద్వా. 5.76.

నం. గతి-. తోవ.

<నం. గతి-+చేయు.

గతుకు[1] చూ.చూ. కతుకు[1]. న.క్రి. కతుకు (కుక్క మొ. కొంచెం కొంచెంగా తిను, నాలుకలో కొంచెం కొంచెంగా తాగు) నాకి తాగు, ఎంగిలితిను. బ్రహ్మో. 2.124.

గతుకు[2] వి. చిన్నగొయ్య.

క. గతుకు. చిన్నగొయ్య.

గతుకులువడు అ.క్రి. ఎగుడుదిగుడగు.

గతుక్కుమను అ.క్రి. 1. బెదురుచే గుండెజారు; 2. చప్పు. ధ్వన్యను.

గత్త చూ.చూ. గత్తము. వి. ఎరువు, పిరక.

గత్తబద్ద వి. మగ్గానికి బిగించిన పరుగులో అచ్చుదగ్గర చూర్చిన బట్ట.

గత్తము చూ. గత్త, గెత్తం, గెత్తము. వి. ఎరువు, గొర్రెపెంట.

గత్తర వి. 1. క్రమంలేక కలిసిపోవడం. కాశీ. 2.98; 2. ఉపద్రవం; 3. గాలరా; 4. వాంతి; 5. కలరా; 6. గ్రామదేవతకు చేసే జాతర.

గత్తరకాడు వి. క్రమంలేనివాడు. గత్తరచేయు న.క్రి. గ్రామదేవతకు జాతరచేయు. గత్తరవడు అ.క్రి. 1. క్రమభంగమగు; 2. చెదరిపోవు, చెదరు.

గత్తు[1] వి. మూత్రగంధం, కొచ్చుకంపు.

క. గదడు. వశువుల కొచ్చుకంపు.

గత్తు[2] వి. 1. బెదరింపు; 2. దిటువు.

గదగలమ్మ వి. గవదలువాచే అంటువ్యాధి.

గదమాయించు న.క్రి. గద్దించు, గదుము.

క. గదమాయిసు. గద్దించు, కఠినమైన మాటలుఅను.

<క. గదమాయిసు.

గదర వి. ఒకవిధమైన ఎండుచేప.

నే. గడెరా. ఒకరకమైనచేప.

గదరు చూ. గడురు. వి, దుర్గంధం. దు.నం. 6.87.

గదవ వి. బుడ్డబురిజిచెట్టు (Careya arborea).

క. గదరు. ఆవు మూత్రగంధం, మేకల గొర్రెలవానన.

గది వి. 1. ఇంటిలోపలి అర, గదిలోపలి ఆర, ఇంట్లోగోడలు మొ. వాటితో వేరుచేయబడిన భాగం; 2. అయిదున్నర మూరల పొడుగు నాలుగున్నర మూరల వెడల్పులో కొలత గల ఇంటిలోని భాగం; 3. రోగంకలవాడు; 4. ఈమ, గొర్రుచెక్కల మధ్యఉండే ఎడం; 5. వన్నెండు దండెలకు బిగించిన వుల్లలమధ్య వెలితి; 6. కొయ్యతోచేసిన పెట్టె; 7. ఇటిక బట్టీలో ఇటికలను పేర్చేభాగం.

గదిగె వి. ఒసికర్ర.

గదిపోవు అ.క్రి. నేతనేసేటప్పుడు రెండుపోగులు తెగి వెలితి ఏర్పడు.

గదిరి వి. అడవిగోరింతచెట్టు. తరిమెనకూ. ఇంధనంగా ఉప యోగపడే కలపనిచ్చే చెట్టు (Erythroxylon monogynun).

గదుకు చూ.చూ. కతుకు[1]. న.క్రి. కుక్క మొ. కొంచెం కొంచెం తిను. వాసిష్ఠ. 1.7; వి. ఎంగిలి తినటం.

గదుకుమూకంచు వి. చివర ఎరుపురంగు ఇమిలిపోగులుపెట్టి

ముప్పాతిక అంగుళం వెడల్పున సాచాపట్టె పడేట్టునేసిన అంచు.

గదుగుడు వి. ఆరగటం, జారుడు.

గదుము చూ. గెదుము. న.క్రి. అదలించు, గద్దించు. సారంగ. 1.69. వి. వెట్టు, బొప్పి.

క. గదఱు. గట్టిగాశబ్దంచేయు, ఉరుము, గర్జన, ఆరుపు, ఏడ్పు, పెద్దగొంతుతో బెదిరించు; తు. గద్దల. శబ్దం; త. కతఱు (కతఱై). నొప్పితోగాని బాధతోగాని గట్టిగాఅరుచు, మూలుగు, అరచు; మ. కతఱుక. అరచు. బాధపడు.

గదుముకొనిపోవు న.క్రి. తరుముకొనిపోవు. గదుముకొను న.క్రి. గద్దించు, ఉరుము, బెదిరించు. యయా. 5.119.

గదురు చూ.చూ. గదరు. వి. దుర్గంధం, దుర్వాసన. పాండు. 2.56. విణ. 1. విస్తరం, పచ్చి వాసనకల. ఘటికా. 1.153; 2. చెడ్డదైన. భాగ. 7.435. చంద్రాంగ. 5.121; న.క్రి. 1. పొందు; 2. కమ్ముకొను.

గదురుకొను[1] ఆ.క్రి. చెరుకంపుకొట్టు, కమ్ము. గదురుపిల్ల వి. వదేండ్లలోపు బాలిక. గదురుపిల్లవాఁడు వి. వదేండ్లలోపు బాలుడు. గదురుకొను[2] న.క్రి. తిట్టు, కసురుకొను.

గద్ద చూ.చూ. గ్రద్ద. వి. పక్షివిశేషం, గృధ్రం, గెద్ద.

గద్దకత్తె వి. గదును స్త్రీ. గద్దకాఁడు వి. గదనరి, గదును వాడు, నేర్పరి. గద్దగొర్రు వి. కిటికీరెక్కను తెరచి ఉంచే ఇనపకొక్కెం. గద్దగోడి చూ. గెద్దగోడి. వి. గద్దగోరులాంటి వాకైన వంకర ముళ్ళున్న కలువ మొక్క, మల్లెచెట్టులాంటి కలువమొక్క (Scutia indica). గద్దగోరు వి. ఊడ్తె అర్ధపట్టెరుగాని వరిగుంజకుగాని వేసిన ఇనపకొక్కెం. గద్దగోరు చూ. గెద్దగోరు[1] (Scutia indica). వి. 1. దోర సాధన విశేషం, ఇది గద్దగోరులా వంపుగా ఉండి ఎదుటి దానికి తగిలితే పట్టుకుంటుంది. ప్రబంధ. 269, వేంక. పంచ. 3.166; 2. పృక్షవిశేషం (Scutia indica); 3. ఒకరకమైన గొళ్ళెం; 4. గద్దయొక్క గోరు; 5. తాళం చెవుల గుత్తి; 6. తోలచివర చిన్నవంకర; 7. కిటికీ రెక్కలు వాలకుండా పట్టి ఉంచే పరికరం, ఒకవైపుకు వంగి ఉంటుంది; 8. అచ్చుగుదులు తగిలించే వంకర ఇనపఊచ. గద్దబొల్లి చూ. గెద్దబొల్లి. వి. ఒళ్ళు నలువు, మొగం తెలుపుగా ఉండే బొల్లి. గద్దముక్కు వి. గద్దముక్కులాంటి ముక్కు. గద్దముక్కుచేవ వి. ఒకరకం చేవ. గద్దముక్కువాఁడు విణ. గద్దముక్కులాంటి ముక్కున్నవాడు, వాడిముక్కు గలవాడు. గద్దరెక్క వి. గద్దగోరు, కిటికీ రెక్కలు గాలికి వాలకుండా పట్టి ఉంచే పరికరం.

గద్దవ వి. అదలింపు, గద్దింపు. ఆం.భా. 3.30.

గద్దపిపిలిక వి. ఎరుపుతో కూడిన తెలుపురంగులో గట్టిగా ఉండే కలపకలిగి సిందూరవర్ణపు పూలుపూసే చెట్టు (Woodferdia flolibenda).

గద్దరి వి. పొగరు. వల్మా. 90.

గద్దలి విణ. 1. పొగరుగల. యయా. 2.18; 2. దుష్టం. ఉ.రా. 1.130; 3. నివుణుడు. చంపూ.రా. 2.51; 4. దట్టమైన. సీమ. 160; 5. నేర్పుగత్తె; 6. దిట్ట.

గద్దలికాఁడు వి. నేర్పరి, నివుణుడు. అచ్చ.రా. సుందర. 12. గద్దలించు న.క్రి. భయపెట్టు, కలతపెట్టు; అ.క్రి. గర్జించు. వరాహ. 3.4. గద్దలితనము వి. 1. పొగరు. వరాహ. 4.80; 2. ధైర్యం. దశా. 4.40; 3. గదును దనం; 4. తుంటరితనం.

గద్దవ వి. చెంపకింది భాగం, గవుద.

గద్ది చూ.చూ. గద్దియ[1]. వి. సింహాసనం.

గద్దిగ చూ. గద్దియ[1]. వి. కంబళి, గద్దెమీద వేసే కంబళి, గద్దె కంబళి. కువ.చ. 1.86.

క. గద్దిగె. సింహాసనం, ఆసనం;

నే. గద్ది. ఆసనం, సింహాసనం; హిం. గద్దీ. సుర్రాల మీదగాని ఒంటెలమీదగాని పరచిన ఒక రకమయిన బట్ట, కూర్చునే స్థలం, ఆసనం.

<క. గద్దిగె (అర్థవివరి.).

గద్దిగిన్నె వి. పచ్చడి పెట్టుకోడానికి వాడే గద్దె ఉండే చిన్న పుట్టిపాత్ర.

గద్దించు న.క్రి. అదిలించు, బెదిరించు, గదమాయించు. ప్రభులిం. 3.58.

క. గద్దిసు. ఏడ్పు, గదమాయించు, తిట్టు; త. కతడు (కతడి). నొప్పితోగాని బాధతోగాని ఏడ్పు; మ. కతడుక. అరచు.

గద్దింపు చూ. గద్దించు. వి. ఆదిలింపు, గదమాయింపు. కువ.చ. 2.69.

గద్దియ[1] చూ. గద్ది, గద్దె[1]. వి. 1. సింహాసనం. భార.విరా. 1.85, హరి. పూ. 1.103; హర. 3.40; 2. పువ్వుల్లో ఉండే దుద్దు. వను. 2.32; 3. పీఠం, పీట. ఆం.భా. 2.165; 4. పీట.

క. గద్దిగె, గద్దుగె, గద్దుగె. సింహాసనం, ఆసనం; తు. గద్దిగె; గోం. గద్ది, గాది; పర్జి. గద్ది. సింహాసనం; నం. ఖట్టికా. సింహాసనం, గర్ర- (గర్రికా). ఎత్తైన ఆసనం, సింహాసనం, ముగ్వేదంలోని పీఠం; మా. గాది. ఉన్నతాసనం; అ.మా. గొది. అందారీ; నే. గద్ది, గాది. ఆసనం, జీవనంమీద వేసే బట్ట. సింహాసనం; అం. గాది. ఎత్తైన ఆరుగు, వేదిక; గాది. పీఠం; హిం. గాదీ. పీఠం, సింహాసనం; పం. గద్దీ. సింహాసనం; గు. గాది. ఉన్నతాసనం.

గద్దియ[2] చూ.చూ. గద్దె[3]. వి. బంగారునాణెం, వరహా.

గద్దియ[3] చూ.చూ. గద్దె[3]. వి. సోదె.

గద్దువ వి. గర్వం, చిబుకం. కవికి. 4.94.

క. గద్ద. గర్వం; కొడ. గెడ్డ. గర్వం; తు. గడ్డ. గర్వం; త. కట్టమ్. చిబుకం; కెట్టం. గర్వం; గోం. గడ్డా; కొం. గడెయ్కు. గర్వం; పర్జి. గొడ్డం. గర్వం; కొలా. గడ్డమ్. చిబుకం, గర్వం; నా. గడ్డమ్. గెర్వం; పో.చూ. నం. గడ్డా-. గంభీరాగం.

గద్దె[1] చూ.చూ. గద్దియ[1]. వి. 1. సింహాసనం. విక్ర. 2.95. హర. 3.40; 2. పీఠం, పీట. ఆం.భా. 2.165; 3. పువ్వులలో ఉండే దుద్దు; 4. సోదె; 5. గర్వం; 6. తులసికోట దగ్గర కట్టిన తక్కువ ఎత్తుగల చిన్న అరుగు; 7. గ్రామంలో పెద్దలు సమావేశమయ్యే స్థానం; 8.

మరమగ్గం సొరుగుకు చివర నాడె బయటికి పోకుండా ఆపటానికి బిగించిన కొయ్య; 9. గోడకట్టుబడిలో గట్టిదనం కోసం మధ్యమధ్యలో స్తంభాకారంలో కట్టే నిర్మాణం; 10. మట్టుకూడా మొ. పాత్రలు దొర్లకుండా ఉండటానికి అడుగున మట్టి పెట్టి చేసిన భాగం.

గద్దెకంచుడు వి. అడుగు భాగంలో గద్దె ఉండే మట్టి పాత్ర. దీంట్లో కల్లుపోసి అమ్మవారి దగ్గర శాంతికోసం పెడ్తారు. **గద్దెకొంబడి** వి. గద్దెమీద వేసే కంబళి. పండి. చ. 5.340. **గద్దెకాళులది** యూ. గద్దెకాళ్ళది. వి. పందెపు కోడిపుంజు భేదం. **గద్దెకాళ్ళది** యూ.చూ. గద్దెకాళులది. వి. పందెం కోడిపుంజు, అర చుట్టుది. **గద్దెనగరులు** వి.బ.వ. లింగధార్లు ధరించే లింగం నిలకడగా ఉంచే పేటికలు. పండి.చ. 345 పు. **గద్దెవలక** వి. కూర్చునే పీఠం. క్రీడా. 125. **గద్దెపొంకము** వి. పదువకు తగిన గౌరవపు మాట. చంద్రాంగ. 3.46. **గద్దెపొంకముచెప్ప** న.క్రి. పెద్ద నుద్దులాడు. చంద్రాంగ. 2.49. **గద్దెయెక్కికూర్చొను** అ.క్రి. గొప్పలకుపోవు. **గద్దెరాయి** వి. 1. రాతికూచాలకు, స్తంభాలకు అడుగు భాగంలో మోపు కింద ఉంచబడిన గుంటగల బండరాయి; 2. కడప బండ, దర్వాజా చట్రం కింద బేస్‌మెంట్‌పై గడపగా వేసే రాయి. **గద్దెరౌతు** వి. రాతికూచాలకు, స్తంభాలకు అడుగు భాగంలో మోపుకింద ఉంచబడిన గుంటగల బండరాయి. **గద్దెపొమాను** వి. పెళ్ళి మండపంలో వాడటానికి కుమ్మరి ఇచ్చే దుప్తారి, గుడుగులు, మూకుళ్ళు మొ. **గద్దెవిప్ప (-చిప్ప)** వి. అడుగుభాగంలో ఆటూఇటూ దొర్లకుండా గద్దెపెట్టిన చిప్ప.

గద్దె[2] యూ. గద్దియ[2]. **గద్దెము, గద్య, గద్యము.** వి. బంగారు నాణెం, వరహా. భార. ఆరణ్య. 2.344.

నం. *గద్యాణ-, గద్యాణక-, గద్యాన-క-*. బంగారు నాణెం, వరహా;

క. *గద్యాణ*. ఒక రకమైన చిన్న బంగారు నాణెం.

గద్దెగులాబి వి. గులాబి రంగులో ఒకరకం.

గద్దె[3] యూ. గద్దియ[1]. వి. 1. వచనం. వేం. ఆం. 112; 2. సోడె.

నం. *గద్య-*. చెప్పదగ్గది, వచనం; ప్రా. *గజ్జ*. చందోబద్ధం కాని రచన; అ.మా. *గజ్జం*. వచన రచన.

<నం. *గద్య-*. (అర్థవిపరి.).

గద్దెము యూ.చూ. గద్దె[2]. వి, బంగారు నాణెం. ద.హిం.కా. నంవు. 6.687. కా.నం.

గద్య యూ.చూ. గద్దె[2]. వి. ఒక బంగారు నాణెం, $3\frac{1}{8}$ లేదా 4 యూ. ఒక్కోసారి వరహా. ద.హిం.కా. నం. 10. కా.నం. 595. క్రీ.శ. 925-50.

గద్యము యూ.చూ. గద్దె[2]. వి. వరహా. ద.హిం.కా. నంవు. 5. కా.నం. 1216.

గద్యాణము చూ. గద్దె[2]. వి. *గద్యాణము*, వరహా, బంగారు నాణెం. ద.హిం.కా. నంవు. 5. (1216).

నం. *గద్యాణ-*. వరహా.

<నం. *గద్యాణ-*.

గద్వాలంచు వి. 1. అయిదు కొలుకులు రంగు దారంతో కట్టి మాదిరిగా నేసి తరవాత మూడు కొలుకుల దారంతో ఒక గీర, ఒక కొలికి దారంతో మరొక గీర దాని పక్కన బుగిడి వరనగా నేసిన అంచు; 2. లాహిరీ, బుగిడి వరనగా నేసిన చెత్తెడు పెడల్పు అంచు.

గధిక వి. సుగంధ ద్రవ్యాలమ్మేవాడు.

నం. *గాంధిక-*. సుగంధ ద్రవ్యాలమ్మేవాడు.

<నం. *గాంధిక-*.

గనం[1] యూ.చూ. *గనము*. వి. వంట కాలవ.

గనం[2] వి. కీచుమని అరవటం.

క. *గొరె*; త. *కిచన్, కేలి మత్తుక్కచన్, పలిన్ కచన్, పూతన్‌కేలి, చవంతిన్నికేలి, కొచరిచన్, బైకేలి, కివిపొధు*; మ. *కిర్తియరక్కెరి*.

గనగన వి. 1. కాలటానికి అనుకరణం. నిర్వ.రా. 3.63; 2. త్వరగా కొచ్చుకొని పోవటం యొక్క అనుకరణం. పండి.చ. 1.44 పు; 3. కోపంతో మండిపడటానికి అనుకరణం. ఉ.హరి. 4.186. విజ. *గనగన* అనే కాంతి గలది. మను. 4.60 ధ్వన్యను.

నే. *గన్‌గన్*. సణగటం, గొణుగు, ఘంకారంచేయటం; ఒ. *గణ్‌గణ్*; హిం. *గున్‌గన్*.

గనగనమండు అ.క్రి. *గనగన*లాడు. ధ్వన్యను. **గనగన**లాడు అ.క్రి. *గనగన*మండు. సానంద్రో. 2.6.

గనవ- విణ. పెద్ద, ఎత్తైన. భార. కాంతి. 4.40. (దీనికి *నమానం*లోనే ప్రయోగం కనబడుతోంది).

క. *గన*. పెద్దది, ఎత్తైనది, గొప్ప శుభమైన.

నం. *ఘన*. పెద్ద, గొప్ప.

గనవకొండ వి. పెద్ద కొండ. హరి.ఉ. 8.212. **గనవవుట్ట** వి. పెద్ద వుట్ట. భార. ఆశ్వ. 30.105. **గనవమేమ** వి. దొడ్డమేను. భార. ఆశ్రమ. 2.40.

గనవర యూ.చూ. *గనిమెర*. వి. గన్నేరు.

గనవరాకులు వి.బ.వ. గన్నేరాకు అమ్ముల ఆలుగులు. ఆము. 6.78. *గనవర* + ఆకు + -లు.

గనవరాకులు చూ. *గనవర*.

గనవము యూ. *గనం*[1]. వి. వంట కాలవ, ఏటినుంచిగాని పెద్ద కాలవనుంచిగాని తీసిన చిన్న కాలవ.

గనవమచట్ట వి. కంచెవేసి మనిషి దూరటానికి ఏర్పరచిన చిన్న దారి.

గనవము విణ. అధికమైన, గొప్ప, దొడ్డ. సాంబ. మాన. 49.

నం. *ఘన-*. గొప్ప

క. *గన*. గొప్ప, గొప్పతనం, శుభప్రదం.

<నం. *ఘన-*.

గనయము[1] వి. పోకముడి, సీవి. భార. స్త్రీ. 2.133.

గనయము[2] యూ.చూ. *గొనయము*. వి. వింటికొప్పు. ద.హిం.కా. నంవు. 10 కా. నం. 89; పారి. 4.22.

నం. *గుణ-*. వింటినారి.

గనరేము వి. నాగగొలుగ చెట్టు, నువాననకల పూలు పూసే ఒక చెట్టు (Munaya exotica).

గని[1] వి. 1. ఆకరం, బంగారం మొ॥ పుట్టే స్థలం. భార.శల్య. 2.339. శృం.శై. 4.30; 2. రంధ్రం, బిలం. మైరా.

3.121; 3. వంశం, ఆకరం; 4. కట్టుబడికి కావలసిన రాళ్ళను తవ్వి తీసే లోతైన గుంట.

సం. ఖని-. గని; ప్రా. ఖణి, ఖణీ, ఖాణీ. ఆకరం. గని; అ.మా. ఖణీ, ఖాణీ; పా. ఖణ. తవ్వడం.

క. కణి, గణి, గని. గని; తు. కణి; త.మ. కని; బ్రా. కాణీ. గని.

<ప్రా. ఖణి.

గనివని వి. గనిలో వని. గనిబొగ్గు వి. గనిలో దొరికే బొగ్గు. గనిమట్టి వి. భూమిలో నుమారు ఒక గజం లోతు తవ్వి తీసిన మట్టి. గనివాఁడు వి. గనిలో వనిచేసేవాడు.

గని[2] వి. గడ్డ, ముద్ద.

సం. ఘన-. నిబిడం, సాంద్రం; ప్రా. ఘణ-. ముద్ద, పిండం.

<ప్రా. ఘణ-.

గనికట్టు అ.క్రి. ఘనీభవించు, గడ్డకట్టు. వను. 2.11.

గని[3] వి. చెరుకు మొ॥ మొక్కలదంటుకు ఆక్కడక్కడ ఉండే కణువు, పర్వం.

గని[4] వి. నున్నం బట్టీలోని పొయ్యి.

గనికె వి. చెరుకు మొ॥ మొక్కల దంటుకు అక్కడక్కడ ఉండే కనువు, పర్వం.

గనికెకుండలు వి.బ.వ. బాల క్రీడా విశేషం. హంస. 3.146. గనికెవురుగు రూ. గెనికె వురుగు. వి. కణువుల్లో వుట్టి తొన్న, చెరుకు మొ॥ వాటిని డొల్లచేసే వురుగు.

గనిగుంత వి. మగ్గం దగ్గర గోడలో పెట్టిన కిటికీ, నేత నేసే టప్పుడు మగ్గం మీకికి వెలుతురు రావటానికి పెట్టే కిటికీ.

గనిగొయ్య వి. కట్టుబడి రాళ్ళను తవ్విన గొయ్య.

గనిమ రూ. గనిమి, గనిమె, గనుము, గనెం, గెనెము. వి. (పాదు, మడి మొ॥ వాటి) గట్టు, నేతు విశేషం. వను. 1.138, మాగాజిలో మడిచుట్టూ వేసిన మట్టి కట్ట, రెండు పొలాల మధ్య హద్దుగా వేసిన గట్టు.

గనిమారు చూ. గనిమ. వి. పొరలో చెక్కి మడికి వేసిన గనెం.

గనిమి రూ.చూ. గనిమ. వి. గట్టు, పొలం, (చెరువు) కట్ట.

గనిమె రూ.చూ. గనిమ. వి. (పాదు, మడి మొ॥ వాటి) గట్టు.

గనిమెర రూ. గనపర. వి. గన్నేరు. ద్వి.వరమ. 4.268 వ. 11 పం.

గనియ రూ. గనె. వి. ఖండం, ముక్క. బాన్క. రా. యు. 1120.

సం. కణికా. ఖండం.

గనివోటు (-పోటు) వి. గుర్తుకోవం రాతిమీద వేసే గుర్తు. ద్వి. పరమ. 515.

క. కణి. రాయి; త. కటై.

గనివోటుకొట్టు న.క్రి. గనివోటువడేట్టు కొట్టు. పరమ. 5.40.

గనీబు[1] రూ. గరీబు, గరేబ, గరేబి, గరేబు. వి. 1. ఖర్చకోశం. ఒర.ఉ.రా. 7.211; 2. తలగడ.

హిం. ఉ. గిలాఫ్. తలగడ మొ॥ వాటి తొడుగు.

<ఉ. గిలాఫ్.

గనీబు[2] వి. ధనవంతుడు.

గనీమ్ వి. 1. శత్రువు; 2. మరొక దేశం మీదికి దండెత్తి పోయేవాడు.

క. గనీమ. శత్రువు, రాజకీయ శత్రువు.

హిం. ఉ. గనీమ్. దండెత్తేవాడు, దొంగ, శత్రువు.

<ఉ. గనీమ్.

గమగ వి. ఎల్లగడ్డ, ఒకరకం దుంప (Discorea oppositifolia).

గమువు రూ.చూ. కణువు. వి. 1. కనువు, వెదురు, చెరుకు మొ. వాల్లో ఆక్కడక్కడ ఉండేముడి, పర్వం. ఆం. భా. 2.74; 2. వావు (దెబ్బవావు).

క. గణులు. వేలికణువు, చెరుకు మొ. వాల్లోనికనువు.

గమువుచిక్కుడు వి. కనువుచిక్కుడు.

గమ్ము రూ.చూ. గనిమ. వి. గట్టు.

గమ్ము(-గడ్డ) రూ.చూ. గెనును (గడ్డ). వి. ఒకరకం దుంప.

గరె రూ.చూ. గనియ. వి. 1. ఖండం, ముక్క. నవనాథ. 2.92వ. పం. 13; 2. సిమెంటుదూలం; 3. పొడిగాఉండే మట్టి; 4. మొగం మీద దూలం పొరలకుండా బోదెమీద వేసినచెక్క.

గరెం రూ.చూ. గనిమ. వి. మాగాజిలో మడిచుట్టూ వేసిన మట్టికట్ట, రెండుపొలాల మధ్య హద్దుగావేసిన గట్టు.

గరెంరాయి వి. పొలానికి హద్దులు నిర్ణయించి ప్రభుత్వం వారు గుర్తుగాపాతినరాయి.

గరెపొతి రూ. గనెసొతి. వి. గణపతి చవితి, వినాయకచవితి.

సం. గణపతి-. వినాయకుడు.

<సం. గణపతి-+చొతి.

గరెనాతుడు వి. మగ్గంపైవలక, భాద్రపద శుద్ధచవితినాడు దీనికిపూజ చేస్తారు.

<సం. గణనాథ-. వినాయకుడు (అర్థవిపరి.).

గరెవురుగు రూ.చూ. గన్నెవురుగు. వి. ఒకరకం వురుగు.

గరెంపార వి. గనిమలు చెక్కటానికి ఉపయోగించే పార.

గరెవరం వి. మాగాజి పొలంచుట్టూ ఎత్తుగావేసిన మట్టికట్ట.

గరెపొతి రూ.చూ. గనెచొతి. వి. వినాయక చవితి.

గరేటిరాయి రూ.చూ. గనేటురాయి. వి. ఎర్రకంచురాయి.

గరేటురాయి రూ. గనేటిరాయి. వి. ఎర్రకంచురాయి.

ఇం. *Granite*. కట్టడాలకు ఉపయోగించే నల్లగ్రానురాయి.

<ఇం. Granite + రాయి.

గంత రూ.చూ. క్రంతక[1]. వి. 1. చిరిగినబట్ట. ద్వి.వరమ. 2.84; 2. ఎద్దు మొ. వాటిమీద వేసేగోనె మెత్త. వరమ. 2.76; 3. కనబడకుండ ఎద్దులకళ్ళకు కట్టే చర్మాదికం. వైజ. 2.101; 4. బొంత. ఆం. భా. 2.158.

గంతకట్టు న.క్రి. కళ్ళకుమూతలుకట్టు, మోసంచేయ.

గంతమురగినబొంత వి. దేనికితగినది అది (అనిఅనటం). శ్రీ. 2.27. గంతమోయ అ.క్రి. బరువమోయ. గంతనుడి వి. వీపుకురెండువక్కల ఉండేనుడి, గంగడోలుకింద ఉండే నుడి. గంతావు వి. గంతనుమోసే ఆవు. <గంత+ఆవు.

గంకాడు అ.క్రి. ఎగురు, గంతుపెట్టు.

గంకాళు చూ. గంత.

గంతి చూ.చూ. కంతి. వి. బొప్పి, కంతి, కణితి.

గంతు[1] వి. గుంపు, సమూహం. కు. సం. 8.135.

గంతు[2] చూ. గెంతు. ఆ.క్రి. దుముకు. వి. వ్లతగతిభేదం. మను. 4.37.

క. గంతు. గెంతటం. కదలటం, నాట్యంచేయడం ; త. కెంతి (-ప్-ట్-). గెంతు, దుముకు ; కెంతు (కెంతి).

సం. గంతు-.పథం, దారి, బాటసారి ; గంతృ. పోయేవాడు.

గంతుకొట్టు ఆ.క్రి. 1. దుముకు ; 2. చచ్చు. గంతుకొమ్మ చూ.చూ. గంతుగొను. ఆ.క్రి. 1. దుముకు, దాటు ; 2. చచ్చు. గంతుగొమ్మ చూ. గంతుకొను. స.క్రి. దుముకు, దాటు. భాగ. 6.378 ; ఆ.క్రి. చచ్చు. ఆం. భా. 3.87. గంతుచదువు (-చదువు) వి. గంతులువేస్తూ పరిగెత్తేవరుగు. భాగ. 10పూ. 1293. గంతులు వి.బ.వ. తుళ్ళు, మిడిసిపాట్లు. వసు. 4.28. గంతువేయు ఆ.క్రి. ఎగరవేయు. గంతారు.

గంధకము వి. కళ్ళరివువ్వు.

సం. గంధక-. కళ్ళరివువ్వు.

<సం. గంధక-.

గండవటుక[1] వి. తలువుపై అమర్చే అడ్డుకొయ్య.

క. గరిదపుడి. వాననఉన్న పొడి.

గండవటుక[2] వి. చందనలేపనం.

గండవట్టియ[1] చూ. గండపట్టె[1], గండెపట్టె[1]. వి. తలువుమీద అమర్చిన అడ్డుకొయ్య. చంద్ర భా. 4. 26.

సం. స్కంధపట్టికా ; ప్రా. ఖందపట్టి ఆ.

క. గండపట్టిగె. అడ్డుకర్ర, రెండుతలువులను కలపటానికి ఉపయోగించిన ఈచలు.

<ప్రా. ఖందపట్టి ఆ.

గండవట్టియ[2] చూ. గండపట్టె[2], గండెపట్టె[2]. వి. గంధంతో పెట్టే రేఖ.

సం. గంధపట్టికా.

గండవట్టె[1] చూ.చూ. గండపట్టియ[1]. వి. తలువుమీద అమర్చిన అడ్డుకొయ్య. కళా. 7.110.

గండవట్టె[2] చూ.చూ. గండపట్టియ[2]. వి. గంధంతో పెట్టేరేఖ. ఆము. 2.10.

గండవుకుడక చూ. గందము.

గండవు(గొండ చూ. గందము.

గండవు(గొండటాజెదారు చూ. గందము.

గండవు(గొండటాజేదారు చూ. గందము.

గండవు(గొండదెక్కి చూ. గందము.

గండవు(గొండదెంకి చూ. గందము.

గండవుచెక్క చూ. గందము.

గండవుపొడి చూ. గందము.

గండవుమచ్చ చూ. గందము.

గండవుమల చూ. గందము.

గండవుమ్రాను చూ. గందము.

గండపొడి చూ. గందము.

గండవ్వట్టె చూ. గందము

గండవ్వట్టెలతలువు చూ. గందము.

గండప్పీటు చూ. గందము.

గందము వి. 1. చందనం చెట్టు. పండి. చ. 5.351 ; 2. చందనం చెక్క. మొ. నవి అరగతీయగా వచ్చే లేపన ద్రవ్యం. విక్ర. 4.159 ; 3. సువాసన. హర. 3.71.

వం. గంధ-. వానన; ప్రా. గంధ. వానన; నే. గంధ. వానన, మంచివానన ; హిం. గంధ. సువానన, పెంటు,

<ప్రా. గంధ-.

గందపుకుడక వి. చందనం ఉంచుకొనేపాత్ర. గందపు(గొండ (-కొండ) వి. మలయాచలం. రాజవా. 3.80. గందపు(గొండటాజెదారు చూ.చూ. గంధపు(గొండటాజేదారు. వి. గాలి. గందపు(గొండటాజేదారు చూ. గందపు(గొండటాజెదారు. వి. పవనుడు, వాయుదేవుడు. వేంక. దేవ. 15. గందపు(గొండదెక్కి వి. మలయమారుతం. గందపు(గొండదెంకి వి. గాలి. గందపుచెక్క వి. తలువుచెక్క. మీదఅడ్డంగా బిగించేకొయ్య బద్ద. గందపుపొడి చూ.చూ. గందపొడి. వి. బుక్కా, గందపొడి. గందపుమచ్చ వి. పతివులమెడకిందిచార. గందపుమల వి. మలయపర్వతం. గందపుమ్రాను వి. టె. చందన వృక్షం. విప్ర. 3.5. గందపొడి చూ. గందపొడి, గందవడి, గందవొడి, గందొడి. వి. చందనంపొడి. రసిక. 2.14. గందవ్వట్టె వి. 1. గందంచెక్క ; 2. తలువు చెక్కమీద అడ్డంగా బిగించేకొయ్యబద్ద. గందవ్వట్టెంతలువు వి. అడ్డపట్టెలమీద బిగించిన తలువు. గందప్పీటు వి. తలువు రెక్కమీద అడ్డంగా బిగించే కొయ్యబద్ద. గందమమ్ముపది విజ. కామశాస్త్రంలో వర్ణించబడిన ఒకరకమైనదూతి. గందంమచ్చ వి. మెడకిందిచార. గందవడి చూ.చూ. గందపొడి. వి. గందంపొడి, బుక్కా. గందవొడి(-పొడి) చూ.చూ. గందపొడి. వి. చందనంపొడి. ఆం.భా. 2.162. గందవొడిలోబూరుగువట్టినట్లు ఆవ్య. మంచిలో చెడు జరిగినట్లు.

గందంమచ్చ చూ. గందము.

గందరగోళమగు చూ. గందరగోళము.

గందరగోళము చూ. గంద్రగోళము. వి. గడబిడ, అల్లరి.

గందరగోళమగు అ.క్రి. చాలాఅల్లరిఅగు. గందరగోళము చేయు న.క్రి. గడబిడచేయు. గందరగోళించు న.క్రి. గడబిడ చేయు.

గందరగోళించు చూ. గందరగోళము.

గండవట్లుతలువులు చూ. గండెవట్లు తలువులు, గండెవాట్ల తలువులు. వి.బ.వ. తలువుమీద అమర్చిన అడ్డకొయ్యతలువులు.

గందవడి చూ. గందము.

గందవొడి చూ. గందము.

గందవొడిలోబూరుగువట్టినట్లు చూ. గందము.

గందవరులు చూ.చూ. గందసరులు. వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం, అక్కుళ్ళు.

గంది వి. తలువురెక్కలమీద అడ్డంగా బిగించిన కొయ్యబద్ద.

గందిక వి. వండి, కోలాహలం.

గందు వి. పిడకమధ్యలోని మేకులాంటిభాగం.

గందువ వి. 1. గొలుసు ; 2. బంగరుహారం.

గండెవట్టె[1] చూ. గందపట్టియ[1]. వి. తలువుమీద అమర్చే అడ్డు కొయ్య.

గందెవట్టి[2] రూ.చూ. గందవట్టియ[3]. వి. చందనంపూత.

గందెవట్లుతలువులు రూ.చూ. గందవట్లుతలువులు. వి.బ.వ. తలువంమీద అమర్చే అర్ధకొయ్య తలువులు.

గందెవాటు రూ. గంజివాటు. వి. ద్వారం కొయ్యచట్రం, తలువు రెక్కమీద అర్ధంగా బిగించే కొయ్యలద్ద.

గందెవాటురెక్క వి. బక్షిబద్దరెక్క, బిన్నిరెక్క, గందెవాట్ల తలువురెక్క.

గందెవాట్లతలువులు రూ.చూ. గందవట్లుతలువులు. వి.బ.వ. అర్ధ పట్టెలు బిగించిన తలువులు.

గందొడి రూ.చూ. గందపొడి. వి. గందపొడి, బుక్కా.

గందొడివాడు వి. 1. హాన్యగాడు, కేతిగాడు, కేదరి గాడు. హంన. 5.134; 2. తోలుబొమ్మలాటలోని హాన్యగాడు.

గందోలి[1] వి. 1. ఆడహంన; 2. భద్రానది; 3. భద్రముస్తె; 4. విషవుమొక్క.

గందోలి[2] రూ.చూ. గండోలి. వి. హాన్యగాడు.

గందోలిగాడు రూ. గండోలిగాడు, గందోళిగాడు. వి. హాన్యగాడు.

గందోళిగాడు రూ.చూ. గందోలిగాడు. వి. గందోలిగాడు.

గంద్రగోళము రూ.చూ. గందరగోళము. వి. గడబిడ.

గంధం వి. బిన్నట్టురంగు.

నం. గంధ-. గందం.

<నం. గంద-. (అర్థవివరి.).

గంధకేలుమది వి. కొండలమీద, ఉద్యానవనాల్లోను పెంచబడే ఒక పీమమొక్క, నీలిరంగు పూలుపూస్తుంది (Heliotropium perurianum).

గంధవట్టె రూ. గంధంపట్టె. వి. గొంతుకు రెండువక్కలా ఉండే నల్లదారలు.

గంధముపళుబడిమంకము వి. గంధద్రవ్యాల క్రయవిక్రయాలపై విడింపబడ్డ పన్ను. ద.హిం.శా. నంవ. 10 శా.నం. 550.

గంధంవట్టె రూ.చూ. గంధవట్టె. వి. గొంతుకు రెండువక్కలా ఉండే నల్లదారలు.

గంధవారణమాడ వి. నాటెవిశేషం. ద.హిం.శా. నంవ. 4. శా.నం. 195. క్రీ.శ. 1117.

గంధనరులు రూ. గందనరులు. వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. హంన. 4.128.

గంధ్యంవారు వి.బ.వ. సుగంధాది ద్రవ్యాల్ని అమ్మేవర్తకులు. ద.హిం.శా. నంవ. 7. శా.నం. 734. క్రీ.శ. 1228.

గవ్వ వి. అక్కర, అవసరం.

గవ్వు వి. రాళ్ళను పగలకొట్టే పెద్దనుత్తి.

నం. ఘన-. పెద్దది.

గవ్వమవ్వు వి. తెల్లమన్ను, చవిటిమట్టి, బాగాతెల్లగాఉండేమట్టి.

గవ్వె చూ. గనువ. వి. కడువ.

గవ్వెవుడుగు రూ. గనెవుడుగు. వి. తొన్న, మొక్కతొన్న, చెరకు, మొ. వాటి గడువల్లోచేరి దంటు తొలిచేవుడుగు.

గవ్వెర రూ.చూ. గన్నేరు. వి. కరదీపం, గన్నేరు. రాజ.చ. 2.149 (Nerium odorun, pluneria acutifolia).

గవ్వెరాకమ్ము వి. గన్నెరాకులాంటి అలుగులున్న బాణం. భార. భీష్మ. 3.219. <గన్నేరు+ఆకు+అమ్ము. గవ్వెరాకులు వి.బ.వ. గన్నెరాకువంటి అలుగులున్న బాణం, గన్నెరాకులు. <గన్నెరు+ఆకు+-లు.

గవ్వెరాకమ్ము చూ. గన్నెర.

గవ్వెరాకులు చూ. గన్నెర.

గవ్వేరు రూ.చూ. గన్నేరు. వి. గన్నేరు. యయా. 4.20, ఆం.భా. 2.58; వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. వేంక. మాన. 76.

గవ్వేరు రూ. గన్నెర, గన్నెరు. వి. కరవీరం, గన్నేరు. శృం. నై. 8.103.

నం. కరవీర-; కర్ణికార-. గన్నేరు; అ.మా. కణయర- కణయార- కణవీర; మా. కలవిల; పా. కణవీర-కణవేర-కణ్ణికార; ప్రా. కణ్ణిఅర;

క. గన్-నెఱిళి. గన్నేరు (Barringtonia acutangula). త. కణవీరమ్ కవిరమ్, కయిరమ్. గన్నేరు; మ. కణవీరమ్. (Nerium odorum).

<ప్రా. కణ్ణిఅర-.

గవ్వేరువువ్వుపేటు వి. అంచులో గన్నేరుపువ్వు ఆకారంలో నేసిన డిజైను. గవ్వేరులు వి.బ.వ. ఒకరకం మెట్టవర్లు.

గవ్వేఱుకాదారిప్రార్థు వి. (నిశీథం) చీకటి. భీమ. 1.111.

గవ్విచ్చరు వి. నల్లరాతిని పగలకొట్టడానికి పనికివచ్చే పెద్ద నమ్మెట.

ఇం. *Gunpitcher*. తవ్వటానికి ఉపయోగించే సాధన విశేషం.

<ఇం. Gunpitcher.

గవ్వగోడ వి. రంధ్రాలున్న పిట్టగోడ.

గవగవ క్రి.విఱా.ద్రు. గబగబ, గవగవ. ధ్వన్యను.

గవద చూ. గవుద. వి. చెంప, గవుద, గొద.

గవ్చివ్ రూ. గవ్చిప్ప. వి. నిశ్శబ్దం. ధ్వన్యను. క్రి. విణ. నిశ్శబ్దంగా.

క. గవ్చిప్. నిశ్శబ్దం, నిలకడ.

గవ్చివ్వ రూ.చూ. గవ్చివ్. వి. నిశ్శబ్దం, విణ. నిశ్శబ్దంగా.

గవ్వళించు అ.క్రి. ఇనుకు, ఎండు, రాజవా. 3.58, స.క్రి. పీల్చు, గ్రహించు.

గవ్వాలు వి.బ.వ. అందాలు, గొప్పలు, డప్పాలు, అతిశయపు మాటలు.

కా. గవ్, గవ్వ. హాన్యం; కు. గవ్. ఆనంగతమైన వార్తలు; నే. గవ్. మాట, నంభాషణం, కబుర్లు, గొప్పలు; అ. గవ్. గొప్పలు; బెం. గవ్వ. కబుర్లు (ముచ్చట్లు); ఒ. గవ. గొప్పలు; హిం. గప్, పనికిమాలిన కబుర్లు; పం. గప్పీ; గు. గప్; మరా. గప్.

క. గవ్వు. మోనం.

<హిం. గప్.

గవ్వాలుకొట్టు అ.క్రి. కోతలుకోయు.

గవ్వ వి. వాననకొట్టటంలోని అనుకరణం. కిరా. 3.20.

క. గవ్వనె. వాననకొట్టటంలోని అనుకరణం.

గవ్వవే క్రి. విఱా.ద్రు. శీఘ్రంగా. చంద్రాంగ. 5.27.

గవ్వళించు స.క్రి. పీల్చు, ఆను, తాగు.

గబక్కువే రూ.చూ. గబుక్కున. క్రి. విణ.ద్రు. భయంకరంగా.

హఠాత్తుగా. ధ్వన్యను.

గబగబ రూ. గబగబా, గవగవ. క్రి.విణ. ద్రు. శీఘ్రంగా (వడుగెత్తడం మొ. వాటి అనుకరణం).

క. గబగబనె. శీఘ్రంగా, వేగంగా, త్వరగా.

గబగబలాడు అ.క్రి. తొందరపడు.

గబగబా రూ.చూ. గబగబ. క్రి.విణ. త్వరగా.

గబాలు వి. దాటేటప్పుడయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం.

గబాలువ రూ.చూ. గభాలున. క్రి.విణ.ద్రు. వెంటనే, గమ్మున, గబాల్న ; క. గప్పనె. వెంటనే, గమ్మున; కు. ఖప్పనా, ఖప్పలె. ఒక్కదెబ్బతో, ఉన్నట్లుండి అకస్మాత్తుగా.

గబిల్లము ఆ.క్రి. గబిలుమను. ధ్వన్యను.

గబీగబీ వి. గుద్దటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం.

గబీలు క్రి.విణ. 1. గుద్దటం, సీళ్ళలో దుముకటం, మండటం, కలతనొందటం మొ. వాటి అనుకరణం ; అహల్యా. 3.8. 2. మండటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం. ధ్వన్యను.

గబీలువ క్రి.విణ.ద్రు. గభాలున. గబీలుమను అ.క్రి. మండినట్లగు, ఒక్కసారిగా బాధ కలుగు. అహల్యా. 3.8.

గబుకు రూ.చూ. గబుక్కు. వి. ఉరకటం, గుద్దటం, మండటం మొ. వాటి అనుకరణం. ధ్వన్యను.

గబుక్కు రూ. గబుకు. వి. ఉరకటం, గుద్దటం, మండటం మొ. వాటి అనుకరణం. ధ్వన్యను.

గబుక్కువ రూ. గబుక్కున. క్రి.విణ.ద్రు. హఠాత్తుగా, ఉరకడం మొ. వాటి అనుకరణం. క. గప్పనె. హఠాత్తుగా, గబుక్కున ; కొండ. కవక్క. హఠాత్తుగా ; కుడు. ఖప్పనా, ఖప్లే. ఒక్క దెబ్బతో, హఠాత్తుగా.

గబుసు వి. 1. కపటం, ఆం.భా. 1.138 ; 2. కిటుకు ; 3. గౌను ; 4. డబ్బు.

గభేలువ క్రి.విణ.ద్రు. గబుక్కున, గభాలున, త్వరగా. ధ్వన్యను.

గభేళా రూ.చూ. గమేలా. వి. గమేలా.

గబ్బ వి. 1. కపటం, మోసం ; 2. డబ్బు ; 3. గౌను ; 4. కిటుకు.

గబ్బగీము వి. కాయచీకటి, కటికచీకటి.

గబ్బటు రూ.చూ. గబ్బాటు[3]. వి. ఇల్లి. విణ. వెల తక్కువైన.

గబ్బరించు అ.క్రి. గబగబ ధ్వనిచేయు, పండి.చ. 5.484 వ.

గబ్బాటు[1] వి. 1. కలత ; 2. డాబు ; 3. కిటుకు.

గబ్బాటు[2] రూ. గబ్బటు. విణ. వెల తక్కువ అయిన.

గబ్బి[1] విణ. 1. గర్వి, దుష్టం.ఉ.హరి. 5.278 ; 2. నిక్కినది, నిగిడినది. హర. 3.28 ; 3. గొప్పవాడు, ఘనుడు. పారి. 1.49 ; 4. ధీరుడు. విష్ణువు. 8.18 ; వి. 1. గాంభీర్యాన్ని బట్టి కుక్కకి పెట్టిన పేరు. మను. 4. 2. కపటం. ఆం.భా. 1.138.

నం. గర్వీన్ ; ప్రా. గవ్వీన్. అభిమాని, గర్వి.

క. గబ్బు. గర్వం, దుష్టం. తన పదవికి గర్వపడే వ్యక్తి ; గబ్బి ;

< ప్రా. గవ్వి.

గబ్బితవము వి. 1. పెద్దతనం. భీమ. 2.7 ; 2. చెడ్డతనం.

గబ్బిదేఱు (-తేఱు) అ.క్రి. అతిశయించు. పాండు. 2.91. గబ్బిమీఱు అ.క్రి. గర్వం అతిశయించు. గబ్బివాఁడు విణ. గబ్బితనం కలవాడు. అష్టమ.క. 1.84 వ. 10 పం.

గబ్బి[2] వి. ముళ్ళుకలిగిన ఒక చెట్టు (Haematoxylon Campechianum).

గబ్బిడము రూ.చూ. గబ్బిడా. వి. 1. గబ్బిలం, తలకిందులుగా వేలాడే ఒక పక్షి ; సాంబ. తిర్య. 81. 2. చపల బుద్ధి ఉన్న వ్యక్తి.

గబ్బిడా రూ. గబ్బిడము, గబ్బిడాయి, గబ్బిరాయి[1], గబ్బిలము, గబ్బిలాయి. వి. 1. గబ్బిలం. సాంబ.తిర్య. 81 ; 2. చపల బుద్ధికల వ్యక్తి.

క. గబ్బిలాయి. గబ్బిలం.

గబ్బిడాయి రూ.చూ. గబ్బిడా. వి. 1. గబ్బిలం. ఆం.భా. 2.94 ; 2. చపలత్వం ఉన్న మనిషి.

గబ్బిడికట్టు రూ. గబ్బిలికట్టు. వి. పైర్లుకోసేటప్పుడు ఒక చేతికి వరిపడేట్టు పట్టుకొన్న గడ్డి.

గబ్బిరాయి[1] రూ.చూ. గబ్బిడా. వి. గబ్బిలం.

గబ్బిరాయి[2] వి. క్వార్ట్ జాతికి చెందిన మిశ్ర శిల, కనికరాయి.

గబ్బిరి రూ. గబ్బిలి. వి. పిడికిలి, ముష్టి, గుప్పిలి.

గబ్బిలము రూ.చూ. గబ్బిడా. వి. గబ్బిలం, తైలపాయిక, ఇంటి కప్పు మొ. వాటి నుండి తలకిందులుగా వేలాడే ఒక విధమయిన పక్షి.ఆం.భా. 2.94.

గబ్బిలాయి రూ.చూ. గబ్బిడా. వి. గబ్బిలం. ఆం.నా.నం. తిర్య. 81.

గబ్బిలి రూ.చూ. గబ్బిరి. వి.వొ. పిడికిలి.

గబ్బిలికట్టు రూ.చూ. గబ్బిడికట్టు. వి. పైర్లుకోసేటప్పుడు ఒక చేతికి వరిపడేట్టు పట్టుకొన్న గడ్డి.

గబ్బిన రూ. గబ్బిసి. వి. ఒక విధమైన మూలిక.

గబ్బిసి రూ.చూ. గబ్బిన. వి. మూలికా విశేషం.

గబ్బు రూ. గెబ్బు[2]. వి. 1. గర్వం. బనవ. 6.559 పం. నృసింహ. 4.114 ; 2. దుర్గంధం. చంద్రాంగ. 2.88 ; 3. గంధం. ఆం.భా. 1.106 ; 4. గజాదుల మదం ; 5. ఒకరకం కలువ మొక్క.

నం. గర్వ- ; ప్రా. గవ్వ-. అహంకారం, అభిమానం ; నే. గర్వ. గర్వం.

క. గబ్బు. గర్వం, అహంకారం ; గబ్బి. పొగరు, మదం, ఉన్నతం.

< ప్రా. గవ్వ-.

గబ్బుకొమ్మ అ.క్రి. వానకొట్టు, వరిమళించు. దశా. 2.69. గబ్బుగడుగు (-కడుగు) న.క్రి. అవమానించు. గబ్బుచీఁకటి వి. గాఢాంధకారం. గబ్బుచీకు వి. ఒకానొక కంచెమొక్క (Mezoneurun Cucullatum). గబ్బుచెంకమెకము వి. మదం కాశే. చెంచులున్న మృగం, ఏనుగు. ఆం.భా. 1.37. గబ్బుచెట్టు వి. వృక్షవిశేషం (Prennaintegrifolia). గబ్బుచెంపమెకము వి. మదంకాశే చెంచులున్న మృగం, ఏనుగు. గబ్బుతుంగ వి. తుమ్మజాతికి చెందిన ముళ్ళచెట్టు (Acatialatranum orleucopholea). గబ్బుతుమ్మ[1] వి. ముళ్ళు కలిగి నువానన నిచ్చే

పూలుపూసే ఒక మొక్క (Acacia Farnesiana). గబుతుమ్మ[2] వి. తెల్లని, పొడవైన ముళ్ళు కలిగిన ఒక చెట్టు (Acacia ebarua). గబ్బుదేఱు (-తేఱు) అ.క్రి. అతిశయించు. పాండు. 2.91. గబ్బుమోవె వి. కిరననాయిలు. గబ్బువెల్లి వి. చెడువాసన కల పూలుపూసే ఒక చెట్టు (Premma integrifolia). గబ్బుపులుగు చూ.చూ. గబ్బులుఁగు. వి. ఒకానొక శకునపక్షి. గబ్బుమోఁకు అ.క్రి. గట్టిదగు. పాండు. 1.107. గబ్బురాయి[1] వి. అనహ్యంగా వికృతంగా ఉండే రాయి. గబ్బురాయి[2] వి. వివరీతంగా కాలిన నున్నం రాయి. గబ్బులుఁగు చూ. గబ్బుపులుఁగు. వి. గంపపులుగు, శకునపక్షి. హర. 2.18. గబ్బులేచు అ.క్రి. ఆల్లరిపాలగు, నంగతి బైటపడు. గబ్బువలచు అ.క్రి. మాంసం వాసనవేయు. గబ్బుసీకాయ వి. మలబారు. తిరువాన్కూరు ప్రాంతాల్లో పెరిగే ఒక తీగ (Mezoneum auculatum). గబ్బెక్కు అ.క్రి. గబ్బుమోదు, సాంద్రమగు, దట్టమగు. వేంక. పంచ. 3.107. <గబ్బు + ఎక్కు.

గబ్బుజాలి చూ. గబ్బు. వి. వంటచెరకుగాఉపయోగపడే ఒకరకం తుమ్మచెట్టు, తెల్లని పూలుపూస్తుంది (Acacia latronum).

గబ్బెక్కు చూ. గబ్బు.

గబ్బెల్లి వి. దెయ్యంవస్తుంది అని పిల్లల్ని భయపెట్టటానికి ఉపయోగింపబడే శబ్దం.

క. కబ్బల్లి. పిల్లలు ఏడ్చినవుడు భయపెట్టేశబ్దం.

గభాగాల వి. వడకగది.

నం. గర్భాగారా. లోనిగది, వడకగది; ప్రా. గయ్భ-. లోపల.

గభాలున చూ. గదాలున. క్రి.విణ.ద్రు. ఒక్కసారిగా, ఆందోళనకరంగా.

గభిల్లున చూ. గభీలున. క్రి.విణ.ద్రు. ఒక్కసారిగా, హఠాత్తుగా, దూకినప్పటి ధ్వన్యనుకరణం.

గభీలున చూ.చూ. గభిల్లున. క్రి.విణ.ద్రు. ఒక్కసారిగా, హఠాత్తుగా దూకినప్పటి ధ్వన్యనుకరణం.

గభీలుమను చూ. గభేలుమను. అ.క్రి. విపరీతమైన ఆందోళన కల్గించు. ధ్వన్యను.

గభేలుమను చూ.చూ. గభీలుమను. అ.క్రి. ఎక్కువగా అదురు, గుభేలుమను, ధ్వన్యను.

గమకత్వము చూ. గమకము.

గమకము వి. 1. నైపుణ్యం. భాగ. 6.99; 2. ఘనిక. యత్నం. యయా. 1.72; 3. ఉత్సాహం. ఉ.రా. 2.91; 4. పుష్టి. ప్రబంధ. 22; 5. బలం. ప్రబంధ. 81; 6. అధికం. చంద్రాంగ. 1.7; విణ. 1. మనోజ్ఞమైన, పొంపైన. రం.రా. భాల. 73; 2. స్థూలమైన. ఆం.భా. 3.20; 3. అధికమైన, ఉరువు, గొప్పదైన.

నం. గమక-. పెళ్ళేది, తోసేటట్లు చేసేది, ప్రమాణంచే నిరూపించేది, స్వర విన్యానభేదం.

<వం. గమక-. (అర్థవివరి.).

గమకత్వము వి. వాక్యంలో లుప్తమైన మాట. నం. గమకత్వ-. వెళ్ళటంయొక్క భావం, తోసేటట్లుచేసేదానిభావం,

<నం. గమకత్వ-. (అర్థవివరి.). గమకముకొను చూ.చూ. గమకముగొను. అ.క్రి. యత్నంచేయు, యత్నించు. భాగ. 7.343. గమకముగొను (-కొను) చూ. గమకముకొను. అ.క్రి. యత్నించు. భాగ. 7.333. గమకించు అ.క్రి. 1. యత్నించు, పూను. రం.రా.నుండర. 252. వ. 7. పం; 2. మనోజ్ఞమగు, ఒప్పు. వై జ. 4.30. గమకింపు వి. 1. ఆదరింపు, గమకించటం, బెదరించటం. చంపూ. రా. 3.14; 2. పూనిక.

గమకించు చూ. గమకము.

గమకింపు చూ. గమకము.

గమగమ వి. 1. కోపగించటం మొ. వానిలో అయిన అనుకరణం. ఉ.హరి. 4.186; 2. నువానన. కతుత్స. 1.144; 3. పరిమళించటం మొ. వాటిలో అయిన అనుకరణ; 4. కోపించటంలో అయ్యే అనుకరణం. దశా. 3.16.

క. గమగమ. నువానన మొ. వానిని తెలుపుకోటానికి ఉపయోగించే పదం; తు. గమగమ. నువానన; త. కమకమ. నువానన; కో. గమలో. మంచివానన (భోజన పదార్థం మొ. నవి); నా. కప్. వానన; కురు. గమ్ గమ్‌ర్నా. (పూవుల) నువానన;

హిం. గమక్. నువానన.

గమగమలాడు అ.క్రి. గమగమవాననకొట్టు <గమగమ + -లు + ఆడు[1]. గమగమవలచు అ.క్రి. గమగమవానన వేయు. మను. 2.55. గమగములు వి.బ.వ. 'ధాన్యతీ' అనే పరిమళ ధాన్యం. గమగమించు అ. క్రి. గమగమ వానన కొట్టు. శేష. 4.

గమగమించు చూ. గమగమ.

గమతము వి. పటువుల మేత.

గమనిక వి. 1. విధం. భాగ. 10.1318; 2. సూచన.

నం. గమనికా. అల్పమార్గం; సూక్ష్మపద్ధతి.

<నం. గమనికా (అర్థవివరి.).

గమయ్ అ.క్రి. ఘమఘమ వాననకొట్టు. సాంబో. 5.296.

గమళ్ళ వి. కల్లు గీసుకొనేజాతి.

గమళ్ళది వి. గమళ్ళజాతి స్త్రీ. < గమళ్ళ + ఆది. గమళ్ళవాఁడు వి. 1. కల్లుగీతవాడు; 2. క్షత్రియ స్త్రీకి శూద్రునికి పుట్టినవాడు.

గమాతు చూ.చూ. గామత్తు. వి. ఓడకి అయిన కన్నం, చిల్లిఊట.

గమాయించు అ.క్రి. గమగమించు, పరిమళంకొట్టు, వానన వేయు. అని. 1.105.

గమారువాఁడు చూ.చూ. గవారువాఁడు. వి. గ్రామాణుడు.

గమి చూ. గుమి. వి. సమూహం, గుంపు. భార. ఉద్యో. 1.29; విణ. సాంద్రమైన, తరచైన. భార. కర్ణ. 3.5.

క. గుమి. గుంపు, సమూహం.

గమికత్తె చూ. గమిగత్తె. వి. 1. అంతఃపుర పరిచారికల్లో ముఖ్యురాలు. శశా. 4.164; 2. చెలికత్తె. గమికాఁడు వి. 1. ముఖ్యజనుడు. పరమ. 5.11; 2. అధిపతి. యయా. 3.94; 3. అల్పసేనాధిపతి. ఆం.భా. 2.184; 4. సేనాధిపతి. అచ్చ. రా. ఆరణ్య. 2.14; 5. కాకి

గమికాండ్లు వి.బ.వ. అధికారులు. ద.హిం.శా. సంపు. 10 శా. సం. 757. క్రీ.శ. 1650. గమికూడు చూ.చూ. గమిగూడు. అ.క్రి. గుంపుగూడు. గమికొమ్మ చూ.చూ. గమిగొను. అ.క్రి. పోగుపడు. గమిగత్తె చూ.చూ. గమికత్తె. వి. అంతఃపుర పరిచారికల్లో ముఖ్యురాలు. గమిగూడు చూ. గమికూడు. అ.క్రి. గుంపుకూడు. కువ.చ. 4.12. గమిగొమ్మ చూ. గమికొను. అ.క్రి. పోగుపడు. హరి.ఉ. 1.157. గములుకొమ్మ చూ.చూ. గుములుగొను. అ.క్రి. గుంపుకూడు. గములుగట్టు (-కట్టు) అ.క్రి. గుంపుకూడు. వండి.చ. 5.374. వ. గములుగములుగాఁగ క్రి.విఇ.ద్రు. గుంపులుగుంపులుగ. భీమ. 2.28. గములుగూడు(-కూడు) అ.క్రి. గుంపులుగాచేరు. వండి.చ. 2.88. గములుగొను(-కొను) చూ. గుములుకొను అ.క్రి. గుంపుకూడు. భాగ. 10.156.

గమికీలుకొట్టు అ.క్రి. పిల్లిగింతలుకొట్టు. బడాయికొట్టు.

గమిడి చూ. గెమిడి. వి. సరిహద్దు, ఊరుచుట్టూఉన్న సరిహద్దు.

గమిడిగేదె వి. జంగిడిగేదె.

గమిడిదువ్వ వి. తూదువుకొండల దున్న.

గమియ అ.క్రి. దగ్గరదగ్గరగాపెరుగు. సాంబో. 1.177 ; న.క్రి. 1. అణచు, పోగొట్టు. సాంబో. 3.110 ; 2. అందిచ్చు. సాంబో. 5.74.

నం. గమ్. పెళ్ళు, నడచు.

గమ్ము వి. గమ్మపదార్థం, సామాగ్రి తయారుచేయటానికి ఉపయోగించే కలపనిచ్చే ఒకచెట్టు (Gmelina arborea).

గములుకొమ్మ చూ. గమి.

గములుగట్టు చూ. గమి.

గములుగములుగాఁగ చూ. గమి.

గిములుగూడు చూ. గమి.

గములుగొమ్మ చూ. గమి.

గమేలా చూ. గదేళా, గమేళా[1]. వి. ఇనపగంప, ఇనుముతో చేసిన పెడల్పాటి పాత్ర.

పో. గమేలా. కొయ్యతొట్టి ; స్పా. గామేల ; ఫ్రెం. గమెల్. భోజనపాత్ర.

<పో. గమేలా.

గమేళా[1] చూ.చూ. గమేలా. వి. ఇనపగంప.

గమేళా[2] వి. ఓడస్తంభంలో మనిషి నిలిచేట్టుగా కట్టిన అంతస్తు.

పో. కమేరా. ఓడగది, ఆర ; స్పా. కామరా.

<పో. కమేరా.

గంప వి. వెదురు మొ. వాటితో అల్లినపాత్ర, కండోలం. ఆము. 1.75.

క. గంపె. బుట్ట ; త. కెంపరై. బుట్ట, ధాన్యం పోసుకొనే బుట్ట ; పర్షి. గప్ప. వెదురుబుట్ట.

గంపకొవ్వ వి. లావాటి కొవ్వు. శాళ్ళ. సం. 35.

గంపగంపవమ్మ వి. 1. ఒకావొక దేవత ; 2. ఆ దేవతను తట్టలోపెట్టుకొని తిరిగి బిచ్చమెత్తుకొనే స్త్రీ. గంపగంగానమ్మ వి. 1. గంపలమ్మ అనేదేవత ; 2. ఆ దేవతను తట్టలో పెట్టుకొని బిచ్చమెత్తుకొనే స్త్రీ. గంపచాకిరీ వి. లాభంలేని చాకిరి. గంపచిక్కులు వి.బ.వ. అలవికాని బాధలు. గంపచిప్ప వి. దృఢకర్పరం. గంపచుక్క వి. నూర్యుడు, పొద్దు. గంపజాతర వి. వానరాకపోతే చేసేవనభోజనం, గంపలలో తినుబండారాల్ని పెట్టుకొని ఊరేగుతూ ఊరిబయట తోటలో కలసిమెలసి భుజించే ఉత్సవ విశేషం. గంపతరం వి. గంపలవరస. గంపతిరుగుడు వి. డొంకతిరుగుడు. గంపతెవులు వి. వరితెగులు, ఈ జబ్బువల్ల నిలువునాకాల్చినట్లు ఎండిపోయేతెగులు. గంపవట్ట వి. వరితెగులు, మొక్క తల ఎండిపోయే తెగులు. గంపవమ్మ న.క్రి. బయలుపెట్టు, రట్టుచేయు. శాళ్ళ. సం. 5. 129. గంపంతబలగము వి. ఊరంతబలగం. గంపవులు(గు) వి. అడవికోడి, గబ్బులుగు. ఆం. భా. 2.97. గంపమొవుకోరికలకాలము వి. యవ్వనం. శాళ్ళ. పం. 8.82. గంపరోగం వి. వరితెగులు. దంటు. గంపలనమ్మవమ్మ న.క్రి. వచ్చినవారి కల్లాఅమ్ము, శాళ్ళ. సం. 3.515. గంపలమ్మ వి. 1. గంగానమ్మ ; 2. గయ్యాళి. వ్యు. గంపలోకూర్చుని ఊరేగేదేవతా విశేషం అర్థవిపరిణామం కారణంగా గయ్యాళి అనే అర్థం వచ్చి ఉంటుంది. గంపసిడి వి. గ్రామదేవతకు మొక్కు చెల్లించడానికి మనిషిని గంపలో కూర్చోబెట్టి యాచించే వరం. గంపెడాశ వి. ఎక్కువాశ <గంప+-ఎడు+ఆశ. గంపెడు పిల్లలు వి.బ.వ. ఎక్కువమంది సంతానం. <గంప+-ఎడు+పిల్లలు.

గంపెడాశ చూ. గంప.

గంపెడుపిల్లలు చూ. గంప.

గంబర చూ.చూ. గంబూర. వి. కర్పూరం. భక. 1.94.

గంబరము చూ.చూ. గంబూర. వి. కప్పురం. ఆం. భా. 2.162.

గంబురా చూ.చూ. గంబూర. వి. కప్పురం. శశా. 1.1.

గంబూర చూ. గంబుర, గంబురము, గంబురా, గంబూరము, గంబూరు. వి. 1. కప్పురం. ఆము. 2.8 ; 2. కర్పూరవృక్షం (Cinnamomum Camphor).

సం. కర్పూర-. కప్పురం, పచ్చకర్పూరం ; ప్రా. కప్పూర-.

<ప్రా. కప్పూర-.

గంబూరరాజబాలు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం, అక్కుళ్ళు. హంన. 4.128.

గంబూరము చూ.చూ. గంబూర. వి. కప్పురం. వను. 6.84. ఆం. భా. 2.162.

గంబూరు చూ.చూ. గంబూర. వి. కర్పూరం.

గమ్మత్తు చూ. గమ్ముత్తు. వి. 1. చమత్కారం. హంన. 2.6. 2. వేడుక.

క. గమ్మత్తు. ఆనందంగా కాలం గడపటం.

గమ్మత్తుచిమ్ము అ.క్రి. వేడుకకల్పించు. హంన. 2.6.

గమ్మత్తుచేయు న.క్రి. వినోదం కల్పించు.

గమ్మము చూ. గమ్ము.

గమ్ముము వి. చెమట. చంద్రికా. 4.107.

సం. ఘర్మ-. చెమట ; ప్రా. ఘమ్మ-.

క. గమ్మ. చెమట.

<ప్రా. ముమ్మ-.

గమ్మ యూ.చూ. ఘుమ్ము. వి. **1.** వాసనకొట్టటం మొ. వాటి లోని అనుకరణం. భోజ. 5.47 ; **2.** గుద్దులాట.

గమ్మమ అ. క్రి. పరిమళించు. పెద్దనచాటువు. గమ్మున క్రి. విణ. ద్రు. శీఘ్రంగా, వెంటనే.

గమ్మత్తు యూ.చూ. గమ్మత్తు. వి. వేడుక, తమాషా.

గయగొట్టు (-కొట్టు) అ.క్రి. చచ్చు.

నం. గయా. ఒకపుణ్యక్షేత్రం.

<నం. గయా + కొట్టు.

గయాలి యూ. గయాలు, గయాళు, గయ్యాళు. వి. వీడుపర్డ భూమి, ప్రభుత్వంవారి అధీనంలో ఉన్న భూమి.

గయాలు యూ.చూ. గయాలి. వి. వీడుపర్డభూమి, ప్రభుత్వం వారి ఆధీనంలో ఉన్న భూమి.

గయాళము యూ.చూ. గయ్యాళము. వి. **1.** ధిక్కారపుమాట ; **2.** నిందావాక్యం.

గయాళి యూ.చూ. గయ్యాళి. వి. **1.** వదరుబోతు. కళా. 4,62, అం. భా. 2.117 ; **2.** దూర్తస్త్రీ. అం. భా. 2.117 ; విణ. క్రూరం. అచ్చ. రా. బాల. 63.

గయాళించు యూ.చూ. గయ్యాళించు. అ.క్రి. **1.** ఉద్ధతి చూపు. విప్ర. 3.89 ; **2.** అరచు. శుక. 4.42, 43 ; **3.** ధిక్కరించిమాటాడు.

గయాళు యూ.చూ. గయాలి. వి. సేద్యం చెయ్యటానికి తగని పొలం, ప్రభుత్వ అధీనంలో ఉన్న భూమి, పోరంబోకు.

గయాళుభూమి వి. సేద్యంచేయటానికి తగనిపొలం.

గయావళి వి. గయక్షేత్రం దగ్గరస్నానం చేయించే పండా బ్రాహ్మణుడు.

నం. గయావళి-. గయానమూహం.

<నం. గయావళి. (అర్థవిపరి.).

గయి వి. **1.** గుంత, గుంట ; **2.** పెద్దకర్ర, పెదురుబొంగు ; **3.** లక్ష్యం, మాన్యపరచడం ; **4.** గౌరవం.

గయిరమ్మ యూ. గైరమ్మ. వి. గ్రామదేవత, గవరమ్మ, గౌరి, గవురమ్మ.

వం. గౌరీ-. పార్వతి.

<నం. గౌరీ + అమ్మ.

గయిరి యూ. గైరు[1]. విణ. మిన్నఅయిన.

గయిరువిలియా విణ. అక్రమమైన.

హిం. ఉ. గైర్యాజిబ్. అక్రమమైన, అయోగ్యమైన, అనమయమైన.

క. గైరు-విలే-. అక్రమమైన, పోయిన.

<ఉ. గైర్వాజిబ్.

గయిమ యూ. గైను. వి. పొలం కంచెకు ఏర్పాటుచేసినదారి.

గయ్యాళము యూ. గయాళము. వి. **1.** ధిక్కారపు మాట ; **2.** నిందా వాక్యం.

క. గయ్యాళి, గయాలి. గద్దింపు, ధిక్కారం.

గయ్యాళి యూ. గయాళి. విణ. **1.** దూర్తుడు. హర. 5.10 ; **2.** దూర్తురాలు, ధిక్కరించి మాట్లాడేది. శుక. 3.18. వి. దూర్త స్త్రీ. ఆం.నా.నం. 2.4.

క. గయ్యాళి. మూర్ఖుడైన, దుర్బలమయిన.

గయ్యాళించు యూ. గయాళించు. న.క్రి. ధిక్కరించు. ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 355 పం. ; అ.క్రి. ధిక్కరించి మాట్లాడు. కళా. 3.222.

గయ్యాళు యూ.చూ. గయాలి. వి. సేద్యం చేయటానికి తగని పొలం.

గర[1] వి. జూదమాడటానికి ఉపయోగించే ఒక రకమైన పాచిక. సిం. ద్వా. 10.89.

గర[2] వి. **1.** ముద్ద, గడ ; **2.** భోజనం.

గరకట్టు యూ. గబుకట్టు. అ.క్రి. గర్డకట్టు. కైమిసీ. భా. 6.196. గరకొను యూ.చూ. గబుకొను. అ.క్రి. గరకట్టు, గర్డకట్టు. గరవేడు యూ. గరవడు, గబువడు. అ.క్రి. గర్డకట్టు, ఘనీభవించు. గరవేడు (-వడు) యూ.చూ. గరవడు. అ.క్రి. గర్డకట్టు, ఘనీభవించు.

గర[3] వి. రేఖా విశేషం. ఆం. భా. 2.84.

క. గెరె. గీత, చార.

గర[4] వి. మొక్క తలెత్తిన తర్వాత విస్తరిల్లే పచ్చటి భాగం.

గరకచెక్క వి. మోట బావి దోనెకు రెండు పైపులా నిలబెట్టిన బండ.

గరకసా వి. తగవులాట. ద. హిం. కా. నంపు. 10, కా. నం. 959, క్రీ.శ. 1663.

హిం. ఉ. ఖర్ఖశా. జగడం.

<ఉ. ఖర్ఖశా.

గరగ[1] యూ. గరిగ, గరిగె. వి. **1.** నీళ్లు కాగటానికి ఉపయోగించే చిన్న పాత్ర. భార. ఆను. 2.388 ; **2.** ఘటం. హర. 2.128 ; **3.** గ్రామదేవతా ఘటం. రం.రా.నుందర ; **4.** చిన్న కుండ.

నం. కరక-. విద్యార్థులు సాదువులు వాడే జలపాత్ర, కొబ్బరి చిప్పతో చేసిన పాత్ర ; ప్రా. కరగ-కరయ. జల కలశం, జలపాత్ర.

క. కరగ, గడిగె. మట్టిపాత్ర.

<ప్రా. కరగ-.

గరగడ వి. నూనె మొ॥ చిన్న నోరున్న పాత్రల్లో పోయడానికి అడుగున తోకలా క్రోవి ఆమర్చి చేసిన విశాల మైన ముఖం ఉన్న పాత్ర, గరాటు, <గరగ + గడ. గరగవని వి. దప్పిక తీర్చటానికి పాత్రతో నీళ్లు పోసే పని. ద. హిం. కా. నంపు. 5, కా. నం. 82. గరగవనిచేయు బ్రాహ్మణుఁడు వి. దేవమజ్జనార్థం గరగతో నీళ్లు తెచ్చే బ్రాహ్మణుడు. ద. హిం. కా. నంపు 5, కా. నం. 82. గరగముంత వి. **1.** నీళ్లు కాగటానికి మొ॥ వాటి కుపయోగించే చిన్న పాత్ర ; **2.** ఘటం ; **3.** గ్రామదేవతా ఘటం. గరగలవారు వి.బ.వ. అభిషేకానికి గరగలు తెచ్చేవారు. కా.శ. కోశం. పు. 91.

గరగ[2] వి. మందుల్లో ఉపయోగపడే జిగురునిచ్చే ఒక చెట్టు, బిక్కిచెట్టు (Gardenia gummifera).

గరగడం యూ.చూ. గరగడము. వి. ధాన్యరాశి చుట్టూ గీచిన గీతమీద పోసే పేడనీళ్లు.

గరగడము యూ. గరగడం. వి. ధాన్యరాశి చుట్టూ గీచిన గీత

మోద పోసే పేడ నీళ్లు.

గరగడముపేయ న.క్రి. ధాన్యరాశి చుట్టు (దొంగిలించకుండా) పేడ నీళ్ళతో వంకరగా గీతలు గీయు.

గరగర విణ. 1. రుచ్యమైన. ధార. విరా. 1.76; 2. చక్కనైన. మను. 3.9; 3. మధురమైన. క్రి. విణ. ద్రు. చక్కగా, బాగుగా, హృద్యంగా. ప్రభు. 4.150 వ, 2 పం.; వి. కాంతి, శోభ. నవనాథ. 1.62 వ, 18 పం.

గరగరవ విణ. 1. చక్కని, అందమైన, అనుకూలమైన. వరాహ. 7.19, కాశీ. 6.80; 2. నునుపైన. భాగ. 10.2.19. గరగరనివాఁడు విణ. చక్కనై నున్ననివాడు, మేడుదుడు. విజయ. 2.164. గరగరలాడు అ.క్రి. శోభిల్లు, అందగిల్లు.

గరగరి వి. పింజ పింజ.

గరగరిక దూ. గరాగరిక. చూ. గరగర. వి. 1. విధం. వేంక. పంచ. 2.131; 2. నైర్మల్యం. ఆము. 1.60; 3. చక్కదనం, అందం. యయా. 4.42; 4. అలంకారం. కళా. 4.129; 5. శృంగార రసం. ఆం. భా. 1.131. విణ. 1. నుందరమైన, అందమైన. శళా. 4.70; 2. పరిశుభ్రమైన.

క. గరగరికె. మనోహరత, శుభ్రత, అందం; తు. గరకెనె. శుభ్రం, స్పష్టమైన.

గరగరికతనము వి. పరిశుభ్రత. కవిచౌ. శ. 61.

గరగరిగా క్రి. విణ. ద్రు. నుందరంగా.

గరగు[1] వి. వృక్ష విశేషం. హంస. 4.135.

క. గరగ. ఒక రకం కలువ మొక్క (Eclipta olbattassk).

గరగు[2] వి. 1. రెండు కొండల నడుమ ఏర్పడిన ఇరుకు, కనుమ, లోయ; 2. ఎర్రని మట్టి; 3. గరగు నేల.

గరగొర వి. తక్కువ, లోపం.

గరజు దూ. గరుజు. వి. అక్కర, అగత్యం.

నే. గర్జ. అక్కర, అగత్యం; హిం. గరజ్. అవసరం, అగత్యం, అత్యవసరం.

క. గరజు. అవసరం, అత్యవసరం.

< హిం. గరజ్.

గరడి దూ.చూ. గరిడి. వి. 1. నమీపం; 2. చోటు.

గరంటె దూ.చూ. గరిటె. వి. గరిటె, గంటె. ద.హిం.కా. నంపు 4, కా. నం. 935, క్రీ.శ. 1013.

గరండాలు వి.బ.వ. 1. వంకెన, ఇనప దూలాలు వేసి కట్టిన ఇనప వంకెన; 2. ఇనప దూలాలు.

గరండి వి. ఎత్తుగా ఉండే సిపాయి.

గరప వి. 1. నన్నని గులకరాయి కలిసిన నేల; 2. వర్షాధారంతో పండే నేల.

గరపవాగలి వి. మెట్టనేల దున్నే నాగలి. గరపనేల దూ. గడుప నేల. వి. ఎర్రని ఇసుకతో కూడిన నేల.

గరయ వి. లోహంతో చేయబడిన చిందె, వంటపాత్ర. ద.హిం. కా. నంపు 6, కా. నం. 745, క్రీ.శ. 1393.

గరలముద్దులు వి.బ.వ. కుమ్మరవారు కుండలపై చెక్కే అలంకార విశేషం.

గరవడము దూ. గరవళము. వి. మల్లబంధ విశేషం. భాగ. 10, పూ. 1345.

గరవడు (-వడు) అ.క్రి. గర్జకట్టు. బోజ. 7.215.

< గర[3] + వడు.

గరవళము దూ.చూ. గరవడము. వి. మల్లబంధ విశేషం. ప్రబోధ. 81.

గరవులు వి.బ.వ. కానుకలు.

గరవవ వి. ఘర్షణ, పోట్లాట.

నం. ఘర్షణ-. ఒరపిడి.

< సం. ఘర్షణ- (అర్థవిపరి.).

గరపించు న.క్రి. ఘర్షించు.

సం. ఘర్ష్. ఒరయు.

< సం. ఘర్ష్ + -ఇంచు[3].

గరసులు వి.బ.వ. చర్మాలు.

గరాకు దూ.చూ. గరియాకు. వి. వరిపైరుకొన ఆకు.

గరాగరిక దూ.చూ. గరగరిక. విణ. నుందరమైన. అహల్యా. 2.9.

గరాట దూ. గరాటా, గరాటు. వి. నూనె మొ. నవి పోయడానికి ఉపయోగపడే సాధనం.

గరాటా దూ. చూ. గరాట. వి. వడపోసే గాజువని ముట్టు.

గరాటు దూ.చూ. గరాట. వి. వడపోసేగాజువనిముట్టు, గళ్ళాన, కువ్వెన, వాళిగ.

గరాను వి. 1. కుజనుడు, దుష్టుడు. భక. 2.474; 2. దుష్టరాలు. విప్ర. 3.16; 3. క్రవ్యాని, రక్కసి.

గరాసులు వి.బ.వ. రక్కసులు, పొలదిండ్లు.

గరి[1] వి. 1. అతిశయం; 2. వాడి; 3. నాలుగుఅడ్డాలు; 4. పచ్చనిపైరు (మొక్కతకెత్తిన తరవాత విస్తరిల్లిన పచ్చటి భాగం); 5. యుద్ధనన్నాహం.

క. కరడు. కరకుదనం, కరకైన, రంపంయొక్కపళ్ళున్న భాగం; తు. గరు. కరకు, కారిన్యం; త. కరటు. కరకు, మెరకపల్లాలు, అనవర్యమైనన్యూనభావం; కరట్టు. మెరక పల్లాలుగల, మెరుగులేనట్టి, అనాగరికమైన, వ్యర్థంచేయు, పనికిరాని లేదా దుష్టమైన; కఱుకు, కర్కు, కక్కు, గఱుకు, గరకు, కర్కు, గరసు. పల్లు, గంటు, చొట్ట; మ. కఱు. కరకు; కరుప్ప. కరకు తనం; కొండ. కర్ప్. కఠినత్వం;

హిం. గరిమా. అతిశయం.

గరిగొమ్మ (-కొమ్మ) అ.క్రి. అతిశయించు. రం.రా.యు. 359 వ. 5 పం. గరిచిక్కిం వి. తాటిమట్టపేళ్ళతో అల్లిన చిక్కిం. గరిచివ్వ వి. ముత్యంచివ్వ. గరిచిలుకు వి. రెక్కలు కట్టినవాణం. గరివడు దూ.చూ. గరిబడు. అ.క్రి. 1. గరుకు పాడు; 2. పగబూను; 3. పట్టుదలవహించు. న.క్రి. కలియబడు, డీకొను. గరిబడు దూ. గరివడు. అ.క్రి. కలియబడు, డీకొను. ప్రబంధ. 53.

గరి[2] వి. విచిత్రమైననిర్మాణంకలిగిన ఒకచెట్టు, చిన్నచెట్టు, గారచెట్టు (Balanites Roxburghi).

గరిక దూ. గర్క. వి. నేలలోలోతుగావేళ్ళు పాతుకొని పెరిగే

కలువుమొక్క.

గరికపోచలచీర వి. గడ్డిపోగులకోక, ఒకకొలికి ఎరువు రెండుకొలుకులు తెలువు చొప్పన నిలువుకు పెట్టి నేసిన చీర. గరికనవ్వం చూ. గరికెనన్నం. వి. దాళవాపంటువర్గు. గరికనూదులు వి.బ.వ. ఒకరకంవర్గు.

గరికి వి. ముళ్లుగలకొమ్ములుకలిగి కంచెలకుఉపయోగపడే ఒక చెట్టు (Scutiaindica).

గరికెవర్గు చూ. గరికనన్నం. వి.బ.వ. దాళవావర్గు.

గరికెనవ్వం చూ.చూ. గరికనన్నం. వి. రెండోపంటువర్గు.

గరికెనంబొవులు చూ. గరికనన్నం. వి.బ.వ. గరికనన్నాలకు మరోపేరు.

గరిగ చూ.చూ. గరగ[1]. వి. 1. చిన్నకుండ. అహల్యా. 2.50 ; 2. కుండ. ఆం.భా. 2.247 ; 3. చందనంబుద్ది.

గరిగుమ్మడి[1] వి. ఊదారంగుపూలుపూసే ఒకతీగె (Vitistometosa).

గరిగుమ్మడి[2] వి. ఒకేగింజకలిగిన పీలిరంగువళ్లుకాసేఒకతీగ. (Vitislinnaei).

గరిగె చూ.చూ. గరగ[1]. వి. చిన్నకుండ.

గరిగెబుద్ధి చూ. గెరికిబుద్ధి, గెరిగిబుద్ధి. వి. చందనంబుద్ధి, పెండ్లితర్వాత దీనిలోపనువుపోస్తారు. గరిగెమరవ చూ. గడియమరవ. వి. అరివేజిలేకుండా పెళ్ళిచేసేవారు వాడేమట్టిపాత్ర. గరిగెముంత వి. అరివేజిలేకుండా పెళ్ళిచేసేవారు వాడేమట్టిపాత్ర.

గరిటె చూ.చూ. గరిఁటె. వి. రంగుసీళ్ళలోనూలు ఉడకపెట్టే టప్పుడు లడీలు తిరగవేసే ఇనపగరిటె.

గరిడి చూ. గరడి, గరిడీ. వి. 1. అభ్యానస్థానం. భీమ. 4.105; 2. బోటు, స్థానం. భీమ. 6.4 ; 3. సాము. కళా. 3.130; 4. సమీపం, నన్నిధి. రాఘవ. 2.19.

క. గరడి, గరుడి. నివానస్థలం, సాము, సాముఆటలు మొ. నవి నేర్చుకొనేస్థలం ; త. గరడి, గరాడి ; త. కరటి, కరుటి, కెరుటి. సాము, సాము, గరడి మొ. ఆటలు నేర్చుకొనే స్థలం.

పో.చూ. నం. ఖురలీ.

గరిడికొక్కు అ.క్రి. నైవుణ్యంపాదించుకొను. పండి.చ. 3.176 వ. <గరిడె+-కు+ఎక్కు. గరిడిముచ్చు వి. ఆరితేరినదొంగ. కళా. 2.45.

గరిడియ చూ. గరిడె. వి. పెదురుబుట్ట. భార. ఆరణ్య. 7.266. నం. కరండక-. పెట్టె.

గరిడీ చూ.చూ. గరిడి. వి. సాము మొ. వాటిని చేసేచోటు.

గరిడీపాల వి. తాలింఖానా, సాముచేసేఇల్లు.

గరిడె చూ.చూ. గరిడియ. వి. పెదురుబుట్ట.

గరిడెవర్గు చూ. గరిగె. వి.బ.వ. ఒకరకకంవర్గు.

గరిఁటె చూ. గంటె[1], గరంటె, గరిటె, గళిఁటె. వి. కర్ర. ఇనుము మొ. వానితో చేసినతెడ్డు, కంటి. ఆం.భా. 2.243.

త. కరంటి. గరిటె ; మ. కరట్టి.

గరిఁటెకామ వి. ఓషధీవిశేషం.

గరిత చూ. గర్త[1]. వి. భార్య, గేన్తురాలు. ఉ.హరి. 2.144 ; 2. పతివ్రత. భాగ. 9.60 ; 3. ఆడది. ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 1196 పం.

నం. గృహస్థా-. ఇల్లాలు ; ప్రా. ఘురత ; అప. ఘుర. ఇల్లు ; ఘురణీ. గృహిణి ; అ.మా. ఘుతక. పతివ్రత.

క. గరతి. గుణవతి అయినస్త్రీ, భార్య, ఇల్లుచూను కొనేది ; తు. గర్తి. వివాహిత, పతివ్రత.

<ప్రా. ఘురత.

గరితతనము వి. పాతివ్రత్యం. భక. 2.372.

గరిది చూ. గర్ది. వి. 1. దండయాత్ర ; 2. ప్రభుత్వం.

గరిమ వి. విధం, రీతి. విక్ర. 2.69.

నం. గరిమన్. భారం, గొప్పతనం.

<నం. గరిమన్ (అర్థవివరి.).

గరిమిడి[1] వి. 1. పందికొక్కు. కకుత్స్థ. 4.98 ; 2. ఎల్లెలుక.

గరిమిడికొక్కు వి. పందికొక్కు. ఆం.భా. 2.86.

గరిమిడి[2] వి. గరిక, దూర్వ, తృణవిశేషం. ప్రబంధ. 201.

గరియ వి. ములగచెట్టు.

గరియాకు (-ఆకు) చూ. గరాకు, గఱాకు. వి. వరిపైదుకొన ఆకు.

గరివడియము చూ.చూ. గరివడెము. వి. ఒకవిధమైనవడియం.

గరివడె చూ.చూ. గరివడెము. వి. ఒక విధమయిన వడియం.

గరివడెము చూ. గరివడియము, గరివడె. వి. గరివడియం. ఆం.భా. 2,255.

నం. ఖరవటుక-; ప్రా. ఖరవడగ-.

గరివింపు అ.క్రి. గర్వపడు. కవిక. 3.226.

నం. గర్వ్. గర్వించు.

<నం. గర్వ్+-ఇంచు[3].

గరిశ చూ.చూ. గరిసె. వి. 1. గాదె ; 2. మానవిశేషం.

గరిసియ చూ.చూ. గరిశ. వి. 1. గాదె, పొణక ; 2. నాలుగువందల కుంచాలపరిమాణం.

గరిసె చూ. గరిశ, గరిసియ, గళిసె. వి. 1. గాదె, పొణక. హరి. హ. 6.138 ; 2. 600 కుంచాలు పరిమాణం (ఆడిదము నూరకవి చాటువు) ; 3. నేలలో గచ్చుతో కట్టిన కట్టు ; 4. ఇంట్లోఒకమూల చెక్కకూర్పుతో ఏర్పరచిన గది.

ప్రా. కరిస-. ఒకానొకకొలత ; పా, కరిస-. భూవరిమాణం, గరిసెరు విత్తులుపట్టేనేల ; భారి-ఖారీ. గింజలకొలత.

క. గరసె, గొరసె ; త. కరచె, కరిచై.

గరిసెబావి వి. మెల్లెలతో గరిసెలాగ అల్లి భూమిలోవలికి కుంచి ఎత్తేనూయి, ఒరలు మొ. వాటికి బదులుగా చువ్వలతో గాదెలా అల్లి నేలలోపలికి దింపి ఏర్పరచిన ఒకరకమైన నూయి. గరిసెల్లి వి. వర్షకొట్టు.

గరిసెన వి. భక్ష్యవిశేషం. శ్రీరం. మా. 6.110.

గరిసెనేల వి. నల్ల కంకరనేల.

గరీబు విణ. 1. మహమ్మదీయుల్లో ఒక తెగ. రాజవా. 5.13 ; 2. బీదవాడు, దీనుడు. ద.హిం.భా. సంవ. 10 భా.నం. 753 క్రీ.శ. 1572.

నే. గరీవ్, గరీబ్. బీదవాడు ; హిం.ఉ. గరీబ్. బీదవాడు.

క. గరీబు.
<ఉ. గరీబ్.

గరు చూ. గగ్గరు. వి. గగ్గరు, రోమాంచం. శివరా. 1.61.
గరుదాల్చు (-తాల్చు) అ.క్రి. గగుర్పొడుచు, కాశీ. 2.149. గరుదాల్పు (-తాల్పు) వి. గగుర్పాటు. ఆం.భా. 1.141. గరుపాటు వి. గగుర్పాటు. శకా. 8.64. గరుపాటు మొవ వి. పందిముట్టె. వేంక. పంచ. 1.73. గరుపాటు అ.క్రి. గగుర్పొడ్చు. భార. విరా. 4.51. గరుపొరుచు అ.క్రి. 1. గగుర్పొరుచు; 2. మీదికి తూలిపడు.

గరుకు వి. 1. వరిగడ్డి కాల్చిన బూడిదతో మేలురాని చుట్టూ గీసేగీత; 2. పైరు పొట్టవేయటానికి ముందరి దశ.
గరుకుచోడి చూ. గరువచోడి. వి. మెట్టసాగులో వండించే ఒకరకంచోడి.

గరుగ చూ. గరుగుడు. వి. మంచి కలపనిచ్చే ఒక చెట్టు, దీనిపళ్ళు తింటారు (Garuga pinnata).

గరుగు[1] చూ. గరువు[1]. వి. నన్నని గులకరాయి కలిసేనేల, తెల్లని పొడిరాయి ఉండే నేల, వర్షాధారంతో పండేనేల.

గరుగు[2] చూ. గరుగుడు. వి. మంచి కలపనిచ్చే ఒక చెట్టు, దీనిపళ్ళు తింటారు (Garuga pinnata).

గరుగుడు చూ. గరుగ, గరుగు[2], గర్గ, గర్గు. వి. మంచి కలప నిచ్చే ఒక చెట్టు, దీని పళ్ళు తింటారు (Garuga pinnata).

గరుజు చూ.చూ. గరజు. వి. అక్కర, అగత్యం.
గరుజువట్టు అ.క్రి. అక్కరపడు.

గరుటామంతుఁడు చూ.చూ. గరుటాలమంతుఁడు. వి. గరుత్మంతుడు. ఆం.భా. 1.53.

గరుటాలమంతుఁడు చూ. గరుటామంతుఁడు, గరుడామంతుఁడు, గరుడాలమంతుఁడు. వి. గరుత్మంతుడు. యయా. 2.3.
సం. గరుత్మత్, గరుడ-. గరుడుడు.
క. గరుత్మంత. గరుడుడు.
<సం. గరుడ-. గరుత్మత్.

గరుడి వి. గరుత్మంతుడు. పాంబ. 1.15.
సం. గరుడ-. గరుత్మంతుడు.
<సం. గరుడ-.

గరుడ వి. గరుడపచ్చ.
సం. గరుడ-. గరుత్మంతుడు.
<సం. గరుడ- (అర్థవిపరి.).

గరుడకంబము చూ.చూ. గరుడకందము. వి. గరుడస్తంభం. ఉ.రా. 2.298.

గరుడకంభము చూ. గరుడకంబము. వి. నేరం చేసిన వారిని బంధించడానికై కొత్తాలు చావడి ఎదుట పాతబడిన స్తంభం. ద.హిం.భా.నంపు. 10. భా.నం. 570 క్రీ.శ. 1399.
<సం. గరుడ- + కంభము. మిశ్రన.

గరుడదెక్కము వి. గరుడధ్వజం. ఉ.రా. 8.294.
<సం. గరుడ- + దెక్కము. మిశ్రన.

గరుడఁడు వి. అరజుట్టు, పందెంకోళ్ళలో ఒక తెగ జాతి.
సం. గరుడ. గరుత్మంతుడు.
<సం. గరుడ- (అర్థవిపరి.).

గరుడపచ్చ వి. 1. మరకతం, పచ్చపన్నెల మాణిక్యం. యయా. 4.86; 2. గరుడపచ్చ వన్నెగల వస్త్రవిశేషం. ప్రబంధ. 272.
<సం. గరుడ + పచ్చ. మిశ్రన.

గరుడమల్లె వి. మల్లెజాతికి చెందిన తెల్లటి పూలుపూసే మొక్క (Jasminum engustifolium).

గరుడమాణిక వి. కొలమాన విశేషం, మానిక అంటే కుంచంలో నాల్గోభాగం. ద.హిం.భా.నంపు. 5. భా.నం. 218, క్రీ.శ. 1254.
<సం. గరుడ + మానిక. మిశ్రన.

గరుడముక్కు వి. చంచువు.
<సం. గరుడ- + ముక్కు. మిశ్రన.

గరుడనరులు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. హం.స. 4.128.
<సం. గరుడ- + నరులు. మిశ్రన.

గరుడాడువారు వి. గరుత్మంతుడు. ద.హిం.భా.నంపు. 10.భా. నం. 565 క్రీ.శ. 1391.
<సం. గరుడ + ఆడువారు. మిశ్రన.

గరుడామంతుఁడు చూ.చూ. గరుటాలమంతుఁడు. వి. గరుడుడు.

గరుడారతి వి. ఆరాత్రికాలేదం.
<సం. గరుడ- + ఆరతి. మిశ్రన.

గరుడారోహణకంభము వి. దారువుతోగాని, రాతితోగాని విష్ణ్వాలయానికి ఎదుట కట్టబడి దాని అడుగున గరుడ విగ్రహమున్న ధ్వజస్తంభం. ద.హిం.భా.నంపు. 6. భా.నం. 919 క్రీ.శ. 1401.
<సం. గరుడారోహణ- + కంభము. మిశ్రన.

గరుడాలమంతుఁడు చూ.చూ. గరుటాలమంతుఁడు. వి. గరుడుడు.

గరుడి వి. గరుత్మంతుడు. కు. నం. 2.29.
సం. గరుడ-. గరుత్మంతుడు; ప్రా. గరుడ, గరుల; ఆ.మా. గరుల. గర్ద.
తు. గరడె, గరుడ, గరుడె.; మ. కెరుటన్.
<సం. గరుడ-.

గరుడిరవుతు చూ. గరుడిరౌతు. వి. గరుడవాహనుడు, విష్ణువు. గరుడిరౌతు చూ.చూ. గరుడిరవుతు. వి. విష్ణువు.

గరువనేల చూ.చూ. గరవనేల. వి. గులకరాళ్ళు గల మెరక నేల.

గరువు చూ.చూ. గరువు[1]. వి. గరవనేల, గరువు, గరును.

గరువు చూ.చూ. గరువు[1]. వి. గులకరాళ్ళతో గట్టిపడిననేల.

గరువతనము[1] చూ. గరువము[1]. వి. 1. నియమం; 2. కట్టడ.

గరువతనము[2] చూ. గరువము[2]. వి. గర్వం.

గరువము[1] వి. 1. గొప్పతనం. భార. ఆరణ్య. 6.405; 2. విస్తృతి, విరివి. విష్ణువు. 1.129; విణ. 1. విస్తృతమైన, నవిస్తరమైన. భార. ఉద్యో. 4.298; 2. అధికమైన, అతిశయమైన, పెద్దదయిన. విక్ర. 6.51.
సం. గౌరవ-. భారం, గురుభావం; ప్రా. గోరవ-; క. గరువ. భారం (గరిమా శబ్దభవమని కిట్టెల్).

<ప్రా. గౌరవ-.

గరువము[2] చూ. గఱువు[2]. వి. గర్వం. భార.భీష్మ. 1.112.

సం. గర్వ-. గర్వం; ప్రా. గవ్వ; అప. గబ్బ, గాఢ; అ.మా. గవ్వ-; నే. గర్భ. గర్వం;

క. గరువ. పొగరు, మదం, మోసం; గరువికె గర్భ. గర్వం; మ. కెరువె.

<నం. గర్వ-.

గరువాడు చూ.చూ. గర్వాడు. అ.క్రి. మేపుమేయు.

గరువు[1] చూ. గరుగు[1], గరుబు, గరుము, గఱువు[3]. వి. 1. నన్నని గులకరాయి కలిసిన నేల. మను. 4.60; 2. వర్షాధారంతో పండే నేల.

క. గరసు. గులకరాయి.

నం గురు-. పెద్దదయిన; ప్రా. గరు-.

గరువుచోడి చూ. గరుకుచోడి. వి. మెట్టసాగుతో పండించే ఒకరకంచోడి. **గరువుభూమి** వి. మెరకనేల. ద.హిం.శా.నంవ. 5. శా.నం. 82. **గరువుపెలక** వి. గులకరాయి కలిసిన ఎర్ర నేల, మెట్టపొలం.

గరువు[3] చూ.చూ. గఱువు[1] వి. చెంప. మను. 5.58.

గరువ చూ.చూ. గరువు[2]. వి. హద్దు.

గరువు[1] చూ. గర్స, గర్సు[1], గర్సె, గఱ్సె. వి. 1. గులకరాయి. కు.సం. 7.90; 2. తోలు, చర్మం. ఆము. 5.17; 3. గరువు నేల, కఠినమైనభూమి. ఆం.భా. 2.4; 4. గట్టితనం.

క. గరసు, గరుసు. గులకరాయి; తు. కరికల్లు. గులకరాయి, కఠినమైనభూమి; త. కరటు. కరకుదనం.

గరువు[2] చూ. గరువ, గర్సు[3]. వి. 1. ఒడ్డు. కు.సం. 6.119; 2. హద్దు, మేర, మర్యాద, అవధి. భార. అరణ్య. 4.228; 3. రెండు పొలాలకు మధ్య హద్దుగా వేసిన గట్టు; 4. మాగాణిలో మడికీ, మడికి వేసిన మట్టికట్ట.

క. కరె. ఒడ్డు, హద్దు, బట్టంచు; కొర. కరె. ఒడ్డు; తు. కరె. నముద్రవఒడ్డు, నదిఒడ్డు. అంచు, బట్టకున్న రంగంచు; త. కరై. ఒడ్డు, పొలానికున్న హద్దు, బట్టంచు; మ. కర. ఒడ్డు, నదిఒడ్డు, బట్టకున్న రంగంచు; కో. కర్. బట్టచిపరనున్న రంగుచారలు; కొ. కర్. రంగునేత.

గరువెక్కు అ.క్రి. మేరమీరు, పొంగు. వరాహ. 10,47. <గరుసు[3]+ఎక్కు.

గరువెక్కు చూ. గరుసు[3].

గరేకుండ వి. బిందె, ఇత్తడి లేదా రాగి కుండ.

గర్క చూ.చూ. గరిక. వి. నేలలో లోతుగా వేళ్ళు పాతుకొని పెరిగే కలుపుమొక్క.

గర్గ చూ.చూ. గరుగుడు. వి. మంచి కలపనిచ్చే ఒకచెట్టు (Garuga pinnata).

గర్గు చూ.చూ. గరుగుడు. వి. మంచి కలపనిచ్చేచెట్టు.

గర్త[1] చూ.చూ. గరిత. వి. భార్య. భార. శాంతి. 3.472.

గర్త[2] వి. పల్లం, గొయ్యి.

గర్ది చూ.చూ. గరిది. వి. 1. దండయాత్ర; 2. ప్రభుత్వం.

గర్వ వి. ఆకుతోటల్లో ఎక్కువగా మొలిచే కలుపుమొక్క.

నం. గర్భ-లోవల.

<నం. గర్భ-.

గర్భదులు వి.బ.వ. పూర్వాషాఢ. ఉత్తరాషాఢ అనే కార్తెలు.

గర్భం వి, ఏర్పడుతున్న ఎన్ను, ఆకులు ఆవరించి ఉబ్బెత్తుగా కనబడే ఎన్ను.

నం. గర్భ. లోపల, కడుపు.

<నం. గర్భ- (అర్థవివరి.).

గర్భనందు వి. మగ్గం దోనెకూ దండెకూ మధ్య నేత భాగం.

నం. గర్భ-. లోపల.

<నం. గర్భ-+నందు. మిశ్రన.

గర్భమడి వి. బొడ్డునుడికి జానెడు ఎడంగా వెనకవైపున ఉండే నుడి.

నం. గర్భ- లోపల, కడుపు.

<నం. గర్భ-+నుడి.

గర్రిజీర వి. చెక్క అరలరలుగాఉండే ఒకరకం చీర.

గర్రిబిక్కి వి. ఎర్రిబిక్కిచెట్టు, ఔషధాల్లో ఉపయోగపడే జిగురు నిచ్చే ఒకచెట్టు (Gandinia lucida).

గర్వాడు చూ. గరువాడు. అ.క్రి. మేయు. ఆం.భా. 3.97.

గర్స చూ.చూ. గరుసు[1]. వి. గులక లేక నున్నం రాళ్ళతో కూడిన నేల ద.హిం.శా. నంవ. 5, శా.నం. 1221. క్రీ.శ. 1809.

గర్సు[1] చూ.చూ. గరుసు[1]. వి. 1. గులకరాయి; 2. తోలు, చర్మం; 2. గరువునేల, కఠినమైన భూమి.

గర్సు[2] చూ. చూ. గరుసు[2]. వి. 1. హద్దు; 2. రెండు పొలాల మధ్య హద్దుగా వేసిన గట్టు.

గర్సె చూ.చూ. గరుసు[1]. వి. గరుసుభూమి.

గఱకట్టు చూ.చూ. గరకట్టు. అ. క్రి. నెత్తురుగడ్డకట్టు.

గఱకొను చూ. గరకొను, అ.క్రి. నెత్తురుగడ్డకట్టు.

గఱగఱ వి. గరుగ్గా ఉన్నవస్తువును నృశించటంలో అయ్యే అనుకరణం, భక్ష్యాన్ని నములురున్నప్పుడయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం.

క. గఱగఱ. గట్టివస్తువులు తిన్నప్పుడైన చప్పుడుకు అనుకరణం; తు. కరకర. తిన్నప్పుడు, రాసినప్పుడు అయినచప్పుడు; త. కఱకఱప్ప. గట్టిదనం. చప్పుడు; మ. కఱుకఱ. అరచినప్పుడైన చప్పుడుకు అనుకరణం; కుర. ఖడ్ఖర్నా. మాట్లాడినవుడు చెవికి అసహ్యంగా వినబడే శబ్దం.

గఱగఱలాడు అ.క్రి. గరగరనిమోగు<గఱగఱ+-లు+ఆడు.

గఱగొఱ వి. తక్కువ, లోటు. భార. ద్రోణ. 1.223.

గఱవడు (-వడు) చూ.చూ. గరవడు. అ.క్రి. నెత్తురు గడ్డకట్టు.

గఱాకు చూ.చూ. గరియాకు. వి. వరిపైరు అధికంగా పెరిగే టప్పుడు చివరకోసే ఆకులు, <గఱి[2]+ఆకు.

గఱి[1] వి. పక్షి. 1. బాణం మొ. వాటిరెక్క. వరాహ. 4.83; 2. ఈక. ఆము. 2.38.

క. గఱి. ఈక, రెక్క, తాటిఆకు. కొడ. గర్-. ఈక తు. గరి. ఈక, రెక్క; మ. ఎకిఱు. రెక్కలు.

పో.చూ. నం. గరుత్. రెక్క.

గజిచిలుకు వి. రెక్కలుకట్టిన బాణం. యయా. 1.42.

గజియాఁక(-ఈఁక) వి, పక్షి రెక్క.

గజి[2] వి. తాటికమ్మ. విణ. గరుకైన.

గజికమ్మ రూ.చూ. గటిగమ్మ. వి. గరుకుకల తాటాకు బద్ద, గరుకు అంచులున్న తాటాకుబద్ద. గజికమ్మి వి. గరుకు కల తాటాకుబద్ద. గజికొమ్మ అ.క్రి. పదునెక్కు. గజిగమ్మ (-క్మ్మ) రూ. గజికమ్మ. వి. రంపంవలె గరుకంచులుఉన్న తాటికమ్మ. గజిచివ్వ వి. ముత్యంచిప్ప, గజివడు అ.క్రి. 1. కరకుపారు; 2. పగబూను; 3. పట్టుదలవహించు. గజిబద్ద వి. గరిగమ్మ.

గజిక రూ. గజికి, గజికె. వి. దూర్వ, ఒకరకంగడ్డి. ఆము. 4.35.

క. గజికె. ఒకరకంగడ్డి; కజికె. ఒకరకం గడ్డి. (Agrostistinaris). కొడ. గరికె. గడ్డి. (Agrostistireans); తు. కదికె. ఒకరకం గడ్డి; (Cynodondactylon). త. అఱుకు, అఱుక, అఱుకై. పండగ సమయంలో వాడే ఒకరకంగడ్డి. (Cynodon dactylon). మ. కఱుక. గ్రాద్దకర్మ మొ. నవి చేసినప్పుడు ఉపయోగించే గడ్డి (Agrostislinearis). కో. కర్గ్. గడ్డి; కొ. కర్క్స. చిన్నగడ్డి; గోం. కొర్. గడ్డి.

హిం. గలీ. ఒకరకం గడ్డి.

గజికచెక్క వి. పచ్చికతోఉన్న మట్టిపెల్ల, పచ్చికపెల్ల. గజికచెక్కు వి. పచ్చికతోటి మట్టిపెల్ల, పచ్చికపెల్ల. గజికపూజల మెచ్చుగబ్బవేల్పు వి. వినాయకుడు వ్య. దూర్వా పూజవల్ల మెచ్చుకొనే దేవుడు. గజికమోరిచెక్క వి. పచ్చికతోడు మట్టిపెల్ల. గజికనవ్వాలు వి.బ.వ. గరిక నూదులు. గజికనూదులు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం.

గజికి రూ.చూ. గజిక. వి. దూర్వ, గరికగడ్డి.

గజికె రూ.చూ. గజిక. వి. దూర్వ, గరికగడ్డి.

గజిఁబె రూ. చూ. గరిఁబె, వి. గరిబె.

గజిసె రూ.చూ. గరిసె. వి. 1. గాదె; 2. ఒకకొలత.

గజుకు వి. కొడవలి మొ. వాటికక్కు. విణ. నునుపుకాని.

గజుగు వి. 1. ఒకనొకచెట్టు; 2. అడవిలాదట్టమైంది.

క. గరగ. ఒకరకం మొక్క (Echipta albattassk).

హిం. గర్‌గరా. పంటనునాశనంచేసే ఒకరకంగడ్డి.

ఎర్రకి ఒకరకమైన ఆహారం.

గజుచు విణ. అడవివలె దట్టమైన.

గజువ వి. 1. పెద్ద, వృద్ధు, గొప్పవాడు. భార. నభా. 2.228; 2. మర్యాదగలది, గౌరవంకలది. భార. నభా. 3.55; 3. గంభీరం, గాంభీర్యం కలది. భార. విరా. 3.55; 4. ప్రౌఢం. ప్రభా. 3.52; 5. మగటిమి.

క. గరువ. గౌరవింపదగ్గమనిషి.

నం. గురు-. పెద్దఅయిన, ఆచార్యుడు; ప్రా. గరు.

గజువలు వి.బ.వ. పెద్దవారు. ప్రభా. 3.52.

గజువు[1] రూ. గరువు[2]. వి. చెక్కిలి.

గజువు[2] రూ.చూ. గరువము[2]. వి. గర్వం.

గజువు[3] రూ.చూ. గరువు[1]. వి. గట్టినేల. విణ. పెద్ద, గొప్ప వాడయిన.

గజువుపేల వి. ఇనకనేల.

గజుసుదేఱు(-తేఱు) అ.క్రి. కరకుదనం చెందు.

గజుసుమీఱు అ.క్రి. కరకుదనం చెందు.

గజ్జు వి. గర్వం, పొగరు.

నం. గర్వ-. గర్వం.

గజ్జు వి. తేన్చటంలో అయ్యే అనుకరణ ధ్వని. ధ్వన్యనుకాశీ. 4.237.

క. గజ్జు. త్రేన్చటంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం.

గజ్జె వి. చేవలుపట్టే తిరివంటి పాదన విశేషం.

గజ్జె రూ.చూ. గరును[1]. వి. గరును భూమి. ద. హిం. శా. నంవ. 5. శా. నం. 126. క్రీ. శ. 1296.

గల వి. 1. అండెలు మొ. కదిలేటప్పుడైనధ్వని. కళా. 6.199; 2. చెట్లు, మొ. నవి కదిలేటప్పుడయ్యేధ్వని. రామాశ్వ. 7.127.

క. గల. గొలుసులచప్పుడు, మల్లుమల్లుమనే శబ్దం, గణగణమనే శబ్దం (గజ్జెలచప్పుడు).

గలగల వి. 1. భూషణాల కదలికలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. మల్లు. 4.65; 2. చెట్లు, మొ. నవి కదలటంలో అయినధ్వనికి అనుకరణం. రామాశ్వ. 7.127; 3. నాణాల చప్పుడు ధ్వన్యను. క. గలగల. గొలుసుల చప్పుడు, మల్లుమనే చప్పుడు, గంటలశబ్దం; కొడ. గల్ గల్‌ఱల్. కదలికలు; తు. గలగల. కడియాల చప్పుడు; గళుగళు. కదువులో అయిన చప్పుడు; గళగళ; శబ్దం; మాల్తో. కాల్-క్‌లె. సీళ్ళు, లేదా గవ్వలు కదువ. నం. కల. అన్నప్రత, నెమ్మది, శ్రవణానందకరమైన. గలగలలాడు అ.క్రి. పోట్లాడు <గలగల+-లు+ఆడు.

గలగర రూ.చూ. కలకర[1]. వి. గుంటగలగర, గుంటగలిజేరు (Eclipta prostrata).

గలగరించు స.క్రి. బాగాకలువు, రంగరించు.

గలగుదంటు వి. సముద్ర ప్రాంతంలో పెరిగేఒకరకం మొక్కనుంచి తీసిన పుల్ల.

గలంగ వి. గులుంగ.

క. గలగు. కలాలు చేసుకునే ఒకరకమైన రెల్లు. (Rostbodlia exaltata).

గలగండవ్వ వి. మర్కటం, కోతి.

గలజర రూ.చూ. గలిజెరు. వి. పునర్నవ, గలిజేరు.

గలజెరు రూ.చూ. గలిజెరు. వి. పునర్నవ.

గలజేర రూ.చూ. గలిజెరు. వి. పునర్నవ, రోర్లపక్కను, బంజరునేలల్లోనూ పెరిగే తెల్లటిపూలు నల్లటి విత్తులు కలకలువు మొక్క.

గలజేరి రూ.చూ. గలిజేరు. వి. రోర్లపక్కను, బంజరునేలల్లో పెరిగే తెల్లటి పూలున్న నల్లటి విత్తులుగల కలుపుమొక్క.

గలజేరు రూ.చూ. గలిజేరు. వి. పునర్నవ.

గలతరించు అ.క్రి. ఒళ్ళుజల్లుమను.

గలతి రూ.చూ. గలఁతియ. వి. గిండి, చెంబు. ద. హిం. శా. నంవ. 4. శా. నం. 1334. క్రీ. శ. 1470.

గలదము వి. సామాన్యగంధం.

గలఁతి రూ.చూ, గలఁతియ. వి. గిండి, చెంబు.

గలఁతియ యూ. గలతి, గలఁతి, గలఁతె. వి. గిండి, చెంబు. పండి. చ. 5.314.

సం. *గలంతికా*. తులసిమొక్క మీదగాని లింగంమీద గాని తొట్టు తొట్టుగా సీదువడేట్లు కట్టిన అడుగున చిల్లున్న చెంబు ; ప్రా. *గంతఅ, గలంత, గలింత*. స్రవించడం, తొట్టుతొట్టుగా పడటం.

గలఁతె యూ.చూ. గలఁతియ. వి. గిండి, చెంబు. ఆం. భా. 2.247.

గలవడించు యూ. గలపడించు. వి. అప్రయోజకుడు.

గలవడింపు యూ.చూ. గలపడించు. వి. అప్రయోజకుడు.

గలవరించు అ.క్రి. గగుర్పొడుచు.

గలబ యూ. గలబా, గల్బా. వి. 1. కలత. భాగ. 7. స్కం ; 2. అల్లరి, జగడం. దుండగం. సిం. ద్వా. 7.64.

క. *కలిబిలి, గలబర, గలిబిలి*. గజిబిజి, సంభ్రమం, తత్తరపాటు ; తు. *గలిబిలి*. గజిబిజి, కలత ; *గలబు*. కలత, గజిబిజి, తత్తరపాటు. త. *కలివలి, కలిపిలి*. అల్లరి, కలకలు. పోట్లాట.

మరా. *గలబలణే*. అల్లరిఅగు ; *గలభా*. క్షోభం.

<మరా. *గలభా*.

గలబరించు అ.క్రి. 1. రోకువచ్చు. శివరా. 3.92 ; 2. వక్కలముక్కలానమలి నీళ్ళుపోనుకొని మింగు ; 3. కలగలపు చేయు, మురికిచేయు ; 4. పోటిలోనీళ్ళుపోసికొని గొంతు వరకు వుక్కిలించు ; 5. కుండలో నీళ్ళుపోసి తిప్పిపార చేయు , 6. నీళ్ళుకలచెట్టు.

గలబా యూ.చూ. గలబ. వి. 1. అల్లరి ; 2. జగడం ; 3. కలత.

గలబాచేయు అ. క్రి. అల్లరిచేయు. **గలబాయించు** యూ. గలభాయించు, గల్బాయించు. స.క్రి. కలవరంకల్గించు, అల్లరి చేయు.

గలబిలి యూ. గలబెల. వి. గడబిడ.

క. *గలి-బిలి*. కలవరం, గందరగోళం ;

హిం. *గడ్-బడ్*. కలత, తత్తరపాటు.

<క. *గలిబిలి*.

గలబుకట్టె వి. సముద్రప్రాంతంలో పెరిగే ఒకరకం మొక్కనుంచి తీసినవల్ల.

గలబెల యూ.చూ. గలబిలి. వి. గడబిడ.

గలభాయించు యూ.చూ. గలబాయించు. స.క్రి. అల్లరిచేయు, కలవరం కలుగచేయు.

గలరి యూ.చూ. గలిబెడు. వి. గలిబేరు, మెట్టనేలల్లో మొలిచే కలుపుమొక్క.

గలన వి. గులకఱనక కలిసినవదులునేల, మెట్టపొలం.

గలవనేల వి. మెట్టపొలం, గరువు.

గలహ వి. 1. రోత ; 2. తృణీకారం.

సం. *గర్హ-*. నింద, దూరు.

<సం. *గర్హ*. (అర్థవిపరి.).

గలాకుండ యూ.చూ. గడేకుండ. వి. ఒకరకం వాద్యపుకుండ.

గలాటా యూ. గవాటా. వి. 1. అల్లరి ; 2. అంటువ్యాధి వ్యాపించటం.

హిం. ఉ. *గల్లా*. రొద ; అర. *గుల్*.

క. *గలబె*. అల్లరి, గడబిడ.

<ఉ. *గల్లా*.

గలామ వి. కళ్ళెం.

గలాయించు అ.క్రి. 1. దొంగిలించు ; 2. కరిగించు.

హిం. *గలానా*. మెల్లమెల్లగా లోపింపచేయు, కరిగించు.

<హిం. *గలా* (నా)+-*ఇంచు*[3].

గలాసు వి. 1. పానపాత్ర ; 2. కోటగోడతో చేరినట్టుగా ఏట వాలుగాఉండేప్రదేశం.

ఇం. *Glass*. గాజు.

క. *గళసు, గళాసు*. గ్లాసు.

<ఇం. Glass (అర్థవిపరి.).

గలిగ యూ.చూ. గలుగ. వి. పెద్దపెద్ద ఆకులు కలిగి తెల్లటి పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Millettiaracemosa).

గలిజర యూ.చూ. గలిబేరు. వి. పునర్నవ.

గలిబెరు యూ. గంజేరు, గలజర, గలబెరు, గలజేర, గలజేరి, గలజేరు, గలరి, గలిజర, గలిజేర, గలిజేరు, గల్జెరు, గల్జేరు, వి. పునర్నవ. ఆం.భా. 2.69.

గలిజేర యూ.చూ. గలిబెరు. వి. పునర్నవ.

గలిజేరు యూ.చూ. గలిబెరు. వి. పునర్నవ. హంస. 4.10.

గలినేల వి. జిగుడుగాఉండేనేల.

గలిబిలి వి. 1. నలుగురు. భార.విరా. 5.56 ; 2. కలత, క్షోభ. దశకు. 11.89 ; 3. నందడి, రొద. ధ్వన్యను. క్షీరం.మా. దగా. 6.27.

క. *గలిబిలి*. గజిబిజి, కలత ; తు. *గలిబిలి, గలబు*. కలత, అరాజకం ; త. *కలిపలి, కలిపిలి*. కలత, క్షోభ, పోట్లాట ; మరా. *గల్బల్-ణె*. కలతపడు ; *గల్బా*. క్షోభ.

గలిబిలిపేయు (-చేయు) స.క్రి. 1. అల్లరిచేయు ; 2. కలచు ; 3. నలుగురుపెట్టు.

గలీబు యూ.చూ. గసీబు[1]. వి. 1. తలగడ మొ. వాటికొరుగు. 7.211. 2. కత్తిఒర. ఆం.భా. 2.215.

గలుగ యూ. గలిగ. వి. పెద్దపెద్దఆకులుకలిగి తెల్లటిపూలుపూసే ఒకచెట్టు (Millenttiaracemosa).

గలుగల్లు యూ.చూ. గల్లుగల్లు. వి. భూషణాదుల కదలికతో అయ్యేచప్పుడు. కృ.శకు. 3.35.

గలుగుకట్టె వి. సముద్రప్రాంతంలోపెరిగే ఒకరకంమొక్కనుంచి తీసినవల్ల.

గలుగుదంటు వి. సముద్రప్రాంతంలో పెరిగే ఒకరకంమొక్కనుంచి తీసినవల్ల.

గలుమ యూ. గల్మ. వి. వేరొకమడికి నీళ్ళుపోయే తోవ.

గలువరించు చూ. గలల. స.క్రి. నీళ్ళుపోసిదేవు.

గలుసు వి. గులకరాతినేల.

గలేకుండ యూ.చూ. గడేకుండ. వి. 1. బిందె ; 2. ఒకరకపు వాద్యపుకుండ.

గలేబ యూ.చూ. గసీబు[1]. వి. 1. తలగడ మొ. వాటికొరుగు ; 2. కత్తిఒర.

గలేబి యూ.చూ. గసీబు[1]. వి. 1. తలగడ మొ. వాటికొరుగు ; 2. కత్తిఒర.

గలేబు చూ.చూ. గసీబు[1]. వి. 1. తలగడ మొ. వాటికొడుగు. కవిచౌ.సీ.17 ; 2. కత్తిఒర.

గల్లేరు చూ.చూ. గలిజెరు. వి. పునర్నవ.

గుల్లేరు చూ.చూ. గలిజెరు. వి. పునర్నవ.

గల్లోడు వి. దొంకతిరుగుడు.

గల్బతు వి. అల్లరి.

గల్బా చూ.చూ. గలబ. వి. అల్లరి, జగడం, దుండగం.

గల్బాయించు చూ.చూ. గలబాయించు. స.క్రి. అల్లరి చేయు, కలవరంకలిగించు.

గల్మ చూ.చూ. గలుమ. వి. వేరొకమడికి సీళ్ళుపోయేతోవ.

గల్ల[1] చూ. గల్లా. వి. 1. పొల్లు ; 2. ధాన్యంలో గింజపట్టని అరక ; 3. గడ్డిగలిగినదుగ్గుకలిసిన పొట్టు ; 4. తూర్పార పోసిన ధాన్యంలో అక్కడక్కడ పడిఉన్న ఆకుపొట్టు ; 5. తూర్పారపట్టినతర్వాత పోసిన మంచిగింజలకుప్ప ; 6. డబ్బులువేసే పెట్టె.

హిం. ఉ. గల్లా. వంట, ధాన్యం అమ్మగావచ్చినడబ్బు.

<ఉ. గల్లా.

గల్ల[2] వి. మాదిగవాడుతోలునానవేసే చట్టి.

గల్ల[3] వి. గొంతు.

నం. గల-. గళం, గొంతు ; ప్రా. గళ-; కా. గొలు-. తోవ ; కు. గలొ. తోవ ; నే. గల్, గలొ. గొంతు, మెడ ; అ. గల్ ; బెం. గలా ; ఒ. గళా ; హిం. గలా. గొంతు, మెడ ; పం. గలా ; ల. గళీ ; సిం. గరొ ; గు. గళొ. గొంతు ; మరా. గలా ; సింహ. గల ;

క. గల. మెడ, గొంతు.

<సం. గల-.

గల్లత్తు చూ.చూ. గల్లంతు. వి. అల్లరి, గత్తర, గందరగోళం.

గల్లదోవె వి. దోనెమలుపు తర్వాత ఉన్నభాగం.

గల్లంతు చూ. గల్లత్తు. వి. అల్లరి.

హిం.ఉ. గల్లా. కోలాహలం, కొద.

<ఉ. గల్లా.

గల్లా చూ.చూ. గల్ల[1]. వి. 1. ధాన్యం ; 2. గల్లాపెట్టె.

గల్లాకాస్త వి. భూకామందుకు ఇంతడబ్బు ఇచ్చేట్టు అని ముందుగా నిర్ణయించుకొని చేసే వ్యవసాయం. హిం. గల్లా. పంట. గల్లాకొలువు స.క్రి. ధాన్యమమ్ము. గల్లాపెట్టె వి. అంగడిలో బేరండబ్బు పెట్టుకొనే చిన్నఅరలపెట్టె.

గల్లామక్త చూ.చూ. గల్లామక్తా. వి. పంటపండినా పండకపోయినా నిర్ణయించుకున్న వంటలోపాలు తప్పనిసరిగా ఇచ్చేట్టు ఒప్పందం కుదుర్చుకొనిచేసే కౌలు లేక మక్తా.

గల్లామక్తా చూ. గల్లామక్త. వి. పంటపండినా పండకపోయినా నిర్ణయించుకొన్న వంటలోపాలు తప్పనిసరిగా ఇచ్చేట్టు ఒప్పందం కుదుర్చుకొనిచేసే కౌలు లేదా మక్తా.

హిం. ఉ. గల్లా-. వంట ; మక్తా. మగతా.

<ఉ. గల్లామక్తా.

గల్లి వి. నందు.

కా. గొలు, గల్లె. దొంగలఉనికిపట్టు ; వే. గల్లి. చిన్న నందు ; బెం. గలి. నందు ; ఒ. గలి. నందు ; హిం. గలి ; పం. గలి ; సిం. గలి ; గు. గలి ; మ. గల్లి ; ఉ. గలి.

క.గల్లి. నందు.

<ఉ. గలి.

గల్లివేల వి. జిగురుగాఉండేగట్టినేల.

గల్లు[1] వి. భూషణాదుల కదలికతో అయ్యేచప్పుడు, ధ్వన్యను. కళా. 3.25.

క. గలగల, గళగళ. గొలుసులు గంటల చప్పుడు. మల్లుమనేశబ్దం ; కొద. గలగలన్. కదలికలు ; తు. గలగల. కడియాలచప్పుడు ; త. కలకలెనన్ : గంటలు మొ. వాటిచప్పుడుకు అనుకరణధ్వని ; మ. కళకళ. కలవరపరిచేశబ్దం ; మాల్తో. కల్‌కల్తెని. సీళ్ళుగాని గవ్వలు కాని కదుపు.

గల్లుగల్లు చూ. గలుగల్లు, గళ్లగళ్లు. వి. భూషణాదుల కదలికలో అయిన చప్పుడు. హర. 5.51. గల్లుగల్లుమను అ.క్రి. గల్లుగల్లను.

గల్లు[2] వి. 1. మరణదండన ; 2. ఉరితీసేమాను.

క. గల్లు. ఉరితీయటంద్వారా మరణదండనను అమలు పరచు.

గల్లుగుడు వి. పాటలవృక్షం, నువాననగలవచ్చునిపూలుహూసే ఒకచెట్టు (Steospermum chelonoides).

గల్లురు వి. భూషణాదులకదలికలోఅయ్యే ధ్వని.

గల్లురుమను అ.క్రి. గల్లుగల్లుమను.

గల్వ వి. పంటకాలవనించిగాని చిన్నకాలవనుంచిగాని తీసిన చిన్నకాలవ.

గళకత్తెర వి. మల్లబంధవిశేషం, అంజమెడపట్టు. హంస. 1.206.

నం. గళ-. గొంతు ; హిం. గల్‌కోడా-. మలబంధ విశేషం.

<నం. గళ-+కత్తెర.[1]

గళగళ వి. 1. సీదుపోయటం, వుక్కిలించటం, త్వరగా చెప్పటం మొ. వాటిలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. పండి.చ. 1.42 వు ; 2. గొలుసులధ్వనికి అనుకరణం. మను. 4.103.

క. గలగల. త్వరత్వరగా కదలటంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణశబ్దం, నదిచేసేశబ్దం.

గళబద్దం వి. కష్టం.

నం. గళ-. గొంతు ; బద్ధ-. కట్టబడిన.

<సం. గళబద్ధ-.

గళబద్ధకం వి. 1. ఆపత్తు ; 2. గొంతువట్టుకోవటం ; 3. ప్రాణం మీదకి వచ్చే పని ; 4. గడబిడ.

నం. గళ. గొంతు ; బద్ధక-. కట్టేది.

<సం. గళబద్ధక-.

గళాయి చూ. గళ్ళా, గళ్ళాయి. వి. నూనె మొ. వాటిని సీసాలో పోసే సాధన విశేషం.

హిం. గలా. కంఠం, గొంతు.

గళ్ల[1] చూ.చూ. కళ్ళె. వి. సైత్యంతో గట్టిపడిన ఉమ్ము.

గళ్ల[2] వి. చర్మం నానవేసే పాత్ర.

గళ్లగళ్లెము వి. తోలు నానవేసే పాత్ర.

గళ్లచీర చూ. గడిచీర. వి. గళసీర, అంచుల మధ్యభాగంలో

రంగు పోగులు పెట్టి గదులు గదులుగా నేసిన చీర.

గళ్లము యూ. గళ్లెము. వి. పాల మీగడలాంటి లేత కొబ్బరి గుంజు.

గళ్లుగళ్లు యూ.చూ. గల్లుగల్లు వి. గజ్జెల చప్పుడు. ధ్వన్యను.

గళ్లుచాళ్లుచిక్కు అ.క్రి. పొలిమేరతో సహా లోబడు.

గళ్లువడు (-వడు) అ.క్రి. చెవులు హఠాత్తుగా వినబడకపోవ.

గళ్లె యూ.చూ. కళ్లె. వి. శైత్యంతో చిక్కుబడిన ఉమ్ము.

గళ్లెము యూ.చూ. గళ్లము. వి. పాలమీగడలాంటి లేత కొబ్బరి గుంజు.

గళ్ళా యూ.చూ. గళాయి. వి. నూనె మొ. వాటిని సీసాలో పోసే సాధన విశేషం.

గళ్ళాయి యూ.చూ. గళాయి. వి. నూనె మొ. వాటిని సీసాలో పోసే సాధన విశేషం.

గవక యూ.చూ. గవఁకు. వి. **1.** కోటవాకిలి; **2.** గోపురం, గవను.

గవగవ యూ.చూ. గబగబ. క్రి.విణ.ద్రు. శీఘ్రంగా (కలియడం, పరిగెత్తడం మొ. వాటిలో అయిన ధ్వనికి అనుకరణం). కృ.శకు. 1.66.

గవఁక యూ.చూ. గవఁకు. వి. పురద్వారం.

గవఁకు యూ. గవక, గవఁక, గవుకు. వి. గవను, గోపురం, కోటవాకిలి. ఆం..భా. 2.21.

గవటం యూ.చూ. గవటము. వి. గ్రామస్థులందరికి ఉమ్మడిగా కొన్న బంజరు.

గవటము యూ. గవటం. వి. గ్రామస్థుల ఉమ్మడి నేల (కొన్ని చోట్ల శిస్తుకూడ ఉమ్మడిగానే ఇస్తారు).

నం. గ్రామకంఠ-.

గవతము వి. కనవ. ఆం. భా. 2.76.

నం. గవార్ధం; ప్రా. గవత్త-. కనవ, తృణం, పశువులు మేసే గడ్డి.

క. గవత. మైదానం, కనవ.

<ప్రా. గవత్త-.

గవద యూ.చూ. గౌద. వి. చెవికింది భాగం, గాలిబిళ్ళ.

గవదలమ్మ చూ. గదగలమ్మ. వి. గవదలు వాచే అంటు వ్యాధి. గవదలు వి.బ.వ. గొంతులోని గ్రంథులు.

గవనికావరి చూ. గవను.

గవమ యూ. గవిని. వి. ఔ. పురద్వారం, గోపురం. భాస్క. రా.యు. 84.

త. కవ్వని. పురద్వారం

నం. గమన. పోవటం.

గవనికావరి వి. కోటవాకిలి కాపరి. నీలా. 2.47.

గవర వి. లేత ఎరుపు, విణ. ఈషద్రక్తం. ద్వి.పరమ. 8.188 వ. 6 పం.

నం. గౌర-. లేతఎరుపురంగు; ప్రా. గఉర-. ఎర్రనిది; హిం. గౌర్. లేత ఎరుపు.

క. గౌర. లేత ఎరుపు.

<ప్రా. గఉర.

గవరగ విణ. ఈషద్రక్తంకల. శృం.నై. 7.53. వి. కొలది ఎరుపుగల.

క. గౌర-. లేత ఎరుపు.

హిం. గౌర్. లేత ఎరుపు.

గవర్మెంటు వి. ప్రభుత్వం.

ఇం. *Government*. ప్రభుత్వం.

<ఇం. Government.

గవరమ్మ యూ. గవురమ్మ. వి. గ్రామదేవత.

సం. గౌరీ. పార్వతి.

క. గవరమ్మ. గ్రామదేవత.

<సం. గౌరీ+అమ్మ.

గవర్నరు వి. పరిపాలకుడు, రాష్ట్ర పరిపాలనాధికారి.

ఇం. *Governor*. పరిపాలకుడు.

<ఇం. Governor.

గవలవాఁడు వి. గమళ్లవాడు, ఈడిగ.

గవాక్షి వి. కిటికీ, మగ్గం దగ్గర వెల్తురుకోసం ఇంటి మిద్దెకు చేసిన కంత, మట్టిమిద్దెల్లో గోడలో ఎత్తున పెట్టిన చిన్న రంధ్రం.

సం. గవాక్ష-. కిటికీ.

<సం. గవాక్ష-.

గవాటా యూ.చూ. గలాటా. వి. **1.** గలాటా; **2.** అంటు వ్యాధి ప్రబలటం.

గవారు విణ. మడ్డి, మోటు.

నే. గమార్, గావార్, గావర్. పల్లెటూరివాడు; ఒ. గమీర. మోటైన; హిం. గఁవార్. పల్లెటూరివాడు; పం. గాహర్; గు. గమీర్; మరా. గాఁహర్;

క. గవార. పల్లెటూరివాడు.

<హిం. గఁవార్.

గవారువాఁడు యూ. గమారువాఁడు. వి. పల్లెటూరివాడు.

గవాళిము వి. నగలపెట్టె, దేవతార్చన పేటిక.

గవాహిలి వి. గవాక్షం.

నం. గవాక్ష. కిటికీ; హిం. గవాక్ష చిన్న కిటికీ.

క. గవాక్ష. ఎద్దు కన్ను, చిన్న గుండ్రని కిటికీ.

గవి వి. **1.** గుంట, ఖాతం, పల్లం. వేంక. వంచ. 1.294; **2.** గుహ. రామాశ్వ. 3.84.

క. గవి. గుహ; తు. గవి. కన్నం, గుహ; త. కెవి. లోతైన లోయ, గుహ.

గవిని యూ.చూ. గవను. వి. **1.** పురద్వారం; **2.** ఊరి పీఠి చివర.

గవియ వి. నాగవల్లి పిడత.

గవిరి వి. గౌరీదేవి, పార్వతి.

నం. గౌరీ. పార్వతి; ప్రా. గఉరీ.

<ప్రా. గఉరీ.

గవిరిదేవత వి. పార్వతి. ద.హిం.భా. 5.675.

గవిల యూ.చూ. కవిల[1]. వి. పుల్లావు, కపిలగోవు.

గవిలపుతీగ వి. కర్రలాగ గట్టిగా ఉండి లేత సీలరంగు పూలు పూసే ఒక తీగ (Debergia volubilis).

గవిలా యూ.చూ. కవిల[1]. వి. కపిల గోవు.

గవిలె యూ.చూ. కవిల[1]. వి. పుల్లావు, కపిలగోవు.

గవిలెము వి. గందంలో రాసి కలిపే విత్తు, పోపు వంటి పరిమళ

పదార్థం.

గవిలెములు వి.బ.వ. ఒక దినును పరిమళ బీజాలు.

గవిసె వి. గాదె.

క. కెరసె. గాదె.

గవిసెన వి. 1. గొసెన, గలీబు, మునుగు; 2. పందగల్లో ఎద్దు మూపుమీద కప్పే చిత్ర వస్త్రం.

గవుకు వి. గవంకు. వి. కోటవాకిలి, గవను.

గవుకున వి. గవుక్కున. క్రి.విఙ. అవ్య. ద్రు. గబుక్కున, త్వరగా. భక. 2.249. ధ్వన్యను.

క. గబక్కునె. దెబ్బతో లాక్కొను.

గవుక్కున వి. గవుకున. క్రి.విఙ.ద్రు. గబుక్కున, త్వరగా.

గవుచెన వి. గవుసెన. వి. గలీబు.

గవుడ వి. గొడ. వి. దవుడ.

గవుడపేరు వి. గొడపేరు. వి. కంఠభూషా విశేషం. క్రీడా. 128. గవుడనరము వి. గొడనరము, గొడనరము. వి. భూషా విశేషం. ప్రబం. 4.143. వ. 16 పం.

గవుండ్లది వి. గొండ్లది. వి. 1. సారా అమ్మే స్త్రీ; 2. కల్లు గీసేవారి కులంలో పుట్టిన స్త్రీ.

గవుండ్లవాడు వి.గొండ్లవాడు. వి. 1. సారా అమ్మే వాడు; 2. కల్లుగీసే కులంవాడు.

గవుడు వి. గొడు, గొండా, గొడ, గొళ[1]. వి. 1. సారాయి అమ్మేవాడు; 2. కావువారి పట్టపు పేరు.

క. గవుడ. గ్రామపెద్ద, కాపుల్లో మంచి తెగ.

గవుద వి.గొద. వి. చెంప, చెక్కిలి. ప్రబంధ. 398.

గవుదకట్టు వి.గొదకట్టు. వి. చెంపల్ని మూసి కట్టినకట్టు. న.క్రి. చెంపల్ని మూసికట్టు.

గవుర వి.గొర. వి. వర్తకుడు.

గవురమ్మ వి.గవరమ్మ. వి. పార్వతి, గౌరమ్మ.

గవురు[1] వి.గొడు[1]. వి. ఏనుగు.

గవురు[2] వి.గొడు[2]. వి. కాహళి, బాకా.

గవురు[3] వి.గొడు[3]. వి. వర్తకుడు, దేహారి.

గవురు[4] వి.గొడు[4]. వి. కపటం.

గవురువానవ వి. పాలుపొంగి పొయ్యిలో పడినప్పుడు కొట్టే వానవ.

గవుళి వి.గొళి. వి. బల్లి.

గవులు వి.గొలు[1]. వి. 1. దుర్గంధం, దుర్వానవ. యయా. 3.7; 2. గంధం వానవ. ఆం.భా. 1.106.

గవుళి వి.గొళి. వి. బల్లి.

గవును వి. గొను. వి. వరి, తొన్న, క్రొర మొ. పైర్లకు అధిక వర్షాలవల్ల ఏర్పడిన తాలుగింజల కంకులు.

గవుమపోవు వి. గొనుపోవు, అ.క్రి. తాలుగింజవడు.

గవుసెన వి. గవిసెన, గవుచెన, గొచన, గొచెన, గొసెన. వి. 1. పీఁజ, విల్లు మొ. వాటిని తొడిగే గలీబు. ఉ.హరి. 3.159; 2. దిండుమునుగు.

క. గవసణి, గవసణికె, గవసణిగె, కప్ప. గలీబు; గవణిసు, కప్ప; తు. గవసణిగె. పిడేలుని కలిపేది; క. కవి (-వ్-రిల్-) కప్ప, వరచు, చుట్టు, కవిప్ప. కప్పటం, గొడుగు; కవిచనై, కప్ప; కో. కవ్ప్-(కవె-) బట్టకప్ప; కొ. కాఫిచ్. బహునంఖ్యాకం; తుయి. కఫినై. బయటకుపోవు, అంచు; పర్తి. కప్ప్. కప్ప, వరచు; కుడు. ఖప్పా. నరిగ్గా నరిపోయేట్టు కట్టు, కలుపు. పో.చూ. నం. కవచ-. కవచం.

గవ్వము వి. పశువులుమేపే పొలంపైవేసే పన్ను లేదా వుల్లరి. నె.గా. ఆత్మకూరు. కా.నం. 17 క్రీ.శ. 1549.

గవ్వమంటే పెళ్ళినుంకమనే కానన వరిమ్క ర్తలభావం సరికాదు.

నం. గవ్య-. పశువులుమేపే పొలం.

<సం. గవ్య (ఆర్థవిపరి.).

గవ్వ వి. 1. ఒక చిన్న నాణెం. ద.హిం.గా. నంవు. 5. కా.నం. 1286 క్రీ.శ. 1277; 2. వరాటిక, కపర్దకం. ఆము. 4.85; 3. పత్తి తీసిన వట్టికాయ లేదా గుల్ల.

క. కవడి, కవడెకె, కవడె; తు. కవడి, కవడిగె, కవడె; కొరగా. కవ్డి; త. కవడె.

గవ్వచుక్క వి. పశువులనొనటి మీది మచ్చ. గవ్వచొక్కము వి. 1. నాలుగ్గవ్వలు శ్యం.నై. 8.156; 2. చెలికారం. గవ్వంచు వి. చిగురువదిలి తెల్లకొలికిగాని జరీకొలికిగాని పెట్టి వరనగా నేసిన అంచు. <గవ్వ+అంచు. గవ్వరాయి చూ. గువ్వరాయి. గువ్వలాయి వి. అబ్బుగుల్ల. గవ్వనరులు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం, ఆముక్తా. హంన. 4.128. గవ్వసొంబ్రాజి వి. ఒకరకమైన సొంబ్రాజి.

గవ్వట్లాడు చూ. గవ్వ. అ.క్రి. వనిలేక తిరుగు.

గవ్వము వి. చుట్టు విశేషం.

గశిక చూ.చూ. గసిక. వి. తవ్వటానికి అనువుగా కానదెక్కిన కొయ్య.

గమ్మి వి. అంచులో వేసే ఒకరకం డిజైను.

గన వి. ఉల్బనం.

నం. కాస-. దగ్గు; ప్రా. కాస-. రోగవిశేషం; త. కళం.

<ప్రా. కాన-.

గనగన చూ. గనగసా. వి. ఒక దినును మసాల విత్తులు. కా. 8.28.

క. గసగసె. గనగసాలు; త. కసకసా; హిం.ఉ. పార. ఖస్‌ఖస్; అర. ఖస్‌ఖాస్.

<ఉ. ఖస్‌ఖస్.

గనగనలు చూ. గనగసాలు. వి.బ.వ. ఒక దినునుమసాలా విత్తులు. కా. 7.185.

గనగసా చూ.చూ. గనగన. వి.బ.వ. గనగసాలు. రఘునా. 3.243.

గనగసాగడిచీర వి. రెండుకొలుతులు ఒక రంగు రెండు కొలుతులు మరో రంగు పెట్టి నేసిన గళ్ళచీర. గనగసాల చుక్క చూ. గనగసాల్చుక్క వి. అంచుల్లోవేసే ఒకరకం అద్దకం డిజైను. గనగసాలు చూ.చూ. గనగనలు. వి.బ.వ. నల్లమందు విత్తులు, యయా. 1.103. గనగసాల్చుక్క చూ.చూ. గనగసాల చుక్క. వి. ఒకరకం అద్దకం డిజైను.

గసాబు వి. తుపాకి వంటి యుద్ధసాధన విశేషం. అష్ట.మ.క. 3.1 వ. 171 పు. 15 పం.

గసాలచీర చూ. గసాలు.

గసాలు చూ. గనగన. వి.బ.వ. గనగసాలు.

గసాలచీర వి. ఒకరకం నేతచీర.

గసి[1] వి. 1. ఒకవిధమైన మేకు. రం.రా.యు. 895 వ. 12 పం. 2. ఒకానొక వేట సాధనం. పి.శకు. 1.116. గసిపోసికొమ్మ అ.క్రి. ఆయాసపడు.

గసి[2] వి. కాచిననెయ్యిలోనగు వానిలోదిగే మడ్డి. ఆం.భా. 2.259.

క. గసి. నూనె, కాచిన వెన్న మొ. వాటిలో దిగిన మడ్డి. తు. కసట్టు. మడ్డి; త. కంచల్. చెత్త; మ. కచ్చి. గడ్డి, చెత్త; కా. కొస్ఫ్. చెత్త; వర్జి. కసఱా. చెత్త; కుయ. కస్సా. ఒంటిమీదున్న మట్టిపొర.; మాల్తో. కసె. శరీరం మీద మట్టి.

నం. కల్పర. చెత్త మొ. నవి; పా. కసట. చెత్త.

గసిపిండి వి. అప్పుడప్పుడే విసిరిన మెత్తని తెలకపిండి.

గసిక చూ. గశిక, గసికె, గసిగి. వి. 1. ఊలం, శలాక. ద్వి. హరిశ్చ. 16.24; 2. కొయ్యబాణం. కాళ. 3.15; 3. తవ్వటానికి అనువుగా కొనచెక్కిన కొయ్య.

గసికరాయి వి. మొనతేలినరాయి.

గసికిపోవు చూ. గసిగిపోవు. అ.క్రి. తెలియకుండా క్షీణించు, తగ్గిపోవు.

గసికె చూ.చూ. గసిక. వి. ఈడ్చెను నిలదెట్టి తాడుతో బిగించటానికి నేలలో పాతిన గూటం.

గసికెవుల్ల వి. మగ్గం గుంటలో పావుచెక్కుల గూటం ముందుకు జరగకుండా ఆపే కొయ్యముల్ల.

గసిగి చూ.చూ. గసిక. వి. 1. మగ్గం గుంటలో పావుచెక్కుల బిగింపుకు పాతిన కొయ్య; 2. మగ్గం మీద నేతబిడ్డ పెట్టడానికి మోకుకట్టే కొయ్య.

గసిగిపోవు చూ.చూ. గసికిపోవు. అ.క్రి. తెలియకుండా క్షీణించు.

గసివిసి చూ.చూ. గశివిశి. విణ. 1. తారుమారు. బనవ. 7.915 వం.; 2. చెల్లాచెదురు, మిక్కిలి చెదిరినది. భాగ. 8.848; 3. కలగినది. భోజ. 7.100; 4. పీడనం.

క. కసిమిసి. చెల్లాచెదరు.

గసివిసిచేయు చూ. గసిమసిచేయు. స.క్రి. 1. కలత పెట్టు; 2. తారుమారుచేయు.

గసిమసిచేయు చూ.చూ. గసివిసిచేయు. స.క్రి. 1. కలతపెట్టు. బనవో; 2. తారుమారుచేయు.

గసుకు స.క్రి. గెంటు. అ.క్రి. కదలి ఆరు.

గస్తాలి వి.బ.వ. మల్ల విద్యావిశేషం. మల్లు. 3.69. ఆం.భా. 2.207.

హిం.ఉ. పార. గశ్త్. తిరుగు.

<ఉ. గశ్త్.

గస్తీ చి. వేగులు రాత్రియందు కావలి ఉండటం.

హిం.ఉ. గశ్తీ. తిరిగేవాడు, తిరగటం.

<ఉ. గశ్తీ.

గస్తీలు వి.బ.వ. కావలివాడు; హిం. గశ్త్. గస్తి తిరగడం.

గస్తు[1] వి. రాత్రివేళ దొంగతనం లోనగునవి జరక్కుండా కాచే కావలి. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1668 పం.

హిం. ఉ. గశ్త్. తిరగడం; పార. గశ్త్. పహరా కావలి కాయటం; మరా. గశ్తపహరా. కావలి.

క. గస్తి. గస్తీ తిరగడం.

<ఉ. గశ్త్.

గస్తు[2] వి. చెడువానన. విణ. దుర్వానన గల.

గస్తుకంవు వి. దుర్వానన.

గహవేమ వి. దుర్లభం.

నం. గహన-. అడవి, గుహ, దుఃఖం.

<నం. గహన-. (అర్థవిపరి.).

గహి వి. తృణీకారం, చెదరింపు.

గహిచేయు స.క్రి. చెదరించు.

గా ప్రత్య. 1. ఇది మహద్వాచకాలకు అనుప్రయుక్తమై మిశ్రత్వాన్ని తెలుపుతుంది. అపౌబల. వు. 356; 2. ఇది మహద్వాచకాలకు అనుప్రయుక్తమై నీచత్వాన్ని తెలుపుతుంది. అచ్చ.రా.యు. 122.

గాగపొట్టు వి. కళ్ళల్లో చీమునీరే వుండు.

గాగర చూ.చూ. గాగరా. వి. స్త్రీలు కట్టుకునే పావడ.

గాగరా చూ. గాగర. వి. స్త్రీలుకట్టుకొనే పావడ.

హిం. మ్రమ్. మరా. ఘాగ్రా. పావడ.

<మరా. ఘాగ్రా.

గాంగేరు వి. జిబిలిక. ఒకరకం బీర.

నం. గాంగెరుకీ. బీర.

<నం. గాంగెరుకీ.

గాజ చూ. గాజి[2]. వి. ధాన్యం మొ. పోనుకోటానికి ఏర్పరిచిన చిన్న బుట్ట, కునూలం, పొణక.

గాజంగి[1] వి. 1. గులాబి; 2. ఔషధవృక్ష విశేషం.

గాజంగి[2] వి. మొగలిజాతికి చెందిన ఒకచెట్టు, దీని ఆకులు చాపలు అల్లడానికి, పీచుతాళ్లు వేసడానికి, వేళ్ళు కుంచెలు, బుట్టలు తయారుచేయడానికి ఉపయోగిస్తారు (Pandanus odoratisnimus).

గాజరగడ్డ వి. సారవంతమైన తేమనేలల్లో సాగుచేసి పెంచే దుంపజాతి.

గాజరుదుంప వి. ఒకరకం దుంప.

గాజావరు(జు చూ. గాజుపరుజు. వి. ఖర్జూరాది ముష్టి నంగ్యాహ్య తలం, కత్తి మొ. వాటి పిడి. ఆం.భా. 2.215.

గాజి[1] వి. సిరిగిచెట్టు. సిందూరవర్ణపు పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Woodfordia fiolibunda).

గాజి[2] చూ.చూ. గాజ. వి. కునూలం, పొణక.

గాజిగ వి. గానుగ.

గాడియ చూ.చూ. గాదియ. వి. కునూలం, ధాన్యం మొదలైనవి పోనుకోటానికి ఏర్పరచిన చిన్నబుట్ట.

గాజు వి. 1. ఇనుక కరిగించి చేసిన పదార్థం, కాచం. బనవ. 201 వ. 15 పం; 2. గాజుతో చేసిన హస్తవలయం. ఉ.హరి. 4.157; 3. ఒకరకం మట్టి. భల్లా. 3; 4. పట్టుదారం పడికేటప్పుడు, కదురునుంచి వచ్చిన పోగును దూర్చటానికి కొయ్య సన్నికకు బిగించిన ఇనపచుట్టు;

5. ఉన్నికత్తెర, కొడవలి మొ. వాటికి వేసే ఇనపచుట్టు ; 6. మట్టితోగాని, సిమెంటుతోగాని పలచగా గుండ్రంగా చేసి ఒకదానిమీద ఒకటిపేర్చి దాచిచుట్టూ గోడకు బదులుగా నిలిపిన వస్తువు ; 7. ఆర్చీ పక్కలనున్న పంపులకు లోపలి భాగం.

నం. కాచ-. గాజు ; ప్రా. కచ్చ. కాయ ; పా. కాచ-. ఇనకతో తయారైన పదార్థం ; నే. కాచ్ ; హిం. కాచ్, కాఁచ్ ;

క. కాజు, గాజు, గాస ; తు. గాజి, గాజు.

<నం. కాచ-.

గాజుకడియము దూ.చూ. గాజుగడియము. వి. గాజుతో చేయబడిన కడియం. కుచే. 2.110. గాజుకడియములు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. ప్రబంధ. 112. గాజుకప్పెరలు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. హంస. 4.128. గాజుకమాను వి. పక్కదాగాలు వంపులుగా ఉండే ఆర్చి, పళ్ళార్చి. గాజుకమ్ము అ.క్రి. చీకటికమ్ము. గాజుకాయ వి. గాజుబుడ్డి, సీసా. గాజుకుప్పె వి. కాచపాత్ర విశేషం. వైజ. 3.74. వం. కాచకూపి-. గాజుపాత్ర.<నం. కాచకూపి-. గాజు కొప్పెర వి. గాజుతోచేసిన పాత్రవిశేషం. ఆం.భా. 2.245. గాజుగడపివట్లు(-కడపిన + అట్లు) అవ్య. అతిప్రయానంతో అతిజాగ్రత్తతో. భక. 3.246. గాజుగిన్నె వి. కాచపాత్రం. గాజుగుర్ర వి. 1. నన్నగా నాజ్యంగా వుండే ఒకతరహానారగుర్ర ; 2. శస్త్రచికిత్సల్లో కట్లకువాడే గుర్ర. గాజుగడియము(-కడియము) దూ. గాజుకడియము. వి. గాజుతో చేయబడిన కడియం. పుల్ల. 2.7. గాజుతోరి వి. గాజువని. శృం.నై. 7.154.<గాజు + ఓరి. గాజుసీలము వి. కృత్రిమమైన ఇంద్రసీలం, ముద్దురుసీలం లేదా నలువు. నృసింహ. 5.46. గాజుమావె వి. భూగర్భం నుంచి తీసిన ఒకరకం నూనె. గాజువరు అ.క్రి. 1. చిన్నాచిన్న మగు. చిత్రభా. 7.121 ; 2. కాంతిహీనమగు. గాజువంర్లు వి.బ.వ. పెద్దకానరచెట్టు పళ్ళు. గాజువరుజు దూ.చూ. గాజా పరుఁజు. వి. ఖడ్గాదిముష్టి నంగ్రాహ్యతలం, కత్తి, మొ. వాని పిడి. గాజుపారు దూ.చూ. గాజువాఱు. అ.క్రి. కాంతి హీనమగు. గాజుపాఱు దూ.చూ. గాజువాఱు. అ.క్రి. 1. రంగుమారు. కాశీ. 1.105 ; 2. ఎర్రబడు. ద్వి. హరిశ్చ. ద్వి. పం. 1881. గాజువురుగు దూ. గాజుఁబురుగు. వి. వరి, జొన్న, నజ్జ మొ. మొక్కల దంటులోని సారాన్ని తినే దొలువరు పురుగు. గాజుపూస వి. గాజుతోచేసిన పూస. గాజుపూవకుబంగారుపారుగు అ.క్రి. అయోగ్యుని సౌరవించు. గాజుప్ప వి. ఒకానొక లవణం, కాచలవణం, గాజువంటగా వచ్చిన మడ్డి < గాజు + ఉప్ప. గాజుబవ్వర్లు వి.బ.వ. గాజుబొమ్మలు. కు.సం. 3.36. గాజుబురుగు దూ.చూ. గాజువురుగు. వి. ఒకరకం పురుగు. గాజుబుఱుగు వి. ఒకరకం సీలంరంగు. గాజుమన్ను వి. ఒకరకం గాజు మన్ను. గాజుమిడి వి. నాగలిమోకు చివరవేసే ముడి. గాజురాయి దూ.చూ. గాజుఱాయి. వి. కాచమణి, గాజుతో చేసిన రాయి. గాజురొడ్డ వి. ఒకరకంగడ్డి. గాజురొయ్య వి. పెద్దరొయ్య. గాజుఱాయి దూ. గాజురాయి. వి. గాజుతోచేసిన రాయి, గాజువంటిరాయి. గాజులకట్టె వి. పట్టుదారం వడికేటప్పుడు పెద్దరాట్నం దగ్గర కదుర్లపీటకు కిందగా (కొన్ని చోట్ల పక్కగా) పెట్టే కొయ్యకట్టె. గాజులగాడు(-కాడు) వి. ఒకరకం కోడి, ఒకరకం పందెం కోడిపుంజు. గాజులచేట వి. పాలేరు భార్యకు గాజులనిమిత్తం కళ్ళంలో ఇచ్చే చేటెడు గింజలు. గాజులనుదొడవుగాఁగల్పించు న.క్రి. పొరుపహీనులనుచేసి ఇంటిలోకూర్చుండబెట్టు, గాజులుతొడుగు. ఉ.హరి. 4.157. గాజులపట్టి వి. పట్టుదారం వడికేటప్పుడు పెద్దరాట్నం దగ్గర కదుర్లపీటకు కిందగా, (కొన్ని చోట్ల పక్కగా) పెట్టే కొయ్యపట్టె. గాజులపేర్లురోకలిదాఁకివట్లు(-కాకివట్లు) అవ్య. శక్తిహీనులు శక్తిమంతుల్ని ఎదుర్కొనేరీతిగా. బాన్క. రా. యు. 675. గాజులబలిజె వి. గాజుసామాగ్రి తయారుచేసి అమ్మేవాడు. గాజులమావ్యం వి. గాజులుచేసి ఇచ్చేవారికిచ్చిన భూమి. గాజులలంకమువ్వ వి. సోమరి, స్వేచ్ఛాచారి. గాజులవాడు వి. గాజులమ్మేవాడు, గాజులవావి మర్యాద వి. తనతుతానే చేసుకొనే మర్యాద. గాజులు వి.బ.వ. గాజుమట్టితో చేసిన వలయాలు, ముయగులు, ఒత్తులు, తోడాలు. గాజులుతొడుగు న.క్రి. పొరుపహీనుని చేయు. గాజులుకొడుగుకొనిహుర్చుండు అ.క్రి. ఏమీచేతకాక మూలకూర్చుండు. గాజువన్నె వి. పచ్చ సీలం కలసిన (గాజు) రంగు. గాజువన్నెచీర వి. మూడుపోగులు ఎరువు మూడుపోగులునలువు కొఁ పరుగు అతికినేసిన చీర. గాజువన్నెరాయి వి. టొపాజ్. ముగ్గురాయి. గాజువాఱు (-పాఱు) దూ. గాజుపారు, గాజుపాఱు. అ.క్రి. కాంతిహీన మగు, గాజుపడు. మార్క. 1.254.

గాజె దూ.చూ. గాదియ. వి. కునూలం, ధాన్యం మొదలైనవి పోసుకోటానికి ఏర్పరచిన చిన్నబుట్ట.

గాజెలమన్ను దూ.చూ. గాడెలమన్ను. వి. ఊకమట్టి, గాడెల తయారీకి ఒకభాగం మన్ను రెండుభాగాలు పొట్టు కలిపి తొక్కి మురగబెట్టిన మన్ను.

గాంజి వి. కలంజి, గాంధారి, గంజాయి, బంగి.

పో.చూ.నం. గ్మంజి-. గంజా, గంజాయి ; ప్రా. గంజి ; నే. గాంజా ; అ. గాంజా ; బెం. గాంజా ; ఒ. గంజా ; బీ. గాంజా ; హిం. గాంజి ; వం. గాంజా ; సిం. గాంజో ; గు. గాంజో ; మరా. గాంజా ;

క. గాంజి ; గాంజి.

<మరా. గాంజా-.

గాంజర[1] వి. ఒకానొకదుంప. హంస. 4.131.

పో. చూ. నం. గర్జర-. ఒకరకంగడ్డి; గార్జర-. కారెట్ ; ప్రా. గజ్జర ; నే. గాజర్-. కారట్ ; అ. గాజర్ ; బెం. గాజర్ ; ఒ. గాజర ; బీ. గాజర్ ; హిం. గాజర్ ; వం. గాజర్ ; సిం. గజర. గాజరొ ; గు. గాజర్ ; మరా. గాజర్.

క. గజ్జరి.

<మరా. గాజర్.

గాజరగర్ర వి. కందవిశేషం, ఒకగర్రపేరు.

గాజర[2] వి. పొగాకు. ఆం. భా. 2.78.

గాటపోటి వి. కుందపోటు, గాతనూల, పోటిగడ.

గాటము విణ. 1. సాంద్రమైన. దట్టమైన. వరాహ. 2.45 ; 2. అధికమైన. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 586, పరమ. 1.112 ; 3. ఎక్కువైన ; 4. గట్టి ; 5. కష్టమైన ; వి. 1. కష్టం ; 2. ఖాతిన్యం.

సం. గాఢ-. బిగువైన, మునిగిన, దట్టమైన.

క. గాటు. విశాలత, సమూహం.

<సం. గాఢ-.

గాటాలు వి.బ.వ. అనుభవాలు, దెబ్బలు.

గాటాలువడు అ.క్రి. కష్టాలచే అనుభవం గడించు.

గాటికంబం చూ. గాడి[1].

గాటికళ్ళం చూ. గాడి[1].

గాటిగుంజ చూ. గాడి[1].

గాటిచెక్క చూ. గాడి[1].

గాటిపాడు చూ. గాడి[1].

గాటిపొల్లు చూ. గాటు[2].

గాటిబిగువు చూ. గాడి[1].

గాటిమేవు చూ. గాడి[1].

గాటిలు అ.క్రి. చచ్చు. ఈలుగు.

గాటిమడి చూ. గాడి[1].

గాటు[1] దూ. ఘాటు[2]. వి. 1. కటువు, కారం. ఆం. భా. 1.104 ; 2. (తీవ్రమైన,) వానన. చెన్న. బసవ. 4.264 ; 3. బలం ; విణ. 1. కారంగల ; 2. తీవ్రమైన వాననగల.

క. కాటు, గాటు,గాఁటు. కటువైన, కారమైన ; తు. గాటు, గాటి ; త. కాజీ, కజ్ప్ప, కాట్టు.

గాటు[2] వి. 1. విగ్రహాల పోతకుసిద్ధం చేసినఅచ్చు ; 2. కాటు ; 3. దెబ్బగుర్తు, గాయం ; 4. అచ్చుగుది బిగింపుకు వూను గర్రకు రెండువైపులా పెట్టేగాడి ; 5. కారువెంటపారతో కొట్టినగీత.

గాటిపొల్లు వి. పీవుమీద ఒకపక్కన ఉండేమచ్చు.

గాఢ[1] విణ. ముతకైన, వి. ముడిపత్తి.

సం. గాఢ- ; ప్రా. గాఢ- ; ఒ. గాఢా ; హిం. గాఢా ; పం. గాఢా ; గు. గాఢ్ హొ ; మరా. గాఢ్ హ.

<ప్రా. గాధ-.

గాఢ[2] వి. ఆడ, అక్కడ.

గాఢవాలు వి. ఒకవిధమైన పొడ.

గాడా వి. 1.కోట; 2. చోటు.

హిం. మరా. గఢీ. కోట, చోటు.

<మరా. గడ్.

గాడాకుండ దూ.చూ. గడేకుండ. వి. భజన్లకి, బుర్రకథలకి ఘట వాయిద్యం వాయించడానికి వాడేకుండ.

గాడి[1] దూ. గాడె, గాడెము, గాఁడి, గాని[1], గాల. వి. 1. పొయ్యి. బసవ. 4.482 పం ; 2. గాటం. బిల్హ. 2.29 ; 3. కోనేరు ; 4. నీళ్ళుబయటికి పోవటానికి ఏర్పరచినదారి ; 5. చిల్ల కంపనాటటానికి చేనిచుట్టూ తీసినగాడి ; 6. కొట్టంలో పశువులకు మేతవేయడానికి ఏర్పరచిన అర ; 7. చేతి మగ్గంపలక ; 8. నాడె మొ. కర్రసామానుమీద చెక్కిన నందులేక కాలవ ; 9. రాతిమీద అర్ధచంద్రాకారంగా చెక్కినగుంట ; 10. వునాది, బట్టీపొయ్యికి తవ్వినగుంట ; 11. తులనికోటలో మొక్కను పాతడానికి ఉంచిన జాగా ; 12. గొడ్లకుమేతవేసే స్థలం.

క. గాడ, గాడికె ; త. కాడి.

పో. చూ. నం. గాఢ-. సాంద్రమైన ; ప్రా. గాఢ.

గాటికంబం వి. గాడిదగ్గర పశువును కట్టి వెయ్యటానికి పాతినగుంజ. గాటికళ్ళం దూ.చూ. గాడికళ్ళం. వి. తొన్న, నజ్జ మొ. పైర్లుకోసి కుప్పవేసిన చోటనే కంకులు కొయ్యటానికి బాగుచేసిన చోటు, కంకులుకోసే చోటు. గాటిగుంజ దూ. గాడిగుంజ. వి. గాడిదగ్గర పశువునుకట్టి వెయ్యటానికి పాతినగుంజ. గాటిచెక్క వి. గాడిలోఅమర్చే తలుపుచెక్క. గాటిపాడు దూ.చూ. గాడిపట్టు. వి. గాడిదగ్గర పశువుల్ని కట్టివేసే చోటు. గాటిబిగువు వి. స్థానబలం. గాటిమేవు వి. పశువులకు గాటిలో వేసినగడ్డి. గాటినుడి దూ. గాడినుడి. వి. 1. పీవుకు ఇరువైపులా ఉండేనుడి ; 2. దొక్కలోఉండే నుడి ; 3. గంగడోలు కిందిభాగంలో ఉండే నుడి. గాడికట్టు అ.క్రి. పాడుకొను. శాళ్ళ. నం. 3.139. గాడికవ్వ వి. గుమ్మంపక్కన గోడలో ఒకఇటుక వరనన ఖాళీవదిలి గూడులాగా తయారుచేసిన కవ్వ. గాడికళ్ళం దూ. గాటికళ్ళం. వి. తొన్న, నజ్జ మొ. పైర్లుకోసి కుప్పవేసినచోటనే కంకులు కొయ్యటానికి బాగుచేసినచోటు, కంకులు కోసే చోటు. గాడికుంచె వి. పురికిమధ్యగాడి ఉన్నకుంచె. గాడిగుంజ దూ.చూ. గాటిగుంజ. వి. గాడిదగ్గర పశువును కట్టి వెయ్యటానికి పాతినగుంజ. గాడిగూటం వి. గాడిదగ్గర పశువును కట్టివెయ్యటానికి పాతినగుంజ. గాడిచిల్ల దూ. గాడిసిల్ల. వి. దోనెగాడిలో బద్దెచువ్వ బిగించటానికి అమర్చిన కొయ్యవుల్ల, ఇనపవుల్లకొండి. గాడితట్ట వి. గాడిదగడపరాకు. గాడిదర్వాజా వి. విడివిడిచెక్కలను ఒక దానిమీద ఒకటి పేర్చడానికి వీలుగా గాడితీసిన దర్వాజా. గాడిదీయ అ.క్రి. లోతుగుంటతీయ. గాడిపట్టు దూ. గాటిపాడు, గాడిపాటు, గాడిపాడు[1], గారుపాటు. వి. 1. గాడిదగ్గర పశువుల్ని కట్టివేసే చోటు ; 2. నివానస్థలం ; 3. కొట్టం. గాడివట్టె వి. మరమగ్గంలో పన్నెబిగించిన కింది కొయ్య. గాడివండగ వి. పశురోగనివారణకు జరిపేపండుగ. గాడివమ్మ వి. దోనెగాడిలో బద్దెచువ్వ బిగించటానికి అమర్చిన కొయ్యవుల్ల, ఇనపవుల్ల, కొండి. గాడివలక వి. కొట్టులోని విడిచెక్క. సొరుగువలక. గాడిపాటు దూ.చూ. గాడిపట్టు. వి. గాడిదగ్గర పశువుల్ని కట్టేసేచోటు. గాడిపాడు[1] దూ.చూ. గాడిపట్టు. వి. గొడ్లను కట్టివేసేచోటు, కొట్టం.

గాడిపాడు[2] వి. ఆరులో కర్రుబిగించటానికి తొలిచినగాడి.

గాడిపొయ్యి వి. ఏకంపొయ్యి, గర్డపొయ్యి, తేనెపొయ్యి, పాలపొయ్యి, వెనకవైపొడుగ్గా దిన్నెలాగపెట్టి ముందు పక్క రెండుపొయ్యిలు అమర్చికట్టిన వంటపొయ్యి, పొడుగ్గా తవ్వినపొయ్యి. గాడిబండి వి. పోలుగర్రబండి, ఒంటి కొగబండి. గాడిబద్ద వి. మరమగ్గంలో చట్రంలో, నిలువుపట్టెలకు పైన బిగించిన అడ్డపట్టె. గాడిమొద్దు వి. 1. చెరువుకున్న కిందితూముమూసేమొద్దు; 2. పొలంలోవాన నీళ్ళు పారటం వల్ల కోనుకుపోయి ఏర్పడ్డపల్లం లేదా గొయ్యి. గాడివరాహ వి. కరకువరహా, నాల్గుదూపాయలు విలువగల

నాజెం. గాడిపిల్ల (-చిల్ల) యూ.చూ. గాడిచిల్ల. వి. దోనె గాడిలో బద్దెచువ్వ బిగించటానికి అమర్చిన కొయ్యపల్ల, ఇనపవల్లకొండి; గాడిమీది యూ.చూ. గాటిమీది. వి. 1. పీపుకు ఇరుపైపలా ఉండేమీది; 2. దొక్కలోఉండేమీది; 3. గంగడోలు కింది భాగంలో ఉండేమీది. గాడిస్టోవ్ వి. రాతిగోడలో పగుళ్ళను సరిచేస్తూ బిగించేరాయి.

గాడి[2] యూ.చూ. గాడీ. వి. కొలారుబండి.

గాడిభావ వి. బళ్ళసాల. హిం. ఉ. ఖానా. స్థానం.

గాడిగడగు (-కడగు) స.క్రి. కడతేర్చు, సంచయనంచేయు.

గాడించు యూ.చూ. గాఢించు. అ.క్రి. పెద్దగాఅరచు.

గాడిక్తోకతెవులు చూ. గాడిద.

గాడిద యూ. గాడితె, గార్ద. వి. గాలివాడు, ఖరం; ధార. ఆది. 8.281.

క. కతతె, కత్తె. గాడిద; కొడ. కత్తి-; తు. కళ్తె; త. కళుతై; మ. కళుతి; కొ. కడ్ఎ; తో. కర్త్; పర్జి. గదె; కొలా. గడ్డి; నా. గాడ్డి.

హిం. గధా.

పో.చూ. నం. గర్దభ-, గార్దభ-. గాడిద.

<మూ.ద్రా. *కతత్.

గాడిక్తోకతెవులు యూ.చూ. గాడిదతోకతెవులు. వి. నష్ట తెగులు. గాడిదకాళ్ళవాడు యూ. గాడిదెకాళ్ళవాడు. వి. ముట్టుమోకాళ్ళవాడు, ముడికాళ్ళవాడు, నంజ్జూవు. గాడిద కాళ్ళు వి.బ.వ. దొడ్డికాళ్ళు, ఒకదానికొకటి తగిలే మోకాళ్ళు. గాడిదకుగంతగట్టు (-కట్టు) స.క్రి. చేతకానివాడికి పని అప్పగించు. గాడిదకొడుకు వి. ఒకానొక తిట్టు. గాడిద గడవర యూ. గాడిదెగడపర. వి. ఒకానొక ఓషధీ విశేషం. పిండితకం, విషగంధిక. హంస. 4.10. గాడిదగడపాకు వి. త్రివృత్పత్ర, విషగంధిక. గాడిదగత్తమ వి. గాడిదలద్ది. గాడిదగత్తర వి. గాడిదగోల. గాడిదగుద్దు యూ.చూ. గాడిద గ్రుద్దు. వి. వట్టిది, లేనిది. గాడిద్రగుద్దు యూ. గాడిదగుద్దు. వి. 1. నిస్సారాన్ని మూటించే మాటలోను, తిరస్కారం లోనూ, అహంభావంలోనూ, వక్రగతిని పోయేవారిపట్ల ఉప యోగించే ఈతపదం; 2. గాడిదకనేగుద్దు, గాడిదగుద్దు పెట్టదు కనుక లేనిది అని అర్థం (అర్థవివరి.). గాడిద్రగుద్దులు వి.బ.వ. ఖరనందన వంవత్సరాలు. నం. ఖరనందన-. గాడిదకొడుకు అనూదితాదానం (Loan Translation) తో చమత్కారప్రయోగం. గాడిదచాకిరి వి. ఎక్కువచాకిరి. గాడిదచావుచచ్చు అ.క్రి. ఎక్కువ చాకిరీ చేసి దిక్కు మాలిన చావుచచ్చు, గాడిదవలెచచ్చు. గాడిదతోకతెవులు యూ. గాడిక్తోకతెవులు. వి. నష్టతెగులు, నష్టవెన్ను ఆకులూ ముద్దగా అయిపోతాయి. గాడిదవ్రాకు వి. గాడిదగడపర, మాగాడిలో ఎక్కువగా మొలిచే కలుపుమొక్క. గాడిదవల్లేరు వి. ఇనకనేల్లో ఎక్కువగా మొలిచే పాడు కలుపు మొక్క. గాడిదపిటకలు వి.బ.వ. గాడిదెలద్దె, గాడిదపెంట. గాడిదపిల్ల కోమలికం వి. త్వరలోనే మానిపోయే కోమలత్వం. గాడిదపులి యూ. గాడిదెపులి. వి. దుమ్ములగొండి, కొర్నవ గుండు. గాడిదమబ్బు వి. గాడిదరంగుమబ్బు. గాడిదమవర వి. గాడిదరంగువంటిరంగు. గాడిదమైల వి. బూడిదవన్నె

హొడ. గాడిదలద్ది యూ. గాడిదెలద్దె. వి. గాడిదలపెంట. గాడిదలొట్టి వి. ఒకరకం పెద్ద చెట్టు (Saccopetalum tomentosum). గాడిదవంకాయ వి. ఒకరకం వంకాయ. గాడిద్రేకు వి. గాడిదగడపర నల్లరేగడి నేలల్లో ఎక్కువగా మొలిచే మొండిరకం కలుపు మొక్క.

గాడిదె యూ.చూ. గాడిద. వి. గాడిద.

గాడిదెకాళ్ళవాడు యూ.చూ. గాడిదకాళ్ళవాడు. వి. ముట్టుమోకాళ్ళవాడు, నడిచేటప్పుడు మోకాళ్ళు ఒకదానితో ఒకటి తగిలేవాడు. గాడిదెగడవర యూ.చూ. గాడిదగడపర. వి. ఒకానొక ఓషధీ విశేషం. గాడిదెపులి యూ.చూ. గాడిదపులి. వి. దుమ్ములగొండి, కొర్నవగండి. గాడిదెలద్దె యూ.చూ. గాడిదలద్ది. వి. గాడిదపెంట.

గాడిద్రేకు చూ. గాడిద.

గాడీ యూ. గాడి[2]. వి. 1. బండి, రథం. కవిచౌ.శ. 191; 2. ఎర్లబండి.

నం. గర్ర-; దేశీ.ప్రా. గడ్డీ. కా. గొడి; నే. గాడి; అ. గారి; బెం. గాడి; ఒ. గాడి; బీ. గాడి; హిం. గాడీ, బండి; వం. గడ్‌డీ, గాడ్డీ; ల, గడ్డీ; సిం. గాడొ; గు. గాడీ; మరా. గాడీ. బండి; ఉ. గాడీ-. బండి.

క. గాడి.

<ఉ. గాడీ.

గాడు[1] వి. 1. శీఘ్రమైనగోరిక, ఆశపడటం; 2. పొగరు; విణ. 1. వాలివున్న; 2. దుష్ప్రవర్తన కల; అ.క్రి. 1. ప్రవేశించు, దూరు; 2. పొడుచు.

గాడుచను అ.క్రి. 1. ప్రవేశించు, దూరు; 2. పొడుచు. గాడువడు అ.క్రి. దిగ్భ్రమనొందు, గాడుపారు అ.క్రి. 1. ప్రవేశించు, దూరు; 2. పొడుచు.

గాడు[2] అ.క్రి. కాడు, కు.నం. 11.57.

గాడు[3] యూ.చూ. గాఱు. వి. చేటు, హాని, కీడు.

గాడు[4] వి. తెగులు.

గాడు[5] వి. గుదం.

క. గొడ్డు. గుదం.

గాడుపాటు యూ. చూ. గాడిపట్టు. వి. గాడిదగ్గర పశువుల్ని కట్టివేసే చోటు.

గాడుపు[1] యూ.చూ. గాడ్పు. వి. 1. గాలి, వాయువు. పాండు. 2.29; 2. కలరా; 3. ఒకరకం పశురోగం.

గాడుపుకొడుకు యూ.చూ. గాడ్పుకొడుకు. వి. 1. భీముడు. రామవ. 4.88; 2. హనుమంతుడు. గాడుపుపుట్టము యూ.చూ. గాడ్పుచుట్టము. వి. 1. భీముడు. 2. అగ్ని. గాడుపుచూలి యూ.చూ. గాడ్పుచూలి వి. 1. హనుమంతుడు. ఆచ్చ.రా. సుందర. 171; 2. భీముడు. గాడుపుచూలు యూ.చూ. గాడ్పుచూలి. వి. 1. హనుమంతుడు; 2. భీముడు. గాడుపుచెలికొడుకు యూ. గాడ్పుచెలికొడుకు. వి. కుమారస్వామి. గాడుపుతరవదొర యూ. చూ. గాడ్పుత రదవదొర. వి. మన్మథుడు. గాడుపు తండ్రి యూ. గాడ్పుతండ్రి. వి. ఆకాశం. అచ్చ.రా. యు. 490. గాడుపుతూపు యూ.చూ. గాడ్పుతూపు. వి. వాయ

వ్యాప్తం. గాడువువెచ్చెలి రూ.చూ. గాడ్పువెచ్చెలి. వి. అగ్ని. గాడువువట్టి రూ.చూ. గాడ్పువట్టి. వి. 1. హనుమంతుడు; 2. భీముడు. గాడువువిర్ధఁడు రూ.చూ. గాడ్పువిర్ధఁడు. వి. 1. అంజనేయుడు; 2. భీముడు. గాడువుమేవరి రూ.చూ. గాడ్పుమేవరి. వి. పాము, నర్పం, పవనాశనం. గాడువువంగడీఁడు రూ. గాడ్పువంగడీఁడు. వి. అగ్ని, వాయునఖుడు. అచ్చ.రా.యు. 138.

గాడె రూ.చూ. గాడి[1]. వి. లైను దోరికట్టినరాయి.

గాడెము రూ.చూ. గాడి[1]. వి. 1. బండినడిచిన దారి; 2. కాలెం మెరకపోలాలకు నీళ్ళుతోడే తాటిదోనె; 3. బండి ఇరుసు పెయ్యటానికి దొలువకు తొలిచిన గాడి. గాడెమువీరు (-వీరు) అ.క్రి. బండిదారి ఏర్పడు.

గాడ్ధ రూ.చూ. గాడిద. వి. గాలిగాడు, ఖరం. వేఱు. శ. 64.

గాడ్పు రూ. గాడువు. వి. గాలి, వాయువు. భార.ఆది. 4.38.

క. గాలి, గాళి. గాలి; తు. గాలి, గాళి; కొం. కువి. కొలా. నా. గాలి.

గాడ్పుకొడుకు రూ. గాడువుకొడుకు. వి. 1. భీముడు. భార. ఆది. 5.178; 2. హనుమంతుడు. రాఘవ. 4.88.

గాడ్పుచుట్టము రూ. గాడువుచుట్టము. వి. 1. అగ్ని. అచ్చ.రా.సుందర. 151; 2. భీముడు. గాడ్పుచూలి రూ. గాడువుచూలి, గాడువుచూలు, గాడ్పుచూలు. వి. 1. హనుమంతుడు. అచ్చ.రా.సుందర. 2; 2. భీముడు. గాడ్పుచూలు రూ.చూ. గాడ్పుచూలి. వి. 1. హనుమంతుడు; 2. భీముడు. గాడ్పుచెలికొడుకు రూ.చూ. గాడువుచెలికొడుకు. వి. కుమారస్వామి. గాడ్పుతరదవ్ధదొర రూ. గాడువుతరదవుదొర. వి. మన్నఁడు. గాడ్పుతండ్రి రూ.చూ. గాడువుతండ్రి. వి. ఆకాశం. గాడ్పుతూపు రూ. గాడువుతూపు. వి. వాయవ్యాస్త్రం. అచ్చ.రా.యు. 247. గాడ్పుదిండి వి. నర్పం, పాము, పవనాశనం. అచ్చ.రా.బాల. 11. గాడ్పుదిండిమీలికి వి. నాగాస్త్రం. అచ్చ.రా.యు. 353. గాడ్పువెచ్చెలి రూ. గాడువువెచ్చెలి. వి. అగ్ని. వేంక. ఆం. 1.16. గాడ్పువట్టి రూ. గాడువువట్టి. వి. భీముడు.భార. ఆది. 5.166. గాడ్పువిర్ధఁడు రూ. గాడువువిర్ధఁడు. వి. 1. హనుమంతుడు; 2. భీముడు. గాడ్పుమేవరి రూ. గాడువుమేవరి. వి. గాలి తిండిగా కలది, నర్పం, పాము. గాడ్పువంగడీఁడు రూ.చూ. గాడువువంగడీఁడు. వి. అగ్ని.

గాణ రూ. గాణుఁడు. వి. 1. పాటకత్తె. కు.సం. 6.48; 2. పాటకాడు.

సం. గాన-. పాట; ప్రా. గాణ-; నే. గానా; హిం. గానే; మరా. గాణె.

క. గాణ-. పాట; కుఇ. గాణ. పాట.

<ప్రా. గాణ-.

గాణతవము వి. గాయకత్వం. చంద్రరే. 4.112.

గాణి[1] రూ.చూ. గాణి[1]. వి. గాయకురాలు, పాటకత్తె.

గాణి[2] రూ. గాణి[2]. వి. గానుగ.

గాణి[1] రూ. గాణి[1]. వి. గాయకురాలు, పాటకత్తె. వమ. 2.11.

సం. గాయనీ. పాటకత్తె; ప్రా. గాఅణీ, గాణీ.

క. గాణి. గాయకురాలు.

<ప్రా. గాణీ.

గాణి[2] రూ.చూ. గాణి[2]. వి. గానుగ.

గాణు రూ. గాడు[3]. వి. చేటు, హాని, కీడు. ప్రబోధ. 2.75.

సం. ఘాతన-. చంపటం. హింసించటం, బాధించటం; ప్రా. ఘాణ-. ఘాయణ. హత్య, హింస, నాశం, హంతకుడు.

<ప్రా. ఘాణ-.

గాణుఁడు రూ.చూ. గాణ. వి. గాయకుడు, పాటగాడు. ఉ.హరి. 7.120.

గాండనువ్వం వి. గానిగ నువ్వం.

గాండి వి. గానుగ.

గాండికమ్మి వి. గానిగకట్టి, గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య.

గాండీవముఅడ్డుపెట్టు అ.క్రి. ఒక వ్యక్తిని అడ్డు పెట్టడానికి సామర్థ్యాన్ని చూపు.

సం. గాండీవ-. అర్జునుని ధనువు.

గాండీవావికివచ్చు అ.క్రి. కష్టసాధ్యమగు

సం. గాండీవ-. అర్జునుని విల్లు.

గాండ్ర రూ.చూ. గాండ్రు. వి. కాండ్రుమనే చప్పుడు.

గాండ్రించు చూ. గాండ్రు.

గాండ్రు రూ. గాండ్ర. వి. పులి అరవటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. మను. 4.37.

గాండ్రించు రూ. గాడించు. అ.క్రి. 1. ముఖం ఉబ్బు; 2. పెద్దగా అరచు. గాండ్రుగాండ్రుమను అ.క్రి. పులి అరుచు. గాండ్రుపెట్టు అ.క్రి. గాండ్రుమను. ద్వి.పార.చ. 2.80 పు. 12 పం.

గాండ్ల వి. నూనె ఆమ్మి జీవించే ఒక జాతి.

క. గాణిగ. గానుగవాడు; గాణిగిత్తి. గానుగవాడి భార్య; గణిగరు. నూనె వ్యాపారి కులం.

గాండ్లది వి. నూనె ఆమ్మి జీవించే జాతికి చెందిన స్త్రీ. గాండ్లవాఁడు రూ. గాళ్లవాఁడు. వి. తెలికలవాడు. హంస. 3.29. గాండ్ల < గానుల < గానుగుల.

గాఁడి రూ.చూ. గాడి[1]. వి. 1. పశువులు నీళ్ళు తాగటానికి గాడి రాతితో కట్టిన తొట్టి. వేంక. పంచ. 3.121; 2. పశువులను కట్టేదోట కనువువేసే పలకలు మొ. వాటితో గాడినేర్పరచిన ప్రదేశం. పి.శకు. 4.4; 3. తొలిచికాని, తవ్వికాని నిడుపుగా ఏర్పరచిన పల్లం; 4. కందకం, అగడ్త; 5. పగులు, చీలిక; 6. (గుండిగలతో వండటానికి తవ్విన) నిడుపాటి పొయ్యి.

గాఁడికళ్ళము వి. వరికుప్పవద్ద కుప్పనూర్చుతై చదును చేసిన నేల, గూడు కళ్ళం. గాఁడిగడుగు (-కడుగు) స.క్రి. సంచయనంచేయు, చనిపోయినవారి ఎముకల్ని పాధార ఐంగా రెండో రోజున పోగుచేయు. గాఁడిమ్మయ్యి వి. పశువులు నీళ్ళు తాగటానికి తొట్టిగాఉన్న నుయ్యి. గాఁడి వండుగ వి. పశురోగ నివారణకై రైతులు చేసే ఉత్సవం. గాఁడిపాయ్యి రూ.చూ. గాఁడిప్రొయ్యి. వి. గాడితవ్వి ఏర్పరచిన పొయ్యి. గాఁడిప్రొయ్యి రూ. గాఁడిపొయ్యి. వి. 1. గాడితవ్వి ఏర్పరచిన పొయ్యి; 2. (గుండిగలతో

వంటకి అనువుగా తవ్విన) నిరుపాటి పొయ్యి.

గాఁడు[1] వి. **1.** దురద, కండూతి. అం.భా. 2.129; **2.** గుదం; **3.** కామమదం; **4.** పొగరు.

ఒ. గాడ్లో. గుదం; గు. గాఁడ్. గుదం.

క. గడ్డు. గాండు.

<ఒ. గాడ్డి.

గాఁడు[2] అ.క్రి. **1.** దూసికొనిపోవ; **2.** గుచ్చు, నాటు.

గాత[1] వి. **1.** దెబ్బ, వేటు, పెట్టు. మను. 4.8; **2.** ద్రోహం. చెన్న. బసవ. 2.24.

సం. ఘాత-. దెబ్బ.

క. గాత. దెబ్బ, వేటు; తు. గాత, గాతక. హంతకుడు.

<సం. ఘాత-.

గాతకట్టు[1] అ.క్రి. గర్ధకట్టు.

గాత[2] రూ. గాద[2]. వి. కథ, గొడవ. విష్ణు.మా. 4.165.

సం. గాథా. పాట, పద్యం; అ.మా. గాథా, గాహ. ఒక పద్యము, ఛందో విశేషం.

క. గాదె. ఆనోక్తి; గాదెగార. సామెతలలో నివ ఱుడు; జాతిగాదె. ఛందో విశేషం; తు. గాదె. సామెత.

<సం. గాథా-.

గాత[3] వి. ఎర్రగొదచెట్టు. వి. ఆకుపచ్చని పూలు, ఎర్రబూడిద రంగు కాయలు కాసే చెట్టు, ఒక చిన్న ముళ్ళ చెట్టు (Diospyros montana).

గాతకట్టు[2] వి. కలుపు గడ్డి, గాదం. **గాతకంప** వి. గాత కొర్ర, ఆముకాల్చడానికి ఉపయోగించే గాతచెట్టు కంప. **గాతకొర్ర** వి. గాతకంప, ఆముకాల్చుకు ఉపయోగపడే ఆకులతో కూడిన గాతచెట్టు కంప.

గాత[4] రూ.చూ. గాతము. వి. **1.** కుంట, మాగాణి పంటలకు, తోటలకు నీళ్ళు పెట్టటానికి పొలంలో తవ్విన చిన్న జలాశయం; **2.** స్తంభాలు పాతడానికి లోతుగా తవ్విన గుంట; **3.** చిరత.

గాతకట్టె వి. గాతకొయ్య. **గాతకొయ్య** వి. **1.** కాడి కున్న రంధ్రంలో పెట్టే కొయ్యముక్క; **2.** బండిమీద ఇల్ల కదలకుండా చట్టంలో గుచ్చిన కొయ్యముక్క.

గాతం రూ.చూ. గాతము. వి. స్తంభాలు పాతటానికి లోతుగా తవ్విన గుంట.

గాతము రూ. గాత[4], గాతం, గాతాం, గాతాము, గాతు[4]. వి. **1.** పల్లం, గోయి, గుంత. వాసి.రా. 5. చంద్రాంగ. 2.64; **2.** చేనుచుట్టూ కంప పాతటానికి తీసిన గాడి లేదా గొయ్యి; **3.** పునాదిశై తవ్విన పొడుగాటి గుంట, స్తంభాలు పాతటానికి లోతుగా తవ్విన గుంట.

క. గాత. లోతు.

సం. ఖాత-. లోశైన, గుంట.

గాతముతీయ అ.క్రి. గుంతచేయ<గాతము+-లు+తీయ.

గాతమూల వి. గాటపోటి.

గాతాం రూ.చూ. గాతము. వి. స్తంభాలు పాతడానికి లోతుగా తవ్విన గుంట.

గాతాము రూ.చూ. గాతము. వి. **1.** స్తంభాలు పాతడానికి లోతుగా తవ్విన గుంట; **2.** జాతి బట్టి, నున్నంకాల్చే గుండ్రటి బట్టి.

గాతాలుపొంగు వి. చెరకు పాకం కాచినప్పుడు వచ్చే చివరి పొంగు.

గాతాలుపొంగు చూ. గాతాము.

గాతి[1] వి. **1.** దెబ్బ; **2.** చరువు.

సం. ఘాతి-. దెబ్బ, గాయం.

క. గాతి.

<సం. ఘాతి-.

గాతికలఁగు అ.క్రి. వేరుపడు. **గాతిగొను (-కొను)** అ.క్రి. కొట్టు. వరాహ. 6.130.

గాతి[2] వి. గ్రాసం, తిండి. చంపూ.రా. 6.90.

క. గాతి. ఆహారం.

గాతు[1] వి. **1.** ఆగాదు, పేల్చుటం; **2.** గద్దింపు; **3.** దిట్టతనం.

గాతుకలఁగు అ.క్రి. పేలు, పగులు. రామాభ్యు. 3.74. **గాతుగా** క్రి.విణ. తప్పకుండా విడువక. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1679 పం. **గాతుగావించు (-కావించు)** స.క్రి. ఆగాదు చేయ, పేల్చు, పగులు. రంగా.చ. 3.66.

గాతు[2] వి. ధైర్యం.

గాతు[3] వి. అమాదుతాదు, మోతు.

గాతు[4] రూ.చూ. గాతము. వి. స్తంభాలు పాతటానికి లోతుగా తవ్విన గుంట.

గాత్రము విణ. స్థూలమైన. ఆం.భా. 3.20. వి. **1.** కంఠస్వరం. మను. 2.43; **2.** కంఠం.

సం. గాత్ర-. శరీరం, అవయవం.

<సం. గాత్ర-. (అర్థవిపరి.).

గాత్రకచేరి వి. కంఠంతో చేసే సంగీత కచేరి. <సం. గాత్ర-+కచేరి. **గాత్రవాలు** వి. మొనగాలు. ఆం.పదా. 5.8.

గాత్రకచేరి చూ. గాత్రము.

గాత్రవాలు చూ. గాత్రము.

గాద[1] రూ. గాదము[1]. వి. **1.** కదుం, బొప్పి, గాదం, పైత్యం దద్దులు. వాసి.రా. 2.192; **2.** చెమటకాయలు పేలటం.

క. గాదరి. కొరడా దెబ్బలవల్ల కలిగిన మచ్చ, గోళ్ళ వల్ల కలిగిన గీటు.

గాద[2] రూ.చూ. గాత[2]. వి. వృత్తాంతం, సమాచారం. విజయ. 3.68.

గాద[3] రూ.చూ. గాదము[2]. వి. గాదం, కనవు, గడ్డి. ఉ. హరిశ్చ. 4.13.

గాద[4] వి. చిన్న వళ్ళు కాసే ఒక చెట్టు, తెల్ల గాద చెట్టు (Diospyros sylvatica).

గాదము[1] రూ.చూ. గాద[1]. వి. కదుం, మాతభవ గ్రంథి. ఆం.భా. 2.130.

గాదము[2] రూ. గాద[3]. వి. **1.** కనవు, గడ్డి. వరాహ. 3.24; **2.** ఆకు. విక్ర. 5; **3.** పైరులోని కనవు, కలుపు గడ్డి.

పో.చూ. క. గాదు. గడ్డిదుబ్బు.

గాదములోవికాయ వి. మాటువడినది, నిష్ఫలం. విక్ర. 4.60. **గాదములోవిదోనకాయ** వి. మాటుపడినది, నిరుప

ద్రవం. వరాహ. 3.24.

గాదర వి. పంట చెరకుగాను, తరిమెన పెట్టడానికి ఉపయోగపడే ఒక చెట్టు, అడవి గోరింత చెట్టు (Erythroxylon monogynum).

గాదరచుంప వి. అడవి ఉల్లి.

గాదలూటి వి. చిన్న పళ్ళు కాసే ఒక చెట్టు, తెల్లగాద చెట్టు (Diaspyros sylvatica).

గాది[1] రూ.చూ. గాదియ. వి. 1. ధాన్యం మొ. పోనుకోటానికి ఏర్పరచిన చిన్న బుట్ట, కునూలం; 2. గాదె, గాజు, పొణక.

గాదివేంద వి. ధాన్యం నిల్వచేసే పెద్ద మట్టి పాత్ర. గాదిబండి వి. గాడెకింద బండరాయి. గాదిబిళ్ళ వి. గాదె తయారీలో అడుగు భాగానికి వాడే గుండ్రని మట్టి పళ్ళెం. గాదిమూత వి. గాడెమీద మూతకి వాడే గుండ్రని మట్టి పళ్ళెం. గాదివోర వి. ధాన్యం నిల్వకు ఉపయోగపడే పెద్ద ఒర.

గాది[2] వి. 1. కూర్చోవటానికి వాటమైన దిండు, చిన్న మెత్త; 2. సింహాసనం, గద్దె.

క. గాది.

పో.చూ. నం. *గర్ర*; నే. *గాది*; ఆ. *గాది*; బెం. *గాది*; ఒ. *గాది*; హిం. *గాదీ*; వం. *గద్ది, గడ్డీ*; సిం. *గడొ*; గు. *గాదీ*; మరా. *గాదీ*;

గాదియ రూ. గాఱియ, గాజె, గాది[1], గాదె. వి. 1. ధాన్యం మొ. పోనుకోటానికి ఏర్పరచిన చిన్న బుట్ట, కునూలం. రాజవా. 3.45; 2. గాదె, గాజు, పొణక.

నం. *ఖాతికా*. వల్లం, గోయి.

క. *గాదిగె*.

<నం. *ఖాతికా*.

గాదియకొలుచు అ.క్రి. ఇంటి గాడెలో ధాన్యం వరె అందుబాటులో ఉండు. పండి.చ. ప్రథ.పురా. పు. 360.

గాదిరి వి. దేవదారు, జాజిచెట్టు లేదా కొయ్య.

గాదిలి విణ. ప్రేమపాత్రమైన. భార. నభా. 1.135. వి. 1. భార్య. ఖ. నం. 2,163; 2. ప్రేమ, హార్ది. భార. మౌనల. 4; 3. తల్లి కొడుకును పిలవటం. బనవ. 4 ప. 446 పం.; 4. భర్త. హరి. వ. 1.3; 5. చుట్టం. ఆం. భా. 3.46; 6. ప్రియుడు, ప్రియురాలు.

క. కాదల్, కాదల్మె, కాదల, కాదలె. ప్రేమ; త. కాతల్. ప్రేమ, కామం, కోరిక; కాతలన్, కాతలాన్, కాతలోన్, కాతలి. ప్రియుడు, నన్నిహిత, స్నేహితుడు; కాతలి. ప్రేమించు.

గాది రూ.చూ. గాదియ. వి. ధాన్యం మొ. పోనుకోటానికి వెదురు పేళ్ళతోగాని, చెక్కతోగాని మట్టితోగాని ఏర్పరచిన సాధనం, కునూలం. పండి.చ. 1. 4 వ.

గాదెలకొలుచు న.క్రి. అందుబాటులో ఉన్న అపూర్వ ధాన్యాన్ని ఇచ్చు. తాళ్ళ. నం. 10.51. గాదెలపోయు న.క్రి. కూడబెట్టు. తాళ్ళ. నం. 7.32. గాదెలమన్ను రూ. గాజెలమన్ను. వి. ఈకమట్టి, గాడెల తయారీకి ఒక భాగం మన్ను రెండు భాగాలు పొట్టు కలిపి కొక్క మురగ బెట్టిన మన్ను.

గాదెర వి. ఇంటి కప్పుకు పనికి వచ్చే కాడలు గల మొక్క.

గావ రూ.చూ. కావ[3]. అవ్య. అయితే, కనుక.

గావకర్ర రూ.చూ. గానుగకర్ర. వి. గానిగకట్టె, గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం.

గావగకర్ర రూ.చూ. గానుగకర్ర. వి. గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం.

గావగరాయి రూ.చూ. గానుగరాయి. వి. గానుగకున్న రాతి చక్రం.

గావగాడు వి. కూలీ, సంవత్సర కీతం మీద భూస్వామి వద్ద నౌకరీచేసేవాడు.

గావందబ్బ వి. అచ్చు దారానికి కట్టిన పుల్ల.

గావి[1] రూ.చూ. గాడి[1]. వి. గొడ్లకు మేతవేసే స్థలం.

గావి[2] రూ.చూ. గానువ. వి. నూనె మొ. వాటిని తీసే యంత్రం, తైల యంత్రం.

గావి[3] వి. పెరకోలను మోసే కొయ్య చక్రం.

గావిక రూ.చూ. గానువ. వి. తైల యంత్రం.

గావిక్కట్టె రూ.చూ. గానిగకట్టె. వి. గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం. గావిక్కొయ్య రూ.చూ. గానిగకొయ్య. వి. గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం.

గావిక్కట్టె చూ. గానిక.

గావిక్కొయ్య చూ. గానిక.

గావిగ రూ.చూ. గానువ. వి. తైల యంత్రం.

గావిగకట్టె రూ. గానిక్కట్టె. వి. గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం. గావిగకంబి వి. గానిగకట్టె, గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం. గావిగకొయ్య రూ. గానిక్కొయ్య, గానిగ్గొయ్య. వి. గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం. గావిగగుండు వి. గానుగరాయి, గానుగకున్న రాతి చక్రం. గావిగదూలం వి. గానిగకట్టె, గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం. గావిగపోలు వి. గానిగకట్టె, గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం. గావిగబండ వి. గానుగరాయి, గానుగకున్న రాతి చక్రం. గావిగమాను వి. గానిగకట్టె, గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం. గావిగమొద్దు వి. గానిగకట్టె, గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం. గావిగరాయి రూ.చూ. గానుగరాయి. వి. గానుగకున్న రాతి చక్రం. గావిగరోలు వి. గానుగరాయి, గానుగకున్న రాతి చక్రం. గావిగనువ్వం వి. గాండ నువ్వం ఆడించిన నువ్వం, గారానువ్వం, గానుగ తిప్పి తీగురు, మెత్తదనం కలిగించిన నువ్వం. గావిగ్గొయ్య రూ.చూ. గానిగకొయ్య. వి. గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్య దూలం.

గావిగెచెక్క రూ.చూ. గానుగచెక్క. వి. ఎట్టి నూనె గింజలలో తీసిన పిప్పి.

గావిగెతొట్టి రూ.చూ. గానుగతొట్టి. వి. చెరుకు పాకం నింప టానికి వాడే మట్టి తొట్టి.

గావిగ్గొయ్య చూ. గానిగ.

గావిత్యము వి. సానులు, గణికా సమూహం.

నం. *గాణిక్య*-. వేశ్యా సమూహం.

<నం. గాణిక్య-.

గామ యూ. గాలు[2]. వి. 1. బండి నరవటానికి ఆకులతో ఉన్న చక్రం; 2. మట్టితో పాత్రలు చేయటానికి కుమ్మరి ఉపయోగించే చక్రం; 3. రద్దా రాట్నం ఇరునుకు బిగించిన (రేకు) చక్రం; 4. ఈత్తె అడ్డ పట్టెకు బిగించిన ఇనప చుట్టు; 5. కొయ్య రోలు, రోలుగా వాడబడే కొయ్య దిమ్మ; 6. బండి కుండలో బిగించిన ఆకుల్ని పట్టి ఉండే గుండ్రటి కొయ్య చట్రం, చక్రం.

గామకచెక్క యూ.చూ. గానుగచెక్క. వి. తెలికెపిండి, గానుగ పట్టిన నూనె గింజల పిట్టు.

గామగ[1] యూ.చూ. కానుగు. వి. కరంజం, సముద్ర తీరపు అరవల్లోనూ, ఏటిగట్లమీద, కొండమీద, పెరిగే చెట్టు (Pongamdia glabra).

గామగ[2] యూ.చూ. గానువు. వి. నూనె మొ. వాటిని తీసే యంత్రం.

గానుగఎద్దు యూ.చూ. గానుఁగెద్దు. వి. 1. ఇతర ప్రపంచం తెలియకుండా అందులోనే (గానుగు కట్టిన ఎద్దువలె) పడి కొట్టుకొనేవాడు; 2. గానుగను తిప్పేఎద్దు. గామగకర్ర యూ. గానకర్ర, గానగ కర్ర. వి. గానుగ రాతిని తగిలించే కొయ్యదూలం. గామగచెక్క యూ. గానిగెచెక్క, గానుకచెక్క, గానెగచెక్క. వి. ఎట్టినూనె గింజలతో తీసిన పిప్పి. గామగతొట్టి యూ. గానిగెతొట్టి. వి. పొల్తొట్టి, చెరుకు పాకం వింపడానికి వాడేమట్టి తొట్టె. గామగపిండిహూర వి. బాటల పక్కన, బంజరు భూముల్లో పెరిగే ఒక మొక్క (Melocheia corchorifolia). గామగరాయి యూ. గానగరాయి, గానిగరాయి. వి. గానుగ కున్న రాతి చక్రం.

గామఁగ యూ.చూ. గానువు. వి. 1. నూనె తీసే యంత్రం. పల్నా. 58; 2. చెరుకు రసం మొ. తీసే యంత్రం.

గామఁగదీ యూ. గానుఁగుది. వి. తెలికల స్త్రీ. క్రీడా. 104. గామఁగపట్టె యూ. గాన్గపట్టె. వి. గానుగ ఆడేటప్పుడు గానుగవాళ్ళు కూర్చునే పలక. క్రీడా. 108. గామఁగపిండి యూ.చూ. గానుఁగుఁబిండి. వి. తెలగపిండి. గామఁగరోఁకలి యూ. గాన్గరోకలి. వి. గానుగాడటానికి ఉపయోగించే రోకలి. పరమ. 1.89. గామఁగతోలు యూ. గాన్గతోలు. వి. రోలులాగ ఉండే గానుగ భాగం. చంద్రరే. 1.85. గామఁగవాడు యూ. గానుఁగువాడు, గాన్గవాడు. వి. తెలికలవాడు. ఆం.భా. 2.285, గామఁగాట వి. పిండిచేయటం. గామఁగాడు యూ. గాన్గాడు. న.క్రి. నువ్వులు మొ.నవి గానుగలో పెట్టి ఆడు.

గామఁగాట చూ. గానుఁగ.

గామఁగాడు చూ. గానుఁగ.

గానుఁగు యూ.చూ. గానువు. వి. నూనె మొ. వాటినితీసే యంత్రం.

గామఁగుది యూ.చూ. గానుగది. వి. తెలికల స్త్రీ. గామఁగు పిండి యూ.చూ. గానుఁగుఁబిండి. వి. తెలికపిండి. గామఁగు బిండి యూ. గానుఁగపిండి, గానుఁగుపిండి, గాన్గపిండి, గాన్గుపిండి గాన్గుఁబిండి. వి. తెలికపిండి. గామఁగులాడు యూ. గాన్గులాడు. న.క్రి. చెరకులోనగు వాటిని గానుగులో పెట్టి రసంతీయు. రామాభ్యు. 1.127. గానుఁగువాడు యూ. చూ. గానుఁగవాఁడు. వి. తెలికలవాడు. గామఁగెద్దు యూ. గానుగఎద్దు, గాన్గెద్దు. వి. గానుగుతిప్పేఎద్దు.

గానుఁగెద్దు చూ. గానుఁగు.

గానుడు వి. 1. పాటగాడు; 2. సంగీతజ్ఞుడు.

నం. గాన-. పాట.

<నం. గాన-. (అర్థవివరి.)

గానువు యూ. గాని[2] గానిక, గానిగ, గానుగ[2]. గానుఁగ, గానుఁగు, గాన్గ, గాన్గు. వి. నూనె మొ. వాటిని తీసే యంత్రం. కు. నం. 2.96.

క. గాణా. నూనెమర, చెరకురసం; తు. గాణ; త. కాణం; పర్షి. గాన.

గానువుపఁబెట్టియార్చు న.క్రి. శిక్షించు, గానుగలోపెట్టి తిప్పి నులిమివేయు.

గావెగచిక్కుడు వి. ఒకరకం చిక్కుడు.

గావెగచెక్క యూ.చూ. గానుగ చెక్క. వి. ఎట్టినూనెగింజలతో తీసినపిప్పి.

గాన్గ యూ.చూ. గానువు. వి. నువ్వులు మొ. వాటినూనె తీసే యంత్రం.

గాన్గపట్టె యూ.చూ. గానుఁగపట్టె. వి. గానుగవాళ్ళు కూర్చుండేపలక. గాన్గపిండి యూ.చూ. గానుఁగుఁబిండి. వి. తెలికపిండి. గాన్గరోకలి యూ.చూ. గానుఁగరోకలి. వి. గానుగాడటానికి ఉపయోగించే రోకలి. గాన్గతోలు యూ.చూ. గానుఁగతోలు. వి. రోలులాగఉండే గానుగభాగం. గాన్గవాడు యూ.చూ. గానుఁగవాఁడు. వి. తెలికలవాడు. గాన్గాడు. యూ.చూ. గానుఁగాడు. న.క్రి. నువ్వుల్ని గానుగలోపెట్టిఆడు.

గాన్గాడు చూ. గాన్గ.

గాన్గు యూ.చూ. గానువు. వి. నువ్వులు మొ. వాటినూనె తీసే యంత్రం.

గాన్గుపిండి యూ.చూ. గానుఁగుఁబిండి. వి. తెలికపిండి. గాన్గుబిండి యూ.చూ. గానుఁగుఁబిండి. వి. తెలికపిండి. సాంబ. మాన. 47. గాన్గులాడు యూ.చూ. గానుఁగులాడు. న.క్రి. గానుగాడు. గాన్గెద్దు యూ.చూ. గానుఁగెద్దు. వి. గానుగుతిప్పే ఎద్దు.

గాన్గెద్దు చూ. గాన్గు.

గాందమృగపువెత్తురు వి. ఎర్రవేగినచెట్టు (Pterocarpus indicus).

గాందారి వి. కోయగల (జగదమాడే) స్త్రీ.

నం. గాంధారీ. ధృతరాష్ట్రునిభార్య.

<నం. గాంధారీ. (అర్థవివరి.).

గాంధినుంకాలు వి.బ.వ. గంధ్య భండారాలపై విధించే సుంకాలు. శా.శ. కో. వు. 92.

గాంధీకమ్మి వి. ఒకరకం కమ్మి.

గాబ్రేగుమద్ది వి. వలిచెలగచెట్టు, ఆకులు గుండ్రంగాఉండేఒక చెట్టు (Flacountia sepiara).

గావతాడు యూ. గాబతాడు. వి. తొండపుతాడు, మోటతొక్కిన తొండానికి కట్టినతాడు.

గావరా యూ.చూ. మూలరా. వి. భయం, కలవరం.

హిం. ఘబ్‌రానా. వ్యాకులపడటం, ఏమిచేయాలో తోచకపోవ.

గాబి యూ. గాబము. వి. 1. కొండలమీద పెరిగేఒకమొక్క. ద్వి. వరహ. 7.499. వ. 4 పం. ; 2. కలుపుగడ్డి (Desomodium latifolium).

గాబితారు యూ.చూ. గావతారు. వి. కొండపుతారు. బొక్కెన కొండానికి కట్టినతారు.

గాబము యూ.చూ. గాబ. వి. 1. తృణవిశేషం ; 2. కలుపుగడ్డి.

గాబరా యూ.చూ. మాబరా. వి. కొందర, బెదురు, గత్తర.

గాబరావేరు అ.క్రి. కంగారుపడు, కలగు, చలించు, బెదురు.

గాబాగూబీ వి. గరబిర, హడవుడి, ఆల్లరి, గందరగోళం. చంద్ర రే. 3.148.

గాబారు యూ.చూ. గాబు[3]. వి. గడ్డిపరకలు, గాబు.

గాబు[1] వి. 1. కొప్పెర, మూతిబెరల్పుగల పెద్దపాత్ర, బాన. ఆం. భా. 2.245 ; 2. ధాన్యంనిల్వ చేయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర ; 3. రంగుపీళ్ళు ఉడకబెట్టేతొట్టి ; 4. పలవలు కుడితి తాగేపెద్దతొట్టి.

గాబుగోరెం వి. కుడికితొట్టి. గాబుతొట్టి యూ. గాబుతొట్టె. వి. గూనతొట్టి, సీళ్ళుపోసిపెట్టడానికి వాడేచిన్నసైజు మట్టి తొట్టి. గాబుతొట్టె యూ.చూ. గాబుతొట్టి. వి. సీటితొట్టె, సీటి కాగు. గాబుమట్టి వి. గాబులు తయారు చేయడానికి మాగ బెట్టిన మన్ను. గాబుమన్ను వి. గాబుమట్టి, గాబులుతయారు చేయడానికి మాగబెట్టిన మన్ను.

గాబు[2] యూ. గాదారు, గావు[2]. వి. 1. కలుపు, పైరులో మొలిచిన గడ్డిమొక్కలు ; 2. పదుగుతీసిన తరవాత పొలికట్టెతో తుడిచే గడ్డిపరకలు, చెత్త ; 3. తొన్నలరాశి తూర్చార పట్టగా వచ్చిన నన్నని పొట్టు ; 4. ధాన్యంనిలవచేసుకొనే పెద్దదాన ; 5. దొప్ప మొ. వాటిమీదినూగు.

గాబుతీయ యూ. గాబుదీయ. అ.క్రి. కలుపుతీయ. గాబుదీయ(-తీయ) యూ.చూ. గాబుతీయ. అ.క్రి. కలుపుతీయ.

గాబు[3] వి. తుమికిచెట్టు, చిగుళ్ళు ఎర్రగాను, ఆకులువచ్చగాను ఉండేఒకచెట్టు. దీనివళ్ళు ఒకవిధమైన తిగురుకలిగి ఉంటాయి (Diospyros embryopiteries).

గాబురా యూ.చూ. మాబరా. వి. భయం, కలవరం.

గాభరా యూ.చూ. మాబరా. వి. కంగారు, కొందర, గత్తర.

గామ[1] వి. పిపీలిక విశేషం, చిన్నచీమ. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1894 పం.

గామ[2] యూ.చూ. గామము. వి. పల్లె.

గామఱచు చూ. గాము.

గామత్తు యూ. గమాతు. వి. ఓడు, చిల్లిఓట.

పో. గామోతి. చిల్లిపరటం, కారటం ; ఫ్రెం ; ఫీ.ఓ.స్పా. గోతియో.

<పో. గామోతి.

గామము యూ. గామ[2] వి. ఊరు, పల్లె. ఆం. వదా. 612.

నం. /గామ-. పల్లె ; ప్రా. గామ- ; పా. గామ- ; కా. గామ్ ; హిం. మరా. ఉ. గాఁవ్.

<ప్రా. గామ-.

గామికత్తె యూ.చూ. గామిడికత్తి. వి. 1. దుష్టురాలు ; 2. గయ్యాళి.

గామికాఁడు యూ.చూ. గామిడికాఁడు. వి. 1. శ్రేష్టుడు ; 2. వందుల మందపెద్ద.

గామిడి విఁ. 1. దుష్టమైన. బనవ. 3.1125 పం ; 2. శ్రేష్ఠమైన, ఉత్తమమైన. పాండవీ 4.38 ; 3. గయ్యాళిఅయిన. విప్ర. 4.42 ; 4. బలసిన, బిల్ల. 3.69.

నం. /గామణీ-. ముఖ్యుడు ; ప్రా. గామణి, గామణీ. శ్రేష్ఠుడు ; గామడ. చిన్నఊరు ; గామిల్ల. గ్రామాధికారి ; ఆ. మా. గామణీ. ముఖ్యుడు ; పా. గామణి, గామణిక, గామణీ. నంస్థకు ముఖ్యాధికారి ; అవ. గామ-. గ్రామం.

క. గావిల-. గ్రామాధిపతి.

<ప్రా. గామణి.

గామిడికత్తి యూ. గామికత్తె. వి. 1. దుష్టురాలు. బహుళా. 5.122 ; 2. గయ్యాళి. గామిడికాఁడు యూ. గామికాఁడు ; వి. 1. దుష్టుడు. కాశీఖం. 3.89 ; 2. పండి కడుపుకు మొనగాడైన పండి. ఆం.భా. 2.82 ; 3. వరాహ యాదవం. గామిడివండి వి. వరాహం, గామిడికాడు. మల్లు. 1.59.

గాము వి. 1. పిశాచం. ధార. సౌ ప్రి. 1.156 ; 2. నూర్యాది గ్రహం. అచ్చ.రా.బాల. 84 ; 3. విరహబాధ. ఆం.భా. 1.68 ; 4. తాపం.

నం. /గహ-. చంద్రాదిగ్రహం ; ప్రా. పా. గహ- ; అ.మా. గహ-.

క. గర.

<ప్రా. గహ-.

గామఱచు న.క్రి. గ్రహమావేశించు < గాము + అఱచు. గాముగొను(-కొను) అ.క్రి. తపించు, కాయపడు. గాములదొర వి. శివుడు, భూతేశుడు. గాములమేటి వి. సూర్యుడు, గ్రహపతి. కృ.శతు. 3.58. గాములమోచివ గంవ వి. ప్రమాదకరం. తాళ్ల. నం. 4.122. గాములజేరు వి. సూర్యుడు, గ్రహపతి. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 2201 పం. గాములజేవివట్టి వి. శని. గాములవారు అ.క్రి. చీకటిపడు, కాలహరణమగు. తాళ్ల. నం. 10.166.

గాముకోమ వి. 1. ఊరిచుట్టుకోట ; 2. మాయ, మోనం, మోహం.

గాముగాపాలు వి.బ.వ. గ్రామంయొక్క లెక్కలు.

హిం. గామ్, గావ్-. గ్రామం ; గామ్‌గానా ; ఉ. గాఁవ్‌గానా. గ్రామంలెక్కలు.

<ఉ. గాఁవ్‌గానా.

గాముండి వి. గ్రామాధికారి, గావుడ్డి. పెనుకువర్రు శాసనం. క్రీ. శ. 774-87.

నం. /గామణీ-. గ్రామాధికారి ; ప్రా. గామణ్డ-.

<ప్రా. గామఉడ-.

గాముఁడు వి. 1. గ్రామాధిపతి ; 2. శూద్ర పురుషనామాంత్య పదం.

నం. /గామ-. పల్లెటూరు.

గాయ వి. వునాదిశై తవ్విన పొడుగాటి గుంట.

గాయకము[1] విణ. 1. గూఢమైన. మను. 3 ; 2. వంచనకల. సారంగ. 3.204 ; వి. 1. మాయ. వంచన. కాళ. 4.30 ; 2. మర్మం.

నం. ఘాతక-, ఘాతుక-. మారణం, హాని, దెబ్బ ; ప్రా. ఘాయగ-. దుష్టుడు, హంతకుడు, వినాశకం.

త. కాయకం. వ్యామోహం.

<ప్రా. ఘాయగ-.

గాయకము[2] విణ. 1. ప్రియమైన, ఎక్కువ వెలగల ; 2. లోకజ్ఞత కల.

గాయకి వి. గాయకురాలు, పాటపాడే స్త్రీ.

నం. గాయికా. గాయకురాలు.

నంస్కృతంలో గాయకవదానికి ఔప్ ప్రత్యయాన్ని తెలుగువారు కల్పించి గాయకిగా ప్రయోగించి ఉంటారు.

గాయకుఁడు వి. 1. ప్రౌఢుడు, నేర్పరి. బహూ. 5.154 ; 2. గ్రహణశక్తి గలవాడు.

నం. గాయక-. పాటగాడు.

<నం. గాయక-(అర్థవివరి.).

గాయగాఁడు చూ. గాయము.

గాయవడు చూ. గాయము.

గాయపాకు చూ. గాయము.

గాయపాకుచెట్టు చూ. గాయము.

గాయపెట్టు చూ. గాయము.

గాయమావము వి. 1. శత్రువిద్యా భేదం. ప్రబంధ. 78 ; 2. ఒకవిధమైన సాధన. ఆం.భా. 2.205.

నం. గాయత్. గానంచేస్తున్న. ఆత్మనే పద ధాతువులకు మాత్రం చేర్చవలసిన మాన శత్రంత ప్రత్యయాన్ని పరస్మైపదగై ధాతువుకు చేర్చటం తర్వాత అర్థవివరిణామం తెలుగులో కల్గడం విశేషాలు.

గాయము వి. నరుకు, క్షతి, కత్తి మొ. వాటివలన కలిగే దెబ్బ. రాజవా. 3.48.

నం. ఘాత-. దెబ్బ ; ప్రా. ఘాయ-, ఘాయగ-, అ.మా. ఘాయ-; పా. ఘాత-; అ.ఒ.వం. ఘా ; నే. ఘాఉ ; మరా. ఘాయ, ఘావ.

క. గాయ-. దెబ్బ, గాయం ; కొడ. గారయ. తు. గాయ, ఘాయ ; త.మ. కాయం ; కుఱు, కువి. గహా ; గావె. ; పర్జి. గావ.

<ప్రా. ఘాయ-.

గాయగాఁడు వి. దెబ్బతిన్న మనిషి. గాయవడు అ.క్రి. దెబ్బతిను, బాధనొందు. గాయపాకు వి. గాయాన్ని మాన్చే ఆకు. గాయపాకుచెట్టు వి. బంజరు నేలల్లో పెరిగే ఒక మొక్క, పత్రబీజం (Sidacecuta). గాయపెట్టు న.క్రి. వొప్పించు. అ.క్రి. పెద్ద శేకవేయు. గాయముచేయు న.క్రి. గాయం కలదిగాచేయు. ఆము. 6.86.

గాయి వి. అల్లరి, ఆరువు, గోల.

గాయిజుబావ్ వి. ఎద్దునాలుక చెట్టు.

హిం.ఉ. జిబాన్. నాలుక.

గాయిది వి. గాయకురాలు, పాటకత్తె.

నం. గాయినీ. గాయకురాలు ; ప్రా. గాఇణీ.

<ప్రా. గాఇజీ.

గాయు యా. గ్రాయు. అ.క్రి. ఉమియు.

తు. కారుని, కారాఛ్ఛుని ; త. కాల్, కాన్దల్. కాలు ; మ. కాలుక, కాల్ప, కాఱుక, కారుక, కారేక్కిక ; గోం. కాహ్‌చానా.

గార[1] వి. 1. రత్నదోషవిశేషం. రత్న. 28 ; 2. గోడ మొ. వాటి పూతకై ఇనక చేర్చి దంచిన నున్నం. గచ్చు. ఉ.రా. 2.292 ; 3. డాగు, మరక ; 4. పట్టు.

ప్రా. గార-. రాయి ; పో. చూ. కు. గారో ; హిం. గారా ; పం. గారా ; ల. గారొ ; సిం. గారొ ; గు. గార్, గారో ; మరా. గారా.

క. గారె ; త. కారై.

గారకాఁడు వి. మాపరి, గచ్చువని చేసేవాడు, నున్నం వనివాడు. ఆం.భా. 2.282. గారకాళ్లు యా. గేరకాళ్లు, గ్యారకాళ్లు. వి.బ.వ. మేక, పొట్టేళ్ళ మోకాటి కిందికాళ్ళు, గేరకాళ్ళు. గారచెక్క వి. చెక్కతాపి, కొయ్యతోచేసిన తాపి. గారచేయు స.క్రి. గచ్చుచేయు, గారపూయు. గారతెవులు వి. వరి, తొన్న, మొక్కతొన్న మొ. వాటికి పట్టే పేనుతెగులు. గారవట్టు అ.క్రి. తాంబూలంవల్ల పళ్ళు ఎఱ్ఱకప్పువేయు. గారవడు అ.క్రి. తాంబూలంవల్ల పళ్ళు ఎఱ్ఱకప్పువేయు. గారపూత వి. ఇంటితిన్నె గోడల అరుగువ, మూలలోను తీర్చే ఎఱ్ఱమట్టిపట్టె. గారపోత వి. దంతెకట్టు, తూర్పార పోసేటప్పుడు మేలురాశి పక్కనవడే పొట్టు, గింజలు కలిసిన భాగం, తాలుగింజలు.

గార[2] వి. 1. గారచెక్కతో తీసిన గందం. భాగ. 8.696, పైజ. 2.140 ; 2. ఇంగుది, ఒకానొకచెట్టు, గరిచెట్టు. దగా. 1.179 (Balanites Roseburgi).

క. గారె, కారె. ఒకరకం పొద ; కొడ. కరిమర ; త కారై ; మ. కార. ముళ్ళపొద.

గారకంప వి. ఆముకాల్పులో వాడే గారచెట్టు కంప. గారకాయ వి. 1. ఇంగుదీఫలం ; 2. గారకాయలో మందు కూరి చేసిన ఒకానొక లాఞనంచు. గారచెట్టు వి. ఇంగుదం, అంగారవృక్షం. గారమొవె వి. ఇంగుదీతైలం, గారకాయల నుంచి తీసేనూనె. గారవండు వి. ఇంగుదం. గారపిండి వి. గారకాయలపిండి. రం.రా. అమో. 138. వ. 29. వం. గారపొడి వి. గారచెక్కతో తీసిన గందం.

గార[3] వి. ఒకజాతి చేప.

త. కారై-. నముద్రం చేప ; మ. కార-. ఒకరకంచేప.

గార[4] వి. గంగరేగుచెట్టు, నల్లని, గట్టి కలపనిచ్చే ఒకరకంచెట్టు (Thesperia Papulnea).

గారగ వి. బిక్కిచెట్టు (Gardenia Gummifera).

గారడము యా. గారడి, గారడీ, గారిడి. వి. 1. మాయ. భక. 1.15. ; 2. అనత్యం. భక. 1.99 ; 3. పరిహాసం. శకా. 2.188 ; 4. విషమంత్రం ; 5. మోసం ; 6. ఆట.

నం. గారుడ-. గరుడ నంబంధమైనది.

క. గారుడ, గారడ, గారడి, గారుడిగ. విషమంత్రం ; త. కారుటు, కారుటు, కారుటున్ ; కువి. గారిడగత్తసి ;

<నం. గారడ-.

గారడి యూ.చూ. గారడము. వి. 1. పాములు పట్టేవాడు, గారడీడు. ఆం.భా. 1.148; 2. మాయ; 3. మోసం.

గారడివాడు యూ. గారడీవాడు. వి. 1. ఐంద్రజాలికుడు. ఆం.భా. 2.287; 2. పాములవాడు.

గారడీ యూ.చూ. గారడము. వి. 1. ఇంద్రజాలం; 2. మాయ.

గారడీడు వి. 1. పాములుపట్టేవాడు. సిం. ద్వ్య. 1.194; 2. ఇంద్రజాలికుడు. ఆం.భా. 2.287. మరా. గారుడి, గారోడి-. పాములవాడు; హిం. గారుడీ. పాము విషం తగ్గించటం. గారడీవిద్య వి. మేకిక్కుండ, గారడి ప్రదర్శనలో వాడే ఒక మట్టిపాత్ర. గారడీవాడు యూ.చూ. గారడివాడు. వి. హస్తలాఘవం ఉన్నవాడు. గారడీనంపిరమ్ము వి. ఏమీలేకున్నా ఉన్నట్లు ఆడంబరంగా కనిపించే సంసారం.

గారతు వి. 1. నాళం; 2. దోపిడి.

క. గాఱు. క్రౌర్యం, చెరిచినం.

గారతుచేయు న.క్రి. పాడుచేయు, కొల్లగొను.

గారబము యూ.చూ. గారవము. వి. గౌరవం.

గారము యూ.చూ. గారవము. వి. 1. అపేక్ష, వలవ. హర. 4.11; 2. ప్రేమ. భోజ. 6; 3. మైత్రి. ఆం. భా. 2.186; 4. గొప్పతనం. అచ్చ.రా. 1. విణ. అధికమైన. సారంగ. 2.217.

గారమువేయు న.క్రి. 1. ప్రేమించు; 2. బుజ్జగించు, నరనమాడు.

గారవము యూ. గారబము, గారము, గారాబము, గారాబు, గారాము, గార్వము. వి. 1. ప్రేమ, అనురాగం, వాత్సల్యం. భార. ఆది. 7.87; 2. గౌరవం, ఆదరం. భార. ఆది. 8.215; 3. ముద్దు, లాలనం. హర. 5.37; 4. రీతి, విధం. విక్ర. 2.69.

వం. గౌరవ-. గురుభావం, గురుత్వం, గొప్పతనం, మన్నన; ప్రా. గారవ-, గఱురవ-. అభిమానం, అభిలాష, ఆదరం; కై.మహా. గారవ; అ.మా. గారవ, గోరవ-. గొప్పతనం, గర్వం; గారవియ-. అత్యంత పూజ్యతగల; పా. గారవ-. పూజ్యభావం, గారవం.

<ప్రా. గారవ-.

గారవించు స.క్రి. 1. ఆదరించు. భార. విరా. 1.316; 2. అలంకరించు. ఉ.హరి. 2.18; 3. గౌరవంచేయు. శృం.నై. 1.12. గారవింపు వి. గౌరవం, మర్యాద.

గారవించు చూ. గారవము.

గారవింపు చూ. గారవించు.

గారవిలు యూ. గారవిల్లు. చూ. గారవము. అ.క్రి. 1. లాలనం పొందు. విజయ. 2.40; 2. అనురాగం పొందు, వలపుచెందు. చంద్రభా. 4.114; 3. గౌరవంపొందు, గౌరవపడు. లక్ష్మీ. వి. 3.55.

గారవిల్లు యూ.చూ. గారవిలు. అ.క్రి. ఆదరించబడు, బుజ్జగించబడు, ప్రేమపొందు.

గారాకాయలు వి.బ.వ. మందు పామ్రగి కూరిన వెలగకాయలు, ఒక దినుసు దాఱనంచు.

గారాబము యూ.చూ. గారవము. వి. 1. గొప్పతనం. రామాభ్యు. 3.81; 2. ప్రేమ, వాత్సల్యం. దశా. 8.80; విణ. ప్రేమాస్పదమైన, ప్రియమైన. చిత్రభా. 5.5.

గారాబముచేయు న.క్రి. 1. ప్రేమించు; 2. బుజ్జగించు.

గారాబు యూ.చూ. గారవము. విణ. ప్రియమైన. భీమ. 3.62. పారి. 2.71.

గారాము యూ.చూ. గారవము. వి. 1. ఆదరం. భార. ఉద్యో. 1.340; 2. గొప్పతనం. భార. ఆను. 1.50; 3. మర్యాద, గౌరవం. భార. మౌ. 1.75; 4. కామోద్రేకం. వను. 3.83. విణ. 1. అనుగు, ప్రియమైన. భార. స్త్రీ. 2.127; 2. గౌరవపాత్రమైన. ఉ.హరి. 8.299.

గారానవ్వం వి. గానిగనున్నం, మెత్తదనం కలిగించిన నున్నం.

గారిడి యూ.చూ. గారడము. వి. గారడి విద్య.

గారిమొట్టు వి. గొరగముడి చెట్టు (Eugeniabractuta).

గారియ యూ.చూ. గారె. వి. మినపవడ, భక్ష్య విశేషం.

గారియముచేయు న.క్రి. ముద్దుచేయు, గారవించు.

గారు[1] ప్రత్య. ఔ. ఇది తరచుగా స్త్రీ నామాలైన ఏకవచనాంత దేశ్య శబ్దాలకు కొన్నింటికి చివర చేర్చబడి పూజ్యతను తెలుపుతుంది. పండి.చ. 1.60. పు. తరచుగా ఆనటంచేత నాయుడుగారు మొదలైన ప్రయోగాలు ఒప్పే. బ.వ.లో 'గార్లు' అని అత్యంత పూజ్యతాద్యోతకంగా ప్రయోగం ఉంది.

గారు[2] వి. కర్రు.

గారె యూ. గారియ, గార్య. వి. 1. మినప్పప్పు రుబ్బి వేసే వడ. రామాభ్యు. 2.115; 2. బిళ్ళ, మోటదావి గిలక; 3. బండి నడవటానికి ఆకులతోఉన్న చక్రం.

నం. ఘరికా, ఘారీ; ప్రా. ఘారియా. మృష్టాన్న విశేషం;

క. గారిగె; తు. గారిగె.

<ప్రా. ఘారియా.

గారెలపళ్ళెం వి. మట్టిదాణి, రెండంగుళాల లోతుతో, అడుగు వెడల్పుతో రెండంచుల్తో ఉండే మట్టిపాత్ర. గారెలపెనం యూ. గార్లపెనం. వి. మట్టిదాణలి, రెండంగుళాల లోతుతో అడుగు వెడల్పుతో రెండంచుల్తోఉండే మట్టిపాత్ర. గారెలమూకుడు యూ. గార్లమూకుడు. వి. మట్టిదాణలి, రెండంగుళాలలోతుతో అడుగు వెడల్పుతో రెండంచుల్తో ఉండే మట్టిపాత్ర.

గార్డు వి. రక్షకుడు.

ఇం. *guard*. రక్షించేవాడు.

క. గార్డు-. రైలురక్షకుడు.

<ఇం. guard.

గార్య యూ.చూ. గారె. వి. మినపవడ, గారి.

గార్లపెనం యూ.చూ. గారెలపెనం. వి. మట్టిదాణలి, రెండంగుళాల లోతుతో అడుగు వెడల్పుతో రెండంచుల్తోఉండే మట్టిపాత్ర.

గార్లమూకుడు యూ.చూ. గారెలమూకుడు. వి. మట్టిదాణలి, రెండంగుళాల లోతుతో అడుగు వెడల్పుతో రెండంచుల్తోఉండే మట్టిపాత్ర.

గార్వము యూ.చూ. గారవము. వి. గారాబం.

గాల యూ.చూ. గాడి[1]. వి. 1. గానుగ రాతిచక్రం తిరిగే నన్నటి గుంద్రటి కాలవ; 2. చెక్కలమీద ఉలితో తీసిన నన్నటి కాలవ; 3. ఘనాదికై తవ్విన పొడుగాటి గుంట; 4. మరమేకులోని గాడి; 5. ఉన్నిమగ్గం దోనుగకు నులిగె బిగించటానికి తొలిచిన నందు.

గాలకాడు చూ. గాలము.

గాలకురాలు వి. ప్రౌఢ.

గాలగాడు చూ. గాలము.

గాలపుజువ్వ చూ. గాలము.

గాలప్రోగగు చూ. గాలము.

గాలము యూ. గాలాము. వి. 1. చేపలను పట్టటానికి ఉక్కు కమ్మితో వంకరగా చేసిన సాధనం. ధాన్య.రా.యు. 2647; 2. నూతిలో చేద మొ. వాటిని తీయటానికి ఉపయోగించే సాధనం.

నం. గల-. మింగేది, గొంతు; గలక-. గళం, గాలం; ప్రా. గల,-గలఅ, గాల-. గాలం; పా. గళో.

క. గాఱి, గాళి; గాలం; తు. గాల, గాళ; వర్షి. గెలమ్.

<ప్రా. గాల-.

గాలకాడు యూ.చూ. గాలగాడు. వి. గాలంవేసి చేపలు పట్టేవాడు. గాలగాడు యూ. గాలకాడు. వి. గాలంవేసి చేపలు పట్టేవాడు. ధార. ఆను. 5.256. గాలపుజువ్వ (-చువ్వ) వి. చేపలను పట్టటానికి ఉపయోగించే నన్నవి పొడుగైన రెమ్మ. గాలప్రోగగు అ.క్రి. అన్ని అనుకూలించి వచ్చు. గాలముపేయు న.క్రి. 1. తూకువేయు; 2. ఎత్తు వేయు; 3. ఎక్కువెట్టు.

గాలాము యూ.చూ. గాలము. వి. చేపల్ని పట్టటానికి కమ్మితో వంకరగా చేసిన సాధనం, గాలం. పాండు. 2.137.

గాలి[1] వి. 1. వాయువు. భాగ. 10. వూ. 105; 2. మృగాది వైద్యగంధం, పని. మను. 4.31; 3. వాయుదూషంలోది, పిశాచం. ఈక. 2.539; 4. పడవలకు తగిలే వ్యాధి విశేషం; 5. రాళ్ళ పరనలమధ్య ఉన్న ఖాళీస్థలం.

క. గాలి, గాళి. గాలి; కొడ. గలి; తు. గాలి, గాళి; కొండ. గలి; కువి. గాలి; కొలా. గవి; నా. ఘాలి.

<మూ.ద్రా. *కాల్.

గాలిఅమ్మవారు వి. ఎద్దుల కాళ్ళకు నోటికి పోకే అమ్మవారు. గాలితుంటు. గాలికట్టు వి. నెలిమి, నెలింకట్టు. నెలింపోటు, మూడేని పరనల ఆకులను కలిపికట్టే విధానం. గాలికడుపు వి. గర్భంగా కనిపించి, పిండం లేనిది, బల్ల. గాలికమ్మ వి. చెలుతురుకోనం గోడల్లో ఎత్తునపెట్టే చిన్న కిటికీ. గాలికబురు వి. నలుగురు చెప్పుకొనే మాట, కింవదంతి. గాలికల వి. అర్థంలేని కల, శూన్యమైనకల. గాలికవణంపుమేఁపుడు యూ.చూ. గాలికవణంబుమేఁపుడు. వి. పాము. గాలికవణంబుమేఁపుడు యూ. గాలికవణంప మేఁపుడు. వి. పాము, పవనాశనం. అచ్చ.రా.యు. 293. గాలికనుడు వి. గాలిదెబ్బ, గాలినుడు, గాలిచేగం, తీవ్రత. గాలికి అవ్య. ద్రు. 1. వట్టినే, అనవసరంగా; 2. స్వేచ్ఛగా, అప్రయత్నంగా. గాలికిటికి వి. చెలుతురు కోనం గోడల్లో ఎత్తునపెట్టే చిన్నకిటికీ, ఇంటరు. గాలికిపుట్టు అ.క్రి. తండ్రి తెలియకుండావుట్టు. (నిందార్థంలో ఎవడికి పుట్టాడో తెలియదు అనేటప్పుడు ఉపయోగిస్తారు) గాలికిపెరుగు అ.క్రి. ఇతరుల పోషణ లేకుండా పెరుగు. గాలికుక్క వి. వేటకుక్క. కాగిలం, వ్య. గాలి అంతవేగంగా పోయేకుక్క. గాలికుంటు యూ. గాలికుండు. వి. పడవలకు గొరిజలందు పుండువడే వ్యాధి, గాలి అమ్మవారు. గాలికుండలు వి.బ.వ. ఒక జాతి పొంగు రోగం. గాలికుండు యూ.చూ. గాలికుంటు. వి. గాలి అమ్మవారు. గాలికూలీ వి. వేసవికాలంలో పనికి వచ్చేకూలీ. గాలికేయ న.క్రి. ఆము కాల్పుకు ముందురోజు పచ్చికుండల్ని తేమ ఆరడానికి పెట్టు, ఆర పెట్టు. గాలికొడుకు వి. 1. గార్పుకొడుకు, అంజనేయుడు; 2. భీముడు; 3. అగ్ని. గాలికొమ్ము వి. వాద్యభేదం. మొల్ల. యు. 3.26. గాలికొలుపు అ.క్రి. చెర్రెక్కు. గాలిగంగలు వి.బ.వ. పిశాచ రూపంగల క్షుద్ర స్త్రీ దేవతలు. పాండు. 3.78. గాలిగది వి. బుట్టల అల్లకంలో బద్దలకు మధ్య వచ్చేఖాళీ. గాలిగంత వి. గుడ్డ నేపే మగ్గం దగ్గర ఉండే గోడకంత. గాలిగవ్వ వి. చెరకు పాలు కాగేపొయ్యికి బూడిద రాలేచోటు. గాలిగాడి వి. గాడిద. గాలిగాడు వి. గాడిద. వ్యు. గాలివరె అంతటా తిరిగేది. ధాన్య. శ. 38. గాలిగిలక వి. దిట్టితగలకుండా ఇంటి మిదనిలిపే చక్రం. గాలిగుట్ట వి. దోరెం, పచ్చిటుకుల కుప్ప. గాలిగుడి వి. సూర్యచంద్రుల చుట్టూ ఏర్పడే మండలం, పరివేషం. గాలిగుద్దు వి. వుంజు తొక్కకనే పెట్ట పెట్టే గుద్దు, ఊలగుద్దు. గాలిగుమ్మటము వి. గాలిబాగా వచ్చేట్లు ఎత్తుగాకట్టిన గోపురం. గాలిగూడు వి. కంకులు పైపైవుకు వచ్చేట్లు కొన్ని కట్టలుకలిపి వేసిన (జొన్న) గడ్డి కుప్ప. గాలిగొమ్ము (-కొమ్ము) అ.క్రి. గాలిచే తడిఆరు, గాలిబారు, ఎండు. ధార. కాంతి. 3.285. గాలిగోపురము వి. మిక్కిలి ఎత్తుగాఉండే దేవాలయగోపురం. గాలిగ్రుద్దు వి. 1. అవివేకి; 2. పేద; 3. హనుమంతుడు; 4. గుద్దువరె ఎండమావులలో కనబడే భూవికారం; 5. చెడినగుద్దు. గాలిచీర వి. 1. తెరచాప. పరాహ. 5.76; 2. గాలి చొరకుండేటట్లు కన్నానికి కప్పే చీర. సిం. ద్వా. 10.118. గాలిచూలి యూ.చూ. గాలిచూలు. వి. 1. అగ్ని; 2. భీముడు; 3. హనుమంతుడు. గాలిచూలు యూ. గాలిచూలి. వి. 1. భీముడు. భార. భీష్మ. 2.222; 2. అగ్ని; 3. హనుమంతుడు. గాలిజల్లు వి. ఆటలమ్మ, చిన్నపోటకం. గాలిజీవనము వి. స్థిరమైన జీవనోపాయం లేని బతుకు. గాలితండ్రి వి. ఆకాశం. గాలితెరుగులు వి. గాలికుంటు, వాతరోగం. గాలితేరెక్కుమస్వీడు వి. మన్మథుడు. వ్యు. మలయవాయువ రథంగా గల ప్రభువు. ఆం.భా. 1.45. గాలిదిండి (-తిండి) వి. నర్సం. వ్యు. గాలి తిండిగాగలది. అచ్చ. రా. యు. 3. గాలిదినిపించు (-తినిపించు) న.క్రి.

మోనగించు. గాలిదుమ్ము వి. దుమ్ముతో కూడినగాలి. గాలిదెబ్బ చూ.గాల్దెబ్బ. వి. గాలి కనుకు, గాలివేగం. గాలిదేవర వి. వానకోసం పొలిమేర దగ్గర వనభోజనానికి వెళ్ళి ప్రతిష్ఠించి ఆరాధించే దేవత. గాలిద్రిమ్మరి (-ద్రిమ్మరి) వి. పిశాచం, గాలిరూపంలోతిరిగేది. శ్రీరం. మా. 6.11. గాలిపెచ్చెలి వి. అగ్ని, వాయునఖుడు. ఆం. నా. నం. 18. గాలిపంకా వి. 1. పంకాబట్టితోకి గాలిని పంపే యంత్రం; 2. ఇళ్ళల్లో గాలికోసం పెట్టే విద్యుద్యంత్ర విశేషం. గాలిపటము వి. 1. గాలిపడగ, గాలిలో ఎగురవేయటానికి కాగితం మొ. వాటితో కట్టిన పటం. చంద్రాంగ. 1.21; 2. గాలిపటంతో ఆడుకోనే ఆట. బాలక్రీడా విశేషం. హంస. 3.146. గాలిపట్టి వి. 1. హనుమంతుడు. యయా. 3.21; 2. భీముడు. గాలిపడగ వి. గాలిపటం, పిల్లలు గాలిలో ఎగురవేసుకోటానికి కాగితం మొ. వాటితో కట్టిన పటం. కు. సం. 11.51. ఉ. హరి. 5.110. గాలిపంట వి. నిర్ణయం లేనిపంట, వర్షాధారం పంట. గాలిపండు వి. పిట్టగోడ దిమ్మలమధ్య ఉన్న నందు. గాలిపంపు వి. 1. పంకాబట్టి లోనికి గాలిని పంపే యంత్రం; 2. సైకిలు చక్రం మొ. వాటిలోకి గాలిని పంపే పనిముట్టు. ఇం. *Pump*. పంపు <గాలి[1] + ఇం. Pump. గాలిపాట వి. నేర్చుకొనకుండ వినికిడివల్ల వచ్చిన గానం. గాలిపాఱు అ.క్రి. గాలిగొను. గాలిపిశాచము వి. గాలిరూపాన ఉండే పిశాచం, దెయ్యం. వేంక. పంచ. 1.243. గాలిపొయ్యి వి. బొగ్గుల పొయ్యి, బొగ్గులు వేసి మంట రాజేయడానికి వీలుగా చేసినట్టి మట్టిపొయ్యి. గాలిపోత వి. తూర్పార, ధాన్యం నుంచి పొల్లును వేరుచెయ్యటానికి కళ్ళంలోనూర్చిన గింజలను చేటలతో ఎత్తునుంచి గాలికి పోసే వర్తతి. గాలిపోయి అ.క్రి. 1. పశువులకు పాయరు రోగం వచ్చు; 2. మళ్ళించిపోకు. గాలిబట్టి వి. పంకాతో గాలి వీనుల తూనున్నవు రాళ్ళను కాల్చే బట్టి. గాలిబద్ద వి. దడిగోడకు అడ్డంగా కట్టిన వెదురుబద్ద. గాలిబిళ్ళ వి. రవరలువాచే రోగవిశేషం, గవదలు. గాలిబీటలు వి.బ.వ. వచ్చి కుండలకు ఆరుదలలోపం వల్ల ఏర్పడే నన్నవగుళ్ళు, ఇవి కుండలు కాలిన తర్వాత కన్పిస్తాయి. గాలిబొక్క వి. 1. గోడలో పెట్టిన రంధ్రం; 2. చువ్వలు లేని కిటికీ. గాలిబ్రతుకు వి. గాలికీవనం, స్థిరమైన, జీవనోపాయం లేనిబతుకు. గాలిమండె వి. కోసిన పొగాకును తోరణాలుగాగుచ్చి ఆరటానికి వేసేకుప్ప. గాలిమంద వి. గాలికి తిప్పే వనులమంద. గాలిమందపశువులు వి.బ.వ. అరవల్లో మందలుగా ఉండి కొంతక్రొత్తాన్ని అలవరచుకొన్న పశువులు. గాలిమబ్బు వి. గాలిపీచగానే విడిపోయే మబ్బు. గాలిమాట వి. 1. లోకవ్రవాదం, ఆనర్థకతి. శపతి. 2.79; 2. ఏమీ ఆధారం లేనిమాట. గాలిమామ వి. 'నందిచెట్టు' అనికూడా పిలవబడే ఈచెట్టు కొయ్యకంచె కర్రగా వాడబడుతున్నది. గాలిమూటచిక్కు అ.క్రి. శరీర దారియగు. కాళ్ల. నం. 9.243. గాలిమెకము వి. లేడి, వాయువుకు వాహనమైన మృగం, వాతాయువు. రాఘవ. 3.46. గాలిమెనఁగుఱేఁడు వి. నర్వరాజు, వానుకి. వ్య. గాలినితినే రాజు. గాలిమేడలు వి.బ.వ. వట్టి ఆశలు, ఆకాశహర్మ్యాలు. గాలిమేడెము వి. కంకులు పైకి పేర్చిన తొన్ను కుప్ప. గాలిమేఁతరి వి. పాము, వాయువు ఆహారంగాగంది, పవనాశనం. అచ్చరా. బాల. 18. గాలిమేవరి వి. పాము. చెన్న. బనవ. 2.187. గాలిమేవరిఱేఁడు వి. నర్వరాజు, శేషుడు. గాలిఱుచ్చు (-వుచ్చు) అ.క్రి. 1. వ్యర్థంచేయు. దశకు. 6.6; 2. గాలిపోవచేయు. గాలిఱోవు (-పోవు) అ.క్రి. 1. వ్యర్థమగు, తొలగు. ధాన్య.రా.సుందర. 671; 2. నశించు. వరాహ. 4.21; 3. గాలికి కొట్టుకొనిపోవు. గాలియిల్లు (-ఇల్లు) వి. గాలికి ఎగిరిపోయేటట్లు కట్టిన ఇల్లు. గాలివంపు చూ. గాలొంపు. వి. గాలిపాయు, గాలివాలు. గాలివాటు వి. 1. గాలివీచేదిక్కు; 2. అకస్మాత్తుగా దొరికే అవకాశం. గాలివావ చూ. గాలోన. వి. గాలితోడివాన, యుయు, తుపాను. కళా. 4.98. గాలివావమొక్క వి. ఒకరకం కలువుమొక్క. గాలివార్త వి. కింవదంతి. నిరాధారమైన నమాచారం. గాలివాసం వి. మూల వాసాలకు మధ్య బిగించే లావుపాటి వానం. గాలివీఁత వి. 1. గాలికొట్టటం; 2. జ్వరవేదం. గాలివెవారీపోవు అ.క్రి. అనవసరంగా తిరుగు. గాలిసురు వి. గాలికనుకు, గాలివేగం. <గాలి + వినుకు. గాలిసూడు వి. మబ్బు, వాతారి. గాలిపోకు అ.క్రి. దెయ్యం పట్టు.

గాలి[2] వి. ఆందంగా ఉండే ఒకచెట్టు. దీని కలప గృహనిర్మాణాలకు, గృహోపకరణాల తయారీకి ఉపయోగిస్తారు (Cerdrela toona).

గాలించు న.క్రి. 1. శోధించు. వెదుకు. ధాన్య.రా. సుందర. 127; 2. నీళ్ళతోపోసి బియ్యం మొ. వాటిని రాళ్ళు రాకుండా పైకితీయు; 3. వస్త్రగాలితం (పొడిని పాత్ర మీద కట్టిన బట్ట గుండా జారేటట్లు రుద్దటం) చేయు.

గాలింపు వి. శోధనం, వరహోత. ఆం.భా. 2.252. గాలింపుగంగ వి. దండగగా తిరిగేవాడు.

గాలింపు చూ. గాలించు.

గాలింపుగంగ చూ. గాలించు.

గాలి వి. బండికుండలో బిగించిన ఆకులను పట్టి ఉండే గుండ్రటి కొయ్య చట్రం.

గాలు[1] వి. గుడిబండ, గుడికర్ర, దొంగగొర్రు మెడకు వేలాడ కట్టే బరువు కొయ్య.

గాలు[2] చూ.చూ. గాను. వి. 1. బండి చక్రం; 2. బండి చక్రాలు ఎర్పరచిన బాట; 3. బండికుండలో బిగించిన ఆకుల్ని పట్టి ఉండే గుండ్రటి కొయ్య చట్రం.

గాలుక్రుంగు అ.క్రి. బండి చక్రం.దిగబడు.

గాలువు చూ. గాలి[1]. చూ. గాల్పు. వేడిగాలి.

గాలొంపు చూ.చూ. గాలివంపు. వి. గాలిపాయు, గాలివాలు.

గాలోన చూ.చూ. గాలివాన. వి. గాలితోడివాన, యుయు, తుపాను.

గాల్జెవ చూ. గాలి[1]. వి. గాలికిటికీ, వెలుతురు కోసం గోడల్లో ఎత్తున పెట్టే చిన్న కిటికీ.

గాల్దెబ్బ చూ.చూ. గాలిదెబ్బ. వి. గాలికనుకు, గాలివేగం; తీవ్రత.

గాల్పు రూ.చూ. గాలుపు. వి. వేడిగాలి.

గాళకుఁడు వి. 1. దిట్ట, ధీరుడు, గడనరి. విజయ. 1.10; 2. ప్రౌఢుడు. సీలా. 3.100; గూండా.

క. గాళక, కాళగ, కాళెగ. మంచివాడు; తు. కాళగ; త. కాళై, కాళి అంకం, కాళపం, కాళైయం.

గాళకురాలు వి. గయ్యాళి, ప్రౌఢ, రాగ. సీలా. 3.100.

గాళు వి. నాశం, పాడు.

క. గాలు, గాళు. అలజడి, నాశంకావటం, గందరగోళం, నాశం, పాడు.

<క. గాళు.

గాళుచేయు న.క్రి. నాశం చేయు, ధ్వంసం చేయు, పాడు చేయు. అచ్చ.రా.సుందర. 95.

గాళ్ళవాఁడు రూ.చూ. గాంర్లవాడు. వి. తెలమాతకుడు, తెలికలవాడు.

గాళ్ళు చూ. గాడి[1]. వి.బ.వ. గోడ కట్టటానికి తవ్వు గుంటలు, కడగాళ్ళు, గోడకాళ్ళు.

గాళ్ళుపోయు ఆ.క్రి. గొర్లకు మళూచి వంటి జబ్బు వచ్చు.

గావ[1] వి. ఒకానొక పక్షి, అంబటి కోరిగాడు.

గావ[2] వి. గాబ, తీగ.

గావంచ రూ.చూ. గావంచా. వి. అంగవస్త్రం, తుంటుగుర్ద.

గావంచా రూ. గావంచ. వి. అంగవస్త్రం, మగవాళ్ళు మోకాళ్ళు-వరకూ కట్టుకునే ఒకరకం చిన్న బట్ట.

గావకాడు వి. కపిల (మోట) బొక్కెన తొండవు తాడు.

గావరపెట్టు చూ. గావరా. అ.క్రి. కడువులో తిప్పు, కలతపెట్టు.

గావాయి వి. ఓరకొనస్తంభం, సైతాంగావాయి - ఏకాంతరంగా చేయబడ్డ ఓడస్తంభం.

పో. గావియా; స్పా. గావియా;

హిం. గావీ; అర. గబయ.

<పో. గావియా.

గావు[1] వి. పొలంలో జంతుబలి చేసి రక్తం చల్లటం, బలి, ధ్వన్యను. సీలా. 1.113.

గావుకేక వి. 1. పెద్దకేక, బలి ఇచ్చేటప్పుడు వేసే కేక; 2. పెరిగెత్తినవానివలె పెద్ద గొంతుతో అరవటం. గావుకొను న.క్రి. బలివచ్చుకొను. పీథి 41. గావుగుండె వి. ధైర్యంకలవాడు. గావుచేయు (-చేయు) న.క్రి. బలి ఇచ్చు. గావువట్టు రూ.చూ. గావువట్టు. న.క్రి. 1. చంప. సారంగ. చ. 1.92; 2. నాశం చేయు. వి. గట్టిపట్టు, కార్యం ముగిసేవరకు ఒక్క పట్టుగావట్టిన పట్టు. గావుబట్టు రూ.చూ. గావువట్టు. న.క్రి. పళ్ళతోకొరికి చంప. గావువట్టు రూ. గావువట్టు, గావుబట్టు. న.క్రి. చంప. వరాహ. 5.115.

గావు[2] రూ.చూ. గాబు[2]. వి. గడ్డి.

గావుతీయు న.క్రి. తలువతీయు.

గావుకోరి వి. మూలికా విశేషం.

గావుజబావ్ చూ. గాయిజబావ్. వి. గొజబావ్, బెండ, ఎద్దు నాలుక.

గావుటావ్ రూ.చూ. గావుటాను. వి. గ్రామకంఠం.

గావుటామ రూ. గావుటావ్. వి. గవటం, గ్రామకంఠం.

ఉ. హిం. గాఁవ్. గ్రామం.

గావుడి రూ.చూ. కావడి[1]. వి. పొడుగాటి కర్రకు రెండు అంచుల్లోను బరువును వేలాడదీసి మోసే పాదరం.

గావుగాడు వి. 1. కోడెల బేరంలో రబ్బు వనూలుచేసికొని రావటానికి నియమింప బడినవాడు; 2. అప్పటికప్పటి సేద్యపుసేవకుడు, జీతగాడు; 3. ఏడాది వరికూలివాడు, నంబళగాడు.

గావుటబీనట వి. 1. గందరగోళం, నలక్షణంగాని చదువు. నృసింహ. పీఠి. 9; 2. నంస్కారం పొందనిది; 3. కలత.

గావుమయిపోవు చూ. గానము.

గావుము వి. 1. ఆహారం, తిండి. శివధ. 3.85; 2. బత్తెం. కవిచౌ. 90.

నం. గాస-. ఆహారం; ప్రా. గాస-, ఘాస-; కు. గాస్; నే. గాస్, గాఁస్; వం. గరాహ్; సిం. గాహు;

క. గరాస. మింగటం, పోటికడి, తిండి, పోషణం.

<ప్రా. గాస-.

గానమయిపోవు ఆ.క్రి. ఆయువముగిసిపోవు, గింజలు తీరిపోవు.

గాసి విఱ. 1. వ్యర్థమైన, పనికిమాలిన. భార. భీష్మ. 2.161; 2. నష్టమైన, నశించిన, చెడిన. భార.శల్య. 2.57; 3. నలిగిన. ఉ.రా. 4.93; వి. 1. వ్యథ. రాజవా. 2.70. 2. శ్రమ.

క. గాసి. శ్రమ, కష్టం; తు. గాసి. కష్టం; త. కాచి.

నం. ఘర్ష-. ఒరయునది, ఒరయిక, రాపిడి; ప్రా. ఘాస-. పీడించు; ఘాస. ఘర్షణ, ఒరపిడి, పీర.

<ప్రా. ఘాస-.

గాసిఁగొమ (-కొమ) అ.క్రి. దుఃఖింప, బాధించు. గాసిచేయు రూ. గాసిపేయు. న.క్రి. 1. నాశంచేయు, పాడు చేయు. నిర్వ.రా. 7.132; 2. బాధపెట్టు. భార.విరా. 3.119. గాసించు న.క్రి. బాధించు, శ్లేషరచు. ఉ.హరి. 5.301. గాసిబడు రూ. గాసివడు. అ.క్రి. 1. బాధపడు, దుఃఖపడు. భార. అశ్వ. 4.228; 2. చెడు.దశకు. 3.117. గాసిబఱచు (-వఱచు) రూ. గాసిబఱుచు. న.క్రి. 1. నాశనంచేయు, చెరచు. ఉ.హరి. 1.53; 2. బాధపెట్టు. ఉ. హరిశ్చ. 4.84. గాసిబఱుచు (-వఱుచు) రూ.చూ. గాసిబఱుచు. న.క్రి. 1. బాధపెట్టు, పీడించు. ఉ.రా. 4.227; 2. నాశనంచేయు, చెరచు. గాసిబెట్టు న.క్రి. 1. దుఃఖపెట్టు, శ్రమపెట్టు, బాధపెట్టు. భార. స్త్రీ. 2.56; 2. ధ్వంసంచేయు, చెరగొట్టు, చెరచు. దశకు. 6.82. గాసియగు (-అగు) అ.క్రి. 1. నాశమగు, చెడు; 2. బడలు; 3. వగచు. గాసిలు రూ. గాసిల్లు. అ.క్రి. 1. ఆయాసవడు, కష్టవడు, బాధవడు. భార.విరా. 4.230; 2. కోపమొందు. ఉ. హరి. 4.128; 3. క్షీణమగు, తగ్గు, నశించు. ఉ.రా. 6.236. క. గాసిగొళ్ళు. అలసిపోవు.

గాసిల్లు రూ.చూ. గాసిలు. అ.క్రి. 1. బాధవడు; 2. కోవం పొందు; 3. తగ్గు, నశించు. గాసివడు (-వడు) రూ.చూ. గాసిబడు. అ.క్రి. 1. బాధవడు, దుఃఖవడు 2. చెడు.

గాసివెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. కష్టపెట్టు. నిరంకు. 2.33.

గావిపేయు (-చేయు) యూ.చూ. గాసిచేయు. న.క్రి. 1. బాధ పెట్టు. భార.విరా. 3.119 ; 2. ధ్వంసంచేయు, పాడుచేయు.

గాసు వి. కప్పిచక్రం.

గి అవ. నిండలోహస్వాదిసిన ఆజ్ఞేడిత శబ్దంయొక్క ఆద్యక్షరానికి వచ్చే ఆదేశం. ఉ. హరి. 4 107. ఛాన్క్. రా. యు. 904.

గిక్కడ వి. ఇక్కడ.

గిగిరెట్లు వి.బ.వ. కొప్పుల కుప్పంపై తగిలించే గజ్జెలు.

గింగిరాలుతిరుగు చూ. గింగిరు. ఆ.క్రి. కళ్ళు బైర్లు కమ్ము.

గింగిర్లు చూ. గింగురు. వి.బ.వ. గుండ్రంగా తిరగటం, కొట్టినదెబ్బతుల తిరగటం.

గింగురు వి. 1. వింటినారినుంచి బాణం లాగేటప్పుడయ్యే శబ్దం. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 715 ; 2. పెద్దధ్వని వినేటప్పుడు చెవుల్లో కలిగే ధ్వనికి అనుకరణం.

గింగురులెత్తు అ.క్రి. ధ్వనికి చెవులు గడియలుపడు. <గింగురు + - లు + ఎత్తు.

గిచ్చు చూ. గీచు. న. క్రి. 1. గీచు ; 2. (గోళ్ళతో) గిల్లు.

క. గిచ్చు. గిల్లు, గోళ్ళతోరక్కు, గీచు ; గోం. కిస్ కానా. గిల్లు ; కొండ. కిస్. గిల్లు ; కుయి ; కిస-. గిచ్చు, గిల్లు ; పర్జి. కిచ్చ్-. తుంచు ; కువి. కిచలి. గిచ్చు, గిల్లు ; ఒల్లా. కిస్క్. గిచ్చు ; మాల్తో. కిసె-. ముళ్ళతో మాంసం చీల్చు ; కొలా. కిస్క్-. గిల్లు ; కురు. కిచ్చ్‌నా. చిన్నచిన్న ముక్కలుచేయు ; బ్రా. కిప్‌కింగ్-. తుంచు, విడగొట్టు.

గిచ్చులాట వి. గిచ్చుతూ ఆడేఆట.

గిజగిజ వి. క్షోభం, కలవరం. బనవ. 3.610 వం ; 2. కాళ్ళు చేతులు విదిలించటంలో అయ్యే అనుకరణం.

క. గుంజు-. తోయు, ముడుచుకొను ; గిజ ; గోం. గుంజానా-. లాగటం.

గిజగిజకుడుము ఆ.క్రి. గిజగిజలాడు, క్షోభపడు. చమ. 3.73. గిజగిజకొమ్మ. యూ.చూ. గిజగిజగొను. ఆ.క్రి. కలతనొందు, తత్తరపడు. గిజగిజగొమ్మ (-కొమ్మ) యూ. గిజగిజకొను. ఆ.క్రి. తత్తరపడు. అచ్చ. రా. యు. గిజగిజతమ్మకొమ్మ ఆ.క్రి. విలవిలలాడు. రాధా. 5.88. గిజగిజపడు ఆ.క్రి. గిజగిజలాడు, క్షోభపడు. అచ్చ. రా. యు. 217. గిజగిజయగు (-అగు) ఆ.క్రి. కలతపొందు. శ్రీరం. మా. 3.522. గిజగిజలాడు ఆ.క్రి. క్షోభపడు, మృత్యు. 2.84. గిజగిజలాడుకొమ్మ ఆ.క్రి. గిజగిజలాడు. ద్వి. తి. సారంగ. 2,27వ. 29వం.

గిజరు యూ.చూ. గుజురు. వి. 1. బీజం, గింజ. ఆం. భా. 2.39 ; 2. మామిడివండు మొ. వాటిపేసెం ; 3. కోడి గుడ్డులోని పచ్చని పదార్థం.

గిజాటవడు ఆ.క్రి. ఒత్తిడిచే వినుగుచెందు.

గిజిగాడు యూ. గిజ్జిగాడు. వి. పక్షివిశేషం. పచ్చపిట్ట. మను. 1.36.

క. గిజుగార-. ఒకరకంపిట్ట; గిజగ, గిజుగ. బంగారం రంగుపిచ్చిక, ఒకరకంపిట్ట.

గిజిగిజియగు (-అగు) ఆ.క్రి. గిజగిజలాడు, తన్నుకొను. బనవ. 3.68.

గిజివిజి వి. నములటంలో అయ్యేధ్వని. కకుత్స్థ. 5.72.

గిజిలిగాడు వి. ఒకరకం చుంచు, మూషికవిశేషం.

గిజురు యూ.చూ. గుజురు. వి. 1. బీజం, గింజ ; 2. మామిడి వండు మొ. వాటిపేశం ; 3. కోడిగుడ్డులోని పచ్చని పదార్థం.

గిజ్జిగాడు యూ.చూ. గిజిగాడు. వి. పచ్చపిట్ట, బంగారుపిచ్చుక, పనువుపిట్ట.

గిజ్జిజి వి. ఒకదినును భక్ష్యం.

గిజ్జిపోతు వి. ఒకజాతిదున్న.

గిజ్జు వి. భక్ష్య విశేషం. కాశీ. 7.185.

గింజ వి. బీజం, విత్తు. భార. ఆను. 3.284.

క. గింజు. గింజమయం.

గింజగిర్రె వి. ధాన్యం. బనవ. 2.21. గింజనపాతికలు యూ. గింజంబాతికెలు. వి.బ.వ. మామూలుకంటె గింజఎక్కువ పొడవైన వంగడం. గింజమ్మేరవర్డు వి.బ.వ. పొడుగాటి గింజరకం ధాన్యం. గింజపాగరు వి. 1. చిన్నమొలకలకు దానివిత్తనం జీర్ణించిపోయేవరకు చూపేపాది ; 2. యావనం. గింజంబాతికెలు యూ.చూ. గింజనపాతికలు. వి.బ.వ. మామూలుకంటె గింజ ఎక్కువపొడవైన వంగడం. గింజల బావ వి. ధాన్యం నింపచేయడానికి వాడే పెద్దమట్టిపాత్ర. గింజలుతీరిపోవు అ.క్రి. చనిపోవు. గింజలేరు న.క్రి. గింజల్ని ఏరు. గింజలేరుమనికి వి. ఉంచవృత్తి. గింజలొర వి. ధాన్యం నిల్వకు ఉపయోగపడే పెద్దగాదె.

గింజాగిరువు చూ. గింజ. వి. ధాన్యం.

గింజు న.క్రి. విదిలించు, చిమ్ము. ఆశ్వ. క. 1.28 వ. 20వం.

క. గింజు. తోయు, ముడుచుకొను ; గోం. గుంజానా-. లాగటం.

గింజుకొమ్ము న.క్రి. కాళ్ళువిదిలించు, చిమ్ము. హరి. పూ. 5.170 ; ఆ.క్రి. 1. కాళ్ళు, చేతులు విదిలించుకొను, గిజగిజలాడు. వరాహ. 11.105 ; 2. శ్రమపడు. గింజువడిన విణ. ఆవదపొందిన.

గింటెలు చూ. గింజ. వి.బ.వ. అనుములు.

గిట వి. కూసించటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. రాజవా. 5.98.

గిటగిట[1] విణ. కృశం, మాక్ష్మం. విజయ. 3.795. గిటగిటవ విణ. 1. అల్పమైన, హీనమైన. కాశీ. 1.100 ; 2. మృదువైన, సుకుమారమైన. ద్వి. హరిశ్చ ; ఉ. 918 ; 3. కొంచెమైన, చాలని. ఆము. 1.78. 4. కృశించిన. ఆము. 5.55 ; గిటగిటవగు అ.క్రి. దుర్బలమగానుండు. ద్వి. హరిశ్చ. వ. 917 పం.

గిటక[1] యూ. గిటుకు. విణ. పొట్టివాడు. ఆం. భా. 2.128.

క. గిడ్డ-. పొట్టి ; పో. చూ. కొడ-. కుట్టు. శివ. (కూర్గుజాతిలో తప్ప) ; తు. గిడ్డ-. చిన్న, పొట్టి ; గిడ్డె, గిడ్డెలె, గిడ్రె-, గిడ్రెలె-. పొట్టివాడు ; పో.చూ. త. కుట్టుమ్-. చిన్నతనం, కోతిపిల్ల ; కుట్టున్. చిన్నపిల్లల నుద్దేశించి పిలిచేముద్దుపిలుపు ; కుట్టి. చిన్నపిల్ల, కుక్కపిల్ల, వండిపిల్ల, పులిపిల్ల, బాలిక ; కుట్టో-. ఏఱు- ; చిన్నఎద్దు ; పో.చూ.మ. కుట్టుమ్-. బాలుడు, గొర్రెపిల్ల, ఆవదూడ ;

కుట్టి-. ఐంతువుపిల్ల, శిశువు. కంటిపావ ; కుటు. చిన్న, నన్నని ; తొ. కుట్-. చిన్న, పొట్టి ; కుయి. గూటు-. గిడనదారు, గూటి-. పొట్టి ; కురు. గుడ్రూ, గుడ్డూ-. పొట్టిగాఉండే ; ద్రా. ఘుడ్డూ, గుడ్డూ. చిన్నముండ్లవంది.

గిటకకాయ వి. పొట్టివాడు. గిటకబారు రూ. గిటుకుబారు. అ.క్రి. గిడనదారు, ముదిరిపోవ.

గిటక[2] రూ. గిటిక. వి. ఎండినకొబ్బరి చిప్ప.

క. గిటుక. కురిడీ.

<క. గిటక.

గిటగిట[2] రూ. కిటకిట. వి. పళ్ళుగీరటంలో అయ్యేధ్వని. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 1183 పం. (నడుం) వజకటంలో ఆయ్యే ధ్వని, ధ్వన్యను.

క. గిటు. చికాకును కల్గించేధ్వని.

గిటగిటమను అ.క్రి. (నడుం) కదులు, చలించు. ప్రభా. 2.88.

గిటిక రూ.చూ. గిటక[2]. వి. ఎండిన కొబ్బరి.

గిటికె వి. కుండపిడత, దాక.

గిటు అవ్య. ఇటు.

గిటుకు రూ.చూ. గిటక[1]. విణ. పొట్టి.

గిటుకుబారు రూ.చూ. గిటకబారు. అ.క్రి. గిడనదారు, ముదిరిపోవు.

గిట్ట[1] రూ. గిట్టె, గెటికె, గెట్ట, గెట్టె, గొట్టె[1]. వి. ఐరం, డెక్క. ఆం. భా. 2.197.

పర్తి. గేటు-. మోకాలు, పీతగోళ్ళు ; పో.చూ. కువి. కొడ్డ-. కాలు ; కొలా. గెట్టు. కాలు ; నా. గెట్టు-. పాదం ; కురు. ఖెడ్డె. పాదం, కాలు ; మాల్తో. కెడ. కాళ్ళు.

గిట్ట[2] వి. మాగాణిలో మొలిచే వరి వంటి కలువ మొక్క (Polytoea Speeies).

గిట్ట[3] వి. భాణం. రాజవా. 5.12.

గిట్ట[4] చూ. గిటక[1]. విణ. పొట్టి.

గిట్టకఱచు అ.క్రి. 1. కోపంతో పళ్ళు బిగించు ; 2. చచ్చి పోయేటప్పుడు పళ్ళు దగ్గరపడు.

క. గిట్టు-. ఒకదానికొకటి దగ్గరగా చేర్చు.

గిట్టమి చూ. గిట్టు[2]. వి. పగ, విరోధం.

గిట్టమితనము వి. పగ, విరోధం.

గిట్టాయి వి. పనాదులను దిట్టపరచడం, క్లాబులు పోత పొయ్యటం, రోర్లుపెయ్యటం మొ. పనులకు వనికొచ్చే రాతిముక్కలు.

గిట్టిగర్ద వి. చెరువుమడుగు మొ. జలాశయాల్లో పెరిగే ఒక దినుసుగర్ద.

గిట్టించు[1] చూ. గిట్టు[1].

గిట్టించు[2] చూ. గిట్టు[2].

గిట్టివట్టు న.క్రి. గట్టిగా పట్టుకొను. కు.నం. 1.102.

గిట్టింపు[1] చూ. గిట్టు[1].

గిట్టింపు[2] చూ. గిట్టు[2].

గిట్టు[1] అ.క్రి. 1. చచ్చు. భాగ. 9.682 ; 2. నశించు, చెరు. రామలిం,శ. 48.

క. కెడు, కిడు. (కెట్ట్) నశించిపోవు ; కొడ. కెడె, కెట్ట్. నశించు, చెడిపోవు ; తు. కెడగుని. నశించు, చెడిపోవు ; పో.చూ. త. కెటు. నశించు, చెడు ; పో.చూ. మ. కెటు. నశించు ; కొండ. కెర్. (కెట్) చచ్చు. నశించు ; తొ. కొర్-. నశించు, చచ్చు.

గిట్టించు[1] న.క్రి. 1. చంపు. అచ్చ.రా.యు. 161 ; 2. చేదించు. అష్టమ.క. 1.35 వు. 22 పం. గిట్టింపు[1] వి. చావు.

గిట్టు[2] అ.క్రి. 1. చాలు ; 2. అనుకూలమగు, ఇష్టమగు, సరిపడు ; 3. లాభించు.

క. గిట్టు. అనుకూలమగు, సరిపడు, ఇష్టమగు ; కొడ. కిట్ట్-. పొందు, కలియు ; తు. కిట్టు, గిట్టు. సాన్నిహిత్యం ; పో.చూ. త. కిటై-. కలియు, అనుకూలమగు, సరిపడు ; పో.చూ. మ. కిటెక్క-. పొందు ; మాల్తో. కిటె. దగ్గర.

గిట్టించు[1] అ.క్రి. గిట్టుబడియగు. గిట్టింపు[2] వి. గిట్టుబడి.

గిట్టుబడి వి. అమ్మకంలో వచ్చే లాభం.

గిట్టె రూ.చూ. గిట్ట[1]. వి. కాలికొనన ఐంటగా మొలిచే గట్టి గోరువంటి ఆవయవం.

గిట్లు అవ్య. ఇటుల, ఈలాగున.

గిడకొన్న రూ.చూ. గిడ్డకొన్న. వి. చియకొన్న.

గిడవవాడు వి. కుమ్మరి.

గిడస విణ. పొట్టి, కురచ, గిటక.

క. గిడ్డు, గుడ్డు. కురచతనం ; గిడ్డ-. పొట్టి ; కొడ, కుట్టి-. శిశువు (కూర్గ్ జాతిలో తప్ప) ఐంతువు పిల్ల (కుక్క, పంది, పిల్లి తప్ప) ; తు. గిడ్డ-. చిన్న, పొట్టి ; గిడ్డెె. గిడ్డెలె-గిడ్వ్వె, గిడ్వెలె. పొట్టివాడు ; త. కుట్టుమ్. చిన్న తనం, కోతిపిల్ల ; కుట్టున్. చిన్నపిల్లలను ఉద్దేశించి పిలిచే ముద్దుపిలుపు ; కుట్టి. కుక్కపిల్ల, పందిపిల్ల, పులిపిల్ల ; కుట్టు-. కురచతనం. కుట్టి-. ఏదు, చిన్న ఎద్దు ; మ. కుట్టున్-. బాలుడు. గొర్రెపిల్ల, ఆవుదూడ ; కుట్టి-. చిన్న ఐంతువు, శిశువు. కంటిపావ ; కుటు-. చిన్న, నన్నని ; తొ. కుట్-. పొట్టి, చిన్న ; కుయి. గూటు. పొట్టిగా ఉండు ; గూటు-. పొట్టిగా ఉండు, చిన్నగా ఉండు ; కురు. గుడ్రూ-. పొట్టిగా ఉండు ; ద్రా. ఘుడ్డు, గుడ్డు-. చిన్న, ముండ్లవంది ; మరా. గిడా-. పొట్టిగా, మందంగా ఉండు.

గిడనవండ్లవాడు వి. ఆల్పదంతుడు. గిడనబాయి(-పాయి) అ.క్రి. ఏవుగా పెరగకుండ ముదిరిపోవ. గిడనవల వి. చేవలు పట్టే పెదురుపేళ్ళ బుట్ట.

గిడి వి. బిగువు, బింకం.

క. గిడి. నోటినిండా వేనుకొని మింగు.

గిడికొను రూ.చూ. గిడిగొను. అ.క్రి. 1. బిగువెక్కు ; 2. చప్పట్లుకొట్టు. గిడిగొను(-కొను) రూ. గిడికొను. అ.క్రి. 1. బిగువెక్కు ; 2. చప్పట్లుకొట్టు.

గిడిగి రూ.చూ. గిడియ. వి. 1. మద్దువు, తప్పెట ; 2. చిన్న చట్టి.

గిడిగిడి వి. 1. నమస్కారం. వేంక. ఆం. 2.47 ; 2. చిరత, భజనచేసే సాధనం.

గిడిగిళ్ళ వి.బ.వ. 1. నమస్కృతులు. ప్రబంధ. 880 ;

2. చిరతలు, చిటికెలు. తరచుగా. బ.వ. లోనే ప్రయుక్తం.

గిడిగిరి వి. డొంకబూరి చెట్టు (Ehretia leauis).

గిడిగిర్లు చూ. గిడిగిడి.

గిడిబిడి వి. వాద్యవిశేషం. హంస. 3.29.

క. గిడిమిడి, గిడిబిడి. వాద్య విశేషం.

గిడియ చూ. గిడిగి. వి. పటహ విశేషం, తప్పెట. ఆం.భా. 1.127.

క. గిడిమిడి, గిడిబిడి. ఇనక గడియారం ఆకారంలో ఉండే బుడుబుడుకథక్కి ; తు. గిడిబిడి-. చిన్న డోలు ; త. కిడుపిటి. గిలకతప్పెట ; మ. కిడుపిటి. చిన్న తంబుర.

గిడుగు వి. 1. కామలేని గొడుగు, కామ ఆక్కర్లేని గొడుగు ; 2. ఎండవానల్లో వాడే వెదల్పాటి ఆంచుగల టోపి.

గిడుగుడు చూ. గిరుగుడు, గిలుగుడు. వి. చిలకరుద్దిపొద (Caseariatomentosa).

గిర్ద[1] విణ. పొట్టి. సాంబ. 2.5 ; వి. 1. విష్ణ్వవతారభేదం, వామనమూర్తి. అచ్చ.రా.యు. 64 ; 2. చిన్న ఆవు ; 3. చిన్నగిన్నె.

క. గిడ్డ-. పొట్టి. వామనుడు ; గిడ్డు, గుడ్డు-. పొట్టి, దాలుడు, చిన్న, కురచ ; కొర. కుట్టి-. శిశువు (కూర్చు జాతి తప్ప) జంతువుపిల్ల. గిడ్డా. పొట్టి, మందం ; తు. గిడ్డ, గిడ్డె, గిడ్డెలె, గిడ్యె. గిడ్యెలె. పొట్టి, కురచ ; గిడ్డి. గుడ్డు. పొట్టిగా, ముద్దగా ఉండే మల్లి ; త. కుట్టమ్. కోతి పిల్ల, చిన్నతనం ; కుట్టన్. చిన్న పిల్లలనుద్దేశించి పిలిచే ముద్దుపిలువు ; కుట్టి. వంటిపిల్ల, కుక్కపిల్ల, పులిపిల్ల ; కుట్టి-చేఱు. చిన్న ఎద్దు ; మ. కుట్టమ్-. బాలుడు, గొఱ్ఱెపిల్ల, దూడ ; కుట్టి. చిన్న జంతువుపిల్ల, శిశువు, కంటిపాప ; కుటు. చిన్న, నన్నని ; కుయి. గూటు. పొట్టి, కురచ ; గూటు. పొట్టి, కురచ ; కుర్. గుడ్డు. చిన్న, ముంగర్వపంది.

గిర్డకొన్న చూ. గిరకొన్న, గెర్డకొన్న. వి. చిరుకొన్న, చిన్నగింజలకొన్న. గిర్డతనము వి. వామనత్వం, కురచతనం. గిడ్డది విణ. పొట్టిదైన, కురచదైన. గిర్డబండి వి. చిన్నబండి. గిర్డరాగి వి. మొక్క పొట్టిగా ఉండే రకం (మూడ్లెల్లవంట). గిర్డలదొడ్డి వి. 1. పనులకొట్టం. భక. 2.4 ; 2. ఆవునెయ్యి పోయదగిన వేఱుపాత్రలు. ఆం.భా. 2.111. గిర్డవాడు విణ. పొట్టివాడు. గిర్డవేట్ట చూ. గిర్డనద్ద. వి. ఒకరకం నట్ట. గిర్డవేర్ద చూ.చూ. గిర్డనట్ట. వి. ఒకరకం నట్ట. గిర్డాముదాలు వి.బ.వ. ఒకరకం నూనె గింజలు. గిర్డారికె వి. ఒకరకం ఆహారధాన్యం. <గిర్డ[1]+ఆరికె.

గిర్ద[2] వి. ఆనుగర్ర, నొగకింద ఆవుగా పెట్టిన కర్ర.

గిర్డంగి వి. నడుకులుంచి అమ్మే ఇల్లు.

క. గిడ్డంగి-. నడుకులు నిలవచేసే గది ; తు. గడంగు. నడుకులు నిలవచేసే గది ; త. కిడుంకు. చెరసాల, నడుకుల గది ; కిట్టుంకి. నడుకులు నిలవచేసే గది ; మ. కిడుంఞ్ఞు. చెరసాల, నడుకులు నిలవచేసే గది.

గిర్డాముదాలు చూ. గిర్డ[1].

గిర్డారికె చూ. గిర్డ[1].

గిర్డి వి. 1. ఆవు. కాశీ. 6.61 ; 2. పొట్టిఆవు. ఆం.భా. 2.263 ; విణ. గిర్డ, పొట్టిది. ఆం.భా. 3.46.

క. గిడ్డి. పొట్టిస్త్రీ ; త. గిడ్డి ;

పో. చూ. నం. గృష్టి-. ఒకేదూడగలఆవు.

గిర్డితనము వి. పొట్టితనం. గిర్డిదొడ్డి వి. 1. పనులకొట్టం ; 2. ఆవునెయ్యిపోయదగిన వేఱుపాత్రలు.

గిర్డు చూ. గిద్దు. వి. శ్యేనం, ఒకజాతిడేగ. పి. శకు. 1.110.

క. గిడగ, గిడిగ, గిడుగ. డేగ, శ్యేనం ; కొర. కిడువె. గద్ద, డేగ ; తు. గిడి. శ్యేనం, డేగ, గండబేరుండం పక్షి ; గోం. డీగొ. గండబేరుండ పక్షి ; కువి. డేగ. డేగ.

గిర్డుకొరింత చూ. గిర్డుకొరింద. వి. అరవల్లోనూ, కనుమల్లోనూ ప్రవాహాల పక్కన పెరిగే ఒకతీగ (Acaciapennata).

గిర్డుకొరింద చూ.చూ. గిర్డుకొరింత. వి. అరవల్లో, కనుమల్లో ప్రవాహాము పక్కన పెరిగేఒకతీగ (Acacia pennata).

గింటం చూ. గింటిం, గింటుం. వి. రెండుపోగులు పురిపెట్టిన దారం, జమిలిదారం.

గింటంఅతుకు వి. నరిచేసిన పడుగులోరెండేసిపోగులు ఒక బద్దె పోగుకు కలిపి అచ్చతకటం. గింటందువ్వటి వి. నేతలో నిలువును, అడ్డానికి రెండేసి పోగులు చొప్పున నేసిన దుప్పటి. గింటంనూలు వి. రెండేసిపోగులు కలిపివురిపెట్టిననూలు.

గింటన చూ. చూ. గింటెన. వి. దింటెన, గిరిపర్ణి.

గింటిం చూ.చూ. గింటం. వి. రెండుపోగులు పురిపెట్టినదారం.

గింటుం చూ.చూ. గింటం. వి. రెండుపోగులు పురిపెట్టినదారం.

గింటెన చూ. గింటన. వి. దింటెన. గిరిపర్ణి. ఆం.భా. 2.56.

గింటెము చూ. గెంటెము. వి. జమిలిపోగు నేతబట్ట, రెంటెం. కళా. 7.181 ; విణ. 1. దట్టమైన, సాంద్రమైన. వరాహ. 6.40. ; 2. అధికమైన. విజయ. 2.134.

గిండి వి. బృంగారం, నన్ననిమెరకల పాత్ర. ప్రబో. 2.15.

క. గిండి-. గిన్నల్, గిన్నిల్. లోహపుపాత్ర, మంచి సీటిలోహపుపాత్ర ; కొడ. కిండి. నన్ననిమెరగల లోహపు పాత్ర ; తు. గిండి, గిండ్య, గిండె. చిన్నలోహపుపాత్ర ; గిన్నలు. కంచుగిన్నె ; త. కిండి. నన్ననిమెరగల పాత్ర ; మ. కిండి. నన్ననిమెరకల సీటిపాత్ర ; కొండ. కొండె. లోహపు పానపాత్ర.

నం. కుష్టో.

గిండికుండి వి. కమండలువుజారీ, గిండిచెంబు వి. నన్నని మెరగలచెంబు.

గిత్త వి. 1. వృషభం. వల్నా. పు. 48. అచ్చ.రా. బాల. 18 ; 2. ఎద్దుపట్టనికోడె, ఆర్షభ్యం. ఆం. భా. 2.267.

గిత్తకత్తడిజేఁయు వి. నందివాహనుడు, శివుడు. ఆం. భా. 10.

గిదరాయించు అ.క్రి. చుట్టుకొను, వ్యాపించు.

గిద్ద[1] చూ. గిద్ది, గిద్దె వి. 1. సోలలో నాలుగో వంతు, ధాన్యం కొలత ; 2. పిడత.

క. గిద్ద, గిర్ద్, గిర. సోలలోనాల్గోవంతు.

గిర్దకొన్న వి. మొక్కపొట్టిగా ఉండేరకం. గిర్దమారికొన్న

వి. మొక్కపొట్టిగా ఉండేరకం. గిర్దలాయి చూ.చూ. గిర్దెలాయి. వి. గిర్దెల్నినర్సేరాయి. గిర్దవావ వి. కుండపోతవాన.

గిర్ద[2] వి. గడ్డి కోయటానికి పైరు తీయటానికి పనికివచ్చే కొడవలి.

గిర్ది[1] వి. గోడలమధ్య ఉన్న భాగం.

గిర్ది చూ.చూ. గిర్ద[1]. వి. మట్టిగిన్నె.

గిర్దు చూ.చూ. గిర్డు. వి. శ్యేనవిశేషం. కాళ. 3.46.

గిర్దె చూ.చూ. గిర్ద[1]. వి. 1. పాపసోల ; 2. పిడత, మట్టిగిన్నె.

గిర్దెకొమ్ము వి. పళువులతలమీద లావుగా పొట్టిగా బోడిగా ఉండే కొమ్ము. గిర్దెటిక వి. నుమారు రెండు సోలిగలు బియ్యం ఉడికే మట్టిపాత్ర. గిర్దెడటిక వి. నుమారు రెండు సోలిగలు బియ్యం ఉడికే మట్టిపాత్ర. గిర్దెడుకుండ వి. నుమారు రెండు బిట్లు బియ్యం ఉడికే మట్టిపాత్ర. గిర్దెలాయి చూ. గిర్దలాయి. వి. గిర్దెల్ని పర్సేరాయి.

గినియ వి. ఒకరకం మొక్క, కటలి.

గినుమాడు చూ. గినుము.

గినుము చూ.చూ. గిలుబు. వి. వంచన.

గినుమాడు న.క్రి. వంచించు. హరి. పూ. 5.196.

గింది వి. 1. మోసం ; 2. ఆటల్లో మోసం చేయడం.

గిందిరి వి. 1. మోసం ; 2. ఆటల్లో మోసంచేయటం.

గిన్ని వి. ఒకమోస్తరు ఎత్తు పెరిగేచెట్టు (Blackpalm eugenia jumbolama).

గిన్నియ చూ. గిన్నె[1]. వి. 1. లోహాదిపాత్రం. ఉ. హరి. 3.86 ; 2. చషకం, పానపాత్ర.

క. గిణ్ణిలో. లోహపాత్ర ; త. కిణ్ణమ్, కిణ్ణి. చిన్న లోహపుపాత్ర ; మ. కిణ్ణమ్ ; తా. కిన్మ్. లోహంతో చేసిన భోజనం పాత్ర.

గిన్నివత్తి వి. విత్తులు జరలు జరలుగా ఉండేపత్తి.

గిన్నె[1] చూ.చూ. గిన్నియ. వి. 1. లోహాది పాత్రం. భీమ. 1.104 ; 2. చషకం. పానపాత్ర. ఆం. భా. 2.244 ; 3. రంగులు కలువుకొనే చిన్నపాత్ర ; 4. ఆరుగుభాగంలో మట్టుఉండే చిన్నమట్టిపాత్ర ; 5. బావికిచుట్టూ కట్టినగిన్నె ; అక్కడికిగాఉండే ఆరుగు.

గిన్నెకాను వి. ఒకరకం నాణెం. గిన్నెకొమ్ము వి. సీదుత్రాగే పాత్రగా ఉపయోగపడే కొమ్ము, చెనక్కువాలి కొనలు కలిసినకొమ్ము. గిన్నెచంక వి. పొదుగు (చెరల్లుగా గిన్నె మాదిరి ఉండి రొమ్ములులావుగాఉండేది). గిన్నెపొదుగు వి. పొదుగుచెరల్లుగా గిన్నెమాదిరిగా ఉండేది. గిన్నెబొట్టు వి. మంగళసూత్రం. గిన్నెమూకుడు వి. కోళ్ళకునీళ్ళు పెట్టడానికి గుండ్రని గిన్నెలాగఉండే మట్టిమూకుడు. గిన్నెసివ్వ (-చివ్వ) వి. అరుగుమట్టుల్లో తవరగిన్నెలాగ ఉండేమట్టి పాత్ర.

గిన్నె[2] వి. దూలాలు, దర్వాజాలు, తలుపులు మొ. వాటితయారీకి పనికివచ్చే కలపనిచ్చే చెట్టు.

గిన్నెవారు చూ. గిన్నె[1]. వి. తీపుతారు.

గిబ్బ వి. 1. ఎద్దు, వృషభం. భాగ. 10పూ. 211 ; 2. అచ్చుబెద్దు. హరి.పూ. 3 ; 3. ఎద్దువట్టని కోడె, ఆర్షభ్యం. ఆం.భా. 2.262 ; విణ. ఉత్తరపదంగా వృషభ శబ్దంవలె శ్రేష్ఠభావాచకం. దశా. 1.164.

గిబ్బడాల్దొర వి. వృషభధ్వజుడు, శివుడు. అచ్చ. రా. యు. 5.92. గిబ్బడాల్దొరగుండు వి. కైలాస పర్వతం. అచ్చ. రా. యు. 592. గిబ్బతక్తడిదొర వి. శివుడు, వృషభ వాహనుడు. గిబ్బతీడు వి. ఆబోతు. గిబ్బబొబొదోడు వి. వృషభ వాహనుడు, శివుడు. అచ్చ. రా. ఆరణ్య. 58. గిబ్బరవుతు చూ.చూ. గిబ్బరౌతు. వి. శివుడు. గిబ్బరౌతు చూ. గిబ్బరవుతు. వి. వృషభ వాహనుడు, శివుడు. పార్వ. 2.175. గిబ్బరౌతునకుడు వి. కుబేరుడు. గిబ్బలజోడు వి. నంది, శివునివాహనం. పారి. 4.85. గిబ్బవయాళిదోడు వి. శివుడు. గిబ్బసిపాయి వి. శివుడు.

గిబ్బు న.క్రి. చంపు. సారంగ. 1.68.

గిర చూ.చూ. గీర[3]. వి. 1. నేతలో నన్నగా గీతపెట్టినట్లు వేరేరంగు దారంతో నేయటం ; 2. కమ్మి నేతలో కానెడు పొడుగు చెరగు నేసిన తర్వాత పెట్టిన జంట గీరలు.

గిరక[1] చూ.చూ. గిలక[2]. వి. 1. నూలిరాట్నం యొక్క చక్రం. ఆం. భా. 2.294 ; 2. నూలిరాట్నం, ఘటయంత్రం, సీటిని సులభంగా తోడటానికి వాడే చక్రం.

క. గిరికె-. పత్తిగింజలను వేరు చేసే యంత్రం.

గిరకఈచ వి. రాటి తిరగటానికి ఆధారంగా ఉన్న ఇరుసు. గిరకకట్టె వి. మోటబిళ్ళ, ఇరుసు గిలక తిరగటానికి వీలుగా దానిమధ్య ఉంచిన కర్ర. గిరకకదురు వి. పత్తిరాట్నం నిలువుల మధ్య రూళ్ళుమాదిరిగా ఉండే కట్టె. గిరకకొండి వి. అచ్చుగుదులు తగిలించే వంకరఇనప ఊచ. గిరకకోల వి. పత్తిరాట్నం నిలువుల మధ్యరూళ్ళ కర్ర మాదిరిగా ఉండేకట్టె. గిరకగుంజ వి. అడ్డుకమ్మి తిరగటానికి ఆధారంగా అడ్డకట్టెకు పాతిన నిలువు కొయ్య. గిరకజంగ్ వి. పత్తి పట్టేటప్పుడు రాట్నం కదలకుండా తొక్కి పట్టడానికి అమర్చిన కట్టె. గిరకతాడు[1] చూ. గిలక తాడు. వి. రాటి ఆకులు కలిపి కట్టినదారం, అడ్డగుమ్మి ఆకులు కలిపి కట్టినదారం, మగ్గం పికాపికీ బొమ్మకు కలిపి కట్టినదారం, వల్లిరునకు వేసిన అచ్చునూత్రం. గిరకదామ వి. రాయితిరగటానికి ఆధారంగా ఉన్న ఇరుసు. గిరకదారం వి. గిలకకు వేసిన అచ్చునూత్రం. గిరకనిలువు వి. రాటికి ఆధారంగా పాతిన నిలువు కొయ్య. గిరకనిలువు గుంజ వి. అడ్డగుమ్మి తిరగటానికి ఆధారంగా అడ్డకట్టెకు పాతిన నిలువుకొయ్య. గిరకపట్టె వి. మోటబావి నిలువు గుంజలమీద ఉన్న అడ్డపట్టె. గిరకవంపె వి. నూలు చిలవల్ని తోడే ఒక రకం లాటి. గిరకవంపెతాడు వి. గిరక వంపె కింది ఆకులకు, పైఆకులకు కలిపి కట్టినతాడు. గిరకపీట వి. రాటి తిరగటానికి రాతి దూలానికి ఆధారంగా ఉన్న కొయ్యమొద్దు. గిరకపూట వి. దున్నేటప్పుడు కాడికి ఏడికోలకు కలిపి కట్టే కట్టలో ఒకరకం. గిరకబావి చూ.చూ. గిలకబావి. వి. గింక వేసినబావి. గిరకమొద్దు వి. వంపెకు నూలు చుట్టేటప్పుడు ముక్కుకు ఊనికగా పెట్టే మొద్దు. గిరకరాటం వి. పత్తినుంచి గింజలు వేరు చేసే కొయ్యపనిముట్టు. గిరకలబడితె వి. కోతి వుల్లలు గాని, గిలకలుగాని వేలాడదియ్యటానికి మగ్గానికి పైనదారాలు

కట్టిన కర్ర. గిరకవేడు (-వేడు) అ.క్రి. వెనుకకు పడు.

గిరక[2] వి. పచ్చిగా ఉన్న మట్టి పాత్రలకు పూజలు ముద్రించటానికి వాడేఆచ్చు.

గిరకఅచ్చు వి. అడ్డగుమ్మికి రెండువైపులా కట్టిన వెదురుబద్ద. గిరకదాక వి. నోరు వెడల్పుగాఉండి పొట్టమీద గీతలువేసి ఉండే మట్టిపాత్ర.

గిరక[3] విణ. పొట్టి.

గిరకతనము వి. పొట్టితనం. గిరకతాడి చూ. గిరక తాడు[2], గిరకత్రాడి, గిరుకతాళి, గిలకతాడు. వి. ఈదారు, హింతాలం, ఖర్జూరం చెట్టు (Phoenix paludosa). గిరకతాడు[2] చూ.చూ. గిరకతాడి. వి. ఈదారు, హింతాలం. గిరకత్రాడి చూ.చూ. గిరకతాడి. వి. ఈదారు, హింతాలం.

గిరకా వి. పునాది పగులు.

గిరగిర వి. తిరగటం మొ. వాటిలో ధ్వనికి అనుకరణం. భాగ. 10 ఉ. 544.

క. గిరగిర. తిరిగేటప్పుడద్యోద్వని; తు. గిరియని. తల తిరుగుడును అనుభవించు; త. కిఱుకిఱు. తల తిరుగు; కిఱుకిఱుప్పు. తల తిరగటం.

గిరంగు వి. కొండజాతి దున్న.

గిరజాలు చూ. గిరదా. వి.బ.వ. గిరదాలు.

గిరతట్ట వి. వెదురు పేళ్ళతో అల్లిన చిన్నబుట్ట.

గిరదా రూ. గిలజ. వి. వంకీలజుట్టు.

హిం. ఉ. గిర్‌దా. వరిధి, చుట్టు.

క. గిర్‌దా-. వంకీలు తిరిగి పొడవుగా ఉన్న జుట్టు. <ఉ. గిర్‌దా.

గిరదాయించు న.క్రి. గుండ్రంగాచేయు, చుట్టుతిప్పు.

గిరవాటు రూ. గిరివాటు, గెరవాటు. వి. గిరగిరతిప్పి విసిరి వేయటం.

గిరవు రూ. గిరవి, గిరువు, గీవు. వి. 1. కానుక, ఉపాయనం. పి. శకు. 3.225; 2. కుదువ, తాకట్టు. విక్ర. 7.62.

క. గిరవి, గిర్వీ-. కుదువ, తాకట్టు.

గిరవుంచు న.క్రి. కుదువపెట్టు, హూలగాఉంచు. ఆము. 1.54. <గిరవ+ఉంచు. గిరవుపెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. 1. కానుక ఇచ్చు. వరాహ. 2.113; 2. కుదువపెట్టు. కాళ్ల. సం. 3.174.

గిరవ విణ. పిరికి పంద.

గిలనటబాటు (-పాటు) అ.క్రి. గట్టిపడు, గిసరబాడు.

గిరాకి రూ.చూ. గిరాకీ. విణ. వెలఎక్కువైన, ప్రియమైన. వి. అలభ్యత, అధికమైన కొనుబడి.

గిరాకీ రూ. గిరాకి. విణ. వెల ఎక్కువైన. వి. అలభ్యత, అధికమైన కొనుబడి.

హిం. ఉ. గిరాఁ, గిరానీ-. ప్రియమైన.

క. గిరాకి-. అధికమైన ధరగల, ప్రియమైన.

<ఉ. గిరాఁ.

గిరాటువేయు న.క్రి. రువ్వు, విసిరివేయు.

గిరాదులు వి.బ.వ. దేవాలయాలపైన అలంకారానికి పెట్టే కూజా లాంటి మట్టి పాత్రలు. (ఆదు 'ఆరడాలు' కలిసే ఒక 'గిరాదు' ఆవుతుంది).

గిరాయించు రూ.చూ. ఘిరాయించు. న.క్రి. ముట్టడించు.

గిరి[1] వి. బండి కుండలో బిగించిన ఆకులు పట్టిఉండే గుండ్రటి కొయ్య చట్రం; 2. నీటిని నులభంగా తోడడానికి వాడేచక్రం.

గిరి[2] వి. నున్నంతో గుండ్రంగా గీసేగీత.

గిరి[3] రూ. గెరి[3] వి. గెల.

గిరికి వి. 1. బండికి కుండలో బిగించిన ఆకులను పట్టి ఉండే గుండ్రటి కొయ్య చట్రం; 2. గానుగ కున్న రాతిచక్రం.

గిరికీలు కొట్టు అ.క్రి. పల్టీలు కొట్టు.

గిరికొమ్మ అ.క్రి. వ్యాప్తమగు. ద్వార. భీష్మ. 2.186.

గిరిగ రూ.చూ. గిరిగె. వి. మడమ కింది భాగం.

గిరిగిట రూ. గిర్గిట. వి. 1. ఒకరకం సంగీత సాధనం. పండి. చ. 3.239; 2. ఆడేటప్పుడు వాయించే కంచుతాళం.

క. గిర్గట్లు-. సంగీతసాధనం.

గిరిగె రూ. గిరిగ. వి. మడమ కింది భాగం.

క. గిరగె-. కాలి చీలిమండ.

<క. గిరగె.

గిరిగెబుడ్డి చూ. గరిగెబుడ్డి. వి. అరిపేజీలేకుండా పెళ్ళి చేసే వాళ్ళు వాడే మట్టిపాత్ర.

గిరిడి రూ. గిరిజి. వి. పన్నె కట్టేటప్పుడు దండెల మధ్య బిగించిన వుల్లలు ఒకేమట్టంలో ఉండేట్టు కొలత చూసుకోటానికి దండెల మధ్య ఎక్కించిన కొయ్యముక్క.

గిరిజి రూ.చూ. గిరిడి.వి. దండెలమధ్య బిగించిన వుల్లలు ఒకేమట్టంలో ఉండేట్టు కొలత చూసుకోటానికి దండెల మధ్య ఎక్కించిన కొయ్యముక్క.

గిరికాడు వి. బట్టికి చుట్టూ కట్టేతాడు.

గిరివాటు రూ.చూ. గిరవాటు. వి. గిరగిర తిప్పి విసిరి వేయటం.

గిరివి రూ.చూ. గిరవు. వి. తాకట్టు, కుదువ.

గిరివేము వి. వృక్షవిశేషం. కొండవేప. హంస. 4.11.

నం. గిరి-. పర్వతం.

<నం. గిరి - + వేము.

గిరిసింగన్నవత్తి వి. బాలక్రీడా విశేషం.

గిరిసెము వి. దిరిసెన, శిరీషం. ఆం. భా. 2.49.

గిరుకతాళి రూ.చూ. గిరకతాడి. వి. ఖర్జూరవుచెట్టు, ఒకానొక ఫలవృక్షం.

గిరుకు వి. రాట్నం చక్రం.

గిరుగుడు రూ.చూ. గిడుగుడు. వి. చిలకదుద్దిపొద (Casearia tomentosa).

గిరుక్కువ క్రి. విణ. ద్రు. గబుక్కున తిరుగు.

క. గిల్లినె. గబుక్కునశిరుగు.

గిరువు రూ.చూ. గిరవు. వి. కుదువ, తాకట్టు.

గిరెగ వి. గిన్నెలాఉండే చిన్నమట్టిపాత్ర.

గిరేయు న.క్రి. పంజెతిప్పు.

గిర్గిట రూ.చూ. గిరిగిట. వి. 1. ఒకరకం సంగీతసాధనం. బనవ. 2.78; 2. ఆడేటప్పుడు వాయించే కంచుతాళం.

గిర్జ వి. పక్షివిశేషం.

గిర్దావరి వి. 1. ఆజ్ఞాపత్రం, ప్రకటన పత్రిక; 2. హుకుం. ఆజ్ఞ.

హిం. ఉ. గిర్దావరీ. తిరిగితిరిగి పనిని పరిశీలించేవాడు <ఉ. గిర్దావరీ.

గిర్దావరు వి. రాజకీయోద్యోగి.

హిం. ఉ. గిర్దావర్. వస్తువుల్ని పరిశీలించే అధికారి. <ఉ. గిర్దావర్.

గిర్నిమాలు వి. మిల్లులోయంత్రాలు మొద లయిన సామానులు.

గిర్పు రూ.చూ. గిఱుపు. అ.క్రి. 1. కనుగీటు. భీమ. 5.112; 2. కదిలించు, చలింపచేయు; 3. దువ్వు, నవరించు; వి. గొప్పతనం. పాండు. 2.133.

గిర్రి[1] రూ.చూ. గిఱ్ఱు. వి. గీత.

గిర్రిపెట్టు న.క్రి. పాత్రల మొకం దగ్గర అంచుకింద ఒక వేలెడు దూరంలో చెక్కడువ్వెన వల్లుతోగాని, గోటితోగాని ఇనపబద్దతో కాని గీతలువేయు. గిర్రినట్టి వి. అంచుమీద గీతలుండే చిన్నమట్టిపాత్ర.

గిర్రి[2] రూ. గిల్ల[2]. వి. చెలకపంటె ఆకులమధ్య ఉండే కొయ్య చక్రం, మగ్గం గిరకలో బిగించిన కొయ్యచక్రం.

గిర్లుకొట్టు న.క్రి. మట్టిపాత్రలపై నువ్వుల చిలైనువేయు.

గిఱక వ్యా. గిటక, పొట్టి. ఆం. భా. 2.123.

గిఱకతారు రూ.చూ. గిరకతాడి. వి. ఔ. హింతాలం, ఈదాయు. గిరకవడు అ.క్రి. పొట్టిదగు. కాశీఖం. 3.12.

గిఱజ రూ.చూ. గిరదా. వి. వంకిలజుట్టు.

గిఱవు అ.క్రి. నంజుచేయు, గిలువు.

గిఱి వి. వలయాకారపురేఖ. భాగ. 10.పూ. 131.

గిఱికొను రూ. గిఱిగొను, గ్రిక్కొను. న.క్రి. 1. చుట్టుకొను, పరివేష్టించు. భార. ఉద్యో. 4.320; 2. ఆవరించు. భార. భీష్మ; 2.236; అ.క్రి. 1. వ్యాపించు, పర్వు. భార. ద్రోణ. 1.278; 2. అధికంగాకలుగు. శృం. నై. 6.6; 3. స్థిరపడు. విప్ర. 2.34; 4. ప్రవహించు. గిఱికొలుపు న.క్రి. గిరికొనచేయు, కమ్ముకొనేట్లుచేయు. భార. ద్రోణ. 3.271. గిఱిగొను (-కొను) రూ.చూ. గిఱికొను. అ.క్రి. 1. ప్రవహించు. హరిశ్చ. 3.91; 2. వ్యాపించు; 3. స్థిరపడు; 4. అధికంగా కలుగు. న.క్రి. 1. చుట్టుకొను; 2. ఆవరించు. గిఱిబిల్లాడి వి. స్త్రీలుమూడవ వేలుకు ధరించే పిల్లాజి (మట్టి).

గిఱిక వి. చిక్కు, మెలి, వెవ.

గిఱికెత్తివ్వు న.క్రి. గుండ్రంగాతివ్వు.

గిఱుకను చూ. గిఱుకు[1].

గిఱుకు[1] వి. చప్పుడు. భక. 2.124.

క. గిఱుకు-. క్రియమనేశబ్దం.

గిఱుకన్ అ.క్రి. గిరుక్కుని ధ్వనిచేయు.

గిఱుకు[2] న.క్రి. వంకరటింకరగా రాయు, తప్పనుదిద్దు. వి. తుడువు.

క. గీచు. వంకరటింకరగారాయు, వికారమైనరాత; తు. గీచుని. పెన్నుతోగీలుకు; త. కిరుకు-. అర్థంకాని విధంగారాయు, వంకరటింకరగా రాయు; మ. కిఱుక. గిఱుకు, గీతలుగీయు; కిఱుక్క-. చెరువు, తుడువు, కొట్టివేయు; గోం. కిర్. గాయం; కుఇ. గిర. గీత, గుర్తు; పర్జి. గిరీ గీత, గుర్తు; కొలా. కిర. చార.

గిఱుక్కు వి. గబుక్కునతిరగటం మొ. వాటికి అనుకరణం. చంద్రాంగ. 2.107.

క. గిఱ్ఱునె. గబుక్కునతిరుగు.

గిఱువు రూ. గిర్పు. న.క్రి. 1. కదిలించు, చలింపచేయు. నిర్వ. రా. 7.84; 2. కనుగీటు. భార. విరా. 5.141; 3. దువ్వు, నవరించు. నృసింహ. 1.54. వి. గొప్పతనం.

త. కిఱుంకు. కదువు, కదుల్చు, చలింపచేయు.

గిఱ్ఱి రూ. గిర్ర[1], గెరి, గెర్రి, గెర్రె[1]. క్రి. విఅ. ద్రు. గుండ్రంగా. సావి. చ. 1.105; వి. 1. గీత, 2. బండి చక్రపుదాటు; 3. గిలకబిళ్ళ.

క. గిఱు. గీత, గిరి.

గిఱ్ఱు వి. గుండ్రంగా తిరగటంలో ఆయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. ప్రబంధ. 109; 2. గిరుక్కు. చంద్రాంగ. 2.92.

క. గిఱి, గిఱు, గిఱు, గిఱుకి, గిఱికె. చుట్టూతిరుగు, గబుక్కునతిరుగు. గిఱు-గుట్టు-. గుండ్రంగాతిరుగు; తు. గిఱియుని. తలతిప్పుతోదూదవడు; త. కిఱుకిఱు. తలతిప్పు, మైకం కమ్ము, కలతచెందు, కంగారుపడు, కిఱుకిఱుప్పు-. తలతిప్పు, మైకం; కిఱు-కిఱ్-ఎనల్. మైకవునూచకం; కిఱుక్కు. మైకం కమ్మినట్లుగాతోచు, తలతిప్పు, మైకం; మ. కిఱు కిఱుక్క. కలతచెందు, చికాకుపడు.

గిఱ్ఱువ్ క్రి. విఅ. ద్రు. గుండ్రంగా. గిఱ్ఱువ్వురుగు వి. చెట్లలో ఉండి గిర్రుమని కూసే ఒకపురుగు.

గిల వి. 1. గిలక మొ. వానిధ్వనికి అనుకరణం. చెన్న బనవ. 5.194; 2. మట్టెలు మొ. వానిధ్వనికి అనుకరణం. హంస. 3.54.

క. గిల. గలగలమనేశబ్దం.

గిలకొట్టు న.క్రి. 1. వేళ్ళతో చిలుకు. పాండు. 1.117; 2. కలువు, రంగరించు. సారంగ. 1.44; 3. వేళ్ళతో వణుకు. చంద్రాంగ. 2.5. గిలగిలలుగ వార్చు న.క్రి. గల గలమని ధ్వని వచ్చేట్లుగా ఆరబెట్టు.

గిలక[1] రూ. గిల్క. వి. 1. గిలగిలమనే రేకుబిళ్ళ. కాశీ. 3.12; 2. గిలగిలమని శబ్దంచేసే బాలక్రీడా సాధనం. రాజ. చ. 2.152.

క. గిలికె. బాలక్రీడాసాధనం; త. కిలక్కు. కిలుకిలి, కిలుకిలుప్పు, కిలుకిలుప్పె; మ. కిలుక్కు.

గిలకచ్చకాయ వి. తిప్పితే గిలగిలమనే పిల్లలఆటవస్తువు. గిలకాడి వి. బాలక్రీడా విశేషం. హంస. 3.146. గిలకరించు న.క్రి. మథించు, గిలకొట్టు. హరి. పూ. 5.203. గిలకలవండుగ వి. దనరావండగ. వ్యు. బడిపిల్లలు నవరాత్రుల్లో గిలకలు పట్టుకొని తిరిగేవండగ. గిలకసరము వి. స్త్రీలుపెట్టుకొనే ఆభరణం. ద్వి. తె. సారంగ. 13పు. 14 వం. నం. సర-. హారం. <గిలక+నం. సర-.

గిలక[2] రూ. గిరక[1]. వి. 1. రేవ యొక్కవేరేపేరు. అప్ప. 2.41; 2. నూతినుంచినీరు తోడటానికి ఉపయోగపడే చక్రం; 3. కాలిచీలమండ వెనుకభాగం; 4. ఆంత్ర రోగవిశేషం, Hernia అనేవ్యాధి; 5. గంటానికి బిగించిన

రీలు దారపుబండి ; 6. ఈడ్తెతాడు బిగింపకు వేసేకొయ్య పలక ; 7. నేతలోడికైన్లు రాపటానికి మరమగ్గంపై అమర్చే యంత్రం.

గిలకకత్తి వి. డాబీ కోలలను లేపటానికి, దింపుచక్రాన్ని కొన్నిదోట్ల దింపుగాడిని గుంజే ఇనపరేకు. గిలకక్ర్ర వి. చిరత. గిలకచెట్టు వి. మంటారవం, వృక్షవిశేషం. ఆం. భా. 2.57 (Crotalariajuncea). గిలకతాడు చూ.చూ. గిరకతాడు1. వి. గిలకకువేసిన అచ్చు నూత్రం. గిలకదింపు వి. డాబీలో అర్ధంగా బిగించిన కొయ్యగుండు. గిలకమయ్యి వి. గిలకవేసినదారి. గిలకవట్టె వి. మగ్గం గిలకలు వేలాడటానికి పైన అమర్చిన కర్ర. గిలకబండి వి. చిన్నచక్రాలబండి. గిలకబావి చూ. గిరకబావి. వి. గిలకవేసిన బావి. గిలకమగ్గం వి. ఒకరకం మగ్గం. గిలకమంచము వి. గిలకలున్న మంచం. గిలకమోకు వి. ఈడ్తె బిగించేతాడు. గిలకరాయి వి. బావిగిలకలు పెట్టడానికి అనువుగా అర్ధంగా వేసిన పొడుగాటిరాయి. గిలకవారు వి. మరమగ్గం బొమ్మకూ పికానికీ కట్టినతోలు వట్టీ. గిలకసూత్రం వి. డిజైన్లు పడడానికి డాబీ అరనుంచి రెండుపాయలుగా విడదీసి అంచుపడుగులోకి వేలాడదీసిన దారం. గిలక్కాయ వి. మరమగ్గంలో ఒక నొరుగులోనుంచి మరొకనొరుగులోకి నాడెను నెట్టడానికి చేత్తోతాళ్ళను గుంజేపిడి.

గిలకట వి. ఓషధీ విశేషం.

గిలక్కాయ చూ. గిలక1.

గిలగిచ్చ చూ.చూ. గిలిగిచ్చ1. వి. 1. గిలకచెట్టు ; 2. మంటారవం.

గిలగిచ్చచెట్టు చూ.చూ. గిలిగిచ్చచెట్టు. వి. గిలక చెట్టు.

గిలగింకచెట్టు చూ.చూ. గిలిగింక చెట్టు. వి. గిలక చెట్టు.

గిలగిల వి. బాధను తెలిపే ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం.

గిలగిలతమ్ముకొను అ.క్రి. బాధతో గిలగిల అనే శబ్దమయ్యేట్లు తన్నుకొను. గిలగిలలాడు అ.క్రి. బాధతో తన్నుకొను, క్షోభపడు, ఆకలితో బాధపడు.

గిలగిలచెట్టు వి. గిలక చెట్టు.

గిలగిలము వి. మకరం, మొసలి.

నం. గిలగిల-. మింగటం.

<నం. గిలగిల-. (అర్థవిపరి.).

గిలవకాయ వి. దేహంలోని ధమని విశేషం. పార్శ్వ. 6.84.

గిలాపి చూ.చూ. గిలాబా. వి. నునుపు చేయుట, ప్లాస్టరింగ్.

గిలావుమన్ను చూ. గిలాపి. వి. పూతకు పనికి వచ్చే మట్టి, మెరుగు మట్టి.

గిలాబ చూ. గిలాబా. వి. గచ్చు చేయటం.

గిలాబా చూ. గిలాపి, గిలాబ, గిలాబు, గిలావ, గిలావా. వి. గోడ మొ. వాటికి చేసే గచ్చు, ప్లాస్టరింగ్.

హిం. ఉ. గిలావా. ప్లాస్టరింగ్ ; పార. గిల్ + ఆబ్.

క. గిలాయ. నున్నం, ఇనుక, నీరు మిశ్రమం.

<ఉ. గిలావా.

గిలాబత్తి వి. కలాబత్తు, జరీ దారం.

క. కలాబత్తు. బంగారంతో కప్పబడిన సిల్కు దారం.

గిలాబు చూ.చూ. గిలాబా. వి. గోడ గచ్చు చేయటం.

గిలాబుచెక్క వి. పొడుగ్గా, నన్నంగా ఉండే కొయ్యతాపి. గిలాబుచేయు న.క్రి. నున్నగా గచ్చుచేయు. గిలాబుదబ్బ వి. పొడుగ్గా, నన్నంగా ఉండే కొయ్య తాపి.

గిలావ చూ.చూ. గిలాబా. వి. నున్న గచ్చు.

గిలావా చూ.చూ. గిలాబా. వి. నున్నం పూత, ప్లాస్టరింగ్.

గిలావుమట్టి చూ. గిలావా. వి. పూతకు పనికి వచ్చే మట్టి.

గిలి[1] వి. 1. భయం ; 2. జంకు ; 3. దిగులు.

క. గిలి. భయం ; కొడ. గిల్లై. విపరీతమైన భయం ; కు. గిల్కి, గిల్కు. భయం, వణుకు ; త. కిలి. భయం, బెదురు ; మ. కిల్లు. అనుమానం, విపరీతమైన భయం.

గిలి[2] వి. భోజనం, సాపాటు.

గిలికించు చూ. గిలుకు1.

గిలిగిచ్చ[1] చూ. గిలగిచ్చ, గిలుగిచ్చ. వి. పచ్చని పూలు పూసే ఒక మొక్క (Crotalaria grahamiana).

గిలిగిచ్చచెట్టు చూ. గిలగిచ్చచెట్టు. వి. గిలకచెట్టు. ఆం. భా. 2.57.

గిలిగిచ్చ[2] వి. జనప మొక్క, నారకోసం పెంచబడే మొక్క (Crotalaria juncea).

గిలిగించు న.క్రి. గిలిగింత కలదానినిగా చేయు, గిలిగింతపెట్టు. హరి. పూ. 8.134.

గిలిగికట్ట వి. గిలిగిచ్చ చెట్టు.

గిలిగింత చూ. గిలిగించు. చూ. గిల్గింత. వి. 1. చక్కిలి గింత. శృం.నై. 8.86 ; 2. రోమాంచం. సాంబో. 4.86.

గిలిగింతపెట్టు న.క్రి. చక్కిలిగింతపెట్టు. గిలిగింతలాడ్చు అ.క్రి. గిలిగింతపోవు. సాంబో. 1.190. గిలిగింతలుపోవు (-పోవు) అ.క్రి. గిలిగింతలు కలది అగు, చలించు. ప్రబోధ. 3.51. గిలిగింతవాఁకు (-పాకు) అ.క్రి. గిలిగింత పెట్టినట్లగు. హర. 2.95. గిలిగింతపోవు (-పోవు) అ.క్రి. గిలిగింతలు కలది అగు, చలించు. వరాహ. 11.81.

గిలిగింతచెట్టు చూ. గిలగింత చెట్టు. వి. గిలక చెట్టు. ఆం.భా. 2.57.

గిలిగిలి[1] వి. గిలిగింత. శృం.నై. 6.112.

గిలిగిలించు న.క్రి. గిలిగించు, గిలిగింతపెట్టు. గిలిగింత వి. గిలిగింత. హరి.పూ. 5.190. గిలిగిలింతలువచ్చు (-వచ్చు) న.క్రి. గిలిగింతలు కలవానిగా చేయు. గిలిగిలిపెట్టు న.క్రి. గిలిగింతపెట్టు.

గిలిగివ్రాత చూ. గిలుకు. వి. గొలుసుకట్టు రాత.

గిలుక వి. రేవం యొక్క మరో పేరు.

గిలుకరించు చూ. గిలుకు2.

గిలుకు[1] న.క్రి. కొక్కిరి బిక్కిరిగా లిఖించు.

గిలికించు న.క్రి. కలిపిరాయు.

గిలుకు[2] చూ. గిలుక్కు, గిల్కు. వి. 1. మట్టెలు మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం. హర. 5.55 ; 2. ధ్వని. భీమ. 4.188 ; అ.క్రి. మూగు ధ్వన్యను.

క. గిలకు. గలగల మనే గజ్జల ధ్వని.

గిలుకరించు న.క్రి. మోగించు. చంద్రాంగ. 3.92.

గిలుకువలుకు వి. రతికూజితం.

గిలుక్కు చూ.చూ. గిలుకు[2]. వి. మట్టెలు మొ. వాటి ధ్వనికి

అనుకరణం. పార్శ్వ. 3.49.

గిలుగాడు రూ. గిల్గాడు. న.క్రి. దొంగిలించు.

గిలుగిచ్చ రూ.చూ. గిలిగిచ్చ[1]. వి. గిలకచెట్టు.

గిలుగుకొను అ.క్రి. 1. మేదుకొను; 2. రానుకొను; 3. వాయు; న.క్రి. ప్రేరేపించు.

గిలుగుడు రూ.చూ. గిడుగుడు. వి. చిలక దుడ్డి పొద (Casearia tomentosa).

గిలుపాడు న.క్రి. 1. వంచించు. పండి.చ. పు. 226; 2. కొద్ది కొద్దిగా అపహరించు. పాండు. 3.16.

గిలువు రూ. గిల్పు. న.క్రి. 1. ఆడించు. పండి.చ. 5.371; 2. కన్నుగీటు. రామాభ్యు. 4.156.

త. కీఱు. నంజ్ఞచేయు, సూచించు; కీఱి (-ప్ప్-త్త్-). కుచేష్టలుచేయు; గోం. గిరి గిరి. నరనంగా కనుగీటు.

గిలుబాడు చూ. గిలుబు.

గిలుబు రూ. గినుము, గిలువు, గిల్పు, గిల్వు. న.క్రి. అపహరించు. సిం.ద్వా. 10.88. వి. 1. దొంగతనం. ఆం.భా. 2.292; 2. వంచన, మోసం.

గిలుబాడు రూ. గిల్బాడు. న.క్రి. 1. వంచించు. పండి.చ. 1. పు. 77; 2. ఏరు, ఎన్ను. రామాభ్యు. 7.288; 3. అపహరించు. పాండు. 3.16. గిలుబుకొను రూ. గిల్బుకొను. న.క్రి. దొంగిలించు. మను. 3.84. గిలుబుకోలు రూ. గిల్బుకోలు. వి. 1. చౌర్యం; 2. మోసం. గిలుబుచేయ రూ. గిలుబుసేయ, గిల్బుసేయ. న.క్రి. అపహరించు. భార.ఆది. 7.132. గిలుబుసేయ (-చేయ) రూ.చూ. గిలుబుచేయ. న.క్రి. అపహరించు.

గిలుమారు చూ. గిలుబు. న.క్రి. దొంగిలించు.

గిలువు రూ.చూ. గిలుబు. వి. 1. దొంగతనం, చౌర్యం; 2. మోసం.

గిల్క రూ.చూ. గిలక[1]. వి. గిలగిల మని మోగే బాల క్రీడా సాధనం. చెన్న బస. 5.194.

గిల్కు రూ.చూ. గిలుకు[2]. వి. మట్టెలు మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం.

గిల్గాడు రూ.చూ. గిలుగాడు. న.క్రి. దొంగిలించు.

గిల్గింత రూ.చూ. గిలిగింత. వి. చక్కలిగింత. విజయ. 5.139.

గిల్పు రూ.చూ. గిలువు. న.క్రి. 1. ఆడించు; 2. కన్నుగీటు.

గిల్బాడు చూ. గిల్పు.

గిల్బు రూ.చూ. గిలుబు. వి. 1. దొంగతనం; 2. మోసం.

గిల్బాడు రూ.చూ. గిలుబాడు. న.క్రి. అపహరించు. దశకు. 6.26. గిల్బుకొను రూ.చూ. గిలుబుకొను. న.క్రి. దొంగిలించు. గిల్బుకోలు రూ.చూ. గిలుబుకోలు. వి. 1. చౌర్యం; 2. మోసం. గిల్బుసేయ (-చేయ) రూ.చూ. గిలుబుచేయ. న.క్రి. అపహరించు.

గిల్ల[1] విణ. మెల్ల, కంటికరకు ఒరగిన.

గిల్లకన్ను వి. ఔ. మెల్లకన్ను. కాశీ. 2.80. గిల్లచూపు వి. మెల్లచూపు. నవనాథ. 3.107. వ. 19 వం.

గిల్ల[2] రూ.చూ. గిర్[2]. వి. 1. బండి నరవడానికి ఆకులతో ఉన్న చక్రం; 2. రబ్బా రాట్నం ఇరుసుకు బిగించిన రేకు చక్రం; 3. చేతి కుదురుకు దారం చుట్టుకొనే వైపు ఉండే గుండ్రటి బిళ్ళ.

గిల్ల[3] వి. 1. ఇటికముక్క; 2. పిల్లల ఆటలోని పెంకుముక్క.

గిల్లచేయ అ.క్రి. ఆటలో ఆంక్ష విధించు.

గిల్లా వి. చాడీ.

క. గిల్లా. నింద, స్థిర్యాదు.

< క. గిల్లా.

గిల్లామాటలు వి.బ.వ. చాడీమాటలు.

గిల్లాకు వి. రబ్బా రాట్నం చక్రానికి అమర్చిన సావు చెక్క.

గిల్లాలాట చూ. గిల్లా[3]. వి. బాలికా క్రీడా విశేషం.

గిల్లి వి. నారతీయడానికి పనికివచ్చే ఒక రకం మొక్క.

గిల్లికజ్జాపెట్టు చూ. గిల్లు.

గిల్లిటికి చూ. గిల్లా[3]. వి. చిన్న సైజు ఇటిక.

గిల్లు న.క్రి. 1. తుంచు. భీమ. 1.110; 2. గిచ్చు. శుక. 2.257. వి. నఖక్షతం.

క. గిండు. గిచ్చు, గోళ్ళతో గీరు; తు. కిమ్కుని. గిచ్చు; కిన్కుని. గిచ్చు; త. కిళ్ళు. పొటన వేలితో గిల్లు, గిచ్చు; మ. కిళ్ళుక. గిల్లు, గిచ్చు; కొ. కిళ్ళ. వేళ్ళ గోళ్ళతో గిచ్చు.

గిల్లికజ్జాపెట్టు ఆ.క్రి. కయ్యానికి కాలు దువ్వు. గిల్లుకొను అ.క్రి. తన్ను తాను గిచ్చుకొను. గిల్లుడు వి. గోటినాక్షతం.

గిల్లుగిల్లుమను ఆ.క్రి. గల్లు గల్లుమని మోగు.

గిల్లువత్తి వి. కరపత్రం.

గిల్లుమను అ.క్రి. చెవులు గింగుర్లుపోవు.

గిల్వు రూ.చూ. గిలుబు. వి. 1. వంచన, మోసం; 2. దొంగతనం.

గిళుక్కుట్టు వి. కిటికీ రెక్కలను బందిస్తూ గుండ్రంగా తిరగడానికి వీలుగా అమర్చబడే చిన్న గడియ.

గివుఱు రూ. గివ్వు. న.క్రి. గీఱు. ఆము. 4.181.

గివ్వు రూ.చూ. గివుఱు. న.క్రి. గివురు, గీరు.

గివరి వి. సింహం, శేవరి.

గివుకు రూ. గినుక్కు. వి. తుమ్మటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. పండి.చ. 2 పు. 168.

గివుక్కు రూ.చూ. గినుకు. వి. తుమ్మటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం.

గిహిత వి. ఇంటియజమాని.

సం. గృహస్థ-. ఇంటి యజమాని; ప్రా. గిహ-.ఇల్లు.

గీ[1] అవ. నింద యందు దీర్ఘాదిమైన ఆమ్రేడిత శబ్దంయొక్క ఆద్యక్షరానికి వచ్చే ఆదేశం. భాస్క.రా.యు. 904; ఉ.హరి. 4.182.

గీ[2] వి. ఘంటాధ్వనికి అనుకరణం. భాగ. 9.177.

గీగాడు వి. పెదసీదపిట్ట.

గీగీ వి. కీచుమని, ఖంగుమనే ధ్వన్యనుకరణ శబ్దం.

క. కీకీ. కొన్నివక్షుల అరువు, కీచుమని అరచు (వందివరె); త. కీక్కియ్-ఎనల్. కిచకిచలు.

గీగీక వి. ఘీంకారం, బృంహితం. భాగ. 6.407.

క. గింకార-. ఏనుగు ఘీంకారం;

సం. ఘీంకార-.బృంహితం.

గీఁకు న.క్రి. గోటితోగీచు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 741 పం.; 2. కత్తి మొ. వాటితో గీయు.

క. గీకు-. గీచు; కొడ. గిచ్. గుర్తువడేటట్టు గిల్లు; తు. కీరుని-గీరుని. గిచ్చు; త. కీరు. గిల్లు, గీతలుగీయు; మ. కీఱుక. గిచ్చు, గీతలు గీయు; కుఇ. గీర-. గీత, గుర్తు, గిల్లు; పర్జి. గీర్-. గీత, గుర్తు.

గీచు చూ. గిచ్చు. న.క్రి. 1. గీయు. ఉ.రా. 1.180; 2. గోకు.

క. గీచు-. గీచు, గీయు, గిచ్చు, చెట్లనుండి పాలు తీయటానికి గాట్లుపెట్టు; కొడ. గిచ్. గుర్తువడేట్టు గిల్లు; తు. కీరుని, గీరుని. గిల్లు; త. కీరు. గీతలుగీయు, గిలుకు. మ. కీఱుక. గీతలుగీయు, గీచు; కుఇ. గీర. గీత. గుర్తు; పర్జి. గీర్.

గీజాడు చూ. గీజు.

గీజు పూ. గీడు. వి. పీకులాట.

నం. గృధ్య-, గృధ్యా. అత్యాశగా కోరటం; ప్రా. గిజ్జు-. తగులుకొను, ఆసక్తమగు; కై.మహా-. అ.మా. గిజ్జు-. కోరు, ఇచ్చగించు.

<ప్రా. గిజ్జు-.

గీజాడు అ.క్రి. పీకులాడు. గీజుపోరు పూ.చూ. గీదుపోరు; అ.క్రి. 1. విరామం లేకుండ జగడమాడు. భక. 2.456; 2. మిక్కిలి మారాంచేయు. భక. 3.244.

గీటడఁగించు చూ. గీటు².

గీటడఁగు చూ. గీటు².

గీటడఁచు చూ. గీటు².

గీటజఁగించు చూ. గీటు².

గీటజఁగు చూ. గీటు².

గీటజఁచు చూ. గీటు².

గీటు¹ వి మట్టిగోడ నిర్మాణంలోని దశలను గుర్తించే గీత; 2. మూతి గూనమీద పగలగొట్టవలసిన చోటును గుర్తించే గీత; 3. కిటికీచెండుమీది గీత; 4. ముగ్గుతో గీసిన గీత; 5. గీత; 6. నుదుటిగీత.

క. గీటు. గీత.

గీటుకొట్టు అ.క్రి. 1. గీతపెట్టు; 2. ఒల్లకుండు. గీటుపెట్టు న. క్రి. మేలు కీళ్ళ పరీక్షకై బంగారాన్ని ఒరగంటిపై నొక్కిరాయు. గీట్లబ్రద్ద వి. కాగితంమీద గీట్లువడేట్టు గీసేందుకు ఉపయోగించే కోల. గీట్లు వి.బ.వ. చదువు నంధ్యలు.

గీటు² వి. 1. గర్వం, పొగరు; 2. అనాదరం, ఉపేక్ష.

క. కీటు. అనాదరం.

గీటడఁగించు పూ.చూ. గీటజఁగించు, న.క్రి. 1. చంపు, నశింపచేయు. భాగ. 10 పూ. 1166; 2. ఓడించు, జయించు; 3. పొగరణచు. గీటడఁగు పూ. గీటజఁగు. అ.క్రి. 1. చచ్చు, నశించు. భార. మౌనల. 108; 2. పొగరణచు; 3. ఓడు. గీటడఁచు పూ. గీటజఁచు. న. క్రి. 1. చంపు. భార. విరా. 5.331; 2. ఓడించు; 3. పొగరణచు. గీటజఁగించు పూ. గీటడఁగించు. న.క్రి. 1. చంపు, నశింపచేయు. భార. విరా. 2.135; 2. ఓడించు, జయించు; 3. పొగరణచు. గీటజఁగు పూ.చూ. గీటడఁగు. అ.క్రి. 1. చచ్చు, నశించు; 2. పొగరణచు; 3. ఓడు. గీటజఁచు పూ.చూ. గీటడఁచు, న.క్రి. 1. చంపు; 2. ఓడించు; 3. పొగరణచు. గీటువఁబుచ్చు(-వుచ్చు) న.క్రి. 1. ఆనాదరించు, ఉపేక్షించు. భార. విరా. 2.42; 2. పోగొట్టు. భార.శల్య. 2.310. గీట్పాటు వి. 1. దురదృష్టం; 2. ఆపద.

గీటుకంప పూ.చూ. గీట్రుకంప. వి. కళ్ళెంలో ఊర్చడానికి కందిమండలతో కట్టిన చీపురు.

గీట్పాటు చూ. గీటు².

గీట్రుకంప పూ. గీటు కంప. వి. కళ్ళెం ఊర్చడానికి కంది మండలతో కట్టిన చీపురు.

గీట్లబ్రద్ద చూ. గీటు¹.

గీట్లు చూ. గీటు¹.

గీంఱు వి. ప్రతిధ్వని.

గీంఱుమను అ.క్రి. గింగురుమను. వేంక. పంచ. 4.438.

గీఁటించు చూ. గీఁటు.

గీఁటు న.క్రి. 1. కన్నుగిలువు. ఉ.హరి. 5.59; 2. మీటు. శృం.నై. 1.17; 3. కొట్టు. భాగ. 9.408; 4. పళ్ళు కొరుకు. సిం.ద్వా. 8.26; 5. చిమ్ము. వాశి.రా. 4.40; 6. చీల్చు. దాశ. 33.

గీఁటించు న.క్రి. (పళ్ళు) కొరుకు. రా.గో.శ. 13.

గీత పూ.చూ. గీఁత. వి. 1. రేఖ; 2. గీయటం; 3. అదృష్టం.

గీతగుండంచు వి. జమిలిపోగులతో నేసిన ఒకరకం అంచు. గీతపని వి. చెక్కమీదచేసే నగిషీపని. గీతబద్ద వి. గట్టితెరపిరతలకు ఆడుగుగీసే వెదురుబద్ద. గీతబయటవరు అ.క్రి. అదృష్టంకలుగు. గీతబుడ్డి వి. గీతలుపెట్టిన మట్టి బుడగ. గీతముగ్గు వి. వేళ్ళనందుల నుంచి ముగ్గుపిండి వదులుతూ గీసిన నమాంతర రేఖలు. గీతలయవ్వెవ వి. కుండల నానేటప్పుడు గీతలుగీయటానికి వాడే దువ్వెన. గీతవేయ న.క్రి. పాత్రల మొకం దగ్గర అంచుకింద ఒక వేరెడు దూరంలో గోటితో గాని ఇనపబద్దతోగాని గీతలు గీయు.

గీతగోవిందముపాడు అ.క్రి. ఏడ్చు.

నం. గీతగోవింద-. జయదేవుని గ్రంథం, సంగీత ప్రధానమైన గ్రంథం.

<నం. గీతగోవింద-+పాడు (అర్థవిపరి.).

గీది పూ.చూ. గీదియ. వి. గీతపద్యం. ద. హిం.గా. నంవు. 10. గా.నం. 84. క్రీ.శ. 1125.

గీదియ పూ. గీది. వి. వృత్తభేదం. ఎత్తుగీతి. కవిజనా. జాత్యధి. 20.

నం. గీతికా. పాట; ప్రా. గిఱఆ, గీఱ, గీదిఆ. చందోవిశేషం, ఆర్యావృత్తభేదం; పా. గీత, గీతక, గీతిక-. చిన్నపాట.

<ప్రా. గీదిఆ.

గీదు పూ.చూ. గీజు. వి. పీకులాట.

గీదుపోరు పూ. గీజుపోరు. అ.క్రి. పీకులాడు. విక్ర. 3.15.

గిద్దాళ చూ. గీత. వి. వోరు వెరల్పుగాఉండి పొట్టమీద గీత లేసి ఉండే మట్టిపాత్ర.

గీత దూ. గీత. వి. 1. రేఖ, గీటు ; 2. గీయటం ; 3. ఆనాదరం.

గీతకట్టియ దూ. గీతకట్టె. వి. వర్ణవాడు నాములు తీర్చటానికి ఉపయోగించే పనిముట్టు, కత్తికాను. గీతకట్టె దూ.చూ. గీతకట్టియ. వి. వర్ణవాడు నాములు తీర్చటానికి ఉపయోగించే పనిముట్టు, కత్తికాను. గీతకత్తి వి. ఈంద్ర వాని కత్తి, గీతగీసే కత్తి. గీతగీసేకాలము వి. కాటిచెట్టు నుండి కల్లుతీయటానికి అనువైన కాలం.

గీపెట్టించు చూ. గీపెట్టు.

గీపెట్టు అ.క్రి. 1. మొరపెట్టు. భాగ. 10 పూ. 468 ; 2. మోగు, ధ్వనిచేయు. పాండు. 3.182 ; 3. ఫీంకరం చేయు. అచ్చ.రా.యు. 322.

గీపెట్టించు న.క్రి. మొరపెట్టించు. హ.న. 2.19.

గీవుకొక్కి వి. ఇటుకబెడ్డను కోయటానికి వాడే కొయ్యకత్తి.

గీమాలు న.క్రి. బతిమాలు, దేవరించు.

గీము వి. 1. ఇల్లు. చంద్రభా. 2.6 ; 2. నివానం. ఉ.రా. 5.302.

సం. గృహ, గేహ. ఇల్లు ; ప్రా. గిహ, గేహ ; కై. మహా. గేహ. ఇల్లు ; ఆ.మా. గిహం, గేహం, గేహ. ఇంటియజమాని ; పా. గహ, గిహ, గిహిన్. యజమాని. క. గీఱు. ఇల్లు, నివానం ; మ. కరియం. ఇల్లు. <ప్రా. గిహ-.

గీముపేల్పు వి. గృహదేవత, ఇలవేల్పు. అచ్చ.రా.బాల. 102.

గీయ న.క్రి. 1. చివ్వు, చెక్కు. హర. 2.107 ; 2. గోకు. ఆము. 4.180 ; 3. గంట. మొ. నవికొడువు మొ. వాటితో రాచు. మను. 4.115 ; 4. అరగదీయు. పాండు. 3.16 ; 5. బలపం మొ. వాటిపై గీచు ; 6. కాడిచెట్టు మొ. వాటిని గీయు.

క. గీచు, గీతగీచు ; కొర. గిచ్, గీతలద్వారా గుర్తించు ; తు. కీరుని, గీరుని-. గీచు ; త. కీరు ; మ. కీఱుక ; కుఇ. గీర, గీత, గుర్తు ; పర్జి. గీర్.

గీర[1] వి. 1. గర్వం ; 2. పీరనం.

సం. గర్వ-. గర్వం.

గీర[2] దూ. గీరె[2]. వి. 1. బండి నడవడానికి ఆకులతో ఉన్న చక్రం ; 2. రబ్బాట్నం ఇరుసుకు బిగించిన రేకుచక్రం.

గీర[3] దూ. గిర, గీరు, జీర. వి. 1. నేతలో నన్నగా గీతపెట్టినట్టు వేరే రంగుదారంతో నేయటం ; 2. కమ్మి నేతలో జానెడు పొడుగు చెరగునేసిన తర్వాత పెట్టిన ఇంటగీరలు.

గీరకట్టు వి. పంకాలబట్టీలోని ఇనపపట్టాముక్క.

గీరచెక్క వి. రెండడుగుల పొడుగున్న చెక్కముక్క.

గీరంచుధోవతి దూ.చూ. గోరంచు ధోవతి. వి. గోరంచు పెట్టి నేసిన వంచె.

గీరంచువంచె వి. గీరంచు పెట్టి నేసిన వంచె.

గీరజగింజలు దూ. చూ. గీరనగింజలు. వి.బ.వ. బాలక్రీడా బాల్య విశేషం.

గీరవగింజలు దూ. గీరజగింజలు, గీరనంగింజలు. వి.బ.వ. బాల్యక్రీడా విశేషం. కాళ. 3.33.

గీరనంగింజలు దూ.చూ. గీరనగింజలు. వి.బ.వ. బాలక్రీడా విశేషం. కళా. 6.202.

గీరవుల్ల దూ.చూ. గీరువుల్ల. వి. నేతనేసేటప్పుడు చెదిరిన పోగుల్ని సావుచేసే వుల్ల.

గీరలంచు దూ. గీర్లంచు. వి. వరుసగా గీతపడేట్టు నేసిన అంచు.

గీరలువిడుచు దూ. గీర్లిడును. న.క్రి. గీరలు పడేట్టు నేయు.

గీరా చూ. గిరడా. వి. గిరజా.

గీరు దూ.చూ. గీర[3]. వి. 1. నేతలో నన్నగా గీత పెట్టినట్టు వేరే రంగుదారంతో నేయటం ; 2. కమ్మినేతలో జానెడు పొడుగు చెరగునేసిన తర్వాత పెట్టిన ఇంటగీరలు.

గీరుకత్తి వి, కలపవుల్లలు చీల్చి సావుచేసే కత్తి.

గీరువుల్ల దూ. గీరవుల్ల. వి. నేతనేసేటప్పుడు చెదిరినపోగుల్ని సావుచేసే వుల్ల.

గీరె[1] వి. మోటదావిగిలక.

గీరె[2] దూ.చూ. గీర[2]. వి. బండి నడవటానికి ఆకులతో ఉన్న చక్రం.

గీర్నామము దూ.చూ. గీఱునామము. వి. గోటితో గీరి తీర్చే బొట్టు. ఇందు. 1.20.

గీర్బొట్టు దూ. గీఱుబొట్టు. వి. గీరునామం. శృం.నై. 7.68, హర. 5.140.

గీర్లంచు దూ.చూ. గీరలంచు. వి. వరసగా గీతలు పడేట్లు నేసిన అంచు.

గీర్లిడును దూ.చూ. గీరలు విడుచు. న.క్రి. గీరలు పడేట్టు నేయు.

గీఱ వి. గీత, రేఖ. వరాహ. 8.92.

క. గీఱు-. గీత, గుర్తు, రేఖ.

గీఱు అ.క్రి. నాటు, గుచ్చుకొను. భార.భీష్మ. 2.398. న.క్రి. 1. ఛేదించు. ఉ.హరి. 1.148 ; 2. ఛేదించు. నృసింహ. 1.95 ; 3. (పళ్ళతో) చీకు. ఆము. 6.17 ; 4. దువ్వు. హంస. 1.17 ; 5. గోకు.

కొర. కిర్. చించు, చీల్చు ; తు. కీరుని ; త. కీరు. చించు, ఛేదించు, కోయు ; మ. కీఱు. పిలిక, తునక ; తో. కిర్-. చింపు.

గీఱుకొను న.క్రి. 1. గీరు ; 2. గోకు. గీఱుగాజు వి. ఒక విధమైన గాజు. గీఱుడు వి. 1. గోకుడు ; 2. ఛేదనం. గీఱునామము దూ. గీర్నామము. వి. గోటితో గీరి తీర్చే బొట్టు. విజయ. 8.13. గీఱుబొట్టు దూ.చూ. గీర్బొట్టు. వి. గీరునామం.

గీఱెత్తు చూ. గీర[1]. అ.క్రి. దిమ్మతిరుగు.

గీలు అ.క్రి. స్రవించు, కారు. ఆము. 4.

గీలుకొను దూ. గీల్కొను. అ. క్రి. అభిముఖమగు. గీల్కొను దూ.చూ. గీలుకొను. అ.క్రి. అభిముఖమగు.

గీలుకొలువు దూ.చూ. కీలుకొలువు. న.క్రి. 1. వుప్పాదుల్ని ధరించు ; 2. పొందించు.

గీల్కొను చూ. గీలు.

గీల్కొలువు దూ.చూ. కీలుకొలువు. న.క్రి. 1. వువ్వులు మొ. వాటిని పెట్టుకొను ; 2. పొందించు.

గీవు దూ.చూ. గిరవు. వి. 1. కుదువ, తాకట్టు ; 2. కానుక, ఉపాయనం.

గీవ వి. వాటా, సగం వంతు.

గీవర వి. ఒకవిధమైన లేడి.

గుంయ్యిమను అ.క్రి. 1. సొమ్మసిల్లు ; 2. అధికారం తగ్గు.

గుక్క రూ.చూ. గ్రుక్క. వి. 1. నోరు పట్టినంత ద్రవం ; 2. శ్వానకు శ్వానకు మధ్యఉన్న కాలం.

గుక్కతిప్పుకొను అ.క్రి. ఆశ్వానం పొందు. గుక్క విలుపు అ.క్రి. 1. గుక్కపట్టు, శ్వానవిగించి ఏడ్చు ; 2. ఊపిరి తిరగకుండా బిగపట్టు. గుక్కవట్టు రూ. గుక్కబట్టు. అ.క్రి. 1. గుక్కనిలువు, శ్వానవిగించి ఏడ్చు ; 2. ఊపిరి తిరగకుండా బిగపట్టు. గుక్కబట్టు (-పట్టు) రూ.చూ. గుక్కపట్టు. అ.క్రి. పిల్లలు ఎక్కువగా ఏడ్చు, లేదా ఏడ్చినవుడు ఊపిరాడకుండు. గుక్కమిక్కను అ.క్రి. ఉక్కిరి బిక్కిరి అగు. గుక్కిరిమిక్కిరిలాడు అ.క్రి. ఉక్కిరి బిక్కిరి అగు. గుక్కిలి రూ.చూ. గ్రుక్కిలి. వి. 1. గొంతు ముడి ; 2. గుక్క, గుటక. గుక్కిళ్ళుమింగు రూ.చూ. గ్రుక్కిళ్ళు మింగు. అ.క్రి. నంకోచించు. గుక్కెడు విణ. గుక్కకొలది. <గుక్క + -ఎడు.

గుక్కిరిమిక్కిరిలాడు చూ. గుక్క.

గుక్కిలి చూ. గుక్క.

గుక్కిళ్ళుమింగు చూ. గుక్క.

గుక్కుమిక్కువక అవ్య. వలుకక, నోరెత్తకుండ. భక. 3.275.

గుక్కుమిక్కుమనకుండా అవ్య. కాదనకుండా.

గుక్కెడు చూ. గుక్క.

గుగ్గళకడవ వి. పెళ్ళిళ్ళలో హోమం చేసేటప్పుడు వాడే మట్టి పాత్ర.

గుగ్గిలవడగ చూ. గుగ్గిలము.

గుగ్గిలవడిగి చూ. గుగ్గిలము.

గుగ్గిలవుచెట్టు చూ. గుగ్గిలము.

గుగ్గిలవుచెట్టు చూ. గుగ్గిలము.

గుగ్గిలవువడిగ చూ. గుగ్గిలము.

గుగ్గిలపొడి చూ. గుగ్గిలము.

గుగ్గిలవ్వడిగ చూ. గుగ్గిలము.

గుగ్గిలము వి. 1. గుగ్గులు వృక్షవుబంక. అచ్చ.రా.యు. 488, 2. గుగ్గులువు, గుగ్గిలం చెట్టు. హంన. 4.11 (Aegiceras Corniculatum).

సం. గుగ్గుల-; గుగ్గులు-.

క. గుగ్గులు, గుగ్గిళ. గుగ్గిలం చెట్టు ; త.మ. కుంగిలియం ;

<సం. గుగ్గుల-.

గుగ్గిలవడగ రూ.చూ. గుగ్గిలంపడిగె. వి. గణాచార్లకు గుగ్గిలంతో ధూపం వేయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర. గుగ్గిలవడిగి రూ.చూ. గుగ్గిలంపడిగె. వి. గణాచార్లకు ధూపం వేయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర. గుగ్గిలవుచెట్టు రూ.చూ. గుగ్గిలవుచెట్టు. వి. వంటచెరకుగా ఉపయోగపడే ఒకఅంద మైనచెట్టు (Aegiceras Corniculatum). గుగ్గిలవుచెట్టు (-చెట్టు) రూ. గుగ్గిలవుచెట్టు. వి. గుగ్గులువు, గుగ్గిలం చెట్టు. గుగ్గిలవువడిగ రూ.చూ. గుగ్గిలం వడిగె. వి. గణాచార్లకు ధూపం వేయడానికి వాడే మట్టి పాత్ర. గుగ్గిలపొడి వి. గుగ్గిలవుపొడి. గుగ్గిలవ్వడిగ రూ.చూ. గుగ్గిలంపడిగె. వి. గణాచార్లకు ధూపం వేయడానికి వాడేమట్టిపాత్ర. గుగ్గిలంపడిగె రూ. గుగ్గిలవడగ, గుగ్గిలవడిగి, గుగ్గిలవువడిగ, గుగ్గిలవ్వడిగ, గుగ్గీళవడిగ. వి. గణాచార్లకు గుగ్గిలంతో ధూపం వేయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

గుగ్గిలంపడిగె చూ. గుగ్గిలము.

గుగ్గిళ్ళగంప చూ. గుగ్గిళ్ళు.

గుగ్గిళ్ళు రూ. గుగ్గెళ్ళు. వి.బ.వ. అభ్యుదయం, ఉడికిన గుగ్గిళ్లు. బహుళా. 5.163.

క. గుగ్గరి, గుగ్గురి, గుగ్గి. ఉడికిన అనుములు ; తు. గుగ్గురి.

గుగ్గిళ్ళగంప వి. వంటనమయంలో చెల్లించే వన్ను.

గుగ్గీళవడిగ రూ.చూ. గుగ్గిలంపడిగె. వి. గణాచార్లకు గుగ్గిలంతో ధూపం వేయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

గుగ్గెళ్ళు రూ.చూ. గుగ్గిళ్లు. వి.బ.వ. గుగ్గుళ్ళు, పశువులకువేసే దాణా, ఉడకబెట్టిన దినుసు.

గుంగుహూర వి. నారకోసం పెంచబడే ఒకరకం మొక్క (Hibiscus Cannabinus).

గుంగురు వి. ఎద్దుమెడ ముష్క, పెద్దపైజుగడ్డె.

గుచ్చం వి. నాలుగు పోగుల ఉన్నిదారం.

సం. గుచ్ఛ-. పూలగుత్తి, పొద. వనూహం.

<సం. గుచ్ఛ - (అర్థవివరి.).

గుచ్చలి రూ.చూ. కుచ్చలి. వి. పాలివికూర.

గుచ్చిక్కుడు రూ.చూ. గుత్తిచిక్కుడు. వి. గోయిచిక్కుడు.

గుచ్చు రూ.చూ. గ్రుచ్చు[1]. స.క్రి. కూర్చు, నాటించు.

గుచ్చుకొను స.క్రి. నాటుకొను. గుచ్చుగర్ర (-కర్ర) వి. బద్దె గుచ్చుకర్ర, అచ్చుతికిన తరవాత బద్దెలో పోగులు చెదరకుండా దూర్చిన నన్నచెత్తం.

గుజగుజ వి. 1. గునగున. బనవ. 5.51 పం ; 2. గజిబిజి ; 3. తొక్కులాట, గులగుల ; 4. అదుముడు. విణ. బాధింప బడ్డ.

క. గుజు-. గునగునలకు అనుకరణ శబ్దం ; గుజుగుజు-. గునగున.

గుజగుజగుంపు వి. 1. గునగున. కువ.చ. 4.142; 2. అడావడి. లక్ష్మీ. వి. 1.114. గుజగుజగుంపుపెట్టు అ.క్రి. అల్లరిపెట్టు. ద్వి. భాగ. 2.38 వ. గుజగుజవేడు అ.క్రి. రహస్య మంతనాలాడు. గుజగుజపోవు రూ.చూ. గుజగుజ వోవు. అ.క్రి. రహస్య మంతనాలాడు. గుజగుజయగు (-అగు) అ.క్రి. బాధపడు, గిజగిజలాడు, తహతహలాడు, విలవిల్లాడు, గజిబిజిఅగు. హర. 8.10. గుజగుజరేకులు రూ. గుజగుజతేకులు. వి.బ.వ. బాలికా క్రీడా విశేషం. హంన. 5.155. గుజగుజతేకులు రూ.చూ. గుజగుజ రేకులు. వి.బ.వ. బాలికా క్రీడా విశేషం. దభా. 8.81. గుజగుజలాడు అ.క్రి. 1. గునగునలాడు. భార. విరా. 2.146 ; 2. గజిబిజిపడు, తొక్కులాడు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 223 పం. గుజగుజలు వి.బ.వ. 1. గున గునలు ; 2. ఇక్కట్లు. గుజగుజలుపోవు (-పోవు) అ.క్రి. గునగునలుపోవు, గునగునలాడు. భార. విరా. 2.201.

గుజగుజపోవు (-పోవు) యా. గుజగుజపోవు. అ.క్రి. గునగున లాడు, గునగునలుపోవు. భాగ. 10 ఉ. 376.

గుజగుంపు వి. 1. గునగున. కువ.చ. 4.142. 2. ఆడావుడి. లక్ష్మ్. వి. 1.114.

గుజగుంపుపెట్టు న.క్రి. అల్లరిపెట్టు. ద్వి. భాగ. 2.38 వ.

గుజరాతి యా. గుజరీ, గుజ్జరాతి, గుజ్జరి, గుజ్జరీ. వి. 1. ఘూర్జరదేశం. రం. రా. బాల. 73 వ. 17 పం; 2. నాట్యభేదం. ఉ.రా. 4.175; 3. ఘూర్జరదేశభాష. యయా. 1.47.

క. గుజరాథ-. గుజరాత్‌లోని జిల్లా; గుజ్జరి.

నం. ఘూర్జర-. గుజరాత్ రాష్ట్రం.

గుజరాయించ్చు అ.క్రి. భరణమిచ్చు.

హిం. ఉ. గుజ్‌రానా, గుజ్‌రాన్. నిర్వాకం; గుజారా. జీవన నిర్వాకం.

<ఉ. గుజ్‌రానా + ఇచ్చు.

గుజరావి యా.చూ. గుజరాను. వి. వృత్తి, జీవనం.

గుజరాము యా. గుజరాని. వి. ఆర్పణం, ఇవ్వటం, నమర్పణ.

హిం. గుజరాన్. గతి, చేరు, ప్రదేశం, నిర్వాహం; ఉ. గుజ్‌రాన్. నిర్వాహం, ప్రదేశం, చేరు; పార. గుజరాన్. ప్రవేశించు, జీవిక, ఉద్యోగం; గుజ్‌రాన్ చన్. బహూకరించు.

<ఉ. గుజ్‌రాన్.

గుజరామువఱచు యా. గుజరానువఱచు. స.క్రి. 1. కానుక ఇచ్చు, నమర్పించు, గుజరాయించు. రంగా. చ. 2.85; 2. వెళ్ళ బుచ్చు, దాటించు, ఈగిచేయు. గుజరామువఱచు (-వఱచు) యా.చూ. గుజరానువఱచు. స.క్రి. 1. కానుక ఇచ్చు; 2. దాటించు.

గుజరాయించు స.క్రి. 1. గుజరానువఱచు, ఈగిచేయు, నమర్పించు, ఇచ్చు. రంగా. చ. 2.146; 2. శిస్తుకట్టు; 3. వెళ్ళబుచ్చు.

హిం. గుజ్‌రానా, గుజరానా-. కడపటం, చేరటం, ఎదుటఉంచు; ఉ. గుజ్‌రానా-. ఎదుటఉండు.

క. గుజరాయిసు-. ఇచ్చు.

<ఉ. గుజ్‌రా (నా) + -ఇంచు[3].

గుజరి వి. 1. ఒకరకం జాజిపూవు; 2. చీకటివేళ, రాత్రులు తెరిచేఅంగడి, దొంగబజారు.

క. గుజ్జగె. ఒకరకం జాజిపూవు.

గుజరీ యా.చూ. గుజరాతి. వి. 1. గుజరాతి. శుక. 1.133; 2. నంతచోటు; 3. చీకటివేళ, రాత్రులుతెరిచేఅంగడి, దొంగ బజారు; 4. నాట్యభేదం.

గుజస్తా యా. గుదసా. వి. గతసంవత్సరం. విణ. గడిచిపోయిన, వెనుకటిసాలుకు సంబంధించిన.

హిం. గుజిస్తా-. గడచిన.

ఉ. గుజిశ్‌తహ్-. గడచిన, వ్యతీతం; పా.గుజాష్‌తహ్-. పూర్తయిన, గతించిన, భూతకాలం.

<ఉ. గుజశ్‌తహ్.

గుజాడి యా. గుజారి, గుజాజి. వి. 1. ధనవంతుడు; 2. అచ్చుకుప్ప.

గుజారతు[1] వి. నంతచోటు.

క. గుజరి-. సాయంత్రం, సంత.

గుజారతు[2] వి. వశం, లోకువ.

గుజారా వ్రత్య. ద్వారా, చేత.

హిం. ఉ. గుజారా. నిర్వాకం, జీవనవృత్తిశైనవృత్తి.

<ఉ. గుజారా.

గుజారి యా.చూ. గుజాడి. వి. 1. ధనవంతుడు; 2. అచ్చు కుప్ప.

గుజాజి యా.చూ. గుజాడి. వి. 1. ధనవంతుడు; 2. అచ్చు కుప్ప.

గుజి యా.చూ. గుది[1]. వి. 1. నూరుతెక్క; 2. దారంనూలు.

గుజికొయ్య వి. గుజిమాటులోని రంధ్రాల్లోదూరి దారికడ్డంగా ఉండేకర్ర.

గుజిదూలం వి. కొమరమోద బిగించే పిల్లదూలం.

గుజిపీవేళ వి. నలుగురూఒకచోట చేరే సమయం.

గుజిమాకు వి. దడివాకిలి ఇరువైపులాపాతిన మాను.

గుజిరీ యా. గుజిలి. వి. 1. నంతచోటు; 2. చీకటిబజారు, దొంగ బజారు.

గుజిరీఅంగడి వి. బజారుస్థలం, సాయంత్రం తెరిచే అంగడి, దొంగబజారు.

గుజిలి యా.చూ. గుజిరీ. వి. 1. సంతచోటు; 2. చీకటిబజారు, దొంగబజారు.

గుజిలీబజారు చూ. గుజిలి. వి. నిత్యావసరాలకు కావలసిన సామాను అమ్మే అంగడివీథి.

గుజివడ్లు వి.బ.వ. తెలంగాణాలో వండే ఒకరకం వడ్లు.

గుజురు యా. గిజరు, గిజురు. వి. 1. పేశం, బేశం; 2. విత్తనం, గింజ, గుంజు, గుజ్జు, గిజురు.

క. కుసురి, కుసురు. గుజ్జు; తు. కుసి.

గుజ్జంగి యా.చూ. గొజ్జంగ. వి. సుగంధశైలం కోనంపెంచే ఒక రకం గడ్డిమొక్క.

గుజ్జన చూ. గుజ్జు[3]. విణ. పసిపిల్లలకు సంబంధించిన.

గుజ్జనగుళ్లు యా.చూ. గుజ్జెనగూళ్లు. వి.బ.వ. గుజ్జెన గూళ్ళు. గుజ్జనగూడు పిరతలు చూ. గుజ్జు[3]. వి.బ.వ. ఆడ పిల్లలు ఆడుకొనే చిన్నసైజు మట్టిగురిగలు. గుజ్జనగూళ్లు యా.చూ. గుజ్జెనగూళ్లు. వి.బ.వ. 1. బాలికలు బొమ్మలుపెట్టి ఆడుతూ వండే వంటకం. యయా. 3.157; 2. బాల్య క్రీడా విశేషం.

గుజ్జరాతి యా.చూ. గుజరాతి. వి. 1. ఘూర్జరదేశం, గుజ్జరి; 2. ఘూర్జర దేశభాష; 3. నాట్యభేదం.

గుజ్జరి యా.చూ. గుజరాతి. వి. 1. రంగుల్లో ఒకటి. కవిక. 3.195; 2. రాగభేదం. ప్రబంధ 95; 3. ఘూర్జరదేశం. ఉ. రా. 6.160. వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. ప్రబంధ. 112.

గుజ్జరిదుముకు వి. మల్లయుద్ధవిశేషం. గుజ్జరివాఁడు వి. ఘూర్జరదేశస్థుడు. ఆం. భా. 2.103.

గుజ్జరీ యా.చూ. గుజరాతి. వి. 1. ఘూర్జరదేశం; 2. రంగుల్లో ఒకటి; 3. రాగభేదం.

గుజ్జలిపార వి. పికాసిపార, మన్నుతవ్వడానికి, చెట్లునరకడానికి

ఉపయోగించే పనిముట్టు.

గుజ్జ[1] వి. 1. కోడెదూడ. భార. శాంతి. 4.40; 2. పొట్టి కొయ్య. ఆం. భా. 2.233; 3. పొట్టిఎద్దు. విజ. పొట్టి. భార. ఆను. 5.104.

సం. కుబ్జ-; ప్రా. కుజ్జ-.

క. గుజ్జు. పొట్టిదనం; కొడ. కుర్స్; త. కుఱళన్. పొట్టివాడు, మరుగుజ్జు; మ. కుఱుక, కుఱళన్.

<ప్రా. కుజ్జ-.

గుజ్జకొమ్మ వి. పొట్టికొమ్మ. గుజ్జకొమ్ములు వి.బ.వ. వెనక్కువాలి కొనలుకలిసిన కొమ్ములు. గుజ్జది విజ. పొట్టిది. గిరనది. గుజ్జ(దవము (-తవము) వి. కుబ్జత్వం. గుజ్జపొట్ల వి. పొట్టికాయలు కాచేపొట్ల. గుజ్జప్రాలు వి. ఒకజాతిలియ్యం. గుజ్జమామ వి. పొట్టిచెట్టు. గుజ్జమామిడి వి. పొట్టిరకం మామిడి, రాజాత్రం. పి. శకు. 4.4. గుజ్జముగరం వి. పొట్టిగాఉన్న కొయ్యన్తంభం. గుజ్జమెఱకరి వి. పొట్టి, వడుగు, వామనుడు. గుజ్జమొలకలు వి.బ.వ. ఒకజాతిమోటు వడ్లు. గుజ్జరోక వి. పొట్టిగాఉండే రాకబద్ద. గుజ్జవాడు వి. పొట్టిదేవుడు, వామనుడు, గణపతి. గుజ్జవేలుపు యూ. చూ. గుజ్జవేల్పు వి. విఘ్నేశ్వరుడు. రామలిం. శ. 1. గుజ్జవేల్పు యూ. గుజ్జవేలుపు. వి. విఘ్నేశ్వరుడు. భీమ. 3.184. గుజ్జవేల్పుతండ్రి వి. శివుడు. గుజ్జసైదోడు వి. కుమారస్వామి. వ్య. గణపతితోబుట్టువు.

గుజ్జ[2] యూ. గూజు. వి. 1. కొవ్వు, వస. కాశీ. 3.32; 2. అనుకయినరసద్రవ్యం. శ్రీరం.మా. 6.103; విజ. చిక్కని. శృం.నై. 6.120; 3. మెత్తగా ఉండే పదార్థం.

గుజ్జవారికెరడము వి. ఒకరకం కొబ్బరిచెట్టు. గుజ్జవోగిరము వి. వలుసుకలిపిన అన్నం. బసవ. 3.426 వం. <గుజ్జ + ఓగిరము.

గుజ్జ[3] యూ.చూ. గురుజు. వి. 1. కొమిరె, నిలువగుంజ, దోర్న ప్పట్టె కాధారంగా ఉండే నిలువగుంజ; 2. కొమిరెసిడె (ఏకవమాను)కు ఆధారంగా నేలలో పాతిన నిలువ కొయ్య; 3. గొర్రు, గుంటక మొ. వాటి దిండులో దూర్చిన కొయ్యముక్క; 4. కొరతం, ఒంటి వలుగు గుంటకకు నొగల బదులు అమర్చిన రెండడుగుల పొడు గున్న కర్రముక్క; 5. ఒసి, బండిజల్ల వక్కకు తొలగ కుండా ఉండడానికి బండి చట్రవు నిలువ పట్టెలకు బిగిం చిన కర్ర; 6. పొగగూడు నిర్మాణంలోని నిలువ ఇటిక.

గుజ్జగంబం(-కంబం) వి. సిడె (ఏకవమాను)కు ఆధా రంగా నేలలోపాతిన నిలువకొయ్య. గుజ్జదూలం వి. పిల్ల దూలం, దూలానికి సమాంతరంగా, గుజ్జలమాదవేసే చిన్న దూలం. గుజ్జవరం వి. గూటాలు నాట్లు, మొదలైన వాటితో కూడిన చట్రం. గుజ్జపీట యూ.చూ. గురుజుపీట. వి. గుజ్జ బరువు, గుజ్జలమాద బిగించిన పీట. గుజ్జబరువు వి. గుజ్జల మాద బిగించిన పీట. గుజ్జబొంద వి. ఒసికర్ర వెయ్య టానికి పారువట్టెకు తొలిచిన బెజ్జం. గుజ్జలకడ్డి యూ.చూ. గురుజులకడ్డి. వి. దొడ్డికడ్డి. గుజ్జలమాద బిగించే అర్ధకర్ర. గుజ్జలచట్రం వి. గుజ్జలతో కూడిన ఇంటిచట్రం. గుజ్జల వట్టి వి. దొంకపట్టి, కోడిపీటల బండికి గలరెండవ దిండు. గుజ్జలపీఁట వి. గుజ్జలపట్టి, గుజ్జలమోదం, వరంమోద ఉండే వంపు కొయ్యమొద్దు. గుజ్జల మోదం వి. గుజ్జలపీట, వరంమోద ఉండే వంపుకొయ్య మొద్దు. గుజ్జవవ్వెకోమలి వి. దక్కను, కర్ణాటకల్లో పెరిగే ఒక మొక్క, పొడవైన కొమ్మలు కలిగి తెల్లనిపూలుపూస్తుంది (Boerhallia Verticillata).

గుజ్జెకుక్క యూ.చూ. గుర్జీకుక్క. వి. కుచ్చికుక్క.

గుజ్జెడ వి. దోనెగాడిలో, బద్దెచువ్వ బిగించటానికి, వుల్లకు కట్టిన తాడు.

గుజ్జెవ విజ.వసితనవు, బిర్దలకు సంబంధించిన. వి. ఆకులబుట్ట.

గుజ్జెవగూడు(-కూడు) వి. 1. బాలికలు బొమ్మలుపెట్టి ఆడు కొనేటప్పుడు వండే వంటకం. ఆం.భా. 2.257; 2. బాలిక లాడుకొనే ఒకఆట. గుజ్జెవగూళ్లు యూ. గుజ్జనగుళ్లు, గుజ్జన గూళ్లు. వి.బ.వ. 1. బాలిక లాడుకొనేటప్పుడు గుడుగులతో వండిన వంటకం. భాగ. 10 పూ. 1688; 2. బాలికల క్రీడా విశేషం. కళా. 6.20; 3. నెలల పిల్లలకు అను కూలంగా గుజ్జవలె వండిన వంటకం.

గుజ్జెరికుక్క యూ.చూ. గుర్జీకుక్క. వి. కుచ్చికుక్క.

గుంచివ్వ యూ. గుంజిప్ప. వి. గుంద్రంగాఉండే మట్టిచిప్ప.

గుంజ[1] వి. 1. స్తంభం, కట్టుగొర్రు, గూటం. ప్రబంధ. 622; 2. రాట్నంయొక్క అవయవం. భక. 2.416; 3. కొమిరి.

క. కూచు, కూచ. దూలానికి ఆధారంగా గోడలో పాతిన గుంజ; గుజ్జు; తు. గుజ్జి, గుజ్జు. సీటిలో పాతిన గుంజ, లేదా కొయ్య; త. కూచ్చం. కట్టరంలో ఉపయోగించే చిన్నసైజు గుంజ.

గుంజకోయ న.క్రి. తడిసిన నూలులడిలు, కాని గుంజ అడ్డకట్టెకు తగిలించి పిండు. గుంజగొలుసు వి. వడుగు చాపే టప్పుడు, గురిగుంజకువేసి వడుగేరే కర్రకు తగిలించే ఇనప పనిముట్టు. గుంజలపీట వి. 1. రాట్నం నిలువలు బిగించిన అడుగుపీట; 2. దబ్బారాట్నం తొక్కుడు పీటకు ఎరమసైవ బిగించిన చిన్న వట్టె; 3. దబ్బారాట్నం నిలు వలు బిగించిన కింది పీట.

గుంజి వి. పాటల వర్ణవు పూలుపూచే ఒకతీగ. గురివింద తీగ, దీని గింజల్ని స్వర్ణకారులు తూకవు కట్టెలుగా వాడతారు (Abrus precatorius).

గుంజమనుకు యూ.చూ, గుంజనునుఁగు. న.క్రి. ఎగతాళిచేయు, వి. ఎలుగుగొడ్డాట.

గుంజమనుఁగు యూ.చూ. గుంజునుఁగు. న.క్రి. పరిహాసం చేయు. వి. ఎలుగుగొడ్డాట.

గుంజమ్మ వి. ఒకతెట్టు.

గుంజర వి. తుంగజాతి కలువమొక్క.

గుంజలిపెట్టు న.క్రి. దాచు, మరుగుపెట్టు.

గుంజా వి. ఒకవిరమైన రంగు.

నం. గుంజా. గురివెంద.

<నం. గుంజా (అర్థవివరి.).

గుంజాబీరెలు వి.బ.వ. వస్త్ర విశేషం.

గుంజాటవ వి. 1. వ్యసనం; 2. ఈగులాట; 3. ఆరాటం; 4. ఆవేదన.

నం. గుంజా-. అవ్యక్త మధురధ్వని, తప్పెట. అతున-. తిరగటం.

గుంజాటము చూ. గుంజాటన. వి. లంపటం, తగులం.

గుంజాయించు న.క్రి. 1. వెనుకకు ముందుకులాగు ; 2. నందే హించు.

హిం.ఉ. గుంజాయిస్. అవకాశం.

గుంజాయిషీ చూ. గుంజాయిము. వి. 1. అవకాశం ; 2. లాభం ; 3. లోపం.

హిం. గుంజాఇశ్-. పీలుపట్టటానికి తావు ; మరా. గుంజాయిష్-ఉత్పన్నం, వైభవం ; ఉ. గుంజాఇశ్-. విస్తారం, సామర్థ్యం ; పార. గుంజాయిష్-. సామర్థ్యం, లాభం, అవకాశంగల చోటు ; అర. కుంజాయిష్-. సామర్థ్యం, అవకాశం ;

<ఉ. గుంజాఇశ్.

గుంజాయిషు చూ.చూ. గుంజాయిషీ. వి. అవకాశం, తెరపి.

గుంజి వి. గృహోపకరణాలకు ఉపయోగపడే కలపనిచ్చే అందమైన చెట్టు, చిల్లచెట్టు (Glycormis pentaphylla).

గుంజికొను చూ. గుంజు1.

గుంజిగాడు వి. పనికిమాలినవాడు.

గుంజివ్వ చూ.చూ. గుంచివ్వ. వి. గుండ్రంగాఉండే మట్టిచివ్వ.

గుంజిలి1 వి. గోపనం, దాపురం ; 2. గుంపులు.

గుంజిలిపెట్టు1 న.క్రి. 1. గోపనంచేయు, చాచు. వేంక. పంచ. 4.469 ; 2. గుంజిళ్ళుతీయు ; 3. చెప్పిన పనులన్నీ చేయు.

గుంజిలి2 వి. చేతులుకట్టుకొని రెండు కాళ్ళు చేర్చిపెట్టి కూర్చుండి లేవటం. సాంబ. దేవ. 2.

గుంజిలిపెట్టు2 అ.క్రి. గుంజిళ్లు తీసేవాడివలె వైకిపోతూ కిందికి వస్తూఉండు. వాల్మీ. 3.81. గుంజిళ్ల చూ. గుంజీలు. వి.బ.వ. గిడిగిళ్ళు. గుంజిళ్లుతీయు అ.క్రి. గుంజీలుతీయు. గుంజిళ్లపెట్టించుకొనువేల్పు వి. గణపతి. గుంజిళ్లపెట్టు అ.క్రి. గుంజిళ్లుతీయు. గుంజీలు చూ.చూ. గుంజిళ్లు. వి.బ.వ. గుంజిళ్ళు.

గుంజిళ్లు చూ. గుంజిలి2.

గుంజీలు చూ. గుంజిలి2.

గుంజు1 న.క్రి. 1. బట్టఉతికినట్లు కొట్టు. కాశీ. 3.157 ; 2. ఉతుకు. భోజ. 4.145 ; 3. (వల మొ. వాటిని) జాడించు. కాళ. 4.96 ; 4. లాగు. హరిశ్చ. 4.162.

క. గుంజు. లాగు ; గోం. గుంజానా.

గుంజికొను న.క్రి. లాగికొను, అంకించు. గుంజుకపోవు అ.క్రి. బక్కచిక్కు. న.క్రి. పట్టుకొనిపోవు. గుంజుకొను న.క్రి. 1. లాగుకొను ; 2. రోషపడు. గుంజుడుగొయ్య(-కొయ్య) వి. తట్టుడు కొయ్య, మిడిగూటానికి వేసిన నేతమోకు, పడుక్కు అడ్డురాకుండా తగిలించటానికి పాతిన గూటం. గుంజుడుబాయి వి. చేదుడుబావి. చుట్టుగోడఉన్న బావి. గుంజునునుకు చూ.చూ. గుంజుననుగు. న.క్రి. గేలిచేయు. వి. ఎలుగుగొడ్డాట. గుంజుననుగు చూ. గుంజుననుకు, గుంజుననుగు, గుంజుననుకు. న. క్రి. పరిహసించు. వి. ఎలుగుగొడ్డాట గుంజుపిట్ట వి. 1. పిల్లలదాజు ; 2. ఒక జాతి పక్షి. గుంజుపిడి వి. లాగడానికి పీలయ్యేపిడి. గుంజులాడు అ.క్రి. వెనగులాడు, లాగులాడు, అల్లిబిల్లికొను.

గుంజు2 చూ. గుజ్జు2. వి. 1. ఈతచెట్టు, తాడిచెట్టు మొ. వాటి మొవ్వు. కాళ. 3.151 ; 2. కాళవేశం, బుర్రగుంజు. ఆం.భా. 2.77 ; 3. పళ్ళు మొ. వాటిలో ఉండే గుజ్జు ; 4. మెదడు.

గుటక చూ.చూ. గుటుకు. వి. 1. ఒకసారి నోటపోనుకొని మింగే నీళ్ళులోనగువాటి కొలది ; 2. ఒక్కసారిగా మింగటం.

గుటకలుమింగు అ.క్రి. గుటకలువేయు, ఉవ్విళ్ళూరు. గుటకలువేయు అ.క్రి. ఉవ్విళ్ళూరు, తమకించు, ఎంతో ఆశించు.

గుటకాయస్వాహాచేయు న.క్రి. అపహరించు, మింగివేయు.

'గుటక' శబ్దాన్ని సంస్కృత పదంగా భావించి 'నమఃస్వస్తిస్వాహావ్యవధాలం వషడ్యోగాచ్చ' (2-3-16) అనే సూత్రప్రకారం 'గుటకాయస్వాహా' అని కల్పించారు.

గుటగుట1 చూ. ఘుటఘుట. వి. 1. వ్యాఘ్రం, ధల్లూకం. వరాహం మొ. చేసే ధ్వని విశేషానికి అనుకరణం. వరాహ. 7.80 ; 2. అన్నం ఉడకటం, నీళ్ళు కాగటం మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం.

క. కుటుకు, గుటుకు, గుటుకు. గుటక ; కొడ. గుడర్చ్. గుటక ; తు. గుటుక, గుటుకు ; త. కుడుకుడు. గుటగుట ; కొ. కొడ్క-. ధ్వన్యను.

గుటగుటమను అ.క్రి. సంకోచం కలుగు. గుటగుటలు వి.బ.వ. 1. వ్యాఘ్రాదుల ధ్వనికి అనుకరణం. వరాహ. 3.26 ; 2. పెద్దరికపు మాటలు. మను. 5.16 ; 3. గుడగుడలు.

గుటగుట2 వి. అవమానం.

గుటాయించు న.క్రి. కొయ్య సాధనాలతో మెల్లగా కొట్టు, బాదు.

గుటిక వి. సీటమునిగి లేవటం, బుటక.

గుటిక వి. పికాని, మరమగ్గంనాడెను, ఒక పొదుగులో నుంచి మరొక పొదుగులోకి నెట్టటానికి పొదుగులోకి వచ్చిన నాడెను నిలపటానికి అమర్చిన కొయ్యగిలక.

నం. గుటికా-. సుంద్రటివదార్థం.

<నం. గుటికా. (అర్థవివరి.).

గుటికాకారు వి. పికానికారు, మగ్గంపికానికి దొమ్మకూ కట్టిన దారం.

గుటుకు చూ. గుటక, గుటుక్కు, గుడుక్కు. వి. మింగేటప్పుడు అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. హర. 6.69.

క. కుటుకు, గుటుక, గుటుకు. గుటక ; కొడ. గుడక్చ్ ; తు. గుటుక, గుటుకు ; కొ. కుడ్క్.

గుటుకుగుటుకు చూ.చూ. గుటుగుటుకు. వి. కాగటంలోనూ, మింగటంలోనూ అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం.

గుటుకుమమచ్చుమింగు న.క్రి. ఒక గుక్కతో మింగు.

గుటుక్కుమను చూ. గుటుక్కు.

గుటుక్కు చూ.చూ. గుటుకు. వి. మింగటం, కాగటంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. నరస. 5.130.

గుటుక్కుమ అ.క్రి. చచ్చు, కీటడగు ; న.క్రి. నమలకుండ మింగు. గుటుక్కుమ అవ్య.ద్రు. ఒక్కగుక్కలో. గుటుక్కుమమ అ.క్రి. చచ్చు.

గుటుగుటుకు చూ. గుటుకు. రూ. గుటుకుగుటుకు. వి. తాగటంలోనూ, మింగటంలోనూ అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. భాగ. 10 పూ. 225.

గుట్కుదికే వి. తొన్నసంగటిచేయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

గుట్ట[1] రూ. కుట్ట[1]. వి. 1. ఉవలరాశి, రాతిగుట్ట. రామాయ్య. 7.122; 2. పర్వతం. చంద్రాంగ. 2.45; 3. రాశి, పోగు. దశా. 6.137 ; 4. మోటబావి. కుంటు మొ. వాటినుంచి నీళ్ళుతోడి పోసేవైపు ఎత్తుగా కట్టినకట్ట.

క. గుడ్డ, గుడ్డు. పర్వతం ; కొడ. గుడ్డె. రాశి ; తు. గుడ్డె. కొండ ; కొంర. గుడ్డె. రాశి, కుప్ప ; గుట్టు, గుట్టె, మిట్ట.

నం. గోత్ర-. పర్వతం ; ప్రా. కోడ.

గుట్టకూలు అ.క్రి. 1. ఒక్కమ్మీదికూలు, చచ్చు, గుట్టగావడు, పూర్తిగా పడిపోవు ; 2. పాడుచేయు. గుట్టకూల్చు న.క్రి. చంపు, నశింపచేయు, పాడుచేయు. గుట్టజాలు వి. కొండవాగు, సెలయేరు. గుట్టపాదలు వి.బ.వ. మెట్టమీది పొదలు. గుట్టరౌతు వి. ఉత్తరౌతు, గోడల కట్టుబడికి పనికివచ్చే రాయి. గుట్టవరద వి. కొండవాగు, సెలయేరు. గుట్టవళ్ళు వి. కొండవాగు, సెలయేరు. గుట్టవాగు వి. కొండవాగు, సెలయేరు.

గుట్ట[2] విణ. లీయువ, ఆకుకువాడు. ఆం.భా. 3.58.

గుట్టిచ్చు చూ. గుట్టు.

గుట్టిక చూ. గుట్టు.

గుట్టు వి. 1. మోసం, వంచన. యయా. 3.123 ; 2. ధైర్యం. రాజ.చ. 3.73 ; 3. రహస్యం. దశా. 7.60 ; 4. ఆయం, జీవస్థానం.

క. గుట్టు. రహస్యం, లోపలి ఆలోచన, పొంత విషయాలు ; కొడ. గుట్టి. రహస్యం ; తు. గుట్టు. రహస్యం ; త. కుట్టు. రహస్యం ; తో. కుట్. రహస్యం.

గుట్టిచ్చు న.క్రి. మర్మం తెలుపు. గుట్టిక అవ్య. మనసులోని బాధ ఇతరులకు తెలియసీక. పాండు. 3.24. గుట్టుకీడు వి. గూఢ శత్రుపు. ఆము. 4.250. గుట్టుకోల్పడు అ.క్రి. బయట పడిపోవు, కొంచెపడు, పారి. 1.127. గుట్టుగైకొను(-కైకొను) న.క్రి. రహస్యం ఎరుగు. గుట్టుచప్పుడు కాకుండా క్రి విణ. రహస్యంగా, ఎవరికీ తెలియకుండా. గుట్టుచెడు అ.క్రి. ధైర్యంచెడు. రాజవా. 5.32. గుట్టుపడిపోవిచ్చు న.క్రి. ఊరకే అల్లరి లేకుండా వదిలిపెట్టు. నిరంకు. 3.15. గుట్టువట్టు వి. హృదయం, గుండె. ఉ. హరి. 4 44. గుట్టువిట్టాడు అ.క్రి. క్రక్కడలు, మిక్కిలి కడలు. గుట్టుమట్టు వి. లోతుపాతు, రహస్యం, ఆంతర్యం. గుట్టుభేడు(-పేడు) వి. రాజమంత్రం బయటవడటం. ఆము. గుట్టుపీడు అ.క్రి. బయల్పడు. రాజ.గో. 2.68. గుట్టుపాకిరి వి. ప్రతివాది యొక్క సాక్ష్యమంతా పొంచివుండి రహస్యంగా విన్న సాక్షి.

గుడ్రాయి వి. 1. కంకెరాయి, ఇది 'మేగ్నటైట్' అని సాంకేతికంగా పిలవబడే నల్లని ఇనప ఖనిజంతో కలిసిన క్వార్ట్ రాయిభేదం ; 2. ఉత్తరౌతు, గోడల కట్టుబడికి పనికి వచ్చే రాయి.

గుడ వి. ఉన్నిదారం ఉండ, రంగు అద్దిన ఉన్నిదారం కట్ట.

గుడక రూ. కుడక. వి. 1. బెంకాయచిప్ప, కొబ్బరిచిప్ప, కొబ్బరిపెంకు ; 2. ఆల్చిప్ప, ఉగ్గుచిప్ప.

క. కుడికె. కర్ర లేదా మట్టి లేదా లోహం పాత్ర ; తు. కుడ్కి, కుడుక, కుడ్కె. మట్టిపాత్ర ; త. కుటుకై. కొబ్బరినిప్ప ; కుటువై. చిన్న మూలికలపాత్ర ; మ. కుటుక్క, కుటుక, కుటువ. చిన్న పాత్ర ;

పో.చూ. నం. గుడక-. ఉండ, కలళం.

గుడగుడ వి. 1. ఉరకటంలోనూ, తాగటంలోనూ అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. పిం.ద్యా. 8.188 ; 2. కడుపులో ఆయ్యేధ్వని.

గుడగుడలాడు అ.క్రి. 1. గునగునలాడు, గుణగుణలాడు; 2. ఆజీర్తితో కడుపులో గూండ్రించు. < గుడగుడ + -లు + ఆడు.

గుడపాలతీగ వి. కొండలమీద పెరిగే ఒక తీగ (Aganosama Caryplylcata).

గుడబండి వి. పిల్లలు ఆడుకొనే బండి.

గుడమతీగె వి. ఒక నన్నెనితీగె. (Vitisadenta).

గుడవ వి. కడవ.

గుడా[1] వి. కొబ్బరిచిప్ప మట్టిగొట్టం పెట్టి చేసిన హుక్కా.

గుడా[2] చూ. గుడిగుడి. వి. హుక్కాగొట్టం, హుక్కాపొడి చేసే కాడి.

గుడాకి రూ.చూ. గుడాకు. వి. 1.కొబ్బరిచిప్ప ; 2. మట్టిగొట్టం పెట్టి చేసిన హుక్కా.

గుడాకిచిలిమి వి. కొబ్బరిచిప్ప మట్టిగొట్టంపెట్టి చేసిన హుక్కా.

గుడాకు రూ. గుడాకి. వి. బెల్లంతో మర్దించిన పొగాకు, తంబాకు. పార్శ్వ. 2.98.

క. గుడాకు. పొగాకు ; త. కుడుకుడా.

గుడాకుసొంగ వి. కొబ్బరిచిప్ప, మట్టిగొట్టంపెట్టి చేసిన హుక్కా.

గుడాటికావు వి. కావుల్లో (రెడ్లలో) ఒకతెగ.

గుడాణము రూ. గుడాజీ. వి. చిన్నమూతి దాన, కూడా.

క. గుడాణ. మట్టిగను చిలికే మట్టికుండ, నీళ్ళ మట్టి కడవ, ధాన్యం పాత్ర.

< క. గుడాణ.

గుడాజీ రూ.చూ. గుడాణము. వి. నుమారు బస్తా ధాన్యం పట్టే మట్టిపాత్ర.

గుడాంబ వి. బెల్లం పొగాకు మొదలైనవి దంచి ముద్దగాచేసి హుక్కా తాగటానికి ఉపయోగించేది.

గుడారము రూ.చూ. గూడారము. వి. 1. వటుకుటీరం, బట్టతో ఏర్పరచిన డేరా, ఇల్లు. చంద్రాంగ. 1.76 ; 2. గుడారం వలె ఉండే చెవిభాగం. ఆం.భా. 3.54.

గుడారమెత్తు అ.క్రి. వెనుతిరుగు, తోకముడుచు, వెళ్ళిపోవు < గుడారము + ఎత్తు.

గుడారమెత్తు చూ. గుడారము.

గుడారి వి. నీరు ప్రవహించే దోనె, మోట బొక్కెన, కుమ్మరించిన పీళ్ళుపోయేదారి లేదా కాలవ.

గుడారు రూ.చూ. గూడారము. వి. 1. వస్త్రగృహం, డేరా. శక. 1.100 ; 2. చెవిభాగం.

గుడారులు రూ. గుడార్లు వి.బ.వ. ఎర్రపట్టు గుడారాలు.

గుడార్లు రూ.చూ. గుడారులు. వి.బ.వ. ఎర్రపట్టు గుడారాలు.

గుడార్లు చూ. గుడారు.

గుడాలవంగి చూ. గుడాలు.

గుడాలు వి.బ.వ. 1. గుగ్గిళ్ళు, చుండలు ; 2. ఉండ్రాళ్ళు.

గుడాలవంగి వి. దోరగా వండిన గింజ.

గుడి వి. 1. ఒకవిధమయిన గుడారం. కు.నం. 10.104 ; 2. గుండ్రంగా ఉండే గీత. శృం.నై. 2.38 ; 3. 'ఇ'కార చిహ్నం. ఆప్ప. 3.34 ; 4. దేవాలయం. ఆం.నా.నం. 1.26 ; 5. పరివేషం. ఆం.భా. 1.82 ; 6. వర్తుల దేవాలయం. ఆం.భా. 2.16 ; 7. పారశాల ; 8. ఆడుగురి ; 9. కొలికి, ఆనుపోసి ఒకటిపైకి ఒకటి కిందకి వచ్చిన రెండుపోగుల దారం ; 10. కుప్ప, గుట్ట ; 11. తిప్ప, తిన్నె.

క. గుడి. వృత్తం, గిరి ; కొడ. కుడ్‌జోల్-పాక, స్నానాలగది. తు. గుడి. చిన్నగుడి ; త. కుటి. ఇల్లు, కుటుంబం, పట్టణం ; మ. కుటి. ఇల్లు, గుడిసె, కుటుంబం, భార్య, జాతి ; కుఖ. గుడి. ఇంటిమధ్య గది, ఉండేగది ; పర్జి. గుడి. దేవాలయం ; గ్రామ విశ్రాంతి మందిరం ; కొలా. గుడి. దేవాలయం ; గ. గుడి. దేవాలయం ; కుడు. కుడ్‌యా. చిన్నపాక, ఒక పెద్ద ఇంటితో సంబంధించిన చిన్నఇల్లు ; మాల్తో. కుడ్‌య. హాలంలో ఉండే గుడిసె ; బ్రా. గుడి, గుడ్డి. గుడిసె ;

పో.చూ.నం. కుటి-. గుడిసె.

< మూ.ద్రా. కుట్.

గుడికట్టు వి. 1. గ్రామం నాలుగు దిక్కుల ఎల్లలఏర్పాటు. హంన. 4.29 ; 2. సూర్యచంద్రుల చుట్టును ఏర్పడిన గాలిగుడి ; 3. దేవాలయాల్లో ధన నిక్షేపాలున్నచోట్లు తెలిపే పుస్తకం ; 4. దేవాలయానికి సంబంధించిన నియమాలు ; 5. గుడిసేవకులు ; 6. ఉమ్మడి ; 7. గ్రామం యొక్క ఆయకట్టు లేక గ్రామంలో దేవాలయం నిమిత్తమాయబడిన భూమి ; అ.క్రి. పరివేషమేర్పడు. గుడికిముద్రవేసికొను అ.క్రి. బ్రహ్మచారిలాగా ఉండు. ప్రబంధ. 654. గుడికొంగ వి. పక్షివిశేషం. గుడికొను రూ.చూ. గుడిగొను. అ.క్రి. 1. వ్యాపించు, కమ్ము. పాంచాలీ. 2.68 ; 2. ఉబుకు, పైకివచ్చు. సారంగ. 3.164 ; 3. అతిశయించు. ఉ.రా. 8.72 ; 4. గుండ్రంగా తిరుగు. ఉ. హరిశ్చ. 2.126 ; 5. ఎక్కువగు, అలుముకొను. త. గుడికోల్. గుడికొయ్య వి. గుడిసేవకుడు, గుడికొలువుగాడు. గుడిగుడిగంటలు వి.బ.వ. బాలక్రీడావిశేషం. గుడిగొను (-కొను) రూ. గుడికొను. అ.క్రి. వ్యాపించు. కాళ.నం. 7.273 ; గుడిచాటుకాడు వి. ఆసనిచేయనివాడు, గుడిసీడ చల్లగా ఉంటుందని అక్కడే వడిఉండేవాడు. ద్వి. హరిశ్చ. ద్వితీ. 1706 పం. గుడిచుట్టు అ.క్రి. 1. మండలాకారంగా తిరుగు. భాగ. 6.236 ; 2. గుర్రం మండలాకారంగా తిరుగు. వి. 1. పరివేషం ; 2. అశ్వమండలాకారగతి ; 3. సూర్యచంద్రుల చుట్టూ ఏర్పడే మండలం. గుడిచేటి రూ. గుడిసేటి. వి. 1. దేవదాసి ; 2. లంజ. వ్య. గుడిపరిచారిక. గుడిజెల్ల వి. మత్స్యవిశేషం. గుడితిరుగుకొను రూ.చూ. గుడితిరుగుకొను. అ.క్రి. గుండ్రంగాతిరుగు. గుడిత్రిప్పు అ.క్రి. 1. గుర్రాన్ని గుండ్రంగా తిప్పు ; 2. గుండ్రంగా తిప్పు. గుడితిరుగు(-తిరుగు) అ.క్రి. గుండ్రంగా తిరుగు. గుడితిరుగుకొను రూ. గుడితిరుగుకొను. అ.క్రి. గుండ్రంగా తిరుగు. కైమిసిభా. 5.35. గుడిదొమ్మ వి. ఒకరకం జిమ్ము, గుండెల్లో గుర్రుగుర్రుగా వుండు పెరుగటం, మాదకావచ్చు. గుడిమంది గుడిక్రొత్తగోయు(-కోయు) న.క్రి. ఒకరి ఆశ్రయంలో ఉంటూ వారికే అపకారం తలపెట్టు. గుడిమండి గుడిరాళ్లతీయ అ.క్రి. కృతఘ్నుడగు. పాండు. 3.68. గుడివర్లి కూటము వి. 1. పాఠశాల ; 2. గుడి. గుడిపాడుచిక్కు అ.క్రి. నర్వశూన్యమగు, పాడయిపోవు. కాశీ. 5.267. గుడిపాత్ర వి. గుడిసాని. గుడిపాము వి. ఇల్లువదలని వ్యక్తి. గుడిభోగము వి. దేవుని కైంకర్య వ్యయాలకు ఇచ్చిన దేవభోగం. గుడిమజియము వి. 1. గుడిపెత్తనం, స్థానవత్యం ; 2. గుడి ఆదికారి, స్థానపతి. గుడిమండపము వి. దేవాలయ మండపం. గుడిమాని వి. దేవాలయ సేవకుడు. గుడిమాన్యం వి. దేవదాయం. గుడిముద్రవేసికొను అ.క్రి. బ్రహ్మచారిలాగాఉండు. శక. 2.506. గుడివడు(-వడు) అ.క్రి. గుండ్రనగు, ప్రదక్షిణించు. అష్టమ.క. 2.88. వ. 12 వం. గుడివడుగు వి. గుడిపూజారి, అర్చకుడు, తంబళి. గుడివిత్తి వి. దేవుని కైంకర్య వ్యయాలకై ఇచ్చిన దేవ భోగం. గుడిసాని వి. దేవదాసి, దేవాలయంలో ఆటపాటలు జరిపే భోగం స్త్రీ. ద.హిం.శా. సంవ. 6. శా.నం. 200. గుడిసేటి రూ.చూ. గుడిచేటి. వి. 1. దేవదాసి ; 2. లంజ. గుడిసేటిలంజ వి. కులట. గుడ్లు వి.బ.వ. దేవాలయాలు ; విప్పర్ల శాసనం. క్రీ.శ. 633.63.

< గుడి + -లు.

గుడిగ వి. చిన్న మట్టిపాత్ర.

గుడిగి వి. మోకాలివరకు కొడిగికొనే వస్త్ర కవచం, లాగు, నిక్కరు.

క. గుడిగి-. మరాయి ; గుడిచఱ్ఱి.

గుడిగుడి[1] విణ. 1. అల్పమైన. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 177 పం ; 2. పొంగివచ్చేది.

గుడిగుడికన్నీరు వి. బొటబొటారాలే కన్నీరు.

గుడిగుడి[2] చూ. గుడుగుడుపొంగ. వి. పొగాకుగొట్టం.

గుడిగుడిపుంచములు వి.బ.వ. ఒక బాలక్రీడ, అందలాలు. ధ్వన్యను.

గుడిగుడిగుంజము రూ.చూ. గుడుగుడుగుంచము. వి. బాలక్రీడావిశేషం, గుడుగుడు కుంచాలు.

గుడిగుడి వి. హుక్కాగొట్టం, హుక్కాపొడివేసే జాడీ. సింహా. శ. 20. రంగా.చ. 2.85.

హిం. గుడ్‌గుడ్-హుక్కా గొట్టంనుండి వచ్చే పొగ ;

గుడ్‌గుడి-. హుక్కా గొట్టం. ఉ. గుడ్‌గుడీ-. హుక్కా గొట్టం. మరా. గుడ్‌గుడి-. పొడుగైన గొట్టం కలిగి పొగ పీల్చటానికి ఉపయోగింపబడే పనిముట్టు.

<ఉ. గుడ్‌గుడీ.

గుడిసుండమవక అవ్య. ఇదీఅదీ అనకుండా ఎల్లచోటులా. వేంక. వంచ. 1.25.

గుడిగె వి. కర్ర, బండం, గుడికొయ్య.

గుడిచెంచలము వి. ఒక ఆకుకూర.

గుడిదీ చూ.చూ. గుడిదె. వి. చిన్నకొయ్యముక్క.

గుడిదె చూ. గుడిదీ. వి. తలుపు తిరగటానికి వేసే కీలు. మేకు, గూటం.

క. గుడిద. మేకు.

గుడిదొమ్మలు వి.బ.వ. చిన్న మంచినీటి చేపలు.

గుడిశెవగుళ్లు వి.బ.వ. రథయాత్ర ఉత్సవంలో దేవుని ఊరేగించి తీసికొనివెళ్ళి పడిరోజులపాటు ఉంచే మందిరం.

గుడివ వి. మంచె, చాల ఎత్తున వేసిన పందిరి.

గుడిసి చూ.చూ. గుడిసె[2]. వి. 1. కుటీరం, స్తంభాలు, గోడలు, వెనుపట్టి లేకుండ తృణాదులతో ఏర్పరచిన ఇల్లు; 2. ప్రయాణం బండి (గూడుబండి) మొదవేసే కవ్వు.

గుడిసియ చూ.చూ. గుడిసె[2]. వి. కుటీరం.

గుడిసె[1] చూ.చూ. గొడిసె. వి. ఒకవిత్తు చింతపండు. ఆం.భా. 2.47.

గుడిసె[2] చూ. గుడిసి, గుడిసియ, గుడుసు[2]. వి. 1. కుటీరం, స్తంభాలు గోడలు వెనుపట్టి లేకుండా తృణాదులతో ఏర్పరచిన ఇల్లు. భార. ఆను. 1.276; 2. ప్రయాణం బండి (గూడు బండి) మొద వేసే కవ్వు.

క. గుడసలు. పూరిగుడిసె; కొడ. కుడి. పేదకుల కుటుంబం నివసించే గుడిసె; తు. గుడిసలు, గుడిసిలు. గుడిసె, పాక; త. కుటివై, కుటిజై, కుటుంకర్. చిన్న గుడిసె, కుటీరం; మ. కుటిజీల్. గుడిసె, పూరిగుడిసె; కుటిల్; కొండ. కుడ్‌ల్. చిన్న దూరపు పాక; కుఇ. కూడి. చెట్టు కొమ్మలు మొ. వాటితో వేసిన గుడిసె; వర్లి. గుడి. గ్రామ విశ్రాంతి గృహం; కురు. కుడ్‌య. చిన్న పాక లేదా ఉపగృహం; మాల్తో. కుడ్‌య. పొలంలో ఉండే పాక.

గుడిసెబండి వి. గూడుబండి, పైన గూడు ఉన్న ప్రయాణం బండి. గుడిసెలోకూచున్నది విణ. రజస్వలయైనది. గుడిసెవాటు వి. కులట. గుడిసెవాటుది వి. కులట. భాగ. 2.117. గుడిసెవేటు వి. కులట. పీచవులంజ, గుడిపేటి. వేణు. శ. 7. గుడిసెవేటుకత్తె వి. కులట. గుడిసెవేటుది వి. కులట. ఆం.భా. 2.117. గుడిసెవైచు అ.క్రి. వ్యభిచరించు.

గుడిసె[3] వి. పక్షి విశేషం. హంస. 3.12.

గుడిసెతెవులు వి. వేరుసెనగకు పట్టే చీడ.

గుడిసెవుడుగు వి. వేరుసెనగకు పట్టే ఒక రకం పేను.

గుడు వ.క్రి. చప్పరించు.

గుడుక్కు చూ.చూ. గుటుకు. వి. గుటుకు, మింగటంలో అనుకరణం.

గుడుగుడుక్కునమ్రింగు న.క్రి. గుడుగుడుక్కు అనే శబ్దం వచ్చేట్టు మింగు. ద్వి.నల. 5.101. పం.

గుడుగు వి. ఉయము.

క. గుడుగు. ఉరుము.

గుడుగుడు[1] వి. 1. నడవటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. పార్శ్వ. 4.123; 2. పరిగెత్తటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం; 3. కబడి ఆటలోని కూత.

క. గుడుగుడు. పరుగెత్తటంలో అయ్యే అనుకరణం; త. కుటుకుటుపై.

గుడుగుడుప్రాణంగా క్రి.విణ. వచ్చే పోయే ప్రాణంగా. గుడుగుడుమనివడచు అ.క్రి. గునగున నడచు. పార్శ్వ. 4.123.

గుడుగుడు[2] వి. 1. గంజాయి కాగుడు యొక్క అనుకరణం; 2. చిన్న హుక్కా.

క. గుడుగుడి. హుక్కా గొట్టం.

గుడుగుడుక్కునమ్రింగు చూ. గుడుక్కు.

గుడుగుడుగుంచము చూ. గుడిగుడి గుంజము. వి. బాల్య క్రీడా విశేషం. విష్ణు పు. 7.202. ధ్వన్యను.

గుడుగుడుగుంచాలు వి.బ.వ. కుందెనగుడి. బాల్య క్రీడా విశేషం. హంస. 3.146.

గుడుగుడుగుంచాలు చూ. గుడుగుడు గుంచము.

గుడుగుడుగుంచెము చూ. గుడుగుడు గుంచము. వి. ఆంతర రహస్యం.

గుడుగుడుగుండం చూ. గుడుగుడు వంచెం. వి. 1. పిల్లలాడు కొనే ఆట; 2. స్థలాంతరాన్నెరగ కుండటం.

గుడుగుడువంచెం వి. పిల్లలు కూర్చొని ఒకరి పిడికిలిపై ఒకరి పిడికిలి పెట్టి 'గుడుగుడు వంచెం గుండే రాగం' అని పాడి 'చేతు లెక్కడకి పోయేయ్' అని అడిగి సమాధానం పొందుతూ ఆడే ఆట.

గుడుగుడుబుర్ర చూ. గుడుగుడు పొంగ. వి. పొగాకు పీల్చే మట్టి గొట్టం.

గుడుగుడుపిలిం చూ. గుడుగుడు పొంగ. వి. పొగాకు పీల్చే మట్టి గొట్టం.

గుడుగుడుపొంగ వి. బెంకాయ చివ్వకు బెజ్జం పెట్టి దాన్లో పీళ్ళు పోసి దాని కొక 12 అంగుళాల పొడవుండే లోలు కర్ర ఎత్తు పెడ్తారు. ఆ కర్రకి మట్టితో చేసిన నిలువు పొంగను బిగించి పొగాకు పెట్టి అగ్గి ముట్టిస్తారు. ఆ బెంకాయ చివ్వకే ఇంకో రంధ్రం చేసి అందులో నుంచి పొంగను పీలుస్తారు. పీలుస్తుండగా 'గుడగుడ' అంటుంది. రబ్బరు పంపు పెట్టి నీళ్లలో కాదు (గాలు) పోయేటట్లు చేసి పీలిస్తే పొగ చల్లగా వస్తుంది. పొగాకు గొట్టం. ధ్వన్యను.

గుడుగువాట(-ఆట) వి. చెడుగుడు, కబడి, బలిగుడు.

క. గుడుగు. క్రీడా విశేషం.

గుడుగువత్తి వి. తెల్ల వత్తిలో ఒక రకము.

గుడుగుమల్లవ్వ వి. ఉరుముల అధిదేవత.

గుడుగురావిలము వి. పక్షి విశేషం, అంబటి తోరిగారు. చంద్రాంగ. 2.81.

గుడువ వి. ముద్గరం, గుదియ, గునవం. ఆం.భా. 2.216.

గుడువ వి. నీళ్ళకు వాడే పెద్ద మట్టి పాత్ర.

గుడువరి చూ. గడనరి. వి. కవటి, మోసగాడు, వంచకుడు.

గుడుసు[1] విణ. **1.** గుండ్రని, వర్తులం. భాస్క.రా. ఆరణ్య. 1.209; **2.** గుడి, ఇకార చిహ్నం. ఆప్ప. 3 80; **3.** పరివేషం. ఆం.భా. 1.82.

క. గుడసు. గుండ్రం, వర్తులం, ఇకార చిహ్నం; త. కుండు; కొం. గుడు. గుద్దు; కొలా. గుడ్. వృత్తము.

గుడునుకయిదువ చూ.చూ. గుడునుత్రెదువ. వి. **1.** విష్ణు చక్రం; **2.** సుదికత్తి. గుడునుకయిదువు చూ.చూ. గుడునుత్రెదువ. వి. విష్ణు చక్రం. గుడుసుత్రెదువ చూ. గుడునుకయిదువ, గుడునుకయిదువు, గుడునుత్రెదువు. వి. **1.** చక్రం; **2.** సుదికత్తి. గుడునుత్రెదువజోదు వి. చక్రపాణి, విష్ణువు. అచ్చ.రా. బాల. 70. గుడుసుత్రెదువు చూ.చూ. గుడునుత్రెదువ. వి. విష్ణు చక్రం. గుడునుకొండ వి. చుట్టుకొండ, చక్రవాళ పర్వతం. చంద్రాంగ. 2.66. గుడుసువడు చూ.చూ. గుడునువడు. అ.క్రి. **1.** గుండ్రమగు; **2.** తిరుగు, తగ్గు. గుడుసువఱుచు చూ. గుడునువఱుచు. న.క్రి. కొంచె వరచు, కొంచెంసేయు, హీనం చేయు. ధను. వి. 1.35. గుడునువఱుచు చూ.చూ. గుడునువఱుచు. న.క్రి. తిప్పు, తగ్గించు. గుడునులువడు న.క్రి. చుట్టుకొను. గుడుసువడు (-వదు) చూ. గుడునుపడు. అ.క్రి. **1.** గుండ్రమగు. భార. కర్ణ. 3.41; **2.** తగ్గు, తరుగు. హరి.హూ. 6.129; **3.** తిరుగు. గుడునువాలు వి. చక్రం, గుడునుత్రెదువ. అచ్చ.రా.యు. 64. గుడుసువాల్దాలుపు వి. వెన్నుడు, చక్రి. గుడునువాల్నెఱజోదు వి. చక్రి, విష్ణువు.

గుడుసు[2] చూ.చూ. గుడిసె[2]. వి. కుటీరం, పాక. ఆం.భా. 2.14.

గుడెము చూ.చూ. గూడెము. వి. చిన్న పల్లె, పేట, బోయ పల్లె.

గుడ్డ[1] వి. **1.** వస్త్ర ఖండం. ఆం.భా. 2.157; **2.** వస్త్రం.

క. గుడ్డ. వస్త్ర ఖండం; కుయ్. జేబురుమాలు, తుంకు, వస్త్ర ఖండం.

గుడ్డకట్టె వి. కుంచె, నన్నని కర్రకు ఒక చివర నారనో గుడ్డనో కట్టి తయారుచేసిన సాధనం. గుడ్డగొడుగు వి. గుడ్డ కప్పుకల గొడుగు. గుడ్డదోవె వి. మగ్గంమీద, నేసిన బట్టచుట్టే కొయ్య దూలం. గుడ్డపాత వి. సారెమీద పాత్రల స్వరూపం తయారవుతున్నవుడు నునుపు పట్టటానికి అంచుఎర్రరచడానికి వాడేతడిగుడ్డ. గుడ్డపిరచ వి. పడుగు తరవటానికి గంజిలో ముంచినగుడ్డ. గుడ్డపీలిక వి. కుంచల్ని నర్సేటప్పుడు నలపను తుడుపుకోడానికి వాడే తడిబట్ట. గుడ్డబొండెము వి. చిక్కం కట్టిన మోటుబొక్కెన. గుడ్డవృత్తి వి. దేవబోగంగా కాని బ్రాహ్మణబోగంగా కాని ఇచ్చిన భూదానం. గుడ్డవృత్తులు వి.బ.వ. ఇనాంభూములు. పాండు. 3.16. గుడ్డేయు న.క్రి. కుదిచేత్తో అర్ధంవేలు వేసిముఖమేర్పర చడానికి కుండనాల్గుపక్కలా సావుగా రావడానికి బట్టతో పట్టు. గుడ్డొత్తు న.క్రి. కుదిచేత్తో అర్ధంవేలువేసి ముఖమేర్పర్చడానికి కుండనాల్గుపక్కలా సావుగా రావడానికి బట్టతో పట్టు.

గుడ్డ[2] వి. బిడ్డ పండి. చ. 2.156 వ.

గుడ్డ[3] వి. **1.** స్థానం. బసవ. 2.133వ; **2.** క్షేత్రఖండం. పాండు. 3.16.

గుడ్డకాగు వి ఊరిబయటగుడిదగ్గర బొంగలిచేయడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

గుడ్డము చూ. గుడ్డాము. వి. **1.** చేను. పాండు. 3.75; **2.** పర్వతం; **3.** చేనివంపు.

క. గుడ్డ. పర్వతం, కొండ.

గుడ్డాము చూ.చూ. గుడ్డము. వి. **1.** పొలం; **2.** పర్వతం.

గుడ్డి[1] వి. ఆట్టచెమ్మఆటలో చెలికిల వద్ద ఒంటికాయ.

గుడ్డి[2] చూ.చూ. గ్రుడ్డి. వి. **1.** చీకు; **2.** అందధావం; విణ. అల్ప, నీచం.

గుడ్డికవ్వపాదుపా వి. కుబేరుడు. గుడ్డికాల్పు వి. ఆములో కుండలు దాగాకాలని తీరు. గుడ్డికుంకాళమ్మ తిరునాళ్ల వి.బ.వ. మబ్బు చినుకులతో మూగాము వేసి ఉండటం. గుడ్డికొక్కిరాయి చూ.చూ. గ్రుడ్డికొక్కెర. వి. గుడ్డికొక్కెర. కోయప్తికం. గుడ్డికొక్కెర చూ.చూ. గ్రుడ్డికొక్కెర, వి. గుడ్డికొక్కిరాయి, గుడ్డికొంగ. గుడ్డికొక్కిరాయి చూ.చూ. గ్రుడ్డికొక్కెర. వి. గుడ్డికొక్కెర. గుడ్డికొంగ. గుడ్డికొంగ వి. చీకుకొక్కెర. గుడ్డిగవ్వ చూ.చూ. గ్రుడ్డిగవ్వ. వి. విలువ లేని వస్తువు. గుడ్డిగుళ్ళవుతాపు వి. తాకితేతాకుతుంది, తప్పితే తప్పుతుంది అనిచెప్పేటప్పుడు వ్యవహరించే నుడికారం. గుడ్డింగిలాయి చూ.చూ. గ్రుడ్డింగిలాయి. వి. మత్స్యవిశేషం. (Scarusviridis). గుడ్డిమక్క వి. శుక్రుడనే నక్షత్రం, శుక్రుడు గుడ్డివాడని ప్రసిద్ధి. గుడ్డిచెంగలి వి. చెంగలి గడ్డితో ఒకరకం కలుపుమొక్క. గుడ్డిచెంగాయి వి. చెంగాయిలో ఒకరకం. గుడ్డితనము చూ.చూ. గ్రుడ్డితనము. వి. అంధత్వం. గుడ్డిదర్బారు వి. వివక్షణ లేని పెత్తనం. గుడ్డిదివ్వె వి. తక్కువ కాంతినిచ్చేదీపం. గుడ్డిదీపము వి. తక్కువకాంతితోడి దీపం. గుడ్డినమ్మకం వి. అందవిశ్వాసం. గుడ్డిపాఠము చూ.చూ. గ్రుడ్డిపాఠము. వి. అర్థంలేనిచదువు. గుడ్డిపురుగు వి. **1.** తొన్నతెగులు; **2.** కంకిదోమ. కంకినల్లి. గుడ్డిపూలాపు వి. ఒకరకం కలుపుమొక్క. గుడ్డిబేరము చూ.చూ. గ్రుడ్డిబేరము. వి. అర్థంలేనితెలివి తక్కువబేరం. గుడ్డిమబ్బు వి. వర్షించని మబ్బు. గుడ్డిరాయి వి. ఎర్రరాయి. ఇది 'ట్వార్ట్జ్' జాతికి చెందిన మిశ్రశిల. గుడ్డిలోమెల్ల వి. కొంతలోకొంతమేలు, పూర్తిగుడ్డి కావటం కంటె మెల్లకన్నుకలిగి ఉండటం మంచిది అనే దాన్ని బట్టిఏర్పడ్డ నుడికారం. గుడ్డివడు (-వరు) చూ.చూ. గ్రుడ్డివరు. అ.క్రి. అంధకార బంధురమగు, గుడ్డివెన్నెల చూ.చూ. గ్రుడ్డివెన్నెల. వి. కనిపించీ కనిపించని వెన్నెల. గుడ్డివేటుగా (-కావ్) క్రి. విణ. ద్రు. అనుకొనకుండ. గుడ్డిగ వి. ఒకరకం చెరుఈగ. <గుడ్డి[2]+ఈగ. గుడ్డిబొడ్డి వి. గేయాకోయా. తుక్కూదూగర, వక్కిరినిక్కిరి. పనికిరానిచెత్త చెచారం. గుడ్డెద్దుచేలోబడినట్లు అవ్య. ఇష్టంవచ్చినట్లు.

గుడ్డి[3] వి. మిట్టపొలం.

గుడ్డిగ చూ. గుడ్డి[2].

గుడ్డిబొడ్డి చూ. గుడ్డి[2].

గుడ్డు[1] దా.చూ. గ్రుడ్డు. వి. 1. అండం; 2. కంటిపాప; 3. నున్న; 4. చొప్పదంటు కనువ, 5. నున్నవుండ, కోడిగుడ్డు.

గుడ్డువెట్టు (-పెట్టు) అ.క్రి. 1. అకస్మాత్తుగా చనిపోవ; 2. పరీక్ష మొదలగు వాటిలోతప్ప; 3. పనిచెడిపోవ; 4. ఆరిపోవ; 5. నున్నాపెట్టు. గుడ్లకాటుక వి. ఒకజాతివరి తెగులు. గుడ్లగుబ్బలి వి. 1. మూకం; 2. పశువులకు గుడ్లవలె ఏర్పడు వుండు. గుడ్లగురివి వి. శకునపక్షి. గుడ్లగూబ దా.చూ. గ్రుడ్లగూబ. వి. 1. మూకం; 2. పశువులకు గుడ్లవలె ఏర్పడేవుండు. గుడ్లతెవులు వి. గుడ్లుగుడ్లుగా ఏర్పడేవుండు, వట్టరణం, మాదబేధం. గుడ్లదొమ్మ వి. ఒకరకం రోగం, గుండెల్లో గుడ్లు గుడ్లుగా వుండు పెరుగుతుండట, మాద కావచ్చు. గుడ్లమాద వి. ఒకరకం రోగం. గర్భకోశంలో ఏర్పడే వుండు. గుడ్లలం వి. ఒకరకం కలుపుమొక్క. గుడ్లల్లోకూవ వి. ఎత్తిపొడుపుగా మరీచిన్న వాడుతే అనేటప్పుడు ఆనేమాట. గుడ్లుఅవ్వగించి అవ్య. ఏమీచేయలేక. గుడ్లుతేలవేయు న.క్రి. ఏమీచేయలేక తనపని మానిసినట్లు తెలియజేయు, ప్రాణంపోయేటప్పుడూ, మూర్ఛపోయేటప్పుడూ గుడ్లు తేలవేసేదానిపై వచ్చినపలుకుబడి. గుడ్లువెళ్ళుకవచ్చు అ.క్రి. 1. చనిపోవ; 2. కనుగ్రుడ్లు బయటికివచ్చు.

గుడ్డు[2] వి. అబ్బుగుల్ల, ఉడ్డదేశాల్లో వానాకాలం తర్వాత భూమి పొరల్లో ఉన్న సుద్దనీరు ఉపరితలానికి వచ్చి. ఆతర్వాత తెట్టగాఉండే దీర్ఘకాలంలో ఎండి, భూమిపై పొరకు దిగువనే పొర గట్టిపడుతుంది.

గుడ్డుకుడుచు చూ. గుడ్డు[1]. అ.క్రి. గర్వమణగు.

గుడ్డె వి. నేలమీద ఎత్తైనస్థలం, మిట్టపొలం.

క. గుడ్డె.

గుడ్డెంగలము చూ. గుడ్డు[1]. వి. ఎక్కువ ముళ్లకల ఒక రకంచేవ.

గుడ్డెద్దుచేలోబడివట్లు చూ. గుడ్డి[1].

గుడ్డేయు చూ. గుడ్డ[1].

గుడ్డొత్తు చూ. గుడ్డ[1].

గుడ్రాయి వి. గరకరాతు, పనికిమాలినరాయి.

గుర్లకాటుక చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లగుబ్బలి చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లగురివి చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లగూబ చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లతెవులు చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లదొమ్మ చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లమాద చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లలం చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లల్లోకూవ చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లు చూ. గుడి.

గుర్లుఅవ్వగించి చూ. గుడ్డ[1].

గుర్లుతేలవేయు చూ. గుడ్డు[1].

గుర్లువెళ్ళుకవచ్చు చూ. గుడ్డు[1].

గుణక వి. పశువుల మెడలువక్కకు తిప్పకుండా ఉంచేకొయ్య ముక్క.

గుణకె వి. గణకుడు.

నం. గణక-. లెక్కలు వేసేవాడు.

గుణవర్ధము వి. గోడల కట్టటానికి భూమిలో తీసినగారులలో గట్టిగా కంకరతో కట్టించినది, అస్తిభారం, వునాది.

గుణసుందరికుండ వి. చంకబిందిలాగా ఉండి మూతి బూసిగా వక్కపొడుగ్గా ఉండే మట్టిపాత్ర.

గుణహో వి. జరిమానా, జుల్మానా.

గుణాది వి. గుణవర్ధనం, అస్తిభారం, వునాది.

నం. గుణాది-. గుణం మొ. నవి.

<నం. గుణాది-. (అర్థవిపరి.).

గుణావర్తము వి. వునాది, అస్తిభారం, గుణవర్ధం.

నం. గుణావర్త-. వునాది.

<నం. గుణావర్త-. (అర్థవిపరి.).

గుణింతము వి. 1. హల్లులతో అచ్చులను, హల్లులను చేర్చటం. హంన. 8.41; 2. అంకెలను పెచ్చవేయటం.

నం. గుణిత-. పెచ్చవేయబడిన.

క. గుణిత-. పెచ్చవేత, గుణకారం.

<నం. గుణిత-.

గుడిపింపు చూ. గుణుపు.

గుణు వి. గుంత్రటిరాయి.

గుణువు వి. గుణుగు, బులిపింపు.

గుడిపింపు వి. లోపలి ఉద్దేశాన్ని బయట పెట్టకుండా వ్రతిదానికి అడ్డుచెప్తూ చేసే గణుగుడు.

గుణువురంనవ్వం వి. ఒరిస్సా ప్రాంతంలో వండే సన్నరకం ధాన్యం.

గుణేగారి దా., గునాగారి. వి. అపరాధం.

ఉ. గునాహ్‌గారీ. అపరాధం.

<ఉ. గునాహ్‌గారీ.

గుంట దా.చూ. కుంట. వి. 1. చిన్నగొయ్యి. మను. 4.60; 2. చిన్నచెరువు. ఆము. 4.236; 3. కొంద్ర. $\frac{1}{40}$ ఎకరం. ఆం. భా. 2.233; 4. పిరికివాడు, భీరువు; 5. ఆడుగురి, యోని; 6. నడుంమీది గుంట; 7. బాలుడు; 8. బాలిక.

గుంటకలకర దా.చూ. గుంటకలగర. వి. భృంగరాజం. గుంటకలగర దా. గంటకలకర, గుంటకలవర, గుంటగలగర. వి. భృంగరాజం. ఆం. భా. 2.69. గుంటకలవర దా.చూ. గుంటకలగర. వి. భృంగరాజం. గుంటకాలు వి.బ.వ. గుంటలు, గోతులు. గుంటకుగంతువేయు అ.క్రి. చచ్చు. గుంటకొయ్య వి. పావ చెక్కల గూటం, మగ్గం గుంటలో పావ చెక్కల బిగింపుకు పాతిన కొయ్య. గుంటకోవి దా.చూ. గుంటక్రోవి. వి. పిరంగి విశేషం. గుంటక్రోవ దా.చూ. గుంటక్రోవి. వి. ఒకరకమయిన పిరంగి. గుంటక్రోవి దా. గుంటకోవి, గుంటక్రోవ. వి. ఒకరకం పిరంగి. ఆం. భా. 2.218. గుంటగలగర దా.చూ. గుంటకలగర. వి. గుంట కలగర, భృంగరాజం. గుంటగలిజేరు దా. కుంటగజ్జెరు, గుంటగజ్జేరు. గుంటగింజేరు. వి. గుంటకలగర, భృంగరాజం. హంన. 4.10. గుంటగజ్జేరు దా.చూ. గుంటగలిజేరు. వి. గుంటకలగర, భృంగరాజం. హంన.

4.10. గుంటగిండేరు చూ.చూ. గుంటగలిజేరు. వి. గుంట కలగర. గుంటగూటం చూ. గుంతలగూటం. వి. పావుచెక్కుల గూటం, మగ్గం గుంటలో పావుచెక్కుల లిగింపుకు పాతిన కొయ్య. గుంటగూర్చు(-కూర్చు) న.క్రి. నాశనంచేయు. గుంటగూలు అ.క్రి. కూలిపోవు, కూలబడు. గుంటచాళ్లు వి. బ.వ. బాలక్రీడా విశేషం. విష్ణువు. 7.202. గుంటచిక్కులు వి.బ.వ. ఆనందంగా మధ్యలోవచ్చే చిక్కులు. గుంటచీపురు వి. చీపురులో ఒకరకం కలుపు మొక్క. గుంటచ్చు వి. అడ్డంగా నిలువుగా తోలిన చాలు. గుంటడు వి. బాలుడు (విశాఖపట్నం ప్రాంతంలో). గుంటదూలం చూ.చూ. కుంటదూలము. వి. గోడమీదనుంచి దూలంమీదికి వేసే మరో చిన్న దూలం. గుంటదూలము చూ.చూ. కుంట దూలము. వి. గోడమీదనుంచి దూలం మీదికి వేసే మరో చిన్న దూలం. గుంటనక్క వి. 1. కుతంత్రాలు పన్నేవాడు, కుయుక్తిశాలి, కపటి; 2. చిన్నజాతి నక్క. గుంటప్రాయ్యి వి. గుంటతవ్వి ఏర్పరచిన పొయ్యి. గుంటబెట్టు న.క్రి. చావుమూవు, చెరచు. గుంటమగ్గం చూ. గుంతమగ్గం. వి. గోతిమగ్గం, నేతబయలులో గుంటదగ్గర అమర్చిన మగ్గం. గుంటమార్వ్యం వి. చిన్న మాన్యం. గుంటమారి వి. దుర్మార్గుడు. హంన. 5.110. గుంటవెట్టి గంటవాయించు న.క్రి. 1. మోసగించు; 2. పాడుచేయు. గుంటయొవమువు(-ఒవములు) వి.బ.వ. తొలి అక్షరాలు, తొలిమెట్టు. గుంటలుపడు అ.క్రి. పల్లమగు, లోతగు. దగా. 2.53.

గుంటి[3] వి. రాతిగుట్ట.

గుంటక చూ. గుంటవ, గుంటిక[2], గుంటిచె, గుంటుకు, గుండుక, గూటవ. వి. దున్ని, విత్తులు చల్లిన పెనుక నేల చదును చేసే సాధనం, పాపటం. ఆం.భా. 2.233.

క. కుంటె. మరమగ్గంలోని నేతకడ్డీ; తు. కుంటె.

గుంటకగుజ్జులు వి.బ.వ. గుంటకకు ఉన్న గుజ్జులనే భాగాలు. గుంటకచాలు వి. గుంటకతో తోలిన చాలు. గుంటకదిండు వి. గుంటకకు ఉన్న కొయ్య. గుంటకవట్టె వి. గుంటుకచాలు. గుంటకవలుగు గుంటకకు ఉన్న ఇనప భాగం. గుంటకపాయ న.క్రి. గుంటకతో చదును చేయు, గుంటకతోపొలందున్ను. గుంటకపొయ్యి న.క్రి. చదుమచేయు. గుంటకయర్ర వి. గుంటకలోని కొయ్య దుక్క.

గుంటవ చూ.చూ. గుంటక. వి. మెట్టచేను చదును చేసే పనిముట్టు.

గుంటాము చూ. గుంట[1]. వి. జాతిబట్టి, జాతిబట్టినున్నం కాల్చే గుండ్రటిబట్టి.

గుంటాముచాపు వి. కమ్మిలో నాలుగేసి గీరలు పడేట్టు నేసిన రెండు పంచెలు.

గుంటి చూ. గుంటు[1]. చూ. కుంట. వి. 1. చేనిభాగం, పైరుతో కూడిన చిన్న భూఖండం; 2. దున్నటం మొ. వానికోర్పర చుకొన్న భూభాగం; 3. నెలవు, స్థానం.

క. గుంటె-. 121 చదరపు గజాలు లేదా ఎకరంలో 40 వ వంతు.

గుంటికోండ్ర వి. పొలం పొదుగైనప్పుడు మధ్యనుంచే మలిపివేసే కొండ్ర. గుంటిచాలు వి. గంటుపెట్టి దున్నే చాలు. గుంటిమలువు వి. చేను నిడివిలో నగం దూరం మాత్రం చాలు దున్ని పెనక్కు తిరగటం.

గుంటిక[1] వి. భూమికొలత, 2 ఎకరాలు.

గుంటిక[2] చూ.చూ. గుంటక. వి. మెట్టచేనును చదును చేసే పనిముట్టు.

గుంటికర్ర చూ. గుంట[1]. వి. పానువు పట్టె, మరమగ్గంలోపన్నె లిగించిన కిందికొయ్య.

గుంటికాలవ చూ. గుంట[1]. వి. చిన్నపంటకాలవ.

గుంటికె చూ.చూ. గుంటక. వి. దున్ని, విత్తులు చల్లిన పెనుక నేల చదును చేసే సాధనం, పాపటం.

గుంటిక్రోవి చూ. గుండు.

గుంటు[1] చూ.చూ. గుంటి. వి. 1. చేని భాగం; 2. దున్నటం మొ. వాటికోర్పరచుకొనిన భూమి; 3. చతురస్రంగా లేని పొలంలో కొంతవరకు కొండ్ర వెయ్యటం.

గుంటు[2] వి. ఒకరకం ఆయుధం.

గుంటుకాడు వి. గుంటు అనే ఆయుధం కలవాడు. కు. నం. 11.40.

గుంటుకు చూ. గుంటక. వి. నేలను చదును చేసే కృషి సాధనం, గుంటక.

గుంటుకుగొట్టు(-కొట్టు) అ.క్రి. (వ్యంగ్యంగా) నశించు; న.క్రి. నశింపచేయు.

గుంటూరుకమ్మి వి. ఒకరకం దోవతుల కమ్మి.

గుంటూరురాయి వి. గుంటూరు ప్రాంతంనుంచి వచ్చే చలవ రాయి.

గుంటూరునవ్వం వి. మార్చిరు 19వ నెంబరు తునుమ ధాన్యం కావచ్చు.

గుంటెదొమ్మ వి. కృశత్వం, కొవ్వు, ఎగపోత ఎక్కువగా ఉన్న దొమ్మ.

గుంటేకు వి. సామానుల తయారీకి పనికి వచ్చే కలపనిచ్చే ఒక చెట్టు. (Gumelina arborea).

గుండ[1] వి. గుర్ర, బట్ట. యయా. 2.50.

గుండంచు[1] వి. చివర కొంత పరుగువదరి, పైన వేరెరు వెడల్పున రంగులో నేసిన అంచు, ఎనిమిది కొలకుల దారంతో నేసిన ఒకరకం అంచు. <గుండ[1] + అంచు.

గుండంచుచీర వి. మామూలుగా నేసిన (ఒకరకం) చీర.

గుండ[2] వి. పొడి.

పర్షి. గుండ-.దుమ్ము; కువి. గుండూ. పిండి.

పో.చూ. నం. గుండక-. దుమ్ము, పొడి.

గుండకూడు అ.క్రి. గుంపుకట్టు. గుండాడు న.క్రి. గుంతగాచేయు, పొడిచేయు, నులిచివేయు. వరాహ. 10.15. <గుండ[2] + ఆడు.

-గుండ[3] చూ. గుండా[1]. ప్రత్య.ద్రు. వంచమీ విభక్తి ప్రత్యయం. వరాహ. 12.25.

గుండకొయ్య చూ.చూ. గుండగొయ్య. వి. దుమ్ముడు, తుంటరి.

గుండక్రియ వి. ఒకానొక రాగం.

గుండగొయ్య (-కొయ్య) దూ.చూ. గుండఁగొయ్య. వి. 1. దుష్టుడు, తుంటరి, మూర్ఖుడు ; 2. బొక్కెనపైన తాడు కట్టే ఇనప కడియం, బండి తొట్టికర్ర.
గుండగొయ్యతనము వి. తుంటరితనం.

గుండంగి దూ. గుండఁగి. వి. 1. నలిలకుక్కుటం, సీటికోడి. వార్మీ. 2.92 ; 2. తోకలేని కోతి వంటి జంతువు.

గుండఁగి దూ.చూ. గుండంగి. వి. 1. నలిలకుక్కుటం, సీటికోడి. ఆం. భా. 2.92 ; 2. తెల్లని మొహంగల నల్లనికోతి ; 3. తోకలేని కోతివంటి జంతువు.
గుండఁగిపిట్ట వి. ఒకజాతిపక్షి.

గుండఁగొయ్య (-కొయ్య) దూ. గుండకొయ్య, గుండగొయ్య. వి. 1. దుష్టుడు, తుంటరి ; 2. బొక్కెనపై తాడుకట్టే ఇనప కడియం ; 3. బండి తొట్టికర్ర.

గుండంచు[2] చూ. గుంచు.

గుండటిక చూ. గుంచు.

గుండఁడు వి. బంటు, చానుడు. హంస, 5.113.
క. గుండ-. సేవకుడు ; మ. కుంట-. బానిస, సేవకుడు.

గుండతనము దూ.చూ. గుండాతనము. వి. 1. రౌడీతనం ; 2. తెగువ.

గుండతుంగ దూ.చూ. గుండ్రతుంగ, వి. గుండ్రతుంగ, దీర్ఘరాజం.

గుండపోరాకు వి. ఒకరకంకలువమొక్క.

గుండవ్వ చూ. గుండు.

గుండవిగుల వి. పంటెంగచెట్టు, ఉత్తరనర్మాదులు, దక్కను. కడప కర్నూలుల్లోని కొండలమీద పెరిగేఒకరకంచెట్టు. (Brideliamoutena).

గుండము దూ. గుండాము, గొండము. వి. 1. నిప్పులగుంట. రం.రా.యు. 290వ. 20 పం ; 2. నద్యాదులలోతుభాగం. విక్ర. 5.170 ; 3. తనంతటనిర్వడిన జలాశయం ; 4. పెద్దనున్న.
నం. కుండ-. నిప్పులగండం, గొయ్యి, నుయ్యి.
క. గుండి-. రంధ్రం, గుంట, వల్లం ; తు. కుండ. గొయ్యి ; త. కుంటు.
<వం. కుండ-. ద్రావిడశబ్దంకావచ్చు.
గుండావవడిపోవు అ.క్రి. కష్టాల్లోపడు.

గుండవ వి. 1. దాసి ; 2. బానిస.

గుండవిపె వి. అవిసెలో ఒక రకం.

గుండా[1] దూ.చూ. గుండ[3]. ప్రత్య. పంచమీవిభక్తిప్రత్యయం.

గుండా[2] విణ. 1. దీరుడు ; 2. పోకిరి, గడుసరి.
హిం. గుండా-. చెడుమార్గం అనుసరించేవాడు, బద్మాష్ ; మరా. గుండా-. కుమార్గగామి, ధూర్తుడు.
నం. గుండక-.
<హిం. గుండా.
గుండాతనము దూ. గుండతనము. వి. పోగరుబోతుతనం.

గుండాం[1] చూ. గుండము. వి. గాతం, వనాదికై తవ్విన పొడుగాటిగుంట.

గుండాం[2] చియ్యంగారించడానికి వాడేమట్టిపాత్ర.

గుండాడు చూ. గుండ[2].

గుండావగ చూ. గుండు.

గుండావవ వి. ఆనపలో ఒకరకం.

గుండావవడిపోవు చూ. గుండము.

గుండాపిండియీసు చూ. గుండ[2]. అ.క్రి. ధ్వంసమగు, పిండి పిండిఅగు.

గుండాము దూ.చూ. గుండము. వి. 1. యాగం, క్రతువుల్లో నిర్మించబడిన అగ్నిహోత్రగుండం ; 2. గుండ్రంగా గోడ లేకుండానే కుండలు మొ. అమర్చిఎర్రగా వచ్చేటట్లుకాల్చే ఆముకుప్పాం.

గుండాయ్‌నట్టి దూ.చూ. గుండునట్టి. వి. కిందిభాగంచదరంగా ఉండే మట్టిపాత్ర.

గుండారము దూ.చూ. గూడారము. వి. డేరా.

గుండారు వి. 1. లుంగీ ; 2. చీర, కోక.

గుండాల వి. జలోద్భవ, వృక్షవిశేషం.

గుండాలచివ్వ చూ. గుండు.

గుండాలు వి.బ.వ. కుచ్చెళ్ళు.

గుండావర్తం వి. గోడకాలు, కరగోర.

గుండానట్టి దూ.చూ. గుండునట్టి. వి. గుండ్రటిమట్టిపాత్ర.

గుండి[1] దూ. గుండి[3]. వి. 1. మోటబావిబొక్కెనపైన మోకు తగిలించే ఇనపరింగు ; 2. గుండకొయ్య.

గుండి[2] దూ.చూ. గుండిగ. వి. 1. పెద్దబిందె ; 2. ఒకరకం వంటపాత్ర.

గుండిక దూ.చూ. గుండిగ. వి. పెద్దబిందె.

గుండిక్కుండ్లు చూ. గుండుకుండ. వి.బ.వ. గుండ్రంగాఉండే మట్టిపాత్ర.

గుండిగ దూ. గుండి[2], గుండిక, గుండి[3]. వి. పెడబ్బునోరుగల లోహపాత్ర.
నం. కుండికా. జలపాత్ర ; ప్రా. కుండిగా, కుండియా, కుండీ. ఒకపాత్ర.
క. గుండిగె. పెద్దమట్టి లేదా లోహపాత్ర ; త. కుంటికై.
<ప్రా. కుండిగా.

గుండిగంచు దూ.చూ. గుండుగంచు. వి. గుండంచు, పాత్రల మూతికికింద మాడుపెట్టి పైనకడియంచుట్టినట్లు చేసినఅంచు.

గుండిగె వి. 1. గొంతు ; 2. కంఠధ్వని.
పో.చూ. క. గుండిగె. గుండెకాయ.

గుండియ దూ.చూ. గుండె. వి. 1. గుండె. హరి.ఉ. 7, వేంక. పంచ, 4.86 ; 2. ధైర్యం.
గుండియగూడువట్టు (-వట్టు) స.క్రి. హృదయంచిక్కబట్టుకొను. బహుళా. 4.60. గుండియయదురు (-అదురు) అ.క్రి. భయపడు. భక. 1.458. గుండియలు క్రుళ్ళఁదన్ను స.క్రి. బాగుగాతన్ను. భక. 3.627.

గుండినక చూ. గుండు.

గుండీ[1] వి. బొత్తాం.
క. గుండి-. బొత్తాం ; త. గొండి.

గుండీ[2] దూ.చూ. గుండి[1]. వి. ఆచ్చుగుదులు తగిలించే వంకర ఇనపఊచ.

గుండీ[3] దూ. గుండిగ. వి. 1. గుండ్రటివంటపాత్ర ; 2. బరణి, డబ్బా ; 3. ఒకరకంపువ్వు.

గుండీపెవం రూ.చూ. కొండీలుపెనం. వి. పిండివంటలు చేసుకొనేమట్టిపాత్ర.

గుండీసుబల్ల వి. గుండ్రటిరాతిముక్క.

గుండీసురాయి వి. 1. ఎర్రరాయి, ఇది 'క్వార్ట్' జాతికి చెందిన మిశ్రశిల ; 2. కనికరాయి.

గుండు వి. బొ. 1. లంగరు. దశకు. 10.63 ; 2. పిరంగి, తుపాకీలోనగువాటిగుండు. ఉ. హరి. 3.86 ; 3. పెద్ద రాయి. ఉ.హరి. 4.26 ; 4. పర్వతం. నరన. 2.129 ; 5. నగలలో అమర్చేరాయి. భక. 2.332 ; 6. గుండ్రవు రాయి. ఆం. భా. 2.29 ; 7. ఉండ, గోళకం. ఆం.భా. 2.275 ; 8. తూనికరాయి ; 9. కపిలెగుండు ; 10. గుర్రం ; 11. సున్న ; 12. చుట్టుగుడునునడికొవ్వున కట్టే రవ్వలచుట్ట ; 13. పెండి ; 14. చెక్కడంలోని గుండ్రనిభాగం ; 15. ఎన్నును గుదిగా ఆవరించిఉన్న ఆకు ; 16. గింజలు రాల్చటానికి వరుగుమోద తోలించే రాతిగుండు లేక 'రోలరు' ; 17. పలకమరమగ్గంలో పన్నె లిగించిన పైచెక్క లేదా కింది చెక్క ; 18. నూలుచెక్క, లడీలో 70వ వంతునూలు ; 19. చేతిమగ్గం పన్నెలిగించిన కిందికొయ్య ; 20. దూది ఏకేటప్పుడు కమానునరంకొట్టే కొయ్యబడికె, గూటం ; 21. డాబీలో అర్ధంగా లిగించిన కొయ్యగుండు, నవలక్ష గుండు ; 22. అంచుతో ఆర్ధంగా పట్టెమాదిరిగా నేసిననేత ; 23. పొడుగుపైవు అంచుతో నేసిన పట్టె, గర్ధ ; 24. జుట్టులేని తల. విణ. గుండ్రని, వర్తులమైన.

క. గుండు. గుండు, గుండ్రాలు, తుపాకిగుండు ; కొడ గుండ్‌గల్. గుండ్రని పెద్దరాయి ; తు. గుండు గుండ్రంగాఉండేది, బంతి, తుపాకిగుండు ; కొలా. గుండ్. రాయి ; నా. ఘుండ్. రాయి.

పో.చూ. పం. గండ-. గుండ్రాయి.

గుంటిక్రోవి వి. 1. ఒకరకంతుపాకి ; 2. బాణానంచా.

గుండంచు[2] చూ. గుండ్రంచు. వి. పాత్రలమూతికి కింద మాడులాగపెట్టిపైన కడియం చుట్టినట్లు చేసినఅంచు.

గుండలికె వి. గుండ్రంగా ఉండే చిన్నమట్టిపాత్ర.

గుండవ్వ వి. రాయి, నర్సేటప్పుడు వాటలోపల మోపుగా పెట్టుకొనే గుండ్రటిరాయి.

గుండావగ వి. ఒకరకం ఆనప.

గుండానప వి. ఆనపలో ఒకరకం.

గుండాలచిప్ప వి. లోపలచిన్న రాళ్ళుఅతికించి చేసినమట్టిచిప్ప.

గుండినక వి. పెద్దకణాలుగా ఉండే ఇనక <గుండు+ఇనక, గుండుక రూ.చూ. గుంటక.

వి. మెట్టచేనును చదును చేసేపనిముట్టు.

గుండుకటారి వి. ఒకగీరలాహిరిపడేట్టు నేసినఅంచుడికైను.

గుండుకడవ వి. గుండ్రంగాఉండే సాదా మట్టిపాత్ర.

గుండుకంటం వి. పాత్రల మూతికికింద మాడులాగపెట్టి పైన కడియంచుట్టినట్లుచేసిన అంచు.

గుండుకమ్మి వి. బిళ్ళ కమ్మి, కొంగులో ఒకేరంగుది, రెండెడులవెడల్పు పట్టెమాదిరిగా నేసినకమ్మి.

గుండుకాసు వి. గుండుదాన, రెండుమూరలఎత్తులో ఉండి ధాన్యం నిలవచేసుకోడానికి వాడే మట్టిపాత్ర.

గుండుకాలు వి. బొ. సీరుకాలు, మోటబొక్కెన వలిగానికి వేసిన ఆర్ధ చువ్వ.

గుండుకుండ రూ. గుండుక్కుండ, గుండ్ర కుండ, దుండుకుండ. వి. గుండ్రంగా ఉండే మట్టిపాత్ర.

గుండుకువ్వ వి. గుండ్రంగా చేసిన గడ్డికువ్వ.

గుండుకూజా వి. గుండ్రంగా ఉండే కూజా.

గుండుకొట్టం వి. చుట్టు గుడిసె, గుండ్రటి గుడిసె.

గుండుకొట్టించుకొను అ.క్రి. బుర్రగీయించుకొను.

గుండుకొట్టు న.క్రి. భంగుతాను.

గుండుకొను న.క్రి. చుట్టుకొను. ఆవరించు. వాశిష్ఠ. 4.108. అ.క్రి. గుంపుకట్టు.

గుండుకొమ్ము రూ. గుండుగొమ్ము. వి. లోపలివైపుకు గుండ్రంగా తిరిగి కొనలు కలిసిన కొమ్ము.

గుండుకొయ్య వి. గుది, దొంగగొర్లకు మెడకు వేలాడగట్టే బరువు కొయ్య.

గుండుకోవి వి. 1. ఒకరకం పిరంగి ; 2. పెట్లదిమ్మ.

గుండుక్కుండ రూ.చూ. గుండుకుండ. వి. గుండ్రంగా ఉండే మట్టిపాత్ర.

గుండుగంచు రూ. గుండిగంచు. వి. గుండంచు, పాత్రల మూతికి కింద మాడుపెట్టి పైన కడియం చుట్టినట్లు చేసిన అంచు.

గుండుగర్ర (-కర్ర) వి. దోనె (కొయ్య), అచ్చుపోసిన పచ్చిపెంకును వంచేసాధనం.

గుండుగల్లకోక వి. ఒకరకం నేతచీర.

గుండుగల్లు (-కల్లు) వి. గుండ్రాయి, నన్నెకంటి పాత్రం.

గుండుగాజె వి. ధాన్యం దాచడానికి వాడే పెద్ద మట్టిపాత్ర, నాలుగు వలయాలను చేర్చి ఆమర్చి చేసిన గట్టి మట్టిపాత్ర.

గుండుగాడి రూ. గుండుగాడెం, గుండుగాల. వి. గుండుగాల, గుండుదోనె, చేతిమగ్గం గుండుకు పన్నె కింద పైవు లిగించటానికి చేసిన నందు.

గుండుగాడెం రూ.చూ. గుండుగాడి. వి. గుండుగాల, గుండుదోనె, చేతి మగ్గం గుండుకు, పన్నె కిందపైవు లిగించటానికి చేసిన నందు.

గుండుగాల రూ.చూ. గుండుగాడి. వి. గుండుగాడి, చేతి మగ్గం గుండుకు, పన్నె కిందిపైవు లిగించటానికి చేసిన నందు.

గుండుగిర్ద వి. పై భాగం గుండుగా ఉండే మట్టిగిన్నె.

గుండుగిలు అ.క్రి. చుట్టుచుట్టుకొనివరు, చావ చుట్టుగావరు. నిర్వ. రా. 5.58.

గుండుగుడిసె వి. చుట్టుగుడిసె, గుండ్రటిగుడిసె.

గుండుగుత్త వి. నమస్త స్వాతంత్ర్యాలతో ఇచ్చే గుత్త.

గుండుగుమ్ము వి. రాతి గుర్రం.

గుండుగూడు[1] (-కూడు) అ.క్రి. నిలుచు, ఒక్కసారిగా హూను, గుంపుకట్టు.

గుండుగూడు[2] వి. గుండ్రంగా ఉండే గూడు.

గుండుగూడుకొను (-కూడుకొను) అ.క్రి. గుండుకొను, కలియు, ముట్టడించు.

గుండుగూలగడ్డొట్టు (-కూలగడ్డొట్టు) న.క్రి. పొడిపొడిచేయు. రుక్మా.చ. 3.10.

గుండుగొమ్ము (-కొమ్ము) రూ.చూ. గుండుకొమ్ము. వి. లోపలివైపుకు గుండ్రంగా తిరిగి కొనలు కలిసిన కొమ్ము.

గుండుచువ్వ వి. మగ్గం దండెదగ్గర, నేత పడుగులో దూర్చిన చువ్వ.

గుండుజల్ల రూ. గుండుజెల్ల. వి. 1. పెద్దగంప ; 2. బండిజల్ల, ఒకరకం ఎడువజల్ల.

గుండుడాడి వి. మట్టితో చేసిన చిన్న జాడి.

గుండుజెల్ల రూ.చూ. గుండుజల్ల. వి: 1. పెద్ద గంప ; 2. బండిజల్ల.

గుండుతొన్న వి. గింజ, కంకికూడ ముద్దగా గుండ్రంగా ఉండే పచ్చతొన్నలో కొన్నిరకాలకు చెందింది.

గుండుతపాళ రూ. గుండ్రతెపాళ. వి. తపేలాకుండ, కొంచెం ఎత్తుగా గుండ్రంగా అంచు చెనక్కివంచి మూతి వెడల్పుగా చేసినట్టి మట్టిపాత్ర.

గుండుతాడు వి. నవలక్షగుండు

వేలాడదీసిన దారం. గుండుదారక యూ.చూ. గుండ్రదారక, వి. అంచు గుండ్రంగా లోతుగా ఉండే మట్టిపాత్ర. గుండుదోమగ వి. మగ్గం మీద, నేతగుడ్డ చుట్టే ఒకరకం దోనె. గుండుదోవె వి. 1. నక్కనిదోనె, సావుగొట్టం, గుండ్రంగా తయారు చేసిన మట్టితూము; 2. చేతి మగ్గం గుండుకు పన్నె కిందిపైపు బిగించడానికి చేసిన నందు; 3. మగ్గం చివర పడుగునూలు చుట్టే కొయ్యదూలం. గుండునూలు వి. ఐమిలినూలు, రెండు పోగులు కలిపి పురిపెట్టిన మిల్లునూలు. గుండుపవ వి. గుండుకొమ్ము, లోపలి వైపుకు గుండ్రంగా తిరిగి కొనలు కలిసిన కొమ్ము. గుండువరకపేటు వి. అంచులో నేసే ఒకరకం డిజైను. గుండువరువుకుంచి యూ.చూ. గుండుపరువుకుంచె. వి. వరి అడుగుభాగం గుండ్రంగా ఉన్న కుంచె. గుండువరువుకుంచె యూ. గుండువరువుకుంచి. వి. వరి అడుగుభాగం గుండ్రంగా ఉన్న కుంచె. గుండువలక వి. 1. చేతి మగ్గం పన్నె బిగించిన కింది కొయ్య; 2. మరమగ్గంలో, పన్నె బిగించిన కింది కొయ్య. గుండువుమఁగు యూ.చూ. గుండుఁబుల్లు. వి. చక్రవాకం. గుండువురుగు వి. ఆకులకు, కొమ్మలకు పట్టే నల్లటిపేను. గుండువులుఁగు యూ.చూ. గుండుఁబుల్లు. వి. చక్రవాకం. గుండువెంకు వి. కొవ్వువెంకు, ఇంటి కప్పుకు వాడే గుండ్రని పెంకు. గుండువెండి వి. చుట్టువెండి, మొలకాడువెండి, గుండ్రంగా ఆల్లినవెండె. గుండుపొదుగు వి. కుండపొదుగు. గుండుపొయ్యి వి. ఒకటే చుట్టు వైవారంగా గుండ్రంగా ఉండే మట్టిపొయ్యి. గుండుబద్ద వి. 1. దూది ఏకేటప్పుడు, కమానుకు నరం కొట్టే కొయ్య బిడిశె; 2. రీపదు (పట్టె), ఇంటికప్పు వేయడంలో వాడే పలచని చెక్క. గుండుబల్ల వి. మరమగ్గంలో పన్నె బిగించిన కొయ్య. గుండుబాన వి. 1. గుండుకాగు; 2. ధాన్యంనిల్వకు రెండు మూరల ఎత్తున్న మట్టిపాత్ర. గుండుబాయి యూ.చూ. గుండుబావి. వి. గోలుబావి, గుండ్రటి చుట్టుగోడల బావి. గుండుబావి యూ. గుండుబాయి. వి. గోలుబావి. గుండుబిళ్ళ వి. రకరకాల రంగుల పట్టె వరనగా వచ్చేటట్లు నేసిన జంపఖానా. గుండుబుడ్డి వి. సాటుబుడ్డి, గుండ్రంగా మూతి దోసిగా ఉండే పాత్ర. గుండుబెండారు ఆ.క్రి. చలించు, న.క్రి. కదలించు. గుండుబెండు వి. ఇలారం ఇటు అటు దెవగకుండ చుట్టూ కట్టిన కట్టు. గుండుబొక్కెన వి. గుండ్రటి బొక్కెన. గుండుమక్క వి. రాయలసీమ ప్రాంతంలోని ఒకరకం దోన జాతి మొక్క. గుండుమబువుగాఁడు వి. పక్షి విశేషం. గుండుమల్లె వి. వృత్తమల్లిక, బొండు మల్లె, మల్లెజాతికి చెందిన ఒక మొక్క, తెల్లగా, ముద్దగా ఉండే పూలుపూస్తుంది (Jasminum Sambac). గుండుమిటుకుళ్ళు వి.బ.వ. తెలంగాణాలో పెనల మాదిరిగా ఉండే ఒకరకం ధాన్యం. గుండుమూకుడు వి. గుండంచు ఉండే మూకుడు. గుండుమేకు వి. గుబ్బ గందపుబెట్టెల మీద బలానికి ఆలంకారానికి వాటిన గుండ్రటి మేకు. గుండుఁబుల్లుఁగు యూ.చూ. గుండుఁబుల్లు. వి. చక్రవాకం. గుండుఁబులుఁగులవేఁటకాఁడు వి. చంద్రుడు. బహుళ. 3.59 గుండుఁబుల్లు యూ. గుండువునుఁగు, గుండుపులుఁగు, గుండుఁబులుఁగు. వి. చక్రవాకం. రాజవా. 3.29. గుండురాయి వి. బొ. 1. పాలరాయి, ఇది 'ఫెల్స్పార్' అని సాంకేతికంగా పిలవబడేరాయి; 2. గుండు, గుండ్రంగా ఉండే రాయి. గుండురాసి వి. మేలురాశి, తూర్పార పట్టి గుండ్రంగా పోసిన మేలుగింజల కుప్ప. గుండురుమాలు వి. తలకు గుండ్రంగా చుట్టుకోటానికి నేసిన తెల్లపాగ. గుండురొట్టు యూ.చూ. గుండ్రొట్టు. వి. గుండు, గుండ్రంగా ఉండే రాయి. గుండులంగరు వి. గుండకాలు. గుండుల్పీరుగ క్రి. విఙ.ద్రు. రాళ్ళు కరిగేటట్లు. ఆము. 6.7. <గుండు+-లు+నీరు+-అగు+-అ[7]. గుండుల్లగడ్డ యూ.చూ. గుండుల్లిగడ్డ. వి. తెలంగాణాలో ఒకరకం ఉల్లిభేదం. గుండుల్లిగడ్డ యూ. గుండుల్లగడ్డ. వి తెలంగాణాలో ఒకరకం ఉల్లిభేదం. గుండువేయు అ.క్రి. 1. తుపాకి పేల్చు; 2. ఆడ్డుపెట్టు; 3. చచ్చు. గుండువేస్తే అందకుండావెళ్ళు అ.క్రి. కనిపించకుండాపోను. గుండువోర (-ఒర) వి. రాయిబిళ్ళ, చేదబావికి వైనపెట్టే గుండ్రని మట్టి ఒర. గుండుసట్టి (-చట్టి) యూ. గుండాయిసట్టి, గుండానట్టి. వి. గుండ్రంగాఉండే చిన్న మట్టిపాత్ర. గుండుసోటా వి. రాయలసీమలోని ఒకరకం నవోటా. గుండుహొరె వి. మద్రాను చుట్టుఉన్న మండలం, సుప్రింకోర్టు అధికారం కిందఉన్న మద్రాను విస్తీర్ణం. గుండునుత్తి వి. రాతిపని వాళ్ళువాడే ఒకరకం నుత్తె. గుండునువ్వ వి. గుండ్రని నువ్వు. విఙ. మూర్తిగా చెడిన. గుండునువ్వఅను అ.క్రి. పని చెడిపోవు. గుండునూది వి. తలగల నూది, వైన గుండుకల చిన్ననూది. గుండునూల చూ. గుండాము. వి. గుండ్రంగా గోడ లేకుండానే కుండలు మొ. నవి అమర్చి ఎర్రగా వచ్చేటట్లుకాల్చే ఆము. గుండుసెనగ వి. కోస్తా జిల్లాలలోని ఒకరకం సెనగ. గుండుసొర వి. సొరతీగె మొక్కలలో ఒకరకం. గుండూరు వి. 1. పలయాకారం; 2. వర్తులం. గుండెనెల వి. గుండ్రంగా ఉండే చిన్న మట్టి పాత్ర. <గుండు+ఎనల. గుండ్రాయి యూ. గుండ్రాయి. వి. బొ. 1. నన్నెకల్లు. మను. 5.17; 2. పెద్దరాయి. గుండ్రాయి యూ.చూ. గుండ్రా. వి.బొ. 1. పెద్దరాయి, అచ్చ.రా. బాల. 148; 2. నన్నెకల్లు, పొత్రం. గుండ్రాళ్ళు వి.బ.వ. 1. కొన్నలు నానవేసి దంచిన తర్వాత విలఁదే గట్టి గింజలు; 2. వెల్లం మొదలైనవి పొడిగా దంచటానికి ఉపయోగించే రాళ్ళు, నకిలరాళ్ళు. గుండ్రొతు యూ. గుండురొతు, గుగ్రొతు. వి. గుండు. గుండ్రంగా ఉండే రాయి. గుండ్లచీర వి. ఒకరకం నేతచీర. గుండ్లచెల్లా యూ. గుండ్లసెల్లా. వి. ఎదురకోళ్ళ పెల్లా, ఒకరకం కంబువా. గుండ్లజాతిగొంగడి వి. చారల చారల డిజైన్లు నేసిన ఒకరకం గొంగడి. గుండ్లంచు వి. పట్టెలు పట్టెలుగా నేసిన అంచు. గుండ్లటిక్కులజాడి వి. చారలు చారలుగా నేసిన ఒకరకం గొంగడి డిజైను. గుండ్లదండ వి. గళ్ళవరం, ఆభరణ విశేషం. గుండ్లపేరు వి. గుళ్ళదండ, ఆభరణ విశేషం. గుండ్లసెల్లా యూ.చూ. గుండ్లచెల్లా. వి. ఒకరకం కంబువా, ఎదురకోళ్ళసెల్లా. గుండ్లు వి.బ.వ. 1. ఎత్తెగుండ్లు, సారె తయారీలోవల పెట్టెవెదురు చువ్వలు; 2. రాళ్ళు.

గుండ్లుగూల్చివభంగిన్(-కూల్చివభంగిన్) అవ్య.ద్రు. పైనుంచి రాళ్ళు దొర్లించినట్లు. కు.నం. 6.105. గుండ్లుతేలిబెండ్లు మునిగినట్లు అవ్య. అస్తవ్యస్తమయినట్లు. గుండ్లుబెండ్లారు న.క్రి. చలింపచేయు, కదలించు. రం.రా. ఉ. 10 వ. 14. వం.

గుండుక దూ.చూ. గుంటక. వి. పావటం.

గుండుకదిర వి. దక్కను కర్ణాటకల్లో పెరిగే ఒక మొక్క (Gruriapopulifolia).

గుండుమాద వి. వంటచెరకుగా ఉపయోగించే ఒక మొక్క. (Auicennia officinatis).

గుండూరు చూ. గుండు.

గుండె దూ. గుండియ. వి. 1. ధైర్యం. భార. ఆరణ్య. 6.197; 2. మనను. హరి.హూ. 5; 3. గుండెకాయ, హృదయం. ఉ.రా. 1.149.

క. గుండిగె. గుండెకాయ; తు. గుండిగె, గుండెకాయ్. గుండెకాయ, ధైర్యం, వక్షస్సు; త. కుండె. గుండె; మ. కుంటికాయ్. గింజలేని తీడిమామిడి పండు; పర్షి. గుండెర్-కాయ. గుండె.

గుండెఆగిపోవు అ.క్రి. 1. దిగ్భ్రాంతి కలుగు; 2. మరణించు. గుండెకాయ వి. కాయవలె ఉండే హృదయావయవం, కందనకాయ. భార.ద్రోణ. 3.95. గుండెకుళ్ళు వి. అంబేద, అప్రయోజకుడు. గుండెగతుక్కుమను అ.క్రి. భీతి కలుగు. గుండెగాలము వి. హృదయ శల్యం. గుండెగాలి వి. ప్రాణవాయువు. గుండెగుబ్బుమను అ.క్రి. గుండె జల్లుమను. కళా. 4.21. గుండెగూడ(బెట్టు (-కూడ(బెట్టు) అ.క్రి. మనను దృఢపరచుకొను. విష్ణువు. 1.157. గుండెగూడుదిగు అ.క్రి. గుండెమీది బరువు తొలగిపోవు, దిగులుతీరు. కాశీ. 2.61. గుండెగూడువట్టు చూ. గుండె గూడువట్టు. అ.క్రి. ఎంత బాధలున్నా గుండె బిగబట్టుకొను. బహులా. 4.60. గుండెగూడువట్టు చూ.చూ. గుండె గూడువట్టు. అ.క్రి. ఎంత బాధలున్నా గుండె బిగబట్టుకొను. గుండెగొంతుకలోకొట్టాడు అ.క్రి. మాట పెగలనీయనంత భావోద్రేకం కలుగు. గుండెచిక్కబట్టుకొను అ.క్రి. గుండె దిటవు కల్పించుకొను. గుండెచెక్కలగు అ.క్రి. హృదయ విదారకమగు. గుండెచెదరు అ.క్రి. 1. బెదరు; 2. కాలికలుగు. గుండెచెఱువగు అ.క్రి. భయ కంపిత మగు. గుండెచెఱువుచేసికొను అ.క్రి. భయపడు. గుండెచేర్లు వి.బ.వ. పశువుయొక్క ఎదురు రొమ్ముపైన ఉచికే ఉబ్బు జబ్బు. గుండెజల్లుమను అ.క్రి. భయపడు. మను. 5.19. గుండెఝల్లను అ.క్రి. 1. బెంగగొను, దిగులుపడు. పండి.చ.హూ. 2.467 వ.; 2. బెదరు. గుండెతల వి. వక్షం, రొమ్ము. దశకు. 6.148. గుండెతల్లడము వి. భయంకరం, గుండె బెదురు. గుండెదిగులు చూ.చూ.గుండె దివులు. వి. 1. శత్రువు; 2. మనోవ్యాధి. గుండెదివులు చూ.గుండెదిగులు. వి. మనోవ్యాధి. భక. 3.20. గుండెధైర్యము వి. ధైర్యం. గుండెనీరగు అ.క్రి. 1. మిక్కిలి బెదరు; 2. జాలివడు; 3. భయభ్రాంతి కలుగు. గుండెనగుల(బొదుచు (-పొదుచు) వ.క్రి. గట్టిగా చావుపోటు పొదుచు. గుండెనగులు అ.క్రి. 1. మిక్కిలి (బెదరు) బెంగగొను; 2. భయం కలుగు. గుండెపటుక్కువవ్ అవ్య.ద్రు. గుండెలో బాధ కలుగగా. భక. 3.215. <గుండె పటుక్కు+అను+అ[7]. గుండెపట్టు అ.క్రి. గుండెలో నొప్పి వచ్చు. గుండెపట్టుకొను అ.క్రి. 1. ధైర్యం తెచ్చుకొను. ప్రబోధ. 3.40; 2. గుండె నొప్పి కలుగు. గుండెపైచేయిడివిద్రపోవు అ.క్రి. ఆదమరచి నిద్రపోవు. గుండెబలం వి. ధైర్యం, స్థైర్యం. గుండెబెదరు వి. భీతి, బెరవు. గుండెభగ్గుమను అ.క్రి. దిగులు కలుగు. సారంగ. 2.270. గుండెముక్కర వి. పశువుల గుండె జబ్బు. నెరిడె. గుండెమొక్కు వి. గుండె ముక్కర, పశువుల గుండె జబ్బు. గుండెమునర వి. ముసరలో దొమ్మువావు. గుండెరాయిచేసికొను అ.క్రి. ఏదోవిధంగా అతికష్టంపై గుండె దిటవు కల్పించుకొను. గుండెరోమాలుమొలిచివవాడు వి. ధైర్యశాలి, ధీరుడు. గుండెలపైకుమవటి వి. అతి నన్నిహితమై ఎల్లవేళలా వేసే దిగులు, భారం. గుండెలపై బండగాతయారగు అ.క్రి. భారంగా, బాధాకరంగా పరిణమించు. గుండెలమీదబరువుదించు న.క్రి. దిగులును తగ్గించు. గుండెలలోవిద్రపోవు అ.క్రి. భయంకరంగా ఉండు. గుండెలు వి.బ.వ. హృదయం. గుండెలుకొట్టుకొను అ.క్రి. భయంకలుగు. గుండెలుక్రుళ్లు అ.క్రి. దిగులువడు. భోజ. 6. గుండెలుజారిపోవు అ.క్రి. ధైర్యం నశలు, దిగులు కలుగు. గుండెలుతీసినబంటు వి. 1. మహాధీరుడు; 2. బంటువలె దయాదాక్షిణ్యం లేనివాడు; 3. కఠిన హృదయుడు. గుండెలువీరగు అ.క్రి. ధైర్యం చెడు. కైమిసి.భా. 8.156. గుండెలువగిలిపోవు అ.క్రి. ఎక్కువ భయాందోళనలు పడు. గుండెలుబాదుకొను అ.క్రి. దుఃఖావేశాల్ని తెలుపుతూ గుండెల్ని చేతుల్తో కొట్టుకొను. గుండెలేనివాడు వి. భీరువు. గుండెలోగాలము వి. హృదయ శల్యం, భయ కారణం. గుండెలోరాయివడు అ.క్రి. నిరాశ కలుగు. గుండెల్లోరైళ్ళు పరిగెత్తు అ.క్రి. వ్యాకులపడు, కలతచెందు. గుండెవగరు వి. పశువులకు వచ్చే శ్వానరోగ విశేషం. గుండెవట్టు (-వట్టు) అ.క్రి. దిటముకొను, బలపడు. గుండెవావు వి. రొమ్ముపావు, పశువుల వ్యాధి విశేషం. గుండెసెల వి. గుండె పట్టుకు పోవటం, గుండెదిగియటం.

గుండెసల చూ. గుండు.

గుండ్ర[1] విణ. వర్తులమైన.

గుండ్రకుండ దూ.చూ. గుంతకుండ. వి. గుండ్రంగా ఉండే మట్టి పాత్ర. గుండ్రకొమ్ము వి. గుండుకొమ్ము. గుండ్రకొయ్య వి. నంగటికోల, పత్తితాట్నం నిలువుల మధ్య యాళ్ళకర్ర మాదిరిగా ఉండే కట్టె. గుండ్రగుబ్బ వి. బొద్దుగొయ్య. మగ్గంమాద నేతబట్ట చుట్టే కొయ్యకు ఆధారంగా ఎరమ ప్రక్కన నేలలో పాతిన గూటం. గుండ్రజాడి వి. గుండుజాడి. గుండ్రందము చూ. గుండంచు. వి. పాత్రల మూతికి కింద మాడులాగా పెట్టి పైన కడియం చుట్టినట్లు చేసిన అంచు. గుండ్రటటిక దూ.చూ. గుండ్రటటిక. వి. గుండ్రంగా ఉండే చిన్న మట్టి పాత్ర. గుండ్రటికె దూ. గుండ్రటటిక. వి. గుండ్రంగా ఉండే మట్టి పాత్ర. గుండ్రతనము వి. వర్తులత. గుండ్రతుంగ దూ. గుండతుంగ.

వి. ఒకదినునుముస్త. గుండ్రతెపాళ్ళ యూ.చూ. గుండుత పాళ్ళ. వి తపేలాకుండ, కొంచెంఎత్తుగా గుండ్రంగా అంచు వెనక్కి వంచి మూతివెడల్పుగా చేసిన మట్టిపాత్ర. గుండ్రదాక్ యూ. గుండుదాక్. వి. అంచుగుండ్రంగా లోతుగా ఉండే మట్టిపాత్ర. గుండ్రన వి. వర్తులత. విణ. వర్తులమైన. గుండ్రవర్తవము వి. వర్తులత. గుండ్రవి విణ. వర్తులమైన. గుండ్రవిత్తవము వి. వర్తులత. గుండ్రవిది వి. గోళాకార వస్తువు. గుండ్రవైనే విణ. వర్తులమైన. గుండ్రవంచు వి. గుండ్రంచు. గుండ్రవంచుకుండ వి. గుండ్రంచుకుండ, అన్నం వండడానికి వాడేచిన్నమట్టిపాత్ర. గుండ్రపాయ వి. ఒక్కటే పెద్దగర్డగా ఉండేరకం. గుండ్రపిడక వి. కర్రంచుండే మట్టి పాత్ర. గుండ్రపాయ్యి యూ. గుండ్రపొయ్యి, గుండ్రం పొయ్యి. వి. చుట్టుపొయ్యి, ఒకటేచుట్టుకై వారంగా గుండ్రంగా ఉండేమట్టిపొయ్యి. గుండ్రప్పాయ్యి యూ.చూ. గుండ్రపొయ్యి. వి. చుట్టుపొయ్యి. ఒకటేచుట్టు కైవారంగా గుండ్రంగా ఉండేమట్టిపొయ్యి. గుండ్రబావ వి. 1. గుండు కాగు ; 2. ధాన్యం నిల్వకు రెండుమూరల ఎత్తున్న మట్టి పాత్ర, గుండ్రరాసి వి. మేలురాసి, తూర్పారవట్టి గుండ్రంగా పోసిన మేలుగింజల కుప్ప. గుండ్రలు వి.బ.వ. 1. రసాన్ని తీయటానికై చెరుకు మొ. వాటిని నొక్కేరాట్నం కోలలు. కు. నం. 11.171 ; 2. పిండికొట్టి చెరిగితే వెనక్కినిలచిన ఉండలు ; 3. విత్తనాలకై ప్రత్యేకించి పెట్టిన వేరుసెనగ గింజలు ; 4. గుండ్రంగాఉన్న సాదామట్టిపాత్రలు ; 5. తిరగటాలు, ద్రమడాలు. గుండ్రనట్టి (-చట్టి) వి. గుండ్రంగా ఉండేచిన్నమట్టిపాత్ర,గుండునట్టి.గుండ్రసాంబవులు వి.బ.వ. సాంబవుల్లో ఒకరకం. గుండ్రించు అ.క్రి. 1. తిరగబడు. కు. నం. 12.64 ; 2. శ్రేచు. ద్వి. పరమ. 4.300 వ ; 3. కడుపులో లెప్పా గుండ్రించవు వి. గుండ్రించటం, తేన్చటం. గుండ్రు వి. గుండు. గుండ్రూమతంకై వి. రౌండ్‌మెట్టు, గుండ్రంగా ఉండేమెట్టు.

గుండ్ర[2] వి. వృక్షవిశేషం. హంస. 4.9.

గుండ్ర[3] యూ. గూండ్ర. వి. గుర్రగూబ కూత, ఘూకధ్వని.

గుండ్రలుకొను అ.క్రి. గుండ్ర గుండ్రమని ధ్వనిచేయు. గుండ్రలుకొలువు అ.క్రి. గుర్రగూబకూయు. భాగ. 1.342.

గుండ్రం వి. 1. ఇలారం, గుండు ; 2. వర్తులం, వలయాకారం.

గుండ్రంపాయ్యి యూ.చూ. గుండ్రపొయ్యి. వి. చుట్టుపొయ్యి. ఒకటేచుట్టు కైవారంగా, గుండ్రంగా ఉండేమట్టిపొయ్యి, గుండ్రంబట్టీ. వి. రౌండ్‌బట్టి, గుండ్రంగాఉండే మన్నపుబట్టి.

గుండ్రపుమెట్టు చూ. గుండ్రము

గుండ్రము విణ. వర్తులమైన.

నం. కుండల-. వలయం, గుండ్రన.

గుండ్రపుమెట్టు వి. రౌండ్‌మెట్టు, గుండ్రంగా ఉండేమెట్టు.

గుండ్రముకుచము వి. గుండ్రని ఆకారంగల కుచం.

గుండ్రా చూ. గుండు.

గుండ్రాయి చూ. గుండు.

గుండ్రాళ్ళు చూ. గుండు.

గుండ్రిగొర్రె వి. చెవులు అంటుకుపోయిన గొర్రె. కసీకనబడని చెవులుగలది.

గుండ్రించు చూ. గుండ్ర[1].

గుడ్రింపు చూ. గుండ్ర[1].

గుండ్రు చూ. గుండ్ర[1].

గుండ్రూమతంకై చూ. గుండ్ర[1].

గుండ్రొక్కు చూ. గుండు.

గుండ్లకమ్మ వి. నదీవిశేషం, ఒకఏరు. కాళ. 3.188.

గుండ్లబీర చూ. గుండు.

గుండ్లచెల్లా చూ. గుండు.

గుండ్లజాతిగొంగడి చూ. గుండు.

గుండ్లంచు చూ. గుండు.

గుండ్లటిక్కులజాడి చూ. గుండు.

గుండ్లదండ చూ. గుండు.

గుండ్లపేరు చూ. గుండు.

గుండ్లపెల్లా చూ. గుండు.

గుండ్లు చూ. గుండు.

గుండ్లుగూల్చివభంగిన్ చూ. గుండు.

గుండ్లుతేలిబెండ్లు మునిగినట్లు చూ. గుండు.

గుండ్లుబెండ్లాడు చూ. గుండు.

గుతవ యూ.చూ. కుదప. వి. కుదెప.

గుతాయించు న.క్రి. నిర్బంధించు, గూటించు.

హిం. గుధానా. ఒకదానిలో ఒకటి దొప్పించు.

<హిం. గుధా (నా). +-ఇంచు[3].

గుతి యూ.చూ. గుది[1]. వి. చేరుకట్టెలను రెంటిసీ బిర్రుపెట్టటానికి కట్టిన చిన్నతాడు.

గుతిమొల వి. బిర్రుకట్టెమొల, బిర్రుకట్టె (తిరుగుడు) చెక్కకుతాడు కట్టిన చివరిభాగం.

గుతువకట్టె వి. దుడ్డుకర్ర, బడితె.

గుతువ యూ.చూ. గుదిపె. వి. గూటం, కొట్టేకొయ్యబడితె.

గుత్త యూ. గుత్తు[2]. వి. 1. భూమ్యాదుల్ని తగినపలమివ్వటానికి ఒప్పుకొని అనుభవంలో ఉంచుకోవటం. పి. శకు. 4.175 ; 2. సమస్తం ఒకసారికి వెలకు కొనటం ; విణ. గుత్తకు తీసుకోబడిన. బహుళా. 5.81.

క. గుత్తిగె-. గుత్తె-. భూమిమీద కౌలు రూపంలో వచ్చే ఆదాయం ; త. కుత్తకై.

గుత్తకాడు యూ. గుత్తగాడు. వి. గుత్తకుపుచ్చుకున్న వాడు, పాలెగాడు. గుత్తగ యూ. గుత్తవ. వి. మక్తా, ఇజారా. గుత్తగట్టు (-కట్టు) న.క్రి. గుత్తకిచ్చు. పీలా 1.118. గుత్తగా ఉంచుకొను న.క్రి. స్వంతంగా పెట్టుకొను. గుత్తగాడు యూ. చూ. గుత్తకాడు. వి. గుత్తకుపుచ్చుకొన్నవాడు. గుత్తగొమ (-కొమ) న.క్రి. గుత్తగాపుచ్చుకొను. కళా. 3.78. గుత్తచేలు వి.బ.వ. నంవత్సరానికి ఇంతరబ్బు అన్న ఒప్పందంపై సాగుకు తీసుకొన్నభూములు. పాండు. 3.16. గుత్తజట్టి వి. బోకునబేరం చేయటం. గుత్తదారు వి. కౌలుదారు. పార.-దార్. కలవాడనే అర్థంలో పారసిప్రత్యయం. గుత్తరైతు వి. కౌలుదారు. గుత్తలంజియ యూ. గుత్తలంకె. వి. సమూహంతో పోయేకులట, దండులంకె. గుత్తలంకె యూ.

చూ. గుత్తలంజియ. వి. దండులంజె. గుత్తలంజెకాఁడు వి. కోడెగాఁడు, బొజ్జగు, విటుడు. గుత్తవ యా.చూ. గుత్తగ. వి. మక్తా, ఇజారా. గుత్తవట్టు (-వట్టు) న.క్రి. గుత్త గొను, ఆము. 6.69. గుత్తవారం వి. కౌలుదారు.

గుత్తకర్ర చూ. గుత్త. వి. మగ్గానికి పడుగులో, అచ్చుదగ్గర దూర్చినకర్ర.

గుత్తవుదాపి చూ. గుత్తము[2].

గుత్తవుపాల చూ. గుత్తము[1].

గుత్తము[1] విణ. 1. పెచ్చుతక్కువలు లేకనరిగాఉండెడి, కచ్చితమైన. మను. 4.27; 2. కఠినమైన, గట్టి. వను. 2.2; 3. బిగువు. నరన. 3. వి.

క. గుత్త-. ఇరుకు, బిగువు, సామ్యం; త. కుత్తై-. కడియంయొక్క కొక్కెం; మ. కుతం-. బిగువుతనం.

గుత్తవుపాల యా. గుత్తావుపాల. వి. పనులకొట్టం, ఇలారం.

గుత్తము[2] వి. గుప్తం, రహస్యం, గూఢం. భార. ఆరణ్య. 1.140.

క. గుత్త-. రహస్యం;

నం. గుప్త-. రహస్యం.

<నం. గుప్త-.

గుత్తవుదాపి వి. ఉంపుడు కత్తె. కృ. శకు. 1.80.

గుత్తారు చూ. గుది[1].

గుత్తావుపాల యా.చూ. గుత్తవుపాల. వి. నాలుగుపక్కలా పెనకదించినపాక.

గుత్తి యా. గుత్తు[1]. వి. 1. పూవులు, పళ్ళు, పూనలు మొ. వాటి గుచ్ఛం. కు.సం. 2.46; 2. చీలమండ, కాలి మొదలు. నిర్వ.రా. 4.61; 3. (కవ్వం యొక్క) బిళ్ళ, ముద్ద కవ్వం. భాగ. 8.208; 4. వన్యవృక్ష విశేషం హంస. 4.1 (Polycthia cersoides); 5. మజిట్టు కింది హస్త భాగం; 6. కూరను కలపటానికి ఉపయోగించే పనిముట్టు; 7. కట్టం.

క. గుత్తి. పళ్ళు, పువ్వులు మొ. వాటి గుచ్ఛం; కొత్తు. గుచ్ఛం, గుత్తి. త. కొత్తు. గుచ్ఛం, గుత్తి; కుచ్చు. గుత్తి, కుచ్చు, జడకుచ్చులు; మ. కొత్తు. ఆకులు లేదా పూల గుచ్ఛం, గుత్తి.

నం. గుచ్ఛ-. పూల గుత్తి; ప్రా. గుత్తి-. లత, శిరసున ధరించే పూలమాల.

గుత్తికట్ట వి. అరక కర్ర మొకు మొదలైన వి. గుత్తికట్టు వి. ముక్కుకట్ట పంటెకు కిందివైపున అతుల చివర్లను కామకు కలిపివేసిన కట్టు. గుత్తికంది వి. కందులలో ఒకరకం బేధం. గుత్తికవ్వము వి. చెదురు కొయ్య చివరను చీల్చి దారంతో కట్టి ఏర్పరచిన కవ్వం, గుత్తివలె ఉండే కవ్వం. గుత్తికాయలు వి.బ.వ. వేరుపెనగలు, బుడ్డలు. గుత్తికుమ్మ వి. ఎన్ను ముద్దగా ఉండేరకం. గుత్తిక్రామగ వి. దంతధావనం, గుత్తివెమలుగు, వృక్ష విశేషం. గుత్తిగవ్వేరు[1] వి. బర్మానుండి దిగుమతి చేయబడిన ఒకమొక్క, దీన్ని తోటల్లో పెంచుతారు (Kopsia fruticosa). గుత్తిగవ్వేరు[2] వి. దేవాలయాల్లో పెంచబడే ఒక చెట్టు, నడుమ పచ్చగాఉండే తెల్లనిపూలు పూస్తుంది (Plumeria acutifolia). గుత్తిగుత్తులు వి.బ.వ. అక్కుళ్ళు, గుత్తిమల్లెలు. గుత్తిచిక్కుడు యా. గుచ్చిక్కుడు. వి. గోరుచిక్కుడు. గుత్తిజల్ల వి. గుదిజల్ల. గుత్తిజిల్ల వి. మోట బొక్కెన తూములో దూర్చి మోకు జారకుండా వేసిన కొయ్య ముక్క. గుత్తివెమిలడుగుక్రామగ వి. స్నిగ్ధ పత్రం, ఫేనిలం. గుత్తివెమలడుగుక్రామ వి. స్నిగ్ధ పత్రం, ఫేనిలం. గుత్తివంర్లు వి.బ.వ. గుత్తులుగుత్తులుగా పండే పళ్ళు. గుత్తిహూనలు వి.బ.వ ఒకజాతి వర్లు. గుత్తిబలుగుత్తులు యా. గుత్తిబల్లుత్తులు. వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం. వ్రబంధ. 112. గుత్తిబల్లుత్తులు యా.చూ. గుత్తిబలుగుత్తులు. వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం. హంస. 4.128. గుత్తిబీర యా.చూ. గుత్తిబీఱ. వి. బీరతీగవలెనే ఉండే ఒకరకం బీర, నప్తవుత్రి. గుత్తిబీఱ యా. గుత్తిబీర. వి. నప్తవుత్రి, లముకోశాతకి. గుత్తిబుర్ర వి. గుత్తి వేరుపెనగ. గుత్తిమల్లెలు వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం. భాను. 1.9. గుత్తిమొలకొలకులు వి.బ.వ. కోస్తాజిల్లాలలో పండే ఒకరకం వర్లు. గుత్తివంకాయ వి. రెండు మూడేసి కలిసి గుత్తిగా కాసేరకం. గుత్తివరు (-వరు) అ.క్రి. 1. ముదుగు, ముడుచుకొను. కాశీ. 1; 2. కష్టపడు. గుత్తివెనగ వి. వేరుపెనగ. గుత్తులు వి.బ.వ. ఒకరకం వర్లు. గుత్తులుగవ్వాయి వి. స్త్రీల ఆభరణ విశేషం. గుత్తులుగొమ్ము (-కొమ్ము) అ.క్రి. గుత్తులు బయలు దేరు. కు.సం. 4.87.

గుత్తిక యా. గుత్తుక. వి. పాదం.

గుత్తికగువ్వ వి. కపోతాంఘ్రి, గువ్వ గుత్తిక.

గుత్తు[1] యా.చూ. గుత్తి. వి. 1. గుత్తి, కొత్తు, గొత్తు, గుది; 2. గెల; 3. తాళం చెవుల గుత్తి.

గుత్తుగుత్తులు యా.చూ. గుత్తులుగుత్తులు. వి.బ.వ. ఒక దినును వర్లు. గుత్తులుగుత్తులు యా. గుత్తుగుత్తులు. వి.బ.వ. ఒక దినును వర్లు.

గుత్తు[2] యా.చూ. గుత్త. వి. శిస్తు.

గుత్తుక చూ.చూ. గుత్తిక. వి. పాదం.

గుత్తుగుత్త వి. మహాభయం కలిగినపుడు ప్రాణాలు కొట్టుకోటానికి అనుకరణం. హరి.హూ. 9.132.

గుత్తులకోల యా.చూ. గుదులకోల. వి. పొట్టికోల, నేతపడుగు చివర పాయల కాళ్ళు కట్టిన కర్ర.

గుత్తులు చూ. గుత్తి.

గుత్తులుగవ్వాయి చూ. గుత్తి.

గుత్తులుగొమ్ము చూ. గుత్తి.

గుత్ప యా.చూ. తుదప. వి. తుదెప.

గుదగుద వి. పరితపించటంలోని అనుకరణం. క్రి.విణ.క్రియా. రహస్యంగా.

గుదగుదవడు అ.క్రి. పరితాపపడు. బనవ. 7.565. వం. గుదగుదమను అ.క్రి. పరితపించు, దిగులుకలుగు, కలతచెందు. బనవ. 6.264.వం. గుదగుదలాడు అ.క్రి. రగ్గుత్తికతో ఏడ్చు. గుదగుదలు వి.బ.వ. సందేహాలు. బనవ. 3.426 వం.

గుదలం వి. కొబ్బరి బొండాల పొపిర్లకు వేసిన ముడి.

గుదసా యూ.చూ. గుజస్తా. వి. గతసంవత్సరం. విణ. వెనుకటి సాలుకు సంబంధించిన.

గుదాం యూ.చూ. గోదాము. వి. ధాన్యాదుల్ని నిలవ ఉంచే పెద్దకొట్టు.

గుదాంగోలె వి. చర్మాలు ఉడక వెట్టే మట్టిపాత్ర.

గుది[1] యూ. గుజి, గుతి, గుదె[3]. వి. 1. ఆకులులోనగువాటి నరం. కు.నం. 2.211; 2. పూలు మొ. వాటి గుత్తి. దండ. ఉ.రా. 6.10; 3. పదాల కూర్పు; 4. కొబ్బరి చెట్టు మొ. వాటిని ఎక్కేటపుడు కాళ్ళకు తగిలించు కొనే బందం; 5. పళవులు చెదిరి పరిగెత్తి పోకుండ అడ్డుపడ టానికి మెరలో కారవిడిచి కట్టిన లావుపాటి పొడవైన కొయ్య తుంట, గుదిపెండెం; 6. నూలుచెక్క, రెండుల డీలు; 7. ఊడ్తెగుది, పడుగు చాపేటప్పుడు, ఊడ్తె అడ్డ పట్టినూ పడుగేరే కర్రనూ కలిపేతాడు; 8. అచ్చుగుది, అచ్చుకర్రకు పైన కట్టిన దారం; 9. జంత్రపుగుది, అచ్చు కొట్టే జంత్రం కొయ్యకు కట్టిన దారం; 10. పాయ, పడుగుపోగుల్లో కొంత భాగం; 11. వంటిగుది, దోనె గాడిలో, బద్దె చువ్వ బిగించటానికి, వుల్లకు కట్టిన తాడు; 12. బిగుతాడు, చేరు కర్రలకు మర్యన రెంటినీ బిగించే పైతాడు; 13. పావతాడు, పూను గర్రనూ పావుచెక్కనూ కలిపేతాడు; 14. మలగుది, పెనకోలకు తగిలించే మలగర్ర దారం; 15. పొట్టితాడు, నేతపడుగులో చివరి పాయకు కట్టిన దారం; 16. దనలి దారం వడిశే పూన్ను కొమ్ముకు కట్టిన తాడు; 17. నెర్వటి గుంజల అడ్డకట్టెకు జమళ్ళ బొంగుకు తగిలించినదారం; 18. రంగు అద్దటానికి రెండులడీలు కలిపి కట్టిన నూలు.

క. గుది. గుచ్ఛం; త. కొత్తు. గుచ్ఛం, గుత్తి, సమావేశం, కుటుంబం, కొంతు. పూలగుత్తి; మ. కొత్తు. ఆకుల, పువ్వుల గుత్తి.

గుత్తాడు యూ.చూ. గుదిక్రాడు. వి.బొ. 1. ఊడ్తెగుది; 2. తిరుగుడుగుది; 3. పొట్టితాడు, నేతపడుగులో చివరి పాయకు కట్టినతాడు; 4. అచ్చుగుది; 5. చేరు బిగితాడు. గుదికట్టు అ.క్రి. కాళ్ళుస్తంభించు, భారంమోపు, సమూహ మగు. గుదికట్టె వి. గుదిమాను. గుదికమ్మి వి. కొండి, అచ్చుగుదులు తగిలించే వంకర ఇనపఊచ. గుదికర్ర యూ.చూ. గుదిగట్ట. వి. 1. నాటుకర్ర, బండిమొదలల్ల కదలకుండా చట్రంలో గుచ్చిన కొయ్యముక్క; 2. గెలవానం, ఒకదాని కొకటి తగిలించిన వాసాల జంట. గుదికుచ్చు న.క్రి. పేచ్చు, కూర్పు. గుదికూర్చు న.క్రి. సవరించు. గుదికూర్పు వి. మాటలు మొ. వాటి కూర్పు, రచన. గుదికొయ్య వి. 1. పళవులుచెదిరి పరిగెత్తుకు పోకుండా అడ్డుపడటానికి మెరలో కట్టిన కర్ర, గుది పెండెం; 2. గెలవానం. గుదిగర్ర యూ. గుదిగట్ట. వి. అల్లుపట్టేటపుడు పడుగుకు చివరగుదులు కట్టిన కర్ర. గుదిగట్ట యూ. గుదికర్ర, గుదిగర్ర. వి. పరిగెత్తిపోకుండా పళవుల మెడలోకట్టే కర్ర, గుదిబండ. గుదిగాడి యూ. గుదుగాడి. వి. కొలి, నేతగుడ్డ చుట్టే దోనెకు ఒకవైపున ఉండే గుదులు తగిలించుకొనే గాడి. గుదిగుంజలు వి.బ.వ. పనులదొడ్డి మొ. వాటి ద్వారం దగ్గర నిలువుగా పాతిన స్తంభాలు. గుదిగుంపులుచేయ న.క్రి. 1. గుదిగుచ్చు. నిరంకు. 2.32; 2. కలతపెట్టు. గుదిగొను(-కొను) అ.క్రి. 1. దట్టమగు, స్థూలమగు. ఉ.హరి. 2.122. 2. తడబడు. ఉ.హరి. 3.136; 3. అతిశయించు. విస్తు యూ. శి; 4. మూట కట్టుగా కూలబడు. హరిశ్చ. 4.214. గుదిగ్రుచ్చు న.క్రి. 1. నవరించు. ప్రభు. 7.74; 2. పోగుచేయు, గుదిగూర్చు. గుదిచీల వి. చక్రవుటిరును చివర చేసే మేకు, సాయి మేకు. గుదిచెక్క వి. 1. ముమగు చెక్కకుని తగిలించటానికి రంధ్రం ఉంచి ద్వారబంధంపై కమ్మిమీద పరచిన చెక్క; 2. గెలవానం, ఒకదాని కొకటి తగిలించిన వాసాల జంట. గుదిజిల్ల వి. చిల్ల, బొక్కెన తూములో దూర్చి మోటమోకు తగిలించే కొయ్యముక్క. గుదితాడు యూ. చూ. గుదిక్రాడు. వి.బొ. 1. ఊడ్తెగుది, పడుగు చాపేటప్పుడు ఊడ్తెపట్టెను పడుగేరే కర్రనూ కలిపి కట్టిన తాడు; 2. వంటిగుది; 3. దోనెగాడిలో బద్దెచువ్వ బిగించటానికి వుల్లకు కట్టిన తాడు. గుదిక్రాడు యూ. గుదితాడు, గుత్తాడు. వి. బొ. దూరకాలికట్టుతాడు. గుదిక్రోయ న.క్రి. కాళ్ళుకట్టితోయు. ద్వి. హరిశ్చ.పూ. 1716 పం. గుదిద్వారం యూ. గుద్దారం. వి. 1. ఊడ్తెగుది; 2. వంటిగుది. గుదిపాయ యూ. గుదిపాయి. వి. అచ్చు పాయ, అచ్చువళ్ళలో ఆచ్చుకర్రకు గుదికట్టిన చోట పాయగా చీలిన భాగం. గుదిపాయతాడు వి. అచ్చువళ్ళలో చివరి గుది పాయదగ్గర అచ్చుకర్రకు కట్టినదారం. గుదిపాయి యూ.చూ. గుదిపాయ. వి. అచ్చుపాయ. అచ్చు వళ్ళలో గుదులు కట్టిన చోట పాయగా చీలిన భాగం. గుదిపుల్ల వి. దోనెగాడిలో బద్దెచువ్వ బిగించటానికి అమర్చిన కొయ్యచువ్వ లేక ఇనపచువ్వ. గుదిబండ వి. గుదికర్ర గుదిమోకు వి. జువ్వాయిమోకు, బండి కాడినుండి పోలు కర్ర కిందుగా దొలుపు వరకు అమర్చిన తాడు. గుదివేరు (-వేరు) అ.క్రి. 1. కట్టువడు, మాన్పడు. భార విరా. 3.27; 2. వడుకు. గుదివానం వి. గెలవానం, ఒకదాని కొకటి తగిలించిన వాసాలజంట. గుదివెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. కట్టు, బంధించు. దశకు. 3.108. గుదులకోల యూ. గుత్తులకోల. వి. పొట్టెకోల, నేతపడుగు చివర పాయల తాళ్ళు కట్టిన కర్ర. గుదులగూటం వి. పావుచెక్కల గూటం, మగ్గం గుంటలో చెక్కల బిగింపుకు పాతిన కొయ్య. గుదులబద్ద వి. మలబద్ద, నేతపడుగు చివర పొట్టెలుచుట్టే వెదురుబద్ద. గుదులలాక యూ. గుదుల్లాక, గుదుళ్ళలాక. వి. మలబద్ద. నేతపడుగు చివర పొట్టెలు చుట్టే వెదురుబద్ద. గుదులుగుదులు వి.బ.వ. గుంపులు గుంపులు. గుదులువడు అ.క్రి రహస్యా లోచనకు వేరువేరుగా గుంపులు కట్టి మాట్లాడుకొను. గుదులుపెట్టు అ.క్రి. కదలకుండా కూర్చుండటంవల్ల కాళ్ళు స్తంభించు, తిమ్మిరెక్కు. గుదుల్లాక యూ.చూ. గుదులలాక. వి. మలబద్ద, నేతపడుగు చివర పొట్టెలు చుట్టే వెదురుబద్ద. గుదుళ్ళకర్ర వి. అచ్చుకట్టే జంత్రం, కొయ్యలకు ఆర్థంగా బిగించి అచ్చుగుదులు తగిలించిన కర్ర. గుదుళ్ళబద్ద వి. మలబద్ద, నేతపడుగు చివర పొట్టెలుచుట్టే వెదురుబద్ద

గుదుళ్ళాక యూ.చూ. గుదులాక. వి. మలబద్ద. నేత పడుగ చివర పొట్టెలుచుట్టే పెదురుబద్ద. గుదేకు యూ. గూదేకు. వి. ఎన్నును గుదిగా ఆవరించిఉన్న ఆకు. గుదేకునద్ద వి. మూడు నెలల్లో పండే ఒక పంట.

గుది[2] వి. 1. కంతి. మల్ల. వై. 16 ; 2. చీలమండ. ఆం.భా. 2.135.

గుదికాలు యూ. గుదిగాలు. వి. చీలమండ దిగువఉండే భాగం, మడమ. తు. కుతి, కుతిన్-కాల్, కుతి-క్కాల్, కుటి-కాల ; మ. కుతి, కుతి-కాల్. గుదిగాలు యూ.చూ. గుదికాలు. వి. చీలమండ దిగువఉండే భాగం, మడమ. గుదిగాళ్ళు వి.బ.వ. నరిగా నడకరాక పోవటం. గుదిక్రాయి వి. దూడకాలికి కట్టేతాడు, బందం. గుదిక్రోయ న.క్రి. కాళ్ళుకట్టి తోయ. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 1716 పం. గుదిపెట్టు వి. కొమ్ములావు, ఒకరకం పెలరోగం. గుదివాపు వి. పశువుల రొమ్ములావు జబ్బు, గుండె ముక్కర. గుదులుకట్టు అ.క్రి. కాళ్ళునెప్పులు పట్టు, గుదులుకోవు అ.క్రి. కూలు, ఎక్కువగు, నంకటవడు.

గుదిచివట్టు న.క్రి. కుదియ బట్టు.

గుదిబి వి. 1. చేతికట్టె ; 2. గుదియ ; 3. బడితె.

క. గుదిగె. దుడ్డుకర్ర, బడితె.

గుదిపె యూ. గుతువ, గుదిబి, గుదిబె, గుదుప. వి. గూటం కొట్టేకొయ్యబడితె.

గుదిబి యూ.చూ. గుదిపె. వి. గూటం, కొట్టేకొయ్యబడితె.

గుదిబె యూ.చూ. గుదిపె. వి. గూటం, కొట్టేకొయ్యబడితె.

గుదిమె వి. పూతకురాని మామిడి, నారింజ మొదలైనవి.

గుదియ యూ. గుదె[1]. వి. 1. ముద్గరం, గద. మార్క. 1.135 ; 2. నాలుగు మూరలు నిడివిగల దండం. హరి. ఉ. 6 ; 3. దండం, కర్ర. పార్వ. 4.67 ; 4. యమదండం. అచ్చ.రా.బాల. 68 ; 5. గుది కర్ర.

క. కుత్తు, గుదిగె. గద ; తు. గుద్దుని, గుద్దు ; ఉ. కుత్తు, కుత్తల్ ; మ. కుత్తుక ; కో. కుత్ ; తా. కుద్ ; మాల్తో. గుత్యె.

నం. గదా. గద.

గుదియకళ్ళలు వి.బ.వ. గుదిగుంజలకి అడ్డంగా పెట్టే కర్రలు. గుదియతాలుపు యూ. గుదియతాల్పు, గుదెతాల్పు. వి. యముడు, దండధరుడు. అచ్చ.రా. నుందర. 23. గుదియతాల్పు యూ.చూ. గుదియతాలుపు. వి. యముడు. గుదియతాల్పుతూపు వి. యామ్యాస్త్రం. అచ్చ.రా.యు. 265. గుదియమోవరి వి. యముడు. గుదియలు వి.బ.వ. ఒక జాతి వడ్లు.

గుదియించు న.క్రి. నిలువు, నెలకొల్పు.

గుదిలకొమ అ.క్రి. వగచు, బాధపడు.

గుదిలపుచెట్టు వి. కంకచెట్టు, హరీతకి (Punicagrantum sterculia colorata).

గుదిలి వి. గొడ్డలి, కొయ్యలు, కర్రలు, చాపు మొదలైనవి నరకడానికి పనికి వచ్చే పరికరం.

గుదివికట్టె వి. గొడ్డలికి వేసే కట్టె.

గుదుం వి. పిలకలు వేసి మొక్క గుబురుగా పెరిగి రావటం.

గుదుకోళ్ళకట్టె వి. పూనుగర్ర, పావుచెక్క తొక్కినవుడు అచ్చు కర్రను కిందికి లాగే కర్ర.

గుదుగాడి యూ.చూ. గుదిగాడి. వి. తొలి, నేతగుడ్డ చుట్టే దోనెకు ఒక వైపున చేసిన చిల్లి.

గుదువ యూ.చూ. గుదిపె. వి. గూటం, కొట్టే కొయ్యబడితె.

గుదువులు చూ. కుదువు. వి.బ.వ. దెబ్బలు, పోట్లు.

గుదుము చూ. కుదవ. వి. మట్టిగోడ కట్టుబడిలో వచ్చే ఉబ్బు, కుదవ.

గుదుముకట్టు అ.క్రి. పైరు గుబురుగా పెరుగు.

గుదులకోల చూ. గుది[1].

గుదులగూటం చూ. గుది[1].

గుదులబద్ద చూ. గుది[1].

గుదులలాక చూ. గుది[1].

గుదులుకట్టు చూ. గుది[2].

గుదులుకొను చూ. గుది[2].

గుదులుగుదులు చూ. గుది[1].

గుదులువడు చూ. గుది[1].

గుదులుపెట్టు చూ. గుది[1].

గుదుల్లాక చూ. గుది[1].

గుదుళ్ళకర్ర చూ. గుది[1].

గుదుళ్ళబద్ద చూ. గుది[1].

గుదుళ్ళాక చూ. గుది[1].

గుదె[1] యూ.చూ. గుదియ. వి. 1. గద, ముద్గరం. ప్రబోధ. 5.99 ; 2. దండం, కర్ర, దుడ్డు. కాళ. 2.99.

గుదెకట్టె వి. పూరికప్పు ఎగరకుండా పైన లంకె చేసి పడవేసిన దుక్క. గుదెతాల్పు యూ.చూ. గుదియ తాలుపు. వి. యముడు, గుదియ తాల్పు. గుదెతాల్పువీరు వి. నరక లోకం. గుదెలవాడు వి. రక్షకుడు, వేత్రధారి.

గుదె[2] యూ.చూ. గుది[1]. వి. 1. నూలు లెక్క ; 2. ఈడై గుది ; 3. అచ్చు గుది ; 4. దారం.

గుదేకు చూ. గుది[1].

గుదేకునద్ద చూ. గుది[1].

గుద్ద వి. 1. అపానం, పాయువు. వేణు. 58 ; 2. యోని, ఆడుగురి ; 3. అడుగు, నేలపై ఆనే పాత్రల కింది భాగం.

ప్రా. గుద-. ముడ్డి ; ప్రా. గుద-. గుదా ; పా. గుద-. క. గుద. అపానం, మలద్వారం.

<ప్రా. గుద-.

గుద్దకప్ప న.క్రి. వాటలకు మొదట టక్కులు కొట్టి తర్వాత అడుగు భాగం మూయ. గుద్దకోయ న.క్రి. సారె మీద తయారయిన పాత్రను బయటకు తీయడానికి అడుగున ముల్లుతోగాని దారంతోగాని కోయ. గుద్దగూడ్చు న.క్రి. గుద్ద కప్ప, వాటకు మొదట పక్కలు కొట్టి తర్వాత అడుగు భాగం మూయ. గుద్దనోరుతెలియకుండు అ.క్రి. ఏమీ తెలియకపోవు. గుద్దబిల్ల వి. మొలబిళ్ళ, ఆడ పిల్లల మొలకు కట్టే బిళ్ళ.

గుద్దలి యూ. గుద్దెల, గుద్దెలి, గుద్దేలి, గుద్దేలు. వి. బొ. చెట్లపేళ్ళు మొదలైనవి పెల్లగించే సాధనం, కుద్దాలం, గునపం. హరి. ఉ. 2.16.

క. గుద్దలి, గుద్లి. గొర్రలి; కొడ. గుద్దలి; తు. గుద్దలి, గుద్దాలి; త. కుంతాళం, కుంతాలి; మ. కుంతాలి; పర్జి. ఒల్లా, కొటుల్; కో. కుదయ్; మాల్తో. క్వొదలి.

హో.చూ. నం. కుద్దాల-. గొర్రలి; ప్రా.పా. కుద్దాల; మరా. కుదళీ, కుదాళీ, కుదీళా. ద్రావిడ పదమని కిట్టెల్ గుండెర్టుల భావన.

గుద్దలిగొమ్మ (-కొమ్మ) అ.క్రి. హానిచేయ తలచు. భార. శల్య. 2.328; న.క్రి. గుద్దటితో తవ్వు. విక్ర. 2.129. గుద్దలించు న.క్రి. 1. తవ్వు. గుద్దటితో తవ్వు. దశకు. 8.58; 2. వెదకు. కాశీ. 2.41. గుద్దలిపూజ వి. శంకుస్థాపన వేళ చేసే పూజ. గుద్దలిపెట్టు వి. వినాశ కారణం.

గుద్దారం యూ.చూ. గుదిదారం. వి. 1. ఊడ్తె గుది; పరుగు చాపేటప్పుడు, ఊడ్తె అర్ధ పట్టెనూ పరుగేరే క్రరనూ కలిపే తాడు; 2. వంటి గుది, దోనె గాడిలో, బద్దె చువ్వ బిగించటానికి వల్లకు కట్టిన తాడు.

గుద్దిపిచ్చు న.క్రి. పదునుచేయు.

గుద్దిబాయి వి. గుర్రబ్బుండ్ల బాయి, గుర్రపు మెరలాగ కొక్కేలుగా ఉన్న రాళ్ళను ఆమర్చి వాటిమీద చుట్టు కట్ట వేసి కట్టిన బావి.

గుద్దియింగల్లు వి. భారత దేశంలోని ఒక రకమైన చిన్న చేప.

గుద్దీ చూ. గుద్దలి. వి. చెట్లపేళ్ళు మొదలైనవి పెల్లగించే సాధనం, కుద్దాలం, గునపం.

గుద్దు[1] యూ.చూ. గ్రుద్దు. న.క్రి. పిడికిలితో పొడుచు. వి. గుద్దు.

గుద్దుముగ్గు యూ. కుద్దుముగ్గు. వి. మొట్టికాయల ముగ్గు, పిడికిల్లో ముగ్గు పోసుకొని పక్కలకు కొడుతూ వేసే ముగ్గు.

గుద్దులాట వి. ముష్టా ముష్టి <గుద్దు+-లు+ఆట.

గుద్దులాడు అ.క్రి. ఒండొరులతో యుద్ధంచేయు. <గుద్దు+-లు+ఆడు.

గుద్దు[2] వి. పాడు, చీలికలాగ ఉండే రంధ్రం.

గుద్దు[3] వి. దిమ్మ, రాతితో కట్టిన స్తంభం.

గుద్దువాలు వి. గుద్దలించే ఆయుధం, గుద్దలి.

గుద్దెల యూ.చూ. గుద్దలి. వి. తవ్వడానికి ఉపయోగించే సాధనం.

గుద్దెలి యూ.చూ. గుద్దలి. వి. తవ్వకోడానికి వాడే పరికరం.

గుద్దేలి యూ.చూ. గుద్దలి. వి. తవ్వకోడానికి వాడే పరికరం.

గుద్దేలు యూ.చూ. గుద్దలి. వి. తవ్వడానికి ఉపయోగించే సాధనం.

గువక[1] యూ. గునుక. వి. చిన్న పరుగు, మెల్లని పరుగు.

గువక[2] యూ.చూ. గులక[3]. వి. గువ్వ, వత్తి తియ్యగా మిగిలిన వట్టి కాయ లేదా గుల్ల.

గువకలు యూ.చూ. గునుకులు. వి.బ.వ. తృణ ధాన్య విశేషం.

గువకాలకట్టె వి. పూనుగర్ర, పావుచెక్క కొక్కినవుడు, అచ్చు క్రరంత పొడుగునా ఆర్ధంగా ఉంటుంది.

గువగువ క్రి.విఁ.క్రి. వేగంగా (నడవటంలో ఆయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం). విక్ర. 2.129.

గువగువవడము అ.క్రి. గునుకు పరువులతో నడచు.

గువంగి యూ.చూ. గున్నంగి[1]. వి. కొండ చింత చెట్టు (Phyllanthus chiolizandra).

గువవకోడి యూ.చూ. గున్నకోడి. వి. అడవికోడి.

గువవము వి. గర్ధపార, ఖనిత్రం. హరి. ఉ. 2.16.

క. కొణవి. బడితె, ధాన్యాన్ని రూర్చే సాధనం.

హో.చూ, నం. కుణప-. గర్ధపార; ఖనిత్ర-. గునవం.

గువభావ వి. వెదల్పు మూతిగల బాన.

గువహ వి. నేరం, పాపం.

హిం. ఉ. గునాహ్. పాపం.

<ఉ. గునాహ్.

గువాగారి యూ.చూ. గుజేగారి. వి. అపరాధం.

గువాదరం వి. పునాది, నిర్మాణం నమూనా ప్రకారం గోడల బలంకోసం భూమిలో మొట్ట మొదట తవ్వే గుంట.

గువాది వి. పునాది, నిర్మాణం నమూనా ప్రకారం గోడల బలంకోసం భూమిలో మొట్ట మొదట తవ్వే గుంట.

గువాదిగుంత వి. పునాదిగాడి, పునాదిగొయ్య. గువాది గోడ వి. పునాదిగోడ, పునాదిలో కట్టిన గోడ. గువాది బాండు వి. పునాది గోడమీద పరిచే పెద్ద రాయి.

గువామెలమాలు వి. చిడ్డలు కట్టుకొనే కటినూత్ర విశేషం. భాను. వి. 1.69.

గువావర్వం చూ. గునాది. వి. పునాదులు తవ్వే ముందు నరిచూచుకొనే కొలత.

గువిత వి. దూలానికి తగిలించే ఇనప కొక్కెం.

గువియ అ.క్రి. 1. నర్తించు, ఆడు. పండి. చ. 1.55; 2. చలించు. భాగ. 10. ఉ.488; 3. కులుకు. పాండు. 1.165; 4. చెదరు; 5. గొణుగు, లోలోన వల్లించుకొను; 6. బాధపడు.

క. కుణి. నర్తించు, ఆడు; గుణ, గుణు, గొణ. నణుక్కోవరంలోని అనుకరణం; తు. గుణుగుణు, గుణుగుట్టు, గునుగును. నణుక్కోవటం; త. కుని. నర్తించు, ఆడు. కుణుకుణు. నణుగుడు; మ. కునిక్క. నర్తించు, దుముకు.

గువిపాడు యూ.చూ. గునిసియాడు. అ.క్రి. 1. నర్తించు, ఆడు. బ్రహ్మో. 4.113వ; 2. చలించు. గువివినడము అ.క్రి. కులుకుతూ నడుచు. శుక. 3.314. గువిపియాడు (~ఆడు) యా. గునిసాడు. అ.క్రి. 1. నర్తించు, ఆడు. కు. నం. 12.103; 2. చలించు. బహుళా. 3.6.

గువిపాడు చూ. గువియ.

గువివినడము చూ. గువియ.

గువివియాడు చూ. గువియ.

గువిసె యూ. గొనిసె. వి. పొట్టివాడు, వామనుడు. ఆం. భా. 2.128.

గువక యూ.చూ. గునక[1]. వి. చిన్నపరుగు, మెల్లనిపరుగు.

గువకలు యూ.చూ. గునుకులు. వి.బ.వ. ఒక దినుసుపైరు.

గువకు[1] యూ. గున్కు. అ.క్రి. 1. పరిగెత్తు. భాగ. 6.325; 2. మందంగా పరుగెత్తు. మను. 4.47; వి. చిన్న పరుగు, మెల్లనిపరుగు. ఆం. భా. 2.224.

గువకుడు యూ. గునుగుడు. వి. చిన్నపరుగు, మెల్లని

పరుగు. ఆం. భా. 2.224. గునుకువడ వి. మెల్లనినడక, మంద గమనం. రాజవా. 2.44 గునుకునడుపు రూ. గునుగునడుపు. వి. మెల్లనినడక, మందగమనం. చంద్ర. భా. 2.3. గునుకు పరుగిడు ఆ.క్రి. గునుకులాడు. గునుకుపరుగు రూ.చూ. గునుకు పరువు. వి. అల్పధావనం, మెల్లని పరుగు. గునుకుపరువు రూ. గునుకుపరుగు, గునుకుపర్వు, గునుగుపరుగు. వి. చిన్నపరుగు, మెల్లనిపరుగు. వరాహ. 11.76. గునుకువర్వు రూ.చూ. గునుకుపరువు. వి. అల్పధావనం, మెల్లనిపరుగు. దశా. 7.28. గునుకురాటం వి. మూలుతీసేరాట్నం. గునుకులాడు ఆ.క్రి. గునుకుపరుగిడు. (గునుకు[1] + -లు + ఆడు). గునుకెత్తు అ.క్రి. పరిగెత్తు. వేంక. పంచ. 4.571. < గునుకు[1] + ఎత్తు.

గునుకు[2] రూ. గునుగు. వి. 1. తృణ విశేషం. ఆము. 6.13; 2. కరువుకాలంలో తినే తృణ ధాన్య విశేషం.

పో. చూ. క. గుండ్రద. ఒకరకం గడ్డి.

గునుకుగడ్డి వి. కరువుకాలంలో తినే తృణధాన్య విశేషం. గునుకుబ్రాలు వి.బ.వ. గునుకు బియ్యం. కాళ. 3.67. గునుకులు రూ. గనకలు, గునుకలు. వి.బ.వ. తృణధాన్య విశేషం, అమడలు. కాళ. 3.151, ఆం. భా. 2.286.

గునుకు[3] న.క్రి. 1. దీపం వత్తిని రెండువేళ్ళతో ఒత్తి ఆర్పివేయు; 2. ఊచు; 3. మలుపు; 4. మాయు.

గునుకెత్తు చూ. గునుకు[1].

గునుకోలుకర్ర వి. పూనుగర్ర, పావుచెక్క తొక్కినవడు, అచ్చు కర్రను కిందికి లాగేకర్ర.

గునుగు రూ.చూ. గునుకు[2]. వి. ఒకజాతిగడ్డి, తృణం.

గునుగుడు రూ.చూ. గునుకుడు. వి. మెల్లనివడుగు.

గునుగుపరుగు రూ.చూ. గునుకుపరువు. వి. మెల్లనివరుగు.

గునుగునడుపు రూ.చూ. గునుకునడువు. వి. మెల్లనినడక, మందగమనం.

గునుచు ఆ.క్రి. చిన్నగా ఏడ్చు.

గునువము వి. గద, ఇనపదుడ్డు. ఆం. భా. 2.216.

గునువు రూ. గొనవు, గొనువు. 1. విలాసం. ఆం. భా. 1.139; 2. సొగసు; 3. వృక్షవిశేషం.

గునుపుకోడి రూ.చూ. గున్నకోడి. వి. అడవికోడి.

గున్కు రూ.చూ. గునుకు[1]. ఆ.క్రి. 1. మందంగా పరిగెత్తు. ఆము. 4.169; 2. పరిగెత్తు.

గుంత రూ.చూ. గ్రుంత. విణ. లోతైన, పల్లమైన. మార్క. 5.141. వి. 1. చిన్నగొయ్యి, గుంట. వేంక. పంచ. 1.308; 2. పిరిది మీదగుంట, కూపకం.

గుంతకండ్లు వి.బ.వ. లోతుకళ్ళు. గుంతపురువు వి. క్రిమి విశేషం. ప్రబంధ. 130. గుంతపొంగలి వి. ఆవిరి కుడుం. గుంతబింది వి. పంటెంగచెట్టు (Bredehia mantana). గుంతమగ్గం రూ.చూ. గుంటమగ్గం. వి. గోతిమగ్గం, నేత బయలులో గుంటదగ్గిర అమర్చిన మగ్గం. గుంతల కొయ్య వి. పావుచెక్కల గూటం, మగ్గం గుంటలోపావు చెక్కల బిగింపుకు పాతినకొయ్య. గుంతలగూటం వి. గుంట గూటం. పావుచెక్కల గూటం మగ్గం గుంటలో పావు చెక్కల బిగింపుకు పాతిన కొయ్య. గుంతనల్ల వి. కుదం కొట్టిన తర్వాత వల్లగ నున్నగ నర్పడానికి వాడేనలప.

గుందరి వి. వైద్యుడు, వెజ్జు.

గుంది వి. పాదు, గుంజలు మొదలైనవి పాతటానికి గర్తపలు గుతో తవ్విన లోతైనగుంట.

గుప్ప వి. 1. పంది, ఏనుగు, హంస మొ. వాటిపిల్ల. సిం. ద్వా. 8.29; 2. క్షుపం, కురచకొమ్మలు, ఊడలు గల చెట్టు, గుబురుగా పెరిగిన (మామిడి మొ. వాటి) మొక్క. ఆం.భా. 2.36. విణ. వామనం, పొట్టి. ఆం. భా. 2.128.

క. గున్న. చిన్న, పొట్టిఏనుగు, కున్ని. పిల్లజంతువు; త. కుఱ్ఱు. పక్షులు, జంతువులపిల్లలు; మ. కున్ను, కున్ని. చిన్న, పసి; కో. కుంజ్. దేవడిచ్చినబిడ్డలు. కున్. చిన్న; కొలా. కున. కుక్కపిల్ల.

నం. కుణక-. పిల్ల.

గుప్పపురుగు వి. అవిసెచెట్లకు పట్టేనల్లని లావాటి పురుగు. గుప్పపెంకు వి. పూలతొట్టి. గుప్పనూర రూ.చూ. గున్నసార. వి. నల్లరెక్కలుగల సారచేవ. క. నెయికప్లి ధాంతి; త. కొప్పచినుర, కత్తనుర, కలకుమతైనుర; మ. యూకన్సాఫు. గుప్పసార రూ. గున్ననుర. వి. నల్లరెక్కలసారచేవ. గుప్పేనుగు వి. 1. పొట్టిగా లావుగా ఉన్నవ్యక్తి; 2. పొట్టిఏనుగు. < గున్న + ఏనుగు.

గున్నంగి[1] రూ. గునంగి. వి. 1. కొండచింతచెట్టు, వృక్ష విశేషం. హంస. 4.11; 2. మూలికావిశేషం (Phyllanthus chorizandra).

గున్నంగి[2] వి. పక్షివిశేషం. ప్రబంధ. 284.

గుప్పవకోడి రూ.చూ. గున్ననకోడి. వి. గునప (అడవి) కోడి.

గున్నాబట్ట రూ. గున్నాబట్ట. వి. వెండి, బంగారువలె మెరిసే కాగితం.

క. గున్నాం, గున్నాంపట్టె. ఆభరణాలుగా ఉప యోగించే కాకిబంగారంతో ఉన్న పేపరుమలాం; త. కుయినా. ఆభరణాలుగా ఉపయోగించే కాకిబంగారంతో ఉన్న పేపరు మలాం.

గున్నాబట్ట రూ.చూ. గున్నాపట్ట. వి. నగర. ఎర్రుకొమ్ములకు అలంకారానికి తొడిగే కాకి బంగారంరేకు.

గున్నేనుగు చూ. గున్న.

గున్నేలమూపురు వి. కొండిలమూకురు.

గుప్పవకోడి రూ. గునపనకోడి, గునుపకోడి, గున్ననకోడి. వి. అడవికోడి, ప్రబంధ. 2.34.

గుప్రొత్తు రూ.చూ. గుండ్రొత్తు. వి. గుంపు, గుంద్రంగాఉండే రాయి.

గుపారము రూ. గుబారము. వి. మల్లయుద్ధవిన్నాణం.

గుపారు రూ. గుహారు. వి. 1. అంతటావ్యాపించటం; 2. అపవాదు.

గుప్తా ప్రత్య. వైశ్యులపేర్లచివర చేర్చులడే నామానుబంధం.

నం. గుప్త- వైశ్యుల ఉపనామం.

< నం. గుప్త-.

గుప్పటించు చూ. గుప్ప[1].

గుప్పన చూ. గుప్ప[2].

గుప్పవకూర చూ. గుప్ప[1].

గుప్పలించు చూ. గుప్ప[1].
గుప్పళించు చూ. గుప్ప[1].
గుప్పించు చూ. గుప్ప[1].
గుప్పిడి చూ. గుప్ప[1].
గుప్పిలి చూ. గుప్ప[1].
గుప్పిలించు చూ. గుప్ప[1].

గుప్ప[1] న.క్రి. 1. బాడాదులను అధికంగా ప్రయోగించు. నిర్వ.రా. 3.16 ; 2. పొదుచు. భోజ. 6.21 ; 3. (అధికంగా) పెట్టు, ఉంచు. భోజ. 7.226 ; 4. గట్టిగాదంచు. వాల్మీ. 2.105 ; 5. చల్లు, చిమ్ము. చంద్రాంగ. 4.163 ; 6. వర్షించు. ద్విపసార. చ. 3.120.

క. గుప్ప, కుప్ప, గుప్పె, కుప్పె. పోగు, రాసి. తు. గుప్పె ; పో.చూ. గోం. గుహ్ర్. మూసివేయు ; కొఱూప్. పిడికెడు, పో.చూ. తు. గుప్పని, గూచుని, ఒలకపోయు ; బ్రా. ఖుంబ. కొగలించుకొను.

గుప్పలించు చూ.చూ. గుప్పళించు. న.క్రి. ఉప్పళించు. అ.క్రి. పుక్కిళించు. గుప్పవహూర్ వి. చిందరవందర. గుప్పలించు చూ.చూ. గుప్పళించు. న.క్రి. 1. చల్లు ; 2. ఉప్పళించు ; అ.క్రి. పుక్కిలించు. గుప్పళించు చూ. గుప్పలించు, గుప్పలించు, గుప్పిలించు. న.క్రి. 1. కలిగించు. పుట్టించు. పాండు. 3.190 ; 2. చల్లు. పాండు. 4.16 ; 3. అడుగులుగంతులువేయు. పాంచాలి. 2.16 ; 4. ఉప్పళించు, అ.క్రి. 1. అతిశయించు. రాజవా. 2.58 ; 2. పుక్కిళించు. భాను. 2.73. గుప్పించు న.క్రి. 1. గుప్ప (బాడాదులను అధికంగా) ప్రయోగించు. భార. భీష్మ. 3.319 ; 2. (అధికంగా) ఇచ్చు. హర. పీఠి. 7 ; 3. వర్షించు.విష్ణు.వ. 7.244. గుప్పిడి చూ.చూ. గుప్పిలి. వి. పిడికిలి. గుప్పిలి చూ. గుప్పిడి. వి. కొ. పిడికిలి. క్రీడా. 166. గుప్పిలించు చూ.చూ. గుప్పళించు. న.క్రి. 1. చల్లు ; 2. ఉప్పళించు. అ.క్రి. పుక్కిలించు. గుప్పు వి. గుప్పటం, పోటు. ప్రబంధ. 78. గుప్పతెప్పవ క్రి.విణ.ద్రు. అతిశీఘ్రంగా. భక. 1.450. గుప్పవ[1] క్రి.విణ.ద్రు. 1. శీఘ్రంగా, వేగంగా. బనవ. 7.676 ; 2. అకస్మాత్తుగా. రామాభ్యు. 6.176. గుప్పెడు విణ. పిడికెడు <గుప్ప[1]+-ఎడు.

గుప్ప[2] వి. 1. దిగడం, దూకడం, లేవడం, వెళ్ళడం, పడడం, మొ. వాటిలోఅయ్యే ధ్వనికి అనుకరణ. కైమిసి భా. 8.158 ; 2. వానకొట్టడం, మోయటం మొ. వాటిలో అయ్యే అనుకరణం. ఉ.రా. 6.24 ; 3. గుద్దడం, పొడవడం, తోయడం మొ. వాటిలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. వాల్మీ. 2.96.

గుప్పవ[2] వి. తియ్యన, మధురిమ. గుప్పవ[2] క్రి.విణ.ద్రు. గుప్పనేటట్లుగా. గుప్పప్పవ క్రి.విణ. ద్రు. మిక్కిలి తొందరగా. గుప్పమను అ.క్రి. వార్త (వానన) పెంటనే వ్యాపించు.

గుప్పెడు చూ. గుప్ప[1].

గుబ వి. గుర్లగూబ.

పో.చూ. నం. ఘూక-. గుర్లగూబ.

గుబక వి. తలుపుగందపట్టెమీదిగుబ్బ.

క. గుబ్బి. గుబ్బ ; తు. గుబ్బి, గుబ్బె. గుండి, లోహపుగుబ్బ ; శ. కుమిఱి. గుబ్బ; కుమిఱి. గుబ్బ ; మ. కుమిఱి. గుబ్బ.

పో.చూ. నం. కుంభక-. చిన్నకుండ ; కుంభస్థలం పైభాగం.

గుబగుబ వి. 1. నముద్రతరంగాలు మొ. వాటిధ్వనికి అనుకరణం. హరిశ్చ. 2.126 ; 2. నీరు మొ. వచ్చేటప్పటి ధ్వనికిఅనుకరణం. నుదంతా. 2.159 ; 3. కోకిలవలకటం లోనిధ్వనికి అనుకరణం. శకా. 2.86 ; 4. గందరగోళం.

క. గుబుగుబు. అనుకరణధ్వని.

గుబగుబలాడించు న.క్రి. తొందరచేయు. గుబగుబలు వి.బ.వ. తొందరపనులు.

గుబదార చూ.చూ. గూబతర. వి. ఒకరకం చిన్నచెట్టు.

గుబదార చూ.చూ. గూబతర. వి. ఒకరకం చిన్నచెట్టు.

గుబరేయు న.క్రి. తోర్లేయు, కుండలు అరుగుభాగం పైకి వచ్చేటట్లు ఒకదానిపై ఒకటిపేర్చు.

గుబలకమ్మ వి. 1. చన్నులురాని స్త్రీ ; 2. ఏపనీ చేయకుండా కూర్చునే స్త్రీ.

గుబలి చూ.చూ. గుబిలి[1]. వి. శకునపక్షి.

గుబాటున క్రి.విణ.ద్రు. హఠాత్తుగా, చటుక్కున. ధ్వన్యను.

గుబాదెబ క్రి.విణ.ద్రు. చప్పరయ్యేటట్లుగా. వి. హాయలు, విలాసం.

గుబార వి. లేనిమాటలు కల్పించటం.

గుబారము చూ.చూ. గుపారము. వి. మల్లబంధ విశేషం.

గుబారు వి. 1. పుకారు ; 2. గందరగోళం.

క. గుబారు. సమూహం, ధ్వని.

గుబారుచేయు అ.క్రి. 1. కుట్రపన్ను. రాదా. 3.78 ; 2. పుకారు పుట్టించు, లేనిపోని మాటలు కల్పించు.

గుబాలము చూ. గుబాలు.

గుబాలు చూ.చూ. గుబాలు. వి. పగులటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. శేష. 1.

గుబాలము అ.క్రి. గుబిల్లను, గుండె గుబేలను. గుబాలున చూ. గుబాళన, గుబాలున. క్రి. విణ.ద్రు. గుబాటున, చటుక్కున, గుబాలుమను అ.క్రి. గుబిల్లను, గుబాలను.

గుబాళించు అ.క్రి. 1. పరిమళించు, సువాసనకొట్టు. విజయ. 2.157 ; 2. ఉక్కచెట్టు.

గుబాళింపు వి. 1. ఉక్క ; 2. సువాసన.

గుబాళన చూ.చూ. గుబాలున. క్రి.విణ.ద్రు. హఠాత్తుగా, వెంటనే.

గుబావరి చూ. గుబావరీ. వి. స్త్రీ చెవి గూబలకు ధరించే నగ.

గుబావరీ చూ.చూ. గుబావరి. వి. స్త్రీలు చెవి గూబలకు ధరించే ఆభరణం.

గుబి చూ.చూ. గుబ్బి[2]. వి. గుబ్బిగుద్ద, సారె నులువుగా తిరగడానికి వీలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి, వరిపొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన మట్టిదిమ్మ.

గుబిడుంక వి. గుబ్బికన్ను, సారె మొలదించడానికి గుబ్బ రాయి మధ్యలోని రంధ్రం. గుబిరాయి చూ.చూ. గుబ్బిరాయి. వి. కనికరాయి, సారెమొలను దించడానికి గుబ్బి

గడ్డిలో పొదిగిన రంధ్రమున్న రాయి. గుబిరాయిబొక్క వి. గుబ్బికన్ను, సారె మొలను దించడానికి గుబ్బిరాయి మధ్యలోని రంధ్రం. గుబిలిగర్త చూ.చూ. గుబ్బిగర్త. సారె నులువుగా తిరగడానికి వీలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి, వరిపొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన దిమ్మ.

గుబిలువు చూ.చూ. గుబ్బితలుపు. వి. కుసితలువు, కుసిమీద తిరిగే తలువు.

గుబిరిక వి. ఒకరకం వల.

గుబిలి[1] చూ. గుబలి, గుమిలి. వి. పక్షివిశేషం, ఒకానొక శకున పక్షి, కనకాక్షి. ఆం.భా. 2.91.

క. గుబిరి. పక్షివిశేషం.

గుబిలిగాడు వి. ఒకానొక పక్షి. హంస. 3.12.

గుబిలి[2] చూ. గుబిలి, గుబిమి, గుబివి, గుబ్మి. వి. గుమిలి, చెవిలో ఏర్పడే నల్లని పదార్థం. ఆం.భా. 2.134.

క. కుఱుగణి, కూకణి, కూగణి, కూగఱి, కొగ్గు, కుగ్గె. గుమిలి; తు. కిర్‌మ్బిలు, కిర్‌మ్బిల్లు. గుమిలి; త. కుఱుంపి. గుబిమి; పర్జి. గిరుబ్. గుబిమి; గోం. కొరంగెడ్. గుబిమి; కువి. కిర్‌పెజ్జి. గుబిమి.

గుబిల్లమ అ.క్రి. గుబేలుమను, గుండెబెదరు.

గుబీలు చూ.చూ. గుబిల్లు. వి. పడటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం.

గుబుకు[1] చూ. గుముకు, గూకు[2]. అ.క్రి. గుద్దు, పిడికిలితో పొడుచు.

క. కుమ్మ్. పిడికిలితోకొట్టు, కుచ్చు, కుమ్మిను. దంపించు; కొడ. కుమ్మ్, గుమ్మ్. గుద్దు; త. కుమ్మ్. పిసికికలువ. నొక్కు; కుముక్కు. పిడికిలితోకొట్టు; కుమి. ఎక్కువ దంచటం; కుమై. పిడికిలితో గుద్దటం లేక కొట్టటం; మ. కుమ్మ్. రోటిలోవేసి కొట్టు; కొ. కుమ్. మెల్లగా దంచు; కేమ్. కొట్టు, దంచు; కొం. కుమ్. పొట్టు తీయటాని. మెల్లగా దంచడం.

గుబుకు[2] వి. నడవటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం.

గుబుక్కువ క్రి.విణ. ద్రు. గుదాలున.

గుబుగర్త చూ.చూ. గుబ్బిగర్త. వి. సారె నులువుగా తిరగడానికి వీలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి వరిపొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన మట్టిదిమ్మ.

గుబురాయి చూ.చూ. గుబ్బిరాయి. వి. కనికరాయి, సారె మొలను దించడానికి గుబ్బిగర్తలో పొదిగిన రంధ్రమున్న రాయి.

గుబురు చూ.చూ. గుమురు. వి. 1. సమూహం, గుంపు; 2. నాటుకొన్న చెట్లు ఆకులు దట్టంగావేసి ఏపకువచ్చేదశ.

గుబురుకొమ చూ.చూ. గుమురుకొను, అ.క్రి. సాంద్రమగు. జాహ్న. 3.32. గుబురులుకొమ అ.క్రి. గుంపులుకట్టు. నిర్వ.రా. 5.141.

గుబులు వి. 1. గుప్పమనికొట్టే వానన. చమ. 1.12; 2. భయం; 3. ఉన్మాదం; 4. ఉడుకు, తాపం.

గుబులుకొమ చూ. గుబుల్కొను. అ.క్రి. వానన గుప్పన కొట్టు, పరిమళించు. విక్ర. 8.7. గుబులుగా (కావ్) క్రి.విణ. ద్రు. గట్టిగా, బిగ్గరగా. గుబులుగుబులుగా క్రి.విణ.ద్రు. ప్రతిధ్వనించేటట్లు. గుబుల్కొమ చూ.చూ. గుబులుకొను అ.క్రి. గుప్పున వాననకొట్టు.

గుబుల్కొమ చూ. గుబులు.

గుబుమ వి. కపటం, మోసం.

గుబేలమ చూ. గుబేలు.

గుబేలు చూ.చూ. గుదాలు. వి. పడటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం.

గుబేలమ అ.క్రి. ఆకస్మాత్తుగా గుండెలో బెదురు కలుగు.

గుబేలువ చూ.చూ. గుబేలున. క్రి.విణ.ద్రు. 1. గదాలున, హఠాత్తుగా; 2. హఠాత్తుగా బెదురుకలుగగా. గుబేలుమమ అ.క్రి. ఆకస్మాత్తుగా, గుండెలో బెదురు కలుగు.

గుబ్బ చూ. గుబ్బె. వి. 1. తలుపు గందపెట్టెలు మొ. వాటి మీది బొగర. బసవ. 3.520; 2. గొడుగుమీది గుబ్బ. హరి. హ. 7.178; 3. దాడం అలుగుకింది గుబ్బ. మను. 4.115; 4. కుచం, చన్ను, ఆము. 5.104; 5. పర్వతం. రామాభ్యు. 1. 26; 6. కంతి. ఆం.భా. 2.74; 7. గుండుమేకు, గుబ్బచీల; 8. బడువుగా ఎత్తుగాఉన్న రాతిగుండు; 9. పిట్టగోడమీద అక్కడక్కడ అలంకారానికి కట్టిన చిన్న దిమ్మ; 10. నుత్తితల; 11. పిరచ కింది గుండ్రటి లోహపు ముద్ద; 12 దోనుగ బొడ్డు; 13. మరనాడెమొన అరిగి పోకుండా బిగించిన ఇనప పొన్ను; 14. గుబ్బుకొయ్య, ఎదురుదోనెను మోపే కొయ్యగూటం; 15. బొడ్డుకొయ్య, మగ్గంమీద నేతబట్ట చుట్టే కొయ్యకు ఆధారంగా ఎడమపక్క నేలలో పాతిన కొయ్యగూటం; 16. నాటుకొన్న చెట్లు ఆకులు దట్టంగా వేసి ఏపకు వచ్చే దశ; 17. కాలితోడుమీద ముడి; 18. బొడ్డు. విణ. గుండ్రనైన. శృం.నై. 6.22.

క. గుబ్బి. గుబ్బ. బుడిపి; కుప్ప. శరీరంపై అస్వాభావికమైన గుండ్రటికాయ, కణితి; తు. గుబ్బి, గుబ్బె. గుండి, బుడిపి; త. కుమిట్. గుండి, గుబ్బమేకు, కుమిళి. గుబ్బ, గుబక; కుప్పి. బెత్తం మొ. వాని లోహపు పొన్ను; మ. కుమిట్.-గుబ్బ, గుబక.

గుబ్బకాయ వి. పీచకు అమర్చే పొరకాయ. వార్మీ. 3.132. గుబ్బకారు వి. చివర లావుగా ఉండి పట్టునిచ్చే పట్టుకారు. గుబ్బ కూరుడుతలువు వి. కుసితలువు, కుసిమీద తిరిగే తలువు. గుబ్బకొయ్య చూ. గుబ్బెకొయ్య. వి. బొడ్డు కొయ్య, మగ్గం మీద నేతబట్ట చుట్టే కొయ్యకు ఆధారంగా, ఎడమపక్కనేలలో పాతిన కొయ్య గూటం. గుబ్బగుడుడు వి. బొడ్డుకొయ్య, మగ్గం మీద నేతబట్ట చుట్టే కొయ్యకు ఆధారంగా ఎడమపక్కన నేలలోపాతిన కొయ్య గూటం. గుబ్బగూడు వి. నేలమీద ఆనుతూ ఒంటిరెక్కతలుపు తిరగడానికి తోడ్పడే తలుపు పట్టెలోని చెక్కబడిన భాగం. గుబ్బగొడుగు వి. గుద్దగొడుగు. గుబ్బచీల వి. గుబ్బ, గందపు పట్టెలమీద బలానికి అలంకారానికి నాటిన గుండ్రటి మేకు. గుబ్బపీట వి. కొండచరియ. గుబ్బపొన్ను వి. బొడ్డుకొయ్యకు ఆమర్చే, దోనె చివరి భాగం (గుబ్బ) అరిగిపోకుండా వేసిన ఇనపకట్టు. గుబ్బమాను వి. బొడ్డు కొయ్య. మగ్గంమీద, నేతబట్ట చుట్టే కొయ్యకు ఆధారంగా,

ఎడమవక్కన నేలలోపాతిన కొయ్య గూటం. గుబ్బామేకు
రూ. గుబ్బామేకు. వి. 1. తలగల ఒకరకమైన మేకు;
2. గంధపెట్టెలమీద బలానికీ అందానికీ నాటిన గుండ్రటి
మేకు. గుబ్బిమొల రూ. గుబ్బిమళ. వి. గంధపెట్టెల మీద
బలానికీ, అందానికీ నాటిన గుండ్రటి మేకు. గుబ్బిమ్రోమ
వి. కుండలుచేసే సాధనం. గుబ్బిమోడు వి. హిమవంతుడు.
గుబ్బిలకొమరాలు వి. గుబ్బెత, యువతి. శృం.నై. 6.66.
గుబ్బిలతలువు వి. ఇత్తడిపొన్నులు గుండెవాట్ల మీద
బిగించిన తలువు. గుబ్బిలాడి వి. పెద్ద గుబ్బలు కలది,
యువతి. నరస. 5.177. గుబ్బిలు వి.బ.వ. చూచుకాలు,
చనుమొనలు. గుబ్బివిలుకాడు వి. మేరుధన్వుడు, శివుడు.
గుబ్బినరేము వి. ఒకవిధమైన హారం. ఉ.హరి. 2.172.
గుబ్బెత వి. పెద్ద గుబ్బలు కలది, యువతి. ప్రభా. 5.99.

గుబ్బలిలు[1] రూ.చూ. గుబ్బతిల్లు[1]. అ.క్రి. వానన మొ.
వ్యాపించు.

గుబ్బలిలు[2] రూ. గుబ్బతిల్లు[2]. అ.క్రి. మూర్ఛిల్లు, తిరుగుడుపడు.
ఉ.చూరి. 4.216.

గుబ్బలిల్లు[1] రూ. గుబ్బతిలు[1]. అ.క్రి. వానన మున్నగునవి
వ్యాపించు.

గుబ్బలిల్లు[2] రూ.చూ. గుబ్బతిలు[2]. అ.క్రి. మూర్ఛిల్లు, తిరుగుడు
పడు

గుబ్బతి వి. గుబ్బ, పర్వతం, ఆం.భా. 2.127.
నం. కుమ్మ-. కడవ, ఒకరాశి.

గుబ్బతిలు రూ. గుబ్బతిలు. అ.క్రి. 1. ప్రజ్వలించు, మండు.
భార.శాంతి. 3.263; 2. ఉప్పొంగు, పొంగు, నిట్టగమ్ము.
కైమసీభా. 92; 3. అతిశయించు. హంస 1.186;
4. ఉడుకు, పరితపించు.

గుబ్బతిల్లు రూ.చూ. గుబ్బతిలు. అ.క్రి. 1. అతిశయించు.
వసు. 1.137; 2. ఉడుకు, పరితపించు, ద్వి.వరమ.
5.420 వ; 3. మండు; 4. ఉప్పొంగు, పొంగు.

గుబ్బదార[1] వి. ఉత్తర సర్కారులు, కర్ణాటకల్లోని కొండ
ప్రాంతాల్లో పెరిగే పెద్ద ఆకులు కల మొక్క (Grewia-
abutilifolia).

గుబ్బదార[2] వి. తెల్లని పూలుపూసే ఒకతీగ (Symphorema
involucratum).

గుబ్బవ క్రి. విణ. క్రమ. శీఘ్రంగా. వేగంగా. విక్ర. 2.105.

గుబ్బలి చూ. గుబ్బ. వి. పర్వతం, కొండ. ఆం.భా. 2.127.
గుబ్బలికాడు రూ. గుబ్బలికాడు. వి. చిరుగూబ,
కనకాక్షి, ఒకరకం శకునపక్షి. గుబ్బలిదొర వి. గుబ్బలి
రాజు, హిమవంతుడు. గుబ్బలివట్టి వి. పార్వతి హిమ
వంతుని కుమార్తె. దశా. 2.69. గుబ్బలివట్టిపుణ్యము వి.
సింహం. వ్య. పార్వతియొక్క వాహనం. గుబ్బలియొకి
మోడు (-ఎకిమోడు) వి. గుబ్బలిదొర, హిమవంతుడు.
గుబ్బలిరాకవ్వియ వి. పార్వతి, పర్వతరాజ పుత్రి. అచ్చ.
రా.భాల. 170. గుబ్బలిజోడు వి. హిమవంతుడు. వ్య.
పర్వతరాజు. గుబ్బలిజేనిగారాబుకూతురు వి. పార్వతి.
వ్య. హిమవంతుని ప్రియపుత్రిక. గుబ్బలివిలుకాడు రూ.
గుబ్బలివిల్కాడు. వి. శివుడు. అచ్చ.రా.యు. 501. వ్య.
మేరుధన్వుడు, మేరుపర్వతం విల్లుగా కలవాడు. గుబ్బలివిలు
తుడు రూ. గుబ్బలివిల్తుడు. వి. శివుడు. వ్య. మేరు
పర్వతాన్ని విల్లుగా ధరించినవాడు. గుబ్బలివిల్కాడు
రూ.చూ. గుబ్బలివిలుకాడు. వి. శివుడు. గుబ్బలివిల్తుడు
రూ.చూ. గుబ్బవిలుతుడు. వి. శివుడు. గుబ్బలివిల్లారి వి.
శివుడు. వ్య. మేరుపర్వతాన్ని విల్లుగా ధరించినవాడు.

గుబ్బామేకు రూ.చూ. గుబ్బమేకు. వి. గంధపుపట్టెల మీద
బలానికీ అందానికీ నాటిన గుండ్రటి మేకు.

గుబ్బాయగడ్డి వి. ఒకరకం గడ్డి (Eragostis poaeoides).

గుబ్బావిలాలు వి.బ.వ. కమ్మికి తగిలించి పైకిలాగి బిగించే
నగలు.

గుబ్బి[1] వి. ఒక దినును చెట్టు.

గుబ్బి[2] రూ. కుబ్బి, గుబి, గుబ్బు[1]. వి. 1. సారె నులువుగా
తిరగడానికి పీటలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి, పరిపొట్టు
కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన మట్టిదిమ్మ.
గుబ్బికమ్మ వి. ఉగులు, కన్ను, గుబిదుంక, గుబ్బికొల,
సారెమొలదించటానికి గుబ్బిరాయి మధ్యలోని రంధ్రం.
గుబ్బిగడ్డ రూ? గులిలిగడ్డ, గుబుగడ్డ, గుబ్బిగడ్డె, గుబ్బిగెడ్డ,
గుబ్బుగెడ్డ, గూలిగడ్డ. వి. సారెనులువుగా తిరగడానికి
పీటలుగా రంధ్ర మున్నరాయికి మట్టి, పరిపొట్టు కలిపి భూమిలో
పాతిపెట్టినమట్టిదిమ్మ. గుబ్బిగడ్డి రూ.చూ. గుబ్బిగడ్డ. వి.
సారె నులువుగా తిరగడానికి భూమిలో పాతిన మట్టిదిమ్మ.
గుబ్బిగుంట వి. సారె మొలదించటానికి గుబ్బిరాయి
మధ్యలోని రంధ్రం. గుబ్బిగెడ్డ రూ.చూ. గుబ్బిగడ్డ. వి.
సారె నులువుగా తిరగడానికి భూమిలో పాతిన మట్టిదిమ్మ.
గుబ్బిగెడ్డకమ్మ చూ. గుబ్బికన్ను. వి. సారె మొలదించ
డానికి గుబ్బిరాయి మధ్యలోని రంధ్రం. గుబ్బిచక్రం రూ.
గుబ్బిసెక్రం. వి. ఒకరకం మరానులో బెండకాయ చక్రం
వక్కన బిగించిన ఇనప చక్రం. గుబ్బికొల రూ. గుబ్బికొలి.
వి. సారె మొలదించడానికి గుబ్బిరాయి మధ్యలోని
రంధ్రం. గుబ్బికొలి రూ.చూ. గుబ్బికొల. వి. సారె
మొలదించడానికి గుబ్బిరాయి మధ్యలోని రంధ్రం. గుబ్బి
బెజ్జం వి. సారె మొలదించడానికి గుబ్బిరాయి మధ్యలోని
రంధ్రం. గుబ్బిరాయి రూ. గుబిరాయి, గుబురాయి, గుబ్బి
రాయి, గూబిరాయి. వి. కనికరాయి, సారె మొలదించ
డానికి గుబిగడ్డలో పొదిగిన రంధ్రం. గుబ్బిరాయినుంత వి.
సారె మొలదించడానికి గుబ్బిరాయి మధ్యనున్న రంధ్రం.
గుబ్బిరోకు వి. గుబ్బిరాయి, సారె మొలదించడానికి గుబ్బి
గర్తలో పొదిగిన రంధ్రమున్న రాయి. గుబ్బిసెక్రం
రూ.చూ. గుబ్బిచక్రం. వి. ఒకరకం మరానులో బెండ
కాయ చక్రం వక్కన బిగించిన ఇనప చక్రం.

గుబ్బిక రూ. గుబ్బికె. వి. వక్కల్ని పట్టడానికి వేసే ఒక
విధమైన ఉచ్చు. హంస. 2.88.

గుబ్బికలుగడ్డి వి. నూలిగడ్డి, వశగ్రానంగా ఉపయోగపడే ఒక
రకం శ్రేష్ఠమైన గడ్డి (Eragrostris Bifaria).

గుబ్బికె రూ.చూ. గుబ్బిక. వి. పిట్టల్ని పట్టడానికి వేసే ఒక
రకమైన ఉచ్చు.

గుబ్బితలువు రూ. గుబితలువు. వి. కుసితలుపు, కుసిమాద

తిరిగే తలుపు.

గుబ్బిమళ్ళ వి.చూ. గుబ్బమొల. వి. గంధప్పెట్టెలమీద బలానికి అందానికి నాటిన గుండ్రటి మేకు.

గుబ్బిరి వి. వృక్ష విశేషం. హంస. 4.10.

గుబ్బిలి వి. పక్షి విశేషం.

క. గుబ్బిలో. ఒకరకం పక్షి.

గుబ్బిలికాఁడు వి.చూ. గుబ్బలికాఁడు. వి. చిరుగూబ, పైడికంటి.

గుబ్బినలాడు అ.క్రి. గునగునలాడు.

గుబ్బు[1] వి.చూ. గుబ్బి[2]. వి. సారె నులువుగా తిరగడానికి వీలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి, వరిపొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన మట్టిరిమ్మ.

గుబ్బుగెద్ద వి.చూ. గుబ్బిగద్ద. వి. సారె నులువుగా తిరగడానికి వీలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి, వరిపొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన మట్టిదిమ్మ. గుబ్బుదిండు వి. గుప్పిటి, సారెమొలను దించడానికి మట్టిగుబ్బికి బదులుగా చేసిన చిన్న ముక్కాలి పీటవంటి దిమ్మ.

గుబ్బు[2] వి. జొన్న నజ్జ, వడ్లు మొ. వాటి కంకిపొట్టు.

గుబ్బు[3] వి. 1. పగిలేటప్పటి ధ్వనికి అనుకరణం. భాగ. 8.208; 2. గుండె ఆదరటంలో ఆయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం.

గుబ్బుగుబ్బురను అ.క్రి. గుండెగుబ్బని అదరు. వీర. వి. 3.210. గుబ్బువ క్రి. విణ. ద్రు. గుబాలున, గుబుక్కున. గుబ్బుమను అ.క్రి. గుండె గుబ్బని అదురు. కళా. 4. గుబ్బురను అ.క్రి. గుండెగుబ్బని అదరు. రాఘవా. 2.68.

గుబ్బు[4] రూ. గుమ్ము[2]. వి. చెరకు పొదలాగ పెరిగేస్థితి.

గుబ్బు[5] రూ.చూ. గుమ్ము[1]. వి. గాదె.

గుబ్బె రూ.చూ. గుబ్బ. వి. నాడెగుబ్బ, మరనాడె మొన అరిగి పోకుండా బిగించిన ఇనప పొన్ను.

గుబ్బెకొయ్య రూ.చూ. గుబ్బకొయ్య. వి. పొడ్డుకొయ్య, మగ్గం మీద నేత లట్ట చుట్టే కొయ్యకు ఆధారంగా, ఎడమ పక్కనేలలో పాతిన కొయ్య గూటం.

గుబ్బెత చూ. గుబ్బ.

గుబ్బోగర వి. చిత్రరువు చెక్కటం.

గుభగుభ వి. గందరగోళం. ధ్వన్యను.

గుభాలు రూ. గుబాలు, గుబేలు, గుబేలు. వి. 1. వరటం, వగలటం మొ. వాటిలో ఆయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. వరాహ. 8.16; 2. వానన వ్యాపించటంలో ఆయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. కువ.చ. 8.32.

గుభాలువ రూ.చూ. గుబాలున. క్రి. విణ. ద్రు. గబుక్కున.

గుభిల్లు రూ. గుబిలు, గుభిలు. వి. వాలటంలో ఆయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. వసు. 2.146.

గుభిల్లువ రూ. గుభిలున. క్రి. విణ. ద్రు. గుబుక్కున, గుబాలున గుద్దేటప్పటి శబ్దానుకరణం.

గుభిలు రూ.చూ. గుభిల్లు. వి. 1. శిలాదులు కూలటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం. రామాశ్వ. 6.99; 2. ఉరకటం మొ. వాటిలోనిధ్వనికి అనుకరణం. రామాశ్వ. 8.229.

గుభిలువ రూ.చూ. గుభిల్లున. క్రి. విణ. ద్రు. గుబాలున, గుబుక్కున.

గుభులు రూ. గుభుల్లు. వి. 1. భేరి, తుపాకిలోనగువాటి ధ్వనికి అనుకరణం. నరస. 2.78; 2. దుమకటంలో ఆయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. భాను. 2.80; 3. నీరు మొ. వాటిలో రాయి మొ. నవి పడటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం; 4. గుండెలు ఆదరటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం.

గుభుల్లు రూ.చూ. గుభులు. వి. 1. గుండెలు ఆదరటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం. సారంగ. 3.28; 2. దుమకటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం. భాను. 2.80; 3. నీరు మొ. వాటిలో రాయి పడేటప్పటి ధ్వనికి అనుకరణం. ఈక. 2.135; 4. భేరి తుపాకి మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం.

గుభేలు రూ.చూ. గుబాలు. వి. 1. ఉరకటం మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం; 2. శిలాదులు కూలటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం.

గుభేలువ రూ. గుబేలున. క్రి. విణ. ద్రు. గుబ్బున, గబాలున, గబుక్కున. సిం.ద్వా. 6.135. గుభేలురను అ.క్రి. గుబేలు అనేధ్వనికలుగు. రామాశ్వ. 6.99.

గుమగుమ రూ.చూ. ముమ్ముమ. వి. 1. అగ్ని మండటంలోని దానికి అనుకరణం. నిరంకు. 2.99; 2. నువానన కొట్టటంలోని దానికి అనుకరణం. విప్ర. 1.74; 3. గుమగుమ వానన.

గుమగుమలాడు అ.క్రి. గంధం వెదజల్లు. గుమగుమాయించు అ.క్రి. నువానన వ్యాపించు.

గుమగుమాయించు చూ. గుమగుమ.

గుమండి వి. నుగంధ ద్రవ్య విశేషం. కవిక. 3.195.

గుమడి రూ.చూ. గుముడు. వి. కంచెకట్టు కోడానికీ, వంటచెరకు గానూ ఉపయోగపడే ఒకచెట్టు (Gmelina asiatica).

గుమర వి. మద్దెలవంటి వాద్య విశేషం.

గుమరలేకు రూ.చూ. గుముడులేకు. వి. వ్రాతబల్లలు మొ. గృహోపకరణాల తయారీకి ఉపయోగపడే బూడిదరంగు కల్గి, పనువ పూలు పూసే ఒకరకం చెట్టు. (Gmelina arborea).

గుమానా చూ. గుమాను

గుమాని చూ. గుమాను.

గుమాను వి. అనుమానం.

హిం.ఉ. గుమాన్. అనుమానం, గర్వం.

క. గుమాన. అనుమానం, జాగ్రత్త.

<ఉ. గుమాన్.

గుమానా విణ. అనుమానం గల. గుమాని విణ. సందేహించబడ్డ.

గుమాయించు[1] అ.క్రి. 1. పరిమళించు; 2. ఉక్కపోయ.

పో.చూ. హిం. ఘుమానా. తివ్వటం.

గుమాయించు[2] స.క్రి. కొయ్య సాధనాలతో మెల్లిగా కొట్టు, బాదు.

గుమాయింపు చూ. గుమాయించు[1]. వి. 1. ఉక్క; 2. పరిమళం.

గుమాస్తా రూ. గుమాస్తె. వి. కింది ఉద్యోగస్థుడు.

హిం. ఉ. పార. గుమాస్తా. కిందపని చేసే ఉద్యోగి.

< ఉ. గుమాస్తా.

గుమాస్తె రూ.చూ. గుమాస్తా. వి. కింది ఉద్యోగస్థుడు.

గుమి[1] వి. మరుగు. భాగ. 10. పూ. 635.

గుమి[2] రూ.చూ. గమి. వి. **1.** సమూహం, గుంపు. రం.రా.; యు. 317; **2.** పొద. ధాన్య. రా. ఆరణ్య. 1.125; **3.** రాశి, పోగు. వసు. 4.128; **4.** గుది. దశా. 1.289.

క. గుమి, గుమ్మి, గుమ్మ, గుమ్మె, గుంపు. సమూహం, పొద; గుబురు, గుబురు. మంద, గుంపు. తు. గుముగుము. సమూహం యొక్క శబ్దం; గుంపు. సమూహం; త. కుమి, కువి, కువచ్చు, కువాల్, కువై, కువియల్, కువిచ్చు, కుంపు, కుంపల్. కుంపమ్, కుంపి, కూప్ప. గుంపు, సమూహం; మ. కుమి. గుంపు. సమూహం; కుమియుక. గుంపుగా చేరటం; కుమిక్క, కుమెక్క. గుంపగు; కువిక. సమూహంగా చేరు; కుంపిక్క. గుంపు; కొండ. గుబ్. ఒకవర్గం ప్రజలు; గుబ్‌లో. గుంపు; తొ. కుబిల్. మంద; కుపి. గుంపు.

గుమికట్టు అ.క్రి. గుంపుగూడు, సంఘమగు. దశకు. 5.123. గుమికాడు వి. వాయసం, కాకి. సాంబ. 4.82. గుమిగూడు(-కూడు) రూ. గమికూడు. అ.క్రి. గుమికట్టు. చంద్రాంగ. 2.62. గుమిగొను(-కొను) అ.క్రి. గుమికూడు. భక. 2.40. గుములుకొను రూ.చూ. గములుకొను. అ.క్రి. గుంపులుకూడు. గుములుగట్టు(-కట్టు) అ.క్రి. గుంపుకూడు. ధార.భీష్మ. 2.166. గుములుగూడు(-కూడు) అ.క్రి. గుంపులుకూడు. దశా. 2.484.

గుమిక వి. నాయకుడు.

గుమిచి వి. పాఠావాడు నిల్చునే గూడు.

గుమిడికము వి. విల్లు. భక. 2.119.

గుమితి రూ.చూ. గుమ్మితి[1]. వి. ఆయుధ విశేషం.

గుమితికాసు వి. ఓడకాగు, ధాన్యం నిల్వకు వాడే పెద్దసైజు మట్టి పాత్ర.

గుమితె రూ.చూ. గుమ్మితి[1]. వి. గూటం, కొట్టే కొయ్యబడితె.

గుమిరిక వి. ఒకవిధమైన నవల.

గుమిలి రూ.చూ. గుబిలి[1]. వి. పక్షి విశేషం. శకునపక్షి.

గుమిలించు స.క్రి. తపింపచేయు.

గుముకు రూ.చూ. గుబుకు[1]. స.క్రి. పిడికిలి, మోచేయి మొ. వానితో పొడుచు. చంద్రాంగ. 2.68.

గుమురు రూ. గుమడి. వి. ఒకవిధమైన బేకు. ద్వి. పరమ. 2.54 (Gmelinaasiatica).

క. కుముళె, కుంబు, కూళె. వృక్షవిశేషం; కొండ. కుమ్మి, కుంబిలి. వృక్షవిశేషం; త. కుమిళ్. ఒకవిధమైన బేకు; కూంపల్. వృక్షవిశేషం; మ. కుమిళ్, కుంపిళ్. వృక్షవిశేషం; గోం. గుమ్మురీచుఱూ. వృక్ష విశేషం; పర్జి. గుమి. వృక్ష విశేషం; కొలా. కుమ్మె. వృక్ష విశేషం.

గుమురుబేకు రూ. గుమరబేకు. వి. వ్రాతబల్లలు మొ. గృహోపకరణాల తయారీకి ఉపయోగపడే ఒకరకం చెట్టు (Gmelina arborea).

గుమురు రూ. గుబురు. వి. **1.** సమూహం, గుంపు. రం.రా. కిష్కిం. 231 వ. 9 పం.; **2.** కొమ్మలు, ఆకులు, చిగుళ్ళు మొ. వాని సమూహం, విటపం. కగా. 4.224, విజ. సాంద్రమైన, దట్టమైన. పారి. 4.16.

క. గుబురు, గుబురు. దట్టం, సాంద్రం; గుమి, గుమ్మి, గుమ్మె, గుంపు. సమూహం; తు. గుముగుము. శబ్దసమూహం; గుంపు. సమూహం; త. కుమి. గుంపు; కువి, కువచ్చు, కువాల్, కువై. సమూహం. కట్ట, కుప్ప; కుంపల్. కుంపమ్, కుంపి. కుప్ప; కూప్ప, కూవై; మ. కుమి. పోగు, కుప్ప; కుమియుక. పోగగు, కుమిక్క, కుమెక్క, కూంపల్, కూంపిక్క. కుప్ప; కొండ. గుబ్. ప్రజాసమూహం; గుబ్‌లో; తొ. కుబిల్. మంద; కువి. గుంపు, మంద; కొలా. గుమ్, గుమెల్; పర్జి. కుమ్; నా. ఘుఁ ఎల్.

గుమురుకొను రూ. గుబురుకొను, గుముర్కొను. అ.క్రి. గుమురుకట్టు. పాండు. 2.91. గుమురుగట్టు (-కట్టు) అ.క్రి. గుంపుకట్టు, గుంపగు. ధార. విరా. 5.223. గుమురులుగట్టు (-కట్టు) రూ. గుముర్లుగట్టు. అ.క్రి. గుంపులుకట్టు. కు.సం. 4.107. గుమర్కొను రూ.చూ. గుమురుకొను. అ.క్రి. గుమురుకట్టు. పాండు. 3.69. గుమర్లుగట్టు రూ.చూ. గుమురులుగట్టు. అ.క్రి. గుంపులుకట్టు. వీర.వి. 4.162.

గుమర్కొను చూ. గుమురు.

గుమర్లుగట్టు చూ. గుమురు.

గుములుకొను చూ. గుమి[2].

గుములుగట్టు చూ. గుమి[2].

గుములుగూడు (-కూడు) చూ. గుమి[2].

గుంపని రూ. గుంపిని, గుంపిర, గుంపెన[1], గుంపెని. వి. జిగురునిచ్చే ఒక చెట్టు (odina wodier)

గుంపించు చూ. గుంపు.

గుంపిని రూ.చూ. గుంపని. వి. జిగురునిచ్చే ఒక చెట్టు (odina wodier).

గుంపిర రూ.చూ. గుంపని. వి. జిగురునిచ్చే ఒక చెట్టు (odina wodier).

గుంపు వి. **1.** సమూహం. పోగు. ధార.ఉద్యో. 2.88; **2.** నూలు వడికేటప్పుడు మధ్యలోవచ్చే ఉండ. భక. 2.418; **3.** ప్రాణి సమూహం; **4.** ముడి; **5.** మంద, గుబురు; **6.** విత్తనాలు పడటానికి గొర్రుచెక్కలకు వేసిన పెట్టం; **7.** పత్తిలో ఉండకట్టిన నలునులు; **8.** పన్నెకట్టబడిలో దండెల మధ్య బిగించటానికి వాడే కొండచీపురుపుల్లల కణుపులు.

క. గుంపు. సమూహం, మంది; త. కుంపు.

నం. గుంఫ-. రూడ్సు; ప్రా. గుంబ-.

గుంపించు స.క్రి. **1.** అతిక్రమించు. భాగ. 7.270; **2.** కువ్వచేయు. గుంపుగూడు (-కూడు) అ.క్రి. మల్లడిగొను, గుంపుగాచేరు. ఆం.ధా. 3.103. గుంపుగొను (-కొను) అ.క్రి. గుంపుగూడు. భక. 3.79. గుంపుచేయు స.క్రి. ఒకచోటికిచేర్చు. గుంపుచేరు అ.క్రి. గుంపుగూడు, గుమిగూడు. గుంపుతీయు స.క్రి. పడుగులో కలిసిపోయిన పోగులు విడదీయు. గుంపు

దీర్చు(-తీర్చు) న.క్రి. 1. గుంపుగాచేయు. కాశిందీ. 2.63 ; 2. నవరించు, చెదిరిన కురులు నవరించి గుంపుగా చేయు. గుంపుదేర్చు(-తేర్చు) న.క్రి. చెదిరిన కురులు నవరించి గుంపుగా చేయు. గుంపులుగట్టు(-కట్టు) అ.క్రి. గుంపులగు. హర. 2.27. గుంపులుగుంపులుగొను (-కొను) అ.క్రి. గుంపులు గుంపులుగా చేరు. రం.రా.అమో. 121 పు. 29 పం. గుంపులుగూడు (-కూడు) అ.క్రి. గుంపులుగా చేరు. వరాహ. 10.35. గుంపులుగొను (-కొను) అ.క్రి. గుంపులుగా చేరు. భార.విరా. 5.177.

గుంపెకేయు అ క్రి. వున్కనిచ్చు, వున్కేయు, కుంగనిచ్చు.

గుంపెవ[1] రూ.చూ. గుంపని. వి. నముద్రతీర ప్రాంతాల్లోని కొండల్లో దాగా పెరిగే ఒకానొక పెద్దచెట్టు. యయా. 4.15 (odina wodier).

గుంపెవ[2] వి. 1. గంతు. శుక 3.21 ; 2. పోటు, దెబ్బ. శశా. 5.14 ; 3. విజృంభణం.

గుంపెని రూ. చూ. గుంపని. వి. జిగురునిచ్చే ఒక చెట్టు (odina wodier).

గుంబద్ రూ. గుమ్మజు. వి. భవనంపై ఉన్న గోళాకారపు మంటపం.

ఉ.హిం. గుంబడ్. మీరు మొ. వానిలో గోళాకారంగా ఉన్న కప్పు. పా. గుంబద్. అర్ధచంద్రాకారంగా ఉండే ప్రవేశ ద్వారం.

<ఉ. గుంబద్.

గుంబము రూ. గుమ్మం, గుమ్మము. వి. వాకిలి.

గుమ్మ[1] వి. పాలు పిండినవారు వచ్చే దార. హరిశ్చ. 4.199.

గుమ్మకాంభోజి వి. ముప్పైరెండు సపంసక రాగాల్లో ఒకటి. ప్రబంధ. 96.

గుమ్మ[2] వి. ఆడుది, స్త్రీ. కు.సం. 6.27.

క. కుమ్మిలి.

గుమ్మ[3] వి. గాదె, కునూలం, బుట్ట. ఆం.భా. 3.64.

క. గుమ్మి. గాదె.

గుమ్మకొమ్ము వి. లోపలివైపు గుండ్రంగా తిరిగి కొనలు కలిసిన కొమ్ము. గుమ్మపడు అ.క్రి. (గాదెలో ధాన్యం పడినట్లు) కుప్పగా కూలు.

గుమ్మం రూ.చూ. గుంబము. వి. 1. ప్రవేశమార్గం ; 2. సింహ ద్వారానికి ముందు అరుగుల మధ్యగాఉన్న నడిచే దారి.

గుమ్మంరాయి వి. నెంబరురాయి, నర్వేరాయి, హద్దురాయి.

గుమ్మంతరికె వి. జ్ఞరతలుపు, వెదుకబద్దల్లో అల్లినతలుపు.

గుమ్మజు మా.చూ. గుంబడ్. వి. గుమ్మటం.

గుమ్మటం చూ. గుమ్మటము. వి. కిందిభాగం వెడల్పుగా పైభాగం పొడవుగా మధ్య పొట్ట లావుగా కూజామాదిరిఉండే మట్టి పాత్ర.

గుమ్మటము వి. 1. రాయి. తాటాకు, కాగితం మొ. వాటితో నిర్మించిన దీపంగూడు. సానంద. 3.46 ; 2. పొగ గుమ్మటం ; 3. ఉత్సవాదుల్లో విగ్రహోదులనుంచి ఊరేగించే విమానాదికం ; 4. నూలుతోడుకొనే సారస విశేషం ; 5. ఉమటాం, గోపురంవంటి నిర్మాణం ; 6. మంద, చెట్టు ఆకులు గుబురుగా కనపడే స్థితి.

క. గుమ్మళు. గుమ్మటం ; త. కుమ్మట్టం.

గుమ్మటిల్లు అ.క్రి. 1. గుబ్బటిల్లు, తిరగబడు ; 2. తపించు ; 3. అతిశయించు.

గుమ్మడ[1] రూ.చూ. గుమ్మడి. వి. గుమ్మడికాయ, కూష్మాండం.

గుమ్మడ[2] వి. వానసీరు కిందికి కారేటట్లు మిద్దెపైన ఏర్పడిన రంధ్రం.

గుమ్మడపరు అ.క్రి. మిద్దెలో కన్నమేర్పరు.

గుమ్మడన్నకనుమ చూ. గుమ్మడి. రూ. గుమ్మడన్నకన్న. వి. తెల్లపోగులు కలిపినేసిన రవికెలగుడ్డ.

గుమ్మడన్నకన్న రూ.చూ. గుమ్మడన్నకనుమ. వి. తెల్లపోగులు కలిపినేసిన రవికెలగుడ్డ.

గుమ్మడి రూ. గుమ్మడ[1], గుమ్మళి, గుమ్మిడి[1], గుమ్ముడు[1]. వి. 1. కూష్మాండం. హర. 2.99 ; 2. గుమ్మడి తీగ (Cucrubita Maxima).

సం. కూష్మాండ-. గుమ్మడి ; ప్రా. కుష్మాండ-; పా. కుమ్భాండ-.

క. కుంబళి. గుమ్మడికాయ ; కొడ. కుంబళి. గుమ్మడికాయ ; తు. కుంబుడ. గుమ్మడికాయ ; కుంబవ. గుమ్మడికాయ ; త. కుంబళమ్. గుమ్మడికాయ ; మ. కుంపళమ్. గుమ్మడికాయ ; కో. కుబళమ్. గుమ్మడికాయ ; తో. కుబిళికొయ్. గుమ్మడికాయ ; కొండ. గుమంది. గుమ్మడికాయ ; కొలా. క్రొవె. గుమ్మడికాయ; మాల్తో. కుమ్డె. గుమ్మడికాయ.

<ప్రా. కుష్మాండ-

గుమ్మడికాయ వి. 1. గుమ్మడికాయ ఆకారంతో చేసిన మట్టికూజా ; 2. గుమ్మడిపాదునుంచి షడ్జే కాయ, దీన్ని కూరగా ఉపయోగిస్తారు. గుమ్మడిగింజ వామము వి. తిలక విశేషం. కువ.చ. 4.188. గుమ్మడిజాడి వి. గుమ్మడికాయ ఆకారంలో చేసిన గుండ్రని జాడి. గుమ్మడితీగ వి. విశాఖ, గోదావరి జిల్లాలోనూ, పడమటి కనుములోనూ పశ్చిమ తీరంలోనూ పెరిగే ఒకతీగ (euitispedata). గుమ్మడిదళ(-తల) వి. మంద, నాటుకొన్నచెట్టు ఆకులు దట్టంగా చేసి గుబురుగాఉండే స్థితి. గుమ్మడిపురుసు వి. గుమ్మడికాయలోని పురుసు. గుమ్మడిపువ్వన్నె రూ.చూ. గుమ్మడిపూవన్నె. వి. 1. గోల్డ్ ఆరంజ్ రంగు, నిమ్మవండురంగు ; 2. తెలుపులో పసుప్పచ్చరంగు ; 3. వీరపువ్వురంగులో ముదురురంగు ; 4. పసుపుఎరుపు కలిసినరంగు ; 5. ఒకరకం పసుపురంగు. గుమ్మడిపూలు వి.బ.వ. బొద్దుమూకుడు, పాలకుంతలమీద పెట్టేమూత. గుమ్మడిపూవన్నె రూ.చూ. గుమ్మడిపువ్వన్నె. వి. 1. గోల్డ్ ఆరంజ్ రంగు. నిమ్మవండురంగు ; 2. తెలుపులో పసుప్పచ్చరంగు ; 3. వీరపువ్వురంగులో ముదురురంగు. 4. పసుపు ఎరుపు కలిసిన రంగు ; 5. ఒకరకం పసుపురంగు గుమ్మడిపూవువన్నె రూ. గుమ్మడిపువ్వన్నె, గుమ్మడిపూవన్నె. వి. 1. నిమ్మవండురంగు, ఆరంజి, పటిక, తాజావు, నేసి నెప్తాలు రంగు, గోల్డు ఆరంజి ; 2. తెలుపులో పసుప్పచ్చ రంగు ; 3. వీరపువ్వులో ముదురు రంగు ; 4. పసుపు ఎరుపుకలిసిన రంగు ; 5. ఒకరకం పసుపురంగు. గుమ్మడి

మూట వి. గుమ్మడిపండుమాదిరి ఉండేమూట. క్రీడా. 46.

గుమ్మడిరేగు వి. కాయపటం. కట్పలం. గుమ్మడివిత్తువామము వి. గుమ్మడి గింజ నామం. ప్రభా. 4.137. గుమ్మడిసోర వి. గుంద్రంగా ఉండేఒకరకంకాయ.

గుమ్మడిచెట్టు చూ. గుమురు. వి. కంచె కట్టుకోడానికి, వంట చెరకు గానూ ఉపయోగపడే ఒకచెట్టు (Gumelina ariatica).

గుమ్మఁడు వి. అలంకరించు కొనేవాడు ఆం. భా. 3.10.

గుమ్మతలు యూ.చూ. గుమ్మతీలు. వి.బ.వ. కత్తెరబావిలి, ఆంటు తోరు.

గుమ్మతీలు యూ. గుమ్మతలు. వి.బ.వ. కర్ణభూషా విశేషం, చెవితమ్మె నుంచే వస్తువులు.

గుమ్మము న.క్రి. ఆలుముకొను, కమ్ము.

గుమ్మపాలు వి. అప్పుడేపితికిన పాలు.

గుమ్ముము యూ.చూ. గుంబము. వి. వాకిలి, ద్వారం.

గుమ్మరింపు వి. మల్లయుద్ధ విన్నాణం.

గుమ్మళి యూ.చూ. గుమ్మడి. వి. కూష్మాండం.

గుమ్మనరులు వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. ప్రబంధ. 112.

గుమ్మాగది యూ. గుమ్మాగది. వి. గాదె, నరుకులుంచుకొనేగది.

గుమ్మాలి యూ.చూ. గుమ్మాళి. వి. పాడుక, పాదరక్ష.

గుమ్మాళి యూ. గుమ్మాలి. వి. పాడుక, పాదరక్ష.

గుమ్మి[1] యూ. గుమ్మె[1]. వి. గుంట, మాగాణిపంటలకు, తోటలకు నీళ్ళు పెట్టటానికి పొలంలో తవ్విన చిన్నజలాశయం, గుంట, గొయ్యి.

గుమ్మి[2] వి. 1. బురద ; 2. వర్ర.

తు. గుమ్మ. కంపు, దుర్గంధం; త. కుంపి. బురద, కంపు, దుర్గంధం.

గుమ్మి[3] యూ. గుమ్మె[3] వి. 1. రాటి, గుమ్మటం లాంటివనిముట్టు ; 2. డొలక, పట్టు దారం చుట్టేకొయ్య వనిముట్టు.

గుమ్మిఆకు వి. 1. రాటి పైనా కిందా కట్టిన వెదురుబద్ద ; 2. పట్టుదారం చుట్టేడొలక కట్టుబడిలో ఇరునుచుట్టూ బిగించిన గాటికొయ్యం వట్టె. గుమ్మిఇరుసు యూ. గుమ్మిరుసు. వి. ఆర్ద్రగుమ్మి తిరగడానికి ఆధారంగా ఉండేకర్ర. గుమ్మికర యూ.చూ. గుమ్మికర్ర. వి. చెక్కంకట్టె. గుమ్మికర్ర యూ. గుమ్మికర. వి. చెక్కంకట్టె, రాటినూలం దూర్చినకట్టె. గుమ్మికావు వి. ఈలం, రాటితిరగటానికి ఆధారంగా ఉన్నఇరుసు. గుమ్మికొయ్య వి. 1. రాటి ఈలం, రాటి తిరగటానికి ఆధారంగా ఉన్న ఇరుసు ; 2. రాటికిఆధారంగా పాతిన నిలువకొయ్య. గుమ్మిచివ్వ యూ. గుమ్మిసివ్వ. వి. రాటిపైబద్దల్ని బిగించి వాటిమధ్య బోర్లించి కట్టినచివ్వ. గుమ్మితాడు వి. రాటిఆకుల పైపీ కిందిపీ కలిపికట్టిన దారం. గుమ్మిదారం యూ. గుమ్మెదారం. వి. ఆకులతాడు, గుమ్మితాడు, రాటిఆకులపైపీ కిందిపీ కలిపికట్టిన దారం. గుమ్మిదిండు వి. రాటికి ఆకులు బిగించిన వెదురుగొట్టం. గుమ్మినిలువు వి. గురకగుంజ, ఆర్ద్రగుమ్మి తిరగటానికి ఆధారంగా ఆర్ద్రకట్టెకు పాతినినిలువు కొయ్య. గుమ్మిపీట వి. రాటితిరగటానికి, రాటిఈలానికి ఆధారంగా ఉన్నకొయ్యమొద్దు. గుమ్మిపుల్ల వి. ఈలం, రాటి తిరగటానికి ఆధారంగా ఉన్న ఇరుసు. గుమ్మిబండ వి. రాటి తిరగడానికి. రాటిఈలానికి ఆధారంగాఉన్న రాయి. గుమ్మిబద్ద వి. రాటికిపైనా కిందా కట్టిన వెదురుబద్ద. గుమ్మి మొద్దు యూ. గుమ్మెమొద్దు, గుమ్మొద్దు. వి. రాటితిరగటానికి రాటిఈలానికి ఆధారంగా ఉన్న కొయ్యమొద్దు. గుమ్మిరుసు యూ.చూ. గుమ్మిఇరుసు. వి. ఆర్ద్రగుమ్మి తిరగటానికి ఆధారంగా ఉండే కర్ర. గుమ్మినలాకి వి. రాటితిరగటానికి ఆధారంగా ఉన్న ఇరుసు. గుమ్మిపివ్వ(-చివ్వ) యూ.చూ. గుమ్మిచివ్వ. వి. రాటిపై బద్దల్ని బిగించి వాటిమధ్య బోర్లించి కట్టిన చివ్వ. గుమ్మిపీకు వి. రాటితిరగడానికి ఆధారంగా ఉన్న ఇరుసు. గుమ్మొద్దు యూ.చూ. గుమ్మి మొద్దు. వి. రాటితిరగటానికి రాటిఈలానికి ఉన్న కొయ్య మొద్దు < గుమ్మి[3] + మొద్దు.

గుమ్మి[4] యూ.చూ. గుమ్ము[1]. వి. గాదె, ధాన్యం నిల్వచేయడానికి ఎత్తుగాచేసిన మట్టిగాదె.

క. గుమ్మి. ధాన్యం నిలవ చేసుకొనే పెద్దబుట్ట.

గుమ్మిట యూ గుమ్మిత, గుమ్మితి[2]. వి. 1. గాదె, రాతితో కాక ఇంటిబయట ధాన్యం నిలవచేసుకోడానికి వాడేనిర్మాణం ; 2. కింది వెడల్పుగా పైన పొడవుగా మధ్య భాగంలో పొట్టలావుగా కూజామాదిరి ఉండేమట్టిపాత్ర. గుమ్మిటకుండ యూ.చూ. గుమ్మెటకుండ. వి. కిందిమూత వెడల్పుగా పై మూత పొడవుగా మధ్యభాగంలో పొట్టలావుగా కూజా మాదిరిగా ఉండేఒకరకం వాయిద్యం. గుమ్మిబోరెం వి. ధాన్యం పోనుకోటానికి నేసిన నారసంచి.

గుమ్మిమ న.క్రి. కుమ్ము, రాతితోతొక్కు.

గుమ్మిటబుర్ర చూ. గుమ్మెట. వి. జంగాలు మొ. వారు వాయించే ఒకరకం వాయిద్యం.

గుమ్మిడి[1] యూ.చూ. గుమ్మడి. వి. కూష్మాండం.

గుమ్మిడికమ్మి వి. గుమ్మడిపండు నమూనా నేసినకమ్మి.

గుమ్మిడి[2] యూ.చూ. గుమురు. వి. కంచెకట్టుకోడానికి వంటచెరకు గానూ ఉపయోగపడే ఒకచెట్టు (Gmelina asiatica).

గుమ్మిత యూ.చూ. గుమ్మిట. వి. కిందిమూత వెడల్పుగా, పై మూత పొడవుగా మధ్యభాగంలో పొట్టలావుగా కూజా మాదిరి ఉండేమట్టిపాత్ర.

గుమ్మితి[1] యూ. గుమితి, గుమితె, గుమ్మితి. వి. ఆయుధవిశేషం. భా. 2.70.

గుమ్మితి[2] యూ.చూ. గుమ్మిట. వి. కిందమూత వెడల్పుగా పై మూత పొడవుగా మధ్యభాగంలో పొట్టలావుగా కూజా మాదిరి ఉండేమట్టిపాత్ర.

గుమ్మితి యూ.చూ. గుమ్మితి[1]. వి. ఆయుధవిశేషం. అహల్యా. 3.41.

గుమ్మిగది యూ.చూ. గుమ్మాగది. వి. గాదె.

గుమ్ము[1] యూ. గుబ్బు[2]. గుమ్మి[4], గుమ్మె[4]. వి. గాదె, ధాన్యం నిలవ చేసుకోటానికి వెదురు బద్దలతోగాని, ఈత పేళ్ళతో గాని అల్లిన పెద్ద గంప.

గుమ్ము[2] యూ.చూ. గుబ్బు[4]. వి. చెరకు పొదలాగ వెరిగే స్థితి, కాళీ లేకుండా గాలి ఆడకుండా ఉండే స్థితి.

గుమ్ము[3] వి. పాడు, గుంజలు మొ. పాతడానికి గర్త పలుగుతో తవ్విన లోతైన గుంట.

గుమ్మ[4] రూ. ముమ్మ. వి. 1. పరిమళించటం, తిప్పటం మొ. వాటిలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. హర. 6.74; 2. పిడికిటి పోటు.

గుమ్మ[5] రూ.చూ. కుమ్మ[1]. న క్రి. పొడుచు.

గుమ్మడు[1] రూ.చూ. గుముడు. వి. 1. బేకు, కుముదిక. ఆం.భా. 2.46; 2. కాశ్మర్యం, ఒక రకమైన బేకు (Ipomaea digigata, Ipomaea paniculata).

గుమ్మడుచెట్టు వి. బేకుచెట్టు. గుమ్మడుమాను వి. పర్వత ప్రాంతాల్లో పెరిగే కలప నిచ్చే పెద్ద చెట్టు, బేకు చెట్టు (Gmelina arborea).

గుమ్మడు[2] రూ.చూ. గుమ్మడి. వి. గుమ్మిడి, కూష్మాండం.

గుమ్మాన వి. కింది భాగం వెడల్పుగా పై మూత పొడవుగా మధ్య భాగంలో పొట్ట లావుగా కూజా మాదిరి ఉండే మట్టి పాత్ర.

గుమ్మె[1] రూ.చూ. గుమ్మి[1]. వి. గుంట, గొయ్యి.

గుమ్మె[2] వి. 1. నొక్కు. సారంగచ. 2.247; 2. గుడారం, గుడారు.

గుమ్మె[3] రూ.చూ. గుమ్మి[3]. వి. 1. రాటి, గుమ్మటం లాంటి వని మట్టు; 2. డొలక, పట్టుదారం చుట్టే కొయ్య.

గుమ్మెదారం రూ.చూ. గుమ్మిదారం. వి. ఆకుల కాడు.

గుమ్మెమొద్దు రూ.చూ. గుమ్మిమొద్దు. వి. రాట తిరగటానికి రాటి కూలానికి ఆధారంగా ఉన్న కొయ్య మొద్దు.

గుమ్మె[4] రూ.చూ. గుమ్మ[1]. వి. గాదె.

గుమ్మె[5] వి. పిలక, అరటిచెట్టు చుట్టూ మొలిచే పిలక లేక చిన్న అరటి మొక్క.

గుమ్మెట చూ. గుమ్మటం. రూ. గుమ్మెత, గుమ్మెతము. వి. 1. కుంభ వాద్యం, తుడుం. ఆము. 4.35; 2. గుమ్మిట బుర్ర, కింది మూత వెడల్పుగా, పై మూత పొడవుగా, మధ్య భాగంలో పొట్ట లావుగా కూజా మాదిరి ఉండే మట్టిపాత్ర, ధాన్యం నిలవ చేసికొనే పెద్ద బాన.

త. కుమ్మట్టమ్. కుంభ వాద్యం.

గుమ్మెటకాఁడు రూ.చూ. గుమ్మెతకాఁడు. వి. తుడుం వాయించేవాడు. గుమ్మెటకుండ రూ. గుమ్మిటకుండ, గుమ్మెత కుండ. వి. కింది మూత వెడల్పుగా పై మూత పొడవుగా మధ్య భాగంలో పొట్ట లావుగా కూజా మాదిరి ఉండే ఒక రకం వాద్యం.

గుమ్మెత రూ.చూ. గుమ్మెట. వి. 1. వాద్య విశేషం. హంస. 3.188; 2. కింది మూత వెడల్పుగా, పై మూత పొడవుగా మధ్య భాగంలో పొట్ట లావుగా కూజా మాదిరిగా ఉండే మట్టి పాత్ర.

గుమ్మెతకాఁడు రూ. గుమ్మెటకాఁడు. వి. తుడుం వాయించేవాడు. హంస. 5.136. గుమ్మెతకుండ రూ.చూ. గుమ్మెటకుండ. వి. కింది మూత వెడల్పుగా పై మూత పొడవుగా మధ్య భాగంలో పొట్ట లావుగా కూజా మాదిరి ఉండే ఒకరకం వాయిద్యం. గుమ్మెతగుడారము వి. గుమ్మెత వంటి ఆకారంగల గుడారం. కువ.చ. 2.86.

గుమ్మెతము రూ.చూ. గుమ్మెట. వి. తుడుం, తమ్మటం, డప్పు.

గుమ్మెర వి. గుముడుచెట్టు, వ్రాత బల్లలు మొ. గృహోపకరణాల తయారీకి ఉపయోగపడే కలప నిచ్చే చెట్టు, బూడిద రంగులో కలిసిన పసుపు రంగు పూలు పూస్తుంది (Gmelina asiatica)

గుమ్మొద్దు చూ. గుమ్మి[3].

గుయినుంజ వి. మిడిగూటం, సేతబయలులో చివర పాతిన కొయ్య.

గుయ్యగర్ర రూ.చూ. గుయ్యిగర్ర. వి. సారె నులువుగా తిరగటానికి వీలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి, వరి పొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన దిమ్మ.

గుయ్యగర్రబొర్ర వి. సారె మొలదించడానికి గుల్చి రాయి మధ్యలో రంధ్రం.

గుయ్యారము వి. గుహ్యాగారం, చెరసాల, చీకటికొట్టు. ఆం. భా. 2.226.

నం. గుహ్యాగార-. రహస్య ప్రదేశం.

<నం. గుహ్యాగార-.

గుయ్యి[1] వి. గడిమాను, తలుపు చెక్కలను మూస్తూ గోడల్లోని కంతల్లోకి దూర్చబడే రోకలివంటి పెద్ద గడియ.

గుయ్యి[2] వి. సారె మొలను దించడానికి ఏర్పరచిన గుల్చిరాయి మధ్యలోని రంధ్రం.

గుయ్యిగర్ర రూ. గుయ్యగర్ర, గూగర్ర. వి. సారె నులువుగా తిరగడానికి వీలుగా రంధ్రం ఉన్న రాయికి మట్టి వరి పొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన దిమ్మ.

గురం రూ.చూ. గుర్రం. వి. గుర్రప్పీట, పోలు గర్రకు కాడి కట్టే వైపు అడుగున వేసిన కొయ్య ముక్క.

గురక[1] రూ.చూ. గుఱక. వి. నిద్రలోని ధ్వని.

గురకకొట్టు ఆ.క్రి. గురకపెట్టు. గురకపెట్టు రూ.చూ. గుఱకపెట్టు. అ.క్రి. గురకనిను.

గురక[2] రూ.చూ. గుఱుకు. వి. మామూలుగా నల్ల గొర్లకు వచ్చే జబ్బు.

గురగుర[1] వి. 1. పంది కూతకు అనుకరణం. హరి. హ. 4.16; 2. ఇరి చేసే ధ్వనికి అనుకరణం. చంద్రభా. 2.21.

పో.చూ. క. గురు. గడగడ ధ్వనికి అనుకరణం.

గురగురలాడు అ.క్రి. గొంతులో గురకపెట్టు.

గురగుర[2] రూ.చూ. గుఱగుఱు. వి. ఒక విధమైన దురద.

గురజకాయ వి. ఫల విశేషం.

గురజకూర వి. ఒక రకపు మొక్క యొక్క ఆకులతో చేయబడే కూర విశేషం.

గురవలతీగె వి. ఒక రకం పెద్ద తీగ (Aganosma caryphyllata).

గురవిడి వి. అడవిగోవు, గవయం.

గురపోతు రూ.చూ. గురుపోతు. వి. వృషభ గవయం.

గురవలయ్య వి. కుమ్మర్ల కుల గురువు.

నం. గురు. ఆచార్యుడు, గురువు.

<నం. గురు- + -వ + -లు + అయ్య.

గురవ్వ రూ. గ్రన్థ. వి. గృహస్థు, ఇంటికావు. భక. 2.478.

నం. గృహస్థ-. గేన్థ.

<నం. గృహస్థ-.

గురాలు వి.బ.వ. గొల్బి బొమ్మలు, గురిగెలు.

గురి[1] వి. అర్బుద పది, ములక. ఆం.భా. 2.64.
క. గురి. ములక.

గురి[2] దూ.చూ. గుఱి. వి. **1.** లక్ష్యం; **2.** గుర్తు; **3.** దృష్టాంతం; **4.** మితి; **5.** నిశ్చయం.
గురికట్టు వి. హద్దు. **గురికాఁడు** వి. కృతహస్తుడు. **గురికెత్తెడు** విణ. దాదాపు, ఇంచుమించు. **గురికొండి** వి. ఆయం, జీవస్థానం. **గురిగజ్జె** వి. ఎద్దు మెడకు కట్టే చిరు ముప్వ. **గురించు** స.క్రి. గురిఉంచు, ఉద్దేశించు.

గురిక దూ.చూ. గురిగి[2]. వి. **1.** లక్కపిడత, గొబ్బెమ్మ; **2.** గయ్యాళి.

గురికొచ్చ వి. తెలివి, జ్ఞానం.

గురిగ దూ.చూ. గురిగి[3]. వి. **1.** గిన్నెలాగ ఉండే చిన్న మట్టి పాత్ర; **2.** గయ్యాళి.

గురిగడ్డ దూ. గుర్గడ్డ. వి. పాదె నులువుగా తిరగడానికి వీలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి, పరిసొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన దిమ్మ.

గురిగమ్మ వి. బుద్ధిమంతురాలు.

గురిగి[1] వి. పాదు, మధ్యలో నీళ్ళుపోసి గచ్చును గట్టిపరచ డానికి వీలుగా మట్టితో కట్టిన కట్ట.

గురిగి[2] దూ. గురిక, గురిగ, గురిగె, గురియ, గురుగు[4], గొరిగి. వి. **1.** అత్యల్ప దాండం, ఆడపిల్లలు ఆడుకొనే చిన్న పిడత. ఆం.భా. 2.247; **2.** గయ్యాళి.
గురిగిదుత్త దూ. గురిగెదుత్త. వి. గురిగెముంత, అరిపేజి లేకుండా పెండ్లి చేసేవారు వాడే మట్టి పాత్ర.

గురిగింజ దూ. గురిగుజ, గురిజ[1], గురివింద, గురివెంద, గురుగింజ, గురువింద, గురువెంద, గుర్వెంద, గులివింత, గులివింద. వి. **1.** గురివిపూవ; **2.** బాల క్రీడా విశేషం.
క. గురుగంజి, గురుగుంజి, గురుగుంజె; తు. గుర్గుంజి, గుర్గొంజి; త. కురువిందమ్.
సం. గుంజా. గుంజాలత (Afrus precatarius),

గురిగిరాయి వి. గురిగెల్ని సర్వడానికి వాడే పొడుగాటి రాయి.

గురిగిలు వి.బ.వ. చాల చిన్న మట్టి పాత్రలు.

గురిగుజ దూ.చూ. గురిగింజ. వి. బంజరు భూముల్లో పెరిగే ఒక తీగ ఒక పైపు నల్లగా ఉండే ఎర్రని చిన్న గింజలు కాస్తుంది. ఈ గింజల్ని వర్ణకారులు తూనికి ఉపయోగిస్తారు (Abrus precatorius).

గురిగుల్రాయి దూ.చూ. గురుగులరాయి. వి. గురుగెల్ని సర్వడానికి వాడే పొడుగుపాటి రాయి.

గురిగె దూ.చూ. గురిగి[2]. వి. **1.** పిడత, గిన్నెలాగ ఉండే చిన్న మట్టి పాత్ర; **2.** గొబ్బెమ్మ.
గురిగెదుత్త దూ.చూ. గురిగిదుత్త. వి. గురిగెముంత.

గురిజ[1] దూ.చూ. గురిగింజ. వి. **1.** గురివెంద. హర. 7.41; **2.** గురిగింజపూన. సిం.ద్వా. 11.6 (A Precatorius).

గురిజ[2] వి. ముల్లంగి.
సం. గృంజన-. ముల్లంగి.
<నం. గృంజన-.

గురిజె దూ.చూ. గురుజ[1]. వి. గింజ నుంకు కంకిమోద ఏర్పడే నూగు.

గురిమాసి వి. కైజీతగాడు, బత్తెగాడు.

గురిమిడి వి. ఒక జాతి దుంప.
గురిమిడిగడ్డ వి. చల్ల గడ్డ వంటి ఒకా నొక మూలిక.

గురియ దూ.చూ. గురిగి[2]. వి. ఆడపిల్లలు ఆడుకొనే చిన్న పిడత. ఆం.భా. 2.297.

గురివింద దూ.చూ. గురిగింజ. వి. **1.** గురిజ (వూన) తీగె; **2.** పిల్లలు ఆడుకొనే ఒక ఆట.

గురివిపాల వి. గురివిచెట్టు, తెల్లని పూలు పూసే ఒక చెట్టు, దీని కొమ్మలు కాగడాలకు ఉపయోగిస్తారు (Ixora paruiflora).

గురివెంద దూ.చూ. గురిగింజ. వి. **1.** గుంజాలత, గురిజ. హర. 7.140; **2.** పిల్లలు ఆడుకొనే ఒక రకం ఆట.
గురివెంగగింజ వి. గురివెంద.

గురువు వి. గవయ మృగం. నవనాథ. 1.47 వ. 6 పం.
గురుపోతు దూ. గురపోతు, గుఱపోతు. వి. పురుష గవయం. మను. 4.35.

గురుం చూ.చూ. గురుగు[2]. వి. ఆనప మొక్కలాటి కలుపు మొక్క (Chrozophora rolteleri khotzsch).

గురుక దూ.చూ. గుఱుకు. వి. **1.** గొరకకట్టె; **2.** పశువ్యాధి భేదం.

గురుకు[1] వి. పోసు, కుప్ప.

గురుకు[2] వి. **1.** పిండి ముద్దపై దీపారాధనకు చేసే గుంట; **2.** వల్లం.

గురుకు[3] దూ.చూ. గుఱుకు. వి. **1.** శ్లేష్మావరోధం చేత కలిగే కంఠధ్వని, గురక; **2.** పశురోగ విశేషం.

గురుకుళ్ళు వి.బ.వ. శివార్చకుడు, తంబళ.

గురుకొను దూ.చూ. గుఱుకొను. స.క్రి. **1.** యత్నించు, ఉద్యోగించు; **2.** కమ్ముకొను.

గురుగాకు చూ. గుడుగు[3].

గురుగింజ దూ.చూ. గురిగింజ. వి. గురువెంద గింజ.

గురుగు[1] వి. భక్ష్య విశేషం. ప్రబంధ. 112.

గురుగు[2] దూ. గురుం, గురువు[1]. వి. **1.** నదుల ఒడ్డున వరి పొలాల్లోను మొలిచే ఒక రకం కలుపు మొక్క (Caloria argenta, Heliotropum indicum); **2.** ఆనుము లాటి కలుపు మొక్క (Chrozophara rottleri-klotzsch).

గురుగు[3] వి. ఒక విధమైన కూరాకు, భూదుండి. ఆము. 4.134.
క. గురుగులు. సూర్యకాంతం పువ్వు (Heliotropium indicum).
గురుగాకు వి. ఒక ఆకు కూర. **గురుగుకూర** వి. ఒక రకం శాకం. **గురుగువల్లిక** వి. ఉత్తుండి.

గురుగు[4] దూ.చూ. గురిగి[2]. వి. అత్యల్పదాండం, ఆడపడుచులు ఆడుకొనే చిన్న పిడత.
గురుగుమంత వి. పెళ్ళి సమయంలో ఉపయోగించే చిత్ర వర్ణం కల్గిన మట్టి పాత్ర.

గురుగు[5] వి. పెద్ద రాతిబండ నుంచి కావలసిన పరిమాణంలో

వలకలను చీల్చడానికి ముందుగుండు పెట్టి విభజించిన పెద్ద సైజు చెక్కని రాయి.

గురుగురు వి. చిలకదుద్ది పొద (Cascaria tomentosa).

గురుగుదాలతీగె వి. నుగంధ పాంతీగ (Cryptolepia buchanani).

గురుగురువెంట్రుకలు వి.బ.వ. ఉంగరాల జుట్టు.

గురుగులరాయి చూ. గురిగుల్రాయి, గురుగుల్రాయి. వి. గురిగెల్ని నర్సడానికి వాడే పొడుగుపాటి రాయి.

గురుగుల్రాయి చూ.చూ. గురుగులరాయి. వి. గురిగెల్ని నర్సడానికి వాడే పొడుగుపాటి రాయి.

గురుచ చూ.చూ. గురుజ[2]. వి. ఉత్తుండి.

గురుజ[1] చూ. గురిజె, గొరిసె. వి. గింజ, నుంకు, కంకిమాద ఏర్పడుతున్న నూగు.

గురుజ[2] చూ. గురుచ. వి. ఒక జాతి కూరాకు చెట్టు ఉత్తుండి. భార. ఆను. 3.189.

గురుజ[3] వి. వచ్చ, ముక్క భాగం.

గురుజ[4] వి. మందుల్లో ఉపయోగపడే ఒక మొక్క (Clerodendran infortunatum).

గురుజా వి. వజ్రం, రవ్వ, మగరాయి. ఆం.భా. 2.278.

గురుజు చూ. గుజ్జు[3], గుద్దు. వి. 1. తిరగలికి కొట్టే గుజ్జువంటి కొయ్య; 2. స్తంభం; 3. కొమర్లలో ఒకటి, నరం.

గురుజుపీట చూ. గుజ్జుపీట. వి. గుజ్జులమాద బిగించిన పీట. గురుజులకర్ర్డి చూ. గుజ్జులకర్ర్డి. వి. గుజ్జులమాద బిగించే అర్ధ కర్ర. గురుజువర్ర్రం వి. పెంకుటింటికి దూలం, దాని మీద గుజ్జులు వాటిమీద వాసాలు పరచి చట్రం కట్టే పని.

గురుజులు వి.బ.వ. ఒక రకం బాణా నంచు.

గురుటితీగ వి. పాలు కలిగిన ఒక నన్నని తీగ (Daemia extensa).

గురుతు చూ.చూ. గుఱుతు. వి. చిహ్నం.

గురుదా[1] వి. కెట్టి, దొరుడు.

హిం.ఉ. గుర్ దా. సాహసం.

<ఉ. గుర్దా (అర్థవిపరి.).

గురుదా[2] వి. కత్తి, ఖర్గభేదం.

హిం.ఉ. గుర్దా. తుపాకి.

<ఉ. గుర్దా.

గురువాథపొంగలి వి. కొత్త పెళ్ళికొడుకు పెళ్ళికూతురు ఇంటిలో ప్రవేశించేటప్పుడు చేసే పూజాక్రమం.

గురువుచెట్టు వి. తెల్లని పూలుపూసే ఒక తీగ, దీని కొమ్మలు కాగడాలకు ఉపయోగిస్తారు (Ixoraparuviflora).

గురుపెట్టు చూ.చూ. గుఱుపెట్టు. ఆ.క్రి. గురకపెట్టు.

గురుమాలచెక్క వి. చెక్కతాపి, కొయ్యతో చేసిన తాపి.

గురుమాపి వి. ఎరుపు ఊదా కలిసిన రంగు, మెజెంటా.

గురుమూర్తం వి. ముఖ్యమైన ముహూర్తం.

నం. గురు-. గొప్ప, ఘనమైన; ముహూర్త-. శుభ కాలం.

<నం. గురుముహూర్త-.

గురుమెకము వి. చమరీమృగంవంటి జంతువు. వ్య. పెద్ద జంతువు.

<నం. గురు-+మెకము (వైరిసమానం).

గురులువాఱు(-పాఱు) అ.క్రి. గిరగిర తిరుగు, పెంపుమీరు.

గురువింద చూ.చూ. గురిగింజ. వి. గురివిపూస. నం. 4.97.

గురువు[1] చూ.చూ. గురుగు[3]. వి. జనపమొక్కలాటి మొక్క (Chrozophora roteriklotzschor).

గురువు[2] వి. 1. పరుగు, ధావనం, 2. వేగపు పరుగు. విణ. బరువైన.

నం. గురు-. అధికమైన, భారమైన.

క. గురు. బరువైన;

<నం. గురు- (అర్థవిపరి.).

గురువుదేఱు(-తేఱు) అ.క్రి. పరుగిడు, రక్తం మొదలై నవి జర్రున పైకి ఉబుకు. భాస్క.రా.యు. 2145. గురువులు దాటు న.క్రి. మించు. అతిక్రమించు. గురువులువాఱు అ.క్రి. 1. హర్షంతో ఉప్పొంగు. ఉబుకు. కు.సం. 10.81; 2. విజృంభించు, అతిశయించు. భార. ద్రోణ. 1.185; 3. పరిగెత్తు. మార్క. 5.7. గురువువాఱు అ.క్రి. 1. పరిగెత్తు. ద్వి. హరిశ్చ. 1643 పం; 2. అతిశయించు, విజృంభించు; 3. ఉబుకు, హర్షంతో ఉప్పొంగు.

గురువెంద చూ.చూ. గురిగింజ. వి. గురివెంద.

గురుసింగుగర్ర్డి వి. వళవలు తినే ఒకరకం గర్ర్డి (Hackelochola granularis).

గురుసు వి. 1. మర్మం, ఆయువుపట్టు. భార. ద్రోణ. 5.185; 2. పాదు. మూలం. భాస్కరా.యు. 674; 3. మేర; 4. వళరోగ విశేషం; 5. తోకచివర పొడుగు వెండ్రుకలుండేది.

గురుసులు వి.బ.వ. కేశమూలాలు. గురుసువేరు (-వేరు) అ.క్రి. కలగబారు.

గుర్గర్డ చూ.చూ. గురిగర్డ, వి. సారె నుబువుగా తిరగడానికి పీలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి వరిపొట్టు కలిపి భూమి లో పాతిపెట్టిన దిమ్మ.

గుర్గరించు అ.క్రి. గుర్గురుమని ధ్వనిచేయు.

గుర్గరించుమెకము వి. అడవిపంది. గుర్గరింత వి. అడవి పంది. సాంబ. 4.75.

గుర్గరింత చూ. గుర్గరించు.

గుర్జికుక్క చూ. గుజ్జెకుక్క, గుజ్జేరికుక్క. వి. కుచ్చికుక్క.

గుర్తు చూ.చూ. గురుజు. వి. 1. దర్వాజా చట్రాలు బిగించే కొయ్యమేకు; 2. బండిమీద బల్ల కదలకుండా చట్రంలో గుచ్చిన కొయ్యముక్క; 3. నిలువు నవారు మగ్గం కట్టు బడిలో అర్ధపీటకు బిగించిన నిలువుకొయ్య; 4. తిరగ లికి కొట్టే కొయ్యముక్క; 5. కొమర్లలో ఒకటి, గురం.

గుర్రగు చూ. గుర్తు.

గుర్రించు చూ. గుర్తు.

గుర్తు చూ.చూ. గుఱుతు. వి. 1. పరిమితి; 2. ఆస్పదం, స్థానం; 3. అనవాలు, చిహ్నం; 4. ప్రసిద్ధి, కీర్తి; 5. సాక్షి; 6. విధం; 7. లక్ష్యం; 8. పుచ్చు; 9. చుక్క.

గుర్తగు అ.క్రి. చిహ్నమగు, గురుతువచ్చు. గుర్తించు చూ.చూ. గుఱుతించు. స.క్రి. గురుతుపట్టు. గుర్తుదారం వి. ఆంట్లకాడు, అచ్చులికిన పరుగుమీద గుర్తులు పెట్టటానికి

కాలిచే దారం. గుర్తుపెట్టు[1] యూ.చూ. గుఱుతుపెట్టు. న.క్రి. చిహ్నంచేయు. గుర్తుపెట్టు[2] వి. లచ్చన, అచ్చుతికిన పడుగుమీద కొలతనుబట్టి వేసినగుర్తు. గుర్తులలాక వి. లచ్చనలాక, అచ్చుతికిన పడుగుమీద గుర్తులు పెట్టటానికి కొలత చూనుకొనే బద్ద. గుర్తువేయు న.క్రి. అచ్చుతికిన పడుగుమీద, కొలతనుబట్టి గుర్తువేయు. గుర్రెరుగు యూ.చూ. గుఱుతెఱుగు. న.క్రి. ఆనవాలువట్టు.

గుర్రెరుగు చూ. గుర్తు.

గుర్వి వి. లక్కాకు, చక్రంకుండ అరగకుండా ఉండటానికి ఇరుసును దూర్చే రంధ్రానికి వెలిపైపునా, లోపైపునా వేసిన ఇనపకట్టు.

గుర్వెట్టు యూ.చూ. గుఱువెట్టు. ఆ.క్రి. గురకపెట్టు. భాగ. 10. పూ. 218. వి. గురక.

గుర్ర వి. ఒకటో కాఁకిఱు.

గుర్రం చూ. గుఱ్ఱము. యూ. గురం. వి. 1. దండె చెవి, దండెను మోసే పంగలకొయ్యపై భాగం; 2. మరమగ్గం దొమ్మకు నిలువుపట్టె ఏటవాలుగా బిగించిన కర్ర; 3. మరమగ్గం పొడుగు చివర, నాడె బయటకి పోకుండా ఆపటానికి బిగించిన కొయ్యచెక్క; 4. ఉరతదొమ్మ; 5. దాబికోలను తీసే కర్ర; 6. నారపట్టా నేసేటప్పుడు, అచ్చును వడి పించటానికి వాడే కొయ్య పనిముట్టు; 7. దర్వాజామీద చక్కదనానికి బిగించిన దొమ్మ; 8. గుర్రందొమ్మ; 9. రెండు పొట్టి నిచ్చెనల్ని పైన కలుపుతూ అర్ధవలకవేసి బిగించిన ఎత్తైనబల్ల; 10. గుర్రప్పీట, పోలుగర్రకు కాడికట్టేపైపు అడుగున వేసిన కొయ్యముక్క; 11. ఆవ. కలువలు గాలికి పడకుండా దర్వాజాలపై వేసిన కొయ్యముక్క; 12. నవ్‌షేడ్ దించడానికి దన్నుగా గోడలోపెట్టే రాయి; 13. అశ్వం.

గుర్రంపీట వి. బండిపోలు కర్రకు కాడికట్టేపైపు అడుగున వేసిన కొయ్యముక్క. గుర్రంద్ద వి. రీపరు (పట్టె), ఇంటికప్పువేయడంలో వాడే పలచని చెక్క. గుర్రంబీగ వి. దర్వాజామీది ఇంటవానం. గుర్రంబొమ్మ వి. మరమగ్గం పొడుగుకు మొదట బిగించిన చెక్క. గుర్రంమాన్యం వి. గుర్రాన్నిదానగా ఆడించినందుకు గుర్రంవాడికిచ్చే మాన్యం.

గుర్రవుకొంకి చూ. గుర్రము.

గుర్రవుకొయ్య చూ. గుర్రము.

గుర్రవుగిలికె చూ. గుర్రము.

గుర్రవుగిట్ట చూ. గుర్రము.

గుర్రవుగిట్టె చూ. గుర్రము.

గుర్రవుగిటికె, గుర్రవుగిట్టె, గుర్రవుగెట్టె, గుర్రవుగొట్టె. వి. దెక్క. కాలికొనన ఇంటుగామొలిచేగట్టి గోరువంటి అవయవం.

గుర్రవుగిట్టె యూ.చూ. గుర్రవుగిట్ట. వి. దెక్క.

గుర్రవుగొట్టె యూ.చూ. గుర్రవుగిట్ట. వి. దెక్క. గుర్రవుగిట్ట. వి. దెక్క. కాలికొనన ఇంటగామొలిచే గట్టి గోరువంటి అవయవం.

గుర్రవుచెక్క వి. మగ్గంపొడుగు చివర, నాడె బయటకుపోకుండా ఆపడానికి బిగించినకొయ్య చెక్క.

గుర్రవుకాడు వి. కొండికాడు, అచ్చుకట్టేటప్పుడు వడిదారాల బిగింపుకు అచ్చుక్రమమీద మెలికల్లో దూర్చిన వరిదారం.

గుర్రవువాచు యూ. గుర్రవునాను. వి. కాడలు లేకుండా పొడుగాటి ఆకులుండి నిలకడ నీటిలోపెరిగే నీటికలువ మొక్క (Blyxauctandral Vallisneria Octandra).

గుర్రవువాము యూ.చూ. గుర్రవునాచు. వి. కాడలులేకుండా పొడుగాటి ఆకులుండి నిలకడనీటిలో పెరిగే నీటికలువమొక్క.

గుర్రవుపీట యూ. గుర్రప్పీట. వి. గుర్రాల దొమ్మలున్న చెక్క.

గుర్రవుమోతిపురుగు వి. నజ్జకాగులు, మిన్నుమీదినుంకుతినిపొయ్యే కుమ్మరిపురుగు.

గుర్రవురాయి యూ. గుర్రప్రాయి. వి. 1. బంకిరాయి, పంచలుదించడానికి వీలుగా అర్ధవాసాలు వేయడానికి అనువుగా ఇంటిగోడల్లో ముందుపొడుచుకొని వచ్చేటట్టుగా బిగించిన రాయి; 2. కపిలదావి గుంజకింద నిలబడ్డరాయి.

గుర్రవులద్ది యూ.చూ. గుర్రవులద్దె. వి. గుర్రప్పెంట.

గుర్రవులద్దె యూ. గుర్రపులద్ది. వి. గుర్రప్పెంట, గుర్రవుపేడ. గుర్రవునవారి వి. ఒకరకంఅద్దకం డిజైను. గుర్రప్పీట యూ.చూ. గుర్రవుపీట. వి. కోడిపీట, ఒకరకంరెండునాగలండికి, దొంకిమొద్దుకింద వేసినపట్టె. గుర్రప్రాయి యూ.చూ. గుర్రవురాయి. వి. 1. బంకిరాయి; 2. కపిలదావిగుంజకింద నిలబడ్డరాయి.

గుర్రబ్బండి వి. పెదకోలచక్రం, పెదకోలను మోసేకొయ్యచక్రం.

గుర్రబ్బండ్లబాయి వి. గుద్దిబాయి, గుర్రవుమెడలాగా కొక్కేలుగా ఉన్నరాళ్ళను అమర్చి వాటిమీద చుట్టూరకట్టవేసి కట్టినబావి.

గుర్లవారు వి. కుమ్మరిగురువు, గురువులవారు గుర్లవాడుగామారి ఉండవచ్చు.

గుర్వడగించు చూ. గుర్వు.

గుర్వడగు చూ. గుర్వు.

గుర్వఱగించు చూ. గుర్వు.

గుర్వణఁగు చూ. గుర్వు.

గుర్వు విణ. 1. అధికమైన. నిర్వ.రా. 3.25 ; 2. పూర్ణమైన. నిండైన. బసవ. 4.2 పం ; వి. ఆధిక్యం. అతిశయం.

గుర్వడఁగించు రూ.చూ. గుర్వణఁగించు. న.క్రి. చెరచు, చంపు. గుర్వడఁగు రూ. గుర్వణఁగు. అ.క్రి. పెంపడగు, చెడు. గుర్వణఁగించు రూ. గుర్వడఁగించు. స.క్రి. చెరచు, చంపు. బసవ. 4.431 పం. గుర్వణఁగు రూ.చూ. గుర్వడఁగు. అ.క్రి. నశించు.

గుర్వెట్టు రూ.చూ. గుఱుపెట్టు. అ.క్రి. గురకపెట్టు, గుర్రు పెట్టు.

గుర్వెంద రూ.చూ. గురిగింజ. వి. గుంజాలత, గురిజ.

గుఱక రూ. గురక[1], గుఱుక. వి. 1. నిద్రలోచేసేధ్వని, గుర్రు, ఱుక. 2.107 ; 2. వ్యాఘ్రాదులు కోపభయాదులు చేసేధ్వని. ఱుక. 2.252.

క. గుఱు, గుఱుగుఱు. గురకఅనుకరణధ్వని ; గుఱుగుట్టు, గుఱుకె, గుఱుకు, గుఱుగుఱు. వండికొక్కు కోపంతోచేసేధ్వని ; గుఱ్ఱు. అనుకరణధ్వని. గుఱ్ఱుగుట్టు. గుర్రు, గుఱ్ఱుగుఱ్ఱు ; తు. గురనె. కుక్కమొరిగేధ్వని ; గురగుట్టుని, గుర్కుట్టుని. గుర్రుగుర్రుమనటం ; గురకుగుట్టుని, గురుగుట్టు, గురుగురు. గుర్రుగుర్రుమనటం. గుర్కాయినుని, గుర్కాయ్‌నుని. గుర్రుగుర్రుమనటం. గురుక్కు, గురుక్కుగురుక్కు. త. కుఱుకుఱుప్ప, కుఱుకు ఱుప్పై. గురక ; కుఱుక్కై, కుఱుకై. గురకపెట్టటం ; మ. కుఱుకుఱుకక్క. కష్టంగాశ్వాసించు ; కుఱుక్కుక, కుఱుణ్ణుక. కూయు ; గోం. కుహస్నానా. మొరుగు ; పర్జి. గుర్ర్. కూయు. కూర్. కూయు ; కొలా. గుర్గుడిల్. గుర్రుగుర్రుమను ; కుడు. గుర్రానా. అరచు, బొబ్బరించు ; ద్రా. ఘుర్రింగ్. గుర్రుమనటం.

గుఱుకగొను (-కొను) అ.క్రి. 1. నిద్రించు ; 2. గుర్రు పెట్టు. గుఱుకపెట్టు రూ. గురకపెట్టు. అ.క్రి. గురకలిడు. ఉ.హరిశ్చ. 4.15. గుఱుకపోతు వి. నిద్రపోతు. గుఱుకయిడు (-ఇడు) అ.క్రి. నిద్రలో గుర్రుమనిద్యనిచేయు. గుఱుకలిడు అ.క్రి. గురకపెట్టు. మను. 2.7. <గుఱుక + -లు + ఇడు. గుఱుకలుపెట్టు అ.క్రి. గురకపెట్టు. ఉ.రా. 2.295.

గుఱుగుఱు రూ. గురగుర[3], గులగుల[3] విణ. దురదకల. వరాహ. 10.53 ; వి. ఒకవిధమయిన దురద.

త. కుఱుకుఱుత్తల్.

గుఱుగుఱులాడు అ.క్రి. దురదపెట్టు < గుఱుగుఱు + -లు + ఆడు.

గుఱుపోతు రూ.చూ. గురుపోతు. వి. వృషభగవయం.

గుఱుమ్ము రూ.చూ. గుఱ్ఱము. వి. గుర్రం, అశ్వం. పాండు. 2.38, యయా. 4.155.

గుఱాలగోచ వి. అశ్వపాలకుడు. ఆం.భా. 2.204.

గుఱాము వి. తూనికలో ఒకపరిమాణం.

గుఱాలగోచ చూ. గుఱము.

గుఱి రూ. గురి[2]. వి. 1. నిర్ణయం, ఏర్పాటు. నెల్లూరికాననం. 48. క్రీ.శ. 1145. నం ; 2. దృష్టాంతం, నిదర్శనం. భార. ఉద్యో. 3.305 ; 3. లక్ష్యం, భార. ద్రోణ. 3.262 ; 4. సాక్షి. భాస్క.రా. యు. 2.366 ; 5. పరిమితి, హద్దు, మర్యాద. ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 1479 పం ; 6. గుర్తు, చిహ్నం. ఆము. 5.31 ; 7. గిరి, వలయాకార రేఖ. ఘటికా. 2.41. 8. విజ్ఞానం, నమ్మిక. నీలా. 1.3 ; 9. మచ్చ, కళంకం; ఆం.భా. 1.80 ; 10. యుక్తి. ఉపాయం. చెన్నబసవ. 2.230.

క. గుఱి, గుఱు ; కుఱి. లక్ష్యపెట్టు ; తు. గురి. లక్ష్యం, గుర్తు ; గురితూపుని. లక్ష్యపెట్టు ; త. కుఱి, ఉద్దేశించు ; కుఱిప్పు. ఉద్దేశం ; మ. కుఱిక్క. గుర్తించు ; కుఱి. గుర్తు.

గుఱికట్టు వి. 1. కట్టుపాటు, ఏర్పాటు. దశా. 7.188. 2. అంచు ; 3. మితి. గుఱికాఁడు వి. రేడు, పతి. హర. 6.79 ; విణ. లక్ష్యంతప్పకుండాకొట్టేవాడు, కృతహస్తుడు ; గుఱికుదురు అ.క్రి. నమ్మకంఏర్పడు. గుఱికొండి వి. 1. గుర్తు కోసం కొండివలె కట్టినకాడు. అష్టమ.క. 1.35. వ. 17వం. 2. సాటి, పోలిక. కాశీండీ. 6.53 ; 3. ఆయం, జీవస్థానం. గుఱికొను స.క్రి. లక్ష్యంగా చేయు. రసిక. 4.95. గుఱిచెదరు అ.క్రి. నమ్మకం తగ్గు. గుఱిచేయు రూ.చూ. గుఱిసేయు. స.క్రి. 1. లక్ష్యంచేయు. కవిరా. 4.95 ; 2. దృష్టాంతంగా చేయు ; 3. లక్ష్యపెట్టు. గుఱించు రూ. గుఱియించు. స.క్రి. 1. లక్ష్యంగా ఉంచుకొను. శృం.నై. 3.202 ; 2. మితిఇడు. ఖవ. చ. 3.15 ; అ.క్రి. తలపెట్టు. రాజవా. 3.174. గుఱివడు అ.క్రి. పేరుపడు, ప్రసిద్ధికెక్కు. రమునా. 18వ. 13పం. గుఱివఱుచు స.క్రి. 1. నిర్ణయించుకొను. రామాభ్యు. 7.288 ; 2. ఏర్పరుచుకొను గుఱియగు (-అగు) అ.క్రి. సమర్థుడగు. కుచే. 1.51. గుఱియించు రూ. చూ. గుఱించు. స. క్రి. 1. లక్ష్యంగా ఉంచుకొను ; 2. మితిఇడు ; 3. సంకల్పించు, తలపెట్టు. గుఱివేయు స.క్రి. 1. వశపరచుకొను. మల్ల. 2.22 ; 2. గురిచూచి కొట్టు ; 3. వాతపెట్టు. గుఱివ్రాయు స.క్రి. గిరిగీయు. గుఱిసేయు (-చేయు) రూ. గుఱిచేయు. స.క్రి. 1. లక్ష్యం చేయు. శృం. నై. 5.146 ; 2. దృష్టాంతంగా చేయు. భాగ. 7.379 ; 3. లక్ష్యపెట్టు. కళా. 3.213.

-గుఱిచి రూ.చూ. -గుఱించి. ప్రత్య. కూర్చి. హరి. పూ. 2.97.

-గుఱించి రూ. -గుఱిచి. చూ.- కూర్చి. ప్రత్య. కూర్చి. భార. శల్య. 2.73.

గుఱు రూ.చూ. గుఱ్ఱు. వి. నిద్రపోయేటప్పుడు చేసేధ్వని.

గుఱుపెట్టు రూ.చూ. గుఱుపెట్టు. అ.క్రి. గురకపెట్టు. హరిశ్చ. 5.55. వి. గురక. ఆం. భా. 1.142. గుఱుపొడుచు అ.క్రి. గురకపెట్టు. భాస్క. రా. యు. 2.76. గుఱుపెట్టు (-పెట్టు) రూ. గురుపెట్టు, గుర్పెట్టు, గుర్వెట్టు, గుఱుపెట్టు, గుఱ్ఱుపెట్టు, గుఱ్ఱుపెట్టు, గుఱ్ఱెట్టు. అ.క్రి. గురకపెట్టు. భాగ. 8.713. వి. గురక.

గుఱుక రూ.చూ. గుఱుక. వి. నిద్రపోయేటప్పుడు కొందరు చేసే ధ్వని విశేషం.

గుఱుపు రూ. గురక[2], గురుక, గురుకు[3]. వి. పశురోగ విశేషం. ఆం. భా. 2.125.

గుఱుకొను రూ. గురుకొను. అ.క్రి. 1. యత్నించు, పూను.

భార. ఆది. 5.178 ; 2. అతిశయించు. భార. ఆది. 8.270.

గుఱుగుఱ్ఱు వి. పాము ఒరలటంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. శ్యం. నై. 8.125. ధ్వన్యను.

క. గుఱ్ఱు. అనుకరణధ్వని ; త. కుఱుకుఱుత్తల్.

గుఱుతగు చూ. గుఱుతు.

గుఱుతించు చూ. గుఱుతు.

గుఱుతిడు చూ. గుఱుతు.

గుఱుతు యా. గురుతు, గుర్తు. వి. 1. పరిమితి. స్యసింహా. 5.142 ; 2. స్థానం. మార్క. 4.84 ; 3. ఆనవాలు, చిహ్నం. భీమ. 3.9 ; 4. ప్రసిద్ధి, కీర్తి. పాండు. 1.80 ; 5. విధం. ప్రబంధ. 7.880 ; 6. లక్ష్యం. వైజ. 2.86 ; 7. సాక్షి. సారంగ. చ. 2.61 ; 8. మచ్చు. ఆం. భా. 1.80, విణ. 1. నిజమైన ; 2. తెల్లమైన ; 3. మనమైన.

క. గుఱుతు. చిహ్నం.

గుఱుతగు అ.క్రి. మనముగు. రం. రా. అయో. 135 పు. 26పం. గుఱుతించు రూ. గుర్తించు. న.క్రి. 1. ఆలోచించు. హర. 1.20 ; 2. ఆనవాలుపట్టు. గుఱుతిడు స.క్రి. అపేక్షించు, కోరు. బసవ. 5.199 పం. గుఱుతుగ రూ. గుఱుతుగా. క్రి. విణ.ద్రు. 1. స్పష్టంగా. ద్వి. వరహ. 3.237 వ ; 2. నిజంగా. సారంగ. చ. 2.14 ; 3. శ్రద్ధతో, బాగుగా. కుచే. 1.122. గుఱుతుగా రూ.చూ. గుఱుతుగ. క్రి. విణ.ద్రు. 1. శ్రద్ధతో, బాగుగా ; 2. నిజంగా ; 3. స్పష్టంగా. గుఱుతుపట్టు స.క్రి. గుర్తించు. గుఱుతువడు అ.క్రి. తెలియు, విదితమగు. వేమన. 1.153. గుఱుతుపెట్టు రూ.చూ. గుఱుతువెట్టు స.క్రి. చిహ్నితం చేయు. గుఱుతుపొడుచు స.క్రి. చిహ్నితంచేయు. గుఱుతుమాట వి. ప్రసిద్ధిగలమాట, లోకోక్తి. కుచేల. 1.46. గుఱుతుమాయు అ.క్రి. తెలియక పోవు. గుఱుతువెట్టు (-పెట్టు) రూ. గుర్తుపెట్టు[1]. గుఱుతువెట్టు. స.క్రి. చిహ్నితం చేయు. గుఱుతెఱుగు రూ. గుర్తెరుగు. స.క్రి. ఆనవాలుపెట్టు, తెలిసికొను. కళా. 3.267. < గుఱుతు + ఎఱుగు.

గుఱుతెఱుగు చూ. గుఱుతు.

గుఱుమ రూ.చూ. గుఱుము. వి. గింజ, విత్తు.

గుఱుము రూ. గుఱుమ. వి. 1. బీజం. భార. శాంతి. 5.241 ; 2. గింజ. భార. ఆను. 5.28.

గుఱ్ఱపుగచ్చ[1] చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుగచ్చ[2] చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుగడ్డి చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుగట్టాకు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుగొంకి చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుచబుకు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుచెక్కతుంగ చూ. గుఱ్ఱము.

గుర్రపుజల్లి చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుడదువ చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుడొక్క (-చుక్క) చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుడొంగ చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుదెక్క చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుతీగ చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుదోకుడు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుబాదము చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుమారిజిట్ట చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుమూతిచేప చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుమూతిపురుగు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుమూతివాడు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుమోమువేల్పు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుబిల్ల చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుబీట చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుబెరజు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపువాడు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపువానము చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుసారము చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱపుపెక్కుడు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱము రూ. గుర్రము, గుఱము. వి. 1. అశ్వం. భార. విరా. 1.95 ; 2. కోడిపిట. కొయ్యపిట.

క. కుదిరె, కుచురె, కుదిరె. గుర్రం ; కొడ. కుచిరె. గుర్రం ; తు. కుచురె. గుర్రం ; త. కుతిరై. గుర్రం ; మ. కుతిర. గుర్రం, గుర్రపు దండు ; కొండ. కుదిర్. గుర్రం ; దువి. గూరుచి. గుర్రం ; గుర్లొచి. గుర్రం ; పర్జి. గుర్లొల్. గుర్రం ; నా. ఘుర్రెమ్. గుర్రం.

గుఱ్ఱపుగచ్చ[1] వి. ఒక రకం తీగ, ఒకే గింజ కలిగిన కాయ కాస్తుంది (Mucuna monosperma). గుఱ్ఱపుగచ్చ[2] వి. పచ్చని పూలు, ఎర్రని పళ్ళు కాసే ఒక తీగ (Pterolobium indicum). గుఱ్ఱపుగడ్డి వి. మందుల్లో ఉపయోగపడే ఒక మొక్క, గురుజ మొక్క (Clerodendron infortunatum). గుఱ్ఱపుగట్టాకు వి. వాకుడు. గుఱ్ఱపుగొంకి (-కొంకి) వి. పశువులకు కాలు లగిడీసురుపోయే జబ్బు. గుఱ్ఱపుచబుకు వి. కొరడా < గుఱ్ఱము + ఉ. చాబుక్. గుఱ్ఱపుచెక్కతుంగ వి. వృక్ష విశేషం. గుఱ్ఱపుజల్లి వి. చెల్లగుమురు చెట్టు, పలచని ఆకులు కలిగి, వుల్లని పళ్ళు కాసే ఒక చెట్టు (Antidesma diandrum). గుఱ్ఱపుడదువ (-చదువ) వి. నెమరుకు రాని చదువు. గుఱ్ఱపుడొక్క (-చుక్క) వి. అశ్వినీ నక్షత్రం. గుఱ్ఱపుడొంగ (-చొంగ) వి. హాలాహలం. గుఱ్ఱపుదెక్క వి. వుటం. గుఱ్ఱపుతీగ వి. గంజాం, పదమటి కనుమల్లో పెరిగే ఒక తీగ (Elematis Smilacifolia). గుఱ్ఱపుదోకుడు (-తోకుడు) వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం. ప్రబంధ. 112. గుఱ్ఱపుబాదము వి. పెద్ద బాదం చెట్టు, పూలు దుర్వాసన కలిగి ఉండే ఒక బాదం చెట్టు (Sterculia foetida). గుఱ్ఱపుమారిజిట్ట వి. వృక్ష విశేషం (Anthus rubulus). గుఱ్ఱపుమూతిచేప వి ఒక రకం చేప. గుఱ్ఱపుమూతిపురుగు వి. తుమ్మర పురుగు. గుఱ్ఱపుమూతివాడు వి. కింపురుషుడు. గుఱ్ఱపుమోమువేల్పు వి. కింపురుషుడు. గుఱ్ఱపుబిల్ల వి. అశ్వపోతం. గుఱ్ఱపుబీట వి. ద్వారబంధం మీద ఉంచే గుర్రపు మూతి కొయ్య. గుఱ్ఱపుబెరజు వి. ఒక జాతి నర్సం. సిం.ద్వా. 8.98.

గుఱ్ఱపువాఁడు వి. అశ్వపాలకుడు. గుఱ్ఱపువానము వి. ఇంటి కవ్వులోని ఆధారం. గుఱ్ఱవుసొరము వి. సప్త స్వరాల్లో ఒకటి, ధైవతం. గుఱ్ఱపెక్కుడు వి. బాల క్రీడా విశేషం. గుఱ్ఱమెక్కు అ.క్రి. 1. గుర్రంమీద ఎక్కు; 2. గర్వించు; 3. తాగి నిషాలో ఉండు. గుఱ్ఱమెక్కుడు వి. బాల క్రీడా విశేషం. హంస. 3.146.

గుఱ్ఱమెక్కు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱమెక్కుడు చూ. గుఱ్ఱము.

గుఱ్ఱు దూ. గుఱు. వి. 1. కోపించటంలో అనుకరణం. వాసిష్ఠ. 1.7; 2. నిద్రా ధ్వని, గురక; 3. పగ, కంటు. ధ్వన్యను.

క. గుఱ్ఱు. గురక, నిద్రా ధ్వని.

గుఱ్ఱుకలుగు అ.క్రి. గుర్రుపెట్టు. గుఱ్ఱుగామాట్లాడు స.క్రి. ఈర్ష్యగా మాట్లాడు. గుఱ్ఱుగుఱ్ఱు వి. 1. దగ్గేటప్పుడయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. విప్ర. 4.19; 2. మూలగటంలోని ధ్వనికి అనుకరణం. ప్రబంధ. 788. గుఱ్ఱుపెట్టు దూ.చూ. గుఱుపెట్టు. అ.క్రి. గుర్రుపెట్టు. గుఱ్ఱుమను అ.క్రి. మూలుగు. గుఱ్ఱువెట్టు(-పెట్టు) దూ.చూ. గుఱుపెట్టు. అ.క్రి. గుర్రుపెట్టు; వి. గురక. గుఱ్ఱెట్టు మా.చూ. గుఱుపెట్టు. అ.క్రి. మూలుగు వంటి ధ్వనిచేయు. <గుఱ్ఱు+పెట్టు. గుఱ్ఱెత్తు చూ. గుఱుపెట్టు. అ.క్రి. 1. గుర్రుపెట్టు; 2. చిరచిరలాడు, కోపం కలుగు.

గుఱ్ఱెట్టు చూ. గుఱ్ఱు.

గుఱ్ఱెత్తు చూ. గుఱ్ఱు.

గుల వి. దురద, గులగుల, తీట.

గులక[1] వి. మొరం, ఒక విధమయిన రాయి.

గులకపేల దూ. గులురునేల. వి. మొరుం, వన్నరాయి ఎక్కువగా కల్సిన నేల. గులకరాయి దూ. గులకఱాయి, గులుకురాయి, గుల్కరాయి, గొలుకురాయి, గొల్కురాయి, వి. 1. అచ్చుగుల్ల; 2. కంకరరాయి. గులకరాయిమొరన వి. గులకరాయి ఎక్కువగా ఉన్న మొరననేల. గులకరేవడి వి. గులకరాళ్లు కలిసిన రేగడి. గులకఱాయి దూ.చూ. గులకరాయి. వి. మొరం, చిన్న రాళ్లు.

గులక[2] దూ. గొలుకు. వి. గుల్లదంటు, వకువలు తినగా మిగిలిన చొప్ప.

గులక[3] దూ. గునక[2]. వి. గవ్వ, బుడ్డి, పత్తి తియ్యగా మిగిలిన వట్టి కాయ లేదా గుల్ల.

గులకండు దూ.చూ. గుల్కండు. వి. గులాబీ పూల లేహ్యం.

గులకరము వి. మొలక, మొక్క, మోక.

గులకరములుగొను (-కొను) అ.క్రి. మొలకెత్తు. భాగ. 8.396; గులకరించు[3] అ.క్రి. 1. నిర్ణయించు, వెలువడు. క్రీడా. 95; 2. వ్యాపించు. చంద్రాంగ. 3.92; 3. అంకురించు. నుదా. 96; స.క్రి. వెలార్చు, బయల్పరుచు. వసు. 4.23.

గులకరించు[1] అ.క్రి. ధ్వనిచేయు, శబ్దించు. వరాహ. 3.126.

గులకరించు[2] స.క్రి. కుళ్ళగించు, సాధనాలతో నేల తిరగవేయు.

గులకరించు[3] చూ. గులకరము.

గులకరింత వి. క్షుద్ర జల జంతు విశేషం. హంస. 4.186.

గులగుల[1] వి. 1. పక్షుల కూతకు అనుకరణం. శృం. నై. 1.108. ధ్వన్యను; 2. ఎలుగుబంటి పుట్ట కోరాడటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. మను. 4.37.

గులగుల[2] వి. చూర్ణం. అచ్చ.రా. సుందర. 22; వి.బ.వ. ముక్కలు ముక్కలు.

గులగులయగు (-అగు) అ.క్రి. 1. శిథిలమగు, నలిగిన దగు. పాండు. 4.297; 2. లోతుగా అగు; 3. బూటకమగు.

గులగుల[3] దూ.చూ. గుబగుబ. విజ. దురదకల. వి. దురద.

గులగులలాడు అ.క్రి. పురుగులు గుప్పులుగా ఏర్పడి పాకు. గులగులలు వి.బ.వ. ముక్క ముక్కలు. భాస్క.రా.యు. 1966.

గులవ చూ. గులాము. వి. అశ్వపాలకుడు. ఆం. భా. 2.204.

గులాంకాయలు చూ. గులాము. వి.బ.వ. నాగజెముడు పళ్ళు.

గులావువాఁడు చూ. గులాము.

గులాబి[1] వి. 1. ఎరుపు నీలం కలసిన రంగు; 2. రోజా పువ్వు (Rosa centifolia).

హిం. ఉ. గులాబ్. గులాబి పువ్వు.

క. గులాబ; మ. గులాబ.

<ఉ. గులాబ్.

గులాబిజామ దూ. గులాబిజామి, గులాబ్జామ. వి. ఒక రకం ఫల వృక్షం (Eugenia javania). గులాబిజామి దూ.చూ. గులాబిజామ. వి. జంబూ ఫలం. గులాబిటమోట దూ. గులాబి టోమాట, గులాబి తమాట, గులాబి తమోట. వి. రామములగ. గులాబిటోమాట దూ.చూ. గులాబి టమోట. వి. రామములగ. గులాబితమాట దూ.చూ. గులాబి టమోట. వి. రామములగ. గులాబితమోట దూ.చూ. గులాబి టమోట. వి. రామములగ. గులాబిదేరు వి. ఒక రకం నేరేడు. గులాబిరంగు వి. ఒక రకం లేత ఎరుపు రంగు, గులాబి రేకుల రంగు. గులాబిరంగుకాల్పు వి. కుండల ఎర్ర కాల్పులో గులాబి రంగు వచ్చిన కాల్పు. గులాబ్జామ దూ.చూ. గులాబిజామ. వి. ఒక రకం ఫల వృక్షం (Eugenia javanica).

గులాబి[2] వి. తలుపు మొదలైన వాటిని లాగి తెరవడానికి ఉపయోగపడే పరికరం.

గులాబ్జామ చూ. గులాబి[1].

గులాము దూ. గుల్లాము, గోలావు, గోలాము. విజ. హీనుడు. వేంక. పంచ. 1.763; వి. 1. బిచ్చం. వైజ. 2.128; 2. బానిస, దానుడు. అడిదము నూరకవిదాటువ; 3. దాసి.

హిం.ఉ. గులామ్.

క. గులాము. బానిస; తు. గులామె;

<ఉ. గులామ్.

గులావువాఁడు వి. బిచ్చగాడు. గులాముసేయు (-చేయు) స.క్రి. సేవించు. గులామెత్తు స.క్రి. బిచ్చమెత్తు, యాచించు. వైజ. 2.122. <గులాము+ఎత్తు.

గులామెత్తు చూ. గులాము.

గులాల్ దూ.చూ. గులాలు. వి. బచ్చలిపండురంగు, బుక్కా రంగు.

గులాల్‌పీకాండరం వి. కొంగులో వువ్వుల డిజైనులో నేసిన పట్టుబట్ట.

గులాలు దూ. గులాల్. వి. ఎర్రని కుంకుమవంటి ద్రవ్యం.

హిం.ఉ. గులాల్. బుక్కా ; పార. గుల్లాలా.

ఉ. గులాలు. హోలినందర్భంలో చల్లుకొనే ఎర్రరంగు పొడి.

< ఉ. గులాల్.

గులాలుపొడి వి. ఎర్రపొడి, బుక్కా.

గులి[1] దూ.చూ. గుల్లి[2]. వి. తెల్లగాఉండేకర్ర కలిగిన ఒకచెట్టు (Capparis grandis).

గులి[2] దూ.చూ. గుల్లె. వి. నూలులెక్క, ఎనభై పోగులనూలు.

గులిగి వి. ముతకనూలు, పోగుమందంగాఉండేనూలు.

గులిబి దూ.చూ. గులిబి[2]. వి. గులిమి. ఆం.భా. 2.134.

గులిబుద్ వి. ఈదారంగు పూలుపూసే ఒకచిన్నచెట్టు (Sterculiapopulifolia).

గులిమి దూ.చూ. గులిబి[1]. వి. కర్ణమలం, పింజూమం. ఆం.భా. 2.134.

గులిమికడుకు వి. గులిమితీసుకొనే వెండి మొ. వాని వల్ల. గులిమితెడు దూ.చూ. గులిమితెడ్డు. వి. గులిమితీసి కొనే పనిముట్టు. గులిమితెడ్డు దూ. గులిమితెడు. వి. గులిమి కడుకు.

గులిమిడి వి. ఒకరకంపూలచెట్టు.

క. గుల్మిని.

గులిమెంది వి. 1. వువ్వువిశేషం ; 2. మత్స్యవిశేషం.

గులివి దూ.చూ. గులిబి[2]. వి. కర్ణమలం.

గులివింత దూ.చూ. గురిగింజ. వి. బంజరుభూముల్లో పెరిగే ఒకతీగ.

గులివింద దూ.చూ. గురిగింజ. వి. బంజరుభూములో పెరిగే ఒకతీగ.

గులు వి.బ.వ. పెద్దలు, గురువులు.

నం. గుర-. పెద్దదైన, ఉపాధ్యాయుడు.

< నం. గుర-+-లు.

గులుకువేల దూ.చూ. గులకనేల. వి. నన్నరాయిఎక్కువగా కలిసిననేల.

గులుకురాయి దూ.చూ. గులకరాయి. వి. 1. అబ్బుగుల్ల ; 2. కంకరరాయి.

గులుకోలకట్టె వి. పూనుగర్ర, పావుచెక్క తొక్కినపుడు అచ్చు కర్రను కిందికిలాగేకర్ర.

గులుగు[1] దూ. గుల్గు. అ.క్రి. 1. లోలోనగొణుగు ; 2. విలాసంగా వర్తించు ; వి. కులుకుదనం.

గులుగులుపోయు (-చేయు) న.క్రి. గిలిగింతపెట్టు.

గులుగు[2] దూ.చూ. గొలుగు[1]. వి. తువ్వగా పెరిగే ఒకరకం కలువమొక్క (Careya arborea).

గులుగు[3] వి. జనపనారమొక్క, నారకోసంసాగు చేయబడేఒక పంట (Hibiscus Cannatbinus).

గులెదావది వి. సీతమాధవి అనేపూవు.

గుల్కందు దూ. గులకందు. వి. గులాబీపూలలేహ్యం.

గుల్కరాయి దూ.చూ. గులకరాయి. వి. 1. అబ్బుగుల్ల ; 2. కంకరరాయి.

గుల్గు దూ.చూ. గులుగు[1]. అ.క్రి. గొణుగు, నణగు.

గుల్బందు వి. చిన్నఉన్ని గుడ్డ, దుమాలు.

గుల్మి దూ.చూ. గులిబి[2]. వి. 1. గుబ్బిలికాడు ; 2. గులిమి.

గుల్ల దూ. గుల్లు. వి. 1. చింతపండు మొ. వాటిమాద కోశం వలెఉండే పదార్థవిశేషం. ధాన్య.రా. యు. 680 ; 2. జలజంతువిశేషం, క్షుద్రశంఖం. ఆము. 2.58 ; 3. పొక్కు, బొబ్బ ; 4. కప్పచిప్ప, శంబూక ; 5. లోతైనగంప, తట్ట ; 6. పొల్లు ; 7. ఆముదాల్లులోవాడేచిన్న కర్ర ముక్కలు ; 8. ఇనపగంప, ఇనుముతో చేసిన వెదల్చాటి పాత్ర ; 9. పొలాలకు నీళ్లుతోడటానికి ఉపయోగించే సాధన విశేషం ; 10. తివాసీ నేసేటప్పుడు వడిదారాల్లో దూర్చిన కర్ర, అచ్చుకర్ర. విణ. 1. అల్పమైన. వేమ. 1.139 ; 2. బోలుగావున్న, గట్టిదికాని.

నం. ఖుల్ల-, ఖుల్లక-. నీచమైన, తక్కువైన. ప్రా. ఖుల్ల-, ఖుల్లగ-. చిన్న.

< ప్రా. ఖుల్ల-.

గుల్లకడియము వి. వరికుప్పమట్టుచుట్టూనూర్చేటప్పుడు వేసేవరి. గుల్లకాడు విణ. 1. అంతస్సారంలేనివాడు, క్షేత్రయపదాలు ; 2. దరిద్రుడు. గుల్లకావి వి. కొంచెం నీలవుడాలుగలఎరువు. బహుళా. 4.131. గుల్లకాను వి. వెల తక్కువనాణెం, బోలునాణెం. వేమ. 1.150. గుల్లగుట్టు (-కుట్టు) అ.క్రి. నశించు, తరుగు. నిరంకు. 2.115. గుల్లగురుగులు వి.బ.వ. లక్కపిడతలు, చిన్నపిల్లలు ఆడుకోటానికి చిన్న సైజులో చేసిన రకరకాల మట్టిపాత్రలు. గుల్లచేయు అ.క్రి. హుర్తిగా వెచ్చించు. గుల్లకావి వి. డొల్లగాఉండేరేకుకాపి. గుల్లతెర వి. బోలుతెర, సారెపలకమీది మట్టినిగొట్టంలాగ కొంతఎత్తుగా పైకితీర్చేఆకారం. గుల్లతెవులు వి. మిరప తెగులు, ఆకులుముడుచుకుపోయేఒకతెగులు. గుల్లదంటు వి. గులక, వళువులుతినగా మిగిలినదొప్ప. గుల్లపేర్ వి. పలచగానేసిననేత. గుల్లపట్టు న.క్రి. పొంగబట్టు, సారెమీద వాటతయారవుతున్నపుడు వాటలోపలఒకచేయి పెలుపలఒక చేయి పెట్టిమధ్యలావుగా వచ్చేటట్టుచేయు. గుల్లపరు అ.క్రి. అవమానపడు. గుల్లపఱచు దూ.చూ. గుల్లపఱుచు. న.క్రి. అవమానపరచు. గుల్లపఱుచు దూ. గుల్లపఱచు. న.క్రి. అవమానపరచు. ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 168 పం. గుల్లపుటికె వి. చిన్నగంప. గుల్లపొట్టు వి. కంకిపొట్టునుని. గుల్లపొదుగు వి. పెద్దపొదుగు, పాలుబాగాఇచ్చేది. గుల్లముక్క వి. బోలుగా మోగేరాతిముక్క. గుల్లరాయి వి. 1. అబ్బుగుల్ల ; 2. గోరలుకట్టుబడిలోవాడేరాతిముక్క. గుల్లరేగడి దూ. గుల్ల రేవడి. వి. బొగ్గురేగడి, గుల్లగాఉండేరేవడి. గుల్లరేవడి దూ.చూ. గుల్లరేగడి. వి. బొగ్గురేగడి, గుల్లగాఉండేరేవడి. గుల్లనువ్వుము వి. నున్నపుగుల్లలతో తయారుచేసిన నువ్వం. గుల్లెట్టు న.క్రి. కుళ్ళగించు, సాధనాలతో నేనుతిరగ వేయు. < గుల్ల+ పెట్టు. గుల్లెడు విణ. గంపెడు. < గుల్ల+-ఎఱు.

గుల్లగిచ్చు యూ.చూ. గుల్లగించు. న.క్రి. గులకరించు, నేలను తిరగవేయు.

గుల్లగించు చూ. గుల్ల. యూ. గుల్లగిచ్చు, గుళ్లగిచ్చు. న.క్రి. గులకరించు, విరుచు, ఒరబెట్టే సాధనాలతో నేలను తిరగవేయు.

గుల్లడము వి. వర్ణవిశేషం.

గుల్లడి చూ. గుల్ల. వి. బిగువుతక్కువగా ఉన్న రేవడినేల.

గుల్లమంజరి వి. గంటల్లాగఉండేతెల్లటిపూలుహాసే ఒకతీగ, దీన్నితోటల్లో అందంకోసంపెంచుతారు (Beaumontia-grandiflora).

గుల్లా వి. రాళ్ళవరసలకు మధ్యనున్న స్థలం, నందు.

గుల్లాము యూ.చూ. గులాము. వి. 1. గులాము, దాసుడు. వేమన. 1.63 ; 2. అశ్వపాలకుడు. ఆం.భా. 2.204.

గుల్లి[1] విణ. 1. చిన్న ; 2. తోకలేని.

గుల్లి[2] యూ.చూ. గుల్లె. వి. నూలుచెక్క, ఎనభై పోగుల నూలు.

గుల్లి[3] యూ. గులి[1], గుల్లెము. వి. తెల్లగా ఉండే కర్ర కలిగిన ఒక చెట్టు (Capparis grandis).

గుల్లెము యూ.చూ. గుల్లి[3]. వి. తెల్లగా ఉండే కర్ర కలిగిన చెట్టు (Capparis grandis).

గుల్లించు న.క్రి. 1. కుదించు ; 2. నాటు.

గుల్లు యూ.చూ. గుల్ల. వి. వ్యాధి విశేషం.

గుల్లె యూ. గులి[2], గుల్లి[2]. వి. నూలుచెక్క, లడీలో దెబ్బయ్యో వంతు నూలు, ఎనభై పోగుల నూలు, ఆరభై దనరి కాయల చెక్క.

గుల్లెట్టు చూ. గుల్ల.

గుల్లెడు చూ. గుల్ల.

గుల్షబ్ వి. ఒకరకం పొడ.

హిం.ఉ. పార. *గుల్‌ళబ్బో*. రజనీగంధం.

<ఉ. *గుల్‌ళబ్బో*.

గుళావులు వి.బ.వ. అలంకారార్థం పెట్టే గాజుగోలీలు.

ఇం. *Globe*. గోళం ; పో. గ్లోబు ; స్పా. గ్లోబో.

<పో. గ్లోబు.

గుళిగ వి. ముటిక, ఉండ, గుళిక. చిక. 2.

సం. గుళికా. ఉండ, మాత్ర.

<సం. గుళికా.

గుళ్లకాడి వి. పచ్చని పూలుహాసే ఒక తీగ (Ipomaea chryseides).

గుళ్లగిచ్చు యూ.చూ. గుల్లగించు. న.క్రి. నేలను తిరగవేయు.

గుళ్లు వి.బ.వ. కంచెనగుడి అనే బాలక్రీడా విశేషం. విష్ణుప. 7.203.

గుళ్ళ వి. మాడు, మట్టిపాత్రలను నర్చేలప్పుడు ఆడుగు పై భాగంలో చుట్టూ కడియంలాగ నిలిపిన అంచు.

గుళ్ళనలిగం వి. రాతిస్తంభాల చుట్టు అంచుల వంపుగా నరికిన మలుపు.

గుళ్ళబేరింగు వి. మరామ. ఇరుసు సులువుగా తిరగటానికి, ఉక్కు గుండ్లు అమర్చిన పనిముట్టు.

ఇం. *Bearing*. సులభంగా తిరగడానికి ఉపయోగపడే యంత్ర భాగం.

గుళ్ళమనేరీపేటు వి. అంచులో నేసే ఒకరకం గళ్ళ డిజైను.

గుళ్ళారిగాడు వి. పొడుగాటివాడు.

గుళ్ళెకాడు వి. పొట్టెకాడు. నేతపడుగులో చివరి పాయకు కట్టిన దారం.

గువగుత్తి యూ.చూ. గువ్వగుత్తి. వి. కపోతాంఘ్రి అనే మొక్క.

గువమునురు యూ.చూ. గువ్వమునురు. వి. తెరిపిలేని జడివాన.

గువగో వి.బ.వ. పోకచెక్కలు.

గువ్వ యూ.చూ. గ్రువ్వ. వి. 1. కపోతభేదం, అడవి పావురం. హంస. 3.13 ; 2. పక్షి, పిట్ట. ఆం.భా. 2.96.

గువ్వకర్ణంమ వి. గువ్వకన్ను ఆకారంలో డిజైను పడేట్టు నేసిన అంచు. గువ్వకన్నంచు యూ. గూకన్నంచు. వి. గువ్వకన్ను పేటు, గువ్వకన్ను ఆకారంలో డిజైను, పడేట్టు నేసిన అంచు. గువ్వకన్ను పేటి యూ.చూ. గువ్వకన్ను పేటు. వి. అంచులో గువ్వకన్ను ఆకారంలో నేసిన డిజైను. గువ్వకన్ను పేటు యూ. గువ్వకన్ను పేటి, గూకన్ను పేటు. వి. అంచుల్లో గువ్వకన్ను ఆకారంలో నేసిన డిజైను. గువ్వకరి వి. విజృంభణం. భోజ. 3.26. గువ్వకరిగొను (-కొను) అ.క్రి. విజృంభించు, రేగు. జైమిసి. భా. 4.72, వరాహ. 10.41. గువ్వగుత్తుక యూ. గువ్వగుత్తుక[2]. వి. ఆకలిచేత కలిగే హీనస్వరం. పాండు. 3.20. గువ్వకుత్తుకవడు యూ. గువ్వగుత్తుకపడు. అ.క్రి. ఆకలిచేత హీనస్వరం పడిన వాడగు, కృశించు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1280 పం. గువ్వకూర్చుండుట వి. నీరు లేకుండా దెంకాయ చెడిపోవటం. గువ్వకొమ అ.క్రి. 1. గుమిగూడు ; 2. మంతనాలాడు. గువ్వకొరింద వి. పచ్చని పూలూ, ఎర్రని పళ్ళుకాసే ఒక తీగ (Pterolobium indicum). గువ్వకోలు వి. గుమిగూడటం. గువ్వకోలుకొమ యూ.చూ. గువ్వకోల్కొను. అ.క్రి. చుట్టుకొను, గుంపుకూడు. భక. 1.372. గువ్వకోల్కొమ యూ. గువ్వకోలుకొను. అ.క్రి. గుమికూడు. మను. 3.109. గువ్వగుత్తి యూ. గువగుత్తి, గూగుత్తి, గూగుత్తి, గోగుత్తి, గోవుగుత్తి. వి. మెట్టలోను, ఎర్ర నేలల్లోను ఎక్కువగా పెరిగే కలుపు మొక్క, కపోతాంఘ్రి. ఆం.భా. 2.65 (Arum colocoste). గువ్వగుత్తిక యూ. గువ్వగుత్తుక[1]. వి. కపోతాంఘ్రి. ఆం.భా. 2.65. గువ్వగుత్తి గడ్డి వి. కపోతాంఘ్రి. గువ్వగుత్తిదొవ్వ వి. కంకి ముద్దగా ఉండే రకం. గువ్వగుత్తుక[1] యూ.చూ. గువ్వగుత్తిక. వి. కపోతాంఘ్రి. గువ్వగుత్తుక[2] (-కుత్తుక) యూ.చూ. గువ్వకుత్తుక. వి. హీనస్వరం. గువ్వగుత్తుకవడు యూ.చూ. గువ్వకుత్తుకపడు. అ.క్రి. 1. నీరసిల్లు ; 2. నోరెండుకొనిపోవు. గువ్వగుత్తులు వి.బ.వ. స్త్రీల నగలు. గువ్వడెక్క యూ. గువ్వడెక్కె. వి. ఆకుగిట్ట, వల్చగా, వెదల్చుగా ఉన్న గిట్ట. గువ్వడెక్కె యూ.చూ. గువ్వడెక్క. వి. ఆకుగిట్ట, వల్చగా, వెదల్చుగా ఉన్న గిట్ట. గువ్వదడ వి. పెద్ద పెద్ద ఆకులు కలిగిన ఒక చెట్టు (Grewia abutifolia). గువ్వపుల్లుడు వి. గువ్వ రంగులో ఉన్న బీడునేల. గువ్వమునురు యూ. గువమునురు. వి. నిరంతరం తుప్పరగా పడే వాన.

గువ్వము వి. 1. ముక్కలవులును ; 2. ఆవకాయలోని పిండి, గుజ్జు.

గువ్వరాయి యూ.చూ. గవ్వరాయి. వి. గులకరాయి.

గువ్వకాయి యూ.చూ. గవ్వరాయి. వి. గులకరాయి.

గువ్విగడ్డ చూ. గుబ్బిగడ్డ. వి. సారెనులువుగా తిరగడానికి వీలుగా రంధ్రమున్న రాయికి మట్టి, వరిపొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టిన దిమ్మ.

గువ్వించు స.క్రి. కుళ్ళగించు, సాధనాలతో నేలను తిరగవేయు.

గువ్విరాయి యూ.చూ. గుబ్బిరాయి. వి. సారెమొలను దించడానికి గుబ్బిగడ్డలో పొదిగిన రంధ్రమున్న రాయి.

గుశేలవాకిలి వి. కుసి తలువు బిగించిన వాకిలి.

గుష్టి వి. 1. ఎరుక, 2. గురుతు.

గున వి. లోతుతక్కువ గల చేట.

గునగున వి. 1. సల్లాపం, గునగునధ్వనితో కూడిన రహస్యపు మాట. శ్రీ. 2.77; 2. రహస్యపు మాటల చప్పుడు.

క. కుచు, కుసు, కుసు, గుజి, గుజు, గుస, గుసు, కిసు, గిసు. గునగునలాడటంలోని అనుకరణం; తు. గుజి, గుజు, గుజ్జి, గుజ్జు, గుసు, కుసుకుసు. గునగున మాటలాడటం; త. కుచుకుచు. గునగున మాటలాడటం; కుచుకుచుప్ప. గునగున మాటలాడటం; కుచుకుచ్-ఎన్తల్. అనుకరణ ధ్వని, కచు-కుచ్-ఎన-ల్-కుచు-ముబ్-ఎన్తల్. చెవిలో గునగునలాడు; మ. కుఱుకుఱుక్క, కుచుకుచుక్క. గునగునలాడటం; కుళలిక్క. గునగునలాడటం; కొండ. గుచ్‌గుచ్‌ఇన్. గునగునలాడటం; కుయ. కుస్కుసఅనా. గునగునలాడటం.

గునగునలంబోవు అ.క్రి. గునగునలాడు. ఉ.రా. 6.343.

గునగునలాడు అ.క్రి. రహస్యంగా మాటలాడు. రాజవా. 3.114. <గునగున + - లు + ఆడు. గునగునలువోవు (-పోవు) అ.క్రి. గునగునలాడు. కువ.చ. 2.29.

గుసాయి వి. వంట చేసే ఓర్రుడు.

గుసి యూ.చూ. కుసి[1]. వి. బండి గూటం.

గుసిచెక్క వి. మునుగుచెక్క.

గుసితలువు యూ.చూ. కుసితలువు. వి. కుసిమాను తలువు, కుసి మీదతిరిగే తలువు.

గుసివట్టె వి. మునుగుచెక్క, కుసితగిలించటానికి రంధ్రంఉంచి దర్వాజాపై కమ్మిమీద వరచినచెక్క.

గుసిబద్ద వి. మునుగుచెక్క, కుసితగిలించటానికి రంధ్రంఉంచి దర్వాజాపై కమ్మిమీద వరచిన చెక్క.

గుసిలింత వి. నవ్వు, హానం.

గుమేలాడు అ.క్రి. నందిబంధాలు తెగు.

గుహారు యూ.చూ. గుపారు. వి. అపవాదం, వాదు.

గూకన్నంచు యూ.చూ. గువ్వకన్నంచు. వి. గువ్వకన్ను పేటు.

గూకమ్మ పేటు యూ.చూ. గువ్వకన్ను పేటు.

గూకాలు వి. జడ్డిగం కాళ్ళు తగిలించటానికి గొర్రుదిండుకు రెండు చివర్ల దిగ్గొట్టిన ఇనపకొండి.

గూకు[1] యూ.చూ. క్రుంకు. ఆ.క్రి. 1. కుంకు; 2. చచ్చు, అస్తమించు.

గూకు[2] యూ.చూ. గుబుకు[1]. న.క్రి. గుద్దు, కొట్టు. వి. దెబ్బ.

గూగడ్డ యూ.చూ. గుయ్యిగడ్డ. వి. సారెనులువుగా తిరగటానికి వీలుగారంధ్రం ఉన్నరాయికి మట్టి, వరిపొట్టు కలిపి భూమిలో పాతిపెట్టినదిమ్మ.

గూగిరాయి వి. సారెమొలను దించడానికి గుబ్బిగడ్డలో పొదిగిన రంధ్రం ఉన్నరాయి.

గూగు వి. 1. రోమాంకురం; 2. మిక్కిలి నన్ననిమొళ్ళు, నూగు.

గూగుత్తి యూ.చూ. గువ్వగుత్తి. వి. స్త్రీలభూషణ విశేషం.

గూగుర్తి యూ.చూ. గువ్వగుత్తి. వి. కపోతాంత్రి అనే కలుపు మొక్క.

గూగుళ్ళు వి.బ.వ. చెరుపులోపలి వైపు కొంతమెరకన ఉన్న రాళ్ళు.

గూగె వి. పైర్లతెగులు, పైరంతా తెల్లబడిపోయే తెగులు.

గూజు యూ.చూ. గుజ్జు[2]. వి. గుజ్జు.

గూట వి. కుండలు కాల్చే ఆముపద్ధతి.

గూటం యూ.చూ. గూటము[1]. వి. 1. సారెను పంచడానికి ఆధారంగా అడుగుభాగం లావుగాను పైభాగం సన్నగా కొయ్యమేకులాగా చేసినట్టి కర్రదిమ్మ; 2. గానిగకట్టె తిరగటానికి ఆధారంగా నాటబడిన లావాటికొయ్యదుంప; 3. నేలలోపాతిన పెద్దకొయ్యమేకు; 4. గొడ్లను కట్టే గుంజ; 5. బేల్దారులు, వడ్రంగులు వాడే కొయ్యనుత్తి; 6. అచ్చు పోసిన పచ్చిపెంకును వంచేసాధనం; 7. గుంజపైభాగాన ఆడ్డంగా నాటబడిన పీటలాగా వాడబడే కొయ్యముక్క; 8. గోడలో బిగించిన కొయ్యముక్క; 9. ఆటకలను ఆమర్చేందుకు గోడలో నాటిన కొయ్యముక్క; 10. బండిమీది జల్లకడలకుండా చట్టంలో గుచ్చిన కొయ్యముక్క; 11. ఆడబందు తిరగటానికి వీలుగా కమ్ములకు బిగించిన ఇనపదిమ్మ; 12. దూదిఏకేటప్పుడు కమానుకు సరంకొట్టేకొయ్య బడితె; 13. రాటి తిరగడానికి ఆధారంగా, దూపిరికి దిగగొట్టిన కొయ్య గూటం; 14. ఊడ్తెను నిలబెట్టి తాడుతో బిగించడానికి నేలలోపాతిన గూటం; 15. ఊడ్తెగూటాన్ని నేలలోకి దిగగొట్టే ఇనపమొద్దు; 16. పుగ్గంగూటంలో పాపు చెక్కల బిగింపులకు పాతికొయ్య; 17. దండెను మోపే వంగలకొయ్య; 18. మగ్గం మీదనేత బిగ్రుపెట్టటానికి మేకుకొట్టే కొయ్య; 19. మగ్గంకుచ్చు లాడు కట్టటానికి ఆధారంగా చట్రంనిలువుపట్టెకు బిగించిన కొయ్యపుల్ల, 20. ఉన్నిపడేటప్పుడు నరం కొట్టేపనిముట్టు; 21. ఉన్నిపడుగు తోడడానికి నేలమీద పాతినపుల్ల; 22. ఉన్నిమగ్గం దోనెను మోసే ఎరమవైపు కొయ్యగూటం; 23. ముంతలు మొ. చిన్నపాత్రలను గట్టించడానికి వాడే చిన్నకొయ్యనుత్తి; 24. దొంగగొడ్లకు మెరకు వేలాడేగట్టే బరువుకొయ్య.

గూటంరాయి వి. 1. రాతితో కట్టినఆర్చీ మధ్యభాగంలో బలంకోసం బిగించిన పెద్దరాయి; 2. రాతిగోడల పగుళ్ళను సరిచేస్తూ బిగించేరాయి. గూటంకాడు వి. పావుచెక్కకు గూటానికి బిగించే వెనకకాడు. గూటంపార వి. తొడిమ పార.

గూటంనుడి యూ.చూ. గూటినుడి. వి. తోకకిందినుడి.

గూటదిబ్బి వి. పెద్దకొట్టుకొనే జాగా.

గూటదీవంపెట్టేదిక్కు చూ. గూడు.

గూటము[1] యూ. ఖూటా, గూటం, గూటాం, గూటాము, గూంటము.

వి. 1. దేరామేకు. వాల్మీ. 3.96 ; 2. గుంజ, కంబం ; 3. వడ్రంగి, మాదిగవాడు, దూదేకులవాడు, మొ. వారు ఉపయోగించే పనిముట్టు ; 4. మేకు ; 5. నిలువెత్తుకొయ్య ; 6. గట్టివస్తువులను మెదిపే (నలగగొట్టి) గట్టికర్రదుంగ.

క. కూలు, గుంటు. గూటు, గుంటు. మేకు ; కొడ. గూటు ; తు. గూళు, గూటి. మేకు ; కుఱ. కూటె.

పో.చూ. సం. కూటు-. నాగటికర్ర, జనపగుదియ ; పా. కూటం ; హిం. కూడ్.

గూటాలతొట్టి వి. మగ్గంగుంటలో పావుచెక్కల గూటాల బిగించిన చట్రం.

గూటము[2] వి. 1. మేలును కీడుగా చెప్పటం (అనభీష్టం) ; 2. ఇబ్బంది, వ్యతిరేకత.

సం. కూట-. అసత్యం, కపటం, మాయ.

<సం. కూట-.

గూటవ రూ.చూ. గుంటక. వి. మెట్టచేనును చదునుచేసే పనిముట్టు.

గూటవగుంటక వి. పైదులోగడ్డి, కలుపుతీసేగుంటక.

గూటవేయు చూ. గూటవ. న.క్రి. కుదుటవరుచు. తాళ్ళ. నం· 11.40.

గూటాం రూ.చూ. గూటము[1]. వి. 1. గుంజ ; 2. దేరామేకు ; 3. వడ్లవాళ్ళు మొ. వారుఉపయోగించే పనిముట్టు ; 4. చిలకకొయ్య.

గూటాంరాయి వి. కోపురాయి, ఒకవైపుకోనుగా ఉండేటట్లు మలచిన మొనదేలినరాయి.

గూటాము రూ.చూ. గూటము[1]. వి. 1. దేరామేకు ; 2. కొయ్యమేకు ; 3. గుంజ ; 4. వడ్లవాడు మొ. వారిపనిముట్టు ; 5. చిలకకొయ్య.

గూటాయించు చూ. గూటము[1]. రూ. గూటించు. న.క్రి. 1. బాగాచీవాట్లుపెట్టు. 2. నిర్బంధించి అడుగు , 3. దట్టించు.

గూటాలతొట్టి చూ. గూటము[1].

గూటి[1] రూ.చూ. గూఁటి. వి. పంది.

గూటి[2] వి. చప్పరింత.

గూటి[3] వి. గొరిలిచెట్టు, ముళ్ళుకర్రిన ఒకచెట్టు (Plecospernum Spinoxum).

గూటిగడ్డ వి. దెబ్బమీదగర్ద.

గూటిగువ్వ చూ. గూడు.

గూటిచెక్క చూ. గూడు. వి. మరమగ్గం పొరుగుచివర, నాడె బయటికి పోకుండా ఆపటానికి బిగించిన కొయ్యచెక్క.

గూటించు రూ.చూ. గూటాయించు. న.క్రి. 1. బాగాచీవాట్లు పెట్టు ; 2. నిర్బంధించిఅడుగు ; 3. దట్టించు.

గూటిదొమ్మ వి. 1 కృశత్వం ; 2. కొప్పుఎగపోత ఎక్కువగా ఉన్నదొమ్మ ; 3. క్షయ.

గూటిపఱచు న.క్రి. కప్పిపుచ్చు. చంద్రభా. 1.134.

గూటిబండ వి. మోటబావిలోపలి వైపున్న మారిమాకులమీద అర్ధంగావేసిన బండ లేదా నాపరాయి.

గూటిబండి వి. మనుష్యులు కూర్చోడానికి వైన గూడులాగ కప్పుకట్టిన నవారిబండి.

గూటిబిళ్ళ వి. దవదలకింద వాపు, గవదబిళ్ళ.

గూటిమడప వి. చేలోవేసిన మడవ (అర్ధకట్ట) కింద ఏర్పర్చ బొక్క.

గూటింపు చూ. గూటించు. వి. 1. దట్టించటం ; 2. చీవాట్లు పెట్టటం.

గూటిల్ల వి. దూది ఏకేటప్పుడు కమానునరం కొట్టే కొయ్య బడితె.

గూటిమడి రూ. గూటంనుడి. వి. తోకకింద నుడి.

గూటిలుద్రోయు(-త్రోయు) స.క్రి. కఠినవాక్కులు వినిపించు.

గూటు[1] స.క్రి. 1. దూరు ; 2. తిను ; 3. గూటించు.

గూటు[2] వి. సంఘం, కమిటీ.

సం. కూట-. సమూహం.

గూటులు వి.బ.వ. నల్లాముసుంచి పొగపోవడానికి, కాక కాల్పు చూచుకోడానికి నల్లాముచుట్టూ మంట వెనక్కి రావడానికి పీలుగా దాతలమధ్యగా దూమికి జానెడెత్తులో ఉంచిన మట్టి కుదుళ్ళు.

గూటొంపు వి. బండిచక్రం తయారీలో వాడే వంగిన కొయ్య.

గూడ[1] వి. 1. వానకు తడవకుండా తలమీద వేసుకొనే గుర్ర. ఆము. 4.133 ; 2. పుప్పాలు మొ. నవి ఉంచే బుట్ట, నట్ట. ఆము. 5.38 ; 3. భక్ష్యాలు మొదలైనవి పెట్టుకొనే పాత్ర. హంస. 1.105 ; 4. జలనముత్పత్తిప పాత్రం, ఓడలో దాచిన నీళ్ళను తీసివేసే పాత్ర. ఆం.భా. 1.157 ; 5. పల్లంనుంచి మెరకకు నీళ్ళుతోడే పెదురుగూడ ; 6. చేపల్నిపట్టే సాధనం ; 7. తిరుపబుట్ట, వైష్ణవులు తిరుమణి పెట్టె మొ. ఉంచి చంకన తగిలించుకొనే తాటాకులబుట్ట ; 8. బండిజల్ల ముందరి భాగం ; 9. బోయగూడ మొదలైనవి ; 10. తుంటి ; 11. కుణంటిలు ; 12. నిలువున పెట్టిన దొప్పకుప్ప ; 13. మేకలు మందగా మేతకు వెళ్ళినపుడు ఆరవిలో వాని పిల్లల్ని ఉంచే పెద్ద పెదురు అల్లరం ; 14 ఇంటిపైని గుమ్మటంలాగ నిర్మించిన కట్టరం ; 15. పచ్చి ఇటుకల్ని బట్టీకి నిలువుగా పేర్చిన పేడ్పు ; 16. రెండువైపులా తాళ్ళుకట్టిన పెదురుబుట్ట ; 17. కంకులలో బండిజల్ల తెరచిఉన్నవైపు అర్ధంచెట్టిన తడికెలేక దొప్ప కట్టలు ; 18. పొట్టుకంకులు మొ. నవి మోనుకుపోవటానికి ఉపయోగించే గంప ; 19. తలపై పెట్టుకునే తుంగ దావ.

క. గూడ, గూడె. బుట్ట, నీళ్ళు తోడడానికి ఉపయోగించే సాధనం ; కూళె, కూళి. చేపలుపట్టటానికి ఉపయోగించే బుట్ట, కొర. కూటె. బుట్ట ; తు. గూడె. బుట్ట ; త. కూటై. పెదురు కర్రలతోగాని తాటాకులతోగాని తయారుచేసిన బుట్ట ; కూళు. చేపలు పట్టటానికి ఉపయోగించే బుట్ట ; మ. కూటు ; గోం. గూతా. బుట్ట.

గూడకట్టు రూ. గూడగట్టు[1]. వి. కచ్చలేకుండకట్టిన బట్టల కట్టు, గోచిలేకుండ కట్టిన పంచికట్టు. గూడకట్టువంచె వి. మగవాళ్ళు నడుంకు చుట్టుకొనేబట్ట. గూడకొంగ వి. పెద్దకొంగ. గూడకొమ్మ వి. గూడకు పైపైపు తాడుకట్టే చోటు. గూడగట్టు[1] (-కట్టు) రూ.చూ. గూడకట్టు. వి. తమిళులు మొలపంచెను అర్ధంగా (దట్టీగా) కట్టేకట్టు, బ్రహ్మణికట్టు. గూడగట్టు[2] (-కట్టు) అ.క్రి. దెబ్బతగిలి నెత్తురు కదుంకట్టు.

గూడగుంట వి. గూడతో పొలాలకు నీళ్ళుతోడేగుంట. గూడచావ వి. గూడ. గూడచెవి వి. గూడకొమ్ము. గూడచేట వి. వెదురుతో ఆల్లిన బుట్ట. గూడచేరు వి. గూడకాడు. గూడతట్ట వి. గూడచేట. గూడతరవ వి. గూడకాడు. గూడతల వి. లోపలికి తిరిగి కొనలు కలిసిన కొమ్ములున్న తల. గూడకాడు వి. గూడవేసే మనిషి పట్టుకోటానికి గూడచేటకు కట్టినకాడు. గూడకోట వి. గూడలాగ ఒత్తుగా రెక్కలున్న ఒకజాతికొంగ. గూడదారం వి. గూడకాడు. గూడదానరి వి. మాలదానరి, ఒక తెగవాడు. గూడవగ్గం వి. గూడకాడు. గూడవట్టి వి. దూలాం అంచుమీద వేసే కమ్మి. గూడవ్రేరె వి. గూడగుంట. గూడపాల వి. మామెన, గారిబ, వృక్షవిశేషం. గూడబాతు వి. 1. పెద్దకొంగ; 2. గూడలాగ పెద్ద రెక్కలున్న ఒక జాతి బాతు. హంస. 3.13; గూడబావ వి. గూనబావ. ఒకరకంబావ. గూడబావి వి. గూడగుంట. గూడబుట్ట వి. గూడచేట. గూడబొంద వి. గూడగుంట. గూడరేవు వి. గూడగుంట. గూడవేత వి. గూడతో నీళ్ళు తోడటం. గూడవేయు న.క్రి. చేనికి గూడలతో నీరుపెట్టు.

గూడ[2] వి. తూర్పు కనుమల్లోను, గంజాంనుంచి గోదావరి వరకు రమారమి 2000 అడుగుల ఎత్తున ఉండే కొండల మీద ఆరవుల్లోను, పొదగా పెరిగే పొదుగాటి మొక్క (Fleminga stricta).

గూడవుతీగ వి. ఒకానొక తీగ (Eleamatis smilacifolia).

గూడలబీడ చూ. గూఁడు. వి. ఆకులమీద గూళ్ళు కట్టుకొని ఉండే పురుగులవల్ల కలిగే చీడ.

గూడలి యూ.చూ. కూడలి. వి. నదులకూడలి.

గూడల్వ వి. మూడు చీలికలుగా ఉన్న కాలవ.

గూడాబొడరు వి. పెండ్లిబొట్టు (కల్యాణ తిలకం) మాదిరిగా, మూడేసి చుక్కలు రెండు వరుసల్లో పెట్టి, వాటిమధ్య నిలువు గీర వడేట్టు వేసిన అంచు.

గూడారము యూ. గుడారము, గుడారు, గుండారము, గూడారు. వి. 1. బట్టతో ఏర్పరచిన ఇల్లు, డేరా. కు.నం. 11.30; 2. గుడారంవలె ఉండే చెవి భాగం.

పో.చూ.నం. కూటాగార-. మేడమీది గది, మిద్దెమీద కట్టింది; గూడాగార-. దుర్గంలో బలిష్ఠమైన బురుజు; దుర్గంలోని నేలమాళిగ; మరా. గుడార్. వటకుటీరం.

క. గుడార, గుడారె, గుండార. గుడారం; తు. గుడార; త. కుటారమ్, కూటారమ్;

<నం. కూటాగార-. లేదా గూడాగార-.

గూడారు యూ.చూ. గూడారము. వి. గోనెపరదా, గుడారం. ఆం.భా. 2.159.

గూడి యూ.చూ. గోడు[3]. వి. ఇటుకను కారనను వెడల్పుమీద నిలబెట్టిన పేర్పు.

గూడిగోవ వి. వంటభాన, పెళ్ళిళ్ళు మొ. సందర్భాల్లో వంటకు వాడే పెద్ద మట్టిపాత్ర.

గూడు యూ.చూ. గూఁడు. వి.బొ. 1. వస్తువులు పెట్టుకోటానికి వీలుగా గోడలో కొంతమేర కట్టుబడిలో వదిలేసిన అర; 2. ఇటుకను మాత్రమే కాల్చే కట్టరం; 3. నందులు నందులుగా పేర్చిన ఇటుక పేర్పు; 4. పిట్టగోడలోని డిజైను కంత; 5. రెండు ఎముకలు కలిపే కీలు; 6. పళవల గుదస్థానం; 7. రాటిపై బద్దలను బిగించి వాటిమధ్య బోర్లించి కట్టిన చిప్ప; 8. ఆనుపోసిన నూలు లేదా ఉన్నిలో ఒకటి పైకి ఒకటి కిందికి వచ్చిన రెండు పోగుల దారం; 9. వన్నెరంగులకు బిగించిన పుల్లలమధ్య వెలితి; 10. మగ్గం దగ్గర, సామాను పెట్టుకోడానికి గోడలో వదిలిన జాగా; 11. పట్టువురుగు, దారంతో తనచుట్టూ అల్లుకొన్నది; 12. మోటలాగే ఎద్దులు దారిపైకి ఎక్కి వచ్చి నిలిచే చోటు; 13. ప్రయాణపు బండిమీదవేసే కప్పు; 14. అడుగునస్థూపాకారంగాను, పైన కోనుగాను ఉండేట్టు పేర్చిన పెద్ద గడ్డికుప్ప; 15. కులాయం.

గూటదీవంపెట్టేదిక్కు వి. వారనుడు. గూటిగువ్వ యూ.చూ. గూఁటిగువ్వ. వి రెక్కలురాల్చిన పక్షి. గూడుకట్టు న.క్రి. గూడుగాకట్టు. గూడుకళ్ళం యూ.చూ. గూడుకళ్లము. వి. గాడికళ్ళం. గూడుకళ్లము యూ. గూడుకళ్ళం. వి. 1. కుప్పదగ్గరే కంకులు కోయడానికి బాగు చేసిన కళ్ళం; 2. చుట్టూరా ఎంట్లు (గడ్డితాళ్ళు) పెట్టి లోపల చాపలువేసి ధాన్యం, పొట్టు మొ. నవి నిలవచేసుకొనె చోటు. గూడు కామవు యూ.చూ. గూఁడుకానుపు. వి. పిట్ట. వ్య. గూడు నుంచి వట్టింది. గూడుకొమ్ము వి. గుండ్రంగా లోపలికి వంపుతిరిగిన కొమ్ము. గూడుదిగు అ.క్రి. గుండెబరువు తగ్గు. గూడుపుట్టువు యూ.చూ. గూఁడుపుట్టువు. వి. పక్షి. గూడు పురుగు వి. ఆముదవు తెగులు, ఆకుల మీద సాలీడులాగ గూడుకట్టుకొనే నన్నటి తెల్లపురుగు. గూడుపేటు వి. అంచులోనేసే ఒకరకం డిజైను. గూడుబండి వి. గూడుమీది గోడ కుంగకుండాపైన వరచిన బండ. గూడుబండి యూ.చూ. గూఁడుబండి. వి. తాత్కాలికంగా గూడులాగ చావతో కప్పినబండి గూటిబండి. గూడుబెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. ఇటు కల్ని నిలువనచేయు.

గూడువరిగె వి. భక్ష్య విశేషం. హంస. 1 105.

గూడువుటావి యూ. గూడువురాజీ. వి. 1. మోసం చెయ్యటం; 2. కుట్రపన్నటం.

గూడువుతాజీ యూ.చూ. గూడువుటాని. వి. 1. కుతంత్రం; 2. మోసం.

గూడువుతాజీచేయు న.క్రి. కుట్రపన్ను.

గూడెం యూ.చూ. గూడెము. వి. 1. ఒకే కులంవాళ్ళుండే గ్రామభాగం; 2. గొర్లసాలచుట్టూ ఉన్న చోటు.

గూడెము యూ. కోడెము, గుడెము, గూడెం, గోడము, గోడెము. వి. 1. బోయపల్లె, వక్కణం, కొండదొన నాశ్రయించి ఉండే బోయపల్లె. అచ్చ.రా. బాల. 18; 2. చిన్నపల్లె; 3. పేట.

గూడ్కె వి. ఎరువు తోలటానికి ఒడ్డె బండి మీద వేసే జల్ల.

గూంటము యూ.చూ. గూటము[1]. వి. 1. గూటం; 2. నుత్తి, కొయ్యతోగాని ఇనుముతోగాని చేసిన నుత్తి.

గూండ్ర యూ.చూ. గుండ్ర[3]. వి. గుర్లగూబకూత.

గూండ్రించు అ.క్రి. 1. (గుర్లగూబ) కూయు; 2. కడుపులో వికారం కలుగు; 3. అదుచు. గూండ్రిలు యూ.చూ.

గుంఱిల్లు. అ.క్రి. 1. గుర్లగూబ కూయు; 2. అరుచు; 3. కడుపులో వికారం కలుగు. గుంఱిల్లు చూ. గుంఱిలు. అ.క్రి. 1. గుర్లగూబ కూయు; 2. అరుచు; 3. కడుపులో వికారం కలుగు.

గుంఱించు చూ. గుంఱ.

గుంఱిలు చూ. గుంఱ.

గుంఱిల్లు చూ. గుంఱ.

గూఁటి చూ. గూటి[1]. వి. పంది.

నం. ఘృష్టి-. పంది.

గూఁటిగువ్వ చూ. గూఁడు.

గూఁటివాటు చూ. గూఁడు.

గూఁటివాటుచు చూ. గూఁడు.

గూఁడు చూ. గూడు. వి.ఔ. 1. పక్షి గృహం, కులాయం. మను. 1.36; 2. పంజరం. పారి. 5.27; 3. గోడలో దీపం మొ. ఉంచటానికి ఏర్పరచిన గుంట. శకు. 3.131; 4. కుండలం మొ. వాటిలో రత్నాలు పొదగడానికి ఏర్పరచిన గుంట; 5. నులోచనాలు పెట్టుకొనే గొట్టం; 6. ఆకు గుడిసె, 7. చాప మొ. వానితో కట్టిన బండి కప్పు; 8. ఎముకలగూడు; 9. కీటకాలపై కప్పు; 10. పూలుపెట్టుకొనే నట్ట; 11. పిల్లలు పరుకొనేటప్పుడు దోమలు మొ. నవి కుట్టకుండా పైన ఉంచే బోనులాంటి పరికరం.

క. గూడు. పంజరం, బోను, ఎముకలలోని బోలుగా ఉండే భాగం; కొర. గూడు. పక్షి గృహం; తు. గూడు. గూడు, పంజరం, బోను, గోడలో ఏర్పరచిన గూడు; త. కూటు. గూడు, పక్షి గృహం, గాదె, కట్ట మొ.; మ. కూటు. గింజలు నిల్వచేసుకొన్న గాదె, కట్ట, పంజరం; కోట. గుఢ్. గూడు; కా. కుఢ్. గూడు; కువి. కూఢ. పెదురు కర్రలతో చేసిన బోను; వర్జి. గూఢ. గూడు, పెదురుకర్రలతో చేసిన బోను; గద. గూఢె. గూడు.

గూఁటిగువ్వ చూ. గూటిగువ్వ. వి. ఈకలుదాల్చిన పక్షి. ఆం.భా. 2.98. గూఁటివాడు అ.క్రి. దాగు, మరుగగు. గూఁటివాటుచు స.క్రి. దాచు, మరుగుపరచు. చంద్రభా. 1.134. గూఁడుకామవు చూ. గూడుకానువు, గూఁడుకాన్పు. వి. పక్షి. అచ్చ.రా.నుందర. 57. గూఁడుకామ్మ చూ.చూ. గూఁడుకానువు. వి. పక్షి, సీదోద్భవం. అచ్చ.రా. యు. 6.161. గూఁడువుట్టువు చూ. గూడువుట్టువు. వి. పక్షి. అచ్చ.రా. ఆరణ్య. 75. గూఁడుబండి చూ. గూడుబండి. వి. గూడులాగ చాప కట్టిన బండి. గూళ్ళతరికె వి. వట్టు పురుగులను పెంచడానికి వాడే బుట్ట. గూళ్ళతెగులు వి. పరితెగులు, ఆకులపై గూళ్ళుపెట్టి పైరుతినేపేటు వంటి పురుగులువల్లే తెగులు. గూళ్ళమ్మగ్గు వి. ఆరుముఖాల నక్షత్రం రూపంలో వేసిన ముగ్గు. గూళ్ళాపిడలు వి.బ.వ. ఒకరకం తినుబండారం. హంస. 1.105. గూళ్ళు వి.బ.వ. కొన్న, నల్లదంటు పేర్చిన కుప్పలు. గూళ్ళువడు(-వడు) అ.క్రి. 1. చిక్కిపోవు; 2. కళ్ళుగుంటలుపడు; 3. జబ్బలు నొప్పిపెట్టు.

గూడ[1] వి. కిందకిదిగినగుడం, ఒకానొక రోగం.

నం. గుద-. ముడ్డి, పాయువు.

క. గూదె, గూద; తు. గూదె;

<నం. గుద-.

గూద[2] వి. మెత్తగా ఉండే రాతిపొర.

గూదేకు చూ.చూ. గుదేకు. వి. గరేకు, ఎన్నును గుదిగా ఆవరించుకొన్నఆకు.

గూవ వి. 1. లోతుకుండ, పెద్దకుండ. ఆము. 1.83; 2. మేడ మీద నుంచి నీళ్ళుపడే సాధనం; 3. గంజిపోనుకొనే తొట్టి; 4. పట్టుదారం తోడే కొయ్య వనిముట్టుకు ఏట వాలుగా ఉండేటట్టు అరుగునపెట్టే కొయ్యదిమ్మ; 5. రంగు నీళ్ళు పోసే తొట్టి; 6. పెంకు; 7. మోటగట్టినీళ్ళు తోడే పరికరం; 8. ఏతంనీళ్ళు తోడే పాత్ర; 9. పశువులు కుడితి తాగే మట్టితొట్టి; 10. సారెమీద తయారయ్యే గుండ్రటి పెంకు; 11. ధాన్యం దాచే పెద్దకుండ; 12. నీళ్ళుపోయే దారి; 13. మట్టితోగాని, సిమెంటుతోగాని వలచగా గుండ్రంగా చేసి ఒక దానిమీద ఒకటి పేర్చి దాచిచుట్టూ గోడకు బదులుగా నిలిపిన పన్తువు; 14. పెద్ద బొక్కెన.

క. కూని. మట్టితో తయారు చేసిన బేసిను; త. కునై. నీళ్ళు కాచుకొనే పెద్ద మట్టికుండ, బొక్కెన.

గూవఅటికె వి. నీళ్ళు తెచ్చేదానికి వాడే పెద్ద అటికె. గూవకక్కిరచెక్క వి. గూనపెంకు నున్నబరచడానికి వాడే పల్చని పెదురు కొయ్య. గూవకడవ వి. పెద్ద మట్టిపాత్ర. గూవగాజు వి. ఆరుగు ఎత్తులో మూడు నాలుగు ఆరుగుల చైవారంతో చేసిన మట్టి వలయం. గూవచెక్క వి. గూన పెంకు నున్నబరచడానికి వాడే వల్చని పెదురు కొయ్య. గూవంచు వి. చెక్కెదు చెరల్పుగా నిలబడి ఉండే అంచు. <గూన+అంచు. గూవతూము వి. మట్టిగొట్టాలతో చేసిన చెరువు తూము. గూవతొట్టి వి. 1. నీళ్ళుపోసి పెట్టడానికి వాడే చిన్నపైజు మట్టితొట్టి; 2. గంజిపోనుకొనే తొట్టి. గూవంతరం వి. గూనతోకప్పిన పై అంతస్తు. గూవపలక వి. 1. అచ్చుపోసిన వచ్చిపెంకును వంచే సాధనం; 2. చదునుగా ఉండేపెంకు. గూవపులి వి. గూనకడువు గలది. గూవపెంకు చూ. కూనపెంకు. వి. పెంకులింటి కప్పులో పెన్నుగాడుకు కప్పే పెద్దసైజు పెంకు. గూవపెండలము వి. కవిలగడ్డ, ఒకరకం పెండలం (Dioscoreaglabora). గూవపొట్టె చూ. గూనప్పొట్టె. వి. ధాన్యందాచే పెద్ద మట్టి పాత్ర. గూవప్పొట్టె చూ.చూ. గూనపొట్టె. వి. ధాన్యం నిలవచేసుకొనే పెద్ద బాన. గూనబద్ద వి. 1. గూనపెంకు నున్నబరచడానికివాడే వల్చని పెదురు పొయ్యి; 2. గూన పెంకును నున్నబరచటానికి కుమ్మర్లు వాడే పల్చని కొయ్య ముక్క. గూనబాన వి. గూడబాన, మూతి పెడల్పు అరుగు గుండ్రంగా ఉండే మట్టిపాత్ర. గూనమన్ను చూ. గూలం మన్ను. వి. పెంకులు మొదలైనవి చేయడానికి ఉపయోగించే ఎర్రమన్ను. గూవమంత వి. మూరెడు పొడవుతో మంతలాగా చేసిన మట్టిదిమ్మ. గూవరాయి వి. గూన పక్కల్లో నర్సేదానికి ఉపయోగించే పెద్దరాయి. గూవరేకు వి. గుండ్రటిరేకు. గూవలబావి వి. వరలు వేసిన బావి. గూవ్రాయి వి. గూనపక్కల్లో నర్సేదానికి ఉపయోగించే

పెద్దరాయి. గూనిల్లు చూ.చూ. కూనిల్లు. వి. కూన పెంకు కప్పిన ఇల్లు.

గూవిది చూ. గూను.

గూనిల్లు చూ. గూన.

గూనివాడు చూ. గూను.

గూమ వి.వి. **1.** పీపుమీద వంపుగా ఉన్న భాగం, నడుం మీది వంపు. ఉ.హరి. 2.122 ; **2.** కుయుచదనం.

క. కూను. వంగు. ఉబ్బు. గూను ; కూన. గూన. గూనిమనిషి ; తు. గూను. ఉబ్బు ; త. కూన్. వంపు, చెనకటైన పీపుమీద ఉన్న గూని, నత్త ; మ. కూని, కూనిచ్చి. అర్ధవలయాకారం.

గూనిది వి. గూనుకలది. గూనివాడు వి. గూనుగల వాడు. భార.ఆను. 5.104. గూమగిలు చూ. గూనుగిల్లు. అ.క్రి. వంగు. శివరా. 2.21. గూమగిల్ల(బడు అ.క్రి. వంగు, గూనుగలదగు. కాశీ. 6.175. గూమగిల్లు చూ.చూ. గూనుగిలు. అ.క్రి. 1. వంగు. నవనాథ. 5 వ. 2392 పం. ; **2.** గూనుకలుగు. గూమపోవు(-పోవు) అ.క్రి. గూనుకలదగు. వరాహ. 10.15.

గూవవాలిగుళ్లు వి.బ.వ. చిన్న పిల్లలు ఆడుకొనే ఒకరకం ఆట. విష్ణువు. 7.211.

నం. గూహన-. దాగటం.

గూవము చూ.చూ. గూబము. వి. గుంజు, గుజ్జు.

గూపెట్టు న.క్రి. పోగుచేయు.

గూబ[1] వి. **1.** గోడలో దిగించే దర్వాజా కమ్మి ; **2.** ఏతవ బొక్కెన పైపైపున అడ్డంచీల దూర్చడానికున్న రింగు.

గూబదూరుడు వి. చెక్కలోని నన్నటి చిల్లి. చిల్లులు పడిన భాగం. గూబవలుగు వి. దంతెగుజ్జులను దాటి పక్కలకు వచ్చిన ఇనవ పలుగు. గూబపొక్క వి. గోడలో పెట్టిన రంధ్రం, చువ్వలులేని కిటికీ.

గూబ[2] వి. కర్ణమూలం. రామాశ్వ. 8.148.

గూబబావిలీలు చూ. గూబ్బాలీలు. వి.బ.వ. స్త్రీల కర్ణ భూషణం, గూబ్బలీలు. గూబలదర(గొట్టు న.క్రి. దెబ్బరించు, దండించు. <గూబ + -లు + అదరు + -అ[7] + కొట్టు. గూబలవల్వనూలుచేయ న.క్రి. బలాత్కారంగా వనూలుచేయు, చెవినులిపివనూలుచేయు. గూబలో(బురుగు (-పురుగు) వి. నిరంతరం పోరేది.

గూబ[3] చూ. గూబి. వి. **1.** గుర్లగూబ. ఉ.హరి. 2.24 ; **2.** ఒకరకం తిట్టు.

క. గూగె, గూగి, గూబె. గుర్లగూబ ; గూగె, గుమ్మె ; త. కూకై ; మ. కూమన్ ; కోట. గుమ్మ ; కోలా. గుప.

పో.చూ. నం. ఘూక- ; ప్రా. ఘూఅ.

గూబకండ్లు వి.బ.వ. భయంకరమైన, వికారమైన కళ్ళు. గూబజంకెన వి. గూబబెదిరింపు వంటి బెదిరింపు, వ్యర్థమైన బెదిరింపు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 768 పం. గూబజంకెలు వి.బ.వ. వట్టి బెదిరింపులు. నిరంకు. 8.

గూబతర చూ. గుబదార, గుబదార, గూబదర్ధ. వి. వంట చెరకుకు, చెరకు పీచు తీయడానికి ఉపయోగపడే ఒక చెట్టు. ఆం.భా. 2.56 (Helicteres isora).

గూబతర వి. తరచెట్టు, అందంగా ఉండే ఒక చెట్టు (Pterospermum heyuednum).

గూబదర్ధ చూ.చూ. గూబతర. వి. వంటచెరకుకు, చెరకు పీచు తీయడానికి ఉపయోగపడే ఒకచెట్టు (Helicteres isora).

గూబదొక్కు అ.క్రి. గువ్వకూర్చుండు. <గూబ[3] + క్రొక్కు.

గూబము చూ. గూవము, గూవము. వి. గుంజు, గూవం.

గూబరి వి. మాదిగవాడు. ఆం.భా. 2.289.

గూబాకు వి. ఒకరకం పొగాకు.

గూబి చూ.చూ. గూబ[3]. వి. గుర్లగూబ.

గూబిగర్ధ చూ.చూ. గుబ్బిగర్ధ. వి. గబ్బిగర్ధ, సారెనులువుగా తిరగడానికి భూమిలో పాతిన మట్టిదిమ్మ.

గూబిరాయి చూ చూ. గుబ్బిరాయి. వి. సారెమొలను దించడానికి గుబ్బిగర్ధలో పొదిగిన రంధ్రమున్నరాయి, కనికి రాయి.

గూబు వి. అశ్వ విశేషం. ఆం.భా. 2.196.

గూబ్బాలీలు చూ.చూ. గూబబావిలీలు. వి.బ.వ. గూబబావిలీలు.

గూము[1] వి. ఆధరణం.

గూము[2] వి. అయిదారు చెరకుగడల పొది.

గూరాయి వి. సారెమొలను దించడానికి గుబ్బిగడ్డిలో పొదిగిన రంధ్రమున్న రాయి.

గూరు వి. చాల కాలంగా ఉండే దగ్గు.

గూలంమన్ను చూ.చూ. గూనమన్ను. వి. పెంకులు మొద లైనవి చేయటానికి ఉపయోగించే ఎర్రమన్ను.

గూలుదిబ్బి వి. నిలువున ఉన్న ఇటుకరాళ్ళ గుట్ట.

గూళి[1] వి. **1.** ఆంబోతు ; **2.** బలిసిన కుర్రాడు.

గూళికర్ర వి. ఆపలెద్దు. గూళియెద్దు (-ఎద్దు) వి. దేవర పేర వదిలిన ఆబోతు.

గూళి[2] వి. చేపలుపట్టే సాధనం.

గూళి[3] చూ. గూళీ. వి. పెద్ద గద్ద.

నం. గృధ్ర-. గద్ద.

త. కూళి. ఒకరకం గద్ద.

గూళీ చూ.చూ. గూళి[3]. వి. పెద్ద గద్ద.

గూళ్ళకడికె చూ. గూఁడు.

గూళ్ళకెగులు చూ. గూఁడు.

గూళ్ళముగ్గు చూ. గూఁడు.

గూళ్ళపిడలు చూ. గూఁడు.

గూళ్ళు చూ. గూఁడు.

గూళ్ళువరు (-వరు) చూ. గూఁడు.

గూవవాలు వి.బ.వ. బాలక్రీడా విశేషం. విష్ణుపు. 7.202.

గూవము చూ.చూ. గూబము. వి. గుజ్జు, గూవం.

గూవు వి. చెక్కలో వచ్చిన చచ్చుభాగం.

గూన[1] వి. దెబ్బ.

గూవ[2] వి. **1.** ఆబోతు ; **2.** బలిసినవాడు.

గృహస్థు చూ.చూ. గృహస్థుడు. వి. ఇంటి యజమాని.

గృహస్థుడు చూ. గృహస్థు. వి. యజమాని, ఇంటి పొంతదారు.

నం. గృహస్థ-. గృహస్థాశ్రమంలోనివాడు.

<నం. గృహస్థ- (ఆర్ధవిపరి.).

గెగ్గలు యూ. గెగ్గిలి. వి. గేలి, పరిహాసం.

త. కెక్కలుమ్. పెద్దగా నవ్వేవాడు; కెక్కలి. పెద్దగా నవ్వు. పెద్దగా నవ్వేవాడు; తొద. చెక్. చిరునవ్వు.

గెగ్గిలి యూ.చూ. గెగ్గలు. వి. గేలి, పరిహాసం.

గెగ్గెలు వి.బ.వ. గడ్డలు.

గెంగమ్మ చూ. గంగమ్మ. వి. 1. దూము, కలరా; 2. గంగమ్మ.

గెంగెట యూ.చూ. కెంగట. వి. తాటి చెంక.

గెచ్చ యూ.చూ. గ్రచ్చ. వి. గచ్చ, యష్టాజీ.

గెచ్చచెట్టు వి. వృక్ష విశేషం (Caesalpinia bonducella).

గెచ్చియ యూ.చూ. గెచ్చె. వి. ఒక జాతి చేప.

గెచ్చు వి. పొడవుగా పెరిగినవాడు.

గెచ్చె యూ. గెచ్చియ, గెజ్జె. వి. మత్స్య విశేషం. హంన. 4.187.

గెజ్జిలు వి.బ.వ. మట్టి పాత్రలకు పెట్టిన గజ్జెల ఆకారం డిజైన్లు.

గెజ్జె యూ.చూ. గెచ్చె. వి. ఒక రకం చేప.

గెంజాయి యూ.చూ. గంజాయి. వి. ఒకరకం మత్తు పదార్థం.

గెంజి యూ.చూ. గంజి[1]. వి. కలి, వార్పు.

గెంజిమూకుడు యూ.చూ. గంజిమూకుడు. వి. నగ భాగం వరకు రంధ్రాలుండి గంజి వార్పుకు వాడే రెండంచుల్తో ఉండే మట్టి మూకుడు.

గెంజిరిగర్ర వి. కేరెట్, ఒక రకం దుంప.

గెటికె యూ.చూ. గిట్ట[1]. వి. గుర్రం దెక్క.

గెట్ట యూ.చూ. గిట్ట[1]. వి. గుర్రపు దెక్క.

గెట్టికర్ల వి. ఆము కాల్పులో వాడే ఎండిన దొంద (చెట్టు).

గెట్టిచ్చునలవ యూ.చూ. గెట్టించునలవ. వి. ఆరే పదును పాత్రల మీద నునుపు గట్టిదనం రావడానికి నర్సే నలవ.

గెట్టించు యూ.చూ. గట్టించు. న.క్రి. 1. గట్టనచేయు; 2. కుండ రూపాల్ని తీర్చిన తర్వాత గట్టిగా, నున్నగా రావటానికి మూడోసారి నునుపు నలవతో కొట్టు.

గెట్టించుడునలవ యూ.చూ. గెట్టించునలవ. వి. ఆరు పదును పాత్రల మీద నునుపు, గట్టిదనం రావడానికి నర్సే నలవ. గెట్టించునలవ యూ. గెట్టిచ్చునలవ, గెట్టించుడు నలవ. వి. ఆరే పదును పాత్రల మీద నునుపు, గట్టిదనం రావడానికి నర్సే నలవ.

గెట్టింపుచేయ న.క్రి. కుండ రూపాన్ని తీర్చిన తర్వాత గట్టిగా, నున్నగా రావటానికి మూడోసారి నునుపు నలవతో కొట్టు.

గెట్టింపునలవ చూ. గెట్టించునలవ. వి. ఆరే పదును పాత్రల మీద నునుపు గట్టిదనం రావడానికి నర్సే నలవ.

గెట్టె యూ.చూ. గిట్ట[1]. వి. గుర్రపు దెక్క.

గెట్నునలవ యూ. గట్నునలవ, గట్నెనలవ. వి. ఆరే పదును పాత్రల మీద నునుపు, గట్టిదనం రావడానికి నర్సే నలవ.

గెట్నూలుచేయ న.క్రి. గట్టనచేయు.

గెట్లించు న.క్రి. గెంటించు.

గెట్నేనలవ వి. ఆరే పదును పాత్రల మీద నునుపు, గట్టిదనం రావడానికి నర్సే నలవ.

గెడ[1] వి. 1. కడ, సమీపం, పార్శ్వం. కు. వం. 3.14; 2. జత. భార. ఉద్యో. 4.125; 3. పోలిక, పగిది. కావ్యా. చూ. 5.16; 4. చెలిమి, స్నేహం.

గెడకత్తియ[1] యూ. గెడకత్తె[1]. వి. చెలికత్తె, స్నేహితురాలు. కు.నం. 9.108. గెడకత్తె[1] యూ.చూ. గెడకత్తియ[1]. వి. చెలికత్తె. గెడగూడిపాఱు అ.క్రి. పరిగెత్తు. భో.ఉ. 7.42. గెడగూడు (-కూడు) అ. క్రి. 1. రతిలో కలియు, జతగూడు. భార. విరా. 8.12; 2. పెంటబడు, పెన్నంటు. గెడసేయు (-చేయు) న.క్రి. కలుపు, కూర్చు. ఉ.హరి. 5.13.

గెడ[2] వి. 1. వేట సాధన విశేషం. భల్లా. 8; 2. నిడుపాటి కోల; 3. కండం; 4. వెదురు; 5. ఓడ కండం.

గెడకత్తియ[2] యూ. గెడకత్తె[2]. వి. దొమ్మరిసాని, గెడ మీద ఆడే స్త్రీ. గెడకత్తె[2] యూ.చూ. గెడకత్తియ[2]. వి. దొమ్మరిసాని. గెడసాని వి. గెడకత్తె, దొమ్మరిసాని.

గెడంచి యూ. గెడంచు. వి. సిపాయి పీట.

గెడంచు యూ.చూ. గెడంచి. వి. గడమంచి, గడవంచి, గాడె కింద ఉండే పెద్ద పీట.

గెడవేయ న.క్రి. కూర్చు, కలుపు.

గెడవు న.క్రి. కింద పడవేయు. వి. కింద పడవేయటం.

గెడవులాట వి. పోట్లాట. <గెడవు+-లు+ఆట. గెడవులాడు అ.క్రి. పోట్లాడు. <గెడవు+-లు+ఆడు.

గెడయ యూ.చూ. కెడయ. అ.క్రి. చచ్చు.

గెడి వి. కండ.

గెడిగ యూ. గెడిగె. వి. 1. కుండ; 2. చిన్న మూతి ఉన్న పంటి కంటె చిన్న కుండ.

గెడిగె యూ.చూ. గెడిగ. వి. 1. కుండ; 2. చిన్న మూతి ఉన్న పంటి కంటె చిన్న కుండ.

గెడితేరుదాక వి. కొద్దిగా కూర వండుకోడానికి వాడే చిన్న మట్టి పాత్ర.

గెడుము న.క్రి. గెంటివేయు, పారదోలు.

గెడెం యూ.చూ. గెకెము. వి. సేద్యపు సామగ్రి.

గెడెము యూ.చూ. గెకెము. వి. సేద్యపు సామగ్రి.

గెడ్డ యూ.చూ. గడ్డ[1]. వి. మట్టిగడ్డ.

గెడ్డమట్టి వి. కుండల తయారీకి చెరువులో తవ్వి తెచ్చిన ఎండిన మట్టి పెళ్ళలు.

గెడ్డకొన్న యూ.చూ. గిడ్డకొన్న. వి. చిరుకొన్న.

గెడ్డము యూ.చూ. గడ్డము. వి. గడ్డం, చిబుకం.

గెడ్డముంత వి. పీట్ల ముంచి పోసుకోడానికి వాడే చిన్న ముంత.

గెడ్డంపుల్ల వి. ఆచ్చు కట్టేటప్పుడు, పన్నె గూళ్ళలోకి పోగులు దూర్చే పుల్ల.

గెడ్డా వి. రెక్కలు తెరచుకోడానికి మూసుకోడానికి వీలుగా కమ్మలకు వట్టి ఉంచే పరికరం.

గెణుము(గర్ధ) యూ.చూ. గెనుము(గర్ధ) వి. కందగర్ధ, రామ కంద, రత్నపురిగర్ధ, చిలగడదుంప, తెల్లదుంప.

గెతెము యూ.చూ. గనిమ. వి. పొలంగట్టు.

గెంటరి చూ. గెంటు.

గెంటనమాడు చూ. గెంటనము.

గెంటనము వి. 1. పరుష వచనం, నిష్ఠురోక్తి, కట్టెవియపుమాట. భోజ. 6.330; 2. స్థలితోక్తి. ఆం.భా. 1.117; విణ. తీక్ష్ణమైన, వాడి అయిన. వైజ. 1.118.

గెంటనమాడు న.క్రి. హాస్యమాడు, న్యూనత పరుస్తూ మాట్లాడు. పాండు. 3.193.

గెంటించు చూ. గెంటు.

గెంటివేయు చూ. గెంటు.

గెంటు న.క్రి. 1. (అప్రయం) ప్రయోగించు. కైమినీభా. 5.11; 2. (అప్పు మొ.) తీర్చు. ద్వి.హరిశ్చ. ఉ. 1477; 3. అయించు. ఉ.రా. 1.80; 4. తోయు, నెట్టు; వి. చలనం, కదలిక. కళా. 3.4; అ.క్రి. 1. చలించు, కదులు, తొలగొ. కైమినీభా. 8.96; 2. తప్పిపోవు, తప్పు. వరాహ. 12.14; 3. చెడు, భగ్నమగు. కళా. 3.257; 4. కడచు. విష్ణుపు. 6.147; 5. వెనుదీయు, నంకోచించు. ద్వి.హరిశ్చ. పూ 300 పం.

క. గెంటు. దూరం, దూరంగా తొలగించింది.

గెంటరి వి. పీడుడు. పి.శకుం. 3.225. <గెంటు+ -అరి. గెంటించు న.క్రి. 1. చలింపజేయు, కదల్చు (మెడ పట్టి) తోయించు. కాశీ. 4.221; 2. కొట్టు, పడగొట్టు. భాగ. 1.359; 3. తొలగించు. భాగ. 8.223; 4. పాడుచేయు, నాశంచేయు. భాగ. 10. ఉ. 887; 5. ఓడించు. సిం.ద్వా. 5.133; 6. సాధనాలచే పడగొట్టు; 7. నాటిపెట్టిన గూటం మొ. వాటికి పెరకటానికి అటూ ఇటూ నెరిమి చెందడిచేయు. గెంటివేయు న.క్రి. తోయు. గెంటుగుంటునులేక యూ. గెంటుగొంటునులేక. అవ్య. నవురుగా, నవురుగా. గెంటుగొంటు అ.క్రి. చెక్కు చెదరు. గెంటుగొంటునులేక యూ.చూ. గెంటుగుంటునులేక. అవ్య. నవురుగా, నవురుగా. గెంటుట వి. తోవుడు. గెంటువడు యూ.చూ. గెంటువడు. అ.క్రి. 1. పోవు; 2. తప్పిపోవు. గెంటువడు యూ. గెంటువడు. అ.క్రి. 1. తప్పిపోవు. కైమినీభా. 3.100; 2. పోవు.

గెంటె వి. చలికి రెండు చంకల కిందుగా మడిచేసి కట్టే ఉత్తరీయపు కట్టు, ఏటకట్టు.

గెంటెన వి. తెల్లదంతిన, పెద్దదంతిన, వృక్ష విశేషం.

గెంటెవుబోరము చూ. గెంటెము.

గెంటెము యూ. గింటెము విణ. 1. అధికమైన. మను. 5.14; 2. రెట్టింపైన; 3. దట్టమైన. వి. జంట నేత వస్త్రం. మను. 6.102.

క. గింటు. జమిలిపోగు నేతబట్ట, గింటం; త. కింటున్. ఒక విధమైన గుడ్డ, గింటం; కు. కింటుమ్. జమిలిపోగు నేతబట్ట.

గెంటెవుబోరము వి. జమిలి నేత వస్త్రంతో చేసిన దూది మొ. వాటిని మూట కట్టడానికి ఉపయోగించే నంచి. హంస. 5.97.

గెంట్లము వి. గుర్రు, అండం.

గెండ యూ.చూ. గండె[1]. వి. 1. గండకం; 2. గండు చేప; 3. పొదుషం.

గెండి[1] యూ.చూ. గండె[1]. వి. వెడల్పుగా ఉండే మంచి సీతి చేప.

గెండి[2] వి. గోడ కట్టేటప్పుడు రాళ్ళ మధ్య వచ్చే నందు.

గెండియ యూ.చూ. గండె[1]. వి. ఒక రకం చేప.

గెండిరాయి యూ.చూ. గేడిరాయి. వి. 1. నిలువుగా ఉంచిన పొడుగాటి రాయి; 2. గొర్ల కొట్టాల్లో నిలువుగా పాతిన పొడుగాటి రాయి.

గెండె యూ.చూ. గండె[1]. వి. మత్స్య విశేషం. సిం.ద్వా. 1.240.

గెండ్లిమూకటి యూ.చూ. గంర్లమూకటి. వి. జర్లిమూకుడు.

గెంర్లుమూకటి యూ.చూ. గంర్లమూకటి. వి. జల్లిమూకుడు.

గెత్తం యూ.చూ. గత్తము. వి. 1. ఎరువు; 2. అయిదారడుగుల లోతున్న గుంటలో కుళ్ళబెట్టిన పశువుల చేర.

గెత్తంపోగు వి. ఎరువుపోగు.

గెత్తము యూ.చూ. గత్తము. వి. ఎరువు, పెంట.

గెత్తిర వి. చవిటినేల, పంటకు పనికిరాని భూమి.

గెదుము యూ.చూ. గదుము. న.క్రి. అదుము, గద్దించు. సీతావి. 1.103.

గెద్ద యూ.చూ. గ్రద్ద. వి. గృధ్రం.

గెద్దగోడి యూ.చూ. గద్దగోడి. వి. ఒక రకం కలువ మొక్క. గెద్దగోరు[1] యూ.చూ. గద్దగోరు. వి. చిన్న గొళ్ళెం.

గెద్దబొల్లి యూ.చూ. గద్దబొల్లి. వి. ఒక రకం బొల్లి.

గెద్దగోరు[2] వి. నల్ల ఉప్పి, వృక్ష విశేషం.

గెన వి. గెత.

గెనయు అ.క్రి. 1. వర్ధిల్లు, పెంపొందు. విష్ణుపు. 2.98; 2. తృప్తిపడు.

గెనను (గర్డ) యూ.చూ. గెనును (గర్డ). వి. చిలకదుంప, తియ్యదుంప.

గెనికెవుడుగు యూ.చూ. గనికెవుడుగు. వి. తొన్న, చెడుకు మొ. వాటిని దొల్లచేసే వుడుగు.

గెనిగెగర్డ వి. తెల్లదుంప.

గెనిసె(గర్డ) యూ.చూ. గెనును(గర్డ). వి. చిలకద దుంప, తియ్య కంద.

గెమను(గర్డ) యూ. గణును(గర్డ), గనును(గర్డ), గెణును(గర్డ), గెనను(గర్డ), గెనిసె(గర్డ). వి. చిలకదదుంప. బహూళా. 4.15 (Dioscorea aculeata).

క. గెణసు, గెణిసు, గెణసు; తు. కెకెంగు; త. కిఱంకు; మ. కిఱన్ను.

<క. గెణను.

గెనుసుదుంప వి. చిలగద దుంప.

గెనెమన్ను వి. నేలను తవ్వి తెచ్చిన మన్ను.

గెంతు యూ.చూ. గంతు[2]. అ.క్రి. దుముకు.

గెందిరి వి. అనూయాపరుడు, ఉడుకుబోతు.

గెపితి యూ.చూ. గెప్తి. వి. 1. గుర్తు; 2. బుద్ధి.

గెప్తి యూ. గెపితి. వి. 1. గుర్తు; 2. బుద్ధి.

నం. జ్ఞప్తి-. జ్ఞాపకం.

<నంజ్ఞప్తి-.

గెబ్బు[1] న.క్రి. 1. చంపు. ఉ.రా. 7.391; 2. గెంటు. విజయ 1.84; 3. అపహరించు. విజయ. 1.150; 4. గ్రహించు.

గెబ్బు[2] చూ.చూ. గబ్బు. వి. 1. గర్వం. ఆం.భా. 1.133; 2. మత్తు.

గెమిడి చూ.చూ. గమిడి. వి. నరిహద్దు, ఊరు చుట్టూ ఉన్న నరిహద్దు.

గెర వి. గొల, గెల.

గెరగట్టుకొను (-కట్టుకొను) అ.క్రి. కుదురు కట్టుకొను. రాధికా. 7.53.

గెరచెక్క వి. ఒడ్డె బండి చక్రానికి ఇరువైపుల అమర్చిన కొయ్య పలక.

గెరబువ్వకుండ వి. అన్నం వండుకొనే మట్టి పాత్ర.

గెరవయ్య చూ.చూ. గొరవయ్య. వి. 1. శైవ భక్తుడు; 2. యాచకుడు.

గెరవాటు చూ.చూ. గిరవాటు. వి. విసిరివాటు.

గెరనట్టి వి. అంచు మీద గీతలుండే చిన్న మట్టి పాత్ర.

గెరాంచి వి. 1. పొలం చేసే రైతు చూకామందుకు డబ్బుగాని, పంటగాని ఇంత ఇచ్చేట్టు అని ముందుగా చేనుకొనే ఒప్పందం, కౌలు; 2. కౌలు చేసే భూమి.

గెరి[1] చూ.చూ. గిఱ్ఱి. వి. 1. గీత; 2. పాత్రలపై అలంకారంగా గీసే గీత.

గెరి[2] వి. సీటిని నులభంగా తోడడానికి వాడే చక్రం.

గెరి[3] చూ.చూ. గిరి[3]. వి. గెల.

గెరికిబుడ్డి చూ.చూ. గరిగెబుడ్డి. వి. అరివేజి లేకుండా పెళ్ళి చేసే వాళ్ళు వాడే మట్టి పాత్ర.

గెరికెదాత వి. ఆము చుట్టూ లెవెల్‌గా పేర్చిన కుండల వరస.

గెరిక్కుండ వి. అరివేజి లేకుండా పెండ్లి చేసే వాళ్ళు వాడే మట్టి పాత్ర.

గెరిగిబుడ్డి చూ.చూ. గరిగెబుడ్డి. వి. అరివేజి లేకుండా పెళ్ళి చేసే వాళ్ళు వాడే మట్టి పాత్ర.

గెరువు వి. వర్షాభావం.

గెర్రంచు వి. గీరలు పడేట్టు నేసిన ఒక రకం అంచు.

గెర్రి చూ.చూ. గిఱ్ఱి. వి. 1. గీత; 2. పాత్రలపై అలంకారంగా వేసే గీత.

గెర్రె[1] చూ.చూ. గిఱ్ఱి. వి. 1. అంచు దిగువగా కంఠం కింద ఉబ్బుపైన గోటితోగాని, రేకుతోగాని అలంకారంగా వేసే గీత; 2. గీటు, గీత.

గెర్రె[2] వి. మొరవగడ్డు నేల.

గెఱ చూ. కెఱ. వి. 1. రేఖ. భాగ. 1.516; 2. ఆకారం, రూపం. పల్నా. 3.18; 3. గిరి. హంస. 3.216; 4. సున్న; 5. రూపు.

క. గెఱ. రేఖ; తు. గెరె.

గెఱకట్టు అ.క్రి. ఆకృతి కలుగు, రూపేర్పడు. నరస. 5.118. గెఱగొను (-కొను) అ.క్రి. రూపమందు. ఉ.హరి. 1.151. గెఱవాయ న.క్రి. హద్దు నేర్పరచు, గిరిగీయ.

గెఱాయించు న.క్రి. చుట్టుగొను.

హిం. గిరా(నా). పడకొట్టు.

గెల చూ. గొల. వి. 1. పళ్ళగెల. ఆము. 1.69; 2. పూవుల యొక్క గొల. చంద్రాంగ. 2.68; 3. అరటి, తాటి, అలచంద, పెనర మొ. వాటి కాయల గుది.

త. కులై. గెల.

గెలచిక్కుడు వి. గోదుచిక్కుడు. గెలవాసం వి. ఒక దాని కొకటి తగిలించిన వాసాల జంట.

గెలిడిపెండెం వి. దర్వాజాలాగా నిలిపిన గెలిడి రాతికి అడ్డుగా పెట్టిన కర్ర.

గెలిడిరాయి వి. కంచె తలుపులను విలపడానికి పీటుగా గుంట గాని, చిల్లిగాని ఏర్పాటు చేయబడిన రాయి.

గెలిపించు చూ. గెలుచు.

గెలివి చూ. గెలివిడి, గెల్వి, గెల్విడి. వి. 1. సంతోషం, ఉల్లాసం. చంద్రాంగ. 4.154; 2. సౌందర్యం; 3. పూనిక; 4. ఓర్పు.

గెలివికాడు చూ. గెల్వికాడు. వి. 1. సౌందర్య వంతుడు; 2. సంతోషంతో గోల చేసే వాడు. గెలివివాడు వి. సంతోషంతో గోల చేసే వాడు. ఆం.భా. 3.12.

గెలివిడి చూ.చూ. గెలివి. వి. 1. సంతోషం; 2. పూనిక; 3. ఓర్పు.

గెలీఫు చూ. గసీబు[1]. వి. ఒర.

గెలీఫుకత్తులు వి.బ.వ. ఒరలో ఉన్న కత్తులు.

గెలుచు చూ. గెల్చు. న.క్రి. 1. జయించు, నిగ్రహించు. భార. ఉద్యో. 4.146; 2. కరపు, వుచ్చు. భోజ. 7.207; 3. పోగొట్టు. జాహ్న. 3.77; ఆ.క్రి. 1. పోవు, వెళ్ళు. రామాశ్వ. 6.198; 2. జయంపొందు.

క. గెలిసు, గెల్లిసు, గెలుగె, గెలులికె, గెల్లులికె. గెలవటం; కొడ. గెల్లో-. (గెల్లుచ్-) గెలుచు; తు. గెలిపుని, గెల్పుని, గెన్దుని. గెలుచు; త. కెలిప్పు గెలవటం, జయం; కోట. గెల్. గెలుచు; గెల్చు-(గెల్ప్) గెలిచిఏదైనప్రతిఫలంపొందు; కొ. కెల్ప్; కువి. గెల్లినై; కొలా. గెల్ల్; నా. ఖెల్.

<మూ.ద్రా. *కెర్.

గెలిపించు చూ.చూ. గెల్పించు. న.క్రి. జయింపజేయు. భక. 3.42. <గెలుచు+-ఇంచు[3].

గెలుపము చూ.చూ. గెలువు. వి. జయం.

గెలువరి చూ. గెలుపు.

గెలువు చూ. గెలుచు. చూ. గెలుపము, గెల్పు. వి. జయం. భార.ఉద్యో. 3.340.

గెలువరి చూ.చూ. గెల్వరి. వి. గెల్పుకాడు. విజేత. గెలువుకాడు చూ. గెల్పుకాడు. వి. జేత, జయించేవాడు. ఆచ్చ.రా. య. 152. గెలువుకొను చూ. గెల్పుకొను. న.క్రి. గెలుచు, జయించు. విక్ర. 6.26. గెలువుగంబము (-కంబము) చూ. గెల్పుగంబము. వి. జయస్తంభం. వరాహ. 1.20. గెలువుపేరుగలాడు చూ. గెల్పుపేరుగలాడు. వి. అర్జునుడు. పాండ, దేవ. 16. గెలువుపేరువజీరు చూ. గెల్పుపేరువజీరు. వి. అర్జునుడు. విజయుడు. ప్రబంధ. 160. గెలువుబావయొడయడు (-ఒడయాడు) చూ. గెల్పుబావయొడయడు. వి. విజయుడు, అర్జునుడు. వేంక. ఆం. దేవ. 21. గెలువులచ్చి చూ. గెల్పులచ్చి. వి. జయలక్ష్మి. ప్రబంధ. 142. గెలువుసిరి చూ. గెల్పుసిరి. వి. జయలక్ష్మి. యయా. 1.66. గెలుపోటములు వి.బ.వ. జయాపజయాలు.

పి.శకు. 1.164. < గెలువు + ఓటమి + - లు.

గెలుపోటములు చూ. గెలువు.

గెలువడి చూ. గెలుచు. వి. జయం, గెలువు. ఆం.భా. 2.223.

గెలువము చూ. గెలుచు. వి. గెలువు. కకుత్స్థ. 1.187.

గెలెము రూ.చూ. గెశెము. వి. వ్యవసాయంలో ఉపయోగించే పనిముట్లు.

గెల్చు రూ.చూ. గెలుచు. న.క్రి. జయించు, నిగ్రహించు. శృం.నై. 1.2 ; అ.క్రి. జయాన్ని పొందు, సర్వోత్కర్షంతో వర్తిల్లు. కకుత్స్థ. 4.35.

గెల్పరి చూ. గెల్పు.

గెల్పించు చూ. గెల్పు.

గెల్పు రూ.చూ. గెలువు. వి. జయం. ఆం.భా. 2.223.

గెల్పరి రూ. గెలువరి. వి. గెల్చేవాడు, జేత. చెన్న బసవ. 2.158. గెల్పించు రూ. గెలిపించు. న. క్రి. జయింపజేయు. ప్రభా. 3.57. గెల్పుకాడు రూ.చూ. గెలువుకాడు. వి. జయించేవాడు. గెల్పుకొను రూ.చూ. గెలువుకొను. న.క్రి. జయించు. అచ్చ. రా. నుందర. 157. గెల్పుగంబము (-కంబము) రూ.చూ. గెలువుగంబము. వి. జయస్తంభం. గెల్పుపేరుగలాడు రూ.చూ. గెలువుపేరుగలాడు. వి. అర్జునుడు. గెల్పుపేరువఱీరు రూ.చూ. గెలుపపేరువఱీరు. వి. అర్జునుడు. గెల్పుబానయొడయుడు (-ఒడయుడు) రూ.చూ. గెలువుబాన యొడయుడు. వి. అర్జునుడు. గెల్పులచ్చి రూ.చూ. గెలువులచ్చి. వి. జయలక్ష్మి. గెల్పుసిరి రూ.చూ. గెలువుసిరి. వి. జయలక్ష్మి.

గెల్ల వి. పార్శ్వం, పక్క.

గెల్లాడు అ.క్రి. చలించు, కదులు. భాగ. 8.396.

గెల్లి వి. ఉవ్వకుప్ప.

గెల్లితుంగ వి. ఒకరకం తుంగ (Cyperus tenuiflorus).

గెల్లు రూ.చూ. గొల్లు. వి. 1. కలకలధ్వని, గొల్లు. ఆం.భా. 1.21 ; 2. చలనం, కదలిక.

గెల్లువడు రూ.చూ. గెల్లువడు. అ.క్రి. రంకెవేయు. గెల్లువడు (-వడు) రూ. గెల్లువడు. అ.క్రి. రంకెవేయు, విజృంభించు. పద్మ. 7.238.

గెల్వి రూ.చూ. గెలివి. వి. నంకోచం.

గెల్వికాడు రూ.చూ. గెలికాడు. వి. 1. సౌందర్యవంతుడు ; 2. సంతోషంతో గోలచేసేవాడు.

గెల్విడి రూ.చూ. గెలివి. వి. సంతోషం.

గెశెం రూ.చూ. గెశెము. వి. సాగుపనిముట్లు, పొలంలోదున్నే ఏదైనా ఒక పరికరం.

గెశెము రూ. గెడెం, గెడెము, గెలెము, గెశెం. వి. 1. వ్యవసాయపరికాపులో కాడి ; 2. ఒకకాడెద్దులతో సేద్యంచేయగల్గిన విస్తీర్ణమున్న సేద్యవునేల ; 3. కాడెద్దులు.

క. గెశె, కెశె. స్నేహం, స్నేహితం, స్నేహితురాలు లేక స్నేహితుడు ; త. కేళ్. స్నేహం.

< క. గెశె.

గెళ్ళు వి. (ఏ. వ.?) రాతిముక్క.

గేగు వి. గజమెత్తు పెరిగినచెట్టు (కాటి, కొల్చరి, అరటి మొ.)

గేసులు[1] రూ. చూ. గేంగులు. వి. ఏ. వ. తెగులు.

గేసులు[2] వి. ఏ. వ. తీగలు.

గేంగులు రూ. గేగులు[1] వి.బ.వ. తెగులు.

గేజి వి. ఆంగ్లంలోని 'A' అనే అక్షరం ఆకారంలో ఉండే కొయ్య పరికరం.

ఇం. *Gauge*. పరిమాణం, కొలత.

< ఇం. Gauge.

గేటు వి. 1. వీథి వాకిలి ; 2. ద్వారం.

ఇం. *Gate*. గేటు.

< ఇం. gate.

గేటుకుండి వి. బంగళాల్లో గేటుగోడ మీద పెట్టే పూలకుండీ.

గేడి[1] రూ. గేడు[1], గోడి[1]. వి. మట్టిపాత్రకు నల్పేటప్పుడు ఆడుగు పైభాగంలో చుట్టూవెన్ను లాగనిలిపిన అంచు.

గేడిచేయు న. క్రి. ఇటుకలను నిలువునపేర్చు. గేడిబండ వి. 1. ద్వార బంధనానికి కమ్మికి, గోడకూ మధ్యలో బిగించినరాయి ; 2. దర్వాజాచట్రం కిందబేసుమెంటుపైన గరవగా వేసేరాయి. గేడిరాయి రూ. గెండిరాయి. వి. 1. నిలువుగా ఉంచిన పొడుగాటిరాయి ; 2. గొర్ల కొట్టాల్లో నిలువున పాతిన పొడుగాటిరాయి. గేడివేల వి. రాత్రిపూట చేపలవేటలో ఉపయోగించేవల.

గేడి[2] రూ. చూ. గోడు[2]. వి. 1. గొడిక, ఇటుకల్ని నిలువున పేర్చిన పేర్పు ; 2. నిలువుపక్క ; 3. ఉబ్బెత్తు.

గేడికట్టు వి. బండి ఆకుల మీద చెక్కడం.

గేడికాళ్లవాడు రూ. చూ. గేడెకాళ్లవాడు. విణ. కొంగకాళ్ళవాడు.

గేడిగి వి. చిన్నచట్టి.

గేడించు న. క్రి. 1. గెంటు ; 2. నిరసించు ; 3. తరుము.

గేడియము రూ. గేడెము. వి. నీళ్ళుతోడే తాటిదోనె.

గేడు[1] రూ. చూ. గేడి[1]. వి. రాలిపూచరంలో ఉబ్బెత్తుగా తీసిండి.

గేడు[2] న.క్రి. నీళ్ళు చల్లి నున్న బరుచు, గట్టిగా అలుకు.

గేడుకొయ్య వి. మరమగ్గంసొరుగుకు మొదట బిగించినచెక్క.

గేడులిగువు వి. బద్దను పైన ఎడంగా పెండెలిగించి ఈతమెళ్లెత్తో చిక్కగా అల్లిగట్టిగా కట్టేబిగింపు.

గేడెకాళ్లవాడు రూ. గేడికాళ్లవాడు. వి. కొంగకాళ్ళవాడు, నన్నంగాను, పొడుగ్గాను ఉండేకాళ్ళవాడు.

గేడెము రూ.చూ. గేడియము. వి. నీళ్ళుతోడేతాటిదోనె.

గేతు వి. మిరత.

గేదగితేవెనాకించు చూ. గేదగి. న.క్రి. సోరుతీపుచేయు, కాస్త తడిచేయు.

గేదంగి రూ.చూ. గేదగి. కేతకి, మొగిలి.

గేదగి రూ. గేదంగి. వి. 1. మొగిలిపూవు. వరాహ. 8.16 ; 2. మొగిలి. పారి. 2.88 ; 3. పచ్చపువ్వుల మొగలి. ద్వి.సా.చ. 2 పు. 79. పం. 19. (Pantanusodorati ssiunus).

నం. కేతక-, కేతకి ; ప్రా. కేఅగీ.

క. కేదగె, కేదిగె, గేదగి ; తు. కెదై, కెదయి. కెదాయి ; త. కైతల్, కైతై ; మ. కైత.

< నం. కేతకి.

గేది చూ.చూ. గేదె. వి. ఎనుం, బర్రె.

గేదియ చూ.చూ. గేదె. వి. ఎనుం, బర్రె.

గేదిలి వి. వృక్ష విశేషం.

గేదిలికంప వి. ఆముకాల్పులో గేదిలిచెట్టుకంప.

గేదె చూ. గేది, గేదియ. వి. 1. బర్రె. మహిషి. ఆం. నా. నం. తిర్య. 10; 2. పొట్టిబర్రె. ఆం. భా. 2.264.

గేదెకాళ్ళు వి.బ.వ. కదురుకాళ్ళు, కొంగకాళ్ళు. గేదెచెలవ వి. మూడేళ్ళగేదెదూడ. గేదెదూడ వి. ఏడాదిలోపు ఎనుం దూడ. గేదెమూలగొండి వి. ఒకరకం తీగ (Mucumatno purpurea). గేదెవర్ధ వి. నుమారుగా నాలుగేళ్ళ వయసు గల గేదెదూడ. గేదెపెయ్య. వి. నుమారుగా రెండేళ్ళ గేదె దూడ. గేదెపెయ్యరు వి. ఒకానొకతీగ, చిన్నచిన్న గుత్తులుగా ఉండేపూలు, కాయలుకాస్తుంది. దీనికొమ్మల్ని తోలు కర్రలుగా ఉపయోగిస్తారు (Combreteem Ovalifolium). గేదెమండ వి. వృక్ష (లతా) విశేషం (Caropegiaeluoltri). గేదెర వి. ఒకరకం చెట్టు (Ceriops Condolleana). గేదెనుగందపాల వి. పలచని ఆకులుకలిగి పచ్చని పూలుహాసే ఒక తీగ (Cryptolepisclegans). గేదెమగంది వి. నుగందపాల, ఒకరకం తీగ (Hemidesmus indicus).

గేనము వి. ప్రజ్ఞ.

నం. జ్ఞాన-. తెలివి.

<నం. జ్ఞాన-.

గేవాంక్ర వి. వేలాడదీసిన పడుగుచుట్టూ దగ్గరకిగాని, దూరానికిగాని, జరుపుకోడానికి వీలుగా మగ్గానికి పైన కట్టినకర్ర.

గేవాంకాడు వి. పడుగుచుట్టుకు రెండువైపులాకట్టి మగ్గానికి పైన కొన్నిచోట్ల, రాయదారపుకర్రకు వేలాడతీసినకాడు.

గేవిలికట్టుడు వి. దూలాల పైభాగాన కట్టినగోడ.

గేబు వి. తీగ.

గేబుల్ (గోడ) వి. చుట్టుగోడల మీద ముక్కోణం ఆకారంలో కప్పువరకు కట్టిన పక్కగోడ.

ఇం. *Gable*. వాలిన ఇంటికప్పులమధ్య ముక్కోణాకృతిలో ఉన్నబయటిగోడ.

<ఇం. Gable.

గేర వి. 1. బండికుండలో బిగించిన ఆకుల్ని పట్టిఉండే గుండ్రటి కొయ్యచక్రం; 2. నాగలికో దున్నిన రెండు చాళ్ళమధ్య కలవనిభాగం.

గేరకాళ్లు యా.చూ. గారకాళ్లు వి.బ.వ. పొట్టేలు, మేక మొ. వాటి ముంగాళ్ళు.

గేరా చూ. గిరదా. వి. గిరజాలు.

గేరావేయు న.క్రి. గిరివేయు, చుట్టూముట్టడించు.

హిం. ఘేరా. పరిధి, ముట్టడింపబడినచోటు.

<హిం. ఘేరా + వేయు.

గేరి[1] వి. మూర్ఖ.

గేరి[2] వి. 1. పీఠి, నందు. భక. 3.15; 2. విశాలమైనచోటు.

ఠ. కేరి. పీఠి; కూడ. కేరి. గ్రామం; తు. కేరి. పీఠి; త. చేరి. వట్టణం, గ్రామం, పీఠి, నందు మొ.; మ. చేరి. గ్రామమార్గం; కోట. కెర్వ్, కెర్. పీఠి; తో. బదగ. గ్రామంలోనిపీఠి.

గేరూబీయ వి. పనికిరాని చెత్తాచెదారం.

గేలి వి. అపహాస్యం, పరిహాసం. భార. శల్య. 2.100.

నం. కేలి-. వినోదం, పరిహాసం.

క. గేలి. పరిహాసం; తు. గేలి. నింద, పరిహాసం, వేళాకోళం; త. కెలి, కేళి. తమాషా, పరిహాసం: మ కేళి. ఆట.

దేశ్యమని కిట్టెల్ అభిప్రాయం.

<నం. కేలి-.

గేలికొట్టు న.క్రి. పరిహసించు, అపహసించు. పాండారీ. 2.52. గేలిగొను(-కొను) న.క్రి. గేలికొట్టు. భార. శల్య. 2.215. గేలిచేయు చూ.చూ. గేలిసేయు. న.క్రి.హాస్యంచేయు. ప్రభా. 5.69. గేలించు న.క్రి. అపహసించు, పరిహసించు. ద్వి. పరమ. 1. 15వ. 6పం. గేలిడు న.క్రి. ఎగతాళిచేయు. గేలిపెట్టు న.క్రి. పరిహసించు, వేళాకోళంచేయు. కవిక. 4.191. గేలియొనర్చు (-ఒనర్చు) న.క్రి. గేలిచేయు. భోజ. 4.14. గేలిసేయు (-చేయు) చూ. గేలిచేయు. న.క్రి గేలికొను. బనవ. 2.418పం.

గేవాని వి. మగ్గం దగ్గరగోడలో పెట్టినకిటికీ.

గేసుమాసె వి. కిరసనాయిలు, బొగ్గునుంచితీసిన ఒకరకం నూనె.

ఇం. *Gas*. గాలి, బొగ్గునుంచి నిప్పన్నమై వేడిచేయటానికి పనికివచ్చేగాలి.

<ఇం. Gas + నూనె.

గేస్తు చూ. గేస్తుడు. వి. 1. గృహస్థుడు. దశా. 2.62; 2. యజ్ఞ, సోమయాజి; 3. భర్త.

నం. గృహస్థ-గేహస్థ-; అ. మా. గిహత్థ; ప్రా. ఘరత్థ-గిహత్థ; కా. ప్రా. ఘరస్త; మరా. గిరస్తు. ఇంటివాడు.

క. గిరస్త, గిన్త, గెరత్తె, గెరస్తి.

<నం. గేహస్థ-. (ఆర్థవిపరి.).

గేస్తురాలు వి. 1. కులస్త్రీ. సా. చ. 3.46; 2. భార్య. అచ్చ.రా.అయో. 82. <గేస్తు + ఆలు.

గేస్తుడు చూ.చూ. గేస్తు. వి. 1. యజ్ఞ, సోమయాజి. అచ్చ. రా. బాల. 215; 2. భర్త. సీలా. 2.119; 3. గృహస్థుడు.

గేస్‌లైట్‌బుడ్డి వి. పొట్టిగా కురచగా గుండ్రంగా చుంచుబుడ్డి లాగాఉండే చిక్కుబుడ్డి.

ఇం. *Gaslight*. వాయుకాంతి.

<ఇం. Gaslight + బుడ్డి.

గేస్‌లైటు వి. ఒకరకం లేతఎర్రకాంత.

ఇం. *Gaslight*. వాయుకాంతి.

<ఇం. Gaslight.

గేస్‌లైటుచీర వి. ఒకరకం లేత ఎర్రరంగు చీర.

గై చూ. చూ. గైరు[1]. ప్రత్య. వ్యతిరేకార్థాన్ని తెలిపే ప్రత్యయం.

గైహాజరు చూ.చూ. గైర్‌హాజరు. వి. అప్రత్యక్షం.

గైకట్టి వి. ఏతవు తొక్కెన తగిలించే నిలువుగడ.

గైగర్డ వి. పెండలం, పీటివనదున్న చోటుగాని, మంచివానలు

పడేదోట గానిపెరిగే ఒక పైరు.

గైత వి. కిరాతభేదం, బోయవాడు. ప్రబంధ. 193.

గైబత్తు వి. హజారులో కాక బయట.

గైబు విణ. కానరపోయిన.

గైరంగము వి. **1.** ఉమ్మకావు, చెట్ల రెండోకాపు, కాయపంట; **2.** ఆకాలం.

గైరంగామి వి. అనావృష్టి.

గైరమ్మ చూ.చూ. గయిరమ్మ. వి. గవరమ్మ. గ్రామదేవత, గౌరి.

గైరాదా చూ. గైరు[2].

గైరావ్ వి. పోరంబోకు, గవర్నమెంటు ఆధీనంలోఉన్న భూమి.

గైరు[1] చూ.చూ, గయిరి. విణ. మిన్న అయిన.

గైరు[2] చూ.గై. ప్రత్య. **1.** ఇతరమైన; **2.** వ్యతిరేకార్థాన్ని తెలిపే ప్రత్యయం.

ఉ. గైర్. వ్యతిరేకార్థాన్ని తెలిపే ప్రత్యయం.

<ఉ. గైర్.

గైరాదా చూ. గైరుఆదా. విణ. **1.** ఖాళీగాఉండే; **2.** బాకీగా ఉండే. హిం.ఉ, ఆదా. బాకీ లేకుండటం<ఉ. గైర్ ఆదా. గైరుఆదా చూ.చూ. గైరాదా. వి. ఎక్కువ వసూలు. గైరుమంజూరు వి. అంగీకరించబడినది. హిం. ఉ. మంజూర్. అంగీకారం.<ఉ. గైర్‌మంజూర్. గైరువాజిబి విణ. నమర్థించరాని, న్యాయంకాని. హిం.ఉ. గైర్ వాజిబ్. అయోగ్యమైన, అనుచితమైన. < ఉ. గైర్ వాజిబ్. గైర్‌హాజరు చూ. గైహాజరు. వి. అప్రత్యక్షం. హిం. ఉ. గైర్ హాజిర్. అనుపస్థితి<ఉ. గైర్‌హాజిర్.

గైసు చూ.చూ. గయను. వి పొలం కంచెకు ఏర్పాటుచేసిన దారి.

–గొ చూ.చూ. –గో. ప్రత్య. నిర్దేశార్థంలో వచ్చే అంత్య ప్రత్యయం.

గొ చూ. గొఱ్ఱు. వి. గొర్రుయొక్క సంక్షిప్తరూపం.

గొంళి చూ.చూ. గొండ్లి. వి. **1.** కుండలాకారవృత్తం; **2.** శైలూషి, నర్తకి; **3.** నృత్యం; **4.** ఆట.

గొక్క వి. రాతిలోని మొనదేలిన భాగం.

గొగ్గకూర వి. నువానననిచ్చే ఒకరకంచెట్టు (Pogostemon plectranthordes).

గొగ్గి చూ. కొక్కి[1]. విణ. ఎచ్చుతగ్గులుకల. శృం.నై. 7.93; వి. **1.** శిరస్త్రాణం, టొమిడికం. ఆం.భా. 2.204; **2.** కొనగల ముత్తెం, ఎచ్చుతగ్గులున్న ముత్యం. ఆం.భా. 2.276.

గొగ్గిట వి. మూర్ఖత్వం ఆం.భా. 2.124; గొగ్గివంర్ధవాడు విణ. పెచ్చుతగ్గు వళ్ళున్నవాడు. ఆం.భా. 2.121.

గొగ్గు చూ. గగ్గు[2]. వి. **1.** రాతిలో ఎత్తుగాఉన్న భాగం; **2.** వంకర టింకర కొక్కి.

గొగ్గువడుమ వి. నరిచేసేటప్పుడు పడుగులో అక్కడక్కడ ఆరని తడి. గొగ్గులువచ్చు ఆ.క్రి. పోగులు వత్తుగా వచ్చు.

గొంకిమ్రాను వి. ఒకదినుసు చెట్టు.

గొంకుమన్నుతగరు వి. ఒకానొక శస్త్రం.

గొంగ వి. **1.** నంపోరకుడు. నిర్వ. రా. 1.39; **2.** శత్రువు. భాస్క.రా.నుందర. 170; **3.** చావు.

గొంగడి చూ. గొంగలి, గొంగళి, గొంగోడి. వి. **1.** గొంగళి, కంబళి. భాగ. 10 పూ. 437; **2.** పక్షి విశేషం. హంస. 3.12.

క. గొంగడ–. కంబళి;

మరా. ఘోంగడే.

గొంగడికాడు చూ.చూ. గొంగడిగాడు. వి. సీతాకోకచిలుక. గొంగడికోరు వి. గొంగడి నేసేటప్పుడు ముందు భాగం తడిపే పిడచ, ఉన్నిబట్ట. గొంగడిగాడు(-కాడు) చూ. గొంగడికాడు. వి. సీతాకోకచిలుక. చంద్రాంగ. 2.84. గొంగడివురుగు చూ. గొంగళివురుగు. వి. కంబళిపురుగు. గొంగడిబొంత వి. గొంగడినేతలో పడుగు తడపటానికి ఆరబలితో ముంచిన గొంగడిగుర్ర.

గొంగరకోరి వి. నర్సేటప్పుడు కుండకు ఆధారంగా పెట్టుకొనే చినిగిన కంబడి.

గొంగలి చూ.చూ. గొంగడి. వి. రంగుతొట్టిలో, పిండెరమొద ఒత్తుగా కప్పిన ఉన్నిగుర్ర, దీనిమొద రంగుపోసి కొయ్య. అచ్చుతో రంగు అద్దుతారు.

గొంగళి చూ.చూ. గొంగడి. వి. గొంగలి, కంబళి. పరమ. వి. 4.6.

గొంగళిచిక్కుడు వి. తూకరపాదిక, ఒకరకం చిక్కుడు. గొంగళిపురుగు చూ.చూ. గొంగడిపురుగు. వి. కంబళిపురుగు. గొంగళ్ళువేయువాడు వి. కంబళ్ళను నేసేవాడు, అజాజీవుడు.

గొంగళ్ళువేయువాడు చూ. గొంగళి.

గొంగి వి. ఆకెరువుగా ఉపయోగపడే ఒకరకం మొక్క.

గొంగోడి చూ.చూ. గొంగడి. వి. కంబళి.

గొచ్చి వి. వచ్చని పూలుపూసే ఒకచెట్టు (Caesalpinia Bonduchella).

గొచ్చు వి. నారకట్ట.

గొచ్చెట్టు న.క్రి. ఏ వరనకు ఆ వరన డోరియాపెట్టి పెంకు పేర్చు.

గొచ్చెము వి. గుత్తి, నమూహం. ఆం.భా. 1.458.

నం. గుచ్చ–; ప్రా. గొచ్ఛ, గుచ్ఛ–.

<ప్రా. గొచ్ఛ–.

గొజ చూ.చూ. గొజ్జ. వి. ఇగిరిన పులుసుకూర.

గొజంగి చూ.చూ. గొజ్జగ. వి. పన్నీరు పూలచెట్టు. ఆం.భా. 2.52.

గొజ్జంగి చూ.చూ. గొజ్జగ. వి. **1.** పన్నీరు పూలచెట్టు. బహుళా. 2.21; **2.** గేదగి (Pandarrusodoratisimus).

గొజ్జంగినీరు చూ.చూ. గొజ్జెగనీరు. వి. పన్నీరు. గొజ్జంగిపువ్వు చూ.చూ. గొజ్జగిపూవు. వి. పన్నీరుపువ్వు.

గొజ్జగ చూ. గుజ్జంగి, గొజుంగి, గొజ్జంగి, గొజ్జగి, గొజ్జెంగ, గొజ్జెగ, గొంజగి.వి. **1.** సేమంతికా విశేషం, పెద్దచేమంతి. మను. 3.84; **2.** వచ్చపువ్వుల మొగలి.

నం. కుబ్జ–, కుబ్జక–; ప్రా. కుజ్జి, కుజ్జగ–, కుజ్జయ, కొజ్జి, కొజ్జగ, కొజ్జయ. శతపత్రిక, దీనిపూవు; అమా. కజ్జి, కుజ్జి–.

క. గుజ్జగె, గుజ్జిగె, గుజ్జుగె, గొజ్జిగె, గొజ్జుగె. <ప్రా. కొజ్జగ-.

గొజ్జగపీరు రూ.చూ. గొజ్జెగసీరు. వి. పస్నీరు. పారి. 2.10. గొజ్జగమంచు రూ.చూ. గొజ్జగిమంచు. వి. పస్నీరు.

గొజ్జగి రూ.చూ. గొజ్జగ. వి. 1. పెద్దచేమంతి. భీమ. 1.118; 2. పచ్చపువ్వుల మొగలి.

గొజ్జగిసీరు రూ.చూ. గొజ్జెగసీరు. వి. పస్నీరు. గొజ్జగి పూవు రూ. గొజ్జంగిపువ్వు. వి. పస్నీరుపువ్వు. గొజ్జగిమంచు రూ. గొజ్జగమంచు. వి. గొజ్జంగిసీరు. వను. 3.168. గొజ్జగి(-[బ్రాలు(-[ప్రాలు) రూ.చూ. గొజ్జు(బ్రాలు. వి. ధాన్యవిశేషం. వ్య. గొజ్జగి వాననవచ్చే ధాన్యం.

గొజ్జింక వి. దొడ్డింక.

గొజ్జు రూ. గొజు, గ్రొజ్జు. వి. వంకాయ, మామిడి మొ. వాటితో చేసిన పలుసు.

క. గొజ్జు.

గొజ్జుమామిడి వి. ఒకరకం మామిడిచెట్టు (Maginefera indica).

గొజ్జు(బ్రాలు రూ. గొజ్జగి(బ్రాలు. వి. ధాన్యవిశేషం. హంస. 4.128.

గొజ్జెంగ రూ.చూ. గొజ్జగ. వి. కుబ్జక పస్నీరు పూలచెట్టు. పరమ. వి. 3.189.

గొజ్జెగ రూ.చూ. గొజ్జగ. వి. 1. రేకులచేమంతి; 2. పచ్చపువ్వుల మొగలి.

గొజ్జెగసీరు రూ. గొజ్జంగిసీరు, గొజ్జగసీరు, గొజ్జగిసీరు. వి. పస్నీరు. భీమ. 5.121.

గొంచి వి. పొలం.

గొంచికాఁడు రూ. గొంచిగాఁడు. వి. ఉమ్మడి సేద్యం పెద్ద. గొంచిగాఁడు(-కాడు) రూ.చూ. గొంచికాఁడు. వి. భూస్వామి, భూమిని కౌలుకు తీసుకొన్నవాడు. గొంచి సేద్యం వి. నమిట్టి సేద్యం.

గొంజ వి. వంజ, గొడ్డుటావు. ఆం.భా. 2.268.

గొంజగొడుగు వి. ఆతపత్రం. తాళ్ళ.నం. 11.3. బా. 53.

గొంజగి రూ.చూ. గొజ్జగ. వి. పచ్చహూమొగలి.

గొంజి వి. ఒకావోక ఫలవృక్షం. కాళ. 3.69. మామిడి తోటల్లోనూ, కంచెల పక్కనూ పెరిగే ఒకమొక్క లేక చిన్న చెట్టు (Glycosmis cochinchinesis).

గొటగొట రూ.చూ. కొటకొట. వి. పులి గాండ్రించటం మొ. వాటిలో అయ్యే అనుకరణం. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1948 వం. ధ్వన్యను.

గొటి వి. అరవల్లో పెరిగే ముళ్ళు కలిగిన ఒకమొక్క (Zizyphusrugosa).

గొటికె[1] రూ. గొటికె, గొట్కి, గొట్టి, గొట్టె[1], గొతకి. వి. పసుపచ్చని పూలుపూసే ముళ్ళచెట్టు, కంచెలకు, వంటచెరుక్కు వాడతారు, దీనిపళ్ళు తోళ్ళను నలుపు చేయడానికి వాడతారు (Zizyphus horrida).

గొటికె[2] వి. కుక్క గొడుగు.

గొటికె రూ.చూ. గొటికె[1]. వి. పొడగా పెరిగే ముళ్ళచెట్టు.

గొట్కి రూ.చూ. గొటికె[1]. వి. పొడగా పెరిగే ముళ్ళచెట్టు.

గొట్టం రూ.చూ. గొట్టము. వి. 1. కప్పుమీది పీరు కిందికి కారడానికి పీలుగా అమర్చిన పొడుగాటి క్రోవి; 2. ఆమునుంచి పొగపోవడానికి ఉంచిన గొట్టం; 3. ఇటుక కాల్చే కుంపటిము మధ్యనున్న ఖాళీజాగా; 4. బావిగోడ; 5. పంచెకు బదులు నూలుచుట్టుకొనే రేకుదడ్డా.

గొట్టంకూజా వి. పక్కభాగంలో కొళాయి అమర్చిన కూజా.

గొట్టపురోగము చూ. గొట్టము.

గొట్టపుమప్పతాళము చూ. గొట్టము.

గొట్టము రూ. గొట్టం, గొట్టాం. వి. 1. పెదురు మొ. వాటి క్రోవి; 2. తారాజువ్వ; 3. కొళాయి.

క. కొట్టు, గొట్టు. పశువులకు ఆహారంగాని, మందుగాని ఇచ్చే పెదురు గొట్టం; క. కొట్టుమ్. పశువులకు మందిచ్చే లోతైన పెదురుముక్క.

గొట్టపురోగము వి. ఒకజాతి వరితెగులు. గొట్టపుమప్ప తాళము వి. గొట్టంవంటి ఒకరకం తాళం. గొట్టముక్రోవి వి. 1. తారాజువ్వ; 2. కొళాయి. గొట్టముమావ వి. 1. తారాజువ్వ; 2. కొళాయి. గొట్టాలపురుగు వి. వరి, జొన్న మొ. వాటి దంటుతొలిచే పురుగు. గొట్టాలమ్మ వి. కలరాదేవత. గొట్టాలు వి. నల్లాం నుంచి పొగ పోవడానికిగాక చూనుకోడానికి దాతల మధ్యగా భూమికి జానెడెత్తులో ఉంచిన మట్టి దాన్లు.

గొట్టరాయి వి. పునాదులు దిట్టపరచడానికి, ట్లాబులు పోత పొయ్యడానికి, రోళ్లు చేయడానికి పనికివచ్చే రాయి.

గొట్టాం రూ.చూ. గొట్టము. వి. గొట్టం.

గొట్టాంపొయ్యి వి. పొగపోయే ఏర్పాటున్న బట్టీపొయ్యి. గవర్నెమెంటు పొయ్యి.

గొట్టాలపురుగు చూ. గొట్టము.

గొట్టాలమ్మ చూ. గొట్టము.

గొట్టాలు చూ. గొట్టము.

గొట్టి రూ.చూ. గొటికె[1]. వి. ఒకదినుసుగర్ద, కేశకం, గర్భకోశగలంటి ముళ్ళ జాతి వృక్ష విశేషం, నమ్మిదుంప (Zizyphusxylopyus).

గొట్టికంటి వి. ఒకరకం తినేదుంప. గొట్టికంప ? ముళ్ళతో కూడిన ఒకరకం చెట్టు. గొట్టికాయ వి. వేరువాడు, చాయతు. గొట్టికాయ వి. గోరి. గొట్టిగర్ద వి. ఒకరకం గర్ద. గొట్టిచెట్టు వి. ముళ్ళతో కూడిన ఒకరకం చెట్టు.

గొట్టిక వి. కదువ.

గొట్టు[1] విణ. 1. భీకరుడు. భాగ. 6.321; 2. విరోధి. రాజవా. 3.8; 3. దుష్టుడు, దుర్మార్గుడు. ఉ.రా. 2.309; 4. కఠినం, కర్ణ కఠోరం. ఉ.రా. 6.343. వి. 1. దౌష్ట్యం. విష్ణు వ. 4; 2. అల్లరి. కళా. 3.586; 3. మూర్ఖత.

క. గొట్టు. గట్టిగా ఉండే పరిస్థితి లేదా చాల అరుదైన.

గొట్టుకాలము వి. కదువ కాలం. గొట్టుగ (-కవ్) క్రి. విణ.క్రి. కఠోరంగా, పూర్ణంగా. వను. 3.149. గొట్టుచేయు

రూ.చూ. గొట్టుసేయు. స.క్రి. బాధించు. గొట్టుతనము వి. దౌష్ట్యం. ఉ.రా. 2.309. గొట్టుమాట వి. కఠినమైన మాట, పరుషవాక్కు. గొట్టుసేయు (-చేయు) రూ. గొట్టు చేయు. స.క్రి. 1. బాధించు, సారంగ. 3.39 ; 2. ప్రకటించు, వెల్లడిచేయు. భక. 3.586 ; 3. నిందించు, తిట్టిపోయు. భక. 3.21.

గొట్టు[2] వి. గాలి, వాయువు. ఆం.నా. నం. దేవ. 23.

గొట్టు[3] ప్రత్య. తాచ్చీల్యాద్యర్థాల్లో వస్తుంది. ఉదా. గొడవ గొట్టు (తాచ్చీల్యం) పిసినిగొట్టు (స్వార్థం).

గొట్టె[1] రూ.చూ. గిట్ట[1]. వి. గుర్రపుడెక్క.

గొట్టె[2] రూ.చూ. గొటిక[1]. వి. 1. మొటబటి, రేగుచెట్టు ; 2. పసుపచ్చని పూలుపూసే ముళ్ళచెట్టు.

గొట్టెకంప వి. ఆము కాల్చుకు వాడే గొట్టిచెట్టు కంప. గొట్టెవర్లు వి.బ.వ. ఒకరకం వర్లు.

గొట్రాయి రూ.చూ. గోడురాయి. వి. నిలువుగా ఉంచిన పొడుగాటి రాయి.

గొట్లియ రూ. గొట్లె. వి. రేగుచెట్టు.

గొట్లె రూ.చూ. గొట్లియ. వి. రేగుచెట్టు.

గొడ రూ.చూ. గొడవ. వి. 1. గొడవ ; 2. హింస ; 3. బాధ ; 4. మారి తెగులు.

గొడలాడు అ.క్రి. గొడవచేయు < గొడ + -లు + ఆడు.

గొడగ రూ. గొజగ. వి. ఏడికోల లేని నాగలి.

నం. కూటక–. నాగటి కర్ర, ఫాలం ; ప్రా. కూడగ–. నాగటిదుంప.

< ప్రా. కూడగ–.

గొడగర రూ. చూ. గొడగరి. వి. చెప్పులు కుట్టి జీవించే జాతి.

గొడగరది వి. చెప్పులుకుట్టేది. గొడగరవాడు వి. చెప్పులుకుట్టేవాడు.

గొడగరి రూ. గొడగర, గొడారి. వి. చర్మకారుడు. విజ్ఞా. 1.58.

గొడగించు అ.క్రి. 1. మొగు ; 2. గీపెట్టు.

గొడగొడలాడు స.క్రి. వదరు, వాగు, గొణుగు.

గొడగు రూ. కొణుగు, గొణగు, గొణుగు. గొణుగు. వ.క్రి. 1. ఎదుటి వారికి వినబడకుండా నోటిలో ఉచ్చరించు. కతుత్స. 5.130 ; 2. కూయు (పావురాలు). చంద్ర భా. 4.49 ; 3. కసరు. చంద్రాంగ. 3.97 ; 4. ఆడు, పలుకు.

క. గుణ, గుణు, గొణ. నణగటంలో అయ్యే చప్పుడుకు అనుకరణం ; గుణగణ. నణగటం, ఝుంకారం చేయటం, గునగునలాడ్డం ; గొణగు. ముక్కుతో నణగు ; గొణగ. ముక్కుతో నణిగేవ్యక్తి ; తు. గుణుగుణు, గుణుగుత్తు, గునుగును. నణగటం, గొణగటం మొ. ; త. కుణుకుణు. మూల్గటం, గొణగటం, ముక్కుతో మాట్లాడటం ; తె. కొడ్క. మొగు.

గొడబ రూ.చూ. గొడవ. వి. గొడవ.

గొడలి రూ.చూ. గొడ్డలి. వి. గొడ్డలి.

గొడలిమడ వి. గొడ్డలి వెనక భాగం.

గొడవ రూ. గొడ, గొడబ. వి. 1. తోలి, సంబంధం. రం. రా. కిష్కిం. 198 వ. 29పం ; 2. కయ్యం, కలహం. వరాహ. 9.26 ; 3. ఆపద, ఇడుము. మను. 4.63 ; 4. దోషం, తప్పు. విష్ణు వు. 6.339 ; 5. అబధం, కీడు, అచ్చ. రా. అయో. 2.71 ; 6. దుఃఖం, బాధ. అచ్చ. రా. యు. 1.9 ; 7. అల్లరి ; 8. కలత ; 9. విరోధం.

క. గొడవె. అపాయం. గందరగోళం ; గొడ్డ. అపాయం.

గొడవగొట్టు వి. గొడవ చేసే స్వభావం కలవాడు. పండి. చ. 2.116 వ. గొడవగొండ్లు వి.బ.వ. కలహశీలురు. పండి. చ. 2.343 వ. గొడవపోకు విణ. గొడవచేసే స్వభావంగల. భల్లా. 2.28.

గొడవు రూ.చూ. గొడుగు. వి. ఛత్రం.

గొడవుకాయి వి. గొడుగు పట్టిన ఆడది.

గొడసాల వి. దేవగంధ, గొడసాల అని కొందరు.

గొడారి రూ.చూ. గొడగరి. వి. చెప్పులు కుట్టే జాతి. బనవ. 4.100 పం.

గొడారివాడు వి. చెప్పులు కుట్టేవాడు.

గొడి వి. ఈడ్తె అర్ధపట్టెకుగాని, నరిగుంజకుగాని వేసిన ఇనప కొక్కెం.

గొడికట్టె వి. 1. ఈడ్తె తాడు తగిలించి బిర్రుపెట్టే పంగలకొయ్య, కొన్ని చోట్ల దుప్పికొమ్మువాడుతారు ; 2. ఎర్లకాడిలో వక్కకు జరగకుండా కాడి కన్నంలో దిగవేసిన కర్ర. గొడిగళ్ళ (-కళ్ళ) వి. 1. నిద్రాడు ; 2. పనికి మాలినవాడు. గొడిగుజ్జు వి. ఎర్లకాడిలోపలిపైపుకు జరగకుండా కాడి కన్నంలో దిగవేసిన కర్ర. గొడిదబ్బ వి. మోటలాగే ఎద్దుమెడ కిందవేసే కొయ్యబద్ద.

గొడిక వి. ఇటుకను, తారనను వెరల్చు మోద నిలబెట్టిన పేర్పు.

గొడిగ వి. గులకరాయి.

నం. గులికా. గులకరాయి.

గొడితె రూ. గొజితి. వి. మోకు చివర వేసిన ముడి.

గొడిబొమి చూ. గొడిగ. వి. గులక రాళ్ళున్న రేగడినేల.

గొడిమి వి. నేలమీద ఆనుతూ ఒంటికాలు తలుపు తిరగటానికి తోడ్పడే తలుపు పట్టెలోని చెక్కబడిన భాగం.

గొడియ రూ. గొడె. వి. 1. నేరం చేసిన వాని చేతులకు వేసే బంధన సాధనం. క్రీడా. 48 ; 2. అందలంయొక్క ఒకానొక భాగం. దగా. 7.129 ; 3. దండెంకర్ర.

గొడియకారి వి. గొడిరాళ్ళు కలిసిన కారినేల.

గొడిరేవడి చూ. గొడిగ. వి. తెల్లటి గులకరాయి కలిసిన రేగడి.

గొడివాయు వి. పట్టెడ చివర కాడికి కట్టే తోలుతాడు.

గొడివె వి. ఇడుమ, కష్టం. అచ్చరా. యు. 189.

గొడిసె రూ. గుడిసె[1]. వి. 1. చింతకాయ. సిం.ద్వా. 3.159 ; 2. పండిన చింతకాయలో ఒకగింజ ఉండే భాగం.

గొడుక్కమ్మ చూ. గొడుగు. వి. మధ్యభాగం గుమ్మటం

లాగుండి పైచివర మొనదేలి ఉండే ఆర్చి.

గొడుగు యూ. గొడవు, గొడువు. వి. **1.** కోట కొమ్మలు మొ. వాటిపై కట్టబడ్డ గొడుగు వంటి కట్టడం. బనవ. 3.504 పం.; **2.** చక్రం, ఆతపత్రం. హరి. ఉ. 4.237; **3.** పావుకోళ్ళు, టొంగరం మొ. తొడుగులా ఉండేగుబ్బ. భీమ. 2.127; **4.** హస్తతలంలో ఉండే చక్రాకారం రేఖ. ఆము. 5.81; **5.** మామిడి తోటల్లోను అడవుల్లోను పెరిగే చిన్న మొక్క లేక చెట్లు (Glycosmis pentaphylla).

క. కోడె. చిన్నగొడుగు; కొఱ్, కొడ్; కొర. కొడె. గొడుగు; తు. గొడె. చిన్నగొడుగు; త. కుఱై. గొడుగు, వితానం; కోట. కొడ. ఆకులతో చేసిన గొడుగు; కొ. క్వడ్. ఆకుల్తో చేసిన గొడుగు; కువి. గుడగు, గుదుగు. గొడుగు.

గొడుగుకాడలు వి.బ.వ. గొడుగు కామలు. గొడుగు కొమలు వి.బ.వ. గొడుగు కాడలు. గొడుగుకొమ్ము వి. ఉడుగుకొమ్ము. గొడుగుక్రిందిరూపు వి. రాజు. కు. నం. 11.37. గొడుగుగడ్డి వి. గడ్డికామంచి. ఆతిచ్ఛత్రం. గొడుగుచెక్క వి. బొమ్మలు పెట్టుకోడానికి వీలుగా అమర్చిన చెక్క, ఉత్తరాసి మీద వరచిన చెక్క. గొడుగుతుమ్మ వి. తెరచి పెట్టిన గొడుగు ఆకారంగా కొమ్మలు విస్తరించి పెరిగేతుమ్మ (Acaciapalmifions). గొడుగుపాగలు యూ. గొడుగుపావలు. వి.బ.వ. గొడుగు లాంటి పాదరక్షలు. గొడుగుపావలు యూ.చూ. గొడుగు పాగలు. వి.బ.వ. గొడుగులాంటి పాదరక్షలు. గొడుగుపీట చూ. గొడుగుచెక్క. వి. బొమ్మలు పెట్టుకోడానికి వీలుగా అమర్చిన చెక్క. గొడుగుబండ వి. ఎలక చుంచు, గోదమాది చూరుబండ. గొడుగుబల్ల వి. **1.** తలుపు మీది కుబుసం తిరిగేపల్లె; **2.** బొమ్మలు పెట్టుకోడానికి వీలుగా అమర్చిన చెక్క. గొడుగుబొంగరము వి. గొడుగులా ఉండే బొంగరం. గొడుగుమావ్యం వి. రాజుకు గొడుగుపట్టే వాడికి ఇచ్చింది. గొడుగుమెట్లెలు వి.బ.వ. వాటంపెట్టి ఓరలు నన్నగా తీర్చిన వెదుళ్ళు మెట్లెలు. గొడుగురాయి వి. నాలుగు పీఠుల కూరలిలో నిలిపిన రాయి. గొడుగులవారు వి.బ.వ. దేవుడివల్లకి వెంట గొడుగులు పట్టుకొని నడిచేవారు. గొడుగులు వి.బ.వ. సీతి బుడగలు. గొడుగునుడి వి. ఎద్దు మూపురం మీద ఉండేనుడి.

గొడుగుజాల చూ. గొడుగు. వి. గొడుగు తుమ్మచెట్టు, గొడుగు లాగ పెరిగే చెట్టు, తెల్లని పూలుపూస్తుంది. దీని కలప పని ముట్లు చేయడానికి, వంటచెరకుకువాడతారు (Acaciaplamifions).

గొడుగుర వి. కాంచన వృక్షం, పెద్దపెద్ద ఆకులు కలిగిన చెట్టు, దీనికలపతో పనిముట్లు చేస్తారు (Baudhinapurperea).

గొడుపు యూ.చూ. గొడుగు. వి. **1.** చక్రం, ఆతపత్రం ఆం. భా. 2.193; **2.** కోట కొమ్మలు మొ. వాటిపై కట్ట బడిన గొడుగు లాంటి కట్టడం; **3.** పావుకోళ్ళు, టొంగరం మొ. వాటి తొడుగులా ఉండే గుబ్బ; **4.** హస్తతలంలో ఉండే చక్రాకార రేఖావిశేషం.

గొడుపు వి. పిడన మధ్యలోని మేకువంటి భాగం.

గొడె యూ.చూ. గొడియ. వి. **1.** అందలం యొక్క ఒకానొక అవయవం. రాజవా. 2.43; **2.** నేరం చేసిన వాని చేతులకు వేసే బంధన సాధనం; **3.** కర్ర, దండం.

గొడ్డ విణ. బిరుసైన. ద్వి. హరిశ్చ. 647 పం. వి.బ.వ. బిరుసుమాటలు, స్పోత్కర్షను తెలిపేమాటలు. రాజావా. 1.54. వి. **1.** కోపం; **2.** తొడబిళ్ళ; **3.** రాయి; **4.** ముద్ద, పిడచ; **5.** నుద్ద; **6.** మట్టి ఉండ.

క. గుద్దు, గుడ్డి. కనుగుడ్డు, కోడిగుడ్డు, గుడసు. గుండ్రనిది ఏదైనా, గుడి. చక్రం, గోయి; కొం. గుడు. గుడ్డు; కొలా. గడ. వృషణం.

నం. కుట్టు –. చేదనం.

గొడ్డతవము వి. **1.** బిరుసుదనం. చంద్ర భా. 3.17; **2.** మూఢత్వం. గొడ్డవెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. నిరోధించు, అడ్డగించు. వండి. చ. 1.289 పం.

గొడ్డకము యూ.చూ. గొడ్డగము. వి. దుశ్చేష్ట. విణ. బాధక మయిన.

గొడ్డగము యూ. గొడ్డకము. వి. దుశ్చేష్ట. వరాహ. 10.15; విణ. బాధకమైన. శివధో. 3.74.

నం. కుట్టుక–. చేదించేది.

గొడ్డలిచివ్వి చూ. గొడ్డలి. వి. ఒకరకం చెట్టు (Gymnosporia royleana).

గొడ్డవ్వము చూ. గొడ్డు[1].

గొడ్డము వి. ఆపద, ఆకటం. బాల. శాంతి. 208.

క. గొడ్డ. అపాయం, గండం.

నం. కష్ట–. కష్టం, బాధ.

గొడ్డంబలి చూ. గొడ్డు[1].

గొడ్డలి యూ. గొడలి, గొడ్డెలి, గొడ్డేలి. వి.వై. **1.** చెట్లు మొ. వాటిని నరికే సాధనం. బాల. ఉద్యో. 2.61; **2.** వరుస, గంద్ర గొడ్డలి. దశా. 6.116; **3.** పిడన మధ్యలోని మేకువంటి భాగం.

క. కొడలి. గొడ్డలి; తు. కొడరి, కుడరి; త. కొటాలి; మ. కొటాలి, కొటాళి; ఒల్లా. కొటుల్; వర్టి. కొటుల్; నా. ఘొలి; బ్రా. కోడాల్.

నం. కుఠార–, కుఠారి–, కుఠారిక. గొడ్డలి; ప్రా. కుఢార–; పా. కుఠాలి.

గొడ్డలికత్తి వి. రెండువైపులా పదునున్న పోటకత్తి వంటిది. గొడ్డలిచివ్వ వి. చిన్న కంచెమొక్క (Gymnospolia emarginata). గొడ్డలిపెట్టు న.క్రి. వ్యాఘాతం కలిగించు. గొడ్డలిమారు వి. గొడ్డలి వెనుక భాగం.

గొడ్డలివులుము వి. తగుడుచెట్టు, పచ్చని పూలుపూస్తుంది (Stereospermum chelonoides).

గొడ్డలియివ్వ వి. దేవదారు చెట్టును పోలిన అందమైన చెట్టు (Chukrasiatbalaris).

గొడ్డలు వి. నిరర్థకం.

గొడ్డాగోడ్డెర చూ. గొడ్డు[1].

గొడ్డావు చూ. గొడ్డు[1].

గొడ్డిగట్టు వి. ఎర్రగొద చెట్టు, ఆకుపచ్చని పూలు, బూడిద రంగుతో కూడిన ఎరుపురంగు పళ్ళుకాసే ఒక చెట్టు (Diospyrosmontana).

గొడ్డు[1] వి. **1.** గుంజ, సంతతి లేని ఆవు. భార. విరా. 1.286; **2.** గొడ్రాలితనం హరి.పూ. 5.165. భాస్క. రా. అయోధ్య. 73; విణ. **1.** వంధ్య అయిన, సంతతి లేని విస్తువు. 4.221; **2.** ఫలించని (చెట్టు మొ.). ఆం. భా. 2.35; **3.** తీక్షణమైన వాననగల; **4.** కావలసిన ఇతర వస్తువులు లేని; **5.** శూన్యమైనట్టి; **6.** ప్రయోజనం లేని.

క. గొడ్డు. గొడ్రైన, పిల్లలు లేని, గొడ్డావు మొ. గొడ్డి; కొడ. గొడ్డ. పిల్లలు లేనివాడు; తు. గొడ్డె. గొడ్రైన; త. కొట్టు. గొడ్రాలు.

గొడ్డవ్వము వి. వ్యంజనంలేని అన్నం, <గొడ్డు[1] + నం. అన్న-. గొడ్డంబలి వి. అన్నం లేని అంబలి< గొడ్డు[1] + అంబలి. గొడ్డాగారకర చూ. గొడ్డుగాఁకర. వి. వంధ్యాకర్కోటకి. గొడ్డావు యూ.చూ. గొడ్డుటావు. వి. గొడ్డుటావు, వంజ. <గొడ్డు[1] + ఆవు. గొడ్డుకారం వి. వట్టికారం. గొడ్డుకాఁడు వి. వ్యర్థుడు. పార్శ్వ. 3.99. గొడ్డుగాఁకర (-కాఁకర) వి. గొడ్డుతనాన్ని పోగొట్టే కాకర, వంధ్యాకర్కోటకి. గొడ్డుగేదె వి. ఈనిక లేని గేదె. గొడ్డుచెట్టు వి. ఫలించని చెట్టు. గొడ్డుజావ వి. వ్యంజనం లేని ఉత్తరాగి జావ. గొడ్డుటావు యూ. గొడ్డావు. వి. వంధ్య అయినగోవు. వేమన. <గొడ్డు[1] + ఆవు. గొడ్డుతుంగ వి. చిన్న మొక్క (Cyperus corymbosus). గొడ్డుతెవులు వి. ఉలవ. కంది, తొన్న మొ. వాటి తెగులు. గొడ్డుపోతు యూ.చూ. గొడ్డుఁబోతు. వి. **1.** పిల్లలు లేని వాడు; **2.** పిల్లలు లేనిస్త్రీ; **3.** నిష్ప్రయోజకుడు; **4.** కాపులేని (చెట్టు మొ.). గొడ్డుపోతువాఁడు విణ. పిల్లలు లేని వాడు గొడ్డుఁబోతుది విణ. పిల్లలు లేని (స్త్రీ). గొడ్డుపోవు యూ.చూ. గొడ్డువోవు. అ.క్రి. **1.** గొడ్రాలగు; **2.** వ్యర్థమగు. గొడ్డుమాటలు వి.బ.వ. నిష్ప్రయోజనమైన మాటలు. గొడ్డుఁబోతు (-పోతు) యూ. గొడ్డుపోతు. వి. **1.** పిల్లలు లేని వాడు; **2.** పిల్లలు లేని స్త్రీ; **3.** కావులేనిది, ఫలించనిది; **4.** నిష్ప్రయోజకుడు. గొడ్డుమ్రోఁకు వి. ఫలించని చెట్టు. గొడ్డుఁబోతుతనముకొట్టు న.క్రి. వ్యర్థప్రయత్నంచేయు. గొడ్డుఁబోతుచెట్టు వి. కాపులేని వృక్షం, ఫలించనిచెట్టు. గొడ్డుబోతుది విణ. పిల్లులులేనిది. <గొడ్డుబోతు+ఆది. గొడ్డుఁబోతువాఁడు విణ. పిల్లులులేనివాడు. గొడ్డురాలు యూ.చూ. గొడ్రాలు. వి. బొ. వంధ్య అయిన స్త్రీ. ప్రబంధ. 3.760. <గొడ్డు[1]+ఆలు. గొడ్డుపీగికన్న బిడ్డ వి. ప్రథమ సంతానం. వండి. చ. మహి. పు. 167. గొడ్డుపీగు అ.క్రి. సంతానవతి అగు. గొడ్డువోవు (-పోవు) యూ. గొడ్డుపోవు. అ.క్రి. **1.** పౌరుషహీనుడగు. భార. ఉద్యో. 1.352; **2.** వ్యర్థమగు. నృసింహ. 4.135; **3.** గొడ్రాలగు. జైమిసీ భా. 6.115; **4.** నృప్తిలేకుండా ఉండు. శివరా. 1.51. గొడ్డునంకటి వి. వ్యంజనంలేని రాగినంకటి. గొడ్డేరితెచ్చు చూ. గొడ్డేఱు[3]. న.క్రి. ఒకనిర్దిష్ట లక్ష్యంతో తెచ్చు. తాళ్ళ. సం. 12.312. గొడ్డేఱు[1] క్రి.విణ. **1.** వ్యర్థంగా. క్రీడా. 248; **2.** దిక్కులేకుండా. భాగ. 8.217; విణ. వ్యర్థమయిన. హర. 2.132. వి. సీళ్ళు లేని ఏరు. <గొడ్డు[1]+ఏఱు[1]. గొడ్డేఱు[3] న.క్రి. గుత్తతుతీను కొను, గుత్తఎత్తు, క్వార్థంలోనే ప్రయోగాలు (శ్రీనాథుని చాటువు). గొడ్రాలు యూ. గొడ్డురాలు. వి. గొడ్డురాలు. శ్యం. నై. 7.138. <గొడ్డు[1].+ఆలు.

గొడ్డు[2] వి. **1.** ఎద్దు. హర. 2.48; **2.** పశువు. జైమినీ భా. 6.265.

గొర్లకొట్టి వి. కుదితికొట్టి. గొర్లదొడ్డి వి. **1.** ఆలమంద, శతభిషా నక్షత్రం కావచ్చు. దగ్గరగా ఉండే నూరు చుక్కలగుంపు; **2.** పశులదొడ్డి. గొర్లబొచ్చు వి. ఉన్ని మట్టిలో కలిపి సారెచెట్టుకి ఉపయోగిస్తారు.

గొడ్డుమూర వి. మంచిరకం కలపను, తుమ్మజిగురువంటి జిగురునుఇచ్చే చెట్టు (Bauhinaretusa).

గొడ్డుజంగు వి. ఒకరకం మొగలిచెట్టు. దీనిఆకులు చాపలు, గొడుగులు చేయటానికి, ఆకుల పీచు తాళ్ళుపేనటానికి, వేళ్ళు, బుట్టలు, కుంచెలు చేయడానికి ఉపయోగిస్తారు. పుష్పనంబంధమైన దీనిఆకులు తింటారు (Pandanus odoratissimus).

గొడ్డెలి యూ.చూ. గొడ్డలి. వి. పరశువు, కుఠారం.

గొడ్డేరితెచ్చు చూ. గొడ్డు[1].

గొడ్డేఱు[1] చూ. గొడ్డు[1].

గొడ్డేఱు[2] చూ. గొడ్డు[1].

గొడ్డేఱు[3] వి. ఒకఅడవి చెట్టు.

గొడ్డేలి యూ.చూ. గొడ్డలి. వి. కుఠారం, పరశువు.

గొడ్రాలు చూ. గొడ్డు[1].

గొర్లకొట్టి చూ. గొడ్డు[2].

గొర్లదొడ్డి చూ. గొడ్డు[2].

గొర్లబొచ్చు చూ. గొడ్డు[2].

గొర్లసోగ వి. రాతిమూచాలపై దూలాలువేసి చెరుకాకు పరచిన పందిరి.

గొణగ యూ.చూ. గొడగ. వి. ఏదికోల లేనినాగలి.

గొణగొణ వి. గొనగటంలో అయ్యోధ్వనికి అనుకరణం.

క. గుణ, గుణు, గొణ. నణగటం, గొణగటం; గుణుగుణు. నణగటం, జనంలో గునగున లాడటం; గొణగు. ముక్కుతోనణగు; గుణగ. ముక్కుతో నణిగే వ్యక్తి; తు. గుణుగుణు, గుణుగుట్టు, గునుగును. గొణగటం, నణగటం; త. కుణుకుణు (ప్ప్-ట్ట-). మూల్గటం, గొణగటం, ముక్కుతో మాట్లాడటం.

గొణగొణలాడు అ.క్రి. గొణగొణ అను. <గొణగొణ+-లు+ఆడు.

గొణఁగు యూ.చూ. గొడఁగు. అ.క్రి. **1.** మాట వెడంపీర. నోటనేఉచ్చరించు. కువ. చ. 2.24; **2.** గానంచేయు. అచ్చ. రాయ. 154; **3.** నిందించు.

గొడిగలు వి.బ.వ. మొక్కులు, నతులు.

గొడిజ యూ. గొజిద, గొజెద. వి. తలుపుగ్రంథి తగిలించడానికై ద్వారబంధం మొ. వాటినిలుపుల్లో బిగకొట్టినచీల.

గొడితి యూ.చూ. గొడితె. వి. మోకుచివర పేపినముడి.

గొడిద యూ.చూ. గొజిజ. వి. తలుపుగ్రంథి తగిలించటానికై ద్వారబంధం మొ. వాటి నిలువుల్లో బిగ్గొట్టిన చీల.

గొఱుగు యూ.చూ. గొడఁగు. అ.క్రి. గొఱుగు.

గొఱుఁగు యూ.చూ. గొడఁగు. అ.క్రి. అస్పుటోచ్చారణ మొనర్చు. గొఱుఁగువేడు అ.క్రి. మాట్లాడే శక్తి తగ్గు.

గొడెం వి. మోటబొక్కెన వలిగానికి వేసిన అడ్డుచువ్వ.

గొడెద యూ.చూ. గొజిజ. వి. మడతబందు, రెక్కలుతెరుచుకోడానికి మూసుకోడానికి వీలుగా కమ్మలకు పట్టిఉంచే పరికరం

గొడెబిళ్ళ యూ. గొడెబిళ్ళ. వి. క్రీడావిశేషం.

గొడెము యూ.చూ. గొండ్లెము[1]. వి. గొళ్ళెం.

గొంటరి చూ. గొంటు[1].

గొంటి చూ. గొంటు[1]. విణ. చెడ్డ.

గొంటితనము వి. దౌష్ట్యం.

గొంటు[1] విణ. 1. కఠినుడు, క్రూరుడు. పండి. చ. 116వ; 2. దుష్టమైన. హరి. ఉ. 4.283; 3. వంచకుడు. భాగ. 10పూ. 1149; 4. దిట్ట. రాజవా. 3.3.

నం. కుంట-. సోమరి, మూఢుడు; ప్రా. కుంట-, కొంట-. మూర్ఖుడు, బుద్ధిహీనుడు, అలసుడు, మందుడు.

<ప్రా. కొంట-.

గొంటరి విణ. 1. కఠినుడైన. హ.న. 4.41; 2. దుష్టురాలు. విప్ర. 5.81; 3. దుష్టమైన. ఇందు. 3.6; 4. దిట్ట. శశా. 2.110. <గొంటు[1]+-అరి (స్వార్థంతో). గొంటుకాఁడు విణ. 1. కఠినుడు. క్షేత్రయ పదాలు; 2. మోనగాడు. వి. 1. మోనం; 2. నేర్పు. <గొంటు+-కాఁడు (స్వార్థంలో). గొంటుతనము వి. 1. కాఠిన్యం. భాస్క.రా.యు. 1480; 2. నైపుణ్యం, చతురత. భాగ. 10 పూ. 1149; 3. వంచన, మోసం. శుక. 2.347; 4. దౌష్ట్యం.

గొంటు[2] వి. మొద్దువక్క, బందనలేనివక్క. బహుళా. 5.9.

త. గోటు. దాగాఎదిగినవృటికి గట్టిగాఉండేస్థితి; గొట్-అడికె. గట్టి, నాసిరకపుచెక్క; కొడ. గొట్-అడికె. పూర్తిగాఎదిగిన, గట్టిపోకచెక్క.

నం. ఘోంటూ-. పోకచెక్క.

గొంటుపోక యూ.చూ. గోటుపోక. వి. బందనలేని వక్క. గొంటువక్క యూ.చూ.గోటువక్క. వి. మొద్దువక్క, బందనలేనివక్క.

-గొంటు[3] ప్రత్య. కలది, కలవాడు అనే అర్థాల్ని తెలిపే ప్రత్యయం. ఉదా. తెగులుగొంటు.

గొంట్ర వి. నాగలి.

గొండ[1] యూ. గొండం. వి. మరమగ్గంలో ఒక పొరుగులో నుంచి మరొక పొరుగులోకి నాడెను నెట్టడానికి చేత్తో తాళ్ళను గుంజే పిడి.

గొండ[2] వి. 1. కొన్న మొ. వాటి కొంత, కంకిపొట్టు వీరని గింజలు; 2. పొగచెట్టు తలపైన వేసే పూత.

గొండం యూ.చూ. గొండ[1]. వి. మరమగ్గంలో ఒక పొరుగులోనుంచి మరొక పొరుగులోకి నాడెను నెట్టడానికి చేత్తో తాళ్ళను గుంజే పిడి.

గొండమవ్వులు వి.బ.వ. నల్ల నువ్వుల్లో ఒకరకం.

గొండము యూ.చూ. గుండము. వి. నిప్పులగుంట. ఆం.భా. 2.241.

గొండాట వి. (ఊపిరి తీసుకోటానికికూడ తీరికలేని) పని.

<గుండి+ఆట.

గొండాలపెనం యూ.చూ. కొండిలుపెనం. వి. పిండివంటలు చేసుకొనే మట్టిపాత్ర.

గొండి[1] వి. ఊడ్చె అర్ధవట్టెకుగాని నరిగుంజకుగాని బిగించిన ఇనప పనిముట్టు.

గొండికర్ర వి. పరుగు చాపినప్పుడు కింది పోగులు కలిసిపోకుండా వేరుచేసే గుండ్రటి, నున్నటికర్ర.

గొండి[2] వి. నీళ్ళుపోయేదారి, మిక్కిలి ఏటవాలుచోటు.

-గొండి[3] ప్రత్య. తాచీల్యంలో వచ్చే ప్రత్యయం. పండి.చ. 2.116. ఉదా. లంచగొండి.

గొండి[4] వి. దుష్టత.

గొండిలి యూ.చూ. గొండ్లి. వి. 1. తుండలాకార నృత్యం. ఉ. హరి. 4.216; 2. నర్తకి; 3. ఆట.

గొండిలపెనం యూ.చూ. కొండిలుపెనం. వి. పిండివంటలు చేసుకొనే మట్టిపాత్ర.

గొండిలు వి.బ.వ. మొక్కలు, గిడిగిళ్ళు, నాట్యవిశేషం. ప్రబంధ. 880.

గొండెము యూ.చూ. గొండ్లెము[1]. వి. గొళ్ళెం.

గొండెలలం వి. ఒకరకం కలువమొక్క.

గొండ్ర యూ.చూ. కొండ్ర వి. దున్నిన భూమిని చదును చేయడం.

గొండ్లం యూ.చూ. గొండ్లెము[1]. వి. గొళ్ళెం.

గొండ్లకోల వి. డికైన్లు నేసే మగ్గంలో, అర్ధబేలును పైకి ఎత్తడానికి వేలాడదీసిన కర్ర.

గొండ్లి యూ. గొంళ్ళి, గొండిలి, గొళ్ళి. వి. 1. తుండలాకార నృత్యం. బసవ. 1.529; 2. నర్తకి. దశకు. 11.123. హరి.పూ. 6.107; 3. నృత్యం. కాళీ. 5.52; 4. ఆట. అచ్చ.రా. అయో. 77.

త. కొంతళమ్. ఒకరకమైన నాట్యం; కొంత. మునుగు, మాయమొగం కట్టుకొని చేసే నాట్యం.

గొండ్లికాఁడు వి. నటుడు. విప్ర. 5.10. గొండ్లికొను అ.క్రి. నటించు, నాట్యమాడు. గొండ్లియాడు అ.క్రి. నాట్యమాడు. గొండ్లినలువు అ.క్రి. 1. నృత్యమాడు; 2. జూదం మొ. వాటిని ఆడు.

గొండ్లెము[1] యూ. గొడెము, గొండెము, గొండ్లం, గొజ్జెము, గొళ్లెము, గొళ్ళెము. వి. 1. తలుపు చిలుకు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1078. పం; 2. కుంపటి. గంగాళం మొ. వాటి చెవి; 3. గుండ్రని కడియం.

గొండ్లెము[2] వి. బండికుంపటి, ఒకదోటనుండి మరోచోటుకు తీసికొని వెళ్ళటానికి ఉపయోగించే కుంపటి. ఆం. భా. 3.51.

గొండ్లెం వి. అచ్చు గుదులు తగిలించే వంకర ఇనప ఊచ.

గొజ్జెము యూ.చూ. గొండ్లెము[1]. వి. గొళ్ళెం.

గొజ్జెలకమ్మి వి. రాశెట్టు మగ్గం నిలువులకు పైన ఆర్డంగా బిగించిన వట్టె, ఒకరకం మేరువు పలక.

గొత్త రూ.చూ. గొత్త[1]. వి. గోత్రం, వంశం.

గొతకి రూ.చూ. గొటికి[1]. వి. దక్కను, కర్నూలు, మైసూరుల్లో పెరిగేముళ్ళు కలిగిన మొక్క (Zizyphus horrida).

గొతుపు వి. నీలమణి విశేషం. ఆం.భా. 2.178.

గొత్త[1] రూ. గొత. వి. గోత్రం, వంశం.

నం. గోత్ర-. వంశం; ప్రా. గోత్త-. నంతట.

<ప్రా. గోత్త-.

గొత్తది రూ. క్రొత్తది. వి. 1. మగనాలు; 2. పతివ్రత.

గొత్త[2] వి. ఆర్డుకర్ర, అటకలమర్చేందుకు గోడలో నాటిన కొయ్యముక్క.

గొత్తి వి. పనివాడు, సంవత్సరం జీతానికుంచిన సేవకుడు.

గొత్తు[1] వి. గుత్తి. దశా. 7.2.

క. కొత్తు. గెల, గుత్తి; కొత్తణి, గొత్తణి. గుంపు, కుప్ప; గొండణి, గుండణి, గొండళి. గుంపుగూడు, జననమూహం, గుంపు; గుత్తి, గుడి. పళ్ళు లేదా పూల గుత్తు; త. కొతు. గుత్తు, గెల, నమూహం.

నం. గుచ్ఛ-. పూలగుత్తి.

గొత్తు[2] వి. 1. క్రమం, వరస; 2. నిశ్చయం.

గొత్తుసేయు(-చేయు) న.క్రి. క్రమంగా జరుపు.

గొత్తు[3] వి. పాసిపోయిన చెన్న, పాలు మొ. వాటి కంపు.

గొత్తు[4] వి. 1. పశువుల్ని కట్టే కొయ్య; 2. గుర్తు.

గొత్తు[5] వి. దావిపరిధికి కేంద్రం.

గొద[1] వి. ఆకలి, క్షుత్తు. ఆం.భా. 2.260.

నం. క్షుధా-. ఆకలి; ప్రా. ఖుదా. జై.మహా. ఖుహా; మహా. అ.మా. ఆవ. ఖుదా, ఖుహా; పా. ఖుద-. ఆకలి.

<ప్రా-ఖుదా.

గొదగొమ[1] (-కొను) అ.క్రి. ఆకలిగొను. భార. ఉద్యో. 2.139.

గొద[2] వి. 1. త్వర; 2. అతిశయం.

క. గొద.

గొదగొమ[2](-కొమ) అ.క్రి. 1. త్వరపడు. భార. విరా. 2.240; 2. అతిశయించు, విజృంభించు, చెలరేగు. భార. విరా. 4.271; స.క్రి. వహించు, తాల్పు. ఆం.భా. 3.119.

గొద[3] వి. ఆకుపెంకు కప్పులున్న ఇళ్ళచూరు జారకుండా వాసాల చివర వేసిన బెజ్జంలో బిగించిన కొయ్యముక్క.

గొదగొద వి. పగ, విరోధం, అనూయ. వేంక. పంచ. 3.99.

క. కుది. ఉడుకు, పొంగు, మరుగు, నొప్పితో బాధపడు లేదా మననులో బాధపడు; కుదిసు, కుదియసు, కుదసు. ఉడుకు; కొడ. కొది, కుతకుత, ఉడుకు, ప్రేమించు, చింతించు; తు. కుదిపుని, కొదియుని. ఉడుకు; కొదిపాచ్చుని. ఉడుకునట్లుచేయు; కొదిపెల్లు, కొదుపెలు. ఉడుకు; కొది. లోభం, కంగారు; త. కొతి (-ప్పి-ట్టి-). ఉడుకు, వేడితో పొంగు, బున్నుమని పొంగు, వేడెక్కు (శరీరం, భూమి మొ.), జ్వరం, కోపం, బాధ, కోరిక; కొతికొతి. పొంగు (ఉడుకుతున్న అన్నంలాగ); కొతిప్పు, కొతియల్. ఉడకటం, పొంగటం, వేడి, జ్వరం, తీవ్రత, బాధ; కొతియన. ఆహారం కోసం అత్యాసపడే వ్యక్తి; కుతంపు (కుతంపి-). ఉడుకు, పొంగు (మరిగే నీళ్ళలా) కోపగించు; మ. కొతి. కంగారు, లోభం; కొటుక్క. లోభత్వం, ఓర్వలేని, తననుకాని దానిని కోరు; కొతియన్. తిండిపోతు.

గొదవులుమ వి. కొమ్మలుండని ఒక చెట్టు. ఆకుపచ్చని రంగుకో కూడిన ఎరువురంగుపళ్ళు కాస్తుంది (Nicbuhria-linearis).

గొదాము రూ.చూ. గోదాము. వి. ధాన్యాదుల్ని నిలవచేసే పెద్ద ఇల్లు.

గొద్ది రూ. గొద్దిక, గొద్దె. వి. మేకలు, పందులు మొ. వాటి పెంట.

గొద్దిక వి. మేకలు, పందులు మొ. వాటి పెంట.

గొద్దిళ్ళు వి.బ.వ. మొక్కులు, గుంజిళ్ళు.

గొద్దె రూ.చూ. గొద్ది. వి. మేక మొ. వాటి పెంట.

గొద్దెర వి. గులకరాతి ఆకారంలో కనిపించే పంప, వంకర.

గొనం రూ.చూ. గొనము. వి. అరగిపోయిన మెట్టనాగలి.

గొనకొను రూ. కొనకొను. ఆ.క్రి. 1. ఇదికొన్ని చోట్ల క్త్వార్థక రూపంలో వాక్యాలంకారంగా ఉంటుంది; భార. ఆది. 4.104; 2. నమ్మతించు. భార. శాంతి. 1.39; 3. ఉద్యమించు, హూను. భార. శాంతి. 4.248; 4. అతిశయించు. రం.రా. ఆరణ్య. 170 వ. 8 పం.; 5. తటస్థించు, సంభవించు. రం.రా. యు. 289 వ. 1 పం.; 6. నెలకొను. భాగ. 3.622; 7. బయల్దేరు.

గొనకొలువు రూ. గొనకొల్పు. స.క్రి. వరికొల్పు, ప్రేరేచు. భార. ఆశ్రమ. 1.161. గొనకొల్పు రూ.చూ. గొనకొలువు. స.క్రి. వరికొల్పు, ప్రేరేచు.

గొనకొలువు చూ. గొనకొను.

గొనకొల్పు చూ. గొనకొను.

గొనటి విణ. వికారమైన.

గొనము విణ. పొట్టివాడు. ఆం.భా. 2.123.

గొనవ[1] రూ.చూ. గొనము. వి. అరిగిననాగేలు.

గొనవవాగేలు వి. అరిగిపోయిన మెట్టనాగలి.

గొనవ[2] రూ. గొనబ. విణ. 1. పొట్టివాడు. ఆం.భా. 2.123; 2. పొట్టి.

గొనవకోడి వి. పక్షి విశేషం.

గొనవు రూ.చూ. గునువు. వి. 1. విలాసం; 2. ప్రకాశం.

గొనబ రూ.చూ. గొనవ[2]. విణ. వామనుడు, పొట్టివాడు.

గొనబగు చూ. గొనబు.

గొనబారు చూ. గొనబు.

గొనబు విణ. 1. క్రొవ్వమైన. వసు. 3.28; 2. మంజులమైన, పొగపైన. భక. 3.105; 3. పరిమళంకల. దశా. 8.39; 4. మధురమైన. శశా. 3.43; 5. మృదులమైన, లేత. శశా. 3.95; వి. 1. పొగను, విలాసం. ఆం.భా. 1.139; 2. సౌందర్యం.

గొనబగు వి. ఇంపగు, చక్కనగు. <గొనబు+అగు.

గొనబారు అ.క్రి. మనోజ్ఞమగు, సొగసగు. రసిక. 3.72. <గొనబు+ఆరు. గొనబుఱాడు వి. సొగసరి, అందగాడు. అచ్చరా. సుందర. 181. గొనబుపాట విణ. సంచుపాట, మధురవిలాన గీతం.

గొనమ రూ. గొనం, గొనప1, గొనెము. వి. అరిగిన నాగేలు. ఆం.భా. 2.232.

గొనము1 వి. పొలీల్యాది గుణం, శౌర్యాది గుణం. భార. ఆరణ్య. 1.189.

నం. గుణ-. గుణం; ప్రా. గుణ-; అ.మా.అ.వ. గుణ;

మ. కొణం. నద్గుణం;

<ప్రా. గుణ-.

గొనములప్రోక వి. గుణాల రాశి. దశకు. 1.40.

గొనము2 చూ. గొనయము. వి. వింటినారి. సాంబ. 44.

నం. గుణ-. వింటినారి; ప్రా. గుణ-.

<ప్రా. గుణ-.

గొనము3 వి. మడుగు.

గొనయము రూ. గనయము2. వి. 1. వింటినారి, మౌర్వి.కు. నం. 1.15. భార. ద్రోణ. 3.204; 2. ధనుర్దగ్రం ఆం. భా. 351.

నం. గుణక- గుణ. వింటినారి; ప్రా. గుణ, గుణయ-. తాడు;

క. గొణెయ. వింటినారి, నడిమిభాగం.

<ప్రా. గుణయ-.

గొనిసె రూ.చూ. గునిసె. విణ. పొట్టివాడు. ఆం.భా. 2.128.

గొనుగు రూ.చూ. గొలుగు1. వి. గుడవలం.

గొనుడు వి. తలువల్ని మూసి ఉంచడానికి వాడే సాధనం.

గొనువు రూ.చూ. గునువు. వి. 1. విలాసం; 2. సొగసు. 3. వృక్ష విశేషం.

గొనుమురొడ్డ వి. ఆము కాల్చడానికి వాడే ఒకరకం అడవి కంప.

గొవె వి. మూలవాసాల మధ్యనున్న వాసాలను కలిపే కర్ర.

గొవెబిళ్ళ రూ.చూ. గొడెబిళ్ళ. వి. క్రీడావిశేషం.

గొవెము రూ.చూ. గొనము. వి. అరిగిన మెట్ట నాగలి.

గొంతరించు అ.క్రి. అతిశయించు. లక్ష్మీ. వి. 3.57.

గొంకాటిపోవు చూ. గొంతు.

గొంతి రూ. గోతి వి. 1. పాండురాజు పెద్ద భార్య. భార.ఆది. 5.28; 2. స్త్రీ. బసవ. 3.575 వం.

నం. కుంతీ; ప్రా. కొంతీ, కుంతీ. పాండవ మాత; అ.వ. కొంతిక, కుంతి;

క. కొంతి.

<ప్రా. కొంతీ.

గొంతెమ రూ.చూ. గొంతెమ్మ. వి. ఒకానొక గ్రామ దేవత. గొంతెమకోరిక రూ. గొంతెమ్మకోరిక, గొంతెమ్మ కోర్కె. వి. అసాధ్యవుకోరిక, కోరతగనికోరిక. పాండు. 4.166. గొంతెమగొమరు రూ.చూ. గొంతెమగోరు. వి. లంజెనవరం, సారజి. గొంతెమగోరు రూ. గొంతెమ గొమరు. వి. సారజి, లంజెనవరం ఆం.భా. 2.70 (Paederiafoetide). గొంతెమ్మ రూ. గొంతెము, గొంతే నమ్మ, గొంతేలమ్మ. వి. 1. హరిజనులు పూజించే గ్రామ దేవత; 2. శూన్యం. <గొంతి+అమ్మ. గొంతెమ్మకోరిక రూ.చూ. గొంతెమకోరిక. వి. అసాధ్యవుకోరిక, కోరతగని కోరిక. గొంతెమ్మకోర్కె రూ.చూ. గొంతెమకోరిక. వి. తగనికోర్కె, అసాధ్యవుకోరిక. వ్యు. మహాభారతంలో కుంతీ దేవి అనేకాలైన తగని కోర్కెల్ని అసాధ్యవు కోర్కెల్ని కోరింది. కాబట్టి ఈ అర్థాలు. గొంతెమ్మవండుగు వి. ఒక పండుగ. గొంతెమ్మలుపెట్టు న.క్రి. గొబ్బెమ్మలు పెట్టు. గొంతేనమ్మ రూ.చూ. గొంతెమ్మ. వి. హరిజనులు పూజించే ఒకానొక గ్రామదేవత. గొంతేలమ్మ రూ.చూ. గొంతెమ్మ. వి. గొంతేనమ్మ.

గొంతు రూ.చూ. గొంతుక. వి. 1. కంఠధ్వని. హంస. 3.222; 2. కంఠం. ఆం.భా. 2.141; 3. కుక్కుటాననం; 4. తాపీరేకును పిడినికలిపే వంగిన ఇనప చువ్వ; 5. పాత్రల ఆంచుకు కిందుగా ఉండే మెరభాగం.

గొంకాటిపోవు అ.క్రి. గొంతెండిపోవు. <గొంతు+ఆటి పోవు. గొంతుకమ్ము అ.క్రి. దగ్గుత్తివడు. గొంతుకూర్చుండు అ.క్రి. మోకాళ్ళు గొంతుదాక ఆనేట్లు కూర్చుండు. గొంతు కూర్చుండుకొమ అ.క్రి. మోకాళ్ళు గొంతుదాక ఆనేటట్లు కూర్చుండు వేము.శ. 50. గొంతుకొమ అ.క్రి. మోకాలు చిప్పలు గొంతుదాకా వచ్చేటట్లు కూర్చొను. పండి.చ. 5.440. వు. 8 వం. గొంతుకోలు వి. కంఠనాళం. గొంతుక్రోవి వి. కంఠనాళం. గొంతుగోయు(-కోయు) న.క్రి. అపకారం చేయు. పాంచాలి. 3.65. గొంతుచిమకొమ అ.క్రి. గొంతుక వగిలేటట్లు అరచు. గొంతువట్టు అ.క్రి. ఉక్కిరి బిక్కిరి అగు. గొంతువట్టుకొమ అ.క్రి. అపాయమేర్పరు. గొంతుపోక రూ. గొంతుకపోక. వి. గొంతుముడి, గొంతు కలో పోకకాయవలె ఉండే ఎముక. గొంతుమాయు వి. ముప్పదిరెండు విన్నాణాల్లో ఒకటి, మల్లబంద విశేషం హంస. 1.206; అ.క్రి. కంఠధ్వని వేరేగా అగు. గొంతు ముడి వి. గొంతులో ముందువైపు పోకకాయవలె ఉండే ఎముక. గొంతుమూగపోవు అ.క్రి. స్వరం తగ్గు. గొంతు రాయి వి. బావి అడుగు భాగంలోని చట్టురాయి. గొంతు రాయు అ.క్రి. దగ్గుత్తివడు. గొంతువిచ్చు అ.క్రి. గొంతు చించుకొను. గొంతెండు అ.క్రి. గొంకారిపోవు. <గొంతు+ఎండు. గొంతెత్తు అ.క్రి. కంఠధ్వని పెంచు, ఎలుగెత్తు. <గొంతు+ఎత్తు.

గొంతుక రూ. గొంతు. వి. కంఠం. కైమిసి భా. 6.175.

క. కులిగె. గొంతు, మెర; నా. కుర్కు. గొంతు.

గొంతుకపోక రూ.చూ. గొంతుపోక. వి. గొంతుముడి, గొంతుక ముందరివైపుకు పోకవలె ఉండేఎముక.

గొంతెండు చూ. గొంతు.

గొంతెత్తు చూ. గొంతు.

గొంతెమ చూ. గొంతి.

గొంతెమకోరిక చూ. గొంతి.

గొంతెమగొమరు చూ. గొంతి.

గొంతెమగోరు చూ. గొంతి.

గొంతెమ్మ చూ. గొంతి.

గొంతెమ్మకోరిక చూ. గొంతి.

గొంతెమ్మకోర్కె చూ. గొంతి.

గొంతెమ్మవండుగు చూ. గొంతి.

గొంతెమ్మలుపెట్టు చూ. గొంచి.

గొంతేనమ్మ చూ. గొంతి.

గొంతేలమ్మ చూ. గొంతి.

గొంది[1] చూ. గొందు. వి. 1. కొండయొక్క చిన్నమరుగుదోటు. భార. శాంతి. 3.62; 2. స్థానం, లోకం. భాగ. 3.505; 3. మూల. అని. 3.85; 4. చిన్ననందు; 5. మహానవం, వంటిల్లు; 6. మధ్యలో ఆగిపోయేదాట.

క. గొంది, గొందు. నందు, చిన్నపీఠి, సముద్రంలో చిన్నతోవ.

గొందిపెట్టు చూ.చూ. గొందిఁబెట్టు. న.క్రి. దాచు, మరుగుపరుచు. గొందిఁబెట్టు చూ. గొందిపెట్టు. న.క్రి. దాచు. గొందిరిప్తె వి. కాలిదాట. హిం. ఉ. రాస్తా. దాట. గొందిల్లు వి. వంటచేసేగది <గొంది+ఇల్లు. గొందుల(బెట్టు న.క్రి. దాచు, మరుగుపరుచు.

గొంది[2] వి. తుమ్మజిగురువంటి జిగురునిచ్చే చెట్టు (Bauhinaretusa).

గొందుల(బెట్టు చూ. గొంది[1].

గొందు చూ.చూ. గొంది[1]. వి. 1. దేవుడికొమ్మపెట్టుకొనేగూడు; 2. నందు.

గొవ్వాం వి. జనపనారల్తో అల్లినసంచి.

గొప్ప విణ[1]. పెదవైన, విశాలమైన. విజయ. 2.164; 2. (వెల మొ. వాటిలో) పెద్దదైన, లేదా అధికమైన. సీలా. 1 61; 3. బహుళమైన, ఎక్కువైన. దశా. 1.137; 4. గౌరవించతగిన; వి. 1. గొప్పతనం; 2. దాగ్యం.

గొప్పగా (-కావ్) క్రి. విణ.క్రి. ఎత్తుగా, బిగ్గరగా, పెద్దగా. గొప్పగోరులు వి.బ.వ. కొద్దిగొప్పలు. గొప్పచెప్ప న.క్రి. డాంబికాలు పలుకు. గొప్పచేయ న.క్రి. పెద్దచేయ. గొప్పచేపికొమ్మ న.క్రి. స్వోత్కర్ష చెప్పుకొను. గొప్పరుగు మెకము వి. ఏనుగు. వేంక. ఆం. 3.33. గొప్పబొజ్జగలాఁడు వి. గణపతి. వ్యు. పెద్దకడుపు కలవాడు. గొప్పమనమచేపికొమ్మ అ.క్రి. ఎక్కువ ఔదార్యం చూపు. గొప్పమెయిప్రోడ వి. ఏనుగు, గణపతి. గొప్పయనుఱు (-ఉనుఱు) వి. దీర్ఘాయువు. గొప్పలుచెప్ప న.క్రి. డాబులుకొట్టు. గొప్పవేల్పు వి. పరమేశ్వరుడు.

గొప్పించు న.క్రి. తప్పించు.

గొప్పి చూ.చూ. గొప్పు. వి. 1. గొప్పు, మెట్ట, దిబ్బ; 2. దొప్పి.

గొప్పు చూ. గొప్పి. వి. 1. నిమ్నోన్నతమైన భూమి; 2. మిట్ట; 3. గోపానసి, చూరుపట్టె; 4. దొప్పి.

గొప్పుతవ్వి(గొయ్యితవ్వి సంపాదించు న.క్రి. నానాబాధలు పడి సంపాదించు. గొప్పుపైరు వి. కలుపైరు, కలుపుతీయటానికి పీలైనంత ఎత్తుగాపెరిగినపైరు. గొప్పులు వి.బ.వ. 1. మిరపతోట మొ. వానిలోకొంచెం ఎత్తుగాఉండేదోట్లు; 2. గోపానసి, చూరుపట్టె.

గొబ వి. 1. గుహ. హరి. ఉ. 5.161; 2. గొంది, మూల. ఉ. హరి. 5.86.

నం. గుహా. గుహ; దేప్రా. గుంఘ. దాగుమనటం; హిం. మరా. గుఫా.

త. కెపి. గుహ;

<నం. గుహా.

గొబిడి వి. పక్షి విశేషం, ఒకానొకపక్షి. ఆం. భా. 2.98.

గొబ్బ వి. బానలోనుంచి కల్లుముంచిపోయడానికి వాడే మట్టిముంత.

గొబ్బం వి. నేలతవ్వడానికి పనికివచ్చే ఒకరకం కొల్లిక.

గొబ్బగూరు వి. పచ్చిగోడలోడబ్బు దాచుకోడానికి చిన్న ముంతను అమర్చిన గూడు.

గొబ్బండు వి. గొప్పపండు. పాండు. 1.118.

<గొప్ప+పండు.

గొబ్బన రూ. గొబ్బున. క్రి. విణ. త్రు. శీఘ్రంగా. భాగ. 10. ఉ. 456.

త. కొప్పె-ఎనల్. త్వరగా కదలటంవల్ల అయ్యే అనుభవం; కొప్పెనల్. ఆకస్మికంగా జరిగేదాని అనుభవం.

గొబ్బరము వి. ఎరువుదిబ్బలో కుళ్ళినపేడ, చేలకుపేసేపెంట, ఎరువు.

నం. గోవర-, గోయయ-. పేర; హిం. గోబర్.

క. గొబ్బర. ఎరువు;

<హిం. గోబర్.

గొబ్బరి రూ.చూ. కొబ్బెర. వి. కొబ్బరి.

గొబ్బి[1] వి. 1. ధనుర్మాస దినాల్లో సాయంకాలాల్లో గరవలకు ముందు బాలికలు పాటలుపాడి చేతులుతట్టుతూ చుట్టివచ్చి ఆరిపే వేడుక. హంస. 5.14; 2. నమర్తాడినపుడు బాలికలు పాటలుపాడి చేతులుతట్టుతూచుట్టివచ్చి ఆరిపించే వేడుక; 3. హైందవ దేవతా విశేషం.

తు. గొబ్బు. ఆట, నాట్యం; గొబ్బులి. ఆడు, వరిహసించి తృణీకరించు; త. కొబ్బి. చేతులు తడుతూ పాట పాడుతూ యువతులు ఆడేఒకఆట.

గొబ్బివదములు వి.బ.వ. గొబ్బితడుతూ పాడుకొనే పాటలు. పండి. చ. 3. 513వ. గొబ్బిళ్లు[1] వి.బ.వ. 1. బాల్యక్రీడా విశేషం. విష్ణువు. 7.202; 2. ఒకానొకపాట. శుక. 2.488. గొబ్బులాడు అ.క్రి. గంతులుపెట్టు <గొబ్బి + - లు + ఆడు. గొబ్బెమ్మ వి. 1. గొబ్బెమ్మ; 2. బాలికం నృత్యవిశేషం. గొబ్బి[1]+అమ్మ.

గొబ్బి[2] వి. గొలిమిడి. ఆం.భా. 2.56.

గొబ్బికాయలు వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం. హంస. 4.128. గొబ్బిగింజలు వి.బ.వ. కోకిలాక్ష బీజాలు. గొబ్బిచెట్టు వి. కోకిలాక్షికం, గొలిమిడి.

గొబ్బి[3] వి. పచ్చని పూలు పూసే ఒక చెట్టు (Barleria cuspidata).

గొబ్బిలి వి. ఉపయోగంలేని ఒకానొక చెట్టు.

గొబ్బిళ్లు[2] వి.బ.వ. నమస్కార భేదం. హంస. 4.218.

గొబ్బు వి. సీతు గొబ్బిచెట్టు (Asteracantha longifolia).

గొబ్బుగొబ్బున అవ్య. ద్రు. 1. వేగంగా; 2. హఠాత్తుగా.

గొబ్బున యూ.చూ. గొబ్బన. అవ్య.ద్రు. 1. ఆకస్మికంగా. శృం.నై. 3.116; 2. శీఘ్రంగా, వేగంగా. వసు. 2.59.

గొబ్బెమ్మ చూ. గొబ్బి[1].

గొమలి వి. మొగలి.

గొమలిరేకు వి. మొగలిరేకు. క్రీడా. 176.

గొముకు స.క్రి. గొప్పలు చెప్పు.

గొమ్మనేల యూ. గొమ్మునేల. వి. ఏటివరద తాకే నేల.

గొమ్మరేకు వి. ఒకానొక ఫల వృక్షం (Averrhoa Bilimbi).

గొమ్ములేల యూ.చూ. గొమ్మనేల. వి. ఏటి వరదల తాకిడి గల నేల.

గొయి యూ. గొయ్య[1], గొయ్యి, గోయి, గ్రొయ్యి. వి. గోయి. విక్ర. 3.81.

కో. కుయ్. గొయ్యి; కువి. గ్రొయు. రంధ్రం.

గొయ్య యూ. చూ. గొయి. వి. 1. లోతైన గుంట; 2. గానుగ రాటి చక్రం తిరిగే నన్నటి గుండ్రటి కాలవ.

గొయ్య[2] వి. జామచెట్టు. ఒక ఫల వృక్షం (Psedium guajava).

పో. గొయాబ. జామపండు; స్పా. గుయాబా; ఫ్రె. గొయావ్.

క.మ. కొయ్యా, గొవ; త. కొయ్యప్పళమ్.

<పో. గొయాబ.

గొయ్యవండు యూ.చూ. గొయ్యాపండు. వి. జామపండు.

గొయ్యావండు యూ. కొయ్యావండు, గొయ్యపండు. వి. జామపండు. హంస. 4.134.

గొయ్యి యూ.చూ. గొయి. వి. 1. గుంట, కుంట; 2. మరాను చక్రం తిరగటానికి అనువుగా తవ్విన పల్లం ప్రదేశం; 3. నేతబయల్లో పావుకోళ్ళు అమర్చటానికి తవ్విన చోటు.

గొయ్యిమగ్గం వి. గోతి మగ్గం.

గొయ్యిలమోర వి. పొదలాగ పెరిగే ఒక మొక్క (Suaeda monoica).

గొర వి. పంది చేసే ముర్ర ధ్వని. ధ్వన్యను.

గొరక[1] వి. 1. ఇనప బాణం. అమ్ము. మను. 4.47; 2. చిన్న ఈటె. సారంగ. 1.96.

నం. తురక-. ఇనప ముల్లిక; ఖురాలక. ఇనప బాణం; ప్రా. ఖురగ-.

<ప్రా. ఖురగ.

గొరకకట్టె యూ.చూ. గొఱకకట్టె. వి. 1. అలుగున్న చేతి కర్ర; 2 చేతి ఈటె.

గొరక[2] యూ.చూ. గొఱక. వి. మృగ విశేషం, కారెనుము.

గొరక[3] విణ. 1. చింపిరి, జాహ్నవీ. 4.20; 2. గరుకు, లియను. పద్మ. 3.189.

గొరకచేవ వి. విలువలేని చేవ, ఒక రకం చేవ.

గొరకు[1] యూ.చూ. గొఱకు. వి. క్షుద్రుడు, నీచుడు.

గొరకు[2] యూ.చూ. గొరగ[2]. వి. వృక్ష విశేషం.

గొరగ[1] యూ. గొరవ. వి. 1. మైలారు అనే క్షుద్ర దేవతను కొలిచే ఒకానొక మతంవాడు. యుద్ధ మల్లుని బెజవాడ శాసనం. క్రీ.శ. 858; 2. భిక్షుకుడు. కు.సం. 7.38; 3. శివభక్తుడు. బసవ. 3.645.

క. గొరగ. శైవ భిక్షుకజాతి; కొడ. గురు. పరోహితుడు; త. కొరవన్. భూజ్యుడు; కొరవర్. పెద్దలు; మ. కురు. గురువు; కోరన్. శివుడు; కువి. గురు, గూరెసి. మతబోధకుడు;

నం. గురు-. గురువు; ప్రా. గురుఅ, గురుయ, గురవ. గురువు; శౌ. గురఅ. అ.మా. గురుయ; అ.వ. గురుఅ.

<క. గొరగ.

గొరగవల్లమ్మ వి. శైవభిక్షుకుని వరిచేను.

గొరగ[2] యూ. గొరకు[2]. వి. వృక్ష విశేషం.

గొరగ[3] యూ.చూ. గొఱకు. వి. 1. నీచుడు; 2. దుష్టుడు.

గొరగముడి వి. కుంటి నేరేడు చెట్టు. తెల్లని పూలు, ఎర్రని కాయలు కాసే చెట్టు (Eugenia bracteata).

గొరగొర యూ. గొఱగొఱ. వి. 1. వేగం. సీలా. 8.11; 2. బాదులుతిరి వచ్చేప్పుడయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం; 3. ముర్రు రింత, పంది ముర్రుర ధ్వని. ధ్వన్యను.

గొరంక వి. గోరువంక, మైనా.

గొరజ యూ. గొర్జ. వి. కాలి తోవ.

గొరపెట్టు అ.క్రి. 1. గురకపెట్టు; 2. మీంకరించు.

గొరమ వి. మిట్ట. నవనాథ. 46.

గొరవ యూ.చూ. గొరగ[1]. వి. శివభక్తుడు. ఆం.బా. 86.

గొరవయ్య యూ. గెరవయ్య. వి. 1. ఒక యాచకుడు; 2. శైవ భక్తుడు.

గొరవక యూ.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక, కారిక. పండి. చ. 2.342 వ. 3 పం.

గొరవంక యూ.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక, కారిక. విక్ర. 7.49.

గొరవంకతెగరది వి. మన్మథుడు. గొరవంకరాజవాలు వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం. ప్రబంధ. 112.

గొరవ వి. చేపల గుంప.

గొరవకత్తి వి. రెండు శైవుల పదును గల కత్తి, దుర్ధు కత్తి.

గొరవగాలి వి. గిట్టల్లో పురుగులువడి గొడ్డు నరవలేక పోవడం.

గొరి యూ.చూ. గొరివి. వి. తెల్లని పూలు పూసే చెట్టు (Ixorapassiflora).

గొరిగి యూ.చూ. గురిగి[3]. వి. పిడత.

గొరిగె వి. ఇనప మొక్కలాటి కలువ మొక్క.

గొరిజ[1] యూ. కొరిగె, కొరిజె[1], గొరిజియ, గొరిజె, గొరిసె[1]. వి. గిట్ట. నృసింహ. 3.36.

క. గరసె, గుమసు, గొరసు, గొరిసె. దెక్క; త. కురచు, కురచ్చె. గుర్రపు దెక్క.

గొరిజ[2] యూ.చూ. గొజిజ. వి. దేరా.

గొరిజియ యూ.చూ. గొరిజ[1]. వి. గొరిజ.

గొరిజె యూ.చూ. గొరిజ[1]. వి. గొరిసె.

గొరిటి యూ.చూ. గొర్టి. వి. గూటిమొక్క, ముళ్ళు కలిగిన పొద (Plecospermum spinoxm).

గొరిదబరాయి వి. గుబ్బిగడ్డలో బిగించే రంధ్రమున్న నునుపు రాయి.

గొరియ చూ. గొఱియ. వి. గొఱ్ఱె.

గొరివి చూ. గొర్వి. వి. తెల్లని పూలు పూసే చెట్టు (Ixorapassiflora).

గొరిసె[1] చూ. గొరిజ[1]. వి. గొరిజ. దశా. 2.224.

గొరిసెగాలి వి. పశువుల గొరిసెల మధ్య పుండై వరుగులు పడే వ్యాధి.

గొరిసె[2] చూ. గురుజ[1]. వి. గింజ నుంకు కంకిమీద ఏర్పడే నూగు.

గొరుకాళ్లు చూ. గొరుకోళ్లు. వి.బ.వ. ఆరుద్రా నక్షత్రం.

గొరుకొయ్యలు చూ. గోరుకొయ్యలు. వి.బ.వ. ఆరుద్రా నక్షత్రం.

గొరుకోళ్లు చూ. గొరుకాళ్లు. వి.బ.వ. ఆరుద్రా నక్షత్రం.

గొరుగించు చూ. గొరుగు[1].

గొరుగించుకొను చూ. గొరుగు[1].

గొరుగు[1] చూ. గొఱుగు. న.క్రి. క్షౌరంచేయు.

గొరుగించు చూ. గొఱుగించు. న.క్రి. క్షౌరంచేయు.

గొరుగించుకొను న.క్రి. క్షౌరం చేయించుకొను.

గొరుగు[2] చూ. గొలుగు[2], గోగు. వి. గొలుగు (Heliscus campinus).

గొరుపరము చూ. గొఱుపరము. వి. నల్లకంబళి.

గొరుమట్టు చూ. గొఱుమట్టు. వి. చిత్తనాలు వరటానికి గొర్రు చెక్కలకు వేసిన బెజ్జం.

గొరుముంత చూ. గొఱుముంత. వి. జడ్డిగానికి అమర్చిన కొయ్య గిన్నె.

గొరువంక చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక, శారిక.

గొరె చూ. గొఱియ. వి. గొఱ్ఱె.

గొర్రు చూ. గొఱుగు. వ.క్రి. క్షౌరంచేయు. కాళ. 1.48.

గొర్రెపురోగం వి. మిరప తెగులు.

గొర్వ చూ. గొరజ. వి. కాలితోవ.

గొర్వి చూ. గొరిటి. వి. గూటిమొక్క, ముళ్ళు కలిగిన పొద (Plecospermum spinomus).

గొర్వికొయ్యలు చూ. గొర్రు.

గొర్విగిన్నె చూ. గొర్రు.

గొర్వివేల చూ. గొర్రు.

గొర్వివట్టెలు చూ. గొర్రు.

గొర్వివదుము చూ. గొర్రు.

గొర్విమొలలు చూ. గొర్రు.

గొర్వియర్ర చూ. గొర్రు.

గొర్వరము చూ. గొఱుపరము. వి. నల్లకంబళి, బొచ్చు కంబళి.

గొర్రియ చూ. గొఱ్ఱియ. వి. గొఱ్ఱె.

గొర్వి చూ. గొరివి. వి. తెల్లని పూలు పూసే చెట్టు (Ixorapassiflora).

గొర్రు చూ. గొఱ్ఱు. వి. ఔ. **1.** 32 కుంటల పొలం; **2.** దున్నిన పొలం మీద దున్నే యంత్రం.

గొర్వికొయ్యలు వి.బ.వ. గొరుకొయ్యలు, గొర్వికొయ్యల పలె ఉండే మూరు చుక్కలు. గొర్విగిన్నె వి. జడ్డిగాని కమర్చిన కొయ్య గిన్నె, దీనిలో గింజలు కింది పెదురు గొట్టాల గుండా జారి చాళ్ళలో పడతాయి. గొర్వివేల చూ. గొఱ్ఱివేల. వి. ఒక నాగలితో దున్న తగిన నేల. గొర్వివట్టెలు చూ. గొఱ్ఱివట్టెలు. వి.బ.వ. గొర్వి అడ్డదుపేసి తగిలించే పట్టెలు. గొర్వివదుము వి. గొర్రులో విత్తటానికి పీలుగా తవ్వడం. గొర్విమొలలు చూ. గొఱ్ఱిమొలలు. వి. గొర్వి కర్రకు వేసే నాగసరం. గొర్వియర్ర చూ. గొఱ్ఱియర్ర. వి. గొర్వికి బళ్ళు తగిలించే అర్ర. గొర్రుతోలు అ.క్రి. దున్ను.

గొర్రె చూ. గొఱియ. వి. మేషం, కురరి.

గొర్రెకొమ్ము[1] వి. నల్లకాల్పులో కుండలు నల్లగా వచ్చే టట్లు చూడటం. గొర్రెకొమ్ము[2] వి. గొర్రెకొమ్ము లాగ మొదలు దగ్గరే చుట్టలు తిరిగిన కొమ్ము. గొర్రెగర్ధం చూ. గొఱ్ఱిగర్ధము. వి. బంజరు నేలల్లోను, రోళ్లపక్కను మొలిచే కలుపుమొక్క. గొర్రెచీమిడి చూ. గొఱ్ఱెచీమిడి. వి. మెట్ట నేలల్లో ఏటా లేచి పెరిగే ఒక కలుపుమొక్క. గొర్రెచెదలు చూ. గొఱ్ఱెచెదలు. వి.బ.వ. ఒక రకం చెదపురుగులు. గొర్రెతుప్పలి వి. సారెవట్టు మన్ను తయారీకి వాడే గొర్రెదొచ్చు. గొర్రెతోక్కుడు వి. గొర్రె తొక్కిన నేలమాదిరి ఉన్న మబ్బు. గొర్రెరోలు వి. సర్వే లప్పుడు కుమ్మరి కూర్చోడానికి కింద పరచుకొనే గొర్రె చర్మం. గొర్రెనుచ్చు చూ. గొఱ్ఱెనుచ్చు. వి. గొర్రె వేర, దీంతో కారం తయారుచేసి ఎర్ర రంగు అద్దే ముందు నూలును దీంట్లో వేసి ఉడుకుతారు. గొర్రెపిల్ల వి. గొర్రి పిల్ల. గొర్రెబూరు వి. సారెపెట్టు మన్ను తయారీకి వాడే గొర్రె ఉన్ని. గొర్రెరువు వి. గొర్రెల పెంట.

గొర్లమంద చూ. గొఱియ. వి అమాయకులూ, అజ్ఞానులూ, బుర్రను ఉపయోగించకుండా ఇతరుల్ని అనుకరించేవారి సమూహం.

గొర్లు చూ. గొఱియ. వి.బ.వ. గొర్రెలు.

గొఱక చూ. గొరక[3]. వి. **1.** అడవిదున్న అరపు. మను. 4.48; **2.** అరవిదున్న, కాదుపోతు, ధ్వన్యను.

గొఱకవేయు అ.క్రి. కాయదున్నలా ఆరచు, ధ్వనిచేయు.

గొఱకకట్టె చూ. గొరకకట్టె. వి. అలుగున్న చేతి కర్ర.

గొఱకు చూ. గొరకు[1], గొరగ[3]. విణ. **1.** దుష్టుడు. విజ్ఞా. ఆచా. 139; నృసింహా. 4.86; **2.** నీచుడు.

సం. తుల్లక-. నీచుడు.

గొఱకుదనము (-తనము) వి. దౌష్ట్యం. దశకు. 3.11.

గొఱగయ్య చూ. గొరగ[1]. వి. ఈశ్వరుడు, ఒక తెగ శివ భక్తుడు.

గొఱగొఱ చూ. గొరగొర. వి. ఒకానొక ధ్వన్యనుకరణం, శబ్దం.

గొఱవము చూ. కొడపము, కొఱపము. వి. **1.** కొరవం, అర్ధ చంద్రాకార బాణం. రం. రా. ఉ. 52 పు. 8 పం.; **2.** గుర్రాన్ని తోమటానికి ఉపయోగించే పనిముట్టు. ఆము. 4.35.

క. కొరప, గొరప; త. కురప్పమ్. గుర్రాన్ని

తోమే సాధనం ; త. కురప్పమ్, కురప్పన్.

సం. ఖుర్పప-. గుర్రంనాడా ఆకారంగల బాణం, కలువ తీయటానికి ఉపయోగించే సాధనం ; ప్రా. ఖురప్ప-, ఖురుప్ప-. బాణ విశేషం, గడ్డి కోసే కత్తి ; ఖుర్పి. గడ్డి తవ్వే సాధనం ; పా. ఖురప్ప. గుర్రపు నాడావంటి కత్తి ; నే. ఖుర్పా. కొడవలి ; ఖుర్పి. కలుపుతీసే సాధనం ; బెం. ఖుర్పా. గడ్డికోసే కత్తి. హిం. ఖుర్పా, ఖుర్పీ. కలుపుతీసే కత్తి ; గు. ఖరప్పు, ఖర్పో. తురుము సాధనం, కోరం ; ఖుర్పీ. తవ్వుకోల ; మరా. ఖుర్పి, ఖుర్పె. వంకర తవ్వుకోల.

గొఱపోతు రూ.చూ. గొఱియపోతు. వి. మగ గొఱ్ఱె.

గొఱబోతు (-పోతు) రూ.చూ. గొఱియపోతు. వి. మగ గొఱ్ఱె.

గొఱిగించు చూ. గొఱుగు.

గొఱిజ రూ. గొరిజ[2]. వి. డేరా.

గొఱిమి వి. గొలిమిడి ఆనే ముళ్ళచెట్టు.

గొఱియ రూ. గొరియ, గొఱె, గొఱ్ఱియ, గొఱ్ఱె, గొఱ్ఱె, గొఱ్ఱె. వి. 1. గొఱ్ఱె. ధార. ఆరణ్య. 4.295 ; 2. మూర్ఖప్రాణి, తెలివిమాలిన జంతువు. బసవ. 5.91.

క. కుఱి, కొఱి. గొఱ్ఱె ; తు. కురి ; క. కొఱి ; మ. గొఱ్ఱి. చిన్న గొఱ్ఱె ; కొండ. గొర్య, గొఱ్ఱె ; కొలా. గొఱ్ఱె ; కువి. (F) గోరి.

పో.చూ. నం. కురరీ. ఆడగొఱ్ఱె.

గొఱియగొంగ వి. తోడేలు. వేంక. ఆం. 4.95. **గొఱియపోతు** రూ. గొఱపోతు, గొఱబోతు. వి. మేషం, మగ గొఱ్ఱె. అచ్చ. రా. యు. 2.31. **గొఱియలమారు** వి. తోడేలు. సాంబ. 4.76.

గొఱుకు రూ.చూ. గొఱుగు. స.క్రి. క్షౌరంచేయు,

గొఱుకొయ్యలు రూ.చూ. గోరుకొయ్యలు. వి.బ.వ. గొర్రి కొయ్యలు.

గొఱుగు రూ. గొరుగు[1], గొర్గు, గొఱుకు. న.క్రి. క్షౌరం చేయు. ధార. ఆరణ్య. 6.250 ; వి. గొరగడం.

గోం. కోరీ. జుట్టు కత్తిరించు. గొరుగు ; కొలా. గుడిప్. గడ్డికోయు ; ద్రా. గొర్ప్.

నం. ఖుర్. క్షౌరంచేయు ; ప్రా. ఖుర.

గొఱిగించు రూ. గొరుగించు. న.క్రి. 1. గొరిగేట్లుచేయు. కాశీ. 1.48 ; 2. ఖర్చుచేయించు ; 3. పనిచెడగొట్టు. **గొఱుగులువరు** రూ.చూ. గొఱుగులువరు. అ.క్రి. గొరగబర్డవగు. **గొఱుగులువరు (-వడు)** రూ. గొఱుగులుపడు. అ.క్రి. గొరగబర్డవగు. పద్మ. 2.191.

గొఱుపడము రూ. గొరుపడము, గొర్పడము, గొఱువడము, గోరుపడము, గోర్పడము. చూ. గొఱియ. వి. నల్లకంబళం, బొచ్చుకంబళి. బసవ. 3.1137. పం.

గొఱుమట్టు రూ. గొరుమట్టు. వి. విత్తుపడడానికై గొర్రు చెక్కలకు వేసిన బెజ్జం.

గొఱుముంత రూ. గొరుముంత. వి. గొర్రికి అమర్చబడ్డ జడ్డిగం పిడత.

గొఱువడము రూ.చూ. గొఱుపడము. వి. బొచ్చుకంబళి, నల్ల కంబళి.

గొఱె రూ.చూ. గొఱియ. వి. 1. గొఱ్ఱె. పాండవ. 2.4 ; మూర్ఖప్రాణి, తెలివిమాలిన జంతువు.

గొఱ్ఱికళ్ళలు చూ. గొఱ్ఱు.

గొఱ్ఱివొగలు చూ. గొఱ్ఱు.

గొఱ్ఱివట్టెలు చూ. గొఱ్ఱు.

గొఱ్ఱిమొలలు చూ. గొఱ్ఱు.

గొఱ్ఱియర్డ చూ. గొఱ్ఱు.

గొర్రియర్డవట్టె చూ. గొఱ్ఱు.

గొఱ్ఱిగర్డము రూ. గొఱ్ఱెగర్డం. వి. ఒకజాతి కలువ మొక్క.

గొఱ్ఱిచీమిడి రూ. గొఱ్ఱెచీమిడి. వి. ఒక జాతి కలువ మొక్క.

గొఱ్ఱియ రూ. గొఱ్ఱు. వి.బొ. 1. దున్నినపొలాన్ని చదును చేసే సాధనం. భక. 2.408 ; 2. ముప్పైరెండు కుంట్ల కొలది.

గొఱ్ఱు రూ. గొఱ్ఱు. వి.బొ. 1. దున్నినపొలాన్ని చదునుచేసే సాధనం. భక. 2.408 ; 2. ముప్పైరెండు కుంటల నేల.

గొఱ్ఱికళ్ళలు వి.బ.వ. గొర్రిపట్టెలువేసే కర్రలు. **గొఱ్ఱివేల** రూ. గొర్రినేల. వి ముప్పైరెండు కుంటలకొలది. **గొఱ్ఱివొగలు** వి.బ.వ. అర్ధకుపవేసి కాడికి తగిలించే కూలరాలు. **గొఱ్ఱివట్టెలు** రూ. గొర్రిపట్టెలు. వి. గొర్రి అర్ధకువేసి తగిలించే వట్టెలు. **గొఱ్ఱిమొలలు** రూ. గొర్రిమొలలు. వి. గొర్రికర్రలకువేసే నాగవాసాలు. **గొఱ్ఱియర్డ(-అర్డ)** రూ. గొర్రియర్డ. వి. గొర్రికిబక్కు తగిలించే అర్డ. **గొఱ్ఱియర్డవట్టె** వి. నాగలుపైనవేసి గొర్రిపళ్ల మొలను కట్టినది.

గొఱ్ఱె రూ.చూ. గొఱియ. వి. 1. గొర్రె, మేషం, సీలా. 2.41 ; 2. తెలివిమాలినవాడు ; 3. ఒక తిట్టు (చవట).

గొఱ్ఱెగుమ్మడి వి. కొండల మీద పెరిగే మొక్క. ఒళే గింజ ఉండే సీలం రంగు కాయలు కాస్తుంది. (Vitis Linnaei). **గొఱ్ఱెచీమిడి** రూ. గొర్రెచీమిడి. వి. ఒక రకం కలువమొక్క. **గొఱ్ఱెచెరలు** రూ. గొర్రెచెరలు. వి.బ.వ. గొర్రెచెరలు. క. గొద్దె. కుడితేనొప్పి వుట్టే ఒకరకమైన నల్ల చీమ. కొఱవె. ఒకరకమయిన చీమ ; గద. కొడకి. నల్ల చీమలు. **గొఱ్ఱెతోకదామండు** అ.క్రి. ఎదుగూబొదుగూలేకుండా ఉండు. **గొఱ్ఱెదాటు** వి గొర్రెలవలె గుడ్డిగా అనుసరించటం. **గొఱ్ఱెనుమ్మ** రూ. గొర్రెనుమ్మ. వి. గొఱ్ఱెపెంటిక. **గొఱ్ఱెపాలు** వి. అవిపోషం. **గొఱ్ఱెపోతు** వి. గొర్రెపోతు. సాంబ. 3.74. **గొఱ్ఱెవలెవెళ్ళికూతలుకూయు** అ.క్రి. అజ్ఞానదాపిలాడు.

గొల రూ. గెల. వి. గెల, గొలక, పూగుత్తి. పారి. 2.69.

గొలక[1] వి. పూలగుత్తి. హ.న. 4.14.

గొలకలు వి.బ.వ. తాటిచన్నులు, గులకలు.

గొలక[2] రూ. గొలకు. వి. కలకలధ్వని, గొల్లు. అం.దా. 1.121.

గొలకవకోడి వి. ఒకసీటి పక్షి.

గొలకు రూ.చూ. గొలక[2]. వి. సేనాదుల కలకలం.

గొలగొల రూ.చూ. కొలకొల. వి. 1. కొలకొల. మను 5.75 ; 2. కలకల ధ్వని. సీలా. 3.15.

గొలగొలలాడు అ.క్రి. గొలగొల ధ్వనిచేయు. శివలీ. 2.76.

గొలమె రూ.చూ. కొలిమిడి. వి. ఒకరకం కంచె మొక్క.

గొలవింద వి. నల్లతీగ, తెలువు, ముదురు ఎరువు పూలుపూసే

తీగ (Derris Candens).

గొలికాలు యూ.చూ. గొలికోల. వి. ఆనుపై పీటకు బిగించిన మొదటికొయ్య.

గొలికోలు యూ. గొలికాలు. వి. ఆనుపై పీటకు బిగించిన మొదటి కొయ్య.

గొలిమి యూ.చూ. కొలిమిడి. వి. చిత్తడి నేలల్లో, వరిచేలల్లో. చెరువుగట్లమీద మొలిచే కలువ మొక్క, శృంఖలీ వృక్షం. పంన. 4.10.

గొలిమిడి యూ.చూ. కొలిమిడి. వి. వృక్షవిశేషం.

గొలివె యూ.చూ. కొలిమిడి. వి. తృణవిశేషం.

గొలివెలు వి.ల.వ. దున్నకుండా పండినవర్లు. ఆం.భా, 2.239.

గొలుం వి. ఉష్ణప్రాంతాల్లో పెరిగే చిన్నచెట్టు (Clywins Cochinnuis).

గొలుక వి. 1. చేరిక ; 2. పంక్తి, వరస.

గొలుకురాయి యూ.చూ. గులకరాయి. వి. ఒకరకం రాయి.

గొలుగు[1] యూ. గులుగు[2], గొనుగు. గొల్గు. వి. తుప్పగా పెరిగే ఒకరకం కలువ మొక్క (Geycosmis pentaphylla).

గొలుగు[2] యూ. చూ. గొరుగు[3]. వి. గోగు, గోంగూర (Hibiscus cannabinus).

గొలుము వి. ఒకజాతి పళ్ళచెట్టు.

గొలుసక్షరము చూ. గొలును.

గొలుసంచు వి. గొలుసు మాదిరిగా డిజైనుపడేట్టు నేసిన అంచు.

<గొలుసు+అంచు.

గొలుసు వి. 1. కుక్క మొ. వాటికి కట్టే గొలుసు. మను. 4.27 ; 2. నంకెల. ఆము. 2.43 ; 3. గొలుసులాతండి మెడ చేతులు మొ. వాటిలో ధరింపబడే ఆభరణ విశేషం. ఆం.భా. 2.149 ; 4. భూమిని కొలిచే గొలుసు ; 5. మరాసు ఇరుసు మలుపుగా తిరగటానికి బాల్‌బేరింగుల్లో ఉండేది ; 6. మరాసు పళ్ళ చక్రాలు తిప్పేది ; 7. ఈడ్రె గొలుసు, కొండ్లగొలుసు, గొండి, గొళ్కెం, తంతె, నరి గొలుసులు; 8. అచ్చుకట్టేటప్పుడు రెండు అచ్చుకర్రల వడి దారాలకు వేసిన లంకె ; 9. డాబీకోలలు లేపటానికి గొలుసుమాదిరిగా నన్నబద్దలు కూర్చిన సాధనం ; 10. గొంగడి మగ్గంలో, జంత్రం పై కట్టెకు కిందికట్టెకు బిగించిన ఇనపకొండి ; 11. తలువులను మూసి ఉంచడానికి వాడే సాధనం ; 12. గానుగకర్రను కాడికి కలిపికట్టే ఇనప కొక్కేలవరస.

క. గొలసు, గొణసు. గొలుసు ; తు. గొణసు, గణసు. గొలుసు ; త. కొలుచు. చేతికిగాని కాలికిగాని వేసుకొనే బంగారు లేదా వెండిగొలుసు.

గొలుసక్షరము వి. గొలుసుకట్టురాత, <గొలుసు+అక్షరము. గొలుసుకట్టు వి. 1. పొయ్యికిగాని, గోలెంకుగాని పక్కలో చుట్టూ నన్నని తాలికలంటించి వేలితో నొక్కి అలంకారంగా గొలుసులాగ ఏర్పరచడం ; 2. గొలుసు మోడి. గొలుసుకడియం వి. ఈడ్రె అర్ధవట్టెకు బిగించిన ఇనపచుట్ట. గొలుసుకొండి వి. పడుగేరే కర్రకు తగిలించే ఇనపగొలుసు కొక్కెం. గొలుసుగొను(-కొను) అ.క్రి. గొలుసులా ఉండు, ఒకదానితో ఒకటి అంటిఉండు. నరస. 4 21. గొలుసుచిలుకు వి. తలువులను మూసిఉంచడానికి వాడే సాధనం. గొలుసుదప్పినకోడి(-తప్పినకోడి) వి. వట్టటానికి అసాధ్యమైనవాడు. ద్వి. హరిశ్చ. 1506 పం. గొలుసువట్టె వి. ఎడికోలకు బదులు తాళ్ళతోగాని గొలుసుతోగాని బిగించే ఒకపనిముట్టు. గొలుసుపింజెర వి. ఒకరకం డాబీ. నన్నబద్దగొలుసు దిండుకు తగిలించింది. గొలుసుబద్ద వి. డాబీగొలుసుకు అర్ధంగా బిగించిన నన్నబద్ద. గొలుసు బుగిడి వి. గొలుసుకట్టుమాదిరిగా మొగ్గలుపడేట్టు నేసిన డిజైను. గొలుసుబుగిడిఅంచు వి. గొలుసుకట్టుమాదిరిగా నేసి వరసగా మొగ్గలువడేట్టు డిజైనులో నేసిన అంచు. గొలుసుమలుకు వి. పన్నెకట్టుబడిలో రండెలమధ్య ఈనెలు బిగించి దారంతో నేసిన ఒకరకం కట్టు. గొలుసుముగ్గు వి. లంకెలు లంకెలుగా గీతలుగీస్తూ వేసినముగ్గు. గొలుసు మోడి వి. గొలుసుకట్టు, కలిపిరాత. గొలుసువ్రాత వి. ఒకఅక్షరంతో ఇంకో అక్షరం కలసిపోయినట్లు గొలుసులా రాసే రాత. గొలుసెట్టు న.క్రి పొయ్యి. గోలెం, కాడి మొ. వాటికి అలంకారంకోసం పక్కతో చుట్టూ నన్నని తాలిక లంటించి వేలితో నొక్కి గొలుసులాగ ఏర్పరచు.

<గొలుసు+పెట్టు.

గొలుసెట్టు చూ. గొలుసు.

-గొలె యూ.చూ.- గోలె. ప్రత్య. ద్రు. అప్పటినుంచి.

గొల్కురాయి యూ.చూ. గులకరాయి. వి. 1. అబ్బుగుల్ల ; 2. కంకరరాయి.

గొల్గు యూ.చూ. గొలుగు[1]. వి. తుప్పగా పెరిగే ఒకరకం కలువ మొక్క.

గొల్లి యూ.చూ. కొలిమిడి. వి. తృణం, శృంఖలీ వృక్షం.

గొల్లిడి యూ.చూ. కొలిమిడి. వి. తృణం, శృంఖలీ వృక్షం.

గొల్ల వి. 1. గొల్లజాతివాడు, గోవుడు. భార. విరా. 1.281. ద.హిం.శా. సంపు. 10. శా నం. 235. క్రీ.శ 1271 ; 2. ధనపాలుడు, కోశాగారాన్ని కాపాడేవాడు. రం.రా.అమో. ; 3. పనులనుమేపి పాలు, నెయ్యి అమ్మి జీవించేజాతి. పారి. పీఠి. 17 ; 4. ద్వారపాలకుడు. పరమ. వి. 2.97.

నం. గోపాల-, గోపాలక-. గోవుల్నిమేపి పోషించేవాడు ; ప్రా. గోఅల, గోపాల-, గోపాలయ, గోపాలిఅ ; అ.మా. గోపాల ; పా. గోపాలక-.

క. గొల్ల. గొల్లవాడు ; గొల్లతి, గొల్లితి, గొల్లితి. గోపిక ; గవళి, గవళిగ. గొల్లజాతి ; గోవళ. గోపాలుడు ; కొడ. గొల్ల ; తు. గొలె ; కువి. గొల్లెసి ; బ్రా. గోపాల్. గోపాలకుడు.

గొల్లకంబువా వి. గొల్లవాళ్ళు కప్పుకొనే నెమలికన్ను పేటు మాదిరి డిజైనుపెట్టి నేసిన ఒకరకం కండువా. గొల్లకత్తి వి. ఉక్కుముక్కతో చేసినకత్తి. గొల్లకంబడి వి. గొల్లవాళ్ళు కప్పుకునే కంబడి. గొల్లకార్తె వి. హస్తకార్తె. గొల్ల కావిడి వి. గారికాయ్యలు. గొల్లకావిడిచుక్కలు వి.బ.వ. పాలకావిడి చుక్కలు. గొల్లకీలారి యూ.చూ. గొల్ల కీలారి. వి. గొల్లగోవుడు. గొల్లకీలారి యూ. గొల్లకీలారి. వి.

గోపడు, గొల్ల. గొల్లకుప్పడం వి. గొల్లవాళ్ళు కట్టుకొనే ఒక రకం పంచె. గొల్లకుమ్మరి వి. కుమ్మర్లలో ఒకరెగ. గొల్ల కోడి వి. పక్షి విశేషం. గొల్లగొర్రెలి వి. నిడుపుకాము ఉన్న చిప్పగొర్రెలి. గొల్లగోపాలుడు వి. ద్వారపాలకుడు. గొల్లచీర వి. గోపికలు (గొల్లతలు) కట్టుకొనే చీర. గొల్లచీర్లవాళ్ళు వి.బ.వ. చీరప్ప లింగాన్ని ఊరూర తిప్పుతూ కురమల దగ్గర అడుక్కునే వాళ్ళు. కురమల గురువులు. గొల్లచిర్రు వి. నాగిని, వృక్షవిశేషం. హంస. 4.10. గొల్లడు వి. 1. ఆలకాపరి. విజ్ఞా. వ్యవ. 80; 2. మూర్ఖుడు. ను.శ. 28. గొల్లత రూ.చూ. గొల్లెత. వి. గోపిక. హరి.పూ. 5.228. గొల్లతనము వి. 1. ఆలకాపరితనం. భార. విరా. 1.281; 2. అనాగరకత. గొల్లత్తకొక్కు వి. ఇంటు విశేషం. (Nesociabengalensis). గొల్లది వి. గొల్లస్త్రీ, ప్రేత <గొల్ల + అది. గొల్లదొండు వి. మత్స్యవిశేషం. హంస. 4.167. గొల్లవల్లియ రూ.చూ. గొల్లవల్లె వి. గొల్లపల్లె. గొల్లవల్లె రూ. గొల్లపల్లియ. వి. గొల్లపల్లె. ఆం.భా. 2,23. గొల్లభామ రూ.చూ. గొల్లభామ. వి. 1. గోపిక; 2. మిడత వంటి కీటకం. గొల్లభామ రూ. గొల్లభామ. వి. 1. గోపిక; 2. మిడతవంటి కీటకం. గొల్లభామకొంగు వి. నెత్తిన పాల కడవ మోస్తున్న గొల్లపడుచు బొమ్మలునేసిన చీరగొంగు. గొల్లభామమిలెక్కమ్మి వి. పైటకొంగులో గొల్లభామ బొమ్మ పడేట్టు నేసిన కమ్మి. గొల్లభామపేటు వి. చీరలో పువ్వులు పడేట్టు నేసిన ఒకరకం డిజైను. గొల్లమాట వి. దురుసైన భాష. గొల్లమాన్యం వి. పశువులు కాచేవాడికి బహుమానంగా ఇచ్చిన భూమి. గొల్లవాడు వి. గోపాల కులానికి చెందిన వాడు. సిం.ద్వా. 3.10. గొల్లసివాలు వి.బ.వ. గొల్లవాడు సివమెత్తి పాడే పాటలు. కువ.చ. 2.114. గొల్లసుద్దులు వి.బ.వ. ఒకరకం పాటలు. గొల్లాగారము వి. గొల్లవాళ్ళ నుంచి తీసుకొనే పన్ను. గొల్లెత రూ. గొల్లత. వి. గొల్లది. బనవ. 2.525.

గొల్లగుండి ని. ఎరుపు, నీలంరంగుల పూలుపూసే ఒకమొక్క చేక తీగ (Cyantois axillaris).

గొల్లవుల్లెర వి. బండారు చెట్టు, దీనికలపతో చేతికర్రలు చేస్తారు (Dodonaeauiscosa).

గొల్లము వి. 1. పల్లం. పండి. చ. 5.348. పు; 2. పడియం. సీళ్ళగుంట. ఉ. హరి. 5.811.

క. కొళ. సీళ్ళగుంట; కొళ్ళ;

నం. ఖుల్ల-. పల్లమైన.

గొల్లాం వి. కొట్టంలో పశువులకు మేతవెయ్యడానికి ఏర్పరచిన అర.

గొల్లాగారము చూ. గొల్ల.

గొల్లి[1] వి. 1. కాంతెతనం; 2. యోని.

క. గొల్లి. యోని; తు. కొయిలె.

గొల్లికాయ వి. యోనిలింగం.

గొల్లి[2] వి. నూగు కలిగిన ఒక చెట్టు (Maesadutria).

గొల్లియన రూ.చూ. గొల్లెన. వి. ఒకవిధమైన గుడారం, నంతలో కట్టే ఒక రకంగుడారం. కవిక. 2.96.

గొల్లు రూ. గెల్లు. వి. 1. నవ్వరం, నక్క కూయడం మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం. భాను. 2.78, 2. కలకలధ్వని. అచ్చ. రా. యు. 227; 3. ఏడ్పు. చంపూరా. 4.85; 4. గందరగోళం.

క. గుల్లు. గొల్లు, నంకడి; తు. గుల్లు. పెద్దచప్పుడు, అరుపు, గొడవ.

గొల్లువహుయ అ.క్రి. బిగ్గరగా అరచు, పెద్దగా కూపెట్టు. గొల్లువవ్వు అ.క్రి. గట్టిగావవ్వు. గొల్లుమను అ.క్రి. 1. ఎక్కువగు, అతిశయించు. ఇందు. 2.123; 2. ఏడ్చు. చంపూరా. 4.85; 3 పెద్దగాగొడవపెట్టు.

గొల్లె రూ.చూ.-గోలె. ప్రత్య.ద్రు. నాటగోలె, అప్పటినుంచి.

గొల్లెత. చూ. గొల్ల.

గొల్లెతము వి. గొరిసెగాలి, దెక్కలుపుచ్చి ఈడిపోవటం.

గొల్లెవ రూ. గొల్లియన. వి. ఒకరకమైన గుడారం. పండి. చ. 350 వ.

గొల్లెవబండి వి. గూడుకట్టినబండి. కైమిసీ రా. 2,113.

గొల్లెము రూ.చూ. గొండ్లెము[1]. వి. గొళ్ళెం, గొండ్లెం.

గొల్లెరువు వి. నల్లకాల్వలో వాడేమేక, గొర్రెల పెంటిక.

గొళ్ళి రూ.చూ. గొండ్లి. వి. 1. ఆట; 2. నృత్యం.

గొళ్ళించేయ న.క్రి. నేతమోకు మిడిగూటానికి చుట్టికొనికి చేయు.

గొళ్ళెము రూ.చూ. గొండ్లెము[1]. వి. 1. తలుపుల్నిమూసి ఉంచడానికి వాడే పాదనం. బనవ. 4,288; 2. గానుగ దూలానికి చివర బిగించే (S) ఆకారపు ఇనపకొక్కెం, 3. పశుగేదే కర్రకు తగిలించే ఇనపగొలును; 4. ఈడ్చె ఆర్డ వట్టికుకాని నరిగుండకుగాని బిగించిన రెండుఇనపకొండ్రుల ఇనపపనిముట్టు.

గొవరు వి. 1. కావం; 2. ఉక్క; 3. ఆక్కసం.

గొవరుపోవు (-పోవు) అ.క్రి. తపించు. కాశీ 1.137.

గొవ్వ వి. ముడిపత్తి.

గొవికాకు వి. ఒకేమందంలో ఉండేట్లు చెక్కబడిన బండిఆకు.

గొహారు వి. 1. ఉపద్రవం, పారంగ. చ. 2.180; 2. పెద్ద మోత. ఆం. భా. 1,115; 3. వట్టిది; 4. ఉక్క.

గొహారుచేయు రూ. గొహారుసేయు. స.క్రి. 1. పెచ్చు చేయు, ఉడికించు, తపింపజేయు. పాండు. 2.180; 2. బాధ పెట్టు. గొహారుపేయు (-చేయు) రూ.చూ. గొహారుచేయు. స.క్రి. 1. బాధించు. కువ. చ. 5.19; 2. పెచ్చుచేయు. ఉడికించు, తపింపచేయు.

-గో రూ.-గొ. ప్రత్య. విద్దేశార్థంలో వచ్చే అంత్య ప్రత్యయం. ఉదా. ఆదిగో, ఇదిగో.

గోకడ రూ.చూ. గోగర. వి. ఎర్రనేలల్లో ఎక్కువగా మొలిచే కలుపుమొక్క.

గోకవగద్యాలు వి.బ.వ. ఒకటినును వాడేలు.

గోకరకాటి వి. $\frac{1}{40\text{కోటి}}$ యొక్క భాగం.

నం. గోకర్ణ-. ఆవుచెవి.

<నం. గోకర్ణ-. + -కాటి.

గోకరకాయ రూ.చూ. గోకిరికాయ. వి. గోరుచిక్కుడు.

గోకరాయి వి. పక్షివిశేషం.

గోకర్ణము రూ. గోకానం. వి. 1. ఉగ్గునిన్నె; 2. చాపు మొ.

నవి వడ్డించటానికి లోతు, పొడవుముక్కు, పట్టుకొనటానికి ఉగ్గంవంటిపై కాడకలిగిన పాత్ర.

గోకర్ణపింగరూకలు వి.బ.వ. గోకనగద్యాలు, ఒకరకం నాణేలు.

గోకళు వి.బ.వ. 1. కొంగలు; 2. పెంపుడుబాతులు.

గోకానం దూ చూ. గోకర్ణము. వి. పోమనత్తెర, చారు, పరమాన్నం వడ్డించడానికి ముక్కు పెట్టిచేసినపాత్ర.

గోకిరాను చూ. గోఁకు. న. క్రి. గీరుకొను, గీకుకొను.

గోకిరయిలిసె వి. బూడిదరంగు పురిడిపిట్ట.

గోకిరికాయ దూ. గోకరకాయ, గోకెరకాయ. వి. గోరుచిక్కుడు.

గోకురు వి. 1. కొన్ని జంకువులుచుట్టూ ఉండేరక్షక కవచం; 2. గవ్వ.

గోకురునున్నం వి. గవ్వనున్నం, గవ్వల్ని కాల్చితయారు చేసిన నున్నం.

గోకులు పెట్టు న.క్రి. నరిగోక (గంజిపిడచ) తో పడుగుతట్టు.

గోకెరకాయ దూ.చూ. గోకిరికాయ. వి. గోకరకాయ, గోరుచిక్కుడు.

గోగట దూ.చూ. గోగడ. వి. ఎర్రనేలల్లో ఎక్కువగా మొలిచే కలుపుమొక్క.

గోగర దూ. గోకర, గోగట, గోగడి[2]. వి. ఎర్రనేలల్లో ఎక్కువగా మొలిచే కలుపుమొక్క.

గోగడి[1] దూ. గోఁగడి. వి. ఆంబటితోరిగాడు అనేపక్షి.

గోగడి[2] దూ.చూ. గోగడ. వి. ఎర్రనేలల్లో ఎక్కువగా మొలిచే కలుపుమొక్క.

గోగడిపెత్త (-చెత్త) వి. ఆముపైన కప్పడానికి వాడేగోగడ మొక్కలచెత్త.

గోగాకుతెవులు వి. పక్షికి పట్టే పేను తెగులు.

గోగు దూ.చూ. గొరుగు[2]. వి. పొట్టికాండం కలిగి చిన్నచిన్న కాయలు, పూలు పూసే, కర్ర తెల్లగా ఉండే చెట్టు. దీని పిల్లలు పశువుతోముకోడానికి వాడతారు (Salvadora pensica).

గోగునార దూ చూ. గోఁగునార. వి. గోగు మొక్కల ముదురు కాడలను ఊరబెట్టి ఒలిచిన చర్మం లోవలి దారాలు.

గోగుత్తి దూ.చూ. గువ్వగుత్తి. వి. ఒకజాతి కలుపుమొక్క.

గోగుముక్క వి. కంకర, పునాదులను దిట్ట పరచడం, ఠాణులు పోత పొయ్యటం, రోడ్లు వేయటం మొ. పనులకు పనికి వచ్చేరాతి ముక్క.

గోంకారం వి. కుక్క ఏడుపు.

గోంగూర చూ. గోను[1].

గోఁకు న.క్రి. 1. దురద పోయేటట్లు నెమ్మదిగా గీకు. భార. అను. 4.102; 2. గీకు, దురద పోయేటట్లు నెమ్మదిగా గీకు. భార. ఆరణ్య. 5.19.

క. కోఁజె. తీక్ష్ణమైన, వదునైన; గోఁజు. గీకు, గీరు; కొఱ. కొఱె. ఎనుగు లేక అడవి పంది కోర; తు. కొరుని. గోరుని. తవ్వు; త. కోఁజె. వీరు; మ. కోఁజుక, ముళ్ళతోమాంసాన్ని గీరు; కోఁజు. కోయు, చించు; కుయి. గోప. గోళ్ళతో బరుకు, గీరు; కొలా. కొక్. దురద పోవటానికి గోకు; కోక్. గోకు; నా. కొక్క. దురదకి గీరు.

గోఁకుడు వి. 1. పాలు కాచినపుడు అడుగున అంటుకొన్నది, మడ్డి; 2. దురద, గజ్జి. గోఁకుడుపాలు వి. దోకుడు పాడ, తవుగోల. గోఁకుడు వి. కొబ్బరి కోరం.

గోగడి దూ.చూ. గోగడి[1]. వి. ఆంబటి తోరిగాడు అనేపక్షి.

గోగాకు చూ. గోఁగు.

గోఁగు వి. 1. కొండగోగు, కర్కికారం. వసు. 8.146; 2. ఊరగోగు. హంస. 4.11.

క. గోఁగి. గోంగూర.

గోఁగాకు వి. గోను, గోంగూర, పీలువ. గోఁగునార దూ. గోగునార. వి. గోగు చెట్ల యొక్కనార. గోఁగువిత్తులు వి.బ.వ. కర్కికార బీజాలు.

గోఁగుట దూ.చూ. కోఁగుట. వి. ముండనం, గొరగడం. ఆంధ్రా. 2.117.

గోఁగులమ్మ వి. 1. ఒకానొక గ్రామదేవత. భీమ. 1.98; 2. చేనేత వనిచేసే కైకాలబత్తుల కులదేవత.

గోగూర చూ. గోను[1].

గోచారము వి. పచ్చిక పొలం, బీడు. పశువులు గడ్డిమేసే పొలం.

నం. గోచర-. పశువులు మేసేపొలం.

<నం. గోచర-.

గోచిపెట్టకముందునుంచే చూ. గోఁచి. అవ్య. చాల చిన్నతనం నుంచే.

గోచిపెట్టినవాటినుంచి చూ. గోఁచి. అవ్య. చాల చిన్నతనం నుంచి.

గోచీరిక వి. చెనక తొడమోద చిన్న పాము వరగలాంటి నుడి.

గోజంగి దూ. గోజఁగి. వి. కుబ్జిక, పన్నీరు పూలచెట్టు.

గోజఁగి దూ.చూ. గోజంగి. వి. కుబ్జిక, పన్నీరు పూలచెట్టు.

గోజాతార్జ చూ. గోజు[1]. వి. రంగులో కలిపిన జిగురు పోసుకునే ఒకరకం మట్టి పాత్ర, తెంకె.

గోఁచి వి. కౌపీనం, కచ్చడం, గోణం, గోడాం. ఉ. హరి. 1.102.

నం. కచ్చ-. కచ్చు, చెనక దోవకొనే దోవతి కొంగు.

గోఁచికట్టు వి. 1. కౌపీనధారి, గోచిమాత్రం ధరించినవాడు, బ్రహ్మచారి. పాండు. 5.238; 2. పేదవాడు. గోఁచి కాఁడగు అ.క్రి. దరిద్రుడగు. ప్రబంధ. 754. గోఁచికాఁడు వి. 1. దరిద్రుడు, గోచిమాత్రం మిగిలినవాడు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1051; పం.; 2. బ్రహ్మచారి. గోఁచిగట్టినవాటఁగోలె అవ్య.ద్రు. చిన్నప్పట్నించి. ద్వి.హరి. ద్వితీ పం. 886-87. గోఁచిగడ్డము వి. పశువులకు ముడ్డివద్ద ఆకువలెఉండే చెడ్డ నుడి, చెరువ. గోఁచిగానిచేయ న.క్రి. గోచిమిగిలేటట్టు చేయ. ద్వి. నల. 2.693 పం. గోఁచిచేతికిచ్చు న.క్రి. నిరుపేదగాచేయ, నన్యాసిగాచేయ. గోఁచిదరిద్రము వి. 1. దిగంబరత్వం; 2. అతిపేదరికం. గోఁచిపాత్ర వి. గోచిగుడ్డ, గోణం. శివ. 5.68. గోఁచిపాత్రధారుడు వి. గోచిపెట్టుకు తిరిగేవాడు, ఏమీలేనివాడు. గోఁచిపాత్ర రాయఁడు వి. దరిద్రుడు. కుచే. 3.47. గోఁచిబాపఁడు వి. బ్రహ్మచారి, ఒంటిజుంటెవుపాడు. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ.

1405 పం. గోచివాడు విణ. 1. బ్రహ్మచారి. హ.న. పీరి. 11 ; 2. పేదవాడు.

గోజాట చూ. గోజు[1].

గోజాడు చూ. గోజు[1].

గోజారు చూ. గోజు[1].

గోజు[1] వి. 1. బాధ, పీడ. పార్శ్వ. 4.131 ; 2. పీడించి అడగడం ; 3. వెత ; 4. వేడిమి ; న.క్రి. పీడించి అడుగు.

క. గొజు. చిక్కులోపెట్టు, చిక్కులోఉంచు ; గుంజు. చిక్కులోపెట్టు, చిక్కులోఉండు.

గోజాట వి. 1. పీడించి, అడగటం, దేవరింప ; 2. పీడ. గోజారు చూ. గోదాడు. వి. 1. బాధపడు ; 2. దేబిరించు ; 3. పీడించి అడుగు. గోజారు న.క్రి. పీడించు, గోజులాడు, పలుమార్లు దేబిరించి అడుగు, గోగురిల్లు, గోజాడు. గోజులాడు న.క్రి. పీడించి అడుగు.

గోజు[2] చూ. గోదు, గోందు, గోదు. వి. బంక, తుమ్మ జిగురు.

గోటకము వి. పశువులశాల, కొట్టం.

నం. ఘోటుక-. గుఱ్రం.

<నం. ఘోటక-. (అర్థవిపరి.).

గోటదొర్లుడుకాయ చూ. గోరు. వి. బాలక్రీడావిశేషం. హంస. 3.146.

గోటమోటు చూ. గోడు.

గోటరింప అ.క్రి. గోండ్రించు.

గోటరింపు వి. పులిగోండ్రింపు.

గోటరించు చూ. గోటరింప.

గోటావన వి. 1. (పక్షి) ఈక. రెక్క. నీలా. 3.26 ; 2. ఘోషించడం, ఘోష ; 3. ఉంకింపు, యత్నం ; 4. విజృంభణం, చెలరేగటం ; 5. గందరగోళం.

గోటి వి. కర్రల్తోఆడే ఒక రకంఆట.

గోటికాయ వి. బాలక్రీడావిశేషం, గోలీఆట.

గోటిచిక్కుడు చూ. గోరు.

గోటిచిడి చూ. గోరు.

గోటిచెనకు చూ. గోరు.

గోటివాటు చూ. గోరు.

గోటివెలవంకలు చూ. గోరు.

గోటివొక్కులు చూ. గోరు.

గోటిమొద్దు చూ. గోరు.

గోటిమొప చూ. గోరు.

గోటిరాయి కట్టుబిడి వి. అలమారల వెనక అరరాయి మందంతో వల్చని గోరకట్టే పద్ధతి.

గోటు[1] వి. 1. మాంసంతో కూడిన వనభోజనం, విందు ; 2. పానగోష్ఠి.

గోటు[2] వి. గర్వం, బడాయి.

గోటు[3] వి. 1. వట్టి వేళ్ళ చావకు కుట్టే అంచు ; 2. ఇటుకకు అతుక్కున్న మట్టి పెళను.

గోటువరన చూ. గోటొర్సు. వి. చదరపు రాళ్ళను నిలువున అతికే తీరు.

గోటు[4] చూ.చూ. గోడు[2]. వి. గొడిక, దారెం.

గోటువాయిద్యము వి. వీణలో భేదం, రుద్రవీణ.

గోటేరు చూ.చూ. కోటేరు. వి. నాగేటి చాలు.

గోటొర్సు చూ.చూ. గోటువరన. వి. చదరపు రాళ్ళను నిలువున అతికే తీరు.

గోట్లు[1] వి. హాకీ వంటి ఆట.

గోట్లు[2] చూ. గోరు. వి.బ.వ. అలంకారానికి ఓడ అంచుకు గోటితో పెట్టిన గుర్తులు.

గోడ[1] వి. నేలపై రాయి, ఇటుక, మట్టి మొ. వాటితో ఎత్తుగా ఇంటి అవరణ, గది మొ. వాటికి కట్టిన నిర్మాణ విశేషం, భిత్తి. అచ్చ.రా. 5.95.

నం. కుడ్య-. గోడ ; ప్రా. కుడ్డ. ; పా. కుడ్డ ; మరా. కూడ్ ;

క. గోడె-; కొ. గొఱ్. గోడ ; గోడె- ; తు. గోడె, కుఇ. కుడు ; వర్టి. కుడి, కుడ్డి ; కొలా. గొడా.

<ప్రా. కుడ్డ-.

గోడకమ్మి వి. గోడలోకి దూర్చిన కత్తెర కమ్మి. గోడకాలడుగు వి. వునాదిగా తవ్విన గుంట అడుగు భాగం. గోడకాలు వి. 1. కరగోడ, వెలుగు నాటటానికి పొడి మట్టితో ఏర్పరచిన గోడ. రాజవ. 3.81 ; 2. గోడలు కట్టటానికి భూమిలో తీసే పొడవు గుంటలు. గోడకి కొట్టావికి తగులకుండు అ.క్రి. విషయం అంటీఅంటకుండా మాట్లాడు. ఆకుకు అందకుండ పోకకు పొందకుండ మాట్లాడు, గోడకు చెవులుండు అ.క్రి. రహస్యం చెల్లడి అగు. గోడకుర్చీ వేయించు స.క్రి. బడిలో పిల్లల్ని గోడవానుకొని కుర్చీలో కూర్చున్నట్టుగా అడుగున ఏ ఆధారం లేకుండా కూర్చో బెట్టి ఉపాధ్యాయుడు శిక్షించు. గోడగోలెం వి. గోడతొట్టి, గుమ్మం పక్కలో గోడకి తగిలించి అలంకారానికి మొక్కలు పెంచే మట్టితొట్టి. గోడచేర్పు వి. 1. ఎప్పుడూ గోడకు చేర బడి ఉండేవాడు, జడుడు, పోమరి, మొద్దు. ద్వి.హరిశ్చ.ఉ. 1199 పం. ; 2. ఆసరా, రక్షణ. గోడచేర్పువాడు వి. వనికిరానివాడు. తాళ్ళ.సం. 3.640. గోడతొట్టి వి. గోడ గోలెం, గుమ్మం పక్కల్లో గోడకి తగిలించి అలంకారానికి మొక్కలు పెట్టే మట్టితొట్టి. గోడదావు వి. పక్కదావు, మొదటిదావు, ఆముగోడ. పెండ్లిడానిచ్చే ఓటికుండల వరస. గోడదుమికేవయము వి. యౌవనం. గోడదూరు అ.క్రి. వ్యభిచరించు. గోడదాల్చెడిజాగ వి. ఎలుక. అచ్చ.రా.బాల. 7. గోడదొమ్మ వి. జంతువులలో గుండెపక్కఉండే అవయవం, దూడిగుండె. గోడదొల్కులప్రోడ వి. ఎలుక. గోడవరాటి వి. గుడారపుగోడ. గోడనిక్కిచూచు స.క్రి. కుతూహలంతో దారినిపోయేవారిని దొంగచూపులు చూచు. జైమిని భా. 3.29. గోడపాల వి. దేవగంధం, వృక్షవిశేషం. గోడపురుగు రూ. గోడవురువు. వి. 1. నల్లి ; 2. ఈగ. వ్యు. గోడను చేరి ఉండే పురుగు. గోడవురువు రూ.చూ. గోడపురుగు. వి. నల్లి. పాంబ. 4.13. గోడపెట్టు వి. ఇటూఅటుపోటు, చెంప పెట్టు. గోడపైమన్నెము వి. అళాళ్ళతం. తాళ్ళ.సం. 3.546. గోడపోత వి. గోడకు గుంజలు బిగించి ఆనుపోసే పద్ధతి. గోడబారు వి. 1. అందుబాటులోని వస్తువు ; 2. గోడకు

చేరగిలబడటానికి వీలుగా, గుండ్రంగా కుట్టి ఉంచిన దిండు, ఒరుగుదిండు, బాలిను. రామలిం.శ. 12. గోడమీది పిల్లి వి. 1. ఎటు గాలివీచితే అటుతిరిగే రకం; 2. నమ్మ తగనివాడు. గోడమీదినువ్వము వి. ఉపయోగించుకొన పీలులేనిది. భాళ్ళ.నం. 7.34. గోడమూటు వి. ఎర్రకాల్చుకు గోడపెట్టి కట్టిన ఆము. గోడమెట్టు వి. గోడపై అంచు. గోడ రాయి వి. గోడల కట్టుబడికి పనికివచ్చే రాయి. గోడరేవు యూ. గోడిరేవు, గోడ్రేవు, గోరేవు. వి. కొమ్మురేవు, మంట వ్యాపించడానికి గోడకు ఉంచిన కన్నం. గోడలుదుముకు యూ. గోడలుదూఁకు. అ.క్రి. వ్యభిచరించు, కట్టుతప్పి ప్రవర్తించు. గోడలుదూఁకు యూ.చూ. గోడలు దుముకు. అ.క్రి. వ్యభిచరించు, కట్టుతప్పి ప్రవర్తించు. గోడలుపైడిసేయు (-చేయు) స.క్రి. ఎంతైనా సంపాదించగలుగు. భక. 3.76.

గోడాము వి. గుండ్రంగా ఉండే ఆము. <గోడ¹+ఆము.

గోడ² యూ.చూ. గోడా. వి. గుర్రం. ఇందు. 2.56.

గోడగము వి. 1. దుందగం; 2. బాదాకరం; 3. దుఃఖకరం.

గోడగించు అ.క్రి. 1. పోటిపడు. కాశీ. 4.294; 2. పాటు పడు, శ్రద్ధించు, మాటలాడు. కవిక. 3.87; స.క్రి. 1. తరస్కరించు; 2. మించు; 3. ఈసడించు.

గోడవియేయ్చు చూ. గోడు.

గోడనుబోవు చూ. గోడు¹.

గోడపిండె వి. పెనర, వేరుపెనగ మొ. వాటి లేతకాయ.

గోడము యూ.చూ. గూడెము. వి. బోయవల్లె, గోడెము, గూడెం.

గోడంబి యూ.చూ. గోడంబీ. వి. ముంతమామిడిపప్పు, జీడిపప్పు.

గోడంబీ యూ. గోడంబి. వి. చేయించని (పచ్చి) ముంతమామిడి పప్పు, పచ్చి జీడిపప్పు.

గోడలు వి.బ.వ. గోపులు.

గోడవాడము వి. 1. యుద్ధం; 2. గొడవ, గంద్రగోళం.

గోడా యూ. గోడ², మోడా. వి. గుర్రం. ఉ.రా. 7.399.

గోడాడు చూ. గోడు¹.

గోడాము చూ. గోడ¹.

గోడాలు వి.బ.వ. నూలు నిచ్చెన మెట్లు.

గోడి¹ యూ.చూ. గేడి¹. విణ. 1. మొనపైకున్న, కొనమొదికున్న. వంపుగల. కాశీ. 8.138; 2. ఒకపక్క కిందికొరిగి రెండోపక్క పైకి లేచిన; 3. లోపమున్నా లేనట్లు కనబడే న్వభావంకల; వి. 1. మార్గం; 2. విధం; 3. ఆచారం; 4. వంపు.

గోడిగుంజ వి. గుట్టరుగింజ, మరమగ్గంచట్ర నిలబెట్టటానికి నేత బయలులో పాతిన కొయ్యరాట. గోడిచెక్క యూ. చూ. గోరచెక్క. వి. గోరవలక. గోడివట్టిలు యూ.చూ. గోడివట్టెలు. వి.బ.వ. బాల క్రీడా విశేషం. గోడివట్టెలు యూ. గోడిపట్టిలు. వి బ.వ బాలక్రీడా విశేషం, కోడిపిల్లలు అనే ఆట. విస్టువ. 7.202. గోడివరు యూ.చూ. గోడివడు. అ.క్రి. ఎటవాలగు, అణగు, వంపగు, కొన పైకుండు. గోడిపెట్టు యూ. గోడిపెట్టు. స.క్రి. 1. వంచు; 2. మొట్టికాయలు, నెత్తిమీద కొట్టే దెబ్బ. గోడిరేవ్వ వి. కంటిలోని వావు. గోడివడు యూ. గోడివరు. అ.క్రి. 1. ఒద్దగెరవగు, ఏటవాలుగా, ఒంపగు. కు నం. 12.27; 2. అణగు. గోడివెట్టు యూ.చూ. గోడిపెట్టు. స.క్రి. వంచు, వంగించు, ఏటవాలుగా పెట్టు.

గోడి² యూ.చూ. గోడు². వి. గొటిక, ఇటుకల్ని నిలువుగ పేర్చిన పేర్పు.

గోడియంత వి. కానెం, ఆముదగ్గర ఆముమసిని పోసిన గుంట.

గోడిగ యూ. గోడిగె. వి. ఆడగుర్రం. బార.విరా. 1.95.

నం. ఘోటికా. ఆడగుర్రం; ప్రా. ఘోడగ, ఘోడయ-, ఘోడీ. గుర్రం; అ.మా. ఘోడ, ఘోడగ, ఘోడయ; పా. ఘోటుక; నం. ఘోటికా; అవ. ఘోడా. క. గొట్టిగె, ఘోఱిగె; తు. గోడ-. గుర్రం; గోం. కోడా; కుఇ. గోడ; కువి. గోడ; ఒల్లా. గోడ. <ప్రా. ఘోడగ-.

గోడిగె యూ.చూ. గోడిగ. వి. ఆడగుర్రం.

గోడివట్టె యూ. గోడిపట్టె, గోడువట్టె, గోలిపట్టె. వి. గోడువట్టె.

గోడిరాయి యూ.చూ. గోడురాయి. వి. నిలువుగా ఉంచిన పొడుగాటి రాయి.

గోడిరేవు యూ.చూ. గోడరేవు. వి. కొమ్మురేవు, మంట వ్యాపించడానికి గోడకు ఉంచిన కన్నం.

గోడివట్టె యూ.చూ. గోడివట్టె. వి. గోడువట్టె.

గోడిబల్ల వి. అక్కింపబల్ల, బాడీలకు ఆతుకుదాగంలో తట్టడానికి వాడే నలవ.

గోడు¹ యూ. గోలు¹. వి. 1. దుఃఖం, పీడ, పడువు, వగ, బాధ. బార. ఆశ్వమ. 2.92; 2. ఏర్వటంలో అయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. పరమ. 4.113; 3. ఏడువు, రోదనం. ఉ.రా. 4.94; 4. లోపం ఉన్నా లేనట్లు కనపరిచే నైవుణ్యం; 5. ఓటమి, అపజయం; 6. ఉనుకు, బాధించిన పాపం.

క. గోళ్, గోయి. కేకయొక్క శబ్దం, దుఃఖించటం, ఏర్వటం, అరవటం; గోడు, గోళు, గోళ్. దుఃఖంలోను, ఏడుపులోను వచ్చేశబ్దం; కొడ. గొలి. బాధతోకొట్టుకొను, వివరీతమైన బాధ; తు. గోళు, గోలు. వేదన, దుఃఖం.

గోడవియేయ్చు అ. క్రి. బిగ్గరగా ఏడ్చు. కుజే. 3.114. <గోడు¹ + అను +- ఇ + ఏడ్చు. గోడనుబోవు అ.క్రి. మొరపెట్టుకోడానికిపోవు. ఉ.హరి. 1.42. గోడాడు అ. క్రి. దుఃఖించు, విలపించు, బాధపడు. భాగ. 9-488. <గోడు¹ + ఆడు. గోడుకుడుచు అ. క్రి. గోడుపెట్టుకొను; ఆవవ్వలుపడు. ద్వి.హరిశ్చ. హా. 1774.75. గోడుకుడుపు స.క్రి. కష్టపెట్టు. కాశీ. 7.95. గోడుకూత వి. మూలుగు, ఏర్వటం. గోడుగోడువేయ్చు అ.క్రి. ఎక్కువగా ఏడ్చు. భక. 2.42. గోడుపెట్టుకొను స.క్రి. వేధించు, బాధించు. గోడు పోసికొను అ.క్రి. ఉనుకుండు, క్షోభపెట్టిన పాపం కట్టుకొను. కవిక. 4.110. స.క్రి. బాధించు, వేధించు. గోడుసేయు (-చేయు) స.క్రి. 1. బాధపెట్టు. క్రీడ. 9; 2. ఓడగొట్టు.

గోడు² యూ. గూడి, గేడి², గోటు⁴, గోడి², గోడె, గోళి¹. వి. గొడిక, దోరెం, ఇటుకను తారనను వెడల్పు మీద నిలబెట్టిన పేర్పు.

గోడురాయి యూ. గొట్రాయి, గోడిరాయి. వి. నిలువుగా

ఉంచిన పొడుగాటిరాయి, గొర్ల కొట్టాల్లోనిలువున పాతిన పొడుగాటిరాయి. గోడెట్టు న.క్రి. ఇటుకల్ని నిలువనపేర్చు. <గోడు²+పెట్టు.

గోడు³ వి. కచ్చు, అచ్చులో ఉన్నపచ్చి ఇటికను నేలమీదినన్న సన్నరాళ్ళు, మట్టిఅతికి నందున ఏర్పడినబుడిపె.

గోడు⁴ న.క్రి. (తారనరాతి) కప్పువేయు.

గోడు⁵ వి. 1. కొయ్య మొ. వాటి ఎత్తుపైపు; 2. మూగాజిలో తోలేగోరచెక్క; 3. పిడికి కిందగా ఉండేకుంచెపైభాగం.

గోడుపట్టి వి. బండి పరంలో అడ్డపట్టి. గోడుపట్టె రూ. చూ. గోడిపట్టె. వి. 1. మెరకపల్లాల్ని సమంచేసే పని ముట్టు; 2. గొలుసుపట్టె వంటిపట్టె; 3. బండిపరంలోని అడ్డపట్టె. గోడుబిళ్ళ రూ. గోడెబిళ్ళ, గోనెబిళ్ళ. వి. గోడెబిళ్ళ, గోనుబిళ్ళ, బాలక్రీడా విశేషం.

గోడుచిక్కుడు రూ.చూ. గోడుచిక్కుడు. వి. ఒకరకం చిక్కుడు.

గోడె రూ.చూ. గోడు². వి. గొడిక, దోరెం.

గోడెట్టు చూ. గోడు².

గోడెము రూ.చూ. గూడెము. వి. బోయపల్లె. శబరాలయం, కొండదొనన్రాశ్రయించి ఉండే బోయపల్లె. ఆం. భా. 2,28.

గోడ్రెప్పకమ్మ వి. రెప్పలువాచినకన్ను. పండి. చ. 3.108పు.

గోడ్రేవు రూ.చూ. గోడరేవు. వి. కొమ్మురేవు, మంటవ్యాపించ డానికి గోడకు ఉంచిన కన్నం.

గోణము రూ.చూ. గోవణము. వి. గోచి, రెండుపైపులా తాళ్ళుగల గోచి. వరాహ. 3.109.

గోణముదారి వి. సన్యాసి, కాపీనధారి.

గోతాం వి. గాడి, కొట్టంలోపశువులకు మేతవెయ్యటానికి ఏర్పరచిన అర.

గోతాము రూ.చూ. గోవణము. వి. గోచి, రెండుపైపులను తాళ్ళుగలగోచి. కాళ. 1.30.

గోదెబిళ్ళ రూ.చూ. గోడుబిళ్ళ. వి. కర్రల్తో ఆడే ఒకరకం. పిల్లలఆట, గోడుబిళ్ళ, గోనుబిళ్ళ.

గోదెము రూ.చూ. గోవణము. వి. గోచి.

గోదెలమూకుడు చూ. గోణము. వి. కొండీలమూకుడు.

గోంట్లు రూ.చూ. గోటులు. వి.బ.వ. గాజులు.

గోండాల వి. గుండాల, సీతివుట్టువు.

గోండు వి. గోండ్వానాప్రాంతంలో నివసించే ఒకజాతి. మహారాష్ట్ర, ఒరిస్సా, మధ్యప్రదేశ్, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లలో సుమారు 15 లక్షల మందిఉన్నారు. వీరు మాట్లాడే గోండ్డిద్రావిడ భాష.

గోండ్ర వి. గర్జనం, అరుపు.

గోండ్రకప్ప వి. గోడుగుకప్ప, పెద్దకప్ప. గోండ్రపెట్టు అ.క్రి. ఉరుము, అరచు, గురకపెట్టు, గోలరించు. గోండ్రలుపెట్టు అ.క్రి. గర్జించు, ఉరుము. గోండ్రించు అ. క్రి. 1. ఎలుగు మొ. కూయు, ఆరచు. నవనాథ. 3; 2. అరవి మృగంలా గర్జించు; 3. వాంతిచేసుకొనేటపుడు చేసే శబ్దం; 4. పులికూయు. గోండ్రింపు వి. పులి మొ. వాటి కూత.

గోండ్రించు చూ. గోండ్ర.

గోండ్రింపు చూ. గోండ్ర.

గోండ్రిలు చూ. గోండ్రు.

గోండ్రిల్లు చూ. గోండ్రు.

గోండ్రు వి. 1. (ఎనుబోతు మొ.) అరవటంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. వరాహ. 11.76; 2. అంగలార్చటంలోని ధ్వని కనుకరణం. ఆము. 3.19; 3. గుర్రుమని ఆరవటం, రంకెవేయటం, బొబ్బపెట్టటం, ఆవు మొ. వాటిఅరుపు.

గోండ్రిలు రూ. గోండ్రిల్లు. అ.క్రి. పులి మొ. నవి ధ్వని చేయు. ద్వి. నల. 3.118పు. గోండ్రిల్లు రూ.చూ. గోండ్రిలు. అ.క్రి. పులి మొ. ధ్వనిచేయు. గోండ్రుకప్ప చూ. గోండ్ర కప్ప. వి గోండ్రుకప్ప. గోండ్రుపెట్టు అ.క్రి. గర్జించు, రంకెవేయు.

గోటు వి. 1. పాంత్రభాషా విశేషం. ఆం. భా. 2.149; 2. కోకఅంచునచేర్చి కుట్టేనన్నని నరిగపట్టె; 3. ఒయ్యారం; 4. రేఖ; 5. అంచులో రెండురకాల డిజైన్లు నేసినభాగాలకు మధ్య మామూలుగా నేసినభాగం.

క. గోటు, వస్త్రం అంచు; తు. గోటు. బుటాలు వేయటం, నరిగ, జలతారు; కొండ. కో. ఎల్‌ఓల్. పైన కప్పుకొనే వస్త్రం అంచు పైభాగం.

గోటుకత్తె వి. సీటుకత్తె, ఒయ్యారంకలది, విలాసిని. గోటుకాడు వి. ఒయ్యారం కలవాడు, సీటుకాడు, పొయలుకాడు.

గోటుపోక రూ. గొంటుపోక. వి. గొట్టువక్క.

క. గోటు-, గట్టి; కొ. గొల్-అడకె-. గొట్టుపోవక్క.

గోటులు రూ. గోంట్లు. వి.బ.వ. 1. మూడేసివలయాలు కలిగిన పెండి కడియాలు; 2. గాజులు.

గోటువక్క రూ. గొంటువక్క. వి. రక్కువరకంవక్క.

గోతకపెట్టు చూ. గోయి. న.క్రి. 1. గోతిలోపూడ్చు; 2. చంపు.

గోతము రూ. గోతాము. వి. 1. మల్లసాధన విశేషం, మల్లులు సాధనకోసం రాళ్ళునించి ఉంచుకొనే గోనె. మను. 4.8; 2. ఒకవిధమయిన చిన్నగోనె. హంస. 4.84.

గోతాము రూ.చూ. గోతము. వి. 1. మల్లసాధన విశేషం. మల్లులుసాధన కోసం రాళ్ళునించి ఉంచుకొనే గోనె; 2. ఒకవిధమయిన చిన్నగోనె.

గోతాంపట్ట రూ.చూ. గోతాంపట్టా. వి. ఒకరకం నారతో నేసినపట్టాగుడ్డ.

గోతాంపట్టా రూ. గోతాంపట్ట. వి. ఒకరకం నారతో నేసినపట్టాగుడ్డ.

గోతి¹ వి. గొయ్యి.

గోతిమగ్గం చూ. గొయ్యిమగ్గం. వి. గుంటమగ్గం, నేతబయలులోగుంట దగ్గర అమర్చిన మగ్గం. గోతులుతీయు అ.క్రి. ద్రోహం తలపెట్టు, కాస్తి చేయటానికి సిద్ధంగా ఉండు.

గోతి² వి. 1. స్త్రీ. భార. ఆను. 3.284; 2. భార్య, పత్ని. హరి. పూ. 1.61.

గోతింగార్చి వి. త్రిభుజాకారంలో ఉండే ఆర్చి.

గోతి వి. మూతివగిలిన కడవ.

గోతులుతీయు చూ. గోతి¹.

గోద వి. 1. ఎద్దు, ఆబోతు. బనవ. 3.653 పం.; 2. గొడ్డు. జంతువు.

గోదరి[1] వి. 1. గొడగరి, గొడారి, చర్మకారుడు. ఆం. భా. 2.283; 2. చిత్తరువులు రాసేవాడు. < గోద + -ఆరి. గోదవి వి. గొడ్డను కట్టే చోటు.

గోదరి[2] చూ. గోదారి[2]. గోదావరినది.

గోదరిల్లు ఆ.క్రి. బాధపడు.

గోదా[1] వి. కుస్తీచేసే చోటు, తాలింఖానా.

గోదా[2] చూ. గోదాము. వి. ధాన్యాదుల్ని నిలవచేసే పెద్ద కొట్టు.

గోదాం చూ. గోదాము. వి. ధాన్యాదుల్ని నిలవచేసే పెద్ద కొట్టు.

గోదాడు చూ. గోఁడు. స.క్రి. అడిగి వినిపించు.

గోదాము చూ. గోదాము. వి. ధాన్యపు కొట్టా, 'గోడౌన్.'

గోదాము చూ. గుదాం, గొదాము, గోదా[2], గోదాం, గోదాను. వి. ధాన్యాదుల్ని నిలవ ఉంచే పెద్ద కొట్టు.
మలయా. గోదోంగ్. పెద్ద కొట్టారు.
<మలయా. గోదోంగ్.

గోదారి[1] వి. వెన్నకాచిన మడ్డి.

గోదారి[2] చూ. గోదరి[2]. వి. గోదావరి నది.
నం. గోదావరీ. నదీ విశేషం.
<నం. గోదావరీ.

గోదావరిజనకలు వి.బ.వ. గోదావరి డెల్టాలో పండే నన్నరకం ధాన్యం.
నం. గోదావరీ. ఆంధ్రలో ప్రవహించే ప్రధానమైన ఒక నది.
<సం. గోదావరీ + జనకలు.

గోదావరులు వి.బ.వ. ధాన్య విశేషం, గోదారి జనకలు.

గోదియ చూ. గోదె. వి. ధాన్యం గాదె.

గోదు చూ.చూ. గోఁజు[2]. వి. బంక, జిగురు.

గోధుమ చూ. గోన్మ. వి. ధాన్య విశేషం, గోధుమలు. ఆం.భా. 2.284 (Triticum diocum).
సం. గోధూమ-, గోధూమ-. ధాన్య విశేషం; ప్రా. గోహుమ-; అమా. గోధుమ, గోహుచ్-; పా. గోధూమ;
క. గోది, గోదివె, గోదుమె, గోమవె; తు. గోది; త. కోదుమై, కోదుంపై; మ. కోతంపు; కుఇ. గొహుమె: కువి. గొహైంగ: పర్జి. గొంగ్: నా. గోద్‌మ: బ్రా. ఖాలుం.
<సం. గోధుమ-.

గోధుమజాల వి. గోధుమవన్నె చార. గోధుమవుల్లి వి. గోధుమవన్నె. గోధుమపూసలు వి.బ.వ. స్త్రీ కంఠభూషా విశేషం, స్త్రీ మెడనగ. గోధుమపొర వి. గోధుమవన్నె మచ్చ. గోధుమరొత్తు వి. ఎర్రరాయి, నున్నవు మన్నురాయి. గోధుంవయ్యి చూ. గోధుంవయ్యె. వి. గోధుమ వంటి ఎరువు.

గోధుములు చూ. గోధుమ. వి.బ.వ. నవధాన్యాల్లో ఒకటి.

గోధుంవయ్యి చూ. గోధుమ.

గోధురు విణ. పెద్ద, గొప్ప, విస్తారమైన, అధికమైన.
గోధురుగవ్వ వి. పెద్ద ఆల్చిప్ప.

గోధె చూ.చూ. గోధియ. వి. ధాన్యం నిలవచేసుకొనే చిన్న కాగు.

గోధుంకలరు వి. గోధుమ రంగు, ఒకరకం బూడిద రంగు, చామనచాయ.
నం. గోధుమ-. ధాన్య విశేషం.

గోధుమపోడి వి. చోడిలో ఒకరకం, నాలుగైదు నెలల్లో పండే ఒకరకం ఆహారధాన్యం.
నం. గోధుమ-. ధాన్యవిశేషం.

గోధుమజొన్న వి. పొట్టు గోధుమ వర్ణంగా ఉండే ఒకరకం జొన్న.
నం. గోధుమ-. ధాన్యవిశేషం.

గోధుంవయ్యి చూ.చూ. గోధుంవయ్యె. వి. గోధుమ వంటి ఎరువు.

గోధ్మ చూ.చూ. గోధుమ. వి. ఒకరకం ఆహారధాన్యం.

గోనవట్ట చూ.చూ. గోనిపట్ట. వి. గోనెపట్ట.

గోని చూ.చూ. గోనె. వి. ధాన్యం మొ. వాటిని నింపే నంచి.
గోనిగుడ్డ వి. గోనెపట్ట, కుమ్మరి కూర్చోడానికి లేక తడిమట్టి ఆరకుండా వారటానికి వాడే గోతాం పట్ట. గోనివట్ట చూ. గోనవట్ట, గోనెపట్ట. వి. గోనెవట్ట. గోనిపీను రొజు వి. సారెపెట్టు మన్నులో కలపడానికి వాడే గోనిసంచి తుక్కు. గోనిముక్క వి. నందతయారీలో అంచు కట్టడానికి వాడే చినిగిన గోతాం ముక్క. గోనిమట్ట(-చుట్ట) వి. కమిది కట్ట, కర్చేటవ్వరు పాత్రల కింద ఒత్తుగా పెట్టుకొనే మడత పెట్టిన గోతాం.

గోనియ చూ.చూ. గోనె. వి. గోనె, జనపనార పట్టలనంచి.

గోను[1] వి. గోగు. వేంక. పంచ. 4.522.
గోంగూర చూ. గోఁగూర. వి. గోగు ఆకులు. గోఁగూర చూ.చూ. గోంగూర. వి. గోగు ఆకులు.

గోను[2] చూ.చూ. గోనె. వి. ధాన్యాదుల్ని ఉంచే జనపనార నంచి.
గోనతట్టు వి. పట్టా, రంగుతొట్టెలో పిండెర మోర కప్పిన గోనెగుడ్డ.

గోనుగోఁజు వి. బంక, జిగురు, బందన.

గోవె చూ. గోని, గోనియ, గోను[2]. వి. 1. ధాన్యం మున్నగు నవి నింపే జనపనారనంచి. కగా. 7.25; 2. కాలిస్తా; 3. 80 ముంతలు (= 120 బళ్ళారిశేర్లు, 5 తూములు = 150 బళ్ళారిశేర్లు).
నం. గోణికా. ఒక తరహా పట్టుగుడ్డ; గోణా. ఎద్దు; గోణి. నంచి; ప్రా. గోణియ, గోణీ; మరా. గోణా;
క. గోణి; తు. గోణి; త. కోణి, కోణిక్కై, కోణియల్; మ. కోణి; కువి. గొని. మూట; బ్రా. గూని.
<ప్రా. గోణియ.

గోవెవెద్దు వి. ధాన్యాదులుగల గోనెల్ని మోసే ఎద్దు. <గోనె + ఎద్దు. గోవెవట్ట చూ.చూ. గోనిపట్ట. వి. 1. గోనెనంచి; 2. నంచిపట్ట; 3. పాత్రల్ని వర్చేటవ్వరు కూర్చోడానికి లేక పాకంమన్ను ఆరిపోకుండా కప్పడానికి వాడే గోతాం. గోవెవణము వి. వటకాలు గల గుడ్డ, పురితో నేసి పట్టాలు కుట్టి వరుచుకొనేది. గోవెవరదా వి. ఆర్ధం కట్టినగోనె. గోవెపాత వి. గోనెవట్ట తడిమట్టి ఆరిపోకుండా

కప్పడానికి వాడే గోతాం పట్ట. గోనెబ్రెరెలవాళ్ళు వ్యా. గోనెబ్రెరెల్లోల్లు. వి.బ.వ. సరితాళ్ళు, నేతమోకులు తయారు చేసే ఒక తెగవారు. గోనెబ్రెరెల్లోల్లు వ్యా.చూ. గోనెబ్రెరెల వాళ్ళు. వి.బ.వ. సరితాళ్ళు, నేతమోకులు తయారు చేసే ఒక తెగవారు. గోనెబట్టివడంక వి. జిగురులా వడలనిది. తాళ్ళు, నం. 11.3 భా. 125. గోనెనంచి వి. 1. గోనె, నుమారు నూరుశేర్ల దాకా ధాన్యం మొ. నవి పట్టే నార నంచి; 2. బండికి నరిపడేంత పెద్ద గోతాం; 3. గాడిద మీద రెండువైపుల బరువు పచ్చేటట్లు వేసిన నంచి.

గోనెకొర్ర వి. కొర్రల్లో ఒక బేదం, చామలమాదిరిగా ఉండే ఒకరకం ఆహారధాన్యం.

గోనెబిళ్ళ వ్యా.చూ. గోరుబిళ్ళ. వి. గోజెబిళ్ళ, గోరుబిళ్ళ. ఒక ఆట.

గోండు వ్యా.చూ. గోఁడు[2]. వి. బంక.

గోండువుల్ల వి. అంచుల్లో జరీపెట్టి నేసేటప్పుడు, పోగులు అతుక్కోటానికి జిగురు రాసేవుల్ల. గోండ్లు వి.బ.వ. జిగురు, కొన్ని చెట్లనుంచి దొరికే చిక్కనిద్రవం.

గోండ్లు చూ. గోండు.

గోఁతి వ్యా.చూ. గొంతి. వి. రుంతీదేవి.

గోఁదు వ్యా.చూ. గోఁడు[2]. వి. బంక, బందన.

గోఁదురు వి. పెద్దజాతి రప్ప.

గోఁదురుకవ్వ వి. పెద్దజాతి కప్ప, మండూక బేదం. హంస. 4.186. గోఁదురుగవ్వ వి. ఒకజాతి పెద్దగవ్వ.

గోవరం వ్యా.చూ. గోపురం. వి. ఊపురం, చేతిమగ్గం పలకకు మధ్యలో ఎత్తుగా ఉన్న భాగం.

గోపాడి వి. వెలిచె, ఒరజాతి హూరేడు పిట్ట.

గోపాదం వ్యా. గోవుపాదం. వి. నాలుగు అంగుళాలు.

నం. గోపాద-. ఎద్దుపాదం, ఇవి 4 ఉంటాయి.

<నం. గోపాద- (అర్థవిపరి.).

గోపాలమెత్తు అ.క్రి. బిచ్చమెత్తు. వ్యు. గోపాల అనే పదం పాడుతూ దానదులు బిచ్చమెత్తు కుంటారు కాబట్టి ఈ అర్థంవచ్చి ఉంటుంది.

నం. గోపాల-. కృష్ణుడు.

<నం. గోపాల – + ఎత్తు.

గోపాల్‌ఖాసి వి. తివాసీ నేతలో వచ్చే ఒకరకం డిజైను.

గోపిచందవం వి. ఒకజాతి నుద్దమన్ను.

నం. గోపీచందన-. ఒకజాతి నుద్దమన్ను.

<నం. గోపీచందన-.

గోపివువ్వ వ్యా.చూ. గోబివువ్వ. వి. కాలిప్లవర్.

గోపీచంద్ వ్యా.చూ. గోపీచందనం. వి. పనుప్పచ్చ, వర్ణ పట్టికలో అయిదోరంగు.

గోపీచందనం వ్యా. గోపీచంద్. వి. పనుప్పచ్చ, వర్ణపట్టికలో అయిదోరంగు.

నం. గోపీచందన-. ఒకజాతి నుద్దమన్ను.

<నం. గోపీచందన-(అర్థవిపరి.).

గోపీరంగు చూ. గోపీచందనం. వి. పనుప్పచ్చ, వర్ణపట్టికలో అయిదోరంగు..

గోవు వి. 1. ఆకతాయి, దుండగీడు. హంస. 5.113. 2. గొల్లవాడు; 3. మూడుడు.

నం. గోప-. గోవులను రక్షించేవాడు.

<నం. గోప-(అర్థవిపరి.).

గోవురపార్చి వి. తమలపాకార్చి. మధ్యభాగం గుమ్మటంలాగా ఉండి, పైచివర మొనతేలి ఉండే ఆర్చి.

నం. గోపుర-. గవను, దేవాలయ ద్వారం.

<నం. గోవుర- + ఆర్చి.

గోవురం వ్యా. గోపరం, గోప్రం. వి. ఊపురం, చేతిమగ్గం పలకకు మధ్యలో ఎత్తుగా ఉన్న భాగం.

నం. గోపుర-. గవను, దేవాలయ ద్వారం.

<నం. గోవుర-(అర్థవిపరి.).

గోవురంగూడు వి. కమానుగూడు (త్రిభుజాకారంలో ఉండే గూడు).

గోవురము వి. ఎద్దు పీవు మీద ఉండే మూపురం.

నం. గోపుర-. గవను, దేవాలయ ద్వారం.

<నం. గోపుర – (అర్థవిపరి.).

గోప్రం వ్యా.చూ. గోవురం. వి. ఊపురం, చేతిమగ్గం పలకకు మధ్యలో ఎత్తుగా ఉన్నభాగం.

గోప్రవేశము వి. సాయంవేళ, గోధూళివేళ.

నం. గోప్రవేశ-. ఎద్దుల, ఆవుల ప్రవేశం.

<నం. గోప్రవేశ – (అర్థవిపరి.).

గోబ వ్యా. గోవ[1]. వి. పరంజా, మంచె.

గోబి వ్యా.చూ. కోబి. వి. క్యాబేజి.

గోబిగర్ధ వి. గోబి. గోబివువ్వ వ్యా. గోపివువ్వ. వి. కాలిప్లవరు.

గోబీ వ్యా.చూ. కోబి. వి. క్యాబేజికూర.

గోభారవచ్చ వ్యా.చూ. గోహారుపచ్చ. వి. గోహారుపచ్చ.

గోమ వి. చీమల వుట్టలకు చుట్టూ ఉన్న కోటు.

గోమతి వి. ఇటికె పొడిరంగు, లేతనవ్యం రంగు.

గోమి వ్యా. గోమీ, గోముఁ[3]. వి. అంచుడిజైన్లలో ఏటవాలు వరసల్లో నేత కనబడేట్టు (మూలనేత) నేసిన భాగం.

గోమిఅంచు వ్యా. గోమీఅంచు. వి. దెనారను అంచు, ఏటవాలు వరసల్లో డిజైను కనబడేట్టు నేసినఅంచు. గోమిపేటు వ్యా. గోంపేటు. వి. అంచుడిజైనులో ఏటవాలు వరసల్లో నేత కనబడేట్టు నేసిన భాగం. గోమిపేటంచు వ్యా. గోంపేటంచు. వి. దెనారను అంచు, ఏటవాలు వరసల్లోడిజైను కనబడేట్టు నేసిన అంచు.

గోమించు చూ. గోము[1].

గోమిడి వి. వెలిచె, ఒకజాతి హూరేడు పిట్ట.

గోమీ వ్యా.చూ, గోమి. వి. అంచుడిజైనులో ఏటవాలు వరసల్లో నేత కనబడేట్టు (మూలనేత) నేసిన భాగం.

గోమీఅంచు వ్యా.చూ. గోమిఅంచు. వి. దెనారను అంచు, ఏటవాలు వరసల్లో డిజైను కనబడేట్టు నేసినఅంచు.

గోము[1] వి. 1. గారాబం, అతిలాలనం, శ్రమఎరగని తనం. హరి.పూ. 5.250; 2. గౌరవం. హరి.పూ. 7.33; 3. గర్వం, మదం, పొగరు. ఉ. హరి. 5.139; 4. విధం, రీతి. ఇందు. 2.44; 5. వికానం. కృ.శకు. 2.195; 6. సౌకుమార్యం. హంస. 1.91; 7. గుట్టు. విణ. 1.

బలిష్ఠమైన, బిగువైన. రాధా. 3.41; 2. మృదువైన, సుకుమారమైన. ఆం. భా. 3.24; 3. అందమైన, సుందరమైన. కలు.శ. 26.

త. ఉక, ఉకప్పు. నంతోషించు; ఉకవై. నంతోషం; ఉవ, ఉవకై. నంతోషపడు; ఉవప్పు, ఉవళ్ళు. నంతోషం; మ. ఉవక్క. ప్రేమించు; ఉవప్పు. నంతోషం; ఉవవి. ఇష్టపడు; ఉపవి, ఓవి, ఒవి, ఉపవిక్క; కో. ఒగ్. కోరు, ఇష్టపడు.

గోమించు న.క్రి. ప్రేమించు, గారాం చేయు, గోము చేయు. భక. 1.388. గోముచేయు రూ. గోముసేయు. న.క్రి. గారాబంచేయు. గోముసేయు (-చేయు) రూ.చూ. గోము చేయు. న.క్రి. గారాబం చేయు.

గోము[2] రూ.చూ. గోమి. వి. 1. అంచుల్లో డిజైన్లు నెయ్యటానికి వాడేపనిముట్టు, అంచుపోగులను లేపే చిన్నఆచ్చు; 2. అంచుల్లో పువ్వుపడేట్టు నేసిన ఒకరకం డిజైను.

గోముకోల వి. ఒకరకం డిజైను నేతకు, అంచుల్లో పడులు కట్టిన కర్ర. గోముగిరక వి. ఒకరకం డిజైనునేతకు, పైనుంచిఅచ్చు దారాలు వేలాడదియ్యటానికి అమర్చిన గిలక. గోమువేత వి. అంచుల్లో పువ్వులు, మొగ్గలు మొ. డిజైన్ల నేతఅంచులకు ఒక రంగు, నడిమి భాగానికి మరొక రంగు పెట్టి నేసిన నేత. గోమువడి వి. అంచునేతలో గోము డిజైను పడడానికి అమర్చిన పేటువడి. గోమునూత్రం వి. ఒకరకం డిజైను నేతకు గోములను లేపే దారం.

గోముక్కురాయి వి. అబ్బుగుల్ల, కంచెరాయి.

గోమేదికము వి. పనుపు రంగుగల రత్న విశేషం. యయా. 4.116.

సం. గోమేదక-. రత్న విశేషం.

<సం. గోమేదక-.

గోంపేటంచు చూ. గోంపేటు.

గోంపేటు రూ.చూ. గోమిపేటు. వి. అంచు డిజైనులో ఏట వాలు వరసల్లో నేత కనబడేట్టు నేసిన భాగం.

గోంపేటంచు రూ.చూ. గోమిపేటంచు. వి. పైనారను అంచు, ఏటవాలు వరసల్లో డిజైను కనబడేట్టు నేసిన్నఅంచు.

గోయి రూ.చూ. గొయి. వి.ఔ. పల్లం, గుంట, గొయ్యి. పీలా. 2.76.

గోయిందగొట్టు(-కొట్టు) అ.క్రి. 1. చనిపోవు; 2. వ్యర్థమై పోవు; 3. దొంగిలించబడు.

సం. గోవింద-. కృష్ణుడు; ప్రా. గోవింద-.

<ప్రా. గోవింద - + కొట్టు.

గోర[1] రూ.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక. రసిక. 1.67.

గోరపిట్ట వి. గోరువంక.

గోర[2] వి. 1. నేలను చదునుచేసే పనిముట్టు; 2. ధాన్యం కుప్పచేసే పనిముట్టు.

గోరవలక వి. మాగాణిలో దున్నిన తరవాత చదును చేసే సాధనం.

గోర[3] వి. అరటివువ్వులోపల ఉండే ఒక వస్తువు.

గోర[4] రూ.చూ. కోర[1]. వి. చెంబు. ముంత, కోర.

గోరగించు చూ. గోరము. అ.క్రి. 1. భయంకరమగు; 2. ఎర్రనగు, మొగ్గకొడుగు.

గోరగింత వి. 1. భయంకరత్వం; 2. ఘోరకృత్యం. ఆం.భా. 1.132.

గోరగింత చూ. గోరగించు.

గోరంక[1] రూ.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక. ఆం.భా. 2.89. సాంబ. 4.78.

గోరంక[2] రూ. గోరంకి[2]. వి. వర్లు కుప్పచేసే పనిముట్టు.

గోరంకి[1] రూ.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక.

గోరంకి[2] రూ.చూ. గోరంక[2]. వి. వర్లు కుప్పచేసే పనిముట్టు.

గోరంకువ వి. 1. దిగంబరుడు, బట్ట కట్టనివాడు; 2. జ్ఞానిమానుదారు.

గోరక రూ.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక.

గోరచనము రూ.చూ. గోరజము. వి. ఆవు కడుపులోని చేదు కట్టు, పిత్త కోశం.

గోరచెక్క రూ. గోడిచెక్క. వి. గోరవలక, మాగాణిలో దున్నిన తరవాత చదును చేసే సాధనం.

గోరజము రూ. గోరచనము, గోరోజనము, గోఅజము. వి. 1. పశుపు కడుపులోని చేదుకట్టు. మను. 4.18; 2. గోరోచనం, కస్తూరి.

సం. గోరోచనా-. పశువుల పిత్తకోశం నుంచి తీయబడ్డ పసుపుపచ్చటి పదార్థం.

<సం. గోరోచనా.

గోరంచు వి. బట్ట అంచు బద్దె.

గోరంచుకమ్మి వి. నాలుగు కొలతుల (రంగు) దారంతో పంచెలకు నేసే కమ్మి. గోరంచుచావు వి. ఒకరకం సన్నటి అంచు పెట్టి నేసిన రెండు పంచెలు. గోరంచుధోవతి రూ. గీరంచుధోవతి. వి. గోరంచు పెట్టినేసిన పంచె. గోరంచు లుంగీ వి. గోరంచు పెట్టినేసిన లుంగీ.

గోరడము రూ.చూ. గోఅడము. వి. ఎగతాళి, అపహాస్యం.

గోరడి చూ. గోరు. వి. గోటినొక్కు, పాంచాలీ. 5.32.

గోరంట రూ.చూ. గోరటి. వి. గోరింటాకు చెట్టు (Lausonia alba).

గోరంటచెట్టు రూ. గోరింటు చెట్టు. వి. గోరింటాకు చెట్టు (Lenna plant). గోరంటపోకు వి. అందమైనపోకు.

గోరటి రూ. గోరంట, గోరింట, గోరింత. వి. ఒక జాతి చెట్టు. పారి. 4.16 (Lausonia alba).

త. కుఱింజి, కుఱించి, కురంటుమ్. గోరింట.

సం. కురణ్టక-.

గోరతనము చూ. గోరము.

గోరదబోగి వి. ఒకతెగ బైరాగి.

గోరవగింజలు వి.బ.వ. ఒక బాలికా క్రీడ.

గోరంత చూ. గోరు.

గోరవ వి. పెద్ద ధ్వని, ఆహోముఖం. ఆం.భా. 1.115.

గోరవడు చూ. గోరము.

గోరవవ చూ. గోరము. వి. 1. భయం; 2. ఆపద; 3. దేహం యొక్క అస్వాస్థ్యం; 4. అపవాదు.

గోరబిళ్ళ చూ. గోర[2]. వి. ఆముకాలేటప్పుడు ఆముపైన రంధ్రాలు పడకుండా మసిని దట్టించడానికి, కాల్పు

తర్వాత పై కుండల్ని తీయడానికి వాడే వెదురు కర్ర.

గోరము వి. **1.** ఘోరకృత్యం, దారుణకార్యం. భాస్క.రా. యు. 2.611; **2.** దార. శక. 2.112; **3.** ఆపద. అచ్చ.రా. ఆరణ్య. 47; **4.** అనారోగ్యం; **5.** రోత; **6.** పోరు; **7.** అవవాదు. విణ. **1.** భయంకరమైన. నృసింహ. 4.39; **2.** రోతకల.

నం. ఘోర-. భయంకరం.

< నం. ఘోర-.

గోరతనము వి. చెడునడవడి, దుండగం. కాశీ. 4 91.

గోరవడు అ.క్రి. **1.** వినుక్కొను. వరమ. 1.84; **2.** రోతపడు.

గోరవంక యా.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక. వేంక. ఆం.తిర్య. 98.

గోరాడు యా.చూ. కోరాడు. స.క్రి. కొమ్ముతో నేలను ఎగ దిమ్ము.

గోరాము న.క్రి. వ్యాధితోననబెట్టు.

గోరి యా.చూ. గోలి[2]. వి. తురకలనమాది.

గోరింక యా.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక. ఆం.భా. 2.89.

గోరింకపిట్ట వి. గోరువంక. **గోరింకబట్ట** వి. ఒంటిమాద నలుపు తెలుపు కలిసిన ఒకరకపు రంగుచార. **గోరింక ముక్కులు** వి.బ.వ. ఒక దినును వర్లు.

గోరించు అ.క్రి. వ్యాధి వల్లననబెళ్ళబోయు, ఎగయు. శకా. 8.111.

గోరింపు వి. **1.** ఎగపు. శకా. 4.68; **2.** బంతులాట; **3.** గర్వం. **గోరింపుబంతులు** వి.బ.వ. బాల్యక్రీడా విశేషం. ఉ. హరిశ్చ. 3.15. **గోరింపులాడు** స.క్రి. నంహరించు, చంపు. నిరంకు. 3.9.

గోరిడు చూ. గోరు.

గోరింట యా.చూ. గోరంట. వి. చిన్న చిన్న ఆకులు కలిగి తెల్లని పూలుపూసే చెట్టు. దీని ఆకును నూరి చేతులను కాళ్ళను అలంకరించుకోడానికి ఉపయోగిస్తారు.

గోరింటచెట్టు యా.చూ. గోరంటచెట్టు. వి. గోరింటాకు చెట్టు.

గోరింత యా.చూ. గోరంట. వి. చిన్న చిన్నఆకులుకలిగి తెల్లని చిన్నపూలుపూసే చెట్టు. దీనిఆకును నూరి చేతులకు కాళ్ళకు అలంకరించుకోడానికి ఉపయోగిస్తారు (Leusonia alba).

గోరింతదగ్గు వి. ఒకరకమయిన దగ్గు.

గోరిమిటి చూ. గోరు.

గోరింపు చూ. గోరించు.

గోరింపుబంతులు చూ. గోరించు.

గోరింపులాడు చూ. గోరించు.

గోరీ యా.చూ. గోలి[2]. వి. తురకలనమాది.

గోరీకాయ వి. గోరుచిక్కుడు.

గోరు వి. ఔ. **1.** నఖం. హర. 5.44; **2.** తంతిమీటడానికి బంగారుతో జేసి వేలికివేసుకొనే ప్రతినఖం. మను. 5.64. **3.** చోరసాధన విశేషం, గడ్డగోరు. ఆము. 5.30; **4.** కదిళీకేనరాగ్రం. ఆము. 5.30; **5.** తమలపాకుల్ని కత్తిరించే ఇనపసాధన విశేషం; విణ. అల్పం, చిన్నది.

క. ఉగుర్. గోరు; ఉగి. గిల్లటం; ఉగురిను. గోరు; కొడ. ఒయి. గోరు; తు. ఉగురు. గోరు; త. ఉకి. చేతిగోరు; మ. ఉకర్; కో. ఉర్, ఉర్ గన్. చేతిగోరుకొన; తో. ఉ.ర్; ఉ.ర్.క్సాన్. చేతిగోరుకొన.

గోరుమీటు స.క్రి. తేలికగాసాధించు. **గోరుచిక్కుడు** చూ. గోరుచిక్కుడు. వి. గోరుచిక్కుడు. **గోరుచిడి** వి. **1.** గోరుచుట్టు; **2.** పాత్రలకు పక్కల్లో వేసేడిదై ను. **గోరుచెవకు** వి. గోరినాటు, నఖక్షతం. ఉ. రా. 4.221. **గోరుచుట్టు** వి. నఖక్షతం. కవిరా. 5.230. **గోరుచెలవంకలు** వి.బ.వ. నఖక్షతాలు. **గోరుచొక్కులు** వి.బ.వ. నఖక్షతాలు, **గోరుమొద్దు** వి. రంగు అద్దినూలు లడీలు పిండటానికి తగిలించేకొయ్య. **గోరుమొన** వి. నఖాగ్రం. **గోరుంత** వి. నలుసంత, కానంత, ఆపంత. వరాహ. 9.60. **గోరుడు** అ.క్రి. నఖక్షతంచేయు. శృం.నై. 8.84; **గోరుమిటి** యా.చూ. గోరుమిటి. వి. భక్ష్య విశేషం. **గోరుకల్లు** యా.చూ. గోరుగల్లు. వి. ఔ. ముల్లు తీసేఇనప పనిముట్టు. **గోరుకాలు** వి. ఔ. ముల్లుతీసే ఇనప దబ్బనం. **గోరుగండ్లు** వి.బ.వ. గోళ్ళుతీసే ఆయుధాలు. పండి. చ. 2.82 పం. **గోరుగల్లు** యా. గోరుకల్లు. వి. ఔ. మంగలిగోళ్ళు తీసేపనిముట్టు. కళా. 3.108. **గోరుగాము** యా. గోర్గాలము. వి. **1.** ముల్లుతీసే లావు ఇనపనూది వంటి పనిముట్టు; **2.** ఉక్కుతో గోటివాలెచేసిన చేవల్ని పట్టే పనిముట్టు. **గోరుగీకేయు** అ.క్రి. అంచుదగ్గర కుండకు గోరుతో గీతలుపెట్టు. **గోరుగొండి** యా. గోర్గొండి. వి. గోరుగల్లు. పండి. చ. 4.250పు. **గోరుగోలు** వి. మంగలి గోళ్ళుతీయటానికి ఉపయోగించే ఇనపపలక. **గోరుచిక్కుడు** యా. గోరుచిక్కుడు. వి. చిక్కుడులో ఒకరకం (Cyamopsis Tetragonoba). క.గోరి-, కాయి. **గోరుచీరడము** యా. గోరుచీరణము. వి. గోరువాలెకానలో వంపుగల ఉలి. **గోరుచీరణము** యా.చూ. గోరుచీరడము. వి. గోటివాలె వంపుగల ఉలి, గోరులి. **గోరుచుట్టు** యా.చూ. గోర్చుట్టు. వి. గోటిచుట్టూ లేచేకురుపు. హరిశ్చ. 5.89. **గోరుదుగిడి** వి. అంచునేతలో, చిన్నగోరంత మేరకొలుకులు పడేట్టు నేసినడిదై ను. **గోరుమిటి.** యా. గోరిమిటి. వి. భక్ష్యవిశేషం. ఈ తినుబండారాన్ని గోటితోచేస్తారు. **గోరుమీటు** వి. గడ్డగోరును తగిలించేకొండి. **గోరుమీటులు** వి.బ.వ. భక్ష్యవిశేషం. **గోరుముక్కు** యా. గోర్ముక్కు. వి. గోటికొన. పాండు. 3.80. **గోరుముద్ద** వి. గోటిమీదికి తీసికొని పిల్లలకుపెట్టే అన్నంముద్ద. **గోరురాజాలు** వి.బ.వ. ఒకజాతి వర్లు. ప్రబంధ. 112. **గోరులి** వి. గోరుగొండి. < గోరు + ఉలి. **గోరుచుంచు** అ.క్రి. నఖక్షతం చేయు. దశా. 8.41. **గోరువంక**[2] వి. నఖక్షతం. ఆం. భా. 8.60. **గోరువెచ్చ** యా.చూ. గోర్వెచ్చ. వి. అల్పమైన వెచ్చదనం. విణ. కొంచెం వెచ్చని. **గోరువెచ్చన** యా.చూ. గోర్వెచ్చన. వి. నులి వెచ్చన. **గోరువట్టు** వి. పాత్రలకు పక్కల్లో గోటితో వేసే డిజైను. **గోరెత్తు** స.క్రి. ఇటుక కారనరాళ్ళను వాటి మందం మీద పరుకోపెట్టు. **గోరొత్తు** అ.క్రి. గోటనొక్కు, నఖక్షతం చేయు. రామా భ్యు. 2.100, వి. నఖక్షతం. కళా. 7.161.

గోర్గాలము యూ.చూ. గోరుగాలము. వి. 1. చేపల్నిపట్టేపని ముట్టు; 2. ముల్లుతీసే పనిముట్టు; గోర్గొండి యూ.చూ. గోరుగొండి. వి. మంగలి గోళ్లను తీయటానికి ఉపయోగించే ఇనపనలాక. గోర్చుట్టు యూ. గోరుచుట్టు. వి. గోటిచుట్టూ లేచేకురువు. శేష. 3.263. గోర్మిక్కు యూ.చూ. గోరుమిక్కు. వి. గోటికొన. గోర్వెచ్చ యూ. గోరువెచ్చ. విజ. కొంచెం వెచ్చని. పాండు. 3.74; వి. అల్పమైన వెచ్చదనం. గోర్వెచ్చవ యూ. గోరువెచ్చన. వి. నులివెచ్చన. గోళ్లకొరుకు అ.క్రి. పనిలేకుండా ఉండు. గోళ్లవాకు అ.క్రి. సంతోషించు. వరాహ. 11.95. గోళ్లమీటు అ.క్రి. ఏపనీలేకుండా పోమరిగా ఉండు. శుక. 2.383.

గోరుకట్టు వి. తడికలువేసి కప్పినకవ్వ.

గోరుకొయ్యలు యూ. గొరుకొయ్యలు, గొఱుకొయ్యలు వి.బ.వ. ఆర్ద్రానక్షత్రం. గొర్రెచెక్కల్లాగవరనగా ఉండే మూడు చుక్కలు.

గోరుచు యూ.చూ. గోర్చు. న.క్రి. బంతిని ఎగరగొట్టు.

గోరుచెక్క యూ. గోర్చెక్క. వి. గోరువలక, గోడువట్టె.

గోరువడము యూ.చూ. గొఱువడము. వి. 1. నల్లకంబళి, గొంగడి. ఆం. భా. 2.158, చెన్నబసవ. 3; 2. ఏనుగు మీదవరచే ఎర్రకంబళి.

గోరువదను యూ. గోర్వదను. వి. గొర్రెవదను, గొర్రుతో విత్తటానికి వీలుగా నేలతడియటం.

గోరువలక యూ. గోర్వంక. వి. గోరువట్టె.

గోరుపిళ్లాడు చూ. గోరుపిళ్లు.

గోరుపిళ్లు యూ.చూ. గోర్పిళ్లు. వి.బ.వ. బంతులాట, గోరింపులు.

గోరుపిళ్లాడు యూ.చూ. గోర్పిళ్లాడు. న.క్రి. గోరువలాడు.

గోరువు చూ. గోరుచు. యూ. గోర్చు. వి. బంతిని ఎగరగొట్టటం.

గోరువులాడు యూ. గోర్చులాడు. న.క్రి. పుట్టచెండ్లాడు, బంతికొట్టు. చంద్రాంగ. 2.122.

గోరుపోవు యూ. గోర్పోవు. అ.క్రి. వళ్ళువులియు.

గోరుముట్టు వి. హరిల్లుపైభాగం చివరన కట్టినరెట్టగోడ.

గోరువంక[1] యూ. గొరవక, గొరవంక, గొరువంక, గోర[1], గోరంక[1], గోరంకి[1], గోరఁక, గోరవంక, గోరింక, గోరెంక, గోర్వంక. వి. గోర, ఖారిక. ఉ.రా. 6.158.

క. గొరవక, గొరవంకె. మైనా, గోరువంక; త. కురకమ, మైనా.

గోరె వి. పొడుగాటి చాపకు చివర దీర్ఘ చతురస్రాకారపు ఇనపరేకు బిగించి తయారుచేసిన ఒకరకం పార.

గోరెంక యూ.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోరువంక.

గోరెత్తు చూ. గోరు.

గోరొత్తు చూ. గోరు.

గోరోజనము యూ.చూ. గోరజము. వి. 1. గోరోచనం, పశువుల పిత్తరసం నుండి తీయబడిన పదార్థం. ఆం భా. 2.163; 2. గర్వం.

గోర్గాలము చూ. గోరు.

గోర్గొండి చూ. గోరు.

గోర్చు యూ. గోరుచు. న.క్రి. 1. బంతినికొట్టు. చంద్రికా. 1.102; 2. ఖండించి ఎగురగొట్టు. చంద్రాంగ. పీరి. 21.

గోర్చుట్టు చూ. గోరు.

గోర్చెక్క యూ.చూ. గోరుచెక్క. వి. పెంకుటింటి చూరుకింద వేసిన పెడల్పాటి చెక్క.

గోర్జా వి. రాళ్ళ వరసలకు మధ్యనున్న స్థలం.

గోర్డి వి. 1. నందు; 2 మార్గం; 3. రోడ్డుపక్కనున్న గుంట.

గోర్పడము యూ.చూ. గొఱుపడము. వి. 1. ఒకవిధమైన కంబళి, పండి.చ 5.34 పు; 2. ఏనుగుమీద పరచే ఎర్రని కంబళి.

గోర్పదను యూ.చూ. గోరుపదను. వి. గొర్రుతో విత్తటానికి అనువుగా నేల తడియటం.

గోర్పలక యూ.చూ. గోరుపలక. వి. గోడుపట్టె.

గోర్పిళలాడు యూ.చూ. గోర్పిళ్లాడు. న.క్రి. గోరువులాడు, బంతినికొట్టు.

గోర్పిళ్లాడు చూ. గోర్పిళ్లు.

గోర్పిళ్లార్చు చూ. గోర్పిళ్లు.

గోర్పిళ్లు యూ. గోరుపిళ్లు. వి.బ.వ. గోరింపులు, బంతులాట.

గోర్పిళ్లాడు యూ. గోరుపిళ్లాడు. గోర్పిళలాడు. అ.క్రి. బంతివలె ఎగురు. న.క్రి. అమ్మనగాయలాడు, ఎగరేయు. గోర్పిళ్లార్చు న.క్రి. చెండువలె ఎగరేయు. రామాభ్యు. 6.206.

గోర్పు యూ.చూ. గోరువు. వి. బంతినెగరగొట్టడం.

గోర్పులాడు యూ.చూ. గోరుపులాడు. న.క్రి. బంతినికొట్టు.

గోర్పోవు యూ.చూ. గోరుపోవు. అ.క్రి. వళ్ళువులియు.

గోర్మిక్కు చూ. గోరు.

గోర్రేవు యూ.చూ. గోడరేవు. వి. కొమ్మురేవు, మంట వ్యాపించడానికి గోరకు ఉంచిన రంధ్రం.

గోర్లాకు వి. మెట్టలో మొలిచి తీగగా పాకే కలువ మొక్క (Cyapotis axillaris).

గోర్వంక[1] యూ.చూ. గోరువంక[1]. వి. గోర, ఖారిక. ఆం.భా. 2.89.

గోర్వెచ్చ చూ. గోరు.

గోర్వెచ్చవ చూ. గోరు.

గోఱచవము యూ.చూ. గోరజము. వి. గోపిత్తం.

గోఱజము యూ.చూ. గోరజము. వి. కస్తూరి, ఋగ్వినోరజం. మను. 4.14.

గోఱడము యూ. గోరడము. వి. పరియాచకం, గేలి.

గోల[1] వి. 1. ముగ్ధుడు, తెలివిమాలినవాడు. మను. 3.64; 2. ముగ్ధ. ఆం. నా. నం. మాన. 4; 3. ఆడది, స్త్రీ. అచ్చ. రా. అహోద్య. 77.

గోలక్రోతులు వి. బాలక్రీడా విశేషం. వేంక. పంచ. 7.211. గోలతనము వి. ముగ్ధత్వం. రసిక.5. 172.

గోల[2] వి. కలకలం, అతిదారుణ ధ్వని, అల్లరి.

గోలపెట్టు అ.క్రి. 1. ఏడ్చు. రోదించు; 2. మొరపెట్టు; 3. అల్లరిచేయు.

గోల[3] వి. ఎత్తునుగాని, లోతునుగాని చెప్పే పరిమాణం.

గోల[4] వి. కుమ్మరింట్లో మట్టి కలిపే స్థలం.

గోల[5] వి. రెమ్మ.

గోలం రూ.చూ. గోలెము. వి. 1. ధాన్యం నిల్వచేసే పెద్ద మట్టిపాత్ర; 2. పెరటైన బాన.

గోలకొండతెగులు వి. అరటి, తమలపాకు తోటలకు పట్టే తెగులు.

గోలకొండమిరప వి. ఒకరకం మిరపచెట్టు (Capsicum-futescens).

గోలగొండి వి. వృక్షవిశేషం (Tradescantia axillaris).

గోలాకు వి. కలత, కలవరం, తల్చిబ్బు.

గోలావు రూ.చూ. గులాము. వి. దానుడు.

గోలాము రూ.చూ. గులాము. వి. దానుడు.

గోలి[1] వి. కొండముచ్చు.

గోలికాడు వి. కొండముచ్చు.

గోలి[2] వి. ఏటవాలైన వంచపాలి.

గోలిగోర వి. ఇంటిపక్కగోర. గోలిచెక్క వి. మిద్దెటిల్లు గెలవాసాల మధ్య వేసే మూలచెక్క. గోలిమట్టు. వి. గోలి చెక్కల జత.

గోలి[3] రూ.చూ. గోలి[1]. వి. బాలురు ఆడుకొనే చిన్న రాతి ఉండ.

గోలిగుండు వి. బాలురు ఆడుకొనే చిన్న రాతి ఉండ.

గోలించు న.క్రి. చమురుపోసి వేచు, వేలుచు.

గోలిదిబ్బ చూ. గోలి[2]. వి. వల్లకాడు, శ్మశానం.

గోలిపట్టె రూ.చూ. గోడిపట్టె. వి. గోడుపట్టె.

గోలియము రూ.చూ. గోలెము. వి. గోలెం, కాగు.

గోలిల్లు చూ. గోల[2]. వి. ఒకవైపున రడిగోర ఉన్న ఇల్లు.

గోలీ[1] రూ. గోలి[3], గోళి[2]. వి. బాలురు ఆడుకొనే రాతితో లేక గాజుతో చేసిన ఉండ.

నం. గోలక-. ఉండ; గోల-, గోలా, గోళ-. గోళీ, గుండ్రనిపదార్థం.

గోలీకాయ వి. పిల్లలు ఆడుకొనే చిన్న రాతిఉండ.

గోలీ[2] రూ. గోరి, గోర్. వి. తురకల సమాధి. వసు. 1.46.

హిం.ఉ.పార. గోర్. సమాధి భవనం.

<ఉ. గోర్.

గోలీ[3] రూ.చూ. గోలు[2]. వి. వర్తులం, వలయాకారం.

గోలు[1] రూ.చూ. గోడు[1]. వి. ఏరవటంలో అయ్యేధ్వనికి అనుకరణం. శృం. నై. 1.108.

గోలుగోలు రూ. గోల్గోలు. వి. గొల్లుమనేధ్వని, పెద్దఏడ్పు.

గోల్గోలు రూ.చూ. గోలుగోలు. వి. గొల్లుమనేధ్వని, పెద్ద ఏడ్పు.

గోలు[2] రూ. గోటి[3]. వి. 1. చెక్కడప్పనిలో ఉబ్బెత్తుగా ఉండే భాగం; 2. గుండ్రం, వలయాకారం; 3. స్తంభానికిపైన, దూలానికి కింద నగిషీగా చేసిన కట్టుబడి పనిలో కొనగుండ్రంగా ఉండేటట్లు కట్టిన ఉబ్బెత్తు భాగం; 4. పేపబొద్దుకు పక్కన ఏర్పరిచే నన్నని పేపబొద్దు.

గోలుకమ్మ వి. గుండ్రంగా ఉండేఆర్చి. గోలుకాలవ వి. సున్నబ్బట్టీలో పొయ్యి దగ్గర వేసినగాడి. గోలుకొమ్ము వి. గుండ్రంగా లోపలికి వంపు తిరిగిన కొమ్ము. గోలుగోడ వి. ఇంటిపక్క గోడ. గోలుకాపి వి. నన్నగా, పొడుగ్గా, కోలగా ఉండే రేపగల చిన్నతాపి. గోలుదివ్వ (-తివ్వ) న.క్రి. మోనంచేయు. గోలుపొయ్యి వి. గుండ్రటి పొయ్యి. గోలుబావి వి. గుండ్రటి చుట్టు గోడగల బావి. గోలురాయి వి. గుండ్రంగా ఉండే రాయి. గోలుపిడి (-టిడి) వి. గుండ్రంగాఉండే మెట్టు.

గోలుకొలువు చూ. గోలు[1]. రూ. గోల్కొలుపు. న.క్రి. మతి పోగొట్టు, వెర్రెక్కించు.

గోలుమాలు వి. గందరగోళం.

హిం. ఉ. గోల్‌మాల్. గడ బిడ, అవ్యవస్థ.

<హిం. గోల్‌మాల్.

గోలురించు ఆ.క్రి. (వులి) గాండ్రించు.

గోలురింపు వి. వులిమూత, వ్యాఘ్రగర్జనధ్వని. ఆం.భా. 2 82.

గోలురింపు చూ. గోలురించు.

-గోలె రూ. -గొలె, -గొల్లె. ప్రత్య.ప్రు. ఆరంభ కాలనిశ్చయార్థకాల్లో వచ్చేప్రత్యయం.

గోలెం[1] రూ.చూ. గోలెము. వి. 1. మట్టితో చేసిన లోతైన పాత్ర; 2. ధాన్యం నిలవ చేసే పెద్దమట్టి పాత్ర; 3. గుడిసెలవ్వు మీద బోర్లించే మట్టి కుండ; 4. మూతి వెడల్పుగా ఉండే మట్టిపాత్ర.

గోలెంవటవ వి. పెద్ద మట్టిపాత్ర. గోలెంపొట్టె వి. గోలెం కంటె చిన్నదైన మట్టిపాత్ర.

గోలెం[2] వి. బావులకు పెట్టే ఒర.

గోలెంబావి వి. లోవల చుట్టూ ఒరలు అమర్చిన నుయ్యి.

గోలెము రూ. గోలం, గోలియము, గోలెం[1]. వి. బాన, కాగు. భల్లా. 1.

నం. గోల-. వలయం.

<నం. గోల- (అర్థవిపరి.).

గోలేలకోడింపు వి. ఆము వరుగులో కింద మూడు, మీద మూడు గోలీలను బోర్లించడం. గోలేలంచు వి. గోలేలకు పెట్టిన పెద్ద అంచు. గోలేలరాయి వి. 4 అంగుళాల వెడల్పు 2 అంగుళాల మందం ఉండే రాయి.

గోలేలకోడింపు చూ. గోలెము.

గోలేలించు చూ. గోలెము.

గోలేలరాయి చూ. గోలెము.

గోలొవ్ వి. వుల్ల పాపెల (Portulaca species).

గోల్‌కర్ర చూ. గోలు[2]. వి. గరిటలాగా దొప్పగా ఉండే కరిజి.

గోల్కొండచేకిడి వి. అయిదు కొలుకులు వక్కరంగు.

గోల్కొలుపు రూ.చూ. గోలుకొలువు. న.క్రి. మతిపోగొట్టు, వెర్రెక్కించు.

గోల్‌గలతా చూ. గోలు[2]. వి. స్తంభానికి పైన దూలానికి కింద నగిషీగా చేసిన కట్టుబడి పనిలో కొన గుండ్రంగా ఉండేటట్లు కట్టిన ఉబ్బెత్తు భాగం.

గోల్‌గుండు చూ. గోలు[2]. వి. తాపీపనివాళ్ళు గోడల మట్టం నరిచూడటానికి వాడే పరికరం.

గోల్గోలు చూ. గోలు[1].

గోల్డెన్‌బ్రౌన వి. ఒకరకం గోధుమరంగు.

ఇం. *Golden brown*. ఒకరంగు.

<ఇం. Golden brown.

గోల్పునాయివేత వి. నాలుగు పావు చెక్కలు అమర్చిన మగ్గం మీదకుట్టు, కోత లేక బట్ట నెయ్యరం.

గోళి వి. ఒకానొక ఆకు కూర. హంస. 4.133.

నం. ఘోలీ. ఒకజాతి కూరాకు.

గోళికూర వి. ఒకానొక ఆకు కూర (Spinarch). హంస. 4.166.

గోళించు స.క్రి. (నూనెలో) వేయించు.

గోళి[1] చూ.చూ. గోడు[2]. వి. ఇటుకను తారనను వెడల్పు మీద నిలబెట్టిన వేర్పు.

గోళి[2] చూ.చూ. గోలి[1]. వి. పిల్లలు ఆడుకొనే చిన్నరాతిఉండ.

గోర్లకుతికంటు వి. స్త్రీ కంఠ భూషా విశేషం, ఆడ్డిగ.।

గోర్లగొండి వి. తృణవిశేషం.

గోర్లగొండుటి వి.బ.వ. ధాన్యవిశేషం. కాళ. 3.151.

గోర్లలం వి. మెట్టలో మొలిచి తీగగా పాకే కలుపు మొక్క (Cyanotis axillaris).

గోర్లకొరుపు చూ. గోరు.

గోర్లవాకు చూ. గోరు.

గోర్లమిటు చూ. గోరు.

గోవ[1] వి. 1. వృషభ గవయం, గురుపోతు. ఆం.భా. 2.85 ; 2. శరభం.

గోవకోడె వి. అడవి వనరం, పొగరు బోతైనగిత్త.

గోవ[2] విణ. 1. మనోజ్ఞమైన. దశకు. 6.33 ; 2. అసాధువైన, పొగరుబోతైన, చెడ్డ. విమ్ముప. 7.147 ; వి. 1. యౌవనం; 2. అందం.

గోవతనము వి. పొగరుబోతుతనం. దశకు. 4.24.

గోవమాలు అ.క్రి. అర్థం లేక తిరుగు. గోవాపు వి. సాధువు కాని ఆవు <గోవ[2] + ఆవు. గోవాపుకోడెలు వి.బ.వ. పొట్లాడే కోడె దూడలు.

గోవ[3] వి. పశ్చిమ సముద్ర తీరమందలి ఒక పట్టణం.

గోవజవాది చూ. గోవజవ్వాజి, గోవజవ్వాది. వి. గోవపట్టణపు జవ్వాది. విజయ. 3.191. గోవజవ్వాజి చూ.చూ. గోవజవాది. వి. గోవపట్టణపు జవ్వాది. గోవ జవ్వాది చూ.చూ. గోవజవాది. వి. గోవపట్టణపు జవ్వాది. ధనా. 3.39. గోవకేజీ వి. గోవపట్టణపు గుర్రం. భక. 1.108.

గోవ[4] వి. పేనని నార.

గోవకట్టు వి. తాటితో కట్టిన కట్టు. గోవకారు చూ.చూ. గోవక్రాడు. వి. పిల్లల మొలకు పెట్టే ఆధరణం. గోవక్రాడు చూ. గోవతాడు. వి. వృషములు మొలను ధరించుటకై పెండి తీగతోగాని బంగారు తీగతోగాని అల్లబడిన మొలతాడు. గోవమొలక్రాడు వి. వృషములు మొలను ధరించుటానికి పెండి తీగెతోగాని బంగారు తీగెతోగాని అల్లబడిన మొలతాడు.

గోవ[5] చూ. గొయ్య. వి. ఒక ఫలవృక్షం, జామిచెట్టు (Psidiumguayauoa).

గోవపండు చూ. గోవాపండు. వి. గొయ్యాపండు.

గోవ[6] చూ.చూ. గోబ. వి. ఎత్తుగా ఉండే గోడలను కట్టడానికి వాటి పక్కనే కట్టిన తాత్కాలిక నిర్మాణం, పరంజా.

గోవ[7] వి. 1. పొదవు; 2. దినదినాభి వృద్ధి; 3. సారవ; 4. అంచులో చిట్టచివరి భాగం.

గోవణము చూ. గోణము, గోజాము, గోజెము. వి. గోచి, రెండువైపుల తాళ్ళు గల కౌపీనం. కాశీ. 2.55.

పో.చూ. నం. కౌపీన-. గోచి ; గోపన-. దాచటం, కప్పిపుచ్చటం ; ప్రా. గోవణ-. రక్షణం.

క.తు. కోవణ. గోచి ; త.కోవణం ; మ. కోవణం, కోణకం, కోణం ; కా. క్విన్.

<ప్రా. గోవణ-.

గోవపిద వి. పక్షి విశేషం.

గోవావండు చూ.చూ. గోవపండు. వి. గొయ్యాపండు.

గోవాళులు చూ.చూ. గోవాళ్లు. వి.బ.వ. 1. యౌవనవంతులు. కాళ. 3.11 ; 2. విటులు.

గోవాళ్లు చూ. గోవ[2], చూ. గోవాళులు. వి.బ.వ. 1. యౌవన వంతులు. మను. 4.83 ; 2. విటులు, ముండలమారి. ప్రబంధ. 7.8.

<గోవ[2] + వారలు.

గోవావు చూ. గోవ[2].

గోవావుకోడెలు చూ. గోవ[2].

గోవిచెట్టు వి. కానుగ చెట్టు, రేలచెట్టు. మను. 2.5.

గోవిందకొట్టు అ.క్రి. 1. చనిపోవు ; 2. నష్టపడు.

గోవిందగంతులు వి.బ.వ. గోవింద గోవింద అని వేసే గంతులు. నవనాథ. 3. 150 వ.

గోవిందములు వి.బ.వ. 1. నటవిశేషం ; 2. అల్లనేరేడు పళ్ళు.

నం. గోవింద-. విమ్ముప, కృష్ణురు.

<సం. గోవింద - (అర్థవివరి.).

గోవిందములుకొట్టు అ.క్రి. ఉత్సాహంతో గోవిందస్మరణ చేయు.

గోవిల వి. వృక్ష విశేషం (Aristolochia indica).

గోవు వి. ఆవు.

నం. గో-. ఎద్దు, ఆవు.

<సం. గో- (అర్థవివరి-.).

గోవుపాదం చూ.చూ. గోపాదం. వి. నాలుగు అంగుళాలు.

గోవురాయి వి. పశువులు ఒంటిని రానుకోటానికి నాటిన నిలువు బండ.

గోవుకట్టె వి. పరంజాను నిలిపే పొడుగాటి కర్ర.

గోవుగపెరుగు చూ. గోవ[2]. అ.క్రి. బాగా గారాలంగా పెరుగు.

గోవుగుత్తి చూ.చూ. గువ్వగుత్తి. వి. మెట్టలో, ఎర్రనేలల్లోను ఎక్కువగా పెరిగే కలుపు మొక్క, పగడపు తీగె, కపో తాంఘ్రి (Arum colocosta).

గోవు చూ.చూ. ఘోపా. వి. అంతఃపురం, రాజివాసం, మునుగు.

గోవుపేము వి. పాగామాదిగా సొగసుగా కట్టుకోలడిన వస్త్రం. హంస. 4.86.

హిం. గోత్. చెవి ; మరా. గోప్పేచ్, గోస్పేచ్. చెవుల మీద అలంకారం కొరకు చుట్టుకొనేది.

గోష్టకము వి. పశువుల శాల. ద. హిం.శా. నంవు. 5. శా.నం.

124. క్రీ.శ. 1306.

సం. గోష్ఠక-. పశువులుండే చోటు.

<సం. గోష్ఠక-.

గోష్పారా యూ.చూ. గోస్పారా. వి. సారం, పీఠిక.

గోస్పారా యూ. గోష్పారా. వి. సారం, పీఠిక.

హిం.ఉ. గోశ్‌వారా. ఆయవ్యయాలు సంక్షిప్తంగా రాయబడే లేఖ.

<ఉ. గోశ్‌వారా (ఆర్థవిపరి.).

గోవ యూ.చూ. గోను. వి. 1. తిట్టు, నింద; 2. ఘోష; 3. మొర; 4. గొప్పదనం.

గోనవుచ్చు న.క్రి 1. చాటించు; 2. మెచ్చు. గోనవెట్టు (-పెట్టు) న.క్రి. బాదపెట్టు, గోనవచ్చు.

గోవగివైవేద్యము చూ. గోనంగి. వి. ప్రాతఃకాలనైవేద్యం.

గోవంగి యూ. గోనఁగి. వి. 1. మాదిగవాడు, గూబరి. ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 1571, ఆము. 6.64; 2. ఆకలాయి, గురు భార్యను ఆపహరించినవాడు; 3. సన్యాసి; 4. పనికి మాలిన వాడు.

గోనఁగి యూ.చూ. గోనంగి. వి. 1. చర్మకారజాతికి చెందిన వాడు; 2. సన్యాసి.

గోవరచు చూ. గోను.

గోవడుచు చూ. గోను.

గోనవ వి. 1. చాటించటం. బార.విరా. 2.102; 2. గోల. పి. శకు. 3.82.

సం. ఘోషణా. ప్రకటించటం, ధ్వని; ప్రా. ఘోసణా.

క. గోసనె.

<ప్రా. ఘోసణా.

గోనవవుచ్చు న.క్రి. 1. స్తుతించు, పొగడు, మెచ్చు. దశకు. 1.7; 2. చాటించు, ప్రకటించు. దశకు. 10.126.

గోవరిలు యూ.చూ. గోనరిల్లు. అ.క్రి. దుఃఖించు, న.క్రి. ఘోషించు.

గోనరిల్లు యూ. గోవరిలు. అ.క్రి. దుఃఖించు; న.క్రి. ఘోషించు.

గోషా యూ.చూ. ఘోషా. వి. రాణివాసం, అంతఃపురం, మునుగు.

గోసాయి వి. 1. చైతన్యమతం అవలంబించిన సన్యాసి. విష్ణుపు. 1.16, 2. సన్యాసి.

సం. గోస్వామిన్-. జితేంద్రియుడు; హిం. ఉ. గోసాఈ. సాధువు; మరా. గోసావీ. జితేంద్రియుడు, విరక్తుడు, బైరాగి.

<ఉ. గోసాఈ.

గోసాయిచిటకా యూ.చూ. గోసాయిచిట్క. వి. వ్యాధిని త్వరలో నయంచేసే ప్రక్రియ. గోసాయిచిట్క యూ. గోసాయిచిటకా. వి. పెద్ద వ్యాధికి త్వరలో నయం చేసే ప్రక్రియ.

గోసివగ యూ.చూ. గోసినాగ. వి. కోడిపిటల లండికి డొంకి పట్టెనుంచి కాడివరకు ఉన్ననాగ.

గోసినాగ యూ. గోసినగ. వి. కోడిపిటల లండికి డొంకివట్టెనుంచి కాడివరకు ఉన్ననాగ.

గోసిరము వి. గొప్పచేసి చెప్పటం.

గోసు యూ. గోన. వి. 1. దూరు, నింద. హరి. పూ. 5.324; 2. చాటింపు, గోనన. ఆం. భా. 1.114; 3. గర్వం; 4. దోషం.

సం. ఘోష-. ధ్వని.

<సం. ఘోష-. (అర్థవిపరి.).

గోసరచు యూ.చూ. గోసడుచు. న.క్రి. నిందించు, తిట్టు. <గోను+అడచు. గోసరుచు యూ. గోనడచు. న.క్రి. నిందించు. నిర్వ.రా. 2.93 <గోను+ఆడుచు. గోసెక్కఁగఁజేయు న.క్రి. తప్పుగాఎంచు. బార.విరా. 2.98. గోసెక్కించు న.క్రి. స్తుతించు, పొగడు, మెచ్చు. హరి. ఉ. 10.248. <గోను+ఎక్కు+-ఇంచు. గోసెక్కు అ.క్రి. మెచ్చు పొందు, దూరబడు. <గోను+ఎక్కు.

గోనున చూ. గోనన. వి. ఘోషణ.

గోమముట్టి చూ. కోను. వి. పాశ్చాత్య దేశాలనుంచి దిగుమతి చేసుకొన్న గింజలతో చల్లటి ప్రాంతాల్లో పెంచేఆకు. క్యాబేజి (Brassia capitata lim).

గోసెక్కఁగఁజేయు చూ. గోను.

గోసెక్కించు చూ. గోను.

గోసెక్కు చూ. గోను.

గోసెనుడి వి. ఒకరకం నుడి.

గోహత్యగాఁడు (-కాఁడు) వి. గోవధచేసినవాడు. వరాహ. 10.65.

సం. గోహత్యా. గోవధ.

<సం. గోహత్యా+-కాఁడు (మిశ్రన.).

గోహరి వి. పరాక్రమం. జైమినీ భా. 6.154.

ఉ. గోహార్-. రక్షణకొరకైనపిలుపు, గోల.

<ఉ. గోహార్.

గోహారువచ్చ యూ. గోధారవచ్చ. వి. 1. ఒకరకం లేతపచ్చ రంగు; 2. పాలపిట్టరంగు; 3. దమయంతిపచ్చికంటె లేతరంగు.

ఉ. గౌహర్-. ముత్తెం, రత్నం.

<ఉ. గౌహర్+పచ్చు.

గౌచవ యూ.చూ. గవుసెన. వి. గలీబు.

గౌచెవ యూ.చూ. గవుసెన. వి. దిండుగుడ్డ, గవుసెన.

గౌజబావ్ వి. ఎర్రనాలుక చెట్టు (Cacaliakleinia).

సం. గో-. ఆవు. హిం. ఉ. జిబాన్. నాలుక.

<సం. గో-+ఉ. జబాన్.

గౌడకాకర వి. పొట్టికాయరకంకాకర.

గౌడముద్దియ వి. ముదునరి.

గౌడలి వి. 1. మునలిబల్లి; 2. మునలిస్త్రీ.

గౌడిగేదె వి. నల్లగాఎత్తుగా ఉండేబర్రె, పొట్టికొమ్ముల పెద్దబర్రె.

గౌరు యూ.చూ. గవుఁడు. వి. గౌండ్లవాడు, ఈడిగవాడు.

గౌరుపోతు వి. నాటుపోతులకంటే పెద్దసైజుపోతు.

గౌండా యూ.చూ. గవుఁడు. వి. ఇల్లుకప్పే పనివాడు.

గౌండ్లది యూ.చూ. గవుండ్లది. వి. ఈడిగస్త్రీ.

గౌండ్లవాఁడు యూ. గవుండ్లవాడు. వి. గమళ్లవాడు, ఈడిగ

వాడు.

గొఁడు చూ.చూ. గవుఁడు. వి. 1. సారాఅమ్మేవాడు; 2. కావు వారి పట్టపుపేరు.

గొఁడుగీతములు వి.బ.వ. కల్లుదింపేవారి పాటలు. కు. సం 6.702.

గొతుకుకొర్ర చూ. గొదుముకొర్ర. వి. నాలుగునెలల కొర్రవంట.

గొతుముకొర్ర చూ.చూ. గొతుకుకొర్ర. వి. నాలుగునెలల కొర్ర పంట.

గొత్తి వి. సంవత్సరానికి ఒకసారి జీతం తీసుకొనేవాడు, పాలేరు.

గొద చూ. గవద, గవుద. వి. 1. చుబుకం. భాగ. 10.1277; 2. చెంప. ఆం. భా. 2.143.

గొదకట్టు చూ. గవుదకట్టు. వి. 1. చెంపలను మూసి కట్టిన కట్టు. ఆము. 6.81; 2. చెంపలను మూసికట్టు. ఆం. భా. 3.37. గొదవాపు వి. కుతికికింద వాయటం. గొదనరము వి. స్త్రీభూషా విశేషం.

గొని చూ. గవను. వి. 1. వీథివాకిలి; 2. దానికున్న తలుపు.

గొనిహన్యం వి. గ్రామదేవతకు బలిఇవ్వటానికి మేకపోతులను నరపరా చేసే వాడికిచ్చిన భూమి.

గొర చూ. గవుర, గవుడు[3], గొడు[3]. వి. 1. వర్తకుడు, బేహారి. ఈక. 1.90; 2. ఒకానొకజాతి.

గొరకోమట్లు వి.బ.వ. గొడదేశపుకోమట్లు.

గొరత వి. గౌరవం.

సం. గౌరవ-. గౌరవం.

గొరమ్మ వి. గవురమ్మ, గౌరీదేవి.

సం. గౌరీ-. పార్వతి.

<సం. గౌరీ+అమ్మ.

గొరమ్మచెట్టు వి. ప్రహరీకంపగా వాడేఒకరకం చెట్టు. గొరమ్మవండుగ వి. గౌరీదేవిని కొలిచే వండుగ. గొరమ్మబుడ్డి వి. గౌరీవ్రతంలో వాడేచిన్నచుట్టిపాత్ర.

గొరికుంకుమములు చూ.చూ. గొరికుంకుములు. వి.బ.వ. ఒకజాతి వర్లు.

గొరికుంకుమలు చూ. గొరికుంకుములు, గొరీకుంకుములు. వి.బ.వ. ఒకజాతి వర్లు. హంస. 4.128.

సం. గౌరీ-. పార్వతి, కుంకుమ-ఘున్యర్థం, కుంకం.

<సం. గొరీకుంకుమ+-లు (అర్థవిపరి.).

గొరిగనయము చూ. గొరిగనియము. వి. వస్త్రవిశేషం. లవవ. 3.49.

గొరిగనియము చూ.చూ. గొరిగనయము. వి. వస్త్రవిశేషం.

గొరిగాయి వి. 15 అవరంజీలకు మారే ఒకరకం నాణెం.

గొరీకుంకుమలు చూ.చూ. గొరికుంకుములు. వి.బ.వ. ఒకజాతి వర్లు. ప్రబంధ. 112.

గొరు[1] చూ. గవురు[1]. వి. ఏనుగు. భార. ఆను. 1.221.

గొరుకాకి వి. దొంతకాకి, మూలకాకి. గొరుబెలుఁగు వి. పెద్దఅరుపు. < గొరు+ఎలుఁగు. గొరుమొముదొర వి. గజారోహకుడు. చంపూరా. 17.

గొరు[2] చూ. గవురు[2]. వి. కాహళి, బాకా. ఆము. 4.35.

గొరు[3] చూ.చూ. గొర. వి. వర్తకుడు.

గొరు[4] చూ. గవురు[4]. వి. కపటం. ఆం.భా. 1.138.

గొలవాడు చూ. గొండ్లవాడు. వి. గమళ్ళవాడు, ఈడిగ.

గొలు[1] చూ. గవులు. వి. 1. గందం, వాసన. ద్వి. హరిశ్చం. పూ. 2029 పం; 2. దుర్గంధం. భల్లా. 2. ఆ.

గొలు[2] వి. హననం, హత్య.

ఉ. గొలే. దుఃఖం, హత్య.

<ఉ. గొల్.

గొళ[1] చూ.చూ. గవుఁడు. వి. గొండ్లవాడు.

గొళ[2] వి. కఠినధ్వని.

గొళకోల వి. ఒకవిధమైన ఈడేకొమ్మ. గొళగొంతు వి. పెద్ద కంఠస్వరం.

గొళము వి. వాసనకై అరగదీసి గందం నూనెలతో కలిపే ఒకగింజ. హంస. 1.81.

గొళి చూ. గవులి, గపుళి. వి. బల్లి. ఆము. 6.66.

క. గొలి, గవలి. బల్లి; తు. గొలి; త. గపులి, కొలి. బల్లి; మ. గొలి; గోం, గువాల్.

గొళివాడు చూ. గొడిగేడె. వి. గొడిగేడెపాలమ్మేవాడు.

గొను చూ.చూ. గవును. వి. తాలుగింజ.

గొనుపోపు చూ.చూ. గవునుపోపు. అ.క్రి. తాలుగింజ పడు.

గొసెన చూ.చూ. గవుసెన. వి. ఒర. తొడుగు. భార. ఉద్యో. 4.214.

గ్యప్తి వి. జ్ఞాపకం.

సం. జ్ఞప్తి-. స్మృతి.

<సం. జ్ఞప్తి-.

గ్యారకాట్లు చూ.చూ. గారకాట్లు. వి.బ.వ. పొట్టేలు మొ. జంతువుల ముంగాళ్ళు.

గ్రక్కడలు చూ. గ్రక్కు[2].

గ్రక్కతిలు చూ. గ్రక్కతిల్లు. అ.క్రి. (భయాదులచే) వణకు, కంపించు, అదరు. భాస్క.రా.యు. 1734.

గ్రక్కతిల్లు చూ.చూ. గ్రక్కతిలు. అ.క్రి. (భయాదులచే) వణకు, కంపించు, అదరు.

గ్రక్కదలు చూ. గ్రక్కు[2].

గ్రక్కవ చూ.చూ. క్రక్కున. క్రి.విణ. శీఘ్రంగా. భాస్క. రా. సుందర. 7.47.

గ్రక్కిలు అ.క్రి. కంపించు, వణకు.

గ్రక్కిలువడు(-వడు) అ.క్రి. చలించు. పండి. చ. 2.275 వ.

గ్రక్కు[1] వి. తెగటం మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం. భార. విరా. 5.149.

గ్రక్కు[2] విణ. మిక్కిలి. క్రి.విణ. నిరంతరంగా, ఎడతెరిపి లేకుండా.

గ్రక్కడలు అ.క్రి. మిక్కిలి భయపడు. గ్రక్కదలు అ.క్రి. 1. మిక్కిలి కదలు, తూలు. భార. ఆరణ్య. 4.18; 2. భగ్నమగు. వరాహ. 4.42. గ్రక్కువ చూ.చూ. క్రక్కున. క్రి.విణ.ద్రు. 1. శీఘ్రంగా. విక్ర. 6.126; 2. వెంటనే. వరాహ. 7.52. గ్రక్కుపాటున క్రి.విణ.ద్రు. 1. వెంటనే; 2. ఎడతెరపి లేకుండా. గ్రక్కులకాడు వి. వలాయితుడు.

గ్రచ్చ చూ. గచ్చు[1], గెచ్చ. వి. గచ్చ, కాలపత్రి. జైమినీభా. 4.72 (Caesalpinia bonducellaflem).

క. గజుగ, గజ్జుగ. గచ్చ; తు. గజిగె; త. కయింకు, కయిల్, కయిఞ్చి, కయిఞ్-కాయ్, కెచ్చ-క్కాయ్; మ. కయిచ్చి, కయిక్కొ, కయిత్తి.

గ్రచ్చకాయ చూ. గచ్చకాయ. వి. యక్షాకీ. కాశీ. 3.138.

గ్రచ్చకాయలు వి.బ.వ. దాలక్రీడావిశేషం. కాశ. 3.33.

గ్రచ్చు చూ.చూ. గచ్చు[2]. విణ. గ్రస్తం, పర్ణ (పద) లుప్తం. వి. 1. కపటం; 2. దంభం.

గ్రద్ద చూ. గద్ద, గెద్ద. వి. 1. గద్ద. ఉ.రా. 6.235; 2. కితి.

నం. గృధ్ర-. గద్ద; ప్రా. గద్ధ-.

<ప్రా. గద్ధ-.

గ్రద్దగోరు వి. 1. చోరసాధన విశేషం. సిం.ద్వా. 10.118; 2. మల్లసాధన విశేషం. హంస. 1.205.

గ్రద్దన క్రి.విణ.ద్రు. శీఘ్రంగా, భార. భీష్మ. 2.43.

గ్రద్దముక్కువాడు విణ. ఖరణసుడు, వాడిముక్కులవాడు. ఆం.భా. 2.121.

గ్రంథితగరము చూ. గ్రంథి తగరము. వి. తోటల్లో పెంచే మొక్క (Tabernaenantana cornarice).

హిం. తొగర్.

గ్రంథి వి. తలుపులకు అమర్చినపట్టె.

నం. గ్రంథి-. ముడి, అవయవసంధి.

<నం. గ్రంథి-.

గ్రంథితగరము చూ.చూ. గ్రంథితగరము. వి. నేల, తప్పిట, అనుగుతప్పిట, వృక్షవిశేషం.

గ్రమ్మనవ్ చూ. క్రమ్మనన్, క్రమ్మునన్, గ్రమ్మునన్. క్రి.విణ.ద్రు. శీఘ్రంగా. కు.సం. 5.153.

గ్రమ్మునవ్ చూ.చూ. గ్రమ్మనన్. క్రి.విణ.ద్రు. శీఘ్రంగా.

గ్రస్తు చూ.చూ. గురస్తు. వి. గృహస్తు, ఇంటికావు.

గ్రాఁజి వి. ఒకదినునుచెట్టు. పాండు. 4.21.

గ్రాద వి. కదుం, బొప్పి. వాసిష్ఠ. 2.192.

గ్రారి వి. ఇనపకటకటాలు, కిటికీ కమ్ములు.

పో. గ్రాది-. ఇనపచువ్వలపరన; ప్పా. గ్రాదా-, గ్రాదో-. మొట్లు.

<పో. గ్రాది.

గ్రానైటురాయి వి. భూమి ఉపరితలంమీద సర్వ సాధారణంగా దొరికే ఈజాతి కఠిన శిలను సాంకేతికంగా granite అంటారు, ఎర్రకంచురాయి.

ఇం. *Granite*. ఒకరకం శిల.

<ఇం. Granite+రాయి.

గ్రాఫ్‌గడి వి. గ్రాఫు-చిత్రం గళ్ళమాదిరి చిన్న నేతగడి.

ఇం. *Graph*. గ్రాఫు-.

<ఇం. Graph+గడి.

గ్రామకంఠము వి. గ్రామస్థులందరికి ఉమ్మడి హక్కుగల బంజరు. ద.హిం.శా. సంపు. 10. శా.సం. 755. క్రీ.శ. 1604.

సం. గ్రామకంఠ-. గ్రామ సమీప ప్రాంతం.

<సం. గ్రామకంఠ- (అర్థవిపరి.).

గ్రామగొంటి వి. గ్రామస్థులకు ఉమ్మడి హక్కుగల బంజరు భూమి.

సం. గ్రామ-. పల్లెటూరు.

<సం. గ్రామ - +గొంటి (మిశ్రస.).

గ్రామణితనము వి. గ్రామజీత్వం, గ్రామాధికారిత్వం. ప్రబంధ. 610.

సం. గ్రామణీ-. గ్రామాధికారి.

<సం. గ్రామణి-+-తనము.

గ్రామనక్తం వి. గ్రామస్థులు ఇళ్ళు కట్టుకోడానికి మాత్రమే ప్రభుత్వంవారిచే నిర్ణయింపబడ్డ భూమి.

సం. గ్రామ-. పల్లెటూరు.

<సం. గ్రామ-+నక్తం (మిశ్రస.).

గ్రామఫోన్‌పెట్టి వి. అంచులు పొంపులుగా తీర్చి చేసిన మట్టి పెట్టి.

ఇం. *Gramophone*. గుండ్రటి రికార్డులద్వారా ధ్వనిని కలిగించే ధ్వనియంత్రం.

<ఇం. Gramophone+పెట్టి- (అర్థవిపరి.).

గ్రామమువని వి. గ్రామాధికారిత్వం, గ్రామజీత్వం. భార.ఆను. 3.175.

సం. గ్రామ-. ఊరు.

<సం. గ్రామ-+వని (అర్థవిపరి.).

గ్రామస్థులు వి.బ.వ. గ్రామవాసులు.

సం. గ్రామస్థ-. పల్లెటూరిలో ఉండేవారు.

<సం. గ్రామస్థ-.

గ్రాము[1] వి. గ్రహం. కు.సం. 10.17.

సం గ్రహ-. సూర్యాది గ్రహం.

<సం. గ్రహ-.

గ్రాము[2] వి. ఘనసెంటిమీటరు నీటిబరువు.

ఇం. *Gram*. ద్రవ్యరాశిప్రమాణం.

<ఇం. Gram.

గ్రాయు చూ.చూ. గాయు. స.క్రి. ఉమియు, పుక్కిలించి ఉమ్మేయు.

గ్రావెల్ వి. పునాదులను దిట్టపరచడం, ర్లాబులు పోయడం, రోడ్లు వెయ్యడం మొ. పనులకు పనికివచ్చే రాతిముక్కలు.

ఇం. *Gravel*. ఇసుక, రాళ్ళు, నీళ్ళు కలిపిన మిశ్రమం.

<ఇం. Gravel.

గ్రాసపుపైకము వి. జీవనభృతి.

సం. గ్రాస-. ఆహారం.

<సం. గ్రాస-+పైకము.

గ్రిక్కర వి. వాంతి, దోకు.

గ్రిక్కొమ్మ చూ.చూ. గిలికొను. స.క్రి. గిరికొను, వేష్టించు. ఆం.భా. 3.117, అ.క్రి. వ్యాపించు.

గ్రీటు వి. బలవంతం.

గ్రీన్‌ఆలివ్ వి. ఒకరకం పచ్చరంగు.

ఇం. *Green*. ఆకుపచ్చ. *Olive*. పచ్చని ఆకులుగల ఒకరకం చెట్టు.

<ఇం. Greenolive.

గ్రుక్క చూ. గ్రుక్కు. చూ. గుక్క. వి. 1. కంఠనాళంలాగ

ఉండే పరిమాణ విశేషం. అది పట్టే జలం. భాగ. 10 వూ. 221 ; 2. మింగటం. భాగ. 10 వూ. 225 ; 3. ఊపిరి. శ్వానం. కువ.చ. 4.11 ; 4. శ్వానకు శ్వానకు మధ్యకాలం.

గ్రుక్కుగొమ్మ(-కొమ్మ) న.క్రి. గ్రుక్కుగాకొను, తాగు. ద్వి. హరిశ్చ. వూ. 302 పం. గ్రుక్కలుపెట్టు న.క్రి. గుక్కలుగా కొను, తాగు. హర. 6.122. గ్రుక్కలుమ్మింగు అ.క్రి. 1. అపేక్షపడు. హంస. 3.108 ; 2. నంకోచించు. గ్రుక్కెడు విణ. నోటెడు.

గ్రుక్కిలి చూ. గ్రుక్కు. యూ. గుక్కిలి. వి.బొ. గుక్క. కవిక. 3.49.

గ్రుక్కిళ్ళలుమ్మింగు యూ చూ. గ్రుక్కిళ్ళమ్మింగు. అ.క్రి. గుక్కలుమింగు. గ్రుక్కిళ్ళమ్మింగించు న.క్రి. అపేక్షించు. హర. 3.38. గ్రుక్కిళ్ళమ్మింగు యూ. గుక్కిళ్ళమింగు, గ్రుక్కిళలు మ్రింగు, గ్రుక్కిళ్మింగు. అ.క్రి. 1. అపేక్షించు. శృం.నై. 753 ; 2. నంకోచించు. గ్రుక్కుళ్మింగు యూ.చూ. గ్రుక్కిళ్ళమ్రింగు. న.క్రి. అపేక్షించు. కాళ. 2.51.

గ్రుక్కిలి అ.క్రి. కంపించు.

గ్రుక్కిళలుమ్రింగు చూ. గ్రుక్కిలి.

గ్రుక్కిళ్ళమ్మింగించు చూ. గ్రుక్కిలి.

గ్రుక్కిళ్ళమ్మింగు చూ. గ్రుక్కిలి.

గ్రుక్కిళ్మింగు చూ. గ్రుక్కిలి.

గ్రుక్కు అ.క్రి. 1. గుక్కలుమింగు. ప్రభా. 2.58 ; 2. తొట్రుపడు. ప్రభా. 4.60.

క. గుక్కు. మాట్లాడేటప్పుడు ఊపిరిపీల్చు, ఊపిరి పీల్చటం మరియు ధ్వనిచేయడం ; కుఇ. గుహ్‌ప. మింగు, కబళించు : కువి. గూగ్సులి, గుహ్‌నై.

గ్రుక్కు్రగ్రుక్కు వి. జలాదుల్ని తాగటంలోని అనుకరణం. పండి.చ. 1.42 వు. గ్రుక్కుమిక్కివక్క అవ్య. కిక్కురుమనక. నిశ్శబ్దంగా ఉండి. భక. 3.278. గ్రుక్కుమిక్కను అ.క్రి. లిక్కుచిక్కుమను, ఏకాంతంచే దిగులుపడు. చంద్రాంగ. 4.170. న.క్రి. అపేక్షించు. గ్రుక్కుమిక్కుమవక అవ్య. కిక్కురుమనక. ప్రభా. 1.82. గ్రుక్కుమిక్కురవక అవ్య. కిక్కురుమనక. భక. 3.633. గ్రుక్కువోవు(-పోవు) అ.క్రి. తడబడు, తొట్రుపడు.

గ్రుక్కెడు చూ. గ్రుక్క.

గ్రుంకు యూ.చూ. క్రుంకు. అ.క్రి. అస్తమించు.

గ్రుంకుగట్టు వి. పడమటికొండ. వైజ. 1.70.

గ్రుంచునగుట వి. తాగేటప్పుడయ్యే చప్పుడు. పాండు. 4.48.

గ్రుచ్చికవుగించు చూ. గ్రుచ్చు[2].

గ్రుచ్చికొగిలించు చూ. గ్రుచ్చు[2].

గ్రుచ్చిగ్రుచ్చియడుగు చూ. గ్రుచ్చు[1].

గ్రుచ్చిగ్రుచ్చివిను చూ. గ్రుచ్చు[1].

గ్రుచ్చు[1] యూ. గుచ్చు. న.క్రి. 1. దూర్చు, చొనుపు. భార. ఉద్యో. 3.220 ; 2. నాటించు. భార.కర్ణ. 1.165 ; 3. (మాలిక మొ.) కూర్చు. భార.శాంతి. 3.193 ; 4. చేదించు, చీల్చు. పారి. 3.82 ; 5. పెల్లగించు. వను. 1.68, అ.క్రి. నాటు. భాగ. 4.325.

తు. కుత్తుని. రంధ్రంచేయ, గుచ్చు ; త. కొయితు, కోతు(కోతి-), కోతుని(-వ్ప్-త్త్-) ; మ. కోతు, కోతుక ; తా. కుత్ ; కుఇ. కుత. గుచ్చు, రంధ్రంచేయు ; కుడు. కుడ్. దండగా గుచ్చు ; మాల్తో. కుడ్. గుచ్చు, దూర్చు ; బ్రా. ఖుల్ల్. పొడుచు.

< మూ.ద్రా. *కుత్.

గ్రుచ్చిగ్రుచ్చియడుగు (-అడుగు) న.క్రి. నొక్కినొక్కి అడుగు. కళా. 1.94. గ్రుచ్చిగ్రుచ్చివిను న.క్రి. గుచ్చి గుచ్చి అడిగి విను. రామాభ్యు. 6.255. గ్రుచ్చుకొను అ.క్రి. నాటుకొను. గ్రుచ్చెత్తు న.క్రి. కలిపేటట్లు కలుపు. చమ. 1.88.

గ్రుచ్చు[2] న.క్రి. 1. గాఢంగా పట్టుకొను. భార. ఉద్యో. 3.353 ; 2. గుచ్చి కౌగిలించు. హర. 4.5.

గోం. గుహ్రోనా. గట్టిగా పట్టుకొను ; కొఱోప్. గట్టిగా పట్టుకొను ; పో.చూ. బ్రా. ఖుమ్చ్. గుచ్చి కౌగలించుకొను.

గ్రుచ్చికవుగిలించు యూ. గ్రుచ్చి కౌగిలించు. న.క్రి. గట్టిగా కౌగలించు. హర. 4.5. గ్రుచ్చికొగిలించు యూ.చూ. గ్రుచ్చి కవుగిలించు. న.క్రి. గట్టిగా కౌగలించు.

గ్రుచ్చెత్తు చూ. గ్రుచ్చు[1].

గ్రుడ్డి యూ. గుడ్డి[2]. విణ. అందుడైన, చూడలేనివాడు. హర. 2.87 ; వి.1. అందుడు, అందురాలు. భాగ. 1.313 ; 2. ఆంధ్యం.

క. కురుడు, కురడు, కుడ్డు, కురుళు. గుడ్డితనం ; తు. కురుడు, కురుడ, కుర్డు. గుడ్డి ; త. కురుటు. గుడ్డి ; కుడుటున్. గుడ్డివాడు ; కో. కుర్డ్, కు.ఱో, కుర్‌డ్‌న్ ; కొలా. గుడ్డి ; నా. గుడ్డి ; మాల్తో. క్రొటి, క్రొటె. గుడ్డిఅగు.

గ్రుడ్డికవ్‌పాదుపా వి. కుబేరుడు. వేంక. 1.17. వ్యు. (గొరిశాపవశాన) మెల్లకన్నైన వ్రథువు. గ్రుడ్డికామంచి వి. గొడుగు గడ్డి, అతిచ్ఛత్రం. గ్రుడ్డికాను వి. చిల్లిగవ్వ. మల్ల. 3.3. గ్రుడ్డికొక్కరాయి యూ.చూ. గ్రుడ్డికొక్కెర. వి. గుడ్డికొక్కెర. కోయట్టికం. గ్రుడ్డికొక్కెర యూ. గుడ్డికొక్కరాయి. గుడ్డికొక్కెర, గుడ్డికొక్కెరాయి, గ్రుడ్డికొక్కరాయి. వి. కోయట్టికం, చీమకొక్కెర. ఆం.భా. 2.94. గ్రుడ్డిగవ్వ యూ. గుడ్డిగవ్వ. వి. గుడ్డికాను, చిల్లిగవ్వ. గ్రుడ్డింగిలాయి యూ. గుడ్డింగిలాయి. వి. ఒకజాతి ఇంగిలాయి. మత్స్య విశేషం. గ్రుడ్డితనము యూ. గుడ్డితనము. వి. 1. అందత్వం. ఆం. భా. 2.124 ; 2. అజ్ఞానం. గ్రుడ్డిదాటు వి. 1. అదృష్టం, దైవయోగం ; 2. చూడకుండా దాటటం. గ్రుడ్డిదీపము వి. కాంతి లేని దీపం. గ్రుడ్డిపాటు యూ.చూ. గ్రుడ్డివాటు. వి. దైవికం. గ్రుడ్డిపాఠము యూ. గుడ్డిపాఠము. వి. అర్థజ్ఞానం లేని చదువు. గ్రుడ్డిబేరము యూ. గుడ్డిబేరము. వి. తెలివితక్కువ బేరం. గ్రుడ్డివడు (-వడు) యూ. గుడ్డివడు. అ.క్రి. అందమగు. కాశీ. 1.187. గ్రుడ్డివాటు యూ. గ్రుడ్డిపాటు. వి. 1. దైవికం ; 2. అనుకోనిదెబ్బ. గ్రుడ్డివెన్నెల యూ. గుడ్డివెన్నెల. వి. కాంతి హీనమైన వెన్నెల.

గ్రుడ్డు యూ. గుడ్డు[1]. వి. 1. నేత్రగోళకం, కనుగుడ్డు. ఋ.నం.

6.37 ; 2. పక్ష్యాదులఅండం. ఆము. 2.70 ; 3. గుడ్డితనం.

క. గుడ్డు, గుడ్డి. నేత్రగోళకం, కోడిగుడ్డు ; గుడుసు. గుండ్రంగా ఉన్నది ; గుడి. చక్రం ; కొలా. గుడ్. వృషణం ; గొడ్డ. గుండ్రనిరాయి ; గుడి. సూర్య చంద్రుల చుట్టూ కొన్నినమయాల్లో కనబడే వలయం ; కొండ. గుడు. కోడిగుడ్డు.

గ్రుడ్డుకానువ యూ. గ్రుడ్డుకాన్పు. వి. 1. నర్పం. అచ్చరా. బాల. 3 ; 2. పక్షి. అచ్చ. రా. బాల. 3.

గ్రుడ్డుకాన్పు యూ చూ. గ్రుడ్డుకానువ. వి. 1. పక్షి ; 2. నర్పం. గ్రుడ్డెఱ్ఱి వి. కన్నెర్ర, కోపం. భీమ. 4.12. <గ్రుడ్డు[1] + ఎఱ్ఱి. గ్రుడ్డెఱ్ఱిసేయు (-చేయు) స.క్రి. కోపించు, కినియు. గ్రుడ్లగూబ యూ. గుర్లగూబ. వి. పెద్ద గూబ, మూకం. శక. 3.30. గ్రుడ్లుఱుము న.క్రి. కన్నులు పెద్దవిచేసి చూచు. <గ్రుడ్డు + -లు + ఉఱుము.

గ్రుడ్డెఱ్ఱి చూ. గ్రుడ్డు.

గ్రుడ్డెఱ్ఱిసేయు చూ. గ్రుడ్డు.

గ్రుడ్లగూబ చూ. గ్రుడ్డు.

గ్రుడ్లుఱుము చూ. గ్రుడ్డు.

గ్రుద్దు యూ. గుద్దు[1]. న.క్రి. 1. పిడికిటితో కొట్టు. మను. 4.8 ; 2. తూలం మొ. వాటితో పొడుచు. పార్శ. 4.109 ; వి. పిడికిలిదెబ్బ, పిలికిలిపోటు.

క. గుర్దు, గుద్దు, కుత్తా. దంచు, కొట్టు ; తు. గుద్దుని. దెబ్బ, గుద్దు ; త. కుళ్ళు, కుఱు ; మ. కుత్తు ; తా. కుద్.

<మూ.ద్రా. *కుత్-.

గ్రుద్దుకత్తి వి. ఎదుఃవాడు వేటకై ధరించే ఆయుధం. రసిక. 1.63. గ్రుద్దులాట వి. యుద్ధం, కయ్యం, మల్లడి. ఆం భా. 2.222. <గ్రుద్దు + -లు + ఆట. గ్రుద్దులాడు అ.క్రి. ఒకరినొకరు గుద్దుకొంటూ పోట్లాడు. <గ్రుద్దు + -లు + ఆడు.

గ్రుంత యూ.చూ. కుంట. వి. గుంత, వల్లం. సిం.ద్వా. 10.44.

గ్రుయ్యి న.క్రి. గుచ్చు, నాటు. ఆం.భా. 3.122.

గ్రువ్వ యూ. గువ్వ. వి. పావురం, గువ్వ. భార. ఆను. 4.119.

గ్రువ్వకరి వి. 1. గువ్వలగుంప ; 2. ఎరతెగమి.

గ్రువ్వు అ.క్రి. గుచ్చుకొను.

గ్రుమ్ము అ.క్రి. నాటు, గుచ్చు.

గ్రెమ్మి న క్రి. సాగదీయు, పట్టిలాగు. వను. 2.32.

తు. కెరపుని. ఆధారమిచ్చు.

గ్రేకలరు వి. ఒకరకం బూడిదరంగు.

ఇం. *Grey colour*. బూడిదరంగు.

<ఇం. Grey colour.

గ్రేటు వి. గర్ధదధ్వని, ధగ్గుత్తిక.

గ్రేడి యూ.చూ. క్రేజి. వి. పరిహాసం.

గ్రేడించు యూ.చూ. క్రేడించు. న.క్రి. ఎగతాళిచేయు, పరిహసించు.

గ్రొచ్చు న.క్రి. 1. తవ్వు. భార. ఆది. 7.133 ; 2. చీల్చు, విదలించు. భాగ. 10వ. 984 ; 3. (తవ్వి) పెరికివేయు, పెల్లగించు. ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 1209 వం.

క, కుళి. తవ్వు ; తు. కుదెసిని. తొలుచు ; కొరెపుని, కొరపుని, గొరుని, బయట లేక పైనుండి తవ్వు ; త. కొలుతు. నేరుగాతవ్వు ; కుఇ. గొరు, గొర్ర ; కుడు. కొఱ్. నేలనునవరించటం ; కొడ్రా ; ద్రా. కొన్డ్. రంధ్రం ; కోడ్.

గ్రొజ్జ యూ.చూ. గొజ్జ. వి. పంకాయ, మామిడికాయ, మొ. వాటికో చేయబడ్డ చిక్కని పులుసు పచ్చది. కాళ. 4.68.

గ్రొప్పించు చూ. గొప్పు.

గ్రొవ్వ అ.క్రి. గుంటపడు, గోయిపడు.

గ్రొప్పించు న.క్రి. తవ్వించు, పెకలించు. భార. ఆరణ్య. 3.179.

గ్రొయ్యి యూ.చూ. గొయి. వి. పల్లం.

గ్రొయ్యి చూ. గ్రొయ్యి. అ.క్రి. పల్లమగు. భార. ఆరణ్య. 4.368.

గ్రోవి యూ.చూ. క్రోవి[1], వి. కానుగచెట్టు లేదా రేలచెట్టు (Galedupa arborea bryomia epigaea).

గ్రోవులు వి.బ.వ. భూషణ విశేషం.

గ్లావంచు చూ. గ్లాను.

గ్లాను వి. గాజుపాత్ర.

ఇం. *Glass*. గాజు.

<ఇం. Glass. (అర్థవిపరి.).

గ్లావంచు వి. గ్లాను ఆకారంలో ఉండే కొట్లకు నొక్కులు నొక్కులుగా పెట్టేఅంచు. <గ్లాను + అంచు. గ్లానుకొట్టి వి. అలంకారానికి నాయ పోసి వేలాడగట్టడానికి సీళ్ళ గ్లానుమాదిరి ఉండే మట్టి పాత్ర.

ఘ

ఘ వి. హల్లుల్లో నాలుగో అక్షరం, కిహ్వామూల హనుమూలీయ మహాప్రాణస్పర్శం, మూలద్రావిడ భాషలో ఈ వర్ణం లేదు. తెలుగుకు ఈ వర్ణం ప్రతిదేయ పదాలవల్లను, పర్యాయప్రవృత్తివల్లను సంక్రమించింది.

ఘటంకుండ యూ.చూ. గటంకుండ. వి. ఒకరకం కుండ.

ఘటాఘటీగా క్రి. విణ.ద్రు. చాలీచాలనట్లుగా.

ఘటాఘటీలు వి.బ.వ. గొప్పవారు, హేమాహేమీలు. వరాహ. 10.8.

ఘట్టిగా యా.చూ. గట్టిగా. క్రి.విణ. 1. ఎక్కువగా; 2. బిగ్గరగా.

ఘట్టివాడు యా.చూ. గట్టివాడు. విణ. తెలివైనవాడు.

ఘణఘణ యా.చూ. గణగణ. వి. గంటధ్వనికి అనుకరణ శబ్దం.

ఘణంఘణ యా.చూ. గణగణ. వి. గంటధ్వనికి అనుకరణ శబ్దం. దశా. 3.43.

ఘణిల్లు యా. ఖణిలు, ఖణిల్లు, ఖణేలు. వి. 1. కఠినపదార్థాల్ని తునమటంలో అనుకరణం. నరస. 5.130; 2. భూషణాలు, గంటలు మొ. వాటి ధ్వన్యనుకరణం. ఇందు. 2.128; 3. కఠిన వస్తునంపుర్ణవలన కలిగే ధ్వనికి అనుకరణం. దశా. 1.195; 4. రంకెవేయటంలో ధ్వన్యనుకరణం. కిరా. 2.78.

ఘనమగు చూ. మనము.

ఘనము వి. దుర్లభం.

నం. ఘన-. గొప్ప.

<నం. ఘన - (అర్థవిపరి.).

ఘనమగు అ.క్రి. (దీపం) ఆరిపోవు. <ఘనము + అగు.

ఘనముచేయు న.క్రి. 1. గొప్పగా భావించు. సారంగ. 2.226; 2. దీపం ఆర్పు. ఘనంపఱుచు న.క్రి. గొప్పగా భావించు. కు.సం. 4.47.

ఘనంపఱుము చూ. ఘనము.

ఘమ్ము యా.చూ. గుమ్ము[4]. వి. అధికంగా పరిమళించడంలోని అనుకరణం. చంద్రాంగ. 4.88.

ఘరజి వి. గృహిణి, గేస్తురాలు.

నం. గృహిణీ. గేస్తురాలు.

<నం. గృహిణీ.

ఘరావా యా. ఖరానా[1]. విణ. 1. నమ్మదగిన; 2. గౌరవనీయులైన (సాళువు).

ఘలుఘల్లు యా.చూ. ఘల్లుఘల్లు. వి. 1. మువ్వలు, కంకణాలు మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం; 2. సింహనాదానికి అనుకరణం.

ఘల్లుఘల్లు యా. ఘలుఘల్లు. వి. 1. మువ్వలు, కంకణాలు మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం. ఆము. 1.74; 2. సింహనాదానికి అనుకరణం.

ఘళ వి. తరంగం, మొలనూలు మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం. హంస. 3.54.

ఘళుఘళుఘళుకు వి. సాలెవాని పలక తాటించడంలో ఆయ్యే ధ్వనికి అనుకరణం. చంద్రశే. 3.131.

ఘళుఘళు యా.చూ. ఘళ్లు. వి. గజ్జెల ధ్వనికి అనుకరణం.

ఘళ్లు యా. ఘళుఘళు. వి. గజ్జెల ధ్వనికి అనుకరణం.

ఘాటించు చూ. మాటు[2].

ఘాటీ యా.చూ. ఘాటు[1]. వి. 1. కనుమ. 2. పోలీసుస్టేషను. పో.చూ. హిం. ఘాటీ. పర్వత మధ్యప్రాంతం.

ఘాటీపాక వి. పన్ను వసూలుచేసే ఇల్లు.

ఘాటీలు వి.బ.వ. అనుభవాలు, దెబ్బలు, గాటాలు.

హిం. ఘాటీ. హాని.

ఘాటు[1] యా. ఘాటీ. వి. 1. కనుమ. 2. పోలీసుస్టేషను.

హిం. ఘాట్. నీళ్ళమట్టం; ఘాటీ. కనుమ.

ఘాటు[2] యా.చూ. గాటు[1]. వి. 1. బలం, శక్తి; 2. తీక్ష్ణత; 3. ఆప్లుం సారాయి మొ. వాటి బలం, ఆప్లుత్వం.

ఘాటించు అ.క్రి. తీవ్రంగా ఉండు, వడిగా ఉండు. ఘాటుకలుగు అ.క్రి. పొగరు చిమ్ము. ఘాటుపాగాకు వి. గాటుగా ఉండే పొగాకు.

ఘాబరా యా. గాఫరా, గాబరా, గాబురా, గాభరా. వి. అతివ్యాకులత.

నం. గహ్వర-; ప్రా. గబ్బర-. ఒరి. ఘాబరా. కలవరం; హిం. ఘాబర్. అతివ్యాకులత; గు. ఘాబయమ్, ఘాభరుమ్. కలవరపాటు, వ్యాకులత; మరా. ఘాబరా, ఘాబిరా, ఘాబ్రా. కలవరపాటు, వ్యాకులత.

<మరా. ఘాబరా.

ఘిరాయించు యా. గిరాయించు, మెరాయించు. న.క్రి. ముట్టడించు. రంగాచ. 3.8.

హిం.ఉ. ఘిరానా. ముట్టడించటం, కమ్మటం, కమ్ము.

<హిం. ఘిరా (నా) + - ఇంచు[3].

ఘుక్కు వి. గుర్రగూబ కూతకు అనుకరణం. క్రీడా. 51.

ఘుటఘుట యా.చూ. గుటగుట[1]. వి. తవ్వటం, పెల్లగించడం మొ. వాటి ధ్వనికి అనుకరణం. రాజ.వ. 2.76.

ఘుమఘుమ యా. గుమగుమ, ముమంముమ. వి. 1. తరంగాల ధ్వనికి అనుకరణం. హర. 3.30. 2. శంఖధ్వనికి అనుకరణం. పారి. 2.77; 3. గుహాదుల్లో గాలి ప్రవేశించినవుడు కలిగే ధ్వనికి అనుకరణం. ఆము. 4.81; 4. ఉరుము ధ్వనికి అనుకరణం. మతికా. 2.41.

ఘుమంఘుమ యా.చూ. ఘుమఘుమ. వి. 1. శంఖధ్వనికి అనుకరణం. ప్రబంధ. 788; 2. గుహాదుల్లో గాలి ప్రవేశించినవుడు కలిగే ధ్వనికి అనుకరణం; 3. ఉరుము ధ్వనికి అనుకరణం; 4. తరంగాల ధ్వనికి అనుకరణం; ఘుమ్ము వి. 1. వీణాధ్వనికి అనుకరణం. వసు. 5.3; 2. అధికంగా పరిమళించడానికి అనుకరణం. వాల్మీ. 3.101.

ఘెరాయించు చూ.చూ. ఘిరాయించు. న.క్రి. ముట్టడించు.

ఘొటఘొట యా. గొటగొట. వి. పెద్దవులి గర్జనకు అనుకరణం.

ఘోడా యా.చూ. గోడా. వి. గుర్రం. కవిచౌ.సీ. 7.

ఘోషా యా. గోపా, గోసా. వి. రాణివాసం.

హిం.ఉ. పార. గోశా. ఏకాంతస్థానం.

<ఉ. గోశా.

ఆంధ్ర గ్రంథ సంకేత పట్టిక

గ్రంథ సంకేతాలు	గ్రంథ నామాలు	గ్రంథకర్తలు	శతాబ్దం
అ.చ.	అన్నమాచార్య చరిత్ర	చిన్నన్న	16
అచలా.	అచలాత్మజాపరిణయము	తిరుమల బుక్కపట్టణము వేంకటా చార్య కవి	18
అచ్చ.భా.	అచ్చ తెలుఁగు భారవి	శ్రీరామకవి	
అచ్చ.రా.	అచ్చతెలుఁగు రామాయణము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	18
బాల.	బాలకాండము		
అయోధ్య.	అయోధ్యకాండము		
ఆరణ్య.	ఆరణ్యకాండము		
కిష్కిం.	కిష్కింధా కాండము		
సుం.	సుందర కాండము		
యు. (యుద్ధ.)	యుద్ధ కాండము		
ఆధ్యా.రా.	ఆధ్యాత్మ రామాయణము (ఉత్తర కాండము)	కోటమరాజు నాగయా మాత్యుఁడు	17–18
ఆధ్యా.సం.	అధ్యాత్మ సంకీర్తనలు	తాళ్ళపాక అన్నమా చార్యులు	15–16
ఉని.	అనిరుద్ధ చరిత్రము	కనుపర్తి అబ్బయా మాత్యుఁడు	18
అను.	అనుభవసారము	పాల్కురికి సోమనాథుఁడు	13
అప్ప.	అప్పకవీయము	కాకునూరి అప్పకవి	17
అభి.రా.	అభిషిక్త రాఘవము	నడిమింటి వేంకటపతి	
అష్టమ.కళ.	అష్టమహిషీ కల్యాణము (ద్విపద)	తాళ్ళపాక తిరువెంగళనాథుఁడు	16
అహల్యా.	అహల్యా సంక్రందనము	నముఖము వేంకట కృష్ణప్పనాయకుఁడు	18
అహోబల.	అహోబల పండితీయము	అహోబలపండితుఁడు	17
ఆం.చం.	ఆంధ్ర చంద్రాలోకము	ఆడిదము సూరకవి	18
ఆనంద.	ఆనంద రంగరాట్ఛందము	కస్తూరి రంగకవి	18
ఆము.	ఆముక్త మాల్యద	శ్రీకృష్ణదేవరాయలు	15–16
ఆం.భా.భూ.	ఆంధ్ర భాషాభూషణము	మూలఘటిక కేతన	13
ఇందు.	ఇందుమతీ పరిణయము	కుమారధూర్జటి	16
ఇందు.వ.	ఇందుమతీ పరిణయము	తెనాలి రామభద్రకవి	16
ఉ.రా.	ఉత్తర రామాయణము	కంకంటి పాపరాజు	17
ఉ.హరి.	ఉత్తర హరివంశము	నాచన సోమనాథుఁడు	14
ఉ.హరిశ్చ.	ఉత్తర హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	తక్కెళ్లపాటి లింగన	18
ఉదయ.	ఉదయ సోదయము	నారననూరన	16–17
ఉద్భటా.	ఉద్భటారాధ్య చరిత్రము	తెనాలిరామ కృష్ణుఁడు	16
కకుత్థ్స.	కకుత్థ్స విజయము	మట్ల అనంతభూపాలుఁడు	16
కటి.శ.	కటివేల్పు శతకము	వైజర్సు అవ్వయకవి	18

గ్రంథ సంకేతాలు	గ్రంథ నామాలు	గ్రంథకర్తలు	శతాబ్దం
కలు.శ.	కలువాయి శతకము	రచ్చీరు నరసకవి	19
కవిక.	కవికర్ణ రసాయనము	నంకుసాల నృసింహకవి	16
కవిజనా.	కవిజనాశ్రయము	మల్లియరేచన	12
కవి.ర.	కవిజన రంజనము	అడిదము మూరకవి	18
కవిరాజ.	కవిరాజ మనోరంజనము	కనుపర్తి అబ్బయా మాత్యుఁడు	18
కవి.నంజీ.	కవిజన నంజీవని	ముద్దరాజు రామభద్ర కవి	16
కవినంశ.	కవినంశయ విచ్ఛేదము	అడిదము నూరకవి	18
కవిన.గా.	కవినర్పగారుడము	కాచిరాజు బసవన్న	15-16
కళా.	కళా పూర్ణోదయము	పింగళినూరన	16
కార్తీక.	కార్తీక మాహాత్మ్యము	కుందుర్తి వేంకటా చలపతి	18
కావ్యా.చూ.	కావ్యాలంకార చూడామణి	విన్నకోట పెద్దన	15
కాశీ.	కాశీఖండము	శ్రీనాథుఁడు	15
కాశీయా.	కాశీయాత్ర చరిత్ర	ఏనుఁగుల వీరాస్వామి	18-19
కాళ.	శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యము	ధూర్జటి	16
కాళ.శ.	శ్రీకాళహస్తీశ్వరశతకము	ధూర్జటి	16
కాశింది.	కాశింది కన్యాపరిణయము	ప్రభంజనాహెూ బలపతి	17
కిరా.	కిరాతార్జునీయము	గోపాలుని సింగయ	19
కుక్కు.	కుక్కుటేశ్వర శతకము	తూచిమంచి తిమ్మకవి	18
కుచే. (కుచేల.)	కుచేలోపాఖ్యానము	గట్టుప్రభువు	16
కువ.చ. (కువల.)	కువలయాశ్వ చరిత్రము	నవరము చిననారాయణ నాయకుఁడు	16-17
కు.సం.	కుమార సంభవము	నన్నెచోడుఁడు	11
కృ.శకు.	శకుంతలా పరిణయము	కృష్ణకవి	17-18
కృష్ణ.క.	కృష్ణ కర్ణామృతము	వెలగపూడి వెంగయా మాత్యుఁడు	16
కృష్ణరా.	కృష్ణరాయ విజయము	కుమార ధూర్జటి	16
కృష్ణశ.	కృష్ణశతకము	నృసింహకవి	17
కృష్ణోత్యు.	కృష్ణోత్యుదయము	గొంతేటి నూరన	18
కేయూ.	కేయూర బాహుచరిత్రము	మంచన	13
క్రీడా.	క్రీడాభిరామము	వినుకొండ వల్లభరాయఁడు	14-15
గంధ	గంధవహము	మంచెర్ల వాసుదేవకవి	17
గోపీ.రా.	గోపీనాథ రామాయణము	గోపీనాథము వేంకటకవి	19
గౌ.హరి.	హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	గౌరన	15
ఘటికా.	ఘటికాచలమాహాత్మ్యము	తెనాలి రామకృష్ణుఁడు	16
చక్ర.	చక్రవాళ మంజరి	తాళ్లపాక పెదతిరుమలయ్య	16
చంద్రభా.	చంద్రభాను చరిత్రము	తరిగొప్పుల మల్లన	16-17
చంద్రరే.	చంద్రరేఖా విలాపము	తూచిమంచి జగ్గకవి	18
చంద్రాంగ.	చంద్రాంగద చరిత్రము	పైడిమఱ్ఱి వేంకటపతి	17
చంద్రికా.	చంద్రికా పరిణయము	నూరవిమాధవరావు	17
చమ.	చమత్కార మంజరి	సింహాద్రి వేంకటాచార్యులు	16
చంపూరా.	చంపూరామాయణము	ఋగ్వేదకవి వేంకటాచలపతి	18
చాదు.	చాదుచర్య	అప్పన మంత్రి	14-15
చిత్రభా.	చిత్ర భారతము	చరిగొండధర్మన	16

గ్రంథ సంకేతాలు	గ్రంథ నామాలు	గ్రంథకర్తలు	శతాబ్దం
చెన్నబసవ.	చెన్నబసవ పురాణము	అత్తలూరి పావకవి	19
చెన్న.వి.	చెన్నపురి విలాసము	మతుకుమల్లి నృసింహకవి	19
చౌడప్పశ	చౌడప్ప శతకము	కవి చౌడప్ప	17
చౌడప్పసీ.	చౌడప్ప సీసములు	కవి చౌడప్ప	17
చందో.	చందో దర్పణము	అనంతామాత్యుఁడు	15
జాహ్న.	జాహ్నవీ మాహాత్మ్యము	ఏనుఁగు లక్ష్మణ కవి	18
జైమినీ భా.	జైమినీ భారతము	పిల్లలమఱ్ఱి పినవీరభద్రుఁడు	15
తపతీ.	తపతీ సంవరణోపాఖ్యానము	అద్దంకి గంగాధర కవి	16
తాళ్ల.శృం.శ.	తాళ్లపాకవారి శృంగార పద్య శతకము	తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు	15–16
తాళ్ల.సం.	తాళ్లపాకవారి సంకీర్తనలు	తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు	15–16
తారక.	తారకబ్రహ్మరాజీయము	చింతలపూడి ఎల్లనార్యుఁడు	16
దశకు.	దశకుమార చరితము	మూలఘటిక కేతన	13
దశా.	దశావతార చరిత్ర	ధరణిదేవుల రామయ	17
ద.హిం.భా.	దక్షిణహిందూదేశభావనాలు		
దాశ.	దాశరథి శతకము	కంచెర్ల గోపన్న	17
దిలీప.	దిలీప చరిత్రము	కొటికలపూడి వేంకటకృష్ణ కవి	19
ద్వాద.	ద్వాదశరాజ చరిత్రము		
ద్వి.నల.	ద్విపదనల చరిత్రము	చక్రపురి రాఘవాచార్యులు	16
ద్వి.వరహ.వి.	ద్విపద వరహయోగి విలాసము	తాళ్లపాక తిరువెంగళనాథుఁడు	16
ద్వి.భాగ.	ద్విపద భాగవతము (దశమ ఖండం)	మడికి సింగన	14
ద్వి.భార.	ద్విపద భారతము	తిమ్మయ, బాలనరస్వతి, సోమన	16
ద్వి.సా.చ.	ద్విపద సారంగధర చరిత్రము	కూచిమంచి తిమ్మ కవి	18
ద్వి.సార.చ.	ద్విపద సారంగధర చరిత్రము	బాడాల శంభుదానుఁడు	18
ద్వి.హరిశ్చ.	ద్విపదహరిశ్చంద్ర చరిత్రము	శరభ కవి	17
ధనా.	ధనాభిరామము	నూతన కవి నూరన	17
ధను.వి.	ధనుర్విద్యా విలాసం		
ధర్మ.	ధర్మఖండము	ఈదుమూఱెల్లి భవానీ శంకరుఁడు	18
నరస.	నరసభూపాలీయము	రామరాజభూషణుఁడు	16
నవనాథ.	నవనాథ చరిత్రము	గౌరన	15
నారదీయపు.	నారదీయ పురాణము	అల్లూరి నరసింహ కవి	15
నార.పంచ.	పంచతంత్రము	చూబగుంట నారాయణ కవి	15
నార.పు.	నారసింహ పురాణము (ఉత్తరభాగము)	హరిభట్టు	16
నిరంకు.	నిరంకుశోపాఖ్యానము	కంచుకూరి రుద్ర కవి	16
నిర్వ.రా.	నిర్వచనోత్తర రామాయణము	తిక్కన	13
నీతి.శ.	నీతిసీసపద్య శతకము	తాళ్ళపాక తిరుమలయ్య	15
నీలా.	నీలాసుందరీ పరిణయము	కూచిమంచి తిమ్మ కవి	18
నృసింహ.	నృసింహ పురాణము	ఎఱ్ఱాప్రెగడ	14
నె.భా.	నెల్లూరి భాషలు		

గ్రంథ సంకేతాలు	గ్రంథ నామాలు	గ్రంథకర్తలు	శతాబ్దం
పండి.చ.	పండితారాధ్య చరిత్ర	పాల్కురికి సోమనాథుఁడు	13
1.	దీక్షాప్రకరణము		
2.	పురాతనప్రకరణము		
3.	వాదప్రకరణము		
4.	మహిమప్రకరణము		
5.	పర్వతప్రకరణము		
పద్మ.	పద్మ పురాణము (ఉత్తర ఖండము)	మడికి సింగన	14
పద్మ.యు.	పద్మనాభయుద్ధము	చర్లాతి లక్ష్మీనరస కవి	18
పరత.	పరతత్త్వరసాయనము	ఈశ్వరవజిరట్టు	16
పరమ.	పరమయోగి విలాసము	తిమ్మనృపాలుఁడు	16
పల్నా.	పల్నాటి వీరచరిత్ర (ద్విపద)	శ్రీనాథుఁడు	14–15
పాంచా.	పాంచాలీపరిణయము	కాకమాని మూర్తి కవి	16
పాండు.	పాండురంగమాహాత్మ్యము	తెనాలి రామకృష్ణుఁడు	16
పారి.	పారిజాతాపహరణము	నంది తిమ్మన	16
పార్వ.	పార్వతీపరిణయము	కోటి శ్రీరాయరఘునాథ తొండమాన్ మహీపాలుఁడు	18
పి.శకు.	శకుంతలాపరిణయము	పిల్లలమఱ్ఱి పినవీరభద్రుఁడు	15
పె.శకు.	శకుంతలాపరిణయము	పెద్దాడ నాగరాజు	18
పెద.	పెదగ్గిరి విజయము		
ప్రద్యుమ్న.	ప్రద్యుమ్న చరిత్రము	విన్నకోట పెద్దన	15
ప్రబంధ.	ప్రబంధరాజ వేంకటేశ్వర విజయ విలాసము	గణపవరపు వేంకట కవి	17
ప్రబోధ.	ప్రబోధ చంద్రోదయము	నంది ముల్లయ, ఘంట సింగయ	15
ప్రభా.	ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్నము	పింగళి సూరన	16
ప్రభు.	ప్రభులింగలీల (ద్విపద)	పిడుపర్తి సోమనాథుఁడు	15
ప్రా.కా.	ప్రాచీనాంధ్ర కావ్యనాటకాలు	బూదరాజు రాధాకృష్ణ	20
బస.	బసవ పురాణము	పాల్కురికి సోమనాథుఁడు	13
బసవో.	బసవోదాహరణము	పాల్కురికి సోమనాథుఁడు	13
బహుళా.	బహుళాశ్వ చరిత్రము	దామెర్ల వెంగళభూపాలుఁడు	16
బాల.	బాలకవిశరణ్యం	గిడుగు వేంకటరామూర్తి పంతులు	20
బాలగో.	బాలగోపాల విలాసము	వెఱుతుర్ల వడ్డి కవి	17
బిల్హ.	బిల్హణీయము	వంగిపెద్ది కృష్ణస్వామి	18
బ్రహ్మో.	బ్రహ్మోత్తర ఖండము	శ్రీధరమల్లె వెంకటరామ కవి	18–19
భర్తృ.	భర్తృహరి సుభాషితములు	ఏనుఁగు లక్ష్మణ కవి	18
భల్లా.	భల్లాణ చరిత్రము	వాలేశ్వరుఁడు	17
భాగ.	భాగవతము	పోతన, ఏల్చూరి సింగన, వెలిగందల నారయ	14
భాను.	భానుమతీ పరిణయము	రెంట్లూరి గంగరాజు	17
భార.	భారతము		
ఆది.	ఆదిపర్వము	నన్నయ	11
సభా.	సభాపర్వము	నన్నయ	11

గ్రంథ సంకేతాలు	గ్రంథ నామాలు	గ్రంథకర్తలు	శతాబ్దం
ఆరణ్య.	ఆరణ్యపర్వము	నన్నయ, ఎఱ్ఱన	11–14
విరా.	విరాటపర్వము	తిక్కన	13
ఉద్యో.	ఉద్యోగపర్వము	,,	,,
భీష్మ.	భీష్మపర్వము	,,	,,
ద్రోణ.	ద్రోణపర్వము	,,	,,
కర్ణ.	కర్ణపర్వము	,,	,,
శల్య.	శల్యపర్వము	,,	,,
సౌప్తి.	సౌప్తికపర్వము	,,	,,
స్త్రీ.	స్త్రీపర్వము	,,	,,
శాంతి.	శాంతిపర్వము	,,	,,
అను.	అనుశాసనికపర్వము	,,	,,
అశ్వ.	అశ్వమేధపర్వము	,,	,,
ఆశ్ర.	ఆశ్రమవాసపర్వము	,,	,,
మౌస.	మౌసల పర్వము	,,	,,
మహా.	మహాప్రస్థానికపర్వము	,,	,,
స్వర్గా.	స్వర్గారోహణపర్వము	,,	,,
భాపా.	భాషాచారిత్రకవ్యాసావళి	తూమాటి దొణప్ప	20
భాస్కర రా.	భాస్కర రామాయణము	భాస్కరుఁడు, ఇతరులు	13
భాస్కర శ.	భాస్కర శతకము	మాదర వెంకయ్య	16
భీమ.	భీమఖండము	శ్రీనాథుఁడు	14–15
లేపజ.	లేపజ కల్పము	బహుపాద వేంకటాచార్యుఁడు	15
భోగినీ.	భోగినీదండకము	పోతన	15
భోజ.	భోజరాజీయము	అనంతామాత్యుఁడు	15
భోజను.	భోజనుతా (కన్యా) పరిణయము	భోజేశ్వరుఁడు	18
మను.	మనుచరిత్రము	అల్లసాని పెద్దన	16
మల్ల.	మల్లభూపాలీయము	ఎలకూచి బాలసరస్వతి	17
మల్లు.	మల్లుపురాణము	నుదురుపాటి వెంకనార్యుఁడు	18
మల్ల.	మల్లణచరిత్ర	ఎడపాటి ఎఱ్ఱన	16
మార్క.	మార్కండేయపురాణము	మారన	13–14
ముకుం.	ముకుంద విలాసము	కాణాదము పెద్దనసోమయాజి	18
మృత్యు.	మృత్యుంజయవిలాసము	గోఁగులపాటి కూర్మనాథకవి	18
మైరా.	మైరావణ చరిత్రము	మాడయకవి	16
మొల్ల.	మొల్లరామాయణము	ఆతుకూరిమొల్ల	16
యక్ష.చ.	ఆంధ్రయక్షగానవాఙ్మయచరిత్ర	యస్.వి. జోగారావు	20
యయా.	యయాతిచరిత్రము	పొన్నగంటి తెలగన	16
రం.రా.	రంగనాథరామాయణము (ద్విపద)	గోనబుద్ధారెడ్డి, కాచవిభుడు, విఠలరాజు	13–14
రఘు.	రఘువంశము	అవుడూరి కిచ్చయ్య	16–17
రఘునా.	రఘునాథాభ్యుదయము	రఘునాథరాయలు	17
రఘు.రా.	రఘునాథరామాయణము (ద్విపద)	విజయరాఘవనాయకుఁడు	17
రంగా.చ.	రంగారాయచరిత్రము	దిట్టకవి నారాయణకవి	18
రత్న.	రత్నపరీక్ష	భైరవకవి	15

గ్రంథ సంకేతాలు	గ్రంథ నామాలు	గ్రంథకర్తలు	శతాబ్దం
రస.	రసమంజరి	సురకాని కోదండపతి	17
రసా	రసాభరణము	అనంతామాత్యుఁడు	14–15
రసిక.	రసికజనమనోభిరామము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	18
రాఘవ.	రాఘవపాండవీయము	పింగళినూరన	16
రా.చ.	రామదానుచరిత్రము	సింగరిదాను	17–18
రాజగో.	రాజగోపాల విలాసము	చెంగల్వకాళకవి	17
రా.గో.శ.	రాజగోపాలశతకము	ఉన్నవయోగానందుఁడు	17
రాజ.చ.	రాజశేఖరచరిత్రము	మాదయగారి మల్లన	16
రాజ.వా.	రాజవాహనవిజయము	కాకమానిమూర్తికవి	16
రాజ.వి.	రాజశేఖరవిలాసము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	18
రాధా.	రాధామాధవసంవాదము	పెలిదిండ్ల వేంకటపతి	17
రాధికా.	రాధికాసాంత్వనము	ముద్దుపళని	18
రాధికా.సాం.	రాధికాసాంత్వనము	నమ్మఖము వేంకటకృష్ణప్పనాయకుఁడు	18
రామక.	రామకర్ణామృతము	సిద్ధకవి	19
రాఘరా.	రామరాజీయము	అందుగులవెంకయ్య	17
రామలిం శ.	రామలింగేశ్వరశతకము	అడిదము నూరకవి	18
రామాభ్యు. (రామా.)	రామాభ్యుదయము	అయ్యలరాజు రామభద్రుఁడు	16
రామే.	రామేశ్వరమహాత్మ్యము	ఏనుఁగులక్ష్మణకవి	18
రుక్మా.చ.	రుక్మాంగదచరిత్రము	ప్రౌఢకవిమల్లన	15
రుక్మా.ప.	రుక్మావతీపరిణయము	శేఖపల్లి సోమనాథకవి	18
రుక్మి.వ.	రుక్మిణీపరిణయము	నత్యవోలు భగవత్కవి	18
రుక్మిణీప.	రుక్మిణీపరిణయము	కూఁపుంచి తిమ్మకవి	18
లక్ష.	లక్షణసారసంగ్రహము	చిత్రకవి పెద్దన	16
లక్ష్మీవి.	లక్ష్మీవిలాసము	కంఠీరవరాజు	18
వర.రా.	రామాయణము	కట్టావరదరాజు	17
వరాహ.	వరాహపురాణము	నందిమల్లయ, ఘంటసింగయ	15
వరాహపురా.	వరాహపురాణము	హరిభట్టు	16
వశి.	వశిష్ఠజనకసంవాదము	యామునాల శేషాచలపతి	19
వసు.	వసుచరిత్రము	రామరాజభూషణుఁడు	16
వాల్మీ.	వాల్మీకి చరిత్రము	రఘునాథనాయకుఁడు	17
వాశి.రా.	వాశిష్ఠరామాయణము	మడికిసింగన	15
విక్ర.	విక్రమార్క చరిత్రము	జక్కన	15
విజయ.	విజయవిలాసము	చేమకూరి వేంకటకవి	17
విజయ.వి.	విజయనందనవిలాసము	మంగళగిరి ఆనందకవి	18
విజ్ఞా.	విజ్ఞానేశ్వరీయము	మూలఘటికశేషన	18
విప్ర.	విప్రనారాయణ చరిత్రము	చెదలవాడ పుల్లయ్య	16
వివే.	వివేక సింధువు	వేఁగినాఁటి కొండనార్యుఁడు	16 లేక 18
విశ్వే.శ.	విశ్వేశ్వర శతకము		
విష్ణు.నా.	విష్ణుమాయానాటకము	చింతలపూడి ఎల్లనార్యుఁడు	16
విష్ణు.పు.	విష్ణుపురాణము	కలిదిండి భావనారాయణ	16
విష్ణుమా.	విష్ణుమాయావిలాసము	రోననూరి వేంకటపతి	17

గ్రంథ సంకేతాలు	గ్రంథ నామాలు	గ్రంథకర్తలు	శతాబ్దం
పీథి.	శ్రీనాథునివీధి నాటకము	శ్రీనాథుఁడు	14-15
వీర.వి.	వీరభద్రవిజయము	పోతన	15
వేం.ఉ.	శ్రీవేంకటేశోదాహరణము	తాళ్లపాక పెదతిరుమలయ్య	16
వేంక.ఆం.	వేంకటేశాంధ్రము	గణపవరపు వేంకటకవి	17
వేంక.పంచ.	పంచతంత్రము	చైచరాజు వేంకటనాథుఁడు	15
వేంక.శ.	వేంకటేశ్వరశతకము	తాళ్లపాక పెదతిరుమలయ్య	16
వేణు.శ.	వేణుగోపాలశతకము	పోలిపెద్ది వేంకటరాయకవి	19
వేమ.	వేమనపద్యములు	వేమన	17
వేం.మా.	వేంకటాచలమాహాత్మ్యము	తరిగొండ వెంకమాంబ	18
వై.చ.	వైకృతచంద్రిక	మంచెళ్ళ వాసుదేవకవి	18
వైజ.	వైజయంతీవిలాసము	సారంగు తమ్మయ్య	16
శకా.	శకాంకవిజయము	శేషము వేంకటపతి	18
శకి.ప.	శకిపరిణయము	రత్నాకరము అప్పకవి	17-18
శివ.ఖం.	శివరహస్యఖండము	వేంకటదాసకవి	17-18
శివధ.	శివధర్మోత్తరఖండము	చామినేని మల్లారెడ్డి	16
శివరా.	శివరాత్రిమాహాత్మ్యము	శ్రీనాథుఁడు	14-15
శివలీలా.	శివలీలావిలాసము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	18
శివత.సా.	శివతత్త్వసారము	పుల్లికాదున పండితారాధ్యుఁడు	12
శివసా.	శివయోగసారము	కొలనిగణపతిదేవుఁడు	15
శుక.చ.	శుకచరిత్రము	పరశురామపంతుల రామమూర్తికవి	18
శుక.న.	శుకసప్తతి	పాలచేకరిదరీపతి	17
శృం.సం.	శృంగార సంకీర్తనలు	తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు	15-16
శృం.సా.	శృంగార సావిత్రీ చరిత్రము	రఘునాథరాయలు	17
శృం.నై	శృంగార నైషధము	శ్రీనాథుఁడు	14-15
శృం.భల్లా.	శృంగారభల్లాణచరిత్రము	చిత్తారగంగాధరకవి	19
శృం.సుం.	శృంగారసుందరి	తాళ్లపాక అన్నమాచార్యులు	15-16
శేషధ.	శేషధర్మము	తూమరపల్లి తిమ్మయ్య	18
శ్రీరం.మ.	శ్రీరంగమాహాత్మ్యము	పైదవకవి	15
శ్రీరం.మూ.	శ్రీరంగమాహాత్మ్యము	కట్టావరదరాజు	17
శ్రీరాధా.	శ్రీరాధామాధవము	చింతలపూడి ఎల్లన	16
ష.చ.	షట్చక్రవర్తిచరిత్రము	చామినేనిపుల్లారెడ్డి	16
షో.చ.	షోడశకుమారచరిత్రము	చెన్నెలకంటి అన్నమయ్య	12-13
సరలనీతి.	సరలనీతి సమ్మతము	మడికి సింగన	14
సత్య.సాం.	సత్యభామాసాంత్వనము	లింగనమఖి రామేశ్వరకవి	17
సప్త.	సప్తపదులు	శ్రీనివాసాచార్యులు	18
సమార.వి.	సమారశుమారవిజయము	పుష్పగిరితిమ్మన	16
సర్వ.సా.సం.	సర్వలక్షణసారసంగ్రహము	కూచిమంచి తిమ్మకవి	18
సర్వే.శ.	సర్వేశ్వరశతకము	యథావాక్కుల అన్నమయ్య	13
సానంద.	సానందోపాఖ్యానము	గోట శివరామయ్య	16
సాంబో.	సాంబోపాఖ్యానము	రామరాజుభరంగపరాజు	16
సారంగ.	సారంగధరచరిత్రము	చేమకూర వేంకటకవి	17

గ్రంథ సంకేతాలు	గ్రంథ నామాలు	గ్రంథకర్తలు	శతాబ్దం
సావి.చ.	సావిత్రీచరిత్రము	ముప్పిరాల సుబ్బరాయకవి	17
సా.న.	సాహిత్యనమాక్ష	దీపాల పిచ్చయ్యశాస్త్రి	20
సిం.ద్వా.	సింహాసన ద్వాత్రింశిక	కొఱవిగోపరాజు	15
సింహ.శ.	సింహాద్రి నారసింహశతకము	గోగులపాటి కూర్మనాథ కవి	18
సీతా.రా.	సీతారామాంజనేయ సంవాదము	పరభరామపంతుల లింగమూర్తి	19
సీతా. వి.	సీతావిజయము. శత.రా.-(శతముఖ రామాయణము)	లింగకవి, గంగకవి	17
సీమం.	సీమంతినీ కల్యాణము	వెనుమళ్ల సోమమంత్రి	17-18
సుద.	సుదక్షిణాపరిణయము	తెనాలి అన్నయ	16
సుదంతా.	సుదంతాపరిణయము	వెలిదిండ్ల అళఘరకవి	18
సురా.	సురాభాండేశ్వరము	(శేషకవి) ఘట్టుప్రభువు	16
సు.శ.	సుమతిశతకము	బద్దెన	13
సేతు.	సేతుఖండము	వక్కలంక వీరభద్రకవి	17-18
హంస.	హంసవింశతి	అయ్యలరాజునారాయణా మాత్యుఁడు	17
హ.న.	హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము	రామరాజభూషణుఁడు	16
హర.	హరవిలాసము	శ్రీనాథుఁడు	14-15
హర.వి.	హరభక్తవిలాసము		
హరి.	హరివంశము	ఎఱ్ఱాప్రెగడ	14
హరిశ్చ.	హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	శంకరకవి	16

నిఘంటు సంకేత పట్టిక

సంకేతాలు	నిఘంటువులు	నిఘంటు కర్తలు
ఆం.నా.శే.	ఆంధ్రనామశేషము	అడిదము సూరకవి
ఆం.నా.సం.	ఆంధ్రనామ సంగ్రహము	పైడిపాటి లక్ష్మణకవి
ఆం.నా.సర్వ.	ఆంధ్రనామ సర్వస్వము (తెలుగు నుడికడలి)	శ్రీ మునుసూరి వేంకటశాస్త్రి
ఆం.పద.	ఆంధ్రపద పారిజాతము	ఓగిరాల జగన్నాథకవి, గురజాడ శ్రీరామమూర్తి
ఆం.పదా.	ఆంధ్రపదాకరము.	టి. వీరపరాజు
ఆం.భా.	ఆంధ్రభాషార్ణవము	నుదురుపాటి వెంకన్న
ఆం.వా.	ఆంధ్రవాచస్పత్యము (3 సంపుటాలు)	శ్రీ కొత్త శ్యామల కామశాస్త్రి
ఆం.శ.ర.	ఆంధ్రశబ్ద రత్నాకరము (3 సంపుటాలు)	చెలమచెర్ల రంగాచార్యులు
ఆం.శా.	ఆంధ్రశబ్దాను శాసనము	పరవస్తు చిన్నయసూరి
ఆం.సం.కో.	ఆంధ్ర సంస్కృతకోశము	డా. వుల్లెల శ్రీరామచంద్రుడు, శ్రీ కప్పగంతుల లక్ష్మణశాస్త్రి
చి.ని.	చిన్నయసూరి నిఘంటువు (అముద్రితం)	పరవస్తు చిన్నయసూరి
ఏ.పద.	ఏక్కన పదప్రయోగకోశము	అబ్బూరి రామకృష్ణారావు, భద్రిరాజు కృష్ణమూర్తి, దివాకర్ల వేంకటావధాని
తె.ఇం.ని.	తెనుగు-ఇంగ్లీషు నిఘంటువు	విలియంబ్రౌన్
తె.ఇం.శం	తెలుగు-ఇంగ్లీషు డిక్షనరీ	వి. శంకరనారాయణ
తె.ని.	తెలుగు నిఘంటువు	ప్రొ. జి.ఎన్. రెడ్డి
న.ప.	నన్నయ పదప్రయోగకోశము	అబ్బూరి రామకృష్ణారావు, డా. దివాకర్ల వేంకటావధాని
నన్నె.ప.	నన్నెచోడ పదప్రయోగకోశము	డా. దివాకర్ల వేంకటావధాని, అబ్బూరి రామకృష్ణారావు
బ్రౌ.	బ్రౌను తెలుగు-ఇంగ్లీషు నిఘంటువు (భాగము 1, 2, 3)	చార్లెస్ ఫిలిప్‌బ్రౌన్
మాం.కో.	మాండలిక పదకోశము	శ్రీ మరుపూరి కోదండరామరెడ్డి
మాం.వృ.కో. I.	మాండలిక వృత్తిపదకోశం (వ్యవసాయం) 1వ సంపుటం	భద్రిరాజు కృష్ణమూర్తి
మాం.వృ.కో. II	మాండలిక వృత్తిపదకోశం (చేనేత) 2వ సంపుటం.	భద్రిరాజు కృష్ణమూర్తి
మాం.వృ.కో. III	మాండలిక వృత్తిపదకోశం (మత్స్య) 3వ సంపుటం (అముద్రితం)	ప్రొ. టి. దొణప్ప
మాం.వృ.కో. IV	మాండలిక వృత్తిపదకోశం (వాస్తు) 4వ సంపుటం	డా. బూదరాజు రాధాకృష్ణ
మాం.వృ.కో. V	మాండలిక వృత్తిపదకోశం (కుమ్మరం) 5వ సంపుటం	ప్రొ. జి. యన్. రెడ్డి
రా.గా.	రావిశాస్త్రీయం	అత్తలూరి నరసింహారావు
ల.కో.	లఘుకోశము	డి.వి. భుజంగశర్మ
ల.నా.	లక్ష్మీనారాయణీయము	కొత్త లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి

సంకేతాలు	నిఘంటుపులు	నిఘంటు కర్తలు
వా.ని.	వావిళ్ల నిఘంటువు (4 సంపుటాలు)	శ్రీపాద లక్ష్మీపతిశాస్త్రి, బులుసు వేంకటేశ్వరులు, విద్వాన్ వేదము లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి
వి.కల్ప.	విద్యార్థి కల్పతరువు	విద్వాన్ శ్రీ మునుసూరి వేంకటశాస్త్రి, డా. వర్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య
వి.కో.	విద్యార్థికోశము	శ్రీ పూతలపట్టు శ్రీరాములురెడ్డి, కాళ్లూరి ఆర్యుగం పిళ్ళై
వ్యా.ప.	వ్యావహారపదకోశం	దిగవల్లి వెంకట శివరావు
శ.చం.	శబ్దార్థ చంద్రిక	మహాకాళి సుబ్బారాయుడు
శ.ర.	శబ్దరత్నాకరము	బహుజనపల్లి సీతారామాచార్యులు
కా.శ.కో.	కాననశబ్దకోశము	కుందూరి ఈశ్వరదత్తు
శ్రీ.ప.	శ్రీనాథపదప్రయోగకోశము	ఖండవల్లి లక్ష్మీరంజనం
శ్రీ.ప్ర.భా.	శ్రీకాకుళం ప్రజల భాష	వి. సి. బాలకృష్ణశర్మ
సం.వి.	సంగ్రహాంధ్ర విజ్ఞానకోశము (1, 2 సంపుటాలు)	మామిడిపూడి వెంకటరంగయ్య
సాంబ.	సాంబ నిఘంటువు	కస్తూరి రంగకవి
సూ.ని.	సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువు (8 సంపుటాలు)	జయంతి రామయ్య పంతులు మొదలైనవారు

అముద్రిత సిద్ధాంత గ్రంథ పట్టిక

గ్రంథ నామాలు	గ్రంథకర్తలు	సంవత్సరం
ఆంధ్రశాననసారస్వతములందలి ఉర్దూ మరాఠీ పదములు (క్రీ.శ. ౧౮౦౦ వఱకు)	లకంసాని చక్రధరరావు	1965
మెకంజీ తెలుఁగు నంకలనములలోని ఉరుదూ మరాఠీ ఒరియా పదములు	రాళ్ళబండి శ్రీరామశాస్త్రి	1971
వైకృత పద స్వరూప నిరూపణము	తూమాటి దొణప్ప	1964
A Study of Loan-Words in Telugu from Cognate Languages	G.V.S.R. Krishna Murty	1977
English Loan-Words in Telugu	Akki Reddy, S.	1972

భాషా సంకేత పట్టిక

సంకేతం	భాషానామం
అ.	అస్సామీ
అప.	అపభ్రంశం
అ.మా.	అర్ధమాగధీప్రాకృతం
అర.	అరబ్బీ
అశో.	అశోక
ఇం.	ఇంగ్లీషు
ఇం.ఆ.	ఇండో-ఆర్యన్
ఇం.యూ.	ఇండో-యూరోపియన్
ఉ.	ఉర్దూ
ఒ.	ఒరియా
ఒల్లా.	ఒల్లారి
క.	కన్నడం
కా.	కాశ్మీరి
కుఇ	కుఇ
కుమా.	కుమానీ
కురు.	కురుఖ్
కువి	కువి
కొడ.	కొడగు
కొంద	కొంద
కొలా.	కొలామి
కో.	కోత
గ.	గదబ
గు.	గుజరాతి
గోం.	గోండి
గ్రీ.	గ్రీకు
చూ.పై.	చూళికాపైశాచీప్రాకృతం
త.	తమిళం
తు.	తుళు
తె.	తెలుగు
తొ.	తొద
దే	దే
ద్రా.	ద్రావిడం
నా.	నాయకి
నే.	నేపాలి
పం.	పంజాబి
పర్షి	పర్షి
పా.	పాళి
పార.	పారశీకం
పెం.	పెంగో
పై.	పైశాచీప్రాకృతం
పో.	పోర్చుగీసు
ప్రా.	ప్రాకృతం
ప్రా.తె.	ప్రాచీన తెలుగు
ప్రై.	ప్రైంచి
బ.	బడగ
బీ.	బీహారి
బెం.	బెంగాలి
బ్రా.	బ్రాహుయీ
మ.	మలయాళము
మండా	మండా
మరా.	మరాఠీ
మహా.	మహారాష్ట్రిప్రాకృతం
మా.	మాగధీప్రాకృతం
మాల్తో	మాల్తో
ముండా	ముండా
మూ.ఉ.ద్రా.	మూలఉత్తరద్రావిడం
మూ.ద.ద్రా.	మూలదక్షిణద్రావిడం
మూ.ద్రా.	మూలద్రావిడం
మూ.మ.ద్రా.	మూలమధ్యద్రావిడం
ల.	లహన్ది
లా.	లాటిన్
శౌ.	శౌరసేనీప్రాకృతం
సం.	సంస్కృతం
సవర	సవర
సిం.	సింధి
సింహ.	సింహళం
హిం.	హిందీ

సాధారణ సంకేత వివరణ పట్టిక

సంకేతాలు	వివరణ	సంకేతాలు	వివరణ
అక.	అకర్మకం	వ.	పుట
అ.క్రి.	అకర్మక క్రియ	పుం.	పుంలింగం
అనౌ.	అనౌపవిభక్తికం	పుం.న.	పుంనపుంసకలింగం
అప.	అపదం	పుం.స్త్రీ.	పుం స్త్రీలింగం
అపు.	అపుహత్తు	పై.	పై అర్థం
అర్థవిపరి.	అర్థవిపరిణామం	పో.చూ.	పోల్చిచూడండి
అలం.	అలంకార శాస్త్రం	ప్రత్య.	ప్రత్యయం
అవ్య.	అవ్యయం	బ.వ.	బహువచనం
ఆక్షే.	ఆక్షేపితం	బీజగ.	బీజగణితం
ఆశ్చ.	ఆశ్చర్యార్థకం	బ్ర.	బ్రహ్మదూషం
ఉదా.	ఉదాహరణ	మంత్ర	మంత్ర శాస్త్రం
ఉప.	ఉపపదం	మహా.	మహత్తు
ఉభ.	ఉభయం	మాం.	మాండలికం
ఏ.వ.	ఏకవచనం	మిశ్రన.	మిశ్రనామం
ఔ.	ఔపవిభక్తికం	ము.	ముఖ్యంగా
క్రి.	క్రియ	మొ.	మొదలైనవి
క్రి.విణ.	క్రియా విశేషణం	యోగ.	యోగ శాస్త్రం
క్షేత్రగ.	క్షేత్రగణితం	రూ.	రూపాంతరం
గణిత.	గణితశాస్త్రం	వి.	విశేష్యం
గౌ.వా.	గౌరవవాచకం	విణ.	విశేషణం
చూ.	చూడండి	వేదాంత.	వేదాంత శాస్త్రం
చం.	చందశ్శాస్త్రం	వైద్య.	వైద్యశాస్త్రం
జ.	జన్యం	వ్యతి.	వ్యతిరేకార్థక పదం
జ్యో.	జ్యోతిశ్శాస్త్రం	వ్యవ.	వ్యవహారం
తంత్ర.	తంత్ర శాస్త్రం	వ్యాక.	వ్యాకరణ శాస్త్రం
తత్స.	తత్సమం	వ్యుత్ప.	వ్యుత్పత్తి
తద్భ.	తద్భవం	శత్రం.	శత్రంతం
తర్క.	తర్క శాస్త్రం	శ.సం.	శక సంవత్సరాలు
ద్రు.	ద్రుతప్రకృతికం	శ్లో.	శ్లోకం
ద్వా.	ద్వారా	సక.	సకర్మకం
ద్వి.	ద్వివచనాంతం	స.క్రి.	సకర్మకక్రియ
ద్వితీ.	ద్వితీయ	సంకీ.	సంకీర్ణం
ధర్మ.	ధర్మ శాస్త్రం	సంగీ.	సంగీతశాస్త్రం
న.	నపుంసక లింగం.	సంపా.	సంపాదకుడు
నాటక.	నాటక పరిభాష	సంపు.	సంపుటం
నాట్య.	నాట్య శాస్త్రం	సమాన.	సమానపదం
నామ.	నామవాచకం	సము.	సముచ్చయం
నిశ్చ.	నిశ్చయ వాచకము	సర్వ.	సర్వనామం
నై.	నైఘంటికం	సా.	సామెత
పం.	పంక్తి	స్త్రీ.	స్త్రీలింగం
పీ.	పీఠిక	హే.	హేత్వర్థకం

Bibliography

Name of the Author	*Title of the Book*
—	Ṛgveda with the Commentary of Sāyaṇa
—	Tamil Lexicon, Vols. I to VI & Supplement, University of Madras
—	The compact Edition of the Oxford English Dictionary, Vol. I & II, Oxford, at the Clarendon Press
Amarasimha	Yajurvēda Samhita
Apte, V.S.	Apte's Sanskrit - English Dictionary, Vols. I to III
Apte, V.S.	Student Sanskrit – English Dictionary
Benarji, Muralidhar	The Dési Nāmamāla
Belsare, M.B.	The Pronouncing and Etymological Gujarati – English Dictionary
Bhat, M.M.	Tulu Dictionary
Bhattacharya, S.	Ollari
Buddhadatta Maha	English – Pali Dictionary
Banti, Haradev	Brihat Angrej – Hindi Kosh
Barnhart, C.L.	American College Dictionary
Brown, C.P.	English – Telugu Dictionary
Burrow, T. and Emeneau, M.B.	A Dravadian Etymological Dictionary (D.E.D.)
Darling Buch, Carr	Dictionary of Selected Synonyms in the Principal Indo-European Languages
Davids, T.W. Rhys and William Stede	Pali – English Dictionary
Dhanpal	Paia Lachninámamāla
Erenest Klein	A comprehensive Etymological Dictionary of English Language
Folke Boberg	Mangolian – English Dictionary (in three volumes)
Franklin Edgerton	Buddhist Hybrid Sanskrit Grammar and Dictionary
Galletti	Galletti Telugu Dictionary
Grierson, A.G.	The Dictionary of the Kashmir Languages Part I to IV
Gundert	Malayalam – English – Malayalam Dictionary
Hanumanta Rao, M.	Swastic Dictionary English – English–Telugu Dictionary
Haragovinda Das	Pali Sabda Mahannavo

Name of the Author	*Title of the Book*
Hemachandra Barua	Hēma Kōsa (Assami – English Dictionary)
Herbert Lorrain, J.	A Dictionary of Abor – Miri Language with Illustrative Sentences and Notes
James Taylor, L.	A Portuguese - English Dictionary
Jaschke, H.A.	Tibetan – English Dictionary
Kāḷika Prasad	Brihat Hindi Kosh
Keshav Bhikaji Bhawale	Students Modern Dictionary English to English and Marathi
Kulkarni, K.P.	Marathi Vyutpatti Kōśh
Lakshman Sarup	The Nigantu and Nirukta
Maharaj Ratnachandra Raji	Ardha Magadhi Dictionary, Vols. I to IV
Madhav K. Deshpande	Marathi – English Dictionary
Manamohan Gosh	Prakrita Kalpataru
Manindra Bhushan	Mundari English Dictionary
Manu	Manusmṛti
Kittel, F.	Kittel's Kannada – English Dictionary (in four volumes)
Manfred Mayrhofer	A Concise Etymological Sanskrit Dictionary (in two volumes)
Mathews	Mathew's Chinese – English Dictionary
Paramananda Mewaram	A New English – Sindhi Dictionary
Pathak, B.C. and Pathak, C.S.	Authentic Senior Dictionary
Praharaj, G.E.	Purnachandra Oriya Bhashakosh (Oriya Lexicon), Vols. I to VII
Prasadkar (Editor)	Bhasha Nilakkan
Raghavan Pillai, K.	The Vakyapadiya
Ramachandra Pātak	Bhargava Adarsa Hindi Sabda Kosh
Ramachandra Narayana Velingkar	Jnaneswari Sabda Bhandar
Ramalingam Pillai, T.	Dictionary of Malayalam Phrases
Ramalingam Pillai, T.	English – English – Malayalam Dictionary (in two volumes)
Ramkhe, M.	Bengali Dictionary
Reddy, G.N.	A study of Telugu Semantics
Sankaranarayan, P.	English – Telugu Dictionary
Siddheswar Varma	The Etymologies of Yāska
Sivadatta Pandit	Hema-kosa Assami – English Dictionary
Skeat, W.W.	Etymological Dictionary of English Language
Somasekhara Sarma, Mallampalli and Janaki Ramaiah, Mocherla	Bala Saraswati Pictorial Medium Dictionary English – English – Telugu
Steingass, F.	Persian – English Dictionary
Surendranath Thakur	Language Lexicon
Suryakanta Sastry, Vyakarana-tirtha	A Grammatical Dictionary of Sanskrit
Swamynatha Iyer, T.A.	The School Dictionary English – Tamil
Syama Sundar Das, B.M.	Hindi Sabda Sagar, Vols. I to VI

Name of the Author	*Title of the Book*
Taylor James, L.	Portuguese – English Dictionary
Turner, R.L.	A comparative and Etymological Dictionary of the Nepali Language
Turner, R.L.	A comparative Dictionary of Indo-Aryan Languages
Trenckner, V. and Anderson, Dlaries	Pali Dictionary, Vol. I
Vālmiki	Rāmayanam
Vira Rajendra Ṛshi	Hindi Sabda Kosh
Vidyā Sāgar	Sabda Sagar
Vijayarājendra Surisuraji	Abhidhana Rajendra Kosh, Vols. I to VII
Viswas Bandhu Sastry	A complete Etymological Dictionary of Vedic Languages
Vyāsa	Mahabhārata, Mahābhāgavata Puranam, Vishnupuranam
Walker, G.D.	Dictionary of Mikir Language
William Little	Short Oxford English Dictionary
Williams, Sir Monier Monier	Dictionary of English – Sanskrit
Williams, Sir Monier Monier	A Sanskrit – English Dictionary
Winfield, W.V.	A Vocabulary of the Kui Language
Wright, F.A.	Classical Dictionary of Proper Names
Yāskācārya	Niruktam with Durga's Commentary

ACC NO. 391
R
494.8133
CHA
V-2